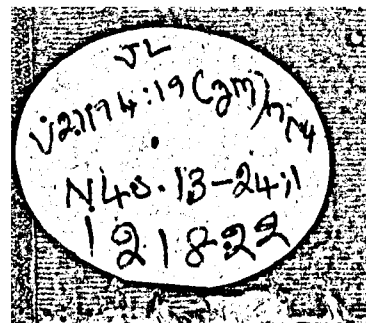

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

OCTOBER 5, 1940

[No. 13

LECTURE XIII.

BRITAIN'S CAUSE AND INDIAN POLITICS.

(As our leading article this Dussara week, we reprint a thoughtful essay by the renowned journalist, Mr. J. A. Spender).

AMID the news of India's great and growing contribution to the war effort and of her leaders' recognition that her security and progress depend on the victory of British arms, come these two items of news. Mr. Gandhi has advised Congress to stand aloof from any common effort by India during the war. Congress has passed a resolution demanding an unequivocal declaration from Great Britain according complete independence to India.

An Englishman finds it very difficult to understand what is in Mr. Gandhi's mind when he gives this advice or in that of Congress when it passes this resolution.

Can either of them, he asks himself, really understand what is happening in Europe? Mr. Gandhi speaks truly of "Englishmen being engaged in a life and death struggle." Let us suppose for a moment that they were defeated in this struggle. India would then, as far as they are concerned, have "complete independence." But does Mr. Gandhi, or do members of the Congress really believe this would be the end of the story?

181194219. (210) m. N40
 1100.13-2431

England in her life and death struggle stands for the *principles of liberty and democracy on which the very existence of Congress and all possibility of free institutions or independence for India depends*. If she were defeated India would be at the mercy of her conquerors of whom the principal is Germany.

It is possible that Russia and even Japan would seek a share, but that would make little difference to Congress or any of the parties which are seeking to set up democratic institutions in India.

Whichever of them obtained a footing in India would enter as a dictator; their first step would be to stamp out all parties or individuals who are engaged in free political activities or in any way seeking to promote self-government or independence for India.

This is not a guess of what they would do if they had the opportunity; it is a description of what they are actually doing in Europe today.

In France they have wiped out all the institutions of the democratic French Republic and insisted that she be governed by their nominee executing their orders. These require that the French Parliament shall meet only to register its own extinction, that law shall be superseded by the decrees of this nominee, that freedom shall cease to exist both for the press and for the individual, that it shall be a crime even to listen to news or opinions which may come over the air from other countries.

All over the country German officials, soldiers and secret police are at work enforcing these orders, rounding up in concentration camps those whom they suspect of disobedience and not hesitating to shoot those whom they think likely to foment rebellion. We do not know the details, but we know enough to know that wherever the Nazis go they take terrorism and tyranny.

All this is in strict accordance with their theory of how the world should be governed. Step by step they have imposed this tyranny and terrorism on their own people and they announce publicly that they intend, if they can, to bring all Europe under the same yoke. Nothing stands between them and the accomplishment of those purposes but the resistance of Great Britain. If Britain were defeated it is quite certain that they would practise the same methods on India.

I am a subscriber to Mr. Gandhi's publication, "Harijan", and read with great sympathy and interest of the splendid work he is doing to improve social conditions in India and to give new life and hope to the untouchables. But he puzzles me in what he says about "non-violence", "civil disobedience" and of the part which he thinks they should play in determining the attitude of Indians to Britain in her struggle with Germany. If he means that it is wrong in all circumstances to take up arms or practise violence and, he is willing to accept all the consequences rather than depart from this principle, then he is on strong ground on which he is answerable only to his own conscience. This is the attitude of the Christian Pacifists and we say to these that we shall respect their conscience and will not require them to serve as soldiers. But at the same time we ask them to remember that *they are only in a position to obey the dictates of their conscience because others are willing to fight and die to save them* from the fate which would undoubtedly overtake them if the Germans succeeded in conquering their country.

As far as Mr. Gandhi is on this ground, we cannot dispute with him. But if he thinks, or encourages Congress to think, that India can win "complete independence" in this way we must point out to him that *this belief is contrary to all our experience in Europe*. India's independence, all the advances she has made towards it through Congress, through her provincial councils, her legislative assembly, and all the hopes of further advance on these lines **depend absolutely on the defeat of Germany by Great Britain**. If Germany won the war it would not be a question of India getting more than she at present enjoys or advancing on the road to "complete independence." **By coming under the heel of the Nazis she would lose everything she has; her liberties would be blotted out.** As in Europe so in India, pacifists and advocates of non-violence would find themselves at mercy of German bombs and tanks.

The questions which divide Hindus and Muslims, British India and the India of the Princes are highly important questions on which in time the peace of British and Indians alike might depend. They are naturally asked to concentrate the whole of their attention with a view to finding a speedy solution of them.

We too in Britain had political differences which deeply divided parties and were the subjects of angry controversy only a short time ago. *But our parties discovered that behind all their disputes lay the far more important question of whether they would have any liberty to dispute at all unless they joined together to resist the enemy who threatened to extinguish all free politics.*

Englishmen would like to see Indians joining hands in an agreed solution of their political problems, but if that is not possible they would ask the Indian parties to remember that the liberties of all of them are at stake in the British conflict with Germany and to reflect whether they are doing themselves justice or acting generously in standing aloof or embarrassing Britain in the stand she is making for their liberties as well as her own.

The issue has now become one of liberty against tyranny for the whole world and, from what I know of my Indian friends, I feel sure **they do not in their hearts think it sufficient to remain spectators in the belief that Britain will win this victory without their aid.**

WEEKLY WAR SUMMARY.

—o—
26—9—40 to 2—10—40.

R. A. F. Achievements.—In the week ending with September 21, the R. A. F. carried out 48 attacks on the enemy's channel ports and invasion bases, 31 on barge-concentrations, 48 on shipping, 8 on war-supplies, 7 on search-light concentrations, 6 on gun emplacements, 5 on ships, 39 on rail-systems, 3 on oil-stores, 3 on power-stations, 1 on a munitions factory, and 14 on aerodromes, including the Templehof—good work indeed, for a single week. The effect of these onslaughts has been to compel even little Dr. Goebbels to admit their devastating and paralysing effect. During the present week BERLIN has been attacked every day, the biggest raids occurring on 23rd and 26th. So heavy has been the damage that the evacuation of women and children from the city has been ordered, and journalists have been refused facilities to inspect the affected areas. The R. A. F. attacks on the channel ports have cost the enemy 60,000 in picked troops. It has also to be inferred that the loss of as many as 187 planes on the 15th resulted, in the countermanding of the 'invasion' said to have been planned for the 16th. The total loss for August and September has exceeded 2,000 in planes and 6,000 in men. Sneers at LONDON's defences and forecasts of ENGLAND's collapse are no longer heard. On the other hand, the Nazi heart is filled with fear and every anodyne is being tried in BERLIN to revive the collapsing morale. Last week it was the parading of the Spanish minister in the capital and this week it is the so-called 10-year pact between GERMANY, ITALY and JAPAN.

The Three-Power-Pact.—'The grandest alliance of the ages' exclaims BERLIN in self-admiration of this tripartite pact—'Damp squib' replies BRITAIN; 'antics of old-time circus-clowns' echoes ASIA. In plain terms there is nothing new in the pact, except that it betrays the avarice of the contracting parties for a division of spoils—(before even spoils have been attacked and much less seized) among three Powers predatorily inclined. The proposals are *very* modest; GERMANY would be content with the whole of EUROPE and a major part of AFRICA; ITALY's lebensraum is but the Mediterranean and what is left of AFRICA by GERMANY; while JAPAN's ambitions soar a little higher

covering "the great Asiatic living spaces." In gratitude, JAPAN recognises Axis' leadership in EUROPE and reciprocally the Axis recognises JAPAN's leadership in ASIA. In common agreement the three Powers agree to support one another 'militarily, economically, and politically' in the event of an attack, by a Power not yet 'involved in the war with GREAT BRITAIN or in the SINO-JAPANESE war'.

The last clause, inserted, evidently, to intimidate AMERICA is in fact the measure of the Totalitarian dread of American intervention, and dread they must, for, sooner or later, soon, as it looks, JAPAN's unmoral opportunism is bound to hasten the day of AMERICA's entry into the war, because JAPAN's advance from neutrality to non-belligerency may be but preliminary to her threat to the Pacific. The U. S. A. which has already placed an embargo on aviation spirit and scrap iron may extend it to pig-iron and steel, and what is more welcome, there are sure signs that the U. S. A. is heading for a crisis which may burst in a declaration of war even before the elections. To quote the *New York Daily News*, the U. S. A. is 'in a toboggan—Hell-bent for war.'

BRITAIN already forewarned of these coming events has armed herself with the Anglo-American understanding. To her the Pact is but an explicit statement of facts already apparent. Her armed might, including the Australian Air Forces has been massed in MALAYA and other places in readiness.

Spain.—GERMANY's attempt to 'make a cat's paw of SPAIN and induce it to pull its chestnuts out of the fire, is, like the 3 Power Pact an indication of GERMANY's failure in her attack on BRITAIN. If Hitler were confident of victory he would not court SPAIN as he does to-day. It looks however that in spite of all blandishments, SPAIN may not readily yield, as it depends on AMERICA for its cereals, which would be cut off, in the absence of BRITAIN's good will.

The Balkans.—The virulence of the Axis campaign against Greece is increasing. ITALY has started her anti-Greek villification again, alleging 3 more murders in the Albanian province of CIAMURA.

Syria.—The 5th column is busy at work in SYRIA, and the German propagandists are intriguing from ISTANBUL and TEHRAN. General de Gaulle's Movement is also spreading fast in the area.

Egypt.—ITALY has captured nothing so far except empty square miles. Marshal Graziani is still resting at Sidi el Barrani and recuperating from the punishment he has received lately during his 60 mile advance. The Italians are reported to be adding colour to their action by firing red, white, and green tracer shells.

Norway.—King Haakon of NORWAY declared 'outlawed' by the Nazis has made the following announcement:—

"The new (Nazi) ruling body has no basis except the German conquering force in NORWAY and will be compelled to govern according to the orders of its German masters. The new ruling body has no kind of independence and does not represent a free independent State. The people have lost their sacred right in their own homes. On behalf of the people, the king and the government (King Haakon's) will continue to fight until the country has regained its liberty and independence. In the certain knowledge that they are the true representatives of the people's will to liberty, they call upon the Norwegian people at home to stand firm and remain faithful to Norway's free Constitution and together we shall win a victory for all Norwegians".

R. A. F. Raids over Enemy Territories.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
23—9—40. (Monday.)			
	Power stations at WILMERSDORF, MOABIT, KLINGENBERG and CHARLOTTENBERG.	...	Several fires started; numerous buildings in the east and north of BERLIN destroyed;
	The Gas works on DANZI GERSTRASSE		many people killed and injured.
	Railway yards and goods yards, particularly at POTSDAM and LEHRTER		
	The B. N. W. aero-engine works at SPANDAU, the SIEMENS works and the TEMPLEHOF aerodrome—all in BERLIN area.		Direct hit; damaged.
	The enemy occupied Channel Ports.	...	
	Aircraft works at WISMAR	...	Damaged.
	Lock gates on the KIEL Canal	...	Put out of action.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
23—9—40. (Monday)—cont.			
	Shipyards and docks at HAMBURG CUXHAVEN, BREMERHAVEN, BREMEN, and WISMAR.	...	Great havoc caused.
	5 E-boats cruising off CAP GRIS NEZ.	...	All sunk.
	Goods yards at MUNSTER and HANOVER.	...	
	Railway communications in north GERMANY.	...	Seriously dislocated.
	Enemy mine sweepers in the English Channel.	...	Direct hits on two and another damaged.
	Several enemy aerodromes.	...	
	Landing ground at MENASTIR	...	
	Harbour at TOBRUK	...	
	Aerodrome at MAI ADAGA	No loss.	Two aeroplanes destroyed.
24—9—40. (Tuesday.)			
	The electric power transformer and switching station at FREIDRICHSFELDE, a foundry in the suburbs, factories manufacturing electrical equipment, and other military objectives in BERLIN.	...	
	Enemy invasion ports in the Channel area including those at DELFZIJ, OSTEND, CALAIS, CHERBOURG and LE HAVRE.	...	Many barges sunk; many fires and explosions started.
	Electric power station at FINKENHEERD.	...	...
	Railway communications near MAGDEBURG.	...	...
	Goods yards at HAMM and BRUSSELS, Gun emplacements at CAP GRIS NEZ, Aerodromes in enemy occupied territories.	...	Set on fire.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
24—9—40. (Tuesday)—cont.			
	A convoy of enemy vessels off TERSCHELLING.	2 planes.	1 vessel hit.
	Infantry barracks at BREST	...	A vast fire started.
	3 Enemy supply ships near the FRISIAN ISLANDS.	...	1 big ship sunk, a ship in part hit.
	TOBRUK	...	15 killed and 79 wounded.
25—9—40. (Wednesday.)			
	Power-stations at KLINGENBERG and south of TEGEL; Railway yard at SCHONBERG, Railway junction near the CHARLOTTENBERG area; air port at TEMPLEHOF; a munition factory at RUDERSDORF all in BERLIN area.	...	Great havoc wrought, fires started at many places. A number of casualties; longest raid of the month.
	Docks and other military objectives at KIEL.	...	Bombs fell round the battleship "SCHARNHORST."
	Goods yards at OSNABRUCK, EHRANG, HAMM, MONHEIM and HANOVER.	...	Damaged.
	Shipping, barges and quayside stores at ANTWERP, FLUSHING, OSTEND, DUNKIRK, CALAIS and BOULOGNE.	...	...
	Shipping and oil tanks at BREST.	...	...
	Maji in ABYSSINIA	No loss.	Buildings damaged.
	Reconnaissances over ABYSSINIA and Italian SOMALILAND.	...	...
26—9—40. (Thursday.)			
	Invasion bases on the CHANNEL ports (mainly the ports of OSTEND, CALAIS, BOULOGNE and LE HAVRE).	...	Many barges damaged; Ports made unusable.
	Military objectives in KIEL canal and North-west GERMANY.	...	Great havoc wrought.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses, and results.
26—9—40. (Thursday)—cont.			
	Internal waterways inside GERMANY.	...	Seriously hampered. 4 planes lost.
	Camps and aircraft on the ground at SOLLUM.	...	Camp hit.
	Reconnaissances over ABYSSINIA and Italian SOMALILAND; ASSAB.	No loss.	...
27—9—40. (Friday.)			
	German invasion bases along the FRENCH and BELGIAN coasts.	...	Most violent attack. A huge blaze of fire started.
	Docks, warehouses, a power station and shipping at LORIENT.	...	Huge explosions and fires started.
	Steel and Aluminium mills at LE HAVRE.	...	Direct hit.
	Railway yards at MONHEIM and HAMM.	...	...
	A large munitions factory at DUSSELDORF.	...	Blown up.
	JARABUB Fort (LIBYA)	... 1 plane.	1 plane; some buildings destroyed.
	Motor transport concentrations near JARABUB.	...	Many damaged.
28—9—40. (Saturday.)			
	WEST Power Station, the main transformer and switching station at FRIEDRICHSFELDE and anti-aircraft gun positions in BERLIN.	...	Serious fires started. Many buildings hit.
	HITLER'S invasion bases at LE HAVRE, SECAMP, BOULOGNE, CALAIS, LORIENT, DUNKIRK and other CHANNEL ports.	...	Heavily pounded.
	Gun emplacements near CAP GRISNEZ.	...	...
	Railway Junctions at HAMBURG and STENDAL.	...	Dislocated.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses, and results.
28—9—40. (Saturday)—cont.			
	Railway yards and sidings at MUNSTER, HAMM and SOEST.	...	Set on fire.
	Targets in COLOGNE and LE HAVRE	...	...
	Aerodromes at MAGDEBURG and MUNDTERHANDORF.	...	Damaged.
	The oil storage plant at FRANKFURT.	...	...
	A munition works at HANAU.	...	Blown up.
	Lorry Convoy 15 miles west of Bardia.	...	Direct hit.
	Enemy Portions in FORT MADDELENA.	...	...
	A mechanical transport concentration near SIDI BARRANI.	...	...
	Aerodromes at DESSIE and GUR.	...	...
	Reconnaissances over Enemy territories.	No loss.	...
29—9—40. (Sunday.)			
	GERMAN invasion bases at the CHANNEL ports.	...	Heavy bombardment.
	Gun emplacements in CAP GRISNEZ.	...	Silenced.
	Minelaying operations in enemy harbours and estuaries.	...	...
	Railways at EHRANG, MONHEIM, SOEST, COBLENZ, COLOGNE, OSNABRUCK and HAMM.	...	Railway traffic dislocated.
	An oil plant at HANOVER.	...	...
	Factories at HANOVER and KAMEN.	...	Set on fire.
	BRAUNKOHLN oil refinery at MAGDEBERG.	...	Set on fire.
	A coal gas plant and the BOSCH factory at STUTTGART.	...	...
	An aluminium factory at BITTERFELD.	...	...
	A power station near ANTWERP.	...	...
	Fokker aircraft factory near AMSTERDAM.	...	Direct hit on factory buildings.
	Aerodromes at GIFHORN, DESSAU, EVERE, ASCHER-SLEBEN, SCHIPOL and AMSTERDAM.	No loss.	Damaged.

Enemy Raids over Britain and British Territories.

Date.	Targets.	Enemy Air-craft losses.	R. A. F. losses and results.
24-9-40. (Tuesday.)			
MORNING:—			
KENT coast and THAMES ESTUARY area.	...	...	All planes turned back, damage to houses and buildings, casualties few.
AFTERNOON:—			
THAMES ESTUARY, SOUTHAMPTON area and BRIGHTON.	...	...	None reached LONDON, slight damage to houses. A few casualties.
NIGHT:—			
LONDON area; parts of ENGLAND, SCOTLAND and WALES.	8 planes.	...	Fires started; but soon put out; casualties only slight, 4 planes, 2 pilots safe.
25-9-40. (Wednesday.)			
DAY:—			
LONDON area (only two "alerts")	...	...	Slight damage.
DORSET coast; BRISTOL and south-east ENGLAND.	...	...	Casualties very few.
NIGHT:—			
LONDON area, WALES, North-west ENGLAND, the MIDLANDS and south-east ENGLAND	26 planes	4 planes; 3 pilots safe.	Driven away from central LONDON, damage slight and a few casualties.
MALTA	...	1 plane; 2 others damaged.	

Date.	Targets.	Enemy Air-craft losses.	R. A. F. losses and results.
26-9-40. (Thursday.)			
MORNING:—			
THAMES ESTUARY and two points on the north-east coast (only two "alerts" in LONDON; no planes approached).	...	...	Little damage. A few injured.
AFTERNOON:—			
A number of towns on the CHANNEL coast from HASTINGS to SOUTHAMPTON and ISLE of WIGHT.	...	...	Some houses damaged, no serious casualties reported.
NIGHT:—			
LONDON area (only single raiders), a MIDLANDS town and another town in a north-western area.	34 planes.	...	Fires started but soon put out; slight casualties. 8 planes, 3 pilots safe.
27-9-40. (Friday.)			
MORNING:—			
DORSET coast, BRISTOL, THAMES ESTUARY, another part of south-east ENGLAND, and ESSEX.	...	...	Slight damage, casualties not heavy. Damage and casualties slight.
AFTERNOON:—			
LONDON area, REDHILL and THAMES ESTUARY.	...	...	Almost all driven back; only very slight damage; a few casualties.
NIGHT:—			
LONDON, MERSEYSIDE,	...	...	A few fires started but soon extinguished.
South LANCASHIRE and some MIDLANDS towns.	133 planes.	34 planes; 17 pilots safe.	
BUNA (KENYA).			

Date.	Targets.	Enemy Air-craft losses.	R. A. F. losses and results.
28—9—40. (Saturday.)			
MORNING :—			
	South-east coast and EAST LONDON	...	Very little damage.
AFTERNOON :—			
	PORTSMOUTH area, KENT and SUSSEX coasts.	...	...
NIGHT :—			
	South-east LONDON, MERSEYSIDE, HOME COUNTIES on the LONDON outskirts and a few towns in EAST MIDLANDS.	6 planes.	Fires started but soon put out; buildings damaged; a few casualties. 7 planes. Negligible damage.
	LUQA aerodrome in MALTA	2 planes.	No military damage.
29—9—40. (Sunday.)			
MORNING :—			
	South coast, THAMES VALLEY and a village in the HOME COUNTIES.	...	Little damage and no casualties.
AFTERNOON :—			
	South-east coast, KENT, a few points in MIDLANDS and the EDINBURG area.	...	No damage.
NIGHT :—			
	HOME COUNTIES and MERSEYSIDE and the LONDON area.	10 planes.	4 planes, 2 pilots safe.
30—9—40. (Monday.)			
MORNING :—			
	South-east ENGLAND, BRISTOL area, PORTLAND, HASTINGS and KENT.	...	Some damage caused.
AFTERNOON :—			
	Coasts of KENT, SUSSEX and DORSET, Towns in DORSET, THAMES-VALLEY, SUFFOLK.	...	Buildings damaged; a few casualties.
EVENING :—			
	LIVERPOOL and South-west WALES.	...	Driven off.
NIGHT :—			
	LONDON outskirts, MERSYSIDE, a few towns in HOME COUNTIES and South-east ENGLAND.	47 planes.	Fires caused; but soon put out. 22 planes; 12 pilots safe.

APPENDIX I.

TOPLIGHTS.

We have been in the habit of calling this feature "Sidelights."

To-day we alter the title because, in the main, we view the prospect from above.

That gigantic War in the Heavens, the Battle of BRITAIN, still runs its course. Houses collapse, innocent civilians of all ages and sexes die in hundreds, and Goebbels squeaks into his loud-speaker; "LONDON lies utterly destroyed." But.....*cui bono*? Very certainly not to the Germans!

Ninety crores worth of aeroplanes lost, and trained airmen in numbers she can never replace.

Invasion.....that dream!.....'dwelling on its marks'; embarkation manoeuvres, under the sardonic eye (and the raining bombs) of the R. A. F., so unpopular that German troops are debating whether a mutineers' concentration camp wouldn't be healthier; and a rising tide of disappointment in GERMANY that taxes the ingenuity of the finest liars of all time to dissipate or conceal.

BLITZKRIEG. FIRST PHASE.

Attempts to smash British Air and Sea Power by assaults on aerodromes, factories and ports.

RESULTS.

Lord Woolton bluntly states that the amount of damage to ENGLAND's food supply amounts to the loss of one single meal per head.

The Air Minister categorically states that not one single aerodrome is out of commission.

British monthly shipping losses are down by twenty odd thousand tons, in spite of concentrated attacks on shipping in harbours.

BLITZKRIEG. SECOND PHASE.

Attempts to terrorize civilians and destroy public services and Government centres.

RESULTS.

The British public has taken to troglodyte life *without interruption of war effort*.

It is not in the least 'terrified.' On the other hand, according to a neutral reporter, it is merely 'hopping mad'—which is not what the Germans want!

While Ribbentrop has to tour German EUROPE in an armoured train, or Hitler BERLIN, with a 'double' and a mechanised escort, H. M. the King strolls about stricken areas being patted on the back by the homeless and the bereaved.

BLITZKRIEG. THIRD PHASE.

Invasion!

RESULTS.

? ? ? ?

AND THE DAMAGE? London is a built-up area of 693 square miles—larger than the whole of Delhi Province! It has a population of 8,000,000. Rather difficult to miss altogether!

But massed working-class houses, lingerie stores, churches, hospitals and Buckingham Palace are hardly military objectives—while for killing by indiscriminate bombing from enormous heights there is, even in war time, an ugly name, and the British will not forget plain murder!

The Germans claim in their own home broadcasts that "the full force of their air power is now being launched against BRITAIN." If that is really so, Hitler seems to be being rather extravagant with his vital 'fighter' force!

In the latest week of the struggle (until that 133 'bag' of the 28th) the numbers of Hun machines downed have shrunk. So, in an even greater proportion, have the figures of British casualties and damage.

Reason? the new barrage!

The simple fact is that raiders, massed or in small formations, *don't reach their objectives*. They don't like flying through walls of bursting shrapnel. It is unsettling.

This is how it is done. Searchlights are switched off; one set of guns fire so as to burst their shells in a line at 20,000 feet; the next lot at 19,000 and the next at 18,000...and so on. Result—no lights to steer by, a crackling curtain of red-hot shell-splinters to pass and the snares of the balloon-barrage when you try to dodge.

If the Germans don't like our Defence, they must like our Offensive even less.

No loss of energy on Reprisals. Just hammer, hammer, hammer at a hundred vital targets, from the North Sea beaches to the far end of POLAND.

Read our air-war summaries each week—and when you realise that roughly speaking, our bombers have to fly three times as far as the Germans; each time—that 600 mile flights to MILAN and TURIN and back, or to BERLIN or POLITZ and back, are not just displays of aerial virtuosity but almost a daily routine with increasing numbers, bomb-loads and direct hits each time—and that neutrals are equally awed and fascinated by the nightly pyrotechnic displays along the French coast as by the fact that only half the harbour of HAMBURG is still in existence—then you will also realise the terrible retribution that awaits GERMANY when our main offensive begins.

A little late perhaps, but none the worse for that, is the story of which we are reminded by GERMANY'S recent dealings with the Hungarian envoy bearing a letter from Admiral Horthy to the Fuehrer.

When Hitler a little time ago condescended to a personal interview with the Regent of HUNGARY, he selected friendly facetiousness as a suitable note to strike. "How is it, my friend," he asked, "that you are styled Admiral Horthy, when HUNGARY has no navy?"

"Why not," was the reply, "You have a Minister of Justice in GERMANY, haven't you?"

APPENDIX II.

HOW A BRITISH NAVAL PORT HAS SUFFERED. EXPERIENCE OF FIFTY AIR RAIDS. AMERICAN JOURNALIST'S IMPRESSIONS.

At a British naval port.

By

HELEN P. KIRKPATRICK.

(London correspondent of the "Chicago Daily News.")

IF what the Germans have done to this highly important naval port is any criterion of German ability to knock out this country, it could safely be said that Britain is good for at least another century.

And this port is one which the Germans claimed to have left in a wrecked and devastated condition and which has even been the subject of rumours in London. These never admitted the devastation, but it was said that the port had had pretty hard blows.

Your correspondent covered the whole port thoroughly and is able to report exactly what damage has been done. After 50 raids, during only five of which bombs were dropped on the town and naval base, it would be difficult to know that there has been or still is a war, except for the usual signs, such as balloons, uniforms in the street and terrific activity in dockyards.

All the bombs, with one exception, hit houses in the town. Some 600 have been damaged, most of them slightly. Three houses had direct hits and are to-day a mere mass of rubble and debris, but others merely had windows blown out or pieces knocked out of the roofs.

As a matter of fact 600 is the number of houses reported to the local authorities by the owners as having suffered, but a checkup, which is proceeding, indicates that the final figure will be much smaller.

Nineteen people have been killed and half that number injured, almost all of them civilians. Where the bombs did fall near a naval objective, one landed in an apple tree and another on a foot-ball field. The nearest they have come to the most vital dockyard is about a quarter of a mile.

Meanwhile 18,000 workers are going at full tilt on all kinds of ships, Polish, Norwegian, Dutch and French, as well as British. One well-known ship which got battered considerably in a naval engagement, but nevertheless proceeded home under her own steam, has now had almost all her battle scars removed. Her funnels, which look like iron lace, are still preserved as a memento of the battle.

Neither the townspeople nor the naval authorities seem to be particularly perturbed at the prospect that the raids will increase in intensity. They have a feeling that German pilots do not like the neighbourhood very well and, from a glance over the defences, that feeling seems reasonable. At any rate all manner of naval craft seem to dart in and out of the harbour with the assurance the American Navy might have in entering or leaving Newport to-day.

APPENDIX III.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period September 10th—16th, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

10—9—40.

"The Italian High Command", says Rome, "makes no boast as to the successes of the Italian Air Force". It merely announces that "the Italian Air Force always carries out attacks on British military objectives with great success", that "most of the British ships have been put out of action", and so forth. The equally modest voice of Berlin repeats Italian claims, made on three successive days, to have attacked British convoys in the Mediterranean and the Red Sea "with devastating results".

No British ship in convoy in either the Mediterranean or the Red Sea has been so much as damaged during the past week. The arrival of what is stated to be the largest convoy of troops ever to reach Egypt was announced in Cairo on September 8. Between September 1, 1939 and August 1940, 71 troop and military supply ships proceeded untouched and without the loss of a single man from Indian ports to the Middle East. Since the Italian occupation of British Somaliland (which we were so repeatedly told gave them 'complete command of the Red Sea') two large contingents have negotiated the Red Sea route without incident.

11—9—40.

"A positive proof that Italy's trade with neutral countries is going strong", is found by a Rome broadcast in "trade between Italy and Germany". Italian neutrality was subject to considerable doubt during the earlier part of the war, but it is refreshing to have positive proof of German neutrality.

The curious German statement that in London "in order to prevent a wastage of munitions, the firing on invisible targets must be avoided", was answered on the same night when London switched off the searchlights and, using a new detecting system, put up an enormous and effective anti-aircraft barrage.

12-9-40.

A question which interests the Nazis to-day is "How the British people can stand these raids for any length of time". An American answer comes from Warren Irvin (Sept. 16), who says of the Nazi propagandists "I know their game well, because they tried it on me innumerable times in the 8 months I was there, but I refused to fall for it, and the result was that they barred me out of Germany. I am sure I don't have to tell you that there is not the slightest danger of collapse in England.....I can answer the question as to England's ability to keep on resisting, and I can assure you from personal knowledge that the recent raids have stiffened British morale."

Mr. Churchill's speech has also worried the Nazis, who describe it as "an appeal to the United States likened to the appeal made by M. Reynaud when France was about to capitulate. The conditions of the two countries at this time were the same and we cannot therefore doubt that it will not be long before London is defeated."

There would be more reason for this note of strained optimism in Berlin if (a) Mr. Churchill had made any such appeal, (b) England had already been successfully invaded and (c) her political leadership had crumbled. The sole reference to the United States in his speech was when he foresaw the period after victory when "the old world and the new can join hands to rebuild the temples of man's freedom and man's honour"; whereas M. Reynaud's appeal to Mr. Roosevelt on June 13 begged for help "before it is too late", and said that it would be necessary "for clouds of warplanes from beyond the Atlantic to crush the evil power that is dominating Europe".

13-9-40.

Berlin has not yet made up its mind about the R. A. F. "What a time to boast of the R. A. F. when the industry of London lies in ruins!" exclaims a broadcaster, but shortly afterwards the same ineffective force is turned into a "ruthless enemy" carrying out "a deliberate and vindictive assault upon cultural objects in Germany". Neutrals are not disposed to let German propaganda have it both ways, and the *San Diego Union* remarked on this day: "The silly excuse of London being bombed in retaliation for British raids over Berlin looks even sillier when the Nazi report says that the British are causing little or no damage."

14-9-40.

A German paper, the *Hamburger Blatt* quoted by the Turkish radio on Sept. 14, reveals the motive not only for the attack on Buckingham Palace, but also for the Nazi propaganda accompanying it. "The object of the raids,"

says the paper, "is to compel the British Government to evacuate the City of London. We want to compel the Royal Family to leave London and the day we achieve this object we will have achieved a great success."

As a German broadcaster aptly remarked on the same day, "there is a deep inconsistency between truth and that notorious wish which is father to the thought."

This civil population, whose butter and even malt (to make substitute coffee) has been transported to Germany, is described as "friendly and even helpful to the German army administration." The sabotage of telegraph and telephone communications in Belgium, for which the Nazi radio threatened severe punishment on July 8, is a curious way of helping the administration.

15-9-40.

Two days ago the German radio alleged that "a bag dropped by a British plane in Germany was found to contain hundreds of Colorado beetles. Similar bags have been found in Luxemburg, Belgium and other parts of Germany." To-day they return to the nonsensical charge, mentioning Holland.

These stories are presumably an attempt to explain away the ravages of the pest which has caused havoc in the German potato-crop. Reports on the Colorado beetle and instructions for combating its attacks were broadcast in German home programmes long before the charge against British aircraft was invented.

The Rome radio declares, referring to Britain's position in the Mediterranean, "she must fight on an enormous front now from Malta to Alexandria, and from Alexandria to the Straits and back."

In other words Italian movements on the Egyptian border have made no difference to the general position. Ever since Italy entered the war, the British Navy have held the front from Gibraltar to Alexandria, though actual fighting is difficult with an enemy who shows no inclination for it. The recent naval action in the Aegean, says the Turkish newspaper *Tan*, "strikes a crushing blow to Italy's pretensions of her self-styled mastership of the Mediterranean".

"It is not true that German pilots deliberately bombed Buckingham Palace" says the Rome radio. "The truth is that the Palace is near big oil tanks which were hit by German pilots. "Actually the oil station attacked is in the lower Thames area, miles outside London.

The latest German shot in the Buckingham Palace campaign is one we might have expected. Mr. Churchill is now accused of having placed the bombs in the Palace.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

11—9—40.

"London lies utterly destroyed". Having made this statement the German radio goes on to say that German raiders "were displaying their skill by bombing London. Military objectives were among the chief targets." London covers an area of 700 square miles. The Nazis' target is equal to a square whose sides are over 26 miles long. If this is the Nazi idea of skill it is not surprising that they so seldom score hits on ships and factories. It is interesting to learn that military objectives were among the chief targets. Presumably the other chief targets were non-military objectives.

The Nazis claim that "it has been customary with Germany to warn the enemy beforehand." This is as good as Dr. Goebbels has given us for a long time. Norway, Denmark, Holland and Belgium were all invaded without even the formality of a 24-hour ultimatum. In Oslo the invading army played a band in the streets to keep up the pretence of a friendly visit till all vital centres had been taken. In Copenhagen they broadcast an imaginary message from the Government asking the people not to resist. Most cynical of all and most characteristic of the chicanery of the Nazis is the fact that up to the hour scheduled for the violation of the Low Countries the German Press and wireless were denouncing the "fairy tales" of an alleged threat to the Lowlands by Germany.

12—9—40.

An Italian broadcast announces a raid on Jaffa, which is said to have damaged British lines of communication. The broadcast goes on to say that every attack on Britain is regarded by the Arabs of Palestine as a friendly act. It is, however, extremely doubtful whether the Arabs would warmly reciprocate the friendship shown by the destruction of the Arab city of Jaffa. Owing to a slight mistake in the Italians' geography the Arabs did not feel the full force of these friendly bombs. The bombs fell on the next-door Jewish city of Tel Aviv and only 7 Arabs were killed. 104 Jewish civilians were killed.

13—9—40.

A "conspiracy of silence" between Mr. Churchill and *Reuter* on the subject of the air attacks on London is alleged in a Berlin broadcast. The results of this conspiracy were seen in India the same day in a 1500-word *Reuter* cable describing the air *Blitzkrieg*.

14—9—40.

The German broadcast in Hindustani reports that German bombing has done great damage to Victoria Station in London. In fact the forecourt of Victoria Station was damaged by a falling engine of a German Dornier bomber which was shot down in fragments.

16—9—40.

The Italians admit that Emir Abdullah, the King of Transjordan, said that British victory would serve Arab interests and enable them to become free, but they question his right to speak for the Arabs. Nor would the Italians admit the right of the thousands of Arabs of Haifa who in a meeting condemned Italian aggression to speak for the Arabs of Palestine. Nor yet of King Farouq and Hasan Sabry Pasha to speak for the Arabs of Egypt. In their broadcast in Arabic yesterday the Italians admitted that anti-Italian demonstrations had taken place in Syria. But presumably they would not admit the right of these demonstrations to speak for Syria. Obviously the Italians think that they and not the Arabs have a right to speak on behalf of Arab countries.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

LECTURE XIV.

1940—

October ... 12, Saturday ...	Town Hall ...	6.30 p. m.
13, Sunday ...	Muslim Association Pudukkottai.}	5.00 p. m.
	Mithulaipatti ...	5.30 p. m.
	Karaiyur ...	5.30 p. m.
14, Monday ...	College (A) English ...	10.25 a. m.
	Rani's School ...	10.25 a. m.
	Karambakkudi ...	5.30 p. m.
	Vehupatti ...	5.30 p. m.
15, Tuesday ...	College (B) Tamil ...	10.25 a. m.
	Viralimalai ...	5.30 p. m.
	Nachandupatti ...	5.30 p. m.
	Panayapatti ...	5.30 p. m.
	Pudukkottai Town Sandarkoil Amman Sannidhi.}	6.30 p. m.
16, Wednesday ...	Ladies Club (at Rani's School).}	5.00 p. m.
	Kuruvikondanpatti ...	5.30 p. m.
17, Thursday ...	Puduppatti (Ponnamaravathi).}	5.30 p. m.
	Alangudi ...	5.30 p. m.
18, Friday ...	C. S. M. School ...	10.00 a. m.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 5வ

[ந. 13.

பிரஸங்கம் XIII.

பிரிடனின் போரும், இந்திய-ராஜரீகமும்.

[கியாதி பெற்ற பத்திரிகைக்காரரான Mr. J. A. ஸ்பெண்டர் என்பவரின் விவாசத்தை நம்முடைய தசரா வாரத்தின் முதல் கட்டுரையாக வெளியிட்டுள்ளோம்.]

யுத்தத்திற்காக இந்தியா செய்தவரும் முயற்சிகள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகின்றனவென்றும், அவை மகத்தானவை என்றும் இந்தியாவிலிருந்து செய்திகள் வருகின்றன. பிரிடிஷ் படைகள் ஜெயித்தால்தான் இந்தியா காபந்தாக இருக்கவும், முன்னேற்றமடையவும் கூடும் என்பதைத் தலைவர்கள் உணருவதாகவும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் இவற்றினிடையே எவ்விதமான பொது யுத்தமுயற்சியிலும் கலந்துகொள்ளாமல் இந்தியா தூரவிலகி நிற்கவேண்டுமென்று காந்தி காங்கிரஸுக்கு யோசனை கூறியிருக்கிறார் என்றும், இந்தியாவிற்குப் பூரணசுதந்திரம் அளிப்பதாக ஒரு வெளியீட்டை பிரிடன் விடுக்க வேண்டுமாய்க்கோரி காங்கிரஸ் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்றும் இரண்டு செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. காந்தி எதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்த யோசனையைக் கூறினார் என்பதும், காங்கிரஸ் எந்த யோசனையின்பேரில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது என்பதும் ஒரு ஆங்கிலேயனுக்கும் புரியவில்லை.

“இவ்விருவர்களில் எவரேனும் ஐரோப்பாவில் நடக்கும் சங்கதிகளைச் சரிவர உணருகிறார்களா?” என்று ஆங்கிலேயன் தனக்குத்தானே கேட்டுக்கொள்கிறான்.

காந்தியே, “ஆங்கிலேயர்கள் இனி இருப்பதா அல்லது அழிவதா” என்ற போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார். அது மிகவும் பொருத்தமானது. ஆங்கிலேயர்கள் தோற்றால் என்ன ஆகும் என்று நினைத்துப்பார்ப்போம். காந்தியினுடையவும், காங்கிரஸினுடையவும் ரீதியாக அவர்கள் கோரும் “பூரண சுதந்திரம்” அவர்களுக்குக் கிட்டிவிடும், ஆனால் இதுதான் கதையின் முடிவு என்று அவர்கள் வாஸ்தவத்தில் நம்புகிறார்களா?

இவ்வித உயிர்ப்போராட்டத்தில் இங்கிலாந்து எதற்காக இறங்கியிருக்கிறது? காங்கிரஸின் வாழ்வும், இந்தியாவிலுள்ள ஸ்வதந்திரஸ்தாபனங்களும், ஸ்வதந்திரமும் எந்த சுயேச்சைகொள்கைகளையும், ஜனநாயகக்கொள்கைகளையும் பொருத்திருக்கிறதோ அதே கொள்கைகளுக்காகத்தான். இங்கிலாந்து தோற்றால் இங்கிலாந்தைத் தோற்கடித்தவர்களின் தயவில் இந்தியா வாழவேண்டும். அவற்றுள் முக்கியமானது ஜெர்மனியாகும்.

ஜெர்மனியே இந்தியாவை முழுவதும் விழுங்காமல் ரஷியாவும், ஜப்பானும் கொள்ளையில் ஒரு பங்கு கேட்கலாம். ஆனால் ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களை நிருவமுயற்சிக்கும் காங்கிரஸுக்கோ, இதர கஷ்டிகளுக்கோ இதனால் என்ன பயன்?

இந்த மூவர்களுக்குள்ளும் இந்தியாவில் யார் அடி எடுத்துவைத்தாலும் சர்வாதிகாரி என்ற ஹோதாவில்தான் வருவார்கள். இந்தியாவிற்கு சுய ஆட்சியையோ, சுயேச்சையையோ நாடி இதுவரை தாராளமாக வேலைசெய்துவரும் எல்லாக்கூட்டங்களையும் எல்லா நபர்களையும் ஒழிப்பதே அவர்களுடைய முதற்காரியமாகும்.

சுதந்திரம் நேர்த்தால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பது வெறும் ஊகம் அல்ல. ஐரோப்பாவில் இது இன்றும் தினசரி நடந்துவருகிறது.

பிரான்ஸில் எல்லா ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களையும் ஜெர்மானியர் துடைத்து விட்டார்கள். தங்கள் உத்தரவுகளை நிறைவேற்றும் கையாள் ஒருவனால்தான் அது ஆளப்படவேண்டுமென்று திட்டம்செய்து விட்டார்கள். ஜெர்மானியர்கள் பிரான்ஸுக்குச் செய்த உத்தரவுகள் பின்வருமாறு:—

பிரெஞ்சு பார்லிமென்டு, தான் இனி இருக்கவேண்டியதில்லை என்ற தீர்மானத்தால் தன் அழிவைப் பதிவுசெய்வதற்காகமட்டில் கூடவேண்டும். சட்டத்துக்கு பதிலாக ஜெர்மனியின் கையாளின் அபிப்பிராயமே சட்டமாக வழங்கவேண்டும். பத்திரிகைகளுக்கும், ஜனங்களுக்கும் சுயேச்சை ஒழிய வேண்டும். வெளிதேசங்களிலிருந்து ஆகாயத்தில் ரேடியோ மூலம்வரும் சமாசாரங்களையோ அபிப்பிராயங்களையோ கேட்பதே ஒரு குற்றமாகும்.

நாடெங்கும் ஜெர்மன் உத்தியோகஸ்தர்களும், துருப்புகளும், இரகசிய போலீசாரும் ஜெர்மானியரின் உத்தரவுகளை, நிறைவேற்றிவருகிறார்கள். மேலே கண்ட உத்தரவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மாட்டார்களோ என்று யாரையாவை சந்தேகிக்கிறார்களோ அவர்களை “கான்ஸென்ட்ரேஷன் காம்புகள்” என்னும் ஜயில்களில்

அடைத்துவிடுகிறார்கள். கலஹாஸ்பதமானவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களை சற்றும் தயங்காமல் சுட்டுக்கொல்லுகிறார்கள். நாஸிகளின் செய்கைகளின் விவரங்கள் பூராவும் நமக்குக் கிடைக்கிறதில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் செல்லும் வழியெல்லாம் பயங்கரமும் கொடுங்கோன்மையும் செல்லுகின்றன என்று நிச்சயமாய்த்தெரிகிறது.

உலகம் எவ்வாறு ஆளப்படவேண்டும் என்பது விஷயமாய் ஜெர்மானியர்களுக்குள்ள கொள்கைகளை அனுஸரித்துத்தான் அவர்கள் இவ்வாறெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த பயங்கர ஆட்சியையும், கொடுங்கோன்மையையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்கள் ஜனங்களின் பேரில் ஏற்றிவிட்டார்கள். கூடுமானால் ஐரோப்பா முழுவதையும் அவ்விதமான ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டு வந்துவிட எண்ணங்கொண்டிருப்பதாய் அவர்கள் பகிரங்கமாய்க் கூறிவருகிறார்கள். கிரேட்பிரிடனின் எதிர்ப்புத்தான் அவர்கள் மனோரமம் நிறைவேறாமல் செய்து வருகிறது. பிரிடன் தோற்றுவிட்டால் அதேமுறைகளை அவர்கள் இந்தியாவிலும் கையாளுவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

நான் காந்தியின் “ஹரிஜன்” என்ற பத்திரிகைக்கு ஒரு சந்தாதாரர். இந்திய மக்களின் சமூகஸ்திதியை சீர்திருத்தவும், தீண்டாதாருக்குப் புத்தியும், நம்பிக்கையும் அளிக்கவேண்டியும் அவர் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவரும் வேலைகளைப்பற்றிப் படித்திருக்கிறேன். ஆனால், அஹிம்சை, சட்டமறுப்பு, ஜெர்மனிக்கும் பிரிடனுக்கும் நடக்கும் இந்த யுத்த சம்பந்தமாய் இந்தியாவுக்கு இருக்கவேண்டிய மனோபாவம், இவைகளைப்பற்றி அவர் சொல்வது எனக்கு ஒரு புதிராயிருக்கிறது. எந்தஸ்தினியிலும், ஆயுதம் எடுப்பதோ, பலாத்காரமுறைகளை அனுஷ்டிப்பதோ தவறு; இந்தக்கொள்கையிலிருந்து விலகுவதைக்காட்டிலும் அதனால் ஏற்படும் பலன்களை அனுபவிப்பதே மேல் என்பது அவருடைய கருத்தாயிருக்குமானால் அவர்மேல் குற்றம் சொல்லமுடியாது. அவர் மனச்சாட்சிக்கு மட்டில்தான் அவர் ஜவாப்தாரியாதார். கிறிஸ்தவ சமாதான வாதிகளின் கொள்கையும் இதேதான். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் சொல்லும்புதில் “உங்கள்மனச்சாட்சியை ரொம்பவும் பாராட்டுகிறோம்; நீங்கள் சிப்பாய்களாக வந்து சண்டை செய்யவேண்டாம்” என்பதே. ஆனால் நாம் அவர்களை ஒன்றை மட்டும் ஞாபகத்தில்வைத்துக்கொள்ளும்படி வேண்டுகிறோம்—அதாவது, அவர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சிப்படி நடக்கக்கூடிய ஸ்திதியில் இருப்பது, பிறர் அவர்களுக்காகச் சண்டைசெய்து உயிரைக்கொடுத்து, ஜெர்மானியர்கள் ஜெயித்தால் அதனால் அவர்களுக்கு நிச்சயமாய் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதால்தான் என்பதே.

காந்தியின் கொள்கையும் இத்துடன் நின்றவிடுமானால் அவருக்கும் நமக்கும் யாதொரு விவாதமும் இல்லை. ஆனால் இந்த வழியில் “பூரண சுயேச்சை” அடைந்து விடலாமென்று அவர் நினைத்தாலும் சரி, அல்லது அவ்வாறு நினைக்கும் படி காங்கிரஸை அவர் தாண்டினாலும் சரி, அந்த நம்பிக்கை ஐரோப்பாவில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவத்துக்கு முற்றிலும் மாறாதேன்பதை அவருக்கு நாம்

எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவின் சுதந்திரமும், காங்கிரஸின் மூலமாகவும், மாகாண சபைகள் மூலமாகவும், சட்ட சபைகள் மூலமாகவும், இந்தியா அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றமும், இதேபோல் இன்னும் மேன்மேலும் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்ற நம்பிக்கைகளும், ஜெர்மானியர்களைப் பிரிடன் தோங்கடிப்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. ஜெர்மனி யுத்தத்தில் ஜய மடையுமேயானால் இந்தியா இப்பொழுது அனுபவிக்கும் சுதந்திரத்தைக்காட்டிலும் அதிகமாக அடைவதென்றே அல்லது இதேவழியில் “பூரணசுதந்திரம்” அடைவதென்றே பேசவே இடமில்லை. நாஸிகளின் காலின் கீழ் மீதியுண்டு தனக்குள்ள எல்லா பாத்தியங்களையும் இழப்பதுடன், இந்தியாவின் சுதந்திரமும் அடியோடு அழிக்கப்பட்டுவிடும். ஐரோப்பாவில் நடப்பதுபோலவே இந்தியா விலும், சமாதானவாதிகளும், அஹிம்சா பிரசாரகர்களும் ஜெர்மானியர்களின் வெடிகுண்டுகளுடையவும், டாங்குகளுடையவும் தயவில் வாழவேண்டியதாயிருக்கும்.

ஒயிந்து, முஸ்லீம்கள், பிரிடிஷ் இந்தியா, சுதேச ஸமஸ்தானங்கள் இவைகளைப்பிரித்துவைக்கும் பிரச்சனைகளும் முக்கியமானவைகள் தான். பிரிடிஷ் ஷாருக்கும், இந்தியர்களுக்கும் காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய அமைதியும் அந்த பிரச்சனைகளைப் பொறுத்ததாயிருக்கலாம். தங்கள் முழுகவனத்தையும் செலுத்தி, அவைகளை சீக்கிரமாகத் தீர்க்கும் வழியைக்கண்டு பிடிப்பதற்காகவே, அந்த பிரச்சனைகளைப்பற்றி கேட்கப்படுகிறது. பிரிடனில் எங்களுக்குள்ளாக ராஜ்ய சம்பந்தமான அபிப்பிராயபேதங்கள் கஷ்டிகளைப்பிரித்துவைத்து கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்வரை கோபமானவாதங்களுக்கும் காரணமாய் இருந்து வந்தது. ஆனால் ஸ்வதந்திர சம்மந்தமான ராஜ்யகொள்கைகளை அழிக்க முற்பட்டிருக்கும் சத்துருவை நாம் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்க்காதவரை நமக்குள்ளாக தகரார்கள் செய்து கொள்ளும் ஸ்வாதீனம்கூட நமக்கு இருக்குமா என்ற கேள்வி நம்முடைய தகரார்களுக்கெல்லாம் அப்பால் எழுகிறதென்பதை எங்களுடைய எல்லா கஷ்டிகளும் தெரிந்து கொண்டுவிட்டன.

இந்தியர்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் ராஜ்ய பிரச்சனைகளை எல்லாக்கூறியினரும் ஏகோபித்துத் தீர்த்துக்கொள்வதைக்காண ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயனும் விரும்புகிறான். அவ்வாறு கஷ்டித்தகரார்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள சாத்திய மில்லாவிட்டாலும், இந்தியாவிலுள்ள எல்லாக்கூறியினரும் ஜெர்மனிக்கும் பிரிடனுக்கும் நடக்கும் யுத்தத்தில் தங்களுடைய ஸ்வதந்திரம் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், யுத்தத்திலிருந்து விலகியிருப்பதாலோ, தங்களுடைய ஸ்வதந்திரத்திற்காகவும், இந்தியர்களின் ஸ்வதந்திரத்துக்காகவும் போராடிவரும் பிரிடனை சங்கடமான நிலைமையில் வைப்பதாலோ இந்தியர்கள் தங்களுக்கே நியாயமாக நடந்து கொள்கிறார்களா என்பதைச் சற்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் இந்தியர்களை ஆங்கிலேயர்கள் கேட்கிறார்கள்.

சுதந்திரமா அல்லது உலகத்துக்கே கொடுங்கோன்மையா என்பதுதான் இப்பொழுது தீர்மானிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். இந்திய ஸ்ரேதிகர்களைப்பற்றி நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற வரையில், தங்கள் உதவியின்றியிலேயே இந்த யுத்தத்தில் பிரிடன் ஜயத்தை அடைந்துவிடுமென்ற நம்பிக்கையில் தாங்கள் கேவலம் வேடிக்கை பார்ப்பவர்களாக மட்டில் இருந்தால் போதுமென்று முழுமனதுடன் அவர்கள் நினைக்கமாட்டார்கள் என்று நான் உறுதியாய் நினைக்கிறேன்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(26—9—40 லிருந்து 2—10—40 வரை).

பிரிடிஷ்-விமானப்-படையின் வெற்றிகள்.—ஸெப்டம்பர் மாதம் 21-ம் தேதியோடு முடிந்த ஒரு வாரத்துக்குள் பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிரி தேசங்களுக்குள் புகுந்து சேதம் செய்தது:—சானல் துறைமுகங்களும், படையெடுப்பு-நிலயங்களும்—48; கப்பல் கூட்டங்கள்—31; சிறு கப்பல்கள்—18; யுத்த தளவாட-ஸ்டோர்கள்—8; சோதனை தீபங்கள்—7; பீரங்கி ஸ்தாபனங்கள்—6; பெரிய கப்பல்கள்—5; ரெயில்வே ஸ்டேஷன்கள்—29; எண்ணெய் ஸ்டோர்கள்—3; சக்தி (Power)-உற்பத்தி சாலைகள்—3; வெடி மருந்து உற்பத்திசாலை—1; விமான நிலயங்கள் (பெர்லின் நிலயம் உள்பட)—14. ஒரு வாரத்துக்கு இது போதுமான வேட்டையென்றே சொல்லாம். பொய்ப்பிரசார வல்லபரான கோயபல்ஸ் குள்ளன்கூட பிரிடிஷ்-எதிர்ப்பினால் ஜெர்மனிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விபரீதத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாய் விட்டது. இந்த வாரத்தில் பெர்லின் நகரை எதிர்க்காத நாள் கிடையாது. 23, 27 தேதிகளில் பெர்லின்மேல் படையெடுப்பு எதிர்ப்பு பலம்: ஸ்திரீகளும், குழந்தைகளும் நகரத்தைவிட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்கள். குண்டிகள் விழுந்த இடங்களைப்பார்க்க நிருபர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பிரெஞ்சு கடற்கரைகளை பிரிடன் எதிர்த்ததிலிருந்து, முதல்தரமான ஜெர்மன் துருப்புகளைச் சேர்ந்த 60,000 பேர்கள் சேதமாம். 15-ம் தேதி 137 விமானங்களைத் தோற்றதிலிருந்து பிரிடனை மறுநாள் படையெடுக்கும் பேச்சு நின்றதுவிட்டதாம். லண்டன் தற்காப்பையும், பிரிடிஷ்மக்கள் தைரியத்தையும் தாவித்த நானெல்லாம் போய் விட்டது. நாலிகள், மனமொடிந்து, பயப்படுகிறார்கள். ஹிட்லர் தாது புஷ்டி லேசியம் என்கே கிடைக்குமென்று பார்க்கிறார். இதற்காக சென்ற வாரத்தில் ஸ்பெயின் தேசத்து மந்திரியை ஜெர்மன் தலைநகருக்கு வரவழைத்து தடபடல் செய்தார்கள். இந்த வாரம் 10-வருஷத்திய உடன் படிக்கை ஒன்றை ஜெர்மனி—இதாலி—ஜப்பான் அரசுகள் கையொப்பம் செய்ததிலிருந்து ஏதோ பிரமாதமான காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டதாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

மூவரசு-உடன்படிக்கை.—இதைச் செய்து முடித்ததில் ஜெர்மனிக்குப் பெருமை அதிகம். உலகத்திலேயே இது மகத்தான உடன்படிக்கையாம். ஆனால் 'நீரில்—நனைந்துபோன—வெடிக்காத—வாணம்' என்று இதை பிரிடன் மதிக்கிறது. கோமாளிக்காரன் கர்ணம் போடுவதை ஒத்திருக்கிறது என்பது ஆசியாவின் அபிப்பிராயம். இந்த உடன்படிக்கையில் எதிர்பாராதது ஒன்றுமில்லை. இதில் விசேஷம் ஒன்றும் கிடையாது. மூன்று கொள்ளைக்காரர்கள், கொள்ளை அடிப்பதற்கு முன்னதாகவே பங்கு போட்டுக்கொள்ளும் பேச்சைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இதிலிருந்து இவர்களுடைய மனோபாவமும் நன்றாய் வெளியாகிறது. ஜெர்மனிக்கு ஐரோப்பா முழுவதும், ஆபிரிக்காவில் பெரும் பாகமும் கிடைத்தால் போதுமாம்: இதாலிக்கு பாக்கி ஆபிரிக்காவும், மத்திய

தரைக்கடல் தீரமும் வேண்டிமாம்: ஜப்பானுக்கு ஆசியாகண்டம் போதுமாம். என்ன பேராசை! இதற்காக ஜெர்மன்—இதாலிய—ஐரோப்பிய தலைமையை ஜப்பான் அங்கேரிக்குமாம்; பதிலாக ஜெர்மன்—இதாலிய அரசுகள் ஜப்பான் உடைய ஆசியா—தலைமையை ஒப்புக்கொள்வார்களாம். இப்பொழுது நடக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தத்திலும், சைனா சண்டையிலும் புதிதாய் யாராவது சேர்ந்தால், உடன்படிக்கை செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த மூன்று அரசுகள் பாஸ்பரம் சைன்யத்தாலும், பணத்தாலும், பொருளாலும், ராஜ்ய தந்திரத்தாலும் ஒத்தாசை செய்து கொள்ளுவார்களாம்.

கடைசி ஷரத்தானது அமெரிக்காவுக்குப் பயந்து செய்துகொண்டதாகும். இவ்விதம் பயப்படுவதற்கும் இடமிருக்கிறது. அயோக்யத்தனமாய் ஜப்பான், சமயம் வந்தபோது, அகப்பட்டதைச் சுருட்டப் பார்க்கிறது. இது வரையில் நடுகிலையென்று பாசாங்கு செய்துவிட்டு, இப்பொழுது சண்டையில் சேரவில்லை; ஆனால் சண்டைக்குத் தயாராகிறது. இதிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் பக்கத்திலுள்ள பஸிபிக் மகாசமுத்திரத்தில் வம்பு ஏற்படலாம். ஆகவே அமெரிக்காவுக்குக் கோபமதிகமாய்க் கொண்டுவருகிறது. ஏற்கனவே ஜப்பானுக்கு அனுப்பிவந்த பெட்ரோலையும், இரும்புத் துண்டுகளையும் அமெரிக்கா நிறுத்திவிட்டது. வார்ப்பு இரும்பையும், எஃகையும் இனி நிறுத்த யோசிக்கிறது. அமெரிக்க அக்ரஸனரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சமயம் சமீபித்துவிட்டது. அதற்குள்ளாகவே, அமெரிக்கா யுத்தத்தில் இறங்கினாலும் இறங்கிவிடலாம்; வெகு பரபரப்பாய்க் கோபா வேசம் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த உடன்படிக்கை வரப்போவது பிரிடனுக்கு முன்பே தெரியும். ஆகையால், அமெரிக்காவோடு வேண்டிய ஒப்பந்தத்தை ஏற்கனவே செய்து முடித்துக்கொண்டு, வேண்டிய துருப்புகளை (ஆஸ்திரேலிய விமானப் படை உள்பட) மலயா முதலிய இடங்களில் வைத்துக்கொண்டு தயாராயிருக்கிறது.

ஸ்பெயின்.—நெருப்பில் விழுந்த கொட்டையை, பூனையைக்கொண்டு எடுக்கப் பார்த்த குரங்கைப்போலும், அடுத்த வீட்டுப் பிள்ளையை விட்டு, கிணற்றின் ஆழம் பார்ப்பதுபோலவும், ஜெர்மனி ஸ்பெயினைவிட்டு ஆழம் பார்க்கிறது. ஹிட்லருக்கு வெற்றி நிச்சயமாயிருந்தால் ஸ்பெயினை லக்ஷியம் செய்யமாட்டார். கையிறங்கி விட்டதிலிருந்து ஸ்பெயின் தயவைத்தேடி அதை பலமாய் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். ஆனால் ஸ்பெயின் ஏய்படாதென்று தோன்றுகிறது. ஸ்பெயினுக்கு உணவு தானியங்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து வரவேண்டும். பிரிடனைப் பகைத்துக் கொண்டால் வாயில் மன்தான்.

பால்கள் நாடுகள்.—கிரீஸைப் பற்றி தாஷனை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. சியாமூரா (Ciamura) என்ற ஆல்பேனிய மாகாணத்தில் மூன்று பேர்களை கிரீஸ் கொலை செய்துவிட்டதாக இதாலி பழிசாட்டுகிறது.

ஸிரியா.—இங்கு 5-ம் படைகள் பலமாய் வேலை செய்கின்றன. ஜெர்மன் பிரசாரங்கள் இஸ்டான்பூல், டெக்ரானிலிருந்து வந்து ஆட்களைக் கலைக்கிறார்கள். ஜெனரல் டிகால் இயக்கமும் அபிவிருத்தியாய்க் கொண்டுவருகிறது.

எகிப்து.—இது வரையில் பொட்டலைத் தவிர ஒன்றையும் மார்ஷல் கிரேஸ்யானி பிடித்ததாகக் காணோம். 60 மைல் முன்வருவதற்குள் பட்டபாடு போதும். ஸிடி எல் பாரானியில் சைன்யங்கள் களைப்பாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. சிவப்பு, வெள்ளை, பச்சை நிறவெடிகளைப் போடுகிறார்கள்—வாண வேடிக்கை போலிருக்கிறது.

நார்வே.—நார்வே தேசத்து அரசரை ஜெர்மனி பறியுஷ்காரம் செய்துவிட்டது. இதற்குப் பதிலாக அரசர் கீழ்க்கண்ட செய்தியைத் தன் பிரஜைகளுக்கு விடுத்து இருக்கிறார்:—

“நார்வேயில் இப்பொழுது நடக்கும் அரசாங்கத்துக்கு, ஜெர்மன் ராணுவ பலத்தைத் தவிர மற்ற பலம் ஒன்றும் கிடையாது. இது ஜெர்மனியின் உத்தரவுப் படிதான் அரசுபுரியும். இதற்கு ஸ்வதந்திரம் கிடையாது; ஆனால் நார்வே யானது ஸ்வதந்திரநாடு; இப்பொழுது நடக்கும் ஆக்ஷியால் தேசம் ஸ்வதந்திரத்தை இழந்துவிட்டது; நாமும், நம்முடைய கவர்ன்மென்டும் ஸ்வதந்திரம் வரும் வரையில் போர்புரிவோம். நார்வேமக்கள் தைரியத்தையும், விசுவாஸத்தையும் இழக்காதிருக்கவேண்டும். எல்லா நார்வே மக்களின் ஸ்வதந்திரத்துக்காக போர் புரிந்து வெற்றியை அடைவோம்”.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டமும், படையெடுப்பின்
நஷ்டம். விளைவுகளும்.

23—9—40. (சுங்குகிழமை.)

வில்மர்ஸ்டாஃப் (Wilmersdorf) மின்சார அநேக இடங்களில்
உற்பத்திக்கூலை. மோயாபிட் (Moabit), தீப்பிடித்தது.
கிளிங்கன்பர்க் (Klingenberg), சார், பல கட்டடங்கள்
லட்டன்பர்க் (Harlottenburg) இந்த வடக்கு, கிழக்கு
இடங்களிலுள்ள மின்சார ஆலைகள்; பெர்லினில்
நாசமாயின்
பலருக்குக்காயம்.

டான்ஸி கர்ஸ்ட்ராஸி (Danzi Gerstrasis) அநேகர் மாண்டனர்.
காஸ் (Gas) ஆலை, பாட்ஸ்டாம் (Pots-
dam), லேஹ்டர் (Lehrter) இவைகளி
லுள்ள சாமான் கிட்டங்கிகள்; ஸ்பாண்டா
(Spandau) விளையுள்ள பி. என். டபிள்யூ
(B. N. W.) விமானயந்திர ஆலை;

ஸைமன்ஸ் (Siemens) ஆலை; டெம்பிள் ஆலைமேல் குண்டு
ஹாப் (Templehof) விமான—நிலயம் விழுந்தது.
பெர்லின் (Berlin) பிரதேசம். நாசமடைந்தது.

விரோதிகள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கும்
கானல் (Channel) துறைமுகங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம். படையெடுப்பின் விளைவுகளும்.

23—9—40 (சுங்குகிழமை)—தொடர்ச்சி.

விமான உற்பத்தி ஆலை.—விஸ்மார் சேதமாயின;
(Wismar) கீல் (Kiel) கால்வாயிலிருக் உபயோகமில்லாமல்
கும் அணைகள் (Lock-gates). போயின.

கப்பல் கட்டுமிடங்கள், நிந்துமிடங்கள்.— படுசேதமாயிற்று.

ஹாம்பர்க் (Hamburg), கக்ஸ்ஹாவன்
(Cuxhaven), ப்ரமர்ஹாவன் (Bremer-
haven), ப்ரமன் (Bremen), விஸ்மார்
(Wismar).

5—ஈ (E) படகுகள்—காப்கிரினை (Cap-
grisnez). எல்லாம் மூழ்கின.

சாமான் கிடங்குகள்—மன்ஸ்டர் (Munster),
ஹானோவர் (Hönover).

ரயில்பாதைகள்—வட ஜெர்மனி (Germany) பழுதாக்கப்பட்டன.

கடல்கண்ணி அகற்றும் கப்பல்கள்— இரண்டின்மேல்
இங்கிலீஷ் கால்வாய் (English Channel) குண்டு விழுந்தது;
ஒன்று சேதமாயிற்று

அநேக விரோதி. விமான நிலையங்கள்
விமான நிலையங்கள்—மெனஸ்டர் (Mena- நஷ்டமில்லை. 2 விமானங்கள்.
stir), மாய் அடகா (Mai Adaga).

துறைமுகம்—டொப்ருக் (Tobruk).

24—9—40. (செவ்வாய்க்கிழமை.)

ப்ரீட்ருக் பெல்டு (Freidrichsfelde) மின்
சார ஆலைகள், அருகில் இருக்கும் ஒரு
வார்ப்புப் பட்டரை; மின்சார சாமான்
களும், இன்னும் அநேக ராணுவ சாமான்
களும், செய்யும் ஆலைகள்.—பெர்லின்
(Berlin).

படையெடுக்க உபயோகப்படும் துறை அநேக படகுகள்
முகங்கள்.—டெல்ப்ஸிஜி (Delfzigi), ஆல் மூழ்கின.
டெண்ட் (Ostend), கலே (Calais), பெருந்தியும், வெடி
செர்பரோ (Cherbourg), லா ஹவேர் களும் கிளம்பின.
(Le Havre) இன்னும் அநேக இங்கிலீஷ்
கால்வாயிலிருக்கும் துறைமுகங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டமும், படையேடுப்பின்
நஷ்டம். விளைவுகளும்.

24—9—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

மின்சார உற்பத்தி ஆலை.—பின்கென்கிரீட்
(Finkenheerd).

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹாம் (Hamm),
ப்ரஸ்ஸெல்ஸ் (Brassels)

பீரங்கிகள்.—காப்கிரிசே (Capgrisnez).

விமான நிலையங்கள்.—விரோதி ஆக்ரமித்
திருக்கும் நாடுகள்.

துணைக்காவல் கப்பல்கள்.—டர்ஸ்செல்லிங்
(Terschelling).

காலாடிப்படைகள் வசிக்கிறமிடம்.—பிரஸ்ட்
(Brest).

3 சாமான் கப்பல்கள்.—ப்ரிஸியன்
(Frisian) தீவுகள்.

டொப்ருக் (Tobruk)

25—9—40. (புதன்கிழமை).

தெந்த டெகல் (Tegel), கிளிங்கன்பர்க்
(Klingenberg) இவைகளிலுள்ள மின்
சார ஆலைகள்; ஸ்கோன்பர்க் (Schon-
berg)லுள்ள ரயில்வண்டிகள் நிற்குமிடம்;
சார்லட்டன் பர்க் (Charlottenberg)
கருகிலுள்ள ரயில்வே ஜங்ஷன்;
டெம்பிள்ஹாப் (Templehof) விமான
நிலயம்; ரூடர்ஸ்டார்ப் (Rudersdorf)
லுள்ள வேடிமருந்து ஆலை—பேர்லின்
(Berlin).

தீப்பிடித்தன.

ஒரு கப்பல் குண்டுக்
கிரையாகியது.

ஒரு பெருந்தீ குழற்
தது.

ஒரு பெரிய கப்பல்
மூழ்கியது. துறை
முகத்திலிருக்கும் கப்
பல் மேல் குண்டு
விழுந்தது.

15 பேர்கள் கொல்லப்
பட்டனர்; 70 பேர்
களுக்குக் காயம்.

அதிசூசைதம்
விளைந்தது; அநேக
இடங்களில் தீப்பிடித்
தது. பலருக்குக்
காயம். படையேடுப்பு
வெகு நேரம் நீடித்
தது.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம். படையேடுப்பின்
நஷ்டம். விளைவுகளும்.

25—9—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கப்பல் நிற்குமிடம், ராணுவ முக்கியத்வம்
வாய்ந்த இடங்கள்.—கீல் (Kiel.)

சாமான் கிடங்குகள்.—ஆஸ்னாப்ரக் (Osnab-
bruck), ஏராங் (Ehrang), ஹாம்
(Hamm), மான்ஹீம் (Monheim),
ஹானோவர் (Hanover).

சிறிய, பெரிய கப்பல்கள், யுத்த சாமான்
கிடங்குகள்.—ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp),
ப்ளஷிங் (Flushing), ஆஸ்டென்ட்
(Ostend), டன்கர்க் (Dunkirk), கலே
(Calais), புலாயின் (Boulogne).

கப்பல்கள், எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—
பிரஸ்ட் (Brest), அபிஸ்னியாவி
(Abyssinia)லுள்ள மாஜி (Maji).

வேவு பார்த்தல்.—அபிஸ்னியா (Abyssinia),
இதாலியன் ஸோமாலிலாண்ட்
(Somaliland).

26—9—40. (வியாழக்கிழமை).

படையேடுக்க உபயோகப்படும் துறை
முகங்கள்.—இங்கிலீஷ் கால்வாயின்
கிழக்குக்கரை [முக்கியமாக ஆஸ்டென்ட்
(Ostend), கலே (Calais), புலாயின்
(Boulogne), லாஹவேர் (La Havre)]

ராணுவ முக்கியத்வம்வாய்ந்த இடங்கள்.—
கீல் (Kiel), கால்வாய், வடமேற்கு
ஜெர்மனி (Germany).

உள்நாட்டில் கால்வாய்கள்.—ஜெர்மனி
(Germany).

நரையிலிருக்கும் விமானங்கள்.—ஸாலம்
(Sollum).

ஜெர்மன் யுத்தக்
கப்பலுக்கருகே
வெடிகுண்டு
விழுந்தது.
நாசமாயின.

கட்டடங்கள்
சேதமாயின.

அநேக படகுகள்
சேதமாயின; துறை
முகங்கள் உபயோகப்
படுத்தமுடியாமல்
பொய்விட்டன.
படுசேதமாயிற்று.

தடைப்பட்ட
விட்டன.

4-விமானங்கள் சேத
மாயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம்.

26—9—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

வேவு பார்த்தல்.—அபிஸினியா (Abyssinia), இதாலி ஸோமாலிலாண்ட் (Somaliland).

அஸாப்.—(Assab).

நஷ்டமில்லை.

27—9—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

படையேடுக்க உபயோகிக்கப்படும் ஸ்தலங்கள்.—பிரஞ்சு (French), பெல்ஜியன் (Belgian) கடற்கரைகள்.

கப்பல் நிற்துமிடங்கள், மீன்கார உற்பத்தி ஆலை, கப்பல்கள்.—லோரியண்ட் (Lorient).

இரும்பு, அலுமினியம் தொழிற்சாலை—லாஹவேர் (La Havre).

ரயில் வண்டிகள் நிற்துமிடம்—மான்ஹீம் (Monheim), ஹாம் (Hamm).

வெடிமருந்து ஆலை—டஸ்செல்டார்ப் (Dusseldorf), லிபியாவி (Libya) உள்ள ஜாராபப் (Zarabub) கோட்டை.

மோட்டார் வண்டிகள்—ஜாராபப் (Zarabub) புகை கருகே.

28—9—40. (சனிக்கிழமை).

மேற்கில் இருக்கும் மீன்கார உற்பத்தி ஆலை, பீரீட்சிஸ்பெல்டு மீன்கார ஆலை, விமானங்களும் பிரங்கிகள்—பெர்லின்

(Berlin).

ஹிட்லர் (Hitler)ன் படையேடுப்பு ஸ்தலங்கள்—லாஹவேர் (La Havre), ஸிகாம்ப் (Secamp), புலாயின் (Boulogne), கலே (Calais), லோரியண்ட் (Lorient), டன்கர்க் (Dunkirk), இன்னும் அநேக இங்கிலீஷ் கால்வாயி

லிருக்கும் துறைமுகங்கள்.

எதிரிகளின்
நஷ்டமும்,
படையேடுப்பின்
விளைவுகளும்.

..... தீஜவாலையும், வெடிச்
சத்தமும் கிளம்பின.

1 விமானம். வெடித்தது 1 விமா
னம், சில கட்டடங்
கள் இடிந்தன.

அநேகம் நாசமா
யின.

பல இடங்களில்
தீப்பிடித்தது, பல
கட்டடங்கள் நாச
மாயின.

படுசேதத்தின்
குள்ளாயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம்.

எதிரிகளின்
நஷ்டமும்,
படையேடுப்பின்
விளைவுகளும்.

28—9—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பிரங்கிகள்—காப் கிரினை (Cap Grisnez).

ரயில்வே ஜங்ஷன்கள்—ஹாம்பர்க் (Hamburg), ஸ்டென்டால் (Stendal).

ரயில் வண்டிகள் நிற்துமிடம்—மன்ஸ்டர் (Munster), ஹாம் (Hamm), ஸோயஸ்ட் (Soest).

கோலோன் (Cologne), லாஹவேர் (La Havre).

விமான நிலையங்கள்—மாக்க்பர்க் (Magdeburg), மண்டர் ஹான்டார்ப் (Mundter Handorf).

எண்ணெய்க்கிடங்கு—பிராங்க்பர்ட் (Frankfurt).

வெடிமருந்து ஆலை—ஹானா (Hanau)

காமான் ஏற்றிச்செல்லும் மோட்டார்கள்—பார்டியாவு (Bardia)க் கருகில்.

சென்யங்கள்—மாட்டலீனாக் கோட்டை (Fort Maddelena).

மோட்டார் வண்டிகள்—ஸிடி பரானி (Sidi Barrani).

விமான நிலையங்கள்.—டெஸ்ஸி (Dessie), குர் (Gur)

வேவு பார்த்தல்.—விரோதி நாடுகள். நஷ்டமில்லை.

29—9—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மன் படையேடுக்க உபயோகப்படும் துறைமுகங்கள்.—இங்கிலீஷ் கால்வாயின் கிழக்குக் கடற்கரை.

பிரங்கிகள் வைத்திருக்கும் இடங்கள்.—காப் கிரினை (Cap Grisnez)

கடல் கண்ணிகள் வைத்தல்.—விரோதி களின் துறைமுகங்கள், நதி முகத்து வாரங்கள்.

சீர்குலைந்தது.

தீப்பிடித்தது.

சேதமாயின.

வெடித்தது.

.....

.....

..... குண்டு மாரி
பொழிந்தது.

..... தகர்க்கப்பட்டன.

.....

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம்.

எதிரிகளின்
நஷ்டமும்,
படையேடுப்பின்
விளைவுகளும்.

29—9—40. (சூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இருப்புப்பாதைகள்.—எரான் (Ehrang),
மான்ஹீம் (Monheim), ஸோயஸ்ட்
(Soest), காப்லென்ஸ் (Coblenz)
கொலோன் (Cologne), அஸ்னாப்ரூக்
(Osnabruck), ஹாம் (Hamm)

எண்ணெய் ஆலை.—ஹானோவர் (Hanover)

ஆலைகள்.—ஹானோவர் (Hanover),
காமன் (Kamen).

பிராங்கோஹ்லன் (Braunkohlen)

எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் ஆலை.—
மாக்டெபர்க் (Magdererg).

கோல் காஸ்.—(Coal gas), ஆலை;
பாஸ்க் (Bosch).

தொழிற்சாலை.—ஸ்டட்ட்கார்ட் (Stutt-
gart)

அலுமினியம் ஆலை.—பிட்டர்பெல்டு
(Bitterfeld).

மின்சார உற்பத்தி ஆலை.—ஆண்ட்வர்ப்
(Antwerp).

பாக்கர் (Fokker) விமான உற்பத்தி
சாலை.—ஆம்ஸ்டர்டாமுக் (Amster-
dam) கருகில்.

விமான நிலையங்கள்.—சிப்ஹார்ன் (Gifhorn), நஷ்டமில்லை.
டெஸ்ஸா (Dessau), எவரி (Evere),
ஆச்சர்ஸ்லெபன் (Aschersleben),
ஷிபால் (Schipol), ஆம்ஸ்டர்டாம்
(Amsterdam),

போக்கு வரத்து
சாதனங்கள்
சீர்குலைந்தன.

தீப்பிடித்தன.

தீப்பிடித்தது.

கட்டடத்தின் மேல்
குண்டு விழுந்தது.

சேதமாயின.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள். எதிரிகளின்
நஷ்டம்.

பிரிடிஷாரின்
நஷ்டமும்,
அவற்றின்
விளைவுகளும்.

24—9—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

காலையில்.—கேண்ட் (Kent) கடற்கரை,
தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம்.

லண்டனை ஒன்றும்
அணுகவில்லை; வீடு
களுக்கும், கட்டடங்
களுக்கும் சேதம்.
சிலருக்குக்காயம்.

பீற்பகலில்.—தேம்ஸ் (Thames) நதி
முகத்துவாரம், ஸவுதாம்டன் (Sou-
thampton) பிரதேசம்; பிரைடன்
(Brighton).

வீடுகளுக்கு சொற்பச்
சேதம்; சிலருக்குக்
காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம்,
இங்கிலாந்து (England), ஸ்காட்லாந்து
(Scotland), வேல்ஸ் (Wales).

8 விமானங்கள் விட்டது. காயம்
பட்டவர்கள் சொற்
பந்தான். 4 விமானங்
கள்; 2 விமானிகள்
உயிர் தப்பினர்.

25—9—40. (புதன்கிழமை).

பகலில்.—லண்டன் பிரதேசம் (2 அபாய
அறிவிப்புமட்டுந்தான்; படையேடுப்பு
இல்லை). டார்ஸெட் (Dorset) கடற்
கரை, பிரிஸ்டல் (Bristol), தென்கிழக்கு
இங்கிலாந்து (England).

சொற்பசேதந்தான்,
சிலருக்குத்தான்
காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம்,
வேல்ஸ் (Wales), வடமேற்கு இங்கி
லாந்து, மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands),
தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).

26 விமானங்
கள். 4
விமானங்கள்; 3
விமானிகள் பத்திரம்.

மால்டா (Malta)

... 3 விமானங்கள்

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் எதிரிகளின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம். அவற்றின்
விளைவுகளும்.

26—9—40. (வியாழக்கிழமை).

காலையில்தேம்ஸ் (Thames) நதி,
முகத்துவாரம், வடகிழக்கு கடற்கரை
யில் இரண்டு இடங்கள் (லண்டனருகே)
விமானங்கள் வரமுடியவில்லை—விமான
அபாய எச்சரிக்கைகள் தான் இருந்தன.

சேதமில்லை.
சிலருக்குக் காயம்.

பிற்பகலில், பட்டணங்கள்—ஹேஸ்டிங்ஸ்
(Hastings) லிருந்து, ஸவுதாம்டன்
(Southampton) வரையுள்ள அநேக
பட்டணங்கள்.

சில வீடுகளுக்குச்
சேதம், ஒருவருக்கும்
பலத்தகாயம் இல்லை.

வைட் (Wight) தீவு ...

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம்
(ஒரு ஒருவிமானம் அங்கங்கே பறந்து
வந்தது).

தீப்பிடித்தது, ஆனால்
உடனே அணைக்கப்
பட்டுவிட்டது.

மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் ஒரு பட்
டணம்.

சிலருக்குக் காயம்.

வடமேற்குப் பிரதேசத்தில் ஒரு பட்டணம்.

34
விமானங்கள்.

8-விமானங்கள்;
3-விமானிகள்
உயிர் தப்பினர்.

27—9—40. (வெள்ளிக்கிழமை)

காலையில்தேம்ஸ் (Dorset) கடற்
கரை, பிரிஸ்டல் (Bristol, தேம்ஸ்
(Thames) நதி முகத்துவாரம், தென்
கிழக்கு இங்கிலாந்தின் மற்றொருபாகம்,
கெண்ட் (Kent), எஸ்ஸெக்ஸ் (Essex).

சொற்பச்சேதம்.
காயப்பட்டவர்களும்,
கட்டடங்களின் சேத
மும் மிகக்குறைவு.

பிற்பகலில், லண்டன் (London) பிர
தேசம், ரெட்ஹில் (Redhill), தேம்ஸ்
(Thames) நதி முகத்துவாரம்.

லண்டனருகே ஒரு
விமானம் கட்ட வர
முடியவில்லை.

சேதம்
சொற்பந்தான்.
சிலருக்குக் காயம்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் எதிரிகளின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம். அவற்றின்
விளைவுகளும்.

27—9—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—லண்டன் (London), மர்ஸி
ஸைட் (Merseyside).

சில இடங்களில்
தீப்பிடித்தது; ஆனால்
சீக்கிரம் அணைக்கப்
பட்டுவிட்டது.

தெற்கு லங்காஷையர் (Lancashire), சில 133
மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands) பட்டணம் விமானங்கள்.
கள்.

34-விமானங்கள்; 17
விமானிகள் பத்தி
ரம்.

கென்யாவி (Kenya) உள்ள பூ (Buna).

28—9—40. (சனிக்கிழமை).

காலையில்தேன் கிழக்குக் கடற்கரை,
கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).

சேதமேயில்லை.

பிற்பகலில்.—போர்ட்ஸ்மத் (Ports-
mouth) பிரதேசம், கெண்ட் (Kent),
ஸஸ்ஸெக்ஸ் (Sussex) கடற்கரைகள்.

இரவில்.—தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து
(England), மர்ஸிஸைட் (Merseyside),
லண்டன் (London), சுற்றுப்புறங்களி
லுள்ள ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home
Counties).

தீப்பிடித்தது; ஆனால்
சீக்கிரம் அணைத்து
விட்டார்கள். சில
கட்டடங்கள் இடிந்
தன. சிலருக்குக்
காயம்.

கிழக்கு மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் சில-விமானங்கள். 7-விமானங்கள்.
பட்டணங்கள்.

லாகா (Luqa) விமானநிலையம்.—மால்டா
(Malta).

29—9—40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

காலையில்தெற்குக் கடற்கரை, தேம்ஸ்
(Thames) பள்ளத்தாக்கு, ஹோம்
கவுண்டிஸ் (Home Counties) உள்ள
ஒரு கிராமம்.

சேதமேயில்லை
ஒருவருக்கும் காய
மில்லை.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம்.

பிரிடிஷாரின்
நஷ்டமும்,
அவற்றின்
விவரங்களும்.

29—9—40. (சூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பிற்பகலில்.—தென்கிழக்குக் கடற்கரை,
கெண்ட் (Kent), மிட்லண்ட்ஸி (Mid-
lands)லும், எடின்பரோவி (Edinburg)
வழிமுள்ள சில இடங்கள்.

.....

சேதமில்லை.

இரவில்.—ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home
Counties) மர்ஸிசைட் (Merseyside),
லண்டன் (London) பிரதேசம். 10 விமானங்கள்

4 விமானங்கள்;
2 விமானிகள்
உயிர்தப்பினர்.

30—9—40. (திங்கட்கிழமை).

காலையில்.—தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து
(England), பிரிஸ்டல் (Bristol) பிர
தேசம், போர்ட்லண்ட் (Portland),
ஹேஸ்டிங்ஸ் (Hastings), கெண்ட்
(Kent).

சில இடங்களில்
சொற்பதேசம் விளைந்
தது.

பிற்பகலில்.—கெண்ட் (Kent), ஸுஸ்செக்ஸ்
(Sussex), டார்ஸெட் (Dorset) கடற்
கரைகள்.

கட்டடங்கள்
இடிந்தன.

பட்டணங்கள்.—டார்ஸெட் (Dorset),
தேம்ஸ் (Thames) நதி பள்ளத்தாக்கு,
ஸப்போக் (Suffolk).

சிலருக்குக் காயம்.

மாலையில்.—லிவர்பூல் (Liverpool) தென்
மேற்கு வேல்ஸ் (Wales).

விரட்டியடிக்கப்
பட்டன.

இரவில்.—லண்டன் (London) சுற்றுப்
புறங்கள், மர்ஸிசைட் (Merseyside),
ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties)
லும், தென்கிழக்கு இங்கிலாந்திலும் 47 விமானங்
கள். சில பட்டணங்கள்.

திப்பிடித்தது;
ஆனால் சிக்கிரம்
அணைக்கப்பட்டு
விட்டது.
22 விமானங்கள்
12 விமானிகள்
உயிர்தப்பினர்.

19

அனுபந்தம் 1.

“மேலொளிகள்”

இந்தப் பகுதிக்கு இதுவரை “பக்க ஒளிகள்” என்று பெயரிட்டிருந்தோம்.
இப்பொழுது முக்கியமாய் காசுதிகளை மேலேயிருந்து நோக்குகிறோமாகையால்
இன்று அதன் பெயரை “மேலொளிகள்” என்று மாற்றுகிறோம்.

* * * *

ஆகாயத்தில் நடக்கும் அந்த மகத்தான யுத்தம்—பிரிடனின் போர்—இன்னும்
நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வீடுகள் இடிந்து விழுவின—குற்றமற்ற ஜனங்கள்
ஆபாலவிருத்தர் இருபாலரும் தூற்றுக்கணக்காய் மடிகிறார்கள். கோயபெல்ஸ்
ஒலி பெருக்கியின் எதிரே நின்று “லண்டன் முழுமையும் நாசமாக்கப்பட்டுக் கிடக்
கிறது” என்று அலறுகிறான். ஆனால் யாருக்கு பிரயோஜனம்? சர்வ நீச்சியமாய்
ஜெர்மானியர்களுக்கல்ல.

தொண்ணூறுகோடி ரூபாய் பெறுமதியுள்ள ஆகாயக் கப்பல்கள் இழக்கப்
பட்டன. தேர்ச்சியடைந்த ஆகாய விமானிகள் ஏராளமானவர்களையும் இழந்தாய்
விட்டது. அவர்களுக்கு பதிலிகள் நியமிப்பதும் ஜெர்மனிக்கு முடியாத
காரியம்.

படையேடுப்பு—அது ஒரு ஸ்வப்நம்—அந்த லக்ஷியங்களை தியானித்தல்—
ஆங்கில ஆகாயக் கப்பல் படையின் கூர்மையான கண்பார்வைக்கும் வெடிகுண்டு
மழைக்கும் மத்தியில் இங்கிலாந்தில் வந்து இறங்க யுத்த தந்திரங்கள்—இவைகள்
ஜெர்மனியர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவைகளில் ஈடுபடுவதைக் காட்டிலும்
கலகக்காரர்களின் “கான்ஸெண்ட்ரேஷன் காம்ப்” என்று சொல்லப்படும் ஜெயில்
கள் மேலல்லவா என்று ஜெர்மானியர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் ஜனங்
களுக்கு தினே தினே விருத்தியாகி வரும் ஏமாற்றம். அந்த ஏமாற்றத்தை
மறைக்கவோ, குறைக்கவோ முதல்தரமான புளுகணியின் சாமார்த்தியமும்
உபயோகப்படவில்லை.

* * * *

புளீட்ஸ்கிரேக்—முதல் அம்சம்:—

ஆகாய விமான நிலையங்களையும், தொழிற்சாலைகளையும், துறைமுகங்களையும்
எதிர்ப்பதால் பிரிடனின் ஆகாயப் படையையும், கடல் படையையும்
நாசம்செய்ய முயற்சி.

பயன்:—

இங்கிலாந்தின் உணவுப் பொருள்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சேதத்தால் தலை
ஒன்றுக்கு ஒரு வேளை ஆகாரம்தான் குறையும் என்று ஊல்டன் பிரபு
தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறார்.

ஒரு ஆகாய விமான நிலையமும் உபயோகத்துக்கு லாயக்கற்றதாகப் போக வில்லையென்று ஆகாய இலாகா மந்திரியும் கணக்காய்ச் சொல்லுகிறார். எதிரிகள் துறைமுகங்களை தீவிரமாக தாக்கியும் பிரிடனின் மாதாந்திரக் கப்பல் சேதம் 20,000 டன்களுக்கு மேல் குறைந்துவிட்டது.

ப்ளிட்ஸ்கிரேக்—இரண்டாவது அம்சம்:—

ஸிவிலியன் ஜனங்களை பயமுறுத்தவும் பொதுஜன இலாகாக்களையும், அரசாங்க மத்தியஸ்தாபனங்களையும் நாசம் செய்யவும் முயற்சிகள்.

பயன்:—

பிரிடிஷ் பொதுஜனங்கள் தங்கள் யுத்த முயற்சிகளுக்கு எவ்வித அபாயந்தரமும் இல்லாமல் சூகைவாசம் செய்ய முற்பட்டு விட்டார்கள்.

அவர்கள் கொஞ்சம்கூட பயப்படவில்லை. மத்யஸ்த நாடுகளில் உள்ள ரிபார்ட்டர்கள் சொல்லும் பிரகாரம் அவர்கள் குதூகலமாகத் திரிகிறார்கள். ஜெர்மனி இந்தமாதிரியான பயனை விரும்பவில்லை.

ரிப்பன்ட்ரப் ஐரோப்பாவில் ஜெர்மானியர்களுக்குச் சொந்தமான பாகங்களில் கூட பிரங்கிகளுடன் கூடிய ரயில் வண்டியில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஹிட்லர், பர்லினிலேயே பிரங்கிகள் சமீபமான இரட்டைப் பாதுகாப்புடன் சஞ்சரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாஷிமை தங்கிய நமது அரசரோ சத்துருக்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதேசங்களில் கவலையில்லாமல் உலவுகிறார். வீடுகளை இழந்தவர்களும், கஷ்டத்தை அடைந்தவர்களும் அவரை முதுகில் தட்டிக்கொடுக்கிறார்கள்.

ப்ளிட்ஸ்கிரேக்—மூன்றாவது—அம்சம்:—

படையேடுப்பு!

பயன்:— ? ? ?

நஷ்டமோ?—லண்டன் 693 சதுரமைல் உள்ளது. கட்டடங்கள் நிரம்பியது. டில்லி மாகாணம் முழுவதையும்விடப் பெரியது. அதன் ஜனத்தொகையோ 8,000,000. அதை அடியோடு தவிரவிடுவதென்றால் கஷ்டம்தான்!

ஆனால் கூலிக்காரர்களின் வீடுகளின் தொகுதியும், புடவைக் கடைகளும், மாதாக்கோவில்களும், ஆஸ்பத்திரிகளும், பக்கிங்ஹாம் பாஸெஸ் என்ற அரண்மனையும் யுத்தலக்ஷங்களாக மாட்டா. மிகுந்த உயரங்களிலிருந்துகொண்டு வெடி குண்டுகளைப் போட்டு விவஸ்தையில்லாமல் கொல்வது யுத்தகாலத்தில் கூட அக்ரமத்தான்; இந்நிலைமையில் பிரிடிஷார் இப்பொழுது நடக்கும் கலப்பற்ற படுகொலையை ஒரு நாளும் மறக்கமாட்டார்கள்.

தங்கள் ஆகாயப் படையின் முழுபலத்தையும் பிரிடன்மேல் பிரயோகித்திருப்பதாக ஜெர்மானியர்கள் தங்கள் ஊர்களில் ப்ராட்காஸ்ட் செய்துவருகிறார்கள், அது உண்மையாயிருக்குமானால் தன் சண்டைப் படையைப்பற்றி ஹிட்லர் பெருமீதம் கொண்டிருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. அந்த மகத்தான யுத்தத்தின் கடைசி வாரத்தில் (அதாவது 28-வ 133) கப்பல்கள் வீழ்த்தப்பட்டன என்றது வரை) வீழ்த்தப்பட்ட “ஹன்” மிஷின்களின் தொகை சுருங்கிவிட்டது. அதேபோல், இன்னும் அதிகமாகவே, பிரிடிஷாரின் மரணத் தொகையும் சேதக் கணக்கும் குறைந்துவிட்டது.

காரணம்? “புதிய பாடேஜ்”! (புதிய தடை).

உண்மை என்னவென்றால் ஜெர்மன் ஆகாயக் கப்பல்கள் (ரெய்டர்கள்) பெருங் கூட்டமாக வந்தாலும் சரி, சிறு சிறு கூட்டங்களாக வந்தாலும் சரி அவைகளின் லக்ஷங்களை அடையமுடியவில்லை. ரவைகள் நிறைந்த வெடி குண்டுகளின் பாதுகாப்புக்கு மத்தியில் பறப்பது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அது மனதைக் கலக்குகிறது.

அந்தப் பாதுகாப்பு அடியில் வருமாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது:—ஸர்ச்சுலேடுகள் அணைக்கப்படுகின்றன. ஒரு வரிசை பிரங்கிகள் 20,000 அடி தூரத்தில் ஒரே வரிசையில் வெடிக்கும்படி சுடப்படுகின்றன. அடுத்த வரிசை பிரங்கிகள் 19,000 அடி தூரத்திலும், அதற்கடுத்தவரிசை 18,000 அடி தூரத்திலும் இன்னும் அதே போல் வரிசையாக வெடிக்கின்றன. இதன் பயன் என்ன?—ஜெர்மானியருக்கு கப்பல்களை செலுத்த வெளிச்சம் கிடையாது. கனல்வீசி வெடிக்கும் குண்டுகளால் லான திரைபை தாண்டி செல்லவேண்டும். அதிலிருந்து தப்பமுயன்றால் புகைக் கூண்டு தடையாகி வலைகளில் விழவேண்டும்.

நம்முடைய பாதுகாப்பே ஜெர்மானியர்களுக்குப் பிடிக்கவல்லையென்றால் நம்முடைய எதிர்ப்பைக் கண்டு அவர்கள் நடுங்கவேண்டியதுதானே.

ஜெர்மானியர்களுக்கு பதிலுக்குப்பதில் செய்வதில் நம்முடைய சக்தியை நாம் வீணாக்குகிறதில்லை. வடக்கு சமுத்திரக் கரைகளிலிருந்து போலந்தில் கடாசி எல்லைவரையில் நூற்றுக்கணக்கான மர்மஸ்தானங்களில் திரும்பத் திரும்ப அடித்த வரிகளும்.

ஒவ்வொரு வாரமும் நாம் வெளியிடும் ஆகாயச் சண்டையின் சுருக்கங்களைப் படியுங்கள்—சுமாராகச் சொன்னால் நம்முடைய வெடிகுண்டு விமானங்கள் ஜெர்மானியர்களுடையதுகளைவிட மூன்றுபங்கு தூரம் பரந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது—மிலானுக்கும், டியூரினுக்கும் போய் திரும்பவோ அல்லது பெர்லின், அல்லது போலிட்ஸ் முதலிய இடங்களுக்குப் போய்த் திரும்பவோ சுமார் 600 மைல்களுக்குமேல் பறந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் நம்முடைய ஆகாயக்கப்பல்களின் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தச் செய்துவரும் வெறும்

வேடிக்கைகள் அல்ல. ஆனால் நானுக்கு நான் அதிகமான ஆட்களுடனும், வெடிகுண்டு சுமைகளுடனும், சென்று ஒவ்வொரு தடவையும் லக்ஷியங்களை நேராடி அடிப்பது என்றது நித்ய தர்மமாகிவிட்டது. பிரெஞ்சு கடற்கரையில் ஒவ்வொரு இரவும் நடக்கும் வாண்வேடிக்கைகளைக் கண்டு நடுநிலைமையிலிருக்கும் தேசங்களும் பயப்படுகின்றன. ஹாம்பர்க் துறைமுகத்தில் பாதிதான் மிகுந்திருக்கிறது. இவைகளை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்களேயானால், நாம் எதிர்க்க ஆரம்பித்தால் ஜெர்மானியர்களுக்கு எவ்வளவு கோரமான பிரதிபலன் கிடைக்கும் என்பதை ஒருவாறு உணர்வீர்கள்.

அட்மிரல் ஹார்த்தியிடமிருந்து ப்யூரனுக்குக் கடிதம் கொண்டுபோன ஹங்கேரி தேசத்துத் தாதனை எவ்வாறு ஜெர்மானியர்கள் நடத்தினார்கள் என்றதைப் பார்க்க நமக்கு அடிமில் சொல்லப்படும் கதை ஞாபகம் வருகிறது. இந்தக் கதை பழைய கதையானாலும் பாதகமில்லை.

கொஞ்ச நாட்களுக்குமுன் ஹங்கேரி ரீஜன்டிடன் நேரில் கண்டுபேச ஒத்துக் கொண்டபோது ஹிட்லர் சிநேகிதர்கள் போல தமாஷான முறையில் பேச ஆரம்பித்தார். “தோழரே, உங்கள் ஊரில் கப்பல் படையே இல்லாதபோது, உமக்கு எப்படி அட்மிரல் ஹார்த்தி என்று பெயர் வந்தது?” என்று கேட்டார். அதற்கு ஹார்த்தி “ஏன்? உங்கள் ஊரிலும் நியாய இலாகா மந்திரி ஒருவர் இருக்கிறார்களா?” என்றாராம்.

அனுபந்தம் II.

50 விமான எதிர்ப்புகளுக்குப்பின்.

பிரிடிஷ் கடற்படைத் துறைமுகம் ஒன்றின் நிலைமை.

(கொகோ டெய்லி ரியூஸ் லண்டன் நிருபரான ஹெலன் பி. கர்பாட்ரிக் எழுதியது.)

சீழ்க்கண்ட விவரங்கள் சண்டைக் கப்பல்கள் தங்கும் முக்கியமான பிரிடிஷ் துறைமுகமொன்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. இதை ஜெர்மானியர்கள் 50 தடவை விமானங்களால் எதிர்த்தாய்விட்டது. ஆனால் இதற்குப் பழுது ஒன்றும் ஆகவில்லை. இம்மாதிரி எதிர்ப்புகளைப் பிரிடன் இன்னும் 100 வருஷங்கள் வேண்டுமானாலும் தாங்கிக்கொள்ளும்.

அடியோடு தாங்கள் தகர்த்துவிட்டதாக ஜெர்மானியர்கள் சொல்லிக் கொள்ளும் துறைமுகங்களில் இது ஒன்று. அடியோடு நாசமாய்விட்டதாகச் சொல்லாவிட்டாலும், பலமாய் எதிர்க்கப்பட்டதாக இதைப்பற்றி லண்டனிலும் வதந்திகள் கிளம்பின.

இந்தத் துறைமுகத்தை நான் முற்றும் சுற்றிப்பார்த்தேன்; அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சேதமெல்லாம் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். 50 எதிர்ப்புகளில் 5 எதிர்ப்புகளில்தான் குண்டுகள் துறைமுகத்திலாவது, பக்கத்திலுள்ள ஊரிலாவது விழுந்தன. இங்கு பஜான்கள் (காற்றுப்-பைகள்), ஆகாயத்தில் பறந்துகொண்டிருப்பதிலிருந்தும், சிப்பாய்கள் நடமாடுவதிலிருந்தும், தொழிற்சாலைகளில் பலமாய் வேலை நடப்பதிலிருந்தும், ஏதோ யுத்தம் நடந்துகொண்டிருப்பதாகச் சொல்லலாமே ஒழிய, இந்தத் துறைமுகத்தைப் படைபெய்தித் திண்ணங்கள் ஒன்றையும் காணோம்.

ஒன்றைத்தவிர, மற்ற குண்டுகளெல்லாம் வாசஸ்தலங்களில்தான் விழுந்தன. இதனால் 600 வீடுகள் சிறிது பழுதாயிருக்கின்றன. இவைகளில் 3 வீடுகள் குண்டுகள் நேரே விழுந்ததால், இடிந்துபோய், கல்லும், செங்கலுமாய்க் கிடக்கின்றன. மற்ற வீடுகளில் ஜன்னல்கள் உடைந்தும், கூரைகள் பிரிந்தும் சிறிது பழுதுபட்டிருக்கின்றன. ஊர் அதிகாரிகள் மூல்யமாய் வீட்டு ஸ்வார்த்தர்கள் கொடுத்திருக்கும் கணக்குப்படி 600 வீடுகள் சேதம். இந்தத் தொகை பரிசோதிக்கப்பட்டு வருகிறது. முடிவில் மொத்தத் தொகை 600-க்குக் குறையும்போலிருக்கிறது.

இந்த 50 படைபெய்திப்புகளில் இறந்தவர்கள் 19 பேர்கள்தான். காயப்பட்டவர்கள் இதுவும் பாதி. இவர்கள் ஒருவர்கூட ராணுவஸ்தரல்ல. சண்டைக் கப்பல் ஒன்றின் சமீபத்தில் விழுந்த வெடிகளில் ஒன்று ஒரு அப்பின் செடியிலும், மற்றொன்று புட்-பால் விளையாடியிடத்திலும் விழுந்தன. கப்பல் நிலயத்துக்குக் கால் மைல் தூரத்துக்குள்ளாக ஒரு குண்டாவது விழவில்லை.

இந்தத் துறைமுகத்தில் 18,000 வேலைக்காரர், பிரிடன், போலண்டி, நார்வே, ஹாலாண்டு, பிரான்ஸ் கப்பல்களை இரவு புகலாய்ப் பழுது பார்த்துக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் நடந்த கடற்சண்டை ஒன்றில் ஒரு பெயர்போன பிரிடிஷ் கப்பல் பழுதுபட்டது. ஆனாலும் வேறு கப்பல்களின் உதவியன்னியில், தானாகவே, இது, இந்தத் துறைமுகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தது. இப்பொழுது இது பூராவும் பழுதுபார்த்தாய்விட்டது. சண்டையில் இந்தக் கப்பலின் புகைப் போக்கிக் குழாய்கள் பன்னாடைபோல் துளைக்கப்பட்டிப்போய் விட்டன. இதை, ஞாபகத்துக்காக, பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

விமான எதிர்ப்புகள் இனிமேல் பலப்படுமோ வென்ற பயம் இந்த ஊரர்களுக்காவது துறைமுக அதிகாரிகளுக்காவது இருப்பதாகக் காணோம். ஜெர்மன் விமானிகள் இந்த இடத்திற்கு வர பயப்படுகிறார்களென்று ஊரர்களுக்குத் தெரிகிறது. அங்கு வைத்திருக்கும் தற்காப்பு ஏற்பாடுகளும் அவ்விதமே பலமாயிருக்கின்றன. அமெரிக்காவிலிருக்கும் நியூபோர்ட் துறைமுகத்தில் எவ்வளவு நிர்ப்பயமாய் கப்பல்கள் வந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அதே மாதிரி இந்த பிரிடிஷ் துறைமுகத்திலும் எல்லாவித யுத்தக் கப்பல்களும் நிர்ப்பயமாய் வந்துபோய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

அனுபந்தம் III.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

10-9-40.

இதாலியும், ஜெர்மனியும் வாய் கொள்ளாத பொய்யைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்றன. இதாலி-விமானங்கள் எதிர்க்கும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் பிரிடிஷ் போர் நிலையங்களும், யுத்தக்கப்பல்களும் அதிகப் பழுதாய்ப்போகின்றன வாம். இதைப்போட்டி ஜெர்மனியும் மூன்று தினங்களாக பொய்ப்பிரசாரம்செய்து வருகிறது. மேலும், மத்தியதரைக்கடலிலும், செங்கடலிலும் பிரிடிஷ் துணைக் கப்பல்கள் சகிதம் செல்லும் கப்பல்களை, இதாலியக் கப்பல்கள் பலமாய்ச் சேதப் படுத்தி விட்டதாகவும் பிரஸ்தாபிக்கிறது.

இவர்கள் சொல்லுகிறபடி, சென்ற வாரத்தில் ஒரு கப்பல்கூடப் பழுதாக வில்லை. ஸெப்டம்பர் 8-ம் தேதியன்று பெரிய பிரிடிஷ் சைன்யமொன்று கைரோவில், கப்பல்களில் வந்து இறங்கியது. 1939 ஸெப்டம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து, 1940 ஆகஸ்டுக்குள்ளாக 71 கப்பல்கள் துருப்புக்களையும், துருப்பு சாமான்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு இந்தியாவிலிருந்து நடு-நாடுகளுக்குப் போயிருக்கின்றன. இவைகளில் ஒரு கப்பல்கூட எதிர்க்கப்படவில்லை; ஒரு ஆள்கூட சேதமாகவில்லை. பிரிடிஷ் ஸோமாலிலாந்தைப் பிடித்தது முதற்கொண்டு செங்கடலானது தன் ஸ்வாதீனத்துக்கு வந்து விட்டதாக இதாலி சொல்லிக் கொள்ளுகிறது. ஆனால், இது நடந்த பிறகு இரண்டு பெரிய பிரிடிஷ் பட்டாளங்கள், எதிர்க்கப்படாமல், இந்தக்கடல் மார்க்கமாய்ப் போயிருக்கின்றன.

11-9-40.

நடு-நிலை நாடுகளோடு இதாலி பலந்த வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்ததாகவும், அதற்கு ஜெர்மனியோடு செய்யும் வியாபாரமே அத்தாஷியென்றும் இதாலி ஒலிபரப்புகிறது. நடுநிலையென்று பாசாங்கு செய்துகொண்டு இதாலி ஜெர்மனியோடு யுத்தமாரம்பித்த காலத்தில் செய்துவந்த கள்ள வியாபாரமெல்லாம் இப்பொழுது இதிலிருந்து வெளியாகிறது.

லண்டன் நகரத்தில், கண்மூடித்தனமாய் கண்ட இடங்களிலெல்லாம் ஜெர்மன் விமானிகள் குண்டுகளைப்போட்டு வீணாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது கூடாது என்று ஜெர்மன் அறிக்கையொன்று எச்சரித்தது. அன்று இரவே, லண்டன் அதிகாரிகள் சோதனை தீபங்களையெல்லாம் அணைத்து விட்டார்கள்; இதிலிருந்து எதிரியின் குண்டுகள் முன்னிலும் அதிகமாய்ச் சேதமாயின. புதிய ஒரு யந்திரத்தால் விமானங்கள் வரவும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது. நில-பீரங்கிகளும் எதிர்த்தன. விமானங்கள் கணக்கில்லாது சேதமாயின.

12-9-40.

“விமான-எதிர்ப்பை எத்தனை நாள் தான் இனி பிரிடன் தாங்க முடியும்?” என்று ஜெர்மன் ஒலிபரப்பு ஒன்று கேட்கிறது.

இதற்கு பதில் வரான். இர்வின் என்ற அமெரிக்க நிருபர் ஸெப்டம்பர் 16-ல் கொடுத்திருக்கிறார்: அதாவது:—

“பிரிடனுக்கு இனித்தாங்க முடியாதென்று இதற்கு பதில்சொல்ல வேண்டுமாம். ஜெர்மானியர் பிறரை ஏய்த்துப் பொய் சொல்லச் சொல்லுவதில் ஸமர்த்தர்கள். என்னை 8 மாதங்களாக, பொய்ப்பிரசாரம்செய்யச் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு இணங்காததிலிருந்து என்னை ஜெர்மனிக்குள் வரக்கூடாதென்று சொல்லி விட்டார்கள். நான் இங்கிலாந்தை நேரில் பார்த்தேன். விமான-எதிர்ப்புகளால் இங்கிலாந்து சோர்வு அடையவேயில்லை; ஒரு நாளாமுடையது. எத்தனை நாள் வேண்டுமானாலும் தாங்கிக்கொள்ளும். இந்த சக்தி அதற்கு இருக்கிறது. இந்த எதிர்ப்பின் பலனாக ஜனங்களின் தைர்யம்திகமாய்க்கொண்டிருக்கிறது.”

சமீபத்தில் மிஸ்டர் சர்ச்சில் செய்த பிரசங்கமொன்றை பிரான்ஸ் தோல்வியடையுமுன் ரெய்னாட் அமெரிக்காவுக்குச் செய்துகொண்ட கோரிக்கை ஒன்றோடு ஒப்பிட்டு, அதிலிருந்து, பிரிடனுடைய ஸ்திதி இப்பொழுது பிரான்ஸை ஒத்திருப்பதாயும், லண்டனை, ஆகவே விரைவில் பிடித்து விடலாமென்றும் ஜெர்மன் செய்தி ஒன்று சொல்லுகிறது.

ரெய்னாட் செய்துகொண்ட கோரிக்கைக்கும், சர்ச்சில் செய்த பிரசங்கத்துக்கும் சம்பந்தமேயில்லை. முதலாவதாக, சர்ச்சில் அமெரிக்காவுக்கு கோரிக்கை ஒன்றும் செய்துகொள்ளவில்லை. இரண்டாவது பிரான்ஸைப்போல், பிரிடன் படையெடுக்கப்படவுமில்லை; ஜெயிக்கப்படவுமில்லை. மூன்றாவது பிரெஞ்சுத் தலைவர்களைப்போல் பிரிடிஷ் தலைவர்கள் மனம் தளரவுமில்லை. வெற்றி பெற்ற பிறகு, உலகத்தை சீர்திருத்தி, மானிட ஸ்வதந்திரத்தையும், கௌரவத்தையும் உலகத்தில் நிலைநாட்ட யோசனை செய்யும்போது பிரிடன் அமெரிக்காவைக்கலந்து கொள்ளுமென்று சர்ச்சில் தன் பிரசங்கத்தில் சொன்னார். ஆனால், ஜூன் 13-ல் செய்த கோரிக்கையில் ரெய்னாட், “பிரான்ஸ் முழுக்கப் போய்விடப்போகிறது; பாவினான ஜெர்மானியர்கள் ஐரோப்பாக் கண்டத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான விமானங்களை அமெரிக்கா அனுப்பி மேகக் கூட்டங்கள்போல் அவைகள் வந்து பிரான்ஸைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். ரெய்னாட்டின் விண்ணப்பத்துக்கும், சர்ச்சில் பிரசங்கத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

13-9-40.

பிரிடிஷ்-விமானங்களின் பராக்ரமத்தை வெறுப்பதா, மறுப்பதாவென்று ஜெர்மனிக்கு இன்னும் புரியவில்லைபோலும். ‘லண்டன் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் பாசமாக்கப்பட்டுவிட்டன. இதைத்தடுக்க முடியாத பிரிடிஷ் விமானங்களைப் பற்றி என்ன ஸ்தோத்திரம் வேண்டியிருக்கிறது?’ என்று, ஒருசமயம் சொல்லிக் கொள்ளுகிறது. மற்றொரு சமயம், பழிக்குப்பழி வாங்குவதற்காகவே, வேண்டுமென்றே ஜெர்மனியிலுள்ள கல்வி-கலை-நிலையங்களை பிரிடிஷ் விமானங்கள் வந்து தாக்கின்றனவென்றும், சொல்லிக்கொள்ளுகிறது. ஜெர்மனி தப்பிவிடமுடிக்கும்,

தவுலிவ்மடிக்கும். பெர்லினை எதிர்த்ததற்குப்பதிலாக லண்டனை எதிர்ப்பதாக ஜெர்மனி சொல்லுவது புத்திமீனம்; பிரிடிஷ் விமான எதிர்ப்பால் ஜெர்மனிக்கு ஒரு சேதமும் ஏற்படவில்லையென்று சொல்லிக்கொள்ளுவது அதற்கும் கேவலம். இது ஸான் டிகோ யூனியனைப்போன்ற நடுநிலை நாட்டிப் பத்திரிகைகளின் அபிப்பிராயம்.

14-9-40.

சக்கரவர்த்தியின் வாஸஸ்தலமாகிய 'பக்கிங்காம்' அரண்மனையை ஜெர்மானியர்கள் எதிர்த்தார்கள். அதைப்பற்றி இப்பொழுது பிரசாரமும் நடக்கிறது. சக்கரவர்த்தியின் குடும்பத்தையும், கவர்ன்மெண்டு அதிகாரிகளையும் லண்டனை விட்டு வெளியிப்பித்துவதே இந்த விமானப்போரின் நோக்கம் என்றும், இதைச் செய்து முடித்து விட்டால் பெரிய ஜெயம்கிடைத்து விடுமென்றும் ஹாம் பர்கர் பிளாட் என்ற ஜெர்மன் பத்திரிகை சொல்லிக்கொள்ளுகிறது.

இது நடக்காது. ஆசைக்குத் தகுந்தபடி மனக்கோட்டை கட்டுகிறோம். ஆனால் இந்த எண்ணம் பலிக்காது.

பெல்ஜியத்தில் காபிகொட்டைக்குப் பதிலாக ஊரவைத்த வாற்கோதுமை உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இதையும், வெண்ணெயையும் நாட்டார்களுக்கு இல்லாது ஜெர்மன் சைன்யங்களுக்காகக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். நாட்டார்களே, சம்மதித்து, நேசபாவத்தோடு, ஜெர்மன் சைன்ய இலாகாவுக்கு இந்த மாதிரி உதவி செய்யவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் சிநேகமுயில்லை: உதவி செய்யவுமில்லை. இதற்கு எதிரிஷ்டயாகவே, பெல்ஜிய நகரவாசிகள் ஜெர்மன் சைன்யத்துக்கு இடைஞ்சல் செய்யவென்றே, தந்தி, டெலிபோன் யந்திரங்களை ரகசியமாய்ப்பழுதாக்கி விடுகிறார்கள். இந்தக் குற்றத்தைச் செய்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படுமென்றும் ஜூலை 8-ல் ஜெர்மன் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

15-9-40.

கோலராடோ (Colorado) வண்டு என்று ஒரு பூச்சி. இதனால் உருளைக் கிழங்குப் பயிர்களுக்கு நாசமடிகம். இந்த வண்டிகள் அமெரிக்காவிலிருந்து எப்படியோ வந்து பெல்ஜியம், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலிய தேசங்களில் பரவி இருப்பதாக ஜூலை 23-ல் ஜெர்மனியே ஒலிப்பரப்பிற்று. மேலும், இப் பூச்சிகளை அழிக்கும் முறைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் ஒலிப்பரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது, அதாவது, இரண்டு தினங்களாய் ஜெர்மனி, லக்ஸம்பர்க், பெல்ஜியம் முதலிய இடங்களில், விமானங்களில் பைகளில் அடைத்துக்கொண்டு வந்து, இந்தப் பூச்சிகளை பிரிடிஷார் பரவ விடுவதாக பிரஸ்தாபம் செய்கிறார்கள். இது பேத்தலிலும் பேத்தல்.

'ஜிப்ரால்டிலிருந்து மால்டா, அலெக்ஸாண்டிரியா வரையில், அதாவது, மத்தியதரைக்கடல் முழுவதிலும், கடற் சண்டை செய்யும் கட்டாயம் பிரிடனுக்கு

இப்பொழுது ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த ஏராளமான கடற்போர்முனை முழுவதிலும் போர் செய்யவேண்டிய கஷ்டநிலை பிரிடனுக்கு வந்து விட்டது' என்று இதாலி ஒலிப்பரப்புகிறது.

இதிலிருந்து ஒன்று வெளியாகிறது. இதாலி சைன்யங்கள் எகிப்த் பார்சத்தில் இருந்தாலும் பிரிடிஷ் கடற்படைக்கு ஆதிபத்தியம் குறையவில்லையென்றும், உபத்திரவமுயில்லையென்றும் இதாலியே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது. வாஸ்தவத்தில், யுத்தாரம்பம் முதற்கொண்டு மத்தியதரைக் கடல் முழுவாகத்திலும் பிரிடன் ஆதிக்கம் குறையவேயில்லை. இதாலி-கப்பற்படையோடு நோப்போர் செய்யவும் பிரிடன் தயாராயிருக்கிறது. ஆனால் சண்டைசெய்ய பயந்துகொண்டு இதாலியக் கப்பல்கள் ஒளிந்த கொள்ளுகின்றன. சமீபத்தில் ஒரு பிரமேயம் வாய்த்தது. அப்பொழுது இதாலியன் கடலில் நடந்த கப்பற் சண்டையில் இதாலி பலமாய் தாக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து மத்தியதரைக்கடல் தலைமை வந்து விட்டதாக இதாலி சொல்லிக்கொள்ளுவதை நிறுத்தி விட்டது.

பக்கிங்காம்-அரண்மனை எதிர்ப்பு சம்பந்தமாய் இன்று சில அபாண்டப் புறாக்கள் வந்திருக்கின்றன. அரண்மனைக்கு அருகாமையிலிருந்த எண்ணெய் டாங்க் மேல் போட்டவெடி, தவறிப்போய் அரண்மனையில் விழுந்து விட்டதென்று இதாலி ஒலிப்பரப்புகிறது. இது பொய். அரண்மனையிலிருந்து, எண்ணெய் டாங்க் வெகுதூரத்திலிருக்கிறது.

பிரிடிஷ் பிரதம மந்திரி மிஸ்டர் சர்ச்சிலே அரண்மனையில் வெடிகளை வைத்த விட்டதற்கு மற்றொரு அபாண்டப்புறாக்கை ஜெர்மனி இப்பொழுது கட்டி விட்டிருக்கிறது. இது விரைவிலும் விரைத !!

B-ஆசியா பாகைகளில் ஒலிப்பரப்பு.

11-9-40.

"ஜெர்மன் எதிர்ப்பால் லண்டன் நகரமுழுவதும் பாழாய்ப் போய்விட்டது; இதிலிருந்து ஜெர்மன் விமானிகளின் சாமர்த்தியம் வெளியாகிறது; முக்கியமான நிலயங்களெல்லாம் எதிர்க்கப்பட்டன: அவைகளில் ராணுவ-ஸ்தலங்கள் முக்கியமானவை" என்று ஜெர்மனி மூன்று விதங்களாகத் தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்து கொள்ளுகிறது. முதலாவது, லண்டன் பாழாகவில்லை. இரண்டாவது, லண்டன் சுமார் 26 மைல் நீளமும், 700 சதுரமைல் விஸ்தீரணமும் உள்ளது. இவ்வளவு பெரிய இடத்தில் குண்டுகளைப் போடுவதற்கு சாமர்த்தியமொன்றும் வேண்டாம்: குருடன்கூடப் போட்டுவிடுவான். இவர்களுக்குக் கப்பல்களையாவது, தொழிற்சாலைகளையாவது குறிப்புப் பார்த்து வெடிகளைப் போடத்தெரியவில்லை. இவர்களுக்கு சாமர்த்தியம் ஒன்றுமில்லை. மூன்றாவது, ராணுவ-நிலயங்களில் முக்கியமாக குண்டுகளை வீசியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலிருந்து வேறு சில முக்கிய ஸ்தலங்களிலும் இவர்கள் குண்டுகளைப் போட்டது வெளியாகிறது. இவைகள் நகரத்தார்களுடைய வாசஸ்தலங்கள் முதலியவைகளேயாகும்.

எச்சரிக்கை யில்லாமல் படையெடுக்கும் வழக்கம் தனக்குக் கிடையாதென்று ஜெர்மனி சொல்லிக்கொள்ளுகிறது. 'இது வழக்கம்போல் சொல்லும் பொய்தான். நார்வே, டென்மார்க், ஹாலன்ட், பெல்ஜியம் தேசங்களைப் படையெடுக்குமுன் 24-மணி எச்சரிக்கைகூடக் கொடுக்கவில்லை. உயிர்நிலையான ஸ்தலங்களைப் பிடிக்கிற வரையில், ஆஸ்லோ (நார்வே) தெருக்களில் பாண்டு வாசித்துக்கொண்டு ஜெர்மன் சைன்யங்கள், சிநேகம்போல் பாசாங்கு செய்துகொண்டு ஊர்வலம் வந்தன. கோபன்ஹேகனை (Copenhagen-Denmark)ப் பிடித்தபோது, பழைய கவர்ன்மெண்டே எதிர்க்க வேண்டாமென்று சொன்னதாக பொய்யை ஒலிபரப்புச் செய்தது. படையெடுப்பதாக யாரோ பொய்க் கதை கட்டிவிட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டே, ஹாலன்டுக்குள் பிரவேசித்து, அந்த தேசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது. துரோகத்திலும் பித்தலாட்டத்திலும் இதற்கு ஈடு கிடையாது.

12-9-40.

இதாலிய விமானங்கள் ஜாபா (Jaffa)வை எதிர்த்து, ரஸ்தாக்களைச் சேதப் படுத்தியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிரிடனை எதிர்த்தால் பாலஸ்தீன-அராபியர்களுக்குச் சந்தோஷமாம். அது எப்படி யிருந்தாலும் சரி, ஜாபா-அராபியர்களைக் கொன்றதில் பாலஸ்தீன-அராபியர்களுக்கு சந்தோஷமேற்படாதென்பது நிச்சயம். இதில், மற்றொரு வெட்கக்கேடான சம்பவமொன்று நடந்தது. இடம் தெரியாமல் ஜாபாவில் போடவேண்டிய குண்டுகளை டெல் அவீவ் (Tel Aviv) என்ற அடுத்த ஊரில் இதாலியர்கள் போட்டு விட்டார்களாம். ஆகவே ஜாபா-அராபியர் தப்பினார்கள். டெல் அவீவில் இருந்த 7 அராபியர் மண்டைகள் மட்டும் உருண்டன. இதோடு, அங்கிருந்த 104 யூத-நகரத்தார்களும் மாண்டார்கள்.

13-9-40.

"மிஸ்டர் சர்ச்சிலும், 'ராய்டர்' நிருபரும் கூடிப்பேசிக்கொண்டு லண்டன்-எதிர்ப்பை ஒளிக்கிறார்கள்" என்று ஒரு ஜெர்மன் அறிக்கை சொல்லுகிறது. ஒளிக்கவேயில்லை. இவ்விதம் ஜெர்மனி புகார்செய்த தினத்திலேயே 1500 வார்த்தைகளடங்கிய செய்தி, ஒன்று இந்த மின்னல்-படையெடுப்பைப் பற்றி ராய்டர் இந்தியாவுக்கு ஒலிபரப்பினார்.

14-9-40.

லண்டன் நகரத்திலிருக்கும் விக்டோரியா ரெயில்வே ஸ்டேஷன் பழுதாய் விட்டதாக ஜெர்மன் ரெடியோ இந்துஸ்தானியில் சொல்லுகிறது. இது உண்மையே; ஆனால் பழுதானதற்குக் காரணம் விமான-எதிர்ப்பல்ல. ஜெர்மன் விமானம் (டெர்னியர்) ஒன்றின் யந்திரபாகமொன்று உடைந்து ஸ்டேஷன்மேல் விழுந்த அதிர்ச்சியால், ஸ்டேஷன் முன்பிராகாரம் பழுதாய்விட நேரிட்டது.

16-9-40.

'பிரிடனின் வெற்றியால் அராபியர்களுக்கு சேஷம்' என்று டிரான்ஸ்-ஜோர்டன் அரசன் அமீர் அப்துல்லா சொன்னதாக இதாலி ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. ஆனால் அராபியர்களுக்கு இந்த அரசன் பிரதிகிதியல்லவாம். இதேமாதிரி ஹைபா-அராபியர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள்; இவர்களுக்கும் பிரதிகிதித்துவம் இல்லையாம். மேலும், எகிப்து அராபியர்களுக்காகப்பேச எகிப்த் மன்னர் பாருக்குக்கும், ஹாஸான் சப்ரிபாஷாவுக்கும் பாத்தியம் இல்லையாம். ஸிரியர்கள் இதாலிக்கு விரோதமாகப் பேசியதாகவும் இதாலி ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. ஸிரியர்கள் ஸிரியாவைப்பற்றிப்பேச உரிமையிலையென்று சொன்னதும் சொல்லி விடுவார்கள். அதேமாதிரி, அராபியரைப்பற்றிப் பேசும் பாத்தியம் இதாலிக்கே ஒழிய, அராபியருக்கு இல்லையென்றும் சொல்லி விடுவார்கள்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின்
பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XIV:

1940—		மணி.
அக்டோபர் 12, சனிக்கிழமை	... டவுன் ஹால் ... மாலை	6.30
13, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	புதுக்கோட்டை டவுன் } முஸ்லீம் சங்கம். }	5.00
	மிதுலைப்பட்டி ...	5.30
	காரையூர் ...	5.30
14, திங்கட்கிழமை	... காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ... காலை	10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ...	10.25
	கரம்பக்குடி ... மாலை	5.30
	வேகுபட்டி ...	5.30
15, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (B) தமிழ் ... காலை	10.25
	விராலிமலை ... மாலை	5.30
	நச்சாந்துபட்டி ...	5.30
	பனையபட்டி ...	5.30
	புதுக்கோட்டை டவுன் } சாந்தார் கோவில் }	6.30
	அம்மன் சன்னதி.	
16, புதன்கிழமை	... லேடீஸ் கிளப் (ராணி ஸ்கூலில்). "	5.00
	குருவிக்கொண்டான் பட்டி. "	5.30
17, வியாழக்கிழமை	... புதுப்பட்டி (பெண்ணமராவதி). "	5.30
	ஆலங்குடி ...	5.30
18, வெள்ளிக்கிழமை...	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ... காலை	10.00

PUDUKKOTTAI STATE
WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

OCTOBER 12, 1940

[No. 14

LECTURE XIV.

(A)

DUSSARA AND THE WAR.

(With acknowledgments to the Illustrated Weekly of India).

Age of Epic War not Yet Past.

THIS is the season for war. During the coming week hundreds of thousands of households all over the country will do reverence to their arms, be they swords or guns, lances or antique battle-axes.

For although the country's military tradition is not yet fully mechanised, from the greatest courts of the proudest Rajputs to the poorest man entitled to buckle on a family sword, Ayudha Puja represents the high point of Dussara.

GREAT FIGHTS RECALLED.

It is the day when old memories of fighting are revived, when the great services performed by ancestors and even by the present generation in the cause of justice and humanity are recalled; when the cut lime fruit with its kunkum is placed before the sword—meet offering to sharp weapons: when the salted grain and peas, the chuda rations of

bygone military expeditions, appear once more; when every old armoury in the country has its ancient swords and shields reburnished—for this is the day of days.

The annals of India pile precedent on precedent for this. Even before man began to record the history of his own great feats, the goddess Durga slew the demon Mahisha Asura at this time. Does not the arrow throwing ceremony, observed in many a Hindu temple on Dussara day come as a reminder that Rama and his army of heroes accomplished their epic feat in Lanka after doing Navaratri Puja?

The "vanni" tree is worshipped at dusk on Dussara day because it was this tree which safely concealed the arms of the Pandavas.

GODS AND HEROES.

Even the Gods were said to observe Navaratri. Vishnu kept his fast to obtain the strength necessary to slay the demon Madhu, and did not Indira choose this time to put down Vridhrasura, another demon?

Later, after the close of the epic age, Dussara became recognised as the time for starting out to fight the foe—the period of spiritual preparation for the ordeal ahead. It is easy to link the incredible feats of times performed by the armies of old India with the tradition of Dussara, when good violently triumphs over evil. It is during this time that Kannika puja is performed, and the virgin goddesses worshipped.

But whether this Power for the violent destruction of evil be known as Sambavi, Durga, Kali, or Bhawani, the tutelary goddess of the latter-day hero Shivaji, or as Bhagawati revered by the Nairs, these martial incarnations of Parvati are paramount during Dussara.

After the puja comes the great day, Vijaya Dasami, the auspicious day on which to set out to win victory.

For this is the season when the martial goddess, is not the calm, smiling deity of Bhana's poems, but the terrible one, the destroyer of evil, the wearer of her vanquished enemies' skulls.

GOOD BY VIOLENCE.

In all these episodes, it is worth noting, violence is used—and used on an epic scale to overcome the demons and the disturbers of gods and men. Such evil ones meet their fate, and the contests which are recounted are not minor political wars but episodes in the greatest struggle in the world; the fight of good against evil.

The gods and heroes slay the demons after adequate preparations and titanic struggle. None of these contests represents an easy victory. They come as great crises in the affairs of the world—crises such as that we are in during this Dussara of 1940; a crisis which does not concern the interest of one or two nations but of the whole world; a crisis such as the gods and heroes would have found worthy of their mettle.

This present convulsion in the long history of the world is not concerned with the fate of a single nation or even of a single continent.

PRESENT DAY EPIC.

It concerns the defence of the greatest good that mankind knows—the right of the human species to live their lives normally, to be able to go about their tasks as human beings and not as puppets dancing to the orders of a small handful of puppeteers, who are as maddened with the lust for power as an asura of bygone tradition.

In this present day epic, already nine nations are enslaved and controlled by the will of a single individual; held in a grip of terror which in its gory details sometimes bears a striking similarity to the tyranny of a Kamsa or Hiranya, the Hitler-like tyrant who tried to force his own son to worship him and not god.

In fighting this evil now let loose upon the world, there is no question of assisting a single nation to attain its selfish ends.

When even a people as well informed as those of America admit the justice of the fight against Nazism; when they not only take vigorous steps to defend themselves from its encroachments but assist those already carrying on the battle, surely it is time for us to realise that this is no mere game of armed politics but a struggle on a world scale, a throw-back to the days when forces of good and evil were personified in the forms of heroes and demons.

In this Dussara season, when we commemorate the past victories of the gods over the demons, let it also be remembered that the outcome of this present struggle has a direct relationship to every man everywhere in the world.

This is the time for us to resolve whether we are to live and call our lives our own or whether we are to fall under the tyranny of a power which has been so presumptuous as even to pervert the Swastika, potent badge of the good.

This struggle is both worldwide and personal. It does not affect just England or India or the British Empire, because should Nazism win every man must inevitably feel its effects.

THE HOUR FOR ARMS.

By tradition this is the season for arms, and this is the hour for arms, the hour when men of diabolical nature are abroad in the world, men whom Sri Krishna described on the eve of that great hour of war of good *versus* evil when the *Bhagawat Gita* was given to the world.

The words of the *Gita* are as true in this struggle as they were in the days of the *Mahabharata* :

"Men of diabolical nature know neither right action nor right abstention. Nor is purity found in them, nor good conduct, nor truth.

"They say 'The world is false without a moral basis, and without a God.'"

"Giving themselves up to insatiable desires, full of hypocrisy, pride and arrogance, they hold false views through delusion and act with impure resolves."

They say:

"This I have gained to-day: and that longing will I fulfil. This wealth is mine, and that also shall be mine hereafter.

"This foe I have slain, and others too I will slay. I am the lord of all, and I enjoy myself. I am prosperous, mighty and happy."

THE SAME TO-DAY.

This is the traditional view of the evil which the dictators have let loose upon the world again. And this is the festival of the destroyer of evil, the time of Durga. In happier days she may be calm, but when she is roused, as she must be upon the combined invocation of India this Dussara, even a hundred thousand Hitlers cannot stand before her fury. If Hitler be in doubt, let him learn from the hosts of *asuras* including the buffalo-headed one, what happened to them and their forces of darkness.

This Dussara of 1940 may well go down in history as the most vital of them all.

(B)

WHY BRITAIN MUST WIN.

A YEAR ago the German armies invaded Poland. In that year Europe has seen changes perhaps more spectacular than in any other single year of its history. Victory after victory has fallen to Hitler's armies, each more dazzling than the last, culminating in the destruction within the space of six weeks of an army believed for 20 years to be the most formidable in the world.

It was only natural that Europe should conclude that German arms were irresistible; and to the superficial observer it must have seemed not merely surprising but completely inexplicable that on the shores of the English Channel Hitler's onslaught should suddenly falter and stop.

But to the careful student of events who is not dazzled by the brilliance of the German victories and had perceived the deeper forces working, this sudden faltering came as no surprise. Indeed it only confirms his judgment of events. From the beginning he had seen that Hitler's blitzkrieg technique was essentially a technique of land warfare; that on the day he reached the Channel Hitler would be confronted with a new element in, which his opponent was vastly superior—sea power. From that day onwards the war must enter on a new phase—the struggle between land power and sea power in which time would be on the side of the masters of the sea.

For, as in the Napoleonic wars, as in 1914, so in 1939 all the initial advantages lay with the great aggressive land power on Continental Europe. The Nazis' strength lay in the years of careful preparation both in war and propaganda; in ruthlessness; in possession of interior lines and the accompanying advantage of the weapon of surprise; and last but not least in the devastating speed and destruction of a modern land invasion.

In contrast the Allies suffered from every initial disadvantage. They were unprepared both materially and morally. Their Governments were disunited until too late, their forces dispersed on exterior lines.

Yet these were short-term weaknesses. Behind them, especially in the island centre of the British Empire, lay great reserves of potential strength waiting to be mobilised.

This strength was founded in the last resort upon two things: materially upon sea power and the almost inexhaustible economic strength which goes with it—for the whole world is open for the ships of Britain and her allies, while Germany is confined by the tightening grip of the British sea blockade to the dwindling resources of Europe—and morally upon the British people's conviction that they were fighting a just war in a stand for civilisation in Europe against the Nazi idea of Europe subjugated to a *Herrenvolk* and that therefore they and the peoples of Europe have an overriding common interest in destroying Nazi tyranny.

Given time for their full mobilisation these forces give Britain strength not merely to resist but to turn and conquer. But time was a vital factor; for Britain's weapons of sea power, superior economic resources and moral strength could only take effect slowly.

This was precisely Hitler's calculation. He did not underrate those weapons. But he reckoned to achieve complete victory before they could take effect. Events have proved him mistaken in two respects. First in the matter of air power which, as it were, held the scales between German land power and British sea power. Hitler reckoned on overwhelming numerical superiority of machines to achieve actual air superiority and thus neutralise British sea superiority. He was wrong.

Even in the Battle of France, and far more so in the Battle of Britain, British technical superiority in men and machines has cancelled out German numbers, while Goering's bombers have utterly failed to break British sea mastery.

Secondly in the matter of morale: Hitler doubtless calculated that when France collapsed a Government of appeasers in Britain would sue for peace—on his terms. He was wrong. In Britain's darkest hour no British appeaser was to be found. The darker the threat the more the morale of the British people rose to meet it.

And now a whole year has passed and Britain is still undefeated; and those long-term forces which Hitler reckoned to forestall are coming into play. His own war-machine has reached its peak and now under pressure of the blockade and from the nightly visitations of the R. A. F. is slowly but surely running down.

His subjugated peoples, dismayed at first, are growing restive. His own Germans, glutted with sterile victories, are dreading winter and longing for peace. Even the geographical advantage of his interior lines has, through the very extent of his conquests, passed partly to Britain.

On the other side, Britain and the Allies are warming to the fight. Despite bomber and U-boat, they are secure in their command of the seas. By careful planning of resources and manpower, the full potential of British industry is being mobilised. The Empire, with its great and growing resources far beyond the reach of German bombers, stands united behind the motherland. With a plane output already well ahead of Germany, Britain is fast overtaking German numerical superiority in the air.

Across the Atlantic, undisturbed by the German "blockade", comes the constantly expanding flow of American aid—itsself proof that the tide of the struggle has turned, for the Americans would never entrust Britain with vital weapons for her own defence if they feared the possibility of a British defeat.

Last, but not least, there has come over the British people itself, under the leadership of Winston Churchill, a great change in ideas and outlook. "Britain is not only fighting a war. She is going through a revolution," wrote the *Boston Herald* recently. "British thought is not confined to military problems of the moment. It is able, with remarkable detachment, to appraise the nation's long-term needs and lay plans for meeting them. They give a hope that a new Britain will arise which, in the practical application of democracy, will outdistance the world."

It was rightly said by a prominent Englishman that "time is on our side—but only if we make use of it". This British revolution ensures Britain's making the fullest use of it; that the forces which

favour her arms are being turned to good account not merely for self-defence, nor even merely for victory, but for building a stable peace in Europe when victory is won. When the future historian looks back on the last year perhaps he will judge as even more significant than the revolution of destruction which the Nazis imposed on the peoples of Continental Europe this creative revolution which in response to the stimulus of war is working itself out amongst the people of Britain.

WEEKLY WAR SUMMARY.

—o—
2-10-40 to 9-10-40.

The Brennen Conference.—Quickly following the signing of the Three Power Pact the dictators met at the BRENNEN PASS, on Friday the 5th to confabulate. The meeting was attended with all the theatricality of which the Axis-partners are such experts—mid-night trains, beflagged station-platform, hand shakes and embraces with outstretched arms, fighter-planes flying overhead, and a leisurely lunch over which the fate of three worlds—EUROPE, AFRICA and ASIA were pleasantly discussed.

It is said that when doctors hold a hurried consultation it is practically certain that the condition of the patient has taken a turn for the worse. Is it possible that this meeting gay to all outward appearance was really a grim affair, such as Cassius had with Brutus, at the approaches to PILIPPI, a matter of mutual recrimination, Mussolini pointing his finger of scorn at the defeat of the Luftwaffe and the destruction of the 'invasion' flotillas, and Hitler sneering at the cowardly flights of the Italian Navy and Graziani's somnolent halt at SIDI-EL-BARRANI, hundreds of miles away from the Nile and the Suez.

There has been no end to surmise and speculation in regard to this secret conclave:—another peace offensive? Settlement with FRANCE to win her over? 'New order' from 'N. EUROPE to hottest AFRICA'? Libyan operations to be 'kept in cold storage', or combined Winter Campaign in EGYPT? Thrust through BALKANS and SYRIA, on to the IRAQ pipe line or advance on GIBRALTER through SPAIN? Attack on GREECE, or appeasement of RUSSIA, or mere camouflage to deceive the world with a pretended facade of unity between gangsters who had already begun to quarrel on the first signs of approaching defeat? Which of these speculations could be true, none can tell except that every portent goes to show that all is not well with the state of Denmark.

Air-Raids.—The air-raids continue abating in strength over BRITAIN, and waxing force on the Canadian areas. Details of the week's raids will be found in the annexed to this Report.

Speaking generally and quoting Ralph Walling "the spirit and defences of LONDON have foiled Hitler's third and possibly last bid to prepare the way for the invasion of BRITAIN. Signs of slackening in the enemy air effort over LONDON, evident in the past week, are expected to become more so. Despite the unloading of some 200 tons of high explosive each night in some 3,500 sorties during the last month the reduction of LONDON has shown itself impossible of achievement within a calculable period. The failure of the Nazi air attack against the Capital has followed earlier failures, first to smash South Coast ports and secondly to clean up British fighter opposition. The morale of LONDON is higher now than at the start of the Blitzkrieg. Transport is if anything smoother than in the first week and postal and telegraphic communications have improved. After a month of intensive raiding LONDON's export industries continue to deliver goods for despatch all over the world.

"Even in the most heavily bombed areas works which have been hit have been able to adapt themselves quickly to front-line conditions and make arrangements, so that production may go ahead.

"A typical example is a works in EAST LONDON, employing 1,200 people. Several bombs have fallen on the works damaging a big carpenter's shop, general stores, a large shop, and a metal-work shop; while stocks of raw materials were destroyed and the principal generator put out of action.

"Yet the Managing Director was able to report, only two days after the latest raid that their output was already back to nearly 70% of the normal and increasing daily, so that they anticipated their output soon to exceed that before the Blitzkrieg began."

One more quotation is necessary, which is a review by Strategicus of the four months since the evacuation of DUNKIRK:—

"Whatever the magnificence of that immortal episode (the evacuation of DUNKIRK), it was the outcome of a British defeat. But that was four months ago.

In less than three weeks, GERMANY broke the organised resistance of POLAND. In about the same space of time she compelled the Belgian Army to surrender. In five weeks, FRANCE was asking for terms.

Yet now, four months after DUNKIRK, GERMANY and ITALY are no nearer to a decision against the British Army than when four-fifths of the British Army withdrew from under the full weight of the German attack.

If that were all, it would surely be worthy of remark.

Hitler is continually telling the world how mighty the German and Italian alliance really is, but has he admitted that, in four months, the Powers are still in the region of threats and their position is even worse than such a description implies?

ITALY, at least, can claim that she has not so far delivered the main attack upon the British shore. GERMANY cannot sustain a like claim. She has suffered a threat, and it was not due to any hastiness of attack or lack of preparation. She realised that, having no Navy comparable with that of her enemy, she must at least improve her chances of invasion by destroying the Royal Air Force which, in effect, meant the fighter squadron.

The *Luftwaffe* was held to be invincible, but in one month, she lost over 1,400 aircraft against 407 British. The losses in personnel are even more disproportionate. The R. A. F. have lost 217 and the *Luftwaffe* must have lost over 3,000.

IMPLIED ADMISSION OF INFERIORITY.

This carries the campaign to the first week of September, when continuous night attacks on London began. This night offensive was an implied admission of inferiority.

By confining himself mainly to night attacks, Goering admitted that they could not stand up to the British fighters.

From August 11 to the end of September, the Germans lost 2,116 planes while the R.A.F. lost only 591. The loss of personnel discloses an even graver situation for GERMANY.

In the period under review, the Germans must have lost between 4,000 and 5,000, against 280 British personnel.

This has occurred at an awkward season for GERMANY, since it will not be easy for her to train substitutes during the winter months, while BRITAIN, with the Canadian scheme to draw upon, can more than make good her wastage.

BRITAIN has met and defeated this formidable campaign without seriously drawing on her strength, and can now proceed to accelerate her developing superiority and may feel that the next chapter can be faced with confidence."

Reactions to the Three-Power Pact.—The immediate reaction to the Pact has been Mr. Churchill's declaration to reopen the BURMA Road on October 17, and U. S. A.'s announcement, through its Naval Secretary, that "if a challenge comes the U. S. A.'s Navy will meet it on the high seas, and the Army on the battlefield." Conversations are in progress with the SOUTH AMERICAN STATES over military bases to be held in common against aggression; and between U. S. A. and U. S. S. R. over the Japanese Pact. So it is evident that AMERICA has made up its mind to put down this 'international gangsterdom and robbery' and the question is not whether she will enter the war, but when.

Rumania.—is coming into the picture again. Reports, awaiting confirmation are coming that German troops and anti-aircraft guns have been sent to RUMANIA to 'protect German interests.' If as is reported two or three mechanised divisions are on their way it cannot be merely to serve as 'instructors' to the immature Rumanian army, as is alleged. It means the seizure of the oil fields, the occupation of the country, including the lower reaches of the Danube and an advance to the Black Sea for which contract has been taken by GERMANY to construct a military road to and a naval yard on the Black Sea littoral. The events are fraught with far-reaching consequences.

Egypt.—Three separate Arab leaders in EGYPT, PALESTINE and INDIA have laid a curse on Mussolini and declared a Holy War. The movement springs directly from the invasion of EGYPT, a leading Muslim Country with a University of some 10,000 students from all over the Muslim world. In PALESTINE the Supreme Muslim Council has issued a manifesto denouncing the abominable raid on HAIFA and the desecration of the cemetery there. In EGYPT the Grand Senussi has sworn vengeance on ITALY and declared a Holy War.

Syria.—The Italian Mission in SYRIA has failed and Gabriel Puaux, the French High Commissioner has flatly refused all the demands including the surrender of war-planes and aerodromes and the reduction of the army. Signor Mussolini is reported to have recalled his five generals and replaced them.

In the streets of DAMASCUS the members of the Armistice Commission are being stoned. Arabs curse and whet their knives openly in the streets on seeing them. At ADEN when the radio-announcer mentions Italians a mutter runs through the listeners 'May God curse them.'

Spain.—Senor Suner having conferred with Mussolini on October 1, returned to MADRID on the 5th. The odds are that SPAIN has not been inveigled yet.

France.—It is reported that Genl. Weygand is leaving FRANCE to have charge of French N. AFRICA with head-quarters at ALGIERS. The Free French Movement is spreading fast. Free French National Committees have been set up in BRAZIL, the ARGENTINE, URUGUAY, CHILE, MEXICO, CANADA, the U. S. A., EGYPT, South AFRICA, AUSTRALIA and MAURITIUS.

Japan.—Japanese warships anchored off the island of WEI-HAI-WEI (returned to CHINA by BRITAIN in 1930). Japanese troops entered HANOI, the capital of INDO-CHINA on Tuesday (Oct., 8).

Thailand.—The Vichy Government have refused THAILAND's demands for territorial concessions and in reply THAILAND has staged an aerial and military demonstration, on the frontier. The U. S. A. has cancelled all unfulfilled orders from THAILAND for air-craft.

Britain.—There has been a re-shuffling of the British Cabinet, the most important feature of which is the retirement of Mr. Chamberlain from politics. His departure is a further indication of the vanishing of the appeasement policy.

R. A. F. Raids over Enemy Territories.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Air-craft losses and results.
30-9-40. (Monday.)	The KLINGENBERG and the WEST power stations, Railways, factories and other military objectives in the BERLIN area. Oil refineries at LEUNA and HANOVER.	...	A large explosion and numerous fires started. Heavily damaged. Set on fire.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
30—9—40. (Monday)—cont.			
	An aircraft factory at ROTENBERG	...	...
	A munitions factory near MAGDEBURG	...	Destroyed.
	Goods yards and rail communications at BREMEN, EHRRANG, OSNABRUCK MONHEIM and BRUSSELS.	...	Disorganised. Ammunition trains blown up.
	Docks at CUXHAVEN and AMSTERDAM.	...	...
	The ports of OSTEND, DUNKIRK, CALAIS, BOULOGNE and LE HAVRE.	...	Set ablaze.
	Docks and petrol stores at ROTTERDAM and BLARDINGEN.	...	Fires started.
	Shipping and stores at OSTEND	...	...
	An oil dump at HAMSTEDE aerodrome	5 planes.	...
1—10—40. (Tuesday.)			
	A munitions factory and other military objectives in BERLIN.	...	Caused great havoc.
	The electric power stations at DUISBURG and COLOGNE.	...	Demolished.
	Oil plants at STERKRADE, HOLDEN, GELSENKIRCHEN and COLOGNE.	...	Set on fire.
	Goods yards at HAMM, SOEST, WESTERHALT, GREABERG and COBLENZ.	...	Big fires started.
	Canal docks in the RUHR	...	...
	An aeroplane factory in AMSTERDAM	...	...
	Seven "invasion" ports in the ENGLISH CHANNEL area.	...	...
	Several aerodromes in Enemy Territories.	3 planes.	...
	Aerodrome at MASSAWA (ERITREA)	...	6 planes; buildings and many other aeroplanes damaged.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
1—10—40. (Tuesday)—cont.			
	Harbour at TOBRUK (LIBYA)	...	Buildings set on fire; one ship sunk.
	Targets at GURA	1 plane.	Smoke and flame seen.
	The railway at GULDEHAR	...	...
	Military quarters and the jetty at BERBERA.	...	Buildings damaged.
2—10—40. (Wednesday.)			
	Oil plants at STETTIN, HAMBURG and BOTTROP.	...	Set on fire.
	The KRUPPS works at ESSEN	...	Damaged.
	Goods yards at COLOGNE	...	...
	A railway junction near HAMM	...	...
	Docks at HAMBURG and WILHELM-SHAVEN.	...	...
	Ports and shipping at AMSTERDAM, ROTTERDAM, ANTWERP, FLUSHING, OSTEND, CALAIS, CHERBOURG and USHANT.	...	All damaged beyond repair.
	13 aerodromes in GERMANY and GERMAN occupied territories.	...	...
3—10—40. (Thursday.)			
DAY:—			
	An enemy convoy near DUNKIRK	...	Many damaged.
	Shipping on the ROTTERDAM harbour.	...	...
	Barge concentrations at HEUSDEN (HOLLAND).	...	Many sunk.
	An industrial plant near WESEL	...	...
	Railway communications and oil storage depots in the vicinity of CHERBOURG.	...	...
	Supply ships at HALGESUND and BJORNE FJORD.	1 plane	One ship sunk and another set on fire.
NIGHT:—			
	No raid owing to bad weather	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
4—10—40. (Friday.)			
DAY:—			
	The CHANNEL ports on the FRENCH and BELGIAN coasts.	...	Heavily pounded.
	Railway line outside CHERBOURG	...	Supplies stranded.
	An enemy aerodrome at ABBEVILLE	...	Damaged.
	Naval barracks, oil tanks, a jetty and wharf buildings at ASSAB (ERITREA)	...	
	Targets in the WESTERN DESERT and IT. EAST AFRICA.	...	...
	Railways in ABYSSINIA and ERITREA	...	Railway line to DIRE-DAWA blocked; A GORDAT-MASSAWA line damaged.
	The railway Junction at AISCHA on the JIBUTI-ADDIS ABABA Railway.	...	Direct hit.
	Aerial reconnaissances over LIBYA.	No loss.	...
	Shipping and warehouses at BENGHAZI	...	Many fires started; direct hit on small ships.
	Small ships in TOBRUK Harbour.	...	Heavy damage caused.
	Military stores and concentrations at BARDIA.	...	
5—10—40. (Saturday.)			
	An oil plant at GELSENKIRCHEN ...	...	The whole thing ablaze.
	The KRUPPS works at ESSEN ...	...	2 tons of bombs dropped.
	The goods yards in HAMM, COLOGNE and OSNABRUCK.	...	Explosions and fires started.
	Shipping and warehouses at ROTTERDAM and BREST.	...	Many sunk.
	Motor transport concentrations in GRAVELINES.	...	Many damaged.
	Docks at AMSTERDAM and FLUSHING.	...	
	Aerodromes at SCHIPOL, TEXEL, ALDEBROEK and BUSSUM.	...	Heavily damaged.
	Invasion ports in the CHANNEL area	3 planes.	

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results.
6—10—40. (Sunday.)			
DAY:—			
	Coastal objectives and enemy shipping from HARLINGEN in the north to BOULOGNE in the south-west. (Mainly the ports of CALAIS, CARNOT BASIN, BOULOGNE, OSTEND, DORDRECHT and DEN HELDER).	...	Heavy damage inflicted. Many ports made unusable.
	Supply ships at HARLINGEN, River MAAS and the ZUIDER ZEE ports of STAVOREN, ENHUIZEN.	...	Many sunk and others set on fire.
	Aerodromes at DIEPHOLZ and in WESTERN GERMANY.	No loss.	Damaged. 1 plane.
	Two armed merchant vessels off the DUTCH coast.	1 plane.	...

Enemy Raids over Britain and British Territories.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results.
1—10—40. (Tuesday.)			
MORNING:—			
	LONDON area and some TOWNS in South-east ENGLAND.	...	Slight damage.
DAY:—			
	South ENGLAND and some points near the WELSH coast and SURREY.	...	Several casualties.
NIGHT:—			
	LONDON, MERSEYSIDE, ESSEX and South-east ENGLAND.	4 planes.	Fires started but soon put out; buildings damaged, some persons killed.
	ADEN	...	3 planes.
	3	1 plane.	No damage at all.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results.
2-10-40. (Wednesday).			
DAY:—			
	LONDON area (six "alerts"), South-west ENGLAND, South WALES, ESSEX, KENT coast and a SUSSEX coastal town.	...	Houses and shops damaged. A few casualties and a few persons killed.
NIGHT:—			
	LONDON, South-east ENGLAND, North-west ENGLAND, SCOTLAND and WALES.	12 planes.	Some fires started but no damage caused; a few casualties. 1 plane; but the pilot is safe.
3-10-40. (Thursday).			
DAY:—			
	LONDON area, a town in MIDLANDS, HOME COUNTIES, THAMES VALLEY, ESSEX, KENT and CORNWALL.	...	Casualties not heavy; many buildings damaged. No serious damage.
NIGHT:—			
	LONDON area and a few other parts of ENGLAND.	1 plane.	Quiet night. No casualties and no damage.
4-10-40. (Friday).			
DAY:—			
	(Sporadic attacks by single Raiders) LONDON and South-east ENGLAND.	...	A few casualties including some deaths.
NIGHT:—			
	LONDON area and a few other places in ENGLAND.	3 planes.	No damage; none reached LONDON. 1 plane
5-10-40. (Saturday).			
DAY:—			
	KENT and SUSSEX coasts, a few towns in KENT and SUSSEX. THAMES ESTUARY area and LONDON outskirts.	...	Many houses demolished; no military damage; a few casualties and a few fatal. Slight damage.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results.
5-10-40. (Saturday)—cont.			
NIGHT:—			
	LONDON area, EASTERN COUNTIES and South-east ENGLAND.	24 planes	Small fires started but soon put out before doing any damage. 9 planes; 7 pilots safe.
	MALTA and MERSA MATRUH	... 2 planes	Driven away.
6-10-40. (Sunday).			
DAY:—			
	(Attacks only by single Raiders.) LONDON area, a few planes in South-east ENGLAND, East MIDLANDS and East ANGLIA.	...	Very slight damage; only a few persons injured.
NIGHT:—			
	No raid	... 1 plane	LONDON'S quietest night since air-raids began, no loss.
7-10-40. (Monday).			
DAY:—			
	KENT coast, South and East of LONDON, EASTBOURNE, DOVER and a few towns in KENT and South-west ENGLAND.	...	"Battle for Britain again flares up." No serious damage. Only a few casualties.
NIGHT:—			
	LONDON area and LONDON SUBURBS	...	Many fires started but soon controlled. Slight damage only.
	North-west, West and South-east ENGLAND, LIVERPOOL, the MIDLANDS and South-east SCOTLAND.	27 planes.	16 planes but 10 pilots safe.

SIDE LIGHTS.

WHOO is the most successful criminal that has ever lived?

Nero was pretty bad; So was Ivan the Terrible; but surely Adolf Hitler gives them points!

And there are two of his crimes that are more unforgivable than any others, because their effect will be lasting. The first is that he has **poisoned the souls of a whole generation of German youth**, taught them to rejoice in cruelty and to become robot instruments of incarnate evil. These are the warders of those hells, the concentration camps; these Nazi boys of from 18 to 22 are the floggers and torturers and murderers. The second is that he has taught his Nazi followers that **chivalry is punishable idiocy**. German airmen and many German soldiers and sailors in the last war were chivalrous. To-day they will machine-gun the fisherman struggling in the wreckage of a mined or torpedoed smack; to-day they will spray hustling crowds of childish or decrepit refugees with bullets and their tanks thunder along to crush living bodies of non-combatants. Will Germans ever wake from this monstrous trance? Will they ever again be treated as fit for human society? If not, Adolf Hitler's responsibility before the bar of history will be considerable!

II. By accident or design, the German press at last admits that the bombing of ENGLAND is **indiscriminate**. For a long time they have denied what we and neutrals recognised as a deliberate policy, viz., the terrorization of a nation, but Goebbels and his morons have disclaimed it. Now in sheer malignant resentment at failure, they brag of it:—

German broadcasts of Sep. 18th. "The life of people in LONDON who have been rendered homeless is getting more desperate day by day."

"Fires broke out in different parts of the town, particularly in **Curzon Street**." (Curzon St. is a purely residential area, almost as far from any military objective as any street in LONDON could be).

September 14. "It seems only fair that the ruling classes should run the same risks as the people of the East End."

September 13. "Hundreds of cinemas and theatres have been destroyed."

A gallant enemy indeed!

III. **Invasion ? ?** The change in weather conditions after a more than usually fine summer of which the Germans were prevented from taking advantage by the efficiency and heroism of the R. A. F. has lead wishful thinkers to suggest that the risks of invasion are over. They are not. There will be calm, fine spells frequently before the winter gales are on us. But invasion can only take place with a calm sea; and heavily loaded motor barges can never do more than about 8 knots even then, so that a myriad British small-craft will get the chance of a smack at a myriad German small-craft on far fewer occasions after October 1st than before it. (There won't be a big fight between rival navies, because the Germans haven't got one). But in the air? Cloudy, dense skies are supposed to be good for attackers; visibility is difficult and 'cover' more easily available, and it is not improbable that the Luftwaffe will be sent on a new series of assays to try and knock out the R. A. F. (the continuing dominance of which would kibosh any invasion chance). Yes, but this kind of dark, cloudy skies generally means high gales at this time of year. Big formations of invaders can lose touch; they can stumble into balloon-barrages; air-fights result in considerable 'drifts'—you may be over LONDON when the scrap begins and over the Channel when you can first pay attention to aiming your bombs. Taking it by and large, 'invasion' is not 'off', but the enemy may have a little more excuse for 'indiscrimination'. Or put another way, his chances of success will be (a) fewer and (b) worse.

IV. The slowness of the war's pace in AFRICA at the moment prompts us to repeat that *our strategy in Egypt is deliberate* and not forced on us by the enemy. Italian communications grow longer and longer and proportionately more vulnerable; they are straggled over country which contains a host of their enemies (the important tribe of the

SENUSSI, in LIBYA, for instance); and the British force is receiving a steady flow of reinforcements, in defensive positions of their own choosing, with short and well-tried lines of communication.

*

*

*

V. There are some curious things known about Senor Suner, who dashes about EUROPE so hectically just now. He is General Franco's brother-in-law and leader of the Falangists, but fraternal concord is not greatly in evidence. It is known that the Axis powers would like to see Suner in Franco's place, but the Spaniards, who have had a bellyful of fighting for three years, are not so anxious to see the change, or to be committed to GERMANY. It is an interesting sidelight on the situation that *Britain and Spain's oil agreement was signed while Suner was fidgeting about the capitals of Europe!*

*

*

*

VI. "Give you six guesses!" That is the sort of game that one could start every time RUSSIA has a new problem to solve. From the beginning of the war, the betting would have been pretty open, and backers of any particular move at short prices will still be taking risks!

Wishful thinking is no good here. Only one thing seems certain. **Russia's policy is entirely opportunist** and therefore **varies** with each new turn of events. Can you fit together into a consistent whole the following examples of her foreign policy (apparent!)

A now fairly old semi-hostile policy towards GREAT BRITAIN.

The idea of maximum advantage accruing to her by general disorganization and exhaustion in EUROPE.

The Agreement of August 1939 with GERMANY, apparently to encourage her to attack and destroy the Empire, and then profit by the attacker's exhaustion.

Her own 'aggressions' during the war—POLAND, the BALTIC STATES and RUMANIA.

Her acquiescence in German 'aggressions' which obviously must be to RUSSIA's detriment.

Her apparent fear that Hitler's vain hammering at ENGLAND may make him switch elsewhere, and her feverish rearming and reinforcing of her borders on the German side.

The confirmation of M. Vinogradoff as Ambassador at ANKARA (a popular appointment in TURKEY) in the place of Von Papen's close associate M. Terentieff, who has not returned after sick (?) leave.

The "Pravda's" repeated references to the might of the British Navy, and sundry other pro-British sentiments.

If you can make sense of these.....well, speculation at a time like this is profitless. Let's merely suggest again that the answer to the puzzle of RUSSIA is "Opportunism"—and even then we may be wrong!

APPENDIX II.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period September 17th—23rd, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

17—9—40.

The Germans claim to have captured a secret British plane-spotting device during the Dunkirk operation, and their radio has been making merry over its alleged ineffectiveness. Perhaps the fact that the Nazis have found this device "impossible" accounts for the remarkably low rate of losses among British bombers raiding enemy territory—only half-a-dozen were lost in eight days recently, and at no time have the numbers lost been formidable.

In dilating on the effects of their raids on London and on British shipping, the Germans continue to indulge in really spectacular wishful thinking. "By now" we are told, "Britain has lost much of her shipping, and adequate supplies of food-stuffs and other commodities represent an insoluble problem". It was on September 10 that the Admiralty announced that Britain now had more merchant shipping in commission than at the beginning of the war; while on September 18, two American correspondents, John McHane of the National Broadcasting System and H. R. Knickerbocker, bore witness to the fact that Covent

Garden and other markets were full to overflowing, many of the commodities being perishable products which must have been brought into London overnight. The broadcasts to New York of these two correspondents, incidentally, were made shortly after Berlin had announced that "a number of American broadcasting stations which always maintain direct contact with England have for the last 36 hours been unable to get any reports or replies from England".

18-9-40.

The Berlin radio remarks that "the fact that not a single British plane entered Germany on Sunday and Monday nights is regarded by German circles as symptomatic of the R. A. F.'s difficulties".

In point of fact, it was on Sunday that Berlin for the first time experienced two air-raids alarms in one night. Bombs were dropped on the Tempelhof aerodrome, on power-stations, and on military objectives in the north-west of the city. The R. A. F. also carried out raids that night on Hamburg, Wilhelmshaven and other German ports, as well as on rail centres in Germany and the occupied territories. These raids were fully reported in the Air Ministry communiqué issued on Monday.

With regard to Monday night, it was officially stated in London on Tuesday that no R. A. F. bombing raids were made the previous night because weather conditions made accurate bombing of strictly military objectives impossible—an explanation unlikely to appeal to the Germans.

Neutral correspondents in England are a thorn in the side of the Nazis, for their accounts singularly fail to confirm German claims. Particularly upsetting are the expert and vivid American descriptions of the great defence of London, and Berlin now gets "Swedish correspondents in England" to "establish that American correspondents never supply matter of fact reports but always only stories about British successes."

Even the Swedes, however, can recognise what they see. Here is what the London correspondent of the *Dagens Nyheter* wrote on September 20: "The adaptability of Londoners is simply astonishing.....there is no risk of London giving way in the slightest manner under German attacks".

19-9-40.

"Observation flights" over London have revealed to the satisfaction of Rome that "the entire metropolis had been destroyed" (though in Bengali Rome cautiously included the words "more or less"). According to Berlin London was already "utterly destroyed" on Sept. 11. Yet between these two annihilations German bombers attacked the place formerly occupied by London and lost 338 aircraft in doing so.

"Many prisoners of war have been sent to districts in the occupied territory of France because the climate is milder—thus proving German humanity." The proof would be more convincing if the Germans explained why impoverished France is to provide food for the prisoners.

21-9-40.

Berlin is unable to make up its mind over the alleged transfer of 27 British businesses to New York. In the English broadcast we are told that they are insurance companies, in Persian that they "will supply war material to Britain."

23-9-40.

Telephonic communications between Berlin and Rome must have become a little indistinct. While the Berlin radio exults that not a single British bomb was dropped in Germany last night, its Rome counterpart records that a number of private houses were damaged in Northern Germany.

The Germans claim that their Italian allies continue to advance in Egypt, and that British counter-attacks have been repulsed. As a matter of fact, the Italians have not moved beyond Sidi Barrani (which they occupied on Sept. 16) and no British counter-attacks have yet been launched.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

17-9-40.

The Rome radio alleges that "the financial position of England has deteriorated a good deal." As if in concert Berlin says that the British War Minister has been obliged to appeal to the Capitalists of Britain to contribute to the War Loan. But they seem to be reluctant to do so."

The British Government's first big borrowing operation was a 3 per cent. War Loan for £300,000,000. It was immediately over-subscribed. Subsequently National War Bonds issued at par bearing interest at 2½ per cent. were put on sale with phenomenal success. Similarly in the case of interest-free loans, during the first two days 949 loans were made, amounting to £1,867,574. In less than a week £3,350,000 was lent and another £1,000,000 promised. By July 23 £12,874,583 had been subscribed. As for National Savings, from the beginning of the campaign to July 20, £124,349,557 had been collected by the sale of Savings Certificates and £126,334,375 by the sale of Defence Bonds. During the same period the balance due to depositors increased by £41,115,314. Over £20,000,000 were raised in the National Savings Week alone. There are now over 121,520 national savings groups.

18-9-40.

A medicine "to dispel a tired man's fatigue" has been discovered, according to an Italian broadcast, by German chemists. It is to be hoped that an adequate supply is being sent to the French coast where Marshal Goering stalks, awaiting the return of his dwindling air force.

19-9-40.

Unnamed correspondents of unnamed papers belonging to unnamed neutral countries are made to say by the Nazis that "Britain can no longer bear the brunt of German air-raids."

The Turkish paper *Vatan* (not known particularly for any pro-British tendency) says in its issue of yesterday: "When one follows the results of the air attacks on Britain, one reaches the conclusion that a Battle of the Marne has been fought in the air which has turned out unfavourably for Germany. The conviction that the tide of the war has turned in favour of Britain gains force everywhere in the world". The *Tan* of the same date (Sept. 18) says, "Neutral observers attest to the morale of the British people being unshaken by bombing. The answer given by the British nation to the German onslaught is 'We have been expecting this for a year. Bombardments cannot cow us. Here we are and here we stay.'"

21-9-40.

A "U. S. A. military officer" described as "General George", is made by the Nazis to say that Britain is helpless against German air attacks. The right of this shadowy figure to speak with authority on the subject may be questioned by a rather critical world, but not the right of General Strong, Assistant to the United States Chief of Staff, who has just completed a month's inspection tour of Britain. On September 22, General Strong gave high praise to the Royal Air Force whom he described as "a magnificent body of men". R. A. F. pilots and machines were, he said, markedly superior to their German counterparts. He added that he believed that Britain would win after a long war. "An invasion attempt now" he said "or in the near future would give the German the surprise of their lives."

22-9-40.

Two days after telling the world that "ailing children" had been "butchered" in R. A. F. raids over Germany, the Nazis make the remarkable statement that "every German child knows that not a single enemy plane can reach Germany." Crediting Indians with shorter memories even than this would suggest, they announce in another part of the same Hindustani bulletin that "the British R. A. F. dropped bombs.....in Germany during the night of Saturday and Sunday. Flying over the river Moselle, the enemy pilots dropped 8 explosive bombs and 40 incendiary bombs and set cornfields and provision stores on fire."

TOUR PROGRAMME

OF THE

Recruiting party, Royal Indian Navy, to recruit Seamen,
Stokers, Signalmen and Wireless Telegraphists.

Place.	Date.	Arrive.	Leave.	Remarks.
Mangalore ...	4th November	Monday p. m.	...	Night at Mangalore.
"	5th "	Tuesday	...	Recruit Mangalore.
"	6th "	Wednesday	09.35	In Train.
Cannanore ...	6th "	"	12.35	Recruit Cannanore.
"	7th "	Thursday	12.55	Recruit Cannanore and leave.
Calicut ...	7th "	"	15.00	Night at Calicut.
"	8th "	Friday	15.00	Recruit and leave.
Ernakulam ...	9th "	Saturday	10.00	Recruit Ernakulam.
"	10th "	Sunday	...	At Ernakulam.
"	11th "	Monday	10.00	Leave for Quilon.
Quilon ...	11th "	"	15.00	Night at Quilon.
"	12th "	Tuesday	...	Recruit Quilon.
"	13th "	Wednesday	10.00	In Train.
Madras ...	14th "	Thursday	07.00	At Madras.
"	15th "	Friday	...	Recruit Madras.
"	16th "	Saturday	08.00	In Train.
Delhi ...	18th "	Monday	09.00	At Delhi.
"	19th "	Tuesday	08.00	Leave for Jhajjar.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XIV.

October ... 12, Saturday ...	Town Hall ...	6.30 p. m.
13, Sunday ...	Muslim Association ...	5.00 p. m.
	Pudukkottai, } ...	5.30 p. m.
	Mithulaipatti ...	5.30 p. m.
	Karaiyur ...	5.30 p. m.
14, Monday ...	College (A) English ...	10.25 a. m.
	Rani's School ...	10.25 a. m.
	Karambakkudi ...	5.30 p. m.
	Vehupatti ...	5.30 p. m.
15, Tuesday ...	College (B) Tamil ...	10.25 a. m.
	Viralimalai ...	5.30 p. m.
	Nachandupatti ...	5.30 p. m.
	Panayapatti ...	5.30 p. m.
	Pudukkottai Town ...	5.30 p. m.
	Sandarkoil ...	6.30 p. m.
	Amman Sannidhi. } ...	5.00 p. m.
16, Wednesday ...	Ladies Club ...	5.30 p. m.
	(at Rani's School). } ...	5.30 p. m.
17, Thursday ...	Kuruvikondanpatti ...	5.30 p. m.
	Puduppatti ...	5.30 p. m.
	(Ponnamaravathi). } ...	5.30 p. m.
	Alangudi ...	5.30 p. m.
18, Friday ...	C. S. M. School ...	10.00 a. m.

1940.—

LECTURE XV.

October ... 19, Saturday ...	Town Hall ...	6.30 p. m.
20, Sunday ...	Tirugokarnam ...	5.30 p. m.
	Adanakkottai ...	5.30 p. m.
	Poovarasakudi ...	5.30 p. m.
21, Monday ...	College (A) English ...	10.25 a. m.
	Rani's School ...	10.25 a. m.
	Arimalam ...	5.30 p. m.
22, Tuesday ...	College (B) Tamil ...	10.25 a. m.
	Chery ...	5.30 p. m.
	Kunnandarkoil ...	5.30 p. m.
	Kudimiamalai ...	5.30 p. m.
	Ramachandrapuram ...	5.30 p. m.
23, Wednesday ...	Annavasal ...	5.30 p. m.
	Virachilai ...	5.30 p. m.
24, Thursday ...	Konapet ...	5.30 p. m.
	Perungalur ...	5.30 p. m.
25, Friday ...	C. S. M. School ...	10.00 a. m.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 1,800—12-10-40.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் வரு அக்டோபர் மீ 12

[ந. 14.

பிரஸங்கம் XIV.

(A)

தலராவும், யுத்தமும்.

(இல்லஸ்ட்ரேட்ட ஷீக்வி ஆப் இந்தியாவிலிருந்து பத்திராதிபரின் அனுமதியின் பேரில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.)

தேச (இந்தியா) மெற்கும், இந்த வாரத்தில் தலரா கொண்டுடாடப்படும். இது யுத்தத்தில் ஜயம் பெருவதற்காகச் செய்யும் பூஜை. கத்தி, துப்பாக்கி, ஈட்டி, கோடரி, ஏதாவது ஒரு ஆயுதத்தை வைத்து ஒவ்வொரு கிரகத்திலும் பூஜை செய்யப்படும்.

வழக்கம்.

இந்தப் பூஜை செய்யும் தினம், நவராத்திரி என்ற ஒன்பது நாட்களில் விசேஷ தினமாகும். தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரை எவர்களுக்கும் பூஜை செய்வார்கள். பெரியோர்கள் வைத்துவிட்டுப்போன கத்தி, கேடயங்களை, அறைகளிலிருந்து எடுத்து, தேய்த்து, துடைத்து, புதுப்பித்து, பூஜையில் வைப்பார்கள். (யந்திரங்களைக்கொண்டு செய்யும் யுத்தம் முற்காலங்களில் இந்தியாவில் கிடையாது). இந்த ஆயுதங்களுக்குக் குற்றமும் சாத்தி, எலுமிச்சை முதலிய பலாதினையும், பக்குவம் செய்த தான்ய பலகாரங்களையும் (இவைகள், முற்காலத்தில் சைனயங்களுக்குடீட உணவாயிருக்கலாம்) நிவேதனம் செய்வார்கள். மேலும், இன்று தர்மத்தை நிலை நாட்டவும், உலக சுகமத்திற்கும், முற்காலத்தில் செய்த மகா யுத்தங்களை விவரிக்கும் புராணங்களைப் பாராயணம் செய்வார்கள்.

புராணங்கள்.

புராணங்கள் எழுதப்பட்டதற்கு முன்னேயே இந்தப் பூஜை நடந்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. நவராத்திரியில் துர்க்காலக்ஷ்மி, மஹிஷாஸுரனைக் கொன்றதாக ஐதீகம். ஸ்ரீ ராமபிரான் துர்க்காதேவியைப் பூஜித்த பிறகுதான் ராவணனோடு யுத்தத்தைத் துவக்கினார். பாண்டவர்கள் தங்கள் ஆயுதத்தை வன்னி மரத்தில் ஒரு சமயம் ஒளித்து வைத்ததால், வன்னி மரமும் அன்று ஆராதிக்கப்படுகிறது. மதுவென்ற அசுரனைக் கொல்ல, மஹாவிஷ்ணுவும், விருத்திராஸுரனைக் கொல்ல இந்திரனும் தேவியை ஆராதனை செய்தார்கள்.

புராண காலத்துக்குப்பின், விஜய தசமியானது வெற்றிக்கெடுத்த நாளாகக் கருதப்பட்டு, அசுரர்கள் அன்று, பூஜைகளைச் செய்துகொண்டு படையெடுக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. பூஜை மகிமையால், சக்தி வளர்ந்து, பல அரிய வீரச் செயல்கள் செய்யப்பட்டன.

தஸரா காலத்தில் துர்க்காலக்ஷ்மியை கன்னி ரூபமாய் ஆராதிக்கப்படும். ஸாம்பவி, துர்க்கை, காளி, பவானி, பகவதியென்று அவர்களுக்குப் புல நாமங்கள் உண்டு. சிவாஜி பவானியை ஆராதித்தார். நாயர்கள் பகவதியை ஆரதிக்கிறார்கள். எல்லாம் பார்வதியின் ரொள்தராகார அம்சங்களாகும்.

நவராத்திரி காலத்தில் அம்பிகை, முகமலர்ந்து, சாந்தமூர்த்தியாகத்தோன்ற மாட்டாள். அசுரரைவென்று, மண்டை ஓடுகளை மாலையாய்த் தரித்து, பயங்கர ஸ்வரூபத்தோடு, ஸம்ஹாரமூர்த்தியாய் விளங்குவாள்.

தர்ம ஸ்தாபனம்.

அழிம்ஸா தர்மமானது எக்காலத்துக்கும் எடுத்த தர்மமல்ல. தேவர் களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், ஆபத்தான நேரிடும் காலங்களில் ஆயுதப்பிரயோகமே தர்மமாகும். அசுரர்களை வதைப்பது அநியாயமாகாது. புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் யுத்தங்கள், தேசங்களை அபகரிப்பதற்காகச் செய்த சண்டைகளல்ல. தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டுச் செய்த யுத்தங்கள்.

உலகத்தில் அதர்மம் மேலிட்ட பிரளய காலங்களில் தேவர்களும், புண்ணிய புருஷர்களும் அவதரித்து, சைன்யங்களை அபாரமாய்த் திரட்டிக்கொண்டு, போர் செய்தார்கள். அம்மாதிரி பிரளய காலம் இப்பொழுது மறுபடியும் வந்திருக்கிறது. இந்த மகாயுத்தம், ஒரு தேசம், அல்லது, ஒரு பூபாகத்தை மட்டும் பாதிக்கக்கூடியதில்லை. உலகக்ஷேமத்தையே நிலை நாட்டக்கூடியது.

இப்பொழுது நடக்கும் மகாயுத்தம்.

இந்த மகாயுத்தம், மனுஷ்யஸ்வதந்திரத்தையும், உயிரையும் பாதுகாக்க ஏற்பட்டிருக்கிறது. பழைய காலத்து அசுரர்களைப்போல், இப்பொழுது, சில அசுரர்கள் தோன்றி, எம்மை பொம்மைகள்போல் ஆட்டி வைக்கப்பார்க்கிறார்கள். ஷிட்லர் ஏற்கனவே ஒன்பது தேசங்களைப் பிடித்தாய் விட்டது. துரக்கிரமத்தில் இவர், கம்ஸனையும், (தெய்வத்தை மறந்து தன்னையே பூஜை செய்ய

பிரஹ்மாதரைச் சொன்ன) இரண்யனையும், ஒப்பார். இந்த அசுரனை ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டியது நமது கடமையாகும்.

அமெரிக்காவில் இருப்பவர்கள், விவேகிகள்; விஷயங்களை நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டவர்கள். இவர்களே, ஜெர்மனியைத் தோற்கடிப்பது உலகக்ஷேமத்துக்கு அவச்யமென்று, தங்கனையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு, ஏற்கனவே எதிர்த்து நிற்கும் பிரிடனுக்கு வேண்டிய உதவியையும் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இது பிரிடனுடைய சுயலாபத்துக்கென்று செய்யும் யுத்தமல்ல. முற்காலத்தில் தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும், அதாவது தர்மத்துக்கும், அதர்மத்துக்கும் நடந்த யுத்தத்தையொக்கும்.

அசுரர்களை வென்று, தேவர்களடைந்த ஜயத்தை தஸரா காலத்தில் நாம் கொண்டாடுகிறோம். இந்த சமயத்தில் இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தமும் அதே மாதிரி யுத்தமென்பதையும், அது உலகத்தின் க்ஷேமத்துக்கென்பதையும் மறக்கக் கூடாது.

‘மனிதர்கள்’ ஸ்வதந்திரத்தோடு வாழ்வதா, அல்லது கொடுங்கோலுக்கு இரையாவதா என்று நிர்ணயிக்கவேண்டிய சமயம் இதுதான். ‘ஸ்வஸ்திகா’வை ஷிட்லர் தனக்கு அடையாளமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ‘ஸ்வஸ்திகா’ என்ற பதத்துக்கு ‘ஸர்வ-ஜன-மங்களம்’ என்று பொருள். இவர் ஸர்வ ஜனங் களுக்கும் ஷியம்ஸையைச் செய்துவருகிறார்.

இந்த மகாயுத்தத்தில் ஷிட்லர் ஒரு கண்கூலி, மற்றொரு கண்கூலி இவரை உலகமே எதிர்த்து நிற்கிறது. இந்த யுத்தம், இந்தியா, அல்லது பிரிடன் அல்லது பிரிட்ஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்காக மட்டுமில்லை. இதனால் உலகமே க்ஷேமத்தை அடையப்போகிறது.

நவராத்திரியானது, உலகத்தில் தோன்றும் அசுரர்களை ஆயுதப் பிரயோகத்தால் வென்று தர்மத்தை நிலைநாட்டும் காலமாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அசுரர்களை பின்வருமாறு, பகவத்-கீதையில் வர்ணித்திருக்கிறார்:—

“அசுரர்களுக்கு தர்மத்தில் பிரவர்த்தியும் ஏற்படாது; அதர்மத்தில் நிவர்த்தியும் ஏற்படாது. இவர்களுக்கு சித்த-சுத்தம், நன்னடக்கை, சத்தியம் கிடையாது.”

“இவர்கள் உலகம் பொய்யென்பார்கள்; கடவுள் இல்லையென்பார்கள்.”

“இவர்கள், பேராசை, இறுமாப்பு, அகம்பாவம், பாசாங்கு கொண்டவர்கள்; அஞ்ஞானத்தால் புத்தி மயங்கி அக்கிரமங்களைச் செய்வார்கள்.”

“இவர்கள், ‘இன்றைக்கு இந்த ஆசை நிறைவேறிற்று, நாளைக்கு மற்றொரு ஆசை நிறைவேற வேண்டும்; இன்றைக்கு ஒரு லாபம் கிடைத்தது, நாளைக்கு மற்றொரு லாபம் வேண்டும்; இன்று ஒரு சத்துருவை வென்றாய்விட்டது, நாளைக்கு மற்றொரு சத்துரு பாக்கி. நாளை பூபதி; எனக்கே இவ்வுலகம்; எனக்கே ஸர்வ மங்களமும், சுதமும்’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள்.”

புராணங்கள் சொல்லுகிறபடி, இதுதான் அசுரர்களின் ஸ்வபாவம். இக் காலத்து சர்வாதிகாரிகளின் ஸ்வபாவமும் இதுதான். அசுர ஸம்ஹாரத்தை வேண்டியே நவராதிரிப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம். சாதாரண காலங்களில் தேவி சாந்தமூர்த்தியாய்த் தோன்றுவாள். நவராதிரியிலோ ரௌத்ரா காரத்தை அடைவாள். இந்த வருஷம், தேச முழுவதும், ஒரு மனப்பட்டு பிரார்த்தித்தால் தேவி மகா சக்தியாய்ப் பிரஸன்னமாவாள். அப்பொழுது லக்ஷம் ஹிட்லர்களாலும் அவள் முன் நிற்கமுடியாது; எருமைத் தலை மழிஷா ஸாரணை வதைத்ததுபோல் ஹிட்லரை ஸம்ஹாரம் செய்துவிடுவாள். அசுரப் படைகள் அழிந்ததுபோல் ஹிட்லர் சைன்யங்களும் அழிந்துவிடும்.

ஆகையால், இந்த வருஷத்தில் செய்யும் தவரா பூஜைக்கு விசேஷ மகிமை யுண்டு; உலக சரித்திரத்தில், இது, உலகத்துக்கே புது உயிரைக் கொடுக்கச் செய்த விசேஷ பூஜையென்று சொல்லப்படும்.

(B)

பிரிடனுக்கு வெற்றி நிச்சயம்.

சென்ற வருஷம்தான் ஜெர்மனி போலன்னைப் படையெடுத்தது. இதற்குள்ளாக ஜெர்மனிக்கு வெற்றிக்குப்பின் வெற்றியும், வெற்றிக்குமேல் வெற்றியும் கிடைத்திருக்கின்றன. இவைகளுக்கும் மேலாகக் கடைசியாக, உலகத்திலேயே மிக மகத்தான சைன்யமென்று 20 வருஷகாலங்களாகக் கருதப்பட்ட பிரெஞ்சு சைன்யமும் ஆறே வாரங்களில் முறியடிக்கப்பட்டது. நாடக வினோதத்தைப் போலக் கண்ணைப் பறிக்கக்கூடிய இந்த விறதை எல்லாம் பகட்டாய் நடந்தன.

இவைகளைக் கண்ணுற்ற உலகத்தீர் ஜெர்மன் சைன்யங்களை ஒருவராலும் தோற்கடிக்க முடியாதென்று நினைப்பது ஸகஜம்தான். ஆனால் இந்தச் சைன்யங்கள் இங்கிலிஷ் சானஸ் என்ற கடற்கரைக்கு வந்த உடனே திடீரென்று தடுமாறி, நின்று விட்டன. ஆழிந்து பார்க்காதவர்களுக்கு இதுவும் ஆச்சரியத் தைக்கொடுக்கக்கூடியதுதான்.

ஆனால் இந்த வெற்றிகளைக் கண்டு மயங்காது நிதானித்துக் கவனிப்பவர்களுக்கு ஆச்சரியம் ஒன்றும் ஏற்படாது. இதனுடைய அடிப்படையான உள் காரணங்களும் வெளிப்படும். யுத்தசம்பவங்களும், எதிர்பார்க்கவேண்டியபடியே தான் நடந்து வருவதும், இதில் விறதை ஒன்றுமில்லாததும் புலப்படும். ஏனெனில், யோசித்துப்பார்க்கும்போது ஹிட்லருடைய மின்னல் படையெடுப்புத்தந்திரங்களெல்லாம் நிலச்சண்டைக்குத்தான் ஏற்றவைகள். ஆகையால் கடற்கரைக்கு வந்தவுடன் இந்தத் தந்திரங்களெல்லாம் பயனற்றுப் போயின. கடற்கரைக்கு வந்தவுடன் தன்னைவிட மிக வெகுபலமான பிரிட்ஷ் கடற்படையை எதிர்க்கும் அவசியம் ஹிட்லருக்கு வந்து விட்டது. ஹிட்லர் கடற்கரையைச் சேர்ந்ததிலிருந்து யுத்தத்தின் போக்கே மாறிவிட்டது. நிலச்சண்டையில் வெற்றிபெற மின்னல் போன்ற வேகம் வேண்டும்; கடலில் வெற்றிபெற தாமதித்து முற்றுகை

போடக் கப்பல் பலம் வேண்டும். இதுதான் கடற்சண்டையின் போக்கே வேறு பட்டிருப்பதற்குக் காரணம்.

நிலச்சண்டையில் வெற்றியடைந்த நெபோலியன் கடலால் தடுக்கப்பட்டான். அதே போல் 1914-ல் நடந்த யுத்தமும் இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தமும் அந்தப் போக்கை ஒத்திருக்கிறது. ஜயத்தை நாடி ஜெர்மானியர்கள் பல வருஷங்களாக வேண்டிய யுத்த முஸ்திப்புக்களெல்லாம் தயாரித்து வைத்துக்கொண்டார்கள்; பிரசாரங்கள் பலமாய் நடத்தினார்கள்; இரக்கமில்லாத யுத்த முறைகளைக் கைக்கொண்டார்கள்; தரைமார்க்கமாய் வேகமாய்ச்செல்ல ரயில் பாதைகள் போடப்பட்டன, எதிர்பார்க்காதசமயத்தில், மனோவேகமாய்த்திடீரென்று சென்று எதிரிகளை நசித்து விட்டார்கள். இதுவே தற்காலத்திய தரைச்சண்டையின் போக்காகும்.

இம்மாதிரியான சண்டையில் எதிர்க்குமுடியாதபடி, ஜாம்பத்தில் நேயக் கணிக்குச் சில இடையூறுகள் இருந்தன. முதலாவதாக இம்மாதிரி அதர்ம யுத்தத் தைச்செய்ய அவர்கள் மனது இடங்கொடுக்கவில்லை. தளவாடங்களும் சேர்க்கப்பட வில்லை. அவர்கள் தேசத்திலுள்ள கணிகள் ஒன்று சேருவதற்குமுன் சண்டை துவங்கி விட்டது. கையிலிருந்த சைன்யங்களும் எல்லைப்புறங்களில் பலவாறாகச் சிதறிக்கிடந்தன.

இந்த இடையூறுகளெல்லாம் சேக்கிரம் விலகிவிட்டன. அதிலும், விசேஷமாக பிரிட்ஷ் ஸாம்ராஜ்யத் தலைமை கொண்ட பிரிடனில் அளவில்லாத பலம் உபயோகப்படுத்த ஏற்கனவே தயாராயிருந்தது.

பிரிடனுடைய பலமானது இருவகைப்படும்: கடல் பலம், தர்மத்தாலும் நியாயத்தாலும் ஏற்படும் பலம். கடல் பலம் இருப்பதால், உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் தனக்கும் தன் நேயர்களுக்கும், வேண்டிய சாமான்களைத் தடையில்லாது வரவழைத்துக்கொள்ளும் அனுகூலத்தை பிரிடன் பெற்றிருக்கிறது. அதோடு, ஜெர்மனியைக் கடல் முற்றுகை போட்டு ஐரோப்பிய கண்டத்திலேயே வரவா பஞ்சமடிகரிக்கவும் செய்துவிட்டது. உலக நாகரீகத்தை நிலைநிறுத்தப்போர்செய்வதால் பிரிடனுடைய யுத்தம் தர்ம யுத்தமாயிற்று. ஜெர்மானியர் தாங்களே உயர் பிறப்பென்று எண்ணி ஐரோப்பா முழுவதையும் கையாளப்பார்க்கிறார்கள். இவர்கள் கொடுங்கோலைத் தொலைப்பது பிரிடனும், மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளும் சேர்ந்து முயற்சி செய்யவேண்டிய காரியமாய் விட்டது. இவ்விதமாக தர்ம தேவதையின் பலம் பிரிடனுக்குண்டு. ஆகவே பிரிடனுக்கு கடல் பலமும் தர்ம-பலமும் சேர்ந்தன. இவைகளைக்கொண்டு பிரிடன் எதிரியைத்தடுப்பதோடு நிலலாமல் அவனைத்திருப்பி அடித்து முடிவில் ஜயிக்கவும் முடியும். ஆனால் சற்று தாமதித்துத்தான் நடக்கும். ஏனெனில் கடல்-பலம், தர்ம-பலம், பொருள்-பலமெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த்தான் பலனைக் கொடுக்கும். ஆகையால் இவைகளால் வெற்றிபெறச்சற்றுப் பொறுத்தாக வேண்டும்.

இவையெல்லாம் ஹிட்லருக்குத் தெரியாத காரியங்களல்ல. இவைகளின் மகத்தான பலத்தை ஹிட்லர் நன்கறிவார். இவைகள் பிரிடனுக்குப் பலனைக் கொடுப்பதற்குள்ளாகவே மின்னல் வேகத்தோடு போர்செய்த முழு வெற்றியையும் தான் அடைந்துவிடப்பார்த்தார். ஆனால் இவர் செய்த யோசனைகளில் இரண்டு பிழைகள் ஏற்பட்டி இவர் ஆசை அழிந்தது. முதலாவது, ஜெர்மனிக்கு பலம் நிலப்படை; பிரிடனுக்கு பலம் கடற்படை; ஜெர்மன் நிலப்படையைக் காட்டிலும் பிரிடன், கடற்படைக்கு பலமதிகம். இதைச் சரிப்படுத்த ஜெர்மனி பிரிடனைக்காட்டிலும் அதிகமாக விமானங்களைக் கட்டிக்கொண்டது. இவர்களைப் பிசுருகளில் இது முதலாவதாகும். ஏனென்றால்:—

பிரான்ஸில் முன் நடந்த சண்டையிலும் ஸுரி, பிரிடனில் இப்பொழுது நடந்து வரும் யுத்தத்திலும் ஸுரி, ஜெர்மனிக்கு விமான மிகுதியால் பலன் ஒன்று மில்லை. ஏனென்றால் ஜெர்மன் விமானங்களைவிட பிரிடஷ் விமானங்கள் நன்றாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன; பிரிடஷ் விமானங்களும் ஜெர்மன் விமானங்களைவிட சாமர்த்தியமாய் சண்டை செய்கிறார்கள். மேலும் ஜெர்மன் விமானங்களுக்கு பிரிடஷ் யுத்தக்கப்பல்களை வெல்ல முடியவில்லை.

இரண்டாவதாக, பிரான்ஸ்தோற்றுப்போனவுடன் பிரிடன் பயந்து அங்குள்ள சமாதானக்கணி்காரர்கள் தலைமை வகித்துத் தான் சொன்னபடி சமாதானம் செய்து விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார். அதுவும் நடக்கவில்லை. பிரிடன் வெகு கஷ்டப்பட்ட சமயத்திலும் சமாதானத்தை நாடவேயில்லை. விசாரம் அதிகப்படுத்தப்பட அவர்கள் மனோதைரயமும் அதிகப்பட்டது.

இம்மாதிரி ஒரு வருஷம் கழிந்ததிலிருந்து இப்பொழுது ஜெர்மன் பலம் குன்றிப்போய், பிரிடனுடைய பலம் அதிகரித்து விட்டது. காலதாமதம் ஏற்பட்டால் பிரிடனுடைய பலம் அதிகப்பட்டு விடுமென்று பயந்துதான் ஹிட்லர் அவரை அவரைமாய்ச் சண்டைசெய்தார். தாமதத்திலிருந்து பிரிடன் கைவலுத்து விட்டது. ஹிட்லர் ராணுவம் இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் இனி அதிகப்படுத்த முடியாது. பிரிடஷ் முற்றுகையினாலும், பிரிடஷ் விமானங்கள் இரவு தவறாது எதிர்ப்பதாலும், ஜெர்மன் ராணுவபலம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு வருகிறது.

ஹிட்லர் ஜயித்த தேசத்தார்கள் முதலில் திகைத்து, பயந்து சும்மாயிருந்தார்கள். இப்பொழுது பயம் தெளிந்த கலகம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஜெர்மனிக்குள் வசிக்கவர்கள் வெற்றிகளிலிருந்து ஏதோ பெருத்தலாபம் வரப்போவதாக ஒரு சமயம் நினைத்ததுண்டு: இப்பொழுது இவைகளெல்லாம் வறட்டு வெற்றிகளென்றும், பலனற்றவையென்றும் தெரிந்துகொண்டார்கள். மாரிகாலத்தில் வரப்போகும் பஞ்சத்துக்குப்பயந்து சமாதானம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஜெர்மனி தன் தேசத்துக்குள் போட்ட ரயில் பாதைகள் நில யுத்தத்துக்கு முதலில் சாதகமாயிருந்தன. இப்பொழுது ராஜ்யம் விஸ்தாரப்பட்டு விட்டதிலிருந்து இந்தச் சாதகம் பாதகமாய் முடிந்திருக்கிறது.

இதற்கு எதிராக, இப்பொழுதுதான் பிரிடனுக்கும் ரேயக்கணியர்களுக்கும் ரோஸம் வலுத்திருக்கிறது. வேண்டிய சைன்யங்களையும், யுத்த சாமான்களையும் ஜாக்கிரதையாய்ச் சேகரித்து விட்டார்கள். பிரிடஷ் தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவைகளை எல்லாம் பூராவாக, செய்யத்தொடங்கி விட்டன. பிரிடஷ் சாம்ராஜ்ய நாடுகளெல்லாம் தாய் நாட்டோடு அந்நியமாய் உழைக்கின்றன. சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து தாய்நாட்டுக்கு கடல்வழிவரும் பொருள்களைத் தடுக்க ஜெர்மன் விமானங்களுக்கு முடியவில்லை. ஜெர்மனியில் புதிதாய் கட்டும் விமானங்களைக்காட்டிலும் அதிகமாய் இப்பொழுது பிரிடனில் விமானங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ஆகையால் இப்பொழுது எண்ணிக்கைப்படிக்கும் பிரிடஷ் விமானப்படை ஜெர்மன் விமானப்படைக்கு மேலாய்விட்டது.

ஜெர்மனி பிரிடனை 'முற்றுகை' போட்டு விட்டதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. முற்றுகை யொன்றுமில்லை. சிறு உபத்திரவம்தான். இந்த உபத்திரவம் கூடஇல்லாது, அட்லான்டிக்கின் அக்கரையில் அமெரிக்கர்கள் தாராளமாய் தளவாடங்கள் செய்து பிரிடனுக்கு உதவி செய்கிறார்கள். இந்த உதவி நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறது. தன் சொந்தத் தற்காப்புக்கு வைத்திருக்கும் யுத்த உபகரணங்களைக்கூட அமெரிக்கா பிரிடனுக்குக் கொடுத்து உதவுகிறது. பிரிடன் தோற்றுப்போகும் போலிருந்தால் அமெரிக்கா தன் தற்காப்புத் தளவாடங்களைக் கொடுத்துவிடாது. இதுவே பிரிடனுடைய கைவலுத்து விட்டதற்கும் வெற்றி வரப்போவதற்கும் அடையாளமாகும்.

கடைசியாக, முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. சர்ச்சில் தலைமைவகித்ததிலிருந்து பிரிடனுடைய மனோபாவமும், நோக்கங்களும் தலைகீழாய், அடியோடு, மாறிவிட்டன. இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தம் யுத்தமல்ல; ஒரு பிரளயமென்றே சொல்லலாம். இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தத்தைப்பற்றி யோசிப்பதோடு தீர்க்கதரிசனத்தோடு எதிர்கால, சர்ச்சுவத, நீடித்த, தேச-கேழ்மைத்தைப்பற்றியும் பிரிடன் ஆலோசனைகளைச் செய்து வருகிறது. இதிலிருந்து பிரிடனை புதிதாக மாற்றப்போகிறது; ஜன நாயக முறைகளெல்லாம் ஜனங்களுடைய கேழ்மத்துக்கு அந்வயிக்கப்படப்போகின்றன. இந்த விஷயத்தில், மற்றதேசங்களைவிட, வெகு அதிகமாய் பிரிடன் முன்னேறப்போகிறது.

ஆகையால் காலதாமதமெல்லாம் நம்முடைய கேழ்மத்துக்குத்தான். ஆனால், அதை நமக்கு உதவுப்படி செய்து கொள்ள விவேகம் வேண்டும். இப்பொழுது பிரிடன் இந்த விவேகத்தோடு நடந்து கொள்ளுகிறது. தன் பலத்தையெல்லாம் தற்காப்புக்கும், பிறகு வெற்றிக்கும், கடைசியில் ஐரோப்பாவிலேயே நிரந்தரமாய்ச் சமாதான முண்டாவதற்கும் உபயோகப்படுத்துகிறது. ஆகையால் யுத்தத்தால் ஐரோப்பாவில் ஹிட்லர் இந்த ஒரு வருஷத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் மாறுதல்களைக் காட்டிலும் பிரிடன் செய்யப்போகிற மாறுதல்கள் மேலானவையாய் உலகத்துக்கே கேழ்மத்தை உண்டாக்கப்போகின்றன. இதைப்பற்றிச் சரித்திரம் இனி பிரிடனைப் புகழ்ந்து பேசும் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(2—10—40 லிருந்து 9—10—40 வரை).

பிரேன்ஸன் கணவாயில் ஆலோசனை.—மூவரசு-உடன்படிக்கை முடிந்த உடனே ஆலோசனை செய்ய ஹிட்லரும், முஸோலினியும் 5-ம் தேதி வெள்ளிக் கிழமையன்று பிரேன்ஸன் கணவாயில் சந்தித்தார்கள். சந்திப்பு வெகு பகட்டாய் நடந்தது. நடுநிசியில் ரயில் வண்டிகள் புறப்பட்டன. கணவாயில் ரயில் ஸ்டேஷனெல்லாம் அழகாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது; தலைவர்கள் வண்டிகளிலிருந்து இறங்கினவுடன், கைகுலுக்கி, கைநீட்டி, ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்கள். ஆகாயத்தில் யுத்த விமானங்கள் பறந்து இவர்களைக் காத்து நின்றன. இவர்கள் ஸாவகாசமாயும், உல்லாசமாயும் போஜனம் சாப்பிட்டுக் கொண்டு மூவுலகத்தை (ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, ஆசியா) வென்றுவிட யோசனைகள் நடந்தன.

வைத்தியர்கள் அவசரமாய்க்கூடி இரகசியமாய்ப் பேசினால், நோயாளியின் நிலைமை கெட்டுவிட்டதென்று யூகிப்பதுபோல இவர்களுடைய அவசர ரகசியப் பேச்சு சந்தேகத்துக்கிடம் கொடுக்கிறது. வெளிப்பார்வைக்கு ஸரஸமாய் இருந்தாலும், முன்னொருகாலத்தில் காஷியஸும், புருடஸும் மனஸ்தாப்பப்பட்டுக் கொண்டமாதிரி, இவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் குற்றம்சாட்டிக்கொள்ள, சந்தித்திருக்கலாம். ஜெர்மன் விமானப்படை பிரிடன் சண்டையில் தோற்றுப்போனதைப்பற்றியும், பிரிடனைப் படையெடுக்க சேர்த்துவைத்த ஜெர்மன் கப்பல்கள் எல்லாம் மூழ்கிப்போனதைப்பற்றியும், முஸோலினி இகழ்ந்து பேசியிருக்கலாம். ஹிட்லர், திருப்பி இதாலியின் கப்பல்படை ஒளிந்து ஒட்டம்பிடிப்பதைப்பற்றியும், நைல்-தீர்த்தையும், ஸூயஸையும் பிடிக்கப்போன கிரேஸ்யானி துற்றுக்கணக்கான மைல் தூரத்திலேயே நின்றவிட்டதைப்பற்றியும் சுட்டிக்காட்டி ஹிட்லர் ஏசியிருக்கலாம்.

இவர்கள்செய்த ரகசிய ஆலோசனையைப்பற்றி வதந்திகள் பலவிதமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மறுபடியும் சமாதானப்பேச்சு விடுகிறார்களா? பிரான்ஸோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு, பிரிடனை எதிர்க்க பிரான்ஸைத் துண்டுகிறார்களா? ஐரோப்பாவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் புது அரசியல் அமைக்க யோசனையா? எகிப்தின் படையெடுப்பை நிறுத்திவைப்பதா அல்லது ஜெர்மன் சையத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு அங்கு யுத்தத்தை நடத்துவதா? பால்கன்ஸ் ஸிரியாவுக்குள் துழைந்து இராக்—எண்ணெய் நிலங்களைப் பிடிக்கலாமா அல்லது ஸ்பெயினுக்குள் துழைந்து ஜிப்ரால்டரைப் பிடிக்கலாமா? ரஷியாவைச் சமாதானப்படுத்துகிறதா? அல்லது தங்களுக்குள் நேசம் குறையவில்லையென்றும், தங்களுக்கு அபஜெயம் வரவில்லையென்றும், உலகத்தை நம்பச்செய்ய நடக்கும் நாடகமா? ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால், இவர்களுக்கு ஏதோ ஆபத்து நேரிட்டு, அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யக்கூடியதாக நிச்சயிக்கலாம்.

விமான எதிர்ப்புகள்.—இந்த எதிர்ப்புகள் பிரிடன் மேல் வரவரக் குறைந்தும், ஜெர்மனிமேல் வரவர அதிகப்பட்டும் வருகின்றன. இந்த வாரத்திய எதிர்ப்பு விவரங்கள் இந்த அதிகையின் முடிவில் பார்க்கலாம். பெர்துவாய்ச் சொல்லுமிடத்து ஹிட்லர் மூன்றாம் தடவை செய்த விமான எதிர்ப்பும் வீணாயிவிட்டது. லண்டன் தற்காப்பு நிலையங்கள் ஒன்றும் சேதப்படவில்லை. நகரத்தார்களுடைய தையமும் குறையவில்லை. இனி பிரிடனைப் படையெடுக்கும் எண்ணத்தையும் ஹிட்லர் விட்டுவிடலாம். சென்ற வாரத்திலே விமானங்கள் அதிகமாய் வரவில்லை; வரவர நின்றதுவிடலாம். சென்ற மாதத்தில் 3,500 தடவை விமானங்கள் வந்து ஒவ்வொரு தடவையிலும் 200 டன் வெடிகளைப் போட்டுப் பார்த்தாயிவிட்டது. லண்டன் பிடிபடவில்லை. இது சாத்தியமென்றும் தோன்றவில்லை. ஆரம்பத்தில் இங்கிலாந்தின் தென்கரைகளைப் பிடிக்கப் பார்த்தது வீணாயிற்று. பிறகு பிரிடிஷ் விமானப்படையை பலவீனப்படுத்தச் செய்த முயற்சி வீணாயிற்று; இப்பொழுது லண்டனைப் பிடிக்கச் செய்த பிரயத்தினமும் வீணாயிவிட்டது. ஒரு மாதமாக, ஓயாது, விமானங்கள் எதிர்த்துவந்தபோதிலும், தொழிற்சாலைகளில் சாமான்கள் வழக்கம்போல் செய்து உலகமெங்கும் ஏற்றுமதியாகின்றன.

விமான எதிர்ப்புக் கடுமையாயிருந்த இடங்களில்கூட பழுதுபட்ட தொழிற்சாலைகள் அதிவிரைவாய்ச் சீர்திருத்தப்பட்டு முன்னேவிட அதிகமாய் சாமான்களைத் தயாரிக்கின்றன. உதாரணமாக லண்டன் கிழ்பாகத்திலிருக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இதில் 1200 ஆட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். தச்சுவேலை, இரும்புவேலையெல்லாம் நடக்கிறது. வேலைக்காகச் சாமான்கள் ஏராளமாய்ச் சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்மேல் வெடிகள்விழுந்து சேர்த்துவைத்திருந்த சாமான்களும் சக்தி உற்பத்தியையும் இன்னினும் அழிந்து போயின. ஆனால் இரண்டினங்களுக்குள், ஏற்கனவே, உற்பத்தி செய்ததில் 100-க்கு 70 பாகம் சாமான்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு, தொழிற்சாலை சரிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. வெகுசீக்கிரத்தில், முன்னேவிட அதிகமாகவே சாமான்கள் செய்யக்கூடுமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இப்போது இருக்கும் யுத்த நிலைமையைப்பற்றி ஸ்டிராடஜிகுஸ் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—“டன்கர்க்கில் பிரிடன் செய்த போரானது என்ருமழியாப் புகழ் பெற்றது. டன்கர்க்கு யுத்தம் முடிந்து நாலுமாதங்களாய்விட்டன. போலண்டு பெல்ஜிய நாடுகளை மூன்றுவாரத்திலும், பிரான்ஸை ஐந்துவாரத்திலும் முறியடித்த ஜெர்மனி நாலுமாதங்களாகியும் பிரிடனை வெல்லமுடியவில்லை. இதாலியும் சும்மாயிருக்கிறது. இதே பிரிடனுக்கு ஒரு வெற்றியாகும்.

மேலும், ஜெர்மனியும் இதாலியும் சேர்ந்துகொண்டதிலிருந்து, தங்களுக்கு நிகர் உலகத்தில் ஒருவரும் இல்லையென்கிறார்கள். ஆனால் 4-மாதங்களாகியும், அரட்டலைத்தவிர, காரியத்தில் ஒன்றையும் காணோம்.

தான் பிரிடன்மேல் இன்னும் படை எடுக்கவில்லையென்று, வேணுமானால், இதாலி சாக்குச் சொல்லலாம். ஜெர்மனியோ, தனக்குக் கப்பல்படை போதாது

என்று அறிந்து, பிரிட்டிஷ் விமானப்படையைத் தோற்கடித்து, பிறகு பிரிட்டனைப் படையெடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்தது. தன்னுடைய விமானப்படையை ஒரு வராலும் வெல்லமுடியாதென்றும் சொல்லிக்கொண்டது. ஆனால் முதல் மாதத் திலேயே 1,400 விமானங்களையும், 3,000 விமானிகளையும் இழந்துவிட்டது. பிரிடனுக்கோ 407 விமானங்களும், 217 விமானிகளும் தான் நஷ்டம். மேற்கொடுத்த கணக்கு ஸெப்டம்பர் முதல் வாரத்தோடு முடியும், ஒரு மாதத்தியது. இதன் பிறகு இரவில் திருடர்களைப்போல் விமானங்கள் வரத் தொடங்கின. இதுவே ஜெர்மனியின் பலக் குறைவை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆகஸ்டு 11-லிருந்து ஸெப்டம்பர் முடிய ஜெர்மானியர் 2,116 விமானங்களைத் தோற்றுவிட்டார்கள். பிரிடனுடைய நஷ்டம் 591 விமானங்கள் தான். ஜெர்மன் விமானிகள் ஏராளமாய் இறந்துவிட்டார்கள். இது ஜெர்மனிக்கே ஒரு பெரிய விபத்தாகும். ஏனெனில், இந்த நான்கு மாதங்களில் 4,000, 5,000 விமானிகள் கொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும். பிரிடனுக்கு 280 விமானிகள்தான் நஷ்டம்.

மாரிகாலம் வந்துவிட்டதால், ஜெர்மனிக்கு புது விமானிகளைப் பழக்க முடியாது. பிரிடனுக்கோ, கனடாவில் விமானிகளைப் பழக்கிக்கொள்ளலாம்.

ஆகவே, இது வரையில் நடந்த மகாயுத்தத்தில் பிரிடன் ஜெர்மனியைத் தோற்கடித்துவிட்டது. பிரிடனுடைய சைன்ய பலம் இப்பொழுது வேகமாய் வளர்ந்துகொண்டு வருவதிலிருந்து இனி இதற்கு மேற்பட்ட வெற்றிகளையும் எதிர்பார்க்கலாம்.

ழவரசு உடன்படிக்கையிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கும் சம்பவங்கள்.—இதிலிருந்து ஜப்பானை பிரிடன் வெறுத்து, அக்டோபர் 17-லிருந்து பர்மா பாதையைத் திறந்துவிடப்போவதாக பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி சொல்லிவிட்டார். யுனெடெட் ஸ்டேட்ஸ் கப்பல் படை அதிகாரி, 'ஜப்பான் சண்டைக்கிழுத்தால், நாங்கள் தரையிலும், கடலிலும் சண்டை செய்யத்தயார்' என்கிறார். அமெரிக்க நாடுகளுக்குள் தற்காப்புக்காக யுத்த நிலையங்களைப்பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துகொண்டுவருகின்றன. ரஷியாவோடு யுனெடெட் ஸ்டேட்ஸ் கலந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது நடந்து வரும் தீவட்டிக்கொள்ளையை நிறுத்த அமெரிக்கா தீர்மானித்துவிட்டது. எந்த சூணத்திலும் யுத்தத்தில் இறங்கிவிடலாம்.

ருமேனியா.—இதில் அக்கப்போர் மறுபடியும் ஆரம்பித்து விட்டது. ஜெர்மன் அருப்புக்கும், நில பிராங்கிலும் ருமேனியாவுக்கு வந்துகொண்டிருப்பதாகப் பிரஸ்தாபம். இரண்டு படைகள், மோட்டார் ஸ்கிதமாய் புறப்பட்டுவிட்டனவாம். இவர்கள் ருமேனியத்துருப்புக்களைப் பழக்கவைக்க வருகிறார்களென்று சொல்லுவது பொய்; அதற்கு இத்தனைபேர்கள் வேண்டாம். அங்கு இருக்கும் எண்ணெய்க் கிணறுகளைப் பிடிக்கவோ, அதன் வழியாக டான்யூப் கீழ் பாகத்தையும், கருங்கடலையும் நாடிப்போகவோ வரலாம். சைன்யங்கள் மோட்டாரில் ஏறிச்செல்ல ஒரு பாதை போடவும், கருங்கடலில் ஒரு விமான-நிலயம் கட்டவும் ஜெர்மானியர் காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களாம்.

எகிப்து.—பாலஸ்தீனம், இந்தியா நாடுகளில் வசிக்கும் மகம்மதியர்களின் மதத்தலைவர்கள் இதாலியைச் சபித்து மதப்போர் செய்ய ஆக்ஞாபித்திருக்கிறார்கள். 10,000 முஸ்லிம் மாணவர்கள் கற்றுவரும் ஸர்வகலாசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் எகிப்தை இதாலி படையெடுத்ததிலிருந்து இவர்களுக்கு இந்தக் கோபமேற்பட்டிருக்கிறது. ஹைபாவில், சவக்குழிகள் மேல் வெடிகளைப்போட்டதற்காக பாலஸ்தீனத்தில் முஸ்லிம் சங்கம் இதாலியைக்கண்டித்திருக்கிறது. எகிப்தில் முஸ்லிம் (ஸெனுஸி) மதாசாரியார் இதாலிமேல் மத யுத்தம் செய்து, அதைக் கண்டிக்கவேண்டுமென்று ஆக்ஞாபித்திருக்கிறார்.

ஸிரியா.—இதாலியர்கள் அனுப்பிய சமாதான கோஷ்டியின் பிரயத்தனங்களொன்றும் பலிக்கவில்லை. பிரஞ்சு கவர்னர் விமானங்களையும் விமான நிலையங்களையும் கொடுக்கவும், சைன்யங்களுக்குறைக்கவும் மறுத்துவிட்டார். தூது சென்றவர்களில் 5 பேர்களை மாற்றியாய்விட்டது.

டமாஸ்கஸ் தெருவுகளில் தூதுகோஷ்டி அங்கத்தினர்கள் கல்லெடுத்து அடிக் கப்படுகிறார்களாம்; இவர்களைப் பார்த்தவுடன் அராபியர்கள் கத்தியைத்தீட்டுகிறார்கள். ஏடனில், ஒலிபரப்பும் காலங்களில், இதாலியின் பெயரைக்கேட்டவுடன் 'கடவுள் இவர்களைச் சபிக்கட்டும்' என்று பிரார்த்தித்து முணுமுணுக்கிறார்கள்.

ஸ்பெயின்.—இதன் மந்திரி, முஸோலினியை அக்டோபர் முதல்தேதி பார்த்துவிட்டு 5-ம் தேதி சொந்த ஊர் (மாட்ரிட்) போய்ச்சேர்ந்தார். இதுவரையில் ஸர்வாதிக்காரிகளின் வலையில் சிக்கினதாகத்தெரியவில்லை.

பிரான்ஸ்.—ஜெனரல் வேகான்ட், பிரஞ்சு வட ஆபிரிக்காவுக்கு கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டு, பிரான்னைவிட்டு, ஆல்கியன்ஸுக்குப் போகிறார். ஆல்கியர்ஸில் இருந்து அந்தப்பிரதேசத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளுவாராம்.

பிரிடன் 1930-ல் சைனாவுக்குக் கொடுத்த வை-ஹை-வையென்ற தீவுக்குச் சமீபத்தில் ஜப்பானிய யுத்தக்கப்பல்கள் வந்து நிற்கின்றன. ஜப்பானியத் துருப்புகள், ஹானாய்யென்ற இந்து சைனாவின் பிரதானப்பட்டணத்தில் வந்து அக்டோபர் 8-ம் தேதி, இறங்கின.

தாய்-லாண்டு.—பிரஞ்சு-இந்து-சைனாவில் கேட்ட இடங்களைக் கொடுக்க விஷி-அரசாங்கம் மறுத்துவிட்டது. இதற்காக தாய்-லாண்டு ஏல்லைப்புறங்களில் சைன்யங்களை நிறுத்திக்கொண்டு ஆர்பாடம் செய்ததாம். தாய்-லாண்டுக்காக கட்டப்படும் விமானங்களை இனி விற்க அமெரிக்கா மறுத்துவிட்டது.

பிரிடன்.—பிரிட்டிஷ் மந்திரி சபையில் மாறுதல்கள் சில ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் முக்கியமானது சேம்பர்லின் ராஜ்ய-காரியங்களிலிருந்து விலகிக் கொண்டதாகும். இதிலிருந்து சமாதானப்பேச்சும் பிரிடனில் குறைந்துவிடும்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டமும், படையேடுப்பின்
நஷ்டம். விளைவுகளும்.

30—9—40. (சிங்கட்கிழமை).

கிளிங்கன்பர்க் (Klingenberg), மேற்கு
(West) மின்சார உற்பத்தி ஆலைகள்,
ரயில் பாதைகள், ஆலைகள், இன்னும்
மற்ற ராணுவ முக்யத்வம் வாய்ந்த
இடங்கள்.—பெர்லின் (Berlin)

பிரதேசம்.

எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் ஆலைகள்.—
லூனா (Leuna), ஹானோவர் (Hanover)

விமான உற்பத்திச்சாலை.—ராட்டன்பர்க்.

வேடிமருந்து ஆலை.—மாக்டேபர்க்

(Magdeburg).

சாமான் கிடங்குகள், ரயில்பாதைகள்.—
ப்ரமன் (Bremen), ஏராங் (Ehrang),
ஆஸ்னாப்ருக் (Osnabruck), மான்ஹீம்
(Monheim), ப்ரஸ்ஸெல்ஸ் (Brussels).

கப்பல் நிறுத்திடங்கள்.—சக்ஸ்ஹாவன்
(Cuxhaven), ஆம்ஸ்டர்டாம்
(Amsterdam).

துறைமுகங்கள்.—ஆஸ்டெண்ட் (Ostend)
டன்கர்க் (Dunkirk), கலே (Calais),
புலாயின் (Boulogne), லாஹுவேர்

கப்பல் நிறுத்திடங்கள், சாமான் கிடங்குகள்.—
ஆஸ்டெண்ட் (Ostend).

எண்ணெய்க்கிடங்கு.—ஹாம்ஸ்டேட்
(Hamstede) விமான நிலையம்.

1—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

வேடிமருந்து ஆலை, ராணுவமுக்யத்வம்
வாய்ந்த இடங்கள்.—பெர்லின் (Berlin)

மின்சார உற்பத்திச்சாலைகள்.—டூயிபர்க்
(Duisburg), கொலோன் (Cologne).

..... எங்கும் தீப்பிடித்தது
வெடிச்சத்தங்கள்
கிளம்பின.
அதிகச்சேதம்.

..... தீப்பிடித்தன.

..... சீர்குலைந்துபோயின.
வெடிமருந்துகள்
ஏற்றிச்செல்லும்
ரயில்வண்டி ஒன்று
திக்கிரையாய்
விட்டது.

5 விமானங்கள்.

..... பெருத்த நஷ்டம்.
ஏற்பட்டது.

..... நாசமாயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டமும், படையேடுப்பின்
நஷ்டம். விளைவுகளும்.

1—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஸ்டர்க்ரேட்
(Sterkrade), ஹோல்டன் (Holden),
கெல்ஸென்கெர்ச்சன் (Gelsenkirchen),
கொலோன் (Cologne).

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹாம் (Hamm),
ஸோயஸ்ட் (Soest), வெஸ்டர்ஹால்ட்
(Westerhalt), கிரீபர்க் (Greaberg),
காப்லென்ஸ் (Coblenz).

கால்வாயில் சிறிய கப்பல்கள் நிறுத்திடங்
கள்.—ரூர் (Ruhr) பிரதேசம்.

விமான உற்பத்திச்சாலை.—ஆம்ஸ்டர்டாம்
(Amsterdam).

7 படையேடுக்க உபயோகப்படும் துறை
முகங்கள்.—இங்கிலீஷ் கால்வாயின்
நெழ்க்குக்கரை.

பல விமான நிலையங்கள்.—விரோதி ஆக்கிர
மித்திருக்கும் நாடுகள்.

விமான நிலையம்.—மாஸாவா (Massawa).

துறைமுகம்.—லியாவிலுள்ள டொப்ருக்

கூரா.—(Gura)

ரயில் பாதை.—குல்டேஹர் (Guldehar).

ராணுவ கட்டடங்கள்.—பெர்பரா (Ber-
bera).

..... தீப்பிடித்தன.

..... பெருந்தி மூண்டது.

3 விமானங்கள்.

..... 6-விமானங்கள்;
கட்டடங்களும், பல
விமானங்களும்
நாசம். வீடுகள்
திக்கிரையாயின.

..... ஒரு கப்பல்
மூழ்கடிக்கப்பட்டது.

... 1-விமானம். புகையும், ஜுவாலையும்
கிளம்பின.

..... கட்டடங்கள்
இடிந்துபோயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம். படையேடுப்பின் நஷ்டமும்;
விளைவுகளும்.

2—10—40. (புதன்கிழமை).

எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஸ்டெட்டின் தீப்பிடித்தன.
(Stettin), ஹாம்பர்க் (Hamburg),
பொட்ராப் (Bottrop).

குதப்ஸ் தொழிற்சாலை.—எஸ்ஸன் (Essen) நாசமாயிற்று.

சாமான் கிடங்கு.—கொலோன் (Cologne).

ரயில்வே ஜங்ஷன்.—ஹாம் (Hamm)க் கருகில்.

கப்பல் நிறுத்தங்கள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven).

துறைமுகங்கள், கப்பல்கள்—ஆம்ஸ்டர்டாம் சீர்திருத்தமுடியாத
(Amsterdam), ராட்டர்டாம் (Rotterdam), ஆண்ட்வெர்ப் (Antwerp),
ப்ளஷிங் (Flushing), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend), கலே (Calais), செர்பரோ
(Cherbourg), உஷாண்ட் (Ushant).-
படி கெட்டுப் போயின.

13 விமான நிலையங்கள் — ஜெர்மனி
(Germany), ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

3—10—40. (வியாழக்கிழமை).

பகலில் விரோதியின் துணைக்காவல் கப்பல் அநேகம்
கள்—டன்கர்க் (Dunkirk). சேதமாயின.

கப்பல்கள்—ராட்டர்டாம் (Rotterdam)
துறைமுகம்.

சிறிய கப்பல்கூட்டங்கள் — ஹாலாந்தி பல கப்பல்கள்
(Holland) உள்ள ஹூஸ்டென் முழுகிப்போயின.
(Heusden).

ஒரு தொழிற்சாலை—வீஸுவக் (Wesel)
கருகில்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம். படையேடுப்பின் நஷ்டமும்;
விளைவுகளும்.

3—10—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ரயில் பாதைகள், எண்ணெய்க் கிடங்கு
கள்—செர்பரோ (Cherbourg) வுக்கு
சமீபத்தில்.

சாமான்கள் ஏற்றிச்செல்லும் கப்பல்கள்— 1 விமானம். ஒரு கப்பல் கவிழ்க்
ஹால்கிஸுண்ட் (Halgesund), கப்பட்டது, மற்
பியோர்னே வளைகுடா (Bjorne ரெனில்
Fjord). தீப்பற்றியது.

4—10—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

இங்கிலிஷ் கால்வாயில் துறைமுகங்கள்— துவம்ஸம் செய்யப்
பிரஞ்சு (French), பெல்ஜியன் (Belgian) பட்டன.
கடற்கரைகள்.

ரயில் பாதை—செர்பரோ (Cherbourg) சாமான் போக்கு
வரத்து தடைப்பட்டு
விட்டது.

விரோதி விமான நிலையம் — அப்பீவில்
(Abbeville).

கடற்படை தங்குமிடம், எண்ணெய்த் சேதமாயின.
தொட்டிகள், கப்பல் கட்டுமிடம்—எரிட்ரி
ரியா (Eritrea) விஜயம் அஸ்ஸாப்
(Assab).

மேற்குப் பாலைவனம்—(Western Desert)
இதாலிய கிழக்கு ஆபிரிக்கா (It. East Africa).

ரயில் பாதைகள்.—அபிஸ்ஸீரியா (Abyssinia), எரிட்ரிரியா (Eritrea).

ரயில் பாதைகள்.—அபிஸ்ஸீரியா (Abyssinia), எரிட்ரிரியா (Eritrea).
மூலிகப்போயின.

ரயில்வே ஜங்ஷன்.—ஜிபுடி (Jibuti)—
அடீஸ் அபாபா (Addis Ababa) ரயில்
பாதையிலுள்ள எய்சா (Aischa)
ஜங்ஷன்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம். எதிரிகளின்
நஷ்டமும், படையெடுப்பின்
விளைவுகளும்.

4—10—40. (வெள்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

வேவு பார்த்தல்.—லிபியா (Libya). நஷ்டமில்லை.

கப்பல்கள், கப்பல் சாமான் கிடங்குகள்.—
பென்காஸி (Benghazi).

எங்கும் தீப்பிடித்தது,
சிறிய கப்பல்கள்
மேல் குண்டு வீழ்ந்
தது.

சிறிய கப்பல்கள்.—டொப்ருக் (Tobruk)
துறைமுகம்.

.....

பெருத்த சேதம்
விளைந்தது.

ராணுவ சாமான்கள்.—பார்டியா (Bardia).

.....

.....

5—10—40. (சனிக்கிழமை).

எண்ணெய் ஆலை.—கெல்ஸென்சர்ச்சன்
(Gelsenkirchen).

.....

எங்கும் தீ குழந்தது.

குதப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—எஸ்ஸன்
(Essen).

.....

2 டன் நிறைபுள்ள
வெடி குண்டுகள்
எறியப்பட்டன.

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹாம் (Hamm),
கொலோன் (Cologne), ஆஸ்னாப்ருக்
(Osnabruck).

.....

தீச்சடரும், வெடிச்
சத்தமும் கிளம்
பின.

கப்பல்கள், சாமான் கிடங்குகள்.—ராட்டர்
டாம் (Rotterdam), ப்ரெஸ்ட் (Brest).

.....

அநேகம் மூழ்கின.

மோட்டார் வண்டிகள்.—கரேவ்லென்ஸ்
(Gravelines).

.....

அநேகம் சேத
மாயின.

கப்பல் நித்தமிடங்கள்.—ஆம்ஸ்டர்டாம்
(Amsterdam), ப்ளஷிங் (Flushing).

.....

.....

விமான நிலையங்கள்.—ஷிபால் (Schipol),
டெக்ஸல் (Texel), ஆல்டிப்ரோயக்
(Aldebroek), புஸ்ஸம் (Bussum).

.....

படு சேதமாயின.

படையெடுப்புத் துறைமுகங்கள்.—இங்கி

லீஷ் கால்வாயின் கிழக்கரையிலுள்ள 3 விமானங்கள்
துறைமுகங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் பிரிடிஷாரின்
விவரங்கள். நஷ்டம். எதிரிகளின்
நஷ்டமும், படையெடுப்பின்
விளைவுகளும்.

6—10—40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பகலில்.—சுழத் தீரக் கரையிலுள்ள
ராணுவ முக்கியமான இடங்கள், கப்பல்
கள், வடக்கே ஹார்லிங்கனிலிருந்து
தென்மேற்கில் புலாயின் (Boulogne)
வரை—முக்கியமாக கலே (Calais),
கார்னாட் (Carnot), புலாயின் (Bou-
logne), ஆஸ்டென்ட் (Ostend), டார்டி
ரெக்ட் (Dordrecht), டென்ஹெல்டர்
(Denhelder).

.....

பெருஞ்சேதம் விளைந்
தது; அநேகம் துறை
முகங்கள் உபயோக
மில்லாமற் போய்
விட்டன.

சாமான் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல்கள்.—
ஹார்லிங்கன் (Harlingen), மாஸ் (Maas)
நதி, ஸ்டாவோரென் (Stavoren), என்ஹி
யூஸென் (Enhuizen) என்கித ஸ்யூடர்ஸ்
(Zuider Zee) துறைமுகங்கள்.

.....

பல மூழ்கின; மற்றும்
பல தீக்கிரையாயின.

விமான நிலையங்கள்.—டீப் ஹால்ஸ்
(Diepholz) மேற்குஜெர்மனி
(Germany).

நஷ்டமில்லை.

சேதமாயின.
1 விமானம்.

இரண்டு சிறிய யுத்தக்கப்பல்கள்.—டச்சு
(Dutch) கடற்கரை.

1 விமானம்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின்
விவரங்கள். எதிரிகளின்
நஷ்டம்.

பிரிடிஷாரின்
நஷ்டமும்,
அவற்றின்
விளைவுகளும்.

1—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

காலையில்.—லண்டன் (London) பிர
தேசம்.

.....

.....

கிளப்ட்டணங்கள்.—தென்கிழக்கு இங்கி
லாந்து.

.....

சொற்பச்சேதம்.

பகலில்.—தென் இங்கிலாந்து (England)
வேல்ஸ் (Wales) கடற்கரையிலும்,
ஸர்ரேயிலும் (Surrey) சில இடங்கள்.

.....

பலருக்குக் காயம்,

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம்.

பிரிடிஷாரின்
நஷ்டமும்,
அவற்றின்
விளைவுகளும்.

1-10-40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—லண்டன் (London), மர்ஸி
ஸயிட் (Merseyside), எஸ்ஸெக்ஸ் (Essex)
தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England). 4 விமானங்கள்.

பல இடங்களில் தீப்
பிடித்தது, ஆனால்
உடனே அணைத்து
விட்டார்கள். சில
கட்டடங்கள் சேத
மாயின. சிலருக்
குக்காயம். 3 விமா
னங்கள்.

ஏடன் (Aden)

1 விமானம். சேதமேயில்லை.

2-10-40. (புதன்கிழமை).

பகலில்.—லண்டன் (London) (6 தரம்
விமான அபாய எச்சரிக்கை), தென்
கிழக்கு இங்கிலாந்து (England),
தெற்கு வேல்ஸ் (Wales), எஸ்ஸெக்ஸ்
(Essex), கெண்ட் (Kent) கடற்கரை,
ஸஸ்ஸெக்ஸ் (Sussex) கடற்கரை
பட்டணம் ஒன்று.

சில வீடுகளும், கடை
களும் இடிந்தன,
சிலருக்குக் காயம்,
சிலர் மாண்டனர்.

இரவில்.—லண்டன் (London), தென்
கிழக்கு இங்கிலாந்து (England), வட
மேற்கு இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து
(Scotland), வேல்ஸ் (Wales).

சில இடங்களில் தீப்
பிடித்தன, ஆனால்
சேதம் உண்டாக
வில்லை. சிலருக்குக்
காயம். 1 விமானம்,
ஆனால் விமானி
பத்திரமாயிருக்
கிறார்.

3-10-40. (வியாழக்கிழமை).

பகலில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம்,
மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் ஒரு பட்ட
ணம், ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home
Counties), தேம்ஸ் (Thames) நதி
பள்ளத்தாக்கு, எஸ்ஸெக்ஸ் (Essex),
கெண்ட் (Kent), கார்ன்வால் (Cornwall)

காயம்பட்டவர்கள்
சொற்பந்தான்.
பல கட்டடங்கள்
இடிந்தன. முக்கிய
மான சேதம்
ஒன்று இல்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London), இங்கிலா
ந்தி (England)ன் சில பாகங்கள்.

சேதமேயில்லை, காய
மும் ஒருவருக்கும்
இல்லை, நஷ்டமில்லை.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் எதிரிகளின்
விவரங்கள். நஷ்டம்.

பிரிடிஷாரின்
நஷ்டமும்,
அவற்றின்
விளைவுகளும்.

4-10-40. (வெள்ளிக்கிழமை)

பகலில்.—(அங்குமிங்கும் ஒவ்வோர் விமா
னம் தென்பட்டது) லண்டன் (London),
தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).

சிலருக்குக் காயம்,
அதில் சிலர் மாண்
டனர். ஒரு விமான
மும் லண்டனை
அணுகவில்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London), இங்கிலாந்து 3 விமானங்கள்
தி (England)ல் சில இடங்கள்.

1 விமானம்.

5-10-40. (சனிக்கிழமை).

காலையில்.—கெண்ட் (Kent), ஸஸ்ஸெக்ஸ்
(Sussex) கடற்கரை, கெண்ட்ஷைர்
(Kent)ம், ஸஸ்ஸெக்ஸ்ஸு (Sussex)ம்
சில பட்டணங்கள், தேம்ஸ் (Thames)
நதி முகத்துவாரம், லண்டன் (Lon
don)ன் சுற்றுப்புறங்கள்.

பல கட்டடங்கள்
இடிந்தன; ராணுவ
நஷ்டம் எதுவுமில்லை.
சிலருக்குக் காயம்;
சிலர் இறந்தனர்.
சொற்பச்சேதம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், 24 விமானங்
கிழக்கு கௌண்டிஸ் (Counties), தென்
கிழக்கு இங்கிலாந்து.

9 விமானங்கள்,
7 விமானிகள்
பத்திரம். சில இடங்
களில் தீப்பிடித்தது;
சேதமும் அணைத்து
விட்டார்கள்; சேத
மில்லை.

மால்டா (Malta), மார்ஸா மாத்ரு 2 விமானங்
(Mersa Matruh). கள்

விரட்டி அடிக்கப்
பட்டன.

6-10-40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பகலில்.—(தனித்தனியாக விமானங்கள்
படையெடுத்தன), லண்டன் (London)
பிரதேசம், தென் கிழக்கு இங்கிலாந்தி
(England)ல் சில இடங்கள், கிழக்கு
மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), கிழக்கு
ஆங்கிலியா (Anglia).

மிக சொற்பச்சேதம்;
சிலருக்குத்தான்
காயம்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் நஷ்டமும், அவற்றின் விளைவுகளும்.

6-10-40. (சூரியம்மக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—படையெடுப்பில்லை.

1 விமானம்.

லண்டனில் படை யெடுப்பேயில்லை. நஷ்டமில்லை.

7-10-40 (திங்கட்கிழமை).

பகலில்.—கென்ட் (Kent) கடற்கரை, இங்கிலாந்தி (England)ன் கிழக்கு, தெற்கு பாகங்கள், ஈஸ்ட்போர்த்ன் (Eastbourne), டோவர் (Dover), தென்மேற்கு இங்கிலாந்தி (England)ம், கென்டிஷ் (Kent)ம் சில பட்டணங்கள்.

.....

“பிரிடனின் போர்” மறுபடியும் ஆரம்பமாயிற்று. முக்கியமான சேத மில்லை; சிலருக்குத் தான் காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், லண்டனி (London)ன் சுற்றுப்புறங்கள், இங்கிலாந்தி (England)ன் வட மேற்கு, மேற்கு, தென்கிழக்குப் பாகங்கள், லிவர்பூல் (Liverpool), மிட் லண்டஸ் (Midlands), தென் கிழக்கு 27 விமானங்கள், ஸ்காட்லாந்து (Scotland).

அநேக இடங்களில் தீப்பற்றியது; ஆனால் சீக்கிரம் அணைக்கப் பட்டுவிட்டது; சொற்பசேதம்; 16 விமானங்கள், 10 விமானிகள் உயிர் தப்பினர்.

அனுபந்தம் 1.

பக்க நோக்கங்கள்.

1. இதுவரையிலுள்ள குற்றத்தொழிலார்களில் வெகுத்தேர்ந்தவன் யார்?

நீரோ என்றவன் தியவன்தான்; அவ்வாறே பயங்கரமுள்ளவன் இவரான் என்பவனும். ஆனால் ஹிட்லரோ இவ்விருவர்களையும் நிச்சயமாகத் தோற்கடித்துவிட்டான்.

அவனுடைய தீச்செயல்களில் இரண்டு மற்றவைகளைக் காட்டிலும் கூமிக் கத்தகாதவை. ஏனெனில் அவைகளுடைய கொடும்பலனும் வெகு காலம் நிற்கக்கூடியதாகயிருக்கிறது. அவைகளில் முதலாவது என்ன வென்றால், ஒரு தலைமுறையிலுள்ள ஜர்மானிய யுவர்களின் ஆத்மாக்களுக்கு விஷமிட்டுக்கேடுத்தான். தீமையின் அவதாரத்திற்குப் பகுத்தறிவின்றி உதவி புரிந்து கொண்டு செயல்களில் களிக்கும் அசேதன யந்திரங்களாக அவர்களைச் செய்தான். அவர்கள்தான் கைதுமுகாங்கள் என்ற நாகங்களுக்குக் காப்பாளர்கள். 18-வயது முதல் 22-வரை உள்ள இந்த காலி வாலிபர்கள்தான் சாட்டைகொண்டு அடிப்பவர்கள், சித்திரவதை செய்பவர்கள், கொலையாளிகள். ஹிட்லர் அவனுடைய நாஸிசிஷ்யர்களுக்குக் கற்பித்திருக்கும் இரண்டாது உபதேசம் என்னவென்றால் யுத்தத்தில் நல்லொழுக்கம் தண்டிக்கத்தக்க பேதமையென்பது. சென்ற யுத்தத்தில் ஜெர்மானிய விமானிகளும், சிப்பாய்களும் நல்லொழுக்கத்துடன் யுத்தம் செய்தார்கள். இப்பொழுதோ சுரங்கத்தாலோ, டார்பிடோவினாலோ உடைந்துபோன கப்பலில் தத்தளிக்கும் செம்படவர்களைத் துப்பாக்கிகளால் சுடுகிறார்கள். தள்ளுமுள்ளாக நிற்கும் குழந்தைகள் பேரிலும், நொண்டி முடங்களின் பேரிலும் குண்டுகளை வீசுகிறார்கள். அவர்களுடைய டாங்கிகள் சண்டை செய்யாத சாதாரண மனிதர்களையும் நசுக்கிக்கொண்டு செல்லுகின்றன. இந்த எகசுஸமையமான பிராந்தியிலிருந்து ஜெர்மானியர் எப்பொழுதாவது விழித்தெழுந்திருப்பார்களா? மனிதர்களுடன் கலந்து புழங்குவதற்குத் தகுந்தவர்கள் என்று எப்பொழுதாவது கருதப்படுவார்களா? இல்லையேல், அடால்ப் ஹிட்லரே அதற்கு ஜவாப்தாரி என்று சரித்திரம் தீர்ப்பளிக்கும்.

*

*

*

2. இங்கிலாந்தில் ஜெர்மானியர் வெடிகுண்டு வீசுவது வர்ஜா வர்ஜ மில்லாது நடக்கிறது என்று ஜெர்மானிய பத்திரிகைகள் தவறியோ, வேறு மென்றோ ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன. ஒரு தேசத்தை பயமுறுத்தவேணும்

என்பதையே முக்கியக் கொள்கையாக ஜெர்மானியர் அதுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று நாமும் நடுகிலை நாடுகளும் சொன்னதை வெகுநாளாக ஜெர்மானியர் மறுத்துவந்தார்கள். ஆனால், டாக்டர் கோயபல்ஸ் பிரபுநதிகளும் மறுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவ்வாறு பயமுறுத்த முடியாமல் போனதில் ஏற்பட்ட குரோதத்தால், அவர்கள் தம் தீயசெயல்களைப்பற்றி, பெருமை பேசுகிறார்கள்.

ஸெப்டம்பர் 18-ம்உ ஜெர்மன் ஒலி பரப்புகள்.

“லண்டனில் வீடிழந்த மக்களின் திண்டாட்டம் காளுக்கு நாள் அளவுகடந்து அதிகரிக்கிறது”

“நகரத்தின் பல பாகங்களிலும் முக்கியமாக கர்ஜான் தெருவிலும் தீ பரவியது (கர்ஜான் தெருவென்பது வாஸத்துக்கு மட்டும் உபயோகிக்கப் படும் இடம். லண்டன் தெருக்களில், மேற்கண்ட கர்ஜான் தெரு யாதொரு ஈணுவ தளவாடங்களில்லாத ஸ்தலம்).

ஸெப்டம்பர் 14உ, “ஆளும் வகுப்பினரும் ஈஸ்டு எண்டு என்று கூப்பிடப்படும் சீழ் பாகத்திலிருக்கும் ஏழைகளைப்போல அபாயத்திற்குள் ளாக வேண்டியது நியாயமே.”

ஸெப்டம்பர் 13உ “நூற்றுக்கணக்கான சினிமாக்களும், நாடகசாலை களும் அழிக்கப் பட்டன.”

சத்துருவின் செளர்டம் என்னே !

*

*

*

படையெடுப்பு??

3. எப்பொழுதும் வழக்கமாயுள்ள நிலைமையைக் காட்டிலும் வெகு நேரத்தியான வேனிற் காலநிலையிருந்தாலும் ஜெர்மானியர்கள் அந்த ஸமயம் படையெடுக்க முடியாமல் பிரிடிஷ் விமானிகளின் ஊக்கத்தாலும், செளர்யத் தாலும் தடுக்கப்பட்டார்கள். சீதோஷ்ண நிலைகளும் மாறிவிட்டன, அதிலிருந்து சிலர் படையெடுப்பு பயம் ஒய்ந்தது என்று நினைக்கிறார்கள். அது தவறு. மாரிகாலப்புயல்கள் அடிக்க ஆரம்பிப்பதற்கு முன் அமைதி உள்ள ஸமயங்கள் பல ஏற்படும். அமைதியுள்ள கடலில்தான் படையெடுப்பு ஸாத்தியம்; ஜாஸ்தி பாமேற்றப்பட்ட மோட்டார் படகுகள் ஒரு மணிக்கு 8 Knot. (8½ மைல்)க்கு மேல் செல்லமுடியாது. ஆகையால் அக்டோபர்மீ முதல்வக்கு பிறகு பதினாறுக்கணக்கான பிரிடிஷ் சிறிய கப்பல்கள் பதினாறுக்கணக்கான ஜெர்மானிய சிறு கப்பல்களுடன் யுத்தம் செய்யும் ஸந்தர்ப்பம் வெகுகுறைவாகவே யிருக்கிறது. (மகத்தான இரு கடற்படைகளுக்கும் பெரிய யுத்தம் நடப்பதற்கில்லை. ஏனெனில் ஜெர்மானிய ரிடம் அப்படிப்பட்ட கடற்படையிலில்லை).

ஆனால், வானத்திலோ? தாக்குபவர்களுக்கு மேக நெருக்கமுள்ள ஆகாயம் நல்லதென்று சொல்லுவார்கள்; பார்வை வஸதி குறைவுதான், மறைந்து கொள்ளும் வஸதி அதிகம், பிரிடிஷ் விமானப்படையை வீழ்த்து வதற்காக ஜெர்மன் விமானப்படை பல புதிய பிரயத்தனங்கள் செய்து பார்க்கும் என்பது ஸம்பாவிதம். (பிரிடிஷ் விமானப்படை பலம் தொடர்ச்சி யாக மேலோங்கி நிற்பதனால் படையெடுப்பு ஸம்பாவிதம் குறைந்துவிட்டது). ஆயினும் இவ்வாறு இருண்ட மேகங்களடர்ந்த ஆகாயம் இருந்தால், இப் பருவத்தில் உக்கிரமான புயல்களடிக்கும், படையெடுப்பணிகளும் களைத்துச் சிதறிவிடும். புகைக்கூண்டு தடைகளில் (Balloon-barrages) அகப்பட்டுக் கொள்வார்கள்; வானச்சண்டைகள் நடக்கையில் விமானங்கள் தங்கள் லக்ஷியங்களைவிட்டு அப்பால் மிதந்து போகும்படி நேரிடும். சண்டை ஆரம் பிக்கும் காலத்தில் லண்டன் நகரத்திற்கு மேலிருப்பவன் குறிவைத்து வெடி குண்டை வீச நினைக்கும்காலை பிரிடிஷ் ஜலஸந்திக்கு மேல் பறந்துகொண்டு இருப்பான். ருடியாக கவனித்தால் படையெடுப்பு இன்னும் முடியவில்லை. ஆனால் பகைவனும் யுத்தமற்ற கார்யங்கள் செய்ய இன்னும் ஸ்வல்பம் முகாந்திரம் இருக்கலாம். அல்லது மற்றொரு விதமாக அந்த விஷயத் தையே சொல்வதென்றால் பகைவன் படையெடுக்கும் ஸந்தர்ப்பங்கள் முன்பைக் காட்டிலும் இப்பொழுது (1) வெகு குறைவாகவும் (2) அவனுக்கு நஷ்டகரமாகவும் இருக்கின்றன.

*

*

*

4. ஆபிரிக்காவில் யுத்த நடை மந்தமாகயிருப்பதை கவனிக்குங்கால் எகிப்தில் நாம் கைகொண்ட தந்திரம் நாமாக எடுத்துக்கொண்டதே ஒழிய சத்துருவால் நம்பேரில் சுமத்தப்பட்டதல்ல. இதாலிய போக்குவரவுகள் நீளமாக ஆக ஆக அவைகளின் பலஹினமும் விருத்தியாகிக்கொண்டே வருகிறது. அவர்களுடைய பகைவர் கூட்டங்களுக்கு மத்தியில் (உதாரண மாக லிபியாவிலுள்ள முக்கியமான கூட்டத்தாரான லென்ஸ்ஸீ என்பவர்கள்) இதாலியப்படை சிதறிக்கிடக்கிறது. பிரிடிஷ் படையும் ஒரே சீராக விருத்தியாகிக்கொண்டே வருகிறது. அவர்களும் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட தற்காப்புத்தளங்களில், வெகு ஸமீபமும், நன்றாக சோதிக்கப்பட்டவையுமான போக்குவரவு வஸதிகளுடன் ஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

*

*

*

5. இவ்வளவு தட்புடலாக ஐரோப்பாவில் ஓடித்திரியும் திரு. ஸூனர் என்பவரைப்பற்றிச் சில விசித்திரமான விஷயங்கள் தெரிகிறது. அவர் ஸேனாபதி பிராங்கோவின் மைத்துனர். ஸ்பெயினிலுள்ள “பலாங்கிண்டு” என்ற ஏகாதிபத்யக்கூழியாரின் தலைவர். ஆனால் அவர்களுக்குள் அவ்வளவு அந்யோந்யம் இருப்பதாக யாதொரு சின்னங்களையும் காணோம். பிராங்கோ வுக்கு பதிலாக ஸூனர் இருந்தால் நலம் என்று ஜெர்மனி நினைக்கிறது.

ஆனால் ஸ்பானியர்களோ மூன்று வருஷங்களாக மனமாச்சண்டைபோட்டதின் பின்னர், இப்பொழுது மறுபடி சண்டைபோடவோ, ஜெர்மனிக்கு வாப்போக்குக் கொடுக்கவோ இஷ்டப்படவில்லை. ஐரோப்பாவின் தலைநகரங்களில் எல்லாம் ஸூனர் சுற்றிப்பார்த்திருந்த ஸமயம் பிரிடனும் ஸ்பெயினும் எண்ணெய் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டதென்பது கவனிக்கத்தக்க விஷயம்.

* * *

6. “நானுனக்கு ஆறு ஸந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கிறேன். நீ ஊழித்து சரியானபடி சொல்லு” என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எப்பொழுது ருஷியாவானது பிரிக்கவேண்டிய ஒவ்வொரு புதிய பிரச்சனை கிளம்பினாலும், யுத்தம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து, ருஷியாவைப்பற்றிப் பந்தயம்போட்டுக்கொண்ட இருதிறப்பாரும் ஸமமாகவேயிருக்கிறார்கள். ருஷியா இன்ன காரியம் செய்யப்போகிறதென்று ஒரு சிறிய தோகைக்காகப் பந்தயம் கூறினவர்கள் கூட நஷ்டமடைவார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இது விஷயத்தில் நம் சொந்த இஷ்டங்களைவைத்து நாம் ஊகித்தல் கூடாது. ஒரு விஷயம் நிச்சயமாகத்தெரிகிறது. ருஷியாவின் கொள்கை யானது ஸமயாநுஸாரியாகியிருக்கிறது. ஆதலால், அது ஸம்பவத்திற்குத் தக்கவாறு மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. ருஷியாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் பின்வரும் உதாரணங்களை எவ்வாறுவது ஒருங்கே சேர்க்கக்கூடுமா வென்று கவனியுங்கள் :—

பிரிட்டன் விஷயத்தில் இப்பொழுது பழகிப்போன பாதி விரோதமான கொள்கை.

எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கினமட்டும் ஆதாயம் என்று நினைத்து ஐரோப்பாவில் ஆதாயம் செய்துகொள்ளுதல்.

பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தாக்கி அழிப்பதற்காக ஜெர்மனிக்கு தைர்பம் கொடுக்க எண்ணங்கொண்டு 1939-ம் ஆகஸ்டுமீத்தில் ஜெர்மனி யுடன் ருஷியா ஒப்பந்தம்.

யுத்த ஸமயத்தில் போலந்திலும், பால்டிக் ஸமஸ்தானங்களிலும், ருமேனியாவிலும் ருஷியா செய்த ஆக்கிரமணம்.

ருஷியாவுக்குப் பாதகமாக ஜெர்மனி செய்த ஆக்கிரமணங்களுக்கு அநுஸரணை.

ஜெர்மனி இங்கிலாந்தைத் தாக்கமுடியாமல் போகவே இது பிரதேசங்களைத்தாக்கும் என்று பயங்கொண்டு ஜெர்மனியின் பக்கமாயுள்ள ருஷிய எல்லைகளை யுத்த ஸந்தர்த்தமாகச் செய்தல்.

தருக்கி தேசத்து தலைநகரான ஆங்காராவில் ருஷிய ஸ்தானிகராக இருந்த திரு. டெரென்டப்பை “காயலா ரஜா” (?) முடிந்தவுடன் திருப்பியனுப்பாமல் (தருக்கியில் வெகு ஸந்தோஷத்துடன் வரவேற்கப்படும்) திரு. வினோஜகிரடாப் என்பவரை ஸ்தானிகராக நியமித்திருத்தல்.

“பிராவ்டா” பத்திரிகையில் பிரிடிஷ் கடற்படையின் பலத்தைப் பற்றி திருப்பித்திருப்பிச் சொல்வதும், பிரிடிஷாருக்கு ஸாதகமான எண்ணங்களைச்சொல்வது.

இவைகளிலிருந்து நீங்கள் ஏதாவது அர்த்தம் செய்யமுடிந்தால்..... ஆனால் இம்மாதிரி ஸமயத்தில் ஊகிக்கச்சொல்வது வீணான காரியம். ருஷியாவின் புதிருக்கு பதிலாக “ஸமயாநுஸாரணை” என்று சொல்வோம். ஆனால் அப்பொழுதும் நாம் பிசகாகப்போகலாம்.

—
அனுபந்தம் II.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

17—9—40.

விமானங்களிருக்குமிடத்தைக் காண்பித்துக் கொடுக்க யந்திரங்கள் உண்டு. இம்மாதிரியான பிரிடிஷ் யந்திரமொன்று டன்ஹர்க்கு சண்டையில் ஜெர்மானியர் கையிலகப்பட்டு, அவர்கள் அதை சோதித்துப் பார்த்ததில், பிரயோசனமற்றதென்று தெரிந்து கொண்டார்களாம். இதைப்பற்றி ஜெர்மன் ஒலி பரப்பில் பரிகாசம் அதிகமாய்ச் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் எதிரிப் பிரதேசங்களில் படையெடுத்து வரும் பிரிடிஷ் விமானங்களுக்குச் சேதமடிகமர்க்கானோம். சமீபத்தில், 8 நாட்களில் 7 விமானங்கள் தான் நஷ்டமாயின. அதிகச்சேதம் என்பது ஒரு சமயத்திலாவது கிடையாது.

லண்டன் மீதும், பிரிடிஷ் கப்பல்கள் மேலும், படையெடுத்த பெருமையை அலங்காரமாய் ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது. எல்லாம் வீணசைதான். பிரிடனுக்கு கப்பல் சேதம் அதிகமாம், உணவுப் பொருள்களும், மற்ற சாமான்களும் பிரிடனில் கிடைப்பது அசாத்வமாய்ப் போய் விட்டதாம்.

இது பொய். யுத்தம், ஆரம்பித்தபோது இருந்த கப்பல்களைக்காட்டிலும் இப்பொழுதிருக்கும் கப்பல்கள்திகமென்று ஸெப்டம்பர் 10உ அறிக்கையில் கப்பற்படை இலாகா தெரிவித்திருக்கிறது.

“லண்டன் நகரத்திலிருக்கும் கவன்ட் கார்டன் முதலான மார்க்கட்டுகளில் பண்டங்கள் அபரிமிதமாய்க் கிடைக்கின்றன. இவைகளில் பல அருகிப்போகக் கூடிய சாமான்கள். இவைகள் முந்திய இரவுதான் கப்பல்களில் வந்து இறங்கி

இருக்கவேண்டும்” என்று ஸெப்டம்பர் 10 தேதியன்று அமெரிக்கர்களான நாவனல் பிராட்காஸ்டிங் ஸிஸ்டத்தைச் சேர்ந்த ஜான் மாக்கேனும், எச். ஆர். நிக்கர்பாகரும் ஒலி பரப்பியிருக்கிறார்கள்.

இதற்குள் அமெரிக்காவுக்கும், இங்கிலாந்துக்கும் 36-மணி நேரங்களாக ஒலிபரப்பு நின்றுவிட்டதாக ஜெர்மனி மத்தொரு பொய்யைக்கிளப்பிவிட்டது. இதற்குச் சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் மேற்சொன்ன அமெரிக்கர்கள் ஒலி பரப்பினார்கள்.

18-9-40.

ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்றைக்கும், திங்கட்கிழமை அன்றைக்கும் ஜெர்மனிக்குள் பிரிடிஷ் விமானங்கள் வரவில்லையென்றும், ஜெர்மனிக்குள் பிரிடிஷ் விமானங்கள் வரமுடியாதது இதிலிருந்து வெளியாகிறதென்றும் ஜெர்மனி சொல்லுகிறது.

உண்மையில், முதல் முதலாக ஒரே ராத்திரியில், இரண்டு முறை விமானப் படையெடுப்பு அன்றுதான் ஜெர்மனியில், எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. அன்று, பெர்லின் நகரத்து வட மேற்கிலுள்ள டெம்பிளாப் விமான நிலையம், சக்தி உற்பத்திச்சாலைகள், முதலிய ராணுவ நிலையங்கள் மேல் வெடிகள் போடப் பட்டன. அதே இரவில் வில்ஹெம்ஸ்ஹேவன், ஹாம்பர்க், வேறு சில ஜெர்மன் துறைமுகங்கள் ரயில்-சந்திக்கும் இடங்கள் முதலியவை தகர்க்கப்பட்டன. திங்கட்கிழமை பிரசுரித்த பிரிடிஷ் அறிக்கைகளில் இந்தப் படை எடுப்பின் விவரங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

மகை, பனி ஏற்பட்டதால் திங்கட்கிழமை படை எடுக்காதது வாஸ்தவம். இது செவ்வாய்க்கிழமை ஒலிபரப்பில் சொல்லப்பட்டது. ராணுவ நிலையங்களைத் தான் பிரிடன் எதிர்க்கும். அன்று இரவு அது சாத்தியமில்லாததால் படை எடுக்கவில்லை. ஆனால் கண்டபடி கண்ணை மூடிக்கொண்டு குண்டுகளைப்போடும் ஜெர்மானியர் இதை நம்பமாட்டார்கள்.

நடுநிலை நாட்டு, அதிலும், அமெரிக்க நிருபர்கள் இங்கிலாந்திலிருந்து உண்மையை அறிக்கைகள் மூலம்மாய் வெளிப்படுத்துவது ஜெர்மனிக்குப் பிடிக்க வில்லை. ஏனென்றால், இதனால் இவர்கள் சொல்லும் பொய் எல்லாம் வெளியாய் விடுகிறது. அதிலும், சாமர்த்தியமாயும், ஸ்பஷ்டமாயும் அமெரிக்கர்கள் ரிபோர்ட் செய்வது ஜெர்மனிக்கு கர்ண கரோமாயிருக்கிறது. இதற்காக, இங்கிலாந்தில் தங்கியிருக்கும் ஸ்வீடன் நிருபர்களைக்கொண்டு, 'அமெரிக்க நிருபர்கள் பொய்க் கதைகளைக்கட்டி விடுவதாக' பிரஸ்தாபிக்கச்சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த ஸ்வீடன் நிருபர்களுக்கும் கண்களிருப்பதால் பார்த்ததை மறைக்க இஷ்டமில்லை. 'சமயத்துக்குத் தக்கபடி நடந்து கொள்ளுவதில் ஸ்வீடன் வாசிகளின் சாமர்த்தியம் ஆச்சரியத்தைக்கொடுக்கிறது. ஜெர்மன் எதிர்ப்பினால்

ஸ்வீடன் விழுந்துவிடுமென்ற பயமே கிடையாதென்று டாகன்ஸ் ரிகிடர் என்ற ஸ்வீடன் பத்திரிகையின் ஸ்வீடன் நிருபர் ஸெப்டம்பர் 20ல் செய்தி அனுப்பி இருக்கிறார்.

19-9-40.

இதாலிய விமானங்கள் பறந்து வந்து வேவு பார்த்ததிலிருந்து ஸ்வீடன் நகரம் முழுவதும் அழிந்து விட்டதாகத் தெரிந்து விட்டதாம். (ஆனால் வங்காள பாஷையில் வந்த ஒலிபரப்பில் 'ஏறக்குறைய' முழு நகரமும் அழிந்து விட்டது என்று மாற்றிக்கொள்ளுகிறது). இதை ஒத்து, 'ஸ்வீடன் அடியோடு போய் விட்டதாக' ஜெர்மனி ஸெப்டம்பர் 11ல் ஒலிபரப்பியது. இவர்கள் சொல்லுவது உண்மையானால் ஏற்கனவே ஸ்வீடன் இருந்த இடம் தெரியாத-போயிருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த ஒலிபரப்புகளுக்கிப்பால் ஸ்வீடன் மதுபடியும் எதிர்க்கப் பட்டு ஜெர்மனி 338 விமானங்களைப் பறிகொடுத்திருக்கிறது.

யுத்தத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்களில் அநேகம் பெயர்களை ஜெர்மனி கைவசியிருக்கும் சீதோஷண வசதியுள்ள பிரெஞ்சு பிரதேசங்களுக்கு சௌக்கியமாய் வசிக்க ஜெர்மானியர் கருணைகூர்ந்து அனுப்பி இருக்கிறார்களாம். ஆனால் இவர்களுக்கு சாப்பாடு மட்டும் பிரான்ஸ்தான் போடவேண்டுமாம். சாப்பாடு போடாத கருணை எதற்குப் பிரயோசனம்?

21-9-40.

27 பிரிடிஷ் கம்பெனிகள் இங்கிலாந்திலிருந்து அமெரிக்கா (நியு யார்க்குக்கு) வுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டதாக ஜெர்மனி சொல்லிக்கொள்ளுகிறது. ஆங்கில ஒலிபரப்பில் இவைகள் இன்விஜூரன்ஸ் கம்பெனிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பெர்ஸியு பாஷையில், இவைகள் யுத்த தளவாடங்கள் விற்கும் கம்பெனிகளென்று மாற்றிச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்விதம் பொய் சொல்லுவதென்று இன்னும் ஜெர்மனி நிச்சயம் செய்துகொள்ளவில்லைபோலும்.

23-9-40.

ஜெர்மனிக்கும் இதாலிக்கும் போட்டிருக்கும் டெலிபோன் பழுதாய்ப்போய் விட்டதுபோலும். செய்திகள் சரியாய்க் கேட்கவில்லையா என்ன? ஏன் ஒருவருக் கொருவர் விரோதமாய் ஒலிபரப்புகிறார்கள்? நேற்றிரவு ஒரு பிரிடிஷ் வெடிகூட ஜெர்மனியில் விழவில்லையென்று ஜெர்மனி சொல்லுகிறது. எதிரிடையாக இதாலி வட-ஜெர்மனியில் அநேக வீடுகள் குண்டுகள் பட்டு சேதமானதாக ஒலிபரப்பு கிறது. எது உண்மை?

இதாலிய சைன்யம் எகிப்தில் முன்னேருவதாகவும், பிரிடன் திருப்பி எதிர்ப்பதெல்லாம் தடைப்பட்டுப்போனதாகவும் ஜெர்மனி சொல்லிக் கொள்ளுகிறது. உண்மையில் ஸெப்டம்பர் 16ல் ஸிடி-பரானிக்கு வந்த இதாலிய சைன்யம், அதன் பிறகு, அதைவிட்டு நகரவேயில்லை; பிரிடனும் இதுவரையில் திருப்பி எதிர்க்கவுமில்லை.

B—ஆசியா பாகிஸ்தானில் ஒலிபரப்பு.

17-9-40.

பிரிடனுடைய செல்வநிலை கெட்டுப்போய்விட்டதாக இதாலி சொல்லுகிறது. “ஆம் உண்மையேதான். பிரிடிஷ் யுத்த மந்திரி முதலாளிகளையெல்லாம் கடன் கேட்கிறார். ஆனால் முதலாளிகள் கொடுக்கத்தயங்குகிறார்கள்” என்று ஜெர்மன் ஒலிபரப்பு ஒத்துப்பாடுகிறது.

100-க்கு 3 வட்டி வீதம் 300,000,000 பவுன் கடன் முதலில் கோரப் பட்டது. கோரியதற்கதிகமாகவே அதே க்ஷணத்தில் பணம் வசூலாய்விட்டது. 100-க்கு 2½ வட்டி போட்டு, 100-க்கு 100 ரூபாய் வீதம், தேச யுத்த கடன் பத்திரங்கள் அடித்தபடியாய் விற்கப்பட்டன. இவைகளும் வெகு விரைவில் வாங்கப்பட்டன. மூன்றாவதாக, வட்டியில்லாக்கடன்களை கவர்ன்மெண்டு வேண்ட, 1,867,574 பவுன் கடனாக 949 நபர்கள் இரண்டே தினங்களில் கொடுத்தார்கள். முதல் வாரத்திலேயே 3,350,000 பவுன்கள் வசூலாயிற்று; மேலும் 1,000,000 பவுன் கொடுக்க வாக்களிக்கப்பட்டது. ஜூலை 23-க்குள் 12,874,583 பவுன் வசூலாயிற்று. ‘தேச செட்டு’ என்ற திரவிய இயக்கம் ஜூலை 20ல் துவக்கப்பட்டு 124,349,557 பவுனுக்கு ‘செட்டு ஸ்டாம்பிபிகேட்டு’ களும் 126,334,375 பவுனுக்கு தற்காப்புக் கடன் பத்திரங்களும் விற்கப்பட்டன. இதே காலத்தில் டிபாஸிட்டிகளும் 41,115,314 பவுனுக்கு முன்னிருந்ததைவிட அதிகமாயின. ‘தேச செட்டு வாரம்’ என்ற இயக்கத்தில் 20,000,000 பவுனுக்கு மேல் வசூலாயிற்று. 121,520க்கு மேற் தேச செட்டு ஸைப்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

18-9-40.

அனுத்துப் போனவர்களுக்குக் களைப்புத்தீர மருந்தை ஜெர்மன் ரஸாயன பண்டிதர் ஒருவர் கண்டுபிடித்திருப்பதாக இதாலி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. பிரிடனுக்கு அனுப்பிய விமானங்கள் திரும்பவில்லையே என்று, பிரான்ஸ் கடற் கரையில் மார்ஷல் கோரிங்க் வழி பார்த்து ஏங்கி நிற்கிறார். கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கும் மருந்து வேண்டிய அளவு அவருக்கு அனுப்பித்தால் உபகாரமாய் இருக்கும்.

19-9-40.

‘ஜெர்மனியின் எதிர்ப்பை இனி பிரிடனுல் தாங்க முடியாதென்று நிருபர்கள் சொல்லுவதாக ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது. இந்த நிருபர்களுடைய தேசம் குறிப்பிடவில்லை; பத்திரிகைகள் பெயர் குறிப்பிடவில்லை; நிருபர்கள் பெயரும் வெளிவரவில்லை.

‘வாடான்’ என்னும் துருக்கிப் பத்திரிகை பிரிடன் சார்பென்று சொல்ல முடியாது. இந்தப் பத்திரிகை நேற்று, “முன் மார்னில் நடந்த யுத்தத்தைப் போல், இப்பொழுது லண்டனில் யுத்தம் நடக்கிறது. இதில் ஜெர்மனிக்குத் தோல்வி நிச்சயம். யுத்தமானது பிரிடனுக்குச் சௌகர்யமாய் மாறிவிட்டது

என்பது உலகத்தாரின் அபிப்பிராயம்” என்று எழுதியிருக்கிறது. இதே தேதி (ஸெப்டம்பர் 18)யில் ‘டான்’ என்ற மற்றொரு துருக்கிப்பத்திரிகை, “விமான எதிர்ப்பால் பிரிடன் மனம் கலங்கவில்லை என்பது நடு நிலை நாடுகளிலிருந்து போய்பார்த்தவர்களின் அபிப்பிராயம். இந்த எதிர்ப்பு பிரிடன் எதிர்பார்க்காத தல்ல. இது ஒரு வருஷமாய் எதிர்பார்த்ததுதான். வெடிகளுக்குப் பயப்படுகிறவர்கள் பிரிடிஷ் மக்கள் அல்ல. ‘இங்கு தான் இருக்கிறோம், எங்கும் ஒடிப் போகவில்லை—முடிந்ததை ஜெர்மனி பார்த்துக்கொள்ளட்டும்’ என்று பிரிடிஷ் மக்கள் சொல்லுகிறார்கள்” என்று எழுதுகிறது.

21-9-40.

ஜென்ரல் ஜார்ஜ் என்று சொல்லப்படுகிற அமெரிக்கர் ஒருவர் ‘ஜெர்மன் விமான எதிர்ப்பை பிரிடன் தாங்க முடியவில்லை’ என்று அபிப்பிராயம் கொடுத்து இருக்கிறார். இவர் யாரோ அநாமதேயம். கவனித்துப்பார்த்தால், இந்த மாகிரி ஒருவரிருப்பதே சந்தேகமாய்விடும். யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் ராணுவத் தலைவருக்கு அஸிஸ்டெண்டாகிய ஜென்ரல் ஸ்டிராங்கைப்பற்றி ஒருவருக்கும் சந்தேகம் வராது. அவர் பிரிடனை வந்து ஒரு மாத காலமாய்ச் சுற்றிப்பார்த்து, ஸெப்டம்பர் 22ல் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.—“பிரிடிஷ் விமானிகள் வெகு சிறப்பானவர்கள். ஜெர்மன் விமானங்களைக் காட்டிலும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் மேலானவை. ஜெர்மன் விமானிகளைக்காட்டிலும் பிரிடிஷ் விமானிகளும் மேலானவர்கள். இப்பொழுது படையெடுத்தாலும், சற்றுப் பிறகு படையெடுத்தாலும் ஜெர்மனிக்கு அபஜயமென்பது நிச்சயம்”.

22-9-40.

இரண்டு நாட்களுக்குமுன் வியாதியால் வருந்தும் ஜெர்மன் குழந்தைகளை எல்லாம் பிரிடிஷ் விமானங்கள் வதைப்பதாக ஜெர்மனி ஒலிபரப்பிற்று. இன்றைய தினம் ‘பிரிடிஷ் விமானம் ஒன்றுகூட ஜெர்மனிக்குள் வர முடியாதென்று ஜெர்மனியில் ஒவ்வொரு குழந்தைக்குங்கூடத் தெரியும்’ என்று மாற்றிவிட்டது. சனிக்கிழமையன்றும், ரூயிற்றுக்கிழமையன்றும் மொஸேல் நதியைக்கடந்துவந்து பிரிடிஷ் விமானங்கள் 8 வெடி குண்டுகளையும், 40 தீ வெடிகளையும், வயல்களிலும் உணவுப் பொருள்கள் வைத்திருக்கும் கிட்டங்கிகளிலும் போட்டதாக ஹிந்துஸ்தானியில் ஒலிபரப்பியது. இதில் குழந்தைகளைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் ஒன்றுமில்லை.

மாலுமிகள், இன்னின்-அடுப்பு-வேலைக்காரர்கள் (ஸ்டோக்ர்கள்), தந்தி அடிப்பவர்கள், கம்பியில்லா தந்தி (வயர் லெஸ்) அடிப்பவர்கள், ராயல் இந்திய கடற்படைக்கு சேர்க்கவரும் கவர்ன்மெண்டு கோஷ்டியார் சுற்றுப்பிரயாண அட்டவணை.

இடம்.	தேதி, கிழமை.	வரும் நேரம்.	புறப்படும் நேரம்.	குறிப்பு.
நவம்பர் மீன்—				
மங்கனூர்	... 4 திங்கள்	மாலை	...	மங்கனூரில் இரவில் தங்குவார்கள்.
"	... 5 செவ்வாய்	...	...	மங்கனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 6 புதன்	...	09.35	ரயிலில் பிரயாணம்.
கண்ணனூர்	...	12.35	...	கண்ணனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 7 வியாழன்	...	12.55	கண்ணனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்; அன்றே புறப்படுவார்கள்.
களளிக் கோட்டை.	"	15.00	...	களளிக்கோட்டையில் அன்றிரவு தங்குவார்கள்.
"	... 8 வெள்ளி	...	15.00	ஆட்கள் பொறுக்கிவிட்டு, புறப்படுவார்கள்.
எர்ணக்குளம்	... 9 சனி	10.00	...	எர்ணக்குளத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 10 ஞாயிறு	...	...	எர்ணக்குளத்தில் தங்குவார்கள்.
"	... 11 திங்கள்	...	10.00	கொல்லத்துக்குப் புறப்படுவார்கள்.
கொல்லம்	...	15.00	...	கொல்லத்தில் இரவு தங்குவார்கள்.
"	... 12 செவ்வாய்	...	...	கொல்லத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 13 புதன்	...	10.00	ரயிலில் பிரயாணம்.
சென்னப் பட்டணம்.	... 14 வியாழன்	07.00	...	சென்னப்பட்டணத்தில் தங்குவார்கள்.
"	... 15 வெள்ளி	...	...	சென்னப்பட்டணத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 16 சனி	...	08.00	ரயிலில் பிரயாணம்.
டில்லி	... 18 திங்கள்	09.00	...	டில்லியில் தங்கியிருப்பார்கள்.
"	... 19 செவ்வாய்	...	08.00	ஜஜருக்குப் புறப்படுவார்கள்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XIV.

1940—

மணி.	அக்டோபர் 12, சனிக்கிழமை	டவுன் ஹால்	மாலை	6.30
13, ஞாயிறுக்கிழமை.	புதுக்கோட்டை டவுன் முஸ்லீம் சங்கம்.	...	"	5.00
	மிதுலைப்பட்டி	...	"	5.30
	காரையூர்	...	"	5.30
14, திங்கட்கிழமை	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம்	...	காலை	10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை	...	"	10.25
	கரம்பக்குடி	...	மாலை	5.30
	வேகுபட்டி	...	"	5.30
15, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (B) தமிழ்	...	காலை	10.25
	விராலிமலை	...	மாலை	5.30
	நச்சாந்துபட்டி	...	"	5.30
	பனையபட்டி	...	"	5.30
	புதுக்கோட்டை டவுன் சாந்தார் கோவில் அம்மன் சன்னதி.	...	"	6.30
16, புதன்கிழமை	லேடஸ் கிளப் (ராணி ஸ்கூலில்).	...	"	5.00
	குருவிக்கொண்டான் பட்டி.	...	"	5.30
17, வியாழக்கிழமை	புதுப்பட்டி (பொன்னமராவதி).	...	"	5.30
	ஆலங்குடி	...	"	5.30
18, வெள்ளிக்கிழமை	C.S.M. பள்ளிக்கூடம்	...	காலை	10.00

1940—

மணி.

அக்டோபர் 19, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை 6.30
20, ஞாயிற்றுக்கிழமை. திருக்கோகர்ணம் ...	„	5.30
	ஆதனக்கோட்டை ...	„ 5.30
	பூவரசுருடி ...	„ 5.30
21, திங்கட்கிழமை ...	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ...	காலை 10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ...	„ 10.25
	அரிமளம் ...	மாலை 5.30
22, செவ்வாய்க்கிழமை. காலேஜ் (B) தமிழ் ...	காலை 10.25	
	சேரி ...	மாலை 5.30
	குன்னண்டார்கோவில் ...	„ 5.30
	குடியியாமலை ...	„ 5.30
	ராமச்சந்திரபுரம் ...	„ 5.30
23, புதன்கிழமை ...	அன்னவாசல் ...	„ 5.30
	விராச்சிலை ...	„ 5.30
24, வியாழக்கிழமை ...	கோரூபுட்டு ...	„ 5.30
	பெருங்குளூர் ...	„ 5.30
25, வெள்ளிக்கிழமை. C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ...	காலை 10.00	

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

OCTOBER 19, 1940

[No. 15

LECTURE XV.

AMERICA.

“SEE here, buddy,” said a proud American to an English friend,
“we got a loud speaker so powerful that when you let a yell into
the New York dictaphone, they hear it five minutes later in CHICAGO!
Say, can you beat it?”

“Well,” replied the Englishman thoughtfully, “in 1914 we blew
a bugle ... and it took you until 1917 to hear it!”

The story may not be particularly funny, but it is not inapposite
to this lecture, for it illustrates not only the possible reaction of many a
Briton to-day, but also the natural remoteness from European politics
which, until recently, has been the result of the geographical position
and material self-sufficiency of the United States of America.

THE AMERICAN CITIZEN—THE LEGEND.

2. The greatest English-speaking country outside the Empire,
the co-worshippers of Shakespeare and Milton, the nostalgic enviers of
Britain's great country-houses, ancient memorials, Parliamentary
institutions, Scotch Whisky and 'old masters'; a people whose
genealogical roots are mainly in English soil, whose political creed *par
excellence* is democracy; who drew inspiration for their Constitution
from the French Revolution for “Liberty, Equality and Fraternity”

and who have been taught to hate autocracy like the devil; a Power which has fought with BRITAIN and FRANCE against piracy on the seas, against rebellious Boxers in CHINA, and against their very foes of to-day only twenty years ago in Western EUROPE ... these people have not yet come into the war, even when her ancient model and friend, FRANCE, lies prostrate! Yes, it takes some explaining.

3. Nevertheless, I think it can be explained, quite sympathetically and, as to the future, hopefully.

THE AMERICAN CITIZEN—THE FACTS—EAST.

4. To begin with, we are apt to forget that when we speak of AMERICA to-day we speak not only of half a large continent, but also of a confused amalgam of people, tastes, religions and philosophies such as perhaps only INDIA can parallel. The natural wealth and political freedom open to (all except perhaps coloured races) have attracted to the States almost incredible numbers of Europeans who found life too hard for them in their own restless, over-populated, faction—and pogrom-ridden continent. There are 8 million Germans alone in the U. S. A.; there are millions of Italians, Poles, Czechs and Irish, and there are as many more from the other minor racial or political sub-divisions of that war-racked, financially chaotic hub of the Eastern Hemisphere—all now calling themselves good Americans.

5. Again, let us get inside the shell of some of the better-educated, true-blue Americans of the Atlantic coast. Are many of them not the scions of houses that won their independence from George III in open fight? Are they not those who have built up a first-rate Power in record short time, extracting and using the wealth of the earth more persistently, energetically and ingeniously than any people who have hitherto made history, simply by attending to their own business, mastering and financing their sciences and thoroughly equipping their children for life's struggle, without theories of the 'balance of power', 'collective security' or 'appeasement'.

THE FACTS—WEST.

6. In addition to this polyglot medley of political entities to be cajoled and suborned for their votes once every few years in the industrial East of the UNITED STATES, there are millions more perfectly sound Americans spread over the vast prairies of the West, asking for

nothing more than fair markets (and in seasonal default, for Government subsidies) to enable them to farm the lands their forefathers won from Red Indians and the perils of Nature by courageous pioneering and perilous 'trek'.

When you come to think of it, what should these people care for the agonies of a continent they have either spurned or never seen? Who would undertake to educate them into believing anything but that war spoils trade, that it interferes with the ploughing of their land, the selling of their boots, the tailoring of their clothes or the credit they must ask for from their banks? How should such be expected to abrogate these means of livelihood in order to risk death opposing a Hitler or fighting for a mere ideal? In short, they would say, (especially if they should be Germans or Irish) if there should be a war in Europe, for Heaven's sake let it stay there and let us, Americans, half a world away, keep out of it at all costs. And many a million of votes would have been cast that way in a referendum in 1939.

7. It is therefore not difficult to understand the appeal of the slogans "Isolation" or "Neutrality" to a large proportion, if not the majority of Americans, when the maraudings of Hitler threatened a repetition of a war which they mainly connected in their minds with a narrow escape from being involved by Woodrow Wilson in a League of Nations, with the 'freezing of assets', and collapse of world-finance, and with the non-payment by their late Allies of enormous debts.

THE SAVING GRACE.

8. That this was not however, the predominant outlook of the professional American politicians and diplomats, or of the better-informed and travelled literary, scientific, big-business, and leisured classes, has been fortunately obvious since the beginning of the war. Among these—and they undoubtedly include Mr. Roosevelt and the members of his government—realisation of the danger of Nazism or Fascism, and more than sentimental sympathy for ENGLAND and FRANCE, have been obvious. As the dreadful tale mounted, as small nation after small nation was swept into Nazi vassalage, as breach after breach of the code of war was brazenly committed by the Totalitarian Powers, as the "Fifth Column" activities in both AMERICAS continued to set at naught their beloved Munroe Doctrine, the diplomatic utterances

of Mr. Roosevelt, Mr. Cordell Hull, Mr. Sumner Welles, General Pershing and Colonel Knox grew blunter and blunter, more and more inimical to the War lords, more and more openly sympathetic to the Allies until no one could pretend that the American Government were any longer preserving correct Neutrality, at any rate in sentiment!

Nor did this breach of neutrality end with words, as I shall remind you later, although AMERICA is still nominally 'out of the war', still nominally a neutral. Let us, for the moment, examine why it is that with all this weight of position, wealth, training and leadership in the scales in BRITAIN's favour, the U. S. A. are still not actively engaged against the demon that threatens humanity.

THE ELECTION HANDICAP.

9. The first reason is, rather curiously that the American is the keenest VOTER in the world. Nothing appeals to him more than the power of his vote; nowhere could there be a struggle comparable in interest to a 'Presidential Election'. And 1940 happens to be the date of the most exciting of all Elections, in that Mr. Roosevelt is standing for a Third Term as President!

Now, to stand for election a third time appears to be in itself a grave risk to your party; there seems to be a sort of convention that 'it isn't done' and however good your administration has been and however successful even your current policy, you have to overcome an intangible but definite handicap in the electoral struggle. So it happened that Mr. Roosevelt and his Democrat Government had not only a very considerable number of isolationist or anti-British voters to consider when deciding his policy towards EUROPE, but also the great body of ignorant or uninterested people who might be frightened off supporting him in an active war policy, by the very fact that he and his party were 'standing for a third term.'

10. Such was the situation all the early part of this year. "If you elect Roosevelt for a third term," shouted all the Isolationist, all the Middle-West farmers, all the political and industrial bosses who had disapproved of Roosevelt's New Deal, all the Germans and Italians in AMERICA, and all the dupes of the very active Fifth Column, "you commit the country to the heresy of intervention in EUROPE, to 'picking the chestnuts out of the fire for BRITAIN', to 'backing the wrong horse'" (and you must remember here that in American eyes the ultimate issue

of this great struggle has been a matter of very grave doubt when they had the rapid string of German victories, culminating in the wipe-out of BRITAIN's principal ally, before their eyes). "Vote Democrat, avoid European entanglements, and put this New Deal autocrat who has the impudence to stand for a third term in his place!"

11. You can now understand, perhaps, how delicately the Republicans and Mr. Roosevelt have had to tread. Even when the march of events slowly forced on American public opinion the realisation that Hitler was not merely out to repair VERSAILLES, but to turn GERMANY into a continent; that the theory of democracy was to him but a bad smell; that Nazism openly included deceit, lies, breach of contract or promise, starvation, torture, bombing of non-combatants, deportation of families and eradication of whole peaceful peoples among the justifiable means to a political end—even then Roosevelt and his cabinet had to watch their step and guard their lips. Of all the utterances by the world's leaders during the world's crisis, it is possible that those of the President of the UNITED STATES have been the finest, yet hardly a one, however stern a rebuke to the Dictators, however touching his reference to the misfortunes of nations under the harrow, however encouraging to those still in the forefront of the battle against the German World Order, does not contain a vital phrase, implying that *American armies would never be sent overseas to this war*. Such is the power of the "shadow of coming events", the influence of that election in November!

THE TURN OF THE TIDE.

12. Most fortunately, however, events have proved too strong for election theories. The Germans themselves have once more made an unnecessary and extraordinarily powerful enemy by their code and their conduct. I said earlier that the U.S.A. Government's sympathy with the Allies did not end with words. Month by month, as the Nazi menace grew more brazen with success, legislation definitely un-neutral and pro-Ally was put through by Mr. Roosevelt. It was all done in the name of "Defence" (and the impossibility of AMERICA ever sending troops abroad was always emphasised!). And this "Defence" watchword was no subterfuge! To thinking minds, Hitler's schemes were not bounded by EUROPE. The New World Order threatened AMERICA almost as immediately as it did the ether hemisphere, and with the old dimensions of time and distance now so radically altered, and with a

German finger already in the pie of many a South American State, the very spirit of Democracy, whether of the Republican or the Democratic brand, had begun to cry out in fear.

13. And so came the series of moves so comforting to BRITAIN—and so menacing to Hitler, that he has been forced on his wild adventure of invading ENGLAND in a hurry. I need not go into details of AMERICA's swing-over, but just enumerate a few of them. The repeal of the Neutrality Act, for instance, which allowed the hitherto prohibited export of arms and munitions. It allowed it to all, mark you, but the 'cash and carry' provision limited its favourable application to the Allies, for the circumstances of GERMANY's mercantile fleet and finances precluding her from deriving much benefit! Then Mr. Cordell Hull went down to SOUTH AMERICA and at the LIMA Conference issued a resounding warning-off to European Powers (and which Powers he referred to was in very little doubt!) in the sacred name of the Munroe Doctrine. Again, when Hitler was rampaging in SCANDINAVIA, the Americans made a most ingenious gesture. They suddenly announced that GREENLAND was in the Western Hemisphere, which very few people seemed to have realised before, thus bringing it also under the same famous doctrine, to the further disobliging of the Dictators.

14. These world-proclamations were not the only signs of the times. Swift intensification of anti-espionage work; the welcoming of a British Purchasing Board and a tremendous Government-ordered speed-up of munition-production to meet their requests; open attacks on 'isolationism' as a political theory; positively astronomical figures in revised budgets for Navy, Air Force and Army; and a measure of military training almost amounting to continental conscription—both these latter departures still in the name of "Defence"!

ALMOST FULL FLOOD.

15. Then the tempo quickens. American planes bought for ENGLAND could not wait to be *shipped* across the Atlantic. If Americans were to fly them, it would be a breach of neutrality. How awful!—and so they were trundled over the border into CANADA, where pilots of a belligerent were waiting to hop them across! Where there is a will, there's a way—and who doubts what AMERICA's will is after that!

16. Next comes the joint American-Canadian Military Commission to concern themselves, of course, with problems of DEFENCE, followed shortly by one of the most amazing deals in history, the

transfer of 50 ships-of-war, just at a time when BRITAIN wanted them most, in exchange for leases of certain plots of land—in curiously strategic localities—from their landlords, the British Empire.

17. And the nett result? A Presidential Election just coming off, in which Mr. Roosevelt's selected opponent is not opposing him and his Government on the grounds that he is un-neutral and running the country into war on BRITAIN's side, but on the grounds that Mr. Roosevelt is not un-neutral enough! *That is what Hitler has done to America!*

18. I hope all this sounds satisfactory to you. It ought to, but even so, you are very likely to enquire pertinently why, if sentiment is so much in BRITAIN's favour, the U. S. A. have not yet sent direct and open re-inforcements to BRITAIN's aid, when the stress is so terribly grave that much further delay might be fatal.

THE REAL OBSTRUCTION.

19. Well, it is almost incredible, but the answer seems to lie in the fact that even that mighty country was, when Hitler flung his mechanised armies into wretched POLAND, even less prepared for modern war than BRITAIN herself after years of "appeasement". American papers and people, in the deceptive security of their remoteness from EUROPE, were very ready to criticize our pre-war pusillanimity, our various 'losses of prestige' our 'gentleman's agreements', and our mis-handling in general of a dragon so dragonish that no decent person (except those already in its maws) could believe it was a real one! Especially critical had they been when our foreign policy embarrassed theirs, in places like CHINA and the Pacific. But one is entitled to wonder what they themselves—like us, ordinary peace-loving folks—would have done in like circumstances, when their intrinsic position was, shall we say, even approximately as one of their own journalists has described it in June last? Listen.

20. "Rarely in recorded history has any nation suffered such a rude awakening as that which caused American politicians to dive into storm-cellar.....and emerge, considerably shaken, to vote the Roosevelt administration.....a blank cheque for rearmament-in-a-hurry.....Neutrality no longer has any meaning.....An ill-assorted band of Communists, Fifth Columnists, last-ditch-Isolationists and

Mr. W. R. Hearst are still yelling "keep out!", but no one is listening.....There can be no doubt that AMERICA means business, just as BRITAIN meant business after the rape of CZECHOSLOVAKIA. BRITAIN awakened from a beautiful sleep dangerously late. Uncle Sam, his dreams of isolation shattered by *Blitzkrieg*, has jerked himself out of slumber to face the grim fact that the Nazis have the jump on him by just six years—and about 24,000 warplanes!"

21. And why? The U. S. Army was nominally 491,000 troops (including 251,000 National Guards). Small enough in all conscience for half a continent, but of these only 73,000 were equipped for modern warfare. With twenty-five percent of the whole population of German derivation such an army could hardly keep a good Fifth Column in order!

22. Mayor La-Guardia, talking about defences, said that in the whole UNITED STATES, there were not enough anti-aircraft guns to defend CONEY ISLAND!

23. Major-General Haskell tells the world that NEW YORK has less than one gas-mask for every ten men, and of those in stock, 90% are for training purposes only. There were no heavy tanks, few medium tanks and only 400 tanks in all. GERMANY was said to have 20,000 tanks in FRANCE alone!

24. In the air, it was the same story. In June AMERICA had 3,500 planes *in all*, including training planes—about the same number as we have destroyed out of the Luftwaffe since the fall of FRANCE!

25. The American Navy was, it is true, the second in the world, and well-equipped, but it had the whole Pacific to look after.

26. Are not these very good reasons indeed for careful politicians to promise "every assistance short of war".

THE DAWN COMES UP.

27. But it is a different story now, and progressively so! Election or no Election, nothing is impossible. The Administration still promise not to send troops overseas, *but they do not promise* not to send a Fleet, or an air armada, when they're ready. At the moment U. S. opinion is more strongly pro-British than at any time within living memory.

Behind the so-called Defence programme of munition and ship-building and enlistment, there stand 167,000 factories, 8,000,000 farmsteads, a million barrels of oil *per diem*, a steel industry which even in peacetime employed only up to 60% of capacity yet shipped 2,000,000 tons of products a year. A nation with such prodigious reserves, once it has come down on the right side of the fence, is completely incalculable in value as a friend—or an enemy!

28. True, a little more time is needed. The American steam-roller is just getting up a head of steam. BRITAIN only has to hold out (and who doubts her ability now?), and the famous Miss Dorothy Thompson's famous remark after her meeting with Hitler some years ago, will bear repeating. "Oh! Adolf, you are going to be out of luck!"

APPENDIX I.

NEW ORDERS.

THE hunting-packs are hopefully dividing up the jungle. It is just two years since Hitler shouted to the world that he did not want any Czechs, and somewhat longer since he acknowledged the independent national rights of Poland. Americans have a tendency to recall these declarations when the Nazis, fearful of the growing opposition of the U. S. A. to aggression, graciously proclaim that "America is for the Americans"—at present.

The world that we inhabit is mostly water, and neither the Fuehrer nor the Duce has shown much liking for getting his feet wet. Even the narrow English Channel has proved too wide to be straddled by a goose-step. With a navy stronger than ever after a year's warfare, Britain and the Dominions are co-operating with the United States in free and full preparation to meet any menace that may come, and the United States are building the biggest fleet in history. Hitler looks anxiously east, wondering whether the Japanese navy may be more inclined for battle than the Italians.

In the foreground of that eastward landscape lies Soviet Russia, where 180 million human beings are ruled by a man whose policy hitherto has been to avoid war with either Germany or Japan and to strengthen himself in whatever way the preoccupation of other powers permits. Hitler may believe that his pact with Tokyo has immobilised Stalin, who has robbed him of Baltic power and disappointed him as a source of supply. But Hitler will not have the last word. A German paper says that the Fuehrer has no intention of ending his career in the same way as Napoleon. Nor had Napoleon.

In his unsuccessful attempt to strangle England, Napoleon devised a 'Continental System.' Hitler, plundering one European country after another, calls it a 'New Order.' And since there is dry land in Africa as well, it seems to him sufficient to place a finger on the map and announce that the 'New Order' will include that continent inhabited by peoples whose 'inferiority' is the favourite theme of his philosophy. But Britain, the nation whom he hoped to paralyse by bribes and terrorism, still stands across his path.

Arabia and the countries of the Middle East are not mentioned in the Nazis' geography lesson. Nor, beyond the protection of Islam by pamphlets, is any very notable task assigned to Mussolini. India, so grotesquely wooed by the German radio for months on end, is now apparently handed over to another suitor. In a further 'New Order' Japan is offered the 'leadership' of Asia.

No better tribute to the strength of Britain could have been paid than this Nazi hunt for new allies, this wild splashing of the map with new orders. Nor could any clearer challenge have been offered to India to stand and face the threats of the aggressors with united strength.

APPENDIX II.

SIDE LIGHTS.

WILL THEY COME?

When the Channel Ports cease to harbour far more troops and stores than can be respectably accounted for—and not till then—English people will be able to congratulate themselves on one of the greatest victories of all time—the defeat of the Invasion Project. But despite the trend of world-wide opinion, despite the 'switch' of published German activities to the other end of Europe, *that time is not yet.*

Certainly the man who ought to know, the man Hitler fears a good deal more than he appears to fear the Devil, Winston Churchill, does not intend that our people shall be lulled into a false sense of security, and while the Great Offensive is being built up in dockyards and factories, the Defence Forces are still right on their toes. The daily German nuisance-raids keep them in practice.

HOW MANY MORE PACTS?

Our enemies seem to have a perfect mania for PACTS! Is it because they are easier to tear up than Treaties or Agreements, at which they have shown themselves so proficient?

In any case, their latest effort does not seem to have alarmed anybody much. The nation against whom the Berlin-Rome-Tokio affair was ostensibly aimed, the U. S. A., have proclaimed it certainly stale and probably unprofitable; and the last of the signatories themselves, does not seem quite so enthusiastic since Great Britain quietly re-opened the Burma Road, and America scratched scrap-iron and wheat off their export menu.

But there may be *something* to be read into it. We suggest:—

- (a) Totalitarian Nations are now ranged against the Free World in vivid relief, or, in other words, **the dynamic theory of Democracy is brazenly challenged by the static ideology of Totalitarianism.**
- (b) Germany apparently had need to boom Axis solidarity in order to divert attention from two great Totalitarian failures, the Japanese assault on China, and the invasion of Britain.
- (c) Germany also appears to be hunting for new allies, as she recoils in savage disappointment from the Island Fortress.
- (d) Without any fanfare about PACTS, Anglo-American collaboration immediately becomes closer.

THE BALKAN COCKPIT.

The Balkan sky is heavy with war-clouds. Already there has been a flash of "Blitz"—and some 20,000 German troops are billeted in Rumania, a country, mark you, which used to be one of the Balkan Entente. Perhaps the wonder is that peace—of a sort—has obtained in that peninsula for nearly 14 months of a European war, for there it is that the lid generally blows off Europe's kettle first.

Like so many other misfortunes, we trace this one to the collapse of France. The Balkan Entente was the darling of the Quai d'Orsay for years; some degree of Balkan solidarity was France's chief eastern defence against the rising Hitler menace. The Entente received its first hard knock when its two chief architects, King Alexander of Yugoslavia and Louis Barthou were murdered on the quay at Marseilles. Its death-blow was administered by the Men of Vichy.

Bulgaria was always a stumbling-block, with its territorial flirtations with Germany and/or Russia, so we need not be surprised if she follows Rumania into Hitler's tender embrace. But, as usual with these burglarious episodes, it's an ill wind that blows *nobody* good, and it may well be that *now that Germany is established as the main bogey*, the other members of the Entente may be drawn much closer together. Yugoslavia has already dropped her anti-Soviet attitude. She, Greece (who already has a British guarantee) and Turkey, all have contiguous frontiers. Turkey is most anxious not to hazard her long-standing friendship with Russia..... in fact it does not seem too optimistic to guess that the moribund Entente may find new anti-Axis cohesion; and become if not openly pro-Britain, at least benevolently neutral under Russian protection.

DAKAR.

Are we going to hear more of Dakar? If we do, the news will be good this time, because the Senegalese do NOT like the German-run, Vichy-colonial government there. Hence the machine-guns in the streets, long after General de Gaulle had withdrawn his over-optimistic embassy. About that sad affair it is well to remember:—

- (a) that Britain believed, and still believes, that Senegal WANTS a Free French government.
- (b) Knows that the Germans are trying to spread *their* influence there, and that the opposition was at purely German instigation.
- (c) Never intended to engage on a major naval-military operation, and
- (d) withdrew rather than plunge General de Gaulle into a sanguinary struggle with his fellow-countrymen, while there is still real reason to hope that they will see the error of their ways.

AGAIN IN THE PICTURE.

It is a little surprising to find poor Finland in trouble again! Britain has had to protest against her allowing the transport of German

troops to Northern Norway through her territory. But what is more interesting is the question of WHY the Germans want to use this very roundabout route!

Here are some pointers :—

- (a) The obvious route is *via* Denmark, and then across the *Skaggerak*. But this mere 80 mile strip of sea is proving unhealthy for Nazi traffic. Despite the German announcement that "Swedish fishermen told a tall story", the exploit of the British submarine "Sturgeon" when she sank the German Transport "Marion" with over 3,000 troops on board on September 3rd, is definitely known to have taken place in the *Skaggerak*.
- (b) The next alternative for Hitler is even more perilous—the sea-route up the Norwegian coast. It is not the few hundred miles further that worries him, but the fact that ever since the Norwegian adventure, troop ships, tankers, supply ships and merchant vessels have been regularly falling victim to the rulers of the North Sea and the Atlantic, the British Fleet.
- (c) But what is the matter with Hitler's *favourite* route, viz., Sweden? He has already forced their agreement to his moving 'unarmed' troops through their territory. Can it be that since the failure of the Blitzkrieg against England, Sweden feels.....shall we say, more strictly neutral?

SHORT SIGNIFICANCES.

When the Reich Commissar Terboven recently announced the appointment in Norway of other Commissars, King Haakon of Norway pointed out in a broadcast that "not a single member of the *Storting* (the duly-elected parliament) had placed himself at Terboven's disposal"!

2. The Germans are introducing into Holland, "Labour passports", to control Dutch workers; they are also denying the dole to any unemployed who refuse to emigrate to Germany.

APPENDIX III.

BRITAIN SPEAKS.

A BROADCAST.

BY

J. B. Priestley.

GOOD EVENING!

THE DESPERADOS.

WELL, what's the position here now? We await new developments. An invasion is still possible though every week that it is postponed makes it a more reckless gamble, but that's no reason why the Nazis should not attempt it because they are nothing if not reckless gamblers. It's always been one of the mistakes of their opponents to suppose that they will not pursue a certain line of action because such an action on the surface appears to be unreasonable and the maddest gambling. We should always remember that the Nazi leaders are not solemn responsible statesmen of the old school who if they make a few mistakes can retire comfortably from public office, but more like gangsters who have to be ready to shoot their way out at a moment's notice. With them it must always be all or nothing; that fact combined with their complete lack of ordinary responsibilities and scruples, shown in their disregard of other people's lives, gives them a certain immediate advantage. So invasion though it has ever dwindling prospects of success, is still a possibility and is undoubtedly being so regarded here and preparations for giving the visitors a very warm welcome still go forward. On the other hand, a large scale German-Italian assault upon Gibraltar, Egypt and the Sudan is just as likely and certainly a rather more hopeful proposition than a trip across these cold rough seas, a trip for which return tickets will not be easily available. We shall see. Here you may show a little impatience and ask why the initiative should be left to Hitler, why we should merely wait on the defensive. Now this is a very important question, which demands a careful answer.

THE BRITISH OFFENSIVE IS "IN ESSE".

(I) Blockade.

In the first place, even at the present time, we are by no means strictly on the defensive, and all this talk of what will Hitler try next? should not hide that significant fact. The spectacular air war and all this Nazi propaganda nonsense about blockading Britain, should not make us forget that we happen to have a very powerful and efficient navy, and that navy is still doing its work, namely, not only guarding these shores, but also strangling the Nazi war economy. The British blockade, though you may not hear most about it, happens to be still in operation, our ships still sail the high seas bringing us whatever we need, and German ships stay at home, or merely creep along the coast bringing them nothing. Our shipping losses are not light, but they are still much smaller than they were during the U-boat action at the end of the last war, and we have received a great deal of extra shipping from our various allies.

Germany has been able to flow over half Europe and so has been able to postpone a settlement of her food problem, but the fact remains that she is becoming increasingly short of essential war materials because the captured countries had no great supplies of such things. The oil problem is still there and not less so because all this aerial activity must be expensive and the very efficient bombing of the R. A. F. of oil refineries and stores has considerably lowered existing stocks.

In short our own particular offensive, the silent and unspectacular pressure of our sea power, has continued without stopping, and even though we may sometimes overlook that fact, you may be sure the German General Staff and their experts don't forget; it would be just as easy as trying to forget a strong hand around your throat.

(II) Our Continental Raids.

But that's not all. We have another offensive that never stops, that is the bombing offensive of the R. A. F. which goes on hitting its targets, factories, railways and other communications, shipping and troop concentrations, night after night, inflicting tremendous damage. But not only does this go on unceasingly, but it is steadily increasing and will increase enormously as more and bigger bombers are brought into action and the longer nights enable us to travel further or spend more time over the targets. Just now, for obvious reasons, the bombers

are concentrating less on targets within Germany and more on the Channel ports, where railway sidings, dockyards and basins, transports barges, (sometimes, it is rumoured, crammed with men) are nightly bombed to blazes at small cost to ourselves and at very considerable cost to the Nazis. If they decide to give up the idea of invasion then the full bomber force is available to attack German factories and transports. This then is the other arm of the offensive that never stops. So much for the navy and the R. A. F.

When we come to the army, we are dealing with a force which is far smaller than the enemy, and that is being rapidly and heavily armoured. At the moment it is obvious that the British Army can only be on the defensive, but there can be no bigger misstatement than the impression that its leaders don't see this army as doing anything else but defend. It's being trained to attack. You can ask how it can ever expect to succeed against an army several times its size. As things are at present, it could not hope to succeed on the continent. But supposing control of the air, that vital factor, passes into our hands, as it did towards the end of the last war. What then? It has already been shown by the Nazis themselves that mere numbers of men no longer mean anything; but a very heavily armed and swift moving attacking force working in co-operation with a superior force of bombing, fighting and reconnaissance planes, can if necessary smash its way through armies that have an advantage of numbers.

HOW THE NAZIS' VICTIMS FEEL.

Moreover, Germany's hold on the countries she's conquered may easily become more precarious as the situation gets worse and the Nazis make more and more severe demands upon the conquered peoples. We know already that the velvet glove of the conqueror is wearing thin and that the people of Norway, Holland, Belgium, France are beginning to feel the iron hand that wears the glove. Two or three summer months of Nazi occupation with everybody on their best behaviour is one thing. An autumn and winter of them, with Nazis no longer on their best behaviour and reverting to type is quite another thing. Talk about Fifth Columnists, Germany is faced with the problem of coping with whole populations who are ready to act as Fifth Columnists. This explains why the Nazis have made such desperate attempts to persuade western Europe that Britain is the real enemy, that what Hitler wants to do is to establish a new European order free from Britain's influence.

But they don't go on to explain that this new order consists of complete economic domination by Germany and political tyranny unequalled in our time. We may be sure that nobody who was not bought, even before the Nazis marched in, is likely to be deceived by this talk. Unfortunately there are no people less able to play for long the part of sympathetic friends to populations which not long ago they were murdering by the thousand than the Nazis, who nearly all belong to that unhappy type of human being who ever compensates a desiccated feeling of inferiority by bragging, swaggering and bullying.

It is not unreasonable then for our leaders to feel that our continual offensive by sea and air have more than counter-balanced the German conquests of this summer, when the siege has further reduced the Nazi war economy and the Air Force which is already acknowledged to be superior in quality is at least equal in quantity, and so on its way to complete domination, that our land forces, armed with every possible device of swift and terrible assault, should have a fair chance of smashing their way through at one or more points along this vast coast line now held by the Nazis.

THE ADVANTAGES OF IMPERIAL EXPERIENCE.

It should be remembered that for all their tall talk, we know a great deal more about expeditionary forces than the Nazis do. It's an old game for us and a very new and hazardous one for them, depending as it does on sea power. Flushed and almost drunk with their lightning successes of the summer, the Nazis, I think, fail to see it like this and there can be little doubt that they imagined that after the collapse of France, a chorus of screams and threats would either induce Britain to sue for peace or would so paralyse our war effort that we could be easily mastered. But after that a good many things went wrong for them. They found that they were not going to be able to use the French fleet against us. Again, the Italians showed no inclination to sacrifice their fleet, either inside the Mediterranean, or after a desperate running of the gauntlet past Gibraltar, outside it. Again, the Nazi threats instead of creating disunity here, merely heightened our morale which in turn vastly increased our war effort.

THINGS ARE GOING WRONG BEHIND THE SCENES IN GERMANY.

This explains I think the curious Nazi tactics of the last month. I call them curious because they suggest instead of the usual sweeping plan, a hotch-potch of not very happy improvisation. First we had the mass attacks on our south-east coasts in an effort to destroy our fighter defences. These attacks failed because our fighter defences are not broken and the German losses of machines and trained men are terrific and then we have the indiscriminate terror—bombing of London. Now we have always known that this would happen, and I for one have always held that it would not happen until the Nazis were beginning to feel desperate, and for this reason, that such terror—bombing of a huge, helpless, civilian population would produce such an instant revulsion of feeling throughout the world, especially in the United States, that it was useless to try it except as a last desperate throw of the dice. Moreover by bombing every quarter of the capital from the poorest parts of the East End to Buckingham Palace itself, the Nazis have only heightened if anything the strong feeling of national unity and the nett result, apart from some obvious inconvenience, strain and some personal tragedies, has been to leave our war effort where it found it, and to make the mass of the people more angry and determined than ever.

Behind all this too has been a strange confused propaganda, contradicting itself at every turn and suggesting that Goebbels' organisation could not be given a definite line to work on, because no such line existed. Only two months ago, these people, who had overrun almost all western Europe were sitting on top of the world; all was to be over in a few weeks. There were dates announced for the dictating of peace and the triumphal marches, but now they are reduced to trying one desperate move after another, and hurriedly sacrificing valuable men, machines and material, rushing here and there for hasty conferences, now still pretending that they will have won the war in another week or two, then admitting that after all it may be a long and hard conflict. You must confess that this is a very strange transformation, suggesting that something has gone badly wrong behind the scenes. Meanwhile, I repeat, we await new developments.

GOOD NIGHT!

WEEKLY WAR SUMMARY.

9—10—40 to 16—10—40.

R. A. F. VICTORIES.

"British raids over GERMANY and occupied territories during the week ending at dawn on October 11 were on the same heavy scale as during the preceding week.

From authoritative sources in LONDON, it is learned that the outstanding objectives attacked included the following:—

BERLIN power stations, gasworks, aero-engine works, an electrical equipment factory and railways goods yards.

At ESSEN, Krupps works were twice raided. Other objectives attacked were aluminium works and a carbon electrode factory at GRAVENBROICH, a metal works at HANAU and the Fokker aircraft factory at AMSTERDAM, which was raided thrice.

Supply ships were sunk by the Fleet Air Arm off NORWAY.

Seven great oil plants in GERMANY, including the Rhenania Ossag works, HAMBURG, with a combined annual capacity of nearly 1,500,000 metric tons, were heavily attacked on Thursday night.

The German Official News Agency states that "indescribable destruction" reigned within a kilometre radius of the HAMBURG objective.

In all 58 raids were carried out against ports, coastal defences and shipping, 28 against railway junctions and goods yards, 13 against factories, 35 against aerodromes and seaplane bases, 12 against oil plants refineries, etc., and 7 against public utility establishments.

As the statement attached at the end of this review will show, the R. A. F. attacks during the current week, despite adverse weather, have been equally incessant and no less severe. On Saturday, for instance, the heart of BERLIN was bombed, and the city traffic was paralysed. Trams stopped, drivers, conductors and passengers hurrying to shelters; cinemas suspended performances, while members of the audience ran into the cellars; and restaurants stopped serving meals. Berliners who had been lulled into false security, lured by Goering's repeated assurances of BERLIN's invulnerability, now feel themselves badly let down by these recurring raids on the capital.

Other centres in German military-zones have fared even worse. As a Swedish eye-witness has stated BREMEN, for instance, has had to face a continuous bombardment but damage to the city of BREMEN is nothing compared to that of BREMEN harbour, where the great naval base, with its wharves and warehouses, has received many hits and much damage. HAMBURG harbour, to mention another objective, has been so often battered that, in the opinion of observers, it has become unusable. The report is that Yugo-Slav workers in the dockyards ask to be repatriated, unable to endure the nightly inferno caused here by the R. A. F. The shelling of the enemy-coastline again has been so continuous and on such a scale that the vaunted Blitzkrieg over BRITAIN is dwindling into insignificance in comparison.

Judged from the feeble and ineffective raids of the last two weeks the Blitzkrieg looks indeed like tailing off and even dying out. As Mr. Churchill told the House of Commons on Monday (October 7), that mathematically speaking, it takes a ton of bombs to kill three-quarters of a person and at the present rate it would take ten years more to demolish about half the houses in LONDON, during which time 'quite a lot of things were going to happen to Hitler and the Nazi regime'. There is no doubt that the suspension, for the present, of the "invasion" plan owes its origin to the brilliant victories of the R. A. F. on August 15, September 15, and September 27. This is the first major defeat that Hitler has met with in the War.

Yes. Signs are not wanting that, at last, the war is now shifting from Blitzkrieg on BRITAIN to attrition of GERMANY. Oil shortage is imminent. The Nazis are said to be scraping the bottoms of their oil-barrels for lubricants while Italian planes are getting grounded for want of petrol. The British plan of 'bombing and starving' is also felt in all the German-occupied areas. Unrest, the prelude to revolution, is growing. Policing difficulties are felt in NORWAY and HOLLAND. Even docile Vichy admits the existence of open demonstrations in FRANCE of sympathy with BRITAIN and General de Gaulle. It is very likely that the secret meeting on the BRENNER was to find a way out.

Rumania.—It is now definitely known that marching in dribbles, some 20,000 German soldiers of the Panzer Corps variety had arrived by October 14 and occupied Rumanian territory, urging various pretexts, such as, technical advice, army reconstruction, military instruction, protection of oil-fields and the fulfilment of guarantees arising out of the

VIENNA award. On October 22, General Antonescu, now bond-slave to the Axis, staged a fulsome welcome at the Royal Railway station near BUCHAREST to invaders styling themselves a "Military mission". We wonder how the German troops entered RUMANIA without passing through BULGARIA! By harbouring German troops RUMANIA has committed a clear breach of neutrality.

The present German penetration of RUMANIA and the drive to the sea seems to be the first step in a plan to dominate the Balkans. GREECE is watchful and TURKEY has declared that her 2,000,000 troops will stand across the path to the BOSPHORUS and the Middle East. GERMANY'S appearance on the Black Sea is like 'a dagger thrust into the flank of the Soviet'. The Russians are reported to have massed 20 divisions beyond the Rumanian border.

What the next step will be is a matter for conjecture at present. Surmises are rife ranging from the proposed construction of naval bases on, and the presence of German sub-marines in, the Black Sea, to the invasion of ASIA-MINOR, the seizure of IRAQ'S oil, and an attack on EGYPT from South-east Mediterranean. But it is idle to speculate.

AMERICA has already taken a definite step against RUMANIA by 'freezing' her funds in AMERICA, amounting to 100 million dollars.

RUMANIA'S miseries have already begun at home. Bread of inferior quality now sells at double the former price; three days in the week will be meatless; butter is becoming unobtainable and other food-stuffs and fuel grow prohibitively dear. Fires have broken out in three oil-wells at BAICOI on the Ploestie region, which German firemen are busy putting out.

America.—The reaction of public opinion in AMERICA to the Three-Power—or Three-Desperadoes—Pact for the division of the world has been 'to put the foot on the accelerator' of help to BRITAIN. All supplies of tin and rubber to JAPAN from the NETHERLAND INDIES have been stopped; 23 divisions of the United States Marine Corps have been told off to different points on the Pacific and the Atlantic, and HAWAII has been specially garrisoned. 'Ours is not and never shall be a policy of appeasement' declared Wendell Wilkie at one of his electioneering speeches. Speaking on Saturday night, on the occasion of Columbus Day, President Roosevelt observed: 'Men and women of BRITAIN have shown how free people defend what they know to be right. Their heroic defence will be recorded for all time to be a perpetual proof that

Democracy, when put to the test, can show the stuff of which it is made. No combination of the Dictator Countries of EUROPE and ASIA will stop the help we are giving to almost the last free people fighting to hold them at bay.'

AMERICA'S firm stand and BRITAIN'S decision to reopen the BURMA-YUNAN road which means the opening of the HONG-KONG route also, have led to something of a climb-down on the part of JAPAN, or at least to an appreciation of the grave risks she is running in a conflict with the Democracies. Mr. Matsuoka has issued a statement on October 10 characterising the Three-Power-Pact as a peace pact directed 'for' and not 'against' U. S. A. and adding that the idea, in particular, of any other neutral being involved in the European War or coming into conflict with JAPAN was enough to make one shudder.

And well may JAPAN shudder, because as Reuter's Diplomatic Correspondent points out "Inconvenient as the various UNITED STATES' measures hitherto directed against JAPAN'S economy may have been, they would be trifling compared with a *full-blooded economic war*, which both BRITAIN and the UNITED STATES would be in a position to wage, if necessary.

"Japan is notoriously short of foreign exchange, while the maintenance of her existing stock position is realised to be entirely dependent upon her ability to maintain her export trade to various centres at present friendly to her and which, in the event of war with such centres, would certainly be closed to her.

"The question is asked what would happen to the important *Japanese silk export trade* if the UNITED STATES and other markets were not available, while the equally important *Japanese cotton piecegoods trade* is known to depend largely on the goodwill of the British Empire market and the willingness of INDIA and the UNITED STATES to send shipments of cotton to JAPAN.

"An outbreak of war in the Far East would, certainly, make it impossible for JAPAN to acquire *copper from Canada or the United States controlled mines*."

"JAPAN'S position is thus vulnerable from both the importing and exporting angles."

China.—While JAPAN reports a new offensive along a 180-mile front against 20 divisions of Chung-king to the west of Tai Hu lake, the Chinese claim the recapture of MATANG after a successful six-day battle.

War at sea.—CHERBOURG was bombarded by heavy and light forces of the Navy on Thursday night with the co-operation of the R. A. F. Subsequent reconnaissances reveal much damage to the harbour and considerable reduction in the shipping. Curiously enough no naval opposition came from the enemy though it was known that enemy light forces were at CHERBOURG.

R. A. F. Raids over Enemy Territories.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
7—10—40. (Monday).			
	TEMPLEHOF GOODSYARD; 3 power stations and several industrial plants in BERLIN area.	...	A large fire started; great havoc wrought.
	"Invasion bases" from CALAIS to BOULOGNE.	...	Heavily pounded.
	Storehouses and ships in the harbour of LORIENT.	...	Storehouses set on fire, many ships damaged.
	Ships at ROTTERDAM and GRAVELINES.	...	Many sunk.
	Barge concentrations on the Dutch coast.	...	...
	Shipping at LE HAVRE	...	1 plane.
	Naval docks at WILHELMSHAVEN	...	...
	Goodsyards at HAMM, SOEST, MONHEIM and GREMBERG.	...	...
	Aerodromes, ports and shipping at LORIENT, CHERBOURG, DIEPPE, CALAIS, BOULOGNE, GRAVELINES, DUNKIRK, OSTEND, ZEEBURGGE and ROTTERDAM.	...	...
	Gun emplacements at CAP GRIS NEZ.	1 plane.	...
	The FOKKER works at AMSTERDAM.	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
7—10—40. (Monday)—cont.			
	Railway line and station at AISHA (on the JIBUTI-ADDIS ABABA railway.)	...	Many bridges blown up; traffic held up.
	Reconnaissance over enemy territory in AFRICA.	...	Useful information discovered.
8—10—40. (Tuesday).			
DAY:—			
	Ports of BOULOGNE and LORIENT	...	...
NIGHT:—			
	Naval bases at BREMEN and WILHELMSHAVEN.	...	Extensively damaged.
	Oil refineries at HAMBURG and GELSENKIRCHEN.	...	Set on fire.
	A power station at KIEL	...	Damaged.
	The KRUPPS works at ESSEN	...	Main building ablaze.
	Metal works at HANAU	...	...
	The FOKKER aircraft works at AMSTERDAM.	...	...
	Goodsyards at MONHEIM and GEMBURG.	...	Set on fire.
	Several aerodromes in enemy territories.	...	Damaged.
	Invasion ports in the CHANNEL area.	...	A scene of devastation
	Aircraft on the ground at BARDIA	...	Direct hit!
	Barracks and buildings at SOLLUM	...	Destroyed.
	Harbour jetties, barracks and workshops at ASSAB (3 attacks).	...	The whole place ablaze.
	A machine-gun post at ELWAK	...	...
	Reconnaissance over enemy territory in AFRICA.	No loss.	...
9—10—40. (Wednesday).			
DAY:—			
	Oil plant at HAMBURG	...	Set on fire.
	Barges and bridges at a Canal-Junction at ANNA PAULOWNA.	...	Damaged.
	Railway sidings near WARENDORF and HAMBURG.	...	...
	Aerodrome at TEXEL	...	...
	Shipping at LE HAVRE and other enemy occupied Channel ports.	1 plane.	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
9—10—40. (Wednesday.)—cont.			
NIGHT :—			
	An oil plant and munitions factory at COLOGNE.	...	Set ablaze.
	Aluminium works at GREVENBROICH	...	Explosions and fire started.
	The KRUPPS works at ESSEN	...	Set on fire.
	An electric power station at REISCHOLZ.	...	...
	Railway communications and goods-yards at COLOGNE, DUSSELDORF, WESEL and BRUSSELS.	...	Great havoc wrought.
	Channel ports from AMSTERDAM to LE HAVRE.	...	...
	Shipping and workshops at BREST	1 plane.	Direct hits on enemy destroyers.
	3 enemy cargo ships in the River Mass.	...	...
10—10—40. (Thursday.)			
	Oil storage tanks at HAMBURG, HANOVER, REISCHOLZ, GELSENKIRCHEN, COLOGNE, MAGDEBURG and LEUNA.	...	Blown up; big fires started.
	Warships at WILHELMSHAVEN harbour.	...	1 plane shot down.
	The KRUPPS shipyards at KIEL	...	Fires started in the docks.
	Shipping in the ports of CALAIS, BOULOGNE, LE HAVRE, BREST, FLUSHING, AMSTERDAM and DENHELDER.	...	Many sunk.
	Coastal batteries at CHERBOURG	...	Silenced.
	The FOKKER works at AMSTERDAM.	...	...
	Factories at BOTTROP	...	...
	A blast-furnace at OBERHAUSEN.	...	...
	Railway at SOEST, HAMM and GELSENKIRCHEN.	...	Damaged.
	Aerodromes at DEKOoy, KLOPPENBURG, South-west of BREMEN and OSTHEIM.	...	Destroyed.
	Seaplane base at NORDERNEY	No loss.	2 planes.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
10—10—40. (Thursday)—cont.			
	Military objectives at BENGHAZI	...	Warehouses and docks damaged.
	Shipping in TOBRUK harbour	...	Buildings damaged.
	ASSAB, MAI ADAGA and JURA	...	Main pipe head set on fire.
	Motor tank port on the DESSIE-ASSAB road.	...	...
	Store buildings and barracks at RAS CARIBALE.	...	...
11—10—40. (Friday.)			
	Oil plants, factories and the docks at KIEL, HAMBURG, BREMERHAVEN, WESERMUNDE and WILHELMSHAVEN.	...	Blazing fires seen.
	Several aerodromes on the islands along the Dutch and GERMAN Coasts including those at DEEKOoy, TEXEL, NORDERNEY, WANGEROOK, DENHELDER and SYLT.	...	Heavily damaged, many fires started. 1 bomber.
	German invasion ports including ANTWERP, OSTEND, CALAIS, BOULOGNE and LE TREPOT.	No loss.	Fires and explosion started.
	Harbours at BENGHAZI and TOBRUK	...	2 ships set on fire. Warehouses damaged.
	Reconnaissance over LIBYA	...	...
	Aerodromes at ASMARA, GURA, MAI ADAGA and many others in ABYSSINIA and Italian SOMALILAND.	No loss.	Hangers and buildings damaged. Many fires started.
12—10—40. (Saturday.)			
	An electric power station, gas works, an important goodsyard and other military objectives in BERLIN.	...	Many fires started; great damage done. City traffic paralysed.
	Aluminium works at HERINGEN	...	Damaged.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
12—10—40. (Saturday)—cont.			
	An electric power station at WAL-DECK and another in occupied FRANCE.	...	...
	The Krupps works at ESSEN	...	Huge fires started.
	A blast-furnace at TORGAU	...	...
	Metal works and FOKKER aircraft works at AMSTERDAM.	...	Destroyed.
	Oil plants at COLOGNE and HANOVER	...	Fires started.
	Goodsyards at HAMM and COLOGNE.	...	...
	The DORTMUND-EMS aqueduct	...	Made unfit for navigation.
	Several enemy aerodromes	...	...
	Gun emplacements at CAP GRIS NEZ	...	...
	A convoy off the NORWEGIAN coast	No loss.	1 ship damaged.
	Military objectives at BARDIA	...	Barracks hit.
	Aircraft on the ground at EL ADEM	...	Considerable damage caused.
	Buildings in DERNÄ	...	Damaged.
	Shipping and harbour at TOBRUK	...	Smoke and fire seen
	Aerodromes at ASMARA and GURA...	No loss.	...
13—10—40. (Sunday.)			
	Harbours at FLUSHING (Holland), DOMBERG and across the mole at ZEEBRUGGE (BELGIUM).	...	Series of fierce fires started. Heavy damage.
	Naval bases and shipping at KIEL and WILHELMSHAVEN.	...	Many ships damaged.
	BLOHM and VOSS ship-building yards at HAMBURG.	...	...
	The coal-tar plant at ESSEN	...	Damaged.
	Military objectives in Western GERMANY and the RUHR.	...	...
	Aerodromes at WOENS, DORDRECHT and TEXEL.	...	...
	Gun positions on the islands of BORKUM and TERSCHELLING.	...	...
	The seaplane base at NORDERNEY	...	Destroyed.

Enemy Raids over Britain and British Territories.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
8—10—40. (Tuesday).			
MORNING :—			
	LONDON, South-east England	...	Little damage and a few casualties ;
AFTERNOON :—			
	Coastal towns in KENT, SUSSEX and ENGLISH CHANNEL.	...	Houses and buildings damaged ; a few persons killed.
EVENING and NIGHT :—			
	Several South and South-west towns ; LONDON, South-east ENGLAND and LIVERPOOL.	8 planes.	Fires started but soon extinguished ; no bombs fell on LIVERPOOL. 2 planes.
	ADEN and MALTA	...	No damage.
9—10—40. (Wednesday.)			
DAY :—			
	The East ANGLIAN coast, the THAMES ESTUARY, South-east coast, the MIDLANDS and LONDON.	...	Some buildings damaged ; little military damage ; a few casualties.
NIGHT :—			
	LONDON and its suburbs, South, South-west and South-east ENGLAND ; South WALES.	4 planes.	No serious damage ; number of casualties small. 1 plane.
10—10—40. (Thursday.)			
DAY :—			
	South-east ENGLAND	...	None reached LONDON.
	Several places in KENT, SUSSEX and the THAMES ESTUARY.	...	Little damage and casualties few.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
10—10—40. (Thursday)—cont.			
NIGHT :—			
	Towns from the THAMES ESTUARY to (WEST COUNTRY), WALES, MIDLANDS, LIVERPOOL and North-east ENGLAND.	...	Fires started but soon put out, a small number of fatal injuries.
	Outskirts of LONDON	... 5 planes.	5 planes; 2 pilots safe.
11—10—40. (Friday.)			
MORNING :—			
	EAST ANGLIA and South-east ENGLAND.	...	None reached LONDON.
DAY :—			
	Several places in KENT, ESSEX, THAMES ESTUARY and the DORSET coast.	...	Slight damage; a few killed.
NIGHT :—			
	LONDON area; a few points in WALES and SCOTLAND; MERSEYSIDE.	8 planes.	Driven away; some casualties; but damage slight; 9 planes; 6 pilots safe.
	WAZIR and LODWAR area (KENYA)	...	No damage.
12—10—40. (Saturday.)			
MORNING :—			
	LONDON area, KENT and SUSSEX	...	Only slight damage.
AFTERNOON :—			
	HASTINGS and LONDON suburbs	...	...
NIGHT :—			
	LONDON area, some districts in the MIDLANDS, South and South-east ENGLAND.	11 planes.	Fires started but soon put out, a few casualties 10 planes; 7 pilots safe.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
13—10—40. (Sunday.)			
DAY :—			
	LONDON outskirts, South-east ENGLAND and KENT coast.	...	Very slight damage.
NIGHT :—			
	LONDON area, LIVERPOOL and a North-east town.	2 planes.	Slight damage; a few cases fatal; 2 planes.
	ADEN.	...	No casualty; no damage.
14—10—40. (Monday.)			
DAY :—			
	A number of points in South ENGLAND and the MIDLANDS, HOME COUNTIES, EAST ANGLIA and SCOTLAND.	...	Some houses damaged; a few casualties and some killed.
NIGHT :—			
	LONDON area.	...	Only slight damage.
	A MIDLANDS town.	...	Fires started but soon extinguished.
	Some places in the HOME COUNTIES, South-east ENGLAND and WALES.	...	

APPENDIX V.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period September 24th—30th, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

24—9—40.

An example of flagrant German invention was supplied in yesterday's broadcasts—or rather two, since the Nazis muddled their cooking and attributed the same statement to 2 different people, to the British Air-Marshall Joubert in the English broadcast and to the British Air Minister, Sir A. Sinclair in the Hindustani broadcast. The Air Marshal is reported to have said that "the British are now sick of dropping bombs on military objectives and German in Germany would now be hit"; while into the Air Minister's mouth are put the words: "the Air Ministry are not concerned with military objectives in Germany: they are only concerned with bombing the towns of Germany".

In fact, of course, neither Air Marshal nor Air Minister nor any other responsible person in Britain has said any such thing. The Germans' lie may perhaps be regarded as cover for a serious propaganda mistake which they made last Friday, when in their Hindustani broadcast they threatened further air raids and added "in these attacks Germany will not care as to where the bombs fall".

25—9—40.

Berlin paints a grim picture: "Famine now stalks side by side with Winston Churchill. How far hunger will stay from total starvation depends on how long the war continues. If it goes on for long enough England will become a land of skeletons". Whoever "stalks side by side with Mr. Churchill," famine quite evidently avoids the company of Lord Woolton, the British Minister of Food, who assured the nation (September 25) "there will be enough to eat," and that "we have stored for to-day and for the days to come."

The Italians ask "Is not the British fleet already bottled up in the Mediterranean?". Germany obligingly supplies the answer in her broadcast the very same day; "It is reported from Spain that a British naval squadron was observed proceeding from Gibraltar in a south-westerly direction".

The Italian Minister for Colonies, Signor Teruzzi, "further declared that Fascist Italy was not indulging in suppression and terrorism but in the spreading of civilization. The Germans had pledged themselves to the same task....."

"Words are a very fine thing", said Mussolini, (May 17, 1930) "but rifles, machine guns, warships, aeroplanes and cannon are still finer things". From to-day's 'Haw-Haw' homily comes the apt echo. "The power to destroy is greater than the power to produce".

The visit of French aircraft to Gibraltar, at a height of 20,000-25,000 feet, brings from Rome the announcement that "the French planes flew low over the target". This is some indication of Italian ideas of a safe height for raiding.

26—9—40.

The Berlin radio suffers from a chronic inability to leave well alone. Having first of all characterised the sinking of the evacuee ship *City of Benares* as "a pure invention", it proceeded within 24 hours to accuse Mr. Churchill of having ordered the sinking; now it has discovered the vessel was actually an auxiliary warship. The authority for this disclosure is given as the "New York Sun", a newspaper of a notoriously pro-Nazi complexion.

That "Spain has decided to play her part on the side of the Axis powers" is a typical example of counting the chickens before they are hatched. Whatever pressure has been brought to bear on Señor Suner in Berlin, General Franco has given no indication of his intention that Spain shall "play her part" on any side but her own.

"Then came the British assault on Dakar" says Lord Haw-Haw after a long preamble in which Churchill is once more accused of "having committed the biggest crime in the history of the world". (Previous "biggest crimes in history" of the astonishingly active Churchill appear to have been sinking of the British ships *Athenia* and *City of Benares* and the French ship *Meknes*, the Munich beer-hall explosion, and the bombing of Buckingham Palace).

27-9-40.

After the repeated Nazi assertions that "the world now knows whom to believe", it is surprising to find a talk from Berlin opening with the words: "Millions of people over the whole world are in doubt as to what they should believe to-day about Germany and the Nazi regime". The speaker draws a picture of the Utopia that is Germany. "Fear of insecurity is removed"; people are "assured of a good home, that their children will be provided for and educated"; "There is not the slightest difference between rich and poorthe old will no longer be dependent upon the benevolence of others: in this way the Labour Front has given every German the satisfaction, the honour and the privilege of not only working for his family but for his people and his country; the honour also of raising the standard of living".

Compare this pictured paradise with the actual conditions. Compulsory labour service was introduced in Germany in 1938. In February 1939, a further decree empowered employment officers to allocate the whole labour supply in accordance with political needs. A worker in a factory was to obey orders just like a soldier at the front.

The German Labour Front having fixed wages for workers, the *Angriff*, its official organ, announced last June that the system already in use in the building industry would be universally adopted; this provided that employers paid Labour Front rates only to workers of normal efficiency. As the employer was left to judge for himself what constituted normal efficiency, his pay-roll very soon showed a surprising number of sub-normal workers, and the so-called fixed rates became an official farce. In addition to long regular hours, according to the *Statistik des Deutschen Reichs* the working man is forced to work overtime and on holidays without extra payment. Of the dockers at Hamburg 2,500 were removed to the fortifications so that the remainder had to work 80 hours a week.

Even invalids are mobilized in factory work and a report from Western Germany states that the workers are exhausted. The forcible transfer of workmen causes misery in their families.

"German youth must learn to remain silent", said Hitler in *Mein Kampf* "not only when he is rightly rebuked, but also when he is wrongly rebuked";

but it is unlikely that the Fuehrer foresaw what the force of Nazi example would do for the youth of Germany. A communiqué lately issued by the *Deutsches Nachrichten Buerro* forbade young people of either sex under the age of 18 to walk alone in the street after 8 P. M. This order had been made necessary by the unparalleled demoralisation of the German youth since the outbreak of the war. 4,682 trials have taken place of young people charged with robbery since September 1939; 11,000 trials of girls and boys charged with drunkenness, rioting, cheating, deception, and fraud of every kind; in Berlin alone 31,000 trials of every kind of youths dealing illegally with ration cards, food, clothing, etc. The crime wave all over Germany has reached enormous figures.

28-9-40.

Berlin claims that no attacks were made by the R. A. F. on Germany or the occupied territory on September 27. Was it then the *Luftwaffe* which bombed Berlin twice that evening, not to mention the raids on munition factories at Hanan and Dusseldorf and the usual hammering of Nazi invasion bases along the Channel?

29-9-40.

Lord Haw-Haw, who can always be depended on to give a little colour to matter-of-fact news reports, now claims that "several British ships were sunk" off Dakar during the abortive attempt there last week. In view of Lord Haw-Haw's well-known familiarity with British naval losses, it is a little disappointing that he should omit to give news, tonnage or even class for his latest sinkings. In point of fact, no British ships were lost off Dakar—nor were his "three planes at least" shot down.

However, Lord Haw-Haw doesn't really expect to be believed. A note for anyone who still relies on German broadcasts is to be found in his words: "In my last week's review I referred to important diplomatic developments which might be expected, and those who looked forward to something sensational in this respect have not only been disappointed but deserve to be".

30-9-40.

"Saturday's raid over London" says Berlin, "took place in brilliant sunshine, and wave after wave of bombers launched attacks over Central London". The sunshine was more brilliant than the attack, as not one enemy plane succeeded in reaching London.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

24—9—40.

The Rome Radio denies that any Muslims were killed in the raid on Haifa. Actually 32 Arabs were killed and 68 injured. Ninety-nine per cent. Arabs are Mussalmans. Simultaneously with the bombs the Italian bombers dropped leaflets protesting Mussolini's love for the Arabs.

26—9—40.

The Italian radio describes Ahmed Maher Pasha as a "paid British agent". Ahmed Maher Pasha is the President of the Egyptian Chamber of Deputies and leader of the Saadist Party. On previous occasions the Italians have described Hassan Sabry Pasha the Prime Minister of Egypt and Ali Maher Pasha the ex-Prime Minister in more or less similar terms. Even King Farooq has been described as susceptible to the underhand influence of the British Ambassador, though on the other hand the Italians delight to announce from time to time that His Majesty has cold-shouldered the Ambassador.

28—9—40.

The Nazis say that the Arabs are preaching a holy war against Britain and the Italians say that the British have got certain Indian Mussalmans to preach a holy war against Italy. Both statements are patently wrong. Indian Mussalmans have NOT declared a holy war against Italy so the question as to who made them do so does not arise. On Sept. 23 the Mulla Sahib Butan did say, in a four-hour sermon, that Italy's aggression in Egypt was a call to the Muslims of the world to start another set of crusades after seven centuries; but the Mulla Sahib belongs to the independent tribal territory of Tirah, and would hardly relish the Nazi suggestion that he has been "got at" by the British.

29—9—40.

If Dr. Goebbels is to be believed, "the three great powers of the world namely, Germany, Italy, and Japan, have divided the old world into four divisions—Europe, East Asia, India and Russia". Africa, the Arabic-speaking countries and Persia do not appear on this Nazi map.

The problem of Russia "has been solved", the Nazis say by "the fifth clause of the new treaty which says that the alliance will not affect Russia". "Only the problem of India remains". And the Nazis subtly threaten India. "It is the duty of Indians to scrutinise all the events and learn a lesson from them.....They have to think themselves and decide as to what position India will occupy in the coming new order". On any question of a Nazi-Japanese "new order" India will certainly know how to decide.

30—9—40.

The Italians say that the Treaty with Japan has made "an excellent impression on Washington circles". The Nazis said two days ago (Sept. 28) that it had "greatly shocked America".

From the fact that two of the R. A. F. planes alleged to have been shot down over Germany were manned by Australian pilots the Rome Radio makes the deduction that Britain has not got a sufficient reserve of pilots, "since she is using pilots from abroad". The fact that Australians, Canadians, New Zealanders, S. Africans, Czechs, Poles and Frenchmen are serving in the air against Italy and Germany is obviously an uncomfortable one for the Axis.

TOUR PROGRAMME

OF THE

Recruiting party, Royal Indian Navy, to recruit Seamen;
Stokers, Signalmen and Wireless Telegraphists.

Place.	Date.	Arrive.	Leave.	Remarks.
Mangalore ...	4th November	Monday P. M.	...	Night at Mangalore.
"	5th	Tuesday	...	Recruit Mangalore.
"	6th	Wednesday	09.35	In Train.
Cannanore ...	6th	"	12.35	Recruit Cannanore.
"	7th	Thursday	12.55	Recruit Cannanore and leave.
Calicut ...	7th	"	15.00	Night at Calicut.
"	8th	Friday	15.00	Recruit and leave.
Ernakulam ...	9th	Saturday	10.00	Recruit Ernakulam.
"	10th	Sunday	...	At Ernakulam.
"	11th	Monday	10.00	Leave for Quilon.
Quilon ...	11th	"	15.00	Night at Quilon.
"	12th	Tuesday	...	Recruit Quilon.
"	13th	Wednesday	10.00	In Train.
Madras ...	14th	Thursday	07.00	At Madras.
"	15th	Friday	...	Recruit Madras.
"	16th	Saturday	08.00	In Train.
Delhi ...	18th	Monday	09.00	At Delhi.
"	19th	Tuesday	08.00	Leave for Jhajjar.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XV.

October ...	19, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
	20, Sunday ...	Tirugokarnam	...	5.30 p. m.
		Adanakkottai	...	5.30 p. m.
		Poovarasakudi	...	5.30 p. m.
	21, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
		Rani's School	...	10.25 a. m.
		Arimalam	...	5.30 p. m.
	22, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
		Chery	...	5.30 p. m.
		Kunnandarkoil	...	5.30 p. m.
		Kudimiamalai	...	5.30 p. m.
		Ramachandrapuram	...	5.30 p. m.
	23, Wednesday	Annavasal	...	5.30 p. m.
		Virachilai	...	5.30 p. m.
	24, Thursday ...	Konapet	...	5.30 p. m.
		Perungalur	...	5.30 p. m.
	25, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

LECTURE XVI.

"	26, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
	27, Sunday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
		Tiruvappur	...	5.30 p. m.
		Karaiyur	...	5.30 p. m.
		Mithulapatti	...	5.30 p. m.
		Puduppatti	...	5.30 p. m.
		(Ponnamaravathi).	...	5.30 p. m.
		Keeranur	...	5.30 p. m.
	28, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
		Rani's School	...	10.25 a. m.
		Kuruvikondanpatti	...	5.30 p. m.
		Panayappatti	...	5.30 p. m.
		Venkatakulam	...	5.30 p. m.
	29, Tuesday ...	Vendampatti	...	5.30 p. m.
		Rayavaram	...	5.30 p. m.
		Kilaniilai	...	5.30 p. m.
		Kulipirai	...	5.30 p. m.
		Tirumayyam	...	5.30 p. m.
November ...	1, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

WANTED

(BY THE WAR INFORMATION BUREAU)

A PATRIOTIC DONOR OF
AN OLD MOTOR CHASSIS
IN RUNNING ORDER.
IF SOME ONE WILL GIVE
US A CHASSIS, WE WILL BUILD
A SUITABLE BODY
AND HAVE A TRAVELLING
INFORMATION VAN TO TOUR
THE STATE.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்:

பிரசுரம்]

1940-ம் வரு அக்டோபர் மீ 19

[ந. 15.

பிரஸங்கம் XV.

அமெரிக்கா.

அமெரிக்கா தேசத்தைச் சேர்ந்த செருக்குக்கொண்ட பேர்வழி ஒருவர் தன்னுடைய ஆங்கில நண்பன் ஒருவன் டம் சொன்னார்: “இங்கே பார், தம்பி, எங்களிடம் ஒரு யந்திரமிருக்கிறது. அதன் மூலம் நியூயார்க்கில் ஒரு சத்தம் போட்டால், ஐந்து நிமிஷத்தில் அந்த சத்தம் விகாக்கோவில் கேட்கும்! சொல்லு, இது மாதிரி உன் தேசத்தில் உண்டா?”

அதற்குத் தலையைச் சொரிந்து கொண்டு ஆங்கிலேயர், “அது சரி, நாங்கள் 1914-ல் ஒரு சங்கு ஊதினோம், அது 1917-ல் தான் உங்கள் காதுில் பட்டது” என்று பதில் சொன்னார்.

இந்தக் கதை சிறந்த விகடத் துணுக்காக இல்லாமலிருக்கலாம். ஆயினும், இன்று பிரசங்கத்திற்கு அது பொறுத்தமானது. ஏனென்றால், அமெரிக்கா தேசத்தவரைப்பற்றி தற்பொழுது ஆங்கிலேயர்களுக்குள்ள நினைப்பையும், அமெரிக்கா தேசத்திய ஐக்கிய மாகாணங்களின் ஸ்தல சந்நிவேசமென்ன, பிறரை எதிர்பாராமலிருக்கும்படியான பொருளாதார நிலைமையென்ன, இவைகளின் பயனாக ஐரோப்பிய அரசியல் வியவகாரங்களிலிருந்து அமெரிக்கா விலகியிருப்பதையும் மேலே சொன்ன கதை துலக்கிக்காட்டுகிறது.

அமெரிக்க பிரஜை—ஐதீகம்.

2. ஐக்கிய மாகாணத்தவர், பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு வெளியில் ஜாஸ்தியாக இங்கிலீஷ் பாஷையை பேசுபவர்கள்; ஆங்கிலேயருடன், மகா கவிளான ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், இவர்களைப் பூஜிப்பவர்கள்; பெயர்போன ஆங்கில கிராமந்தா மாளிகைகள், புராதன சின்னங்கள், சட்டசபைகள், ஸ்காட்லாந்து தேசத்திய ‘விஸ்கி’, பழைய சித்திர நிகுணர்கள், இவர்களை ஜன்ம

பூமி வாத்தலயத்துடன் நினைத்து உருகிறவர்கள்; இவர்கள் வம்சவிருஷத்தின் வேர்கள் இங்கிலாந்தில் ஊன்றி இருக்கின்றன; இவர்கள் கையாடும் அரசியல் தத்துவம், ஜனநாயக ஆக்கி; இவர்கள் அரசியல் திட்டத்திற்கு வழிகாட்டியோ "ஸ்வதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்" என்பவைகளுக்காக பெரும் புறம் சிவைய கிளப்பிய பிரான்ஸ் தேசம்; ஏகாதிபത്യம் என்ற பிசாசை எதிர்க்கத்தயாரானவர்கள்; கடல் கொள்ளை என்பதை ஒழிக்க இங்கிலாந்து, பிரான்ஸுடன் சேர்ந்து போர் புரிந்தவர்கள்; சீன தேசத்தில் கலகம் செய்த பாக்கிஸ்தான் எதிர்த்தவர்கள்; இன்று அவர்களுக்கு விரோதியாயிருப்பவர்களை இருபது வருஷங்களுக்கு முன் மேல்ஜரோப்பாவில் எதிர்த்து சண்டைபோட்டவர்கள்; இப்பேர்ப்பட்ட இந்த அமெரிக்க ஜனங்கள், தங்கள் பழைய நண்பர்களும் வழிகாட்டிகளுமான ப்ரான்ஸு தேசத்தார் படுத்துப்போன பின்னும், இந்த புத்தத்தில் இதுவரை கலந்து கொள்ளவில்லையே என்றால், அது கொஞ்சம் ஆச்சரியமான விஷயந்தான். இந்த அசம்பாவிதத்திற்கு சமாதானம் சொல்லுவதென்றால் கொஞ்சம் சிரமந்தான்.

3. ஆயினும் சொல்லலாம். சமாதானமும் அவர்கள் மனோபாவத்தை அனுசரித்தும், எதிர்கால சம்பந்தப்பட்டவரை நம்பிக்கையுடனும் சொல்லலாம்.

அமெரிக்க பிரஜை—உண்மை விவரங்கள்—கீழ்ப்பக்கம்.

4. முதலாவதாக, நாம் ஒரு விஷயம் மறந்து விடுகிறோம். அமெரிக்கா என்று நாம் சொல்லும் பிரதேசம் ஒரு பெரிய கண்டத்தில் பாதிபாகம். அது மட்டுமல்ல, பலவகை மனிதர்கள், வித்தியாசப்பட்ட மதங்கள், அபிப்பிராயங்கள், தத்துவங்கள் எல்லாம் இந்தியாவில் இருப்பதுபோல் குழம்பிக்கிடக்கும் ஒரு பெரிய கதம்பம் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவது இயல்பு. அது செல்வம் பெருந்த சீமை, மானிட ஸ்வதந்திரம் ஜாஸ்தி. இனுவல்களின் பிரயோஜனத்தை எல்லோரும் அடையலாம், எந்நிலைமையிலும் வெண்மை வர்ணமுள்ளவர்கள் எல்லோருமே அடையலாம் என்ற எண்ணத்தால், ஜனத்தொகை பெருத்து, கஷிப் பிரதிக்ஷிகள் வலுத்துப்போன ஐரோப்பா கண்டத்தில் காலகோபத்திற்குக் கஷ்டப்பட்ட ஜனங்கள் கணக்கிடமுடியாத அளவிற்கு அமெரிக்காவிற்கு குடியேறியிருக்கிறார்கள். ஐக்கியமாகாணங்களில் மட்டும் என்பதுலகும் ஜெர்மானியர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்துலக்ஷக்கணக்காக இதாலியர்கள், போலண்ட்காரர்கள். ஜெக்கர்கள், ஐரிஷ் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் ஜாஸ்தியாக, சண்டைகளால் சீர்கெட்டு, பொருளாதார நிலைதவறி, தடுமாறி நிற்கின்ற, கீழ் ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த சிறிய தேசத்தவர்கள், அமெரிக்காவில் குடியேறி அத்தேசத்தவர் ஆகிவிட்டார்கள்.

5. அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரக்கரைப் பக்கமிருக்கிற நல்ல பயிற்சிபெற்ற உண்மை அமெரிக்கர்கள் அந்தாங்கத்தோற்றங்களை கவனிப்போம். இங்கிலாந்து மன்னராயிருந்த மூன்றாவது ஜார்ஜ் மன்னருடன் தைரியமாகப் போர்புரிந்து ஸ்வதந்திரம் பெற்றவர் வம்சத்தவர்கள் அல்லவா அவர்கள்? தானுண்டு, தன்வேலை யுண்டு என்று இருந்துகொண்டு, ஒருதேசத்தின் பலம் அளவிற்கு மிஞ்சிப்போய் விடக்கூடாது, பலதேசங்களின்பலம் ஒரே அளவில் இருக்கவேண்டும், ஒன்றுமையால்

காபத்து ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும், சமாதானப்படுத்தல் என்றகொள்கை களைக்கையாடாமல், சாயனசாஸ்திரங்களை சரிவரத்தெரிந்து, பணம் செலவுசெய்து ஜனங்கள் வாழ்க்கைக்கு சாதகங்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, மற்றதேசத்தவர்களைக் காட்டிலும், ஊக்கத்துடனும், யுக்தியுடனும், விடாமுயற்சியுடனும், பூமியின் செல்வத்தை உபயோகப்படுத்தி சொற்பகாலத்திற்குள்ளாக, உயர்ந்ததேசங்களின் மூன்னணியில் அமெரிக்காவைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினவர்களல்லவா?

நடப்புகள்—மேற்குப்பக்கம்.

6. ஐக்கிய மாகாணங்களில் அடிக்கடி தேர்ந்தெடுத்தல் விஷயமாக கெஞ்சி கூத்தாடியோ, தாஜா செய்தோ, ஏமாற்றியோ 'வோட்டு' அபேஷிக்கப்பட்டவர்களும், கைத்தொழில் மயமான மேற்குபிரதேசங்களிலுள்ள இத்தகைய மனித வார்க்கங்கள் போக, மேற்குப்பக்கம் படர்ந்துகிடக்கும் விஸ்தாரமான புல் காடுகளில் பாவியிருந்துகொண்டு, வியாபார தோதுகள்மட்டும் தேடி, காலக்கிரமப்படி விளைச்சலில்லாமல் போனால் அரசாங்கத்தாரிடம் சகாயம் தேடி, தங்கள் முன்னோர்கள் சிவப்பு இரத்தியருடன் போராடியும், தேசத்தின் இயற்கை அமைப்பாறுள்ள கஷ்டங்களையும், பொருட்படுத்தாமல் பாடுபடுத்தேடிவைத்த நில பலங்களை சாகுபடிசெய்து ஜீவிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்ட ஒழுங்கான அமெரிக்கர்கள் லக்ஷக்கணக்காக இருக்கிறார்கள்.

நினைத்துப் பாருங்கள், தாங்கள் பார்க்காததும், அல்லது வேண்டாமென்று திரஸ்கரித்ததுமான, ஐரோப்பா கண்டம் படும் வேதனைகளை இவர்கள் பொருட்படுத்தவானேன்? புத்தம் என்றால், வியாபாரத்திற்குக் குறைவு, வெள்ளாமை விளைச்சலிற்கு இடைபூறு, நல்ல ஆடை உடுப்பது, பாங்குகளில் சுலபமாக கடன் வாங்குவது, முதலியவைகளுக்கு இடைஞ்சல் என்பதைவிட, மேற்கொண்டும் பெருங்கேடுகள் உண்டு என்பதைப் பாரால் அவர்களுக்குப் புகட்ட முடியுமா? இத்தகையோர்கள் சௌகரிய வாழ்வை விட்டு விட்டு, ஷிட்லரை எதிர்த்தும், உயர்ந்த நோக்கங்களுக்காகப் போர் புரிந்தும், உயிரிழக்கும் விதமாக சண்டைபோடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாமா? சுருக்கமாகச் சொல்லுவதானால், ஐரோப்பாவில் புத்தமென்றால், அது அங்கேயே இருக்கட்டும், அதில் வெகு தூரத்திலுள்ள அமெரிக்கர்களான நாம் மாட்டிக்கொள்ளவேண்டாம், என்பார்கள். அதிலும் முக்கியமாக அத்தேசத்திலுள்ள ஜெர்மானியரும், ஐரிஷ்காரர்களும் அழுத்தம் திருத்தமாக அப்படிச்சொல்லுவார்கள். 1939-ல் வோட்டு எடுத்திருந்தால், லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் இந்த விதமாக அபிப்பிராயம் கொடுத்திருப்பார்கள்.

7. இதிலிருந்து அமெரிக்கர்களில் பலருக்குள்ள மனோபாவம் நாம் தெரிந்து கொள்ளுவது சிரமமல்ல. ஷிட்லருடைய அக்கிரமச்செய்கைகளால் விளையக்கூடியது புத்தம். புத்தமென்றால் வுட்ரோ வில்ஸனின் (League of Nations) சர்வதேச சங்கத்திலிருந்து தப்பிப்பிழுத்து தபாய்த்தல், பணங்காசு நெருக்கடி, உலகப்பொருளாதார நிலைமையின் விழுக்காடி, நேச தேசத்தார் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களை செலுத்தாமலிருப்பது, இவைதான் மிச்சமென்று நினைக்கிற இந்த ஜனங்களுக்கு, "தனித்திருத்தல்", "நடு நிலைமை வசிக்கல்" என்ற மந்திரங்கள் மனதைக் கவருகின்றன என்றால் ஆச்சரியமல்ல.

ஒரு நல்ல குச்சம்.

8. ஆனால் அமெரிக்காவில் அரசியல் காரியங்களில் ஈடுபட்டவர்கள், ராஜதந்திரிகள், விஷயம் தெரிந்தவர்கள், சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தவர்கள், படித்தவர்கள், ரஸாயனநிபுணர்கள், பெரிய வர்த்தகர்கள், சாவகாசமுள்ள ஸ்திதிவந்தர்கள் முதலானவர்கள், மேலேகண்ட விதமான நினைப்புடன் இல்லையென்பது இந்த யுத்தம் ஆரம்பித்தது முதற்கொண்டே நன்றாகத்தெரிந்தது. இவர்கள் மனதிற்கு, அதிலும் முக்கியமாக, Mr. ரூஸ்வெல்டும், அவர் கவர்ன்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், நாஜித்துவம், பாஸிஸ்ட் தத்துவம், இவைகளால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் தெளிவாகப் பட்டனவென்பதும், இங்கிலாந்திடமும், பிரான்ஸிடமும் இவர்களுக்குள்ள அனுதாபம், கேவலம் நப்பாசையல்ல வென்பதும் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரியவந்திருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் நாஸியர்கள் கொடுமை அதிகரிக்கவே சிறிய நாடுகள் ஒன்றொன்றாக நாஸிவலையில் சிக்கிக்கொள்ளவே, தன்னரசு நாடாக ஆள எத்தனிக்கும் நாட்டார்கள் ஒழுங்கான யுத்த முறையினின்றும் நழுவி அவர்கள் அக்கிரமச்செய்கைகள் அதிகரிக்கவே, வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்காவில் “ஐந்தாம் படை” யின் சூழ்ச்சிகளால் அத்தேசத்தின் அருமைக் கொள்கையான “மன்றே தத்துவம்” நிராகரிக்கப்பட்டவே, Mr. ரூஸ்வெல்ட், Mr. கார்டல் ஹல், Mr. ஸ்மீனர் வெல்ஸ், ஜெனரல் பெர்னீங், கர்னல் நாக்ஸ், இவர்கள் ஒளிவு மறைவின்றி தங்கள் உண்மை அபிப்பிராயங்களை வெளியிடக் கிளம்பினார்கள். நாளுக்கு நாள் இவர்களுக்கு யுத்தத்தைக் கிளப்பிவிட்டவர்களிடம் துவேஷம் அதிகரித்தது. சிறை தேசத்தாரிடம் அனுதாபமும், ஆதரவும் ஜாஸ்தியாயிற்று. அமெரிக்கா தேசத்தவர், மனதில் சரியான நடுநிலைமை வகிக்கிறார்கள் என்று இனிமேல் சொல்லுவது சாத்தியமில்லை.

இவர்கள் நடுநிலைமையிலிருந்து நழுவிவிட்டார்களென்பது பேச்சில் மட்டும் மில்லை. பெயருக்கு நடுநிலைமை வகித்து யுத்தத்தில் தலையிடவில்லையென்பது பேச்சளவில்தான் என்பதைக் கொஞ்சம் பின்னால் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இப்பொழுது சற்று கவனித்துப் பார்ப்போம். இவர்கள் தயாரிப்பு, அந்தஸ்து, சொத்து, தலைவர்கள் மனோபாவம் எல்லாம் பிரிடனுக்கு சார்பாக இருந்தும் மனித மண்டலத்திற்கே ஆபத்து உண்டாக்கத்தலைப்பட்டிருக்கிற பிசாசுடன் எதிர்த்துப்போராட இவர்கள் இன்னும் வரவில்லை?

தேர்ந்தெடுத்தல்—ஒரு கால்கட்டு.

9. ஒரு விசித்திரமான விஷயம், தேர்ந்தெடுப்பது என்ற விஷயத்தில் மற்ற எல்லா தேசத்தாரைக் காட்டிலும் அமெரிக்கர்களுக்கு உற்சாகம். ‘வோட்டி’ செய்யும் உரிமையில் அளவிற்கு மிகுதி அக்கரை. ஐக்கிய தேசத்துத்தலைவரைத் (President) தேர்ந்தெடுக்கும் சம்மந்தமாக ஏற்படும் கஷிப்பிரதிக்ஷிக்கு சமானமாக உலகில் எங்குமே காணமுடியாது. அதிலும் 1940-ல் வரப் போகிற தலைவர்தேர்ந்தெடுத்தல் வெகு பரபரப்பிற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்த ஸ்தானத்தை மூன்றாம் முறையும் வகிக்க ஆசை கொண்டு பேட்டிக்கு நிற்கிற Mr. ரூஸ்வெல்ட் (Mr. Roosevelt). மூன்றாம்

முறையும் அப்படி நிற்பதென்றால் அவர் கஷிக்கு சங்கடம் ஏற்பட்டு விடக்கூடுமே என்ற ஒரு பயம்தோன்றுவது சகஜம்; அப்படிச்செய்வது முறையல்ல வென்பது ஒரு சர்க்கேதம் உண்டு; ஒரு தலைவர் எவ்வளவு நன்றாக அரசியல் காரியங்களை நடத்தி வந்திருந்தாலும், அவர் கொள்கைகள் எவ்வளவு செல்வாக்குக் கொண்டதாகவிருந்த போதிலும், தேர்ந்தெடுத்தல் என்ற பேட்டியில், ஒருவித நரநரப்பு மட்டும் எங்கேயும் காணப்படுகிறது. இந்தக் காரணத்தினால் ஐரோப்பிய யுத்த சம்பந்தமாக தனது கொள்கையை நிர்ணயம் செய்து கொள்ளுவதில், தனித்திருப்பவர்களென்ன; பிரிடிஷ்காரருக்கு விரோதமாகவிருப்பவர்களென்ன, இவர்கள் நோக்கங்களை மட்டுமல்லாமல், மூன்றாம் முறை தலைமைக்குத் தீவிரமாக நிற்கிறார் என்ற காரணத்திலேயே காபரா அடைந்து அவருடைய யுத்தக் கொள்கையை ஆதரிக்காமலிருக்கக்கூடிய, விஷயத் தெரியாத லக்ஷக்கணக்கான ‘வோட்டர்’ களுடைய மனோபாவத்தையும் கவனித்து அவர் நடந்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

10. இவ்வருஷம் துவக்கத்திலிருந்து நிலைமை இப்படி. Mr. ரூஸ்வெல்டின் புதுமுறையை (New Deal) ஆதரிக்காத, தனித்திருப்பவர்கள், மத்திய பிரதேச விவசாயிகள், அரசியல் பிரமுகர்கள், கைத்தொழில்தலைவர்கள், அமெரிக்கா விடிலுள்ள ஜெர்மானியர், இதாலியர்கள், ‘ஐந்தாம் படை’யின் சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டிக்கொண்டவர்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து கூச்சல் போடத் தொடங்கினார்கள். அதாவது, “ரூஸ்வெல்டை மூன்றாம் முறை தேர்ந்தெடுத்திருக்கலானால் வந்துவிடும் ஆபத்து. ஐரோப்பியச் சண்டையில் மாட்டிக்கொண்டு விடுவோம்; ஊரான் வீட்டுப் பிள்ளையைக் கிணற்றில் விட்டு ஆழும் பார்ப்பதுபோல், பிரிடிஷ்காரர் நம்மை உபயோகப்படுத்திவிடுவார்கள்; தோற்கும் குருவியைத் தழுவினவராவோம். (அதாவது தங்கள் கண்கள் முன்பாக ஜெர்மனி வெற்றிகளடைந்து கடைசியாக பிரிடனின் முக்கியத்துவமான பிரான்ஸும் படுத்துப்போகவுமே இந்த யுத்தம் எப்படி முடியுமென்பது போகிறதென்பதில் அவர்களுக்குப் பெரிய சந்தேகம். கிளம்பி விட்டது.) ஜனநாயகமுறையை அனுசரித்து வோட்டு செய்யுங்கள், ஐரோப்பியச் சிக்கல்களில் மாட்டிக்கொள்ளாதீர்கள். ‘புது முறை’ கையாடுவதாகக்கொல்லிக் கொண்டு மூன்றாம் முறையும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தன்னரசு நாடாக ஆட்சி புரிய வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்ட இந்த ரூஸ்வெல்டை வைக்கவேண்டிய இடத்தில் வையுங்கள்” என்று பலவாறாக ஒலமிட்டார்கள்.

11. இதிலிருந்து Mr. ரூஸ்வெல்ட் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதென்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஷயங்கள் அமெரிக்கர்கள் மனத்தில் பட்டன. அதாவது, லீட்டர் வெர்ஸயில்ஸ் (Versailles) சமாதான உடன்படிக்கையை மாற்றுவதோடும் மட்டுமல்லாமல், ஜெர்மனியை ஐரோப்பா கண்டமளாவியதாகச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கம் கொண்டிருக்கிறார்; ஜனநாயக ஆட்சியென்பது ஒரு அழகல் மாந்தாய் என்பது அவர் தனிபு; பொய், புனைசுருட்டி, சொன்னவார்த்தையை மறுதலிப்பது, பட்டினி போடுவது, சித்திரவதை செய்வது, போர்புரியாதவர்

பேரினம் குண்டு போடுவது, குடும்பம் குடும்பமாக வேண்டாதவர்களை தேசப்பரஸ்தம் செய்விக்கிறது, சாத்வீக ஜனங்களை அடியோடு அழித்துவிடுவது என்பதெல்லாம், நாஸிகள் கைக்கொண்ட அரசியல் முறையை சாதிப்பதற்குக் கருவிகள் என்று அமெரிக்கர்கள் மனதில் பட்டபின்னும், ரூஸ்வெல்டும் அவர் மந்திரிசபையும் வெகு ஜாக்கிரதையாகவே நடந்துகொள்ள வேண்டியதாகவிருந்தது. ஜாக்கிரதையாகப் பேசவேண்டியதாக இருந்தது. உலகத்தில் பிரமுகர்கள் யுத்தத்தைப் பற்றி அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்; அவைகளில் ஐக்கியமாகாணத் தலைவர் சொன்னவை மற்றெல்லாவற்றைக்காட்டிலும் அழகாயிருந்திருக்கலாம். அவர் ஹிட்லர், முஸோலினியை நிர்நாசுண்யமாகக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கலாம், அவர்கள் கொடுமையால் வருந்துகிற தேசத்தவரிடம் மனப்பூர்வமான அனுதாபம் காட்டியிருக்கலாம், போர்முனையின் முன்னணியில் நிற்பவர்களுக்கு உற்சாக முண்டாகும்படி பேசியிருக்கலாம், ஆயினும் இவ்வளவு பேச்சிலும் அமெரிக்க சைன்யங்கள் கடலைத்தாண்டி ஐரோப்பாவில் யுத்தத்தில் கலந்துகொள்ள அனுப்பப்படும் என்று ஒரு வார்த்தைகூடக் காணோம். எதிர்காலத்தில் வரப்போகிற விஷயங்களுக்கு அவ்வளவு ஆதிக்கம், அதாவது, அக்டோபர் மாதம் நடக்கப் போகிற தேர்தலின் வேகம்தான் இத்தகைய மனோபாவத்திற்குக் காரணம்!

காற்றுத் திரும்பிவிட்டது.

12. நல்ல வேளையாக, தேர்தல் கொள்கைகளையும் அதிகாரித்துப் போய் விட்டது நடந்திருக்கும் சம்பவங்கள், ஜெர்மானியர்களே தங்கள் நடவடிக்கைகளால் ஒரு பெரிய தேசத்தாரைத் தங்கள் விரோதிகளாகச் செய்துவிட்டார்கள். ஐக்கிய தேசத்தாருக்கு, நேச தேசத்தாரிடமுள்ள அனுதாபம் பேச்சோடு மட்டும்ல்ல வென்று முன்னமேயே சொன்னேன். ஒவ்வொரு மாதமும், ஜயத்தின் பயனாக ஜெர்மானியரின் ஆதிக்கம் அதிகரிக்கவே, Mr. ரூஸ்வெல்ட் நடுநிலைமையிலிருந்து நழுவினதும், நேச தேசத்தாருக்கு சாதகமானதுமான சட்ட திட்டங்கள் ஏற்படுத்தினார். பெயருக்கு மட்டில், தேச காபந்திற்காகச் செய்வதாக சொல்லப் பட்டது. அமெரிக்கா சைன்யங்களை வெளியேற்றி அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்புவது அசாத்தியமென்பது கொஞ்சம் அழுத்தம் திருத்தமாகவே சொல்லப்பட்டது. ஆயினும், காபந்திற்காகவென்று சொன்னது கபடமல்ல. ஹிட்லருடைய ஆசை ஐரோப்பா அளவிற்குமட்டியில்லையென்பது புத்திசாலிகளுக்கு ஸ்பஷ்டமாகத் தெரியும். ஹிட்லரின் புது உலக முறையால் ஐரோப்பாவிற்குமட்டியில்லை ஆபத்து, அமெரிக்காவையும் அது தாக்கும், காலம், தூரம் முதலியவைகள் முன்போலல்லாமல் மாறிவிட்டன, தென் அமெரிக்க நாடுகளில் ஜெர்மானியர் தலையிட்டிக்கொண்டு வேலைசெய்யக் கிளம்பிவிட்டார்கள் என்ற காரணங்களால், ஜனநாயக நாடுகளிலும் சரி, குடியரசு நாடுகளிலும் சரி, ஜனநாயக தேவதை கடுக்கமெடுத்து உளர ஆரம்பித்துவிட்டது.

13. இந்தக் காரணத்தால், அமெரிக்காவில் சில காரியங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அவைகள் பிரிடனுக்கு ரொம்ப ஆறுதலைக் கொடுத்தன; ஹிட்லருக்கு பீதியைக் கொடுத்தன. ஹிட்லரும் நடுநிலைப்போய், இங்கிலாந்தை விரைவில் படை

எடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய நேர்ந்தது. உதாரணமாக, வெனிசாடு களுக்கு ஆயுதங்கள், யுத்த தளவாடங்கள் அனுப்புவதைத் தடுத்திருந்த நடுநிலைமை சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது. பெயரளவிற்கு எல்லோர் சார்பாகவுந்தான் மாற்றப்பட்டது. ஆனால் கவனித்துப் பாருங்கள், ரொக்கம் கொடுத்துத் தான் சாமான்கள் வாங்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனை நடைமுறையில் இங்கிலாந்திற்குத்தான் பிரயோஜனமாகும். ஜெர்மனியில் வியாபாரக் கப்பல்களும், பண நிலையுமிருக்கும் ஸ்திதியில், ஜெர்மனிக்கு எள்ளளவும் பிரயோஜனப்படமாட்டாது. அதன்பிறகு Mr. கார்டல் ஹல், தென் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று லீமா (Lima) வில் நடந்த சபையில் 'மன்ரோ கொள்கை' (Munroe Doctrine) யை ரூபகமூட்டி, ஐரோப்பிய தேசத்தவர் எவரும் அமெரிக்கா விஷயங்களில் தலையிடக்கூடாதென்று கண்டோக்தமாக எச்சரித்தார். (எந்த ஐரோப்பிய தேசத்தைக் குறித்தாரென்பது வெட்ட வெளிச்சமாக இருக்கிறது!). பின்னும், ஹிட்லர் ஸ்காண்டினேவியாவில் (Scandinavia) அமளி செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அமெரிக்கர்கள் ஒரு பெரிய யுக்திவாதம் செய்தார்கள். அதாவது, க்ரீன்லாந்து (Greenland) அமெரிக்கா கண்டத்திலிருக்கிறதென்பதை ரூபகமூட்டினார்கள். இதை எல்லோரும் கொஞ்சம் மறந்திருந்தார்கள். இம்மாதிரி ரூபகமூட்டினதின் அர்த்தம் என்னவென்றால், அந்த மாகாணமும் மன்ரோ கொள்கைக்கு உட்பட்ட தென்பது. இப்படிச் செய்தது ஹிட்லர், முஸோலினிக்குப் பிரதிகுலம்.

14. இம்மாதிரியான பிரகடனங்கள் மட்டும் தான் காலத்தின் சின்னங்களென்றில்லை. துப்புவேலைகளை எதிர்த்து வேலை; பிரிடனிலிருந்து தளவாடங்கள் வாங்குவதவர்களுக்கு வரவேற்பு; அவர்கள் வேண்டுகோளிற்கிணங்கி தளவாடத் தயாரிப்பைத் துரிதப்படுத்துவது; தனித்திருத்தல் என்ற கொள்கையை எதிர்ப்பது; தரைப்படை, கப்பல்படை, ஆகாயப்படை இவைகளை அதிகப்படுத்த மதிமயங்கும் படியான பெருந்தொகைகள் செலவுசெய்ய திட்டங்கள் ஏற்படுத்துவது; ஐரோப்பா கண்டத்தார் எல்லோரையுமே தயார் செய்தாலெப்படியோ, அந்த அளவிற்கு ஏராளமான ஜனங்களை பட்டாளத்தில் சேர்த்துத் தயாரிக்க ஏற்பாடு, இவை களெல்லாம் பாதுகாப்பிற்கென்ற பெயரைவைத்து செய்யப்பட்டன.

ஒரே ஊக்கம்.

15. வேலை மும்மரம். இங்கிலாந்திற்காக வாங்கப்பட்ட ஆகாயவிமானங்கள் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்புவதானால் தாமதம் ஏற்படும். விமானங்களை அமெரிக்க விமானிகள் ஆகாயமார்க்கம் கொண்டுபோவதென்றால் நடுநிலைமை தவறினதாலும், என்ன தொல்லை! அதற்காக எடுத்தார்கள் யுக்தி. விமானங்களை கனடா (Canada) விற்கு தள்ளிக்கொண்டுபோய் விட்டு, அங்கிருந்து யுத்தம் செய்பவர்களைக்கொண்டு பறந்துகொண்டுபோகச் செய்தார்கள்! மனயிருந்தால் வழியுண்டு; இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு அமெரிக்கரின் மனோபாவம் எப்படியென்பதில் யாருக்குத்தான் சந்தேகம்!

16. அடுத்தபடியாக, அமெரிக்கா, கனடா பட்டாள நிபுணர்கள் ஒன்றுகூடி பாதுகாப்பு சம்பந்தமான விஷயங்களை ஆலோசிக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதன்

பயனாக ஒரு அத்தியாச்சரியமான பேரம் நடந்தது. யுத்தக்கப்பல்கள் இங்கிலாந்திற்குத் தேவையாகவிருந்தது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த சில முக்கிய ஸ்தலங்களை ஒப்படைத்து அதற்குப் பிரதிப் பிரயோஜனமாக 50 யுத்தக் கப்பல்கள் பிரிடன் (Britain) வாங்கிக்கொண்டது.

17. அதன் பயன் என்ன? பிரெஸிடென்ட் (President) ஸ்தானத்திற்குத் தேர்தல் நெருங்குகிறது. Mr. ரூஸ்வெல்ட் நடுநிலைமையிலில்லை, பிரிடனுக்கு சார்பாக தன் தேசத்தை யுத்தத்தில் மாட்டிவிடப் பார்க்கிறார் என்ற காரணத்தால் அவரை எதிர்ப்பதற்காகப் பொருக்கப்பட்ட பேர்வழி எதிர்க்கமார்ட்டேன் என்கிறார். காரணமென்ன? Mr. ரூஸ்வெல்ட் நடுநிலைமையிலிருந்து நடுவியிருக்கிறது போதாது, இன்னும் ஊக்கமாக அவர் இருக்கவேண்டும் என்ற காரணம்! ஹிட்லர் அமெரிக்காவிற்கு செய்ய எண்ணின வேலைக்கு அவர் கண்ட பலன் இதுதான்!

18. இதெல்லாம் உங்களை திருப்திப் படுத்தலாம். திருப்திப்படுத்த வேண்டியது நியாயமே. ஆயினும், நிலையோ நெருக்கடியாகவிருக்கிறது, தாமதித்தால் கேடு விளையும், என்றிருக்கிற இச்சமயத்தில், இங்கிலாந்து பக்கம் மனம் இவ்வளவு சாய்ந்திருக்க, ஏன் ஐக்கிய தேசத்தார் பிரத்யக்ஷமாக சைன்யங்கள் இங்கிலாந்தின் சகாயத்திற்கு அனுப்பவில்லையென்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

உண்மையில் என்ன அபயந்தரம்.

19. அமெரிக்கர்கள் இப்படி இருப்பானேன் என்றால், உண்மையான காரணத்தைச் சொன்னால் அசம்பாவிதமாகக் கூடத்தோன்றலாம். காரணம் உண்மையில் இதுதான். ஹிட்லர் தன் யந்திர பலன்கொண்ட சைன்யங்களைக் கதிர்த்தி போலண்டின் பேரில் தாக்கின சமயம், தற்கால முறையில் போர் புரிவதற்கு அமெரிக்கா இங்கிலாந்தின் அளவிற்குக்கூடத் தயாராகவில்லை. சமாதானம், சமாதானம் என்று பல வருஷங்கள் போக்கியும், ஐரோப்பாவிலிருந்து வெகுதூரத்தில் இருப்பதால் பயமில்லையென்று தங்கனையே ஏமாற்றிக்கொண்டும், யுத்தத்தில் நாம் புருவதற்குமுன் நமது 'பயங்காளித்தனத்தையும்' நாம் பல சந்தர்ப்பங்களில் 'மதிப்பிழந்ததையும்' நாம் ஹிட்லர் வகையரா பேர்வழிகள் வார்த்தை சுத்தர்களென்று நம்பி செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளையும், அந்தக் கொடுஞ் சர்ப்பத்தின் கொடுமையை சரிவர அறியாததால் ஏமாற்றி மோசம்போனதையும் பற்றி, அமெரிக்க ஜனங்களும் பத்திரிகைகளும் இகழ்ந்து பேசினார்கள். மேலும், நமது அந்நிய தேசங்கள் சம்பந்தமான கொள்கைகள் சீனா, பனிபிக் சமுத்திரத் தீவுகள் முதலிய பிரதேசங்களின் சம்பந்தமாக அவர்களுக்குள்ள நோக்கங்களுக்கு இடையூறு இருந்த காலங்களில் ரொம்பவும் இகழ்ச்சியாகப் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்களிருந்ததாகச் சொல்லப்படும் ஸ்திதியில் நம்மைப் போன்ற சமாதானத்தில் ஆசையுள்ள ஜனங்கள் என்ன செய்திருப்பார்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். 'அமெரிக்கர்கள் உண்மை நிலைமையைப்பற்றி ஒரு அமெரிக்கப் பத்திரிகை நிருபர் எழுதியிருக்கிறதைக் கேளுங்கள்.

20. "சரித்திரத்தில் இந்த மாதிரி ஆச்சரியம், கேட்டதேயில்லை. புசலிற்கு பயந்து உள்ளே புருந்து, பின்னால் ஆட்டமெடுத்துப்போய் வெளியே மறுபடி வந்து ரூஸ்வெல்டுக்கு 'வோட்' கொடுத்து,.....அதிவிரைவில் யுத்த முஸ்தீபுகள் தயார் செய்ய பூரண அதிகாரம் கொடுத்தும்,.....' தனித்திருத்தலா, என்ன பேதமையென்று முறையிட்டும், அபேதவாதிகளும், ஐந்தாம்படைக்காரர்களும், என்ன கேடுகெட்டாலும் தனித்திருத்தலே சரியென்பவர்களும், Mr. ஹர்ஸ்ட் ஆகிய எல்லோரும் கதம்பமாகக் கலந்து "யுத்தத்தில் சேராதீர்கள்" என்று ஒலமிடுகிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆரவாரத்தையாரும் காதில் வாங்கிக்கொள்ளுகிற தில்லை. அமெரிக்கர்கள் போருக்கென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிவிட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஜெக்கோஸ்லோவேகியாவைப் படையெடுத்து அழித்த பின் எப்படி இங்கிலாந்து யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாயிற்றோ, அவ்விதமே அமெரிக்கா ஆயத்தமாகிவிட்டது. அழகாய் வருகாலம் தூங்கிவிட்டு, ஆபத்து அதிகரித்த சமயம் இங்கிலாந்து விழித்துக்கொண்டது. அமெரிக்கர்கள் நல்ல தூக்கம் போட்டு விட்டு விழித்துக்கொண்டார்கள். ஜெர்மானிய தீவிர யுத்த காரியங்களால் எழுப்பப்பட்டுப் பார்க்கையில், நாளிகள் 6 வருஷமாக யுத்தத்திற்குத் தயாராகியிருக்கிறார்கள், 24,000 யுத்த விமானங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஸ்மரணையும் வந்தது!"

21. ஏன் அப்படி? ஐக்கிய மாகாணங்களின் சைன்ய பலம் 4,91,000 பெயர்கள். தேச காவலாளிகள் என்ற 2,51,000 இதற்குள்ளடங்கியது. ஒரு கண்டத்தில், பாதிபாகமாகிய தேசத்திற்கு இது ரொம்ப சொற்ப சைன்யம். அவர்களில் 73,000 பெயர்கள்மட்டும் தற்கால யுத்தத்திற்குத் தக்கபடி முஸ்தீபுகள் உடையவர்கள். ஐக்கிய மாகாண ஜனத்தொகையில் நாலில் ஒருபாகம் ஜெர்மானிய ரத்தசம்பந்தமுள்ளவர்களென்றால், ஐந்தாம் படையை அடக்கிவைக்க இந்த சைன்யம் எந்த மூலை!

22. தேச பாதுகாப்பைப்பற்றிப் பேசுங்கால், 'கோனி தீவு' என்ற சொற்ப பூமியைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அளவிற்குக்கூட விமானங்களை எதிர்க்கும் பிரங்கள் ஐக்கியமாகாணம் முழுவதிலுமேயே இல்லையென்று லாகார்டியாவின் மெயர் சொன்னார்.

23. நியூயார்க்கில் பத்துப்பெயர்களுள் ஒருவருக்குத்தான் விஷக்காற்று பாதுகாப்பு மூடிகளிருக்கிறதென்றும், அவைகளில் நூற்றிற்கு 90 வரை பழக்கம் செய்துகொள்ளுவதற்குத்தான், காரியத்திற்குதவாது என்று மேஜர்-ஜெனரல் ஹாஸ்கெல் சொன்னார்.

24. ஆகாய விமானங்கள் சம்பந்தமாகவும் இதே கதைதான். ஜூன் மாதத்தில் அமெரிக்காவில் 3,500, விமானங்கள் தானிருந்தன. பழக்கத்திற்காக உள்ள விமானங்கள் சேர்த்து இந்த சங்கியை. இது பிரான்ஸ் தோல்வியடைந்த பின் நாம் ஜெர்மானிய விமானங்களை அழித்த சங்கியைக்குக் குறைவானது,

25. அமெரிக்க கப்பற்படை இங்கிலாந்திற்கு அடுத்தபடியாகவுள்ளது என்பது நிஜம். ஆயினும் அது பசிபிக் மகாசமுத்திரம் முழுமையும் காபந்தி செய்யவேண்டிய பொறுப்புள்ளது.

26. இவைகளெல்லாம் கவனிக்க "போர்புரிவது" என்பது நீங்கலாக மற்றபடி வேண்டிய உதவியைச் செய்வதாக அமெரிக்க அரசியல் வாதிக்கள் ஜாக்கிரதையாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்களென்றால் ஆச்சரியமல்ல.

கிழக்கு வெளுக்கிறது.

27. ஆனால் அந்த கதை இப்பொழுது மாறிவிட்டது. நானாளுக்குநான் மேற்கொண்டும் மாறிவருகிறது. தேர்ந்தெடுக்கட்டும், எடுக்காமலிருக்கட்டும், ஒன்றும் அசாத்தியமில்லை. கடல்தாண்டி சைன்யங்கள் அனுப்புகிறதில்லையென்று அமெரிக்க அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், கப்பற்படை அனுப்புகிறது இல்லையென்றவது, விமானப்படை அனுப்புகிறதில்லையென்றவது சொல்லுகிறார்களில்லை. ரூபகத்திற் கெட்டியகாலமாக பிரிடனுக்கு அமெரிக்கர்கள் சார்பாக இருந்ததற்குமேல் இப்போது பிரிடனுக்கு சார்பாகவருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பிற்காக யுத்த தளவாடங்கள், கப்பல் கட்டுவது, படை சேர்ப்பது முதலியவை களுக்காக ஏற்பாடு நடப்பதுடன், இதற்காகவென்று 1,67,000 கைத்தொழிற் சாலைகள், 8,000,000 விவசாயிகள் பண்ணைகள், நாளொன்றுக்குப் பத்து லக்ஷம் பீப்பாய் எண்ணெய், சாதாரண நாளிலேயே பாதி வேலைக்குமேல் கொஞ்சம் வேலை செய்து, இருபது லக்ஷம் டன் சாமான்கள் விற்பனைசெய்யும் சக்தியுள்ள இரும்பு வேலை, இவைகளெல்லாம் சன்னத்தமாயிருக்கின்றன. இம்மாதிரி கணக்கிட வொண்ணாத செயலுள்ளவர்கள் நியாயக் கணியில் சேர்ந்தால், அவர்கள் சிறைத் தால் ஏற்படும் பயனைக் கணக்கிடமுடியாது—அவர்கள் விரோதத்தால், விளையக் கூடிய விளைக்கும் அளவில்லை.

28. இன்னும் கொஞ்சம் காலம் வேண்டியிருக்கிறதென்பது உண்மை. அமெரிக்கர்களுக்கு இப்போதுதான் உணர்ச்சி வலுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. பிரிடன் இன்னும் கொஞ்சகாலம் பல்லெக்கடித்துக்கொண்டு பிடியை விடாமல் இருக்கவேண்டியதுதான். (அப்படி பிரிடன் பிடியை விடாதென்று யாருக்குத் தான் நம்பிக்கையில்லை?) சில வருஷங்களுக்குமுன் ஹிட்லரைச் சந்தித்தகாலத்தில் Miss டாரதி தாம்ஸன் சொன்ன பெயர்போன வாசகமான "ஏ அடால்ப், உனக்குக் கெட்டகாலம் நெருங்கிவிட்டது, அப்பா" என்பதை ரூபகமூட்டிக் கொள்ளுவது பொருத்தமாகும்.

அனுபந்தம் I.

புது உலகம்.

காட்டி மிருகங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வேட்டையாடிக் காட்டைப் பங்கிட்டுக்கொள்வதுபோல்; ஜெர்மனியும், இதாலியும், ஜப்பானும் உலகத்தைப் பங்குபோட்டுக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கை நிலைத்துவிடுமென்ற உத்தேசம்போலிருக்கிறது. 'அமெரிக்கா கண்டம் அமெரிக் கர்களுக்கே, எங்களுக்கு வேண்டாம்' என்று இந்த தேசங்கள் அன்புகூர்ந்து சொல்லுவதுபோல், பாசாங்குசெய்து பேசுகின்றன. மனதுக்குள் அமெரிக்கா வைக்கண்டு பயப்படுகின்றன. அமெரிக்க நாடுகளில் இந்த தேசங்கள் மேல் விரோதம் அதிகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் ஜெர்மனி பிறருக்குச் செய்த துரோகங்களை அமெரிக்கா எளிதில் மறக்காது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் அபயம் கொடுத்த ஸெக் தேசத்தைச் சென்ற வருஷம் பிடித்தாய்விட்டது. அதற்கு முன் வாக்குக்கொடுத்த போஸ்டும் போய்விட்டது. அமெரிக்காவைப் பிடிக்கும் உத்தேசமில்லையென்று சர்க்கரை போட்டாற்போல் இப்பொழுது பேசப்படுகிறது.

உலகத்தில் கடலிருப்பதும், நிலத்தைவிட கடல் அதிகமாய் இருப்பதும் ஹிட்லருக்கும், முஸோலினிக்கும் பிடிக்கவேயில்லை. கடலில் காலெடுத்து வைக்கப் பயப்படுகிறார்கள். இங்கிலீஷ் கால்வாய் வெகு சிறு கடல். இதைத் தாண்டக்கூட ஜெர்மன் சைன்யங்கள் பயப்படுகின்றன. யுனெடெட் ஸ்டேட்ஸ், பிரிட்டிஷ் ஸாம்ராஜ்ய நாடுகள் கப்பல் படகுகள் கூடிய பிரிட்டிஷ் கப்பல் படை, சென்ற வருஷத்தைக்காட்டிலும் அதிகம்; நன்றாய் பலப்பட்டுவிட்டது. சரித்திரத்திலேயே கேள்விப்படாத பெரிய கப்பல் படையை, அமெரிக்கா, தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதாலிய கப்பல் படையோ காரியத்துக்கு உபயோகப்பட வில்லை. ஜப்பான் கப்பல் படையாவது உதவிக்குக் கிடைக்காதாவென்று ஹிட்லர் ஆசைப்படுகிறார்.

ஜெர்மனியின் கீழ்ப்பக்கத்தில் ரஷியா முட்டுக்கட்டை போட்டாற்போல் நிற்கிறது. அந்தத் தேசத்தின் ஜனத்தொகை 1,800 லக்ஷம். ரஷியாவின் தலைவருக்கு ஜெர்மனியோடு அல்லது ஜப்பானோடு சண்டை செய்யும் எண்ணம் கிடையாது. பிறர் சண்டைபோடும்போது தான் அகப்பட்டதைச் சுருட்டும் உத்தேசத்தோடுகிறார். ஜப்பான் உடன்படிக்கையிலிருந்து ரஷ்யா வம்பு செய்யாதென்று ஜெர்மனி நினைக்கலாம். ஏற்கனவே ரஷியாவானது, ஜெர்மனி யிடத்திலிருந்து பரஸ்பரிசைப் பிடுங்கிக்கொண்டிருந்தது; வாக்களித்தபடி யுத்த சாமான்கள் சரிவர அனுப்பவில்லை. இவைகளை யோசிக்கும்போது ஜெர்மனி சொன்னபடி ரஷியா ஆடாதென்று தோன்றுகிறது. நெபோலியன் கதி, தனக்கு வரக்கூடாதென்று ஹிட்லர் எண்ணுவதாக ஒரு ஜெர்மன் பத்திரிகை சொல்லுகிறது. எந்த எண்ணங்களையும் எண்ணுவது எளிது. நெபோலியனும் ஜயிக்கத்தான் நினைத்தான். முடிவில் தோல்வியடைந்தான்.

அக்காலத்தில் பிரிடனைப் பட்டினிபோட்டு, கழுத்தைத் திருகிவிடவேண்டும் என்று ரெபோலியன் 'பூகண்ட ஏற்பாடு' (Continental system) என்று பெயரை வைத்து, ஐரோப்பிய நாடுகளை பிரிடனுக்கு விரோதமாக ஒன்று சேர்க்கப் பார்த்தான். அதேமாதிரி 'புது-உலக-ஸ்தாபனம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்பொழுது ஹிட்லர் தேசங்களைச் சேர்க்கப்பார்க்கிறார். தன் விரலால் சுட்டிக் காட்டிய அளவிலேயே ஆபிரிக்கா கண்டம் முழுவதும் தன் கைவசப்பட்டுவிடும் என்று எண்ணுகிறார். ஆபிரிக்கர்கள் மனிதர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட வர்க்கமென்று இழிவாய்ப் பேசுவது இவருக்குப் பிடித்தகாரியம். தேசங்களை லஞ்சம் கொடுத்து படையெடுப்பதாயும், பிரிடனைச் சுமமா இருக்கச்சொல்லி பயமுறுத்திப்பார்த்தாய்விட்டது. பிரிடன் அதற்கெல்லாம் இணங்காமல், ஆபிரிக்கா அபகரிக்கப் படாமல் குறுக்கே நின்று பாதுகாத்துவருகிறது. பூமியைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும் ஒப்பந்தத்தில், அரேபியாவைப்பற்றியாவது, ரு-கீழ் பிரதேசத்தைப்பற்றியாவது பிரஸ்தாபம் ஒன்றையும் காணோம். இவர்கள் படித்த பூகோள பாடத்தில் இந்தத் தேசங்கள் விட்டுப்போய்விட்டால்போலிருக்கிறது. முஸ்லிம்களைக் காப்பாற்றுவதாக துண்டிப்பத்திரிகைகள் போடுவதைத்தவிர வேறு ஒரு காரியமும் இதாளுக்கு இந்த ஒப்பந்தத்தில் இல்லை. பலமாதங்களாக ரேடியோ மூல்யமாய் இந்தியாவின் அபிமானத்தைக்கோரிவந்த ஜெர்மனி இப்பொழுது இந்த ஒப்பந்தத்தில் இந்தியாவைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கக்காணோம். புது உலக அமைப்பில் ஆசியாகண்டத்தின் தலைமை ஜப்பானுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எவர்கள் தன்னோடு சேர்வார்கள் என்று ஜெர்மனி ஒவ்வொரு தேசமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு போகிறது. இதற்காகப் புதிய உலகங்களையும் சிருஷ்டிக்கிறது. இதெல்லாம் பிரிடனுடைய பலத்தைக்கண்டு பயப்பட்டு, திகைத்துச் செய்யும் காரியமாகும். இதிலிருந்து இந்தியாவும் ஒற்றுமைப்பட்டு, அதனால் ஏற்படும் பலத்தோடு இந்த அரட்டல்களை எதிர்க்கவேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது.

அனுபந்தம் II.

யுத்தக்குறிப்புகள்.

பிரிடன் இனிப்படையெடுக்கப்படுமா?

படையெடுக்கப்படாதென்பதுதான் ஸர்வஜன அபிப்பிராயம். இதற்கு அறிகுறியாக ஜெர்மனியும் ஐரோப்பாவின் மற்றொரு பாகத்துக்குச் சண்டையை மாற்றிக்கொண்டு போவதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. ஆனால் இதிலிருந்து பிரிடன்மேல் படை யெடுப்பு நின்றுவிட்டதாகச் சொல்லுவதற்கு மில்லை. சானல் (Channel) அக்கரையில் கப்பல்களும், யுத்த தளவாடங்களும் வருவது இன்னும் நிற்கவில்லை. அவைகளை அடியோடு அழித்த பிறகுதான் படை யெடுப்பு நின்றதாகச் சொல்லலாம். யமனைவிட அதிகமாகச் சர்ச்சிலைக் கண்டு ஹிட்லர் பயப்படுகிறார். சர்ச்சிலுக்கு நடப்பு விவரங்கள் நன்றாய்த் தெரியும். அவர்கூட படை யெடுப்பு இனி இல்லையென்று நினைத்து அசிரத்தை

யாய் இருக்கக்கூடாதென்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். படையெடுப்பைத் தடுத்துவிட்டால் உலகமே இதுவரையில் பாராத மகத்தான வெற்றி நமக்குவரும். அதுவரை, ஜெர்மன் விமானங்கள்வந்து சில்லரை உபத்திரவங்களைச் செய்து வரலாம். அவைகளை நம்முடைய தற்காப்புப் படைகள் விரட்டிவரும். இதிலிருந்தும் ஒரு நன்மையும் பிறக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் எதிரி விமானங்களோடு போர் செய்வதிலிருந்து நமது தற்காப்பு விமானங்களுக்கு நல்ல பழக்கமும் தேர்ச்சியுமேற்படும். இப்பொழுது பிரிடஷ் துறைமுகங்களில் கப்பல்களும், தொழிற் சாலைகளில் விமானங்களும் வெகுவிநைவாய்க் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வேலை முடிந்தவுடன் ஜெர்மனிமேல் பிரிடன் படை யெடுக்கும்.

*

*

*

ஒப்பந்தங்கள் இன்னும் எத்தனையோ?

நம்முடைய சத்துருக்களுக்கு ஒப்பந்தங்கள் செய்யும் பயித்தியம் பலமாய்ப் பிடித்திருக்கிறது. இவர்கள் உடன்படிக்கைகளைக் கிழிப்பதில் (ரத்து செய்வதில்) வெகுநிபுணர்கள். அவைகளைவிட ஒப்பந்தங்களை வெகு சுலபமாய் கிழித்து விடலாம்.

இப்போது செய்துகொண்டிருக்கும் (ஜெர்மன்—இதாலிய—ஜப்பானிய) ஒப்பந்தம் யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸை பயமுறுத்தச் செய்த காரியம். ஆனால், இதை அமெரிக்கா சாரமற்றதென்றும், உபயோகமற்றதென்றும் தள்ளிவிட்டது. பர்மா ரஸ்தாவை பிரிடன் திறக்கப்போவதிலிருந்தும், இரும்பு சேதாரத்தையும், கோதுமையையும் ஏற்றுமதி செய்வதை அமெரிக்கா நிறுத்திவிட்டதிலிருந்தும் ஜப்பானுக்கு ஒப்பந்தத்தில் ஸ்வாரச்யம் குறைந்துவிட்டது.

இந்த ஒப்பந்தத்திலிருந்து சில விஷயங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

முதலாவது.—இவ்வொப்பந்தப்படி, ஸ்வதந்திர நாடுகள் ஒரு பக்கமும், சர்வாதிகார நாடுகள் மற்றொரு பக்கமும் பிரிந்து நிற்கின்றன. ஆகவே இந்த யுத்தம் பொறுப்பாக்கிக்கும், பொறுப்பற்ற ஆக்கிக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையாய் விட்டது. பொறுப்பாக்கிக்கு சக்தியுண்டு, அதிலிருந்து அபிவிருத்தி ஏற்படும்.

பொறுப்பற்ற ஆக்கி பிணம்போலாகும்; அதனால் அபிவிருத்தி உண்டாகாது.

இரண்டாவது.—ஜப்பானுக்கு சைனாவில் ஏற்பட்ட தோல்வியையும், ஜெர்மனிக்கு இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தோல்வியையும் மறைத்து, உலகத்தை ஏமாற்றுவதற்காகவே இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்றாவது.—பிரிடன் என்ற தீவுக் கோட்டையைப் பிடிக்க முடியாது, ஏங்கி, வெறிபிடித்து, ஜெர்மனி புது நேயர்களைத் தேடித்திரிகிறது.

நான்காவது.—இவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட ஆர்பாட்டத்திலிருந்து, அதன் முடிவாக, ஒசைப்படாமல் பிரிடனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் நட்பு பலப்பட்டுவிட்டது.

*

*

*

பால்கன் கோழிச்சண்டை.

பால்கனில் யுத்தச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. மின்னல் வேகத்தோடு 20,000 சிப்பாய்களை ஜெர்மானியர் ருமேனியாவுக்குள் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ருமேனியாவானது பால்கன் நாடுகளில் ஒன்று. ஐரோப்பிய யுத்தங்களுக்கெல்லாம் மூலஸ்தானம் பால்கனாகும். இந்த யுத்தமாரம்பித்து 14-மாதங்கள் வரையில் பால்கனில் வம்புகள் வராதிருந்தது ஆச்சரியம்தான்.

ஹிட்லரால் விபத்துவருமென்று எதிர்பார்த்தே யுகோஸ்லாவியா மன்னர் அலெக்ஸாண்டரும், ஹாய் பார்த்தோவும் பால்கன் நாடுகளுக்குள் ஒரு ஸமரஸத்தை (Entente) ஏற்படுத்தினார்கள். இவர்கள் மார்ஸெயில்ஸ் கடற்கரையில் கொல்லப்பட்டதிலிருந்து ஸமரஸம் பலஹீனப்பட்டது. இப்பொழுது ஏற்பட்ட பிரான்ஸின் தோல்வியிலிருந்து ஸமரஸம் அடியோடு பாழாய்ப்போய் விட்டது.

பால்கன் நாடுகள் ஒன்று சேராதபடி பஸ்கேரியா முட்டுக்கட்டை போடுவது வழக்கம்; ஒரு சமயம் ரஷியாவோடும், மற்றொருசமயம் ஜெர்மனியோடும், அல்லது இவ்விரண்டு தேசங்களோடும் சேர்ந்துவிடும்; இந்தச் சமயம் கொள்ளைக்காரர்களோடு பஸ்கேரியா சேரக்கூடும். ஆனால் இதிலிருந்து ஒரு நன்மையும் பிறக்கலாம். ஜெர்மன் பூதம் தங்களையும் விழுங்கிவிடுமோவென்று, பாக்கி இருக்கும் பால்கன் நாடுகள் (அதாவது யுகோஸ்லாவியா, கிரீஸ், துருக்கி) தங்களுக்குள் நட்பை பலப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இவைகளுடைய எல்லைகள் ஒன்றையொன்று ஒட்டி நிற்கின்றன. ஏற்கனவே, ரஷியாவினிடத்திருந்த துவேஷத்தை யுகோஸ்லாவியா மறந்துவிட்டது. ஏற்கனவே கிரீஸை ரஷிக்க பிரிடன் வாக்குக்கொடுத்திருக்கிறது. ரஷியாவோடு ஏற்பட்டிருக்கும் நீடித்த நட்பை இழக்கத் துருக்கிக்கு மனம் வராது. இந்தக் காரணங்களால் அழிந்து போன பால்கன் ஸமரஸம் இம்முன்று நாடுகளுக்குள் புனருத்தாரணமாகலாம். துருக்கி ரஷியாவின் நட்பை நாடும்; வெளிப்படையாக பிரிடனோடு சேரவிட்டாலும், அதன் கேஷமத்தைக் கோரும்.

*

*

*

டாகார்.

இங்கு மறுபடியும் சண்டை நடக்குமோ, நடக்காதோ தெரியவில்லை. நடந்தால் வெற்றி நமக்கென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஸெனிகல் (Senegal) வாசிகளுக்கு ஜெர்மனிக்குள் அடங்கிய விஷி (குடியேற்ற நாட்டு) அரசாங்கம் பிடிக்கவில்லை. பிறரை எளிதில் நம்பி ஜெனரல்-டி-கால் மோசம் போனார். அவர் அந்த இடத்தைவிட்டு வந்தபிறகு, கலகம் ஏற்பட்டு, தெருக்களில் யந்திர பிரகடனங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து நாம் யூகிக்கக் கூடியது:—

ஒன்று.—ஸெனிகல் வாசிகளுக்கு ஜெனரல்-டி-காலோடு சேரத்தானிஷ்டமென்பது பிரிடனுடைய அபிப்பிராயம். அது இன்னும் மாறவில்லை.

இரண்டு.—ஜெனரல்-டி-கால் எதிர்த்ததற்குக் காரணம் ஜெர்மனியின் செல்வாக்கும், குழ்ச்சியுமென்று பிரிடன் அறியும்.

மூன்று.—டாகார் துறைமுகத்தில் பெரிய கடற் சண்டைபோட பிரிடனுக்கு இஷ்டமில்லை.

நான்கு.—தன் இனத்தாரோடு அதாவது, (சுதேசிகளோடு) ஜெனரல்-டி-கால் சண்டை செய்யாதிருப்பதற்காகவே ஆரம்பித்த சண்டையை பிரிடன் நிறுத்திக் கொண்டது.

ஸெனிகாலியர்கள் செய்த நம்பிக்கைத் துரோகத்துக்கு இனி அனுபவிக்கப் போகிறார்கள்.

*

*

*

மறுபடியும் பிரிடன்.

சென்ற வருஷம், பின்லாண்ட், பாவம், பட்ட கஷ்டங்கள் ஞாபகத்திலிருக்கலாம். அங்கே மறுபடியும் இப்பொழுது வம்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நார்வேயின் வடபாகங்களுக்கு இதன் வழியாக சைனியங்களை ஜெர்மனி அனுப்புகிறதாம். பிரிடன் இதை ஆக்ஷேபிக்கிறது. இது சுற்று மார்க்கம்; இந்த வழியாகத் துருப்புகள் போவதற்குக் காரணம் என்ன?

ஒன்று.—சாதாரணமாக, ஜெர்மனியிலிருந்து நார்வேக்கு ஏற்பட்ட பாதை டென்மார்க்கு—ஸ்காகர்ராக்—கடல் மார்க்கம். இங்கு தாண்டவேண்டிய கடல்—80 மைல் நீளம்தான். இந்த வழியாகப் பிரிடனுக்குப் பயந்த ஜெர்மன் கப்பல்கள் போவதில்லை. சமீபத்தில், அதாவது, 'ஸெப்டம்பர் 3-ம் தேதியன்று 3,000 சிப்பாய்களை ஏற்றிப்போன 'மரையன்' என்ற ஜெர்மன் கப்பலை 'ஸ்டர்ஜின்' என்ற பிரிடிஷ் நீர்முகி அமிழ்த்திவிட்டது. இது மூழ்கிய இடம் ஸ்காகர்ராக் என்று இப்பொழுது நிச்சயமாய்த் தெரிகிறது. ஸ்வீடன் தேசத்துச் செம்படவர்கள் யாரோ கட்டிவிட்ட பொய்க் கதையென்று சொல்லி ஜெர்மனி இந்த நஷ்டத்தை மறைக்கிறது.

இரண்டு.—நார்வேக் கரையோரமாய் மற்றொரு பாதை இருக்கிறது. இது ஸ்காகர்ராக் மார்க்கத்தைவிடச் சுற்று தூரம்தான். ஆனால், இதற்குப் பயந்த ஹிட்லர் துருப்புகளை இந்த வழியாக அனுப்பத் தயங்கவில்லை. இந்த மார்க்கத்தில் இடைவிடாது, சிப்பாய்கள், டாங்குகள், உணவு, வியாபாரப் பொருள்களை ஏற்றிப்போகும் ஜெர்மன் கப்பல்களையெல்லாம் பிரிடன் அமிழ்த்திவிடுகிறது. வட கடலும், அட்லாண்டிக் மகா சமுத்திரமும் பிரிடனுடைய ஆதிபத்தியத்தில் இருக்கின்றன.

மூன்று.—ஸ்வீடன் வழியாகத் துருப்புகளை அனுப்ப ஹிட்லர் பிரியப் படுவதுண்டு. ஸ்வீடனுடைய நடுநிலையைக் கெடுத்து ஆயுதமின்றி அனுப்பு வதாகச் சொல்லி (இது பொய்) சிப்பாய்களை இந்த வழியாக அனுப்பித்துவந்தார். இப்பொழுது பிரிடன்மேல் எடுத்த மின்னல் படையெடுப்புப் பலிக்காததிலிருந்து

ஸ்வீடன் சொன்னபடி கேழ்க்கவில்லை போலும்; முன்னேவிட அதிகமாக நடு நிலைமையைப் பாராட்டி, சைனியங்கள் போகாது, தடுத்திருக்கலாம்.

*

*

*

சில சிறு விசேஷங்கள்.

(1) ஜெர்மன் அதிகாரியான டெர்போபன் நார்வேயில் புது அதிகாரி (கமிஸார்) களை நியமிக்கும்போது நார்வே பார்லிமெண்டின் பிரதிநிதிகள் ஒரு வராவது இந்த அதிகாரங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த விஷயத்தை நார்வே அரசரான ஹாகான் ஒரு ஒலிபரப்பில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

(2) ஹாலண்டில் வசிக்கும் தொழிலாளர்கள் வெளியேற அனுமதிச் சீட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவர்கள் ஜெர்மனிக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். போக மறுத்தால் இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சாப்பாட்டுச் சீட்டுகளைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.

அனுபந்தம் III.

பிரிடன் பேசுகிறது.

23, செப்டம்பர் 40.

ஜே. பி. பிரிட்லி அவர்கள் சொல்லுகிறதாவது:—

பொறுப்பற்றவர்கள்.

எல்லோருக்கும் வந்தனம். இப்பொழுது இங்கே நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது? புதிய ஸம்பவங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். படையெடுப்பு இன்னும் ஸம்பாவிதம்தான். ஆயினும் ஒவ்வொரு வாரம் அதை அவர்கள் தள்ளிப் போடப்போட படையெடுப்பு ஒரு தலைகால் தெரியாத குதாட்டமாக நேரும். ஆனால் அதற்காக நாளிகள் அவ்வாறு பிரயத்தனம் செய்யாமலிருப்பார்கள் என்று நினைப்பதற்கில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் பொறுப்பற்ற குதாடிகள்; இல்லையென்றால் அவர்கள் வேறென்றும் இல்லையே. வெளிநோக்கத்துக்கு முகாந்திரமற்றதாகவும், பைத்தியக்காரத்தனமானதாகவுமான குதாட்டமென்றும், ஆகையால் அப்படிப்பட்ட காரியமுறையை நாளிகள் கைக்கொள்ளமாட்டார்களென்றும் அவர்களுடைய எதிரிகள் நினைத்து ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு விஷயம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பழையநாளை ராஜதந்திரிகள் போன்று பொறுப்பும் சிரத்தையும் வாய்ந்து, தாங்கள் ஏதாவது பிழைகள் செய்தால், உத்தியோகத்திலிருந்து விலகி செளக்கியமாக இருப்பவர்கள் நாளிகள் இல்லை. ஒரு நொடிப்பொழுதில் தாங்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து சுட்டு வழிசெய்துகொண்டு போகத்தயாராக இருக்க வேண்டியிருக்கும் கூட்டுக் கொள்ளைக்காரர்களைப் போன்றவர்கள். அவர்களுக்கு

ஒன்று எல்லாம் கிடைக்கவேண்டும்; அல்லது ஒன்றுமே வேண்டியதில்லை. அதோடு அவர்கள் பிறவுயிர்கள் விஷயத்தில் காட்டும் அலக்ஷியமும், சாதாரணமாகவுள்ள பொறுப்புக்கள், நெறிகள் இவைகள் அறவே இல்லாமலிருத்தலும், தாக்காலிகமாக அவர்களுக்குச்சில நன்மைகளை அளிக்கிறது. ஆகையால் படையெடுப்பு வெற்றி யுடன் நடந்தேறுவதற்கான அவகாசங்கள் குறைந்துகொண்டேவரின்மும், படையெடுப்பது இன்னமும் ஸம்பாவிதமேயென்று நினைத்து, நம்மைக்காணவருவோர்களுக்குத் தக்க வரவேற்பளிப்பதற்காக முஸ்திபுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மற்றொருபுறம் பார்த்தால், இந்தக் கொந்தளிக்கும் குளிர்ச்சியான கடலைத் தாண்டிவதைக்காட்டிலும் ஜிப்ரால்டர் எகிப்து, ஸூடான் முதலிய பிரதேசங்களை ஜெர்மானிய இதாலியக் கூட்டு தாக்குவது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் தேறுதல் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடாக இருக்கிறது. ஏனெனில் இங்கிலாந்திற்கு அவர்கள் வருவதாயிருந்தால் திரும்பிப்போக அவர்களுக்கு டிக்கட்டு கிடையாது. சற்று கவனிப்போம். இந்த இடத்தில் உங்களுக்கு கொஞ்சம் பொறுமைக் குறைவு ஏற்பட்டீர், முதன் முதலில் தாக்குவதை ஹீட்லருக்கு விடுவானேன், நாம் கார்த்திக் கொண்டிருப்பானேன் என்று கேட்கலாம், அது வெகு முக்கியமான கேள்வி; அதற்கு ஸம்பூர்ணமான பதில் அத்தியாவசியம்.

பிரிட்ஷ் முன்னேறுதல் என்பது ஸாராம்சத்தில்.

(i) முற்றுகை.

முதன்முதலாக இந்த ஸமயத்தில்கூட கேவலம் தற்காப்பிலேயே நாம் இல்லை. அடுத்தபடி ஹீட்லர் என்ன செய்வான் என்ற பேச்சில் இந்த விஷயத்தை மறந்துபோகக்கூடாது. நாளியின் யுத்த திட்டத்தைக் கழுத்துச்சுருக்காக நெருக்கிக்கொண்டும், நம்முடைய கடற்கரைகளைக் கார்த்திக் கொண்டும் பிரிட்ஷ் கடற்படையானது வெகு சக்தியுடனும், சீராகவும் வேலைசெய்து வருகிறதென்ற விஷயத்தைக் காக்கிக்கு விமரிசையான வான் யுத்தத்திலும், நாளியின் மதியற்ற பிரசாரத்திலும் மறந்து போகக்கூடாது. பிரிட்ஷ் முற்றுகையைப்பற்றி நீங்கள் அதிகம் கேள்விப்படாவிடினும், அது இன்னும் நடந்துகொண்டேயிருக்கிறது. நமக்கு அவசியமானவைகளை சுமர்ந்துகொண்டு நம் கப்பல்கள் நடு ஸமுத்திரத்தில் செல்லுகின்றன. ஆனால் ஜெர்மன் கப்பல்களோ, அந்த ராஜ்யத்திலேயே இருக்கின்றன, அல்லது ஜெர்மானியர்களுக்கு ஒன்றும் கொண்டுவராமல் கரை இருக்கின்றன, அல்லது ஜெர்மானியர்களுக்கு ஒன்றும் கொண்டுவராமல் கரை யோரமாக ஊர்ந்துசெல்லுகின்றன. நமக்கு நேர்ந்த கப்பல் நஷ்டங்கள் யோரமாக ஊர்ந்துசெல்லுகின்றன. நமக்கு நேர்ந்த கப்பல் நஷ்டங்கள் குறைவில்லை; ஆயினும் சென்ற மஹாயுத்தத்தில் ஜெர்மன் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைக் காட்டிலும் இப்பொழுது வெகு ஸ்வல்பம். மேலும் நமக்கு நேசமாயுள்ள பல தேசங்களிலிருந்து ஏராளமான கப்பல்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

ஜெர்மனியும் ஐரோப்பாவின் பாதிபாகத்தில் பரவிக்கொண்டதால், அதன் ஆகார பிரச்சனை சிறிதுகாலம் ஒதுக்கிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் முக்கியமான யுத்த தளவாடங்களின் குறைவு அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது.

எண்ணில் ஜயிக்கப்பட்ட தேசங்களில் அவை கிடையா. எண்ணெய் பிரச்சனை இன்னும் அப்படியே யிருக்கிறது. ஜெர்மன் விமான வேலையின் பரபரப்பினாலும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் எண்ணெய்க்கிடங்குகளையும்; சுத்தி சாலைகளையும் தாக்குவதாலும், இருக்கப்பட்ட எண்ணெய் சேகரம் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது.

சுருங்கச்சொல்லில், நம்முடைய பிரத்யேகமான முன்னேறி தாக்குதல் என்னவென்றால், நிசப்தமாகவும், நிராடம்பரமாகவும் சத்துருவை அமுக்கிவரும் கடற்படையே. அது தயார்ந்ந நடந்துவருகிறது. நாம் அதை சில ஸமயம் மறந்துபோனாலும் ஜெர்மன் ஸேனாபதி ஸமூஹமும், அவர்களுடைய நிபுணர்களும் மறக்கமாட்டார்கள். கழுத்தைச் சுற்றியிருக்கும் ஒரு பலமான கையை மறக்க முடியாது.

(ii) நாம் ஐரோப்பா கண்டத்தில் செய்யும் தாக்குதல்கள்.

அது மட்டுமல்ல. நாம் நிறுத்தாமல் முன்னேறித் தாக்கிக்கொண்டிருக்கும் உபாயம் மற்றொன்று இருக்கிறது. நம் விமானம், வெடி குண்டு கொண்டு அவைகளின் லக்ஷியங்களான தொழிற்சாலைகள், தண்டவாளங்கள் முதலிய போக்குவரத்து சாதனங்கள், கப்பல்கள், படைச் சேகரங்கள் முதலியவைகளை பிரதிராத்திரியும் தாக்கி, ஏராளமான நஷ்டத்தை உண்டாக்கி வருகிறது. இது நில்லாமல் நடப்பதோடுங்கூட, இன்னும் மிகப் பெரிதான வெடி குண்டு விமானங்கள் நமக்குக் கிடைக்கக் கிடைக்கவும், இரவு நேரம் ஜாஸ்தி ஆக ஆகவும், விருத்தியாக்கிக் கொண்டே வந்து இன்னும் வெகு தூரம் சென்று வெகு நேரம் நின்று தாக்கும். தற்சமயம் ஜெர்மனியிலும், ஜாஸ்தியாக கால்வாய் துறைமுகங்களிலும் வெடி விமானங்கள் தங்கள் கவனத்தை ஒருங்கே செலுத்துகிறது. அங்கு தண்டவாளங்களும், துறைமுகங்களும், சேகர தளங்களும், படைகள் நெருக்கமாய் அடைக்கப்பட்ட படை கொண்டுபோகும் படகுகளும் மின்னொளி பரவுப்படியாக வெடிகளால் அடிக்கப்படுகின்றன. அதனால் நமக்கு நஷ்டம் குறைவாகவும், நாஸிகளுக்கு நஷ்டம் அதிகமாகவும் ஏற்படுகிறது. படையெடுப்பு எண்ணத்தை அவர்கள் விட்டுவிட்டால், ஜெர்மன் தொழிற்சாலைகள் வாஹன வசதிகள் முதலியவைகள் தாக்கக்கூடிய ஸம்பூர்ணமான வெடி விமானப் படை நம்மிடம் தயாராக இருக்கும். ஆகையால் நில்லாமல் வேலை செய்து ஏறித்தாக்கும் சாதனங்களில் இது ஒன்று. இது வரை கடற்படையைப்பற்றியும், விமானப்படையைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது.

சென்யத்தைப்பற்றி கவனித்தால், எதிரியுடையதைக் காட்டிலும் வெகு சிறிய படையென்று தெரிகிறது. அது வெகு சீக்கிரமாகவும்; ஜாஸ்தியாகவும், ஆயுதங்களால் பலப்படுத்தப்படுகிறது. இந்தக் கண்ணத்தில் பிரிடிஷ் சேனா யானது தற்காப்பில்தான் இருக்க முடியும் என்பது தெளிவு. ஆனால் அதன் தலைவர்கள் அதைத் தற்காப்பைத்தவிர வேறென்றும் செய்யச் சொல்லவில்லை என்று நினைப்பதைக்காட்டிலும் தவறு வேறென்றும் கிடையாது. முன்னேறித் தாக்குவதற்கும் அவர்கள் பழக்கப்படுகிறார்கள். அதைக் காட்டிலும் பல மடங்கு பெரிதான சேனைகளுக்கு முன் அது ஜயிக்க முடியுமாவென்று

நீங்கள் தேட்கலாம். சந்தர்ப்பங்களைக் கவனித்தால் ஐரோப்பா கண்ட பிரதேசத்தில் நம் சேனை ஜயிக்க நினைக்க முடியாது. ஆனால் சென்ற மகாயுத்தத்தில் போல அந்த ஜீவாதாரப் பகுதியான ஆகாயமும், நம்முடைய ஆதினத்துக்குள் வந்துவிட்டால்—பிறகு என்ன? சேனையின் எண்ணிக்கை என்பது பொருட்படுத்தக்கூடிய விஷயமல்ல. நன்றாக ஆயுத பரிசீலனம் செய்யப்பட்டதும், வெகு வேகமாகத் தாக்கக்கூடியதுமான படையானது, வெடி விமானங்கள், சண்டை விமானங்கள், சுற்றிப் பார்க்கும் விமானங்கள் அடங்கிய உயர்வான ஆகாயப்படையுடன், ஒத்துழைத்தால், எண்ணிக்கைப் பெருக்குள்ள பெரிய சேனையைக்கூட நசுக்கிக்கொண்டே முன்னேறும் என்று நாஸிகளாலேயே காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

நாஸிகளிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டவர்களின் உணர்ச்சி.

நிலைமை ஜெர்மனிக்கு பாதகமாகிக் கொண்டே வரும் பொழுது, நாஸிகளால் ஜயிக்கப்பட்ட தேசங்களின்பேரில் அவர்களுக்குள்ள பிடியும் தளர்ந்து கொண்டே வரும். ஜயிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து மேலும் மேலும் கடுமையான நிபந்தனைகளைக் கேட்பார்கள். ஜயித்தவன் தரிக்கும் மகமல் கை உறையும் மெல்லியதாகக் கரைந்து கொண்டே வருகிறது. நாரவே, ஹாலந்து, பெல்ஜியம், பிரான்ஸ் கரைந்து கொண்டே வருகிறது. நாரவே, ஹாலந்து, பெல்ஜியம், பிரான்ஸ் முதலிய தேசங்களும் மகமல் கை உறைக்குள் மறைந்திருக்கும் இரும்புக் கையை உணருகிறார்கள். ஒவ்வொரு நாஸியும் தன்னுடைய உத்தமமான ஒழுக்கத்துடன் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் புழங்குவதென்பது ஒருவாறு சரியாக இருக்கும். அதற்குப் பின் மாதங்களில் நாஸி தன் சொந்த வழக்கத் திற்குத் திரும்பிவிட்டாலோ, அது வேறு சமாசாரம். ஐந்தாவது அணியார்களைப் பற்றிப் பேசுவோமானால், ஒவ்வொரு தேசத்தின் பூரா ஜனங்களும் ஜெர்மனிக்கு விரோதமாக ஐந்தாமணிகளாக வேலை செய்யத் தயாராக இருப்பதால் அவர்களோடு நிர்வகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பிரிடன்தான் உண்மையான சத்துரு வென்றும், பிரிடிஷ் மூலாஜாவிலிருந்து விடுவித்து, புதிய ஐரோப்பிய திட்டத்தை ஏற்படுத்த ஹிட்லர் பாடுபடுகிறார் என்றும், மேற்கு ஐரோப்பாவை திருப்தி செய்ய நாஸிகள் ஏன் இவ்வளவு படாதபாடு படுகிறார்கள் என்று இதில் இருந்து விளங்கும். ஆனால் இந்தப் புதிய திட்டம் என்பது நம் காலத்தில் இருந்து விளங்கும். ஆனால் இந்தப் புதிய திட்டம் என்பது நம் காலத்தில் ஒப்பிலாக் கொடுங்கோன்மையும், ஜெர்மனியின் பொருளாதார ஆதிக்கமும் தான் என்பதை அவர்கள் விவரிக்கவில்லை. நாஸிகளிடமிருந்து லஞ்சம் பெறாத வரை இம்மாதிரியான ஜெர்மன் பேச்சுகளை, அவர்கள் அந்த தேசங்களுக்குள் புகுவதற்கு முன் கூட, அந்த தேசத்தார்களில் ஒருவரும் நம்பமாட்டார்கள். இழி குணங்கள் உள்ளவர்கள்தான் தம் குணங்களை மறைத்துக்கொள்ள பெருமை பேசிக் கொள்வது, டம்ப வார்த்தைகள் பேசுவது, பயமுறுத்தித் துன்புறுத்துவது, முதலிய காரியங்களைச் செய்வார்கள். அந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாஸி சாத்தியமில்லை.

நம்முடைய கடற்படையும், விமானப்படையும் இடைவிடாமல் தாக்குவதால் இந்த வேனிற்காலத்தில் ஜெர்மானியர் பெற்ற வெற்றியைக் குலைத்துவிட்டது. நாஸி யுத்த நிர்வாகத்தைக் குறைத்துவிட்டது. ஜெர்மன் வானப்படையைக் காட்டிலும் பராக்கிரமத்தில் பெரிதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படும் நம் விமானப் படை இப்பொழுது எண்ணிக்கையில் ஜெர்மனியுடன் சமமாக ஆவதோடு, ஜெர்மன் ஆகாய சக்தியைக் கீழ்படுத்தக்கூடிய நிலைக்கு ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. நம் நிலப்படையும், சீக்கிரமாகவும், பயங்கரமாகத் தாக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு உபாயத் தோடு பலப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகையால் நாஸிகளால் பிடிக்கப்பட்ட வெகு நீண்ட கடற்கரையில் பல இடங்களில் அடித்து, உடைத்து வழி செய்து கொண்டு போவதற்குப் போதிய அவகாசமிருக்கிறதென்று நம் தலைவர்கள் நினைப்பது காரணமில்லாமல் இல்லை.

ஸாம்ராஜ்ய அனுபவத்தின் நன்மை.

நாஸிகள் எவ்வளவு பெருமை பேசிக்கொண்டாலும், அவர்களைக்காட்டிலும் நமக்குப் படையெடுத்துச்செல்லும் சைன்யங்களைப்பற்றி நன்றியுத் தெரியும். இது நமக்குப் பழகினவேலை. அவர்களுக்கோ வெகு புதியதும் அபாயகரமானது மான வேலை. ஏனெனில், அது கடல் சக்தியை ஒட்டினதாக இருக்கிறது. வேனிற்காலத்தில் பெற்ற மின்னல் வெற்றிகளால் மதோனமத்தர்களாயிருக்கும் நாஸிகள் இந்த ரகச்யத்தை அறியவில்லை. பிரான்ஸ் வீழ்ந்த பிறகு, பலத்த பயமுறுத்தல்களையும், கூவுதல்களையும் கேட்டு பிரிடன் ராஜி வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கும் அல்லது பிரிடனுடைய யுத்தப் பிரயத்தனங்கள் ஸ்தம்பித்துப் போய் ஜெர்மனியால் ஜயிக்கப்படும் என்றெல்லாம் மனக்கோட்டை கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் பிரெஞ்சு தோல்விக்குப்பிறகு வெகு ஸங்கதிகள் ஜெர்மனிக்குப் பிரதிபலமாக நேரிட்டன. பிரெஞ்சு கடற்படையை நமக்கு எதிர்த்துப் பிரயோகம் செய்யமுடியாதென்று கண்டார்கள். மேலும் இதாலியர்கள் தம் கப்பற்படையை மத்தியதரைக் கடற்குள்ளோ, அல்லது ஜிப்ரால்டர் என்ற இடையூறை எதிர்த்து மீதிப் பரிகரித்து வெளியில் வந்தோ, பிரிடின் கடற்படைக்குப் பலி கொடுக்கத் தயாராகயிருப்பதாகக் காணவில்லை. மேலும், நாஸி பயமுறுத்தல்கள் நமக்குள் வேற்றுமை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஊக்கத்தை வளர்த்து, யுத்தப் பிரயத்தனத்தை விருத்தி செய்தது.

ஜெர்மனியில் திரைக்குப் பின் எல்லாம் நிலைகுலைந்திருக்கிறது.

சென்ற வாரம் எடுத்துக்கொண்ட விசித்திரமான நாஸி உபாயங்களுக்குக் காரணம் இதிலிருந்து விளங்குகிறது. அவர்களுக்கு வழக்கமான உபாயமாகிய “ஒரே முச்சில் எல்லாவற்றையும் அள்ளிக்கொண்டு போதல்” என்பதற்குப் பதிலாக அவ்வப்பொழுது ஏதோ எல்லாம் கலந்த கதம்ப யுக்திகளாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சண்டை விமான தளங்களை அழிப்பதற்காக முதலில் தென்கிழக்குக் கரையில் கூட்டமாகத் தாக்கினார்கள். நம் தற்காப்பு ஊக்கத்தை முறிக்க முடியவில்லை. அனுபவம் வாய்ந்த விமானிகளிலும்,

விமானங்களிலும் நஷ்டம் ஜெர்மனிக்கு ஏற்பட்டது பயங்கரமான அளவுக்கு இருந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் வர்ஜாவர்ஜியின் லண்டனைத் தாக்கித் திகிலுண்டாக்குவதற்காக வெடிகுண்டுகளை வீசுகிறார்கள். இவ்வாறு செய்வார்கள் என்று நாம் எப்பொழுதும் அறிந்ததே. நாஸிகள் வேறு வழியில்லையென்று நினைத்தாலொழிய இப்படிச் செய்யமாட்டார்கள் என்றும், இவ்வாறு பயமுறுத்தும் குண்டுகளைப் போர் செய்யாத ஜனங்களிடமிருந்து பிரயோகம் செய்வதிலிருந்து உலகம் முழுவதும் முக்கியமாக அமெரிக்காவிலும் தக்ஷணமே அருவருப்பு உண்டாகும் என்றும், எல்லாம் தோற்றவன் கடைசியாட்டமாக எரியும் சதுரங்கக்காய் போன்ற தென்றும், என்மட்டுக்கு நான் எப்பொழுதும் அபிப்பிராயப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மேலும் லண்டன் தலைநகரில் வெகு ஏழைகள் இருக்கும் கீழ் முனையிலிருந்து பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை முடிய ஒவ்வொரு பாகத்திலும் வெடி போட்டதிலிருந்து, தேசம் முழுவதும் ஒற்றுமையை விருத்திசெய்து இருப்பதோடு கூட, எப்பொழுதும்போல யுத்த ஸம்பாரங்கள் நடந்துவருகிறது. ஏதோ சில தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு ஏற்பட்ட துக்க ஸம்பவங்கள், மனக்கேசைம், அஸௌகரியங்கள் இவைகள் வினா ஜனங்கள் பூராவும் ஆக்ரோசத்துடனும் ரோசத்துடனும் என்றும் காட்டிலும் நிச்சயபுத்தியுடனும் இருக்கும்படி செய்துவிட்டது.

இவையெல்லாவற்றிற்கும் பின்புறமாக ஜெர்மனியில் பரஸ்பர விரோதமானதும் விசித்திரமும் குழப்பமானதுமான ஒரு பிரசாரம் நடந்துவருவதைப் பார்த்தால் கோயபல்ஸ் இலாகா வேலை செய்வதற்கு ஒரு முகமான வழிகாட்ட முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. ஏனெனில் அங்கு ஒருமுகமான வழி கிடையாது. சென்ற இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்புதான் மேற்கு ஐரோப்பா முழுமையும் வியாபித்து உலகத்தின் உச்சியிலே ஜெர்மனி உட்கார்த்திருந்தது. இன்னும் சில வாரங்களில் எல்லாக் காரியங்களும் முடிந்துவிடும் என்றார்கள். ஸமாதான ரிபந்தனைகளைச் சொல்லவும், ஜயப்பவனிகளுக்கும் தேதிகள் குறிப்பிடப்பட்டன. இப்பொழுது ஒவ்வொரு உபாயங்களாகப் பரீகைப்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. விலையிலா வீரர்களையும், யந்திரங்களையும், தளவாடங்களையும் அவஸரமாக பலி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவஸரமாகக் கூட்டங்கள்போட்டு இங்கும் அங்கும் ஓடவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் ஒருவாரத்தில் யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவோம் என்று பாசாங்கு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கடைசியாக, வெகுநாள் வெகு கடினமாக யுத்தம் செய்யவேண்டியவரும் என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஜெர்மனியின் மாறுதல் வெகு விசித்திரமானது என்று யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். திரைக்குப் பின்புறம் எல்லாம் பிசகாக நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்று தெரிகிறது. ஏதன் மத்தியில் நாம் புதிய ஸம்பவங்களை எதிர்பார்த்திருப்போம் என்று வற்புறுத்துவேன்.

எல்லோருக்கும் வந்தனம்!

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(9-10-40 லிருந்து 16-10-40 வரை).

அக்டோபர்மீன் 11-ம்உயோதி முடிவான வாரத்தில், அதற்கு முந்திய வாரம் போலவே, பிரிடன் ஜெர்மனியை, பலமாய்த்தாக்கியது. படையெடுத்த இடங்களாவன:—

1. போர்லின்—சக்தி உற்பத்திச்சாலை, வாயு (gas) உற்பத்திச்சாலைகள், விமான இன்ஜின்கள் செய்யும் சாலைகள், மின்சார சாமான்கள் செய்யும் சாலைகள், ரயில் பண்டகசாலைகள்.

2. எஸ்ஸல் குருப்ஸ் சாலை. கிரவன் பர்விலு அலுமினியம் சாலையும், கரிக் கட்டை செய்யும் (Carbon electrode) சாலையும், ஹனுவில் கொல்லப்பட்டனா கள், லூம்ஸ்டாமில் விமானங்கள் கட்டும் பாகர் தொழிற்சாலை. குருப்ஸ் தொழிற்சாலை இரண்டு தடவையும், பாகர் தொழிற்சாலை 3 முறையும் தகர்க்கப் பட்டன.

3. ஸார்வேக்கு அருகாமையில் ஜெர்மன் சாமான் கப்பல்கள் அமிழ்த்தப் பட்டன.

4. வியாழக்கிழமை இரவு 1,500,000 மெட்ரிக்டன் எண்ணெய் அடங்கிய 7 எண்ணெய்ச்சாலைகள் (ரெனேனியா—ஆஸாக் சாலைபுன்பு) பலமாய் எதிர்க்கப் பட்டன.

5. ஹாம்பர்கில், ஒரு கிலோ மீட்டர் விஸ்தீர்ணத்துக்கு பலமான சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் துறைமுகங்கள்மேல் 6 எதிர்ப்பு; கரை தற் காப்புகள், கப்பல்கள்மேல் 58 எதிர்ப்பு; ரயில் ஜங்ஷன், பண்டகசாலைகள்மேல் 28 எதிர்ப்பு; தொழிற்சாலைகள்மேல் 13 எதிர்ப்பு; விமான நிலையங்கள்மேல் 35 எதிர்ப்பு; எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் சாலைகள் மேல் 12 எதிர்ப்பு; பொது ஸ்தலங்கள்மேல் 7.

இந்தக் குறிப்பின் முடிவில் இந்த வாரத்திய பிரிடிஷ் விமான நிகழ்ச்சிகளின் விவரத்தைக் காணலாம். மழை, புயலடித்தும், இவைகளை லக்ஷியம் செய்யாது பிரிடிஷ் விமானங்கள் இந்த வாரத்தில் வழக்கம்போல் எதிரி நாடுகளைத் தாக்கி வந்தன. உதாரணமாக, சனிக்கிழமையன்று பெர்லின் நடுப்பாகம் தாக்கப்பட்டு நகரத்தில் நடமாட்டம் நின்றுவிட்டது. டிராம் வண்டிகள் நின்றுபோய் அதில் இருந்த டிரைவர், கண்டக்டர், பிரயாணிகள் எல்லோரும் மறைவிடங்களுக்கு ஒடினார்கள். சினிமா காணிகள் நடுவில் நிறுத்தப்பட்டு, வேடிக்கை பார்ப்பவர்கள் சுரங்க அறைகளில் ஒளிந்தார்கள். போஜன சாலைகளில் பரிமாறுவது, நின்று விட்டது. கோயரின்கு வார்த்தையை நம்பி பெர்லினைத் தாக்க முடியாதென்று நினைத்த பர்லின் நகரவாசிகள் வெகு அவமானப்படுகிறார்கள்.

இதர ராணுவஸ்தலங்களும் இதற்கும் அதிகமாக எதிர்ப்புப்பட்டன. பிரமன் நகரத்தின்மேல் எதிர்ப்பு ஓயவேயில்லை. பிரமன் நகரத்தைவிட பிரமன் துறைமுகம் அதிகச் சேதமாய்விட்டது. அது பல கிட்டங்கிகளும், துறைமுகமடங்கிய பெரிய கப்பல் படை நிலயம். இதேமாதிரி ஹாம்பர்க் துறைமுகமும் அதிகப் பழுதாய்விட்டது. இதைச் சரிப்படுத்த வெகுநாள் பிடிக்குமென்று சொல்லப் படுகிறது. இங்கே வேலை பார்த்துவரும் யுகோ-ஸலாவ் வேலைக்காரர்கள், இரவு தவறாது நடக்கும் பிரிடிஷ் எதிர்ப்பை சகிக்கமுடியாமல் ஊருக்குத் திரும்ப கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிரி பிடித்திருக்கும் கடற்கரை எல்லாம் இடைவிடாது தகர்க்கப்படுகிறது. ஜெர்மனி இங்கிலாந்தை எதிர்ப்பதைக் காட்டிலும், இது வெகு பலமாயிருக்கிறது.

சென்ற இரண்டு வாரங்களாக பிரிடன்மேல் விமான எதிர்ப்புக் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. அசந்துபோய், தோல்வியுற்று, ஜெர்மனியானது இந்தப்படையெடுப்பை நிறுத்தியும் விடலாம்; அக்டோபர் 7-ம் தேதி திங்கட்கிழமை மிஸ்டர் சர்ச்சில் சொன்னமாதிரியாகக் கணக்கிட்டால், ஒரு மனிதனின் நாலில் மூன்று பாகத்தைக்கொல்ல ஜெர்மனிக்கு ஒரு டன் குண்டு செலவாகிறது. மேலும் இப்பொழுது யுத்தம் நடக்கும் மாதிரியில், லண்டனில் பாதி வீடுகளை வெடிகளால் உடைக்க இன்னும் 10-வருஷங்கள் செல்லும். 10-வருஷத்தைக் கண்டது யார்? ஹிட்லரைக்கண்டது யார்? அதற்குள் அவரும், அவர் அரசாங்கமும் தொலைந்துவிடும். அது நிற்க, ஆகஸ்டி 15, செப்டம்பர் 15, செப்டம்பர் 27-இந்தத் தேதிகளில் பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிர்த்து நின்று வீரப்போர் செய்த திலிருந்து, பிரிடனைப் படையெடுக்கும் கற்பனை ஹிட்லருக்கு இப்போதைக்கு நின்றுவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. இந்த யுத்தத்தில் இது ஹிட்லருக்கு ஏற்பட்ட முதல் பெரிய தோல்வியாகும்.

ஆம். யோசித்துப்பார்த்தால், பிரிடன்மேல் மின்னல் படையெடுப்பு நின்று ஜெர்மனியின் முற்றுகை துவக்கவிட்டாற்போல் தோன்றுகிறது. முதலாவதாக ஜெர்மனிக்கு எண்ணெய்ப்பஞ்சம் வந்துவிட்டது. எண்ணெய்ப் பாத்திரங்களுடைய அடிப்பாகம் வரண்டப்படுகிறது. பெட்ரோல் இல்லாமல் இதரலிய விமானங்கள் தரையில் விழுந்துவிடுகின்றன. ஜெர்மன் ஆக்கிரம நாடுகளில் பஞ்சம் வந்துவிட்டது. பஞ்சத்திலிருந்து கலகம் வரும்போலிருக்கிறது. நார்வேயிலும், ஹாலண்டிலும் போலீஸாரால் கலகங்களை அடக்கமுடியவில்லை. சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் பேதையான விஷி-கவான்மெண்டுகூட, பிரிடன் சார்பாகவும், ஜென்ரல்-டி-கால் சார்பாகவும் கலகங்கள் நடப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. பிரெனென் மலைக்கணவாயில் சந்தித்தபோது இந்தக் கஷ்டங்களைப்பற்றி வழிபுரியாமல் ஹிட்லரும், முஸோலினியும் கலந்து பேசியிருக்கவேண்டும்.

ருமேனியா— கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அக்டோபர் 14-ம் தேதியோடு பான்ஸர்கோர் என்ற 30,000 ஜெர்மன் படைகள் ருமேனியாவுக்குள் வந்து விட்டன. ருமேனிய சைன்யங்களைப் பழக்கவும், அவைகளுக்கு யோசனைகள்

சொல்லவும், எண்ணெய் நிலயங்களைப் பாதுகாக்கவும், வியன்னுத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றவும் வந்திருப்பதாகப் பலவாறாக சாக்குகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஜென்ரல் அன்டொனிஸ்கு, ஜெர்மனிக்கு அடிமையாய்ப்போனதோடு நில்லாது இவர்களை அரசருக்கென்று வைத்திருக்கும் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் வரவேற்றார். இது வெகுக் கேவலம். இந்தத்தருப்புகள் பல்கேரியா அல்லாது வேறு வழியாக வந்திருக்கமுடியாது. ருமேனியா நடுநிலைமை வகித்ததெல்லாம் பாழாய்ப்போய் விட்டது.

ருமேனியாவை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு ஜெர்மன் துருப்புகள் கடற்கரையை நாடிப்போவதின் உத்தேசம் தெரியவில்லை. பால்கன் நாடுகள் எல்லாவற்றையும் ஆக்கிரமிக்கும் உத்தேசமிருக்கலாம். கிரீஸ் ஜாக்கிரதையாயும் கவனமாயும் இருக்கிறது. 'பாஸ்பரஸ்', ருமே-கிழ்-நாடுகளை அணுகுவதால் தன்னுடைய 2,000,000 துருப்புகளைக்கொண்டு எதிர்க்கத் தயாராயிருப்பதாகத் துருக்கி சொல்லுகிறது. ஜெர்மனியின் சைன்யங்கள் ரஷியாவுக்கு ஈட்டியைப்போல் பக்கத்தில் வந்து நிற்கின்றன. டான்யூப் நதியின் அக்கரையில் 20 சைன்யங்களை ரஷியா நிறுத்தி வைத்திருப்பதாகப் பிரஸ்தாபம்.

இனி என்ன நடக்குமோ தெரியவில்லை. கப்பல் நிலயங்களைக் கட்டப் போவதாயும், ஜெர்மனியின் நீர்-மூழ்குகளில் சில கருங்கடலுக்கு வந்துவிட்டதாயும் ஒரு வதந்தி. ஆசியா-மைனர், இராக், எகிப்து முதலிய இடங்களைப் பிடிக்க எண்ணம் கொண்டிருப்பதாக மற்றொரு வதந்தி.

ருமேனியாவுக்கு அமெரிக்காவில் 1,000 லக்ஷம் பவுன் செலாவணியுண்டு. அமெரிக்கா இதை நிறுத்திவிட்டது.

ருமேனியாவுக்கு உள் நாட்டுக் கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டுவிட்டன. மட்ட தினசு ரொட்டிதான் அகப்படுகிறது; அதற்கு விலை முன்னேவிட இரட்டித்துவிட்டது. வாரத்துக்கு 3-நாள் இறைச்சி கிடையாது. வெண்ணெய் அகப்படவில்லை. மற்றைய உணவுப் பொருள்களும், விறகு (அடுப்புக்கரியும்) வெகு கிராக்கியாய்விட்டது. பிளோயஸ்டா பிரதேசத்தில் பாய்காவில் மூன்று எண்ணெய்க் கிணறுகள் தீப்பிடித்துக்கொண்டன. ஜெர்மன் வேலைக்காரர்கள் அனைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்கா.—மூவரசு ஒப்பந்தம் முடிந்ததிலிருந்து பிரிடனுக்கு அமெரிக்காவில் இருந்து உதவி பரிபூரணமாய் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நெதர்லாண்ட்-இந்தியத்-திவுகளிலிருந்து ஜப்பானுக்கு வெள்ளீயம், ரப்பர் ஏற்றுமதி நின்ற விட்டது. பஸிபிக், அட்லாண்டிக் சமுத்திரங்களைப் பாதுகாக்க 23 கப்பல் படைகள் அநேக இடங்களுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டன. ஹாவாயில் சைன்யங்கள் பலமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'சமாதானப் பேச்சு இப்பொழுதும் கிடையாது, எப்பொழுதும் கிடையாது' என்று வெண்டல் வில்கி சொல்லி விட்டார். சனிக்கிழமை இரவு கொலம்பஸ்-தினக்கொண்டாட்டத்தில் பேசும்போது ரூஸ்வெல்ட் "பிரிடிஷ் மக்கள்—புருஷர்களும், ஸ்திரீகளும்—ஸ்வதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் ஜனங்கள். ஸ்வதந்திரத்தைக் காப்பாற்றும்; வழியைக் காட்டி

விட்டார்கள். பொறுப்பாகுதி தேசங்கள், எதிர்க்கப்பட்டால் எவ்வளவு தைரியமாய் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள முடியுமென்பது பிரிடன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதிலிருந்து வெளியாகிறது. ஸர்வாதிகாரிகள் ஒன்று சேருவதைக் கண்டு பயப்பட்டு வீரப்போர் செய்யும் பிரிடனுக்கு உதவியை நிறுத்தமாட்டோம்." என்று சொன்னார்.

அமெரிக்கா செய்துவரும் ஏற்பாட்டிலிருந்தும், பர்மா-யுனின் ரஸ்தாவையும் அதையொத்து ஹாங்காங் ரஸ்தாவையும் பிரிடன் திறப்பதிலிருந்தும் ஜப்பானுடைய அகம்பாவப்பேச்சு சற்றுக் குறைந்திருக்கிறது. 'மூவரசு-உடன்படிக்கை' உண்மையில் சமாதானத்துக்காகச்செய்து கொண்டதாகவும், அதிலிருந்து வேறு நடுநிலை நாடுகளுக்குள் யுத்தம் வருவதைத் தான் பயந்து, நடுங்குவதாயும் ஜப்பான் மந்திரி அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்.

ஜப்பான் நடுங்குவதற்குக் காரணங்களுமுண்டு. ராய்டர் தேசிய-நிருபர் இதைப்பற்றிப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்:—

ஜப்பானுக்கு ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார சங்கடங்கள் பலவுண்டு. பிரிடனையும், யுனைட்-ஸ்டேட்டையும் பகைத்துக்கொண்டால் இனி வரக்கூடிய நஷ்டமதிகமாகும்.

அயல் நாடுகளில் ஜப்பானுக்குப் பணச் செலாவணி கொஞ்சம். ஏற்றுமதி வியாபாரமிருப்பதால் இப்போது ஸமாளித்து வருகிறது. இப்பொழுது வியாபாரம் செய்துவரும் தேசங்களைப் பகைத்துக்கொண்டால் இந்த வியாபாரம் நின்றுவிடும். யுனைட்-ஸ்டேட்டில் இப்பொழுது நடக்கும் ஜப்பான் பட்டு வியாபாரம் நின்று விடும். பருத்தியை இந்தியாவிலிருந்தும், யுனைட்-ஸ்டேட்டிலிருந்தும் வாங்கி, ரெசவு செய்து ஜப்பான் பிரிடிஷ்-சாம்ராஜ்ய நாடுகளில் விற்பதுக்கொண்டு வருகிறது. இந்த வியாபாரமெல்லாம் நின்றுவிடும்.

காண்டாவிலிருந்தும், யுனைட்-ஸ்டேட்டில் ஆதின நாடுகளிலிருந்தும் வந்து கொண்டிருக்கும் தாயிரமும் நின்றுவிடும்.

ஆகையால், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி என்ற இரண்டு வியாபாரங்களிலும் ஜப்பானுக்கு நஷ்டமேற்படும்.

சீனா.—டாய்-ஹா ஏரிக்கு மேற்கே 20 சங்கிலி-சைன்யங்களோடு, 180-மைல் போர்முனையில் சீனாவை எதிர்ப்பதாக ஜப்பான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறது. 6-நாள் ஓயாது யுத்தம் செய்து மரதாங்கைத் திருப்பிப்பிடித்து விட்டதாக சீனா சொல்லிக் கொள்ளுகிறது.

கடல்-சண்டை.—வியாழக்கிழமை இரவு ஷெர்பாக் துறைமுகம் பிரிடிஷ் கப்பல்களால் எதிர்க்கப்பட்டது. பிரிடிஷ்-விமானங்களும் சேர்ந்துகொண்டன. அங்கிருந்த ஜெர்மன் கப்பல்கள் பயந்து வெளிவரவில்லை. வேவுபார்த்ததில் துறைமுகம் பழுதப்பட்டதோடு, கப்பல்களும் பல சேதமாய் விட்டதாகத் தெரிகிறது.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள்.

பிரிடிஷாரின்
விமான
நஷ்டம்.

விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்டுகளால்
விளையும் சேதமும்.

7-10-40. (திங்கட்கிழமை.)

டெம்பிள்ஹாப் (Templehof) சாமான்
கிடங்குகள் 3 மின்சார உற்பத்திச்
சாலைகள், இன்னும் அநேக தொழிற்
சாலைகள்.—பெர்லின் (Berlin)

..... பெருந்தி குழந்தை;
அதிகச் சேதம்
விளைந்தது.

பிரதேசம்.

படையேடுக்க உபயோகிக்கப்படும் ஸ்தலங்
கள்.—கலே (Calais)யிலிருந்து புலா
யின் (Boulogne)வரை.

..... எல்லாம் சீர்குலைந்
தன.

சாமான் கிட்டங்கிகள், கப்பல்கள்.—
லோரியண்ட் (Lorient) துறைமுகம்.

..... கிட்டங்கிகளில் தீப்
பிடித்தன. பல
கப்பல்கள் நாச
மாயின.

கப்பல்கள்.—ராட்டர்டாம் (Rotterdam),
கிரேவ்லைன்ஸ் (Gravelines).

..... பல கப்பல்கள் மூழ்
கடிக்கப்பட்டன.

சிறிய கப்பல்களின் கூட்டங்கள்.—டச்சு
(Dutch)க் கடற்கரை.

.....

கப்பல்கள்.—லா ஹவேர் (Le Havre).

..... 1 விமானம்.

யுத்தக்கப்பல்கள் நித்தமிடங்கள்.—வில்
ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven).

.....

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹாம் (Hamm),
ஸோயஸ்ட் (Soest), மான்ஹீம் (Mon-
heim), க்ரம்பெர்க் (Gremberg).

.....

விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள், கப்பல்
கள்.—லோரியண்ட் (Lorient), செர்
பார்க் (Cherbourg), டியப் (Dieppe),
கலே (Calais), புலாயின் (Boulogne),
கிரேவ்லைன்ஸ் (Gravelines), டன்கர்க்
(Dunkirk), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend),
ஸீபிரக் (Zeebrugge), ராட்டர்டாம்
(Rotterdam).

.....

ஜெர்மன் பிரங்கிகள்.—காப் க்ரினே (Cap 1 விமானம்,
Grisnez).

.....

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள்.

பிரிடிஷாரின்
விமான
நஷ்டம்.

விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்டுகளால்
விளையும் சேதமும்.

7-10-40. (திங்கட்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பாக்கர் (Fokker) தொழிற்சாலை.—
ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam).

.....

ரயில் பாதையும், ஸ்டேஷனும்.—ஜிபுடி
(Jibuti)—அடிஸ் அபாபா (Addis-
Ababa) ரயில்பாதையிலுள்ள அயஷா
(Aisha).

..... அநேக பாலங்கள்
தகர்க்கப்பட்டன.
போக்கு வரத்து
தடைபட்டு விட்
டது.

வேவு பார்த்தல்.—ஆபிரிகாவிலுள்ள
விரோதியின் நாடுகள்.

..... உபயோகப்படும்
சமாதானங்கள் உள
வறியப்பட்டன.

8-10-40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பகலில்:—துறைமுகங்கள்.—புலாயின்
(Boulogne), லோரியண்ட் (Lorient).

.....

இரவில்:—கடற்படை நிலையங்கள்.—ப்ரமன்
(Bremen), வில்ஹெல்ம்ஷாவன்
(Wilhelmshaven).

..... சேதம் அதிகமாய்
இருந்தது.

எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் ஆலைகள்.—
ஹாம்பர்க் (Hamburg), கெல்ஸன்
கர்ச்சன் (Gelsenkirchen).

..... தீப்பிடித்தன.

மின்சார உற்பத்திச்சாலை.—கீல் (Kiel).

..... சேதமாயிற்று.

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—
எஸ்ஸன் (Essen).

..... முக்கியமான கட்ட
டங்களில் தீப்
பிடித்தது.

உலோகத் தொழிற்சாலை.—ஹானா
(Hanau).

.....

பாக்கர் (Fokker)விமான உற்பத்தி ஆலை.—
ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam).

.....

சாமான் கிடங்குகள்.—மான்ஹீம் (Mon-
hiem), கெம்பர்க் (Gemburg).

..... தீப்பிடித்தன.

விரோதி நாடுகளில் உள்ள பல விமான
நிலையங்கள்.

..... சேதமாயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விவரங்கள். விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

8—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

படையேடுக்க உபயோகப்படும் ஸ்தலங்கள்.—இங்கிலீஷ் கால்வாய் (Channel) பிரதேசம். என்கும் படுசேதம்.

தரையில் இருக்கும் விமானங்கள்.—பார்டியா (Bardia). அவைகளின் மேல் குண்டு விழுந்தது.

துருப்புகள் தங்குமிடங்கள், கட்டிடங்கள்.—ஸோலம் (Sollum). நாசமாயின.

துறைமுகங்கள், சையங்கள் வசக்கும் இடங்கள், மராமத்து செய்யும் இடங்கள்.—அஸாப் (Assab) 3 தரம். ஒரே ஜவாலை மய மாய் இருந்தது.

பீரங்கிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்கள்.—எல்வாக் (Elwak).

வேவு பார்த்தல்.—ஆபிரிக்காவில் விரோதி நஷ்டமில்லை. யின் பிரதேசங்கள்.

9—10—40. (புதன்கிழமை).

பகல்ல.—எண்ணெய் ஆலை.—ஹாம்பர்க் (Hamburg). தீப்பிடித்தது.

சிறிய கப்பல்கள், பாலங்கள்.—(ஒரு கால்வாய் பிரதேசத்தில்) அன்னா பெளலோனா (Anna Paulowna). சேதமாயின.

ரயில் வண்டிகள் நிறுத்தி வைக்கப்படும் இடங்கள்.—வேரன்டார்ப் (Warendorf), ஹாம்பர்க் (Hamburg).

விமான நிலையம்.—டெக்ஸல் (Texel).

கப்பல்கள்.—லா ஹேவர் (La Havre), இன்னும் இங்கிலீஷ் கால்வாயிலிருக்கும் மற்ற துறைமுகங்கள். 1 விமானம்.

இரவில்.—ஒரு எண்ணெய் ஆலை, துப்பாக்கி மருந்து செய்யும் ஆலைகள்.—கொலோன் (Cologne). தீப்பிடித்தன.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விவரங்கள். விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

9—10—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அலுமினியம் (Aluminium) தொழிற்சாலை.—க்ரேவன்ப்ராயாச் (Gravenbroich). வெடிச் சத்தமும், தீயும் இளம்பின.

துருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—எஸ்ஸன் (Essen). தீப்பிடித்தெரிந்தது.

மின்சார உற்பத்திச் சாலை.—ரீஷால்ஷ் (Reischolz).

ரயில் பாதைகள், சாமான் கிடங்குகள்.—கொலோன் (Cologne), டஸ்ஸெல்டார்ப் (Dusseldorf), வீஸெல் (Wesel) ப்ரஸ்ஸெல்ஸ் (Brussels). அதிகச்சேதம்.

சானல் (Channel) துறைமுகங்கள்.—ஆம்ஸ்டர்டாமி (Amsterdam)லிருந்து லா ஹேவர் (La Havre) வரை.

கப்பல்கள், மராமத்து செய்யும் இடங்கள்.—ப்ரஸ்ட் (Brest). 1 விமானம். விரோதியின் நாச காரிகளின், மேல் குண்டு விழுந்தது.

3 விரோதி சாமான் கப்பல்கள்.—மாஸ் (Mass) நதி.

10—10—40. (வியாழக்கிழமை).

எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), ஹானோவர் (Hanover), ரீஷால்ஷ் (Reischolz), கெல்ஸன் கர்ச்சன் (Gelsenkirchen), கொலோன் (Cologne), மாக்டெபர்க் (Magdeburg), லூனா (Leuna). தகர்க்கப்பட்டது. என்கும் தீ மூண்டது.

யுத்தக் கப்பல்கள்.—வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven), துறைமுகம். ஒரு விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது.

துருப்ஸ் (Krupps) கப்பல் கட்டுமிடம்.—கீல் (Kiel). தீப்பிடித்தது.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விவரங்கள். விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

10—10—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கப்பல்கள்.—கலே (Calais), புலாயின் (Boulogne), டென் ஹெல்டர் (Den Helder), லா ஹவேர் (La Havre), ப்ரஸ்ட் (Brest), ப்ளஷிங் (Flushing), ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam) துறைமுகங்கள், பல கப்பல்கள் மூழ்கின.

கடற்கரையில் அமைந்திருக்கும் பிரங்கிகள்.—செர்பார்ச் (Cherbourg). தகர்க்கப்பட்டன.

பாக்ரீ (Fokker) தோழிற்சாலை.—ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam). தகர்க்கப்பட்டன.

தோழிற்சாலைகள்.—பொட்ராப் (Bottrop). தகர்க்கப்பட்டன.

உலை.—ஆபர்ஹாஸன் (Oberhausen). தகர்க்கப்பட்டன.

ரயில் பாதைகள்.—ஸோயஸ்ட் (Soest), ஹாம் (Hamm), கெல்ஸன்சுச்சன் (Gelsenkirchen). சேதமாயின.

விமான நிலையங்கள்.—டெகூய் (Dekooy), க்ளாப்பன்பர்க் (Kloppenburger), ப்ரமனுக் (Bremen)—க்கு தென்மேற்குப் பாகம், ஆஸ்தீம் (Ostheim). நாசமாயின.

கடல் விமான நிலையம்.—நார்டர்னி (Norderney). நஷ்டமில்லை. 2 விமானங்கள்.

ராணுவ முகியத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.—பென்காஸி (Benghazi). சாமான் கிடங்குகள், கப்பல் கட்டுமிடங்கள் சேதமாயின.

கப்பல்கள்.—டொப்ருக் (Tobruk) துறைமுகம், அஸாப் (Assab), மாய் அடாகா (Mai Adaga), ஜூரா (Jura). கட்டடங்கள் இடிந்தன.

மோட்டார் வண்டிகள்.—டெஸ்ஸி (Dessie) அஸாப் (Assab) பாதை.

சாமான் கிடங்குகள், சைன்யங்கள் வசிக் துமிடம்.—ராஸ் காரிபாலே (Ras Caribale).

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விவரங்கள். விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

11—10—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

என்னெய் ஆலைகள், தோழிற்சாலைகள், கப்பல் நிந்துமிடங்கள்.—கில் (Kiel), ஹாம்பர்க் (Hamburg), ப்ரமர்ஹாவன் (Bremerhaven), வீஸர்மாண்ட் (Wesermünde), வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven). தீ ஜவாலை கொழுந்து விட்டு எரிந்தது.

விமான நிலையங்கள்.—டெகூய் (Dekooy) டெக்ஸல் (Texel), நார்டர்னி (Norderney), வாங்குருக் (Wangerook) டென்ஹெல்டர் (Denhalder), ஸில்ட் (Sylt) முதலிய டச்சு (Dutch), ஜெர்மன் (German) கடற்கரைத் தீவுகள். அதிக நஷ்டம். அநேக இடங்களில் தீப்பிடித்தது. 1 சமூல் விமானம்.

படையேடுக்க உபயோகப்படும் ஸ்தலங்கள்.—ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend), கலே (Calais), புலாயின் (Boulogne), லாட்ரபாட் நஷ்டமில்லை. (Letrepot). வெடிச் சத்தமும் தீயும் கிளம்பின.

துறைமுகங்கள்.—பென்காஸி (Benghazi) டொப்ருக் (Tobruk). பல இடங்களில் தீப்பிடித்தது.

வேவுபார்த்தல்.—லிபியா (Libya).

விமான நிலையங்கள்.—அஸ்மாரா (Asmara) கூரா (Gura), மாய் அடாகா (Mai Adaga) இன்னும் அபிஸ்னியா (Abyssinia), இதாலிய ஸோமாலிலாண்டு (It. Somaliland) இவைகளிலுள்ள மற்ற இடங்கள்.

12—10—40. (சனிக்கிழமை).

மின்சார உற்பத்திற்சாலை, தோழிற்சாலைகள், ஒரு முகியமான சாமான் கிடங்கு, இன்னும் மற்ற ராணுவ முகியத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.—பெர்லின் (Berlin). எங்கும் தீப்பிடித்தது அதிகச் சேதம், போக்கு வரத்து சாதனங்கள் தடைபட்டன.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

12-10-40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அலுமினியம் (Aluminium) தொழிற்சாலை.—ஹெரிங்கன் (Heringen). சேதமாயிற்று.

மின்சார உற்பத்தி ஆலை.—வால்டெக் (Waldeck), விரோதி ஆக்ரமித்திருக்கும் பிரான்ஸ் (France)

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—எஸ்ஸன் (Essen). பெருந்தி முண்டது.

உலை.—டோர்கா (Torgau)

உலோகத்தொழிற் சாலைகள், பாக்கர் (Fokker) விமானத்தொழிற் சாலை.—ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam). நாசமாயின.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—கொலோன் (Cologne), ஹானோவர் (Hanover). தீப்பிடித்தன.

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹாம் (Hamm), கொலோன் (Cologne).

டார்ட்மண்ட் (Dortmund)—எம்ஸ் (Ems) கால்வாய். போக்குவரத்து நின்று விட்டது.

பல விரோதி விமான நிலையங்கள் பிரங்கிகள்.—காப் க்ரினே (Cap Grisnez).

துணைக்காவல் கப்பல்கள்.—நார்வே (Nonwegian) கடற்கரைக்கப்பால். நஷ்டமில்லை. மாயிற்று.

ராணுவ முக்யத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.—பார்டியா (Bardia). சைன்யங்கள் வகிக்கு மிடத்தில் குண்டுகள் விழுந்தன.

தரையில் இருக்கும் விமானங்கள்.—எல் ஆடம் (El Adem). பலத்தசேதம்.

கட்டடங்கள்.—டெர்னா (Derna). சேதமாயின.

கப்பல்கள் துறைமுகம்.—டொப்ருக் (Tobruk). புகையும், தீயும் கிளம்பின.

விமான நிலையங்கள்.—அஸ்மாரா (Asmara), காரா (Gura).

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

13-10-40. (ராயிற்றுக்கிழமை).

துறைமுகங்கள்.—ஹாலந்தி (Holland) லுள்ள ப்ளஷிங் (Flushing), டோம் பர்க் (Domberg), லீப்ரக் (Zeebrugge). எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே தீமயம்; பலத்தசேதம்.

கடற்படை நிலையங்கள், கப்பல்கள்.—கீல் (Kiel), வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven). பல கப்பல்கள் சேதமாயின.

ப்ளோம் (Blohm), வோஸ் (Voss) கப்பல் கட்டிடங்கள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg).

தார் உண்டாக்கும் ஆலை.—டூயிபர்க் (Duisburg).

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—எஸ்ஸன் (Essen). சேதமாயிற்று.

ராணுவ முக்யத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.—மேற்கு ஜெர்மனி (Germany), ரூர் (Ruhr) பிரதேசம்.

விமான நிலையங்கள்.—வோயன்ஸ் (Woens), டார்ட்ரக்ட் (Dordrecht), டெக்ஸல் (Texel).

பிரங்கிகள்.—போர்கூம் (Borkum), டெர்ஸ் செல்லிங் (Terschelling) தீவுகள்.

கடல் விமான நிலையம்.—நார்டர்னி (Norderney). நாசமாயிற்று.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் எதிரிகளின் பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; விமான குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

8-10-40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

காலையில்.—லண்டன் (London), தென் ஐர்க்கு இங்கிலாந்து (England). சொற்பச் சேதம்; சிலருக்குத்தான் காயம்.

பிரங்கலில்.—கெண்ட் (Kent) கடற்கரையில் உள்ள பட்டணங்கள், ஸஸ்செக்ஸ் (Sussex), இங்கிலீஷ் கால்வாய் (English Channel). வீடுகளும், கட்டடங்களும் இடிந்தன. சிலர் மாண்டனர்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள்.	எதிரிகளின் விமான நஷ்டம்.	பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.
8-10-40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.		
மாலையிலும் இரவிலும்:—பல தெற்கு, தென்மேற்குப் பட்டணங்கள், லண்டன் (London), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England), லிவர்பூல் (Liverpool), 8 விமானங்கள்.		பல இடங்களில் தீப் பிடித்தது. ஆனால் உடனே அணைத்து விட்டார்கள். லிவர்பூரில் குண்டுகள் விழவில்லை. 2 விமானங்கள்.
உடன் (Aden), மால்டா (Malta) ...		
9-10-40. (புதன்கிழமை).		
பகலில்:—கிழக்கு ஆங்கிலியன் (Anglian) கடற்கரை, தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம், தென்கிழக்கு கடற்கரை மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), லண்டன் (London).		சில கட்டடங்கள் சேதமாயின முக்யமான சேதம் ஒன்றும் இல்லை. சிலருக்குக் காயம்.
இரவில்:—லண்டன் (London) அதன் சுற்றுப்புறங்களும், இங்கிலாந்தி (England)ன் தெற்கு, தென்மேற்கு, தென்கிழக்குப் பாகங்கள்.		சேதம் அதிகமில்லை. காயம்பட்டவர்கள் சொற்பந்தான்.
தென் வேல்ஸ் (Wales) ...		4 விமானங்கள், 1 விமானம்.
10-10-40. (வியாழக்கிழமை).		
பகலில்:—தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).		லண்டனை ஒரு விமானமும் அணுக முடியவில்லை.
கெண்டி (Kent)ல் அநேக இடங்கள் ...		சேதமில்லை.
ஸஸ்ஸெக்ஸ் (Sussex), தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம்.		காயம்பட்டவர்களும் சொற்பந்தான்.
இரவில்:—தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரத்திலிருந்து வெஸ்ட் கண்ட்ரி (West country), வேல்ஸ் (Wales), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), லிவர்பூல் (Liverpool), வடகிழக்கு இங்கிலாந்து (England), லண்டனி (London)ன் 5 விமானங்கள்.		சில இடங்களில் தீப் பிடித்தது; உடனே அணைக்கப்பட்டு விட்டது.
சுற்றுப்புறங்கள்,		சிலர் மாண்டனர். 5 விமானங்கள். 2 விமானிகள் உயிர் தப்பினர்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள்.	எதிரிகளின் விமான நஷ்டம்.	பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.
11-10-40. (வெள்ளிக்கிழமை).		
மாலை:—கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).		லண்டனருகில் ஒரு விமானமும் வர முடியவில்லை.
பகலில்:—பல இடங்கள் கெண்ட் (Kent), எஸ்ஸெக்ஸ் (Essex), தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம், டார்ஸெட் (Dorset) கடற்கரை.		சொற்பச்சேதம். சிலர் கொல்லப் பட்டனர். விரட்டியடிக்கப் பட்டனர்.
இரவில்:—லண்டன் (London) பிரதேசம் வேல்ஸ் (Wales)லும், ஸ்காட்லாந்தி (Scotland)லும் சில இடங்கள். மர்ஸி ஸயிட் (Merseyside), வாஜிர் (Wajir). 8 விமானங்கள். 9 விமானங்கள், 6 விமானிகள் பத்திரம்.		சிலருக்குக் காயம் ஆனால் சேதம் சொற்பந்தான்.
கென்யா (Kenya)வில் லோட்வார் (Loadwar) பிரதேசம்.		சேதமில்லை.
12-10-40 (சனிக்கிழமை).		
மாலை:—லண்டன் (London) பிரதேசம், கெண்ட் (Kent), ஸஸ்ஸெக்ஸ் (Sussex).		சேதம் மிகவும் சொற்பந்தான்.
பிற்பகலில்:—ஹேஸ்டிங்ஸ் (Hastings), லண்டனி (London)ன் சுற்றுப்புறங்கள்.		
இரவில்:—லண்டன் (London) பிரதேசம், மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)-ல் சில ஜில்லாக்கள், தெற்கு, தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).		சில இடங்களில் தீப்பிடித்தது. சிலருக்குத்தான் காயம். 10 விமானங்கள்; 7 விமானிகள் உயிர் தப்பினர்.
13-10-40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).		
மாலை:—லண்டனி (London)-ன் சுற்றுப்புறங்கள், தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England), கெண்ட் (Kent) கடற்கரை.		மிகவும் சொற்ப சேதம். சிலருக்குக் காயம்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்கௌால் விளையும் சேதமும்.

13—10—40. (சூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், லிவர்பூல் (Liverpool), ஒரு வடகிழக்குப்பட்டணம். ஏடன் (Aden). 2 விமானங்கள். சொற்ப சேதம். சிலர் மாண்டனர். 2 விமானங்கள். ஒருவருக்கும் காயமில்லை. சேதமும் இல்லை.

14—10—40 (திங்கட்கிழமை).

பகலில்.—பல இடங்கள்—தென் இங்கிலாந்து (England), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties), கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia), ஸ்காட்லாந்து (Scotland). சில வீடுகள் இடிந்து போயின. சிலருக்குக் காயம். சிலர் இறந்தனர்.

இரவில்.—லண்டன் (London), பிரதேசம், ஒரு மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands) பட்டணம். சில இடங்களில் தீப்பிடித்தது; ஆனால்

சில இடங்கள்.—ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties), தென் கிழக்கு இங்கிலாந்து (England), வேல்ஸ் (Wales). சீக்கிரம் அனைத்து விட்டார்கள். சேதம் சொற்பந்தான்.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

24—9—40.

ஜெர்மனி, நேற்று ஒரு பெரிய பொய்யைக் கட்டிவிட்டது. இந்தப் பொய்யை யாவரும் எளிதில் அறியமுடியும். பொய்யோடு உளரலும் சேர்ந்திருக்கிறது. பிரிடிஷ்-விமான-சேனாபதி சொன்னதாக ஆங்கிலத்திலும், விமான-மந்திரி சொன்னதாக இந்துஸ்தானியிலும் ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. இது உளரல். “ஜெர்மனியில், ராணுவ-நிலையங்களை எதிர்த்த அலுத்துப் போய்விட்டது. இனி ஊர்-ஜனங்கள்மேல் குண்டு போடவேண்டியதுதான்” என்று சேனாபதி சொன்னாராம். “இனி ஜெர்மனியிலிருக்கும் ராணுவ-நிலையங்களை எதிர்க்கப் போவதில்லை: நகரங்களைத்தான் தாக்கப் போகிறோம்” என்று மந்திரி சொன்னாராம்.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களும் பொய். பிரிடனில் நிர்வாகம் வசக்கும் ஒருவராவது இப்படிச் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஜெர்மனி இம்மாதிரி யுத்தத்தை பிரிடனில் செய்யப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, வெள்ளிக்கிழமை, இந்துஸ்தானியில் செய்த ஒரு ஒலிபரப்பில், பிரிடனை மற்றொரு முறை படையெடுக்கும்போது தாக்குண்டியில்லாது, கண்டவிடங்களில் குண்டு களை வீசப்போவதாக ஒலிபரப்பிற்று. இதை மறைக்கவும், இந்தப் பழியைப் பிரிடன் மேற் சுமத்தவும் இந்த யுக்தி செய்திருக்கலாம்.

25—9—40.

சர்ச்சில் போகும் இடங்களில் எல்லாம் பஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. ஜனங்கள் பசியால் வருந்துகிறார்கள். சண்டை நீடித்தால், பசி முத்தி பட்டினி யாய் முடியும்: சரீரத்தில் எலும்புதான் மிஞ்சும்’ என்று அலங்காரமாய் வர்ணித்து ஜெர்மனி பயமுறுத்துகிறது. இது எல்லாம் உண்மையில் ஸெப்டம்பர் 25-ல், பிரிடிஷ்-உணவு-இலாகா-மந்திரி சொல்லியபடி ‘இப்பொழுது வேண்டிய உணவும், இனி வேண்டிய உணவும் போதுமான அளவு பிரிடனில் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘மத்தியதரைக்கடலில் பிரிடிஷ்-கப்பல் படையை அடைத்துப் பூட்டி விட்டோமல்லவா?’ என்று இதாலி கர்வமாய்க் கேட்கிறது. இதற்கு எதிரிடை யாக, அதே தேதியில், ஜெர்மனி, ‘மத்தியதரைக்கடலை (ஜிப்ரால்டரை) விட்டு, தென்மேற்குத் திக்கை நோக்கி, பிரிடிஷ்-கடல்-படை புறப்பட்ட செய்தி ஸ்பெயினிலிருந்து வந்திருப்பதாக, ஒலிபரப்பிற்று.

அடக்கு முறைகளையும், பயங்கர முறைகளையும் கைக்கொள்ளாது இதாலிய-அரசு நாகரீகத்தைப் பரவச் செய்கிறது', என்று இதாலிய மந்திரி பிரசாரம் செய்கிறார். இதே காரியத்தை நிறைவேற்றத் தானும் பிரதிக்கை செய்து கொண்டிருப்பதாக ஜெர்மனி ஒத்து ஊதுகிறது. ஆனால் இவைகள் உண்மைக்கு விரோதமாய் இருக்கின்றன. உதாரணமாக "வாய் வார்த்தையெல்லாம் சர்க்கரைதான். அடியாத மாடு படியாது. காரியம் நடக்க வேண்டுமானால், வெரும் வார்த்தைகளைவிட, துப்பாக்கி, யந்திர-பீரங்கி, யுத்தக்கப்பல், விமானம், பீரங்கி, அதிக உபயோகம்" என்று முஸோலினி 1930, மே 17-ல் பேசியிருக்கிறார்.

'சிருஷ்டியைவிட ஸம்ஹாரம் பெரிது' என்று ஜெர்மன் ஒலிபரப்பும் முஸோலினிக்கு ஒத்துப் பாடியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் மறந்து, இப்பொழுது, பயங்கர முறைகளை அனுஷ்டிக்கவில்லையென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

20,000—25,000 அடி உயரத்தில் பிரெஞ்சு விமானங்கள் ஜிப்ரால்டர் மீது சில தினங்களுக்குமுன் பறந்துவந்தன. அப்படியிருக்க இந்த விமானங்கள், வெகு கீழே (அதாவது எதிர்க்க நினைத்த ராணுவ ஸ்தலங்களுக்குச் சமீபத்தில் பறந்ததாக இதாலி வர்ணிக்கிறது. 20,000 அடி உயரம் வெகு சமீபம் போல் இருக்கிறது. இதிலிருந்து 20,000 அடிக்கு கீழ்வர இதாலிய-விமானங்கள் பயப்படுகின்றனவென்பது தெரிந்துவிட்டது.

26—9—40.

முன் பின் தாறுமாறாய் பிரசாரம் செய்வதே ஜெர்மன்-ஒலிபரப்பின் ஸ்வபாவமாய்ப் போய்விட்டது. ஜெர்மன்-ஒலிபரப்புக்கு இது ஒரு தீராய்ப்பினி என்றே சொல்லலாம். இந்தப் பேத்தலுக்கு மௌனம் சாதிப்பது மேன்மையாய் இருக்கும். வெளி-நாட்டுக்குப் போகும் பிரிடிஷ் பிரயாணிகளடங்கிய 'ஸிடி ஆப் பனரிஸ்' கப்பல் அழிந்தப்பட்டது. இந்தக் கப்பல் உடையவேயில்லை என்று முதல் நாள் சொல்லிவிட்டு, மறுநாள், ஜெர்மனி, இது பிராதானக் கப்பல் இல்லை, துணைக்கப்பல்தான் என்று மாற்றி விட்டது. மேலும், வேலிக்கு ஒணன் சாக்ஷி யென்பதுபோல, இந்தப் பொய்க்கு நியூயார்க் ஸன் என்ற பத்திரிகை சாக்ஷி. இந்தப் பத்திரிகை ஜெர்மன் க்ஷியைச் சேர்ந்ததென்பது உலகம் அறிந்த விஷயம்.

ஸ்பெயினானது ஜெர்மனியோடும் இதாலியோடும் சேர்ந்துகொண்டு, சகாயம் செய்யுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆசைக்கொரு அளவில்லை. மூட்டையில் இருந்து வெளிவருமுன்னே குஞ்சுகளைக் கணக்கிடும் மூட்டத்தனமாயிருக்கிறது. ஸ்பெயின் மந்திரி-ஸீனர் ஸூனரை, ஹிட்லர் மிகவும் பலவந்தப் படுத்தியதாகத் தெரிகிறது. ஆனாலும் தன் லாபத்தைத்தான் ஸ்பெயின் தலைவரான பிராங்கோ பார்த்துக் கொள்வாரே ஒழிய ஊர் வம்புகளுக்குப் போகமாட்டார்.

ஜெர்மன்—ஒலிபரப்பு (ஹா—ஹா) சொல்லுகிறபடி பார்த்தால் சர்ச்சில் செய்திருக்கும் குற்றங்களுக்குக் கணக்கில்லை:—'அதினியா' 'ஸிடி ஆப் பனரிஸ்' என்ற பிரிடிஷ் கப்பல்களையும், 'மெக்னிஸ்' என்ற பிரெஞ்சுக் கப்பலையும் இவரே உடைக்கச் சொல்லிவிட்டாராம், முயூனிச் சாராய் மண்டபத்தி (Beer-Hall) லும், பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையிலும் வெடிகளைப்போட்டு இவரே உடைக்கச் சொன்னாராம்; இப்பொழுது, சும்மாயிருக்க முடியாமல், டாகாரையும் எதிர்க்கச் சொன்னாராம்; இது தேச சரித்திரத்திலே குற்றங்களுக்கெல்லாம் பெரிய குற்றமாகுமாம்.

27—9—40.

'ஜெர்மனி சொல்லுவதெல்லாம் உண்மையென்பது இப்பொழுது உலகம் அறிந்த விஷயம்' என்று அடிக்கடி ஒலிபரப்பப்படுகிறது. 'ஜெர்மானியர்களின் மேன்மையைப் பற்றியும், ஜெர்மன்—அரசாங்கத்தின் பெருமையைப்பற்றியும் இப்பொழுது பிரசாரம் நடக்கிறது. ஜெர்மனியானது ராம—ராஜ்யமாய் விட்டதாம். "ஜனங்கள் நிர்ப்பயமாய் ஜீவிக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தங்க ஒரு இடமும், ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் சாப்பாடும், படிப்பும், கவர்ன் மெண்டால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு ஒருவிதமாகவும், பணக்காரர்களுக்கு மற்றொரு விதமாகவும், இந்த ராஜ்யத்தில் நடக்காது. விருத்தாப்பியர்களையும், அரசாங்கம் காப்பாற்றும்; பிறர் கையைப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. தொழிலாளிகள் தங்கள் குடும்பத்துக்கு உழைப்பதோடு, தேசத்துக்காகவும் உழைத்து, ஸர்வ ஜனங்களும் முன்னேக்காட்டிலும் அதிக சுகத்தோடு வாழ, பொருளாதார நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள். இதனால் ஜெர்மன் தொழிலாளிகளுக்கெல்லாம் சந்தோஷமும், பெருமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது!" என்றெல்லாம் ஜெர்மனி தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்து ஒலி பரப்பிக்கொள்ளுகிறது.

ஆனால், ஜெர்மனியில் உள்ளபடி நடப்பது பின்வருமாறு:—

ஜெர்மானியர் ஒவ்வொருவரும், எவராயிருந்தாலும், கட்டாயமாக, ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்ற சட்டம் ஜெர்மனியில் முதன் முதல் 1938-ல் அமுலுக்கு வந்தது. ராஜ்ய—சேஷமத்துக்கு வேண்டிய விதமாக தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க அதிகாரிகள், (1939 பிப்ரவரியில் பிறந்த மற்றொரு சட்டப்படி) நியமிக்கப்பட்டார்கள். போர் முனையில் நிற்கும் சிப்பாய்களைப்போல, தொழிலாளிகளும் ஏவப்பட்டார்கள்.

ஏற்கனவே, கொத்து வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் கூலி ரேட்டுகள் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தன. சென்ற ஜூன் மாதத்தில், மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கும், இதேமாதிரி, கூலி நிர்ந்தாரணம் செய்யப்பட்டது. இந்த ரேட்டுகள் கெட்டிக்காரத் தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படுத்திய விசித்தங்களாகும். வேலைக்காரர்களுடைய சாமர்த்தியம் வேலை கொடுப்பவர்கள் மதிப்புக்குட்பட்டதென்று

சட்டம் செய்து விட்டபடியால் முதலாளிகள் அநேக வேலைக்காரர்களுக்கு, வேலை சரிவரத் தெரியவில்லையென்ற சாக்குச் சொல்லி, கூலியைக் குறைத்து விட்டார்கள். வேலை செய்யும் மணிக்கணக்கும் அதிகப்படுத்தப்பட்டது. ரஜா நாட்களிலும் வேலை செய்யச் சொல்லப்பட்டார்கள் : ஆனால் கூலியை உயர்த்தவில்லை. ஹராம் பர்க் துறைமுகத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த 2,500 வேலைக்காரர்களைக் கோட்டைகள் கட்ட வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டதிலிருந்து, அங்கு மிஞ்சினவர்கள் வாரத்துக்கு 80 மணி நேரம் வேலை செய்ய நேரிட்டது.

இப்பொழுது, நோயாளிகளுட வேலை செய்யச் சொல்லப்படுகிறார்கள். பொதுவாக, அதிக வேலை கொடுப்பதால் தொழிலாளிகள் களைத்துப் போகிறார்கள். வேலைக்காரர்கள், பலவந்தமாக, ஊர் விட்டு ஊர் மாற்றப்படுவதால், அவர்கள் குடும்பத்தார்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. “ஜெர்மன் வாலிபர்கள் வாயைத் திறக்காது, ஆக்ஷேபிக்காது சரியானாலும், சரியில்லாமலிருந்தாலும் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்று ஷிட்லர் மைன் கார்பில் உபதேசம் செய்திருக்கிறார். இது அனர்த்தமாய் முடிந்திருக்கிறது. வாயைத் திறக்காமல், ஒசைப்படாமல் வாலிபர்கள் அக்கிரமங்களைச் செய்கிறார்கள். இவைகளை நிறுத்த, 18 வயதுக்குட்பட்ட வாலிபர்களும், சிறுமிகளும், தெருக்களில், தனித்து இரவு 8 மணிக்குப் பிறகு போகக் கூடாதென்று சமீபத்தில் உத்தரவு போடப்பட்டு இருக்கிறது. புத்தம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து சிறுவர் சிறுமிகளின் நடத்தை மிகவும் கெட்டுப் போய்விட்டது. 1939 ஸெப்டம்பரிலிருந்து களவுக்காக 4,682 வாலிபர்கள் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடி-வெறி, சச்சரவு, வஞ்சனை, ஏய்ப்பு முதலிய பித்தலாட்டங்களுக்காக 11,000 பெண்களும், பையன்களும் விசாரணை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சாப்பாட்டுச்-சீட்டு (Ration-cards) களையும், உணவு, வஸ்திரம் இவைகள் சம்பந்தமாயும் பித்தலாட்டம் செய்ததற்காக பெர்லின் நகரத்தில் மட்டும் 31,000 வாலிபர்கள் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, ஜெர்மனியில் குற்றவாளிகள் இப்பொழுது மிகவும் அதிகமாய் விட்டார்கள்.

28-9-40.

ஸெப்டம்பர் 27-ம் தேதியன்று ஜெர்மனியிலாவது, அது பிடித்திருக்கும் நாடுகளிலாவது பிரிடிஷ்-விமானங்கள் படையெடுக்கவில்லையென்று ஜெர்மன்-ஒலிபரப்புச் சொல்லுகிறது. ஆனால் அன்றுமாலை பெர்லின் இரண்டு தடவைகள் எதிர்க்கப்பட்டது : அதோடு, ஹானனிலும், டஸ்டார்பிலும், வழக்கம்போல் (ஜெர்மானியர் பிரிட்னைப்படையெடுக்க உத்தேசித்திருக்கும்) துறைமுகங்களிலும் அன்று, விமான-எதிர்ப்புகள் நடந்தன. ஜெர்மனி சொல்லுகிறபடி, பிரிடிஷ்-விமானங்கள் ஜெர்மனிக்குள் வரவில்லையென்றால், ஜெர்மன்-விமானங்களே, ஜெர்மனியைத் தகர்த்திருக்கவேண்டும்.

29-9-40.

களைக்கட்டி ஒலிபரப்புவதில் ஹா-ஹா (ஜெர்மன்) பிரபு என்பவர் சாமர்த்தியம் உள்ளவர். இவர், பிரிடிஷ் சண்டைக் கப்பல்கள் உடைந்து விட்டதாக அடிக்கடி கற்பனை செய்து சொல்லுவார். அதேமாதிரி டாகார் சண்டையில் அநேக பிரிடிஷ் கப்பல்கள் அழிந்தப்பட்டதாக இப்பொழுது சொல்லுகிறார். ஆனால் அவைகளின் பெயர், பாரம் (tonnage) முதலிய விவரங்களைக் கொடுக்கவில்லை. அதோடு, மூன்று பிரிடிஷ்-விமானங்கள் நஷ்டமாய்ப் போனதாகவும், சொல்லுகிறார். கப்பல்களும் உடையவில்லை, விமானங்களும் போகவில்லை.

ஆனால், தான் சொல்லுவதையெல்லாம் நம்பவேண்டுமென்றும் அவர் சொல்லவில்லை. “சென்றவாரத்தில் ராஜ்யங்களுக்குள் ஏதோ பெரிய பேச்சுகள் நடக்கப் போவதாக நான் சொன்னதுண்டு. அதிலிருந்து ஏதோ பெரிய காரியங்கள் நடக்கப் போவதாக நினைத்திருக்கக் கூடாது. இதிலிருந்து ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் அவர்களுக்கு ஒரு தண்டனைபோல் ஆகும்?” என்று ஹா-ஹா ஒலிபரப்பினார். வாஸ்தவம்தான். இவரை நம்புவது மோசம்தான்.

30-9-40.

‘சனிக்கிழமை அன்று பட்டப்பகலில், சூரியன் நன்றாய் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் கூட்டம் கூட்டமாக ஜெர்மன்-விமானங்கள் லண்டன் நகரத்தின் மத்திய பாகத்தைத் தாக்கின,’ என்று ஜெர்மனி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. அன்று சூரியன் நன்றாய் பிரகாசித்தது உண்மையே; ஆனால் லண்டனுக்குள் ஒரு விமானங்கூட வரவில்லை.

B—ஆசியா பாகைகளில் ஒலிபரப்பு.

“ஹைபாவில் நடந்த விமான-எதிர்ப்பில் முஸ்லிம் ஒருவரும் கொல்லப்படவில்லை” என்று இதாலிய-ரேடியோ சொல்லுகிறது. உள்ளபடி, இந்த விமான-எதிர்ப்பில் 32 அராபியர்கள் இறந்தார்கள் : 68 பேர்களுக்குக் காயம். 100-க்கு 99 பேர்கள் முகமதியர்களாயிருக்கும் ஊரில் குண்டுகளைப் போட்டால், முகமதியர்களிற்காது வேறு யார் இறந்திருக்கக்கூடும்? இந்த லக்ஷணத்தில் அராபியர்களை முஸோலினி நேசிப்பதாகத் துண்டுப் பத்திரிகைகள் விமானங்களிலிருந்து போடப்பட்டனவாம்.

26-9-40.

எகிப்த் பார்லிமெண்டு தலைவரும், ‘ஸாடிஸ்ட்’ கஷித் தலைவருமான அகம்த்-அமீர் பாஷாவும், எகிப்த் பிரதம-மந்திரி ஹாஸான்-ஸப்ரி-பாஷாவும் பிரிட்னிடமிருந்து பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, பிரிட்னிட்ட ஏவலைச் செய்கிறார்களென்றும், பஞ்ச் அரசுக்கூட பிரிடிஷ்-ஸ்தானிகர் பித்தலாட்டத்துக்கு உட்படுகிறார் என்றும் இதாலி ஒலிபரப்புகிறது.

இதற்கு விரோதமாக பருக் அரசர் பிரிடிஷ்-ஸ்தானிகரை அலகியம் செய்வதாகவும் சொல்லுகிறது.

28—9—40.

அராபியர்கள் பிரிடன் மேல் மதப்-போர் செய்யச் சொல்லி மகமதியத்தலைவர்கள் உபதேசம் செய்வதாக ஜெர்மனி சொல்லுகிறது. பிரிடனுடைய தூண்டில் மேல் சில இந்திய-முஸ்லிம்கள் இதாலிமேல் மதப் போர் செய்ய உபதேசிப்பதாக இதாலி ஒலிபரப்புகிறது. இரண்டு ஒலிபரப்புகளும் உண்மையல்ல. இந்திய-முஸ்லிம்கள் இதாலிமேல் படையெடுக்கச் சொல்லவேயில்லை. 'மதப்போர்கள் ஏற்பட்டு 700 வருஷங்களாய் விட்டன. இதாலி எகிப்தில் ஆக்கிரமிப்பதிலிருந்து இனி எல்லா முஸ்லிம்களும் சேர்ந்து இதாலிமேல் மதப் போர் செய்யவேண்டியது தான்' என்று ஸெப்டம்பர் 23-ம் தேதியன்று 4-மணி சாவகாசம் முல்லா-ஸாஷிப்பூடான் உபந்ரியாஸம் செய்தார். இவர் பிரிடிஷ் அதிகாரத்துக்குட்பட்டவரல்ல. 'டைரா' என்கிற சுயேச்சாதிகாரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்; இவர் பிரிடன் இஷ்டப்படி நடக்கமாட்டார்.

29—9—40.

ஜெர்மன் ஒலிபரப்புப்படி பார்த்தால் சமீபத்தில் ஜப்பானோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைப்படி, உலகத்திலேயே இனி, ஜெர்மனி, இதாலி, ஜப்பான் என்ற மூவரசுகள்தான் உண்டு; ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா கண்டங்கள், ஐரோப்பா, கீழ்-ஆசியா, இந்தியா, ரஷியாவென்ற நான்கு கண்டங்களாக மாற்றிப் பிரிக்கப்படும். இனி, ஆபிரிக்கா, அராபி-நாடுகள், பெர்ஸியா வெல்லாம் போய்விடும்.

ஜப்பான் உடன்படிக்கையால் ரஷியாவுக்கு ஒரு பாதகமும் ஏற்படாது என்றும், உடன்படிக்கையில் கண்டிருக்கும் 5-வது பிரிவுப்படி ரஷியாவுக்கு வேண்டியதெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், இந்தியா சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லையென்று ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது. இதிலிருந்து, ஜெர்மனி ஜயித்தால் இந்தியாவுக்கு வரப்போகும் விபத்தை இந்தியர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஜெர்மனியாவது, ஜப்பானாவது, ஆக்ரமிக்கப் பார்த்தால் இந்தியா சும்மாவீடாது.

30—9—40.

ஜப்பானோடு செய்திருக்கும் ஒப்பந்தத்தை அமெரிக்கா (வாஷிங்டன்) அங்கீகரிப்பதாக இதாலியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு மாறுதலாக, 'ஜப்பான்-உடன்படிக்கையைக் கேட்டவுடன் அமெரிக்கா திடுக்கிட்டிவிட்டது!' என்று ஸெப்டம்பர்-28-ஒலிபரப்பில் ஜெர்மனி சொல்லுகிறது.

ஜெர்மனிமேல் படையெடுத்த பிரிடிஷ்-விமானங்கள் இரண்டு சுடப்பட்டிக் கீழே விழுந்ததாகவும், அவைகளில் இருந்துபிடிக்கப்பட்ட விமானிகள் ஆஸ்திரேலியர்களாயிருந்தார்கள் என்றும், அதிலிருந்து பிரிடிஷ்-விமானிகள் குறைந்து விட்டதாக அனுமானிக்கவேண்டியிருக்கிறதென்றும் இதாலி-ரேடியோ சொல்லுகிறது. ஆஸ்திரேலியர்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும், கானேடியர்கள், நியூ-சிலாண்டர்கள், தென்-ஆபிரிக்கர்கள், ஜெக்கியர்கள், போல்-தேசத்தார்கள், பிரெஞ்சுக்காரர்கள், பிரிடிஷ் கனடியில் சேர்ந்துகொண்டு ஜெர்மனியின்மேலும், இதாலியின் மேலும் விமானப்போர் செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஜெர்மனிக்கும் இதாலிக்கும் பிடிக்காத காரியம்தான்.

மாலுமிகள், இன்னின்-அடுப்பு-வேலைக்காரர்கள் (வ்டோகர்கள்), தந்தி அடிப்பவர்கள், கம்பியில்லா தந்தி (வயர் லெஸ்) அடிப்பவர்கள், ராயல் இந்திய கடற்படைக்கு சேர்க்கவரும் கவான்மெண்டு கோஷ்டியார் சுற்றுப்பிரயாண அட்டவணை.

இடம்.	தேதி, கிழமை.	வரும் நேரம்.	புறப்படும் நேரம்.	குறிப்பு.
நவம்பர் மீ—				
மங்கனூர்	... 4 திங்கள்	மாலை	...	மங்கனூரில் இரவில் தங்குவார்கள்.
"	... 5 செவ்வாய்	...	...	மங்கனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 6 புதன்	...	09.35	ரயிலில் பிரயாணம்.
கண்ணனூர்	... "	12.35	...	கண்ணனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 7 வியாழன்	...	12.55	கண்ணனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்; அன்றே புறப்படுவார்கள்.
களளிக் கோட்டை.	...	15.00	...	களளிக்கோட்டையில் அன்றிரவு தங்குவார்கள்.
"	... 8 வெள்ளி	...	15.00	ஆட்கள் பொறுக்கிவிட்டு, புறப்படுவார்கள்.
எர்ணாக்குளம்...	9 சனி	10.00	...	எர்ணாக்குளத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 10 ஞாயிறு	...	...	எர்ணாக்குளத்தில் தங்குவார்கள்.
"	... 11 திங்கள்	...	10.00	கொல்லத்தில் தங்குப், புறப்படுவார்கள்.
கொல்லம்	...	15.00	...	கொல்லத்தில் இரவு தங்குவார்கள்.
"	... 12 செவ்வாய்	...	...	கொல்லத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 13 புதன்	...	10.00	ரயிலில் பிரயாணம்.
சென்னப் பட்டணம்.	14 வியாழன்	07.00	...	சென்னப்பட்டணத்தில் தங்குவார்கள்.
"	... 15 வெள்ளி	...	...	சென்னப்பட்டணத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 16 சனி	...	08.00	ரயிலில் பிரயாணம்.
டில்லி	... 18 திங்கள்	09.00	...	டில்லியில் தங்கியிருப்பார்கள்.
"	... 19 செவ்வாய்	...	08.00	ஜஜருக்குப் புறப்படுவார்கள்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XV.

1940—	மணி.
அக்டோபர் 19, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ... மாலை 6.30
20, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	திருக்கோகர்ணம் ... " 5.30
	ஆதனக்கோட்டை ... " 5.30
	பூவரசு குடி ... " 5.30
21, திங்கட்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ... காலை 10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ... " 10.25
	அரிமளம் ... மாலை 5.30
22, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ... காலை 10.25
	சேரி ... மாலை 5.30
	குன்னாண்டாரகோவில் ... " 5.30
	குடமியாமலை ... " 5.30
	ராமச்சந்திரபுரம் ... " 5.30
23, புதன்கிழமை ...	அன்னவாசல் ... " 5.30
	விராச்சிலை ... " 5.30
24, வியாழக்கிழமை ...	கோரூபட்டி ... " 5.30
	பெருங்குளம் ... " 5.30
25, வெள்ளிக்கிழமை.	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ... காலை 10.00

பிரஸங்கம் XVI.

26, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ... மாலை 6.30
27, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ... காலை 10.25
	திருவப்பூர் ... மாலை 5.30
	காரையூர் ... " 5.30
	மிதுலைப்பட்டி ... " 5.30
	புதுப்பட்டி ... " 5.30
	(பொன்னமராவதி). ... " 5.30
	கிரனூர் ... " 5.30
28, திங்கட்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ... காலை 10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ... " 10.25
	குருவிக்கொண்டான் பட்டி. மாலை 5.30
	பனையப்பட்டி ... " 5.30
	வேங்கடக்குளம் ... " 5.30
29, செவ்வாய்க்கிழமை.	வேந்தம்பட்டி ... " 5.30
	ராயவரம் ... " 5.30
	கிழாநிலை ... " 5.30
	குழிபிரை ... " 5.30
	திருமயம் ... " 5.30
நவம்பர் 1, வெள்ளிக்கிழமை...	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ... காலை 10.00

தேவை

(புதுக்கோட்டை யுத்த அறிக்கை நிலயம்).

இதற்கு ஓடும் நிலைமையுள்ள
ஒரு பழைய மோட்டார்
சாஸீஸ் (Chassis) தேவை.

தேசாபிமானமுள்ள கனவான்கள்

யாராவது ஒருவர்

இதை நன்கொடையாகக்

கொடுத்து உதவினால்,

அதற்கு பாடி (Body) முதலிய துகட்டி

அதை நிலயத்தின்

சுற்றுப்பிரயாண அறிக்கை வண்டியாக

ஸமஸ்தானத்தில்

உபயோகப்படுத்தப்படும்.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 4,400—19-10-40.

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

OCTOBER 26, 1940

[No. 16

LECTURE XVI.

INDIA AND THE WAR.

[Instead of an immediately topical subject, we print as our leading article this week, the general reflections of a mature Indian mind, after a year of war, in the belief that this quiet and sincere statement will have general appeal in the State.]

A WORLD IN AGONY.

FOR the past one year and more, the World has been in a state of agony with its peace disturbed by the forces of violence. The countries that are actually engaged in the War suffer privations and hardships never before known to history. The manhood of the most civilised nations of EUROPE is being destroyed in unprecedented numbers. Women and children are being ruthlessly attacked by the Germans, to whose overwhelming passion for conquest the war is due. Peace-time occupations have all been supplanted by the manufacture of arms, ammunition and powerful engines of destruction. The hearts of men are becoming steeled to death and devastation. Those that are instrumental in causing death think nothing of the loss of lives they are inflicting and those that are exposed to attacks have got so accustomed to them that they care very little for their lives and are prepared for any

sacrifices that they may be called upon to make. They have no time to think. In the midst of such an environment, we in INDIA, who are not yet in the midst of the grim struggle that is in progress beyond the Seas, but watch the course of the same with anxiety, care and terror in our hearts and in a spirit of sympathy for our brethren and sisters in EUROPE, cannot afford to sit idle. We have to see where our duty lies and perform it to the best of our ability. Each man is bound to arrive at a solution for himself and put it into action as well as he can.

A MATTER OF CONSISTENCE.

Few people in INDIA doubt the justice of the cause for which BRITAIN is fighting. That Mr. Chamberlain tried to keep BRITAIN out of the war for as long as it was possible is well known to all. His vivid imagination could conjure up the evils of a world war and he was actuated by a desire to save Humanity from the death struggle in which GERMANY threatened to involve it. As a result Mr. Chamberlain was severely criticised by a large section of public opinion for hesitating to do "the right thing at the right moment". BRITAIN's declaration of war therefore was not made in haste or on impulse. War was forced on her by GERMANY. A study of the literature bearing on the events that led to it will satisfy any dispassionate mind that justice and fairplay required that BRITAIN should come forward to protect the smaller nations from high-handed violation of their neutrality. BRITAIN could not look on, when GERMANY, with confidence in her own might and without any right on her side, commenced to break her pledged word and march her troops into the territory of weaker powers merely because they were unprepared for the assault on them. Although Hitler tried to put himself right before the world, his actions betrayed his insincerity and the utter falsity of his professions. His attitude has been one of defiance of the principles of fair dealing and honesty. It is obvious that he has, during a long course of years, been preparing himself and the Germans steadily and unwaveringly for the war and that, determined as he was for aggrandisement, he had no scruples in the matter of starting it.

A MOVING APPEAL.

The broadcast by Mr. Chamberlain to the German people made at the time that BRITAIN entered into the war, puts the case for the Allies so clearly that, though I have no space to print it here, I earnestly commend you to read it again as it has it a ring of sincerity which

none can miss. Whatever differences there may be among the people of INDIA on other points, this is enough to convince us that the British Government have entered into the war unwillingly and with a full appreciation of the sacrifices that may be demanded of the people in the course of its progress. It is the fervent wish of INDIA that BRITAIN must win.

WHAT IS AT STAKE.

The methods that are adopted by the Axis powers in the prosecution of the war threaten to annihilate civilisation. Seats of learning, monumental structures that represent the advances so far made in knowledge of all kinds and in the sciences, cultural institutions, hospitals and sacred temples and churches to which men resort for a taste of spiritual bliss, are all treated alike and the aim is to carry ruin to them all.

In this state of things, it is the paramount duty of all who wish to maintain the right against might and save civilisation from the fate with which it is threatened, to help to put a speedy end to the mad impulse that directs the actions of the Axis powers and to co-operate with BRITAIN which is now fighting them almost single handed and at the sacrifice of all men, money and resources at their command.

THE SACRED BOND.

We in INDIA are bound to BRITAIN by ties that cannot be broken. Although we may have complaints to make, the present is not the time for us to make them. That our contact with BRITAIN has been a source of a great benefit to us is plain, to my mind. The sense of solidarity that inspires the educated Indian of to-day has, in a large measure, been developed by such contact. We have learnt many beneficent lessons from our association with ENGLAND. Our country has progressed under the British Rule. This is the best opportunity for us to show our gratitude to BRITAIN for all that we owe them. We ought not to withhold our help in her hour of peril. How far we can take her forward is quite another matter, but INDIA can and must give material and moral support and that, I believe, she will give without stint.

COMMON SENSE.

Apart from any question of our indebtedness to BRITAIN as a motive for us to wish her well and extend our co-operation to her, self interest dictates that we should be alert and not rest idly. The moment may come, and I apprehend it may come very soon, when the war will be immediately upon us. The conflagration is spreading rapidly.

We cannot foresee how soon we may have to be up in arms in the battle front. This is not a war on *terra firma*. Long distances which the human foot will have to traverse do not count. This war is being largely fought in the air and the speed with which air armaments move is staggering. Thank God, the protective Navy of BRITAIN and her increasing air power are giving the enemy so much trouble that they cannot afford immediately to divert their attention to other areas than those in which they are now occupied. But there is now no spot in the Eastern or the Western hemisphere that can be said to be free from the menace of war, and every country tries to keep itself ready for its own defence. INDIA has also to do likewise. If we are to make any real progress in this direction, it is my sincere belief that we cannot do so without the help and guidance of BRITAIN. How can we expect her to give it, unless we deal with her in a spirit of thorough-going friendship and show, by our actions, that we are earnest in our wish that she should come out victorious in the war. The present hour demands that nothing should occur to alienate us from her and her from us. Just imagine what the war costs BRITAIN as it is being waged to-day. The wealth of INDIA even if it is drained to the dregs, cannot sustain her even for a very short time if she is to find for herself the needed resources to fight enemies like the Axis powers who are now drunk with their apparent successes and are imbued with the spirit of the annihilation of the human race.

HITLER'S CREED.

Whatever Hitler and Mussolini may say at the moment to serve their ends, the past pronouncements of Hitler are by no means reassuring as to the manner in which he will treat INDIA if ever he should gain ascendancy. We are, in his view, an inferior race not entitled to rank among the civilised peoples of the earth. When he is not prepared to concede to his own kith and kin, whose rights he says he is seeking to establish, freedom of speech and action, when he keeps them under surveillance and even a whisper of a doubt as to the wisdom and righteousness of his ways subjects the individual to extreme penalties, it is fearful to think what disasters will meet us if he should become the arbiter of our fates. The countries subjugated by him are reported to be suffering from dire want even of the primary and fundamental needs of life, food and clothing. He has made his conquests not for the gratification or happiness of the people conquered but to provide more

and more for his own people. If, at least in this, he was faithful to the trust that he has imposed on himself in regard to the interests of his country, there might be some consolation in a spiritual sense that though you suffer, your suffering contributes to the well-being of some other section of humanity. But all that the conquered people have been deprived of goes only to forge weapons of destruction. We therefore, who have long lived in peace and with perfect security of life and property, must be shaken to our very foundations, should such a visitation come upon us.

THE CORRUPTION OF A NATION.

At one time the belief was current that the German people did not like the brutality of their rulers and that they disapproved of their methods. Attempts were made to appeal to their moral sense and sense of justice so that, if possible, they might rise against the Nazi rule and compel their heads to discontinue the war. That has turned out to be a forlorn hope and it is now clear that the bitterness that the rulers have nurtured against democracy and the people of the democratic nations has been successfully injected into the population of GERMANY. In any case, if GERMANY happens to come to our midst, it is not the sober, humanitarian German filled with the milk of human kindness—if any survive in GERMANY—that we are likely to see, but the military devil in human garb with an insatiable thirst for human blood. If such a fate should overtake us, imagine the suffering that we may have to go through.

On page 7 of the issue of 19-10-40 of *The Hindu*, there is a small paragraph under the caption 'Nazi Pilot's Joy.' It reads, "A Nazi bomber pilot revealed last night (17-10-40) to the BERLIN Radio audience his indescribable joy in bombing LONDON and the happiness of scoring hits on blocks of flats. The pilot, who took part on Tuesday night's attack failed to mention any military objective. "This bombing of LONDON was a never to be forgotten pleasure", said the pilot. "We started from our Northern FRANCE aerodrome and had to take advantage of every possible cloud cover to reach the outskirts of LONDON. Then we ran into clear moonlight and could easily distinguish streets and blocks of flats. Two large fires had already been started when we arrived and then came that long awaited moment of indescribable joy when my comrade shouted 'release'. We saw two bombs explode near two previous fires. All of us in the plane lived that moment of

happiness and joy when we thought of the damage our bombs would do to LONDON especially the blocks of flats so clearly seen. At that moment hundreds of search-lights were concentrated on us. We had to make height at full speed and turn back. I must say we were very lucky to reach the Channel again. We were happy when able to land but the joy of bombing LONDON is unforgettable."

This gives us an idea of the intensity of the hatred that GERMANY has cultivated against BRITAIN. The joy of escape after a stirring adventure was not so great to the pilot as that of an insignificant act of vandalism directed against innocents which could not have the least influence on the fortunes of the war. Deliberate cruelty was its only motive. From such people can we expect anything like mercy if they come as conquerors?

NON-VIOLENCE AS A REMEDY?

Against such men, can non-violence succeed? Non-violence is an excellent creed as an ideal but we are face to face with a world in which brute force has gained ascendancy among men who have forgotten their better natures and deliberately stifle better instincts. It would be utterly impossible to dissuade such men from pursuing their path of reckless wrong-doing. They have to be paid back in their own coin. That is what GREAT BRITAIN is doing. At the same time, those who direct the war in that country are doing their best to confine their attacks to military objectives in spite of the growing feeling that if GERMANY is to be brought to its senses, civilians must also be made to suffer the horrors of war. My hope is that such a mood may not gain the upper hand. Nevertheless we cannot readily agree with the view that the righteous party in this war can win by non-violence, and have only to refer to our great Epic the Bhagavat Gita and Lord Krishna's advice to Arjuna, for definite sanction to oppose *Ahimsa*.

'TOTAL' WAR.

The worst of the wars that are depicted in our Epics would seem to have been comparative peace, when the present war is considered. Armies consisting of the pick of the countries involved in the wars met on one battle-field and conducted the war according to honourable standards. Personal courage had a large part to play in bringing success. The wars lasted but for a few days. The civilian population, the old and infirm, the women and the children and their homes were left undisturbed. How different are the wars of to-day. The so-called

civilisation of to-day, our boasted progress in the increase of knowledge and spread of culture, have but culminated in wholesale crime. The innocent and the helpless suffer most. We, here, cannot stand the death-dealing instruments of modern warfare for any time. Just to ward off the danger of the war coming to our midst, if for nothing else, should we give generously of what we have to BRITAIN.

A MADRAS RECOLLECTION.

I remember vividly how one very short and casual visit of the *Emden* to MADRAS upset the whole of the town and its neighbourhood. The oil tanks were ablaze. It created such a scare that every one was anxious to quit the town and go into the villages. For a few days, the trains were full of men, women and children who had collected the most important and valuable of their belongings, and leaving all else behind them, fled with them to rural areas. Every home was filled with terror. Consternation was in the face of every one that one met with. It was a pitiable spectacle and tragic sight. We could not bear it for a single hour. Normal life was impossible. It is a wonder how the people of the BRITISH ISLES keep their equanimity and preserve their courage with bombs raining over them. Their fortitude alone will entitle them to the respect and sympathy of the whole world.

NO HAGGLING!

To cause embarrassment to BRITAIN and add to her difficulties when she is engaged in this life and death struggle will not be fair in view of our long association with her. This is a supreme moment at which we ought not to fail her. History should not say that the Indian people saw the sufferings of BRITAIN callously. It would be far more noble to extend co-operation to her without a thought for the possibility of our wishes not being conceded by her after her success, than to withhold it now for the reason that she is not prepared to go the full way with us at present.

OUR OWN RULER'S COMMANDS.

In this State our Sovereign has told us what we have to do. We are a loyal people. Our Ruler's wish ought to be ours. He has solicited the subjects of the State to help in the prosecution of the war in all possible ways. With us there is no serious problem. The lead that is given to us by His Highness is the correct lead and we may safely follow it.

THE PROSPECT.

In spite of all the complications that exist now and in spite of the steady increase of the responsibilities of GREAT BRITAIN from day to day, there is a growing sense of confidence in BRITAIN and her friends that she will win this war. Hitler who was able to score victory after victory over small nations and to occupy FRANCE without much of a struggle has met his most formidable opponent in GREAT BRITAIN and her people. His unimpeded progress has received a serious set back now. Not merely have his attempts to invade BRITAIN been foiled but the Royal Air Force are causing incalculable damage to the military strength of GERMANY. On other fronts also, the power of the British Navy and Air Force is being felt. We have every reason to hope that Nazism will soon be a thing of the past.

AMERICA's sympathies are entirely with BRITAIN. Leaders there have proclaimed in no uncertain terms that the cause that BRITAIN is struggling to uphold is the cause of humanity and that the Axis Powers have combined to uproot righteousness. The Americans have rendered to BRITAIN all the aid that they can without actually entering the war. It is not unlikely that very soon AMERICA will also be dragged into the war by the movements of the Axis Powers. Victory for democracy is in sight. INDIA should not falter now in her determination to be true and faithful to her age-long friendship with BRITAIN.

POST-WAR AIMS.

Although BRITAIN has not yet definitely stated her war aims, there is no doubt that she is anxious to establish a world order in which every nation will be conceded freedom for self-determination, and lasting peace will be assured to all. We need have no fears that INDIA will not be given her legitimate place in the Federation of free states and nationalities into which the world is bound to settle down when the war ends.

Anyhow, let us not be losing our time and energies in discussing the future. No one can foretell with certainty what it holds. The primary concern of all who wish well for humanity should be to ward off the present danger and to save it from further destruction.

HOW INDIA CAN HELP?

We should not, by the least hesitation on our part, withhold our support from BRITAIN. We can help in a number of ways. The Indian soldier has distinguished himself in the past by his brave deeds and has contributed to many a glorious achievement. In his fighting capacity he has never compared unfavourably with the soldiers of other nations. His endurance is remarkable. One may confidently expect that if Indian manhood be trained properly and without delay, INDIA will be able to provide an army which both in numbers and in efficiency will inspire terror in the hearts of those that oppose them.

Those that know the natural resources of INDIA assert that if they be tapped earnestly, she can produce many articles that will be a standing support to her greatest friend BRITAIN. Gigantic efforts are now being made to start and push forward war-time industries in INDIA. Before long, INDIA will be able to give substantial aid to BRITAIN in the prosecution of the war.

HOW PUDUKKOTTAI CAN HELP?

One service we can render her without effort and without any delay. The educated among us can certainly remove all obsession and doubt from the minds of the masses in regard to the purpose of this war and the probable outcome of it, and impart correct knowledge about them.

The War Information Bureau in the State is rendering a distinct service in this direction. I am reading carefully every one of its pamphlets and following closely the facts they reveal. It is gratifying that facts are carefully collected in them and presented in excellent form. Popular lectures are being delivered by educated men with a view to acquaint the people with the latest phases of the war and inspire in them the confidence that we are winning the war steadily.

The resources of the State are being made available to BRITAIN without hesitation and there is little cause for regret that she has lagged behind other parts of INDIA in her war efforts.

NO SLACKENING!

But the situation is still grave. It is so grave that we ought to go on offering our co-operation till the war is won. The British people are staking their all and we ought to do likewise.

The consciousness that, by our efforts to strengthen the hands of BRITAIN, we are sustaining a noble cause and that, by any failure of duty on our part in this respect, we may be contributing to the downfall of righteousness on earth, ought to lead us to greater and greater sacrifices, so that, when final stock comes to be taken of the parts played by the various friends of BRITAIN in her moments of anxiety and distress, it may be said of INDIA that she played her part nobly and generously in a manner befitting the great ideals of hospitality and self sacrifice that she has always adored.

WEEKLY WAR SUMMARY.

16—10—40 to 23—10—40.

R. A. F. ATTACKS.

"DURING the week ended the dawn of October 18, 58 raids were carried out against ports, coastal defences and shipping, 21 against railway junctions, goodsyards and bridges, 16 against industrial targets, more than twenty against aerodromes and plane bases, 16 against oil plants and refineries, etc., and more than ten against public utility establishments. Among the objectives attacked were the Danzigerstrasse gas works, the TEMPLEHOF railway yards, power stations and other targets and the LEHRTER railway station and goodsyards in BERLIN and a synthetic oil works in POLITZ, near STETTIN. Here the fire burned for many hours. This attack meant a round trip of about 1,300 miles. **This oil plant produces 1,000,000 metric tons of fuel every year.** Some aircraft dropped as low as 4,000 feet. The fire was seen 100 miles away on the return journey.

"KIEL was raided on four nights. The targets included, the DEUTSCHEWERKE and GERDANIA naval yards and warships in docks. The Krupp works at ESSEN was raided twice."

During the week under report, despite bad weather, low clouds and icing conditions, the R. A. F. carried out its great attacks at both ends of the axis from BERLIN to TURIN, making 1,600 miles of non-stop flights to ITALY over the Alps. **The damage inflicted on the enemy was serious.** On the 18th, for instance, when BERLIN was raided, the city was completely enveloped in smoke, the General Post Office was gutted, and the transport system, especially the Dortmund-Ems Canal and the Miteland Canal, badly dislocated. The raid also caused havoc at KIEL and HAMBURG, the Lunen aluminium works, the DORTMUND factory, and the DUNISBURG port, to mention only a few places. On the 21st the raid on BERLIN lasted 6 hours, and 200 tons 4 explosives were dropped. **Owing to these raids nine radio stations went off the air during the week,** and it is no wonder that Dr. Goebbels has wisely shifted his English Broadcasting Station further east to BRESLAU, 300 miles from BREMEN—almost to the Polish frontier. Homes are being got ready in RUMANIA for housing 200,000 German children.

German air-craft are taking more and more to the sub-stratosphere and fly 30,000 ft. high to be out of range of BRITAIN'S terrible anti-air-craft fire. LONDON continues to bear the brunt of the savagery but to quote the words of a member of the 'Dail Eireann', 'the city is scarred but it is very much there and the people are carrying on in the most magnificent spirit of cheerfulness.' "Here in LONDON" said Mr. Churchill in a broadcast on Monday, "which Herr Hitler says he would reduce to ashes and which his aeroplanes are now bombarding, our people are bearing up unflinchingly. Our Air Force has more than held its own. We are waiting for the longed-for invasion—so are the fishes. But of course this is only the beginning. Now, in 1940, in spite of occasional losses, we have as ever command of the seas. In 1941, we shall have command of air." Speaking of BRITAIN'S indomitable spirit Mr. Quentin Reynolds, the American commentator states 'There is determination, confidence and courage in Mr. Churchill's Island.' Even BERLIN admits the heroism. A news agency report from ROME quoting a BERLIN correspondent says 'it is clearly true that the 47,000,000 Britons are 47,000,000 Churchills.'

Details of the air raids of the week will be found at the end of this summary.

NAVAL ENGAGEMENTS.

The British cruiser, *Ajax*, of *Graf Spee* renown, scored another striking victory during the week when sighting three Italian destroyers about 80 miles from SICILY, she engaged and sank two of them outright, while the third escaped. A little later, sighting four other destroyers and a cruiser, she crippled a heavy destroyer, while the others escaped, taking advantage of the growing darkness. The stricken destroyer was located the next morning and sunk. In order to save the lives of the survivors *H. M. S. York* which had now established contact with *Ajax* took the unusual step of communicating the position of the wreckage to Italian Wireless commercial stations thus compromising the position of the British forces. A Sunderland flying boat on patrol in the Mediterranean also guided an Italian Hospital ship to the wreckage—a further example of British humanity. Later the British ships were attacked by Italian air-craft, four of which crashed in the sea. Subsequently British submarines successfully bombarded military objectives in SAVONA, and merchant ships off NAPLES and BENGHAZI.

On the 14th British naval units attacked DUNKIRK with considerable damage.

On October 16, the British cruiser *Liverpool* was attacked in the Mediterranean by an enemy torpedo carrying air-craft. She was slightly damaged and is refitting.

On October 17, four German destroyers were sighted off BREST. On a British cruiser opening fire they retired precipitately into BREST, chased by British ships and air-craft. To cover their shame, the Germans describe the event as a mere 'brush' and state that it took place in the Bristol Channel!

THE BALKANS.

Any verdict on the Balkan situation continues to be guesswork. Reports of the arrival of German sub-marines at CONSTANZA, of German bombers at GALATZ and even of the military occupation of the POLESTA oil-fields, are all denied. The number of German troops now in RUMANIA is reported to be 15,000 and not 30,000. But it is now fairly certain that the Germans hold the strategic points and the country is in process of domination, if not of military occupation.

A new German-Yugo-Slav Trade Agreement has been signed promising 'fullest consideration in fixing prices'. Whatever this means, it is clear that it is the thin end of the wedge—the first step towards the domination of YUGO-SLAVIA. The story of German seizure has always been first commercial demands, then political and military pressure, and lastly, the grip of the Gestapo.

THE MIDDLE EAST.

During the week there were two movements of Italian troops in North-Africa, in order to test the British strength. In one movement the Italians advanced from Tobruk but soon turned back, severely checked by British resistance, while another force met with the same fate on the SOMALILAND border.

The Egyptian Press is unanimous in the expression of great satisfaction over the visit of Mr. Eden, the British Minister for War, who has been to Egypt to confer with General Wavell on questions arising from the Axis activities in the Middle East.

During the week ITALY has committed an outrage on Muslim States and Muslim sentiment. Despite Mussolini's undertaking not to bomb any Muslim territory during the Fast of Ramzan, four Italian air-craft flew over the Holy Land in the vicinity of MECCA and attacked places in SAUDI ARABIA and BAHREIN Island in the Persian Gulf. Luckily there was very little damage and no casualty. This assault was not merely breaking a promise but a violation of neutrality, committed against undefended places. It is obvious that the objective of the attack was the oil area in the Persian Gulf.

FAR-EAST.

The Burma road was opened on the 17th and seven minutes after midnight, the first of the 4,000 motor lorries waiting at LASHIO started on their 772 miles perilous journey to KUNMING the capital of YUNNAN. It is reported that 100,000 tons of cargo—chiefly war materials, and another 500,000 tons in Rangoon, are awaiting removal. According to a KUNMING message 52 Japanese planes operating from bases in FRENCH-INDO-CHINA attacked YUNNAN, the INDO-CHINA Railway, PAOSHAN, and the bridges on the BURMA road over the Me Kong river. The Chinese claim victories at CHUCHI, FRENGSIN and NANLING.

AMERICA's reply to JAPAN's Aggression Pact is, in the first instance, the promise of a loan of 50,000,000 dollars to CHINA in addition to 25 million dollars already given.

Japanese and DUTCH EAST INDIES delegations met recently at BATAVIA and have issued a joint communiqué expressing the desire of the two countries to maintain friendly relations in spite of the Three-Power Pact. One of the chief objects of the conference was to secure Batavian oil to the extent of 40 per cent of JAPAN's needs, but her efforts have not succeeded so far.

AMERICA.

There is evidence to show that AMERICA is becoming more and more alive to the Nazi peril. In a nation-wide broadcast on the 16th President Roosevelt states, 'The duty this day has been imposed on us from without. Those who have dared to threaten the world with war, those who have created the name and deed of total war have imposed on us and all free peoples, the necessity of preparing for Total War.' Describing the Tripartite Pact as a 'novel-delayed-action'

declaration of enmity towards AMERICA, Mr. William Bullitt, former UNITED STATES Ambassador to FRANCE states "We do not know when, and if ever, they will detonate their novel delayed-action declaration of enmity, but if ever a clear warning was given to the nation that the three aggressors contemplate a clear assault upon it, that warning was given to the American people in the newly announced Agreement of BERLIN.

"EUROPE's experience has taught us that it is useless to appease a Dictator. You make him concessions, you relax, and then he strikes. We have seen the appeasement efforts of BERLIN, FRANCE, AUSTRIA, CZECHO-SLOVAKIA, BELGIUM, the NETHERLANDS and DENMARK. You cannot appease the unappeasable.

"Does anyone believe that, to curry favour with the Nazis and Fascists, we should refrain from giving increasing help to BRITAIN? Does anyone suggest that we should negotiate with GERMANY and ITALY for the destruction of the British Empire? Does anyone believe that we should discontinue the extension of credits to CHINA? We know that no one has been able to appease for long either the Nazis, the Fascists or the Japanese militarist. We know that many have tried and we do not intend to try."

FRANCE.

Pro-British sentiment in FRANCE is gaining ground daily, despite the incidents at ORAN and DAKAR. A striking change of tone is observed even in Petain who would like to put a brake on anti-British policy in spite of the opposition of M. Laval and M. Baudoin. Mr. Churchill uttered a timely warning to FRANCE in his magnificent broadcast on the 21st when he said "Frenchmen! Rearm your spirits before it is too late! Remember how Napoleon said before one of his battles; 'These same Prussians, who are so boastful to-day, were three to one at JENA and six to one at MONTMIRAL.'

"Never will I believe that the soul of FRANCE is so dead, or that her place among the greatest nations of the world has been lost for ever. All these schemes and crimes of Herr Hitler are bringing upon him, and upon all those who belong to his system, retribution which many of us will live to see,

"The story is not yet finished but it will not be so long. We are on his track, and so are our friends across the Atlantic, and your friends across the Atlantic. If he cannot destroy us, we will surely destroy him and all his gang and all their works. Therefore have hope and faith, for all will come right.

Good night then. Sleep and gather strength for the morning—for the morning will come. Brightly will it shine on the brave and true, kindly on all who suffer for the cause and gloriously upon the tombs of heroes. **Vive la France!** Long live also the forward march of the common people in all lands towards their just and true inheritance! On to better times!"

R. A. F. Raids over Enemy Territories.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
14—10—40. (Monday.)			
	A large gas works in DANZIGER-STRASSE;	...	A great fire started.
	TEMPLEHOF railway yards; Railway sidings near LEHRTE station and other military objectives—both in the suburbs and in the heart of the German capital— BERLIN.	...	Direct hits on military objectives. Heavily damaged.
	Oil plants at STETTIN, BOHLEN, ROTH, MAGDEBURG and MEISBURG.	...	Set on fire.
	Docks at HAMBURG, EMDEN, DEN HELDER and LE HAVRE.	...	Considerable damage done.
	Railway Communications at GOTTINGEN, LINGEN and HANOVER.	...	Traffic paralysed.
	Several factories and aerodromes	... No loss.	...
15—10—40. (Tuesday.)			
	Naval bases at KIEL and HAMBURG	...	Shipping damaged.
	Oil plants at GELSENKIRCHEN, MAGDEBURG, SALZBERGEN and KIEL,	...	Fires started.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
15—10—40. (Tuesday)—cont.			
	Goods yards at SCHWERTE, HAMM and SOEST.	...	...
	Railway junctions at NORDHAUSEN and LALLE.	...	...
	A number of industrial targets (viz. munition factories, air craft factories and power stations).	...	...
	Docks at HAMBURG and DUISBURG	...	...
	Targets at GREVENBROICH, COLOGNE, SCHONEBECK, NEUHALDENSLEBEN, LUNEN and DUSSELDORF.	...	...
	20 different railway centres in GERMANY.	...	All damaged.
	Supply trains near LUNEN	...	Blown up.
	Aerodromes in GERMANY and HOLLAND.	...	...
	Gun emplacements at CAP GRIS NEZ.	...	Guns silenced.
	Docks at DUETSCH-WERET, DEN HELDER, FLUSHING, ZEEBRUGGE, CALAIS, BOULOGNE and LE HAVRE.	...	Fires broke out; heavily pounded.
	Warehouses and railway lines in ANTWERP, DERN, BENGHAZI and TOBRUK.	No loss.	...
	The mole, the railway station and sidings at DEDRIA.	...	Fires started.
	Barracks and military concentrations in BARDIA, FORT CAPUZZO and SOLLUM.	No loss.	...
	Buildings at DIREDAWA	...	Damaged.
	Barracks on ABEL KAR peninsula and MASSAWA.	...	Set on fire.
	3 Italian bombers over the RED SEA.	No loss.	2 bombers damaged.
	The aerodrome in GURA (ERITREA).	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
16—10—40. (Wednesday).			
	Naval dockyards at KIEL ...	...	Huge fires started.
	Targets in HAMBURG, BREMEN and CUXHAVEN. ...	...	...
	Synthetic oil plant at LEUNA ...	...	Set ablaze.
	Munition factories and a power station in SAXONY. ...	5 planes.	Explosions heard.
	Ships and barracks in TOBRUK ...	...	Many ships hit.
	Reconnaissances over ARYSSINIA and Italian SOMALILAND. ...	...	...
	An area 40 miles east of MERSA MATRUH. ...	No loss.	Heavily damaged.
	NEGHELLI in ABYSSINIA ...	No loss.	1 plane.
17—10—40. (Thursday.)			
DAY:—			
	A power station at BREST ...	...	...
NIGHT:—			
	Aerodrome and a concentration of transport vehicles at NEGHELLI. ...	...	Damaged.
18—10—40. (Friday.)			
	Shipyards at KIEL, HAMBURG, EMDEN and LUBECK. ...	...	Heavily pounded.
	Aluminium works at LUNEN ...	...	Heavy explosions started.
	A factory at DORTMUND ...	...	Damaged.
	Wharves at the inland port of DUISBURG. ...	...	...
	Railway and goods yards at SCHWERTE, OSNABRUCK and DORTMUND. ...	No loss.	Fires started.
	Island of RHODES and other Vital Italian bases in the DODECANESE Islands ...	...	...
	Aerodromes at BARENTU (ERITREA) ...	...	Severe damage.
	DIREDAWA, SOLLUM and BENGHAZI ...	No loss.	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
19—10—40. (Saturday).			
	One marshalling yard in GERMANY ...	...	...
	An enemy-occupied aerodrome in north HOLLAND. ...	...	Damaged.
	German long range gun emplacements at CAP GRIS NEZ. ...	...	English side of the Channel shaken by explosions on the other side.
	The German sea-plane base and a supply ship at TROMSO (NORWAY) ...	1 plane.	...
	Ships in the outer harbour at BENGHAZI. ...	...	A large fire started.
	Barracks west of BARDIA ...	...	...
	Anti-aircraft emplacements at HALEAYA (near SOLLUM). ...	...	...
20—10—40. (Sunday.)			
	PULITZERSTRASSE, railway yards and goods sidings at CHARLOTTENBURG and other industrial and military targets in BERLIN. ...	...	Very heavy and serious damage done. Many fires shot up. Industrial centres paralysed.
	HITLER'S 'invasion' ports on the FRENCH, BELGIAN and DUTCH coasts. ...	...	Heavily pounded.
	Industrial targets in the RUHR ...	...	...
	The KRUPPS works at ESSEN ...	...	Explosions started.
	Naval docks at HAMBURG and WILHELMSHAVEN. ...	...	A large warship directly hit.
	Industrial plants at MILAN ...	...	...
	The FIAT works at TURIN ...	...	Damaged.
	The blast furnaces at AOSTA ...	...	...
	Railway buildings at DIREDAWA ...	...	Fires followed explosions; 3 planes burnt out.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
20—10—40. (Sunday)—cont.			
	Buildings at GURA	...	...
	Administrative buildings in RHODES Island.	...	Many direct hits scored.
	MORTIZA in the DODECANESE	...	...
	CAIRO (EGYPT) (2 raids)	...	No material damage; six injured and 1 died.
	Naval base at TOBRUK	...	...
	Aerodromes at ASMARA (ERITREA) DIREDAWA (ABYSSINIA).	...	Many aircraft on the ground damaged.
	AGORDAT (ERITREA) GURA camp (ABYSSINIA).	...	...

Enemy Raids over Britain and British Territories.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
15—10—40. (Tuesday.)			
MORNING :—			
	The KENT coast, the THAMES ESTUARY and the various places in HOME COUNTIES.	...	No damage. Beaten back.
AFTERNOON :—			
	LONDON and South-east ENGLAND...	...	Few casualties.
NIGHT :—			
	LONDON area, the HOME COUNTIES, a MIDLANDS town and a South-west ENGLAND town.	18 planes.	Fires started; but soon put out. Slight damage and some fatal injuries. 15 planes; 9 pilots safe.
	The Fleet at ALEXANDRIA	...	No damage at all.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
16—10—40. (Wednesday.)			
DAY :—			
	A coastal town in SCOTLAND, one point in the WEST COUNTY and many points round the coasts of BRITAIN.	...	No damage and no casualties.
NIGHT :—			
	LONDON, BISHOP'S STORTFORD, North WALES, a South-east coast town and a town in the MIDLANDS.	4 planes.	Many fires started but soon extinguished. Some houses destroyed; some killed and some wounded. No loss.
	ALEXANDRIA	...	Driven off.
17—10—40. (Thursday.)			
DAY :—			
	South-east ENGLAND and especially residential areas in a South-east coast town.	...	Only very slight damage.
NIGHT :—			
	LONDON, a town in the MIDLANDS and MERSEYSIDE.	4 planes.	Slight damage. 4 planes.
18—10—40. (Friday.)			
DAY :—			
	(Very slight)—South-east SCOTLAND, a few places in South-east ENGLAND and a HAMPSHIRE town.	...	Slight damage and a few casualties.
NIGHT :—			
	LONDON, the MIDLANDS, MERSEYSIDE and widely separated places in South-east ENGLAND.	No figure.	A few persons killed. No figure.
	BAHREIN and SAUDI ARABIA (Two neutral States).	...	Neutrality violated.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
19—10—40. (Saturday.)			
DAY:—			
	(Stray raids)—KENT, South-west ENGLAND, a town in the MIDLANDS. and two towns in South-east coast.	...	Little damage and no casualties.
NIGHT:—			
	LONDON, the MIDLANDS, MERSEYSIDE, a few towns in ENGLAND and WALES and LIVERPOOL.	2 planes	A few fires started, some houses demolished; a few casualties; no loss.
20—10—40. (Sunday.)			
DAY:—			
	LONDON, KENT coast, the THAMES ESTUARY and ESSEX.	...	Damage not heavy; a few casualties.
NIGHT:—			
	LONDON area, the MIDLANDS and a few places in South-east ENGLAND.	7 planes.	Some buildings destroyed. 3 planes; all the pilots safe.
21—10—40. (Monday.)			
DAY:—			
	LONDON (stray raids), the MIDLANDS, a factory in LANCASHIRE and several points on the English side of the CHANNEL coast.	...	Some buildings gutted; some damage caused. A few casualties.
NIGHT:—			
	LONDON, the MERSEYSIDE, MIDLANDS and a few towns in South-east ENGLAND and South WALES.	5 planes.	Fires started; but soon brought under control. A few casualties.
	ALEXANDRIA	...	No loss. Driven away.

SIDE LIGHTS.

TRUE DEMOCRACY.

In the last few years every time the French changed their ministers the glumest significance attached to the move. And wouldn't there be a hoo-ha if Ribbentrop or Goebbels or Ley got the sack in GERMANY? But did Mr. Churchill go dashing round with gunmen to murder Mr. Chamberlain or Lord Caldecote or Sir John Anderson when he had decided to put other men in the place? No, one quietly retired, one 'went to the Lords' and the third assumed another office, while new 'tigers' like Mr. Morrison and Sir John Reith step into the more important executive jobs in the Cabinet with the tacit assent of a public convinced that their criticisms have been attended to without rancour, recrimination or stoppage of the nation's business.

THAT BLITZKRIEG.

LONDON has had a couple of months of hell (colloquial!) But two German theories have gone bust. The first was that if the whole country was disorganised, its ports, arsenals and transport system shattered, LONDON would 'chuck it'. When this failed, the second theory was tried, namely, that if LONDON herself could be sufficiently terrorised, the rest of the country would 'chuck it', because invasion would start (vide BUDAPEST reports) when the LONDON population began to evacuate.

What a hope!! The actual results are that:—

(a) Though the toll of material damage has been heavy, transport and other necessary services continue to function with amazing efficiency.

(b) It is still regularly reported that damage to important military objectives (ports, factories, aerodromes etc.) is negligible.

(c) The whole population has adapted its life to front-line conditions. Its comfort and security is daily improved—and this particularly applies to the homeless—and confidence and staying power are thus added to unconquerable courage. When the defenders settle down to Blitzkrieg conditions, then Blitzkrieg has already failed.

THE INVINCIBLE LUFTWAFFE (?)

In order of credibility we recall three recent blots on Goering's copy-book. Don't attach too much importance to them—there is little finality about anyone's impressions these days—but they are worth considering.

(a) Reuter's Air Correspondent told us, on October 3, that Nazi planes brought down in the Battle of BRITAIN were either obsolescent in type, or showed signs of improvised improvements.

(b) On October 2, the British Minister for Economic Warfare published his 'experts' considered view that GERMANY has nearly exhausted the oil stocks she stole from occupied territory.

(c) A day later, WASHINGTON reported that 5,000 Italian pilots, with their ground staff had gone to GERMANY.

Good hearing!—but we must remember that

(i) GERMANY is known to have new types of plane under construction, and if invasion is 'off', these may have to be countered in, say, the Middle East.

(ii) Before ever they pounced on POLAND and SCANDINAVIA, let alone FRANCE, the Germans must have amassed enormous stocks of oil. Those campaigns cost them a lot, and British air-raids a lot more, but augmentations from RUMANIA are considerable.

(iii) No neutral source outside AMERICA confirms the story of Italian air-reinforcements (which suggests that Hitler is pushed for either machines or pilots or both) while not only we, but the Germans, rather despise the Italian air-force, so would they be asked for?

However you look at it, one thing is certain. A mighty air armada, with nothing but successes to its credit, came up against something it can't beat, the glorious R. A. F.

THAT PACT!!

Diplomacy is really rather like chess. The object of a certain move is seldom manifest until a good while later, when the victim, or the onlookers, exclaim weakly, "Oh, I see.....now!"

Move No. 1.—After MUNICH Hitler must have decided that JAPAN's aggressive policy was just the thing to suit his policy and embarrass BRITAIN and the U. S. A.—so much so that he judged it perfectly safe to enter on a sensational agreement with JAPAN's arch-enemy, SOVIET RUSSIA.

This seemed astute enough, but the arrangement did not pay a very good dividend. It did not overawe BRITAIN and FRANCE, and it cost GERMANY the hegemony of the Baltic.

Move No. 2.—Moreover, Russian moves in South-east EUROPE looked a little inconvenient, so Hitler signed this precious pact with JAPAN on Sep. 27th, and put Russian 'friendship' into cold storage for a bit—possibly feeling that JAPAN will be a more congenial partner for Catholic ITALY and SPAIN, than Communist RUSSIA.

In chess terms, he has moved his Japanese 'knight' to 'cover' two pieces, RUSSIA and AMERICA, from giving help to the enemy's 'King', BRITAIN. Stalin, you see, does not want an open war either with GERMANY or JAPAN; if he makes a fuss over German penetration into South-East EUROPE, JAPAN will be unleashed against him; while AMERICA, instead of being able to help BRITAIN in the Atlantic and/or EUROPE, is to have its hands full in the Pacific!

Very neat!—but it postulates two unfulfilled conditions. The first is that JAPAN, in return for German and Italian support, is prepared to take on BRITAIN, AMERICA and RUSSIA. And the second is that Hitler wins the battle of BRITAIN. There is a very big 'if' indeed about both those propositions!!

THE COMING OFFENSIVE.

"Wars are not won by retreats, however glorious" said Mr. Churchill once. The British Prime Minister does not talk hot air, and recently we have further proof of it. Apart from the hundreds of raids made by the R.A.F. into innermost GERMANY (at the same time, mark you, as they are pasting those 'invasion ports'—just in case) the Chiefs of all three of BRITAIN's war departments are now thinking entirely of war in terms of an invasion of Germany. Stale-mate is not BRITAIN's goal, but a positive victory, because nothing less than a positive victory will rid the world of Hitlerism.

MISCELLANY OF POINTERS FROM THE AIR.

What a graphic picture the following short items present!—

On September 29, 10 German planes were lost over ENGLAND. Anti-aircraft guns accounted for 8 of these, six by day, and two by night. Some shooting!

In an R. A. F. Raid on MAGDEBURG, ONE pilot counted 35 explosions on an oil-refinery. A warm corner!

The Polish Squadron with the R.A.F. shot down over a hundred German planes in September. Revenge is sweet!

Priority in the evacuation of BERLIN is being officially given to Nazi party members. And we Indians complain of discriminatory legislation!

The Ministry of Food recently reported that 58 emergency feeding centres have been opened in LONDON, and provision made for 200 more. Professional caterers must be proud of their new science!

THE ARMoured TRAIN IN THE BRENNER.

Do you think that in October last the Dictators expected to have to work out (?) a second campaign wider and riskier than the first? The failure of Hitler's invasion of BRITAIN, and the failure of Mussolini against our sea-power in the Mediterranean must have rather spoilt the flavour of the great men's coffee!

Perhaps Hitler's 'disappointing boy', Mussolini, has been bullied into risking his African Empire and Fascist ideals in general, by a grand assault on EGYPT; perhaps we may still hear something of the projected 'peace offensive'. Even if we don't, and there is instead a fresh fanfare of threats, the *New York Times* may not be far wrong when it suggests that "The Axis talks of war, but wishes for peace." And well they may.....but there are a few terms to be agreed first, and a few scores to be paid off!

OUR FRIENDS ACROSS THE HERRING POND.

Apropos of last week's leading article the following excerpts may be of interest certainly, Hitler's reckonings that his Japanese pact would strengthen Isolationist tendencies in AMERICA seem to have gone rather awry. Listen to these:—

Washington correspondent of "P. M.". "Hitler has made it easier for the classic Omaha mikman to see what the Washington Government has seen for months."

Five American journalists (including Messrs. Knickerbocker and Sheehan) told the "O. Seculo" that they felt confident of a British victory, and that British mastery of the skies would come sooner than was expected.

"I would aid BRITAIN even if it meant sacrifice of some speed in building up our own air fleet."

(Mr. Wendell Wilkie, at Cleveland).

The "Times" Washington correspondent says that requests of the British Purchasing Commission to the UNITED STATES are being filled with a "Heaped measure and perceptibly running-over."

As a result of war activity, American unemployment figures are Down by 75%.

APPENDIX II.

BURMA ROAD.

The Burma road from Kunming (in the Yunnan province) to Lashio, the rail head in Burma, is 726 miles long. From Kunming to Chungking is another 700 miles, which is covered by a railway. The road was built in just a year, during the year 1938, and opened for traffic early in the following year. Two hundred engineers and 160,000 men were employed on the construction at a cost of six million Chinese dollars and a further sum of ten million dollars has been spent on equipment, improvement, etc. The road runs across a series of parallel mountain ranges cut by rocky gorges so that the construction of the road at all, let alone its construction in a year, represented no mean engineering feat. There are 289 bridges and 1959 culverts. The average width is 9 feet and at intervals 16 feet to allow vehicles to pass one another.

The route is divided into three sections: the first 260 miles, from Kunming to Shakwan, the commercial centre of western Yunnan; the second 350 miles, from Shakwan to Anting, a small village on the Sino-Burma frontier; and the Burma section of 116 miles from the Chinese border south to Lashio, or alternatively of 110 miles by branching north to Bahmo on the Irrawaddy River, to which point some of China's war supplies are being shipped.

A good car takes four days from Lashio to Kunming, and lorries six or seven days. In the year April 1939—March 1940 commodities worth £ 2,000,000 passed over the road. It was calculated that lorries carrying 300 tons of war material, were continuously on the move along

the road. This will probably be exceeded now owing to the improvements effected by the Chinese since the closing of the road. During the monsoon, from July to October, traffic is much reduced on account of landslides. At first it almost ceased, but the road will now bear a continuous, though reduced flow during the rains. It has now been repaired and is reported to be in good condition.

Most of the munitions travelling over the highway of late were of either Russian or American origin. When the road was first opened, however, quantities of German and even Italian supplies were much in evidence.

With the gradual closing of other routes to China, the Burma road has become a vital link with the outside world. With the Japanese blockade of the coast, only three routes remained open to China—the French route from Indo-China, the Russian road through Mongolia, and the Burma road. The capture of Nanning last autumn interrupted one French road, and the recent agreement has closed the route altogether. The Russian road is so long and so bad that it can only carry a very limited amount of traffic.

The closing of the Burma road in July was the result of Japanese pressure. It was not however a weak surrender, nor was it done without the knowledge of America. The United States at that time was not able to give any active support on the question of the road. The agreement to close it was coupled with the condition that an effort should be made by Japan to achieve a settlement with China. So far from this being done, in the words of Mr. Churchill, "the protracted struggle of Japan to subjugate the Chinese race was still proceeding with all its attendant miseries." The Japanese have run true to Axis form in cynically disregarding an agreement not three months old.

The reopening of the Burma road is the British reply to the new Axis Pact, as Colonel Knox's "America will fight" speech was the reply of the United States.

Mr. Churchill has said that the Pact is so unfavourable to Japan that he wonders whether there are not some secret clauses. Rapid developments may be expected from this quarter. There may well be a drawing together of China and Britain as there has already been of Britain and America. Russia is already linked with China. The China question provides an instance of where Russian and British interests apparently run along parallel lines.

APPENDIX III.

COSMOPOLITANA.

1. "Hitler's act of terror against the British nation has failed as conspicuously as his magnetic mine and other attempts to strangle our sea-borne trade."

(Mr. Churchill in the House, October 8.)

2. "The war will be over when Germany is beaten and not till then."

(Air Marshal Sir Philip Joubert in a broadcast, October 3.)

3. "The British people have in truth shown that this is their finest hour."

(New York Times, October 6.)

4. "The destiny of Japan hangs on a grain of rice."

(Adrienne Moore, in the Statesman, October 7.)

5. "Gentlemen, if we lose the war you will have all your schools again. If we win, the elementary schools (for children from 6—10 years) will be quite sufficient!"

(Gestapo Chief Franck to Czechoslovakia High School representatives.)

6. "If every other way is closed to us, we shall know how to overcome our humiliation, sorrow and ruin."

(Marshal Petain, October 11.)

7. "No combination of dictator countries will stop the help we are giving to almost the last free people fighting to hold them at bay."

(President Roosevelt, Daytime, October 6.)

8. "As sure as I am at this moment hearing the reassuring thunder of the anti-aircraft guns nearby, so we will hear them in New York City in our lifetime if this menace is not crushed now."

(Lieut. William Dwight-Witney, American citizen serving with the British Army, broadcasting from London, Oct. 10.)

9. "While Britain fights, no Australian will lie down."

(Mr. Menzies, Australian Premier, at Sydney, Oct. 15.)

10. "This is a war between beasts and human beings, between brutal force and kindly helplessness—let there be no doubt where Columbia stands."

(*President, Columbia University, America, October 5.*)

11. "It is not fair to bargain with Great Britain when she is engaged in a terrible war."

(*Mr. Ramaswami Naicker, Madras, October 7.*)

12. "To put forward conditions, when Britain is engaged in a life and death struggle is not graceful or just."

(*Kumara Raja, M. A. Muthiah Chettiar, Madras, October 7.*)

13. "I do not think, that for my people, I should yearn for an independence greater in scope or extent than the independence enjoyed by a Canadian or Australian."

(*Sir Shanmugham Chettiar, Dewan of Cochin, Saidapet, October 8.*)

14. "I am confident that we are going to carry on with our victories and win. I believe that the shadow of defeat is hanging over Hitler to-day."

(*Mr. C. R. Attlee, London, October 8.*)

15. "The English Chnnel which appears to have temper as foul as Hitler's, together with the English people has taken the Blitz (lightning) out of Blitzkrieg."

(*Miami Monday Standard, October 8.*)

APPENDIX IV.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period October 1st—16th, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

1—10—40.

Britain lost 27 warplanes on Monday (September 30), five bombers during raids on Germany and the occupied territory and 22 fighters during air-battles over England. The Berlin radio, however, claims that 68 British machines were destroyed—"four by night-fighters and six by anti-aircraft batteries". The remainder, of course, were brought down by Dr. Goebbels in person!

2—10—40.

The "tremendous impression caused in Turkey" by the articles of the Three Power Pact appearing in the Russian Papers *Pravda* and *Izvestia* is possibly of a different complexion from Rome's broadcast. The *Iqdam*, expressing the general Turkish view, said on September 29: "The community of interests between the Soviet Union and America arising from this aggressive coalition now compels them to join with Great Britain and to organise a strong common front against the ambition of totalitarian powers to subdue and dominate the entire world".

There is a talk by Rear Admiral Luetzow. The gallant Admiral starts off quite frankly by saying "it would be hopeless to undertake to give a report within the short time of a quarter of an hour on the subject of the German sea front opposite England". Shrinking very naturally from a description of devastated docks and depôts and of Hitler's armada burning at its moorings, he regales us instead with stories of mediaeval Bruges. Finding in the thirteenth-century architecture of Chartres Cathedral in occupied France some similarity with Nuremberg Cathedral in Germany, he reverses all previous German propaganda with the conclusion that "this shows how Germany and France have developed side by side."

The Nazis having over-run the neighbouring countries for the unfulfilled purpose of defeating Great Britain, Admiral Luetzow now proclaims that Germany must "defeat Great Britain for the benefit of the neighbouring countries".

3-10-40.

"It is now reported that food-stuffs are running short in London..... she produces less food at home than any country in Europe..... the Government is incapable of solving the gigantic problem as to how to provide against winter fogs and frosts."

Germany has bitter experience of such a problem, and foreboding of worse.— Speaking of last winter which he spent in Berlin the American commentator Warren Irvin said in a broadcast from London on October 4: "You don't realize what it is like to be under-nourished throughout the long cold months to live on an endless diet of potatoes and cabbage, cabbage and potatoes, such as the average German worker has to do. You don't realize what it is to wear clothing made not of wool but of wood pulp. You don't realize what it is to wear shoes made of paper that soon become sodden with moisture, to wear over-shoes made of *ersatz* rubber that won't keep out the damp, and you don't realize what it is to go home shivering at night to an unheated apartment and to have to go to bed to keep warm. That's what I was up against last winter, and I was living in one of the best hotels in Berlin.....Germany cannot hope to win this war by laying siege to Britain, because Germany herself is under siege..... Secure in their fortress the British can afford to wait."

4-10-40.

Italy, perhaps too conscious of her own inability to take Malta, in the centre of Mare Nostrum, announces that the British have had to give up "the important naval base of Leong in the Far East." Distance lends wings to Italy's imagination, as it lends courage to her fleet. Britain has only one possession in China—Hong-Kong—which is a naval base and commercial centre. The British flag still flies there. The naval base of Liki-hai-Wei and the island of Lin-Kung were handed back to China in 1930—an example of consideration for national rights which compares with Japan's rape of China, and Italy's of Abyssinia and Albania.

5-10-40.

Difficulties in the way of precise figures for air losses are frequently brought up by the Nazis in the attempt to convince the world that their special system of approximately reversing the British estimates in their own favour leads to credible results. They now claim, for the second time, that the British periodical *The Aeroplane* disagrees widely with the Air Ministry on the question of figures for British losses.

It is a feat worthy of Dr. Goebbels to reconcile this statement with his repeated assertions that the British Press lies gagged and bound by censorship.

6-10-40.

The truth about the "destruction" of London is out at last—and, unexpectedly, through the lips of Lord Haw-Haw. As long ago as September 11 (four days after the *blitzkrieg* began) Berlin announced that London had been "utterly destroyed"; eight days later the same source reiterated that "the entire metropolis had been destroyed". Now Lord Haw-Haw finds it necessary to "remember that London is a very large city", and that therefore the "demolition has not yet been complete".

7-10-40.

"It is reported by the special correspondent of the B. B. C.," declares Berlin darkly "that malaria and dysentery have broken out among the British forces in Egypt." What Richard Dimpleby (B. B. C. observer with General Wavell's army) actually said was that the health of the army was generally excellent and its proportion of sickness extremely low. He added that there was "inevitably a certain amount of malaria and dysentery"—a fact which should surprise no one but the Germans, who have never had much experience of tropical or semi-tropical campaigning.

8-10-40.

Lord Haw-Haw should really collaborate more closely with his colleagues of the Berlin radio. To-day, for instance, the German news announcement says: "As to the bombing of German transport facilities, may we ask whether anybody has seen photos of the results?" Thirty minutes later, Lord Haw-Haw is proclaiming on the same wave length that if the British people ask why sufficient air-raids shelters were not made in time, "they are shown pictures in return of the bombardment of German towns."

9-10-40.

The British Air Ministry to-day took the opportunity offered by yesterday's comparatively unimportant air engagements over Britain in order to give the lie direct to the German High Command. Last night the Nazi communiqué specifically stated that **only three** of their planes had not returned from the day's engagements; the Air Ministry exposes this as a deliberate understatement by giving details (a practice which, for obvious reasons, is not usually followed) of the **eight** German machines which were brought down. **Types and markings of the wrecked Nazi planes are published, together with the localities in which they crashed, and (where possible) the names of the survivors and the identification-numbers of those who did not survive.**

10-10-40.

"However much Churchill's senseless programme may appeal to the people of England", comments Lord Haw-Haw, whom the Premier's speeches seldom fail to rouse, "it will certainly appeal to nobody else". It seems necessary to point out to the renegade who broadcasts from Berlin that British policy is not designed to appeal to the Nazis.

Rome quotes a Suez Canal Company's report, said to have been published in Paris, to show that since the Italian entry into the war British traffic through the Mediterranean has dropped by 90 per cent. The announcer omits to add that since the Italian entry into the war Italian traffic through the Canal has dropped by 100 per cent. Most of the British Mediterranean traffic was through traffic to the East. This was diverted to the well prepared Cape route before Italy's entry. The Italian statement is, however, proof that direct British traffic to Egypt still continues in the Mediterranean.

11-10-40.

The journalists who by a recent Nazi decree are not to be allowed to see any damage to military objectives in Germany have been assembled to listen to Captain Reick, a German airman who has been decorated. Captain Reick's statement, says a broadcast, "may reveal the true facts that the German *Luftwaffe* alone rules supreme over the skies of Britain". He did not, however, reveal why, if this is so, the invasion project had had to be postponed. In an attack over London a day or two after this claim, spectators saw a single Spitfire swoop on 9 German fighter-bombers, which broke formation and fled.

12-10-40.

True to form (if not to fact) Berlin says that the R. A. F. "again dropped bombs on residential districts in Hamburg on Thursday night.....the British pilots must have received instructions to cause damage in residential quarters so as to terrorize the population".

Next day, a *Reuter* message from neutral Istanbul quoted travellers who commented on the "uncanny precision" with which British bombs find their military targets in Germany. In particular, they said that the harbour at Hamburg was now practically unusable, although the city itself was hardly touched.

The American journalist, Karl von Wiegand, is quoted by Berlin as saying that "U. S. army and navy experts are exceedingly alarmed about reports that within a few weeks the U. S. A. will be involved in the war in Europe or the Far East". By an odd coincidence, it was this same Karl von Weigand to whom Hitler some months ago accorded the honour of a special interview,

during which the Fuehrer declared that he had no territorial ambitions in the Americas. President Roosevelt has recently told the world how much faith he reposes in that assurance—and he added certain remarks about the activities of Fifth Columnists in America which Mr. (or could it be Herr?) von Wiegand would do well to ponder.

13-10-40.

The Nazis say that the Germans now in Rumania will retire as soon as they have trained the Rumanian army. Trained it for what? It can only be to enter Bulgaria, which the Germans say they do not intend doing, or to defend Rumania from Russia, whom the Nazis profess is their friend. To-day's victim is to-morrow's cannon-fodder.

14-10-40.

"British planes", says the Berlin radio, "dare not raid the German defended areas". Then surely it is time the German began defending such areas as the Hamburg docks, the Kiel naval base, the Krupp munition-works at Essen or even the aqueduct-section of the Dortmund-Ems canal, not to mention Dr. Goebbels' rose-garden.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

2-10-40.

Italy finds the defence of India at the Egyptian border an unpleasant pill to swallow. "India is not threatened", declares the Rome Radio. Italy invaded Egypt on September 15, and till September 14 she insisted that she had no intention of doing so. On September 21 Italian planes dropped leaflets on Haifa protesting Mussolini's love for Arabs, but simultaneously dropped bombs which killed 32 Arabs and injured 68. Bombs were also dropped on a mosque. Italy's Axis partner also assured all of her victims till the last moment that she had no aggressive intentions against them. The worst case of the kind was provided during the invasion of the Lowlands. At 6 a. m. on May 10, the German Radio warmly denied any intention of violating the neutrality of Holland and Belgium. At that time the invasion had been in progress for three hours.

3-10-40.

The Italians accuse the British of repression throughout the Muslim world and the German radio repeats the allegation that British planes bombarded Hadarmaut. Recently a distinguished Arab of Hadarmaut wrote.

as follows in the Egyptian paper *Al-Misri*:—"The people in Hadarmaut are amazed at this campaign of obstinate systematic lies. Do Germans and Italians have no fear that the inhabitants of Hadarmaut and Aden could have listened-in to these lies—they who know better than anyone what is happening in their country?.....Truly the mentality of the Italians and Germans is strange but why don't they enlighten us about what is happening in Abyssinia and Libya? Why don't they admit the revolts which are taking place in all parts of Italy's possessions?"

7-10-40.

From Bari comes the cry that the B. B. C. gives false reports about Arab countries, and the allegation is repeated that British soldiers machine-gunned and bombed the inhabitants of Hadarmaut. No less a personage than the Sultan of Shihr and Mukalla nails these Italian lies to the counter. "First of all" he says, "there is no necessity at all for the British Government to bombard Hadarmaut. The existing relations of Hadarmis with the British Government are very friendly and all Hadarmis including myself, have been astonished to hear such false and baseless reports. I am compelled to make this statement as my conscience pricks me when I hear continuous false reports broadcast by the Italian stations".

8-10-40.

The Nazis quote a nameless neutral politician as saying that if Germany continues her destructive attacks on London with the present intensity "it would become futile after a few weeks to bombard London any more". Exactly a month ago the German said "London lies utterly destroyed". Later they said "all life has come to a standstill in London". It would seem the futile bombing of London has been going on for a long time, only it is futile in a different sense from what the Germans imply.

9-10-40.

The Nazis seem to think that they know India and her mind better than Indians do, and they assert that the people of this country are not willing to sacrifice their lives and money in this war. The Premier of the Punjab has been overwhelmed with verbal and written assertions that "Bharti" is slow. Other highly placed officials have received similar representations. The Viceroy's War Purposes Fund for which no appeal was made exceeded the 2 crore mark on September 15.

14-10-40.

The Italians "fear" that "Britain will place difficulties" in the way of the Mussalmans of India, Egypt, Palestine, Syria and Iraq and "prevent them going to Mecca to perform the pilgrimage". They need not have any "fears" on that score. The British Government gave all facilities last year for the performance of the *Haj*. It is only the self-styled Italian "Protector of Islam" who would seek to endanger the pilgrim route.

According to the Berlin radio, a Swedish paper writes that Germany is able to attack Britain with few losses. Of course, no name is given for the Swedish paper making this cryptic remark, but perhaps this is the Nazi way of quoting the Stockholm *Dagens Nyheter*, which yesterday said: "After six weeks attack from the air, London has been so little damaged that it still remains the centre of Britain's war effort. The destruction of dwellings and factories in London is less than one per cent".

TOUR PROGRAMME

OF THE

Recruiting party, Royal Indian Navy, to recruit Seamen,
Stokers, Signalmen and Wireless Telegraphists.

Place.	Date.	Arrive.	Leave.	Remarks.
Mangalore ...	4th November	Monday P. M.	...	Night at Mangalore.
"	5th	Tuesday	...	Recruit Mangalore.
"	6th	Wednesday	09.35	In Train.
Cannanore ...	6th	"	12.35	Recruit Cannanore.
"	7th	Thursday	12.55	Recruit Cannanore and leave.
Calicut ...	7th	"	15.00	Night at Calicut.
"	8th	Friday	15.00	Recruit and leave.
Ernakulam ...	9th	Saturday	10.00	Recruit Ernakulam.
"	10th	Sunday	...	At Ernakulam.
"	11th	Monday	10.00	Leave for Quilon.
Quilon ...	11th	"	15.00	Night at Quilon.
"	12th	Tuesday	...	Recruit Quilon.
"	13th	Wednesday	10.00	In Train.
Madras ...	14th	Thursday	07.00	At Madras.
"	15th	Friday	...	Recruit Madras.
"	16th	Saturday	08.00	In Train.
Delhi ...	18th	Monday	09.00	At Delhi.
"	19th	Tuesday	08.00	Leave for Jhajjar.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XVI.

October ...	26, Saturday	Town Hall	...	7.00 p. m.
	27, Sunday	College (A) English	...	10.25 a. m.
		Tiruvappur	...	5.30 p. m.
		Karaiyur	...	5.30 p. m.
		Mithulaipatti	...	5.30 p. m.
	28, Monday	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
		Rani's School	...	10.25 a. m.
		Kuruvikondanpatti	...	5.30 p. m.
		Venkatukulam	...	5.30 p. m.
	31, Thursday	Vendampatti	...	5.30 p. m.
		Rayavaram	...	5.30 p. m.
		Kilanilai	...	5.30 p. m.
November ...	1, Friday	C. S. M. School	...	10.00 a. m.
		Tirumayyam	...	5.30 p. m.

LECTURE XVII.

November ...	2, Saturday	Town Hall	...	6.30 p. m.
	3, Sunday	Muslim Association	}	5.00 p. m.
		Pudukkottai.		
		Rasiamangalam	...	5.30 p. m.
		Kiranur	...	5.30 p. m.
	4, Monday	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
		Rani's School	...	10.25 a. m.
		Panayappatti	...	5.30 p. m.
		Kulipirai	...	5.30 p. m.
	5, Tuesday	College (A) English	...	10.25 a. m.
		Vehupatti	...	5.30 p. m.
		Puduppatti	}	5.30 p. m.
		(Ponnamaravathi).		
	6, Wednesday	Odayalipatti	...	5.30 p. m.
	7, Thursday	Rangiam	...	5.30 p. m.
		Teachers' Association,	}	3.30 p. m.
		Pudukkottai.		
	8, Friday	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

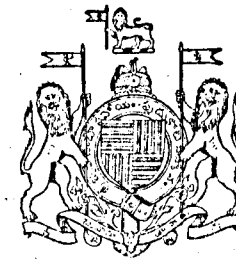
WANTED

(BY THE WAR INFORMATION BUREAU)

A PATRIOTIC DONOR OF
AN OLD MOTOR CHASSIS
IN RUNNING ORDER.

IF SOME ONE WILL GIVE
US A CHASSIS, WE WILL BUILD
A SUITABLE BODY
AND HAVE A TRAVELLING
INFORMATION VAN TO TOUR
THE STATE.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 1,800—26-10-40.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 26

[ந. 16.

பிரஸங்கம் XVI.

இந்தியாவும் யுத்தமும்.

[நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பதிலாக, சேன்ற ஒரு வருஷமாக நடந்துவரும் யுத்தத்தைப்பற்றி, முதறிவுள்ள ஒரு இந்தியரின் பொதுவான அபிப்பிராயங்களை, இவ்வாரத்தில் நமது முக்கியமான விஷயமாகப் பிரசுரிக் கிறோம். அமரிக்கையும் தடஸ்தமும் வாய்ந்த இப்பிரசுரம் ஸமஸ்தானத் தில் எல்லோராலும் கவனிக்கப்படுமென்பது எங்கள் நம்பிக்கை].

உலகத்தில் தீவிர வேதனை.

சேன்ற ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகவே இவ்வுலகத்தில் பலாத்காரம் மிகுந்து, அமைதி நிலைகுலைந்து, தீவிர வேதனை உண்டாகியிருக்கிறது. யுத்தத்தில் வாஸ்தவமாக ஈடுபட்டிருக்கும் தேசங்கள் இதுவரையில் சரித்திரங்களில் கண்டிராத கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவிக்கின்றன. ஐரோப்பாவில் அதிக நாகரீகத்தையடைந்த ராஜ்யங்களில் நாசமாகும் ஆடவர்களின் சங்கியை இவ்வளவு அதிகமாக இதுவரையில் இருந்ததில்லை. நாடுகளை ஆக்ரமிக்கும் பேராசையின் பயனாக யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஜெர்மானியர்களால் ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் இரக்கமின்றித் தாக்கப்படுகின்றனர். அமைதி நிலவும் காலங்களில் செய்யப்படும் தொழில்களுக்குப் பதிலாக ஆயுதங்கள், வெடிகுண்டுகள், நாசம் விளைவிப்பதில் உபயோகப்படக்கூடிய பலமான யந்திரங்கள், இவைகள் செய்யப்படுகின்றன. சாவையும் நாசத்தையும் பார்த்துப்பார்த்து மனிதர்கள் கல்நெஞ்சத்தினர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். வதைசெய்பவர்கள் தாங்கள் விளைவிக்கும் உயிர்ச் சேதத்தைப் பற்றிச் சற்றும் நினைப்பது இல்லை. தாக்கப்படுகிறவர்கள் அடிக்கடி தாக்கப் படுகிறதால் தங்கள் உயிரைப்பற்றிச் சற்றும் கவலையடைவதில்லை. மேலும் எவ்வித

பரித்யாகத்திற்கும் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எதைப்பற்றியும் யோசிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் இல்லை. அவ்விடத்திய நிலைமை இவ்விதமிருக்க, கடல்களுக்கப்பால் இப்பொழுது நடந்துவரும் கோரமான யுத்தம் இங்கு நம்மிடையே இன்னும் பரவாமலிருக்கும் நிலைமையில், ஐரோப்பாவிலுள்ள நம் சகோதர சகோதரிகளிடத்தில் அனுதாபமடைந்து யுத்தப்போக்கு எவ்விதமிருக்கிறதென்பதை, விசாரத்துடனும் கவலையுடனும் கவனித்துவரும் இந்தியாவிலுள்ள நாம் ஆலசியமாக இருக்க முடியாது. நம்முடைய கடமை இன்னதென்பதை அறிந்து அக்கடமையை நம்மால் இயன்றவரையில் செய்யவேண்டும். செய்ய வேண்டியது இன்னதென்பதை ஒவ்வொருவரும் தானே யோசித்துத் தெளிந்துகொண்டு அதன்படி தன்னால் முடிந்தவரையில் செய்யவேண்டும்.

மனச்சாக்குியைப் பற்றிய விஷயம்.

பிரிடன் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டதின் காரணம் நியாயமானதென்பதைப்பற்றி இந்தியாவில் எவருக்கும் சந்தேகமில்லை. எவ்வளவுகாலம் விலகியிருக்கக்கூடுமோ அவ்வளவுகாலம் யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்டாமலிருப்பதற்கு சேம்பர்லின் முயற்சித் தாரென்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா தேசங்களுமே யுத்தத்தில் ஈடுபடுமானால் அதனால் விளையும் விபத்துக்கள் இன்னவை என்பதை அவர் தெளிவாக அறிந்தவர். ஜெர்மானியர், மானிடவர்க்கத்தை, ஹதம் செய்யக்கூடிய யுத்தத்திற்குள்ளாக்காமல் காப்பற்ற வேண்டுமென்பதே சேம்பர்லின் நோக்கம். உசிதகாலத்தில் அக்காலத்திற்கேற்ற காரியங்களைச் செய்யத் தயங்கிவிட்டாரென்று பெரும்பான்மையோரால் அவர் கடுமையாகக் கண்டனம் செய்யப்பட்டார். பிரிடன் அவசரப்பட்டாவது ஆத்திரப்பட்டாவது யுத்தத்தில் இறங்கவில்லை. பிரிடன் யுத்தத்திலிறங்கவேண்டிய கட்டாயம் ஜெர்மானியரால்தான் ஏற்பட்டது. யுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்குமுன் நடந்தவிஷயங்களடங்கிய பிரசுரங்களைப் படிப்பீர்களானால், அக்கிரமமாய் வலுவச் சண்டைக்கு இழுக்கப்படும் சிறிய தேசத்தார்களைக் காப்பற்ற பிரிடன் முன்வரவேண்டியது நியாயமென்பதை, பகஷ்பாதமில்லாத எவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். யுத்தத்திற்குத் தயாராக இல்லாத பலவீனமான தேசங்களுக்குத் தான் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறி ஜெர்மனி, தனக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்ற காரணத்தினால், யாதொரு நியாயமுமில்லாமல் அத்தேசங்களின்மீது படையெடுப்பதை, பிரிடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. நியாய வழியில் நடந்துகொள்வதாக உலகம் நம்ப வேண்டுமென்று ஹிட்லர் முயற்சித்தாரே ஒழிய, அவர் செய்த காரியங்களிலிருந்து, அவர் சொல்லும் வார்த்தைகளெல்லாம் கபடமென்றும், முழுப்பொய்யென்றும் விளக்கிவிட்டன. நிஷ்கபடமாயும் நாணயமாயும் நடக்கவேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு அவர் மனோபாவம் புறம்பாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. அவர் வெருவருஷங்களாகவே தன்னையும் ஜெர்மானியரையும் யுத்தத்திற்குத் தீவிரமாக தயார் செய்துவந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் போர்தொடுப்பது என்ற தீர்மானம் கொண்டவராதலால், அதை ஆரம்பிப்பதில் சற்றும் தயங்கவில்லை.

மனதைக்கவரும் ஓர் விஞ்ஞாபனம்.

பிரிடன் யுத்தம் துவக்கும்போது சேம்பர்லின் ஜெர்மானியருக்கு விடுத்த ஒலிபரப்பில் நேசதேசங்களின் கஷ்டியை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதை இங்கு பிரசுரிக்க இடம் போதாதாகையால் அதை நீங்கள் மறுபடியும் வாசித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அந்த ஒலிபரப்பு எவ்வளவு தடவ்தமானதென்பதை யாரும் அறியாமலிருந்திருக்க முடியாது. இந்தியர்களுக்குள் இதர விஷயங்களில் என்ன அபிப்பிராயமேதம் இருந்தபோதிலும், பிரிடிஷ் அரசாங்கத்தார் யுத்தத்தில் இறங்காமலிருப்பது சாத்தியப்படவில்லை என்பதையும், யுத்தம் நடக்கையில் ஜனங்கள் என்னென்ன விதமான தியாகங்கள் செய்யவேண்டி நேரிடுமென்பதையும் பிரிடிஷ் அரசாங்கத்தார் நன்கு உணர்ந்துதான் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களென்பதையும் அவ்வொலிபரப்பு விளக்கிக்காட்டுகிறது. பிரிடன் ஜயமடைய வேண்டுமென்பது இந்தியாவின் முக்கிய பிரார்த்தனை.

பாதிக்கப்படுவவைகள் யாவை.

யுத்தத்தை மேல்நடத்த அச்ச நாடுகள் கையாண்டு வரும் முறைகள் நாகரீகத்தை நாசமாக்கிவிடுமென்ற பயத்தை உண்டாக்குகின்றன. கல்வியும் அறிவும் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறதென்பதின் அறிகுறியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஞாபக சின்னங்கள், கலா நிலயங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், ஆத்மார்த்தமான மோக்ஷானந்தத்தை அடைய வேண்டி ஜனங்கள் போய்வரும் கோவில்கள் இவைகளெல்லாம் யாதொரு வித்தியாசமின்றி தாக்கப்படுகின்றன. அவ்விதம் தாக்குவதின் நோக்கம் அவைகளை நாசம் செய்வதற்குத்தான்.

இந்நிலைமையில், பலாக்காரம் ஒழிந்து நியாயம் ஒங்கவேண்டுமென்றும், நாகரீகத்தை அதற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும் விரும்பும் எல்லோரும், அச்ச நாடுகள் மூர்க்கத்தனமாகவும் ஊக்கமாகவும் செய்து வரும் காரியங்களைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய உதவி புரிந்து, தங்களிடமுள்ள மனித பலம், திரவியம், இன்னும் பலவிதமான சாதனங்கள், இவைகளைத் தியாகம் செய்துகொண்டு, தனிமையாக ஜெர்மானியருடன் போர் புரியும் பிரிடனுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியது அவர்கள் முக்கிய கடமையாகும்.

புனிதமான ஒரு பாந்தவ்யம்.

இந்தியாவிலுள்ள நமக்கும் பிரிடனுக்கும் பிரிக்க முடியாத பாந்தவ்யங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களிடம் நமக்குக் குறைகளிருந்தாலும், நாம் அவைகளைப் பிரமாதப்படுத்தக்கூடிய சமயம் இதல்ல. பிரிடனுடைய சம்பந்தத்தினால் நாம் அதிக நன்மையை அடைந்திருக்கிறோமென்பது என் மனதுக்கு வியத்தமாகத் தெரிகிறது. கற்றுணர்ந்த இந்தியர்களுக்கு உண்டாகும் திடசித்தத்திற்குப் பிரிடனின் சம்பந்தமே முக்கிய காரணம். இங்கிலாந்தின் சம்பந்தத்தால், அநேக உபயோகமான விஷயங்களை நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். பிரிடிஷ் அரசாங்கியால் நமது தேசம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. பிரிடனிடமிருந்து

நாம் அடைந்திருக்கும் நன்மைகளுக்கெல்லாம், அதற்கு நம்முடைய நன்றி யறிவைக்காண்பிக்க இதுதான் நல்ல தருணம். பிரிடன் ஆபத்தான நிலைமையிலிருக்கும்போது நாம் அதற்கு உதவி செய்யாமலிருக்கக்கூடாது. நம்முடைய உதவி பிரிடனுக்கு எவ்வளவு தூரம் பிரயோஜனப்படுமென்பது வேறுவிஷயம். திரவிய சகாயத்தினாலும், நல்லெண்ணத்தினாலும் பிரிடனுக்கு இந்தியா உதவி செய்யக்கூடும், உதவி செய்யவும் வேண்டும். இவ்வுதவியை முழுமனதுடன் இந்தியா அளிக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

இயற்கையறிவு.

பிரிடனுக்கு கேஷமம் உண்டாகவேண்டுமென்று நாம் விரும்புவதும், அது துடன் நாம் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்பதும் பிரிடனுக்கு நாம் செலுத்த வேண்டிய கடமை என்ற காரணம் ஒருபுறமிருக்க, நமது சுயநலத்தைக் கருதியும் நாம் ஜக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். காலத்தை வீணே கழிக்கக்கூடாது. யுத்தம் சீக்கிரம் முடிவடையாவிட்டால், அது நம்மை அணுகும் காலம் வரக்கூடும். சீக்கிரமாகவே வந்தாலும் வரலாமென்று அஞ்சுகிறேன். நெருப்பு விரைவாகப் பரவிக்கொண்டு வருகிறது. நாம் போர் முனையில் ஆயுதபாணிகளாக நிற்கவேண்டிய காலம் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஏற்படுமென்று சொல்லமுடியாது. இந்த யுத்தம் தரையில் நடக்கும் யுத்தமல்ல, கால் நடையாய் கடந்து செல்ல வேண்டிய அதிகதூரங்களை இப்பொழுது ஒரு பொருட்டாக நினைப்பதற்கில்லை. இந்த யுத்தம் ஆகாயத்தில் நடக்கிறது. ஆகாய விமானப்படைகள் கடந்து செல்லும் வேகம் நம்மைப் பிரயிக்கச் செய்கிறது. கடவுள் அனுக்கிரகத்தால், பிரிடனின் பாதுகாப்புக் கப்பல் படையும், வரவர வலுவடைந்துகொண்டிருக்கும் அவர்கள் ஆகாய விமான பலமும், ஜெர்மனிக்குப் போதுமான தொந்தரவை அளித்துவருகிறது. அத்தால் ஜெர்மனி தற்சமயம் கவனம் செலுத்திவரும் இடங்களைத்தவிர மற்ற இடங்களுக்கு வெகு காலம்வரை அதன் கவனத்தைச் செலுத்த இயலாமல் போய்விட்டது. யுத்த பயம் இல்லையென்று சொல்லக்கூடிய இடம் இப்பொழுது குடகோளார்த்தத்திலாவது, குணகோளார்த்தத்திலாவது இல்லை ஒவ்வொரு தேசமும் தற்காப்புக்குத் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவும் அவ்விதம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விஷயத்தில் நாம் உண்மையில் ஏதாவது செய்யவேண்டுமானால், பிரிடனின் உதவியும், அதன் வழிகாட்டுதலும் இல்லாமல் நாம் ஒன்றும் செய்யமுடியாதென்பது என்னுடைய உண்மையான நம்பிக்கை. பிரிடனிடம் பூர்ண சிநேகப்பான்மையுடன் நாம் நடந்துகொண்டு, யுத்தத்தில் பிரிடனுக்கு ஜயமடையவேண்டுமென்று உண்மையான விரும்பம் நமக்கு இருக்கிறதென்பதைக் கிரியாம்சையில் நாம் காட்டினால்லாது அதன் உதவியை நாம் எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்? தற்சமயம் பிரிடனுக்கும், நமக்கும் உள்ள பரஸ்பர சிநேகத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படக்கூடாது. இப்பொழுது நமக்கும் யுத்தத்தினால் பிரிடனுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறதென்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். அச்ச நாடிகள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஜயத்தினால் மதிமயங்கியிருக்கின்றன. மானிட வார்க்கத்தையே நாசமாக்கவேண்டுமென்ற மனோபாவத்துடன்

இருக்கின்றன. இந்தியாவிலுள்ள தனம் பூராவையும் செலவழித்தாலும், அச்ச நாடிகளைப்போன்ற விரோதிகளுடன் சண்டைபோடுவதற்கு எவ்வல்ப காலத்திற்குக் கூட அப்பொருள் போதாது.

ஹிட்லரின் கொள்கை.

தற்சமயம் காரியம் சாதிக்க ஹிட்லரும், முஸோலினியும் என்ன சொன்ன போதிலும், ஹிட்லர் ஜயித்தால் இந்தியாவை எவ்விதம் நடத்துவார் என்பதைப்பற்றி ஏற்கனவே அவர் சொல்லியிருப்பவைகள் சற்றும் நம்பத்தக்கதில்லை. உலகத்தில் நாகரீகமடைந்த தேசத்தார்களுடன் நம்மைச் சேர்க்க நாம் லாயக் கில்லாத கீழ்த்தர ஜாதியினரென்பது ஹிட்லரின் அபிப்பிராயம். யாருடைய சுதந்திரத்தை ஸ்தாபிக்க தான் முயற்சித்துவருவதாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறாரோ, அப்படிப்பட்ட தன் இனத்தார்களுக்கும், தன்னுடன் நெருங்கிப் பழகினவர்களுக்குமே சுயேச்சையாகப் பேசுவதற்கும், காரியங்கள் செய்வதற்கும் உரிமை அளிக்க ஹிட்லர் தயாராக இல்லை. அல்லாமலும் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை ரகசியமாக உளவு பார்த்தும் வருகிறார். ஹிட்லரின் செய்கைகளின் ஒழுங்கு அல்லது விவேகம் இவைகளைப்பற்றி எவரும் சந்தேகித்து ரகசியமாகப் பேசுவதாகத் தெரிந்தால், அப்படிப் பேசியவர்களுக்குக் கடுமையான சினை விதிக்கிறார். இந்நிலைமையில் ஹிட்லர், நம்முடைய தலைவிதி இன்னதென்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு முக்யஸ்தராக ஏற்பட்டால், நமக்கு என்ன ஆபத்துகள் நேருமோ என்று திகில் உண்டாகிறது. அவரால் ஜயிக்கப்பட்ட தேசங்களில் உள்ள ஜனங்கள் உயிர் வாழ்க்கைக்கு அவசியமான பதார்த்தங்கள், ஆகாரம், உடை இவைகள்கூடக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுவதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. தான் ஜயித்த நாடிகளை, அந்நாட்டு ஜனங்களின் சொசுகரியம், சுகம் இவைகளைக் கவனியாது, தன் சொந்த தேச மக்களுக்கு ஏற்கனவே உள்ள சொசுகரியங்களை அதிகப்படுத்துவதற்காக ஹிட்லர் உபயோகிக்கிறார். அவ்விடத்திலாவது, தன் நாட்டின் நன்மைக்கென்று தானாகவே தன்மேல் சுமத்திக்கொண்ட பொறுப்புக்கு, உண்மையாக ஹிட்லர் நடந்து கொண்டிருந்தாரானால், நீங்கள் கஷ்டப்பட்டாலும் மானிட வார்க்கத்தில் வேறு சிலர் சுகமடைகிறார்கள் என்ற வேதார்த்தமான ஆறுதலை நாம் அடையலாம். ஆனால் ஜயித்த நாடிகளிலுள்ள ஜனங்களிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்ட பொருள் எல்லாம் ஹதம் செய்வதற்குவேண்டிய கருவிகள் செய்ய உபயோகமாகிறது. வெகுதூரமாக நாம் அமைதியுடனும், உயிர், சொத்து இவைகளுக்கு யாதொரு பயமின்றியும் வாழ்ந்துவந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நம் மத்தியில் யுத்தம் பரவுமானால் அது நம்மை ஒரு அலைப்பு அலைக்கத்தான் செய்யும்.

தேசத்தின் சிதைவு.

ஒரு சமயம் ஜெர்மானியர்கள் தங்கள் அரசர்களினுடைய கொடுத்தன்மையை விரும்பாமலும், அவர்களுடைய வழிகளை ஒப்புக்கொள்ளாமலும் இருந்ததாக ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. கூடுமானால் அவர்கள் நாஸி அரசாங்கிக்கு விரோதமாய்க் கிளம்பித் தங்கள் தலைவர்களை யுத்தத்தை நிறுத்துமாறு கட்டாயப்படுத்தும்படி,

அவர்களது சன்மார்க்க நியாய உணர்ச்சிகளைத் தூண்ட முயற்சிகள் செய்யப் பட்டன. ஆனால் இது நடவாத காரியமாய் ஆகிவிட்டது. தவிரவும் அவர் களுடைய தலைவர்கள் குடிஜன ஆட்சியின் பேரிலும், மேற்படி ஆக்ஷிக்குட்பட்ட ஜனங்களின் பேரிலும் கொண்டிருந்த துவேஷத்தை ஜெர்மானியர்களிடையில் நன்றாகப் புகட்டிவிட்டார்கள். ஒருவேளை ஜெர்மனி நம்மிடையில் வருவதாய் இருந்தால்—இன்னும் ஜெர்மனியில் யாராவது பிழைத்திருந்தால்—நாம் பார்க்கப் போவது சாதுவான, காருண்யமுள்ள, மானுஷிக அன்பென்னும் பால் நிறைந்த ஒரு ஜெர்மானியனல்ல. மனித ரத்த வெறிகொண்ட மனுவ்ய ரூபமான ஒரு ராணுவப் பிசாசையே பார்க்கும்படி நேரிடும். அம்மாதிரி விதிவசம் நமக்கு ஏற்பட்டால், நாம் எவ்விதமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாவோம் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

19—10—40 தேதியில் வெளியான ஹிந்து பத்திரிகையின் 7-ம் பக்கத்தில் “நாஸி விமானியின் குதூகலம்” என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் ஒரு சிறு பகுதி பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பின்வருமாறு:—“நேற்று இரவு (17—10—40) ஒரு நாஸி பாம்பர் விமானி லண்டன் நகரின்மேல் வெடிகுண்டுகள் போடுவதில் தனக்கு ஏற்பட்ட விஸ்தரிக்க இயலாத குதூகலத்தையும், மானிகைக் கூட்டங் களின்மேல் அவைகள் தாக்கி வெடித்ததில் தனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியையும் பற்றி ஒரு பெர்லின் ரேடியோ கேட்டுக்கொண்டிருந்த கூட்டத்திற்கு வெளிப் படுத்திக் கொண்டிருந்தான். செவ்வாய்க்கிழமை இரவு எதிர்த்த விமானி எவ்வித ராணுவஸ்தலத்தையும் எதிர்த்ததாகச் சொல்லவில்லை. - அவ்விமானி கூறிய தாவது: “இவ்விதமாக லண்டனை எதிர்ப்பது ஒருபொழுதும் மறக்கமுடியாத மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. நாங்கள் வட பிரான்ஸ் பிரதேசத்திலுள்ள எங்கள் விமான நிலையத்திலிருந்து கிளம்பி, வழியில் ஒவ்வொரு மேகத்திலும் கூடுமான வரை மறைந்து, லண்டனின் வெளிப்பிராந்தியத்தை அடைந்தோம். பிறகு களங்கமற்ற சந்திரவெளிச்சத்தை அடைந்து, சுலபமாக தெருக்களையும் மானிகை வரிசைகளையும் காணமுடிந்தது. நாங்கள் அங்கு சேர்ந்தபொழுது இரண்டு பலமான திக்கள் மூட்டப்பட்டு எரிந்துகொண்டிருந்தன. நாங்கள் சொல்ல வொண்ணா உற்சாகத்துடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நிமிஷம் வந்தது. என்னுடைய கூட்டாளி “போடு” என்று கத்தினான். உடனே முன்பே எரிந்து கொண்டிருந்த இரண்டு திக்களுக்கருகில், இரண்டு குண்டுகள் வெடித்தன. லண்டனின், முக்கியமாக எங்களுக்குப் புலப்பட்ட, மானிகை வரிசைகளுக்கு, எங்களுடைய வெடிகுண்டுகளால் ஏற்படக்கூடிய நாசத்தை நினைத்து, விமானத் திலிருந்த நாங்கள் வெகு உற்சாகப்பட்டோம். அதே சமயத்தில் எங்களை நோக்கி நூற்றுக்கணக்கான ஆராய்ச்சி விளக்குகள் வீசப்பட்டன. நாங்கள் அதிவேகமாக உயரப்பறந்து திரும்பிப்போகும்படி நேர்ந்தது. நாங்கள் மறுபடியும் பிரிடிஷ் கால்வாய்க்குத் திரும்பவந்தது எங்கள் அதிர்ஷ்டவசந்தான். நாங்கள் தரைக்கு வந்ததைப்பற்றி சந்தோஷமடைந்தபோதிலும், லண்டன் மீது குண்டுகள் வீசின மகிழ்ச்சி மறக்கக்கூடியதல்ல.”

பிரிடன் மீது ஜெர்மனி கொண்டிருக்கும் ஆழ்ந்த துவேஷத்திற்கு இது ஒரு பாவனையாகும். இந்த விமானிக்கு, மேற்கண்ட தீச்செயலிலிருந்து தப்பிவந்த சந்தோஷத்தைக்காட்டிலும், நிரபராதிகளுக்கு தான் விளைவித்த அற்பத்தனமான கொடுஞ் செயல்கள் அதிக மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தன. இப்பேர்ப்பட்ட கொடுஞ் செயல்கள் யுத்தத்தின் பிரதான போக்கை ஒருவிதத்திலும் பாதிக்கமாட்டா. அவைகளின் குணபாகம் வேண்டுமென்றே செய்யும் கொடுமையைத்தவிர வேறல்ல. இம்மாதிரியான ஜனங்கள் ஜய வீரர்களாக வரும்பொழுது, அவர் களிடம் தயை என்பதை நாம் எதிர்பார்க்க முடியுமா?

அஹிம்ஸை பரிகாரம்.

இம்மாதிரி ஜனங்களை, அஹிம்ஸையால் வெல்ல முடியுமா? அஹிம்ஸை என்பது நல்ல தத்துவந்தான். இவ்வுலகத்தில் மனிதர்கள் தங்களுடைய நல்ல ஸ்வபாவங்களை மறந்து மனமார நல்ல குணங்களை அழுக்கி, கேவலம் மிருக பலத்தையே கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மனிதர்களைத் தங்களுடைய தன் மார்க்கங்களிலிருந்து திரும்பும்படி செய்வது அஸாத்யமான காரியம். அவர் களுக்குப் பதிலுக்குப் பதில் செய்வதுதான் சரியான வழி. இதைத்தான் பிரிடன் செய்துவருகிறது. பிரிடனில் யுத்தத்தை நடத்துபவர்கள், தங்களால் இயன்ற அளவு ராணுவ ஸ்தலங்களையே தாக்குவதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்; ஆனாலும் சிலர் ஜெர்மனிக்குப் புத்திவரும்படி செய்யவேண்டுமானால், ஜெர்மனியிலிருக்கும் பொதுஜனங்களை யுத்தத்தின் கொடுமைகளை அனுபவிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அம்மாதிரி உணர்ச்சி மேலோங்கக்கூடாது என்பது எனது நம்பிக்கை. நியாய வழியில் நிற்கும் கஷியானது இந்த யுத்தத்தில் அஹிம்ஸையால் ஜயிக்குமென்று சாதாரணமாய் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இதற்கு ஆதாரமாக, பகவத்கீதை என்னும் நம்முடைய பெரிய புராணத்தையும், அதில் அர்ஜுனனுக்கு அஹிம்ஸையை விட்டு யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று செய்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானின் உபதேசத்தையும் பார்க்கவேண்டும்.

முழு யுத்தம்.

இன்று நடக்கும் யுத்தத்தைக் கவனிக்குமளவில், புராணங்களில் சொல்லப் பட்ட மஹாயுத்தங்கள் யுத்தங்களே அல்ல, சமாதானங்களென்றே சொல்ல வேண்டும். தேசங்களிலுள்ள முக்கியமான சேனைகள் ஒரே போர்க்களத்தில் கலந்து யுத்த முறைப்படி சண்டைகள் செய்தன. ஒவ்வொருவரும் தன் தன் தைரியத்தினால் ஜயம் அடைந்தார்கள். யுத்தங்கள் சில நாட்கள்தான் நடந்தன. பொதுஜனங்கள், விருத்தாப்பியர்கள், ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் இவர்கள் தாக்கப் படவில்லை. நம் நாளில் நடக்கும் யுத்தங்கள் எவ்வளவு மாறுபட்டிருக்கின்றன. நவீன நாகரீகமும், நாம் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும் முன்னேற்றமும், அறிவின் விசாலமும், படிப்பின் விஸ்தாரமும், கேவலம் குற்றச் செய்கைகளில் முடிந்துவிட்டன. நிரபராதிகளும், திக்கற்றவர்களும், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தியாவிலிருக்கும் நாம், நவீன யுத்த முறையில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிற,

மாணம் விளைவிக்கக்கூடிய, ஆயுதங்களை ஒரு நிமிஷ நேரம்கூட எதிர்க்கமுடியாது. வேறொரு காரணத்திற்கல்லாதபோதிலும், நம்மிடம் யுத்தம் வராதபடி தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே, நாம் தாராளமாக நம்மால் இயன்ற அளவு பிரிடனுக்கு உதவி புரியவேண்டும்.

மதராஸ் சம்பவத்தின் ரூபகம்.

அகஸ்மத்தாய் சிறிதுநேரம் மதராஸுக்கு விஜயம்செய்த எம்டன் கப்பல், நகரத்தில் உள்ளவர்களையும், அதற்கு சமீபத்தில் உள்ளவர்களையும் எப்படிக்கலங்கச் செய்தது என்று எனக்கு நன்றாய் ரூபகம் வருகிறது. எண்ணெய் நிலயங்கள் தீப் பற்றி எரிந்தன. அதற்கு பயந்து ஜனங்கள் ஊரைவிட்டு ஓடினார்கள். மிகவும் முக்கியமானதும் விலையுயர்ந்ததுமான சாமான்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, மற்றவைகளை விட்டுவிட்டு, ஏராளமான மனிதர்களும், ஸ்திரீகளும், ரயில் வண்டிகள் நிறைய சில நாட்களில் சுத்துவட்டை கிராமங்களுக்குச் சென்றார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பீதி நிரம்பியிருந்தது. ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் திகில் குடிகொண்டு இருந்தது. இது ஒரு பரிதாபகமானதாகவும், விசனிக்கத்தக்கதாகவுமான காஷியாய் இருந்தது. நாங்கள் அதை ஒரு மணி கூட தாங்க முடியவில்லை. சாதாரணமான வாழ்க்கை அஸாத்யமாயிற்று. பிரிடிஷ் தீவுகளின் ஜனங்கள் தங்கள்மீது சரமாரியாகக் குண்டிகள் விழுந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, தங்களுடைய மனோநிலை தளர்ச்சியடையாமலும், தைரியத்தை விடாமலும் எப்படியிருக்கிறார்களென்பது விரைந்தே! அவர்களின் மனோநிலை ஒன்று மட்டுமே உலகத்தில் அவர்களுக்குக் கண்ணியத்தையும், அநாதாபத்தையும் உண்டாக்குகிறது.

பிசிகுதல் கூடாது.

பிரிடன் இந்த மிக்கொரேமர்ன யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுத் தவிக்கும்பொழுது, அதற்கு இன்னும் அதிகக்கவலையைக் கொடுத்து, அதன் கஷ்டங்களை அதிகரிக்கச் செய்வதானது, நாம் அத்துடன் இவ்வளவு பழகினதற்கு அழகல்ல. இந்த நெருக்கடியான நிமிஷத்தில் நாம் பிரிடனைக் கைவிடக்கூடாது. பிரிடனுடைய கஷ்டங்களை நாம் இரக்கமில்லாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோமென்று தேச சரித்திரத்தில் எழுதும்படி விடக்கூடாது. பிரிடன் தற்பொழுது நம்முடன் முழு ஒற்றுமையாக இல்லை என்ற காரணத்தினால், அது ஜயமடைந்த பிறகு கூட நம்முடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாது என்ற எண்ணம் இல்லாமல், அதற்கு நாம் உதவியெய்துதான் மிகவும் பெருந்தன்மையான காரியமாகும்.

நம் அரசர் கட்டளை.

இந்த ஸமஸ்தானத்தில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை நம் அரசர் நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். நாம் எல்லோரும் ராஜபக்தியுள்ளவர்கள். நம் அரசர் விருப்பமும், நம் விருப்பமும் ஒன்றாகவே இருக்கவேண்டும். இந்த யுத்தத் தில் எல்லாவித முறைகளிலும் பிரிடனுக்கு நாம் உதவி, செய்யவேண்டுமென்று

நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். நமக்கு எவ்வித கடுமையான பிரச்சனையும் இல்லை. நமக்கு நம் அரசர் காண்பித்திருக்கும் வழி பத்திரமான வழியாதலால், அதையே கடைப்பிடித்து நடப்பதுதான் சிலாக்யமானதாகும்.

எதிர் நோக்கம்.

இப்பொழுது இருக்கும் சிக்கல்களிலும், பிரிடனுக்கு நானுக்கு நான் அதிக கரித்த வரும் பொறுப்புகளின் மத்தியிலும், பிரிடனிலும், அதன் சிநேகிதர்களிடத்திலும், பிரிடனை ஜயிக்கும் என்ற நம்பிக்கை வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. சிறிய தேசங்களை ஜயித்து, அதிக சண்டையில்லாமல் பிரான்ஸ் தேசத்தைத் தன் ஆளுகைக்குட்படுத்திய ஹிட்லருக்கு, பிரிடனும் அதன் ஜனங்களும் பயங்கரமான எதிரிகளாகத் தோன்றியிருக்கிறார்கள். அவருடைய தடங்கல் இல்லாத ஜயப்போக்கு இப்பொழுது உண்மையாகத் தடைப்பட்டிருக்கிறது. பிரிடன்மேல் அவர் படையெடுக்கச்செய்த முயற்சிகள் யாவும் முறியடிக்கப் பட்டன. அதுவுமல்லாமல் பிரிடிஷ் ஆகாயப்படையானது, ஜெர்மனியின் ராணுவ பலத்திற்கு அளவிட முடியாத அழிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற முனைகளிலும் பிரிடிஷ் சமுத்திரப்படை, ஆகாயப்படை, இவைகளின் பலம் உணரப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. நாஸி உணர்ச்சி சேக்கிரம் ஒழிந்துவிடும் என்று நம்ப பல முகாந்திரங்கள் இருக்கின்றன.

அமெரிக்காவின் அநாதாபம் முற்றிலும் பிரிடனிடத்திலேயே இருக்கிறது. அங்குள்ள தலைவர்கள் பிரிடன் சண்டை செய்வது மனுவதாய் சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகவேதான் என்றும், அச்ச தேசங்கள் நீதியையே நிர்மூல மாக்கச்சேர்ந்துகொண்டிருக்கின்றனவென்றும், சிறிதளவும் சந்தேகமில்லாமல் கூறியிருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா உள்ளபடி யுத்தத்தில் ஈடுபடாவிட்டாலும், பிரிடனுக்குத் தங்களாலியன்ற உதவியைச் செய்து வருகிறது. அச்ச தேசங்களின் நடவடிக்கைகளினால், அமெரிக்காவும் சேக்கிரம் யுத்தத்தில் இழுக்கப்படுமென்ற ஹேதுவில்லாமல் இருக்கவில்லை. குடிஜன ஆக்ஷிக்கு ஜயம் சமீபத்திலேயே இருக்கிறது. இந்தியா பிரிடனுடன் வெகுகாலமாய்க் கொண்டிருக்கும் சிநேகத் திற்கு உண்மையாயும் நம்பிக்கையாயும் இருக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தில் சிறிதளவுகூட தடுமாறக்கூடாது.

யுத்தத்தின் பிற்கால நோக்கங்கள்.

பிரிடன் தன்னுடைய யுத்த நோக்கங்களை திட்டமாய் வெளியிடாமலிருந்த போதிலும், ஒவ்வொரு தேசமும் தன் இஷ்டப்படி செய்துகொள்ள சுயேச்சை அளிக்கப்பட்டு, யாவர்க்கும் அழியாச்சமாதானம் நிச்சயமாய் வழங்கக்கூடிய, ஒரு புதிய உலக முறைமையை ஏற்படுத்த பிரிடன் ஆவல் கொண்டிருப்பதாக ஒரு அபிப்பிராயம் அங்கே இருந்து வருகிறது. யுத்தம் முடிந்தவுடன் உலகில் சுயேச்சை தேசங்களில் ஏற்படப்போகும் ஒரு கட்டுப்பாட்டில் இந்தியாவிற்கு நியாயமான இடம் கொடுக்கப்படமாட்டாதென்ற பயம் நமக்கு ஏற்பட அவசிய மில்லை.

எதுவாயிருந்தாலும், எதிர் காலத்தைப்பற்றி ஆராய்வதில் நம்முடைய காலத்தையும் சக்தியையும் செலவழித்து விடவேண்டாம். எதிர் காலத்தில் என்ன நிகழுமென்பதை ஒருவரும் நிச்சயமாக முன்னறிய முடியாது. தற்கால அபாயத்தை விலக்கி, மனுஷ்ய சமூகம் இன்னும் அழிந்து விடாமல் காற்பதே, அச்சமுகத்திற்கு நன்மை விரும்பும் நம்முடைய முக்கிய அலுவலாயிருக்க வேண்டும்.

இந்தியாவின் உதவி.

நாம் சிறிதும் தயக்கமில்லாமல், பிரிடனுக்கு நாம் செய்யும் உதவியை நிறுத்தி வைக்கக்கூடாது. நாம் அநேக வழிகளில் உதவி புரியலாம். இந்திய போர்வீரன் இதற்குமுன் தன் வீரச்செயல்களினால் கீர்த்தி பெற்றிருக்கிறதான், அநேகக் கியாதிவாய்ந்த அருஞ்செய்கைகளையும் செய்திருக்கிறான். சண்டை செய்யும் வல்லமையில் மற்ற தேசங்களின் போர்வீரர்களுக்கு இவன் சளைத் தவனல்ல. அவனுடைய பொறுமை மெச்சத்தகுந்தது. இந்திய ஆண்மை தகுதியாயும், காலதாமதமில்லாமலும் பயிலுவிக்கப்பட்டால், எண்ணிக்கையிலும் திறமையிலும் எதிரியின் மனதில் திகிலை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு பெரும் சைன் யத்தை இந்தியா அளிக்கக்கூடுமென்று யாவரும் நிச்சயமாய் எதிர்பார்க்கலாம்.

இந்தியாவின் இயற்கை ஆதாரங்களை அறிந்தவர்கள், அவைகளை சிரத்தையாய் ஆராய்ச்சி செய்தால், இந்தியாவின் சிரேஷ்ட சிநேகிதனான பிரிடனுக்கு நிரந்தர உதவி செய்வதற்கான பொருள்களை உண்டாக்கக்கூடும். யுத்தத்திற்கான தொழில்கள் இங்கு ஆரம்பித்து, தீவிரமாய் நடத்த மகத்தான பிரயத்னங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பிரிடனுக்கு யுத்தத்தை நடத்துவதற்கான நிலை பொருளான உதவியை கூடிய சீக்கிரம் இந்தியா செய்யப்போகிறது.

ஸமஸ்தானத்தின் உதவி.

நாம் பிரயாசையில்லாமலும், காலதாமதமில்லாமலும் ஒரு உதவி செய்யக் கூடும். நம்மவர்களில் படித்தவர்கள், யுத்தத்தின் நோக்கத்தைப்பற்றியும் அதன் முடிவைப்பற்றியும், ஜனங்களின் மனதில் குடிசொண்டிருக்கிற சந்தேகத்தை விலக்கி, உண்மையான உணர்வை நிச்சயமாய் அவர்களுக்குப் புகட்டவேண்டும்.

இத்துறையில் யுத்த அறிக்கை நிலயம் தீவிரமாய் உழைத்து வருகிறது. அந்நிலயம் வெளியிடும் ஒவ்வொரு துண்டுப்பத்திரிகையையும் நான் கவனத்துடன் படித்து, அவைகள் விளக்கும் விஷயங்களையும் நெருங்கிக் கவனித்து வருகிறேன். விஷயங்கள் ஜாக்கிரதையாய் திரட்டப்பட்டு நேர்த்தியான உருவத்தில் வழங்கப் பட்டு வருவது மகிழ்ச்சியை ஊட்டுகிறது. யுத்தத்தின் சமீப தோற்றங்களை ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கவும், நாம் யுத்தத்தில் திட்டமாய் ஜயித்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் மனதில் எழுப்பவும், கல்விப்பயிற்சி யுள்ளவர்களால் ஜனங்களுக்கு உபந்யாசங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இச்சமஸ்தானத்து ஆதாரங்கள் யாவும், சிறிதும் தயக்கமில்லாமல், பிரிடனுக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதுடன், யுத்த முயற்சியில், அது இந்தியாவின் மற்ற பாகங் களுக்குப் பின்னடைந்திருக்கவில்லை.

தளர்ச்சி கூடாது.

ஆனால் நிலைமை இன்னும் கவலைக்கிடமாயிருக்கிறது. சண்டை ஜயிக்கப்படும் வரை நாம் உதவி செய்துகொண்டே இருக்கும்படி அவ்வளவு முக்கியமாயிருக்கிறது. பிரிடிஷார் தங்கள் யாவற்றையும் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். நாமும் அவ்வண்ணமே செய்யவேண்டும்.

நாம் பிரிடனுடைய கைகளைப் பலப்படுத்தச்செய்யும் முயற்சிகளினால், ஒரு மேம்பாடான காரணத்தை ஆதரித்தும், இவ்வகையில் நாம் நமது கடமையை செய்யத்தவறுவதனால், இப்பூயியில் தர்மம் தலைசாய்க்கக் காரணமாகவும் ஆகிறோம் என்ற உணர்ச்சியானது, நம்மை மேலும் மேலும் பரித்யாகம் செய்யத் தூண்டுகிறது. அதனால், இந்த யுத்தத்தில் பிரிடனின் கவலையிலும் துன்பத்திலும், அதற்கு அதன் பற்பல சிநேகிதர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கும் உதவிகளை முடிவில் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது, இந்தியாவானது, தான் எப்பொழுதும் சிலாகித்து வந்திருக்கும் ஆதரவு, பரித்யாகம் என்கிற இந்த பெருங்கொள்கை களுக்கிணங்க, தனது வீதத்தை மேன்மையாகவும் தயாளமாகவும் செய்திருக்கிறது என்று கூறப்படும்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(16—10—40 லிருந்து 23—10—40 வரை).

பிரிடிஷ்-விமான எதிர்ப்புகள்.—அக்டோபர் 18-ம் தேதி காலையோடு முடிவான வாரத்தில் ஜெர்மன் துறைமுகங்கள், கரை-பாதுகாப்பு-நிலையங்கள், கப்பல்கள் இவைகள் மேல் 58 தடவைகள் பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கின; ரயில்வே ஜங்ஷன்கள், பண்டகசாலைகள், பாலங்கள் 21 தடவைகள் தகர்க்கப்பட்டன; தொழிற்சாலைகள் 16 தடவைகளும், விமான நிலையங்கள் 20 தடவைகளும், எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் சாலைகள் 16 தடவைகளும், பொது ஸ்தலங்கள் 10 தடவைகளுக்கு மேலும் தகர்க்கப்பட்டன.

டான்ஸ்கிரெஸ்டாஸ் வாயு (gas)-உற்பத்திசாலை, டெம்பிளாப் ரயில்வே நிலையங்கள் யந்திர-சக்தி உற்பத்திசாலை முதலியவை, லெர்டர் ரயில்வே ஸ்டேஷன், பெர்லின் ரயில்வே பண்டகசாலை, போலிட்ஸ் எண்ணெய் தொழிற்சாலை முதலியவை எதிர்க்கப்பட்டன. போலிட்ஸில் எண்ணெய் தீப்பிடித்துக் கொண்டு மணிக்கணக்காக எரிந்தது. இந்த இடத்துக்குப்போக பிரிடிஷ் விமானங்கள் 1,300 மைல்தூரம் பிரயாணம் செய்தன. இந்த எண்ணெய் தொழிற்சாலையில் வருஷத்திற்கு 1,000,000 மெட்ரிக் டன் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இது தீப்பிடித்து எரிந்தபோது ஜவாலை 100 மைல்தூரத்துக்கப்பால் திரும்பி வரும்பொது பிரிடிஷ் விமானிகளுக்குத் தெரிந்தது.

கீல் நான்கு இரவுகள் எதிர்க்கப்பட்டன. அங்குள்ள டிபூட்ஸ்வர்க், கெர்டனியர், கப்பல்-கட்டும் துறைகளும், யுத்தக் கப்பல்களும் தகர்க்கப்பட்டன. எஸ்ஸனிலுள்ள குருப்ஸ்-தொழிற்சாலை இரண்டு தடவைகள் எதிர்க்கப்பட்டன.

நடப்பு வாரத்தில், மழையினாலும், மேகங்கள் சீழிறங்கி விட்டதாலும், பனிபேயும் தருணமாயிருந்ததாலும் விமானங்கள் சுலபமாய்ப் போவதற்கில்லா விட்டாலும், பிரிடிஷ் விமானங்கள் ஜெர்மனியையும் இதாலியையும் சேர்த்துத் தாக்கின. இதாலி 1,600 மைல் தூரத்திலிருந்தபோதிலும், இடையில் ஆல்ப்ஸ் பர்வதத்தைத் தாண்டவேண்டியிருந்தும், பிரிடிஷ் விமானங்கள் நடுவழியில் நிற் காது இதாலியிலுள்ள டிபூரின் நகரம் வரையில் சென்று போர்செய்து திரும்பின. இதனால் எதிரிகளுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டங்கள் அதிகம். உதாரணமாக, 18-ம் தேதி எதிர்ப்பில் பெர்லின் முழுவதும் வெடிகளின் புகையால் குழப்பட்டது; அங்குள்ள தலை தபாலாபீஸ் இடிக்கப்பட்டது, டார்ட்மண்ட்-எம்ஸ், மைட்லாண்டு கால்வாய்கள் பழுதுபட்டன. இதோடு, கீல், ஹாம்பர்க் ஸ்தலங்கள், லியூனன் அலுமினியம் தொழிற்சாலை, டார்ட்மண்ட்—தொழிற்சாலை, டிபூனிஸ்பர்க்—துறைமுகங்கள் முதலான இடங்கள் எதிர்க்கப்பட்டன. 21-ம் தேதியன்று பெர்லின் 6-மணி நேரம் தகர்க்கப்பட்டு, 200 டன் குண்டுகள் போடப்பட்டன.

இந்த எதிர்ப்புகளால் இந்த வாரத்தில் 9 ஜெர்மன்-ரேடியோ நிலையங்கள் வேலை செய்யவில்லை. ஆகையால் இங்கிலீஷில் ஒலிபரப்பும் ஜெர்மன் நிலயத்தை 300 மைல் கிழக்கே, போலாண்டு—எல்லைப்புறத்திலுள்ள பிரஸ்லோவுக்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். 200,000 ஜெர்மன் குழந்தைகள் ருமேனியாவில் பத்திரமாய்வைக்க ஜாகைகள் தயாராகின்றன.

பிரிடனைப் படையெடுக்கும் ஜெர்மன் விமானங்கள் பிரிடிஷ் பிரங்குகளுக்குப் பயந்து 30,000 அடி உயரத்துக்குமேல் பறந்துவருகின்றன. லண்டன் எதிர்க்கப் பட்டு வந்தாலும், டெல்-எய்ரியன் அங்கத்தினர் ஒருவர் சொல்லுவதுபோல ஏதோ சிறு காயப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய நகரத்தின் மாண்புமிகு குறையவில்லை, நகரவாசிகளும் சந்தோஷமாயிருக்கிறார்கள். திங்கட்கிழமை தினத்து ஒலிபரப்பில் பிரத மந்திரி சொன்னதாவது:—“ஹிட்லர் லண்டனை அடியோடு அழித்து விடுவதாகச் சொல்கிறார்; அவருடைய விமானங்கள் வந்து போய்க்கொண்டு தானிருக்கின்றன. ஆனால் லண்டன்-வாசிகள் பின்வாங்கவில்லை. பிரிடிஷ் விமானங்கள் வெற்றியுடன் எதிர்க்கின்றன. வெகு நாளாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் பிரிடன்மேல் படையெடுப்பு இன்னுமேற்படவில்லை. ஆனால் நாங்கள் அதற்கும் தயாராயிருக்கிறோம். கடலைத்தாண்டும்போது ஜெர்மன் படைகள் கடலில் அழியும். அவர்களை விழுங்க மீன்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷத்தில், ஏதோ சில்லரையாக ஏற்பட்ட சில நஷ்டங்களைத்தவிர கடல் ஆதிபத்தியம் நமக்குக் குறையவில்லை. அடுத்த வருஷம் ஆகாய—ஆதிபத்தியமும் நமக்கு வந்துவிடும்”.

இதை ஒத்து அமெரிக்க நிருபர் மிஸ்டர் க்வெண்டின் ரெயினால்ட்ஸ், சர்ச்சில் தலைமையிலிருக்கும் பிரிடனில் தைர்யத்துக்கொரு குறைவுமில்லை யென்று சொல்லுகிறார். பிரிடிஷ் மக்களின் தைர்யத்தை ஜெர்மனிகூட மெச்சிக்கொள்ளுகிறது. ஜெர்மனி நிருபர் சொன்னதாக இதாலிய சமாசாரமொன்று ‘இங்கிலாந்திலுள்ள 47,000,000 பிரிடிஷ் மக்களும், 47,000,000 சர்ச்சிலாக இருக்கிறார்கள்’ என்று சொல்லுகிறது.

கப்பல்-சண்டைகள்.—கிராப்-ஸ்பீ யுத்தத்தில் ஏற்கனவே வெற்றி பெற்ற ஏஜாக்ஸ் என்ற பிரிடிஷ் சண்டைக்கப்பல் மறுபடியும் இந்த வாரத்தில் ஒரு வீரச் செயல் செய்தது. ஸிஸிவீக்கு 80 மைலுக்கப்பால், 3 இதாலிய டிஸ்டிராயர் கப்பல்களைத்தாக்கி இவைகளில் இரண்டைக் கவிழ்த்துவிட்டது; மூன்றாவது கப்பல் ஓட்டம் பிடித்தது. சற்று நேரம் வேறு நானு நாசகாரிகளும், ஒரு குறுஸரும் தென்பட்டன. இவைகளில் ஒரு பெரிய நாசகாரி பழுதாக்கப்பட்டது; மற்றவை இருட்டில் மறைந்துவிட்டன. மறுநாள் காலை பழுதான நாசகாரி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தாக்கி கவிழ்க்கப்பட்டது. அதிலிருந்தவர்களைக் காப்பாற்ற, சமீபத்திலிருந்த யார்க் என்ற யுத்தக்கப்பல் தனக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தைக்கூட கவனியாது, இதாலிய-வியாபார-வயர்லெஸ்-நிலையங்களுக்குச் செய்தி அனுப்பி, உடைந்த கப்பல்களுக்கு இடத்தைக் காண்பித்து உதவி புரியக் கேட்டுக்கொண்டது. மத்தியதரைக் கடலில் பாராக்கொடுத்து நின்ற ஒரு

ஸுண்டர்லண்ட்-விமான-படகு ஒன்று, இதாலிய-ஆஸ்பத்திரிக் கப்பலுக்கு வழி காட்டியது. இதன் பிறகு பிரிடிஷ்-கப்பல்களை எதிர்க்க வந்த இதாலிய-விமானங்களில் நானூ உடைக்கப்பட்டன. பிரிடிஷ் நீர்மூழ்கிகள் பிரவேசித்து ஸவோன ராணுவ நிலயத்தையும், நேபிள்ஸ், பெங்காலி துறைமுகங்களிலுள்ள வியாபாரக் கப்பல்களையும் தாக்கின.

14-ம் தேதி, பிரிடிஷ் கப்பல்களால் எதிர்க்கப்பட்டு டன்கர்க்-துறைமுகம் அதிக சேதப்பட்டது.

16-ம் தேதி மத்தியதரைக்கடலில் நடந்த ஒரு சண்டையில் லிவர்பூல் என்ற ஒரு பிரிடிஷ் யுத்தக்கப்பல் சற்றுப்பழுதுபட்டு, பத்திரமாய், பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகிறது.

17-ம் தேதி, பிரெஸ்டிக்கு அருகாமையில் 4 ஜெர்மன் நாசகாரிகள் வெளி வந்தன. பிரிடிஷ் குருஸரால் சுடப்பட்டு, மற்ற பிரிடிஷ் கப்பல்களாலும், விமானங்களாலும் விரட்டப்பட்டு துறைமுகத்துக்குள் போய் ஒளிந்து கொண்டன. இந்த அவமானத்தை மறைக்க, இதைச்சிறு சண்டையென்றும், பிரிஸ்டல் கால் வாயில் நடந்ததாகவும் ஜெர்மனி பொய் சொல்லுகிறது.

பால்கன்ஸ்.—பால்கன் நாட்டிச் செய்திகள் இன்னும் மூடுமந்திரமாய்த் தானிருக்கின்றன. காண்ஸ்டன்ஸ்டுலில் ஜெர்மன் நீர்மூழ்கிகள் வந்ததாகவும், காலாட்ஸில் ஜெர்மன் விமானங்கள் வந்ததாகவும், பிளோயெஸ்டா எண்ணெய் நிலயங்களுக்கு ஜெர்மன் துருப்புகள் வந்து விட்டதாகச் சொன்ன செய்திகள் எல்லாம் இப்பொழுது மறுக்கப்படுகின்றன. ருமேனியாவில் இப்போது 1500 துருப்புகள் தான் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவைகள் கேந்திரஸ்தானங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாம். சைன்யங்கள் பிடித்துக்கொள்ளா விட்டாலும் ருமேனியா படிப்படியாக ஜெர்மனியின் ஆதிக்கத்துக்குள் வந்து கொண்டிருப்பது உண்மையே.

ஜெர்மனிக்கும், யுகோஸ்லேவியாவுக்கும் ஒரு வியாபார ஒப்பந்தம் முடிவாகி இருக்கிறது. இதன்படி வியாபாரப் பொருள்களில் விலைகள் நிர்ணயிக்கப் படுமாம். இதெல்லாம் யுகோஸ்லேவியை வாயில் போட்டுக்கொள்ள ஆரம்பம். முதலில் வியாபார ஆதிக்கம், பிறகு ராஜ்ய-ஆதிக்கம், ராணுவ-ஆதிக்கம், கடைசியாக ரகஸ்ய-போலீஸ்-ஆகஸி.

நடு-கீழ்-நாடுகள்.—பிரிடிஷ் நிலைமையைப் பரிசோதிக்க வட ஆபிரிக்காவில் இதாலியத் துருப்புகள் இருமுறை அதாவது, டொப்ருக்கிலிருந்தும், ஸோமாலி லாண்டிலிருந்தும் வெளிக்கிளம்பின. பிரிடிஷ் துருப்புகள் எதிர்த்தவுடன் ஓடி விட்டன.

பிரிடிஷ்-யுத்த மந்திரி மிஸ்டர் ஈடன் எகிப்துக்கு வந்து, சேனாதிபதி ஜெனரல் வேவலோடு யுத்த நிலைமையைச் சர்ச்சை செய்தார். இவர் வந்ததில் எகிப்து ஜனங்களுக்கு வெகு திருப்தி.

இந்த வாரத்தில் முகம்மதியர்களுக்கு விரோதமாக இதாலி பெரிய ஒரு அநியாயத்தைச் செய்து விட்டது. ரம்ஸான்-நோன்பின்போது, முகம்மதிய நாடுகளில் வெடிகுண்டுகளைப் போடுவதில்லை என்று முஸ்லோலினி வாக்களித்து விட்டி, அதற்கு விரோதமாக 4 விமானங்கள் மெக்காவுக்குச் சமீபத்தில் பறந்து, ஸவுடி-அரேபியாவையும், பாகிஸ்தானையும் எதிர்த்தன. இவை நடுநிலை வகித்த நாடுகள். அங்கிருக்கும் எண்ணெய்-நிலயங்களை உடைக்க இந்த அநியாயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

தூர-கீழ்-பிரதேசம்.—17-ம் தேதி இரவு பர்மா-ரஸ்தா திறக்கப்பட்டது. இரவு 12-7 மணிக்கு 4,000 லாரிகள் சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு லாஷியோவில் இருந்து யுனானுக்குப் புறப்பட்டன. 'அதாவது 772 மைல் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தன. பிரயாணத்தில் ஆபத்துண்டு. இன்னும், லாஷியோவில் 100,000 டன் யுத்த தளவாடங்களும், 500,000 டன் யுத்த தளவாடங்கள் ரங்குனிலும், எடுத்துப் போகத் தயாராயிருக்கின்றன. ஒரு கும்மின்க்-செய்திப்படி 52 ஜப்பான் விமானங்கள் பிரெஞ்சு-இந்து-சைனாவிலிருந்து புறப்பட்டு, யுனான், இந்து-சைனா ரெயில்வே, பயோஷான், மீகான்-பாலம் முதலானவைகளை எதிர்த்ததாகச் சொல்லுகிறது. குசி, பிரங்ஸின், நான்லிங் முதலிய இடங்களில் வெற்றி பெற்றதாக சைனாவிலிருந்து செய்தி விடுத்திருக்கிறது.

ஜப்பான் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தத்தைக் கண்டிக்க அமெரிக்கா, சீனாவுக்கு, புதிதாக 50,000,000 டாலர் கடன் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறது. ஏற்கனவே 250 லக்ஷம் டாலர் கடன் கொடுத்திருக்கிறது.

சமீபத்தில், ஜப்பான், டச்-ஈஸ்ட் இண்டஸ் பிரதிரிதிகள் பட்டேவியாவில் கூடி சமரஸ்-அறிக்கையொன்று விடுத்திருக்கிறார்கள். ஜப்பானுக்கு வேண்டிய எண்ணெயில் 100-க்கு 40 பங்கு பட்டேவியாவிலிருந்து வருவதை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக இந்தப் பேச்சுகள் நடக்கின்றன. இதுவரையில் பிரயத்தினம் பலித்ததாகக் காணோம்.

அமெரிக்கா.—ஜெர்மனியால் வரக்கூடிய ஆபத்து என்னவென்று அமெரிக்காவுக்கு இப்பொழுது நன்றாய்த் தெரிகிறது. 16-ம் தேதி ஒலிபரப்பில் பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் சொன்னதாவது: 'தற்காப்பின் அவசியமானது இதர்களுடைய அக்கிரமத்தால் நமக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. சைன்யங்களோடு நிற்காமல் நகரவாசிகளையும் எதிர்க்கும் யுத்தத்தை உற்பத்தி செய்த ஜெர்மனியால் இந்த விபத்துகள் உண்டாயிருக்கின்றன. ஸ்வதந்திர-ஜனங்கள் தற்காப்பு-வழிகளைத் தேடவேண்டியிருக்கிறது.' யுனெடெட்-ஸ்டேட்ஸ் பிரதிரிதியாக பிரான்ஸிலிருந்த மிஸ்டர் புல்லிட் என்பவர் மூவரசு-உடன்படிக்கையினால் ஜப்பான் அமெரிக்காவை சண்டைக்கிழுக்கிறதென்றும், இது புது யுக்தியென்றும், இது போகப்போக யுத்தத்தில் முடியுமென்றும் எச்சரிக்கை செய்து பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்:—'மூவரசு-ஒப்பந்தமானது அமெரிக்காவின்மேல் போட்ட வெடிகுண்டாகும். குண்டு தாமித்தி வெடிக்கும். எப்பொழுது வெடிக்குமென்று

தெரியாது. இந்த சர்வாதிகாரிகளைச் சமாதான வழியில் திருப்தி செய்யமுடியா தென்பது ஐரோப்பிய அனுபவம். நாம் இடம் கொடுத்தால் அவன் மடத்தைப் பிடுங்குவான். பிரிடன், பிரான்ஸ், ஆஸ்திரியா, ஸெகோ-ஸ்லவேகியா, பெல்ஜியம், ஹாலன்ட், டென்மார்க்-தேசங்களெல்லாம் சமாதானப்படுத்தச் செய்த முயற்சிகளெல்லாம் வீணாயின. தூங்குகிறவர்களை எழுப்பலாம்; விழித்துக் கொண்டிருப்பவனை எழுப்ப முடியவில்லை. சமாதானம் செய்துகொள்ள எண்ணம் இல்லாதவர்களோடு சமாதானமென்பது சாத்தியமில்லாதது. இதாலி தயவுக் காகவோ, ஜெர்மன் தயவுக்காகவோ, பிரிடனுக்குச் செய்யவேண்டிய உதவியைக் குறைக்கக்கூடாது. பிரிடிஷ்-சாம்ராஜ்யத்தை அழிக்க நினைக்கும் ஜெர்மனியோடு சமாதானப் பேச்சுசென்பதில்லை. சீனாவுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டியதுதான். ஜெர்மனி, இதாலி, ஜப்பான் தேசங்களை சமாதானம் செய்வது இதுவரையில் ஒருவருக்கும் சாத்தியப்படாத காரியம்."

பிரான்ஸ்.—'ஓரான்,' 'டாகார்' மனஸ்தாபங்களிருந்தாலும், பிரெஞ்சுக் காரர்களுக்கு பிரிடனிடத்து விசுவாசம் அதிகப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. எம். லாவாலும், எம். படாயினும் இங்கிலாந்துக்கு விரோதமாயிருந்தாலும், பிடேன் மனம் மாறிவருகிறது. 21-ம் தேதி செய்த ஒலிபரப்பில் மிஸ்டர் சர்ச்சில் பின் வருமாறு பிரான்ஸுக்கு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்:—

"பிரான்ஸ் வாசிகளே! தைர்யத்தைக் கைவிடாதேயுங்கள். பிரெஞ்சு-சன் யங்களைக்காட்டிலும், ஜெர்மன் துருப்புக்கள் யானா சண்டையில் 3 பங்கும் மாண்ட, பிரான்ஸ் சண்டையில் 6 பங்கு அதிகமாய் இருந்தபோதிலும் உங்களுடைய வீரானியை நெபோலியன் ஜெர்மானியரை ஜயிக்கவில்லையா? பிரான்ஸ் உயிரிழந்து, உலகத்திலிருந்து போய்விட்டதாக நான் நினைக்கவே மாட்டேன். ஒயிட்லருடைய அட்டேழியங்களுக்கு சிசுக்கிரம் வரப்போகிறது. என் ஜீவிய-நாளில் நான் அதைப்பார்க்கத்தான் போகிறேன். புத்தம் முடிந்துவிட வில்லை. ஆனால் சீக்கிரம் முடிவுக்கு வரும். அமெரிக்காவும், நாங்களும் ஜெர்மன் மிருகத்தை வேட்டையாடுகிறோம். பதுங்கியிருக்கும் இடம் கண்ணுக்குப்படுகிறது. மிருகம் எங்களைக் கொல்லாவிட்டால், நாங்கள் அதைக் கொல்லுவது நிச்சயம். ஆகையால் நம்பிக்கை இழக்கவேண்டாம்.

"சும்மா அமருங்கள். சூரியன் சீக்கிரத்தில் உதயமாவார். தூங்கி விழித் தால் பலமடைவீர்கள். இந்த மகத்தான பேரூரில் வீரர்கள் வெற்றியுடன் சண்டை செய்கிறார்கள். இதிலிருந்து பிரான்ஸுக்கு கேஷமும் பிறக்கப்போகிறது. ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் கேஷமும் ஸ்வதந்திரமும் இதிலிருந்து ஏற்படப்போகிறது உலகத்தாருடைய கேஷமும் முன்னேறட்டும்".

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள். பிரிடிஷரின் விமான நஷ்டம். விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

14—10—40 (நிங்குக்கிழமை).

டான்ஸி கேர்ட்ஸ்ராஸி (Danzi Gerstrasse) லிருக்கும் ஒரு பெரிய காஸ் (gas) உற்பத்தி ஆலை.

டெம்பிள்ஹாப் (Templehof) ரயில்வே சாமான் கிடங்குகள், இன்னும் மற்ற ராணுவ முக்யத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.

லேர்டே (Lehrte) ஸ்டேஷனுக்கருகிலுள்ள ரயில் வண்டிகள் நிழ்தும் இடங்கள்.—பெர்லினி (Berlin)லும், அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களிலும்.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஸ்டெட்டின் (Stettin), போஹ்லென் (Bohlen), ரோதா (Rotha), மாக்ஸ்பர்க் (Magdeburg), மிஸ்பர்க் (Meisburg).

கப்பல் நிழ்துமிடங்கள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), எம்டன் (Emden), டென் ஹெல்டர் (Den Helder), லாஹேவர் (Le Havre).

ரயில் பாதைகள்.—காட்டிங்கன் (Gottingen), லிங்கன் (Lingen), ஹானோவர் (Hanover).

பல தொழிற்சாலைகளும், விமான நிலையங்களும்.

15—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

கடற்படை நிலையங்கள்.—கீல் (Kiel), ஹாம்பர்க் (Hamburg).

எண்ணெய் ஆலைகள்.—கெல்ஸன்கர்ச்சன் (Gelsenkirchen), மாக்ஸ்பர்க் (Magdeburg), ஸால்ஸ்பர்கன் (Salsbergen), கீல் (Kiel).

எங்கும் பெருந்தி சூழ்ந்தது.

ராணுவ முக்யத்வம் வாய்ந்த இடங்களில் குண்டுகள் விழுந்தன.

பலத்த சேதம்.

திப்பிடித்தன.

சேதம் அதிகம்.

போக்கு வரத்து சாதனங்கள் தடைபட்டு விட்டன.

நஷ்டமில்லை.

கப்பல்கள் சேதமாயின.

எல்லா இடங்களிலும் திப்பிடித்தன.

15—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

• • • • •

• • • • •

•

1

111

7

100

சென்னை

தகர்க்கப்பட்டன.

தகர்க்கப்பட்டன.

தீப்பிடித்தன.
தவிடுபொடியாக்கப்
பட்டன.

15—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

●

.....

1

.....

மாணம்

• • • • •

•

၁. ရှိသောအခါ

தீப்பிடித்தது.

சேதமாயின.

தீப்பிடித்தன.

2 விமானங்கள்
நாசமாயின.

பெருந்தி சூழ்ந்தது.

கொழுந்துவிட்டெரிந்
தது.

வெடிச்சத்தம்
கேட்டது.

பல கப்பல்கள் சேத
மாயின.

பலத்த சேதம்.

1 விமரனம்.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள்.

பிரிடிஷாரின்
விமான
நஷ்டம்.

விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்கேளால்
விளையும் சேதமும்.

17—10—40. (வியாழக்கிழமை).

பகலில்.—ஒரு மின்சார உற்பத்தி ஆலை.—
ப்ரஸ்ட் (Brest).

இரவில்.—விமான நிலயம் போக்குவரத்து
சாதனங்கள்.—நெகெல்லி (Neghelli).

.....

சேதமாயின.

18—10—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

கப்பல் கட்டுமிடங்கள்.—கீல் (Keil),
ஹாம்பர்க் (Hamburg), எம்டன்
(Emden), லாபெக் (Lubeck).

.....

படுசேதமாக்கப்
பட்டன.

அலுமீனியம் தொழிற்சாலை.—லூனன்
(Lunen).

ஒரு தொழிற்சாலை.—டார்ட்மண்ட் (Dort-
mund).

.....

சேதமாயிற்று.

கப்பல் கட்டுமிடம்.—டூயிபர்க் (Duisburg).

ரயில் பாதைகள், சாமான் கிடங்குகள்.—
ஷ்வர்ட் (Schwerte), ஆஸ்னாப்ரக்
(Osnabruck), டார்ட்மண்ட் (Dort-
mund).

நஷ்டமில்லை.

திப்பிடித்தது.

ரோடல் (Rhodes) தீவுகள், இன்னும்
டோடிகனீஸ் (Dodecanese) தீவுகளில்
உள்ள மற்ற இதாலிய நிலயங்கள்,
விமான நிலயம்—பாரெண்டி (Barentu),
டிரிடாவா (Diredawa), ஸோலம்
(Sollum), பென்காஸி (Benghazi).

.....

அதிகச்சேதம்.

19—10—40. (சனிக்கிழமை).

சைன்யங்கள் அணிவகுத்துமிடங்கள்.—
ஜெர்மனி (Germany).

விமான நிலயம்.—வடஹாலந்து (Holland).

.....

சேதமாயிற்று.

ஜெர்மனியின் வேதுதாரம் கடக்கூடிய
பிரங்கிகள்.—காப் க்ரினே (Cap
Gris Nez).

.....

.....

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள்.

பிரிடிஷாரின்
விமான
நஷ்டம்.

விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்கேளால்
விளையும் சேதமும்.

19—10—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கடல் விமான நிலயம், ஒரு சாமான் கப்பல்—
நார்வே (Norway)யில் ட்ராம்ஸோ 1 விமானம்.
(Tromso).

.....

கப்பல்கள்.—பென்காஸி (Benghazi)
துறைமுகம்.

.....

திப்பிடித்தன.

சைன்யங்கள் வசிக்குமிடங்கள்.—பார்டியா
(Bardia)வுக்கு மேற்கே.

.....

.....

விமானங்களும் பிரங்கிகள்.—ஸோலத்
(Sollum)துக்கருகேயிருக்கும் ஹாலியா
(Haleaya).

.....

.....

20—10—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

புலிட்ஸர்ஸ்ட்ராஸ் (Pulitzerstrasse).

.....

படுசேதமாயிற்று.

ரயில் வண்டிகள், 'கூட்ஸ்' வண்டிகள்
நிறுத்திவைத்துமிடங்கள், மற்றும் அநேக
ராணுவ முக்கியமான இடங்கள்.—பெர்
லின் (Berlin).

பல இடங்களில் தீப்
பிடித்தது. தொழிற்
சாலைகள் எல்லாம்
வேலை செய்ய முடிய
வில்லை.

ஹிட்லர் படையேடுக்க உபயோகப்படும்
துறைமுகங்கள்.—பிரஞ்சு (French),
பெல்ஜியன் (Belgian), டச்சு (Dutch)க்
கடற்கரைகள்.

படு சேதமாயிற்று.

தொழிற் சாலைகள்.—ரூர் (Ruhr)

...

.....

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற் சாலை.—எஸ்
ஸன் (Essen).

.....

வெடிச்சத்தங்கள்
இளம்பின.

கடற்படைக்கப்பல்கள் நிந்துமிடம்.—ஹாம்
பர்க் (Hamburg), வில்ஹெல்ம்ஷாவன்
(Wilhelmshaven).

.....

ஒரு பெரிய யுத்தக்
கப்பல் மேல் வெடி
குண்டு விழுந்தது.

ஆலைகள்.—மிலான் (Milan)

...

பியட் (Fiat) தொழிற் சாலைகள்.—டூரின்
(Turin).

.....

சேதமாயிற்று.

உலை.—அயோஸ்டா (Aosta)

...

.....

.....

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; விவரங்கள். விமான நஷ்டம். குண்களால் விளையும் சேதமும்.

20—10—40. (ரூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ரயில்வே கட்டடங்கள்.—டிரிடாவா (Dire-dawa). தீப்பிடித்தன; 3 விமானங்கள் நாசமாயின.

கட்டடங்கள்.—கூரா (Gura)

அரசாங்க காரியாலயங்கள்.—ரோடஸ் (Rhodes) தீவுகள். பல இடங்களில் குண்டுகள் வீழ்ந்தன.

டோடிகானீஸி (Dodecanese) உள்ள மோரிட்சா (Moritza).

எகிப்தின் பிரதானப்பட்டணம்.—கைரோ (Cairo) (இரண்டு தரம்). சேதம் அதிகமில்லை; 6 பேருக்குக் காயம். ஒருவன் இறந்தான்.

கடற்படை நிலயம்.—டொப்ருக் (Tobruk).

விமான நிலயங்கள்.—அஸ்மாரா (Asmara), டிரிடாவா (Dire-dawa). தரையிலிருந்த பல விமானங்கள் நாசமாயின.

எரிடிரியா (Eritrea) விட உள்ள அகோர்தத் (Agordat), அபிஸீனியா (Abyssinia) விட உள்ள கூரா காம்ப் (Gura Camp).

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்களால் விளையும் சேதமும்.

15—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

காலையில்து.—கெண்ட் (Kent) கடற்கரை. தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம் ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties)ல் பல இடங்கள். சேதமில்லை. விரட்டியடிக்கப்பட்டன.

பிரிபகலில்.—லண்டன் (London), தென் கிழக்கு இங்கிலாந்து (England). காயப்பட்டவர்கள் சொற்பந்தான்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்களால் விளையும் சேதமும்.

15—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties), ஒரு மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands) பட்டணம். தென்மேற்கு இங்கிலாந்தில் ஒரு பட்டணம். விமானங்கள் 18 தீப்பிடித்தது; ஆனால் சீக்கிரம் அணைத்து விட்டார்கள். சொற்ப சேதந்தான். சிலர் மாண்டனர்.

கடற்படை.—அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria). 15 விமானங்கள் 9 விமானிகள் பத்திரம். சேதமேயில்லை.

16—10—40. (புதன்கிழமை).

பகலில்.—ஸ்காட்லாந்தி (Scotland)ல் ஒரு கடற்கரைப்பட்டணம்; வெஸ்ட் கவுண்டி (West County)யில் ஒரு இடம், பிரிடிஷ் கடற்கரையைச்சுற்றிப் பல இடங்கள். சேதமில்லை; ஒரு வருக்கும் காயமுமில்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London), பிஷப்ஸ் ஸ்டார்ட்பேர்ட் (Bishop's Stortford), வடக்கு வேல்ஸ் (Wales), ஒரு தென் கிழக்குக் கடற்கரைப்பட்டணம், மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் ஒரு பட்டணம் 4 விமானங்கள். பல இடங்களில் தீப்பிடித்தது. ஆனால் சீக்கிரம் அணைக்கப்பட்டு விட்டது. சில வீடுகள் இடிந்தன. சிலருக்குக் காயம்; சிலர் இறந்தனர். நஷ்டமில்லை.

அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria). துரத்தியடிக்கப்பட்டன. சேதமில்லை.

17—10—40. (வியாழக்கிழமை).

பகலில்.—தென்மேற்கு இங்கிலாந்து (England); தென்கிழக்குக் கடற்கரையில் ஜனங்கள் வசிக்கும் சில இடங்கள். மிகவும் சொற்ப சேதம்.

- தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.
- 17-10-40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.
இரவில்.—லண்டன் (London), மிட் லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் ஒரு பட்டணம்; மர்ஸிஸைட் (Merseyside). 4 விமானங்கள். சொற்ப சேதந்தான் 4 விமானங்கள்.
- 18-10-40. (வெள்ளிக்கிழமை)
பகலில்.—(விமானப்படையெடுப்பும் மும் முரமில்லை) தென்கிழக்கு ஸ்காட்லாந்து (Scotland), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)-ல் சில இடங்கள்; ஹாம்ஷயரில் (Hampshire) ஒரு பட்டணம். சொற்ப சேதம் சிலருக்குக்காயம்.
- இரவில்.—லண்டன் (London) மிட் லண்ட்ஸ் (Midlands), மர்ஸிஸைட் (Merseyside), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)-ல் சில இடங்கள். சிலர் மாண்டனர்.
- இரண்டு நடுநிலைமை நாடுகள்.—பாஹ்ரீன் (Bahrein), ஸாடி அரேபியா (Saudi Arabia). 6 நதி நிலைமை. பாதிக்கப்பட்டது.
- 19-10-40 (சனிக்கிழமை).
பகலில்.—அங்குமிங்கும் சொற்பப் படையெடுப்பு இருந்தது. கெண்ட் (Kent), தென்மேற்கு இங்கிலாந்து (England), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் ஒரு பட்டணம், தென்கிழக்குக் கடற்கரையில் இரண்டு பட்டணங்கள். சொற்பசேதம்; ஒரு வருக்கும் காயமில்லை.
- இரவில்.—லண்டன் (London), மிட் லண்ட்ஸ் (Midlands), மர்ஸிஸைட் (Merseyside), இங்கிலாந்தி (England)ல் சில பட்டணங்கள், வேல்ஸ் (Wales), லிவர்பூல் (Liverpool). 2 விமானங்கள். சில இடங்களில் தீப்பிடித்தது. சில வீடுகள் இடிந்தன. சிலருக்குக்காயம். நஷ்டமில்லை.
- 20-10-40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).
பகலில்.—லண்டன் (London), கெண்ட் (Kent) கடற்கரை, தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம்; எஸ்ஸெக்ஸ் (Essex). சேதம் அதிகமில்லை. சிலருக்குக்காயம்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள்.

எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

- 20-10-40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.
இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் சில இடங்கள். 7 விமானங்கள். சில கட்டடங்கள் சேதமாயின. 3 விமானங்கள். விமானிகள் மூவரும் உயிர்தப்பினர்.

21-10-40. (திங்கட்கிழமை).

பகலில்.—லண்டன் (London) மிட் லண்ட்ஸ் (Midlands), லாங்காஷயரி (Lancashire)ல் ஒரு தொழிற்சாலை. இங்கிலீஷ் கால்வாய் (English Channel)ன் பக்கமுள்ள கடற்கரையில் பல இடங்கள். சில கட்டடங்கள் இடிந்தன; சேதம் சொற்பம் இருந்தது, சிலருக்குத் தான் காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London), மர்ஸிஸைட் (Merseyside), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் சில பட்டணங்கள், தென் வேல்ஸ் (Wales). 5 விமானங்கள். காயம். நஷ்டமில்லை. அலெக்சாண்டிரியா (Alexandria).

தீப்பிடித்தது, ஆனால் சீக்கிரம் அணைத்துவிட்டார்கள். சிலருக்குக் காயம். நஷ்டமில்லை. விரட்டியாடிக்கப் பட்டன.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

உண்மையான குடி அரசு.

சென்ற சில வருஷங்களாக பிரெஞ்சு தேச கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் பலதடவைகளில் அவர்களுடைய மந்திரிகளை மாற்றிவந்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் மாற்றும் ஒவ்வொரு சமயமும், மிகவும் கோரமானவும் பயங்கரமானவுமான நடவடிக்கைகளின் பயனாகத்தான் மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுவந்தன. பிரெஞ்சு தேச வள்ளல் இப்படிக்கிருக்கையில், இந்த விஷயங்களை கோயபெல்ஸ், ரிப்பன்ட்ராப் அல்லது லே துரை இவர்கள் அறிந்தால், சுமாவா விட்டு விடுவார்கள்? ஏக “ரகளை” செய்துவிடமாட்டார்களா? நிற்க, சற்று ஆங்கிலேய குடி அரசின் தோரணையையும், சாந்தமான முறையையும் கவனிப்போம். ஆங்கிலேய மந்திரி சபையில் மந்திரிகளான சேம்பர்லின், கால்டிகாட் பிரபு, ஸர் ஜான் ஆண்டர்ஸன் இவர்களை நீக்கி, இவர்கள் ஸ்தானத்தில் புதிதாக இதரர்களை நியமனம் செய்ய நிச்சயித்தபொழுது, பிரதம மந்திரி சர்ச்சில் துப்பாக்கி கையுடன் கொலைகாரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு மேற்சொன்ன மந்திரிகளைக் கொலை செய்துவிடவா சென்றார்? இல்லை, சேம்பர்லின் துரை அவர்கள், மரியாதையாக தானே வேலையிலிருந்து விலகிக்கொண்டார். கால்டிகாட் அவர்கள், பிரபுக்கள் சபைக்கு (House of Lords) நியமிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள்; ஸர் ஜான் ஆண்டர்ஸன், மற்றொரு வேலையில் அமர்த்தப்பட்டார்.

Mr. மாரிஸன், ஸர் ஜான்ரீத் இவர்கள் போன்ற புலிகள், நிபுணர்கள், சாமர்த்தியசாலிகள், மிகவும் பொறுப்புவாய்ந்த, மேற்பட்ட நிர்வாக ஸ்தானங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பேற்கொத்த மாறுதல்களில் ஏதேனும் கவனரை உண்டோ? இல்லை. மாறுதல்கள் தேவை என்று பொது மக்கள் கவர்ன்மெண்டாருக்கு அறியப்படுகின்றன, அவ்விதப்பின் நியாயத்தை அங்கீகரித்து, ராஜாங்க நிர்வாகத்திற்கு யாதொரு இடையூறு அன்னியிலும், ‘காதும் காதும் வைத்தது போல்’ என்று நாம் சொல்லுவது போல், சரசமாக இம்மகத்தான விஷயங்கள் இங்கிலாந்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. இதல்லவோ உண்மையான குடி அரசு!

ஜெர்மானியர்களின் ‘மின்னல் கோடி’ சண்டையின் கதையோ!

சென்ற இரண்டு மாதங்களில் லண்டன்மாநகரை நரகமாகவே செய்து விடுவதாகத்தான் ஜெர்மானிய முயற்சி. இந்த முயற்சியில் ஜெர்மானியர்கள் இரண்டு கொள்கைகளை உபயோகித்துப் பார்த்தார்கள். இங்கிலாந்து தேசத்தில் உள்ள துறைமுகங்களையும், வெடி குண்டு, துப்பாக்கி முதலியவைகளை உற்பத்தி செய்யும் சாலைகளையும், போக்கு வரத்து சாதனங்களையும் நாசம் செய்து

இங்கிலாந்து தேசத்திலேயே பெரிய களையபரம் செய்துவிட்டால், பிரிடிஷ் நிர்வாகிகள் கைவிட்டுவிடுவார்கள் என்பதே முதல் கொள்கை. இதில் ஜெர்மானியர்கள் ‘பாச்சா’ பலிக்கவில்லை.

மற்றொன்றோ லண்டன் பேரிலும், லண்டனிலுள்ள ஜனங்கள் பேரிலும் வெடிகுண்டிகள் போட்டு, நாசம்செய்து விட்டால், ஜனங்கள் திகிலடைந்து, மனங்கலங்கி ஊரைவிட்டு இங்கிலாந்தில் உள்ள இதர நகரங்களுக்கு வெளியேறி விடுவார்கள். உடனே இங்கிலாந்தின் பேரில் படையெடுக்கலாம். அப்பொழுது, இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ளவர்களே, துப்பாக்கியைக் கீழேபோட்டு விடுவார்கள் (Budapest-ல் அறிக்கைகளை கவனிக்கவும்) என்பது மற்றொரு கொள்கை. எல்லாம் மனக்கோட்டையாகப் போய்விட்டது.

இரண்டு முயற்சிகளும் தான் செய்தார்கள்—முடிவு என்ன?

(a) சேதம் சற்று ஜாஸ்தியாக இருந்தபோதிலும், போக்குவரவு ஸாதனங்கள் அதுபாச்சரியமான சௌகரியத்துடன் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(b) முக்யமான யுத்த ஸாதனங்களில் (அதாவது இருக்கும் ஸ்தாபனங்களில்) துறைமுகங்கள், ஆகாயக் கப்பல்கள், வைக்கும் இடங்கள் முதலியன சேதம் மிகவும் குறைச்சல், அதாவது ஒன்றுமே இல்லை என்று தினந்தோறும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

(c) எல்லா ஜனங்களுமே சண்டையில் முதல் அணியில் உள்ளவர்கள் போல் தயார் செய்துகொண்டு விட்டார்கள். ஜனங்கள் ஸாவதானமும், சௌக்யமும் தினந்தோறும் ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டு வருகிறது. இதுவும் ஆகாய விமானமும் வெடிகுண்டிகளால் வீடுகளை இழந்தவர்களுக்கு முக்யமாக கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜயத்தில் நம்பிக்கையும், மனந்தளராத தைர்யமும், உத்ஸாஹமும் விருத்தியாகிக்கொண்டு வருகிறது.

ஆகையால் “மின்னல் கோடி” சண்டைபோட்டும் மனந்தளராமல் அச்சண்டையை எதிர்த்து அச்சண்டையின் ரந்திரத்தை அறிந்துவிட்டபடியால், அச்சண்டையே தோல்வியடைந்துவிட்டதென்று சொல்லவேண்டும். ஜயிக்க முடியாத ஜெர்மானியர் ஆகாய விமானப்படையாமே! அது என்ன? கவனிப்போம்.

கோயரிங் பிரமாதமாகச் சொல்லுகிறாரே, அவர் ஆகாய விமானப்படையைப் பற்றி, அவைகளின் நேர்மையைக் கவனியுங்கள்.

(a) 3-10-40 ராய்ட்டர் அறிக்கை:—இங்கிலாந்தின் பேரில் பறந்துவந்த ஜெர்மன் விமானங்களில் சுடுபட்டு விழுக்கடிக்கப்பட்டவைகளை பரீக்ஷித்ததில், அவைகள் பழைய மாதிரி விமானங்களாக இருக்கின்றன.

(b) 2-10-40 ராய்ட்டர் அறிக்கை:—ஜெர்மானியர்களுக்குச் செல்லும் ஸாமான்களுக்கு முந்துகை போடும் இலாகா மந்திரி, தன் இலாகா நிபுணர்கள் மூலம் தெரிவிக்கிறதாவது:—“ஜெர்மானியர்கள் தாங்கள் தோற்கடிக்கப்பட்ட

“யுத்தங்களை, யுத்தகளத்திலிருந்து கௌரவமாகப் பின் வாங்குவதால் ஜயிக்கமுடியாது” என்று சர்ச்சில்துரை முன்பு ஒரு தரம் சொன்னார். பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி எப்பொழுதும் வெரும் காரமான பேச்சுகளைப் பேசுவதில்லை. சற்று காலமாக நடந்துவருவவை கவனியுங்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஆங்கிலேயே ஆகாயவிமானங்கள் ஜெர்மனி தேசத்திற்குள்ளேயே பறந்துபோய் குண்டிகள் போட்டிருக்கின்றன. ஜெர்மானியர்களுக்குச் சொந்தமான துறைமுகங்களின் பேரிலும் வெடிகுண்டு மயமாகப் போடப்பட்டு அவைகளும் துறைமுகம் என்ற யோக்கையதையே இழந்துவிட்டன. ஜெர்மனி இங்கிலாந்தின்பேரில் படை எடுப்பது என்பதுபோக, இங்கிலாந்தின் யுத்த சம்பந்தமான மூன்று இலாகாத் தலைவர்களும் ஜெர்மனியேரில் படை எடுப்பதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கிலாந்தின் மூன்று யுத்த இலாகாத்தலைவர்களும் யுத்தத்தைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருப்பதெல்லாம் எப்படி ஜெர்மனியை உள்ளேபோய் தாக்குவது என்பது பற்றியே. எதிரியைத் தடுத்துக்கொண்டிருப்பது மட்டும் பிரிடனுடைய நோக்கமல்ல; ஆனால் முடிவான ஜயமே. ஏனென்றால் ஹிட்லரினுடைய ஆதிக்கத்தை உலகினின்றும் ஒழிப்பதற்கு முடிவான ஜயம் தவிர வேறொன்றும் இல்லை.

* * * *

ஆகாய விமானச் சண்டையிலிருந்து வெளியாகும் விஷயங்கள்.

கீழ் காணும்விஷயங்கள் எவ்வளவு தெளிவாகக் காட்டுகின்றன:—

ஸெப்டம்பர் 24-உ இங்கிலாந்தில் 10 ஜெர்மன் விமானங்கள் வீழ்த்தப்பட்டன. இதில் 8 ஆகாய விமான எதிர்ப்புப் பிரங்குகளால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன. பகலில் 6-ம், இரவில் 2-ம். சிறிய வேட்டைதான்.

மாத்திரம் என்னும் இடத்தில் பிரிடிஷ் விமானங்கள் படை எடுத்த போது ஒரு விமான ஓட்டி எண்ணெய் சுத்தப்படுத்தும் இடத்தில் 35 நெருப்புகள் கணக்கெண்ணினான். மிகவும் சூடான இடமே.

போலிஷ் விமானப்படை பிரிடிஷ் விமானப் படையோடு சேர்ந்து தூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஜெர்மன் விமானங்களை ஸெப்டம்பர் மாதத்தில் வீழ்த்தின. பழிக்குப்பழி மிகவும் ருசியானதே.

வெளியேற்றப்படுவதில் பெர்லினில் நாஸிக்கூழிக்காரர்களுக்கே அதிகாரிகளால் முதலிடம் அளிக்கப்படுகிறது. இங்கு இந்தியாவில் பகுத்தறிவோடு செய்யப்படும் சட்டங்களுக்கே நாம் குறைகூறுகிறோம்.

சமீபத்தில் சாப்பாட்டு இலாகா மந்திரி லண்டனில் 58 'ஆபத்தில் சாப்பாடு போடும்' இடங்கள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இன்னும் 200 இடங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார். புதிதாகத் தரப்பட்டிருக்கும் இந்த அனுமதியைப்பற்றி கிளப்புக்காரர்கள் சந்தோஷப்படவேண்டும்.

பிரன்னரில் படைக்கலத்தோடுகூடிய ரயில்.

கடந்த அக்டோபர் மாதத்தில் சர்வாதிகாரிகள் தங்களுடைய இரண்டாவது போர்க்கிரியைகள் முன்னதைக்காட்டிலும் விரிவானதாகவும், அபாயங்கள் உள்ளதாகவும் இருக்குமென்று நினைத்திருப்பார்களென்று எண்ணுகிறீர்களா?

ஹிட்லர் இங்கிலாந்தின்மேல் படை எடுப்பதில் தவறியதும், முஸோலினி, மத்தியதரைக்கடலில் பிரிடனின் கடல்பலத்தைக் குறைப்பதில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றமும் அவர்களுடைய காபியின் மணத்தைக்கூட மாற்றியிருக்கும்.

ஆனால் ஹிட்லரின் "கைவிட்ட பையன்" முஸோலினி தன்னுடைய ஆபிரிக்க ஸாம்ராஜ்யத்தையும், "பாஸிஸ்ட்" கொள்கைகளையும் ஆபத்திற்குள்ளடக்கிக் கொண்டு எகிப்தின்பேரில் பெரியபோர் தொடுத்திருக்கிறார். இன்னமும் நாம் இப்போது நடந்துவரும் சமரசப் பேச்சுக்களைப்பற்றியும் அதிகம் கேட்கலாம்.

அதைப்பற்றிக் கேட்காவிட்டாலும் அதைவிட வேறு ஏதாவது புது பயமுறுத்தலைக்கேட்கலாம். நியூயார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகை சொல்வதைப்போல் "ஜெர்மனி, இதாலி சண்டையைப்பற்றிப் பேசுகின்றன. ஆனால் சமாதானத்தையே விரும்புகின்றன" என்பதில் தப்பிதமையிலலை. அப்படியே அவைகள் விரும்பலாம். ஆனால் சில சிபந்தனைகள் முதலில் இருக்கின்றன. பின் சில பழங்கணக்குகளும் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

ஹெர்ரிங் பாண்டேக்கு அப்பக்கம் இருக்கும் நம் சினேகிதர்.

போன வாரத்தின் தலைமைப் பிரஸங்கத்தை அனுஸரித்து பிறகு கீழ்க் கண்டவைகள் உற்சாகத்தை உண்டாக்கும்.

ஜப்பானுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டதில், ஐரோப்பாவில், உள்ள சண்டையில் சேர்ந்துகொள்ளக்கூடாது என அமெரிக்காவில் பலர்களின் மனப் பான்மை ஜாஸ்தியாகும் என்ற எண்ணம் வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் போய் விட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. இதைக் கேளுங்கள்.—

ஐந்து அமெரிக்கா பத்திரிகைக்காரர்கள் (Mr. நிக்கர் பாக்கரும், ஷீக்னும் உள்பட) ஒதுக்க புத்தி உள்ளவர்களுக்கு பிரிடிஷ்ருடைய ஜயத்தில் பூர்ண நம்பிக்கை உள்ளதாகச் சொன்னார்கள். ஆகாயத்தில் பிரிடிஷ்ருடைய ஆதிக்கமும், எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் சீக்கிரமாகவே மேற்பட்டிருக்கிறது.

"நம்முடைய ஆகாயப்படை கட்டுவதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டாலும் நான் பிரிடனுக்கு உதவி செய்யவேன்." (விண்டல் வில்லி, கிளீவ்லண்டில் சொன்னார்).

வாஷிங்டனில் உள்ள டைம்ஸ் பத்திரிகையின் நிருபர் சொல்லுகிறார். பிரிடனின் சாமான் தேர்ந்தெடுத்து வாங்க வந்திருப்பவர்களின் கோரிக்கைக்கு அமெரிக்காவில் அமோகமாக இருப்பதிலிருந்து இன்னும் ஜாஸ்தியாகவும் கொடுக்கிறார்கள்.

யுத்த தளவாட சேகரிப்பின் முயற்சியில் அமெரிக்காவில் வேலையில் லாதவர்களின் தொகை முக்கால்வாசி குறைந்து விட்டது.

அனுபந்தம் II.

பர்மா பாதை.

இந்த பர்மா பாதை யுன்னன் மாகாணத்தில் குன்யிங்கு என்ற ஊரிலிருந்து பர்மா ரயில் தலை ஊரான லாஷி வரையில் 726-மைல் நீளமுள்ளது. குன்யிங்கிலிருந்து சுங்கிங் வரை மற்றொரு 700-மைல் ரயில் பாதையோடுள்ளது. இது 1938-ம் வருஷத்தில் சரியாக ஒரு வருஷத்தில் போடப்பட்டு மறு வருஷ ஆரம்பத்தில் வியாபாரத்திற்காகத் திறக்கப்பட்டது. 200 இஞ்ஜினியர்களும் லக்ஷத்தி அறுபதிலாயிரம் ஆட்களும் இது போட வேலை செய்தார்கள்.

சேன ரிங்கியில் ஆறு கோடி முதலில் செலவழிக்கப்பட்டதுடன், மேலும் 10 கோடி ரிங்கிகள் இதன் தயாரிப்பிலும், அபிவிருத்தியிலும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெட்டப்பட்டிருக்கும் குடைந்துள்ள பாறையின் மத்தியிலுள்ள சிறிய பாறையாய் அநேக நேர் மலைத்துடர்புகளின் குறுக்கே போவதால் இது போடப்பட்டது ஒரு வருஷ காலம் நிற்க, இது சிற்ப சாஸ்திரிகளின் அரிய பெரிய காரியமாகும். இதில் 289 பாலங்களும் 1959 சின்ன மதகுகளும் அடங்கியிருக்கிறது. இவைகளின் அகலம் சராசரி 9-அடி யிருப்பினும், நடுவில் நடுவில் வண்டிகள் மாறிப் போகும்படி 16-அடி அகலமுள்ளது.

இந்தப் பாதை மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. குன்மிங்கிலிருந்து மேல் யுன்னன் வியாபார மத்திய ஸ்தலமான ஷாக்வான் வரையுள்ள முதல் பாகம் 260-மைல் நீளமும் ஷாக்வானிலிருந்து சேன பர்மா எல்லைப்புறத்திலுள்ள சிறிய கிராமமான ஆன்டிங்கு வரை இரண்டாவது பாகம் 350-மைலும், லாஷிக்குத் தெற்கே சேன எல்லையில் ஓடும் பர்மா செக்ஷன் 116-மைலோ, அல்லது சேன தேசத்திற்கு யுத்த தளவாடங்கள் கப்பலேற்றப்படும் ஐராவதி நதி தீரத்திலுள்ள பாமோ என்ற ஊரிலிருந்து வடக்கே பிரிந்து போகும் 110-மைலோ, மூன்றாவது பாகமாகும்.

லாஷியிலிருந்து குன்மிங்குக்குச் செல்ல ஒரு நல்ல மோட்டார் வண்டிக்கு நான்கு நாட்களும், மோட்டார் லாரிகளுக்கு ஆறு அல்லது ஏழு நாட்களும் பிடிக்கும். 1939-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதல் 1940-ம் வருஷம் மார்ச்சுமீ முடிய ஒரு வருஷத்தில் இரண்டு கோடி பவுன் பொருமதியுள்ள சரக்குகள் இந்த வழி சென்றிருக்கிறது. 300-டன் நிறையுள்ள யுத்த தளவாடங்கள் மோட்டார் லாரிகள் மூலம் இந்தப் பாதை மார்க்கமாய் ஓயாமல் சென்று கொண்டிருந்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாதையை மூடினது முதல் சேனர்கள் இதைச் செப்பனிட்டிருப்பதால், வியாபாரம் இப்போது அதிகரிக்கப்படலாம். ஜூலை முதல் அக்டோபர் வரை மழை காலத்தில், நிலச் சருக்கினால் வியாபாரம் மிகவும் குறைபடச் செய்கிறது. முதலில் இது அநேகமாய் நின்றவிட்டது. ஆனால், இப்போது இந்த பாதை மார்க்கம் மழையில் கொஞ்சம் குறைவு பட்டாலும், விடாத போக்கு வரத்து இருந்துவரும். இந்தப் பாதை இப்போது செப்பனிடப்பட்டு, நல்ல ஸ்திதியிலிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த வழி மூலம் சமீப காலத்தில் செல்லும் போர்தளவாடங்கள் பெரும் பாலும் ருஷியர்கள் அமெரிக்கர்களின் உற்பத்தியே. இருந்தாலும், இந்தப் பாதை முதலில் திறக்கப்பட்டபோது ஜெர்மானியர்களுக்கும் இதாலியர்களுக்கும் கூட சொந்தமான சாமான்கள் சென்றதாக ருசுவிருக்கிறது.

சேன தேசத்திற்குச் செல்லும் இதர பாதைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மூடப்பட்டு வருவதால், இந்தப் பர்மா பாதை வெளி உலகத்திற்குப் பிராணாதாரமான கொக்கியாக ஆகிவிட்டது. ஜப்பானியர்கள் செய்திருக்கும் கடற்கரை முற்றுகை

யால் சேன தேசத்திற்கு மூன்றே வழிகள் திறந்திருக்கின்றன. இவை இண்டோ சைனாவிலிருந்து பிரெஞ்சுக்காரர் வழியும், மங்கோலியா மூலம் ருஷியர்கள் வழியும், இந்த பர்மா பாதையுமாகும். சென்ற சரத் காலத்தில் நாகிவ் பிடி பட்டதமூலம் பிரெஞ்சுக்காரர் வழி தடைபட்டுவிட்டதுடன், சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தினால் பூராவும் இந்த வழி மூடப்பட்டுவிட்டது. ருஷியர்கள் வழியோ மிகச்சற்றாகவும், கெடுதலாகவு மிருப்பதால், அதின் மூலம் மிகவும் சொல்ப வியாபாரப் பொருள்களே கொண்டிபோக முடியும்.

ஜூலை மாதத்தில் பர்மா ரஸ்தாவை மூடினது ஜப்பானுடைய கட்டாயத்தின் மூலமாயினும் அது பலவீனமான ஒப்புவித்தல் அல்ல. அது அமெரிக்காவிற்குத் தெரியாமலும் செய்யப்பட்டவுமில்லை. இந்தப் பாதை சம்பந்தமாய் அந்தக் காலத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சுருகருப்பான ஒத்தாசை எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. இதை மூடும் ஒப்பந்தம் ஒரு காராருக்குள்பட்டது. அதாவது ஜப்பான் சைனாவுடன் ஒரு சமாதானத்தைச் செய்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது தான். ஆனால் இந்த விதம் செய்யாததுமன்னியில், மிஸ்டர் சர்ச்சில் தான். ஜூலை இந்த விதம் செய்யாததுமன்னியில், மிஸ்டர் சர்ச்சிலின் வார்த்தைகள்படி, “சேன ஜாதியை அடக்கிக்கொள்ள ஜப்பானின் அவசியமான போராட்டம் இதில் கூடிவரும் கஷ்டங்களுடன் மேன்மேலும் போய்க் கொண்டிருந்தது.” ஜப்பானியர்கள் மூன்று மாதங்களாகாத இந்த ஒப்பந்தத்தை கடுகிப்பான விதமாகப் புறக்கணித்தது “ஆக்ஸிஸ்காரரின்” வழிக்கு ஒத்ததாகவேயிருக்கிறது.

புது “ஆக்ஸிஸ்” உடன்படிக்கைக்கு ஆங்கிலேயர் பதில் இந்த பர்மா பாதையை திறந்துவிட்டதான். இதுபோல, ஐக்கிய நாடுகளின் பதில் கலோனல் நாக்ஸ் துறை “அமெரிக்கா சண்டை செய்யும்” என்று பேசியதாகும்.

மிஸ்டர் சர்ச்சில் சொல்லும் விதம் இந்த உடன்படிக்கை ஜப்பானுக்கு மிகவும் பாதகமாகியிருப்பதால், இதில் ஏதாவது ரகசிய உள்வாங்கியங்கள் இருக்கவல்லையா என்று ஆச்சரியப்படும்படியிருக்கிறது. இந்தப் பக்கத்திலிருந்து வேகமான கிளர்ச்சிகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் அமெரிக்காவை உள்ளுக்கு இழுக்கக்கூடும். ஏற்கனவே சீனாவுடன் ருஷியா சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சேன விஷயத்தில், ருஷியாவுடையவும், ஆங்கிலேயர்களுடையவும் அக்கரைகள் ஒத்தவிதமாக ஓடும் ஒரு உதாரணமாகக் காண்கலாம்.

அனுபந்தம் III.

கதம்பம்.

1. பிரிடனுடைய கப்பல் வியாபாரத்தைத் தொலைக்க காந்த கடல் வெடிகளும் (Magnetic mines) மற்றப் பிரயத்தனங்களும் பயனற்றுப் போனது போலவே இப்பொழுது பிரிடிஷ் மக்களைப் பயமுறுத்தச் செய்யும் விமானப் போரும் வீணாய்போகப் போகிறது. (மிஸ்டர் சர்ச்சில்—காமன்ஸுடையில்—அக்டோபர் 8)

2. ஜெர்மனியை முறியடித்த பிறகுதான் யுத்தம் நிறுத்தப்படுமே ஒழிய அதற்குமுன் இல்லை. (ஆகாய சேனாபதி ஸர் பிலிப் ஜெனபர்ட்—ஒலிபரப்பு—அக்டோபர் 3).

3. பிரிடிஷ் மக்களின் சான்ற (தேரிய) குணம் இப்பொழுதுதான் வெளியாகிறது. (நியூ யார்க் டைம்ஸ்—அக்டோபர் 6).

4. ஜப்பான் கதி ஒரு அரிசி முனையில் நிற்கிறது. (எட்ரியன்மூர்—ஸ்டேட்ஸ்மன் பத்திரிகையில்—அக்டோபர் 7).

5. ஸெகோஸ்லொவேகியா பிடிபட்டதிலிருந்து இந்த தேசம் ஜெர்மானிய ரகச்ய நாடாய் (Protectorate) விட்டது. அங்கிருக்கும் ரகச்ய போலீஸ் தலைவரை சில கலாசாலைத் தலைவர்கள் அடைத்துப்போட்டிருக்கும் கலாசாலைகளைத் திறந்து ரகசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு போலீஸ் தலைவர், ஒளிக்காது பதில் சொன்னார். அவர் பெயர் 'பிராங்க்'. அவர் சொன்ன பதிலும் 'பிராங்காக' அதாவது உள்ளது உள்ளபடி இருந்தது.

அவர் பதில்:—'கனவான்களே, நாங்கள் (ஜெர்மானியர்கள்) தோற்றுவிட்டால் உங்கள் பள்ளிக்கூடங்களை பழய ராஜாங்கத்தார் திறந்துவிடுவார்கள். நாங்கள் ஜயித்தால் உங்களுக்குப் பிரதம கல்விக்குமேல் கொடுக்கமாட்டோம். அதாவது 10 வயதேர்ந்து உங்கள் படிப்பை நிறுத்திவிடுவோம். ஆகையால் உங்கள் உயர்தர கலாசாலைகளைத் திறக்கமாட்டோம்' என்று உள்ளது உள்ளபடி மனதில் இருந்ததைச் சொல்லிவிட்டார்.

6. 'நமக்கு (பிரான்ஸுக்கு) ஏற்பட்டிருக்கும் அவமானத்தையும், துக்கத்தையும், நாசத்தையும், வேறுவழி ஒன்றும் இல்லாவிட்டால், நிவர்த்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யத்தெரியும்' என்று அக்டோபர் 11-ல் மார்ஷல் பிடேன் செய்தி விடுத்திருக்கிறார். இதில் ஏதோ விசேஷமிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

7. "இந்த யுத்தத்தில் தோற்காது நினைத்துக்கொள்வது நம்மு (பிரிடனு)டைய முதல் கடமையாகும். அவ்விதம் வெற்றியடைய நாம் திறமை உள்ளவர்களென்பது இப்பொழுது உலகமறிந்துவிட்டது. அது நமக்கும் திண்ணமாய்த் தெரியும். இது உலகத்துக்குப் பூராவாகத் தெரிந்தபிறகு வெற்றிக்குப்பின் செய்யவேண்டிய காரியங்களை யோசிக்கவேண்டும்". (மிஸ்டர் சர்ச்சில்—காமன்ஸ் ஸ்பையில்—அக்டோபர் 15).

8. நில பிராங்குகளின் இடி முழக்கத்தை, இப்பொழுது நான் எவ்வளவு நிச்சயமாய்க் கேட்கிறேனோ, அவைகளின் ஆதரவால் எவ்வளவு நிச்சயமாய் நிர்ப்பயமாய் இருக்கின்றேனோ, அவ்வளவு நிச்சயமாக, இப்பொழுது ஜெர்மானியரைத் தடுக்காவிட்டால் நம்முடைய ஆயுள் நாட்களுக்குள்ளாகவே இம்மாதிரியான பிராங்கி வேட்டுகள் நியூ யார்க்கிலும் கேட்டுமென்பது திண்ணம்; அதாவது நிச்சயமாய், ஜெர்மன்—விமானங்கள் நியூ யார்க்கைப் படையெடுக்கும். (ஸெப்டிமென்ட் வில்லியம், டிவிட் விட்னி—லண்டனிலிருந்து ஒலிபரப்பு—அக்டோபர் 10. இவர் அமெரிக்கர்—இப்பொழுது பிரிடிஷ் ராணுவத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்.)

9. பிரிடன் யுத்தம் செய்யும்போது ஆஸ்திரேலியர் ஒருவரும் சும்மாயிருக்கமாட்டார்கள். (மிஸ்டர் மென்ஸிஸ்—ஆஸ்திரேலிய பிரதம மந்திரி—ஸிட்னியில்—அக்டோபர் 15-உயில் சொல்லியது).

10. இந்த யுத்தம் மிருகங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் சண்டை. ஒரு பக்கம் மிருகபலம், மற்றொரு பக்கம் இரக்கமும், அன்பும், அவைகளால் ஏற்படும் அசக்தமும். கொலம்பியா எந்தக் கஷதியென்று சொல்லவும் வேண்டுமா? (கொலம்பியா—கலாசாலைத் தலைவர்—அக்டோபர் 5).

11. கடும்போர் செய்துவரும் சமயத்தில் பிரிடனுேடு பேரம் பேசுவது சரியல்ல. (மிஸ்டர் ராமஸ்வாமி நாயக்கர்—ஜஸ்டிஸ் கஷித்தலைவர்—அக்டோபர் 10).

12. உயிர்தப்ப சண்டை செய்யும் இந்த சமயத்தில் பிரிடனை நிபந்தனைகள் கேட்பது ஒழுங்கல்ல, அழகல்ல, (குமாரராஜா M. A. முத்தையா செட்டியார்).

13. கானடா, ஆஸ்திரேலியா மக்களைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஸ்வதந்திரம் இந்தியர்களுக்கு வேண்டுமென்று நான் கேட்கமாட்டேன். (ஸர் ஷண்முகம் செட்டியார்—அக்டோபர் 8).

14. ஐரோப்பாவின் கஷ்டங்கள் தீர்ப்பு நான் பிடிக்கும். இந்த கஷ்டங்களுக்குடையே நமது கீர்த்திச்செயல்கள் பிரகாசிக்கவேண்டும். இவ்வீரச்செயல்களிலிருந்து ஐரோப்பாவின் கேஷமும் வெளிப்படும், வழிகாட்டப்படும். வெற்றிக்கு மேல் வெற்றியாக ஜயம் பெறப்போகிறோம். தோல்வி என்ற இருளானது இப்பொழுதே ஹிட்லரை மறைக்கிறது. (மிஸ்டர் ஸி. ஆர். அட்லி—அக்டோபர் 8).

15. ஹிட்லரைவிட அதிகமாக இங்கிலீஷ் கால்வாய்க்குக் கோபம் வந்து விட்டது. இங்கிலீஷ் மக்கள், இங்கிலீஷ் கால்வாயோடு ஒன்றுகூடி ஜெர்மன் படையெடுப்பைத் தடுத்துவிட்டார்கள். மின்னல் எதிர்ப்பென்று சொல்லிக்கொண்டதில் மின்னலை (வேகத்தை)க் காணோம்.

அனுபந்தம் IV.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

1-10-40.

ஸெப்டம்பர் 30-ம் தேதியன்று ஜெர்மனிமேலும், அதன் கைவச நாடுகளின் மேலும் படையெடுத்து உடைந்துபோன பிரிடிஷ் விமானங்கள் 5 பாய்மர்களா (வெடிகுண்டு விமானங்களாகும்). இங்கிலாந்திலேயே ஜெர்மன் விமானங்களோடு போர்செய்து அழிந்தவை 22 பைட்ர் (சண்டை) விமானங்களாகும். ஆக அன்று பிரிடனுக்கு மொத்த நஷ்டம் 27 விமானங்கள். உண்மை இப்படியிருக்க, அன்று

68 பிரிடிஷ் விமானங்கள் சேதமென்று ஜெர்மனி ஒலிபரப்பி, இவைகளில் 4 விமானங்கள் ஜெர்மனியின் இரவு விமானப்படையால் தகர்க்கப்பட்டதாகவும், 6 விமானங்கள் நில பீரங்கிகளால் சுடப்பட்டதாகவும் சொல்லுகிறது. ஜெர்மனி சொல்லுகிறபடி 10 விமானங்கள் நஷ்டப்பட்ட விதம் தெரிகிறதேயொழிய பாக்கி 58 விமானங்கள் சேதமானவிதம் தெரியவில்லை. ஒருசமயம் டாக்டர் கோய பெல்ஸே (பிரசாரமந்திரியே) இவைகளை உடைத்திருக்கலாம்.

2-10-40.

மூவரசு ஒப்பந்தத்தைத் துருக்கி மிகவும் மதிப்பதாக ரஷ்யப் பத்திரிகைகளான ப்ராவ்டாவும், இன்வெஸ்ட்யாவும் பிரஸ்தாபிக்கின்றன. ஆனால், உலகத்தை ஜயித்து உலக ஆதிபத்தியத்தை அடைவதற்காக இந்த ஒப்பந்தமேற்பட்டிருப்பதாகவும், இப்பேரரசையை அடக்கவேண்டியது ரஷ்யாவுக்கும், அமெரிக்காவுக்கும் பொதுப்பட்ட காரியமென்றும், அதற்காக இந்த இரண்டு அரசுகளும் பிரிட்லேடு சேரவேண்டியதென்றும் துருக்கியின் பொதுஜன அபிப்பிராயமென்று ஸெப்டம்பர் 29-ம் தேதி வெளிவந்த இட்டாம் பத்திரிகை அபிப்பிராயப்படுகிறது.

ஜெர்மன் ரியர் அட்மிரல் லூயட்லோ என்பவர் இன்று ரேடியோ பிரசங்கம் ஒன்று செய்தார். 'இங்கிலாந்துக்கு அக்கரையிலிருக்கும் ஜெர்மனி பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் கடற்கரை' என்பது அவர் பேச எடுத்துக்கொண்ட விஷயம். இதைப்பற்றிப்பேச கால்மனி நேரம் போதாதென்று பேச்சை மாற்றிக்கொண்டார். எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசியிருந்தால் பிரிடன் தகர்த்து விட்ட துறைமுகங்களைப்பற்றியும், பண்டகசாலைகளைப்பற்றியும், பிரிடன் கொளுத்திவிட்ட ஜெர்மன் கப்பல்களைப்பற்றியும் பேச நேரிட்டிருக்கும். இதை எல்லாம் மறைப்பதற்காக பிரான்ஸில் உள்ள சார்டிரே கோவிலையும் ஜெர்மனியில் உள்ள நியூரம்பர்க் கோவிலையும் ஒப்பிட்டு, அதிலிருந்து ஜெர்மனியும், பிரான்ஸும் ஒரே மாதிரியாக நாகரீகத்தில் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றனவென்று சொல்லி முடித்தார். இதுவரையில் ஜெர்மனி பிரான்ஸைவிட முன்னுக்கு வந்துவிட்டதாகச் சொன்னதையெல்லாம் இவர் மறுத்துவிட்டார்.

பிரிடனைத் தோற்கடிப்பதற்காகவென்று, பிரிடனுக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் தேசங்களை முதலில் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் பிரிடனைப் பிடிக்கமுடியவில்லை. இப்பொழுது அயல்நாடுகளின் நன்மைக்காக பிரிடனைப்பிடிக்கவேண்டி மென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

3-10-40.

லண்டனில் ஆகாரப்பொருள்கள் கிராக்கியாய்க்கொண்டிருப்பதாயும், இதர நாடுகளைக்காட்டிலும், இங்கிலாந்தில் ஆகாரப்பொருள்களின் விளைவு மட்டுமென்றும் மாரிகாலத்தில் மூடுபனியால் வருந்தும்போது பஞ்சத்தால் மகத்தான கஷ்டமும் ஏற்பட்டு, கவர்ன்மெண்டு வகை புரியாது கலங்குமென்றும் ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது.

மாரிகாலத்தில் ஜெர்மனி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதாலும், இனி இன்னும் அதிக கஷ்டப்படப்போவதாலும், சுய அனுபவத்திலிருந்து ஜெர்மனி பேசுவதாக நாம் வைத்துக்கொள்ளலாம். சென்ற மாரிகாலத்தில் ஜெர்மனி அவஸ்தைப்பட்டதைப்பற்றி அமெரிக்க நிருபர் வாரன் இர்வின் அக்டோபர் 4-ம் தேதியன்று லண்டனிலிருந்து பின்வருமாறு ஒலிபரப்புகிறார்: "நீண்ட மாரிகாலத்தில் போதுமான சாப்பாடில்லாது ஜெர்மனி பட்ட கஷ்டம் பட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும். உருளக்கிழங்குகையும், கீரையையும் தவிர வேறு ஒன்றும் ஜெர்மனியில் சாதாரண தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்காது. கம்பனி வஸ்திரத்துக்கு பதிலாக மரத்தாள் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்காது. கடிதத்தால் செய்த ஜோடி போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அது ஜலம்பட்டால் ஊறிவிடும். வெளி ஜோடிகள் எர்ஸாட்ஸ் ரப்பரால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளும் ஈரம் தாங்காது. வீடுகளில் குளிர்காய கணப்புக்கிடையாது. படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு போர்வைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியதுதான். சென்ற மாரிகாலத்தில், ஒரு நல்ல போஜனசாலை (Hotel)-யில் தங்கியிருந்தபோதிலும் இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் நான் அனுபவிக்க நேரிட்டது. பிரிடனை முற்றாக போட்டு ஜெர்மனி ஜயிக்கமுடியாது. ஏனென்றால் ஜெர்மனியே முற்றாக போடப்பட்டிருக்கிறது. பிரிடன் தன் தீவையே கோட்டையாக மாற்றிக் கொண்டு, எவ்வளவு காலமானாலும் யுத்தம் செய்யத் தயாராயிருக்கிறது."

4-10-40.

இதாலியானது மத்தியதரைக்கடல் தன்னுடையதென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக்கடலின் மத்தியிலிருக்கும் மால்டா தீவை இன்னும் பிடிக்க முடியவில்லை. இது நிற்க, தூரக் கீழ்பிரதேசத்திலிருக்கும் லீயாங்க் என்ற கடல் கப்பல் நிலயத்தை பிரிடன் ஜப்பானுக்குக் கொடுத்துவிட்டதைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசுகிறது. இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை. இதாலிய கப்பல் படை, சமீபத்தில் எதிரியைக்கண்டால் ஓட்டம்பிடிக்கிறது; தூரம் போகப்போக தைரியம்போல் காண்பித்துக்கொள்ளுகிறது. பிரிடனுக்குச் சைனாவில் ஹாங்காங் என்ற ஒரு கப்பல் நிலயம்தான் உண்டு. அது பிரிடனுடைய வியாபார ஸ்தலமுமாகும். இந்த இடம் பிரிடனுடைய கைவசத்தில் இப்பொழுதுமிருந்துகொண்டிருக்கிறது. லிசி-ஹா-வீ என்ற கப்பல் நிலயமும், லின்-கங் என்ற தீவையும் 1930-ல் பிரிடன் சீனாவுக்குத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டது. சீனாவுக்குள்ள பாதியத்தைக் கவனித்தே பிரிடன் இவைகளைக் கொடுத்தது. சீனாவை ஜப்பானும், அபிசீனியா ஆல்பேனியாவை இதாலியும் அபகரித்த மாதிரியாக பிரிடனுக்கு அபகரிக்கும் எண்ணம் இல்லாததால் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டது.

5-10-40:

விமானப்போரில் சகஜமாய் ஜெர்மனிக்கு நஷ்டம் அதிகமாகவும் பிரிடனுக்கு நஷ்டம் குறைந்தும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. குறைந்த தொகை தனதென்றும் பெரிய தொகை பிரிடனுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டமென்றும் மாற்றி ஜெர்மனி பொய்ப் பிரசாரம் செய்கிறது. இதிலிருந்து உலகத்தை ஏமாற்றப்பார்க்கிறது.

6-10-40.

7-10-40.

8-10-40.

9-10-40.

10-10-40.

இதாலியானது யுத்தத்திலிறங்கியதிவருந்து மத்தியதரைக்கடலில் பிரிடிஷ்-
வியாபாரப்போக்குவரத்து 100-க்கு 90-பங்கு நின்ற விட்டதாக ஸூயஸ்-கனல்-
கம்பெனியின் ரிபோர்டி பாரிஸில் பிரசுரம் செய்திருப்பதாக இதாலி ஒலிபரப்பு
கிறது. ஆனால் 100-க்கு 100 பங்கு, அதாவது அடியோடு இதாலியின்
வியாபாரம் நின்ற விட்டதை இந்த ஒலிபரப்பு மறைத்துவிட்டது. சண்டையில்
இதாலி சேருவதற்கு முன்னேயே ஸூயஸ் வழியாகப் போரும் வியாபாரத்தை
பிரிடன் 'கேப்' மார்க்கமாய்த் திருப்பிவிட்டது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு
களையும் செய்துவிட்டது. ஆனால் ஸூயஸ் வழியாய் எளிபத் வியாபாரம் மட்டும்
நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது இதாலி-ஒலிபரப்பிலிருந்தே வெளியாகிறது.

11-10-40.

ஜெர்மனியிலுள்ள ராணுவ—ஸ்தலங்களில் பிரிடிஷ்—விமானங்களால் ஏற்படும் சேதங்களை நிருபர்கள் பரர்க்கக்கூடாதென்று ஜெர்மனியில் சட்டமேற்பட்டுவிட்டது. அதற்கு பதிலாக நிருபர்களைச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு காப்டன் ரெய்ச் என்பவன் செய்யும் ஒலிபரப்பைக்கேட்கச் சொல்லுகிறார்கள். இவர் சமீபத்தில் ஜெர்மன் கவர்ன்மெண்டால் மதிக்கப்பட்டு, பதக்கப்பரிசு கொடுக்கப்பட்டவர். பிரிடனில், ஆகாயத்தில், ஜெர்மன்—விமானங்களின் ஆதிபத்தியம் ஒங்கி நிற்கிறது என்று இவர் சொன்னதாக ஜெர்மனி ஒலிபரப்பு கிதா, இது உண்மையாயிருந்தால், ஏன் இன்னும், ஜெர்மனியானது பிரிடன்மேல்

சைன்யங்களைக்கொண்டு படையெடுக்கவில்லை? இந்த ஒலிபரப்பு ஏற்பட்ட இரண்டொரு தினத்துக்குள் ஒரு இங்கிலிஷ்-விமானம் (ஸ்பிட்-பைர்) 9 ஜெர்மன் விமானம் (பைடர்-பாம்பர்)களைத் தனிமையாய் எதிர்த்து, கலைத்து விரட்டியதை ஊரார்கள் பார்த்து நகைத்தார்கள்.

12-10-40.

வியாழக்கிழமை இரவு ஹாம்பர்க்கில் வீடுகள்மேல் குண்டுகள் போடப்பட்டதாகவும், பிரிடிஷ் விமானிகளுக்கு இவ்விதம் செய்ய பிரிடன் உத்தரவிட்டிருக்க வேண்டுமென்றும், நகர வாசிகளைப் பயமுறுத்துவது இதன் நோக்கமென்றும் ஜெர்மனி ஒலி பரப்புகிறது.

இதற்கு எதிராக நடுநிலை வகிக்கும் தருக்கி பின்வருமாறு பிரஸ்தாபிக்கிறது. 'ஜெர்மனியிலுள்ள ராணுவ நிலையங்களைக் குறி தவறாது எதிர்ப்பதில் பிரிடிஷ் விமானிகளுக்கு அபூர்வமான சாமர்த்தியமிருப்பதாயிருக்கிறது. ஹாம்பர்க் துறைமுகம் இனி உபயோகப்படாதபடி நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் ஹாம்பர்க் ஊர்வாசிகளுக்கு ஒருவிதமான சேதமும் ஏற்படவில்லை'.

சில வாரங்களுக்குள், ஐரோப்பாவிலாவது, தூரக் கீழ் பிரதேசத்திலாவது யுத்தம் செய்ய நேரிடுமேயென்று யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் சேனாபதிகளும், கடற்படை அதிகாரிகளும் நடுங்குவதாக அமெரிக்க நிருபர் கார்ல் வான் வெய்காண்டு சொன்னதாக ஜெர்மனி ஒலி பரப்புகிறது. தனக்கு அமெரிக்காவில் தேசங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும் ஆசை இல்லையென்று இந்த நிருபருக்குப் பேட்டி கொடுத்த சமயத்தில் ஹிட்லர் நேரில் பிரஸ்தாபித்தார். ஆகையால் இவர் வார்த்தையில் அதிக நம்பிக்கை வைக்க இடமில்லை. ஹிட்லருடைய உறுதிமொழிகளை நம்பக் கூடாதென்றும், மிஸ்டர் (அல்லது ஹெர்?) வெய்காண்டைப்போன்ற 5-ம் படைக் காரர்களின் குட்சியினால் ஏமாந்து போகக்கூடாதென்றும் பிரஸிடெண்ட் ரூஸ்வெல்ட் சமீபத்தில் சொன்ன வார்த்தைகள் ஞாபகத்திலிருக்கவேண்டும்.

13-10-40.

ருமேனியத்துருப்புகளைப் பழக்கியபிறகு ருமேனியாவை விட்டு விலகிக் கொள்ளுவதாக ஜெர்மனி சொல்லுகிறது. பிடித்துக்கொண்ட தேசங்களைப்பற்றி ஜெர்மனி இப்படி சொல்லிக்கொள்ளுவது வழக்கம். ருமேனிய சைன்யத்தை எதற்காகப் பழக்குவது? பக்கத்திலிருக்கும் பஸ்கேரியாவைப் பிடிக்கவா அல்லது தனக்கு வெகு சிநேகமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ரஷியாவை எதிர்க்கவா? இன்றைக்குப் பிடித்த தேசத்தை நாளைக்கு பிரங்குகளுக்கு இரையாக்கும் ஸ்வபாவம் ஜெர்மனிக்குண்டு.

14-10-40.

'ஜெர்மனி பாதுகாக்கும் இடங்களில் பிரிடிஷ் விமானங்கள் தலை காட்ட மாட்டா' என்று ஜெர்மனி சொல்லிக்கொள்ளுகிறது. ஆனால், ஹாம்பர்க் கப்பல்

கட்டும் நிலையங்கள், கில் கப்பல் நிலையம், குரூப் வெடிமருந்து சாலை, டார்ட்மண்ட் எம்ஸ் கால்வாய், டாக்டர் கோயபெல்ஸின் ரோஜா புஷ்பவனம் எல்லாம் பிரிடிஷ் விமானங்களால் அழிக்கப்படுகின்றன. முடிந்தால் இவைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளாட்டிமே.

B—ஆசியா பாகைகளில் ஒலிபரப்பு.

2-10-40.

இந்தியாவைப் பாதுகாக்க பிரிடன் சத்துருக்களை எதிர்த்து எல்லையிலேயே மறித்துத்தடுத்து விட்டது. இதெல்லாம் இதாலிக்குப்பிடிக்கவில்லை. 'இந்தியாவுக்கு அபாயமொன்றும் இல்லையே' யென்று இதாலி ஒலிபரப்புகிறது. இதெல்லாம் பாசாங்கு. 'எதிர்ப்பைப் படையெடுக்கும் உத்தேசம் இல்லை' என்று ஸெப்டம்பர் 15-ல் சொல்லிவிட்டு மறு நாள் படையெடுத்தது. ஸெப்டம்பர் 21-ல் அராபியர்களோடு சிநேகமென்று சொல்லிக்கொண்டே, அதே தினத்தில் ஹைபாவில் வெடிகுண்டுகளைப்போட்டு 32 பேர்களைக்கொன்று 68 பேர்களைக் காயப்படுத்திற்று. ஒரு மகுதிமேலும் குண்டுகள் விழுந்தன. ஜெர்மனியும் தான் பிடித்த நாடுகளைப் படையெடுக்கப்போவதில்லையென்று கடைசி வரையில் சொல்லிவிட்டு, திடீரென்று அவைகளைப்பிடித்துக்கொண்டுவிட்டது. உதாரணமாக, ஹாலன்டையும், பெல்ஜியத்தையும் பிடிக்கப்போவதில்லையென்று மே மாதம் 10-ம் தேதி காலை 6-மணிக்குச் சொல்லிற்று. அதற்கு 3-மணிக்கு முன்பேயே படையெடுத்துவிட்டது.

3-10-40.

முஸ்லீம் தேசங்களில் பிரிடன் அடக்கு முறைகளை அனுஷ்டிப்பதாக இதாலி சொல்லுகிறது. ஹாதார்மாதத்தை பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிர்த்ததாக ஜெர்மனி சொல்லுகிறது. இவைகள் பொய்யென்று ரூபிக்க பிரசித்திபெற்ற அராபியர் ஆல்-மிஸிரி என்ற எகிப்து பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கும் நிருபமே போதும். அவர் சொல்லுவதாவது:—

'நாள் தவறாது, பிடிவாதத்தோடு சொல்லும் இந்தப் பொய்களைக்கேட்க ஹாதார்மாத்—வாசிகள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். ஹாதார்மாத்திலும், ஏடனிலும் இவைகளைக்கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் இவை பொய்களென்று நன்றாய்த் தெரியும். பொய் சொல்லுவதில் அச்சம் வேண்டாமா? ஜெர்மனியினுடையவும், இதாலியினுடையவும் மனப்போக்கு விசித்திரமாயிருக்கிறது. இவர்கள் பிரிடனை தூஷிக்கிறார்களே. அபிஸ்னியாவிலும், லிபியாவிலும் இதாலி செய்யும் அக்கிரமங்களைப்பற்றி ஏன் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை? இதாலிக்குச் சொந்தமான தேசங்களிலெல்லாம் கலகங்கள் நடக்கின்றனவே; ஏன் அவைகளைப்பற்றி ஒலிபரப்பவில்லை.'

7-10-40.

அராபிய நாடுகளைப்பற்றி பிரிடிஷ் ஒலிபரப்புப் பொய்ப் பிரசாரம் செய்வதாகவும், ஹாதார்மாத் ஜனங்களை பிரிடிஷ் சிப்பாய்கள் யந்திர பிரங்குகளைக் கொண்டு சுட்டதாகவும், வெடிகளைப்போட்டதாகவும் பாரி ஒலிபரப்புச் சொல்லுகிறது. ஷீர், முகாலா சுல்தான் அவர்களே இவைகள் பொய்யென்று பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்:—“முதலாவதாக ஹாதார்மாத்தை எதிர்க்க அவசியம் ஒன்றுமில்லை. ஹாதார்மியர்களும் பிரிடிஷ்காரர்களும் வெகு நேயம். இந்தப் பொய்ப் பிரசாரத்தைக்கேட்க ஹாதார்மியர்களெல்லோரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். நானும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். இதாலிய-ஒலிபரப்புகள் ஓயாது இந்தப் பொய்யைச் சொல்லுவதால் என்மனசாக்ஷி இதைப் பிரசாரம் செய்யக் கட்டாயப்படுத்துகிறது.”

8-10-40.

“இப்பொழுது நடக்கும் கடுமையோடு இனியும் தகர்க்கப்பட்டால், சிலவாரங்களுக்குப்பின் எதிர்க்க லண்டன் நகரமே இராது” என்று ஒரு நடு நிலைநாட்டுத் தலைவர் சொன்னதாக ஜெர்மனி ஒலி பரப்புகிறது. அவருடைய பெயரை வெளிப்படுத்தவில்லை. ‘லண்டன் அடியோடு போய்விட்டதாக’ ஒரு மாதத்துக்கு முன்பிரஸ்தாபித்தார்கள். பிறகு, ‘லண்டனில் எல்லாம் அசைவற்று நின்றுவிட்டது’ என்றார்கள். ஆகவே, இவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஒரு மாதமாக பிரயோசனமற்ற படையெடுப்பு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மற்றொருவிதத்திலும் இந்த படையெடுப்பு ஆரம்பம் முதற்கொண்டே பிரயோசனமற்றதென்று சொல்லலாம். ஏனென்றால், ஒரு விதமான அழிவும் லண்டனுக்கு இது வரையில் ஏற்படவில்லை. இனிமேல் ஏற்படப்போவதில்லை.

9-10-40.

இந்தியாவைப்பற்றியும், இந்தியர்கள் மனநிலையைப்பற்றியும், இந்தியர்களை விட ஜெர்மனி அறிந்து கொண்டதுபோல் ஒலிபரப்புகிறது. இந்த யுத்தத்தில் பணத்தையாவது, உயிரையாவது கொடுக்க இந்தியர்களுக்குச் சம்மதமில்லையாம். ராணுவத்துக்கு ஆள்கூட்டும் வேலைதாமதமாய் நடக்கிறதென்று நேரிலும், எழுத்திலும் அநேக புகார்கள் வந்திருப்பதாக பஞ்சாப் பிரதம மந்திரி சொல்லுகிறார். வைஸிராய்-யுத்த-காரியங்கள்-நிதிக்குக் கேட்காமலே, ஸெப்டம்பர் 15-ம் தேதிக்குள் இரண்டு கோடி ரூபாய் சேர்ந்து விட்டது.

14-10-40.

இந்தியா, எகிப்து, பாலஸ்தீனம், லிரியா, இராக் தேசங்களிலிருந்து ஹாஜ்-யாத்திரை மெக்காவுக்குச் செய்ய பிரிடன் தடைசெய்யுமென்று இதாலியர் பயப்படுவதாக ஒலிபரப்புகிறார்கள். என்ன பொய்! இந்த யாத்திரைக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ‘இஸ்லாம்-ரக்ஷகர்’ என்று பெயர் வைத்துக்கொண்ட முஸோலினிதான் வழியில் ஆபத்துக்களை ஏற்படுத்த முடிந்தால் முயற்சி செய்வார்.

ஜெர்மனியானது அதிக நஷ்டமில்லாது, பிரிடனை எதிர்ப்பதாக ஒரு ஸ்வீடிஷ் பத்திரிகை எழுதுவதாக ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது. இந்த மூடு மந்திரத்தை உபதேசித்த பத்திரிகைக்குப் பெயர் கிடையாது. ஆனால் ஸ்வீடிஷ் பத்திரிகை யான டாகன்ஸ் நிக்டர், நேற்று, ‘ஆறு வாரங்களாக எதிர்க்கப்பட்டும் லண்டனுடைய சேதப்படாமல் வேண்டிய யுத்த காரியங்களை நடத்திவரும் பிரதான பட்டணமாக இருந்து வருகிறது. வீடுகளும், தொழிற்சாலைகளும் 100-க்கு 1 வீதம்கூட சேதமாகவில்லை’ என்று எழுதியிருக்கிறது.

மாலுமிகள், இன்ஜின்-அடுப்பு-வேலைக்காரர்கள் (வ்டோகர்கள்), தந்தி அடிப்பவர்கள், கம்பியில்லா தந்தி (வயர் லெஸ்) அடிப்பவர்கள், ராயல் இந்திய கடற்படைக்கு சேர்க்கவரும் கவரன்மெண்டு கோஷ்டியார் சுற்றுப்பிரயாண அட்டவணை.

இடம்.	தேதி, கிழமை.	வரும் நேரம்.	புறப்படும் நேரம்.	குறிப்பு.
நவம்பர் மீ—				
மங்கனூர்	... 4 திங்கள்	மாலை	...	மங்கனூரில் இரவில் தங்குவார்கள்.
"	... 5 செவ்வாய்	...	...	மங்கனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 6 புதன்	...	09.35	ரயிலில் பிரயாணம்.
கண்ணனூர்	...	12.35	...	கண்ணனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 7 வியாழன்	...	12.55	கண்ணனூரில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்; அன்றே புறப்படுவார்கள்.
கள்ளிக் கோட்டை.	"	15.00	...	கள்ளிக்கோட்டையில் அன்றிரவு தங்குவார்கள்.
"	... 8 வெள்ளி	...	15.00	ஆட்கள் பொறுக்கிவிட்டு, புறப்படுவார்கள்.
எர்ணாக்குளம்...	9 சனி	10.00	...	எர்ணாக்குளத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 10 ஞாயிறு	...	...	எர்ணாக்குளத்தில் தங்குவார்கள்.
"	... 11 திங்கள்	...	10.00	கொல்லத்துக்குப் புறப்படுவார்கள்.
கொல்லம்	...	15.00	...	கொல்லத்தில் இரவு தங்குவார்கள்.
"	... 12 செவ்வாய்	...	...	கொல்லத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 13 புதன்	...	10.00	ரயிலில் பிரயாணம்.
சென்னப் பட்டணம்.	14 வியாழன்	07.00	...	சென்னப்பட்டணத்தில் தங்குவார்கள்.
"	... 15 வெள்ளி	...	...	சென்னப்பட்டணத்தில் ஆட்களைப் பொறுக்குவார்கள்.
"	... 16 சனி	...	08.00	ரயிலில் பிரயாணம்.
டில்லி	... 18 திங்கள்	09.00	...	டில்லியில் தங்கியிருப்பார்கள்.
"	... 19 செவ்வாய்	...	08.00	ஜஜ்ருக்குப் புறப்படுவார்கள்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XVI.

1940—

அக்டோபர் 26, சனிக்கிழமை	... டவுன் ஹால்	... மாலை	7.00
27, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம்	... காலை	10.25
	திருவப்பூர்	... மாலை	5.30
	காரைப்பூர்	...	5.30
	மிதுலைப்பட்டி	...	5.30
28, திங்கட்கிழமை	காலேஜ் (B) தமிழ்	... காலை	10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை	...	10.25
	குருவிக்கொண்டான்	பட்டி. மாலை	5.30
	வேங்கடக்குளம்	...	5.30
31, வியாழக்கிழமை	வேந்தம்பட்டி	...	5.30
	ராயவரம்	...	5.30
	கீழாநிலை	...	5.30
நவம்பர் 1, வெள்ளிக்கிழமை	C.S.M. பள்ளிக்கூடம்	... காலை	10.00
	திருமயம்	... மாலை	5.30

பிரஸங்கம் XVII.

நவம்பர் 2, சனிக்கிழமை	... டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30
3, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	புதுக்கோட்டை டவுன் முஸ்லீம் சங்கம்.	...	5.00
	ராசியமங்கலம்	...	5.30
	கீரனூர்	...	5.30
4, திங்கட்கிழமை	காலேஜ் (B) தமிழ்	... காலை	10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை	...	10.25
	பனையப்பட்டி	... மாலை	5.30
	குழிபிளை	...	5.30
5, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம்	... காலை	10.25
	வேகுபட்டி	... மாலை	5.30
	புதுப்பட்டி	(பொன்னமராவதி).	5.30
6, புதன்கிழமை	ஒடையாளிப்பட்டி...	...	5.30
7, வியாழக்கிழமை	ராங்கியம்	...	5.30
	புதுக்கோட்டை டவுன் உபாத்தியாயர்கள் சங்கம்.	...	3.30
8, வெள்ளிக்கிழமை.	C.S.M. பள்ளிக்கூடம்	... காலை	10.00

தேவை

(புதுக்கோட்டை யுத்த அறிக்கை நிலையம்).

இதற்கு ஓடும் நிலைமையுள்ள

ஒரு பழைய மோட்டார்

சாஸீஸ் (Chassis) தேவை.

தேசாபிமானமுள்ள கனவான்கள்

யாராவது ஒருவர்

இதை நன்கொடையாகக்

கொடுத்து உதவினால்,

அதற்கு பாடி (Body) முதலிய துகட்டி

அதை நிலயத்தின்

சுற்றுப்பிரயான அறிக்கை வண்டியாக

லமஸ்தானத்தில்

உபயோகப்படுத்தப்படும்.

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

NOVEMBER 2, 1940

[No. 17]

LECTURE XVII.

SPAIN.

THE PROBLEM STATED.

LAST month the focus of attention was SPAIN. The ambassador of that country visited BERLIN and ROME and the ambassadors of both the latter visited MADRID. Italian newspapers gave prominence to this great diplomatic activity in the chancellories of the three totalitarian States and prophesied the orientation of the war in new and startling fields and the emergence of the 'new order.' Though nothing startling has resulted and there is an abatement of the extravagant claims made in enemy newspapers, and though the more recent events in that eternal powder-magazine of EUROPE, the BALKANS, have shifted the focus of attention to the Middle East, yet the question on the lips of every thoughtful man who watches the dice of war is—what will SPAIN do?

For SPAIN is, as a matter of geography, advantageously situated on the neck of EUROPE, at the confluence of two continents, EUROPE and AFRICA, and facing the AMERICAS. SPAIN possesses CEUTA in Spanish MOROCCO only 15½ miles away from GIBRALTAR. If SPAIN or any other enemy power possessed GIBRALTAR, then BRITAN's command of the Mediterranean would be seriously jeopardised.

The Mediterranean has been justly called the 'English Lake' in spite of Mussolini's "mare nostrum." Look at the mastery ENGLAND has over it even during this war despite the boasted Italian navy and air

force. The Mediterranean is not only the main artery of the Empire's commerce, but the nucleus of the strategical routes holding and binding the empire together. Consequently BRITAIN's fleet protecting EGYPT and SUEZ and keeping open the lines of communication is almost equal in importance to her North Atlantic fleet. One of the most comprehensible ambitions of GERMANY and ITALY is to attack EGYPT by what is called a 'pincer movement' from east and west, simultaneously through SYRIA and PALESTINE and SPAIN and North AFRICA, and so by the capture of GIBRALTAR and the Suez Canal command the neck on both sides and bottle up the English fleet within the Mediterranean. This is the significance of the overtures to SPAIN and the moves in the BALKANS.

THROUGH THE AGES.

For a proper estimate of the currents and undercurrents of present day politics in SPAIN, it is necessary to go back a few centuries. In the days of the Roman Empire SPAIN or IBERIA as it was then called was used as a stepping ground for an attack on AFRICA, from EUROPE, or on EUROPE from AFRICA, a function which the present day dictators fondly hope to re-assign to it. SPAIN, after it was freed from the domination of the Moors by the great victories of Charles Martel and of Charlemagne, although remaining part of the Holy Roman Empire, consolidated itself and was one of the earliest of the European nations to become powerful. It reached the zenith of its power in the days of Charles, the Great and his son Philip. I have stated that SPAIN faces the south and west, so that desire for expansion naturally took its explorers and adventurous sailors to AMERICA. Indeed so mighty were SPAIN and PORTUGAL in the early sixteenth century that one of the Popes allotted the western hemisphere to SPAIN and the eastern to PORTUGAL, and the ships of the other countries sailed the seas only on sufferance.

At one time SPAIN prohibited ENGLAND from trading in the LEVANT through the Mediterranean and this proved a blessing in disguise. For it turned the eyes of the English merchants to the east and INDIA, with far reaching consequences to the future of the world. But a proud and enterprising nation like the English could not put up with a monopoly by the two Catholic States. They began to trade on their own account and this brought about serious clashes between ENGLAND and SPAIN. The defeat of the Armada in 1588 spelt the ruin of the latter and hence forward it receded in importance.

In 1704 during the war of the Spanish succession, the English and the Dutch captured GIBRALTAR and it was permanently awarded to ENGLAND by the Treaty of UTRECHT in 1713. With the possession of this key to the two seas, ENGLAND became mistress of the Mediterranean, a position further confirmed when Disraeli acquired the majority of shares in the Suez Canal Company later on in the 19th century.

During the Napoleonic wars Napoleon installed one of his brothers as King in SPAIN, but the Spaniards revolted and their gallant resistance with the assistance of the British under the Duke of Wellington, broke Napoleon's power. From those days down to the recent civil war, there has been an unbroken tradition of friendship between the two nations.

Further afield, SPAIN had built up a considerable empire in Central and South AMERICA. But she was greedy. She had no real genius for empire or colonisation, and the Inquisition tarnished her fame by its craft, intolerance and cruelty in the suppression of opinion. In the universal reaction after the French Revolution and the Napoleonic wars she restored monarchical government, but the sparks of the Revolution had already lit such a blaze in the AMERICAS that this reaction was more than the Spanish colonies could put up with. MEXICO, CHILI, PERU, BUENOS AIRES, revolted and became free. SPAIN could do little or nothing to put down the strong freedom movement.

The history of monarchical SPAIN in the last forty years has been unhappy. The culmination of constant political strife took place in 1931 when Alfonso XIII was exiled and SPAIN became a Republic. The instability of this new form of Government is fresh in the memory of everybody. Five years ago General Franco led a revolt against Republican SPAIN, from its African possessions. Normally this could have been easily crushed but Franco had secured the sympathies of GERMANY and the active help of ITALY, in what was published as a crusade against the disruptive ideology of communism. RUSSIA was helping the Republican Government and it almost looked at one time as if ITALY and GERMANY would come to blows with RUSSIA over the Spanish question. ENGLAND, in spite of great provocation, kept a correct neutral attitude and persuaded FRANCE also to do so. The real reason for the intervention of ITALY and to some extent of GERMANY is to be found in the fact that they wanted to have SPAIN on their side in a long-devised attack on FRANCE. This long and bitter civil war gave the world a foretaste of certain military phenomena which are now only too familiar.

(1) GERMANY, ITALY and RUSSIA experimented in SPAIN in the use of their aircraft as though in a laboratory, and derived lessons which have been put to use on a larger scale in this war. Indeed the war was dubbed by military experts as the 'test tube war'.

(2) The world had a foretaste of totalitarian inhumanity in the indiscriminate bombing of undefended towns, non-military objectives, and civilian populations and of the utter callousness to human life and suffering of which the Dictators positively boast.

(3) When the time came at the conclusion of the war for ITALY to withdraw from SPAIN, the constant pretexts she gave for not doing so gave us one of the earliest examples of that faithless diplomacy and callous disregard of agreements which have become so familiar since.

THE QUESTION NOW.

This is the historical background against which we have to study the position of SPAIN. The correspondent in SPAIN of the *Manchester Guardian* reported that in August and September GERMANY and ITALY were putting great pressure on SPAIN to join them. At the end of September Senor Suner, the brother-in-law of Franco, went as a representative of that country to BERLIN and ROME and he was accorded special honours, and widely feted when the papers of both the countries contrived to make it appear as if SPAIN had entered the orbit of the Axis powers. Special representatives of both these powers are also now in SPAIN. It is easy to foresee that when the Axis powers inaugurate a campaign in the Middle East against IRAQ, PALESTINE and EGYPT, from the east, they hope to use SPAIN as a base from which to launch a campaign against GIBRALTAR and thence through Spanish MOROCCO and LIBYA, against EGYPT.

BAITS.

The Germans sing the re-establishment of the age of Charlemagne or perhaps Charles V. The Italians are a little less modest. They envisage the Empire of the Augustans (although Benito Mussolini looks a bit Moorish for a Julius!). The dream they weave for modern SPAIN is the return of the days of Philip II. She is to have an African Empire filched from FRANCE, after whose collapse she was at once induced to occupy TANGIER, an international settlement. It is likely that French MOROCCO, a portion of ALGERIA and other French possessions have been offered to her, to say nothing of a strip of FRANCE adjacent to the

Pyrenees, or a few of the islands belonging to FRANCE in the Mediterranean! The technique of the Axis is now familiar to the world. In the case of ITALY, there was fabricated outcry of 'Nice and TUNISIA for the Italians'; similarly, shortly after the fall of FRANCE, Spanish newspapers started a propaganda campaign, under the inspiration of the Axis powers somewhat thus: "PORTUGAL must become united with SPAIN. GIBRALTAR must revert to SPAIN. SPAIN must have islands in the Mediterranean and should be recognised as a Mediterranean power and be given vast possessions in AFRICA."

For sometime too, the Axis powers have fixed a greedy eye on South AMERICA and so Spain is led to dream of reconquering her former colonies. The activities of the Fifth Column in South AMERICA have given enough proof of this. Some of the South American Republics acting as the tools of GERMANY and ITALY have given the U. S. A. some difficulty in the formulation and concerting of an All-American policy in economic as well as strategic matters.

THE BALANCE OF PROBABILITIES.

But, he would be a bold prophet who would actually foretell the role of SPAIN in this war. I read a book on the Mediterranean the other day which was written before ITALY entered on the war, which proceeded on the assumption that ITALY would adhere faithfully to that neutrality which she had declared to the world. Probably before the ink was dry on which she had declared to the world. Yet in spite of such mis-the paper, ITALY had joined GERMANY! Yet in spite of such miscalculations statesmen, as well as the man in the street, have to make their own estimates of forces. The most hopeful feature about the situation is that in spite of fanfares, SPAIN seems decided to remain non-belligerent and the Axis papers have left off advertising Spanish affairs and their victories in the diplomatic field in making SPAIN to join the Axis. General Franco, after all, seems to be cool and calculating and unlikely to be hustled either by his brother-in-law Suner or the Axis ambassadors. There are sound reasons for this. Apart from her age-long friendship with ENGLAND, SPAIN has hardly had time to close the gaping wounds caused by recent civil war. She wants peace for a time sufficient to allow the passions of the civil war to die out and all sections of the community to set their hands to the task of national regeneration. For the much-needed finances for this purpose to whom can she turn but to ENGLAND who has always helped her in times of need, or AMERICA? GERMANY and ITALY cannot help her. The other aspect of this question is she is importing articles from the British Empire and other countries

especially again, the United States of AMERICA. The *Manchester Guardian's* diplomatic correspondent writes:—"The allegations that this country is starving SPAIN are as untrue as those of arson. BRITAIN is prepared to allow SPAIN to import food she needs for her own purposes, and the same applies to oil! But this proves that in case SPAIN joins the wrong side ENGLAND can by means of her undoubted supremacy on the seas starve her into surrender. And SPAIN is probably less self-sufficient and more susceptible to blockade than any other country in EUROPE. PORTUGAL also is on the side of ENGLAND and strategically SPAIN is vulnerable from that side, as well as from GIBRALTAR and the sea front. Fully convinced that ENGLAND can hit hard from all these three fronts, the firm attitude of the U. S. A. is definitely impressing political circles in SPAIN".

When Senor Suner was travelling about EUROPE, General Franco reviewing his troops, stated that SPAIN had 2,00,000 men ready to defend her. The Axis powers wanted to make out that it was a threat directed against ENGLAND. On the other hand competent observers suggest that it is aimed at the Axis partners. 'Many responsible Spaniards are afraid that if GERMANY and ITALY were to obtain GIBRALTAR on SPAIN's behalf as it were, the Rock would never become Spanish if the Axis won'. The unwillingness of ITALY to evacuate SPAIN when all the powers insisted on her doing so, and her compliance only under a threat, must be fresh in the minds of the Spaniards.

GIBRALTAR.

A word as to the defences of GIBRALTAR. They were in a deplorable state during the civil war in SPAIN. They have been set right since, if we are to judge from the papers commenting on GIBRALTAR's behaviour under recent air attacks, (the so-called French reprisals for the attack on DAKAR). A cable from LONDON published in the Indian newspapers on 13-10-40 states as follows:—"The failure of the French attempt at a reprisal raid on GIBRALTAR is emphasised by the special correspondent of the *News Chronicle* at GIBRALTAR who writes:—"The fighting power of GIBRALTAR fortress is completely unimpaired by the attacks. This I can state definitely, not only on the highest military authority, but as a result of a thorough personal investigation. **Not a single military weapon** on the Rock has been put out of action even on the prolonged and determined attack of at least 100 bombers on the afternoon of 25-9-40.

Reports from all sources bring out the following points:—
(1) Military works and fortifications apart from the few administrative offices and ordinary buildings proved bomb-proof..... (4) The local A. R. P. and A. F. S. showed a high degree of efficiency."

THE ONLY DANGER.

The only danger that awaits SPAIN is described by Sir George Duff-Sutherland Dunbar. 'But it would be unwise to lose sight of the fact that GERMANY is now in a position to exert the strongest pressure upon Spanish policy.' If SPAIN refuses to fall into line, GERMANY may at any time visit upon her the fate which she meted out to numerous other neutral countries by armed invasion from the north. Another aspect not to be discounted is that, 'events in the eastern Mediterranean, unfavourable to BRITAIN, would further increase the desire among certain military and Falangist quarters to take the final step.' (M. G.'s correspondent).

CONCLUSION.

For the present the clouds seem to have drawn off from the West to the East. SPAIN stands to gain by adhering strictly to her neutrality. All her legitimate ambitions as a growing State are likely to be satisfied by GREAT BRITAIN. Self-interest and prudence also point to it. Militarily, too, SPAIN may prove rather a nuisance as an enemy than a Power to be feared. ITALY thought that the situation of BRITAIN had deteriorated to such an extent that she could throw off her fear of the might of BRITAIN and step in to grab the spoils. She is now rueing it. In the recuperative and growing offensive powers of ENGLAND, and the formidable might of the Empire, probably lies a more potent argument than any pressure or persuasion our enemies could bring to bear on SPAIN. The fight for the mastery of the world by the Axis powers is likely to be fought soon in the Middle East and SPAIN is not likely to take any hostile step before that is decided, or even long after that. We can await that event in calm and patience.

WEEKLY WAR SUMMARY.

23—10—40 to 30—10—40.

GREECE.

The event of the week is ITALY's dastardly and unprovoked invasion GREECE on Monday (28th) when, in the early morning hours, Italian forces crossed the Greek frontier. Three hours earlier, GREECE received an ultimatum falsely accusing her of fomenting trouble in ALBANIA and aiding BRITAIN, and demanding immediate use of Greek naval and air bases against BRITAIN. Rejecting the demand GREECE has replied that she regarded the ultimatum as a declaration of war.

Thus ITALY has broken her plighted word given to GREECE on as many as five former occasions, viz., the Italo-Greek treaty of September 23, 1928, the Italian assurances of April 10, 1936, September 1938, and September 20, 1939, and lastly Mussolini's public declaration on June 10, 1940, when he declared war on BRITAIN and vociferated:— 'I solemnly declare that ITALY does not intend to drag in other people who are her neighbours into this conflict. Let SWITZERLAND, YUGO-SLAVIA, TURKEY, EGYPT and GREECE take note of these words of mine.'

The fact is that, foiled in the invasion of BRITAIN and held up in the attack upon EGYPT, the Axis Confederates, in search of a diversion and a sensation, have planned an attack on GREECE. GREECE has appealed to BRITAIN and has received promise of all possible help. It is expected that the first succour will come from the British Navy backed by the Fleet Air Arm.

The Italian thrust is in two directions towards SALONIKA and EPIRUS. ATHENS, including the Tatoi aerodrome, the famous bridge over the Corinthian Canal, and PATROS have been raided from the air. Greek and Italian warships are already reported to be in action off CORFU.

FRANCE.

Another proof of the turn of the tide of war is furnished by Hitler's hectic travelling through the breadth and length of EUROPE in search of allies. On Wednesday we find him journeying 500 miles to meet

General Franco on the Spanish frontier; on Thursday he meets Marshal Petain somewhere at a small railway station in occupied FRANCE, and on Saturday after a 700 mile journey, he confers with Mussolini at FLORENCE. The days are gone when, perched in his mountain home, he summoned the heads of States; in place of arrogance, growing terror sends him flitting from place to place in search of new dupes, with whom to bolster up his doomed ambitions.

For some time past, particularly since DAKAR, it has been known that M. Laval, the renegade, had been intriguing against BRITAIN in the name of peace-resisted, however, by M. Petain and the Vichy Government. They know such a step to be abhorrent to the French nation and the French Army and Navy. It may be remembered that last week Mr. Churchill broadcast a timely message warning FRANCE of the intended mischief, and since then, His Majesty the King sent M. Petain a message of encouragement and sympathy, assuring him of the Allies final victory 'in which the French would share.' President Roosevelt from AMERICA has moreover sounded a note of warning that, in the event of a change in the status, French territories in the Western Hemisphere would be taken over under American protection according to the HAVANA mandate. The terms of the 'Peace' alliance, which has since been passed after two sittings of the Vichy Government and is reported to have received assent, are kept a close secret; but it is, at worst, unlikely that Vichy will fight BRITAIN, or hand over the French Navy or other armaments, though it is possible that under the guise of 'collaboration' Hitler has obtained the use of some French bases in the Mediterranean, in exchange for the release of French prisoners of war and the transfer of the capital to PARIS.

INDIA.

The Ministry of Supply Delegation—otherwise known as the Roger Mission (from its Chairman, Sir Alexander Roger), which arrived in India in the latter part of September, after an inspection of South African munition factories, has now concluded its tour of the Indian factories at BOMBAY, MADRAS, BENGAL, the UNITED PROVINCES, the CENTRAL PROVINCES, and BIHAR. The mission has issued a handbook explaining how 20,000 out of 40,000 articles required for armed forces are already manufactured in India and how a vigorous drive to produce the rest is being made by the Supply Department.

The unique and historic Conference of the Eastern Group of the British Commonwealth south and east of Suez, consisting of delegates from INDIA, AUSTRALIA, NEW ZEALAND, SOUTH-AFRICA, SOUTHERN RHODESIA, BURMA, CEYLON, EAST AFRICAN COLONIES, MALAYA, PALESTINE and HONG KONG and representing some 500 million people, met at NEW DELHI on Friday the 25th to collaborate means to supply the needs of the Forces in the eastern half of the British Empire. Delegates from the NETHERLANDS INDIES were present and representatives of the Ministry of Supply-Mission participated. This concentration of the Empires' representatives proves the vitality of the Commonwealth and shows that, far from being a mere conglomeration, the Commonwealth is a living organism whose cells are ready to respond, and adapt themselves to new conditions. It is to be hoped that the Conference, though called for an emergency, may outlast the war and serve as a continuous forum for the solution of peace-time problems in this part of the Empire. Inaugurating the Conference His Excellency the Viceroy observed, "It is a new conception of our Commonwealth ideals which will be reflected in your deliberations here. There is something significant, even dramatic, in the thought of GREAT BRITAIN bravely bearing the brunt of the enemy's attacks, while her kinsmen and associated peoples in the East are marshalling their forces for that ultimate victory which will bring an end to aggression and to that depravity of the soul which accompanies Totalitarianism. Those Empires of the past which have fallen have generally fallen from some inherent defect from within.

"That is not likely to be the fate of the comity of peoples represented by the British Commonwealth. The British elements within that comity have a common heritage to defend, and the sister peoples associated with it also derive their aspirations from the traditions we seek to uphold.

"Together, we represent varying degrees of that political philosophy which permeates the whole, but the common denominator of all is faith in freedom and a belief in those things of the spirit which make peoples truly great.

"Thus, what we seek to do here is not something that will redound only to our credit as individual units of a world wide Empire: rather should it reflect the firm expression of our living faith in the splendid heritage which we enjoy as members of an association of liberty-loving peoples."

After the inaugural meeting the work of the Conference is being continued by two Committees—one for heavy industries presided over by Sir A. Roger and the other for light industries under Sir Walter Massey-Greene, leader of the Australian delegation.

THE MADRAS WAR FUND.

MADRAS has achieved the distinction of being the first province to contribute half a crore to a Governor's War Fund. This figure was reached on Saturday last. Of this money Rs. 41 lakhs has already been sent for the purchase of three squadrons of warplanes.

The most gratifying feature of the fund is that the lists show a large preponderance of small contributors. It is now pretty obvious that an ever-growing number of folk in this country realise what the war means and are eager to share in the effort to end the evil. Magnificent as half a crore is, MADRAS cannot rest on its oars yet. A full crore would be grander and two crores grander still! BRITAIN is spending 12 crores of rupees a day on the war.

THE PUDUKKOTTAI NAGARATHARS' WAR PLANE.

Friday the 25th was a proud day for PUDUKKOTTAI, when the Nagarathars of the State presented a sum of Rs. 77,000, for the purchase of a warplane to be named 'the PUDUKKOTTAI Nagarathars' Warplane'. In accepting the gift His Highness the Raja observed, 'This gesture in addition to the various other recent gifts and mounting subscription lists helps to demonstrate that my State does not lag behind in spontaneous loyalty to His Imperial Majesty in times of stress and I am as proud of my subjects as my predecessors have always had reason to be. I congratulate both you (the Nagarathars) and my officials on the splendid outcome of your joint efforts'.

THE R. A. F'S ATTACKS.

In July, after the collapse of FRANCE, GERMANY was so elated that people of all ranks, down even to chauffeurs, were optimistically discussing the division of the world's spoils. With the failure of the 'Invasion' dates, successively in July, August and September, GERMANY still entertained the belief that 'it was more likely that God would descend from Heaven than that bombs would fall over BERLIN.' When the bombs did begin to fall, a secret British base in SWITZERLAND had to be invented and lying communiqués were issued concealing the

losses. But the Germans are now realising the abyss on the brink of which they stand, and their *morale* is steadily declining. The honour of having wrought this marvellous change belongs to the R. A. F. whose growing power and extending range is being demonstrated daily by their devastating attacks on enemy country. During the week under report extensive raids and widespread damage in the enemy territory are reported. For two whole days CHARLOTTENBURG, BERLIN's residential quarters, went without gas and BERLIN's underground railway, the most popular transport service, was dislocated. During Sunday's raids which extended from the Baltic coast to LEIPZIG, BERLIN was raided for 90 minutes; fires broke out in Moabit Power station, Pulitzerstrasse and Lehrter Railway yards, and the Brandenburg aero-engine factory. On this night an air-craft made a 3,000 mile trip to POLITZ, raiding NORDDESCHE and HYDRILWERKE oil refineries. The Skoda Arms Works at PILSEN (CZECHOSLOVAKIA) were successfully attacked for the first time on Sunday, after a flight of 750 miles from the English coast.

A comparison of the statements of the R. A. F. and German air raids, which are as usual, attached to this Weekly Summary, will show that while the R. A. F. attacks increase in frequency and intensity, the German raids over BRITAIN are dwindling in volume and force. Either in retaliation for the R. A. F. raids over ITALY or for other reasons, Italian bombers participated on Thursday in the attack on BRITAIN. But the R. A. F. is now more than a match for ITALY or Germany or both. In the words of Mr. L. S. Amery "BRITAIN has fought and won one of the decisive battles of history. The battle of BRITAIN may not be over but its issue has been already decided."

WAR AT SEA.

During the night of October 20—21, a British convoy was attacked in the Red Sea by two Italian destroyers. British escorting vessels immediately opened fire and gave chase. Contact was temporarily lost but his Majesty's destroyer, *Kimberley*, regained touch at daylight and engaged one of the enemy destroyers, the *Francesco Nullo*, which after an action lasting 40 minutes ran ashore and was blown up by a torpedo from the *Kimberley* which by way of full measure silenced two out of the three shore-batteries which opened fire.

RUMANIA.

An 'international' conference opened at BUCHAREST on Monday to discuss the navigation rights in both the upper and lower maritime Danube. BULGARIA, RUMANIA, HUNGARY, SLOVAKIA, YUGOSLAVIA and ITALY, the pawns in the game attended; GERMANY and RUSSIA (admitted for the first time) pose as the players proper.

Under Nazi inspiration the Rumanian Government have passed a decree transferring to themselves all British vessels in RUMANIA's territorial waters.

EGYPT.

The R. A. F. is steadily and systematically attacking the Italian rear between SIDI EL BARRANI and BENGHAZI. Mr. Eden met King Farouk and visited PALESTINE. It is credibly reported that the Muslim sections in the Italian army are averse to fighting their own kinsfolk in EGYPT.

FAR EAST.

JAPAN has made a peace-offer to Marshal Chiang-kai-shek, the Chinese Generalissimo. The Chinese Government has declared that the principal condition in any peace must be JAPAN's complete withdrawal from CHINA.

Japanese war-planes are reported to have destroyed two suspension bridges over the Mekong on Friday. But traffic on the Burma Road does not seem to have been seriously affected, since the first fleet of lorries carrying munitions reached KUNMING safely on October 23, in record time, less than three days, after a 720 mile trip.

The Mexican Government have cancelled the lease to JAPAN of a large coal and oil-bearing concession and stopped a shipment of £50,000 worth of mercury. A ban has also been placed on the supply of manganese, antimony and scrap-iron.

THAILAND continues to demand her 'lost' territory from INDO-CHINA, even if it means going to war.

R. A. F. Raids over Enemy Territories.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
21—10—40. (Monday.)			
	Oil refineries at GELSENKIRCHEN, and WESSEDING (near COLOGNE).	...	Large fires started.
	Storage plants and Aluminium factories at GREVENBROTCH and LUNEN.	...	Heavy explosions and fires started.
	Ports of BOULOGNE and GRAVELINES.	...	Warehouses damaged; 1 merchant ship hit.
	An enemy convoy off the FRENCH coast.	...	1 ship disabled.
	BLOHM and VOSS ship building yards and a naval dockyard at HAMBURG.	...	Many fires started.
	A synthetic oil plant at REICHOLZ and DUSSELDORF.	...	...
	An aerodrome at STADE ...	...	Damaged.
	Various industrial objectives, Enemy working parties and motor transport between SOLLUM and BAGBAG.	...	Many military vehicles destroyed by fire.
	Buildings and tankers in ASMARA and GURA.	...	Set on fire.
	BAHARDAR in It. East AFRICA.	...	...
	Buildings at TESSENEI.	...	...
	Italian planes over the RED SEA and over the KENYA-ABYSSINIAN frontier.	... No loss.	Two planes shot down.
	An Italian destroyer in the RED SEA ...	...	A direct hit.
22—10—40. (Tuesday.)			
	No raid on GERMANY owing to adverse weather.	...	...
	Italy's support lines between BAGBAG and SOLLUM.	...	Casualties and damage heavy.
	Aerodrome at DESSIE (in ABYSSINIA).	...	...
	Stores and sheds near lake TANA ...	...	Set on fire.
	ASSAB (ERITREA) and BIRIKAU (It. SOMALILAND).	...	Buildings damaged.
	Italy's advanced position in KASSALA ...	...	Violent explosions followed the attack.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
23—10—40. (Wednesday.)			
	BERLINER electricity works and the KLINGENBERG power works; the railway yards at TEMPLEHOF, PULITZERSTRASSE and LEHRTER; and other objectives in BERLIN area.	...	Many fires and explosions started. Great havoc wrought, many industrial buildings demolished.
	Dock areas and adjacent railway sidings at EMDEN.	...	Heavily damaged.
	Railway sidings 50 miles east of BERLIN.	...	...
	Industrial targets and Railway Junctions in northern and western GERMANY.	...	Traffic paralysed.
	Goods yards at HANOVER and FRANKFURT.	...	...
	Oil plants at MAGDEBURG and HANOVER.	...	Set on fire.
	Aircraft factory at WEIMAR ...	...	Damaged.
	Factories at BRUNSBUTTEL and another place 40 miles east of BREMEN.	...	Seriously damaged.
	Docks at the Hook of HOLLAND.	...	Both sunk.
	Several enemy aerodromes, two supply ships off the FRISIAN Islands.	...	Machine-gunned.
	A vessel in convoy off TRONDHJEM ...	1 plane.	...
	Italian military concentrations in TESSENEI and KASSALA.	...	...
	Buildings in the north-east corner of MASSAWA.	...	...
	GONDAR (ABYSSINIA) ...	...	A big blaze started.
	Aircraft on the ground at ASMARA, GURA and SIDI EL BARRANI.	...	Many damaged.
	Reconnaissances over Enemy territories...	No loss.	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
24—10—40. (Thursday.)			
	PULITZERSTRASSE and LEHRTER railway yards and other military targets in Central BERLIN.	...	Lasted 3 hours. Many fires started; heavily damaged.
	Oil plants at HAMBURG, HANOVER and GELSENKIRCHEN.	2 planes slightly damaged.	Set on fire.
	Docks and shipping at HAMBURG, BREMERHAVEN, ROTTERDAM, LE HAVRE, LORIENT and DUISBURG.	...	Extensively damaged.
	Naval bases at CUXHAVEN and WILHELMSHAVEN.	...	Heavily damaged.
	Docks and shipping at the CHANNEL ports of FLUSHING, OSTEND, DUNKIRK, GRAVELINES and LJMUIDEN.	...	Many ships sunk or damaged. A wall of flame started.
	Goods yards at EMMERICH, MUNSTER, OSNABRUCK, HAMM and HALTERN.	...	Set ablaze.
	Railway junctions near BREMEN, MUNSTER and EMMERICH.	...	Dislocated.
	Railway tracks near BOTTROP and SEIDENBURG.	...	Wrecked.
	An electric power station at HAMBURG.	...	Damaged.
	A group of blast furnaces at BOTTROP.	...	Blown up.
	BLOHM and VOSS shipyards at HAMBURG.	...	...
	A factory and goods yards near CALAIS	...	...
	A convoy off ZEEBRUGGE	1 plane.	...
	Aerodromes in GERMANY, HOLLAND & BELGIUM.	...	Many damaged.
	Troop concentrations near KASSALA	...	...
	Enemy camp and Stores at AZOZO, GURA, ASMARA and BENGHAZI.	...	Ships at Benghazi destroyed.
	Aerodrome at BERKA	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
25—10—40. (Friday.)			
	Shipbuilding yards, docks and power stations at KIEL, HAMBURG, BREMEN and CUXHAVEN.	...	Heavily pounded. Great damage wrought.
	Oil targets at HAMBURG, HANOVER and REISHOLZ.	...	Set ablaze.
	Shipping at AMSTERDAM, DENHELDER, OSTEND and ANTWERP.	...	Many ships damaged and set on fire.
	Enemy batteries at CAP GRIS NEZ	...	Silenced.
	GERMAN occupied channel ports including BOULOGNE and CALAIS.	...	Heavily damaged.
	The main air-port at SCHIPOL	1 plane.	Damaged.
	A concentration of It. mechanised troops east of SIDI EL BARRANI.	...	Motor transport destroyed.
	Italy's Libyan base at TOBRUK.	...	Naval buildings demolished.
	Reconnaissances over ERITREA and Italian East AFRICA.	No loss.	...
26—10—40. (Saturday.)			
	An aero-engine factory in a north-western suburb, MOABIT power station, the PULITZERSTRASSE and LEHRTER railway yards; the BRANDENBURG aero-engine factory at SPANDAU all in BERLIN area.	...	Large fires started every where. Many buildings damaged. Great havoc wrought.
	NORDENSCHKE and HYDRILWERKE oil refineries at POLITZ (near STETTIN).	...	Explosions followed fire.
	Oilplants at LEUNA and COLOGNE	...	Set on fire.
	Docks and shipping at HAMBURG, CUXHAVEN, BREMEN, ANTWERP, CALAIS, DUNKIRK and BOULOGNE.	...	Direct hits on many ships.
	Goods yards at DUISBURG	...	Set on fire.
	Railway communications at DORTMUND and BRUSSELS.	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses and results of air bombardment.
26—10—40. (Saturday)—cont.			
	Railway Station at CELLE	...	Damaged.
	A railway junction and two bridges near BREMEN.	...	Destroyed.
	14 aerodromes in GERMANY, HOLLAND, FRANCE and BELGIUM.	1 plane.	...
	An electric power station at BREST	...	Damaged.
	A supply ship off the NORWEGIAN coast.	2 planes.	Sunk; 1 plane shot down.
	Patrol over the North Sea	...	1 plane.

Enemy Raids over Britain and British Territories.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
22—10—40. (Tuesday.)			
DAY:—			
	Several towns in South-east coast (Sporadic attacks).	...	Some houses demolished. A few killed.
NIGHT:—			
	LONDON area, the MIDLANDS, South WALES and a few isolated points in South-west ENGLAND.	3 planes.	Damage not heavy and casualties few. 6 planes; 2 pilots safe.
	ALEXANDRIA	...	Driven away.
23—10—40. (Wednesday.)			
DAY:—			
	A town on the South coast	...	Only lone raiders appeared.
	Two places in the LONDON area	...	Casualties very small including a few killed.
	A town in KENT and another in the MIDLANDS.	...	Negligible damage.
NIGHT:—			
	LONDON, HOME COUNTIES and a town in North-east ENGLAND.	1 plane.	Casualties and damage slight. No loss.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
24—10—40. (Thursday.)			
DAY:—			
	LONDON area, KENT, HAMPSHIRE and a country area in SOMERSET.	...	Houses damaged and casualties few.
NIGHT:—			
	LONDON area and HOME COUNTIES	3 planes.	Very slight damage; no loss.
	PORT SAID	...	One fisherman killed and another injured.
	ALEXANDRIA	...	One woman killed and 3 women injured.

25—10—40. (Friday.)

DAY:—			
	LONDON, KENTISH inland towns, the CHANNEL and the THAMES ESTUARY.	...	Slight damage and some casualties; a few killed.
NIGHT:—			
	LONDON area, a town in the MIDLANDS and several points on the east coast of SCOTLAND.	14 planes.	Fires started but soon put out; some buildings damaged. 10 planes; 7 pilots safe.
	A convoy in the ENGLISH CHANNEL	...	No ship hit.

26—10—40. (Saturday.)

DAY:—			
	LONDON (by a few lone bombers), some places, in South-east ENGLAND and a town in the West MIDLANDS.	...	No damage. A few casualties; some damage to buildings.
NIGHT:—			
	LONDON, a town in the MIDLANDS and several places in South-east ENGLAND.	5 planes.	Fires started but soon extinguished; number of casualties small. 2 planes.

Date.	Targets.	Enemy Aircraft losses.	R. A. F. losses and results of air bombardment.
27—10—40. (Sunday.)			
DAY:—			
	LONDON, HAMPSHIRE and a number of places in South-east ENGLAND.	...	Slight damage and a few casualties.
NIGHT:—			
	LONDON (only very slight) MERSEY-SIDE, a town in the MIDLANDS and some parts of South WALES and North-west ENGLAND.	10 planes.	Some houses damaged; casualties almost nil. No serious damage at all. 10 planes; 6 pilots safe.
	GARISSA and MALINDI	...	...
	MALTA	2 planes.	No loss and no damage.

APPENDIX I.

SIDE LIGHTS.

THE OFFENSIVE.

I MAKE no apology for reverting to this. As yet no massed naval battles (because the enemy won't leave harbour!) and no invasion of Hitler's EUROPE with land armies, but the offensive is on and the Germans know it.

Every R. A. F. raid is based on a carefully conceived and long-prepared plan of attack on targets of **Economic** as well as **Military** importance.

The layman may not realise it, but every target has its place in the general scheme.

Take **Bottlenecks** for instance. If you can't destroy, say, *every* chemical factory, you can smash those producing their key products, the nitric and sulphuric acid works. If you can't strafe *every* munitions works or *every* distribution centre have a bang at the key transportation points, or the power plants. That's what the R. A. F. are doing marvellously well!

Nor are those slashing and continuous attacks on 'invasion ports' simply to discourage embarkation! Every 500 ton barge that sinks to the channel-bed or burns to the waterline leaves a bad gap in the internal transport system of western Europe.

The latest neutral reports estimate that already GERMANY's war potential has been reduced by 20%. If that is not a British offensive, what is?

THAT BRENNER BREAKFAST!

A Scot once offered a brother Scot a good-looking cigar. He took no offence, when his friend said: "What's the matter with it?". When one is dealing with a Hitler, that is to say, it is as well to look for another motive or objective than the obvious or the published one. So, when most of the neutral papers suggest that Hitler met Mussolini in order to tell him that, since those

vile British had refused to lie down to his best *Blitzkrieg*, he was therefore about to occupy the BALKANS, strike at DARDANELLES, grab the Middle East oil-fields and build a WILHELMSHAVEN at SUEZ, it might be wise to consider what alternatives he has to this modest little programme. An advance through SPAIN, for instance, with or without General Franco's leave, might conveniently be covered by blether of this sort, especially as it has been so carefully allowed to "leak" from BERLIN.

There are two obvious deductions to be drawn—and none the less correct for being obvious!—and those are

(i) that Hitler having failed against his chief objective, BRITAIN, is now about to attack BRITAIN'S EMPIRE bit by bit, and

(ii) That the Mediterranean is the crux of the war.

That is why Germans are pushing into RUMANIA and BULGARIA; that is why Italian forces are concentrated on the ALBANIA-YUGOSLAV frontier—to intimidate TURKEY and GREECE into aligning themselves with the Axis, and SPAIN is to become a funnel for German reinforcements for the Italian 'push' through the Western desert into EGYPT.

Well, well, if "The Battle of the Mediterranean" is to be the sort of "Brock's masterpiece" of the war, the whole history of strategy points in BRITAIN'S favour. It is not a case of a bull-dog and a rabid tripehound fighting for an *unappropriated* bone. BRITAIN already has the bone, viz., the mastery of the Mediterranean and Empire Communications—by virtue of an incomparable Navy, extraordinarily strong defensive positions in North AFRICA, a friendly TURKEY, and the almost bottomless resources of a vast and loyal Empire

* * * * *

JAPAN'S IMBROGLIO.

In this article last week we suggested that JAPAN'S position as a result of Hitler's pact was not particularly enviable. Confirmation of this diagnosis has not been long in coming.

(i) To the U. S. A. she has suddenly become conciliatory, even apologetic. Fancy the truculent Jap admitting the "unwarrantable conduct" of a gendarme who detained an American sailor. Again, just

after their Foreign Office had swaggered that "there was no room for readjustment of relations between JAPAN and AMERICA" the Foreign Minister himself has to explain that America was "misunderstanding" the Tripartite Pact, and that it was not "against her, but for her"!

(ii) At BRITAIN she still snarls, but uneasily, and the Japanese press comments on the reopening of the Burma Road, namely that it is 'not very important', appear merely an attempt to 'save face' on the realisation that BRITAIN is neither powerless nor friendless.

(iii) The fact is that they cannot make up their own minds about this Pact! Mr. Matsuoka, the Foreign Minister, declares on October 2 that the pact "does not mean participation in the European war", while on October 12th he says that if the war "took an unfavourable turn, JAPAN must be prepared to help GERMANY and ITALY." This must be pleasant hearing for a nation already bogged up to the neck in CHINA, after four years of costly war.

(iv) And this week we have all these stories about peace-terms to Chiang Kai Shek, the ruler of the country JAPAN was never going to abandon until it had "accepted the new order in ASIA".

It looks as though, like Belshazzar of old, Nippon sees the writing upon the wall!

THE PRESIDENTIAL ELECTION.

If it were not so much sand in the machinery of getting on with the rescue of Democracy, the American election would present some humorous features. Mr. Roosevelt, Hitler counts as one of his worst enemies, and his whole Fifth Column is at work to defeat the Democrat party. Yet Roosevelt's only rival, Mr. Wendell Wilkie is loudest of all in his denunciation of spared effort and delay in the matter of help to BRITAIN! Here are some pointers, official and unofficial, to the real feeling of the American people, whoever becomes their four-year ruler. Is Mr. Wendell Wilkie going to cancel or nullify the following, if (as seems rather unlikely) he defeats Mr. Roosevelt?

(i) Britons, not members of the armed forces, are to be allowed to train privately in U. S. air schools.

(ii) 100 American dive-bombers, built for SWEDEN are to be delivered to BRITAIN. (Since accomplished!)

(iii) Admiral Richardson publicly announced that he was taking back to HAWAII with him several thousand men badly wanted for his warships.

(iv) Naval bases in ALASKA have been strengthened, three Marine Reserve Battalions mobilize on November 7th, and warplane production has been speeded up to maximum, even at the cost of a 24-hour day.

(v) Replacement officers for the Asiatic fleet were ordered to return to stations without their wives, and ten American bombers en route to THAILAND, were suddenly unshipped at MANILA.

(vi) The *Miami Herald* on October 8, bluntly announced that "JAPAN, having failed to defeat CHINA after four years of war, is now faced with America's powerful navy and huge resources"

(vii) The *New York Times*, of October 6, says that the "predominant expectations in official circles" were:—

- (a) More open aid to BRITAIN, including disclosure of official secrets such as the U. S. bomb-sight. (Since accomplished !)
- (b) An Anglo-American working agreement in the Far East.
- (c) Relaxation of U. S. neutrality and credit laws. (According to the latest news, on the verge of accomplishment.)

A PRESIDENCY AND A STATE.

The Presidency is MADRAS, and the State is US! and both deserve congratulation for generous loyalty. H. E. the Governor's Fund has just passed the half-crore mark, and aims at another half crore before Pongal !

Here, in PUDUKKOTTAI, we have already sent a lakh to the Viceroy; well over another half-lakh is ready for despatch and last week the Nagarathars of the State presented a cheque for Rs. 77,000 to H. H. the Raja with which Lord Beaverbrook can buy another fighter-plane.

2½ lakhs is *one twentieth* of 50 lakhs. Our population is *one hundred and twentieth* of that of the MADRAS PRESIDENCY. Good for PUDUKKOTTAI!.....and let's keep it up!

APPENDIX II.

BRITAIN SPEAKS.

By

J. B. PRIESTLEY.

GOOD EVENING!

I ARRIVED at the station or aerodrome if you like yesterday afternoon. It was not easy to find or to see at any distance, and yet when it was fully revealed it seemed to be about the size of a small town. It takes a little army of men to attend to the needs of these enormous bombers. We think of the Air Force in terms of pilots and gunners, but behind them are innumerable technicians, ground staff, signallers and the like, and hence this surprisingly large establishment.

When I arrived "Briefing" was just coming to an end. "Briefing" is the name given to a general conference of senior officers, intelligence officers and air crews, when the squadron is given its orders for the night's raid and all possible information about the selected targets which are shown on enlarged air photographs. You must remember that the Royal Air Force keeps to its precision bombing of individual targets which are military objectives and will have nothing whatever to do with indiscriminate bombing which is favoured by the German Air Force. Our men are shown exactly what they must aim at. In addition of course at these briefing conferences, navigators are beginning to work out their routes. There are as you can imagine bewildering assortments of maps.

I was introduced to some of the airmen, some of them officers and some sergeants, who were to take part in the evening's raid and like them with the Group Captain, I had an early evening meal, in order not to miss any details of the start. There was no sense of strain any where, no flurry, no excitement, all was calm and orderly and you had a sense of a massive, smooth routine. It was most impressive and I began to understand how it

was that these R. A. F. nightly raids were creating such havoc among the war industries and the essential transport of the Nazis.

I went with the Group Captain, formerly a great fighting pilot himself, with no less than three separate sets of decorations for valour in the air, to inspect the machines now being made ready for their long flight. He insisted on opening the doors beneath the plane to show me the bombs in the racks and began explaining their complicated detonating mechanism, keeping my head about inches from this mass of high explosive. Asked if I understood his explanation, I said hurriedly "Yes, yes. Yes, yes, yes, I did." But I didn't. My idea was to get much further away at the earliest possible moment.

The time came to take off. We climbed to the top of the watch tower facing the vast runway of the air field. I really think there was last night one of the most extraordinary sunsets I have ever seen in England, a real desert sunset, reminiscent of Egypt or Arizona, banks of dark clouds against a scarlet sky and all the eastern sky lit with a pinkish after-glow. All this was just beginning to fade as the signals began to wink and the great engines roared and one machine after another began to taxi along the take off.

They looked rather like strange insects with one bright green eye and of no great size against that enormous air field, until a motor car ran up to give a message to one of them and then you saw the size they were, for the motor car seemed a mere tiny toy. So one after another with a steady roar, off they went into the gathering dusk carrying in their

long dark bellies, certain destruction for a carefully selected target. I can't tell you what it was, but it was a very definite military objective hundreds and hundreds of miles away across the sea. A target which could not guess what was in store for it, although carefully it had been photographed and every approach to it had been studied. Through this English dusk had been launched a fleet of deadly fire and destruction, that would strike at half Europe.

We returned now to the fire and the cheerful noise of the mess, where four officers with great solemnity were busy round a table completing a jig saw puzzle. Others not on duty were reading and chatting. This was not the quiet time while the raiding machines were on their way out to the distant targets.

I had some talk with the intelligence officers. Intelligence work, that is the collecting of exact information, first about the targets themselves, (and the R. A. F. have selected theirs night after night with remarkable cunning and efficiency), and then about the damage done to the targets, is enormously important in this precision bombing of ours and the organisation of such intelligence services, reaching from the central High Command through Regional Commands to the individual stations or squadrons, has now been brought to a high pitch of perfection.

It was suggested now that I should try and have some sleep until the hour when the machines would have finished their bombing far away and would begin their return journey. So I went and dozed in a spare bedroom and was then wakened in time to go across to the Operations Room, ready for what was for me, the strange drama of their return. So, shivering a little, it was still black night with just a chill flicker of stars in it, I went across, shared some welcome hot tea with the officers on duty there and watched them plotting the fixes, that is the last reported positions of the air craft as they made for home. Through the night came the mysterious code messages indicating these positions on the line of return and the fact that so far all was well with them. There

were of course many other messages too, telling of raids in distant parts of the country, or reporting the presence not so far away of hostile aircraft.

The whole night which looked so empty and black outside now seemed to be thick with aerial activity, the other almost jammed with code messages and numbers, bearings and times. We knew by this time that all the air craft had reached their target and that they were now coming back, though some seemed to have temporarily disappeared as no fixes came from them.

One of the intelligence officers I had met earlier now came in, his face throwing away any suggestion of sleepiness, preparing desks and papers for the long task of interrogating the crews when at last the machines returned. Now the telephone kept ringing to give us further news of the returning machines. One or two of them were getting very near. At last we heard a droning and knew that the first to come back was already circling over the air field. One or two machines were now reached by radio telephony. Standing close to the operator of the intricate machine I could actually hear voices from the air, a strange uncanny business. More figures were chalked on blackboards as if it were a military stock exchange, the droning went on above, the telephone rang every minute or so, more pipes or cigarettes were lit, more steaming cups of tea or coffee were produced by the mess orderlies and the intelligence officers behind their respective desks sharpened their pencils and I have no doubt from the gleam in their eye, also sharpened their wits. For now, their work began again.

As soon as the crews were in they would have to answer with great care, scores of questions fired at them by these intelligence officers, whose duty it is to discover exactly what happened on the way, how the target was sighted, how the bombs were aimed at it, what happened afterwards, what opposition was encountered, the exact quality and quantity of this opposition, which would be mostly "Flasch" which the R.A.F. borrowing from the Germans call anti-aircraft fire, and

anything and everything else which could call for any possible comment by the crews.

The Group Captain, a massive figure in his padded leather jacket, was with us now, keeping an eye on everything and waiting for his boys to return, much of it he were their big elder brother.

At last the first of the returned crews came in, blinking a little and looking rather towed and not appearing at all drawn, worried or fatigued. The interrogation began, fascinating at first, because from it one could build up a picture of what had happened in all that darkness hundreds and hundreds of miles away. But soon to the casual listener not engaged in collecting the smallest scrap of information, the repeated questions and answers, the endless note taking, became wearisome. It was more exciting to listen to the operations officer at his telephone, calling a machine that had not properly reported its arrival, or noting the movements of hostile aircraft. Or to go into the signals room and hear the answering voices of the wireless operators in the machines above.

Now, more and more crews came in, to answer more and more questions, light cigarettes and accept cups of coffee from the orderly, and the Group Captain moved here and there, giving a welcome grin to some youngster just out of his machine or suddenly firing a question at another. By this time we had a fair notion of what had happened far away at the target. We know that the military objectives had been hit, that fires had been started and much damage caused, that the terrible long arm of the R. A. F. bombing force had struck again.

Outside were the first chill hints of dawn. It was difficult now not to yawn and feel tired. "Washing would help and" said the Group Captain significantly "breakfast." This is no ordinary meal at a night bombing station. It is perhaps the main meal of the day, the one taken when the job has just been done. Into the dining room we all went. There at a long table,

eating bacon and eggs and sausages and marmalade, were the young men who had just returned from this long flight across enemy territory, whose ships of the night had been illuminated and rocked by thousands of bursting shells. They did not look much like the grim heroes of some saga; instead they looked much more like a group of school boys, who had recently had their interview with the headmaster and were now celebrating their approaching end of term. I don't mean by this that all are blushing and beardless youths, some of them looked surprisingly mature, but there was about them a kind of ease and relaxation and absence of self-consciousness.

That their force should strike with such terrible precision and power did not surprise them in the least, for now they take for granted the elaboration and certainty and strength of that offensive arm of our service. They do not think of it as a dangerous or fantastic adventure, flying their great machines through infernos of fire, or taking to their little rubber dinghies if they come down at sea. They know, as we should realise, that they are merely the spearhead of a tremendous exact organisation that night after night, making use of its superb intelligence service, goes on harrowing the Nazi war machine, and dealing even greater blows until finally that machine cracks and crumbles.

It was here too round the breakfast table I discovered that what seemed to the public the grand, spectacular raids, big news stories, are to the service the easy stuff, whereas the real jobs in their professional view are the unspectacular, searching, exact raiding and destruction of industrial targets. And now one after another they rose from the table, and said politely "Good Night" although it was obviously "Good Morning" and went to bed. Their Commanding Officer, after shaking my hand, strode away to his office, for running a heavy bomber station is a 22 hour a day job. But what a job.

GOOD NIGHT.

GERMAN METHODS IN FRANCE.

(With acknowledgments to the Illustrated Weekly of India).

Hitler has evolved five primary methods for the defeat of Europe. They are: Brutality, infiltration, propaganda, bribery, and bombast.

THE masses of Germany have been trained into performing animals. Methodically and scientifically they are taught to do their tricks. Massed gymnastic classes, youth movements, open-air camps, folk-songs and folk-dances are part of the curriculum. Hitler found this systemised mass ready for him.

King of plagiarists, he seized all the old ideas and, exaggerating them, called them his own. He first compiled a main programme and announced it to Germany and the world in "Mein Kampf." No one took it seriously. The ideas were too preposterous for credence. Few elder Germans thought it could be done, but the youth of Germany was flattered by the confidence of such a leader.

Hitler then worked out his methods.

Force and brutality were essential to his schemes. He at once set to work to have his young men trained into ferocious beasts, ready to snarl, snap or savage at the crack of their master's whip. Those who did not answer well to the teaching disappeared, the less sensitive became leaders. The populace as a whole was crushed into submission.

The persecution of the Jews served a double purpose. It gave the troopers practice in studied cruelty and also showed up the more squeamish to authority.

Infiltration among the enemy is Hitler's second method. Young women selected for their physical attractions were taught what to pour into the flattered ears of their lovers. German mistresses crept into the high places of the whole of Europe. Where kings were not approachable dictators were captivated, military advisers and even just simple service officers were among the chosen.

More easy game was frankly bought.

Hitler's method with his "fifth column" has been very direct. This person or that **must** be brought into the fold. If one system fails try another, or liquidate him.

Propaganda comes next in importance. A form of Couéism was practised at home: "Every day and every way we grow stronger and stronger. We are the most wonderful people in the world. We must share our superiority, our culture, our ideals, our fine way of living with less enlightened nations. If they are determined in their ignorance, we must force these benefits on them. No race but ours is fit to rule."

Abroad his propaganda is more subtle. His agents frighten the so-called neutrals with stories of British weakness. Offers of protection are held out to them. Any lie is good enough so long as it carries conviction. If a prophecy fails to materialise, a good reason is found for the accident.

ANOTHER form of propaganda is the giving away of things that were not his to give; thus RUSSIA received half Poland for her good offices, Italy has been promised control of the Mediterranean, while Gibraltar and French North Africa are now the bribe to Spain.

Hitler's bombast and mass-hypnotism is a carefully calculated method, unfortunately rarely taken at its true value.

'In the conquest of France we saw all five of these methods at work.'

"MORALE!"

A FRIEND who lived in southern ENGLAND, describes the behaviour of the villagers, when an air raid failed to interrupt the local garden fête in aid of the Red Cross. He writes: "We have two or three air raids most days and we had seven German bombers swoop a few feet over our roofs machine-gunning only six days before our fête—so we know something about the Blitzkrieg. But we held our fête on Saturday with stalls, side-shows, dancing on the lawn, and the acting of scenes from Twelfth Night under the old mulberry tree,

which is a stone's-throw from the path still called Princess Gap because Princess Elizabeth used to walk there when she stayed in our village in the days before she became Shakespeare's Queen Elizabeth. So it was all very much in the English order, and we felt quite secure, with one foot in the sixteenth and the other in the twentieth century, as we listened to the Rector's wife, and Tom and Dick and Joyce and Annie transformed under the mulberry tree into Olivia, Malvolio, Sir Toby, Maria. The sun shone from a clear sky and there were some 250 of us sitting on the lawn. There were mothers with babies and there were about 20 or 30 children playing about and sometimes getting mixed up with the actors. And then just when the clown was singing "Come away, come away, death," the sirens began to wail. Not a soul moved: the play went on. I thought to myself that at least a mother or two would take her children off to shelter. But not a bit of it; they sat there and watched the children sprawling on the lawn as if Goering and his *Luftwaffe* were as unreal and innocuous as Malvolio."

APPENDIX III-C.

THE R. A. F. AND NAZI INVASION PLANS CONTINENTAL COMMENT ON BATTLE OF BRITAIN GOERING ON GERMAN AIR POWER A LAST EFFORT WITH NUMBERS

By

*The Military Correspondent of the
Yorkshire Post.*

TWO important comments have been made on the Continent this week-end (end September) among diplomatic staffs.

One is that Hitler has been informed from Northern France that the dislocation of the Channel ports will need weeks for the readjustment of plans. The other is that Spain has declined the suggested task of operating in North-west Africa to overawe the French and natives who stand in the rear of the Italians in Libya.

Both points affect the cockpits of combat in Britain and in Egypt in a vital way. The chief value is attached to the German admission that the shelling and bombing of the invasion bases has been a British success.

If neutral observers are near the mark in their estimates, the fleet of transporting craft has been reduced to one-third! This would mean that thousands of tramp steamers, tugs, barges, and small boats have been wrecked or made unserviceable. Great destruction was continued over the week-end.

It is also computed that the loss of warlike stores and ammunition is perhaps two-fifths of the total lying in the Channel ports and that replacements are hampered by transport communications being gravely interrupted at the main junctions of the Hamm and Ems Canal. This reduces the chances of a major invasion but not of raids. Goering has told the correspondents that he can cover raid crossings with 6,000 dive-bombers.

OUR OWN WORK.

For confirmation of these important statements we can assess our own known achievements. Concentrations of barges have been assailed in three places—by dealing with those lying on the coast, with those in harbours and with others sheltering farther inland. German exercises with barges take the form of small cargo boats towing barges to the coast for landing practice. Many of these convoys have been attacked and sunk with troops on board.

Calais and Zeebrugge have been favourite places for practice runs and our pilots have been catching them at sea. All dock basins are full of wreckage and on a rough estimate 20 miles of quay have been seriously damaged. At Calais, for example, the big Bassin de L'Est has been separated from the tidal harbour by the destruction of the lock-gates. The shipping imprisoned within has been bombed. The Bassin Carnot is a wreck and the Cap Gris Nez guns have been knocked out.

At all the ports flames of burning barges have been noted. At Ghent the canal is a concentration area and barges with great loads of ammunition have been blown up there. Large ships and war vessels have been destroyed and miles of warehouses set on fire.

A DECISIVE BATTLE.

The Battle of London is likely to be a decisive action in this war. To strike at the enemy's capital is always a primary consideration and the need for it is reinforced in Germany's case through weeks of failure to secure sufficient control in the air to put her immobilised army on the move. It is German strategy to reduce the capital and deal with the Empire afterwards.

Looking back on the past fortnight Hitler has gained experience but no advantage. The form of mass attacks so popular to the German mind has been tested out against the R. A. F. with discouraging results: the destruction of houses, and the killing of civilians does not bring about any tactical gain. The strength of the R. A. F. is unimpaired and it stands before Hitler as a block to progress.

That is the result of a fortnight's battle over London. A Stockholm informant of mine states that Goering is to try once more with numbers. If they fail the invasion will not be proceeded with.

APPENDIX IV.

COSMOPOLITANA.

1. "We have fought and won one of the decisive battles in history."
(Mr. L. S. Amery, October 27).

2. "The fall of Nazi Germany is inevitable, even if to-morrow or the day after they should gain another temporary victory."
(Dr. Benes, London, October 27).

3. "Out of the sum given to us for Dipavali fire-works, we are sending you Re. 1 each...for the boys and girls hurt by bombs dropped on London."

(Nine anonymous children of Secunderabad to
H. E. the Viceroy, October 27).

4. "The lessons of this war are that to-day machines are more important than men."

(Mr. Joseph Kennedy, U.S.A., Ambassador in London, October 30).

5. "In Britain to-day soldiers and civilians are acting like men who feel the pressure of their heroic past, and know they are making tradition for the future. Their conduct is the pattern by which alone great nations can survive the crisis."
(*Cincinnati Star*, September 23).

6. "We say with Lincoln, let us have faith that right makes might and in that faith let us dare to do our duty as we understand it."
(President Roosevelt, in a Broadcast on October 24).

7. "We are waiting for the long-promised invasion, so are the fishes."
(Mr. Churchill, October 21).

8. "The Germans are not supermen. They had a seven year start; that is all."
(Mr. H. H. Hatton, October 17).

9. "Mussolini, recalling Caporetto, once said: 'If I had been Premier at that time, I should have announced that disaster as a great victory'".
(Genevieve Tabouis in *'Blackmail or War'*).

APPENDIX V.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period October 15th—21st, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

15—10—40.

Exactly a month ago the Berlin radio announced that foreign diplomats in London were preparing to leave the doomed British capital. That lie died a swift death, but it has just been resurrected as follows: "Foreign embassies in London have made suggestions to the British Government to the effect that at least the Foreign Office should be removed from London to some other place." The words "at least" are interesting as an inadvertent Nazi admission that all British Government departments continue to function in a city which has been totally destroyed (by Dr. Goebbels) on at least two occasions

since the original lie was invented. Since then, a specific Berlin statement that the U. S. Embassy had left London has been refuted (October 20) by an Embassy official in these words: "It is all nonsense. We are still doing business at the old stand".

16—10—40.

The German wireless having so often razed London to the ground, would now seem to have rebuilt the British capital according to its own specifications. One of its dream-buildings, "a most important factory in the West End", has just been destroyed by the Berlin radio. There are no factories in the West End; indeed Lord Haw-Haw's listeners have been told that there is nothing in the West End but plutocratic mansions and hotels whose luxurious air-raid shelters are barricaded against the poor East Enders.

17—10—40.

Berlin asserts that there is a shortage of provisions in Cyprus, on account of "large exports of foodstuffs by the British authorities to feed British troops". Not only is there no food shortage in Cyprus, but this German reference to "large exports" from the island squares ill with Italian claims to have swept British shipping from the Mediterranean.

18—10—40.

An even more bare-faced German fabrication has just been spotted by the B. B. C's observers. In tonight's Zeesen broadcast in English to North America at 10.30 Eastern Standard Time, was an alleged eye-witness account of a Nazi submarine's exploits in the Atlantic—so presented as to give the impression that the events described had happened during the last few days. The story had a familiar ring; and no wonder, for it had already been broadcast twice before—from Zeesen at 10.30 a. m. on September 17, in German for South and East Asia, and again at 6.15 a. m. on September 22, from Bremen, in English. Are the Germans running short of lies as well as of high-grade aviation spirit?

19—10—40.

Early this week the Italians invented a naval victory for themselves in the Mediterranean; now the Germans—who can always be depended on to go one better than anyone else in lying—have made up a naval engagement "off the Isle of Wight" which never took place at all. Immediately after this flight of fancy was broadcast, details became known of two minor naval encounters which *did* take place. In one of them four German destroyers were ignominiously chased back to Brest by light British craft, while in the second one armed Nazi trawler was sunk and two others had to flee to the protection of German batteries on the French coast. There were no British losses of any sort in these small but significant engagements.

20—10—40.

"There is hardly a hospital in Berlin" said a radio announcement (16th) from that much-raided city "which has not been bombed by the R. A. F." It is to be noted that the Nazi accusations are of deliberate British bombing of selected targets, which is in fact the R. A. F. method. But why should British bombers, their accuracy of aim being such as the Nazis imply, prefer a hospital to an oil-plant or aerodrome as a target?

The whole Nazi case is made absurd by the fact that, in all the months of bombing to which Germany and her occupied territories have been subjected, the Nazi radio had never once admitted that a single British bomb so much as damaged a military objective—until the morning of October 21, when, to the amazement of the listening world, a German High Command communiqué admitted that "a railway track in western Germany was hit by the R. A. F. the previous night". "When the German High Command does state what operations have occurred" declared Lord Haw-Haw naively that afternoon (20th) "It must be inferred that there is no rhetoric, but a simple statement of momentous fact".

In the same talk he went so far as to admit that "the R. A. F. has penetrated Germany time after time and has continued one raid after another". The world knows that perfectly well, but the Nazis, in spite of what they call repeated barbarous attacks on civilians calling for violent retaliation, never publish casualty lists and refer only occasionally to a few civilian casualties. At the same time Lord Haw-Haw has the temerity to proclaim that "there could be no better proof that the *Luftwaffe* has restricted its attacks to military objectives than—the fact that during the whole of September, the British suffered only about 18,000 civilian casualties, of which approximately 7,000 were fatal".

21—10—40.

The Italian radio continues to boast of the wonderful feat of bombing the neutral and undefended state of Bahrain. Even had the raid been successful, there would have been little to boast about seeing that the objective was a neutral state, and the route lay over sea, desert and neutral territory containing the sacred cities of Mecca and Medina.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

15—10—40.

At times of religious festivals, as everyone knows, communal clashes are still unhappily apt to occur in parts of India. Ghaziabad, near Meerut, was the scene of one such disturbance on October 10, during Dussehra, necessitating

police intervention. But this is not good enough for the Nazis who in their broadcasts change the date to October 14 to make the news look hotter, the scene to New Delhi to give it more importance and the reason of the clash to a political one suiting their own designs. Thus is Nazi news made.

18—10—40.

In one item Berlin declares that the British Government is neglecting the protection of women, and in the next one reports that 420,000 mothers have been evacuated from the larger cities of Britain.

19—10—40.

According to the Berlin radio Britain's "War Weapons Week" has failed. The "War Weapons Week" was inaugurated in Britain on Saturday last to provide by voluntary effort the cost of material essential to assist the armed forces to carry on the war. The success achieved by the voluntary effort may be gauged by the fact that at Birmingham which aimed at collecting £8,000,000, no less than £4,500,000 were subscribed even before the campaign formally opened; and Bradford, which aimed at raising £1,250,000, collected £1,509,371 in two days.

The Italians concoct stories of anti-British demonstrations in Palestine and of British repression in Egypt. The name of the *Al-Ahram* is also mentioned in connection with some of these stories. Last week the Italians associated the name of the *Al-Misri* with one of their "atrocity stories" alleging that the paper had been suspended for ten days—thanks to British machinations in Egypt. *Al-Misri* itself published the Italian broadcast with the terse note: "This is the latest lie about Egypt. We publish it without comment".

21—10—40.

Speaking from Berlin, Habib ur Rahman questions India's support of the reopening of the Burma-China road. As everyone knows in this country all political organisations of the press belonging to all parties have supported this step. On October 8, Maulana Abul Kalam Azad said "All Indians welcome the news that the Burma-China road will be reopened on October 17".

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XVII.

November ... 2, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
3, Sunday ...	Muslim Association Pudukkottai.	}	5.00 p. m.
	Rasiamangalam		5.30 p. m.
	Kiranur	...	5.30 p. m.
4, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Panayappatti	...	5.30 p. m.
	Kulipirai	...	5.30 p. m.
5, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Vehupatti	...	5.30 p. m.
	Puduppatti (Ponnamaravathi).	}	5.30 p. m.
6, Wednesday	Odayalipatti		5.30 p. m.
7, Thursday ...	Rangiam	...	5.30 p. m.
	Teachers' Association, Pudukkottai.	}	3.30 p. m.
8, Friday ...	C. S. M. School		10.00 a. m.

LECTURE XVIII.

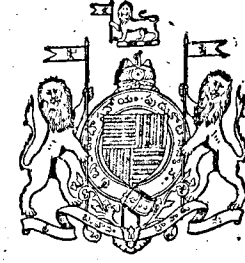
9, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
10, Sunday ...	Poovarasakudi	...	5.30 p. m.
	Merchant's Association Pudukkottai. (Sandarkoil Amman Sannidhi.)	}	6.30 p. m.
11, Monday ...	College (B) Tamil		10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Alangudi	...	5.30 p. m.
	Adanakkottai	...	5.30 p. m.
12, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Mithulapatti	...	5.30 p. m.
	Kudimiamalai	...	5.30 p. m.
13, Wednesday.	Yembal	...	5.30 p. m.
14, Thursday ...	Ponnamaravathi	...	5.30 p. m.
	Karambakkudi	...	5.30 p. m.
15, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

WANTED

(BY THE WAR INFORMATION BUREAU)

A PATRIOTIC DONOR OF
AN OLD MOTOR CHASSIS
IN RUNNING ORDER.

IF SOME ONE WILL GIVE
US A CHASSIS, WE WILL BUILD
A SUITABLE BODY
AND HAVE A TRAVELLING
INFORMATION VAN TO TOUR
THE STATE.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 26

[ந. 17.

பிரஸங்கம் XVII.

ஸ்பெயின்.

ஸ்பெயின் எனும் பிரச்சினை.

சென்ற மாதம் எல்லோர் கண்ணும் கருத்தும் ஸ்பெயினிடம் சென்றிருந்தன. ஸ்பெயினின் பிரதிநிதி ஒருவர் பெர்லினுக்கும் ரோமுக்கும் தூது சென்றார். அத்தேசத்துப் பிரதிநிதிகளும் மத்தீதுக்கு (ஸ்பெயினின் தலைநகர்) தூது வந்தார்கள். மூன்று வல்லரசு நாடுகளின் தலைநகர்களில் நடைபெறும் இந்த ராஜதந்திர முறைகளின் சுறுசுறுப்பைப்பற்றி இதாலிய பத்திரிகைகள் மிகைப்படுத்திக் கூறின. அத்துடன் யுத்தம் எதிர்பாராத பிரதேசங்களில் இறங்குமென்றும், அதனால் 'நவ உலக முறை' பிறக்கப்போவதையும் ஜோஸ்யம் கூறின. இதற்குப் பிறகு தூக்கிவாரிப்போடக்கூடிய சம்பவம் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. மேற்படி பத்திரிகைகளும் முன்மாதிரியின்றி அடக்கமாகவே எழுதத் தொடங்கி விட்டன. உலகத்தாரின் கண்ணும் கருத்தும் மேற்கு ஐரோப்பா விலிருந்து வெடிமருந்து போல் என்றும் எளிதில் பற்றிக்கொள்ளக்கூடிய கீழ் ஐரோப்பாவிலிருக்கும் பால்கன்ஸுக்குத் திரும்பிவிட்டன. ஆயினும், இந்த யுத்த சதுரங்கத்தைக் கவனிக்கும் ஒவ்வொரு புத்திசாலியும் கேட்பது இதுதான்— ஸ்பெயின் என்ன செய்யப்போகிறது?

இது ஏனெனில், பூகோளரீதியாக ஸ்பெயின் இரண்டு கண்டங்களாகிய ஐரோப்பாவும் ஆபிரிக்காவும் சேரும் இடத்தில் மிக்க வசதியாக அமைந்திருக்கிறது; இரண்டு அமெரிக்காக்களையும் எதிர் நோக்குகிறது. ஜிப்ரால்டருக்கு எதிரில் 15½ மைல் தூரத்துக்குள் 'சியூடா' என்ற நகரம் ஸ்பானியர்களைச் சேர்ந்தது; அது ஆபிரிக்காவில் ஸ்பானியர்களுக்குச் சொந்தமான மொராகோவில்

இடையரூத நட்பு நிலவிவந்திருக்கிறது. கடல் தாண்டி ஸ்பெயின் நடு அமெரிக்காவிலும், தென் அமெரிக்காவிலும் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தது. ஆனால் அதன் பேராசைக்கு அளவில்லை. சாம்ராஜ்யத்திற்கோ குடியேற்றத்திற்கோ அதற்கு சாமர்த்தியமே கிடையாது. அது கையாண்ட 'இன்க்விஸிஷனி'ன் அற்ப தந்திரங்களும், பொறுமையின்மையும், கொடூரமும், அபிப்பிராயங்களின் வாய்ப்பூட்டும் ஸ்பெயினின் கீர்த்தியை மங்கச் செய்தன. பிரஞ்சுப் புரட்சிக்கும் நெபோலிய யுத்தங்களுக்கும் பிறகு ஐரோப்பாவில் எங்கும் பிற்போக்கு ஆட்சி மீண்டது. ஸ்பெயினும் அரசாட்சிக்குத் திரும்பியது. ஆனால் அமெரிக்காவில் புரட்சியால் ஏற்பட்ட வேகத்தில் ஸ்பானிஷ் காலனிகள் இதனைப்பொறுக்க மறுத்தார்கள். மெக்ஸிகோ, சிலி, பெரு, போனஸ் அயர்ஸ் இவைகள் கலகம் செய்து விடுதலை அடைந்தன. வலுவான இந்தச் சதந்திர இயக்கத்தை அடக்க ஸ்பெயின் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை.

ஸ்பெயினின் நிலைமைக்கு மேலே கூறியது சரித்திர ரீதியான பின்னணி. 'மாநசெஸ்டர் கார்டியன்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையின், நிருபர் ஆகஸ்டி செப்டம்பர் மாதங்களில் ஜெர்மனியும், இதாலியும் ஸ்பெயினை யுத்தத்தில் தங்க ளாடன் சேரும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்வதாக எழுதினான். செப்டம்பர் முடிவில்

பிராங்கோவின் மைத்துனனான ஸூனீர் என்பவன் பெர்லினுக்கும் ரோமுக்கும் ஸ்பெயின்னின் பிரதிரிதியாகச் சென்றான். அங்கு அவனுக்கு விசேஷ உபசாரங்களும் மரியாதைகளும் நடந்தன. அந்த இரண்டு தேசப்பத்திரிகைகளும் ஸ்பெயினும் அச்சவல்லரசுகளின் சுழலில் சேர்ந்து விட்டதாக பொருள்படும்படி எழுதின. இவ்விரண்டு தேசங்களின் விசேஷப் பிரதிரிதிகளும் தற்பொழுது ஸ்பெயின்னில் தங்குவருகிறார்கள். மத்திய கிழக்கில் ஐராக், பாஸ்தீனம், எகிப்து இவற்றின் மீது கிழக்கே அச்ச தேசங்கள் தாக்கும்பொழுது, ஸ்பெயினை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஜிப்ரால்டரைத்தாக்கி, ஸ்பானிஷ் மொராகோ, லிபியா மூலம் எகிப்து மீது மேற்கிலிருந்தும் படையெடுக்க விரும்புகின்றனவென்பது தெள்ளிது.

தூண்டேல்கள்.

[illegible]

சில காலமாக அச்சு தேசங்களின் நாட்டம் தென் அமெரிக்காபேரில் இருந்து வந்தது. ஸ்பெயினும் அமெரிக்காவிலிருந்து தன் காலனிகளை திருப்பிப் பெரலா மென்று பதல் கனவு காண்டிருந்தது. தென் அமெரிக்காவில் ஐந்தாம் படைபின்

சூழ்ச்சிகள் பலமாய் நடப்பதே இதற்குப் போதிய அத்தாணியாகும். எல்லா அமெரிக்காவினுடைய பொருளாதார சம்பந்தமாயும், யுத்த தற்காப்பு சம்பந்தமாயும் ஒரே கொள்கை இருக்கவேண்டுமென்று திட்டம் செய்ய ஐக்கியநாடு சென்ற சில காலமாக முயற்சித்து வருகிறது. இதற்கு குறுக்கே ஜெர்மானியர் களுடையவும், இதாலியர்களுடையவும் கையாட்களாக இருந்துகொண்டு சில தென் அமெரிக்க குடியரசு நாடுகள் அநேக தொல்லைகளைக்கொடுத்தன.

இப்படியா, அப்படியா.

ஆனால், இந்த யுத்தத்தில் ஸ்பெயின் எதிர்காலத்தில் எந்தக் கட்சியில் இறங்குமென்று ஜோஸ்யம் சொல்லுவதன் மிகவும் துணிவுள்ளவன். இப்பொழுதுதான் நான் மத்தியதரைக் கடலைப்பற்றிய ஒரு புத்தகத்தை வாசித்துமுடித்தேன். இதாலிய யுத்தத்தில் தான் வெளியிட்ட நடுநிலைமை வகிக்குமென்ற தீர்மானத்தின் பேரில் அது எழுதப்பட்டிருந்தது. புத்தகத்தில் அச்சு மை காயக்கூடவில்லை. இதாலிய ஜெர்மனியுடன் சேர்ந்துவிட்டது. எதிர்பார்த்தவைகள் இவ்வாறு கோளாறுகி முடிந்தாலும், அரசியல் நியுணனும், பாமரனும் நடக்கப்போகும் சம்பவங்களைப்பற்றி கணக்கிடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. சற்று நம்பிக்கை தருவது இதுதான்—ஸ்பெயின் தங்கள் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டதாக இவ்வளவு ஜயபேரிகள் கொட்டியும் ஸ்பெயின் சண்டையிடாமலிருக்கத் தீர்மானித்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. 'அச்சு' ப்பத்திரிகைகள் ராஜ தந்திரத்தில் ஸ்பெயினை சண்டைக்கு இழுத்துவைத்துவிட்டதில் தங்கள் வெற்றியைக் கொண்டாடுவதை விட்டுவிட்டன. ஜெனரல் பிராங்கோவும் பதஷ்டக்காரனாக இல்லாமல், முன்பின் தீரயோசிக்கக்கூடியவன்போல் தோற்றுக்கொண்டான். அவனுடைய மைத்துனன் ஸீனர்ஸூனரோ, 'அச்சு' துதர்களோ எவ்வளவு துரிதப்படுத்தியும் அவசரக் காரனாகத் தெரியவில்லை. இதற்குப் பலமான முகாந்தரங்கள் இருக்கின்றன. இங்கிலாந்துடன் நட்பு இன்று அல்ல, நேற்று அல்ல; தூற்றுக்கணக்கானது. உள்நாட்டு சண்டையின் புண்கள் ஆறி இன்னும் வடுகாணவில்லை. அதில் ஏற்பட்ட குரோத மாச்சரியங்கள் அடங்கி, எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து தேசத்தை புனருத்தாரணம் செய்ய சமாதானமும், போதிய அவகாசமும் வேண்டும்; ஏராளமான பணமும் வேண்டும். முடைகாலங்களில் தாராளமாகக் கொடுத்ததுதவிர இங்கிலாந்து அல்லது ஒருகால் அமெரிக்காவைத்தவிர வேறு யார் இப்பொழுது உதவிக்கு வருவார்கள்? ஜெர்மனியும், இதாலியும் உதவிக்கு வருவார்களா? இதனுடைய மற்றொரு அம்சம் இது. பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யம் என்ன, வேறு தேசங்கள் என்ன—மூக்கியமாக ஐக்கிய நாடு என்ன, இவற்றிலிருந்து ஸ்பெயின் ஏராளமாக இறக்குமதி செய்துவருகிறது. 'மாஞ்செஸ்டர் கார்டியனின்' ராஜ தந்திர நிருபர் எழுதியதாவது: "இங்கிலாந்து ஸ்பெயினை கடல் முற்றுகையால் பட்டினி போடுவதாக எழுதுவது பொய். ஸ்பெயினின் சொந்த உபயோகத்துக்கு எம்மட்டும் உணவு தேவையோ, அதை இறக்குமதி செய்யும்படி அனுமதிக்க இங்கிலாந்து தயார். எண்ணெய் விஷயங்களிலும் அப்படியே." இது எதைக் காட்டுகிறது தெரியுமா? யுத்தத்தில் ஸ்பெயின் எதிரி கட்சியில் சேர்ந்தால் இங்கிலாந்து தன் கடலாதிக்கத்தால், அதைப் பட்டினியாக அடித்து, சரணடையச் செய்ய

முடியுமென்பதை. ஐரோப்பாவில் எல்லா நாடுகளையும்விட ஸ்பெயின் தன்னைக் கொண்டு பிழைக்க முடியாது. கடல் முற்றுகையால் பாதிக்கப்படும். போர்ச் சுகல் இங்கிலாந்து கட்சியைச் சேர்ந்தது. அதிலிருந்தும், ஜிப்ரால்டிலிருந்தும், கடலோரங்களிலிருந்தும் ஸ்பெயினைத் தாக்குவது எளிது. இம்முன்று முனைகளிலிருந்தும் இங்கிலாந்து பலமாக அடிக்கமுடியுமென்பதும், ஐக்கிய நாட்டின் உறுதியும் ஸ்பெயினின் அதிகாரங்களை எச்சரிக்கின்றன.

ஸீனர்ஸூனர் ஐரோப்பாவில் இங்குமங்கும போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஜெனரல் பிராங்கோ தன் துருப்புக்களை ஒத்திகை செய்கையில் 'ஸ்பெயினைக் காப்பாற்ற 200,000 வீரர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள்' என்றான். 'அச்சு' நாடுகள் இங்கிலாந்தைக் குறித்து இது ஒரு பயமுறுத்துதல் என்று பிரகடனம் செய்தார்கள். இதற்குமாறாக துட்பமாக கவனிக்கக்கூடியவர்கள், இது அச்சுக் கூட்டாளிகளுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஸ்பெயின் பேரால் ஜிப்ரால்டரை ஜெர்மனியோ, இதாலியோ கைப்பற்றி "அச்சு" ஜயிக்கும்படி ஜிப்ரால்டர் ஸ்பானியர்கள் வசம் கொடுபடமாட்டாதென்றும் புகழ்த்தல் ஜிப்ரால்டர் ஸ்பானியர்கள் பயப்படுகின்றனர். ஸ்பானியர்கள் அநேக பொறுப்பு வாய்ந்த ஸ்பானியர்கள் பயப்படுகின்றனர். ஸ்பானியர்கள் மனதில் உள்நாட்டுச் சண்டை முடிந்தபின், இதாலிய சைன்யம் ஸ்பெயினைவிட்டு வெளியேறவேண்டுமென்று மற்ற தேசங்கள் வற்புறுத்தியும், இதாலி அவ்வாறு செய்யாமல் இருந்ததும், கடைசியில் எச்சரிக்கையின்பேரில் அவ்வாறு செய்ததும், ஸ்பானியர்களுக்கு மறக்கமுடியாத விஷயம்.

ஜிப்ரால்டர்.

ஜிப்ரால்டரின் பாதுகாப்பு என்னிலைமையிலிருக்கிறது? ஸ்பெயினின் உள்நாட்டுச் சண்டையின்போது அது மிகவும் கேவலமான ஸ்திதியில் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு தற்காப்புகள் பலப்படுத்தப்பட்டன. டாகரைத் தாக்கியதற்குப் பர்த்தியாக பிரெஞ்சு விமானங்கள் ஜிப்ரால்டரைத் தாக்கியதைக் குறித்து லண்ட் நிலிருந்து வந்த ஒரு தந்தியை 13-10-40ல் இந்தியப் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. அது பின் வருமாறு: "நியூஸ் கிரானிகளின் விசேஷ நிருபர் ஜிப்ரால்டர் மீது பிரெஞ்சு தாக்குதல் உபயோகமில்லை என்பதை அடியில் வருமாறு வற்புறுத்துகிறார்: "ஜிப்ரால்டரின் போர்பலம் விமானத் தாக்குதலால் கொஞ்சம்கூட நிலைகுலையவில்லை. இது ராணுவ அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயத்தைப் பொருத்ததுமட்டுமல்ல; நானே நேரில் கண்ணால் கண்டது. 25-9-40-ல் 100 பாம்பர் விமானங்களுக்குக் குறையாமல் வெகுநேரம் பிடிவாதமாகத் தாக்கி வில்லை. பல இடங்களிலிருந்து வரும் செய்திகள் அடியில்கண்ட விஷயங்களை வெளியாக்குகின்றன:—

(i) காபர்தில்லாத சில ஆபீஸ்களையும் சாதாரண கட்டடங்களையும் தவிர யுத்த தளங்களும், கொத்தளங்களும் குண்டு வீச்சுக்கு அசையவில்லை.

(iv) ஜிப்ரால்டரின் விமானப்படையெடுப்புப் பாதுகாப்புகளும், விமானப்படையும் திருப்திகரமாக வேலைசெய்தன."

ஸூரியஸ் கால்வாய்க்குத் தெற்கிலும், கிழக்கிலும் உள்ள பிரிடிஷ் நாடுகளாகிய இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா, நியூஸிலாந்து, தென் ஆபிரிக்கா, தென்-பாசிபிக், பர்மா, ஸிலோன், கீழ் ஆபிரிக்கா—குடியேற்ற நாடுகள், மலேயா, பாலஸ்தீனம், ஹாங்-காங் தேசங்களில் வசிக்கும் 5,000 லக்ஷம் ஜனங்களின் சார்பாக வந்த பிரதிநிதிகள் டில்லியில் 25-ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை கூடினார்கள். இது சரித்திரத்திலேயே ஒரு புதிய, மகத்தான பிரமேயமாகும். பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்ய கீழ்நாடுகள் ஒன்றுகூடி யுத்தத் தளவாடங்களைச் சேகரிப்பதே இந்தச் சபையின் நோக்கம். நெதர்லாந்து—இண்டஸ் பிரதிநிதிகள் இந்தச் சபையில் பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். ரோஜர்—யிஷனம் இதில் கலந்துகொண்டது. இந்தக் கூட்டமானது சாம்ராஜ்யத்தின் அழுத்தமான ஜீவிய நிலைமையைக் காண்பிக் கிறது. எவ்விதம் ஒரு பிராணியின் ஒவ்வொரு துன்னிய அங்கமும், சமயத்துக் குத்தக்கவாறு மாறி சீரத்தக்குவேண்டிய வேலைகளைச் செய்கின்றதோ

மதநாஸ் யுத்த நிதி.—சென்ற சனிக்கிழமை வகுலோடு மதநாஸ் யுத்த நிதியானது அரைக்கோடி ரூபாய்க்கு வந்துவிட்டது. இவ்வளவு பெரிய தொகை வேறு எந்த ராஜதானியிலும் இன்னும் வசூலிக்கப்படவில்லை. மூன்று விமானப் படைகள் வாங்க 41 லக்ஷ ரூபாய் இந்த நிதியிலிருந்து ஏற்கனவே அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதிக்குக் கொடுத்த உதவிய சிறு சந்தாதார்கள் கோடிக்கணக்காவார்கள். இதிலிருந்து யுத்தத்தின் நோக்கம் ஜனங்களறிந்து, யுத்தப் பிரயத்தனத்தில் பலர் ஈடு பட்டிருப்பது வெளியாகிறது. அரைக்கோடி ரூபாய் பிரயத்தனத்தில் பலர் ஈடு பட்டிருப்பது வெளியாகிறது. அரைக்கோடி ரூபாய் பெரிய நிதியானாலும் இனிச்சம்மாயிருக்கக்கூடாது; ஒரு கோடியோ, இரண்டு கோடியோ சேர்த்துக்கொண்டு போகவேண்டும். நாள் ஒன்றுக்கு பிரிடன் 12 கோடி ரூபாயை யுத்தத்துக்காகச் செலவு செய்கிறது.

புதுக்கோட்டை நகரத்தார் யுத்த விமானம்.—வெள்ளிக்கிழமையன்று மேற் சொன்ன பெயர்கொண்ட விமானம் ஒன்றை வாங்குவதற்காகப் புதுக்கோட்டை நகரத்தார் 77,000 ரூபாயைச் சேர்த்து His Highness the Raja அவர்களிடம் சமர்ப்பித்தார்கள். இது புதுக்கோட்டைக்கே பெருமையைக் கொடுக்கும் தினமாகும். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு His Highness the Raja அவர்கள் பின்வருமாறு புகழ்ந்து பேசினார்:—“ஏற்கனவே யுத்த நிதிக்கு என் பிரஜைகள் கொடுத்திருக்கும் நிதியானது உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. இப்பொழுது நீங்கள் சேர்த்திருக்கும் நன்கொடையானது பிரிடனுக்கு நெருக்கடியான சமயத்தில் பிறர் துண்டாது, ஸ்வபாவமாய் உங்களுக்குக்கும் ராஜ விசுவாசத்தை அறிநுதியாய் நன்கு விளக்குகிறது. என் முன்னோர்கள் எவ்விதம் அவர்களுடைய பிரஜைகளுடைய விசுவாசத்தில் பெருமைகொண்டார்களோ அவ்விதமாக நானும் உங்களிடத்தில் இப்பொழுது பெருமை கொள்ளுகிறேன். நகரத்தார்களும், என்னுடைய உத்தியோகஸ்தர்களும் ஒன்று சேர்ந்து உழைத்ததின் பலனாக இப் பெரிய நிதியைத் திரட்டியதற்கு நான் உங்களை மெச்சுகிறேன்.”

பிரிடிஷ் விமான எதிர்ப்புகள்.—ஜூலை மாதத்தில் பிரான்ஸ் தோற்றுப் போனவுடன் ஜெர்மனியில், வண்டிக்காரன் முதற்கொண்டு எல்லோரும் உலகத்தை பங்கு போட்டுக்கொள்ளுவதைப்பற்றி பேசத்தொடங்கிவிட்டார்கள். பிரிடனை படையெடுப்பதாகச் சொல்லி, ஜூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் போட்ட திட்டங்கள் வீணுப்போனாலும், கடவுள் பிரத்யக்ஷமாவது எவ்வளவு அசாத் தியமோ அவ்வளவு நிச்சயமாய் ஜெர்மனிமேல் பிரிடிஷ் விமானங்கள் வரா தென்று நம்பியிருந்தார்கள். ஆனால் அவைகள் வந்து குண்டுகளை வர்ஷித்ததின் மேல், ஏதோ, ஸ்விட்சர்லாண்டில், ரகஸ்யமாய் ஒரு நிலயத்தை பிரிடன் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிறகு நஷ்டம் ஒன்றும் அதிகமாய் ஏற்படவில்லையென்று பொய் அறிக்கைகள் விடுவிக்கப்பட்டன. இப் பொழுதுதான் ஜெர்மானியர்களுக்குத் தங்களுக்கு வந்திருக்கும் ஆபத்து ஒரு வாராய்ப் புலப்படுகிறது. இந்த மாறுதலை ஏற்படுத்தியதின் பெருமை பிரிடிஷ்—விமானப்படையதாகும். இவைகளின் சக்தி நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டு வெகு தூரங்களுக்குப் போய் எதிர்த்து வருகின்றன. இந்த வாரத்தில் இவைகள் வெகு தூரம் பரந்து சென்று அதிகச் சேதத்தை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. பெர்லின் நகரத்தில் சார்லன்சுபர்க் என்ற வாஸஸ்தலத்தில் இரண்டுநாள் அடுப்பெரிக்க வாயு (காஸ்) ஸ்ப்ளை நின்றதுவிட்டது. பூமிக்குள் ஓடும் ரயில்கள் நின்றதுவிட்டன. ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பால்டிக் கரையிலிருந்து லீப்ஸிக் வரை விமானங்கள் எதிர்த்தன. 90 நிமிஷங்கள் வரை பெர்லின் தகர்க்கப்பட்டு அநேக இடங்கள் தீப்பிடித்துக்கொண்டன. மோயபிட் சக்தி யந்திரசாலை, புலிட்ஸர்ஸ்ட்ராஸ், லெக் ரடர் ரயில் ஸ்டேஷன், பிரான்டர்பர்க் விமான உற்பத்தி சாலைகள் கிடைத்தன. அதே இரவு 3,000 மைல் பிரயாணம் செய்து போலிஸ்ஸில் உள்ள நார்டென்ஷ் ஹைடிரில்வர்க் எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் சாலைகள் தகர்க்கப்பட்டன. ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று 750 மைல் தூரத்திலுள்ள பில்ஸன் நகரத்து ஸ்கோடா யுத்த ஸாமான் உற்பத்திசாலையை பிரிடிஷ் விமானங்கள் தகர்த்தன.

இதன் இறுதியில் கொடுத்திருக்கும் ஜாப்தாக்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் பிரிடிஷ்-விமானப்படை யெடுப்பானது வரவர அதிகப்பட்டுவருவதும், ஜெர்மன் எதிர்ப்புக் குறைந்துவருவதும் நன்கு புலப்படும். பிரிடிஷ் விமானங்கள் இதரலியைப் படையெடுத்த காரணத்தாலோ, அல்லது எந்தக்காரணத்தாலோ, முதல் முதலாக, ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு இதரலிய விமானங்கள் சில பிரிடனுக்கு வந்தன. ஆனால் எந்த விமானங்களையும் அடித்துத்தரத்த பிரிடன் தயாராயிருக்கிறது. மிஸ்டர் அமரி சொல்லியபடி, ‘சரித்திரத்தில் மிகப்பெரிதான இந்த பிரிடன்-சண்டையில் நாம் வெற்றியடைந்துவிட்டோம்: சண்டை இன்னும் சிறிதுகாலம் நடந்தாலும், முடிவில் நமக்கு வெற்றியென்று தெரிந்துவிட்டது.’

கடல் யுத்தம் —அக்டோபர் 20-21 இரவில் செங்கடலில் துனையோடு சென்ற சில பிரிடிஷ் கப்பல்கள் இரண்டு இதரலிய நாசகாரிகளைச் சந்தித்தன. பிரிடிஷ்-யுத்தக்கப்பல்கள் இவைகளை விரட்டின. இருட்டில் மறைந்து நின்ற ஒரு இதரலிய கப்பலாகிய பிரான்ஸிஸ்கோ நல்லோவை மறுநாள் காலை கண்டுபிடிக்க, அது 40 நிமிஷம் சண்டைசெய்து கரையில் மாட்டிக்கொண்டு, பிரிடிஷ் கப்பலாகிய கிம்பர்லியால் ஒரு டார்பிடோவைக்கொண்டு உடைக்கப்பட்டது. கரையிலிருந்த இரண்டு சில-பீரங்கிகளும் பழுதாக்கப்பட்டன.

ருமேனியா.—சில தேசங்கள் கடைய சபையொன்று திங்கட்கிழமையன்று புகாரஸ்டில், டான்யூப் நதியில் கப்பல்-போக்கு வரத்து விஷயமாகச் சர்ச்சை செய்யக்கூடின. அதில் பஸ்கேரியா, ருமேனியா, யுகோஸ்லேவியா, ஸ்லொவே கியா, இதாலி, பிரதிநிதிகள் பொம்மைகளைப்போல் அங்கத்தினர்களாக அமைந் தார்கள். ஜெர்மனியும், ரஷியாவும் வைத்தது சட்டமாயிற்று, ரஷியாவானது இப்பொழுதுதான் இப்பேர்ப்பட்ட சபையில் அங்கத்தினராக வந்திருக்கிறது.

ருமேனியாவிலிருக்கும் பிரிடிஷ் கப்பல்களை ருமேனிய கவர்ன்மெண்டு சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

எகிப்து.—இதரலிய துருப்புகள் நிற்கும் இடங்களுக்குப் பின்னேயுள்ள, ஸிதி-எல்-பரானியிலிருந்து பென்காஸிவரை எல்லா ஸ்தலங்களையும் பிரிடிஷ் விமா னங்கள் தகர்த்துவருகின்றன. பிரிடிஷ் யுத்த மந்திரி மிஸ்டர் ஈடன் எகிப்து அரசாங்கிய பருக்கைச் சந்தித்துப் பிறகு பாலஸ்தீனத்தைப் பார்த்துவந்தார். இதரலிய துருப்புகளிலிருக்கும் முஸ்லிம் சிப்பாய்கள் எகிப்தின்மேல் படையெடுக்க மறுப்பதாகப் பிரஸ்தாபம்.

கீழ் தூர பிரதேசம்.—சைனா சேனாதிபதியாகிய மார்ஷல்-சியான்காய்-ஷெக் கோடி ஜப்பான், சமாதானப்பேச்சுகள் நடத்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சைனாவைவிட்டு அடியோடு ஜப்பானியர் நகரந்தாலொழிய சமாதானப் பேச்சு ஒன்றும் கிடையாதென்று சைனா சொல்லுகிறது.

மீகாந் நதியின் இரண்டு தொங்கு-பாலங்களை ஜப்பான் விமானங்கள் உடைத்துவிட்டதாக ஜப்பானியர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பர்மா-ரஸ்தா தடைப்பட்டதாகக் காணும். அக்டோபர் 23-ல் புறப்பட்ட லாரிகள்

பத்திரமாய் 3-தினங்களுக்குள்ளாகவே, 720 மைல் வந்து கும்மிங்கைச் சேர்ந்து விட்டன. இவ்வளவு சீக்கிரமாக இந்தப் பிரயாணம் இதுவரையில் நடந்ததில்லை.

நிலக்கரி, எண்ணெய், பாதரசம் (50,000 பவுன் பெறுமானம்) இவைகளை ஜப்பானுக்கு மெக்ஸிகோ அனுப்பச்செய்திருந்த ஏற்பாட்டை இப்பொழுது மெக்ஸிகோ ரத்துசெய்துவிட்டது. மாங்கனீஸ், அன்டிமோனி இரும்பு-சேதாரம் இவைகளை விற்கவும் மறுத்துவிட்டது.

இந்து-சைனா முன்னொரு சமயம் எடுத்துக்கொண்ட பாகங்களைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் சண்டை செய்தாவது பிடுங்கிக்கொள்ளப்போவதாகத் தாய்-லாண்டு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டம்.	விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; குண்குளால் விளையும் சேதமும்.
21—10—40. (நிங்குட்கிழமை.)		
எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஜலங்கள்.—கெல்ஸன் கர்ச்சன் (Gelsenkirchen), வெஸ்ஸிடிங் (Wesseding).		எங்கும் பெருந்தீ குழந்தது.
எண்ணெய்க் கிடங்குகள், அலுமினியம் தொழிற்சாலை.—கிரீவன்ப்ராட்ச் (Grevenbroth), லுனன் (Lunen).		பெரிய வெடிச்சத்தமும் தீயும் கிளம்பின.
துறைமுகங்கள்.—புலாயின் (Boulogne), க்ரேவ்லைன்ஸ் (Gravelines).		சாமான் கிடங்குகள் நாசமாயின; ஒரு கப்பல் சேதம் ஆயிற்று.
விரோதியின் துணைக்காவல் கப்பல்கள்.—பிரஞ்சுக்(French) கடற்கரை.		ஒரு கப்பல் சேதமாக கப் பட்டது.
ப்ளோம் (Blohm), வாஸ் (Voss) கப்பல் கட்டுமேடங்கள், கப்பற்படை நிலையம்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg).		பல இடங்களில் தீப்பிடித்தது.
எண்ணெய் ஜலை.—ரீஷால்ஷ் (Reicholz) டஸ்ஸெல்டார்ப் (Dusseldorf).		
விமான நிலையம் —ஸ்டேடு (Stade)		சேதமாயிற்று.
பல தொழிற்சாலைகள்.—		
விரோதியின் வேலையாட்கள், மோட்டார் வண்டிகள்.—ஸோலத் (Sollum) அக்கும் பாக் பாக் (Bag Bag)-குக்கும் நடுவில்.		பல ராணுவ போக்கு வரத்து சாதனங்கள் தீக்கிரையாயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டம். விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; குண்குளால் விளையும் சேதமும்.

21—10—40. (நிங்குட்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கட்டடங்கள், எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—அஸ்மாரா (Asmara), காரா (Gura) இதாலிய கிழக்கு ஆபிரிக்காவி(Africa) ல் இருக்கும் பகர்தார் (Bahardar).

கட்டடங்கள்.—டெஸ்ஸேனி (Tessene) ...

இதாலிய விமானங்கள்.—செங்கடல் (Red sea), கென்யா (Kenya) அபிஸ்னியா (Abyssinia) எல்லை.

இதாலிய நாசகாரி.—செங்கடல் (Red sea).

22—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

கால நிலைமை சரியாயில்லாததால் ஜெர்மனியின்மேல் இன்று விமானப் படையெடுப்பில்லை.

இதாலிய ஒத்தாசை சைன்யங்கள்.—பாக் பாக் (Bag Bag)-க்கும் ஸோலத் (Sollum) அக்கும் மத்தியில்.

விமான நிலையம்.—அபிஸ்னியாவி(Abyssinia)ல் டெஸ்ஸி (Dessie).

சாமான் கிடங்குகள்.—டானா (Tana) ஏரி.

அஸ்ஸாப்.—(Assab), பிரிகா (Birikau).

இதாலி முன்னேறியிருக்கும் இடங்கள்.—கஸாலா (Kassala).

23—10—40. (புதன்கிழமை).

பேர்லினர் (Berliner), கிளிங்கன்பர்க் (Klingenberg), மின்சார உற்பத்திச் சாலைகள், டெம்பிள் ஹாப் (Templehof), புலிட்ஸ்டீரால் (Pulitzerstrasse), லேர்டர் (Lehrter) சாமான் கிடங்குகள் இன்னும் மற்ற ராணுவ முகியத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.—பெர்லின் (Berlin) பிரதேசம்.

..... தீப்பிடித்தன.

நஷ்டமில்லை. 2 விமானங்கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டன.

..... தீக்கிரையாகியது.

பலருக்குக் காயம், பலத்த சேதம்.

..... தீப்பிடித்தன.

..... கட்டடங்கள் சேதமாயின.

..... வெடிச் சத்தங்கள் கிளம்பின.

..... பல இடங்களில் தீப்பிடித்தது, வெடிச் சத்தங்களும் கிளம்பின; பலத்த சேதம் உண்டாயிற்று; பல கட்டடங்கள் தொழிற்சாலைகள் இடிந்து போயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள். பிரிடிஷாரின்
விமான
நஷ்டம். விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்டுகளால்
விளையும் சேதமும்.

23—10—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கப்பல் நிற்குமிடங்கள், பக்கத்திலுள்ள
ரயில்வண்டிகள் நிற்குமிடங்கள்.—எம்
டன் (Emden).

ரயில்வண்டிகள் நிறுத்திவைக்கப்படும்
இடங்கள்.—பெர்லினுக் (Berlin) குக்
கிழக்கே 50 மைலில்.

தொழிற்சாலைகள், ரயில்வே ஜங்ஷன்
கள்.—ஜெர்மனியி (Germany)ன்
வடக்கு மேற்குப் பாகங்கள்.

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹானோவர் (Han-
over), பிராங்க்பர்ட் (Frankfurt).

எண்ணெய் ஆலைகள்.—மாக்டெபர்க்
(Magdeburg), ஹானோவர் (Hanover).

விமான உற்பத்திச்சாலை.—வீமார் (Wei-
mar).

ஆலைகள்.—ப்ரான்ஸ்பட்டல் (Brunsbut-
tel), ப்ரமனுக் (Bremen) கு 40 மைல்
கள் கிழக்கே.

கப்பல் நிற்குமிடங்கள்.—ஹூக் ஆப்
ஹாலந்து (Hook of Holland).

பல விரோதி விமானநிலையங்கள், 2 சாமான்
கப்பல்கள்.—ப்ரிஸியன் (Frisian)
தீவுகள்.

துணைக்காவலில் போதும் ஒரு கப்பல்.—
ட்ரான்ஹெம் (Trondhjem).

இதாலிய துருப்புகள்.—டெஸ்ஸனி (Tes-
senie), கஸாலா (Kassala).

கட்டடங்கள்.—மஸாவா (Massawa) வின்
வடகிழக்குக்கோடி.

கோண்டார் (Gondar).—அபிஸீனியாவில்
தரையிலிருக்கும் விமானங்கள்.—அஸ்மாரா

(Asmara), கூரா (Gura), ஸிடி எல்
பரானி (Sidi el Barrani).

வேவு பார்த்தல்.—விரோதியின் பிரதேசம். நஷ்டமில்லை.

.....

பலத்த சேதம்.

.....

போக்கு வரத்து
தடைப்பட்டுவிட்டது.

.....

தீப்பிடித்தன.

.....

தீப்பிடித்தன.

.....

சேதமாயிற்று,

.....

அதிகச்சேதம்.

.....

.....

.....

இரண்டும் மூழ்கடிக்கப்
பட்டன.

1 விமானம்.

சுடப்பட்டது.

.....

.....

.....

.....

.....

பெருந்தீ பிடித்தது.

.....

பல சேதமாயின.

.....

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள். பிரிடிஷாரின்
விமான
நஷ்டம். விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்டுகளால்
விளையும் சேதமும்.

24—10—40. (வியாழக்கிழமை).

புலிட்ஸர்ஸ்ட்ராஸ்.—(Pulitzerstrasse).

லேர்டர் (Lehrter) சாமான் கிடங்குகள்.—
இன்னும் மற்ற ராணுவ முக்யத்வம்
வாய்ந்த இடங்கள்.—பெர்லினி (Ber-
lin)ன் மத்தியபாகம்.

கப்பல் நிற்குமிடங்கள், கப்பல்கள்.—ஹாம்
பர்க் (Hamburg), ப்ரமர்ஹாவன்
(Bremerhaven), ராட்டர்டாம் (Rot-
terdam), லெஹார் (Le Havre), லோரி
யண்ட் (Lorient), டுயிபர்க் (Duis-
berg).

எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஹாம்பர்க் (Ham-
burg), ஹானோவர் (Hanover), கெல்
ஸன்சர்ச்சன் (Gelsenkirchen).

கடற்படை நிலையங்கள்.—கக்ஸ்ஹாவன்
(Cuxhaven), வில்ஹெல்ம்ஷாவன்
(Wilhelmshaven).

கப்பல் நிற்குமிடங்கள், கப்பல்கள்.—ப்ளஷிங்
(Flushing), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend),
டன்கர்க் (Dunkirk), க்ரேவ்லின்ஸ்
(Gravelines), இஜ்மூய்டன் (Izmuiden)
முதலிய இங்கிலீஷ் கால்வாயிலிருக்கும்
துறைமுகங்கள்.

சாமான் கிடங்குகள்.—எம்மரிச் (Emme-
rich), மன்ஸ்டர் (Munster), ஆஸ்த்
ப்ருக் (Osnabruck), ஹாம் (Hamm),
ஹால்டர்ன் (Halter).

ரயில்வே ஜங்ஷன்கள்.—ப்ரமன் (Bremen),
மன்ஸ்டர் (Munster), எம்மரிச் (Em-
merich).

ரயில் பாதைகள்.—போட்ராப் (Bottrop),
ஸீடன்பர்க் (Seidenburg).

3

.....

மூன்று மணிநேரம்
படையெடுப்பிருந்தது.

.....

பல இடங்களில்
தீப்பிடித்தது.
பலத்த சேதம்
உண்டாயிற்று.

2 விமானங்கள்

தீப்பிடித்தன.

சற்று சேத

மாயின.

.....

பலத்த சேதம்.

.....

பல கப்பல்கள்
மூழ்கடிக்கப்பட்டன;
அல்லது திக்கிரை
யாயின. எங்கும்
ஒரே தீ ஜ்வாலை.

.....

.....

.....

தீப்பிடித்தன.

.....

சீர்குலைந்தன.

.....

நாசமாயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டம்.	விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.
24—10—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.		
மின்சார உற்பத்தி சாலை.—ஹாம்பர்க் (Hamburg).		சேதமடைந்தது.
உலைகள்.—பொட்ராப் (Bottrop) ...		தகர்க்கப்பட்டன.
ப்ளாம் (Blohm), வால் (Voss) கப்பற் கட்டுமீடங்கள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg).		
ஒரு தொழிற்சாலை, சாமான் கிடங்குகள்.—கலே (Calais)யிக்குகில்		
துணைக் காவல் கப்பல்கள்.—ஸீப்ராக் (Zeebrugge).	1 விமானம்,	
விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனி (Germany), ஹாலந்து (Holland), பெல்ஜியம் (Belgium).		பல சேதமாயின.
துருப்புகள்.—கஸாலா (Kassala)யுக்குகில்.		
விரோதி துருப்புகள் தங்குமிடம், சாமான் கிடங்குகள்.—அஸோஸோ (AZOZO), கூரா (Gura), அஸ்மாரா (Asmara), பென்காஸி (Benghazi).		பென்காஸியில் பல கப்பல்கள் நாச மாயின.
விமான நிலையம்.—பெர்கா (Berka) ...		
25—10—40. (வெள்ளிக்கிழமை).		
கப்பல் கட்டுமீடங்கள், கப்பல் நிற்முமிடங் கள், மின்சார உற்பத்திச் சாலைகள்.—கீல் (Kiel), ஹாம்பர்க் (Hamburg), ப்ரமன் (Bremen), கக்ஸ்ஹாவன் (Cuxhaven).		தவிடு பொடியாக் கப்பட்டன.
எண்ணெய் சேமித்திருக்கும் இடங்கள், சுத்தி செய்யுமிடங்கள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), ஹானோவர் (Hanover), ரீஷால்ஷ் (Reisholz).		திக்கிரையாயின.
கப்பல்கள்.—ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam), டென்ஹெஸ்டர் (Den Helder), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend), ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp).		பல கப்பல்கள் சேதமாகியும், திக் கிரையாகியும் போயின.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டம்.	விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.
25—10—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.		
விரோதியின் பிரங்குகள்.—காப்க்ரினே (Cap Gris Nez).		தகர்க்கப்படன.
ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் சானல் (Channel) துறைமுகங்கள்.—புலாயின் (Boulogne), கலே (Calais) முதலிய மற்றும் பல துறைமுகங்கள்.		பலத்த சேதம்.
முக்கியமான விமான நிலையம்.—ஷீபால் (Schipol).	1 விமானம்.	சேதமாயிற்று.
கவசமணிந்த துருப்புகள்.—ஸிடி எல் பர் ரானி (Sidi el Barrani)க்குக்கிழக்கே.		மோட்டார்கள், வண்டி கள் நாசமாயின.
லிபியாவில் கடற்படை நிலையம்.—டொப் ருக் (Tobruk).		கடற்படையைச் சேர்ந்த கட்டடங்கள் இடிந்து போயின.
வேவு பார்த்தல்.—எரிட்ரியா (Eritrea), இதாலிய கிழக்கு ஆபிரிக்கா (Africa).		
26—10—40 (சனிக்கிழமை).		
வடக்கே ஒரு சுற்றுப்புற ஊரில் இருக்கும் விமான என்ஜின் உற்பத்திச் சாலை, மோயாபிட் (Moabit) மின்சார உற்பத்திச் சாலை, புலிட்ஸர்ஸ்ட்ராஸ் (Pulitzerstrasse), லேர்டர் (Lehrter), ரயில்வே சாமான் கிடங்குகள்; ஸ்பாண்டா (Spandau)-விலிருக்கும் பிராண்டன்பர்க் (Brandenburg), விமான என்ஜின் உற்பத்திச் சாலை.—பேர்லின் (Berlin) பிரதேசம்.		எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே தீமையம். பல கட்டடங்கள் சேதமாயின. எங்கும் பலத்த சேதம்.
நார்டன்ஸ்சி (Norddensche), ஹைட்ரில் வேர்க் (Hydrilwerke), எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஆலைகள்.—போலிட்ஸ் (Politz).		தீயும் வெடிச்சத்தங் களும் கிளம்பின.
எண்ணெய் ஆலைகள்.—லூனா (Leuna), கொலோன் (Cologne).		தீப்பிடித்தன.

தேதி. பிரிடிஷ் விமானப்படையேடுப்பின் பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டம். விரோதியின் விமான நஷ்டமும்; குண்கேளால் விளையும் சேதமும்.

26—10—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கப்பல் நீர்துமிடங்கள், கப்பல்கள்.—
ஹாம்பர்க் (Hamburg), கக்ஸ்ஹாவன்
(Cuxhaven), ப்ரமன் (Bremen),
ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), கலே
(Calais), டன்கர்க் (Dunkirk),
புலாயின் (Boulogne).

.....

பல கப்பல்களின்
மேல் குண்டு
வீழ்ந்தது.

சுமாய் கிடங்குகள்.—டூயிபர்க் (Duis-
burg).

.....

தீப்பிடித்தன.

ரயில் பாதைகள்.—டார்ட்மண்ட் (Dort-
mund), ப்ரஸ்ஸல்ஸ் (Brussels).

ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—செல்வி (Celle).

.....

சேதமாகியது.

ரயில்வே ஜங்ஷன், பாலங்கள்.—ப்ரமன்
(Bremen).

.....

நாசமாயின.

14 விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனி
(Germany), ப்ரான்ஸ் (France),
ஹாலந்து (Holland), பெல்ஜியம்
(Belgium).

1 விமானம்.

.....

மின்சார உற்பத்திசாலை.—ப்ரெஸ்டி (Brest)

.....

சேதமாயிற்று.

சுமாய் கப்பல்.—நார்வே (Norway) கடற்கரை.

2 விமானங்கள்.

மூழ்கடிக்கப்
பட்டது.
1 விமானம்.

காவல் புரிதல்.—வடகடல் (North sea).

.....

1 விமானம்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள்.

எதிரிகளின்
விமான
நஷ்டம்.

பிரிடிஷாரின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்கேளால்
விளையும் சேதமும்.

22—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பகலில்.—பல பட்டணங்கள். — தென்
கிழக்குக்கடற்கரை (படையெடுப்பு பல
மாயில்லை).

.....

சில வீடுகள் இடிந்
தன. சிலர் இறந்
தனர்.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின் விவரங்கள்.

எதிரிகளின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷாரின்
விமான நஷ்டமும்;
குண்கேளால்
விளையும் சேதமும்.

22—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதே
சம், மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands) தென்
வேல்ஸ் (Wales), தென்மேற்கு இங்கி
லாந்தி (England)ல் அங்குமிங்கும்
சில இடங்கள்.—

.....

சேதம் அதிகமில்லை.
காயம்பட்டவர்கள்
சொற்பந்தான்.

.....

3 விமானங்
கள்.

6 விமானங்கள்;
2 விமானிகள் உயிர்
தப்பினர்.

அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexaneria).

.....

விரட்டியடிக்கப்
பட்டனர்.

23—10—40. (புதன்கிழமை).

பகலில்.—ஒரு பட்டணம்.—தெற்குக்கடற்
கரை, லண்டன் (London) பிரதேசத்
தில் இரண்டு இடங்கள், கெண்டி
(Kent)ல் ஒரு பட்டணமும், மிட்லண்ட்ஸ்
(Midlands)ல் ஒரு பட்டணம்.

.....

சிறிசில இடங்களில்
ஒரு ஒரு விமானம்
தென்பட்டது.
காயம்பட்டவர்கள்
வெகு சொற்பம்.
சிலர் மாண்டனர்.
சேதம் மிகவும்
சொற்பம்.

இரவில்.—லண்டன் (London), ஹோம்
கவுண்டிஸ் (Home Counties), வட
கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் ஒரு
பட்டணம்.

.....

காயம்பட்டவர்களும்
சேதமும் சொற்பம்
தான். நஷ்டமில்லை.

24—10—40. (வியழக்கிழமை).

பகலில் (London) பிரதேசம்,
கெண்ட் (Kent), ஹாம்ஷயர் (Hamp-
shire) ஸாமர்ஸெட்டில் ஒரு துக்கிராமம்

.....

வீடுகள் இடிந்தன,
சிலருக்குக்காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம்
ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties) 3
போர்ட் ஸெயிட் (Port Said)

.....

மிகச்சொற்பச் சேதம்,
3 விமானங்கள். நஷ்டமில்லை.

அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria)

.....

ஒரு ஸ்திரீ மாண்டாள்
3 ஸ்திரீகளுக்குக்காயம்.

25—10—40. (வெள்ளிக்கிழமை)

பகலில்.—லண்டன் (London), கெண்டி
(Kent)ல் சில உள்நாட்டுப் பட்டணங்கள்,
இங்கிலீஷ் கால்வாய் (English Channel)
தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம்.

.....

சொற்பச்சேதம்.
சிலருக்குக்காயம்.
சிலர் கொல்லப்
பட்டனர்.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

எதிர்ப்பு.

இந்த விஷயத்தைப்பற்றி மறு முறையும் பிரஸ்தாபிப்பது பொருத்தமே. இதுவரை கடலில் பெரிய சண்டைகள் நடக்கவில்லை; அதற்குக் காரணம், எதிரி துறைமுகங்களில் பதுங்கிக் கிடப்பதுதான்; ஹிட்லரின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட தேசங்களைப் படையெடுக்கவில்லை. இப்படிக்கொண்டும், எதிர்ப்பு கிளம்பி விட்டது என்பது உண்மை; அது ஜெர்மானியருக்குத்தெரியும்.

“ராயல் ஏர்போர்ஸ்”—பிரிடன் விமானப்படை—ஆழ்ந்த யோசனையின்பேரில் ஜாக்கிரதையுடன், செய்யப்பட்ட ஏற்பாட்டை அணுகி, பொருளாதார வகையிலோ, போரிற்றுகிறதென்ற வகையிலோ, முக்கியமான குறிக்கீதத் தாக்குகிறது.

இது சாதாரண மனிதர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம்; ஆனால் தாக்கப் பட்ட ஒவ்வொரு இடமும் முக்கியமான குறி.

யுத்த தளவாடங்கள் தயாரிக்கும் சாலைகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு சாலையையும் தகர்க்க முடியாமலிருக்கலாம்; ஆனால் அவைகளுக்கு ஆதாரமான சாமான்களான கந்தகத் திராவகம் (Sulphuric acid) அக்கினித் திராவகம் (Nitric acid) என்ற திராவகங்கள் தயார் செய்யப்படும் சாலைகளை உடைக்கலாம். குண்டு, பீரங்கி செய்யப்படும் அல்லது சேமித்துவைக்கப்படும் உடைக்கலாம். சூண்டு, பீரங்கி உடைப்புவது சிரமமாகவருக்கலாம்; ஆயினும், அவைகள் ஒவ்வொரு சாலையும் உடைப்புவது சிரமமாகவருக்கலாம்; ஆயினும், அவைகள் எங்கெருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றனவோ அந்த இடங்களில் குண்டுகள் போட்டுத் தகர்க்கலாம்; அவ்விதமே ஆதார யந்திரங்கள் தயாரிக்கப்படும் சாலைகளைத் தாக்கலாம்; இவ்விதமான காரியங்களெல்லாம் பிரிடன் விமானப்படை அத்தியட்சகரீதியாக செய்கிறது.

பிரான்ஸ் வகையரா துறைமுகங்களின்பேரில் இடைவிடாமல் குண்டுகள் போட்டுத் தகர்க்கிறார்கள்; இது கேவலம் எதிரி புறப்படுவதை தடுப்பதற்காக மட்டுமல்ல, சேதம்செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு 500 டன் படகும், எதிரியின் பிரயாண வசதியை மீடவும் பாடுகிறது.

நடு நிலைமை வகிக்கும் தேசத்தார் சொல்லுகிறார்கள்: “ஜெர்மனியின் யுத்த பலம் இதற்குள்ளாகவே ஐந்தில் ஒரு பாகத்தின் அளவிற்கு அழிந்துபோய் விட்டது” என்று. இதெல்லாம் எதிர்ப்பு ஆகாது என்றால், எதுதான் எதிர்ப்பு ஆகும்?

அந்தப் ப்ரென்னர் கணவாய் விருந்து.

ஒரு துணுக்கு, ஸ்காட்லாந்த் தேசத்தவர் ஒருவர் அதே தேசத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு பேர்வழியிடம் நேர்த்தியாகக் காணப்பட்ட ஒரு புகைச்சுருட்டைக் கொடுத்தார். அதற்கு இரண்டாவது பேர்வழி “என்ன கோளார் அந்தச் சுருட்டில்?” என்றார். அதைக்கேட்டு முதலாவது பேர்வழி ஆயாசப்படவில்லை.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷாரின் விமான நஷ்டமும்; குண்டுகளால் விளையும் சேதமும்.

25—10—40. (வென்கிழமை)—தொடர்ச்சி. இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் பல இடங்களில் தீப் பிடித்தது. ஆனால் உடனே அணைத்து விட்டார்கள்.

மிட்லண்ட்ஸி (Midlands)ல் ஒருபட்டணம், ஸ்காட்லாந்தி (Scotland)ன் கீழ்க்கரையில் பல இடங்கள். சில கட்டடங்கள் இடிந்தன.

14 விமானங்கள். 10 விமானங்கள்; 7 விமானிகள் உயிர் தப்பினர்.

துணைகாவல் கப்பல்கள்.—இங்கிலீஷ் கால் வாய் (English Channel). சேதமேயில்லை.

26—10—40. (சனிக்கிழமை). பகலில்.—லண்டன் (London) (சில எதிரி விமானங்களே தென்பட்டன), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் சில இடங்கள், மேற்கு மிட்லண்ட்ஸி (Midlands)ல் ஒரு பட்டணம். சேதமேயில்லை, சிலருக்குக் காயம், கட்டடங்களுக்குச் சொற்பச்சேதம்.

இரவில்.—லண்டன் (London), மிட்லண்ட்ஸி (Midlands)ல் ஒரு பட்டணம், தீப்பிடித்தது; ஆனால் உடனே அணைக்கப் பட்டுவிட்டது.

தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் பல இடங்கள். 5 விமானங்கள். 2 விமானங்கள்.

27—10—40. (ராயிற்றுக்கிழமை). பகலில்.—லண்டன் (London), ஹாம்ப்ஷயர் (Hampshire), தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் பல இடங்கள். சொற்பச்சேதம். சிலருக்குக் காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London)—(நடவடிக்கை பலமாக இல்லை). மர்ஸிஸைட் (Merseyside), மிட்லாண்ட்ஸி (Midlands)-ல் ஒரு பட்டணம், தென் வேல்ஸ் (Wales)-ல் சில பாகங்கள், வட மேற்கு இங்கிலாந்து (England) 10 விமானங்கள். 10 விமானங்கள்; 6 விமானிகள் உயிர் தப்பினர்.

காரிஸ்ஸா (Garissa), மாலிண்டி (Malindi), மால்டா (Malta). 2 விமானங்கள். நஷ்டமே இல்லை.

இதைப்போலவே, ஹிட்லர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், வெளித்தோற்றத்தைக் கொண்டு ஏமாறக்கூடாது. உள்ளொன்றுவைத்துப் புறமொன்று பேசுவதில் புலி. ஆகையால் அந்தப் ப்ரென்னர் கணவரையில் ஹிட்லர் வெளியிட்டதாக சொல்லப்படும் பேச்சை நம்பக்கூடாது. இங்கிலாந்தை தான் எதிர்த்ததில் ஆங்கிலேயர் மசியாதபடியால், பால்கன் நாடுகளைத் தான் வியாபிக்கப்போவதாகவும், டார் டனல்ஸ்சை எதிர்க்கப்போவதாகவும், மத்திய கீழ்ப்பூமிகளிலுள்ள எண்ணெய்ப் பிரதேசங்களை அபகரிக்கப்போவதாகவும், ஸுயெஸில் (Suez) பெரிய யுத்தத் துறைமுகம் கட்டப்போவதாகவும், ஹிட்லர் சொன்னாராம். நாம் உடனே யோசிக்கவேண்டியதென்னவென்றால், ஹிட்லர் வேறு செய்யக்கூடியதென்ன வென்பது. மேலே சொன்ன விதமாக உளறிவிட்டு, ஜெனரல் ப்ரான்கோ (General Franco) அனுமதி பெற்றே, பெருமலோ, ஸ்பெயின் (Spain) தேசம் வழியாகப் படையெடுக்கலாம் என்று நாம் ஊகிக்கலாம். இந்தப் பேச்சும் (Berlin) பெர்லினிலிருந்து கசிந்து கசிந்து வந்ததாகப் பிரஸ்தாபப்படுவதால் நாம் அப்படி எண்ணுவது தவறல்ல.

இதிலிருந்து இரண்டு விஷயங்கள் ஊகிக்கக்கூடியதாக விருக்கின்றன. அந்த அனுமானம் சரி. அவையாவன:—

(1) ஹிட்லர் பிரிடனை (Britain) எதிர்த்து ஒன்றும் ஆகவில்லை யென்ற காரணத்தால் பிரிடனின் சாம்ராஜ்ய நாடுகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எதிர்க்கத் தயாராகிறான் என்பது ஒன்று;

(2) இந்த யுத்தத்தின் முக்கியமுனை மத்தியதரைக்கடல். அங்கே தான் முக்கியமான சண்டை நடைபெறும் என்பது ஒன்று.

அதனால் தான் ஜெர்மானியர் ருமேனியா (Rumania)-க்குள்ளும் பல்கேரியா (Bulgaria)-க்குள்ளும் வியாபிக்கிறார்கள்; அதனால்தான் அல்பேனியா-யுகோஸ்லாவ் (Albania-Yugoslav) எல்லைப் புறத்தில் பட்டாளங்களை சேகரிக்கிறார்கள்; இதன் நோக்கம் கிரீஸ் (Greece)-ஐயும் துருக்கி (Turkey)-ஐயும் பயமுறுத்தி ஜெர்மானியர் கட்சியை சேரும்படி அடித்தல்; ஸ்பெயின் (Spain) வழியே மேல் பாலைவனம் போய் எகிப்து (Egypt)-ஐ “எதிர்க்கும்” இத்தாலியருக்கு சகாயம் அனுப்ப முயற்சிசெய்வார்கள்.

நடக்கட்டும். இந்த “மத்தியதரைக் கடல் சண்டை” இந்த பெரும் போரில் முக்கியச் சண்டையாகவிருக்கப்போகிறதென்றால், இங்கிலாந்திற்கு பயமில்லை. யுத்த சாஸ்திர விஷயங்களை கவனிக்க இதில் சந்தேகமில்லை. கீழே கிடக்கிற எலும்புத் துண்டை யார் எடுத்துக்கொள்வது என்று சாதாரண நாய் ஒன்று வேட்டை நாயுடன் சண்டைபோடுவது போலல்ல. பிரிடனின் ஒப்பில்லாக்கப்பல் பட்டாளமென்ன, வட ஆபிரிக்கா (North Africa) நேசமான துருக்கி (Turkey) தேசம் இவைகளில் காபந்தான ஸ்தலங்கள், உலகளாவியதும் ராஜ விசுவாசம் நிரம்பியதுமான சாம்ராஜ்ய நாடுகளிலுள்ள கணக்கிடமுடியாத சொத்து சம்பத்து களென்ன, இவைகள் பலத்தால் பிரிடன் வெற்றியடையும் என்பது நிச்சயம். மத்தியதரைக் கடலென்ன, பிரிடின் சாம்ராஜ்ய போக்கு வரத்து சாதனங்கள் என்ன, இவைகளெல்லாம் இங்கிலாந்தின் வசம் இருந்து வருகின்றன.

ஜப்பானின் வில்லங்கம்.

ஹிட்லர் உடன்படிக்கையால் ஜப்பானுக்கு லாபமில்லை, வம்புதான், என்று சென்ற வாரம் ஊகிக்கப்பட்டது. அந்த ஊகம் சரிதான் என்று அத்தாக்ஷி வெரு விவரவில் கிடைத்துவிட்டது.

(1) ஜப்பானியர் அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்தாரிடம் (U. S. A.) சமாதானமாக—கொஞ்சம் தலைவணங்கியே—நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரு அமெரிக்க மாலுமியை ஒரு ஜப்பானிய போலீஸ்காரன் கைதி பண்ணினது “நியாயமற்ற காரியம்” என்று மூர்க்கமான ஜப்பானியர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார் என்றால், அர்த்தமென்னவென்று நீங்களே யோசியுங்கள்! மேலும், “அமெரிக்காவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் பேசி ஒழுங்குபண்ணவேண்டிய தேவையென்றுமில்லை” யென்று செருக்குடன் சில நாட்களுக்கு முந்தான் ஜப்பானிய பர இலாகா அதிகாரிகள் பேசியிருக்க, இப்போது ஜப்பானிய பர இலாகா மந்திரி “மூவர் அமெரிக்கர்கள் பேசியிருக்க, இப்போது ஜப்பானிய பர இலாகா மந்திரி “மூவர் உடன்படிக்கையைப்பற்றி அமெரிக்கர் தப்பெண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள், அது அவர்களுக்கு விரோதமானதல்ல, அவர்கள் சாதகார்த்தம் பேசப்பட்டது” என்று சமாதானம் கூறுகிறார்கள்!

(2) பிரிடனை பார்த்து ஜப்பானியர் கொஞ்சம் உருமுகிறார்கள், அதவும், இதென்னடா உபத்திரவம் என்ற ஸ்மரணையுடன் உருமுகிறார்கள். “பர்மா சாலை” திறக்கப்பட்ட விஷயமாக ஜப்பானியர் பேச்சு “மீசையில் மண் ஒட்ட சாலை” என்ற பாவனையாக பேசுகிறார்கள். ஏன்? பிரிடனுக்கு வலுவுக்கும் வில்லை” என்ற பாவனையாக பேசுகிறார்கள். ஏன்? பிரிடனுக்கு வலுவுக்கும் சிறை வில்லையென்ற உணர்ச்சிதான் காரணம்.

(3) மூவர் உடன்படிக்கையைப்பற்றி என்ன செய்வதென்று அவர்களுக்கே புலப்படவில்லை! பர இலாகா மந்திரி Mr. மட்குகோ, அக்டோபர் 2-ம் தேதி சொன்னார் “உடன்படிக்கையால் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் சம்மந்தப்படுவோம் என்று அர்த்தமில்லை” என்றார். அக்டோபர் 12-ல் “யுத்தத்தில் ஜெர்மானியரும் இதரலியரும் அபஜயமடைவாரென்று தோன்றினால், ஜப்பானியர் அவர்களுக்கு உதவத் தயாராகவிருக்கவேணும்” என்றார். 4 வருஷம் ஏராளமான பணச் செலவு செய்து, சீனாவுடன் சண்டைக்குப்போய் மாட்டிக்கொண்டு விழிக்கும் ஜப்பானியருக்கு இந்தப் பேச்சு காதில் நாராசம் பாய்ந்ததுபோலிருக்கும்.

(4) இந்த வாரம் முழுமையும், வந்த செய்தி சீன தளகர்த்தரான சியாங்-கி-செக்குக்கு ஜப்பானியர் விடுத்த சமாதான ஷரத்துக்களைப்பற்றிய செய்திகள். அந்த சீன தளகர்த்தர் யார்? “ஆசியாவில் புது முறையை சீனர் ஒப்புக்கொள்ளும் வரை விடமாட்டோம்” என்று எந்த சீன தேசத்தைப்பற்றி சபதம் கூறினார்களோ அந்த சீன தேசத்துத் தலைவர் அவர்.

இதெல்லாம் கவனிக்க, புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட பெல்ஷாஜாப்போல், தலையெழுத்தை முன்னமேயே சுவற்றில் எழுதப்பட்டு கண்ணிற்கு புலப்படுவது போலிருக்கிறது.

ஐக்கிய தேசத்தலைவர் தேர்ந்தெடுத்தல்.

ஜனநாயக ஆட்சி யென்ற யந்திரத்தில் மன்போய் புகுந்ததுபோல் இடை யூறுக்கு ஆஸ்பதமாகவில்லாமற்போனால், அமெரிக்காவில் சமீபிக்குற தேருதல் ஹாஸ்யகரமாகவிருக்கும். Mr. ரூஸ்வெல்ட்டை (Mr. Roosevelt) ஹிட்லர் தனது முக்கிய விரோதிகளில் ஒருவனாகக் கருதுகிறான். ஆகையால் அவர் கட்சி தோல்வி யடைய வேலைசெய்ய ஐந்தாம்படையைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறான். இருந்தபோதி லும் பாருங்கள், ரூஸ்வெல்டை தேர்தலில் எதிர்க்கும் வெண்டெல் வில்கி (Wendell Wilkie) என்பவர், பிரிடனுக்கு சகாயம் செய்வதில் முயற்சி குறையும் தாமதமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ரூஸ்வெல்ட் பேரில் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்! யார் நாலு வருஷகாலத்திற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் அமெரிக்க ஜனங்களின் மனோபாவம் எப்படியிருக்கிறதென்பதற்கு சில அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. வெண்டல் வில்கி ரூஸ்வெல்டைத் தோற்கடிப்பாரென்று தோன்றவில்லை. ஒருவாறு தோற்கடித்தாரென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்; அடியிற்கண்ட விஷயங்களை அவர் மாற்றுவாரா அல்லது பிரயோஜனமற்றதாகச் செய்வாரா?

(1) ராணுவப்படையில் சேராத ஆங்கிலேயர்கள் இப்போது தனிமையில் விமானம் ஓட்ட ஐக்கிய தேச விமானப்படை போதனாசாலைகளில் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

(2) ஸ்வீடனுக்காக தயார்செய்யப்பட்ட கீழேபாய்ந்து குண்டுகள்போடும் விமானங்களில் 100, பிரிடனுக்குக்கொடுப்பதாக பேச்சு. (இப்பால் கொடுத்தாகியும் விட்டது!).

(3) கப்பற்படை தலைவர், அட்மிரல் ரிச்சர்ட்ஸன் (Admiral Richardson) தனது கப்பல்களுக்கு ஆள் தேவையென்று ஆயிரக்கணக்கான ஆட்களை ஹவாய் (Hawaii) தீவுக்குக்கொண்டுபோவதாக வெளியிட்டிருக்கிறார்.

(4) அலாஸ்காவில் கப்பற்படை துறைமுகங்கள் பலப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. நவம்பர் மாதம் 7-ம் தேதி கப்பற்படை கையிருப்பு ரெஜிமென்ட் மூன்று யுத்த சன்னத்தமாகப் போகிறார்கள். யுத்த விமான தயாரிப்பு, தீவிரமாக நடக்கிறது. நாள் முழுவதும் வேலைசெய்து வருகிறார்கள்.

(5) ஆசியாபுரத்து கப்பற்படைக்கு பதிலி உத்தியோகஸ்தர்கள், மனைவிகளை அழைத்துப்போகாமல், தங்கள் கப்பல்களில் போய்சேறுமாறு உத்தரவிடப் பட்டிருக்கிறார்கள். சீயம் தேசத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட 10 குண்டு போடும் விமானங்கள் மானில்லா (Manilla) என்ற அமெரிக்காவுக்கு சொந்தமான தீவில் இறக்கப்பட்டன.

(6) அக்டோபர் 8-ம் தேதி பதிப்பில், “மியமி ஹெரால்ட்” (Miami Herald) என்ற பத்திரிக்கை பின் வருமாறு அப்பட்டையாகப் பிரசுரித்திருக்கிறார்கள், “ஜப்பான் நாலு வருஷம் யுத்தம் செய்தும் சீனாவை தோற்கடிக்கமுடியாத

நிலைமையில் அமெரிக்காவின் அளவுகிடந்த பலமும் முஸ்தீபுகளும் ஒரு பக்கம் மும்முரமாய் இருக்கின்றன.”

(7) அக்டோபர் 6-ம் தேதி பதிப்பில், “நியூயார்க் டைம்ஸ்” பத்திரிகையில் பதிப்பு:

(i) “குண்டு—திருஷ்டி” என்ற ரகசியம் உள்பட, அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்த எல்லா ரகசியங்களையும் சொல்லி பிரத்யக்ஷமாக பிரிடனுக்கு சகாயம் செய்யவேண்டுமென்றும் (இது செய்தாய்விட்டது).

(ii) கீழண்டை பிரதேச சம்பந்தமாக இருவரும் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி ஆங்கில—அமெரிக்க உடன்படிக்கை.

(iii) அமெரிக்கர் நடு நிலைமை சம்பந்தமாகவும், கடன் கொடுத்துதலும் சம்பந்தமாகவும் இருக்கும் சட்டங்களின் கடுமையைக் குறைத்தல் (இது அநேக மாய் முடிந்துவிட்டது) முதலிய விஷயங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்று அதிகார வர்க்கத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

ஒரு மாகாணமும் ஒரு ஸமஸ்தானமும்.

மாகாணமென்பது சென்னை ராஜதானி; ஸமஸ்தானமென்பது நாம். நமது தாராளத்தையும் ராஜவிசுவாசத்தையும் நினைத்து நாம் பெருமையடையலாம். சென்னை கவர்னர் பிரபுவின் யுத்த நிதி அரைக்கோடிக்குமேல் போய்விட்டது; பொங்கல் வருமுன் இன்னமொரு அரைக்கோடி சேர்க்க நோக்கமும் இருக்கிறது!

இங்கே, புதுக்கோட்டையில், வைலிராய் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே ஒரு லக்ஷ ரூபாய் அனுப்பிவிட்டோம்; ஏறக்குறைய இன்னமொரு அரை லக்ஷம் சீக்கிரம் அனுப்பத் தயாரிலிருக்கிறது. சென்ற வாரந்தான் நகரத்தார்கள் 77,000 ரூபாய்க்கு ஒரு செக் (Cheque) நமது H. H. the Raja அவர்களிடம் சமர்ப்பித் தார்கள். அதைக்கொண்டு பீவர்ப்ரூக் பிரபுவால் (Lord Beaverbrook) ஒரு யுத்த விமானம் வாங்கப்படும்.

இரண்டரை லக்ஷமென்பது, ஐம்பது லக்ஷத்தில் 20-ல் ஒரு அம்சம். நமது ஸமஸ்தானத்தின் ஜனத்தொகை சென்னை ராஜதானியின் ஜனத்தொகையில் 120-ல் ஒரு அம்சம். நமது கொடையால் புதுக்கோட்டைக்கு பெருமை! இந்த ஊக்கத்தை கைவிடாமல் கார்ப்போமாக!

பிரிடன் பேசுகிறது.

(ஜே. பீ. பிரீஸ்ட்லி ஒலிபரப்பியது).

வந்தனம்.

நேற்று மாலை விமான நிலையத் திற்கு வந்து சேர்ந்தேன். அந்த நிலையத்தைச் சற்று தூரத்திலிருந்து கண்டு பிடிக்கவோ, பார்க்கவோ கூடவில்லை. ஆயினும் பூராவாகப்பார்த்தால் அது ஒரு சிறிய பட்டணம்போலிருக்கிறது. இந்தப் பூதாசாரமான வெடி விமானங்களின் (bombers) தேவைகளுக்கு ஸ்பிராசெய்ய ஆஸாமிகளின் பட்டாளம் வேண்டியிருக்கிறது. விமானப் படையென்றால் விமானிகளையும், துப்பாக்கிதார்களையும் நினைக்கிறோம். அவர்களைத்தவிர, கணக்கற்ற ஸூக்ஸும ரூனிகளும், நிலயக்காரர்களும், ஸங்கேதக்காரர்களும் (Signallers) இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இவ்வளவு பெரிய ஏற்பாடு.

நான்போய்ச் சேர்ந்தபொழுது தான் “திட்டமிடுதல்” (Briefing) என்ற வேலையானது முடிந்துகொண்டிருந்தது. “திட்டமிடுதல்” என்பதின் அர்த்தம் என்னவென்றால், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள், உளவு உத்தியோகஸ்தர்கள், விமானங்களில் செல்லும் ஆஸாமிகள் எல்லோரும்கூடி, அங்கு பெரிதாக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கும் புகைப்படங்களிலிருந்து குறிகளைப் பொறுக்கி, அன்று இரவு படையெடுக்க வேண்டிய எல்லாத் தகவல்களும் குறிப்பிட்ட விமான அணிக்கு ஆக்ஷர

கள்மூலம் கொடுக்கப்படும். பிரிடிஷ் விமானப்படை எப்பொழுதும் குறிதவறாமல் வெடி போடவேண்டுமென்றும், அக்குறிகள் ராணுவ சம்பந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் வர்ஜாவர்ஜமின்றி, ஜெர்மானியர் சந்தோஷத்துடன் வெடிபோடும் வழக்கத்தைத்தாங்கள் அறவே தள்ளவேண்டும் என்றும் நிகுதியாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம் ஆட்கள் எந்தக் குறியைத் தாக்கவேண்டும் என்று வெகு குறிப்பாகக் காட்டப்பட்டு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அந்தத் திட்டமிடும் கூட்டங்களில், அவரவர்களின் பாதைகளும் நிச்சயம் செய்யப்படுகின்றன. அங்கு கிடக்கும் தேச படங்கள் நம் மனதைக் கலங்கச்செய்யும் வகைகளாகயிருக்கும்.

நான் அங்கு சில விமானிகளோடு பரிச்சயம் செய்விக்கப்பட்டேன். அவர்களில் சிலர் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள். சிலர் சார்ஜண்டிகள். ஒருவர் அணித்தலைவர். அவர்கள் அன்று இரவு படையெடுத்துச் செல்பவர்கள். அன்று புறப்படப்போகும் படையெடுப்பின் விவரங்கள் ஒன்றையும் விடாமல் கவனிப்பதற்காக, சேக்கிரமாக மாலை உண்டியை முடித்துக்கொண்டேன். அங்கு யாராவது சிரமம், அவசரம், படப்புக்க காட்டவேண்டுமே; கிடையாது. எல்லாம் அமைதியாகவும், சீராகவும்

இருந்தது. ஒரு பெரிய யந்திரம் மிருதுவாக வேலை செய்வதுபோலிருந்தது. அது என் மனதைக் கவர்ந்தது. அப்பொழுதுதான் நாஸிகளுடைய முக்கியமான போக்குவரத்துகளையும், யுத்தத் தொழில்களையும் எவ்வாறு இரவில் பிரிடிஷ் விமானப்படை நாசம் செய்கிறது என்று அறிந்தேன்.

அணித்தலைவருடன் சென்றேன். முன் அவர் பெரியபோர்புரியும் விமானியாக இருந்தவர். பராக்கிரமங்களுக்காக மூன்று தனித்தனி பதக்க வரிசைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவர். அவருடன் சென்று, வெகு தூரம் பறப்பதற்காகத் தயாரிக்கப்படும் விமானங்களைப் பார்வையிட்டேன். ஒரு விமானத்தின் அடியிலிருந்த ஒரு கதவைத் திறந்து பார்க்கவேண்டுமென்று அவர் உறுத்தினார். அங்கு தட்டுகளில் வைத்திருந்த வெடிகளைக் காண்பித்தார். அந்தப் பெரிய வெடிகளுக்குருகே சில அங்குலங்கள் தானிருக்கும் என்பதலை. அப்படி என் தலையை அவர் பிடித்துக்கொண்டு, அவைகளை வெடிக் கச்செய்யும் உள் மர்மங்களை எடுத்து விவரித்தார். “என்ன? சொன்னது புரிந்ததா?” என்று கேட்டார். “ஆமா, ஆமா, புரிந்தது” என்று வெகு வேகமாக பதில் சொன்னேன். “ஓனால் எனக்கொன்றும் புரியவில்லை. எவ்வளவு சேக்கிரத்தில் எவ்வளவு தூரம் அந்த இடத்தைவிட்டு நகரலாம் என்ற ஒரு எண்ணம்தான் எனக்கிருந்தது.

விமானங்கள் கிளம்பும் சமயம் வந்தது. அந்த விஸ்தாரமான விமான வெளியையும், ஒடி பாதையையும் பார்க்கக்கூடிய உயர்ந்த கோபுரத்தின் மேல் ஏறினோம். அன்று மாலை நான்

கண்ட ஸூரியாஸ்தமனம் இங்கிலாந்தில் இதுவரை நான் கண்டிராத விசேஷமான அஸ்தமனம் என்று நான் உண்மையில் நினைக்கிறேன். அது ஒரு அசல் பாலைவன அஸ்தமனம். அது எகிப்து தேசத்தையும், எரிஜோனா பிரதேசத்தையும் ரூபகமூட்டியது. செங்காந்திகொண்ட ஆகாயத்தில் கருமேகங்களின் கரைகளும், கீழ் வானத்தில் லேசான சிகப்புக்கொண்ட பின்காந்தியும் அவ்வாறு ரூபகமூட்டியது. மாலைக் காந்தியும் மங்கத்தொடங்கிற்று. ஸங்கேத வெளிச்சங்களும் மின்ன ஆரம்பித்தன. பருத்த விமான யந்திரங்கள் அலறின. ஒரு விமானத்தின் பின் மற்றொரு விமானமாக அலறிக் கொண்டு மைதானத்தில் ஒடிக்களம் பிற்று.

அந்த விஸ்தாரமான விமான மைதானத்தில் அந்த விமானங்களும் ஒத்தை பச்சைக் கண்ணுடைய விசித்திரப் பூச்சிகளைப்போலத் தோன்றின. அச்சமயம் தூதுகொண்டு ஒரு மோட்டார் அவைகளில் ஒன்றினருகே வந்த சமயம்தான் விமானத்தின் பருமன் விளங்கிற்று. அந்த விமானத்தினருகே நின்ற மோட்டாரும், குழந்தைகளின் பொம்மை மோட்டார்போல் தோன்றிற்று. இப்படியாக அவ்விமானங்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாக நிகுதிசெய்யப்பட்ட குறிகளை அழிக்கவல்ல கருவிகளை வயிற்றில் சேகரித்துக்கொண்டு, சீரான கர்ஜையுடன் கிளம்பி ஜாஸ்தியாகவரும் இருட்டிற்குள் சென்றன. அவைகளின் குறி என்னவென்று நான் சொல்லமுடியாது; ஆனால் கடல் தாண்டி நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு

லக்ஷியம் என்பது நிச்சயம். அந்த லக்ஷிய வஸ்துவுக்கு தனக்கு என்ன கதி வரப்போகிறதென்று தெரியாது. ஆயினும் அதுவும், அதற்கருகாண்மையும் புகைப்படமெடுக்கப்பட்டு நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆங்கிலச் சந்திவேளையில் அனுப்பப்பட்ட விமானக்கூட்டமும், நெருப்பும் நாசமும்கொண்டு ஐரோப்பா பாதி பாகத்தைத் தாக்கச்சென்றது.

இப்பொழுது கணப்பிற்கும் உண்டிச்சாலையின் ஸந்தோஷ சப்தங்களுக்கும் திரும்பிவந்தோம். அங்கு நான்கு பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு மேஜையைச் சுற்றி உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு புதிர் பிரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்த சிலர் வம்பு பேசிக்கொண்டும், வாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். வெகு தூரமான லக்ஷியங்களை நோக்கித் தாக்குவதற்கு நம் விமானங்கள் சென்றிருக்கும் அளவில் நாம் அமைதியாக இருக்கும் காலமல்லவென்று நினைத்தேன். தகவல்கள் அறியும் உத்தியோகஸ்தர்களுடன் சிறிது பேசினேன். தகவலறிவு என்பது உண்மையான தகவல்களறிவதே. முதலில் குறிகளைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பிரிடிஷ் விமானப் படை வெகு தந்திரமாயும், மெச்சுத் தக்கப் பண்புடனும், பிரதி ராத்திரியும் சரியான குறிகளைப்பொறுக்கி எடுத்துக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். அக்குறிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகையால், குறிதவறா குண்டு வீச்சுக்கு இந்தத் தகவலறியும் இலாகாவும், ஒவ்வொரு விமானியென்ன, அவர்களின் அணி என்ன, அவைகள்

எல்லாம் அவைகள் மூலமாய் மேல் இலாகாவுக்குத் தகவல் அனுப்பிவருவதற்குவேண்டிய வெகு உயரிய ஸாதனமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெளியில் சென்றிருக்கும் யந்திரங்கள், குண்டிவீசும் வேலையை முடித்துக் கொண்டு திரும்பிவரும்வரை நான்கொஞ்சம் முயற்சித்தாவது தூங்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆகையால் காலியாகயிருந்த ஒரு படுக்கையறைக்குள் சென்று சற்று கண்ணை மூடினேன். பிறகு திரும்பிவந்தவர்களின் அற்புதமான நாடகம்போன்ற செயல்களைக்கேட்கத் தயாராக விழித்துக்கொண்டேன். ஆகாயத்தில் சில நகைத்திரங்கள் குளிர்த்து சிலிர்த்துக்கொண்டிருந்தன. இன்னும் இரவு இருண்டதான் இருந்தது. கொஞ்சம் நடுங்கிக்கொண்டே கார்ய அறைக்குச் சென்றேன். மனோகரமான குடான தேத்தண்ணீர் கொஞ்சம் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுடன் அருந்தினேன். அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள், தத்தம் வேலையிலமர்ந்து விமானங்கள் திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கும் தகவல்கள்படி படத்தில் குறித்துக்கொண்டுவருவதை உற்று நோக்கினேன். அதுவரை எல்லாம் கேட்கும் என்றும், அவர்கள் வரும் வழியை விவரித்தும், ரகஸ்ய சங்கேதச் செய்திகள் இரவு முழுவதும் வந்துகொண்டிருந்தன. உள்நாட்டில் வெகு தூரத்திலும், அருகிலும் வந்து தாக்கும், சத்துரு விமானங்களைப்பற்றிய இதர செய்திகளும் வந்து கொண்டிருந்தன.

இரவு, வெளியில் காலியாகவும் இருண்டிருந்தபோதிலும் அச்சமயம் ஆகாய மார்க்கம் நடந்த கார்யங்களால் வெகு கலகலப்பாகத் தோன்றிற்று.

அந்தரிக்கூடும் ஸங்கேதத்துகளை நிரம்பி மோதிக்கொண்டிருந்தது. இதற்குள் விமானங்களும் தத்தம் குறிகளை அடைந்துவிட்டனவென்றும், அவைகள் திரும்பிவர வில்லையென்றும், அவர்களிருக்கும் இடகுறிகளைப்பற்றி அவைகளிடமிருந்து தகவல் வராததால், அவைகள் தாத்காலிகமாக மறைந்துபோயினவோ என்றும் தோன்றிற்று.

சற்று நேரத்திற்குமுன் நான் சந்தித்திருந்த ஒரு தகவல் அறியும் உத்தியோகஸ்தரும் முகத்தில் தூக்கத்தின் சின்னங்கூடியில்லாமல் உள்ளே வந்தார். திரும்பிவரும் விமானிகளை கேள்விகள் கேட்கும் பெரியவேலைக்காக மேஜைகளையும் காசிடங்களையும் தயார் செய்தார். திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும் யந்திரங்களைப்பற்றிய செய்தியை அறிவித்து டெலிபோன் மணியடித்துக்கொண்டிருந்தது. ஒன்று இரண்டு விமானங்கள் ஸமீபித்துக்கொண்டிருந்தன. கடைசியாக ஒரு ரீங்காரம் கேட்டது. முதன்முதலாக வந்த விமானம் விமான மைதானத்தைச்சுற்றி வளைந்துவருகிறதென்று தெரிந்துகொண்டோம். ஒன்று இரண்டு விமானங்களுடன் தந்தியில்லா டெலிபோன் மூலம் ஸம்பந்தம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டது. தந்தியில்லா விசை யோட்டுவோனின் அருகே நின்றால் ஆகாயத்திலிருந்து பல குரல்கள் கேட்டன. கொஞ்சம் மனதிற்கு பயமளிக்கக்கூடியதாகயிருந்தன. ராணுவ நாணய மாற்று சாலையோவென்று நினைக்கும்படியாக கரும்பலகைகளில் எண்ணிக்கைகளை எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். உயரத்தில் ரீங்காரம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நிமிஷ

மும் டெலிபோன் அடித்துக்கொண்டிருந்தது. குழாய்களும் சிகரட்டுகளும் பற்றவைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆவி பரக்கும் தேத்தண்ணீரும் காபியும் மேலும் மேலும் பரிசாரகர்களால் வழங்கப்பட்டது. தகவலறியும் உத்தியோகஸ்தர்களும் சாய்வுமேஜைக்குப் பின்னால் பென்சிலைத் தீட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கண்களிலிருந்த ஒளியிலிருந்து, அவர்கள் மூளைகளையும் தீட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது திண்ணம். இப்பொழுது இருந்து இன்னும் மேலும் அவர்களுடைய வேலை மறுபடி ஆரம்பித்தது. விமானிகள் இறங்கி வந்தவுடன் தகவலறியும் உத்தியோகஸ்தர்களால் கேட்கப்படும் பல கேள்விகளுக்கு ஜாக்கிரதையாக அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டும். வழியில் என்ன நடந்ததென்றும், குறிகள் எவ்வாறு தென்பட்டதென்றும், அவை பேரில் எவ்வாறு வெடி வீசப்பட்டதென்றும், அதன்மேல் என்ன நடந்ததென்றும், எதிர்ப்பு எவ்விதமிருந்ததென்றும், எதிர்ப்பின் அளவு எவ்வளவென்றும், அது பெரும்பாலும் விமானவீழ்ச்சி பிரங்குகள் தான்—இன்னும் என்ன என்ன விஷயங்களைப்பற்றி விமானிகள் விவரிக்க விரும்புகிறார்களோ அவைகளையும் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் கேட்டு அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மெத்தைபோல் அடைக்கப்பட்ட தோல்சட்டை தரித்துக்கொண்டிருந்த அணித்தலைவன் இப்பொழுது எங்கு டம் வந்துவிட்டார். அவர் ஒரு பருத்த தேகத்தையுடையவர். அவர் ஒவ்வொன்றையும் கவனித்து வந்தார். அவருடைய ஆசிரமிகள் வருவதை ஒரு

மூத்த ஸகோதரர்போல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். கடைசியாக ஒரு விமானி திரும்பிவந்தார். கொஞ்சம் விழித்துவிழித்துப் பார்த்துக்கொண்டு, கொஞ்சம் குலுக்கப்பட்டவராகத் தோன்றினாரே ஒழிய இளைத்தவராகவோ, களைத்தவராகவோ, கவலையுற்றவராகவோ தோன்றவில்லை. கேள்விகள் ஆரம்பமாயிற்று. முதலில் அவைமனைதைக் கவரக்கூடியதாயிருந்தன. ஏனெனில், எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் இருளில் நடந்த சம்பவங்களைக் கோர்த்து ஒரு சித்திரத்தை ஒருவர் வரைந்துகொள்ளக் கூடியதாகவிருந்தது. வேலையில்லாமல் சாதாரணமாய் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, ஒரு துட்பமான சங்கதியைக்கூட விடாது சேகரிக்க அங்கு திருப்பித்திருப்பி கேட்கும் கேள்விகளும் பதில்களும், முடிவில்லாமல் குறித்துக்கொள்வதும், வெகு ஸ்வாஸ்யமற்றதாகயிருக்கும். ஆனால் டெலிபோன் கேட்பவரிடம் உட்கார்ந்து அவர் செய்யும் வேலைகளை கவனிப்பதும், வந்துசேர்ந்ததாக அறிவித்துக்கொள்ளாத விமானங்களைக் கூப்பிடுவதும், எதிரி விமானங்களின் சலனங்களைக்குறிப்பதும் வெகு ஸ்வாஸ்யமாகவிருந்தது. அல்லது ஸங்கேத அறைக்குள் சென்று உயரே பறக்கும் யந்திரங்களிலுள்ளவர்களுடைய குரல்களைக்கேட்பதும் வெகு உத்சாகரமாக இருந்தது.

பிறகு விமானிகளுக்குமேல் விமானிகளாக வந்தார்கள். கேள்விகளுக்கு மேல்கேள்விகளாக பதிலளித்தார்கள், பிறகு லேசாக சிகரட்டுகள், கோப்பைகளில் காபி. அணித்தலைவன் அங்கு மிங்கும் போய்க்கொண்டும், அங்கு

ஒரு விமானத்திலிருந்து வெளியேறிய இளைய விமானியை முறுவலுடன் வரவேற்றுக்கொண்டும், இங்கு மற்றொரு வரை திடீரென்று ஒரு கேள்விகேட்டுக் கொண்டும் இருந்தார். இதற்குள் வெகு தூரத்திலுள்ள குறிகளுக்கு என்ன ஏற்பட்டதென்று எங்களுக்கு சமாரான அளவுக்கு ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டது. ராணுவ லக்ஷியங்கள் அடிக்கப்பட்டன, தீ மூட்டப்பட்டன, வெகு சேதம் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றும், அந்த பயங்கரமான பிரிடிஷ் விமானப்படை தாக்கிற்று என்றும் கண்டோம்.

வெளியே உதய காலத்தில், குளிர்த சின்னங்கள் தென்பட்டன. இப்பொழுது கொட்டாவி விடாமலும் களைத்ததாகக் காண்பிக்காமலுமிருக்க முடியவில்லை. “குளித்துச் சிற்றுண்டி செய்தல் நலம்” என்று அணித்தலைவர் வெகு அர்த்த புஷ்டியோடு சொன்னார். இரவு வெடிவீசும் விமான நிலயத்தில் சிற்றுண்டி சாதாரண சாப்பாடி அல்ல. அதுதான் அன்றைக்கு பெரிய சாப்பாடி. வேலையெல்லாம் செய்துவிட்டு சாப்பிடும் சாப்பாடி அது தான். போஜன சாலைக்கு நாங்கள் எல்லோரும் சென்றோம். அங்கு நீண்ட மேஜையில் பலவிதமான ஆகாரங்களை உண்டு கொண்டு பல இளைஞர்கள் உட்கார்ந்து இருந்தார்கள். அவர்கள்தான் சற்று முன் சத்தான தேசங்களுக்கு வெகு தூரம் பறந்து சென்று திரும்பி வந்தவர்கள். சற்று முன்தான் அவர்களுடைய ராக்கப்பல்கள் ஆயிரக்கணக்கான வெடி வீச்சுகளின் ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டும், ஒளியால் அதிர்ந்து அசைந்துகொண்டும் பறந்து கொண்டிருந்தவை, முன்புராணங்களில்

வந்த ருத்திராகாரமான போர் வீரர்களைப்போல் அவர்கள் தோற்றவில்லை. பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை நாட்கள் முடியும் மையத்தில் தலைமை உபாத்தியாயரைக்கண்டு பேசவிட்டு வந்த பள்ளிப்பிள்ளைகளைப் போல் தோன்றினார்களே ஒழிய வேறல்ல. அப்படி நான் சொல்லுவதால் ஏதோ வெட்கத்தால் சிவந்து கொண்டிருக்கும் மீசை முளைக்காத பையன்கள் என்ற அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களில் பலர் ஆச்சரியப்படத்தக்க வளர்சியை அடைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரிடமும் ஒரு உல்லாசமும், குதூகலமும் குடிகொண்டிருந்தது.

அவர்களுடைய படை அவ்வளவு உக்கிரமான சத்தியுடனும் தவறுக்குறியுடனும் அடித்து அழிப்பது அவர்களுக்கு யாதொரு ஆச்சரியத்தையும் தரவில்லை. ஏனெனில் நம்முடைய படைகளில் முன்னேறித்தாக்கும் புஜமான விமானப்படையின் விமரிசையும், பலமும், ஜயமும் அவர்களுக்கு ஸர்வஸாதாரணமாகத் தோற்றியது. அவர்கள் காலாக்கினி ஜுவாலையின் ஊடே அப்பெரிய யந்திரங்களில் பறந்து செல்வதும், அல்லது கடலில் விழுந்து விட்டால் அவர்களுடைய சிறிய ரப்பர்படகுகளில் மிதப்பதும் அவர்களுக்கு ஒரு அபாயகரமான செயலாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் பிரிடிஷ் படையென்ற பெரிய யுத்த யந்திரமானது, அதன் உயர்ந்த தகவலறி ஏற

பாட்டின் மூலம் தகவல்கள் தெரிந்துகொண்டு, நாஸி யுத்த தந்திரமானது தகர்த்து உடைந்து நொருங்கும் வரை பிரதி இரவும் தாக்கிக் கொண்டு இருக்கிற தென்மும், அப்பெரிய யந்திரத்தின் ஈட்டி முனையாய் நிற்பவர்கள் தாங்களே யென்றும் அவர்களுக்கும் தெரியும். நாமும் அறிந்ததே.

மற்றொரு விஷயம் அங்கு தெரிந்துகொண்டேன். வெகு கோலாகலமான பராக்ரமங்கள் போலும், வெகு விசேஷ சங்கதிகள் போலும் பொது ஜனங்களுக்குத் தோன்றும் விமானப்படை தாக்குதல்கள் அவர்களுக்கு வெகுசலபமானதாகத் தோன்றிற்று. ஆனால், லக்ஷியங்களைத் தேடுவதும் தொழிற்சாலைகளைக் கண்டு பிடித்து சரியாக குறிவைத்து அடிப்பதும் பொது மக்களுக்கு ஸ்வாஸ்யமற்றதாயினும், அவர்களுக்கு உண்மையான வேலையாகத் தோன்றியது. ஒவ்வொருவராக எழுந்திருந்து, அது விடியற்காலமாயினும், “நல்லிரவாகுக” என்ற வழக்கமான ஆசிகள் கூறி, உறங்கச் சென்றனர். அவர்களுடைய படைப் பதியும் என்னைக்கைக்குலுக்கிவிட்டு அவருடைய உத்தியோக அறைக்குச் சென்றார். ஏனெனில் ஒரு நாளைக்கு 22-மணி சேரம் வேலை செய்யும் பெரிய வெடி விமான நிலயத்தை நடத்தும் வேலை அவருடையது. ஆனால் அது எப்போரப்பட்ட வேலை! எல்லோருக்கும் வந்தனம்.

பிரெஞ்சுக்காரர்களை வெல்ல ஜெர்மானியர்கள்செய்த தந்திரங்கள்.

ஐரோப்பாவை வெல்ல ஹிட்லர் ஐந்து உபாயங்களை
உபயோகிக்கிறார்—1. மிருகபலம்; 2. வசியம்;
3. லஞ்சம்; 4. பொய்ப்பிரசாரம்;
5. டம்பப்பேச்சு.

(இல்லஸ்ட்ரேட்டட் டீக்லி ஆப் இந்தியாவிலிருந்து புத்திராதிபரின் அனுமதியின் பேரில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.)

முறைப்படி, சாஸ்திரப்படி, ஜெர்மானியர் ஸர்க்கஸ் மிருகங்களைப்போல்
மிருகத்தன்மையில் பழக்கப்படுகிறார்கள். இதற்காக சிலம்பக்கூடங்கள்,
வாலிப இயக்கங்கள், திறந்தவெளி—முகாங்கள், சிந்துப்பாட்டுகள், வளந்தான்,
கும்மிகளெல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹிட்லர் காலத்திற்கு முன்
னையே இவைகள் ஆரம்பமாய்விட்டன.

பிற ஆசிரியர்களுடைய கிரந்தங்களிலிருந்து சோரம் செய்து, பிறர் கருத்துக்
களைத் தனதாக்கிக்கொண்டு, சிறிதைப் பெரிதாக்கிச் சொல்லுவதில் ஹிட்லர்
ஸமர்த்தர். இம்மாதிரி கற்பனைகளைச் சேர்த்து, புது தேச திட்டங்கள் அமைத்து
'மைன் காம்ப்' என்னும் புத்தகத்தைப் பதிப்பித்தார். இந்தப் பேத்தலை ஒரு
வரும் மதிக்கவில்லை. ஜெர்மனியில் பெரியோர்கள் இதில் சொல்லியிருப்பது
அசாத்யமென்று தள்ளிவிட்டார்கள். ஆனால், வாலிபர்கள் ஏமாந்து ஹிட்லர்
வலையில் சிக்கிக்கொண்டார்கள்.

மேற்சொன்ன ஐந்து உபாயங்களையும், இந்த வாலிபர்களைக்கொண்டு ஹிட்லர்
நடத்திவருகிறார்.

முதலாவது உபாயத்தின் முக்கிய அம்சம் பலாத்காரமும், மிருகத்
தன்மையும். ஸர்க்கஸ் விளையாட்டில் சாட்டையைச் சுண்டிவெட்டி மிருகங்கள்
உருமுவது, கடிப்பதுபோல் வாலிபர்கள் அடித்துப் பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
இதில் தேர்ச்சி பெறுதலுக்கு அதோ கதி; மானத்தைவிட்டுக் கீழ்ப்
படிந்தவர்களுக்குத் தலைமைப் பதவிகள். இவர்களுக்குப் பயந்து பொது ஜனங்
களும் பவ்யப்பட்டார்கள்.

இந்த மனித மிருகங்கள் யூதர்கள்மேல் ஏவப்பட்டு, அவர்களைப் படாதபாடி
படுத்தினார்கள். இதிலிருந்து இம்சை முறைகளில் நல்ல பழக்கமேற்பட்டது.
இதில் தேர்ச்சியடையாதவர்கள் தள்ளப்பட்டார்கள்.

இதர தேசங்களுக்குள் புகுந்து ஜனங்களைக் கலைப்பது இரண்டாவது உபாய
மாகும். இதற்காக அழகான பெண்களை அனுப்பி, அரசர்கள், ஸர்வாதிகாரிகள்
முதற்கொண்டு, ராணுவ நிபுணர்கள், அதிகாரிகள் உள்பட அனைவரும், மோக
வலையில் சிக்கி, கலைக்கப்பட்டார்கள்.

பொன்னாசை கொண்டவர்கள் லஞ்சம் கொடுக்கப்பட்டார்கள். இது
மூன்றாம் வகைத் தந்திரமாகும். இது சுலபவழி.

ஹிட்லரின் ஐந்தாம்படைத் தந்திரங்களில் தாக்கூண்யமோ, சந்தேகமோ
கிடையாது. எவன் ஒருவன் வலைக்குள் சிக்கவேண்டுமோ அவன் விஷயத்தில்
மேற்சொன்ன தந்திரங்களை ஒவ்வொன்றும்ச் செய்துபார்ப்பார்கள். சிக்கிக்
கொள்ளாவிட்டால், கொன்றுவிடுவார்கள்.

பிரசாரமானது நான்காம் முறையாகும். ஜெர்மானியர்கள் மனதை மாற்ற,
தினசரி பின்வருமாறு உபதேசம் செய்து, ஜனங்கள் இவைகளை மந்திரம் ஜபிப்
பதுபோல் இடைவிடாது நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உபதேசமாகவது
"ஜெர்மானியர்களைவிட வேறு பலிஷ்டர்கள் உலகத்தில் கிடையாது. நாகரீகத்தில்
பிறர்கள் ஜெர்மானியருக்குத் தாழ்ந்தவர்கள். நாகரீகம், கல்வி, உயர் நோக்கங்
கள், அழகிய—உயிர்—வாழ்வு இவைகளெல்லாம் உலகத்துக்கு இவர்களால் போதிக்கப்
பட்டவேண்டும். போதனைக்குட்படாதவர்களுக்கு பலாத்காரம் செய்து
போதிக்கவேண்டும். ஜெர்மானியரைத்தவிர மற்றவர்கள் அரசாளத் திறமை
யற்றவர்கள்." இதே உபதேசம்; இதே ஜபம்.

ஜெர்மன் ஏவலாளர்கள் நடுநிலை நாடுகளில் புகுந்து, பிரிடனுக்குப் பலம்
குன்றிவிட்டதாகப் பயமுறுத்தி, ஜெர்மனி ரக்ஷிக்கத் தயாராயிருப்பதாகச்
சொல்லுகிறார்கள். இதற்காக எந்தப் பொய்யையும் சொல்லி ஏய்த்துவிடுகிறார்கள்.
பொய் வெளிப்பட்டால், ஏதோ எதிர்பார்த்தாத ஸம்பவமென்று மறைத்துவிடு
கிறார்கள்.

பிரசாரத்தில் மற்றொருவிதமுண்டு. அதாவது, கடைத் தேங்காயை வழிப்
பிள்ளையாருக்கு உடைத்துவிடுகிறது; தனக்குச் சொந்தமில்லாததைப் பிறருக்கு
தானம் செய்வது. உதாரணமாக:—தனக்கு உதவி செய்ததற்காக, தனக்குச்
சொந்தமில்லாத போலண்டில் பாதியை ரஷியாவுக்குக் கொடுத்தது; இதாலுக்கு
மத்தியதரைக் கடலின் ஆதிக்கத்தையும், ஸ்பெயினுக்கு ஜிப்ரால்டரையும், வட
ஆபிரிக்காவையும் லஞ்சம் கொடுக்கச் சம்மதித்திருக்கிறது.

டம்பப்பேச்சானது ஐந்தாவது உபாயம். இதனால் பாமர ஜனங்கள் மயங்கி
விடுகிறார்கள். இது யோசித்து, கற்பனை செய்து, நடத்தும் சூழ்ச்சி; இதை
ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளாமல் ஏமாந்துபோகிறார்கள்.

பிரான்ஸைத் தோற்கடிக்க இந்த ஐந்து உபாயங்களும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன.

என்ன தைர்யம்!

இங்கிலாந்தின் தென்பாகத்தில் ஒரு கிராமத்தில் செஞ்சிலுவை நிதிக்குப் பணம் சேர்ப்பதற்காக ஒரு தோட்டத்தில் கொண்டாட்டமொன்று நடந்தது. அப்பொழுது ஜெர்மன் விமானங்கள் அங்கு படையெடுத்து வந்தன. அவைகளைக் கண்டு அஞ்சாது, கொண்டாட்டத்தை அதற்காக நிறுத்தாது, ஊரார் கள் நடத்தி முடித்தார்கள். இதன் விவரம் அங்கு வசிக்கும் ஒரு நண்பரால் கீழே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

“வெகுவாய் ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு மூன்று தடவைகளுக்குக் குறையாது விமானங்கள் எங்கள் ஊருக்கு வந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன. கொண்டாட்ட தினத்துக்கு 6 நாட்களுக்கு முன்புதான் வெடிகுண்டு விமானங் கள் தாழ்ப் பறந்துவந்து யந்திர பிரங்கிகளிலிருந்து குண்டுகளை வீசின. இதற்குப் பயப்படாமல் தோட்டக் கொண்டாட்டத்தை சனிக்கிழமை நடத்தினோம். மேடை களைக் கட்டி அவைகள்மேல் காக்கி சாமான்கள் வைக்கப்பட்டன. பக்கங்களில் சில்லரை வேடிக்கைகள் காட்டப்பட்டன. புல் தரையில் கூத்து விளையாட்டுகள் நடந்தன. மல்பெரி மரத்தடியில் ஷேக்ஸ்பியர் செய்த ‘தவாதச இரவு’ என்ற நாடகம் நடக்கப்பட்டது. இதற்கு அருகாமையில், கூப்பிடுதூரத்தில் ‘இளவரசிச் சந்து’ என்று ஒரு பாதையிருக்கிறது. இதுதான் எலிஸபெத் பால்யத்தில் உல்லாச மாய் நடக்கும் இடமாம். பிறகு இவள் தேசத்துக்கு ராணியாகி, ஷேக்ஸ்பியரை ஆதரித்தாள். ஆகையால், எங்கள் நாடகமேடையானது 16-ம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்தை ஞாபகப்படுத்திற்று. அதில் 20-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நாட்கள் நாடகம் போட்டோம்; அந்த ஊர் பாதிரியாரின் மனைவியென்ன, டாம், டிக், ஜாய்ஸ், அன்னி ஆகிய இவர்களென்ன எல்லோரும் முறையே ஆலிவியா, மால்வோலியோ, ஸர் டோபி, மெரையா முதலிய வேஷங்களைத் தரித்தார்கள். அன்று மழையில்லாது, வானம் களங்கமற்று சூரியன் பிரகாசித்தது. நாடகத்தைப் பார்க்க புல் தரையில் 250 பேர்கள் கூடியிருந்தார்கள். கைக் குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு சிலர் வந்திருந்தார்கள். 20, 30 குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டு நாடக மேடைக்குப் போய் வேஷக்காரர்களோடு நின்றனர். விதூஷகன் ‘யமனே வா, வா’ என்று பாட ஆரம்பித்தபோது சத்துருவின் விமானங்கள் வந்துவிட்டதாக சங்குகள் ஒலமிட்டன. ஆனால் இதற்குப் பயந்து ஒருவராவது ஓடிப்போய்விடவில்லை. நாடகம் நடந்துகொண்டிருந்தது. மறைவிடத்துக்குக் குழந்தைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு பெற்றவர்கள் ஓடுவார்களென்று நினைத்தேன். ஒருவரும் போகவில்லை. மால்வோலியோ எவ்வளவு வேஷ ரூபமோ அவ்வளவு ஜெர்மன் விமானங்களும் பொய்யென்று மதித்து அந்த இடத்தைவிட்டுக் குழந்தை களும் நகரவில்லை; பெற்றோர்களும் அசையவில்லை.”

பிரிடிஷ் விமானப்படையும் நாலிகளின் படையெடுப்பு ஏற்பாடுகளும்.

பிரிடனில் நடந்த சண்டையைப்பற்றி ஐரோப்பா கண்டத்தில் உள்ளவர்களுடைய வியாக்யானம்.

ஜெர்மனியின் விமானபலத்தைப்பற்றி கோயரிங் அறிக்கை. சங்கியையினால் செய்த ஒரு கடைசி முயற்சி.

(யார்க்ஷைர் போஸ்ட் பத்திரிகையின் ராணுவ நிருபர் எழுதியது).

ஐரோப்பா கண்டத்தில் பர ராஜ்யவிவகார மந்திரிகள் இவ்வார்க்கடைசிச் (செப்டம்பர் மாதக்கடைசி) செய்தியில் முக்யமான அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

பிரிடிஷ் கால்வாயின் துறைமுகங்களிலுள்ள கப்பல்களின் நிலை தளர்க்கப்பட்டதென்றும், அவைகளை மறுபடியும் ஒழுங்குப் படுத்த அநேக வாரங் கள் ஆகுமென்றும் வட பிரான்ஸ் தேசத்திலிருந்து ஹிட்லருக்குத் தகவல் கிடைத்திருப்பது ஒன்று. ‘லியா தேசத்தில் இதாலியர்களைப் பின்பற்றிப்போகும் பிரஞ்சுக்காரர்களையும் சுதேசஸ்தர்களையும் பயமுறுத்த எண்ணி வட மேற்கு ஆபிரிக்காவில் யுத்தம் துவக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதை ஸ்பெயின் தேசம் மறுத்து விட்டதென்பது மற்றொன்று.

இவ்விவரம் விஷயங்களும் பிரிடனிலும் எகிப்திலுமுள்ள யுத்தநகங்களை முக்கியமாகப் பாதிக்கின்றன. பிரிடன் வெற்றிகரமாக, ஜெர்மனியின் படை யெடுப்புக்கு உபயோகப்படக்கூடிய நிலயங்களின் மேல் குண்டுகள் போட்டு சின்னப்பின்னம் செய்தது என்று ஜெர்மனி ஒப்புக்கொள்ளுகிறதென்பது முக்கிய மான விஷயம்.

நடு நிலை உள்ளவர்கள் போடும் மதிப்பைக் கவனித்தால் ஜெர்மனியின் சாமான்கள் ஏற்றிச்செல்லும் கடற்படையானது மூன்றில் ஒரு பாகமாகக் குறைவு அடைந்திருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான சஞ்சாரம் செய்யும் கப்பல்களும், இழு படகுகளும், பெரிய படகுகளும், சிறிய படகுகளும் உடைக்கப்பட்டன அல்லது உபயோகமற்றதாய் செய்யப்பட்டன என்று விளங்குகிறது. இந்த வாரத்தில் அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பிரிடிஷ் கால்வாயிலிருந்த யுத்த தளவாடங்களும் குண்டு மருந்துகளும் ஐந்துக்கு இரண்டு பாகம் நாசமாயின என்று கணக்கிடப்படுகிறது. அவைகளை மறுபடியும் சேமிப்பதில், ஹாம் என்னும், எம்ஸ் என்னும் இரண்டு கால்வாய்களின் சந்தியில் போக்கு வரவு மார்க்கங்கள் மத்தியில் நன்றாய் தடை செய்யப்படுவ தால், கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து பிரிடன் மேல் பல்மான படை

யெடுப்புக்கு அதுகூலம் குறைச்சலென்றும், ஆனால் விமானப்படைமெடுப்புக்கு இது ஒத்ததாகாது என்றும் ஏற்படுகிறது. பாய்ந்து செல்லக்கூடிய 6,000 பாம்பர்களால் எதிரிகளைத் தன்னால் தாக்க முடியுமென்று பத்திரிகை நிருபர் களுக்கு கோயரிங் சொல்லியிருக்கிறார்.

நம்முடைய செய்கை.

இந்த முக்கியமான செய்திகளை ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ள நம்முடைய செய்கைகளை மதித்துப் பார்ப்போம். பெரிய படகுகள் இருந்த மூன்று இடங்கள், அதாவது, கடற்கரையிலிருந்தவைகள், துறைமுகங்களிலிருந்தவைகள், இன்னும் வெகு தூரத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தவைகள், தாக்கப்பட்டன. சாமான்கள் கொண்டுபோகும் சிறிய படகுகளைக்கொண்டு பெரிய படகுகளை கடற்கரைக்கு இழுத்துக்கொண்டு கரையில் மனிதர்களை இறங்கும்படி செய்வது ஜெர்மனியின் அப்பியாசம். இம்மாதிரியான அநேக துணைப்படகுகள் தாக்கப்பட்டு அவை களிலுள்ள சைன்யங்களோடு மூழ்கடிக்கப்பட்டன.

மேலே சொன்ன ஜெர்மனியின் பயிற்சிக்கு கலேயும் (Calais) ஸீப்ரக் (Zeebrugge) ம் முக்கியமான ஸ்தலங்கள். நம்முடைய விமானிகள் அப்படி பயிற்சி செய்யும் படகுகளை சமுத்திர மத்தியில் தாக்கியிருக்கிறார்கள். கப்பல் கட்டும் நிலையங்களெல்லாம் உடைந்த கப்பல் தூள்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. சுமாராக மதித்தால் 20 மைல் தூரம் கடல் துறைகள் நாசமாகியிருக்கின்றன. கலேயில் பாஸின் டிலெஸ்ட் (Bassin de L'Est) என்னும் துறைவழி, சாத்து வாசலின் நாசத்தினால் துறைமுகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்ட கப்பல்கள் மீது வெடிகுண்டுகள் வீசப்பட்டன. பாஸின் கார்னட் என்னும் இடம் தூளாகிவிட்டது. காப் கிரி னேயிலிருந்த பிரங்கிகள் கீழே வீழ்த்தப்பட்டன.

எல்லா துறைமுகங்களிலும் பெரிய படகுகள் தீப்பற்றி எரிந்துகொண்டிருந்தன. கெண்ட் என்னுமிடத்தில் கால்வாயில் பெரிய படகுகள் நிற்குமிடம். இவ்விடத்தில் குண்டு மருந்துகள் நிரம்பிய பெரிய படகுகள் நாசம் செய்யப் பட்டன. பெரிய கப்பல்களும் சண்டைக்கப்பல்களும் நாசம் அடைந்தன. மைல் கணக்கான சாமான்கள் நிலையங்களில் தீ மூட்டப்பட்டது.

நிஷ்கர்ஷை செய்யக்கூடிய சண்டை.

லண்டனில் நடந்த சண்டையானது இந்த யுத்தத்தைப்பற்றி ஒரு தீர்மானத் திற்கு வரக்கூடிய ஒரு செய்கையாகும். சத்துருவின் தலை நகரத்தைத் தாக்குவது எப்பொழுதும் முக்கியமான யோசனையானது. இந்த நினைவு ஜெர்மனிக்கு அதிக பலமாகக் குடி கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம், சுலபமாய்க்கொண்டுவரமுடியாத தன்னுடைய ராணுவப்படையை சுலபமாக ஆகாய மார்க்கமாய்க் கொண்டு வர வெகு வாரங்களாக ஒரு ஆதாரமேற்படுத்த வேண்டி எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி தோற்றுப்போனதுதான். எதிரியின் தலைநகரைத் தகர்த்தபின் சாம்ராஜ்யத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளுவதுதான் ஜெர்மனியின் தந்திரம்.

சென்ற இரண்டு வாரங்களின் சம்பவங்களை கவனிக்குமளவில் ஹிட்லருக்கு நல்ல அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஒரு லாபமும் கிடைக்கவில்லை. ஜெர்மன் அறிவிற்கு அதுகுணமான கூட்டமாகச்சென்று தாக்குதல் என்ற எண்ணத்தை பிரிடிஷ் விமானப்படையோடு பரீகஷை செய்து மனம் தளர்ச்சி அடையும்படியான பிரயோஜனத்தை ஜெர்மானியர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். வீடுகளை நாசமாக்குவதனாலும், பொதுஜனங்களைக் கொலை செய்வதனாலும் ஒரு லாபத்தையும் அவர்கள் அடைய மாட்டார்கள். பிரிடிஷ் விமானப் படையின் வலிமை கொஞ்சமேனும் தளர்ச்சி அடையவில்லை. ஹிட்லரின் முற்போக்குக்கு இது ஒரு பெரிய இடைஞ்சலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இது தான் லண்டனில் நடந்த இரண்டு வார யுத்தத்தின் ஸாராம்சம்.

அனுபந்தம் IV.

கதம்பம்.

1. சரித்திரத்தில் ஒரு தீர்மானம் செய்யக்கூடிய சண்டையைப் போட்டு நாம் ஜயமடைந்தோம். (மிஸ்டர் L. S. அமெரி—அக்டோபர் 27).

2. நாளைக்காவது ஒரு நாள் கிரமித்தாவது ஜெர்மனிக்கு தாத்காலியமான ஜயம் கிடைத்தபோதிலும், நாஸி ஜெர்மனி தோற்று தாழ்வு அடைவது தவறாதது. (டாக்டர் பெனஷ், லண்டன், அக்டோபர் 27).

3. எங்களுக்கு திபாவளி சம்பந்தமாக பாணங்கள் வாங்குவதற்காக அளிக்கப்பட்ட தொகையில் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் ரூ. 1 வீதம் லண்டன் பேரில் போடப்பட்ட வெடிகுண்டுகளினின்றும் காயமடைந்த சிறுவர்களுடையவும் சிறுமிகளுடையவும் உபயோகத்திற்காக நன்கொடை கொடுக்கிறோம். (கனம் வைஸ்ராயுக்கு ஸ்கண்ட்ராபாத்திலிருந்து ஒன்பது பெயர்தெரியாத குழந்தைகள், அக்டோபர் 27).

4. இந்த யுத்தத்திலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்ன வென்றால், தற்காலத்தில் மனுஷ்ய பலத்தைக்காட்டிலும் யந்திரங்களின் பலம்தான் முக்கியம். (லண்டனில் உள்ள அமெரிக்கா மந்திரி மிஸ்டர் ஜோஸப் கென்னடி, அக்டோபர் 27).

5. பிரிடனில் தற்சமயம் சிப்பாய்களும், பொது ஜனங்களும் தங்களுடைய முன் பராக்ரமச்செய்கைகளை நன்கு உணர்ந்தவர்கள்போல் நடந்துகொள்ளுகிறார்

இதே ஸ்டேஷனிலிருந்து இதே செய்தி தென்-ஆசியா, ஆசியாவுக்கு ஜெர்மன் பாவையில், செப்டம்பர் 17ல் காலை 10½ மணிக்கும், பிறகு ப்ரெமன் ரேடியோவிலிருந்து செப்டம்பர் 22-ல் காலை 6½ மணிக்கும் ஒலிபரப்பப்பட்டிருப்பது வெளிப்பட்டது. புது சமாசாரமில்லாததால் பழைய கதையைத் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜெர்மனிக்கு விமான எண்ணெய் வறண்டு போனமாதிரியாகச் சமாசாரமும் அத்துப்போய் விட்டதுபோலும்.

19-10-40.

இந்த வாரத்து ஆரம்பத்தில் மத்தியதரைக்கடலில் வெற்றியடைந்ததாக இதாலியர்கள் பொய்யொன்றைக் கட்டிவிட்டார்கள். இவர்களைவிட பொய் சொல்லுவதில் ஸமர்த்தர்களான ஜெர்மானியர்கள் 'ஐஸ்-அப்-வைட்'க்கு அருகாமையில் கடல் சண்டையில் வெற்றிபெற்றதாக மற்றொரு பொய்யைக் கட்டி விட்டார்கள். இந்த இடத்தில் ஒரு சண்டையும் நடக்கவில்லை. ஆனால் வேறு இரண்டு கடல் சண்டைகள் நடந்தது உண்மை. இவைகளில் ஒன்றில் சிறு பிரிடிஷ் கப்பல்களால் 4-ஜெர்மன் நாசகாரிகள் பிறர் நகைக்க விரட்டப்பட்டு, ப்ரெஸ்ட் துறைமுகத்துக்குள் ஒடி ஒளிந்தன. மற்றொரு சண்டையில், பிரங்கி ஏற்றிய ஜெர்மன் மீன்பிடிக்கும் கப்பலொன்று கவிழ்க்கப்பட்டு, அம்மாதிரியான மற்ற இரண்டு கப்பல்கள் விரட்டப்பட்டு, பிரெஞ்சுக்கரை பிரங்கிகளின் ஆதரவைத் தேடி ஓடின. பிரிடனுக்கு ரஷ்யம் ஒன்றும் கிடையாது. இவை இரண்டும் சிறு சண்டைகளாயிருந்தாலும், பிரிடனுடைய கப்பல் பலத்தை நன்கு விளக்கு கின்றன.

20-10-40.

பெர்லின் அடிக்கடி படையெடுக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்த விஷயம். 'பிரிடிஷ் விமானங்கள் குறிதவறாது, பெர்லின் நகரிலுள்ள எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளையும் எதிர்த்திருக்கிறதாக' 16-ம் தேதி ஜெர்மனி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. இதிலிருந்து பிரிடிஷ் விமானங்கள், குறிதவறாது எதிர்க்கும் சர்மர்த்தியமுள்ளவைகளைன்று ஜெர்மானியர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படியானால் உடைப்பதற்குத் தகுதியான எண்ணெய்சாலைகளும், விமான நிலையங்களும் இருக்கும்போது ஆஸ்பத்திரிகளைத் தாக்குவதில் பிரிடிஷ் விமானிகளுக்கு என்ன லாபம்?

மாதக்கணக்காக ஜெர்மனியும், அது பிடித்த நாடுகளும் பிரிடிஷ் விமானங்களால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு நாளாவது, ஒரு ராணுவ நிலயமாவது எதிர்க்கப்பட்டதாக இதுவரையில் ஜெர்மனி ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. 'ஜெர்மனியின் மேற்குப்பாகத்தில் ஒரு ரயில்வே பாதையை பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிர்த்ததாக' ஒரு ஜெர்மன் ராணுவ இலாகாசெய்தி முதல் முதலாக அக்டோபர் 21-ம் தேதி வெளிவந்தது உலகத்துக்கே விரந்தையாய் இருந்தது. ராணுவ இலாகா இவ்விதம் யதார்த்த செய்தி விடுத்ததிலிருந்து இது உண்மையென்று அறியா பாலகளைப்போல் ஹா-ஹா-பிரபு 20-ம் தேதி ஒலிபரப்புகிறார்.

இதே ஒலிபரப்பில் ஹா-ஹா பிரபு, பிரிடன் அடிக்கடி ஜெர்மனிக்குள் படை எடுத்துவருவதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். இது ஏற்கனவே உலகமறிந்த விஷயம். நகரவாசிகளை பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிர்ப்பதாயும், அதற்குப் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டுமென்றும் ஜெர்மனி சொல்லுகிறதே ஒழிய, அவ்விதம் இறந்த ஜெர்மன் நகரவாசிகளின் கணக்கை ஜெர்மனி பிரசரிக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு சமயம் பிரசரிக்கும்போது சிறு தொகையைத்தான் கொடுக்கிறது. இது இப்படி இருக்க, 'பிரிடனில், ஜெர்மன் விமானங்கள் 18,000 ஜனங்களைத்தான் காயப் படுத்தினதாயும், அவர்களில் இறந்தது 7,000 பேர்தான் என்றும், இதனால் ஜெர்மனி நகரவாசிகளை அதிகமாக எதிர்க்கவில்லையென்றும், விசேஷமாக ராணுவ நிலையங்களைத்தான் எதிர்த்து வருவதாயும்,' வாய் கூசாமல் ஹா-ஹா பிரபு ஒலி பரப்புகிறார். என்ன வெட்கம்கெட்ட பேச்சு!

21-10-40.

நடுநிலைமை வகிக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத பக்ரீன் ஸமஸ்தானத்தின் மேல் குண்டு வீசின பராக்ரமத்தைப்பற்றி இதாலியன் ஒலிபரப்பு பெருமை பீத்திக் கொள்ளுகிறது. ஸமூத்திரத்தின் வழியாகவும், பாலைவனம் வழியாகவும், மெக்கா, மெடினா ஆகிய புனித ஷேத் திரங்கள் அடங்கிய நடுநிலைமை நாடிகள் வழியாகவும், சென்று நடுநிலைமை வகிக்கும் பக்ரீனைத் தாக்கியது, வெற்றிகரமாக இருந்தாலும், பீத்திக்கொள்ளக் கொஞ்சமேனும் இடமில்லை.

B—ஆசியா பாஷைகளில் ஒலிபரப்பு.

15-10-40.

ஜாதி பேதத்தால், இந்தியாவில், உத்ஸவ காலங்களில், ஜனங்களுக்குள் சச்சரவுகள் ஏற்படுவது சகஜமாய் இருக்கிறது. இது யாவரும் வருந்தும் சம்பவங்கள். எவரும் அறிந்ததுதான். அக்டோபர் 10-ம் தேதி இம்மாதிரி கலகமொன்று தஸரா பண்டிகையில் மீரட்டுக்கு அருகாமையிலுள்ள காலியாபரத்தில் நடந்து, போலீஸ்காரர்களால் அடக்கப்பட்டது. இந்த சமரசாரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஜெர்மனி ஒரு பொய்யைக் கற்பித்திருக்கிறது. சமீபத்தில் நடந்ததாகத் தோன்றுவதற்காக 'அக்டோபர் 10-ம் தேதி'யை, 'அக்டோபர் 14' ஆக மாற்றி, நியூ டில்லியில் நடந்ததாகவும், அது ராஜ்ய கலகமென்றும் தனக்கு ஏற்றவாறு மாற்றி விட்டது. இந்த உதாரணத்திலிருந்து, ஜெர்மனி பொய் செய்தியை ஜோடிக்கும் மாதிரியானது புலப்படும்.

18-10-40.

பிரிடிஷ் அரசாங்கம் விமான எதிர்ப்பில் கஷ்டப்படும் ஸ்திரீகளைக் காப்பாற்ற வில்லைபென்று ஒரு ஒலிபரப்பில் ஜெர்மனி சூற்றம் சாட்டுகிறது, மற்றொரு ஒலிபரப்பில், 420,000 தாய்மார்களைப் பெரிய நகரங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறது. முன்னுக்குப்பின் விரோதமாயிருக்கிறது.

19-10-40.

‘யுத்த ஆயுத வரம்’ என்ற ஒரு இயக்கம் பிரிடனில் சென்ற சனிக்கிழமை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யுத்தத்தை நடத்தவேண்டியதற்கான ஆயுதங்களைத் தயார் செய்வதற்காக நிதியைச் சேகரிக்க இந்த இயக்கம் ஏற்பட்டது. இதில் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை. இந்த இயக்கம் பயன்பட வில்லையென்று ஜெர்மனி ஒலி பரப்பியிருக்கிறது. இது பொய். பர்மிங்காம் நகரத்தில் வசூலிக்க உத்தேசித்தது 8,000,000 பவுன்; இயக்கம் ஆரம்பிப்பதற்குள்ளாகவே 4,500,000 பவுன் சேர்ந்துவிட்டது. பிராட்போர்ட் நகரத்துக்கு 1,250,000 பவுன் திட்டம் போடப்பட்டது, இரண்டு நாட்களுக்குள் 1,509,371 பவுன் வசூலாய்விட்டது.

பிரிடனுக்கு விரோதமாகப் பாலஸ்தீனத்தில் சச்சரவுகள் நடப்பதாயும், எகிப்தில் பிரிடிஷ்காரர்கள் அடக்குமுறைகளை அனுசரிக்கிறார்கள் என்றும் பல பொய்களை இதாலி கட்டிவிட்டது. இந்தச் செய்திகள் ஆல்-மிஸ்ரி, ஆல்-ஆக்ராம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதோடு, இதற்குத் தண்டனையாக பிரிடிஷ் சூழ்ச்சியால் ஆல்-மிஸ்ரி பத்திரிகை 10-நாட்களுக்கு நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லிற்று. இதற்குச் சரியான பதிலாக ஆல்-மிஸ்ரி பத்திரிகை, மேற்சொன்ன பொய்களைத் தன் இதழில் பதிப்பித்து அதன் கீழே, ‘எகிப்தைப் பற்றிய பொய்களில் இதுதான் வெகு சமீபித்து வந்தது. இதன் பொய் தானே விளங்குவதால், இதை வியாக்கியானமில்லாது இங்கு பிரசுரித்திருக்கிறோம்’ என்று சேர்த்து எழுதியிருக்கிறது.

21-10-40.

பர்மா-சீனா ரஸ்தாவைத் திறந்ததற்கு இந்தியர்கள் ஆதரவு அளிக்கவில்லை என்று ஹபீப் ஊர் ரகிமான் பெர்லின் ஒலிபரப்பில் பேசியிருக்கிறார். திறந்து வைத்தது சரியென்று இந்தியாவிலிருக்கும் எல்லாக் கஷ்டிக்காரர்களும், (அவர்கள் பத்திரிகைகளும்) ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ‘அக்டோபர் 17-ம் தேதி பர்மா-சீனா ரஸ்தாவைத் திறப்பதில் ஸர்வ இந்தியர்களுக்கும் சந்தோஷம்’ என்று அக்டோபர் 8-ல் மௌலானா அபுல் கலாம் அஸாத் சொல்லியிருக்கிறார்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XVII.

1940—

		மணி.	
நவம்பர் 2, சனிக்கிழமை	... டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30
3, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	புதுக்கோட்டை டவுன் } முஸ்லீம் சங்கம்.	..	5.00
	ராஜியமங்கலம்		5.30
	கிரனார்		5.30
4, திங்கட்கிழமை	காலேஜ் (B) தமிழ்	... காலை	10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை		10.25
	பனையபட்டி	... மாலை	5.30
	குழிபிகார		5.30
5, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம்	... காலை	10.25
	வேகுபட்டி	... மாலை	5.30
	புதுப்பட்டி		
	(பொன்னமராவதி).	..	5.30
6, புதன்கிழமை	... ஒடையாளிப்பட்டி...	..	5.30
7, வியாழக்கிழமை	... ராங்கியம்		5.30
	புதுக்கோட்டை டவுன் } உபாத்தியாயர்கள்	..	3.30
	சங்கம்.		
8, வெள்ளிக்கிழமை.	C.S.M. பள்ளிக்கூடம்	... காலை	10.00

பிரஸங்கம் XVIII.

9, சனிக்கிழமை	... டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30
10, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	பூவரசுருடி } வியாபாரிகள் சங்கம்		5.30
	புதுக்கோட்டை.	..	6.30
	(சாந்தார்கோவில்		
	அம்மன்சன்னதி.)		
11, திங்கட்கிழமை	காலேஜ் (B) தமிழ்	... காலை	10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை		10.25
	ஆலங்குடி	... மாலை	5.30
	ஆதனக்கோட்டை	..	5.30
12, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம்	... காலை	10.25
	மிதுலைப்பட்டி	... மாலை	5.30
	குடுமியாமலை		5.30
13, புதன்கிழமை	... ஏம்பல்		5.30
14, வியாழக்கிழமை	... பொன்னமராவதி		5.30
	கரம்பக்குடி		5.30
15, வெள்ளிக்கிழமை...	C.S.M. பள்ளிக்கூடம்	... காலை	10.00

தேவை

(புதுக்கோட்டை யுத்த அறிக்கை நிலயம்).

இதற்கு ஓடும் நிலைமையுள்ள
ஒரு பழைய மோட்டார்
சாஸீஸ் (Chassis) தேவை.

தேசாபிமானமுள்ள கனவான்கள்

யாராவது ஒருவர்

இதை நன்கொடையாகக்

கொடுத்து உதவினால்,

அதற்கு பாடி (Body) முதலிய துகட்டி

அதை நிலயத்தின்

சுற்றுப்பிரயான அறிக்கை வண்டியாக

லமஸ்தானத்தில்

உபயோகப்படுத்தப்படும்.

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

NOVEMBER 9, 1940

[No. 18

LECTURE XVIII.

NAVAL WARFARE.

WHEN one of you suggested to us that a lecture on modern naval warfare might be interesting, I think he could not have realised what he was asking for, or he would have been more merciful, nor could we have agreed if we had realised then that to deal adequately with the subject, we should have to bring Admiral Mahan (in several volumes!) up to date in a half-hour's paper! So this will be no discussion of technical strategy, no comparison of SALAMIS, or LEPANTO, or LA HOGUE, or COPENHAGEN, or TRAFALGAR, or JUTLAND, with to-day's possibilities, but simply a short report on the more obvious functions of a modern fleet and the principal classes of vessels and armaments which go to making them up.

A navy's raison

d'être.

But I hope you will pardon a short digression in the contemplative manner first. For it really is astonishing to reflect on the fantastically prodigal sums, wrung from tax-payers who would have been glad of a quarter of them for social services (if only man were a rational animal) to equip modern navies. In an ordinarily well-behaved world—a world that really wanted and prized peace, and would require nothing more than prudent policing to keep that peace—how few nations would be

morally bound to maintain a large fleet of warships! There would perhaps be the nations with a huge coastline such as AMERICA (especially after the promulgation of the Munro Doctrine, which, mind you, was purely a defensive and cautionary affair), and there would be the nations with numerous and valuable possessions spread all over the world, like BRITAIN, FRANCE, or HOLLAND. For them, the securing of sea-routes and the great international trade that travels by them, would be their justification. This would be simply *policing* not necessarily selfish policing, and certainly not aggressive. AMERICA, for instance, has banked on that 'policing', for half a century, as have many other countries. Only just lately has she realised what a lack of the British Fleet's police activities in the Atlantic, would mean to.....well, the Munro Doctrine!

Consider some of the other Powers. RUSSIA, for instance vast as she is, has hitherto had small interest in a navy except to police the Black Sea. Ice-fields were enough actual protection for her on her other sea-board until.....! SPAIN, with a coastline at least as long as ITALY's kept only a very small navy, until.....! AUSTRALIA, a sea-girt continent in itself, had no navy, until.....! GREAT BRITAIN herself, the civilised world's principle policeman, had a smaller navy in 1930 than she had twenty years before until.....!

Perverted functions. Do you see where these 'untils' are leading us? They bring us to point when certain Powers deliberately abandoned the comparatively unselfish, non-aggressive notion of navies as policemen, and determined to build them as *militant instruments of War*. Had GERMANY any particular fear about losing WEST AFRICA when, at the beginning of the century, she built such a fleet as to form a definite factor of provocation to the outbreak of the four Years' War? Had JAPAN, in the security of her island empire, any particular reason to fear invasion or robbery, when she invested in a positively enormous naval programme (for a comparatively impecunious state)? And why on earth should a small country like ITALY want to become a 'Naval Power,' and at least ostensibly become one, in the short space of fifteen years?

Isn't the answer obvious, and the result equally obvious, namely this THING we are out to withstand and destroy to-day, this Axis, this Totalitarianism, this demon of lawless and scruple-less Aggression?

The naval architect's job.

Now to the subject proper. Whether for attack, defence, or merely blockade purposes, the three main considerations in the design of a war vessel seem to be fire-power, protective armour and speed. With the first you hope to shoot more shells, of greater explosive and penetrative power, over a longer distance, and more times a minute, than your adversary. With the second you try to obtain more security for your engine-rooms, ammunition stores and gun-crews against the burst of enemy projectiles; and with the third you count on being able to outsail your opponent in a chase or outmanoeuvre him in an action.

The architect's limits.

Now, it is not possible, perhaps chiefly on account of cost, to keep a sea a large fleet of vessels which combine all those advantages in a single hull. I suppose a modern battleship is the nearest approach to the ideal (though in the interests of speed, a certain weight and extent of armour has to be sacrificed) but as the cost of one of these is some where in the neighbourhood of 7½ million pounds, it would hardly be possible to maintain a few hundred such with their enormous fuel consumption and pay-roll. It would doubtless also be possible to build ships of larger displacement than 40,000 tons, with more and heavier guns than 16 inch, and with engines powerful enough to drive such an enormous mass through the water at faster than 35 knots, (something like forty miles) per hour. But supposing that any nation could afford such, there are other considerations which put them out of court, even if we disregard, in German fashion, such things as international agreements about limitation of naval armaments. The snags are that battleships must frequently use docks and harbours and graving-docks and canals. The width of such and the depth of the water in such are insufficient, almost anywhere in the world, to accommodate such monsters as *could* be built. Hence it is that naval architects *have* to compromise in their designs. The more armour, for instance a ship carries, the smaller her guns will have to be and the slower she will go, while fast-steaming vessels will of necessity be more lightly armoured.

Resultant types.

That is why modern navies have had to divide up those desiderata I have mentioned among a large number of types and sizes of vessels. Some of these

will have all three assets, namely mighty guns, heavy armour and great speed like Battle Cruisers; some, even mightier guns, heavier armour, but less speed, the Battleships; some more numerous, lighter and quicker guns, thinner armour, and very high speed, the Cruisers; some smaller in size, with guns that are negligible in range compared with those of the previous ships, but which at close quarters can do great damage by their speed of fire especially if they are reinforced with the deadly torpedoes, and which can manœuvre about at such terrific speed as to make a larger and clumsier opponent almost giddy,—these are *flotilla leaders and large destroyers*; some smaller still and if possible faster, and from their size and pace exceedingly difficult to hit the smaller destroyers and “mosquito craft”, which, if the weather is not too foul, can also dash about slipping torpedoes at enemy ships, or making smoke-screens to protect a line of their own larger ships. Two other classes are important namely the large, ponderous aircraft-carriers, and the submarines, but I shall deliberately omit discussion of the numerous auxiliary craft included in most large navies, the mine-sweepers, patrol-ships, monitors, motor-launches, and so on; otherwise this lecture would be too long.

The British Navy. Before we go into the armaments and **Its responsibilities.** functions of the chief classes of war-vessels, we should get clear in our minds the essential duties of a large navy as a whole. Not every function of the British Navy applies to all other navies—for instance, who else has to thread the rivers of the Far East, or patrol the shallow Shatt-el-Arab after pirates in protection of mercantile shipping, or who else has to police literally millions of miles of ocean from a dozen different bases, let alone naval ports proper scattered over the seven seas?—but for our purpose to-night we will deal only with the Royal Navy, “Britain’s Senior Service” and “Britain’s Sure Shield” through centuries of magnificent achievement. Remember incidentally that while no one can say what would happen if the R. A. F. or the British Army were both defeated, one *can* say what would happen if the Navy were defeated,—the war would be lost! Mr. Winston Churchill perhaps summed its value up best, when he said of Admiral Lord Jellicoe’s responsibility before JUTLAND, that he was “the only man who could lose a world war in an afternoon”!

Its functions I.

And so—to that Navy’s functions. Roughly speaking these are three. First, the protection of trade routes of the world’s oceans. Second the blockade of the enemy’s coasts and ports. And third, the defeat of the enemies’ fleets. The first is utterly vital to the island-hub of a vast empire which cannot feed either its people or its war machine by itself. The steady flow of supplies **MUST** be safeguarded whether they have to come 600 or 6,000 miles, otherwise the mother-country must weaken and starve. If enemy submarines are at large, sinking supply ships; laying mines and so on, something that can first locate them, then catch them, and finally sink them, must be always available. So we have to have naval aircraft to locate them, and destroyers to weave a network round them; a couple of depth-charges or a well-placed shell does the rest. If a swift armed merchantman of the enemy, possibly disguised as an innocent cargo or passenger-ship, is known to be prowling near in the West Indies, or Bay of Bengal, or the South Atlantic, something faster than she is, with longer range guns, must get quickly on her tail, or thousands of tons of valuable material or food for which BRISTOL or LONDON is waiting won’t arrive, to say nothing of the Bell at Lloyds ringing for steamer after steamer which is overdue! That is what protection of trade-routes means—day and night, fair weather or foul, week after week hundreds of the most suitable vessels, based on various widespread stations, patrolling, searching and convoying. Then, sometimes there comes the news of something *big* having stolen out from an enemy base, something like the *Graf Spee* or the *Scharnhorst*, which could outgun and outsail our ordinary protective craft like cruisers and sloops, and laugh at the guns of destroyers, and for fear of which sailings from a distant port would be cancelled and BRITAIN go short of her purchases! Well, something has to be done about it. Three cruisers, magnificently handled, did that to the *Graf Spee*, quite comparatively quickly, off the River Plate; the *Rodney* did it too, when she chased and battered the *Scharnhorst* back to a Scandinavian port, though our men cursed the weather that saved the German from final destruction.

Its functions II.

The second function I suggested was the blockade of the enemy. Just as BRITAIN **MUST** have supplies, so **MUST** her chief enemies. They may have been successful enough at dacoity and brigandage by land

to amplify certain badly needed commodities, but there are still hundreds of positive necessities which they can only get from overseas. *It is the Navy's business to stop their getting them.* That means one of two things. Either, as in the old days, sitting round every one of the enemies' ports that can receive large supply-ships, and stopping these making harbour, or else, as we are doing these days with such vital effect, imposing a long-distance blockade; i. e., lying up on shipping-lanes near important exporting harbours all over the world, and investigating suspicious cargoes before ever they have reached mid-ocean, having previously warned neutrals and non-belligerents that they only have to allow our inspectors to examine ships' manifests before they sail, and grant (or not) a 'Navicert', if they do not want the inconvenience of being held up and searched at sea by the Navy.

Its functions III.

The third great function is the destruction of enemy fleets and this I propose to discuss a little later after we have examined the dispositions, classes, and armaments of the various types of ships that fly the White Ensign.

Its composition.

GREAT BRITAIN has three Fleets, and four Squadrons. These terms are elastic. A squadron may consist of four or six or even eight homogeneous ships, such as the Battle-cruiser Squadron; or of many and more various vessels, as when we speak of the China Squadron. The significance depends on the context, but in peace-time, there are three fleets, the Home Fleet, the Mediterranean Fleet and the Reserve Fleet. In war time, this latter is merged into one or the other of the first two. A full month before this war broke out, the Reserve Fleet, which until then was only partially manned, and mainly laid up in Home harbours, was fully up to strength and ready for mobilisation with the others. Then, to look after affairs further abroad there are also the China Squadron, the American and West Indian Squadron, the East India Squadron and the South Africa Squadron. All the last and of course the Australian, New Zealand and Canadian naval contingents, have naval bases abroad. It would obviously be absurd for such distant forces to have to sail Home for men, supplies, ammunition, etc., every time they ran short, and in consequence, each of them is a self-contained unit under the control of its own Commander-in-Chief. There is a qualification, however, to this, in that, at any rate in war time, every ship of every navy is able and expected to be in touch by wireless with the

Admiralty in LONDON, which as a result maintains the closest control of all naval movements and can give immediate instructions if, for instance, they have learnt some important news about enemy movements, the escape of a 'wanted' raider, the concentration of enemy units, etc., etc.

Principal types of

War-vessel.

The Battleship.

Now we come to types. Despite years of controversy, about the value of such enormous floating fortresses—e. g. apropos the submarine menace (read the positively hectic parliamentary debates of twenty-five years ago!) or the aeroplane menace (so hotly discussed over the last ten years),—the battleship, the 'capital ship', is the vessel on which the ultimate decision in a big naval engagement depends, and has become the deciding factor in the assessment of strength of opposing navies. BRITAIN has fifteen of these monsters, FRANCE had seven, GERMANY two (not counting the Pocket-Battle-ships), JAPAN has 9, and so on. Their value is that they are so heavily armoured that only the very best-placed torpedo, or a direct hit by a positive salvo of the heaviest shells could incapacitate them, while their enormous weight and size enables them to mount terrific armaments, both in number of guns and weight of fire-power. The British Navy is at the moment the only one using guns of 16 inches calibre, of which she has eighteen, (nine on each of the *Nelson* and the *Rodney*) but she has one hundred of the only slightly lighter (yet more penetrating) 15 inch guns, with which such great ships as "*Hood*" "*Repulse*", "*Warspite*" are armed, no fewer than eight to each! When you realise that shells from such weapons can be hurled 20 miles although they weigh over a ton each, you will also realise what tremendous strength must be built into the mountings and the hull of the ship itself, and what engine-power must be used to propel such masses of steel (protective armour is often 14 inches thick!) through the water at anything up to 32 knots per hour. And I have not yet mentioned their very considerable "secondary armament"—say, eight six inch guns, numerous quick-firing pom-pom guns firing a stream of 2 lb. shells, and a group of high-angle anti-aircraft guns. No wonder that these mobile forts are the nuclei of fleets, and that the destruction of a 'capital' ship is almost a victory in itself.

The Cruiser.

Of the many other classes of war-vessel, it may generally be said that each type is the counter to the type below it. The battle-cruiser (though these

are going out of fashion) is the super-cruiser but not quite a battleship; actually re-construction has converted them into extra-fast battleships. Next in rank come the Cruisers. They are of several classes but are generally speaking also well-armed, although their armour and their guns are lighter. Their speed, and the number of them that a nation can afford compared with the terribly costly battleships, constitute their great value. The large ones carry a main armament of 8 inch guns and have speeds up to 33 knots or even higher. BRITAIN has the enormous number of some seventy of these—with more nearly ready, and has already made grand use of them. They are the general utility ships of the navy; they patrol the ocean highways, which the lighter and shorter-sailing-range destroyers cannot do; they hunt down enemy raiders—as the *Exeter*, the *Ajax* and the *Achilles* did the *Graf Spee* in spite of being heavily outgunned individually; and they escort large convoys of merchantmen. In a battle of fleets, they are the reconnaissance arm of the navy, first establishing touch with the enemy, and then after driving off opposing cruisers engaged on the same task, *keeping* in touch with him if he turns away. For such work, many modern cruisers carry aircraft, two planes generally, but I cannot explain here the special functions of these compared, say, with the machines carried in far greater numbers by another class of costly vessels, the aircraft-carriers.

The Destroyer.

The next class is the destroyer, probably the most hardworking and ubiquitous vessel in the Navy. The destroyer was so-called because in the old days, she was built to counter the torpedo-boat, that is to say she was to be faster, bigger (so that she could ram if necessary) and better gunned than the small craft which was originally designed (by the French, I believe) to steel up swiftly and secretly and torpedo far more valuable ships. Nowadays, a large destroyer is not much smaller than a cruiser; all of them rely on great speeds, 37 knots being quite common (at which rate, for instance, they could sail rings round a battleship at 29 or 30 knots!), and they are used to fight off enemy destroyers seeking to torpedo large ships, to hunt down submarines, and to take on many tasks usually allotted to cruisers. In a naval action, their great speed and relatively small size make them difficult to hit; they are a permanent menace to enemy battleships, etc., (for their essential armament is the deadly torpedo for which they are equipped with several groups of four or five

discharge-tubes); and they are most valuable defence vessels, as they race about, putting up miles of smoke-screens for their own major units, against enemy gun-fire, or protecting them against torpedo attacks, even by the desperate expedient of ramming. Finally, they are constantly used for patrol duties and convoy work. So if the British navy are the watchdogs of the seas, the destroyers are her most expert terriers.

Smaller craft.

Such are the classes of vessels, which, with submarines (of which I must speak only shortly here) keep the high seas. There are many other craft in a modern navy, but they are those which work chiefly in home waters; they are not built to face the monsoons and hurricanes of the East, nor the fierce Atlantic gales. Such are the minesweepers, manned by those heroic men who, in the small steam-trawlers in which they are wont to catch fish, plod perilously about the coasts of BRITAIN in all kinds of weather in their 'converted' craft, fishing for a far more deadly catch, the floating or submerged mine; or the motor-torpedo-boats—practically sea-going, these deadly mosquito-craft—with a speed sometimes up to fifty knots per hour if the sea is calm enough to allow of their skimming (almost literally flying) over the surface.

The Fleet Air Arm.

Nor have I yet mentioned as being also under Admiralty control the Fleet Air Arm—the flying boats, with their parent-ships, the great Aircraft carriers. None of these, however, have I time to describe here—beyond recounting quite a good yarn about this latter branch of the Senior Service. At the outbreak of war, a German radio announced that *H. M. S. Kestrel* "had been attacked and sunk by the German Navy." Now, *H. M. S. Kestrel* is the official name of the Royal Naval Air Station, at WORTHY DOWN, just outside WINCHESTER in HAMPSHIRE—and not a ship at all, merely a flying-boat land base!

The Submarine.

But about Submarines, something must be said. The submarine's use as a destroyer of both merchantmen and men-of-war was first universally admitted in the conflict of 1914-1918; the Germans, who had specialised in the new theory put its value beyond doubt then, much to our cost. Since then it has been rapidly perfected, and though its deadly possibilities have been countered in many directions (for instance by aeroplane

spotting, depth-charge dropping, etc.) it is still proving more than an occasional nuisance to a nation with as many ships at sea as BRITAIN has.

Its chief weapon, is, of course, the torpedo; its chief advantage is its capacity to 'take cover' by submerging. Even the smallest surface craft is visible for many miles at sea, but the submarine can cruise along a few feet *below* the surface, seeing what it wants to see through its periscope, draw up almost alongside an unsuspecting victim and discharge a practically mortal weapon at it with precision which is greatly facilitated by shortness of range. Some of them, too, carry mines, which they can strew about more or less at leisure.

On the other hand, a submarine's surface speed is not high, its hull is so frail that a depth-charge exploding many fathoms down in the ocean can, even if it misses directly, buckle its plating and damage its seaworthiness, and the ram of a destroyer or even a trawler or motor-boat can sheer through it like paper; while in undertaking their hazardous duties, the crew have to live at terribly close quarters, in an atmosphere which grows fouler and fouler the longer they have to remain submerged, sailing blind if they are driven down to a depth of more than about forty feet, and yet in danger of being crushed like an eggshell by the pressure of the water if they dive too deep. Such are the pros and cons of the submarine.

No navy can do without them: The Germans, who, like the French, had as many or more than we had at the outbreak of war, are forced to consider them the most important part of their fleet, since their surface navy is mainly non-existent now. They are building them as fast as they can, and I suspect that the "French fleet" for which they are now bargaining again with the Men of Vichy very largely means the French submarines, for we have been told that we have got most of the surface wraships of our quondam ally, "taped".

Etcetera.

These elementary generalisations about navies and the classes of ships that compose them must complete this paper. But there are a dozen cognate subjects that you ought to know something of if you are to have an idea of naval warfare proper. The Admiralty, for instance, with its network of departments and how it controls a fleet or a ship; dispositions before and during a naval engagement; how a submarine dives;

how guns are fed with shells, or tubes with torpedoes; the range and destructive power of each, and the proportions of 16, 15, 14, 8, 6, 4.5, and 4 pounder guns carried by the British Navy to those available to her present enemies; the standard tactics of fleets in action; and what one means by, 'line ahead' or 'breaking off action' what a broadside or a salvo means, and how if "*Rodney*" wants to shoot in a direction 45 degrees away from her first discharge, a complete turret with three 16 inch guns, each of which weighs 103 tons, plus the five or six men for each gun and the whole heavily-armoured room in which they work and fight those guns, simply swivels round like a gate on its hinges; or again, how you aim at, and hit, a swiftly moving object only barely visible 15 miles away, with a projectile fired from a platform itself moving not only fast and unevenly horizontally, but also through many degrees vertically at the same time—all these things you must wait for another day to hear, if you have the interest and patience to attend.

WEEKLY WAR SUMMARY.

30-10-40 to 6-11-40.

GREECE.

Mr. A. V. Alexander, First Lord of the Admiralty, has aptly described the Axis as a dinosaur with a huge body and a small head. This is nowhere better illustrated than by ITALY's latest vulpine pounce upon GREECE. A week's fighting has already shown that the Italian High Command has stupidly underrated the enemy. Greek heroism backed by British encouragement has not only repulsed the enemy but has also effected an advance into ALBANIA. According to the latest reports KORITZA has been enveloped and the Greeks have advanced some miles into ALBANIA, taking 1000 Italian prisoners, while the gallant little Greek Air Force is pasting Italian aerodromes. Bad weather and the mountainous nature of the country, adduced by the apologists of ITALY as excuses for Italian failure, are no explanation, since these difficulties should have been obvious to the meanest intelligence during the long months of preparation. Trouble is also brewing in ITALY's rear from the Albanians who are reported to be in revolt.

In spite of her preoccupations in other theatres of war, BRITAIN has rushed help to GREECE on land, sea and air. British troops have already been landed in CRETE; Greek waters, especially the Gulfs of Corinth and Aegina have been mined and British warships including *Wryneck*, the Australian destroyer, have arrived. Naval aircraft of the Mediterranean fleet have carried out successful attacks on STAMPALIA, in the DODECANESE, the nearest Italian air base to ATHENS. The R. A. F. has in its turn raided TIRANA, the capital of Italian occupied ALBANIA, and NAPLES, paying special attention to its oil-refineries, storage tanks and railway junctions. British airmen seem to have visited NAPLES with gusto to judge by a Flight Leader's observation 'I bet we gave the Neapolitans a real shake-up. The idea of competing with a volcano (Vesuvius) appealed to all of us.'

Italian aircraft have raided CORINTH, PATRAS, ATHENS, AGRINON, LEPANTO, METZAVO, SALONIKA, CORFU, LARISSA, PYLOS, PATHOS,

JANINA, and CANAE (in Crete). True to tradition open towns have been raided, and on Friday 90 civilians were killed at CORFU. With characteristically vulpine tactics Italian aircraft flew over CORFU in machines with Greek markings, and over ATHENS with Greek colours. In the latter case the marauding plane disappeared at sight of a British fighter.

The Italians claim some advance in the EPIRUS sector, but if Mussolini had planned a quick victory with limited liability, he must by now perceive his error and be anxious about escaping from the tangle as easily he got into it.

GERMANY is reported to be feverishly establishing air-bases at GIURGU and massing divisions on the Bulgarian and Yugoslavian borders, but this may be only a race.

In TURKEY, GREECE has a reliable neighbour. Speaking on the occasion of the re-opening of the Turkish National Assembly on November 1st, His Excellency President Ismet Inonu referred to the struggle into which GREECE, her 'friend and neighbour' had been dragged, and proclaimed that the 'bonds of alliance' which united TURKEY to BRITAIN were 'solid and unbreakable.'

FRANCE.

Just as Mussolini's bolt in GREECE has miscarried, it would seem that Hitler's wheedling of SPAIN and his attempts to carve up FRANCE have both gone amiss. In the latter case, not only do the old men of VICHY seem both to sell their country for a mess of pottage (100,000 tons of potatoes in 520 truck loads to PARIS and unoccupied FRANCE), but Hitler's little Axis-brother objects to being deprived of his spoils of French territory (It may be remembered that Italian aspirations included CORSICA, SAVOY and TUNIS). At the Florentine meeting, the report goes that the Italians were persuaded to give up these aspirations, in exchange for compensation in the shape of GREECE. The French were also mollified by promises of the retention of LORRAINE (without ALSACE), the shifting the boundary of unoccupied FRANCE further north-wards, and those 100,000 tons of potatoes. For these 'favours' of the 'Victor', Marshal Petain, now translated from Fathership of FRANCE to Leadership, was to agree to 'collaboration' economically and politically against BRITAIN and hand over French bases on both sides of the Mediterranean and the rest of FRANCE's fleet.

FRANCE is evidently bargaining still, and well may she do so, for her power of bargaining is directly in proportion to British Mediterranean strength. All is not yet lost to prostrate FRANCE. As the *Saint Louis Star Times* puts it 'Hitler's stooges granted merely the privilege of trustees in their own concentration camps. BRITAIN's heroic resistance to Hitler's increasing efforts to make puppets of the conquered are the milestones leading to an ultimate revolution of the democratic forces.'

M. Laval has been appointed Foreign Minister and M. Baudouin, Secretary of State. The first fruit of the appointments is the issue of a decree forbidding Frenchmen to listen to British broadcasts in public places.

NORTH AFRICA.

The air-battle over MERSA MATRUH on the 31st was an outstanding Italian defeat. Out of the 12 Italian planes which participated in the raid, 4 were shot down, 4 severely damaged and the remaining four probably never returned. The fight is described as 'a great tonic' for the British troops who were present on the scene and were exhilarated by the sight of the brilliant manoeuvring of the British 'Gladiators' and of enemy planes falling in flames or turning tail, hotly pursued by the faster 'Hurricanes.'

During the week successful air-attacks were carried out by the R. A. F. on MAJI (ABYSSINIA), BENGHAZI, DERNA (LIBYA), TOBRUK, SOLLUM and GAZA (LIBYA).

CAIRO had its first day-light alarm on Sunday.

The Duce is trying to arrange a substitute pilgrimage for the Haj and this *ersatz* affair is to take place at HARRAR in ABYSSINIA. While the real reason for the step is his inability to transport pilgrims from Italian territory across the Red Sea he tries to throw the blame on the British by alleging that they are opposed to any legitimate pilgrimage. His chief fear is probably that the Arabs, whom he wants so badly for agricultural operations in ABYSSINIA, may never return, if once allowed to go. Muslims object to the substitution of HARRAR as being opposed to Koranic injunctions which forbid pilgrimage to any place except MECCA, and fear that the 'downfall of MECCA would be the end of the world and that Mussolini is trying to bring this about.'

INDIA.

Friday, the 1st of November, was observed by the Muslims in INDIA as a 'Day of Prayer' for the safety and integrity of Muslim countries. On the same day 300 Indian Muslims gathered in LONDON and prayed 'for the total annihilation and destruction of Mussolini' describing him as 'the enemy of Islam' and 'the thrice-cursed Italian humbug.'

On November first another new sloop was added to the Royal Indian Navy. Speaking on the occasion of its launching Mr. L. S. Amery, Secretary of State for India, observed:

"The Indian Navy has been expanded three-fold and is continuing to expand. That young Navy, with young officers training therein, embracing some of the most vigorous and most ardent spirits in INDIA, has a great future before it as INDIA grew in resource, strength and consciousness of her nationhood, as an element of free and equal partnership in the British Commonwealth."

While introducing his supplementary budget at the Central Assembly on Tuesday at NEW DELHI, effecting 25 per cent increase of all taxes on income, as a measure of War Taxation Sir Jeremy Raisman gave a short but important review of INDIA's war effort:—

"We are now engaged in providing as a first step and in a comparatively short time, an Army which will amount in all to close upon half a million men of all arms, trained equipped and mechanised, according to modern weapons. Mechanical transport has been vastly increased, recruitment for all arms has gone on at a rapidly increasing rate as the facilities for training and equipping the men have multiplied.

Defending the Empire.

"Up to date, over 60,000 troops have gone overseas to assist in defending India's outer bastions and over 100,000 men of all arms, a large proportion of whom are already fully trained, have joined the colours.

"Mechanical transport has increased enormously and 85 new M. T. Sections are being formed. Motor vehicles—those basically important items in a modern army—have been increased from 5,000 to 30,000 and, by next year, will have been doubled. The initial difficulties of producing armoured vehicles in India have been successfully surmounted, and now

that hundreds of tons of armour plate will shortly be manufactured monthly, 3,000 armoured vehicles are expected to be produced next year.

Ordnance Factories at Full Blast.

"India is now able to produce far more than she, at present, requires of many classes of munitions and war materials, thanks, in part to the orders of His Majesty's Government which have not only enabled Indian ordnance factories to be maintained at full blast but also expanded.

"Over 100,000,000 rounds of small arms ammunition, 400,000 rounds of gun ammunition, large quantities of explosives, including a hundred tons of cordite and 250,000 detonators, and millions of items of military clothing have been sent overseas.

"The Royal Indian Navy has developed even more strikingly. Not only are sloops of the Royal Indian Navy assisting the Royal Navy in Indian waters, but Indian ports and harbours are watched over by a large and growing fleet of minesweepers and anti-submarine patrol boats; while more new sloops of the latest pattern being completed in the United Kingdom will be ready for delivery in a few months. -

"Powerful and well-armed minesweeping craft and patrol boats are being constructed in Indian yards. Every slip in India capable of accommodating the hulls of these craft, some of which are of considerable size, is occupied. At the same time, there has been a notable increase in the number of ratings of all classes, officers and warrant officers.

Air Training Scheme.

"The expansion of the Indian Air Force is well under way. Coast defence flights of the I. A. F. Volunteer Reserve are now actually operating. The scheme for the training of 300 pilots and 2,000 mechanics a year for the Air Force Reserve is being actively carried out, and the school for Officers, recently opened, will provide initial flying and ground training for 50 officers at a time.

"One of the Air Force Technical Training Schools has been expanded to train 350 Indian airmen at a time. The enlargement of aerodromes for the most modern types of aircraft is proceeding rapidly and buildings to accommodate squadrons equipped with such aeroplanes have been constructed.

"A large number of service aircraft for training purposes are being supplied by the United Kingdom, and it is intended to proceed with the scheme to establish aeroplane factories in India as soon as the necessary plant and material become available.

"Steps to increase the aviation spirit reserve and to manufacture aircraft lubricating oil have also been taken."

The two main Committees of the Eastern Group Conference have been split into nearly 12 Sub-committees to expedite the work and study the numerous war-supply problems.

R. A. F. ATTACKS.

Despite bad weather the R. A. F.'s attacks on the enemy continued unabated. The atrocious weather of the 30th had the paradoxical effect of increasing the diversity of the attacks. Deflected from BERLIN by bad weather, pilots covered with snow changed course to the Ruhr, where they took the opportunity of attacking oil-refineries and railway junctions. On Friday night was delivered 'the heaviest and most concentrated attack on BERLIN since the war began', when huge fires were started which were seen 150 miles away. The raid lasted two hours. Key railways, 15 aerodromes, oil-plants (at MAGDEBURG) and electric power stations were damaged. Details of the attacks of the week will be found in the statements at the end of the summary.

Apart from the destruction, as the Bishop of LONDON has calculated, of 32 churches in LONDON and the damage to 47 more, and other such non-military objectives, the achievements of the *Luftwaffe* have been small—at least, from the military standpoint. In 12 weeks of attacks on BRITAIN, GERMANY has lost 3 aircraft and 14 airmen for every single British machine, and in spite of continuous change of tactics the weekly figures reveal a gradually weakening effort. Since August 8, 2,433 German planes have been accounted for by British fighters and ground defences, but the most severe blow has been the loss of trained airmen of whom it is estimated over 6,000 have been killed or taken prisoners. Bombers visiting BRITAIN in the day time are now few and far between. The attacks, when they are delivered, are nocturnal, by small numbers of fighter's carrying small loads, and obviously with instructions to avoid combat rather than fight the foe. It is safe to assume that the attempt to blast the way for an invasion of BRITAIN, by a *Blitzkrieg* has definitely failed.

NAVAL ENGAGEMENTS.

The Canadian-Pacific liner, the *Empress of Britain*, was bombed by an enemy aircraft on Saturday and the ship blew up and sank.

An abortive attempt was made by Italian naval forces to torpedo ships in the GIBRALTAR harbour by a special device.

The following story of the 'sinking' of the, 'Cruiser' *Erskine* illustrates Italian "valour" at sea. According to news from ROME "an Italian submarine Commander had a very smart action to record in that he had sunk the English auxiliary cruiser *Baron Erskine*, of 10,000 tons, by gun fire. In recognition of his splendid action the commander and crew of the submarine were awarded a silver medal, two bronze medals and nine military crosses." But alas for the valour, alas for the medals and the crosses, the *S. S. Baron Erskine* is not a 'cruiser' at all but only a merchantman of 3,657 tons. She is still afloat.

FAR EAST.

The Chinese claim the recapture of LUNGCHOW, the occupation of NANNING (on Wednesday) and the expulsion of the Japanese from the KWANGSI region.

AMERICA.

Franklin Roosevelt, that great friend of BRITAIN, has been re-elected President of the U. S. A. for a third term, by a substantial majority.

R. A. F. Raids over Enemy Territories and

Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
27—10—40. (Sunday.)			

GERMANY and enemy occupied territories in EUROPE.

DAY :—

Convoys off the FRENCH and DUTCH
coasts. ...

NIGHT :—

The SKODA arms work at PILSEN
(CZECHO-SLOVAKIA) 750 miles and
back. Fierce fires and ex-
plosions started.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
27—10—40. (Sunday)—cont.			
	Oil refineries and oil plants at HAM- BURG, OSTERMOOR, HANOVER, GELSENKIRCHEN and MAGDE- BURG.	...	Set on fire.
	Docks at WILHELMSHAVEN and HAMBURG.	...	Damaged.
	Goods yards at KREFELD, HAMM and MANNHEIM.	...	Set ablaze.
	The CHANNEL ports of ANTWERP, FLUSHING, OSTEND and LORIENT.	1 plane.	Heavily pounded.

Italian AFRICA.

The Libyan bases of BENGHAZI and DERNA.	...	Many buildings da- maged.
Barracks and port of ASSAB (ERITREA).	No loss.	Fires started.

28—10—40. (Monday.)

GERMANY and enemy occupied territories in EUROPE.

War ships under construction at HAM- BURG, BREMEN and KIEL.	...	Damage heavy ; many fires started.
The naval bases at WILHELMSHAVEN, EMDEN and CUXHAVEN.	...	Barracks and docks damaged.
Shipping in BOULOGNE harbour	...	...
Oil plants at HOMBURG, COLOGNE and HAMBURG.	...	Set on fire.
Railway centres at KREFELD, COLO- GNE, COBLENZ and MANNHEIM.	...	Seriously damaged.
19 aerodromes and numerous anti- aircraft batteries in GERMANY and GERMAN occupied territories.	...	Many anti-aircraft batteries silenced.

Italian DODECANESE.

Italian air base at MALTEZANA (capital of the island of STAMPALIA).	...	Air base damaged; ammunition dump blown up.
--	-----	---

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
29—10—40. (Tuesday).			
GERMANY and enemy occupied territories in EUROPE.			
BERLIN (capital of GERMANY) ...	...	...	Many fires started and seriously da- maged.
Oil plants in HOMBURG, STERKRADE and MAGDEBURG. ...	...	...	Set ablaze.
Oil refineries at LEUNA and GELSEN- KIRCHEN. ...	...	...	Set on fire.
Shipyards and docks at BREMEN, WILHELMSHAVEN, DEN HELDER, IJMUIDEN, FLUSHING and OS- TEND. ...	...	...	Heavily damaged.
Industrial plants at LEIPZIG ...	...	...	...
The KRUPPS works at ESSEN ...	...	...	Damaged.
River bridge at STRALSUND ...	...	...	...
Railway junctions in the RUHR ...	...	...	...
Goods yards at MUNSTER ...	...	...	A great blaze flared up.
Railway communications, aerodromes, search light batteries and anti-air- craft gun positions in GERMANY and occupied territory. ...	...	...	Heavily battered.
Italian ALBANIA.			
Italian troops in the western sector of the northern front. ...	...	...	Very great loss.
Italian AFRICA.			
Military camp at LUGH FERRANDI ...	...	...	...

30—10—40. (Wednesday.)

GERMANY and enemy occupied territories in EUROPE.

The dock side buildings at CHERBOURG ...	...	...	Damaged.
4 E-boats cruising 20 miles out at sea. ...	...	...	...
'Invasion' ports of ANTWERP, FLU- SHING and OSTEND. ...	...	...	Heavily pounded.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
30—10—40. (Wednesday.)—cont.			
Harbours at EMDEN and WALCHEREN canal. ...	...	1 plane.	1 plane.
ITALY and GREECE.			
Reconnaissance flights over GREEK and ITALIAN coastal waters. ...	...	...	1 plane shot down.
31—10—40. (Thursday.)			
GERMANY and Enemy occupied territories in EUROPE.			
DAY:—			
An enemy merchant ship off the NOR- WEGIAN coast. ...	...	1 plane.	Directly hit.
NIGHT:—			
No raid owing to adverse weather ...	...	...	...
Italian AFRICA.			
Shipping at DERNIA ...	...	...	Considerable damage to ships.
Naval barracks at TOBRUK ...	...	...	Damaged.
Aircraft on the ground at MENASTIR. ...	...	...	...
Warehouses, military buildings and stores at BARDIA, TOBRUK, LIBYA, TECLEAN, KERNETE, LUGH FERRANDI and MASSAWA. ...	...	...	...
SOLLUM and GAZALA.			
Reconnaissances over Enemy ter- ritories. ...	...	...	...
ITALY.			
Oil refinery, storage tanks and the railway junction at NAPLES. ...	...	...	A volcano of fire started; suburbs damaged.
ALBANIA.			
Enemy troop concentrations on the ALBANIAN frontier. ...	...	...	...
TIRANA capital of ALBANIA ...	...	...	Heavily damaged.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
1—11—40. (Friday.)			
GERMANY and Enemy occupied territories in EUROPE.			
	SCHLESISCHER railway station; Railway yards between POTSDAMER and ANHALTER stations and many other military objectives in BERLIN.	...	Heaviest attack yet made. Huge fires started. Heavily damaged.
	The Power stations at KLINGENBURG and CHARLOTTENBURG.	...	Seriously damaged.
	Oil plant at MAGDEBURG	...	Set on fire.
	An industrial factory at GELSENKIRCHEN.	...	...
	The KRUPPS works at ESSEN	...	Damaged.
	The Railway Junction at OSNABRUCK.	...	...
	15 aerodromes in GERMANY and GERMAN occupied countries.	...	...
	Gun emplacements in CAP GRIS NEZ.	2 planes.	Silenced.

ALBANIA.

The aerodrome at KORITZA ... No loss. 1 plane.

2—11—40. (Saturday.)

No raids on GERMANY owing to adverse weather. ...

Italian AFRICA.

Enemy transport moving along the METEMMA (Anglo-Egyptian Sudan)—GONDAR (ABYSSINIA) road. ... Directly hit.

ALBANIA.

Italian aerodromes and troop concentrations in ALBANIA. No loss. 4 planes.

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek losses and results of air bombardment.
28—10—40. (Monday.)			
ENGLAND			
DAY :—			
	Scattered points in EAST ANGLIA and SOUTH-EAST ENGLAND.	...	Very little damage.
NIGHT :—			
	LONDON area and the MIDLANDS	8 planes.	Some fires started but quickly put out; 2 planes.
GREECE.			
	Tatoi aerodrome near ATHENS	...	...
	Bridge over CORINTH CANAL	...	Italian planes driven away.
	The port at PATRAS	...	Some civilians killed.
	Various points on the ALBANIAN frontier.	...	...
29—10—40. (Tuesday.)			
ENGLAND.			
DAY :—			
	PORTSMOUTH area, Eastern and North-eastern ENGLAND.	...	Some houses damaged and some persons killed.
NIGHT :—			
	LONDON area	...	Many fires started but soon extinguished.
	Two towns in the MIDLANDS	...	Commercial premises damaged.
	A few points in South-east ENGLAND.	30 planes.	7 planes; but 5 pilots safe.
GREECE.			
	FLORINA and KASTORIA	...	...
30—10—40. (Wednesday.)			
ENGLAND.			
DAY :—			
	South-east coast area	...	No damage.

Date.	Targets.	Enemy air-craft losses.	R. A. F. & Greek losses and results of air bombardment.
30—10—40. (Wednesday.)—cont.			
NIGHT :—			
LONDON area; Eastern and Southern ENGLAND.		9 planes.	Damage slight and casualties few. 5 planes; one pilot safe.

GREECE.

PATRAS (5 times)	...	...	Only one casualty.
ATHENS (only a warning)	...	...	...

31—10—40. (Thursday.)**ENGLAND and SCOTLAND.****DAY :—**

Two towns in the Eastern COUNTIES	...	Damage slight and casualties few.
Points in South WALES and the MIDLANDS.	...	

NIGHT :—

EAST ANGLIA, LONDON, a town in the MIDLANDS and one point in the North-east coast of SCOTLAND.	...	Little damage and a few casualties.
--	-----	-------------------------------------

GREECE.

The Port of PATRAS	...	Slight damage.
Two open towns, VIZ., AGRINION and LEPANTO.	...	A few casualties.

1—11—40. (Friday.)**ENGLAND and SCOTLAND.****DAY :—**

LONDON area.	...	Slight damage.
The MIDLANDS, MERSEYSIDE and some towns in East SCOTLAND.	...	A few casualties and a few killed.

NIGHT :—

LONDON and many other parts of ENGLAND.	11 planes.	No damage. 7 planes; 2 pilots safe.
---	------------	-------------------------------------

Date.	Targets.	Enemy air-craft losses.	R. A. F. & Greek losses and results of air bombardment.
1—11—40. (Friday.)—cont.			

GREECE.

ATHENS, SALONIKA, CORFU and LARISSA.	...	Some people killed and some casualties; very slight military damage.
--------------------------------------	-----	--

2—11—40. (Saturday.)**ENGLAND.****DAY :—**

LONDON, KENT, two localities in ESSEX and THAMES ESTUARY.	...	Slightly damaged; a few killed and a few wounded.
---	-----	---

NIGHT :—

LONDON, HOME COUNTIES; Eastern and South-eastern ENGLAND.	9 planes.	Some houses damaged; but no casualties, no loss.
---	-----------	--

GREECE.

CORFU and SALONIKA	...	...
--------------------	-----	-----

BRITISH MEDITERRANEAN POSSESSIONS.

MALTA	...	3 planes.
-------	-----	-----------

3—11—40. (Sunday.)**ENGLAND and SCOTLAND.****DAY :—**

Some districts in ENGLAND	...	1 plane, No loss.
---------------------------	-----	-------------------

NIGHT :—

North-east ENGLAND and East SCOTLAND.	...	...
---------------------------------------	-----	-----

GREECE.

CORFU, SALONIKA, LARISSA and JANINA.	...	No military damage.
--------------------------------------	-----	---------------------

NAVARINO and CANEA (both in CRETE).		
-------------------------------------	--	--

SIDE LIGHTS.

The danger of counting chickens..... In less than three weeks, GERMANY broke the organised resistance of POLAND. In about the same time, she compelled the Belgian Army to surrender. In just over five weeks, FRANCE was asking for terms. Yet now, five months after Dunkirk, GERMANY and ITALY are no nearer a decision against the British Empire, alone, than they were when fourfifths of the British Army withdrew under the full weight of the German attack.

And now the European winter begins to close in—the winter that was to have seen the victorious Germans enjoying the blessings of peace, the luxuries of plundered peoples, and the consciousness of being supermen. But, just as the Nuremburg “Peace Rally” announced for 1939 had to be cancelled, so the promised “Victory Rally” for 1940 will be a washout; one more of Goebbels’ orgies of mass-hysteria “will not take place”!

Another burst bubble.

When ITALY entered the war, Mussolini—like Napoleon, a mediocre naval strategist—told his admirers that the Italian Navy would be employed to free the Straits of Gibraltar and pave the way for an invasion of BRITAIN. That invasion hasn’t come to much!—and if it had, it would have been small thanks to the Italian Navy, to judge by their wretched performance so far.

Perhaps the courageous naval Under-Secretary, Admiral Cavgnari, who told Musso that such a venture would cost Italy 40 per cent of her Fleet before ever they reached British waters (and the Home Fleet!) has received promotion since then, but we hardly think so.

The Eagle and the Bear.

Crouched comfortably in his lair, the Bear watches the hectic gyrations of the Eagle with more than one eye open. As long as each keeps to his own sphere, neither fur nor feathers need fly, but when the Eagle hovers and swoops at a toothsome morsel just on the edge of the Bear’s abode.....

Stalin has already ordered an increase in the anti-aircraft forces in the Caspian region, which he has now increased to a military district of the first class.

Some days ago the Soviet authorities issued a sudden order forbidding navigation by foreign vessels in the waters of the Soviet Black Sea. An immediate consequence was the sinking of a Yugoslav vessel near Golina and it is now learned that the Rumanian monitor *Taraspol* was also sunk.

Verb. Sap.!!

N. E. I.

The letters stand for NETHERLANDS EAST INDIES, and NETHERLANDS EAST INDIES stands for several things besides staunch loyalty to Queen Wilhelmina, and a present of 40 Spitfires and 18 Lockheed-Hudsons to BRITAIN. To JAPAN, she stands for rubber and oil and to AMERICA—fortunately—she stands for rubber and tin-ore.

When FRANCE fell, the Japs, in their gentlemanly totalitarian way, suddenly displayed a lot of extra interest in the “welfare” of the N. E. I. and the recent Pact displayed GERMANY’s approval of the idea by admitting these prosperous and peaceful pieces of some one else’s empire, as part of Japanese ‘*lebensraum*’.

AMERICA was pretty prompt. Mr. Cordell Hull made one of his forcible announcements about the inadvisability of any alteration in the status quo,—and switched off American oil exports to JAPAN.

As we suggested last week, the Japs have had to “think again”, for we find their delegation to the ‘delectable country’ announcing that “despite the Pact, it is the strong desire of the Japanese that the maintenance and promotion of Japanese and N. E. I. relations should not be in the least affected”.

Since Japanese pronouncements have the distinction of being—always next to Dr. Joseph Goebbels’—the most outrageous, self-contradictory, ludicrous and lunatic of any in a sufficiently demented world, we make no excuse for adding a perfect gem here.

On October 29, the *Yomiuri Shimbun* has this; "Under the provisions of the Three-Power-Pact, JAPAN is bound to give assistance to ITALY, who is now attacked by a third power, namely Greece"!

Japan probably remembers that AMERICA is strongly reinforcing the PHILLIPINE ISLANDS, which lie on the immediate flank of any Japanese movement towards the N. E. I.—but since flanking positions are so valuable, the Japs are trying to "get at" THAILAND which threatens the flanks of both the N. E. I. and SINGAPORE. Meanwhile THAILAND has sent missions to JAPAN, INDIA, and AUSTRALIA simultaneously, obviously "to spy out the land" feeling that it would be a disaster to plump for the losing side by mistake.

* * * *

Apt Misquotation.

*"The glory that is Greece
and the grandeur that was Rome"*
.....as E. A. Poe did not write.

There is something reminiscent of Thermopylae in the gallant defiance of the Greeks to the bluster of the Axis and the onrush of the Italians. They are holding the pass. General Metaxas, whom some had suspected of flirting with Nazism, has come down on the right side of the fence, and when he announces that "GREECE forms the first line of defence of EGYPT" and has the whole country solidly behind him we may take it that the Italian army will have to show more enterprise than the Italian navy has shown hitherto, to do any good.

There is no longer any doubt that the Axis Powers are planning complete mastery of the Balkan peninsula and the Islands, and a future world may have to take its hat off very low to a small country—smaller than many which have already caved in—which has had the guts to fight and not merely talk for right against might.

* * * *

More Chickens that are not yet Hatched.

It does not take more than an amateur to descry the cold-weather aims of the Axis. Mastery of the Balkan peninsula and the Greek Islands would give them aircraft and submarine strongholds in the Aegean, and an army on the borders of TURKEY-IN-EUROPE. With

this, they would have the Straits at their mercy, and TURKEY, isolated, would look to RUSSIA in vain for help. And the British, in EGYPT threatened at Haifa from SYRIA, and at Suez from LIBYA, would be in a real pother.

But the assumptions on which these plans are based are numerous and wide.

- (i) The Russians greatly cherish American trade and have duly noted U. S. A. reactions to recent events. Their papers also seems to be very considerably impressed by growing British effectiveness and the great defence against Goering's super-effort. The assumption that Stalin can be *frightened* into the Axis orbit seems rather 'wishful' on Hitler's part.
- (ii) It seems to be assumed that TURKEY will do nothing until too late. Well, to judge by BULGARIA's 'hesitation waltz', *she* doesn't think TURKEY will be 'too late', and Premier Inonu's speech of November 1st must be too firm and confident for Axis taste!
- (iii) The basin for all these bubbles of glory is the Middle East, and have Italians ever or anywhere been more loathed than they are to-day in the Middle East? Ask any Moslem from Malabar to the Golden Horn, (*via*) Bahrein, Cairo and Haifa, how he thinks Mussolini fills the role of "Protector of Islam"?
- (iv) The fourth assumption is that BRITAIN will remain passive. For grounds for this pious hope, apply at NAPLES or CRETE.

(A)

WHEN BRITAIN INVADES EUROPE

Continental Offensive Lies Ahead.

By

GEORGE SLOCOMBE.

(With acknowledgments to the Illustrated Weekly of India).

FOR some years past military writers have made the flesh of their readers creep by embroidering lavishly on the theme of the invasion of Britain. Europe has always, indeed, been able to invade Britain. There were no fortifications on the shores of Roman Britain to keep out the sea marauders from Norway and Jutland.

The Norsemen and the Danes could pillage and burn, could kill and ravish, could cut and run in their long, narrow black ships, built to sail up small rivers and fjords, long before the Romans in their slower, slave-manned galleys could intercept them.

The Briton and the Saxon appear not to have resisted the piratical invaders any more successfully than the Romans. The Britons were forest dwellers, miners and herdsmen; the Saxons, farmers and ploughmen. The love of the sea only appeared in our national blood with the influx of the Danes and the Norsemen.

SEA POWER.

If Harold had been a Norman or a Dane, instead of a Saxon, it is possible that the expedition of William the Conqueror would have been halted and defeated in the English Channel, and that the Battle of Hastings would never have been fought.

But one thing is certain. With the arrival of the Normans, the Viking spirit was firmly implanted in the breasts of our Anglo-Saxon-Norman-Danish-British forbears.

From that time onwards through the dark as well as the glorious years of our history, all efforts to invade Britain were in vain. Sea power came to the defence of an island terribly vulnerable to warlike and ruthless aggressors.

There were, nevertheless, long periods when even sea power seemed inadequate to defend our coasts against a great military power on the mainland of Europe. The Elizabethan period, in spite of Drake and the defeat of the Armada, was one of them. The Stuart period was another.

The Napoleonic period brought us nearer invasion than at any time before or since, save at the present day. And even in the war of 1914—1918 the British admiralty could never exclude the possibility of an attempt to land German troops on our eastern shores.

The fantastic possibilities created by the use of air power, and the experiments in troop and tank carrying by plane, have obviously made this country more difficult to defend *absolutely* from an invasion from the mainland of Europe.

But for the first time in our history the combination of unchallenged sea supremacy and shortly-to-be-unchallenged air supremacy which we are steadily and surely acquiring, have brought it within the power of England to invade Europe.

NAPOLEON

We have done it before. We have done it repeatedly. But our objectives were restricted. Our forces were few. Our possibilities of success were limited by a great number of considerations—the dispersal of our enemies, the rights of neutral States, the feebleness of our home defence, the slowness and uncertainty of communications both by sea and land.

We fought Napoleon on land and sea. We fought him in Egypt, in Syria and off Alexandria. We fought him off Toulon and in Southern France. We fought him in the West Indies. We fought him at Copenhagen and in Holland. We fought him in Spain, and successfully.

We fought him, indirectly, in Russia, for British financial aid to the Tsar Alexander was as powerful as snow and famine in the disastrous rout of the Grand Army on the road from Moscow.

We fought Napoleon on the road to Paris and Fontainebleau.
And finally we fought him at Waterloo.

No race has fought more desperate, more adventurous, more distant and solitary wars than ours. In contrast to some of the hazardous expeditions to far-off lands successfully carried out by British soldiers and sailors in the past three centuries, the invasion of Britain from Europe is a tame and matter-of-fact affair.

We have in the past dared greater risks by sea and land than the invaders of Hitler would be called upon to run, if they were not facing men of a race inured to adventure, to great perils, to unequal odds, to all the ruses and risks of lives lived dangerously.

WAYS OF ATTACK.

In the past we have not hesitated to invade Europe when greater dangers menaced us than now. We shall not hesitate again.

And for the first time in our history we are able to envisage the chances of invading a tyrant-ridden Europe coolly and calculatingly, with all the power of our sea arm, of our rapidly growing air arm, of our immense industrial resources, of our science and invention, and also of our conviction that our cause is not Britain's alone, but humanity's and the world's.

Europe, Western and Central Europe, at least, is now to all practical purposes, Germany. Germany can be attacked and destroyed through half a dozen countries. She has lost the tremendous advantage of internal lines of communication which her former position in the fastness of Central Europe conferred upon her.

Germany has suddenly become an island, like Great Britain. An island with an immensely longer coastline to defend, and with an immensely smaller naval force with which to defend it.

Her original coastline was narrow. Part of it was inaccessible to us, hidden as it was behind the Kiel Canal and the Jutland peninsula, and guarded in summer by the shallows and in winter by the ice of the Baltic. But now her coasts range from the north of Norway southwards through the North Sea and the English Channel to the Mediterranean.

Hitler has to defend the coasts of Holland and Belgium, the coasts of France, and at some not distant date, may be the coasts of Spain. Italy has her vulnerable coast to defend, and with it all the Adriatic, the African coast of Libya and possibly also the coasts of the surrendered French Empire in North Africa.

OUR ADVANTAGE.

Never was any enemy of Great Britain so vulnerable to sea attack. Never was the Axis so dispersed in its power, so precariously pitched on the base of an inverted pyramid of conquered peoples.

It is Britain who now possesses the advantage of internal communications. Our power is to-day distributed over the world in small compact groups, and sometimes even in small island fortresses.

Gibraltar is a fortress. Malta is a fortress. Cyprus is a fortress. Singapore is a fortress. And Britain is the greatest fortress of them all.

Before Europe invades Britain, therefore, it may be that Britain will invade Europe. The invasion of Europe, in fact, has already begun.

We are raiding Germany day by day, and not merely in the cut and run manner in which the Germans have hitherto raided us. We have raided German positions on the Channel coast of France.

We have landed troops by sea and air. We have destroyed ships in harbours, petrol dumps, barracks, concentrations of armoured columns, planes, tanks.

When we have acquired definite air superiority, in numbers as well as in quality, the problem of defending these islands will no longer predominate in our military councils. We shall have a large army ready for disembarkation at many points in Europe.

ITALY.

The fact is that Germany now lies open to land attack as well as to sea and air attack. She can be attacked through her weaker partner, Italy.

We can attack Italy remorselessly from the Sea and from the air. We can destroy her industries, make life in her narrow *lebensraum* between two long coastlines intolerable.

We can bombard the coast of Italy, and most of her great cities, with long-range guns from the sea. We can continue our intensive bombardment of those cities from the air. Ultimately, we might land our own small and highly armoured forces, under cover of dive bombing, smokescreens and the guns of the fleet, at the Italian ports.

Naples is not invulnerable. Genoa is not invulnerable. Rome can be invaded from the flat beaches at Ostia.

We can force Germany to detach powerful divisions from France and the Low Countries to put new nerve and resistance into a starving, panic-stricken Italy, as Germany was compelled in 1917 to send reinforcements to a demoralised Austria.

But our main chance of attacking Germany at her vitals lies in the Near East. It was the allied army of Salonika created by Lloyd George, which caused the collapse of the Central Powers in 1918.

As that army advanced northwards and westwards from the Balkans, first Germany's Bulgar allies capitulated, then the German forces in Rumania, then Hungary, then Austria. Germany, isolated, and demoralised internally, pleaded for an armistice.

To-day's version of the army of Salonika is the army of the Middle East. It stands ready for action, powerfully supported by a great fleet, and a considerable air force. In Turkey another great army awaits the order to march. On the Black Sea the Russians are concentrating.

My own theory is that the Turks, the Russians and our army in Palestine have ultimately the same objective. They will advance into the Balkans together.

British armoured columns will some day advance along the valley of the Danube towards Vienna. Armoured columns will move down the valley of the Rhine, and possibly of the Rhone, towards the great cities of the Ruhr valley, towards Munich.

Germany, in short, will be attacked and invaded through Europe

(B)

THE NAZIS STRIKE AGAIN TORPEDOING OF EVACUEE SHIP A SURVIVOR'S STORY

By

ERIC DAVIS.

(In a recent B. B. C. Talk).

One of the passengers on the torpedoed evacuee ship *City of Benares* was Eric Davis, a former member of the B. B. C. staff, who was on his way to become Chairman of the British-Malayan Broadcasting Corporation.

THE Nazis have struck again. The *Athenia* was not enough. The bombing of London was not enough. This time their U-boat commander chose to do his work at 10 o'clock at night in a raging northerly gale. He sank a passenger ship in mid-Atlantic.

There were 400 people on board and now there are 100 alive. I am one of that 100, perhaps the luckiest of them all, because not only am I alive, I have hardly a scratch or a bruise.

Why was it that such an insignificant number of the children were saved? There are occasions when the most comprehensive precautions and the utmost consideration are valueless, when the efforts of every adult within reach are nothing to the vindictiveness of a harsh sea and a bitter wind and a murderous enemy.

The vast majority of those children who looked for safety in a new world have perished and the only answer is a steadfastness of purpose which brings a more civilised state of affairs rapidly nearer.

BLOW AT ALL THAT IS FREE.

What of the passengers, of whom I was one? We were a cosmopolitan company. That torpedo did not merely strike at an English ship, it was a blow at all that is free and hopeful in Europe.

My cabin companion was a Hungarian journalist whose wit and learning had made the voyage more stimulating than any I had ever undertaken. At table I sat with a French aviator with great achievements to his name and a Czech who had escaped from Greater Germany.

There were on board Dutch and Germans and Austrians and Poles, all of whom believed, as we believe, that freedom to think and to act and to bring up young children in security and safety are fundamental to a good world order, and there were people from every part of the Empire too.

AMATEURS OF MARINE WARFARE.

Passengers are the amateurs of marine warfare. They are inexpert. They do not know what to do at a time when professional seamanship is the only quality that counts; and in spite of that they were all magnificent. There is no routine method of dealing with a bitter gale and a rough sea. What would you do if there were a dozen women in the water and boats and rafts were being dashed about? I saw a young man throwing ropes to people who grasped them instinctively. He must have saved eight or nine by drawing them towards the boats in that manner.

And there was Arthur Darling, a quiet, solemn Australian who swam around helping one person after another and then refused to be taken on board a boat until it had been pulled well away from the rapidly sinking ship.

And there was the Canadian girl, Peggy Dutter, who is surely the coolest person in the world, who slid down a rope into a boat and took over its provisioning until it was picked up, dry and secure, the only boat that did not lose a single soul throughout that awful night of bitter wind and hail and turbulent seas.

Did you know that British warships carried lipstick? That is the only conclusion I could come to when Peggy appeared on deck the morning after we were rescued in a thick coat and very little else but with a beautifully made up face. Somehow one felt very proud of Peggy just then.

ELEVEN-YEAR-OLD HERO.

I have reserved my two particular heroes for the end. One is Jack Keighley, aged 11, who comes from Brixton in London. I found Jack

holding on to a pocket handkerchief after the ship had sunk and pulled him aboard my raft.

He had very little on, but he never complained. When he was told to drink the condensed milk we had with us, he did so and when we gave him biscuits, he ate them.

Jack made two memorable remarks.

When he had been pulled upon the raft, he looked at me in the water as he crouched on all fours and said "I say, mister, I say, thanks very much." And sometime next morning when he had already been 12 hours afloat he asked "Sir, are we going towards Canada or England?"

And in addition he saved a man's life. Our only other companion was one of the ship's engineers who had a gash in his head. Just before we were picked up he must have gone to sleep and it was Jack Keighley who saw him slipping into the water and helped me to save him.

NAVAL CAPTAIN'S FEAT.

My other hero is the captain of the British warship who brought his vessel alongside raft after raft (and one water-logged boat after another) and picked out of a desert of hopelessness and despair, one hundred people who had thought never to live again.

I am no expert in these things, but I was captain of a raft for 18 hours and that is time enough to say how difficult it is to bring a big vessel to within inches of its objective in a heavy sea time and time again.

We owe him our lives and to his crew we owe our comfort after we were salvaged. We wore their clothes, we ate their food and slept in their hammocks and exploited all the resources that an English warship had to offer. And everything they had they gave unostentatiously.

It is not an isolated incident that an English boat crosses the Atlantic to America. There will be boats next week and the week after and so on until the end of the war, and on one of those boats three people have a date. They are Arthur Darling, Peggy Dutter and myself and I should not be at all surprised if little Jack Keighley comes with us too.

(C)

WITH THE BRITISH FLEET.

Guns Vigilant but no Encounters.

I have just returned from a cruise with a portion of the Eastern Mediterranean Fleet, writes a British journalist. Its mission was to cover various operations in the Central Mediterranean and Aegean. The force employed consisted of battleships, cruisers, one aircraft-carrier with a number of destroyers. As on previous occasions when the fleet swept this area an excellent opportunity was offered to the Italians to engage the fleet almost in their home waters and in conditions greatly to their advantage. Once again they declined the challenge.

The fleet left Alexandria one evening after dark. The following morning found it steaming to the west with some aircraft scouting ahead. We were now within easy ranges of the Italian aerodromes in the Libyan coast. The first sign of the enemy was the report that a single aeroplane had been spotted shadowing our movements with a number of others high up at a distance. Our fighter aircraft sailed out from the deck of the aircraft-carrier to investigate and were lost sight of.

We did not have long to wait and in less than an hour came the signal "shadower has been shot down." The performance was regarded almost as a matter of routine.

The fleet streaked on. Three hours later a column of smoke sinking down to the water drew the attention of the watchers. A signal from the aircraft-carrier confirmed that it was an enemy flying boat. Another shadower had been eliminated. The enemy was being deprived of his "eyes".

How they had done their work we were soon to realise. Three enemy bombers suddenly swept up from the south at a great height. In a few seconds guns were trained on them and the sky flecked with shell bursts.

All at once grey columns spouted from the sea half a mile to the starboard and a few seconds later another set of spouts to port. Two sticks of bombs straddled us but with a safe margin. All the big ship

were now belching flames and smoke from 4 inch guns and pom-poms not without effect. One enemy aeroplane was presently to be seen fluttering down astern. Two of the crew baled out and their parachutes sank slowly to the sea. While this was happening there came a second attack. Five enemy aircraft appeared suddenly from the sun at a height of 16,000 feet. Our first warning was the sight of bombs bursting in the water alongside. This time the aim was better, good enough in fact to make fairly certain that the Italian wireless will have claimed another battleship heavily damaged. Bombs straddled the ship so close that some splinters fell on deck though without doing any damage. Again guns barked out, but the enemy quickly withdrew out of range. One more attack against the fleet was made the same day, this time by torpedo bombers with the aircraft-carrier as the objective. Two torpedoes were discharged but they passed harmlessly astern at a distance.

The next morning bugle sounded "battle stations" and from all parts of the ship the crew stormed to their posts. Reconnaissance aircraft sighted a large number of enemy warships to the north-west. Later it was found that the enemy fleet was stronger than ours. The Admiral ordered the course to be altered to meet them.

The bright hope of an encounter was doomed to disappointment. Later reports showed the enemy steaming towards Taranto at a speed which made it impossible to catch him before he reached the shelter of his own coast. For the next 12 hours the fleet cruised in the area. Readiness was maintained, but no attempt was made to disturb us and on the following morning an easterly course was again set. The rest of the voyage was uneventful save for the shooting down by our fighters of another enemy shadower (the fourth victim in four days) and the chase by some of our destroyers of two enemy destroyers. The cruise ended tamely with a little gunnery practice and other forms of routine training.

This recital in its main features give a pitifully inadequate idea of the infinite variety in its regular but constantly changing details. Hour after hour reconnaissance aircraft and fighters would glide out of the aircraft-carrier and serve as advance flank guards of the fleet. Again and again capital ships would swing in wide curves to port or starboard to do battle with a possible submarine. An unremitting

watch was kept by 100 eyes on each of the score of vessels. A hundred times a day gun directors would be trained on distant aircraft on the chance that they might be unfriendly.

It is this constantly applied efficiency by the fleet which is increasing the means of defence and its striking power month by month and gradually completing British control in the Mediterranean. The enemy by his tactics shows that he hopes to inflict occasional losses by aircraft without risking his fleet, thus to nibble at our strength. But the exact contrary is happening. His fleet, not ours, is being slowly reduced by the Royal Navy's infinite patience. We know that one day the harvest will be reaped—and reaped in full.

(D)

ALLIES AND AIR FORCE LAW.

“TOO MUCH WORK.”

(With acknowledgments to *The Times*).

THE machinery of the R. A. F. administration is sometimes a little strange to officers and men of the Allied Air Forces now in this country. At one camp in England where some of these Allies are stationed, the British Commanding Officer had occasion to admonish an Allied airman who had been absent without leave for some days. Through an interpreter he told the airman that he would be Court-martialled. The airman fell flat on his face in a dead faint. The interpreter explained to the astonished C. O. that in the airman's country a Court-martial usually meant that the offender was shot within four hours.

The machinery for the Court-martial was put in hand and the airman's own commanding officer, a prince, was asked to make the necessary arrangements for collecting evidence. His dignified reply was: “If I say the man is guilty, he is guilty.” The requirements of Air Force law were explained to the prince, and he departed with a large number of official forms to be filled up and returned. Two days later, while this task was still in progress, the following notice was put up in the Allied camp: “In future there will be no more crime in this camp. It entails altogether too much work for the officers.”

BRITAIN SPEAKS.

By

Phillip Noel Baker.

I WONDER if you heard the story printed in our London Times the other day by a neutral who had come from BRUSSELS less than 3 weeks ago. At the beginning of September, he said, he had been to a horse race meeting near the Belgian capital. In the last event a horse was entered, the name of which was “Britannique.” Nobody had ever heard of it before, neither book makers or backers had any reason to believe that it could beat the formidable opposition that it had to meet, but with one accord the Belgian crowd put their money on its chances. In a few minutes before the race began it had become a red hot favourite, and as Chesterton remarked, the curious thing about miracles is that they sometimes happen. The dark horse “Britannique” won its race. The Belgian crowd broke into a pandemonium of excitement and delight, they cheered, they threw up their hats, they slapped each other on the back, and behaved as though they had not only won some money, but as though they had had a sign from heaven.

When I read that story I remembered the black day in June when Mr. Winston Churchill first told the House of Commons that whatever might happen in France, it would make no difference to British and the British Empire, to fight on, if necessary for years, if necessary alone. No one who heard them will ever forget those terrible words and how they chilled the members of the House of Commons into silence, how they tried to make up their minds to accept the horrible doubt then thrust upon us that our French alliance, the sheet anchor of our policy and our hopes, might collapse in ruins around our heads.

Many have been the days since then when we in the British House of Commons and in the British Commonwealth of Nations have felt alone. Many have been the speeches in which our leaders have declared that we alone must bear the burden of saving the Christian civilisation in which we live, that our resolution and our armed strength were the remaining bulwarks to check the onward march of the mechanised

Attila who rules Berlin. And there has been a sense in which there has been and still remains the bitter truth, that if the British people had surrendered when France collapsed, as Hitler and Mussolini both believed they would, then nothing could have stopped the conquest of the world by those two blood-stained men. On our resistance, on the courage and resolution of our pilots, our sailors and our soldiers, on the endurance and fortitude of our workers, and their wives and children, the fate of nations and the course of history did in fact depend.

We have often felt alone in this titanic struggle, but never for that reason have we for a single instant been dismayed. I can remember meeting no one, absolutely no one, who thought that in the end we might not win. It did not occur to us to think that Hitler with his 67 million serfs, exhausted, brutalised, divided and corrupted by torture, fear and over work could be as strong as our community of great free nations, 70 millions strong, with the mastery of the sea, an unrivalled air force, with the engineering and mining resources of the world at our command. It did not occur to us to think that the reluctant hordes of Mussolini's black shirts, land-locked within the

iron grip of our blockade at Suez and Gibraltar, with a quarter of a million hostages cut off in Abyssinia, without oil, without coal, without minerals, without raw materials for the industries by which their people live, could really add substantially to Hitler's strength, and we never really doubted that if we were alone, we were bound to win.

Indeed I think at times it has been good for us to feel alone. When the navy embarked the last British soldier from the shores of France, an old sailor in a naval sloop is reputed to have said "Thank God we have finished with our last ally; now we must do for ourselves as best we can." It was only when we felt alone that we began to assert our real power, to speed up the tempo of our production both of our arms and men. Nearly four centuries ago Shakespeare made an English monarch say "Come the three corners of the world in arms, and we shall shock them." Then as now it has been strangely stimulating to us to feel that on our efforts and on our sacrifices, the greatest of all issues must depend.

But have we really been alone? Are we alone to-day? Every week brings new evidence to show that the question is absurd. We have on our side the

fervent hopes, the passionate sympathy and moral power of every nation that is or has been free. In the long run that fact in itself would prove decisive. People sometimes say and often think that Hitler's conquests have added to his power. It is true that each of his victories has made the next one easier to win, but it is also true that every captive country becomes a mortal weakness in the European system he is striving to set up. Every conquest brings nearer, makes more certain, his ultimate defeat.

It's a month since that Belgian race horse "Britannique" brought a sign from Heaven to that Brussels crowd and showed to them and to their German conquerors where their feelings really lay, and to-day a Belgian correspondent tells us in this morning's Times that the Burgomaster of Brussels has either been deported, or will shortly be deported to Germany, as his great predecessor, the Burgomaster Max, was deported a quarter of a century ago. The Germans have even officially announced that they have installed a German Commissioner in the Hotel de Ville, to whom presumably they have entrusted the administration of the Belgian capital. Not even the Kaiser took this drastic step. Even after Max had gone, he let Max's colleagues

carry on. And Belgians draw a clear deduction. That the situation in Brussels to-day is particularly strained, that the difficulties of the Nazis are every week increased, that the hostility and the hopes of every class and every party among the Belgian people continually grow.

On the last day before he left the country, the neutral who told us the story of the race horse "Britannique", had a talk with an old Belgian worker. The man said "Last time we let them all get away. This time, well, there's room for all of them in our canals".

On Tuesday afternoon a British bomber made a daylight raid on western Germany. Coming back the pilot flew low across the plains of Holland, so low that the people in the fields could see our red, white and blue concentric circles on the wings, and for 50 miles, all the workers on the roads and on the land pulled out their pocket handkerchiefs and waved their prolonged and enthusiastic greetings to their British friends who had so unexpectedly appeared.

Last week I stayed in the country with two Czech friends, who were serving in this air force and who were having two days rest. One of them had left their city, Prague, just before the war began. He had fought with the

Polish air force in September 1939. He had escaped through Roumania and had fought again in France. The other had left Prague six months ago and had gone by Hungary, Greece, Turkey, Egypt and Morocco to the Western Front. Both were very proud of belonging to a famous squadron which up to date had brought down 200 Nazi aircraft for the loss of 20 Czechs. When they wrote to thank their British hosts for their happy holiday they told them that they had been moved to another station and another squadron, and they said "We are quite international now. We are together with Polish pilots and we have an English squadron leader, but we are all happy together for every day we are all fighting in the air and we are all resolved that all Nazis must be shot down".

A week ago I travelled with the officers and men of Norwegian unit, training here for the campaign by which in due course their country will be freed from Nazi rule. Like the Czechs, and the Poles, and the Belgians and the Dutch, they had all had recent news from their friends and their families at home and all said that the spirit of resistance had never been so high, that the difficulties of the Germans were increasing, that the captive peoples were only waiting for the moment

when they could successfully rebel, that when that moment came they would be ready for every sacrifice which their fight for freedom would require.

These witnesses from the conquered countries say something of even greater significance than that. They say that the conquering German army and its soldiers have lost the brief elation that they felt when France was beaten, that they are deeply demoralised and depressed, that they do not believe that the invasion of Britain will succeed and that unless it does they cannot win the War. They are weary, as are the German soldiers, they are defeatist, they want to go home. That would be serious enough for Hitler, but the 'neutral' who left Belgium only three weeks ago and is a man of experience, integrity and knowledge, declared that there is more to it than that. The German soldiers, he said, will tell you on the slightest provocation that they detest the war, that they are anti-Nazi, that when victory is followed by defeat there will be revolution in Germany against the present cruel regime. They can be very brutal, he says, these German soldiers, but they have begun to think and they sometimes put to themselves and to him this profoundly significant conundrum "what are we doing in Belgium

anyway, it can never be German?"

Yes. Each of Hitler's victories made the next easier to win but taken together his conquests are a mortal weakness. His army, tired, doubting the justice of its cause, held together by the constant slavish fear which all his countries feel, must not only confront the mighty gathering power of the British Commonwealth of free and independent people, but must hold down a hundred million men and women who have known freedom and who are resolutely determined to be free again. And it means that in this struggle we are not alone. We have in Europe a hundred million allies who are only waiting till their time shall come, and we have in Germany great forces, by which in God's good time a lasting peace will be obtained.

Do not misunderstand me in this. I make no futile prophesy of easy victories to come. We may have bitter struggles, bitter reverses close ahead, but all that notwithstanding, nothing can be more certain than the defeat of Hitler and his gangsters. Hitler's defeat is certain because he has challenged in Germany, in Europe and throughout the world, all the things of which true human greatness and reality consist. Europe is finding, like Germany, that life without liberty is not worth while. Mankind is finding in Europe and elsewhere, in strange and novel ways that in every country, simple men and women hate cruelty, hate aggression. And that fundamental fact will bring us victory and create a world of brotherhood and peace.

COSMOPOLITANA.

1. "And her speed! She is so fast that no one could catch me!"
(*Italian Naval Commander, speaking with pride of his new commission*).

2. "Between surrender to the international racketeer and a fight to the death, Greece chose the second."

(*Mrs. Lykiardopoulo. Broadcast, Madras, October 29*).

3. "We must prepare now at war pace or we shall be too late. In the minds of the Dictators, it is our turn next."

(*Mr. W. Bullitt, U. S. A. Ambassador to France, New York, October 26*).

4. "Italy does not recognise our right to live, in spite of our neutrality."

(*General Metaxas, Proclamation, October 28*).

5. "The most glorious fact in the world to-day is the fact that Democracy is alive and going strong."

(*President Roosevelt, October 30*).

6. "We shall not go short of food this winter. More than that, great masses of people will... be better nourished than they were in times of peace and plenty."

(*Lord Woolton, Minister of Food, London, October 20*).

7. "Never before have citizens of a democracy, men, women and little children, displayed such courage, such unity, such strength of purpose, under appalling conditions."

(*President Roosevelt, speaking of the English, White House, October 25*).

8. "Unprecedented dangers require unprecedented action to guard the peace of America against unprecedented threats."

(*President Roosevelt, Broadcast, October 30*).

9. "I am amazed at the attitude of Congress leaders who, while, disliking Nazism and Fascism, yet do not think it necessary to co-operate with Britain."

(*H. E. The Governor of Madras, Kurnool, November 3*).

10. "We have to look a long way ahead in this sphere of war (sea transport). We have to think of the years 1943 and 1944."

(*Mr. Winston Churchill, London, November 5*).

APPENDIX III.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period October 22nd—29th, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

22—10—40.

"British planes again dropped bombs of heavy calibre over the centre of Rotterdam on Sunday evening", laments to-day's German wireless. Rotterdam was not one of the R. A. F.'s objectives on that particular night, but Berlin was and the success of that raid (the heaviest so far experienced by the Nazi capital) seems to have made Dr. Goebbels even more hysterical than usual. Later on, abandoning the attempt to drag a Dutch red herring across the story of Berlin's night-long hammering, he tells how "this latest criminal bombardment of exclusively non-military objectives" has filled the Berlin Press with disgust. Berlin newspapers had every reason to be disgusted; four of the biggest railway yards in the capital received smashing blows; nor were they the only objectives attacked in a raid which lasted from early evening till just before dawn.

In all countries which are under the protection of the German Army, boasts Berlin, German experts have been helping the responsible Governments to solve the food problem. Berlin naturally omits to mention that "the food problem" in those countries would not have arisen had Germany not invaded them and then stolen their food supplies.

The Berlin radio quotes the *New York Times* as saying that foreign journalists in London have to work under conditions which are turning their hair grey. Journalists the world over are used to working under harassing conditions—except, of course, German journalists, who have only to trot back to their office with official copy handed out by the Propaganda Ministry. Expatriating on the difficulties which foreign newspaper men experience in coping with the British censorship, Berlin says: "They have often to wait hours before knowing whether their copy has been passed for transmission". Here again, things are simpler in Germany, where foreign journalists are allowed neither to view nor to refer to the damage caused by R. A. F. raids on military objectives.

Evidently the Rome radio thinks it is time somebody in Italy said something about the long-promised German invasion of Britain—and why it hasn't happened yet. This is its attempt to throw light on a vexed problem: "Last Saturday the B. B. C. announced that the Germans had attempted to land somewhere on British soil and that they had been repulsed with terrific losses. On Sunday the British Government itself was compelled to deny the information as a wholesale invention of Mr. Duff Cooper's Ministry of Mis-Information and to declare that the German landing had never taken place". It seems unnecessary to point out that neither the B. B. C. nor *Reuter*—not to mention any other British source—has ever paid the Germans the compliment of reporting that they have "attempted to land" in Britain. On the other hand, it was a neutral paper, the *New York Herald-Tribune*, which as long ago as September 24, asserted that plans for an invasion on September 16 were countermanded at the last moment (a) because of the terrific pounding the invasion bases had received, involving the death of 60,000 Nazi troops and (b) because the *Luftwaffe* had lost 187 planes in mass attacks the day before. This version of what happened halfway through September has only recently, and after very careful examination of evidence, been officially endorsed by the British authorities.

Meanwhile striking testimony to the strict honesty observed in the compilation of British figures for air losses is provided by a comparison of British and Italian official figures for the month of September. The Italians (who, unlike their Nazi friends, issue casualty lists) report 27 pilots killed and 77 missing in North Africa for September, a total of 104. British figures for the same month claim 19 Italian aircraft destroyed (2 unconfirmed) with an estimated loss in personnel of 69. Italy thus admits the loss of 35 more airmen than Britain had claimed; and the difference must be accounted for by the failure of a number of damaged Italian planes (whose destruction was not claimed by Britain) to regain their bases. Neutral commentators have more than once observed that British figures for enemy losses are under-estimated. Now it is proved—by the enemy.

23—10—40.

It is interesting to note what 24 hours' reflection will do—even to an Italian radio announcer. Here's an example. Yesterday's Rome news in English:—"With their armies strengthened, the Axis Powers can hope to achieve final victory within a short time". To-day's Rome news in English, same time:—"The war may last for another 10 years".

24—10—40.

"England has not only let her own industries fall into decay", reproves the German wireless virtuously, "but she has been the cause of the same thing happening to other countries, especially in the case of the export of raw

materials. For instance, the Union of South Africa has been prevented, due to the shortage of tonnage, from exporting her raw cotton to the rest of the world." But Goebbels' crocodile tears are wasted, since South Africa produces only about 600 tons of cotton seed annually—a figure so small in comparison with the world output (nearly 13 million tons a year) that cotton seed has never figured at all in the list of South Africa's exports.

25—10—40.

Rome, "referring to the now famous action in the Red Sea" declared that "this bravery on the part of our seamen has aroused the admiration of the entire world". After what the British Admiralty has revealed about the action, the entire world may indeed feel some admiration for the typically Italian resourcefulness which led the destroyer *Francesco Nullo* to introduce a new note in naval tactics by trying to escape overland. She was blown up on the beach by a torpedo from H. M. destroyer *Kimberley*.

Berlin also reports that 20,000,000 lbs. of tea are being sent to Britain from India, Ceylon and the Dutch East Indies, and adds the somewhat childish remark that "this proves a shortage of tea in England". It proves nothing except that England—the largest tea-drinker among Western nations, and one who produces no tea herself—is simply importing her usual supplies from her usual sources, despite the alleged German blockade.

27—10—40.

"It is not the way of the Axis Powers" says the Berlin radio from the *Deutsche Diplomatische Korrespondenz*, "not to bring things to a conclusion once they have undertaken them". Have they, therefore, concluded the invasion of Britain by giving it up?

The Germans have just celebrated a year of rule in Poland with an imposing ceremony at Cracow, when Dr. Frank is said in a broadcast to have reported progress. This includes the formation of a Jewish ghetto in Warsaw, and a Jewish reservation at Lublin on the worst soil in Poland; wholesale execution and the torture of priests and clergy; the extinction of Polish intellectual life; deliberate weakening of the population by starvation. Gauleiter Foster, in a speech on Hitler's birthday, told the German settlers: "You must hold together closely, so that we can get rid of all the non-German elements in this land".

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

22—10—40.

The hackneyed theme of shortage of foodstuffs in Britain finds pride of place in the German broadcasts in Hindustani. "With the winter fast approaching" it is alleged, "the British people are experiencing of shortage of foodstuffs". Two days earlier, Lord Woolton the British Minister for Food, had said in words that carried conviction to the most sceptical: "I am glad to answer the question about our foodstuffs. I am glad because the answer is satisfactory. Our stocks are good. Neither the *Blitzkrieg* bombing nor the healthy appetite of 40 million Britons have run us short. Let me tell you this firmly. We shall not go short of food this winter". Lord Woolton went on to add that even at the risk of "seeming churlish, ungrateful and standoffish", he must say that offers of food both large and small from foreign countries "are an embarrassment to us."

23—10—40.

In their broadcast in Hindustani the Italians report anti-British demonstrations in Egypt on the occasion of Mr. Eden's visit. There can be no better proof of the falsity of this statement than the fact that they make no reference whatever to these alleged demonstrations in their Arabic broadcast. On a previous occasion the Italians reported in Arabic an imaginary clash in Bombay between Indian and British soldiers but said nothing about it in Hindustani.

25—10—40.

Three days ago Rome made great play with the exploit of the bombing of Bahrein, and claimed that in doing so her aircraft (i) violated no neutral territory and (ii) bombed oil tanks owned by a British company. Both claims are preposterous. The only oil concession in Bahrein is owned by an American company. The Italian planes flew from the Dodecanese Islands to Bahrein. Even a cursory glance at the map would show that it is impossible to do so without infringing the neutrality of Saudi Arabia.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XVIII.

November 9, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
10, Sunday ...	Kottaikkadu	...	9.45 a. m.
	Poovarasakudi	...	5.30 p. m.
	Merchants' Association Pudukkottai. (Sandarkoil Amman Sannidhi.)	} 6.30 p. m.	
11, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Alangudi	...	5.30 p. m.
	Adanakkottai	...	5.30 p. m.
12, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Mithulapatti	...	5.30 p. m.
	Kudimiamalai	...	5.30 p. m.
13, Wednesday.	Yembal	...	5.30 p. m.
	Ponnamaravathi	...	5.30 p. m.
	Karambakkudi	...	5.30 p. m.
15, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

LECTURE XIX.

16, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
17, Sunday ...	Tirugokarnam	...	5.30 p. m.
	Perungalur	...	5.30 p. m.
18, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Odayalippatti	...	5.30 p. m.
	Viralimalai	...	5.30 p. m.
19, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Annavasal	...	5.30 p. m.
	Virachilai	...	5.30 p. m.
	Chery School	...	5.30 p. m.
20, Wednesday	Karaiyur	...	5.30 p. m.
21, Thursday ...	Konapet	...	5.30 p. m.
	Arimalam	...	5.30 p. m.
22, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

BE SURE TO ATTEND
THE
GRAND
WEEK END FETE
IN
PUDUKKOTTAI
IN AID OF THE STATE WAR FUND
ON
DEC. 6, 7 & 8, 1940.

Patron:—HIS HIGHNESS THE RAJA

ILLUMINATIONS MAGIC
PLAYS SIDE-SHOWS
CONCERTS CRICKET

TICKETS AT POPULAR PRICES,
FROM THE
WAR FUND ENTERTAINMENTS
SUB-COMMITTEE.

Under the auspices of the Darbar.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான
யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் வரு நவம்பர் மீ 9உ

[ந. 18.

பிரஸங்கம் XVIII.

கடற்சண்டை.

உங்களில் ஒருவர் எங்களிடம் “கடல் சண்டை” என்பதைப்பற்றி ஒரு பிரசுரம் இன்று மிகவும் நன்றாகயிருக்கும் என்று சொன்னபோது, நான் அந்த நண்பர் என்ன விரும்புகிறார் என்பதை உணர்ந்திருக்கமாட்டார் அல்லது அவர் எங்களிடம் சற்று கருணையுடனிருந்திருக்கலாமென்று நினைத்தேன். நாங்களும்தான் அந்தச் சமயத்தில் “கடற்போர்” சம்பந்தமாக ஒரு பிரசுரம் செய்ய வேண்டுமானால் அட்மிரல் மஹானால் எழுதப்பட்ட அநேக புத்தகங்களின் சாராம்சத்தை ஒரு அரைமணி நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லும்படி நேருமென்று எதிர் பார்த்திருந்தோமேயாமா கில் அந்தப் பிரசுரத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டோம், ஆகையால் இப்பொழுது சொல்லப்படும் விஷயமானது ஒரு யுத்த சாஸ்திர தந்திரத்தின் சர்ச்சையாக மாட்டாது. சாலாமியஸ் அல்லது லிபாண்டோ அல்லது லா ஹோக் அல்லது கோபன்ஹேகன் அல்லது ட்ரோபால்கர் அல்லது ஜட்லாண்டி இவைகளில் ஒன்றோடொன்றே அல்லது இவைகளை தற்காலத்திய சம்பாவிதங்களுடனே ஒப்பிடப்பட்ட ஒரு பிரசுரமாகமாட்டாது. ஆனால் இது தற்காலத்திய கப்பற் படைகளின் காரியங்களையும், எந்த முக்கியமான வகுப்புக் கப்பல்களாலும், யுத்தத் தளவாடங்களாலும் அந்தக் கப்பல் தொகுதி ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்ற விஷயங்களடங்கிய ஒரு வியாசமாகும்.

ஆனால் நான் சொல்லப்போவதாக உத்தேசித்திருக்கும் விஷயத்திலிருந்து முதலில் சற்று வழுவு என்னை அனுமதிப்பீர்களென்று நம்புகிறேன். வரி

செலுத்துபவர்களிடமிருந்து கசக்கிப் பிழிந்து வசூலிக்கப்படுகிற ஏராளமான தொகையை நினைத்துப் பார்க்கில் உண்மையாகவே வியப்பாகியிருக்கிறது. ஒரு சினேக முறையில் தற்கால கப்பற்படை ஒன்று தயாரிக்க (ஜனங்கள் யுத்தா யுத்த பகுத்தறிவோடு கூடியவர்களாயிருந்தால் மட்டுமே) இப்பொழுது வசூலிக்கப்படும் தொகையில் கால் பாகத்தைச் செலவு செய்ய ஜனங்கள் சந்தோஷமாக ஆமோதிப்பார்கள். நன்னடத்தையோடு கூடிய ஒரு உலகமாயிருந்தால், அதாவது ஜனங்கள் சமாதானத்தையே விரும்பியும், சாந்தத்தையே கொண்டாடியும், ஒரு போலீஸ் இலாகாவின் ஒத்தாசையாலேயே அமரிக்கை வழுவாமல் நடந்தும் இருந்தால், ஒரு பெரிய கப்பற் படையை ஆதரித்து வரும்படி ஏற்படக்கூடிய ராஜ்ஜியங்கள் எவ்வளவு குறைவாகியிருக்கலாம். ஒருவேளை அமெரிக்கா போல பெரிய கடற் கலாயுள்ள தேசங்களும் (முக்கியமாக மன்றோ கோட்பாடு பிரசுரத்திற்குப் பிற்பாடு—உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்—மூன் எச்சரிக்கையோடு பாதுகாப்புக்காக), இன்னும் பிரிடன், பிரான்ஸ், ஹாலன்டு போலுள்ள எந்தத் தேசங்களுக்கு உலகத்தில் அநேக இடங்களில் சிரேஷ்டமான உரிமையாகி இருந்து வருகின்றதோ அப்படிப்பட்ட தேசங்கள் மட்டுமே ஒரு பெரிய கப்பற் படையை ஆதரிக்க அவசியமேற்படும். அவர்களுக்குக் கடல் மார்க்கங்களையும், அதன் மூலம் பல தேசங்களோடு வியாபாரங்களையும், பாது காக்க அப்படிப்பட்ட கப்பற்படை அவசியமும் நியாயமுமாகும், மேற்சொன்ன கப்பற் படையானது ஒரு போலீஸ் இலாகாவைப்போல் கடல் பாது காப்புக்காகவும், சுய நலமற்றதாகவும், நிச்சயமாகச் சண்டையெழுப்புகிற இயல்பு இல்லாத தாதவும் கருதலாம். உதாரணமாக அமெரிக்கா, இன்னம் சில தேசங்களைப்போல இப்பேற்பட்ட கப்பற்படை பாதுகாப்பிலேயே ஒரு ஐம்பது வருஷங்களாகக் காலம் கடத்தி வருகிறது. அமெரிக்கா இப்பொழுதான் கொஞ்ச நாளாக அட்லான்டிக் சமுத்திரத்தில் பிரிடிஷ் கப்பற்படை பாதுகாப்புக் குறைவுபட் டால்—என்ன கதியாகுமென்று உணர்ந்திருக்கிறது—மன்றோ கோட்பாடுகள்.

மற்ற சில தேசங்களைப்பற்றி யோஜிப்போம். உதாரணமாக ருஷியா ஒரு பெரிய தேசமானாலும் கருங்கடலின் பாதுகாப்புக்கு மட்டுமே இதுகாலமாக ஒரு சிறிய கப்பற் படையை வைத்திருந்தது. பனிக்கட்டி நிலங்களே ருஷியா வினுடைய மற்றொரு எல்லையின் பாதுகாப்பாகியிருந்தது....எதுவரை! ஸ்பெயினிலும், இதாலிய தேசத்தையோல் அவ்வளவு நீளம் கடற்கரைப் பிரதேசங்கள் இருந்தபோதிலும் ஒரு சிறு கப்பற்படையே யிருந்தது.....எதுவரை! ஆஸ்திரே லியா தேசம் நாலு புறமும் கடலால் சூழப்பட்டிருந்தாலும் கப்பற் படையே கிடையாது.....எதுவரை! கிரேட் பிரிடனில்கூட, இது நாகரீக உலகத்திற்கே முக்கிய பாதுகாப்பாகியிருந்தாலும் இருபது வருஷங்களுக்குமுன் அதனிடத் திலிருந்த கப்பற் படைக்குக் குறைவாகவே 1930-ஓரத்தில் இருந்து வந்தது..... எதுவரை!

“எதுவரை” என்ற பதங்களின் பிரயோகம் நம்மை எங்கு கொண்டு விடுகிற தென்று தெரிகிறதா? சில தேசங்கள் தாரதம்மியத்தில் சுய நலமல்லாததும், சண்டைபோடும் எண்ணமில்லாததுமான போலீஸ் கப்பற்படைகளை எடுத்து,

அவைகளை யுத்த சாதனத்தின் அசல் படைகளாக கட்டத்தீர்மானித்ததின் கால வரையையே காட்டுகிறது. இந்த நூற்றாண்டு துவக்கத்தில், “நான்கு வருஷச் சண்டை” சம்பவிக்கும்படி நிச்சயமாக கோபமூட்ட ஜெர்மனி அத்தகைய கப்பற் படை கட்டியபொழுது, மேலாபிரிக்காவை தான் இழக்கும்படி நேரிடுமென்கிற முக்கிய பயம் எதுவும் அதற்கு இருந்ததா? அல்லது ஜப்பானுக்கு, தன் சாம் முக்கிய பயம் எதுவும் அதற்கு இருந்ததா? அல்லது ஜப்பானுக்கு, தன் சாம் ராஜ்ஜியம் கடல் சூழ்ந்த தீவாக நிர்ப்பயத்தோடிருந்தும், தாரதம்மியத்தில் சிறிய தன் ராஜ்ஜியத்திற்கு மிகவும் ஏராளமான பணச் செலவில் கடற்படை பிரகடனை செய்ததின் காரணம் தன்பேரில் படையோ அல்லது தனக்கு அப கரிப்போ ஏற்படுமென்று பயப்படும்படி முக்கிய காரணங்கள் எதுவும் இருந் தனவா? மேலும் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டு சிறிய தேசமான இதாலி தான் ஒரு “கடல் அதிகாரி” யாக ஆகவேண்டுமாய் விரும்பவேண்டும், இதுவும் சிறிய காலமான பதினைந்து வருஷங்களுக்குள்?

இதற்குப் பதில் வியத்தமில்லையா? இதன் முடிவு நிதர்சனமே. அதாவது வரையரையில்லாததும், நியாந்நியாய மில்லாத சண்டை தொடுத்தலுமுள்ள பிசாசு “அச்ச நாடுகளின்” வல்லரசை இன்றே எதிர்த்து ஒழித்து விடவே நாம் வெளிக்கிளம்பியிருக்கிறோமென்பதே.

நாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் விஷயத்திற்குப் போவோமாக. எதிர்க்கவோ, காப்பாற்றவோ, அல்லது முந்துகைக் காரியங்கள் மட்டும் செய்யவோ, சண்டைக் கப்பல்கள் செய்வதில், மூன்று முக்கியமான விஷயங்கள்—சுடும் சக்தி, பாதுகாப்புக் கவசம், வேகம்—என்பவைகளே. முதல் அம்சத்தால், எதிரியை விட ஜாஸ்தி வெடிக்கக்கூடியதும், ஜாஸ்தியாரம் போகக்கூடியதும் உட்புகுந்து பாயக்கூடியதும், ஒரு நிமிஷத்திற்கு அநேகம் தடவைகள்கூட பிரயோகிக்கக்கூடியதுமான வெடி குண்டுகளைச்சூட நீங்கள் நினைக்கலாம். இரண்டாவதால் உங்கள் இன்னின் அறைகளுக்கும், யுத்தத் தளவாட ஸ்டோர்களுக்கும், துப்பாக்கி ஆட்களுக்கும், எதிரியின் குண்டுகள் வெடிப்பால் சேதமாகாதபடி அதிக பந்தோபஸ்து அடைய முயலலாம்; மூன்றாவதின் மூலம், உங்கள் எதிரி பின்துடா முடியாதபடி வேகமாய்ச் செல்லவோ அல்லது அவன் படைப்பெயர்ச்சி உபயோகப்படாதபடி செய்து விடவோ எண்ணலாம்.

இப்பொழுது முக்கியமாய் செலவு அதிகம் காரணமாக, தனக்குள் மேற் கண்ட எல்லா அம்சங்களும் பொருந்திய கப்பல் கட்டத்தை சமுத்திரத்தில் வைக்கச்செய்வது சாத்தியமில்லை. தற்காலத்திய யுத்தக்கப்பல் இந்த மனோரத கிருஷ்டிக்கு கிட்டத்தட்ட ஒத்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். (இருந்தாலும் வேகத் தை எண்ணி இதிலும் சில பாகம் நிறையும், கவசமும் பலியிடவேண்டியிருக் கிறது). ஆனால் இந்த யுத்தக்கப்பல் ஒன்றின் பொதுமானம் ஏறக்குறைய 75 லக்ஷம் பவுன்களாகும். ஏராளமான தீனிச்செலவும் சம்பளச்சீட்டுள்ளது மான இத்தகைய கப்பல்களின் சில நூற்றைக்கூட வைத்துக் காப்பாற்றி வருவது அசாத்தியமாகும். 40,000-ம் டன்னுக்குமேல் நிறையுள்ளதும், பதினாறு அந் குலத்திற்கு மேற்பட்ட குறுக்களவுள்ள கனமான பிரங்குகளை யுடையதும்,

தண்ணீரில் 33 நாட்களுக்கு மேல் வேகமாய் இந்த ஏறாளமான கனத்தை இழுத்துச் செல்லும் சக்தியுடைய இஞ்ஜின்களுடையதுமான கப்பல்கள் கட்டுவது சந்தேகமில்லாமல் சாத்தியமே. ஆனால் ஜெர்மன் மோஸ்தர்ப்படி ராஜ்யியங்களின் பொது ஒப்பந்தக் கப்பல் சைன்னியத் திட்டம் வகையறு பொருள்களை உல்லங்கனம் செய்த எந்த ராஜாங்கத்திற்காவது இது சாத்தியமென்று வைத்துக் கொண்டாலும், வேறுசில விஷயங்களை உத்தேசித்து இது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டியதாக யிருக்கிறது. யுத்தக்கப்பல்கள், அடிக்கடி கப்பல்மராமத்த இடம், துறைமுகங்கள், செனாக்குவேலை ஸ்தலம், வாய்க்கால்கள், இவைகளை உபயோகப்படுத்துமபடி ஏற்படுவதுவே தடைகளாகும். உலகத்தில் அநேகமாய் எந்த இடத்திலுமுள்ள மேற்கண்ட ஸ்தலங்களின் அகலமும், ஜலத்தின் ஆழமும், இந்த பிரம்மாண்டமாய்க் கட்டப்பட்டுள்ள கப்பல்களை ஏற்றுக்கொள்ள போராத தே. ஆகையால் கப்பல் சிற்பிகள் தங்கள் கற்பனைகளை இணக்கும்படி ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக ஜாஸ்தி கவசத்தோடு கூடிய ஒரு கப்பலுக்கு பீரங்கிகள் சிறியதாகப்போவதுடன் வேகமும் குறைந்து விடுகிறது. வேகம் செல்லும் கப்பல்களுக்கு கவசம் இலேசாக யிருப்பது கட்டாயமே.

நவீன கடற்படைகள், மேற்கூறிப் பல சங்கதிகளை முன்னிட்டு பல ரகங்களும், பருமனுமுள்ள அநேக கப்பல்களை உடைத்தானதாக பிரிக்கப்பட்டிருப்பதின் காரணமாகும். இவைகளில் சிலவற்றில் பிரம்மாண்டமான பீரங்கிகளும், கனத்தகவசமும், அதிக வேகமும் உள்ளவைகள்தான் சண்டைக் காவல் கப்பல்கள். சில, மற்றும் பெரிய பீரங்கிகளையும் கனத்த கவசத்தையும், குறைந்த வேகத்தையுமுடையவைகள். இவைகள்தான் யுத்தக்கப்பல்கள். மற்றும் சில, சீக்கிரம் சுடக்கூடிய அநேக இலேசான பீரங்கிகளும், கவசமும், மிகவும் அதிக வேகமுமுள்ளவைகள்-காவற் கப்பல்கள். அதிகச் சிறிய உருவமுள்ளதாயும், முன் சொன்ன கப்பல்களின் பீரங்கிகளுக்கு ஒக்குங்கால் கொஞ்சமும் சமத்துவ மில்லாததும், கவனாக்கமில்லாத சிறிய பீரங்கிகளை உடைத்தானதும், கிட்ட நெருங்குங்கால் அதிக சீக்கிரமாயும் வேகமாயும் சடுவதின்மூலம், முக்கியமாய்க் கப்பல் உடைக்கும் கருவி (Torpedo) சேர்க்கப்பட்டிருப்பின், ஏராளமான நஷ்டமுண்டு பண்ணக்கூடியதும், இவைகளின் பயங்கரமான வேக சாமர்த்தியத்தால், மற்றும் பெரிய விகாரமான எதிர்க்கப்பல்களை கிருகிருத்தடிக்கக்கூடியதுமான கப்பல்களை சிறிய யுத்தக் கூட்டங்களின் வழிகாட்டிகளென்றும், பெரிய 'நாசக்கப்பல்' என்றும் கூறப்படும். மேற்கண்டவைகளைவிடச் சிறியதாயும் வேகம் கொஞ்சம் அதிகமாயும், சிறிய உருவாலும் வேகத்தாலும் இவைகளை அடிப்பதற்கு மிகவும் சிரமமாக உள்ள சில கப்பல்கள், சீதோஷண ஸ்திதி அதிகக் கெடுதலாக இல்லாத வரை எதிரிகப்பல்களை வேகமாய் 'இடிமீன்' (Torpedo) மூலம் தாக்கவுமோ அல்லது தங்கள் பெரிய கப்பல்களின் வரிசையைக்காப்பாற்ற புகைத்திரள்கள் போடவோ உபயோகமுள்ளவைகள். இவைகள்தான் சின்ன நாசக்கப்பல்கள் என்றும் கொசுக்கப்பல்கள் என்றும் கூறப்படும். இவைகளைத்தவிர மற்றும் இரண்டு வகைகளிருப்பதை இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். அதாவது பெரிய பூதாகாரமான ஆகாய விமானங்கள் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல்களும், நீர்மூழ்கி

கருமே. ஆனால் அநேக பெரிய கடற்படையில் அடங்கிய இதர உதவிக்கப்பல்களான வெடிகுண்டு பெருக்கிகள், பாதுகாப்புக் கப்பல்கள், போதகர்கள், மோட்டார்லாஞ்சுகள் வகையறுக்களைப்பற்றி வேண்டுமென்றே சொல்லாது விட்டு விடுகிறேன். இல்லாதவரை இந்த உபநியாஸம் மிகவும் நீளமாகிவிடும்.

சண்டைக் கப்பல்களின் முக்கிய வகுப்புகளின் தொழில்களையும், சன்னுகங்களையும் பற்றி நாம் பேசப்புகுமுன், பொதுவாகப் பெரிய கப்பற்படையின் முக்கிய கடமைகளை நாம் மனதில் தெளிவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். பிரிடிஷ் கப்பற்படையின் ஒவ்வொரு காரியமும் மற்ற எல்லாருக்கும் கிடையாது. உதாரணமாக வியாபாரக்கப்பல்களைக் காக்கவும், கடல் கள்ளர்களை விரட்டவும், கீழ்கோடி சமுத்திரங்களிலோ, அல்லது ஆழமில்லாத ஷாட்டில் ஆரப் பாது காப்புக்கோ வேறு யார் போகவேண்டியிருக்கிறது? அல்லது சப்த சமுத்திரங்களில் பரவிக்கிடக்கும் துறைமுகங்கள் நிற்க, பத்து லக்ஷம் மைல்களை நிச்சயமாய் தழுவி நிற்கும் கடல் பிரதேசத்தை தனித்து நிற்கும் ஒரு டஜன் ஆதார இடங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவது வேறு யாருடையது? ஆகவே நாம் இன்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் காரிய பூர்த்தியாக, பல துற்றாண்டுகளிலும் அற்புத வேலைசெய்த வரும் நமது 'ராஜரீக கப்பற்படை' பிரிடனின் முதல் சேவை, பிரிடனின் தப்பாத கேடயம் என்று கூறப்படும். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி மட்டுமே இன்று இரவு நாம் சர்ச்சை செய்வோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று ரூபகம் வேண்டும். அதாவது, நமது விமானப்படைகளோ அல்லது தரை சைன்னியமோ தோற்றதானால் என்னவாகுமென்று ஒருவரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் நமது கப்பற்படை தோற்கடிக்கப்பட்டால்! சண்டை நமக்கு விரோதமாகிவிடுமென்று ஒவ்வொருவரும் நிச்சயமாய் சொல்லக்கூடும். வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் ஜட்லாண்டு சம்பந்தமாய் கப்பற்கூட்டத்தலைவர் லார்டு ஜெல்லிக் கோவின் பொறுப்பைப்பற்றி பேசிய போது "இவர் ஒருவரை ஒரு மத்தியானத்தில் உலகப்போரை இழந்தால் இழக்கக்கூடும் என்று சொன்னதே இதின் மதிப்பை மிகவும் நன்றாக வெளியிடச்செய்கிறது.

ஆகையினாலே அந்தக் கப்பற்படையின் காரியங்களாவன:—இவைகள் ஒருவாறு சொல்லப்புகின் மூன்று விதமாகும். முதலாவதாக, உலக சமுத்திரங்களின் வியாபார வழிகளைக் காப்பாற்றுவதாகும். இரண்டாவதாக, எதிரிகளின் கடற்கரைகளையும், துறைமுகங்களையும் முற்றுகை போடச்செய்வது. மூன்றாவதாக எதிரிகளின் கப்பற்கூட்டங்களை தோற்கடித்தலே. தன்னால் தன் ஜனங்களுக்கோ, தன் யுத்த யந்திரத்திற்கோ உணவு கொடுக்க முடியாத ஒரு விசாலமான சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரகுடம் போலுள்ள தீவுக்கு, மேற்கண்ட முதல் அம்சம் உயிர் நிலை போலுள்ளது. 600 மைலாக யிருந்தாலும் அல்லது 6000 மைலாக யிருந்தாலும்சரி இடைவிடாது போகும் சாமான்களைக் காப்பாற்றியாகவேண்டும், இல்லாவிடில் தாய் நாடு இளைத்து பட்டினி கிடக்கநேரிடும். எதிரியின் கடல் மூழ்கிகள் சாமான் கப்பல்களை மூழ்கச் செய்தும், வெடிகுண்டுகள் வைத்தும் மற்றும் கலவரங்கள் செய்தால், அவைகளை முதலில் இருக்குமிடம் தெரிந்து, பிறகு

இரண்டாவது காரியமாக நான் அறிவித்தது எதிர்க்கு முற்றுக்கை போடுவதாகும். எப்படி பிரிடனுக்கு அவசியப் பொருள்கள் தேவையோ, அதேமாதிரி அவற்றின் முக்கிய பகைவர்களுக்கும் தேவைகளுண்டு. தரை வழியாய்க் கொள்ளை

இரேட் பிரிடனுக்கு மூன்று கப்பற்படையும், நான்கு சதுர விபூகங்களு மிருக்கிறது. இந்தப் பதங்கள் விரிவுள்ளவைகள். ஒரு சதுர விபூகத்தில் ஒரே விதமான 6 அல்லது 8 சண்டைக் கப்பல்களாவது அல்லது சைனா சதுர விபூகம் போல் அநேகம் வேறு வேறு வகைக்கப்பல்களாவது இருக்கும். இதன் பொருள் சந்தர்ப்பத்தைத் தழுவி யது. சமாதான காலங்களில், வீட்டுக்கப்பற்படை என்றும், மெடிடரேனியன் கப்பற்படையென்றும், பின் உபயோகத்திற்காக நிறுத்திவைக்கப்பட்ட கப்பற்படையென்றும் மூன்றுவிதங்களான கப்பற்படை களிருக்கும். சண்டை காலங்களில், மூன்றாவது வகையாகச் சொன்ன கப்பற் படையானது முதலில் சொல்லிய இரண்டிவகைக் கப்பற்படைகளில் ஒன்றோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த யுத்தத்திற்கு ஒருமாத முன்பே, அதுவரை அறைகுறையாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டி, வீட்டுத் துறைமுகத்தில் சுமமா யிருந்த இந்த மூன்றாவது வகைக்கப்பற்படைகள், இதர இரண்டிவகைக் கப்பற் படைகளோடு சண்டைக்கு யுத்தமாகப் பூராவாகவும் தயார் செய்யப்பட்டி விட்டது. வெளிநாட்டுக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கு சைனா சதுர விபூகம், அமெரிக்கா சதுரவிபூகம், வெஸ்ட் இண்டீஸ் சதுரவிபூகம், எஸ்ட் இண்டீஸ் சதுரவிபூகம், தென் ஆபிரிக்கா சதுரவிபூகம் முதலியன இருந்துவரு கின்றன. மேற்சொன்ன தேசங்களின் சதுரவிபூகங்களும், இன்னும் ஆஸ்திரேலியா, நியூஸிலாண்டு, கானடா தேசங்களின் கப்பற்படைகளும், வெளி

நாடுகளில் தங்கக்கூடிய அனுகூலங்களிருக்கின்றன. இம்மாதிரி வெளி நாடுகளிலிருக்கும் கப்பற்படைகளுக்கு, ஆட்களோடு, ஆகாரமோ அல்லது யுத்த முஸ்தீபோ குறைவுபட்டால், அவைகளை நீக்க ஒவ்வொரு தரமும் மேற்படி கப்பற்படைகள் தாய்நாட்டுக்குப் போகும்படியிருந்தால் அது மிகவும் வியத்தமான அபத்தமல்லவா? ஆகையால் ஒவ்வொரு கப்பற்படையும், ஒரு தளகர்த்தரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு, தன்னுள் தானே நிறைந்ததாகயிருக்கும். இதில் முக்கியமான விஷயமொன்றுண்டு. அதாவது எப்பொழுதும், விசேஷமாக சண்டைகாலங்களில், எல்லாக் கப்பற்படைகளிலுமுள்ள ஒவ்வொரு கப்பலும் லண்டனிலுள்ள கப்பல் சம்பந்தமாய் யாவற்றையும் மேற்பார்க்கும் அதிகாரிகளுடன் வாடுலூமூலம் சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக கப்பற்படைகளின் பிரவீர்த்திகளெல்லாம் லண்டனிலுள்ள மேற்படி அதிகாரிகளின் நெருங்கிய மேற்பார்வையில் இருப்பதால், மேற்படி அதிகாரிகளுக்கு எதிரிகளின் விசேஷமான இயக்கம் தெரிந்தாலும், எதிரியின் படைக் கப்பல் தப்பித்துக்கொள்ளும்போலிருந்தாலும், எதிரிகளுடைய படைகள் ஓரிடத்தில் சேகரிக்கப்படுகிறதென்று தெரிந்தாலும், உடனே தங்களுடைய வெளிநாட்டுக் கப்பற்படைகளுக்குத் தகுந்த யோசனைகளும், உத்தரவுகளும் அளிக்கும்படியான சௌகரியமேற்படுகிறது.

நாம் இப்பொழுது பல மாதிரிக் கப்பல்களைப் பற்றி யோசிப்போம். இந்த பிரம்மாண்டமான மிதக்கும் கோட்டைகளுக்குச் சமானமான சண்டைக் கப்பல்களின்—எதிரியின் நீர்முழுகளினாலும், ஆகாய விமானங்களாலும் ஏற்படக்கூடும் அபாயத்திலிருந்து காத்துக்கொள்ளும் திறனைப்பற்றி அப்பிராய பேதங்கள் வெகு வருஷங்களாக இருந்து வந்தாலும் (இது சம்பந்தமாக பார்லிமெண்டில் 25 வருஷங்களுக்கு முன் நடந்த சர்ச்சையைப் படிக்கவும்) ஒரு பெரிய கப்பற் சண்டையின் முடிவை, எதிரிகளின் பலபலத்தைச் சீர்தாக்கிப் பார்த்துத் தீர்மானிக்க, இந்தப் பெரிய சண்டைக் கப்பல்களே முக்கிய ஆதாரங்களாகிறது. பிரிடனுக்கு இத்தகைய பெரியசண்டை கப்பல்கள் 15-ம், பிரான்ஸுக்கு 7-ம், ஜெர்மனிக்கு 2-ம் (இது பாடுகெட் சண்டைக் கப்பல்களைக் கணக்கிடாமல்), ஜப்பானுக்கு 9-மாக இருக்கின்றன. இவைகளின் உபயோகம் எப்படியென்றால்—இவைகளுக்குப் பலமான கவசம் போடப்பட்டிருப்பதால் மிகவும் சிரேஷ்டமான இடிமீன்களாலாவது அல்லது கனத்த பெரிய குண்டுகளால் குதிப்பாகத் தாக்குவதாலாவதுதான் இவைகளைத் தகுதியற்றதாகச் செய்யக்கூடுமானாலும்—இவைகளின் பிரம்மாண்டமான ஆகிருதியினாலும், கனத்தினாலும் இவைகள் ஏராளமானவும் அதிபயங்கரமானவுமுள்ள யுத்த முஸ்தீபுகள், அநேக பிரங்கிகள், சுடும் சக்தி வாய்ந்த குண்டுகள் முதலியவைகளைத் தாங்க சக்தியுள்ளவைகளாக யிருக்கின்றன. பிரிடனுக் கப்பற்படை ஒன்றுதான் தற்சமயம் 16-அங்குலம் குருக்களவு உள்ள பிரங்கிகளை உபயோகப்படுத்துகிறது. இப்படிப்பட்ட 18 பிரங்கிகள் பிரிடனிடமிருக்கிறது. இவைகள் “நெல்ஸன்” என்ற சண்டைக் கப்பலில் 9-ம், “ராட்னி” என்ற சண்டைக் கப்பலில் 9-மாக பிணக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தவிரவும் பிரிடனுக் கப்பற்படையிடம் சற்றுக் குறைவான (ஆனாலும் இன்னும்

அதிகவேகமாக ஊடுருவிச் செல்லும் சக்திவாய்ந்துள்ள) 15-அங்குலக் குருக்களவு உள்ள ஒரு தூறு பிரங்கிகள் “ஹாடி”, “ரிபல்ஸ்”, “வார்ஸ்பைட்” என்பது போன்ற பெரிய சண்டைக் கப்பல்களில், ஒவ்வொன்றிலும் 8-க்குக் குறையாமல் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி பிரங்கிகளிலிருந்து ஒரு டன்னுக்கு மேற்கொண்ட கனமுள்ள குண்டுகள் 20-மைல்கள் தூரம் பாயும்படி வெடிக்கப் படுமானால், அந்த பிரங்கிகளைச் சண்டைக் கப்பல்களில் எவ்வளவு பலமாக பிணக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதையும், அந்தச் சண்டைக் கப்பல்களின் பக்கங்கள் எவ்வளவு உறுதியாக யிருக்கவேண்டுமென்பதையும், இப்பேற்பட்ட பூதாகரமான, மகா கனமுள்ள சண்டைக்கப்பலை (அதன் வெளிக் கவசமட்டும் 14-அங்குலம் கனமிருக்கும்) மணிக்கு 32 நாட்டிகள் வேகம் தண்ணீரில் போகும் படி செய்யவேண்டுமானால் அதற்கு எப்பேற்பட்ட சக்திவாய்ந்த எந்திரங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதையும் சற்று யூசித்த உணர்வுகள். நான் இன்னும் இந்தக் கப்பல்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இதர உபயுத்த முஸ்தீபுகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அவைகள் 6-அங்குலக் குருக்களவுள்ள பிரங்கிகளில் 8-ம், வேகமாகவும், நிறுத்தாமலும் 2-பவுண்டு நிறையுள்ள குண்டு களை வெடிக்கும் துப்பாக்கிகளில் அநேகமும், இன்னும் ஆகாய விமானங்களைச் சுட்டு வீழ்த்தும் மற்றொருவகை துப்பாக்கிகளும் அடங்கியதாகும். ஆகையால் ஊரும் கோட்டைகளுக்குச் சமானமான இந்தச் சண்டைக் கப்பல்களே ஒரு கப்பற் படைக்கு மூலாதாரமென்பதில் ஆச்சரியமில்லை. இத்தகைய ஒரு கப்பலைத் தவம்ஸம் பண்ணுவதே ஒரு தனிவெற்றிக்குச் சமானமாகும்.

இன்னம் அநேகவித சண்டைக் கப்பல்களிருப்பதில் சகஜமாக ஒவ்வொரு வித கப்பல்களையும், மற்றொருவித கப்பல்களின் எதிர்ப்பறையாகச் சொல்லலாம். காவற்சண்டைக் கப்பல்கள் (இவைகள் வரவர அனுபவத்தில் குறைவு பட்டுக் கொண்டு வந்தாலும்) ஒரு சிரேஷ்டமான காவல் கப்பல்களாகுமே தவிர முழுச் சண்டைக் கப்பல்களாக மாட்டாது. சில மாததல்களால் இவைகள் அதிவேகத் தோடுகூடிய சண்டைக் கப்பல்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வகைக் கப்பல்களுக்கு அடுத்ததாக சாதாரண காவற் கப்பல்களைச் சொல்லலாம். அவைகளில் அநேக வகுப்புகளிருக்கின்றன. சாதாரணமாக இவ்வகைக் கப்பல்களும் கவசங்களோடுகூடியதாகவும், சற்று இலேசான அநேக பிரங்கிகளாலும் இன்னும் மற்ற யுத்த முஸ்தீபுகளாலும் நிறைந்திருக்கின்றன. இவைகளின் வேகத்தாலும், பரிபாலன முறையில் இதன் செலவு பெரிய சண்டைக் கப்பல்களுக்கு ஏற்படக் கூடியதில் மிகவும் குறைந்த அம்சமாக யிருப்பதால் ஒவ்வொரு தேசமும் இம் மாதிரி அநேகம் கப்பல்கள் வைத்துக்கொள்ளச் சௌகரியமாக யிருப்பதாலும், உயர்ந்ததாக மதிக்கப்படுகிறது. சில பெரிய இவ்வகைக் கப்பல்களில் 8-அங்குலக் குருக்களவுள்ள பிரங்கிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் அவைகள் 33-நாட்டி அல்லது அதற்கு மேற்கொண்ட வேகமாகச் செல்லுகின்றன. பிரிடனிடம் இந்த வகையில் ஏராளமான 70 சங்கியைவரை யிருக்கிறது—மேற்கொண்ட இம் அநேகம் தயாராகி வருகிறது—பிரிடனும் இவைகளை அடி உன்னத விதமாய்

உபயோகப்படுத்திவருகிறார்கள். இவைகள் பொதுவாய் கப்பற் படைக்குத் துணைக்கப்பல்களாகயிருக்கின்றன. இவைகள், சமுத்திர மார்க்கங்களைப் பாதுகாக்க உபயோகம்—கனக்குறைச்சலாகவும், நெருக்கத்தில் சுடக்கூடியதுமான நாசகாரிக் கப்பல்களால் மேற்சொன்ன காரியம் செய்யமுடியாது. இம்மாதிரிக் கப்பல்கள் எதிரிகளின் திடீரென்று தோன்றி தாக்கும் கப்பல்களை—அதாவது “எக்ஸ்டர்”, “ஆஜாக்ஸ்”, “அச்சிலீஸ்” (ஒவ்வொன்றும் பிரத்யேகமாக) எதிரிகளின் குண்டுகளுக்கு யிடைவில் “கிரூப்ஸ்டீ” க்ருச் செய்ததுபோல்—அறத்தி அடிக்கவும், பெரிய வியாபாரக் கப்பல் கூட்டங்களுக்குப் பாதுகாப்பாகக் கூடச்செல்லவும், உபயோகமாகயிருக்கின்றன. கடற் சண்டைகளில் இம்மாதிரிக் கப்பல்களே வேவு பார்க்க உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இவைகள் எதிரிகளின் இதுபோன்ற வேவு பார்க்கும் கப்பல்களைப் பார்த்தவுடன் முதலில் அவைகளைத் தாக்கித் துறத்துகின்றது, அவைகள் ஒடினால் அவைகளைப் பின் தொடர்ந்து வேவு பார்த்து வருகின்றது. இதற்காக ஒவ்வொரு நவீன காவற் கப்பலிலும் அநேகமாக இரண்டு ஆகாய விமானங்கள் தயாராகயிருக்கின்றன. இந்த ஆகாய விமானங்களின் முக்கிய அலுவல்களையும், இன்னும் ஆகாய விமானங்களெடுத்துச் செல்வதற்காக ஏற்பட்ட சிலபெரிய கப்பல்களிலுள்ள ஆகாய விமானங்களின் அலுவல்களையும் ஒப்பிட்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்போவது இல்லை.

அடுத்த வகுப்பு “நாசகாரி” கப்பல்களையாகும். இவைகள் ஒரு சண்டைக் கப்பல்கூட்டத்தில் எங்கும் நிறைந்தும், கடினமான வேலைகளைச் செய்துகொண்டும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு “நாசகாரி” என்று ஏன் பெயர் வந்ததென்றால் ஆகியில் எதிரிகளின் இடிமீன்களுக்கு எதிராக இந்த நாசகாரிக் கப்பல்கள் செய்யப் பட்டன. அதாவது திருட்டுத்தனமாகவும், அதிகக்கிரமமாகவும் தோன்றி பெரிய விலையுயர்ந்த கப்பல்களை உடைக்கும் இந்த “இடிமீன்” களைக்காட்டிலும் (முதலில் பிரான்ஸ் இதைக் கண்டுபிடித்தார்களென்று நம்புகிறேன்) வேகத்தோடு கூடியதாகவும், ஆகிருதியில் அவைகளைக் காட்டிலும் பெரியதாகவும் (ஏனென்றால் ஒரு சமயம் மேலே மோதித்தாக்குவதற்கு லாயக்குள்ளதாக), அகியுத்த முஸ்தீபு உள்ளவைகளாகவும், நாசகாரிக் கப்பல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இக் காலத்து ஒரு பெரிய “நாசகாரி” ஒரு காவல் கப்பலைவிட அதிகச் சிறியதாக இருக்காது. இவைகள் மிகவும் வேகத்தோடுகூடியவைகள். இவைகளுக்கு 37-நாட்டு வேகம் சர்வ சாதாரணம். (இந்த வேகத்தில் சண்டைக் கப்பல்களை வளையமாக 29 அல்லது 30-நாட்டு வேகத்தில் சுற்றுகிறது). இவ்வகை கப்பல்கள், நமது பெரிய கப்பல்களை எதிரிகளினுடைய இடிமீன் உடைக்காமல் பாதுகாக்கவும், எதிரிகளின் நாசகாரி கப்பல்களைத் தாக்கித் துறத்தவும், அவர்களுடைய நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களை வேட்டையாடி விரட்டவும், இன்னும் காவற் கப்பல்களால் செய்யப் படும் அநேக வேலைகளைச் செய்யவும் உபயோகமாகயிருக்கின்றன. இவைகள் எதிரிகளின் சண்டைக் கப்பல்களுக்குக் கொடிய விநோதியாக (ஏனென்றால் இவைகளில் முக்கிய யுத்த முஸ்தீபாக பிராணஹானியான இடிமீன் குண்டுகள் பிரயோகிப்பதற்காக அநேக தொகுதிகளான 4 அல்லது 5 விடுதலைக் குழாய்கள்

இருப்பதாலும்) இருந்துவருவதுடன், இவைகள் ஓடும்பொழுது மைல் கணக்காகப் புகைத் திரைகளை உண்டிப்பண்ணுவதாலும், சில சமயங்களில் எதிரிக்கப்பல்களைத் துணிவுடன் மோதுவதாலும் இதுகளின்மூலம் தன்னைச்சேர்ந்த கப்பற் தொகுதி களை எதிரிகளின் இடிமீன்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதாலும், இவைகள் மிகவும் உயர்வான காவற் கப்பல்களாக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதையும் தவிர இவைகள் அடிக்கடி வேவு பார்ப்பதற்கும், மற்றக் கப்பல்களுக்குத் துணையாகச் செல்லவும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் பிரிடிஷ் கப்பற் படைகள் சமுத்திரங்களுக்கே காவல் நாய்களாய் வைத்துக்கொண்டால், இந்த “நாசகாரி” கப்பல்களை அந்தக் கூட்டத்திலுள்ள சாமர்த்தியமும், தைரியமுமான ஒரு ஜாதி சிறு நாய்களாகச் சொல்லலாம்.

இத்தகைய வகுப்புகளுள்ள கப்பற் படைகள் நீர்மூழ்கிகளுடன் (இவைகளைப் பற்றியும் இந்த இடத்தில் நான் சுருக்கமாக பேசவேண்டும்) சமுத்திரங்களைப் பாதுகாத்துவருகிறது. தற்காலத்திய கடற் படையில் இன்னும் அநேகவிதமான கப்பல்கள் இருந்துவருகிறது. ஆனால் அவைகள் முக்கியமாய் உள்நாட்டு ஜலத்திலேயே வேலை செய்கிறவைகள். அவைகள் பருவகாலத்து மழையையோ, கீழ்க்கிடில் உண்டாகும் புயல்காற்றையோ, அல்லது அட்லாண்டிக் பிரதேசங் களின் மூர்க்கமான சண்டமாருதங்களையோ தாங்கும் கருத்துடன் கட்டப் பட்டவைகளல்ல. இவைகளை “வெடிகுண்டு பெருக்கிகள்” என்று சொல்லு கிறது. சிறிய நீராவியந்திர படகுகளில் சென்றுமீன்பிடிக்கும் தீரச் செம்படவர் களால் அரணுக்கப்பட்டு, “மாற்றப்பட்ட” தங்கள் படகுகளில் எல்லா பருவ காலங்களிலும் அபாயகரமான பிரயாசையுடன், மிகக்கும் அல்லது அமுந்திக் கிடக்கும் வெடிகுண்டுகளை மரணபயத்தைமீறி பொருக்கச்செய்வதேயாகும். நன்றாக சமுத்திரத்தில் செல்வதும், கடல் சாந்தமாகயிருந்து தான் ஏடுபோல் பாய்ந்து (அநேகமாய் பரக்கிறதாகவே சொல்லக்கூடும்) ஜலப்பரப்பின்பேரில் சில சமயங்களில் ஒரு மணிக்கு 50-நாட்கள்வரை செல்லும் படகுகளை மோட்டார் இடிமீன் படகுகள் எனப்படும். மேலும், போர் கப்பல் தளகர்த்தத்துவத்தில் அடங்கிய, கப்பல் ஆகாயப்படை—பாக்கும் படகுகள் அவைகளின் தாய்க்கப்பல்கள், பெரிய ஆகாய விமானப்படை தூக்கிகள் இவைகளைப்பற்றி நான் இன்னும் கூறவில்லை—இருந்தாலும், இவைகளைப்பற்றி விஸ்தரிக்க எனக்கு இங்கே சாவகாசமில்லை. ஏனெனில் பெரிய சேவையின் பின் கிளையைப்பற்றி ஒரு நல்ல சாடு விடுவதில்லை யாதலால், இந்தச்சண்டைத்துவக்கத் தில், ஜெர்மன் ஒலிபரப்புக் கருவியொன்று ஜெர்மானிய கப்பற்படையால் “H. M. S. கெஸ்டிரல்” தாக்கப்பட்டு மூழ்க்கப்பட்டதாகத் தெரியப்படுத்தியது. இப்பொழுது, “H. M. S. கெஸ்டிரல்” என்பது ஹாம்ஷயரிலுள்ள விஞ்சஸ்டரு க்கு அடுத்த வெளிபாகத்தில், வொர்த்தி டவுன் என்ற இடத்திலுள்ள நமது ராஜீகக் கடற்கரை ஒலிபரப்பு இடத்தின் உத்தியோக நியமனப் பெயர். இது ஒரு கப்பல் அல்ல. கேவலம் பறக்கும் படகுகள்வந்து தங்குமிடமாகும் என்று தெரிகிறது.

இப்பொழுது நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். 1914-1918-ல் நடந்த சண்டையில், யுத்தக்கப்பல்களையும், வியாபாரக்கப்பல்களையும் நாசம்செய்ய நீர்மூழ்கிகள் உபயோகப்படுமென்பதை முதன்முதலில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது; ஜெர்மானியர்கள்-நமக்கு மிகவும் நஷ்டம் உண்டு பண்ணும்படி-அக்காலத்தில் இவைகளின் உபயோகத்தை தீவிரமாய் கைக்கொண்டு வேலை செய்தார்கள். அக்காலம் துவக்கி வேகமாய் வேலைகளைப் பூர்த்திசெய்தும், (உதாரணமாக, விமானப்படையால் குறிக்கப்பட்டும், வெடிகுண்டுகளை ஆழ்ந்தபடி மிதக்கவிட்டும்...) பற்பலமார்க்கமாய் இந்த நீர்மூழ்கிகளின் பிராணபடங்கரமான செய்கைகளைத் தடைசெய்து பார்த்தும், இவைகள், பிரிட்னைப்போன்ற கடலில் ஏராளமான கப்பல்களுள்ள ராஜஜியங்களுக்கு இன்னமும் அடிக்கடி தொல்லைகளாக இருந்துவருகின்றன.

இந்த நீர்மூழ்கியின் முக்கிய ஆயுதம், இடிமீனையாகும். இதின் முக்கிய சௌகரியம் கடலில் மூழ்கி ஒளிந்துகொள்ளும் சாமர்த்தியமே. வெகு சிறிய மரக்கலம்கூட கடலில் வெகு மைல்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், நீர்மூழ்கி தண்ணீருக்குள்ளேயே சில அடிகளுக்குக் கீழ்போகக்கூடியதுடன், தனது தூரதிரும்படி கண்ணாடிமூலம் வேண்டியதைப் பார்த்து, தன் பலிக்குத்தெரியாமல் கிட்ட நெருங்கி வெகு சமீபத்திலிருப்பதால், தப்பாத குறியுடன் தன் பிராணபாயமான ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்துவிடுகிறது.

சில நீர்மூழ்கிகள் வெடிகுண்டுகள் (mines)-கூட எடுத்துச்செல்லுகிறது. இவைகளை ஸர்வநிச்சயமான இடங்களில் போட்டுவிடும். மற்றப்படி நீர்மூழ்கியின் நீர்மட்டவேகம் அதிகமில்லை. இதின் அங்கம் துர்ப்பலமாயுள்ளது. தண்ணீருக்குள் அநேக அடிகளுக்குக் கீழ் போடப்பட்ட வெடிகுண்டு வெடிப்பதே, இதை நேரே அடிக்கத்தவறினாலும், இதை உடைத்துவிடவும், கடலுக்கு உபயோகப்படாமலும் செய்துவிடக்கூடும். தவிர ஒருநாசகாரியோ, அல்லது ஒருயந்திரப்படகோ, அல்லது ஒரு மோட்டார் படகோ இதை மோதச்செய்தால் ஒரு காகிதம்போல் இது கிழியக் கூடும். இவ்வளவு ஆபத்துக்குள்பட்ட கடமைகளை எடுத்துக்கொள்ளும். இதன் மாலுமிகள் வெகுநெருக்கடியான இடத்திற்குள் வசிக்க நேருவதுடன் ஜாஸ்தி நாழிகை தண்ணீருக்குள் மூழ்கியிருக்கயிருந்தால் மேன்மேலும் கெட்டுப்போகும் காற்றில் இருந்தும், 40 அடிக்கு மேல் ஆழத்தில் மூழ்கிபோகும்படியிருந்தால் பொட்டையாகவே கப்பலோட்டவும் செய்கிறார்கள். இதையும் தவிர, மேற்கொண்டு அதிக ஆழத்திற்குள் மூழ்க நேர்ந்தால் தண்ணீர் பாரத்தால் முட்டை ஒடுபோல் நசுக்கப்படும் அபாயத்திற்கும் உள்ளாகிறார்கள். இவைகள்தான் நீர்மூழ்கிகளின் ஆரம்பமுடிவுகள். ஒரு கடற்படைக்கும் இவைகளில்லாமல் முடியாது. பிரஞ்சுக்காரரைப்போல் ஜெர்மானியர்கள், யுத்தத்துவக்கத்தில் நமக்குச் சமத்துவமாகவோ அல்லது சற்று ஜாஸ்தியாகவோ இவைகளை வைத்திருந்தவர்கள், அவர்களுக்கு இப்பொழுது தண்ணீருக்கு மேலோடும் கப்பற்படைகள் அநேகமாய் இல்லாமற் போய்விட்ட நியித்தியம், இந்த நீர்மூழ்கிகள் அவர்கள் கப்பற்படைக் கூட்டத்திற்கு முக்கியபாகமாக எண்ணும்படி நேரிட்டிருக்கிறது.

அவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாய் கட்டிவருகிறார்கள். இப்பொழுது விச்சி ஆட்களுடன் “பிரஞ்சு கப்பற்படை” கிடைக்க உடன்படிக்கை செய்வதைப்பார்த்தால் முக்கியமாக இந்தக்கடல் மூழ்கிகளை எண்ணித்தான் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். ஏனென்றால், நமது என்னைய சிநேகிதரின் நீர்மட்டத்திற்கு மேலோடும் யுத்தக்கப்பல்கள் நமக்குக் கிடைத்து விட்டதால்தான்.

கப்பல் படைகளைப்பற்றியும், கப்பல்களின் வகுப்புகளைப்பற்றியும் இந்த ஆரம்ப விஸ்தரிப்புடன் இவ்வியாஸம் முடிவடையும். ஆனால் உங்களுக்கு கப்பற் சண்டையைப்பற்றி ஒரு உத்தேசமிருக்கவேண்டுமானால் அதற்கனுகுணமான ஒரு டஜன் விஷயங்கள் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். உதாரணமாக போர்கப்பற்றளகர்த்த நிர்வாகசபையை எடுத்துக்கொண்டால்—அதனுடைய அநேகம் கிளை அங்கங்களையும் அந்தச் சபை எப்படி ஒரு கப்பல் தொகுதியையோ அல்லது ஒரு தனிக்கப்பலையோ அடக்கி நடத்துகிறதென்பதைப்பற்றியும், அவைகளுக்குச் சண்டைக்கு முன்பாகவும், சண்டை நடக்கும்போதும் எப்படி கட்டளைகள் அனுப்புகிறதென்பதைப்பற்றியும், ஒரு நீர்மூழ்கி எப்படித் தண்ணீரில் மூழ்குகிறதென்பதும், எப்படி பிரங்கிகளில் குண்டுகளைப் போடுகிறதென்பதையும், எப்படிச் குழாய்களில் இடிமீன்களை அடைக்கிறதென்பதும், இந்த வெடிகளின் வேகத்தையும், ஹதம் செய்யும் சக்தியைப் பற்றியும், பிரிடிஷ் கப்பற்படைகளால் உபயோகப்படுத்தப்படும் 16, 15, 14, 8, 6, 4½, 4 பவுண்டு பிரங்களின் சங்கியைக்கும், தற்கால எதிரிகளால் உபயோகப்படுத்தப்படும் மேற்படி பிரங்கிகளின் சங்கியைக்கும் உள்ள விதேகத்தைப்பற்றியும், ஒரு கப்பற்படை சட்டப்படி அனுஷ்டிக்கக்கூடிய தந்திரங்களைப்பற்றியும், “ஒரு கோடு மேல்”, “செய்கை தடை”, “அகலப்பக்கம்” அல்லது “சாக்குப் போக்கு” என்ற பதங்களின் பொருள்களைப்பற்றியும், “ராட்னி” என்னும் கப்பலானது முதலில் சுட்டதெனியிலிருந்து 45 டிகிரி தள்ளிச் சுட வேண்டுமானால், எப்படி அதிலுள்ள கோபுரத்துக்குச் சமானமான 16 அங்குல பிரங்கிகளை—ஒவ்வொன்றும் 103 டன் இடையுள்ளது—ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்பட்ட 5 அல்லது 6 ஆட்களுடனும், அவர்களிருந்துகொண்டு வேலை செய்யும் பலத்த கவசத்தால் குழப்பட்ட அறைகளுள்பட எல்லாவற்றையும், ஒரு கதவானது தனது கீலில் நகருவதுபோல், திருப்பப்படுவதென்பதைப் பற்றியும், இல்லாவிட்டால் 15 மைல்களுக்குப்பால் அதிவேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும், பார்வைக்கு மட்டும் புலப்படக்கூடிய ஒரு உருவத்தை, என்ன விதமாக சமயில்லாததும், மேலும் கீழுமாகவும், வேகமாகவும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு பீடத்தின் பேரிலிருந்து குறிவைத்துச் சுடுகிற தென்பதைப் பற்றியும், இது போன்ற இன்னும் அநேகம் விஷயங்களைப் பற்றியும் உங்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள ஆவலும், பொறுமையுமிருந்தால், நீங்கள் இன்னொரு தினம் பிரசங்கம் வரையில் காத்துக்கேட்கவேண்டும்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(30-10-40 லிருந்து 6-11-40 வரை).

கீரிஸ்.—அச்ச நாடுகளை, உடல் பெருத்த, தலை சிறுத்த டிஸஸ் மிருகம் என்று, கடற்படை மந்திரி மிஸ்டர் எ. வி. அலெக்ஸாண்டர் வர்ணித்தது சரியே. இதாலிய குள்ள நரியானது கீரிஸைப் படையெடுத்தது இதற்கு நல்ல திருஷ்டாந்தமாகும். இப்பொழுது நடந்திருக்கும் ஒருவாரச் சண்டையிலிருந்து இதாலிய ராணுவ இலாகா எதிரியின் பலத்தைச் சரியாக மதிக்கவில்லையென்று தெரிகிறது. பிரிடிஷார் துணைபலத் தைரியத்தோடு கிரேக்கியர்கள் வீரப்போர் செய்கிறார்கள். கடைசியாய் வந்திருக்கும் செய்திகளிலிருந்து கோரிட்ஸாவை வளைத்துக்கொண்டு, கிரேக்கியர்கள் கொஞ்சதூரம் ஆல்பேனியாவுக்குள் துழைந்து விட்டதாகவும், 1000 இதாலியர்களைக் கைது செய்ததாகவும் தெரிகிறது. இதாலிய விமானக்கூடங்களை கிரேக்க விமானங்கள் தாக்குகின்றன. பர்வம், குளிக்காலமாய் இருப்பதாலும், பிரதேசம், மலையாய் இருப்பதாலும் முன்னேற்றமுடியவில்லை என்று இதாலியக் கஷ்டியார்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இது பிரயோஜன மற்ற சாஸ்தாப்பாகும். மலைகளிருப்பது ஏற்கனவே தெரியாதா? அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து கொள்ளாதது புத்தி ஹீனம்தானே? ஆல்பேனியர் களும் கலகம் செய்கிறார்களென்று தெரிகிறது.

வேறு போர் முனைகளில் யுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கும் இச்சமயத்திலும் பிரிடன், சொன்ன சொல்தவறாது, உதவியை கீரிஸுக்கு விரைவாய் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. பிரிடிஷ் சைன்யங்கள் கீரிடில் இறங்கி விட்டன. காரின்த், இஜியன் குடாக்கடல்களில் கடல்-வெடிகள், போட்டாய்விட்டன; பிரிடிஷ் யுத்தக்கப்பல்கள் வந்துவிட்டன. அவைகளில், ஆஸ்திரேலிய 'ரைநெக்' கப்பல் ஒன்று; கடற்படையின் அங்க விமானங்கள், ஆதன்ஸுக்குச் சமீபத்திலுள்ள ஸ்டாம்பேலியாவென்ற இதாலிய விமான நிலையத்தைத் தாக்கின. பிரிடிஷ்—ஆகாயப்படை, ஆல்பேனியாவில் இதாலியப் பிரதேசத்தின் தலை நகராகிய டிரானாவையும், இதாலியிலுள்ள நேபிள்ளையும் தாக்கிவிட்டன. நேபிள்ளில், எண்ணெய் சுத்தி சாலைகளும், எண்ணெய்த் தொட்டிகளும், ரெயில்வே ஜங்ஷன்களும் எதிர்க்கப்பட்டன. பிரிடிஷ் விமானிகள் வெகு உத்ஸாகத்தோடு நேபிள்ளைத் தகர்த்தார்கள். “நேபிள்ளை ஒரு முறை குலுக்கிவிட்டோம். இந்த நகரத்தின் அருகாமையிலிருக்கும் வெஸுவியஸ் என்ற எரிமலை நேபிள்ளை குலுக்குவது போல் நாங்களும் குலுக்குவதில் உத்ஸாகப்பட்டோம்” என்று ஒரு விமானத்தலைவர் கூறினார்.

காரின்த், பாட்ராஸ், ஆதன்ஸ், அக்ரினான், லெபான்டோ, மெட்ஸாவோ, ஸலோனிகா, கார்புயூ, லாரிஸா, பைலாஸ், பாதாஸ், ஜானினா, மெட்ஸாவோ கானீ (கிரீட் தீவில்) முதலிய இடங்களில் இதாலிய விமானங்கள் குண்டுகளைப் போட்டன. வழக்கம்போல, பாதுகாப்பில்லாத ஊர்களையும், பொது ஜனங்களையும் எதிர்த்தார்கள். கார்புயூவில் 90 ஊரார்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.

குள்ள நரியின் ஸ்வபாவத்தை ஒத்து இதாலியர்கள் பாசாங்குகள் செய்து ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள். கிரேக்க அடையாளங்களோடு ஒரு இதாலிய விமானம் கார்புயூவுக்கு வந்தது; கிரேக்கியக் கொடியோடு மற்றொரு விமானம் ஆதன்ஸுக்குள் துழைந்து பிரிடிஷ் விமானமொன்றைக் கண்டவுடன் ஒடிவிட்டது.

எபைரஸ் பிரதேசத்தில் சற்று முன்னேறியதாக இதாலியர் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

சிறு கஷ்டத்தோடு பெரு வெற்றியை அடைய முஸோலினி யோசித்திருந்தால், அது இப்பொழுது தடைபட்டு விட்டது. சண்டையை ஆரம்பித்த அவசரம்போல் சண்டை முடியப்போவதில்லை.

கிரீஸுக்கு அவஸர அவஸரமாய் விமான நிலையத்தைக் கட்டிக்கொண்டும், பஸ்கேரியா, யுகோஸ்லேவியா எல்லைப்புறத்தில் ஜெர்மனி சைன்யங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பதாயும் கேள்வி. இதில் பாசாங்குமிருக்கலாம்.

கீரிஸுக்கு நண்பராகத் துருக்கி நிற்கிறது. துருக்கி தேசிய ஸபை நவம்பர் முதல் தேதி கூடியபோது ஹிஸ் எக்ஸலென்ஸி இஸ்மத் இனாது என்ற தலைவர், கீரிஸை, துருக்கியின் அயல்நாட்டுக்காரரென்றும், நண்பர் என்றும் சொல்லி அனுதாபம்காட்டி, துருக்கிக்கும் பிரிடனுக்கும் உள்ள கிரேக்கம் பலமானதென்றும், அசைக்க முடியாததென்றும் எடுத்து உரைத்தார்.

பிரிடன்.—முஸோலினியின் குழ்ச்சி கீரிஸில் பலிக்காததுபோல, ஹிட்லர், ஸ்பெயினை, பொய் ஸ்தோத்திரம் செய்து ஏமாற்றப் பார்த்ததும், பிரான்ஸைப் பங்குபோட்டுக்கொள்ளப் பார்த்ததும், பலிக்கவில்லையென்று தோன்றுகிறது. 100,000 உருளைக்கிழங்குகளை 520 டிரக்குகளில் ஏற்றி அனுப்பி ஏமாற்றப் பார்த்ததற்கு விஷி—கிழவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. பிரிடனை எதிர்க்க பிரான்ஸுக்கு லஞ்சம் கொடுக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இதாலியானது தன் பாகத்தை அதாவது, கார்ஸிகா, ஸேவாய் டியூனியை பிரான்ஸிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டென்றது. இதற்காக ஹிட்லர் பிளாரென்ஸுக்கு ஓடி, முஸோலினியைச் சந்தித்து அவரை பிரெஞ்சு பாகங்களைக் கோரவேண்டாம் என்றும், அதற்குப் பதிலாக கீரிஸை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்றும் சொன்னதாக வதந்தி. பிரான்ஸைத் திருப்தி செய்ய லோரேனையும் கொடுத்து, ஆக்ரமிக்கப்படாத பிரெஞ்சு பிரதேசத்தை வட புறத்தில் சற்று அதிகப்படுத்தி மேற் சொன்ன 100,000 உருளைக்கிழங்குகளும் கொடுக்க வாக்களிக்கப்பட்டதாம். இந்த உபகாரங்களுக்குப் பிரதியாக பிடேன் ஜெர்மனியோடு, பொருள் ஆதாரக் காரியங்களிலும், ராஜ்யக் காரியங்களிலும் ஒத்துழைத்து, பிரிடனுக்கு விரோதமாக மத்தியதரைக் கடலில் இரு கரைகளிலும் பிரான்ஸுக்குச் சொந்தமான ராணுவ நிலையங்களை இரவல் கொடுக்க சம்மதித்திருக்கிறாராம். பிடேன் இது வரையில் பிரான்ஸின்—பிதாவென்று பட்டம் வகித்தார். இனி ‘தலைவர்’ என்று கூப்பிடப்படுவார். முதல் பெயர் அழகானது: இரண்டாம் பெயர் கோரமானது.

பிரான்ஸ் இன்னும் பேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது போல் தோன்றுகிறது. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பிரிடனுக்கு மத்தியதரைக்கடலில் பலம் அதிகப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு, பிரான்ஸ் பேரம் செய்யலாம். ஆகையால், பிரான்ஸ் பிழைக்க இன்னும் இடமிருக்கிறது. இப்பொழுது அதன் அதிகாரிகள் கைதிகள் போலும், ஜெயில் டிராஸ்டிகள் போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். பிரிடன் எதிர்ப்பு அதிகப்படப்பட, ஹிட்லர் பிரான்ஸை பொம்மைபோல் ஆட்டி வைப்பது நின்று, ஜனநாயக ஆக்கி முடிவில் ஏற்படும்.

எம். லவால் அயல்நாட்டி மந்திரியாகவும், எம் பாடுவின், ஸமஸ்தானக் காரியதரிசியாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலாவதாக, பிரிடிஷ் ஒலிபரப்பைப் பொது ஸ்தலங்களில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கேட்கக் கூடாதென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

லட ஆபிரிக்கா.—31-ம் தேதியன்று மெர்ஸா மாட்ரூவில் நடந்த விமானப் போரில் இதாலியர்கள் முழுத்தோல்வியடைந்தார்கள். சண்டையில் கலந்து கொண்ட 12 இதாலிய விமானங்களில், 4 சுட்டுத்தள்ளப்பட்டன; 4 பழுதாயின; 4 நிலயத்துக்குத் திரும்பவில்லை போலும். பிரிடிஷ் விமானிகள் சாமர்த்தியமாய் எதிர்த்ததையும் எதிரியின் விமானங்கள் தீப்பிடித்து, மத்தியதரைக்கடலில் விழுவதையும் பார்த்து அங்கிருந்த பிரிடிஷ் துருப்புகள் உத்ஸாகப்பட்டன.

மாஜி (அபிஸ்னியாவில்), பெங்காலி, டெர்னா (லிபியாவில்), டொப்ருக், ஸொல்லம், கேஸா (லிபியாவில்) முதலிய இடங்களைப் பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கின.

ஞாயிற்றுக்கிழமை யன்று பகல் நேரத்தில் விமான எதிர்ப்பு எச்சரிக்கை கைரோவில் கொடுக்கப்பட்டது.

அபிஸ்னியாவில் வசிக்கும் இதாலியப் பிரஜைகளை ஹாஜ்யாத்திரைக்குச் செங்கடல் வழியாக, மெக்காவுக்கு இந்த வருஷம் கூட்டிக்கொண்டுபோகமுடியாது. முஸோலினி, அதற்குப் பதிலாக, அபிஸ்னியாவிலேயே ஹாரார் என்ற ஸ்தலத்துக்கு யாத்திரைபோக அராபியர்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த அராபியர்களெல்லோரும் வியவசாயிகள். மெக்காவுக்கு இவர்கள் போனால் எங்கே திரும்பிவரமாட்டார்களோ வென்ற சந்தேகமுமிருக்கிறது. பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டு யாத்திரையைத் தடுப்பதாகப் புகார் செய்யப்படுகிறது. மெக்காவைத்தவிர மற்ற எந்தவிடத்துக்கும் யாத்திரைபோவது சாஸ்திர (குறாளுக்கு) விரோதமென்றும், மெக்காவுக்குத்தீங்கு நேரிட்டால் உலகமே அழிந்துபோய்விடுமென்றும், முஸோலினி இதற்குத்தான் தலைப்பட்டிருப்பதாகவும் அராபியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

இந்தியா நவம்பர் முதல் தேதியன்று, இந்திய முகமதியர்கள் முஸ்லீம் தேசங்களின் க்ஷேமத்தைக் கருதிப் பிரார்த்தனைகள் செய்தார்கள். அதே தினத்தில், லண்டனிலிருக்கும் 300 முகமதியர்கள் கூடி, முஸோலினியின்

நாசத்துக்காகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அப்பொழுது முஸோலினி 'இஸ்லாமுக்குச் சத்துருவென்றும், 'மோசக்காரன்' என்றும், திட்டி, அவன் பெரிய சாபத்துக்குள்ளாவான் என்றும் சொன்னார்கள்.

அதே தேதியில் ராயல்—இந்திய—கடற்படைக்கு ஒரு புது யுத்தக்கப்பல் சேர்க்கப்பட்டு உற்பத்திச் சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது. அந்தப் பிரமேயத்தில் இந்திய மந்திரி, பிரஸன்னமாயிருந்து பேசியதாவது:—

முன்னேக்காட்டிலும் இந்தியக்-கப்பற்-படை மூன்றுபங்கு இப்பொழுது பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக் கப்பல்கள் மேலும் சேர்க்கப்படப்போகின்றன. இது இந்தியாவுக்குப் புதிதாக ஏற்றப்பட்ட படை. இதன் உத்தியோகஸ்தர்களும் சமீபத்தில் நியமிக்கப்பட்ட இந்தியர்கள், இவர்கள் வெகு உத்ஸாகத்தோடு பலமாய் வேலை பார்க்கிறார்கள். தேசிய உணர்ச்சி இந்தியாவில் பலப்படப்பட, பொருள் நிலையும் அதிகப்பட இந்தியக் கப்பற் படை விருத்தியடையும். அதிலிருந்து இந்தியாவுக்கு ஸாம்ராஜ்யத்தில் இதர நாடுகளைப்போல் ஸ்வதந்திரங்கள் ஏற்படும்."

செவ்வாய்க்கிழமையன்று, டில்லியில், ஸென்டிரல் அஸெம்பிளி, அதாவது மத்திய-ஸபையில், நிதி மந்திரி ஸர்-ஜெரிமிரேஸ்மான், யுத்தத்திற்காக வரும்படியின்மேல் போடும் வரிகளை 100-க்கு 25-பாகம் உயர்த்தப்போவதாகச் சொன்னபோது, பின்வருமாறு, இந்தியாவில் யுத்தத்துக்காக இதுவரையில் செய்திருக்கும் முயற்சிகளைப்பற்றி விவரித்துப் பேசினார்.

ஏறக்குறைய 5 லக்ஷம் சைன்யம் இந்தியாவில் புதிதாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அநேகவிதப் படைகளுண்டு. அவைகளுக்கு, பயிற்சிகளோடு நவீன முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட யந்திர-ஆயுதங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படைகளை ஏற்றிப்போக மோட்டார் வண்டிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பழக்குவதற்கு சௌகரியங்களும், வேண்டிய தளவாடங்களும் அதிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆட்களும் அதிகமாகச் சேர்க்கப்படும்.

இதுவரையில், வெளிநாடுகளிலிருக்கும், இந்திய பாதுகாப்பு ஸ்தலங்களுக்கு 60,000 துருப்புகள் கடல் மார்க்கமாய்ப் போயிருக்கின்றன. 100,000 பேர்கள் சைன்யத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் அநேகம் பேர்களை ஏற்கனவே பழக்கியாய் விட்டது.

85 புது மோட்டார்—லாரி படைகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காலத்துச் சைன்யங்களுக்கு அவச்யமான மோட்டார் வண்டிகள் 5,000-லிருந்து 30,000மாக அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷம் இது இரட்டிக்கப்படும். ஆரம்பத்தில் கவசம் போத்திய வண்டிகள் இந்தியாவில் செய்ய முடியாமலிருந்து இப்பொழுது சீக்கிரத்தில் தூறு, நூறு டன்கள் கணக்காக கவசத் தகடுகள் தயாரிக்கப்போவதால், அடுத்தவருஷம் 3,000 கவசம் போட்ட வண்டிகள் தயாராகும்.

இங்கிலாந்திலிருந்து ஆர்டர் கிடைத்ததால் இந்தியாவிலுள்ள வெடிமருந்து உற்பத்தி சாலைகள் பலப்படுத்தப்பட்டு, இந்தியாவுக்கு வேண்டியதைக்காட்டிலும் வெகு அதிகமாக, பலவகை யுத்த சாமான்கள் இந்தியாவில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

100,000,000 சிறு தோட்டாக்களும், 400,000 பெரிய தோட்டாக்களும், நூற்றுக்கணக்கான டன்கள் கார்டைட் (cordite) வெடிமருந்தும், 250,000 வெடிகளும், ராணுவ உடுப்புகளின் பல பல பாகங்களும் செய்யப்பட்டு கப்பல்களில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ராயல்—இந்தியன்—கடற்படைக்குப் புது கப்பல்கள் (sloops) சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவைகள் பிரிடிஷ் ராயல் நேவியோடு ஒத்துழைத்து இந்திய துறைமுகங்களைப் பாதுகாக்கின்றன. கடல்—வெடிகளை ஒதுக்கும் கப்பல்களும், நீர்மூழ்கிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் பாராக் கப்பல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நவீன முறைப்படி இங்கிலாந்தில் கட்டப்பட்டு புது யுத்தக்கப்பல்கள் (sloops) இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

இந்திய துறைமுகங்களில் பலமான கப்பல்கள் கடல்—வெடிகளை ஒதுக்கவும், நீர்மூழ்கிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் கட்டப்படுகின்றன. இவைகளில் சில பெரிய கப்பல்கள். காலி இடங்களிலெல்லாம் இவைகள் கட்டப்படுகின்றன. கீழ், மேல் உத்தியோகஸ்தர்களும், சிப்பந்திகளும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திய விமானப்படையை அதிகப்படுத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. இப்படையைச் சேர்ந்த வாலண்டியர்—ரிஸர்வ் படைகரைகளைப் பாதுகாக்கின்றன. 300 விமானிகளையும், 2,000 மெகானிக்குகளையும் தயாரிப்பதற்காக ஏற்பாடுகள் துரிதமாய் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. 50 விமான உத்தியோகஸ்தர்களைப்பறப்பதற்கும் நிலைய வேலைகளிலும் பழக்க, பள்ளிக்கூடம் ஒன்று சமீபத்தில் திறக்கப்பட்டது.

ஆகாயப் படையின் 'டெக்னிகல்' பள்ளிக்கூடம் ஒன்று 300 விமானிகளைப் பழக்கப் பெரிதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. புது மாதிரியான விமானங்களை வைக்கக் கூடங்களும், யுத்த-விமானப் படைகளை நிறுத்த நிலையங்களும் வெகு விரைவாய்க் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

விமானிகளைப் பழக்குவதற்கு வேண்டிய விமானங்கள் பிரிடனிலிருந்து வந்திருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே விமானங்கள் கட்ட ஏற்பாடுகளாய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய யந்திரங்க (மெஷின்கள்)னும், சாமான்களும் கிடைத்தவுடன் வேலை துவக்கப்படும்.

விமானங்களுக்கு பெட்ரோலைச் சேகரிக்கவும், மசை-எண்ணெய் இந்தியாவில் செய்யவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸாம்ராஜ்ய-கீழ்-பிரதேச நாடுகளின் ஸபை இரண்டு கமிட்டிகளாக டில்லியில் வேலை செய்து வருவது ரூபகத்திலிருக்கலாம். இவைகள் இப்பொழுது, வேறு 12 உள்-கமிட்டிகளை, நியமித்துக்கொண்டு ஜூராக யுத்த-சாமான்கள் ஸ்பீனே விஷயங்களை தவணிக்கின்றன.

பிரிடிஷ்-விமான எதிர்ப்புகள்.—மாரிகாலம் வந்தும் ஜெர்மனியை பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிர்த்துக்கொண்டுதானிருக்கின்றன. 30-ம் தேதியன்று பனி மழை அதிகம். விமானிகள் பனியால் மூடப்பட்டு, பனி பெர்மமைகள் போல் தோன்றினார்கள். பெர்லினைத் தாக்கப் போன விமானங்கள் வழிதப்பி ருருக்கு வந்தன. எதிர்ப்பட்ட எண்ணெய்-சுத்தி-சாலைகளையும், ரெயில்வே ஜங்கிஷன் களையும் தாக்கின. வெள்ளிக்கிழமையன்று, இது வரையில்லாத கடுமையோடு பெர்லின் இரண்டு மணி நேரம் எதிர்த்தப்பட்டு, தீப்பிடித்தது, 150 மைல் தூரத்தில் ஜுவாலை தெரிந்தது. முக்கியமான ரெயில்-பாதைகளும், விமானக்-கூடங்களும், எண்ணெய்-சாலைகளும் மின்சார-சக்தி-உற்பத்திசாலைகளும் பழுதாயின; இதன் விவரங்கள் இந்தச் செய்திச் சுருக்கத்தின் கோடியில் பார்க்கலாம்.

லண்டன் நகரத்து பாதிரியவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறபடி 32 கோவில்களை இடித்து, மேலும் 47 கோவில்களைப் பழுதாக்கியதைத் தவிர வேறு ராணுவ-நிலையங்களொன்றையும் ஜெர்மனி சேதப்படுத்தவில்லை. இந்த 3 மாதங்களாக நடந்த எதிர்ப்பில் பிரிடிஷ் விமானம் ஒன்று சேதமானால் ஜெர்மன் விமானங்கள் மூன்றும், விமானிகள் 14 பேர்களும் சேதப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலபல யுத்திகளைச் செய்தும், ஜெர்மானியர் செய்யும் எதிர்ப்பு அசந்துபோய்விட்டது. ஆகஸ்டிலிருந்து இதுவரையில் 2,433 ஜெர்மன் விமானங்கள் பிரிடிஷ் விமானங்களுக்கும், நில-பீரங்கிகளுக்கும் இரையாய் விட்டன. 6,000 ஜெர்மன்-விமானிகள் இறந்தோ, அல்லது கைது செய்யப்பட்டோ, நஷ்டமாய் விட்டார்கள். பகல் காலத்தில் ஜெர்மன்-விமானங்கள் இப்பொழுது அதிகமாய் வருவதில்லை. இரவில் ஏதோ சில விமானங்கள் வந்து, சில குண்டுகளைப் போட்டுவிட்டு, பிரிடிஷ்-விமானங்களோடு கை கலக்கப்பயந்து ஒடிவிடுகின்றன. இந்தக் காரணங்களால் பிரிடனைப் படையெடுக்க ஜெர்மனி செய்த மின்னல் எதிர்ப்பு வீணாயிற்றென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

கடல்-சண்டை-எம்பிரஸ்-அப்-பிரிடன் என்ற கனடிய கப்பல் எதிரி-விமானத் தால் எதிர்த்தப்பட்டு, உடைந்து, அயிழ்ந்து போயிற்று.

புது யந்திரம் ஒன்றைக்கொண்டு ஜிப்ரால்டிலிருக்கும் கப்பல்களை எதிர்க்க இதாலியர்கள் செய்த முயற்சி வீணாயிற்று.

10,000 டன் நிறையுள்ள பாரன்-எர்ஸ்கின் என்ற யுத்தக் கப்பலைச் சுட்டு இதாலியர் வீழ்த்திவிட்டதாகவும், அதில் சண்டை செய்த இதாலி கப்பலின் தலைவருக்கும், மாலுமிகளுக்கும், ஒரு வெள்ளிப் பதக்கம், 2 வெங்கல-பதக்கங்கள், 9 ராணுவ-சிவ்வைப்பதக்கங்கள் பரிசளிக்கப்பட்டன. ஐயோ பாவம், கப்பல் 3,657 டன் நிறைகொண்டதுதான்—அது யுத்தக்கப்பல்லல்ல, வியாபாரக் கப்பல் தான். அது முழுக்கவில்லை, இப்பொழுது கடலில் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

தூர-கீழ்-பிரதேசம்.—லஞ்சோவைத் திருப்பிப் பிடித்துக்கொண்டதாகவும், புதன்கிழமை நாரிங்கை கைவசப்படுத்திக்கொண்டதாயும், குவாங்கிலி பிரதேசத்திலிருந்து ஜப்பானியர்களை விரட்டி விட்டதாயும் சைனா சொல்லிக்கொள்ளுகிறது.

அமெரிக்கா.—பிரிடனுடைய ஆப்த நண்பரான ரூஸ்வெல்டி, பெருவாரான வோட்டுகளைப்பெற்று, மூன்றாம்முறை யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படை யெடுப்புகளால் நஷ்டம். விளைந்த நஷ்டமும்.

27—10—40. (ரூயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

பதலில்.—துணைக்காவல் கப்பல்கள்— பிரஞ்சு (French), டச்சு (Dutch)க் கடற்கரைகள்.

இரவில்.—ஸ்கோடா (Skoda) யுத்த தள வாடங்கள் உற்பத்திச்சாலை-ஸெகோஸ் லோவகியா (Czecho-slovakia) வி லுள்ள பில்ஸென் (Pilsen).

..... 750 மைல்கள் போய் விட்டுத் திரும்பின. பல இடங்களில் தீயும், வெடிச்சத்த மும் கிளம்பின. தீப்பிடித்தது.

எண்ணெய் சுத்தியெய்யும் ஆலைகள், எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), ஆஸ்டர்மூர் (Ostermoor), ஹானோவர் (Hanover), கெல்ஸன் கர்ச்சன் (Gelsenkirchen), மாக்டெபர்க் (Magdeburg).

.....

கப்பல் நீர்துமிடங்கள்.—வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven), ஹாம்பர்க் (Hamburg).

.....

சாமான் கிடங்குகள்.—க்ரபெல்ட் (Krefeld), ஹாம் (Hamm), மான்ஹீம் (Mannheim).

.....

கானல் (Channel) துறைமுகங்கள்.— ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), ப்ளஷிங் (Flushing), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend), லோரியண்ட் (Lorient).

.....

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

லிபியா (Libya) வில் ராணுவ நிலையங்கள்.— பென்காஸி (Benghazi), டெர்னா (Derna).

.....

சையங்கள் வசிக்கிடம், துறைமுகம்.— நஷ்டயில்லை. எரிடிரியா (Eritrea) வில் அஸ்ஸாப்.

.....

எங்கும் தீப்பிடித்தது.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படை யெடுப்புகளால் நஷ்டம். விளைந்த நஷ்டமும்.

28—10—40. (திங்கட்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

கட்டிக்கொண்டிருக்கும் யுத்தக்கப்பல்கள்.— ஹாம்பர்க் (Hamburg), ப்ரமன் (Bremen), கீல் (Kiel).

.....

பலத்த சேதம். பல இடங்களில் தீப்பிடித்தன.

கடற்படை நிலையங்கள்.—வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven), எம்டன் (Emden), கக்ஸ்ஹாவன் (Cuxhaven).

.....

சையங்கள் வசிக்கு மிடங்கள்; சுப்பல் கட்டும் இடங்கள் எல்லாம் சேதமாயின.

கப்பல்கள்.—புலாயின் (Boulogne) துறைமுகம்.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஹோம்பர்க் (Homburg), கொலோன் (Cologne), ஹாம்பர்க் (Hamburg).

.....

தீப்பிடித்தது.

முக்கியமான ரயில்வே ஸ்டேஷன்கள்.— க்ரபெல்ட் (Krefeld), கொலோன் (Cologne), காப்லென்ஸ் (Coblenz), மான்ஹீம் (Mannheim).

.....

பலத்த நஷ்டம்.

19 விமான நிலையங்கள், பல விமானங்களும் பிரங்கிகள்.—ஜெர்மனி (Germany), ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

.....

பல விமானங்களும் பிரங்கிகள் தகர்க்கப் பட்டன.

இதாலிய டோடிகனீஸ் (Dodecanese).

விமான நிலையம்.—ஸ்டாம்பாலியா (Stam palia) தீவின் தலைநகரமான மால்டி ஸாலா (Maltezana).

.....

சேதமாக்கப்பட்டது, வெடி மருந்துகள் நாசமாகியது.

29—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

ஜெர்மனியின் தலைநகரமான பெர்லின் (Berlin).

.....

பல இடங்களில் தீப் பிடித்தது. பலத்த சேதம்.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—ஹோம்பர்க் (Homburg), ஸ்டர்கிரேட் (Sterkrade), மாக்டெபர்க் (Magdeburg).

.....

தீ ஜ்வாலை கிளம்பி யது.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

29—10—40. (புன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் ஆலைகள்.—
லூனா (Leuna), கெல்ஸன்சுச்சன்
(Gelsenkirchen).

கப்பல் கட்டுமிடங்கள், கப்பல் நிந்துமிடங்
கள்.—ப்ரமன் (Bremen), வில்ஹெல்ம்
ஷாவன் (Wilhelmshaven), டென்
ஹெல்டர் (Denhelder), இஜ்ம்யூடென்
(Ijmuiden), ப்ளஷிங் (Flushing),
ஆஸ்டென்ட் (Ostend).

தொழிற்சாலைகள்.—லீப்ஸிக் (Leipzig).

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—
எஸ்ஸன் (Essen).

ஆற்றின் மேல் பாலம்.—ஸ்ட்ரால்ஸண்ட்
(Stralsund).

ரயில்வே ஜங்ஷன்கள்.—ரூர் (Ruhr).

சாமான் கிடங்குகள்.—மன்ஸ்டர்
(Munster).

ரயில் பாதைகள், விமான நிலையங்கள்,
ஆகாச விளக்குகள், விமானங்களுக்கும்
பிரங்கிகள் இருக்கும் இடங்கள்.—
ஜெர்மனி (Germany), ஜெர்மனி ஆக்
ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

இதாலிய அல்பேனியா (Albania).

இதாலிய துருப்புகள்.—வடக்கு யுத்த
களத்தில் மேற்குப்பகுதியில்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

சைன்யங்கள் நங்குமிடம்.—ல்யூ பெர்ரா
ண்டி (Lugh Ferrandi).

30—10—40. (புன்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

துறைமுகத்திலுள்ள கட்டிடங்கள்.—செர்
பரோ (Cherbourg).

4 ஈ—படதிகள்.—நடு சமுத்திரத்தில் 20
மைல்களுக்கப்பால்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். விமான
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த நஷ்டமும்.

..... தீப்பிடித்தது.

..... படுசேதமாயிற்று.

..... சேதமாயிற்று.

..... தீ வானளாவியது.

..... தகர்க்கப்பட்டன.

..... நஷ்டம் அதிகம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

30—10—40. (புன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

“படையெடுப்பு” துறைமுகங்கள்.—
ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), ப்ளஷிங்
(Flushing), ஆஸ்டென்ட் (Ostend).
துறைமுகங்கள்.—எம்டன் (Emden),
வால்செரன் (Walcheren) கால்வாய்.

இதாலி (Italy), கிரீஸ் (Greece).

வேவு பார்த்தல்.—கிரேக்க (Greek),
இதாலிய (Italian) கடற்கரை நெடுக.

31—10—40. (வியாழக்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

பகலில்.—ஒரு வியாபாரக் கப்பல்.— 1 விமானம். குண்டு நேராக அதன்
நார்வே (Norway)க் கடற்கரை. மேல் விழுந்தது.

இரவில்.—காலநிலைமை கோளாராயிருந்த
தால் ஐரோப்பாவில் (Europe)ல் படை
யெடுப்பில்லை.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

கப்பல்கள்.—டெர்னா (Derna) ... கப்பல்களுக்குச்
சேதம்.

கப்பற்படை சைன்யங்கள் வசிக்குமிடம்.—
டொப்ருக் (Tobruk).

தரையிலிருக்கும் விமானங்கள்.—மெனாஸ்
டர் (Menastir).

சாமான் கிடங்குகள், ராணுவ கட்டிடங்கள்.—
பார்டியா (Bardia), டொப்ருக் (Tob-
ruk), லியா (Libya), டெக்லீன்
(Teclean), கெர்னீட் (Kernete), ல்யூ
பெர்ராண்டி (Lugh Ferrandi),
மஸாவா (Massawa).

ஸோலம் (Sollum), கஸாலா (Gazala).

வேவு பார்த்தல்.—விரோதி நாடுகள்.

இதாலி (Italy).

எண்ணெய் சுத்திசெய்யுமிடங்கள், எண்
னெய்த் தொட்டிகள், ரயில்வே
ஜங்ஷன்.—நெபிள்ஸ் (Naples).

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். விமான
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த நஷ்டமும்.

..... படுசேதத்திற்குள்ளா
க்கப்பட்டன.

..... 1 விமானம்.

..... 1 விமானம் சுட்டு
வீழ்த்தப்பட்டது.

..... கப்பல்களுக்குச்
சேதம்.

..... சேதமாயிற்று.

..... எங்கும் ஒரே தீமயம்.
பல சுற்றுப்புறங்
கள் சேதமாயின.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த நஷ்டமும்.

31—10—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அல்பேனியா (Albania).

துருப்புகள்.—அல்பேனிய எல்லைப்புறம்.

அல்பேனியா (Albania)வுக்கு தலைநகரான திரானா (Tirana). பலமாகச் சேதமாக்
கப்பட்டது.

1—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

ஸ்க்லேஷியர் (Schlesischer) ரயில்வே இதுவரையில் இது
ஸ்டேஷன், பாட்ஸ்டாமர் (Potsdamer)
ஸ்டேஷனுக்கும், அன்ஹால்டர் (Anhal-
ter) ஸ்டேஷனுக்கும் மத்தியிலுள்ள
ரயில்வண்டிகள் நிறுத்திவைக்கப்படும்
இடங்கள்; இன்னும் மற்ற ராணுவ
முகியத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்—பேர்
லின் (Berlin).

மின்சா உற்பத்திக்காலங்கள்.—கிளங்கன்
பர்க் (Kligenburg), சார்லட்டன்பர்க்
(Charlottenburg) பலத்த சேதம்.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—மாக்டேபர்க்
(Magdeburg) தீப்பிடித்தது.

தொழிற்சாலை.—கெல்ஸன்கர்ச்சன்
(Gelsenkirchen)

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை.—எஸ்
ஸன் (Essen). சேதமாயிற்று.

ரயில்வே ஜங்ஷன்.—ஆஸ்னாப்ருக் (Osnab-
ruk).

15-விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனியிலும்,
ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகளிலும்.

பிரங்கிகள்.—காப்க்ரினே (Cap Gris Nez). 2 விமானங்கள். தகர்க்கப்பட்டன.
அல்பேனியா (Albania).

விமான நிலையம்.—கோரிட்ஸா (Koritz) நஷ்டமில்லை. 1 விமானம்.

2—11—40. (சனிக்கிழமை).

ஐரோப்பா (Europe)வில் இன்று காலநிலை
சரியாயில்லாததால் படையெடுப்பில்லை.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த நஷ்டமும்.

2—11—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

போக்துவரத்து சாதனங்கள்.—மெடெம்மா
(Metemma)—கோண்டார் (Gondar)
பாதை.

குண்டிகள் சரியாய்
விழுந்தன.

அல்பேனியா (Albania).

இதாலிய விமான நிலையங்கள், துருப்பு நஷ்டமில்லை. 4 விமானங்கள்.
களின் கூட்டங்கள்.—அல்பேனியா

(Albania).

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின்
விவரங்கள். எதிரிகளின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்;
எதிரிகளின் படை
யெடுப்புகளால்
விளைந்த நஷ்டமும்.

28—10—40 (திங்கட்கிழமை).

இங்கிலாந்து (England).

பகலில்.—பல இடங்கள் கிழக்கு-ஆங்கிலா
(Anglia), தென் கிழக்கு இங்கிலாந்து
(England). சேதம் மிகவும்
சொற்பம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிர 8 சில இடங்களில் தீப்
தேசம், மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands). விமானங்கள். பிடித்தது; ஆனால்
உடனே அணைத்து
விட்டார்கள்.

2 விமானங்கள்.

கிரீஸ் (Greece).

ஆதன்ஸ் (Athens) சமீபத்திலுள்ள டா
டாய் (Tatoi) விமான நிலையம்.

பாலம்.—கோரின்த் (Corinth) கால்வா இதாலிய விமானங்
யின்மேல். கள் துரத்தியடிக்கப்
பட்டன.

துறைமுகம்.—பாட்ராஸ் (Patras) சிலர் கொல்லப்
பட்டனர்.

பல இடங்கள்.—அல்பேனிய (Albania) எல்லை.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; எதிரிகளின் படை நஷ்டம். எதிரிகளின் படை யெடுப்புகளால் விளைந்த நஷ்டமும்.

29—10—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

இங்கிலாந்து (England).

பகலில்.—போர்ட்ஸ்மத் (Portsmouth) சில வீடுகள் இடிந்தன. சிலர் மாண்டனர்.
பிரதேசம்; இங்கிலாந்தி(England)ன் கிழக்கு, வடகிழக்குப் பாகங்கள்.
இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் சில இடங்களில் தீப்பிடித்து உடனே அணைக்கப்பட்டு விட்டது. சில வியாபார ஸ்தலங்கள் சேதமாயின,
சில இடங்கள்.—தென்கிழக்கு இங்கிலாந்து (England). 30 7 விமானங்கள்; 5 விமானங்கள். ஆனால் 5 விமானிகள் உயிர்தப்பினர்.

கிரீஸ் (Greece).

ப்ளோரினா (Florina), காஸ்டோரியா (Kastoria).

30—10—40. (புதன்கிழமை).

இங்கிலாந்து (England).

பகலில்.—தென்கிழக்குக் கடற்கரை சேதமேயில்லை.
இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், கிழக்கு, தெற்கு இங்கிலாந்து விமானம். 9 சேதம் சொற்பம். காயம் பட்டவர்களும் சொற்பம்; 5 விமானங்கள்; 1 விமானி பத்திரம்.

கிரீஸ் (Greece).

பாட்ராஸ் (Patras)—5 தடவை ஒருவன் கொல்லப்பட்டான்.
ஆதன்ஸ் (Athens) குண்டுகள் விழவில்லை.

தேதி. எதிரி விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள். எதிரிகளின் விமான நஷ்டம். எதிரிகளின் படை யெடுப்புகளால் விளைந்த நஷ்டமும். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; எதிரிகளின் படை யெடுப்புகளால் விளைந்த நஷ்டமும்.

31—10—40. (வியாழக்கிழமை).

இங்கிலாந்து (England), ஸ்காட்லாந்து (Scotland).

பகலில்:—இரண்டு பட்டணங்கள்—கிழக்குக் கவுண்டன்ஸ் (Eastern Counties). சொற்பச்சேதம், காயம்பட்டவர்களும்.
சில இடங்கள்—தெற்கு வேல்ஸ் (Wales), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands). மிகசொற்பம்.
இரவில்:—கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia), லண்டன் (London), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் ஒரு பட்டணம், ஸ்காட்லாந்து (Scotland)ன் வடகிழக்குக் கரையில் ஒரு இடம். சேதமே இல்லை, சிலருக்குத்தான் காயம்.

கிரீஸ் (Greece).

துறைமுகம்—பாட்ராஸ் (Patras) சொற்பச் சேதம்.
யுத்தத்தில் கம்பந்தப்படாத இரண்டு பட்டணங்கள்—அக்ரினியான் (Agrinion), லெபாண்டோ (Lepanto). சிலருக்குக் காயம்.

1—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)

இங்கிலாந்து (England), ஸ்காட்லாந்து (Scotland).

பகலில்:—லண்டன் (London) பிரதேசம், மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), மர்ஸிஸைட் (Merseyside), கிழக்கு ஸ்காட்லாந்து (Scotland)ல் சில பட்டணங்கள். சேதம் மிகக்குறைவு, சிலருக்குக் காயம், சிலர் கொல்லப்பட்டனர்.
இரவில்:—லண்டன், இன்னும் இங்கிலாந்து (England)ன் பல பாகங்கள். 11 விமானங்கள். 7 விமானங்கள், 2 விமானிகள் பத்திரம். சேதமே இல்லை.

கிரீஸ் (Greece).

ஆதன்ஸ் (Athens), ஸலானிகா (Salonika), கார்ப்யூ (Corfu), லாரிஸஸா (Larissa). சிலருக்குக் காயம், சிலர் இறந்தனர், முக்கியமான சேதமில்லை.

தேதி. எதிரி விமானப்படையேடுப்பின்
விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க
எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்;
விமான எதிரிகளின் படை
நஷ்டம். யேடுப்புகளால்
விளைந்த நஷ்டமும்.

2-11-40 (சனிக்கிழமை).

இங்கிலாந்து (England), ஸ்காட்லாந்து (Scotland).

பகலில்:—லண்டன் (London), கெண்ட்
(Kent), எஸ்ஸக்ஸி (Essex)ல் இரண்டு
இடங்கள், தேம்ஸ் (Thames) நதி
முகத்துவாரம்.

சொற்பச் சேதம்,
சிலருக்குக் காயம்,
சிலர் கொல்லப்
பட்டனர்.

இரவில்.—லண்டன் (London), ஹோம்
கவுண்டிஸ் (Home Counties), இங்கி
லாந்தி (England)ன் கிழக்கு, தென்
கிழக்குப் பாகங்கள்.

சில வீடுகள் இடிந்
தன. ஒருவருக்கும்
காயமில்லை, நஷ்ட
9 விமானங்கள். மில்லை.

கிரீஸ் (Greece).

கார்ப்யூ (Corfu), ஸலானிகா (Salonika).

பிரிடிஷ் மத்தியதரைக்கடல் பிரதேசங்கள்.

மால்டா (Malta).

..... 3 விமானங்கள்.

3-11-40 (ராயிற்றக்கிழமை).

இங்கிலாந்து (England), ஸ்காட்லாந்து (Scotland).

பகலில்.—இங்கிலாந்தி (England)ல் சில 1 விமானம். நஷ்டமில்லை.
ஜில்லாக்கள்.

இரவில்.—வடகிழக்கு இங்கிலாந்து
(England), கிழக்கு ஸ்காட்லாந்து
(Scotland).

கிரீஸ் (Greece).

கார்ப்யூ (Corfu), ஸலானிகா (Salonika),
லாரிஸ்ஸா (Larissa), ஜனினா (Janina)
கிரீட் (Crete), தீவினுள்ள நவரினோ
(Navarino), கானியோ (Canea).

.....
ராணுவ முக்கியமான
சேதம் ஒன்று
மில்லை.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

தோட்டம் நிலைக்குமுன் தென்னைமரம் எண்ணுவதின் பேதமை:—

ஜெர்மானியர் போலந்தை தாக்கியபொழுது, போலன்ட் ஜனங்கள் கச்சத்தை
இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். ஆயினும் மூன்று வாரத்திற்குள்
அவர்களை ஜெர்மானியர் அடக்கிவிட்டார்கள். சமார் அதே காலவரையில்
பெல்ஜிய சைனியத்தைச் சரணமடையும்படி செய்தார்கள். ஐந்து வாரத்திற்கு
மேல் சில நாட்கள் போர்புரிந்து, நிர்வகிக்க முடியாமல் பிரான்ஸ் தேசத்தார்
ராஜிபேச ஆரம்பித்தார்கள். டன்கர்க் (Dunkirk)சிலிருந்து ஜெர்மானிய
எதிர்ப்புத் தாங்கமுடியாமல் பிரிடிஷ் ராணுவத்தில் ஐந்தில் நாலுபாகம் பின்வாங்கி
இப்போது ஐந்துமாதமாகிறது. ஆயினும், பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்ய பட்டமட்டில்
முடிவு என்பது கண்ணிற்கே எட்டவில்லை.

ஐரோப்பாவில் குளிக்காலம் சமீபித்து விட்டது. எந்தக் குளிக்காலம்
தெரியுமா? யுத்தம் முடிந்து, ஜயபேரிகை அடித்து, சமாதானம் ஏற்பட்டு ஆனந்தத்
தாண்டவமாடிக்கொண்டு, கொள்ளையிடப்பட்ட தேசங்களின் வருவாய்களை
அனுப்பித்துக்கொண்டு, மனிதர்க்கு மேற்பட்ட இனத்தாரென்று செருக்கடைந்து
உல்லாசமாக வாழ்வதற்கென்று ஜெர்மானியர் குறிப்பிட்டிருந்த குளிக்காலம்.
ஆனால் ஜெர்மானியர் ஏமாறவேண்டியதுதான். 1939-ல் ந்யூரெம்பர்க் (Nurem-
burg) என்ற ஊரில் 'சமாதானக் கூட்டம்' கூட ஏற்பாடாகி ரத்து செய்யப்
பட்டதுபோல், 1940-ல் நடந்தே தீருமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட "ஜய முழக்கம்"
கனவு போலாகிவிடுமென்பது நிச்சயம். கேபெல்ஸ் (Goebbels) இடையிடையே
தயார் செய்யும் பொது ஜனங்களின் பித்துப்பிடித்த ஆரவாரம் இது சம்பந்தமாக
நடைபெறுது.

இன்னுமொரு நீர் குழி.

இத்தாலி யுத்தத்தில் புருந்தபொழுது முஸோலினி—(முஸோலினியும்
நெபோலியனை (Napoleon)ஐப் போலவே கடல் யுத்த மர்மங்கள் அறியாத
பேர்வழி) பிரிடனைப் படையெடுக்க ஜிப்ரால்டர் ஜலசந்தி (Gibraltar) வழியே
எதிரிகள் தடையின்றிப் போய்வருமாறு, இத்தாலிய யுத்தக்கப்பல்களை உப்
யோகித்து பிரிடிஷாரிடமிருந்து விடுவிக்கப்படுமென்று பறை சாத்தினார்கள்.
அந்தப் படையெடுப்பு பேச்சளவிற் தானிருக்கிறது! ஒருவாரு, படையெடுப்பு
நடந்திருந்தாலும், இத்தாலிய கப்பற் சைனியத்தின் சகாயத்தால் நடைபெற்றிருக்
காது. ஏன்? காரியாம்சையிலிருந்து இத்தாலிய கப்பற்படை ஒரு காசுகூட
பொருதென்பது வெளியாகிறது.

இத்தாலிய கப்பற்படை இலாகா உதவி காரியதரிசியாகிய தைரியவான்
அட்மிரல் காவக்னாரி (Admiral Cavagnari) பிரிடிஷ் கடலையும் பிரிடிஷ் கப்பற்
படையையும் அணுக முன்னமேயே இத்தாலிய யுத்த கப்பல்களில் 100-க்கு

40 கப்பல் அளவிற்குக் கப்பல்கள் அழிந்துவிடுமென்று முஸோலினியிடம் சொன்னார். அவர் பேச்சு உண்மையான பேச்சு. அவர் வாய்க்கு சர்க்கரை போடவேணும். ஆனால், முஸோலினி சர்க்கரைப் போட்டிருப்பாரென்று நாம் எண்ணமுடியுமா?

கமுகும் கரடியும்.

(ருஷிய) கரடியானது தனது குகைக்குள் சுகமாயிருந்துகொண்டு (ஜெர்மானிய) கமுகு தலைநிரித்தாடுவதை குறிப்பாய் கவனித்துவருகிறது. அவரவர்கள் காரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு மற்றொருவர் வழிக்கு வராமலிருக்கும்வரை எல்லாம் ஒழுங்காய் நடைபெறும். ஆனால் கமுகு இறை தேடிக்கொண்டு ருசுகரமான பதார்த்தத்தை நாடி கரடிக்கு சமீபம் வந்தாலோ.....

ஸ்டாலின்(Stalin) ஏற்கனவே காஸ்பியன்(Caspian) சமுத்திர பிரதேசத்தில் விமான எதிர்ப்பு பிரங்குகள் ஜாஸ்தி ஏற்படுத்தி விட்டார்; மேலும், அந்த பிரதேசத்தை இப்பால் ஓர் முதல்தரமான ராணுவ இலாகாவாகச் செய்துவிட்டார்.

சில தினங்களுக்குமுன் அந்நிய தேசச் கப்பல்கள் ஸோவியட்(Soviet)க்குச் சொந்தமான கருங்கடலில் (Black Sea) வரக் கூடாதென்று ஸோவியட் அதிகாரிகள் உத்தரவிட்டார்கள். அதன் பலனென்னவென்றால், கோலினா (Golina) வென்ற இடத்திற்குச் சமீபம் ஒரு யுகோ-ஸ்லாவ் (Yugo-Slav) கப்பலும், 'தாராஸ்போல்' என்ற ருமேனிய கப்பலும் முழுக்கப்பட்டன.

உண்மை பேச்சு!!

நே. ஈ. இ.—இந்த எழுத்துகள் டச்சுக்காரருக்குச் சொந்தமான 'நெதர்லாண்ட்ஸ் ஈஸ்ட்-இண்டீஸ்' என்ற தீவுகளைக் குறிக்கின்றன. அந்தத் தீவுகள் டச்சுக்காரரின் ராணி வில்ஹெல்மினா(Queen Wilhelmina)விடமுள்ள ராஜ விசுவாசத்துடன் பிரிட்லாக்கு 40 'ஸ்பிட்பெர்' என்ற யுத்த விமானங்களும், 18 'லாக்ஹெட்—ஹட்ஸன்'களும் இனாமாகக் கொடுத்தன. இந்தத் தீவுகளிலுள்ள ரப்பர், எண்ணெய் இவைகளில் ஜப்பானியருக்கு கண்; நல்லவேளையாக, அந்தத் தீவுகளிலுள்ள ரப்பரினும் தகரத்தினும் அமெரிக்கர்களுக்கு அக்கரை.

பிரான்ஸ் தலைசாய்த்தவுடன், ஜப்பானியர் வெகு 'பெருந்தன்மையுடன்' மேற்படி தீவுகளின் க்ஷேமத்தில் மிகவும் அக்கரை காட்டத் தொடங்கினார்கள். மற்ற தேசத்தார் நாடுகளில் ஜப்பானியர் குடியேற எத்தனிப்பது சரியென்று ஒத்துக்கொண்டதை நிரூபித்துக்காட்டும் விதமாக சமீபத்தில் ஜப்பானியருடன் ஜெர்மானியர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள்.

அமெரிக்கா சும்மா இருக்கவில்லை. எப்போதுமுள்ள நிலையிலிருந்து தவறி புது காரியங்கள் செய்ய ஆரம்பிப்பதினாலுண்டாகும் அபாயங்களைப்பற்றி கார்டல் ஹல் (Mr. Cordell Hull) மனதிற்படும்படி கண்டிப்பாய் பேசினார். அதுமட்டுமல்ல, அமெரிக்காவிலிருந்து ஜப்பானுக்கு அமெரிக்க எண்ணெய் ஏற்றுமதியை நிறுத்திவிட்டார். நாம் சென்றவாரம் சொன்னபடி, ஜப்பானியர் மதுபடியும்

தலையைச்சொரிய நேர்ந்தது. அந்த 'ரம்மியமான' பிரதேசமான அமெரிக்காவுக்கு ஜப்பானியர் விவித்த தூதுகோஷ்டியார் "உடன்படிக்கையாலொன்று மில்லை. நெதர்லாண்ட்ஸ் ஈஸ்ட்-இண்டீஸ் தீவுகளுக்கும் ஜப்பானியருக்குமுள்ள சிறகம் பரிபாலிக்கப்பட்டு விருத்தியாகவேண்டிமென்பதும் அவர்கள் அந்நியோனியத்திற்குப் பங்கம் வரக் கூடாதென்பதுமே ஜப்பானியர் நோக்கமென்றும்" சமாதான வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்.

பைத்தியம்பிடித்துத் திரியும் இவ்வுலகில், ஜெர்மானிய டாக்டர் கேபெல்ஸ் (Dr. Goebbels) பிரசாரங்களை ஒத்து, முன்னுக்குப்பின் விரோதமும், பித்துப் பிடித்ததும், அபத்தக் களஞ்சியமான பிரசாரங்கள் பண்ணுவதில் தேர்ச்சிபெற்ற ஜப்பானியரின் அபத்த பிரசாரத்தில் ஒரு 'மணியை' இங்கு விவரிக்கலாம். 'யோமியூரி ஷிம்பன்' என்ற பத்திரிகையின் அக்டோபர் 29-ம் தேதி 'பதிப்பில் பின்வருமாறு கண்டிருக்கிறது; "மூவர் உடன்படிக்கைப்படி, அந்நிய தேசத் தாரால் இதாலி எதிர்க்கப்பட்டால், இதாலிக்கு ஜப்பான் உதவியுரியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதாலி மற்றொரு தேசத்தால் எதிர்த்துப்பட்டிருக்கிறது. எந்த தேசத்தால் என்றால், கிரீஸ் தேசத்தால்!!"

மேற்படி தீவுகளைக் குறித்து ஜப்பான் செல்லுவதானால் அமெரிக்கருக்குச் சொந்தமான பிலிப்பைன் தீவுகளின் (Philippine Islands) பக்கம் போகவேண்டும். அந்த பிலிப்பைன் தீவுகளை அமெரிக்கர்கள் தீவிரமாகப் பலப்படுத்துகிறார்கள். இந்த விஷயம் ஜப்பானியர் மனதில் பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் பக்க பலம் அவசியமாதலால், மேற்படி தீவுகளையும், சிங்கப்பூரையும் தாக்க நேரிட்டால் பக்க பலம் வேண்டிமென்று 'தைலாண்டி' என்று சொல்லப்பட்ட சீயம் தேசத்தை ஜப்பானியர் கைவசப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். சீயத்தார் என்ன செய்தார்கள்? ஜப்பான், இந்தியா, ஆஸ்திரேலியாவுக்குத் தூதுகோஷ்டிகள் விட்டார்கள். தோற்கும் கஷ்டியை ஏமாற்றதுபோய் சேர்ந்துவிடக்கூடாது, எந்தப்பக்கத்தில் பலமிருக்கிறதென்று துப்பறியவேண்டி தூதுகோஷ்டிகள் விட்டிருக்கவேண்டும்.

சரியான பொய்ச்சோல். "கிரீஸின் பெருமையும்

ரோமாபுரி அழகாயிருந்ததும்."

(E. A. போ எழுதாவண்ணம்).

எதிரி தேசத்தாரைச் சேர்ந்தவர் ஆர்பாடத்தையும் இதாலியரின் படை யெடுப்பையும் அலக்ஷியத்துடனும் தைரியத்துடனும் க்ரேக்கர்கள் செய்யும் எதிர்ப்பை கவனிக்க, பண்டைக்காலத்தில் அவர்கள் முன்னோர்கள் தெர்மாயிலி (Thermopylae) என்ற கணவாயில் எதிரிகள் வராவண்ணம் தடுத்த தீரமானது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. அந்நாளில் நாட்டை அவர்கள் கார்த்ததுபோல், இந்நாளில் இவர்கள் கார்க்கிறார்கள். நாஜிகளிடம் அனுதாபமுள்ளவர் என்று சுந்தேகிக்கப்பட்ட க்ரேக்க தளகர்த்தான ஜெனரல் மெடாக்ஸாஸ் (General Metaxas) நியாயமான திரப்பில் இப்போது சேர்ந்துவிட்டார். அவர் சொல்லுகிறார்

“எகிப்து தேசத்தைக் கார்ப்பதில் கீர்ஸ் தேசம் முதலாவது அணி. க்ரேக்கர் முழுவதும் ஒரே மனதாய் இதாலியரை எதிர்ப்பார்கள்.” இப்படி அவர் சொல்லுவதிலிருந்து, ஏதேனும் உருப்படியாக வேனுமென்று இதாலியர் எண்ணுவார்களானால், அவர்கள் கப்பற் படையைப் போல் பதுங்கிக் கிடக்காமல் காலாட்ப்படைகளாவது கொஞ்சம் தைரியத்துடன் முன்வரவேணும் என்பது நிச்சயம். இல்லையேல் சிரழிய வேண்டியதுதான். பால்கன் பிரதேசத்தை அடக்கியாள வேனுமென்று எதிரி தேசத்தார் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு விட்டார்களென்பதில் சந்தேகமொன்றுமில்லை. சரணடைந்த பல தேசங்களிலும் சிறியதான ஒரு தேசம் (கீர்ஸ்) பேச்சோடுமிடமில்லாமல் நெஞ்சழுத்தத்துடன் தர்மத்தின் சார்பாக கேவலம் தடித்தனம் கொண்டவர்களை எதிர்க்க முன்வந்ததற்காக அந்தத் தேசத்தை எதிர்காலத்தில் உலகத்தாரெல்லாரும் வணக்கத்துடன் புகழ்வார்கள்.

இன்னும் பயிரிடப்படாத தென்னம்பிள்ளைகள்.

வருகிற குளிக்காலத்தில் எதிரி தேசத்தார் நோக்கங்களென்னவென்று சொல்ல சாமர்த்தியம் வேண்டியதில்லை. பால்கன் பிரதேசங்களையும் க்ரேக்க தீவுகளையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு, ஈஜியன் சமுத்திரத்திலும் (Aegean Sea) ஐரோப்பிய துருக்கி பக்கத்திலும் விமானங்களும் கடலுக்குள் போகும் படகுகளும் வைத்துக் காபந்துசெய்ய நோக்கம். இப்படிச் செய்துவிட்டார்களேயானால் டார்டனஸ் ஜலசந்தி இவர்கள் கையில்மாட்டிக்கொண்டுவிடும், தனிப்படுத்தப் பட்ட துருக்கிக்கு ருஷியின் உதவி கிடைக்கமுடியாமல் போய்விடும். எகிப்து உள்ள பிரிடிஷார் ஸிரியாவிலிருந்து ஹைபா (Haifa) விலும், லிபியாவிலிருந்து ஸுயெஜ்ஜிலும் (Suez) அமட்டப்படுவார்கள். எதிரி தேசத்தாரின் மேற்சொன்ன யோசனைகளெல்லாம் தோட்டம் நிலைப்பதற்குள் தென்னம்பிள்ளையை கணக் கிட்டது போலாகும். அவர்கள் நிலைப்புகள் மூட நம்பிக்கையின்பேரில் கொண்ட நிலைப்புகள்.

(1) அமெரிக்கர்களுடன் வியாபாரம் செய்வதில் ருஷியர்களுக்கு வெகு ஆவல். சமீபத்தில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி ஐக்கிய மாகாணத்தார் என்ன நிலைக்கிறார்கள் என்பது ருஷியர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். யார் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் இந்த விஷயத்தில் அமெரிக்கர்கள் ஒரே அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரிடிஷார் நாளுக்குநாள் வலுத்து வருவதையும், கோயரிங் (Goering) இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டு செய்த எதிர்ப்பை பலிக்க வொட்டாமல் தடுத்ததையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கர் எண்ணினது பேதமையென்று வெளியாகிறது.

(2) வெகு தாமதத்தின் பேரில்தான் துருக்கி தலையிடுமென்று ஒரு நிலைப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஆதாரமற்றது. பல்கேரியா (Bulgaria) அராமனதாய் ஆடும் ஆட்டத்தை கவனிக்க, துருக்கி சேருவதில் தாமதமிருக்கு

மென்று நினைக்கவில்லையென்று தெரியவருகிறது. துருக்கி மந்திரி இநோது (Inonu) கண்டிப்பாய் நவம்பர் 1-ம் தேதி பேசியது எதிர்தேசத்துக்கு வெகு கசப்பாக இருந்திருக்கும்.

(3) இந்த ஆனந்தத் தாண்டவங்கள் ஆடவேண்டிய கூடம் கீழ் மத்திப்பப் பிரதேசம். ஆனால் இந்தப் பிரதேசத்தைக்காட்டிலும் வேறு எங்கேயாவது இதாலியர் பெயர் நாற்றமடைந்ததுண்டா? ஏதோ, இஸ்லாம் மதத்திற்கே ரகசிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் முஸோலினியைப்பற்றி மலையாளம் முதல், பாரீஸ், கெய்ரோ, ஹைபா, வழியாக துருக்கிதேசம் வரையிலுள்ள வழியில் எந்த முகமதியரை வேனுமானாலும் கேட்டுப்பாருங்கள். முஸோலினியைப்பற்றி என்ன நிலைக்கிறார்களென்பது நன்றாய்த் தெரியும்.

(4) பிரிடன் ஒன்றும் செய்யாமல் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பார்களென்று ஒரு நிலைப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைப்பிற்குக் காரணங்கள் என்னவென்று தெரியவேனுமா? நேபிள்ஸ் துரைமுகத்திலும் கீர்ட் துரைமுகம் களிலும் பதுங்கிக் கிடக்கும் இதாலிய கப்பற்படைகளைக் கேளுங்கள்!

அனுபந்தம் I.

A

ஐரோப்பாவின்மேல் பிரிடிஷ் படையெடுப்பு
இனி ஏற்படும்.

(இல்லஸ்ட்ரேட்ட் ஷீக்லி ஆப் இந்தியாவிலிருந்து பத்திராதிபரின் அனுமதியின் பேரில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.)

மயிர்க்குச்சலெடுக்கும்படியாக, அலங்காரமாக பிரிடன்மேல் படையெடுப்பைப் பற்றி, சில வருஷங்களாக, புஸ்தகங்கள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. ஐரோப்பாவிலிருந்து பிரிடனைப் படையெடுப்பது எப்பொழுதும் சாத்தியமான காரியமாய் இருந்திருக்கிறது. பிரிடனுனது ரோம் ஸாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்து இருந்தபோது பிரிடனில் கோட்டைகளில்லாததால் நார்வே, ஜட்லெண்டிலிருந்து கொள்ளைக்காரர்கள் பிரிடனுடைய கரைக்கு வருவதைத் தடுக்கமுடியவில்லை.

இக்கொள்ளைக்காரர்கள் பிரிடனுக்குள் புகுந்து ஊர்களைக் கொளுத்திக் கொள்ளையடித்து, ஜனங்களைக்கொன்று, ஸ்திரீகளை மானபங்கம் செய்து, பிடிபடாமல் திரும்பி ஒடிப்போவார்கள். இதற்குக் காரணம் இவர்களுடைய கப்பல்கள் வெகுவேகமாய்ப் போகக்கூடியவையாய் இருந்ததுதான். பிரிடனை கப்பல்கள் வெகுவேகமாய்ப் போகக்கூடியவையாய் இருந்ததுதான். பிரிடனை அரகாண்டு வந்த ரோமர்களுடைய கப்பல்கள் மெள்ளப்போகக்கூடியவை. கொள்ளைக்காரர்கள் கப்பல்கள் குறுகி, நீண்டி, கறுத்திருக்கும். ரோமர்கள் கப்பல்கள் பெரியவையாய், அடிமை-மாலுமிகளைக் கொண்டு ஓட்டப்பட்டன.

அக்காலத்தில் பிரிடன் என்றும் ஸாக்ஸன் என்றும் இரண்டு ஜாதியார்கள் பிரிடிஷ் தீவில் வசித்தார்கள், இவர்களில் பிரிடன்கள் ஆரண்ய-வாசிகள், சுரங்கங்களில் வேலை செய்பவர்கள், அல்லது இடையர்கள் (கோன்கள்) ஸாக்ஸன் ஜாதியார் வேளாண்மைக்காரர்கள். இவர்களிருவருக்கும் கடல் பழக்கம் கிடையாது. டேன் ஜாதியாரும், நார்ஸ் ஜாதியாரும் பிரிடிஷ் மக்களோடு கலந்த பிறகுதான் கடல்-யாத்திரையில் ஆசை ஏற்பட்டது.

வில்லியமென்ற ஜய வீரன் இங்கிலாந்தைப் படையெடுத்து இங்கிலீஷ் தலைவனாகிய ஹாரல்டை ஹேஸ்டிங்ஸ் யுத்தக் களத்தில் தோற்கடிக்கத் தெரிந்த விஷயம். ஹாரல்டி, நார்மன், அல்லது டேன் ஜாதியாய் இருந்திருந்தால் கடலிலேயே அதாவது இங்கிலீஷ் சானலிலேயே வில்லியத்தை, கப்பல் படையணிகளைக் கொண்டு தடுத்திருப்பான். கரையேறி வந்து, ஹேஸ்டிங்ஸில் சண்டை நடந்திருக்காது.

ஆங்கிள், ஸாக்ஸன், நார்மன், டேன் முதலிய ஜாதிகள் கலந்து பிரிடிஷ் ஜாதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நார்மன் ஜாதி கலந்ததிலிருந்து நார்வே-ஜாதியின் கடல் யாத்திரைத் துணியும், அனுபவமும் இங்கிலாந்தில் அதிகமாயிற்று.

இந்த அனுபவம் ஏற்பட்டதிலிருந்து பிரிடனைப் படையெடுக்க ஒருவராலும் எந்த சமயத்திலும் அசாத்தியமாயிற்று. இரக்கமில்லாது சண்டை செய்யும் எதிரிகள் வந்து இங்கிலாந்தை மற்றபடி பிடிப்பது சலபமாயிருந்தாலும் அதற்கு இடங்கொடாது தன் கப்பல் பலத்தால் பிரிடன் இப்பொழுது பாதுகாத்துக் கொள்ளுகிறது.

இந்தக் கடல் பலம் கூட பலகாலங்களுக்கு அதாவது, எலிஸபத் ராணியின் காலத்திலும், ஸ்வேர்ட் அரசர்கள் காலத்திலும் தற்காப்புக்குப் போதாத வண்ணமிருந்தது. உதாரணமாக எலிஸபத் காலத்தில், டிரேக்கைப்போன்ற கடல் வீரர்கள் இருந்தும் ஸ்பெயின்-கப்பல் படையணிகள் (Armada) பிரிடனைத் தாக்கின. இதே மாதிரியான ஆபத்துக்கள் ஸ்வேர்ட் அரசர்கள் காலங்களிலும் உண்டி.

அடுத்தபடியாக நெபோலியன் காலத்தில் கடல் வழியாக எதிரிகள் வரக் கூடிய ஆபத்து மறுபடியும் ஏற்படும்போலிருந்தது. 1914-1918 யுத்தத்திலும் ஜெர்மன் துருப்புகள் பிரிடிஷ் கீழ்க்கரையிலிறங்கி படையெடுக்கக்கூடிய பயம் சற்று பிரிடிஷ்-கடல்-படை இலாகாவுக்கிருந்தது.

இக்காலத்தில் விமானங்கள் ஏற்பட்டதிலிருந்து எதுவும் சம்பவிக்கலாம் என்று பலபல விபரீத யோசனைகள் கிளம்பியிருக்கின்றன. துருப்புக்களையும், டாங்க்-பிரங்குகளையும் விமானங்களில் ஏற்றிவரலாம். ஆகையால் ஐரோப்பாவில் இருந்து இங்கிலாந்தைப் படையெடுப்பது சாத்யமான காரியம். ஆகவே தற்காப்பானது வர வர கஷ்டமான காரியமாய்க்கொண்டு வருகிறது.

ஆனால், இப்பொழுது மற்றொரு சத்தி பிரிடனுக்குப் புதிதாக உண்டாய் விட்டது. பிரிடனுடைய கடல் ஆதிபத்தியமானது ஒருவராலும் அசைக்க முடியாததோடு, ஆகாய ஆதிபத்தியமும் பிரிடனுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் உறுதியாய் இடைவிடாது நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு ஆதிபத்தியங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, பிரிடன் ஐரோப்பாவைப் படையெடுப்பதற்கு வேண்டிய பலத்தை விரைவில் பெற்று விடும்.

நெபோலியன்.

பிரிடன் ஐரோப்பாவைப் படையெடுப்பதென்பது புதிதொன்றுமில்லை. இதை நாம் ஏற்கனவே செய்திருக்கிறோம், பல முறை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அப்பொழுது நம்முடைய சைன்யங்கள் சிறியவை; நம்முடைய எதிரிகள் சிதறிப் பல இடங்களில் இருந்தார்கள், நடு-நிலை நாடுகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. பிரிடனுடைய தற்காப்பும் போதுமானதாயில்லை; கடல் மார்க்கமும், தரை மார்க்கமும் போதுமான காபந்தோடிலை. ஆகையால் வெற்றியும் நிச்சயமாய்ச் சொல்லுவதற்கில்லாமலிருந்தது.

நிலத்திலும், கடலிலும், நெபோலியனோடு யுத்தம் செய்தோம். எகிப்த், ஸிரியா, அலெக்ஸாண்டிரியா, டிலூன், தென்-பிரான்ஸ், வெஸ்ட் இண்டீஸ், கோபன்ஹேகன், ஹாலன்டி, ஸ்பெயின் முதலிய இடங்களில் சண்டை செய்தோம். ஒவ்வொரு இடத்திலும் வெற்றி பெற்றோம்.

தன்னுடைய மகத்தான சைன்யத்தைக்கூட்டிக் கொண்டு மாஸ்கோவைப் (ரஷியாவை) படையெடுத்தபோது பனியாலும், பஞ்சத்தாலும் நெபோலியன் தோல்வி அடைந்தான். அதோடு ரஷிய சக்கிரவர்த்திக்கு நாம் செய்த திரவ்ய சகாயமும் நெபோலியன் தோல்விக்குக் காரணமாயிற்று. ஆகவே இவ்விதமாக நேர்முகமாயில்லாது, ரஷியாவின் துணைவராயிருந்து நெபோலியனை ரஷ்யாவிலும் தோற்கடித்தோம்.

முடிவில், வாடர்லூவில் நெபோலியனை முறியடித்தோம்.

நம்மைப்போல அசாத்யமானவைகளைச் சாத்யப்படுத்தி, துணிவோடு சண்டை செய்தவர்கள் வேறு ஒருவருமில்லை. தூர தேசங்களில் சண்டை செய்திருக்கிறோம் செய்தவர்கள் வேறு ஒருவருமில்லை. நம்முடைய சிப்பாய்களும், மாதுமிகளும், தனித்து யுத்தம் செய்திருக்கிறோம். நம்முடைய சிப்பாய்களும், மாதுமிகளும், இந்த 300 வருஷங்களுக்குள் வெகு தூரப் பிரதேசங்களுக்குச்சென்று அபாய கரமான யுத்தங்களை நடத்தியிருப்பதைக் கவனித்தால் இப்பொழுது அருகிலுள்ள ஐரோப்பாவைப் படையெடுப்பது ஸர்வ சாதாரணமான காரியமாகும்.

நாம் ஆபத்திலடிப்பட்டுத் தேர்ந்தவர்கள், நம்மைவிட பலத்த எதிரிகளை எதிர்க்கும் தீரர்கள். எதிரிகளின் ஏமாற்றங்களுக்கும் மோசங்களுக்கும் பயப்படாது ஆபத்திலிருந்து ஜயத்தை அடைந்தவர்கள். ஏற்கனவே நிலத்திலும், கடலிலும், ஆபத்துக்களுக்கஞ்சாமல், வெற்றியடைந்த நமக்கு இப்பொழுது ஹிட்லர்மேல் படையெடுப்பது பிரமாதமில்லை.

இப்போதைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஆபத்துக்கள் வந்த காலங்களில் நாம் ஐரோப்பாவை எதிர்க்கப் பின்வாங்கவில்லை. இப்பொழுதும் பின்வாங்க மாட்டோம்.

கொடுங்கோல் அரசால் வருந்தும் ஐரோப்பாவை விடுவிக்கப்போகும் புத்தத்துக்கு வேண்டிய சாதனங்களிருக்கின்றன. கடல் பலம், வெகு துரிதமாய் வலுத்துவரும் ஆகாய-பலம், நமது அளவிலாக் கைத்தொழில்கள், சாஸ்திர ஞானம், கம்பனே, பிரிடனுக்கு மட்டுமில்லாது, உலகத்துக்கே, மனித வர்க்கத்துக்கே நன்மை செய்யப்போகும் மேலான நோக்கங்கள்—ஆகிய இவைகள் நமக்கு இருக்கின்றன. இவைகளை நாம் நிதானித்துச் சண்டையில் திட்டப்படி உபயோகிக்கலாம்.

இதற்கு முன் ஜெர்மனியானது ஐரோப்பாவின் நடுவில் பகைவர் வராதபடி முறைந்து ஒதுங்கி நின்றது. அதன் உள் நாட்டி ரயில் மார்க்கங்கள் தற்காப்புக்கு சாதகமாயிருந்தன. இப்பொழுது மேற்குப்பக்க நாடுகளைப்பிடித்துக்கொண்டதில் இருந்து இந்த வசதிகள் ஜெர்மனிக்கு இல்லாமல் போயின. அது பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் 5, 6, தேசங்களுக்குள் ஏதாவது ஒன்றின் வழியாய் நாம் ஜெர்மனிமேல் படையெடுத்துவிடலாம்.

இந்த நாடுகளைப் பிடித்ததிலிருந்து ஜெர்மனியானது பிரிடனைப்போல் ஒரு தீவாய் விட்டது. பிரிடனைவிட நீளமான கடற் கரையை இப்பொழுது அது பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அதற்குக் கப்பற்படை கிடையாது. பிரிடிஷ் கடல்-படையைவிட ஜெர்மன் கப்பற்படை மிகச்சிறியது.

மேற்கு நாடுகளைப் பிடிப்பதற்குமுன் ஜெர்மனிக்குக் கடற்கரை சிறியதாயும் குருகியுமிருந்தது. கீல்-கால்வாய், ஜட்லாண்டு இவைகளுக்குப்பின்னால் இந்தக் கடற்கரை முறைந்து நம்முடைய கைக்கு எட்டாதிருந்தது. இங்கு கோடை காலத்தில் நீர் வற்றிவிடும். மார்சு காலத்தில் பனியால் மூடப்பட்டுவிடும். பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளைப்பிடித்ததிலிருந்து, வடக்கே நார்வேயிலிருந்து தெற்கே மத்தியதரைக்கடல் வரை வடக்குக்கடல், இங்கிலீஷ் கால்வாய் கடல் உள்பட கடற்கரை முழுவதும் காக்க வேண்டிய அவசியம் ஜெர்மனிக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

ஆகவே ஹாலாண்டு, பெல்ஜியம், பிரான்ஸ் கரைகளையும், ஒரு சமயம் ஸ்பெயின் கரையையும் இதோடு இதாலி, ஏடிரியாடிக், வட ஆபிரிக்கா முதலிய கடல் கரைகளையும் ஹிட்லர் காப்பந்து செய்து கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் (1) ஸ்பெயின் ஹிட்லரோடு சேர்ந்து விடலாம்; (2) இதாலிய கடற்கரை சுலபமாய் எதிர்க்கக்கூடியது; (3) பிரான்ஸைப்பிடித்ததிலிருந்து பிரான்ஸுக்கு சுவாதினமான வட-ஆபிரிக்காவைக் காக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இக்காரணங்களால் ஜெர்மனியானது சுலபமாய் கடல் படைகளால் தோற்கடிக்கக்கூடியது. ஜெர்மனியினுடைய பலமும், இதாலியின் பலமும் சிதறிக்கிடக்கின்றன. ஏற்கனவே பிடித்த நாடுகள் கலகத்துக்குத் தயாராயிருக்கின்றன. ஊசி முனையில் நிற்கும் கோபுரத்தைப்போல் ஸ்திரமான நிலையற்று, ஆடிக் கொண்டு ஜெர்மன் அதிகாரம் தத்தளித்து நிற்கிறது.

ஆனால் நமக்கு வேண்டிய உள் நாட்டிப் போக்குவரத்து சாதனங்களிருக்கின்றன. நம்முடைய சைன்யங்கள் உலக முழுவதும் பரவியிருந்தாலும் சில

இடங்களில் பலமாய் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்கள் தீவுக் கோட்டைகளாக இருக்கின்றன.

உதாரணமாக ஜிப்ரால்டர் ஒரு கோட்டை; அதே மாதிரி, மால்ட்டா, ஸைப்ரஸ் சிங்கப்பூர் கோட்டைகள். பிரிடனுடைய இவைகளுக்கெல்லாம் மகத்தான ஒரு கோட்டை.

ஆகையால் ஹிட்லர் பிரிடனைப் படையெடுத்து வருவதற்குள்ளாக பிரிடன் ஐரோப்பாவைப் படையெடுத்து விடலாம், ஏற்கனவே படை யெடுத்தாய்விட்ட தென்றே ஒருவாறு சொல்லலாம்.

இப்பொழுது நான் தவறாது ஜெர்மனியை நாம் படையெடுக்கிறோம். ஜெர்மானியர்களைப்போல் நாம் ஓட்டம் பிடிக்கவில்லை. பிரான்ஸைச்சேர்ந்த சானல்-கரையைப் படையெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கடல் வழியாயும் ஆகாய வழியாயும் துருப்புக்களை இறக்கி, துறைமுகங்களில் நிற்கும் கப்பல்கள், பெட்ரோல் கிட்டங்கிகள் ராணுவ-விடுதிகள், பிரங்கி-கட்டடங்கள், விமானங்கள், பிரங்கி வண்டிகள், (டாங்குகள்) எல்லாம் தாக்கப் படுகின்றன.

நம்முடைய விமானங்கள் எதிரியைவிட மேன்மையானவை; எண்ணிக்கையில் எதிரியைப்போல் நமக்கும் விமானங்கள் அதிகப்பட்டவுடன் பிரிடனை பாது காப்பதோடு நிற்க மாட்டோம். ஐரோப்பாவில் பலவிடங்களில் இறங்கி சண்டை செய்வோம். அதற்கு வேண்டிய சைன்யங்களிருக்கின்றன.

இதாலி.

ஜெர்மனியை இப்பொழுது தரை, கடல், ஆகாய மார்க்கங்களிலெல்லாம் எதிர்க்கமுடியும். ஜெர்மனியைவிட இதாலி பலமற்றது. இதாலியை எதிர்த்து அதன் மூலமாக ஜெர்மனியை வென்றுவிடலாம்.

இதாலியானது குறுகிய நாடு. இரு பக்கத்திலும் அதன் கடற்கரைகள் நீளமானவை. கடலிலிருந்தும், ஆகாயத்திலிருந்தும் தாக்குண்டாயில்லாது எதிர்த்து அதனுடைய கைத்தொழில்களையும் அழித்துவிடலாம்.

இதாலியின் கரையையும், அதன் பெரிய நகரங்களையும் கடலிலிருந்தே தூரத்திலிருந்து கப்பல்-பிரங்கிகளைக் கொண்டு தகர்க்கலாம். இதோடு ஆகாயத் திலிருந்தும் கடுமையாகத்தாக்கலாம்; கவசமணிந்த வண்டிகளோடு நமது சிறிய சைன்யங்களை அங்கு இறக்கலாம். அதற்குத் துணையாகப் பாய்ச்சல் (dive) விமானங்களையும், புகை மறைவையும், கப்பல் பிரங்கிகளையும் உபயோகித்து அவைகளுடைய ஆதரவில் நமது சைன்யங்களை இதாலிய துறைமுகங்களில் இறக்கிவிடலாம்.

நேபிள்ஸிலும், ஜிளோவாவிலும், (ஆஸ்திரியா துறைமுகத்திலிருந்து) ரோம் நகரத்திலும் இவ்விதம் எதிர்த்துத் துருப்புகளை இறக்குவது சுலபம்.

இதிலிருந்து இதாலி, பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டு பயந்து நிற்கும். இதற்கு உதவி செய்ய ஜெர்மனியானது ஹாலாண்டு, பிரான்ஸில் வைத்திருக்கும் சைன்யங்களை அனுப்ப வேண்டி வரும். 1917 புத்தத்தில் ஆஸ்திரியா இந்த நிலைமைக்கு

வந்து உளறுபடியாய்ப் போய், ஜெர்மனி தன் சைன்யங்களை அனுப்பி உதவ நேரிட்டது.

கீழ் நாடுகள் ஜெர்மனியின் ஜீவ நிலையாகும். 1918-ல் ஸலோனிகாவில் லாயிட்-ஜார்ஜ் அமைத்த நேயர் சைன்யத்தைக்கொண்டு அப்பொழுது வெற்றி பெற்ற மாதிரி இப்பொழுதும் நாம் வெற்றி அடையலாம்.

அந்த யுத்தத்தில் இவ்விடத்திலிருந்து சைன்யங்கள் வெற்றியோடு முன்னேறி பஸ்கேரியா, ருமேனியா, ஹங்கேரி, நாடுகள் சரணாகி அடைந்தன. அதிலிருந்து ஆஸ்திரியாவும், ஜெர்மனியும் துணையற்றுப்போய், உள்நாட்டுக் கலகங்கள் ஏற்பட்டு, சமாதானத்தைக்கோரின.

அப்பொழுது இருந்த மாதிரி இப்பொழுதும் மத்திய-கீழ்-நாட்டைச்சேர்ந்த ஸலோனிகாவில் சைன்யங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரிய கடல் படை, ஆகாயப்படைகளின் துணையோடு நம்முடைய நிலப்படை அவ்விடத்தில் யுத்தத் திற்குத் தயாராயிருக்கிறது. கருந் கடலில் ரஷியர்கள் படைகளைச் சேகரிக்கிறார்கள்.

தருக்கி, ரஷியா, (பாலஸ்தீனத்திலிருக்கும்) பிரிடிஷ் துருப்புகள் ஒன்று சேர்ந்து பால்கன் மேல் படையெடுக்கப்போகிறார்களென்று எனக்குத்தோன்றுகிறது.

கவச-பீரங்கிகளோடு, நம்முடைய சைன்யங்கள் சீக்கிரத்தில் டான்யூப் தீரத்தின் வழியாக, ரைன், ரோன் தீரங்களுக்குச்சென்று, ரூர் நகரங்கள் வழியாகச் சென்று முயுனிச்சைப் பிடிக்கும்.

இம்மாதிரியாக ஐரோப்பாவுக்குள் துழைந்து, நாம் ஜெர்மனியை எதிர்க்கப் போகிறோம்.

B

நாஸியின் தாக்கல்கள்.

வெளியேற்றி கப்பலை தோணி குண்டால் தாக்கிற்று.

பிழைத்துவந்த ஒருவர் சொல்லும் வாக்குமூலம்.

(பி. பி. ஸியில் எரிக்டேவிஸ் என்பவர் சொன்னதாவது.)

“பனூர்ஸ் பட்டணம்” என்ற வெளியேற்றிக் கப்பலில் பிரயாணியாயிருந்த எரிக்டேவிஸ் என்பவர் பி. பி. ஸியில் ஒரு அங்கத்தினர். அவர் பிரிடிஷ் மலேயா ஒலிபரப்புக் கூட்டுக்குத் தலைவராக உத்தியோகம் வகிப்பதற்காகப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

நாஸிகள் மறுபடியும் தாக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் “அதினியா” என்ற பிரயாணிக் கப்பலை உடைத்துத் போதாது, லண்டனில் வெடி வீசுவது போதாது. இந்த தபா, அஸ்திக் கொண்டிருந்த வடந்தைப்பயலில், அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திர மத்தியில் இரவு 10-மணிக்கு தன் தீச்செயலைச் செய்ய ஜெர்மன் நீர்மூழ்கிக் கப்பல் தலைவர் துவக்கினார்.

கப்பலில் 400 பேர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது 100 பேர்கள் உயிருடனிருக்கிறார்கள். நான் அந்த தூறு பேர்களில் ஒருவன். ஒருக்கால் நான் பரம அதிருஷ்டசாலி என்று சொல்வேன். ஏனெனில் எனக்கு ஒரு கிரால் ஒரு காயம் ஏற்படவில்லை. சிசுக்களில் ஏன் அவ்வளவு சிறிய அளவுதான் காப்பாற்றப்பட்டன? அத்துத்தமமான முன் ஜாக்கிரதைகளும் முன் யோசனைகளும் வீணாக போகும் காலங்களும் உண்டு. இறக்க மற்ற கடல், கடுங்காற்று, கொலைகார சத்துரு இவர்களின் பழிநிறைந்த பான்மைக்கு முன் மனித பிரயத்தனங்கள் எம்மாதிரி?

புதிய பிரதேசங்களில் குடியேறிப் பிழைக்க எண்ணின பாலர்களின் பெரும் பாலர் இறந்தனர். இதற்கு நாம் சொல்லும் ஜவாப் என்ன? நம் லக்ஷியம் தளராமல் நிற்பது, நாகரீக நிலையை வெகு சீக்கிரம் நிலை நாட்டிவது, இவைதான்.

அந்தத்தாக்குதல் சுதந்திரத்திற்கே.

பிரயாணிகளுக்கும், அவர்களில் ஒருவனான எனக்கும் என்ன கதி ஏற்பட்டது? நாங்கள் ஒரு சர்வ நாகரீக ஸமூகமாக இருந்தோம். அன்று தோணி வெடி அடித்தது ஒரு ஆங்கில கப்பல்மேல் அல்ல. ஐரோப்பாவில் சுதந்திரமும் விசுவாசமும் கொண்ட எல்லாவற்றின் மேலும் அது வெடித்தது.

என்னுடைய காமரா நண்பன் ஒரு ஹங்கேரிய நிருபர். அவனுடைய வித்தையும் வாக்குசாதாரணமும் அந்த பிரயாணத்தை வெகு உத்ஸாகப்படுத்தியது. போஜனத் திற்கு ஒரு பிரஞ்சு விமானியுடன் உட்கார்ந்தேன். அவர் பெரிய பராக்கிரமச் செயல்களால் புகழ் பெற்றவர். ஜெர்மனியால் பிடிக்கப்பட்ட ஜெக் தேசத்திலிருந்து தப்பித்து வந்தவர் ஒருவரும் இருந்தார்.

கப்பலில் டச்சுக்காரரும், ஜெர்மானியரும், ஆஸ்திரியர்களும், போல் தேசத்தவரும் இருந்தார்கள். அவர்களும் என்னைப்போல், சிந்திப்பதிலும், காரியங்களிலும், குழந்தைகளை பத்திரமாகக் காப்பாற்றுவதிலும், சுதந்திரம் வேண்டியது அடிப்படையாக நன்மை பயக்கக்கூடிய உலக ஏற்பாடு என்று நினைப்பவர்கள். நம் சாம்ராஜ்யத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்து வந்தவர்களும் கப்பலில் இருந்தார்கள்.

கடல் யுத்தத்தில் பழக்கமற்றவர்கள்.

பிரயாணிகள் கடல் போரில் பழக்க மற்றவர்கள். சாமர்த்திய மற்றவர்கள். ஸமர்த்தர்களான மாலுமிகளே தேவையாயிருக்கும் பிரசக்தியில், இவர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று தெரியாது. அப்படிக்கிருப்பினும் இவர்கள் வெகு உயர்வாக நடந்து கொண்டார்கள். கடும்புயலையும் கொந்தளிக்கும் கடலையும் தடுக்க திட்டமான வழிகிடையாது தண்ணீரில் பத்து பன்னிரண்டு பெண் பிள்ளைகள் விழுந்திருக்க, படகுகளும், தெப்பக்கட்டைகளும் அங்குமிங்கும் மோதிக்கொண்டிருந்தால் நாம் என்ன செய்யமுடியும். ஒரு இளைஞன் ஒரு கயிறை எறிந்தான். சிலர் சுபாவமாகவே அதைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். அப்படியே ஒரு படகுக்கு அவர்களை இழுத்து அவர்களைக்காப்பாற்றினான்.

ஆர்தர் டார்லிங் என்ற ஒரு ஆஸ்திரேலியன். அவன் சாந்தமும் உறுதியுமுள்ள வன் அவர் சுற்றிச் சுற்றி நீந்திக்கொண்டு ஒவ்வொருவராக உதவி செய்து கடைசியில் ஒரு படகு மூழ்கிக்கொண்டிருந்த கப்பலை விட்டு நகரும் வரை அப்படகில் ஏறமுத்து வந்தார்.

பெக்கி டட்டர் என்ற ஒரு காஸ்டா தேசத்துப் பெண்மணி. அவள் உலகத்திலேயே அசையாநெஞ்சமுள்ளவள். அவள் ஒரு கயிற்றின் வழியாக வழுக்கிக் கொண்டு ஒருபடகிற்குள் இறங்கி அங்கு ஏறிகிறவர்களுக்கு ஆகாரங்கள் கொடுத்து கவனித்துவந்தாள். அப்படகு சாவதானமாக கரை சேரும்வரை அவ்வாறு கவனித்து வந்தாள். அந்த படகு ஒன்றுதான், ஒரு ஜீவனேக்கூட இழக்காமல் அந்த பயங்கரமான இரவிலும், சுமீப்புயலிலும், அடங்காக்கடலிலும் கரைவந்து சேர்ந்தது.

பிரிடிஷ் யுத்தக்கப்பல்கள் உதவிகளை யலங்கரிக்கும் குச்சிகள் வைத்திருந்தார்கள் என்று நீங்கள் நினைப்பீர்களா? நாங்கள் மீட்கப்பட்ட மதுநாள் கப்பலின் மேல் தட்டில் ஸ்ரீ பெக்கி என்ற பெண் ஒரு கனத்த மேல்சட்டையுடனும், வெகு அழகு செய்யப்பட்ட முகத்துடனும், காணப்பட்ட பொழுதுதான் பிரிடிஷ் யுத்தக் கப்பலில்கூட அந்த சாமான் இருக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். எப்படிக்கிருப்பினும் ஸ்ரீமதி பெக்கி என்ற பெண் எங்களுக்கு ஒரு பெருமையாக விளங்கினாள்.

பதினொன்று வயதுள்ள பராக்கிரமசாலி.

என்னுடைய வீரர்களில் இருவரைப்பற்றி இறுதியில் சொல்லுவதற்காக கையிருப்பில் வைத்திருக்கிறேன். ஒருவனுடைய பெயர் ஜாக்கெயிலி. அவனுக்கு வயது பதினொன்று. அவன் லண்டனிலுள்ள பிரிக்ஸ்டன் என்ற இடத்திலிருந்து வந்தவன். கப்பல் மூழ்கின பின்னர் அவன் கையில் ஒரு கைக்குட்டையைப் பிடித்த வண்ணமாகயிருப்பதைக் கண்டு அவனை ஒரு படகுக்குள் இழுத்தேன். அவன் பேரில் யாதொரு உடையுமில்லை. ஆனால் அவன் ஒரு குறையும் சொல்லிக் கொள்ள வில்லை. அவனுக்கு கட்டிப்பால் கொடுத்தோம். குடித்தான், பிஸ்கட்டிகள் கொடுத்தோம். தின்றான். ஜாக் மறக்கமுடியா இரண்டு வசனங்கள் சொன்னான். அவனை படகுக்குள் இழுத்துப்போட்டபொழுது தவிழ்ந்து பதுங்கிக் கொண்டே “ஐயா, ஐயா உங்களுக்கு வந்தனம்” என்றான். கொஞ்ச நேரம் சென்று மதுநாள் காலையில் அதாவது சுமார் பன்னிரண்டு மணி நேரம் படகிலிருந்த பிறகு, “ஐயா, நாம் கானடாவுக்குப்போகிறோமா, இங்கிலாந்துக்குப் போகிறோமா” என்றான். மேலும் அவன் ஒரு மனிதனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றினான். எங்களுடைய மற்றொரு ஒரு நண்பர் யார் என்றால் அந்தக் கப்பலின் எஞ்ஜினியர்களில் ஒருவர். அவருக்கு தலையில் ஒரு பிளவு காயம் இருந்தது. நாங்கள் படகுக்குள் வந்த காலத்தில் அவர் தூங்கிவிட்டார் போலிருக்கிறது. அவர் மெதுவாகத் தண்ணீருக்கு நழுவிக்கொண்டிருந்த சமயம் ஜாக்கெயிலி கண்டு அவரைப் பிடித்துக்கொண்டு நான் அவரை தப்பிவிட உதவியாக இருந்தான்.

கப்பற் தலைவரின் வீரச்சேயல்

என்னுடைய மற்றொரு வீரர் பிரிடிஷ் யுத்தக் கப்பற்பதி. அவர் கப்பலை ஒவ்வொரு தோணிக்குப்பக்கமாக கொண்டுவந்தும் தண்ணீர் நிரம்பிய படகுகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பக்கமாக வந்தும் அந்த கதியற்ற நிலைமையில் பிழைக்க மாட்டோம் என்று எண்ணியிருந்த எங்கள் தூறு பேர்களுக்கும் காப்பாற்றினார்.

எனக்கு இந்த விஷயங்களில் சாமர்த்தியம் கிடையாது. ஆனால் நான் ஒரு தோணிக்குத் தலைவனாக 18 மணி நேரம் இருந்தேன். கொந்தளிக்கும் கடலில் ஒரு பெரிய கப்பலை மற்றொரு வஸ்துவிற்கு சில அங்குலங்களருகில் கொண்டுவருவதென்றால் எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்று நான் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டேன்.

அந்தத் தலைவர்தான் எங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றினவர். அவருடைய ஆள்கள் தான் எங்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றி எல்லா சௌகரியங்களையும் கொடுத்து உபசரித்தது. அவர்களுடைய உடைகளை எங்களுக்கு கொடுத்தார்கள். அவர்கள் சாப்பிடவேண்டிய ஆகாரத்தை நாங்கள் உண்டோம். அவர்கள் படுக்கையை எங்களுக்குக்ளித்தார்கள். ஒரு பிரிடிஷ் யுத்தக்கப்பலிலுள்ள எல்லா வஸ்திகளையும் நாங்களே வியாபித்துக் கொண்டோம். அவர்கள் எல்லா வற்றையும் யாதொரு ஆடம்பரமும் செய்யாமல் எங்களுக்குக்கொடுத்தார்கள்.

ஒரு பிரிடிஷ் கப்பல் அட்லாண்டிக் மஹா சமுத்திரத்தைக் கடந்து அமெரிக்கா தேசத்துக்குச் செல்லுவது ஏதோ தற்செயலாக ஒருதபா நடக்கும் சம்பவமல்ல. அடுத்த வாரமும் மதுவாரங்களும் யுத்தமுடியும் வரை அநேக பிரிடிஷ் கப்பல்கள் சென்றுக்கொண்டிதானிருக்கும். எத்தனை கப்பல்கள் பிரயாணம் செய்தாலும், ஒரு கப்பலில் சென்ற மூன்று பேர்கள் சரித்திரத்தில் பதியப்பெறுவார்கள். அவர்கள் ஆர்தர் டார்லிங், பெக்கி டட்டர், நான் ஆகிய மூவர்கள். ஒருக்கால் ஜாக் கெயிலியையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்வதில் எனக்கு ஆசைபடுமெயில்லை.

C

ஆங்கிலேய கப்பற்படையுடன்.

கப்பற் பிரங்கிகளின் கண் விழிப்பு—எதிர்ப்பு ஒன்றுமில்லை.

(இங்கிலாந்துக்குச்சேர்ந்தமான, கீழ் மத்தியதரைக்கடலிலுள்ள கப்பற் படையின் ஒரு பாகத்துடன் யாத்திரை செய்துவந்த ஒரு பத்திராதிபர் தன்னுடைய அனுபவத்தைக் குறித்து எழுதுகிறார்).

நான் இப்பொழுதுதான் ஒரு கப்பல் யாத்திரைசெய்து திரும்பிவந்தேன். மத்யதரைக்கடல் மத்ய பாகத்திலும், ஈஜியன் கடலிலும் நடந்துவரும் பலவிதமான செய்கைகளைக் கவனிக்கவேண்டி மேற்படி யாத்திரை செய்யப்பட்டது. நான் பிரயாணம் செய்த கப்பல் படையில் சில, பெரிய சண்டைக் கப்பல்களும், சிறிய யுத்தக்கப்பல்களும், ஒரு ஆகாய விமானம் ஏற்றிச்செல்லும்

கப்பலும், சில நாசகாரிகளும் இருந்தன. நாங்கள் யாத்திரை செய்த இடங்களோ, இத்தாலியர்களின் ஆதிக்கத்தில் உள்ளவை. நாங்களே அவர்கள் வலையில்போய் அகப்பட்டுக்கொண்டதுபோல் அவர்கள் எங்களை என்னவேண்டுமானாலும் செய்திருக்கலாம். ஆனாலோ, அவர்களுடைய கப்பற்படை துறைமுகத்திற்கு வெளியில் வரவே இல்லை. ஏற்கனவே இம்மாதிரி பல சமயங்கள் நேர்த்தபொழுது, அவர்கள் பயந்து நடுங்கிப்பதுங்கிக்கொண்டதுபோல் இப்பொழுதும் இருந்து விட்டார்கள்.

அலெக்ஸாண்ட்ரியாவைவிட்டு, ஒரு நாள் சாயங்காலம், இருட்டினதும் பறப்பட்டோம். மதுராட் காலையில் விழிக்கும்போது, எங்கள் படைக்கப்பல்கள் மேற்குத் திசையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தன. முன்னால், ஆகாயத்தில் எங்கள் படையைச் சேர்ந்த சில ஆகாய விமானங்கள் துப்பறிந்துகொண்டு பறந்து சென்றன. நாங்கள் போய்க்கொண்டிருந்த பிரதேசமோ, லிபியாவில் மத்தியதரைக் கடல் கரையிலுள்ள இதாலியர்களின் ஆகாய விமானங்களின் சரகத்தில்தான் இருந்தது. இதாலியர்களின் ஆகாயவிமானம் ஒன்று மற்றும் சிலதுகளுடன் வெகு உயரத்தில் எங்களைப்பின் தொடருவதாக எங்களுக்குக் கிடைத்த அறிக்கைதான் ஏதோ சத்ரு சமீபத்தில் இருப்பதாக வெளிவந்தது. எங்களுடைய ஆகாய விமானப் படைகள் உடனே கிளம்பின; கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்துபோயின. சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம், ஒருமணி நேரத்திற்குள்ளாகவே, பின்தொடர்ந்த சத்ரு “சுட்டு வீழ்க்கப்பட்டான்” என்ற தகவலும் கிடைத்தது. இப்பேற்கொத்த சம்பவமும் எங்களுக்குச் ஸர்வசாதாரணமானது.

மேன்மேலும் சென்றுகொண்டே இருந்தோம். மூன்று மணிநேரத்தில், படைக்காலாளர்கள் பக்கத்தில் சமுத்திரத்திலிருந்து புகை கிளம்பி மதுபடியும் தண்ணீரில் கலப்பதைக்கண்டிவிட்டார்கள் ; ஆகாடவிமானம் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பலிலிருந்து உடனே, மேற்படி 'புகையானது சத்ருவின் ஒரு பறக்கும் படகிலிருந்துவருகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதுவும் சத்ருவின் ஒரு துப்பறியும் படகு. அப்படகையும் மூழ்க்கவிட்டோம். சத்ருவின் "கண்களும்" பொட்டையாக்கப்பட்டுவிட்டன.

மேற்கண்டபடி சத்ருவின் ஆகாயவிமானங்கள் எவ்விதமாக வீழ்க்கப்பட்டன என்பதை நாங்கள் சீக்கிரமாகவே அறிந்துகொண்டோம். திடீரென்று முதலில் சத்ரு ஆகாயவிமானங்கள் மூன்று தென்புறத்திலிருந்து அதிக உயரத்தில் அளாவி வந்ததை கவனித்தோம். சில விநாடிகளுக்குள் எங்களுடைய துப்பாக்கிகள் அவைகள்மேல் நாட்டப்பட்டன. ஆகாயத்தில் நம்முடைய வெடிகுண்டிகள் வெடித்து சுதறிக்கொண்டிருந்தன. நம்முடைய முயற்சி இப்படிக்கிருக்க, எங்களுடைய கப்பலின் வலது பக்கத்திலிருந்து அரைமைலுக்கப்பால் புகை மேகங்கள் திடீரென்று ஓளம்பின. எங்கள் கப்பல்களுக்கு அருகாமையில் குறிப்பேயில்லாமல் விடுவிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றின. பாம்கள் சீறிச்சென்றன. இந்நிலைமையில் சத்ருவின் ஒரு ஆகாயவிமானம் அடிபட்டுப் பின்புறமாக பூமியை நோக்கி விழுந்ததைக் கவனித்தோம். அவ்விமானத்திலிருந்து இரண்டு பேர்கள்

அவரோகணியுடன் (Parachutes) குதித்து மெதுவாக சமுத்திரத்தின்பேரில் இறங்கிவிட்டார்கள். இம்மாதிரி எங்களை முதலில் சத்ரு எதிர்த்தது முடிந்தது. இரண்டாவது எதிர்ப்பை ஆரம்பித்தார்கள். ஐந்து சத்ரு விமானங்கள் குரியமண்டலத்திலிருந்து, சுமார் 16,000-அடி உயரத்தில் வெளிக்கிளம்பினைதக் கவனித்தோம். எங்கள் கப்பல்களுக்கு அருகாமையில் சமுத்திரத்தில் சில பாம்கள் வெடித்ததுதான் சத்ரு விமானங்கள் வந்துவிட்டன என்பதற்கு எங்களுக்கு முதல் எச்சரிக்கை. முதல் எதிர்ப்பில் பறந்து வந்த விமானிகளைக் காட்டிலும் இப்பொழுது சத்ரு விமானிகள் எங்கள் கப்பல்கள் பேரில் எடுத்த குறிப்பு கொஞ்சம் மேன்மைதான் என்று சொல்லலாம். இதைக்கொண்டு இதாலி ரேடியோ எங்கள் கப்பல்களை மூழ்க்கிவிட்டதாகவே சொல்லுவார்கள். ஆனால் உண்மையிலோ, பாம்கள் சமுத்திரத்தில் சற்று எங்களுக்கு அருகாமையில் குறி தப்பி விழுந்தது. சில துணுக்குகள் மட்டும், கப்பல்களின் மேல் மாடியில், பறந்து விழுந்தன. மறுபடியும் எங்களுடைய கப்பல்களிலிருந்து துப்பாக்கிகள் சத்ரு விமானங்களை நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்தன. ஆனால் சத்ருக்களும் இதை உணர்ந்து பின்வாங்கிப் பரந்துவிட்டார்கள். மறுபடியும் அன்று தினமே, சில டார்பீடோ பாம்களினால் எங்கள் படையைச் சேர்ந்த ஆகாய விமானம் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பலை, எதிர்க்க முயன்றார்கள். ஆனால் அந்த டார்பீடோ பாம்களும், எங்கள் கப்பல்கள் பக்கமே வராமல், குறிதப்பிக் கிட்டு சென்றுவிட்டன.

மதுநாட்காலே “போர்க்களங்கள்” நெருங்கிவிட்டன என்பதற்குரிய சப்தம் எங்கள் கப்பல்களிலிருந்து கொம்பூதல் மூலமாகக் கிளம்பினது. கப்பற்படை ஆட்கள் அவரவர்களுடைய ஸ்தானத்தில் தயாராக இருந்தார்கள். நம்முடைய துப்பறியும் சூகாய விமானங்கள் தென்மேற்கே சத்ருவின் சண்டைக்கப்பல்கள் இருப்பதாக அறிந்து எங்களுக்கு அறிவித்தன. சத்ருவின் கப்பற்படை நம் முடையதைக்காட்டிலும் பலமுள்ளதாகத் தெரிந்தது. எங்கள் கப்பற்படைத் தலைவரும் அவைகளை எதிர்த்துத் தயார் செய்தார்.

சத்ருவை எதிர்த்துச் சண்டைபோடப்போகிறோம் என்பதிலிருந்த உத்சாகம், திடீரென்று குன்றிவிட்டது. எங்களுடைய ஆர்ப்பாட்டத்தைக்கண்டு சத்ருக் கப்பல்கள் டாரண்டோ என்ற தன்னுடைய துறைமுகத்தை நோக்கிச் சென்று பதுங்கிக்கொண்டிவிட்டன. அப்பால் சுமார் 12 மணிநேரம் அங்கேயே சுற்றிக்கொண்டிருந்தோம், தயாராகவேவிருந்தோம், ஒருவரும் எங்களைத் தொந்திரவு செய்யவில்லை. மறு நாட் காலை மறுபடியும் கிழக்கேநோக்கிக் கிளம்பிவிட்டோம். அப்பால் கவனாற்றமான விஷயங்கள் ஒன்றும் கவனிக்கப் படவில்லை. மறுதினம் சத்ரு ஆகாய விமானம் ஒன்று சுடப்பட்டது. முடிவாக இந்த யாத்திரையில் கப்பற்படையார் களுக்கு நான்குதினம் துப்பாக்கிப் பயிற்சி சம்பரதித்ததுதான் ஒரு பெரிய லாபம்.

மேற்கண்ட விஷயங்களை நோக்கும்கால் நம்முடைய கப்பற்படை இன்று நேர்மையும், சாமர்த்தியமும் நன்கு வெளிவரும். மணிக்கு ஒருதரம் ஆகாய

விமானம் ஏற்றிச்செல்லும் கப்பல்களிலிருந்து விமானங்கள் பறந்து சென்று எங்கள் கப்பல்களுக்கு இருபுறமும் காவல்காத்துக்கொண்டும், எதிரிக் கப்பல்களைக் கவனித்துக்கொண்டும் பறப்பதுண்டு. அடிக்கடி எங்களுடைய பெரிய கப்பல்கள் எதிரியின் நீர்மூழ்கி சண்டைக்குவருமோ என்று எதிர்பார்த்து, நேரே செல்லாமல் வளைந்து வளைந்து, வட்டமாக வழி செல்லும். எங்களுடைய கப்பல்களில் நூற்றுக்கணக்கான கண்கள் விழித்துக்கொண்டு, காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கும். ஒரு தினத்தில் பலதடவைகள் எங்கள் கப்பல்களிலிருந்து, துப்பாக்கிகளை ஆகாயத்தை நோக்கி திருப்பி தயார்செய்துகொள்வார்கள். ஒருக்கால் சத்ருவின் விமானங்கள் திடீரென்று காணப்பட்டால் அவைகளைச் சுட்டு வீழ்த்தவேண்டி அவ் விதப்பயிற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்.

மேற்கண்ட விதமாக நம்மன் கப்பல்படையினுடைய சாமர்த்தியத்தை அடிக்கடி பயிற்சி பூர்வமாக விருத்திசெய்துகொண்டு வருவதுதான் நம்முடைய தேச பாதுகாப்பின் சாதனங்களை பலப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. மத்திய தரைக் கடலில் ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆதிக்கமும் முற்றிலும் அதிகரித்துவிட்டது. சத்ருவினுடைய சூழ்ச்சியும் தன்னுடைய கப்பல் படைக்கு நஷ்டமில்லாமல் அவனுடைய ஆகாய விமானத்தினால் நம்முடைய கப்பல் படைக்கு ஏகதேச காலங்களில் சேதம் உண்டிபண்ணி நம்முடைய பலத்தைக் குறைத்துவிட வேண்டுமென்பதுதான் என்று தோன்றுகிறது. அவன் எண்ணம் அப்படிக்கிருக்க நடப்பில் அதற்கு மாறுபாடாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கப்பற்படையின் அத்தியந்த பொறுமையினால்தான் அவனுடைய கப்பல்படை களைவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக சீக்கிரத்தில் நாம் நல்ல அறுவடையை எதிர்பார்க்கிறோம். அதுவும் சம்பூர்ணமாக அறுவடை செய்யப்போகிறோம்.

— D —

நேயர்களும், ஆகாய விமானப்படை இலாகா சட்டமும்.

“இந்த வேலை நம்மால் முடியாது.”

(நமது விமான நிருபரிடமிருந்து.)

இங்கு (பிரிடனுக்கு) வந்திருக்கும் நமது நேயக்கூழியைச் சேர்ந்த விமானிகளுக்கும். அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கும் பிரிடஷ் விமான இலாகாவின் நிர்வாக முறைகள் வியப்பைத்தருகின்றன. இந்த நேயக்கூழி விமானிகள் தங்கியிருக்கும் முகாம் ஒன்றில், விமானி ஒருவன் உத்தரவில்லாமல் சில நாட்கள் வேலைக்கு வராமலிருந்துவிட்டான். அங்கிருந்த பிரிடஷ் அதிகாரியானவர்,

அவனை ராணுவ நியாயஸ்தலத்தில் விசாரிக்கப்போவதாக ஆங்கிலத்தில் சொல்லி விமானியின் பாஷையில் மொழிபெயர்க்கச் சொன்னார். அதைக்கேட்டவுடன் விமானி மயக்கம்போட்டு குப்புறவிழுந்தான். பிரிடஷ் அதிகாரி வியப்பையடைந்தார். குற்றம் செய்த விமானியைக் கேட்டதற்கு, அவன் ‘எங்கள் தேசத்தில் ராணுவ கச்சேரி என்றால் 4-மணி நேரத்தில் சுட்டுவிடுவதென்று அர்த்த’ மென்றான்.

பிறகு ராணுவக் கச்சேரி கூடிற்று. குற்றவாளியின் சொந்த (அதாவது அவன் தேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும்) அதிகாரி அவ்வூர் இளவரசர் ஒருவர். அவன் தேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் அத்தாக்கூழியைச் சேகரிக்க கோர்ட்டார் இந்த புகாருக்குச் சம்மந்தமான அத்தாக்கூழியைச் சேகரிக்க கோர்ட்டார் இந்த இளவரசரைக் கேட்டுக்கொண்டபோது, அவர், “எப்பொழுது குற்றவாளியென்று நானே சொல்லிவிட்டேனோ அப்பொழுதே அவன் குற்றவாளிதான். வேறு நானே சொல்லிவிட்டேனோ அப்பொழுதே அவன் குற்றவாளிதான். வேறு சான்று எதெற்கெ” ன்றார். பிறகு பிரிடஷ் விமான இலாகா சட்டங்களை அவருக்கு எடுத்துக்காட்டி, அதற்கு வேண்டிய பதிவு பத்திரங்கள் (பாஸ்கள்) கொடுக்கப்பட்டன. இரண்டு நாட்களாகியும், இளவரசர் நழுனாக்களைத் தயாரித்து முடிக்கவில்லை. அதற்குள்ளாக, “இனி நம்முடைய விடுதியில் குற்றமென்பதே கிடையாது. இதனால், மேல் அதிகாரியாகிய நமக்கு சாத்தியமில்லாத அதிக வேலையாகிறது. இதனால், ஒரு அறிக்கையானது, விளம்பரப் பலகையில் (நோடஸ் போர்டில்) ஒட்டப்பட்டிருந்தது. விந்தையிலும் விந்தை.

பிரிடன் பேசுகிறது.

திரு. பி. நோயல் பேகர் எழுதுகிறார்.

சென்ற மூன்று வாரங்களுக்குள் பிரஸ்ஸல்ஸ் என்ற நகரிலிருந்து ஒரு நடுநிலை தேசத்தவர் லண்டனுக்கு வந்திருந்தார். அவர் ஒரு நாள் லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் எழுதின கதையை நீங்கள் வாசித்தீர்களோ என்னவோ. அவர் சொல்லுகிறதாவது:- பெல்ஜியத்துத் தலைநகருக்கு அருகில் ஒரு குதிரைப் பந்தயத்துக்கு ஸெப்டம் பர் மாதம் துவக்கத்தில் சென்றிருந்தார். அதில் நடந்த பந்தயங்களின் கடைசியில் “பிரிடானிகா” என்று பெயர் கொண்ட ஒரு குதிரை ஓடிற்று. பந்தயம் கட்டுகிறவர்களாவது, புத்த கக்காரர்களாவது ஒருவரும் அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதில்லை. அந்தக் குதிரைக்குப் பேட்டியாக நின்ற கீர்த்தி வாய்ந்த குதிரைகளை அது தோற்கடித்துவிடும் என்று ஒருவரும் நம்புவதற்குக் காரணமில்லை. ஆயினும், அன்று வந்திருந்த பெல்ஜியர் கூட்ட முழுவதும் ஒரே ஒத்துமையாக அதன்பேரில் அவர்களுடைய பணத்தையெல்லாம் கட்டினார்கள். பந்தயம் துவக்கி சில நிமிஷ நேரங்களுக்கெல்லாம் அக் குதிரை அங்கு வந்திருந்த கூட்டத்தின் “செல்லக்குதிரை” யாக விளங்கிற்று. செஸ்டர்டன் என்பவர் ஒரு சமயம் கூறியதுபோல் “அற்புதங்களைப்பற்றிய விசித்திரம்” என்னவென்றால், “அவைகளும் ஒரு சமயம் சம்பவிக்கின்றன.” ஒருவருக்கும் தெரியாதிருந்த பிரிடானிகாவென்ற குதிரை ஜயித்தது. பெல்ஜியர் கூட்டத்திலிருந்த உத்ஸாகத்துக்

கும் குதூஹலத்திற்கும் அளவேயில்லை. அந்தக் குதிரையை ஆரவாரித்தார்கள். குல்லாய்களை உயரே எறிந்தார்கள். ஒருவருக்கொருவர் கன்னத்திலும் முதுகிலும் தட்டினார்கள். அவர்கள் பந்தயத்தில் பணம் ஜயித்தது மட்டுமல்ல, ஏதோ வானத்திலிருந்து ஒரு நற்சகுனம் தென்பட்டதாக எண்ணினார்கள்.

“பிரான்ஸ் தேசத்தில் என்ன நடப்பினும் அது பிரிடனுக்காவது பிரிடிக்ஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்காவது ஒரு பொருட்டல்ல. நாம் யுத்தம் செய்து கொண்டே இருப்போம். அவசியமேற்பட்டால் தனியே யுத்தம் செய்வோம். அவசியமேற்பட்டால் வருஷக் கணக்காக யுத்தம் செய்வோம்” என்று முதன்முதலில் காமன்ஸ் சபையில் திரு. வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் சொற்பொழிந்த தினத்தன்று இக்கதை என்ருபகத்திற்கு வந்தது. அந்தப் பயங்கரமான வार्சுக்கைகளையும், அவைகளைக் கேட்டிருந்த காமன்ஸ் சபையார்களில் எவ்வாறு மௌனம் உறைந்து அமர்ந்தது என்பதையும், நம் முடைய யுத்தக் கொள்கைகளின் நங்கூரமாக நினைத்திருந்த பிரான்ஸ் சிறேகமும் முறிந்து நம்மைச்சுற்றி நொருங்கி விடுமோ என்ற பயங்கரமான சந்தேகத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள அச்சபையார் தயார் ஆனார்கள் என்பதையும் யாவரும் மறக்கமுடியாது. அதிலிருந்து காமன்ஸ் சபையிலுள்ள நாங்களும், பிரிடிக்ஷ் சாம்ராஜ்ய நாடுகளும், எத்தனையோ நாட்கள் தனியாகவிரும்

பதை உணர்ந்திருக்கிறோம். நாம் வாழ்ந்துவரும் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தைக் காப்பாற்ற நாம் ஒருவர்தான் யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்றும், பெர்லினில் ஆண்டுவரும் யந்திரபலம் கொண்ட “ஆட்டிஸ்லா” காட்டி பிரான்டியின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் கொத்தளங்கள், நம்முடைய பல்மும் சித்தார்த்தமும் தான் என்றும் விவரித்துச்சொன்ன தலைவர்களின் சொற்பொழிவுகள் பல நிகழ்ந்திருக்கின்றன. பிரான்ஸ் விழுந்த காலத்தில் பிரிடனும் சரண் புகுந்திருந்தால்— ஹிட்லரும் முஸோலினியும் அவ்வாறு தான் எதிர்பார்த்தார்கள்—அந்த இரண்டு ரத்தம் தீண்டின ஆசாமிகளும் உலகத்தை ஜயிப்பதை யாவராலும் தடுக்கமுடியாதென்பது அன்றும் இன்றும் சத்தியமே. நம்முடைய எதிர்ப்பையும், நம் விமானிகளின் தைரியம், தீர்மானம் இவையையும், நம் தொழிலாளிகள் அவர்களின் பெண்டிபிள்ளைகள் இவர்களின் பொறுமையையும், சார்ந்ததாகயிருக்கிறது உலக சரித்திரத்தின் வருங்காலப்போக்கு.

இந்தப் பூதாகாரமான போராட்டத்தில் பல சமயங்களில் தனித்திருந்திருக்கிறோம். ஆயினும், ஒரு சமயமாவது அதற்காக ஸ்தம்பித்து நின்று விடவில்லை. கடைசியில் நாம் ஜயிக்க மாட்டோம் என்று நினைத்த ஒருவரைக் கூடக் காணவேயில்லை. உலகத்திலுள்ள தொழில்கள், சுரங்கச் சரக்குகள் யாவும் நம்மிடம் இருக்க, நம்மிடம் நிகரற்ற விமானப்படை இருக்க, சமுத்திரத்தின் ஆதினமும் நம்மிடமிருக்க, ஏழு கோடி ஜனங்களடங்கிய ஸ்வதந்திர சமூகமாகிய நம்முடைய பலத்துக்கு எதிராக அப்பந்த வேலையாலும்,

பலத்தாலும், துன்புறுத்துவதாலும், ஒத்துமையிழந்து, இழிந்துபோய் மிருகங்களைப்போலாக்கப்பட்ட 670 லக்ஷம் அடிமைகளை ஆளும் ஹிட்லரின் பலம் நிற்கமுடியாது என்று நாம் நினைக்கவில்லை போலும். முஸோலினியின் மனமில்லா வீரர்களான கருஞ்சட்டைக் காரர்கள், ஸுயஸ்ஸிலும், ஜிப்ரால்டரி லும் அடைக்கப்பட்டி முற்றுகைக்குட்பட்டிருக்க, அபிஸ்னியா தேசத்தில் 2½ லக்ஷம் ஜனங்கள் அகப்பட்டிக்கொண்டு விழிக்க, நிலக்கரி, எண்ணெய் உலோகங்கள், தொழிற் சரக்குகள் இவை போன்ற ஜீவாதாரமான வஸ்துக்களில்லாமல் தவிக்க, ஹிட்லருக்கு உண்மையில் இவர்களால் யாதொரு உதவியிருக்க முடியாதென்று நமக்கு நினைவு இல்லைபோலும். நாம் தனித்திருந்தாலும் நாம் ஜயித்தே தீருவோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

உண்மையில், நாம் தனித்திருப்பதாக உணருவது நமக்கு நன்மையாக இருந்திருக்கிறது என்று சில ஸமயங்களில் நான் நினைக்கிறேன். பிரான்ஸ்கடற் கரைகளிலிருந்து நம்முடைய கடைசி பிரிடிக்ஷ் போர் வீரனை வெளியேற்றும் போது, ஒரு வைரம் பாய்ந்த மாலுமி சொன்னாராம்; “கடவுள் கிருபையாக நம் கடைசி நண்பரும் விழுந்தார். இனி நாம் நமக்கு வேண்டியதை நம்மாலியன்றவரை நாமே பார்த்து கொள்வோம்” என்று. நாம் தனித்திருப்பதாக உணர்ந்தமேல்தான் நம் உண்மைச் சக்தியை நிர்ணயம் செய்யவும், யுத்த தளவாடங்கள், போர் வீரர்கள் முதலியவைகளை விருத்தி செய்யவும் முடிந்தது. முந்தைய வருஷங்களுக்கு முன்னர் மஹாகவி ஷேக்ஸ்பியர் ஒரு ஆங்கில அரசன்

வாயிலாகச் சொன்னார்: “உலகத்தின் மூன்று திக்குகளும் யுத்த ஸ்ரந்தமாக வரட்டும். அவர்களை திகிலடையச் செய்கிறோம்” என்று. அந்த சமயத்தைப் போல் இந்த சமயத்திலும் உலகத்தில் ஒப்பிலாப் பெரிய பிரச்சனையும் நம் முடைய தியாகங்களையும் பிரயத்னங்களையும் ஒட்டியதாகயிருக்கிறதென்று நினைக்கும்காலையில் வெகு பிரத்யேகமான குதுஹலம் உண்டாகிறது.

ஆனால் உண்மையில் நாம் தனிமையாக யிருந்திருக்கிறோமா? இன்று நாம் தனிமையாக யிருக்கிறோமா? ஒவ்வொரு நாளும் நமக்கு கிடைக்கும் ருஜுவில் இருந்து இந்தக் கேள்வியே உளரல் என்று தெரியும். ஒவ்வொரு சுதந்திரதேசமும் அல்லது முன் சுதந்திரத்தை அனுபவித்த தேசமும் நம் பக்கம் ஜயம்வேண்டும் என்று சிரத்தை யுடன் நிரீகழிக்கிறது. அல்லது வெகு தாபத்துடன் தன் அனுதாபத்தை காட்டுகிறது. அல்லது அதின் ஆத்மீய சக்தியும் நம் சார்பாக யிருக்கிறது. கடைசியாக இந்த சக்தியால் முடிவு ஏற்படும். ஷிட்டிரூடைய ஜயங்கள் அவனுடைய சக்தியை வளர்த்திருக்கின்றனவென்று ஜனங்கள் சில சமயம் சொல்கிறார்கள். பல சமயம் எண்ணுகிறார்கள். ஒரு ஜயமடைந்ததால் அதற்கடுத்த ஜயம் சுலபமாகயிருந்தது உண்மை. அவன் ஏற்படுத்தப் பிரயத்னப்படும் ஐரோப்பிய திட்டத்தில் அந்த ஜயிக்கப்பட்ட தேசம் ஒரு இடையூறு இருக்கும் என்பதும் உண்மை. ஒவ்வொரு ஜயமும் அவனுடைய இறுதித் தோல்வியை அருகில் வருத்துவதோடு நிச்சயப்படுத்துகிறது.

“பிரிடானிகா” என்ற பெல்ஜியப் பந்தயக்குதிரை பிரஸ்ஸல்ஸு கூட்டத்

துக்கு ஒரு நற்சகுனமாகத்தோன்றியும், அவர்களுடைய உண்மையான உணர்ச்சிகள் யார் பக்கமாக யிருக்கின்றனவென்று ஜெர்மனியர்களுக்குக் காண்பித்தும் இப்பொழுது 8 மாதங்களாகின்றன. டைம்ஸ் பத்திரிகை பெல்ஜிய நிருபர் இன்று காலேப் பத்திரிகையில் சொல்லுகிறார்: “முன் இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன் நகரத்தலைவர் மாக்ஸு என்பவர் எவ்வாறு நாடு கடத்தப்பட்டாரோ அவ்வாறு பிரஸ்ஸல்ஸு நகரத்தலைவர் இன்று பெல்ஜியத்திலிருந்து ஜெர்மனிக்கு நாடுகடத்தப்படுவார்” என்று. பிரஸ்ஸல்ஸில் ஹோதேல்-தி-வில் என்ற இடத்தில் ஒரு ஜெர்மானிய கமிஷனரை அமர்த்தியிருப்பதாக ஜெர்மானியர் உத்தியோக ரீதியாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பெல்ஜியத் தலைநகருடைய ஆட்சியை அவரிடம் ஒப்படைத்ததாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

கெய்ஸர்கூட இவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மாக்ஸு சென்ற பிறகு, அவருடைய கூட்டாளிகள் ஆட்சி புரிந்தார்கள். இப்பொழுது பெல்ஜியர்கள் தெளிவாக ஊகிப்பது ஒன்று. பிரஸ்ஸல்ஸில் உள்ள நிலை வெகு நெருக்கடியாகயிருக்கிறது. நாஸிகளுடைய கஷ்டங்கள் பிரதி வாரமும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பெல்ஜிய தேசத்தவரின் ஒவ்வொரு கஷதியினர், ஒவ்வொரு வகுப்பினர் இவர்களுடைய இஷ்டங்களும் எதிர்ப்பும், தயர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பிரிடானிகாவென்ற பந்தயக்குதிரையின் கதையைச்சொன்ன நடுநிலை தேசத்தவர் இத்தேசத்தை விட்டுப் போகும் கடைசி நாளில் ஒரு

பெல்ஜியத் தொழிலாளியுடன் பேசிகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அத் தொழிலாளி “முந்தபா அவர்கள் தப்பித்துப்போக விட்டுவிட்டோம். இந்தத்தபா அவர்கள் எல்லோருக்கும் எங்கள் கால்வாய்களில் இடம் வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்.

செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் ஒரு பிரிடிஷ் வெடிவிமானம் மேற்கு ஜெர்மனியில் பகலில் தாக்கிற்று. திரும்பி வரும்போது ஹாலாண்டு மைதானங்களின்பேரில் தணிந்து பறந்து வந்தது. விமானத்தின் சிறகுகளில் கிகப்பு, வெள்ளை, நீல வட்டங்கள் கொண்ட நம்முடைய குதிரை வயலில் வேலை செய்தவர்கள் காணும்படியாக அவ்வளவு தாழ்ந்து பறந்தது. ஐம்பது மைல்கள்வரை வயல்களிலும், ரஸ்தாக்களிலும் வேலைசெய்துகொண்டிருந்தவர்கள் தங்கள் கைக்குட்டைகளை வீசி இப்படி எதிர்பாராது தோன்றின பிரிடிஷ் நண்பர்களை உத்ஸாகமாக வரவேற்றனர்.

சென்றவாரம் கிராமாந்திரத்தில் இரண்டு ஜெக் நண்பர்களுடன் தங்கினேன். அவர்கள் விமானப்படையைச் சேர்ந்தவர்கள். இரண்டு நாட்கள் இளைப்பாறிகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் யுத்தத்திற்குச் சற்று முன்புதான் தன் தேசத்துத்தலை நகரான பிராக் என்ற பட்டணத்தை விட்டு அகன்றார். 1939-ல் ஸெப்டம்பர் மாதத்தில் போலந்துப்படையுடன் சேர்ந்து போர் புரிந்தவர். ருமேனியா வழியாகத் தப்பிவந்து மறுபடி பிரான்ஸ் தேசத்தில் போர் செய்தவர். மற்றொருவர் ஆறுமாதங்களுக்குமுன் பிராக் பட்டணத்தை விட்டுப்பறப்பட்டு ஹங்கேரி, கிரீஸ்,

துருக்கி, எகிப்து, மொரோகோ இந்தத் தேசங்களின் வழியாக மேற்குப் போர் முனைக்கு வந்தார். தங்களுக்கு 20 விமானங்கள் நாசமடைந்திடினும் நாஸி விமானங்களில் 200-ஐ வீழ்த்திப் புகழ் பெற்ற விமான அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற கௌரவங்கொண்டிவிளங்கினார்கள். அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்த பிரிடிஷ் யஜமானர்களுக்கு வந்தனமளித்து அவர்கள் எழுதும் போது அவர்களை மற்றொரு அணிக்கு மாற்றியிருப்பதாக உத்தரவளிக்கப்பட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொன்னதாவது:—“இப்பொழுது நாங்கள் ஸர்வதேசத்தவர்கள். நாங்கள் போலந்து விமானிகளுடன் சேர்ந்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஒரு ஆங்கில அணித்தலைவர் இருக்கிறார். நாங்கள் தினம்தோறும் வானத்தில் சண்டையிடுவதாலும், எல்லா நாஸி விமானங்களையும் சுட்டு வீழ்த்தவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருப்பதாலும் நாங்கள் எல்லோரும் ஸௌஜன்யமாகவும் ஸந்தோஷமாகவும் இருக்கிறோம்.”

சென்ற வாரத்தில், நார்வீஜியப் பகுதியைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள், ஸிபாய்களுடன் நான் பிரயாணம் செய்தேன். கிரம காலத்தில் நார்வே தேசத்தை நாஸியாட்சியிலிருந்து விடுதலை அடைவதற்கு படையெடுப்பு விஷயங்களுக்காகப் பயிற்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஜெக்கர்கள், போலர்கள், பெல்ஜியர்கள், டச்சுக்காரர்கள் முதலியோர்போல் அவர்களுடைய சினேகிதர்களிடமிருந்தும் குடும்பங்களிடமிருந்தும் நார்வீஜியர்களுக்குத் தகவல்கள் கிடைத்தன. ஜெர்மானியரை எதிர்க்கவேண்டிய ஆர்வமும் விருத்தியாகிக் கொண்டே

வருகிறதென்றும், ஜெர்மானியரின் கஷ்டங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன வென்றும், பிடிபட்ட தேசத்தவர்கள் வெற்றியுடன் மீறுவதற்குரிய காலத்திற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், உசித காலத்தில் எத்தகைய தியாகம் செய்தும் சுதந்திரம் பெறத் தயாராகயிருக்கிறார்கள் என்றும் எல்லோரும் சொன்னார்கள்.

பிடிபட்ட தேசங்களிலிருந்து வரும் சாஷிகள் இன்னும் வெகு அர்த்த புஷ்டியுள்ள ஒரு விஷயம் சொல்லுகிறார்கள். ஜெர்மானிய சேனாக்கும் அதன் போர் வீரர்களுக்கும், பிரான்ஸ் தேசம் முறியடிக்கப்பட்டவுடனிருந்த அல்பக் குதூஹலமும் போய்விட்டதென்றும், நெறியிழந்து, நெஞ்சம் தணிந்திருக்கிறார்களென்றும், பிரிடனைப் படைபெயர்ப்பது இனி வெற்றிகரமாகயிராதென்றும், ஆகையால் யுத்தத்தையே இழக்க வேண்டியதுதான் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஜெர்மன் போர்வீரர்கள் களைத்துவிட்டார்கள். தோல்வி யுணர்ச்சி மேலிட்டுவிட்டது. வீட்டிற்குத் திரும்பினால் போதுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஹிட்லருக்கு இந்த ஆபத்தே போதுமானது. ஆனால் பெல்ஜியத்துக்கு அன்று திரும்பின நடுநிலையோன் அனுபவமும், ஒழுக்கமும், அறிவும், பொறுப்பும் வாய்ந்தவராகையால், மேற்சொன்ன ஜெர்மானியப் படையின் நிலையில் இன்னும் ஸ்வாரசம்யமான விஷயம் இருக்கிறதென்றார். சற்றுத் தூண்டிவிட்டால் ஜெர்மானிய போர் வீரர்கள் தாங்கள் யுத்தத்தை எவ்வளவு பகைக்கிறார்கள் என்றும், நாஸி கொள்கையைப் பகைக்கிறார்கள் என்றும் சொல்

லுவார்கள் என்றார். வெற்றிக்குப் பின் தோல்வி வந்தால், ஜெர்மனியில் பிரகிருதம் ஆளும் கொடுங்கோலை எதிர்த்துப் புரட்சி ஏற்படும். ஜெர்மானிய வீரர்கள் வெகு குருரமாக யிருக்கக் கூடியவர்கள், இப்பொழுதுதான் அவர்கள் தானாக ஆலோசனை செய்யத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அடிக்கடி “சரி, எப்படிக்கிருப்பினும் நாம் பெல்ஜியத்தில் என்ன செய்கிறோம், அது ஒரு போதும் ஜெர்மனாக முடியாதே” என்ற ஒரு அதி அர்த்தபுஷ்டியுள்ள கேள்வியைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

ஹிட்லருடைய ஒவ்வொரு வெற்றியும் அதன் பின் வரும் வெற்றியை எளிதாகச் செய்வது உண்மைதான். ஆயினும் வெற்றிகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்க்குமளவில் அவை ஒரு பெரிய பலக் குறைவுதான். அவனுடைய சேனையும் தாங்கள் போர்புரிவதின் லக்ஷ்யம் நியாயமானதா என்பதில் பெருத்த சந்தேகம் கொண்டவர்களாய், ஒரு அடிமைத்தனம் கலந்த பயத்தில் யீடுபட்டவர்களாய் இருப்பதால் அவர்களை ஒருபுறம் ஒன்றுபடுத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சுதந்திரத்தை அனுபவித்துச் சுதந்திரத்தை யிழந்து, சுதந்திர தாகம் கொண்டு அதையடைய நிச்சயம் செய்து நிற்கும் 10-கோடி ஆண் பெண் அடங்கியோரை அமுக்கி வைத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் நாம் இப் போரில் தனியாக இல்லை. ஐரோப்பாவில் 10-கோடி நண்பர்கள் காலகாங்குகளாகக் கார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் பெரிய சக்திகள் தயாராகயிருக்கின்றன, இறைவன் திருவருளால்

சாசுவதமான அமைதியை அடைவோம்.

என்னை அந்யதாகிரஹணம் செய்யாதீர்கள். வெற்றிகள் வரப்போகின்றனவென்ற வீண்குறிகள் சொல்லவில்லை. நமக்கு வெகுக் கடும்போராட்டங்கள் இருக்கும், கடும் தோல்விகள் வெகு அருகாண்மையில் இருக்கலாம். என்ன இருந்தபோதிலும் ஹிட்லரும் அவனுடைய கூட்டுக் கொள்ளைகாரர்களும் தோல்வியடைவார்கள் என்பது திண்ணம். அவ்வாறு ஹிட்லர் தோல்வியடைவது ஏன் நிச்சயமென்றால் ஜெர்மனியிலும், ஐரோப்பாவிலும் உலகத்திலும் எது மானிடத்தின் உண்மை காம்ப்ரியமோ, தத்துவமோ அதை

அவன் நிகரஹித்து விட்டான். ஜெர்மனியைப்போல் ஐரோப்பாவும் சுதந்திர மற்ற வாழ்க்கை, வாழ்க்கையேயில்லை என்று கண்டுகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் சாதாரண மனிதர்கள் குருரத்தையும், பகையை, வலுவச் சண்டையையும் வெறுக்கிறார்கள் என்பதை ஐரோப்பாவிலும் மற்றெங்குமுள்ள மானிடம் புதிய விசித்திரமான வழிகளில் அறிந்தகொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையான உண்மை நமக்கு வெற்றியைத் தருவதோடு, சார்தியும், சோதரமும் நிறைந்த உலகை உண்டாக்கும்.

கதம்பம்.

1. ‘என் கப்பலின் வேகத்தையா கேட்கிறீர்கள்? நான் ஓடும்பொழுது ஒருவரும் பிடிக்கமுடியவில்லை.’ (புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட இதாலிய கப்பற்படை தலைவன் தன் புது யுத்தக்கப்பலைப்பற்றி பெருமையுடுத்துக்கொண்டது.)

2. ‘சர்வதேசத்தையும் கெடுபிடி செய்யும் ராவணனுக்குப் பணிவதா, அல்லது அழியும்வரை போராடுவதா—இவற்றில் கிரீஸ் இரண்டாவதை சிலாக்கிய மெனத் தேர்ந்தது.’ (மதராஸ் ஒலிபரப்பில் 29—10—40 கிரேக்கமாதா லிகியார் சோபூலோ பேசியது).

3. ‘இப்பொழுதே யுத்தத்தில் சேர்ந்தவரைப்போல த்வரையாக முஸ்தீப்புடன் நாங்கள் (ஐக்கியநாடு) செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் தாழ்வினால் எல்லாம் குடிமுழுகிவிடும். சர்வாதிகாரிகளின் திட்டத்தில் நாங்கள் அடித்தபலி.’ (26—10—40-ல் பிரான்ஸில் ஐக்கிய நாட்டு ஸ்தானிகராயிருக்கும் W. புல்லிட் பேசியது).

4. ‘நாங்கள் நடுநிலைவகித்தும், எங்கள் வாழ்வுரிமையை இதாலி ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.’ (28—10—40-ல் கிரேக்க தலைவர் ஜெனரல் மெடாக்ஸாஸின் வெளியீடு).

5. ‘இன்று உலகில் மிக்கச்சிறப்பான விஷயம் ஜனநாயகம் உயிருடன் இருக்கிறது. அது வலுத்துவருகிறது என்பதே.’ (30—10—40 தலைவர் ருஸ்வெல்ட்).

6. 'இந்த வருஷம் பனிகாலத்தில் உணவன்னியில் தவிப்போம் என்ற பயமே வேண்டாம். இதுமட்டுமல்ல; சமாதான காலங்களில்விட ஜனங்களுக்கு புஷ்டியான உணவு கிடைக்கப்போகிறது.' (20—10—40-ல் உணவுப் பொருள் மந்திரி லார்டி ஜூன்டன்).

7. 'இந்த பயங்கரமான சந்திவேசங்களிடையே, இதற்குமுன், ஒரு ஜனநாயகத்தின் பிரஜைகள் ஆண், பெண், சிறு குழந்தைகள்—இவ்வளவு தைரியம், ஒற்றுமை, மனஉறுதியைக் காட்டியதில்லை.' (ஆகாய விமானங்களால் தாக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர்களைப்பற்றி 25—10—40-ல் தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் வெண்மாளிகையில் இருந்து பேசியது).

8. 'அமெரிக்காவின் சமாதானத்தை நிலைகுலையச்செய்ய இதுவரை கேட்டு அறியாத பயமுறுத்தல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பின் எதிர்பாராத ஆபத்துக்களிலிருந்து காக்க முன்பின் நடக்காத முயற்சிகள் வேண்டும்.' (30—10—40-ல் தலைவர் ரூஸ்வெல்டின் ஒலிபரப்பு).

9. 'நாளியத்தையும் பாஸியத்தையும் வெறுப்பதாகக்கூறுகையில் அவை' களை எதிர்க்கும் பிரிடனுடன் ஒத்துழைக்காமல் மறுக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் போக்கு எனக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது.' (3—11—40-ல் கர்னூலில் மேன்மை தங்கிய மதராஸ் கவர்னர்).

10. 'யுத்தத்தின் இந்தப்பகுதியில் (கடல் போக்குவரத்து) நாம் வெகுதூரம் முன்னேக்கவேண்டும். 1943, 1944 வருஷங்களைப்பற்றி நினைக்கவேண்டும். (5—11—40-ல் லண்டனில் பிரதமர்திரி வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்).

அனுபந்தம் III.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

22—10—40.

ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை ராடர்டாம் நகரத்தின் மத்தியில் பெரிய வெடிகளை பிரிடிஷ் விமானங்கள் போட்டதாக ஜெர்மன் ரேடியோ ஊனையிடுகிறது. ஆனால் அன்று பிரிடிஷ் தகர்த்த ஊரானது ராடர்டாம் அல்ல; பெர்லினாகிய தலை நகரே. இதைப்போல் கடுமையான எதிர்ப்பை இதுவரையில் இந்தத் தலை நகர் அனுபவித்திருக்க முடியாது. 'ஆகையால்தான் ரேடியோ வெறிபிடித்து இப்படிக்கீசும்படியாயிற்று. இம்மாதிரியாக பெர்லினுக்குப் பதிலாக ராடர்டாம் என்று ஊர் பெயரை மாற்றி ஏமாற்றியதோடு நில்லாமல், ராணுவ நிலையமில்லாத இடங்கள் மேல் குண்டுகளைப்போடுவது சட்டவிரோதமென்று, பெர்லின் பத்திரிகைகள்

கசந்துகொள்ளுவதாகவும் சொல்லுகிறது. பெர்லின் பத்திரிகைகளுக்கு வருத்தமேற்படத்தான் செய்யும். ஏனென்றால், அன்று இரவு முழுவதும் பெர்லின் தகர்க்கப்பட்டு, நான்கு மிகப்பெரிய ரயில்வே ஸ்டேஷன் நிலையங்கள் அதிகப் பழுதுபட்டன. வேறு சில இடங்களும் எதிர்க்கப்பட்டன.

ஜெர்மன் ராணுவ ரகசியக்குள்ளிருக்கும் எல்லா நாடுகளிலும் பஞ்ச நிவாரணத்துக்குவேண்டிய வழிகள், அந்தந்த அரசாங்கங்களோடு ஜெர்மன் நிபுணர்கள் கலந்து யோசித்துத் தேடப்படுவதாக ஜெர்மனி பெருமையடித்துக்கொள்கிறது. ஆனால் இந்த தேசங்களில் பஞ்சம் வந்ததற்குக் காரணம் சொல்லப்படவில்லை. ஜெர்மானியர் உட்புகுந்து, கொள்ளையடித்திருக்காவிட்டால் பஞ்சமே வந்திராது.

ஆயல் நாட்டி நிருபர்கள் தயாரிக்கும் சமாசார அறிக்கைகளை, யுத்த சமயத்தில்; எந்த கவர்ன்மெண்டும் பரிசோதித்த பிறகுதான் பிரசுரிக்க அனுமதி கொடுக்கும். பிரிடனில் அனுமதி கொஞ்சத்தில் கொடுக்கப்படுகிறதில்லை என்றும், அதற்குக் காத்துக்கிடப்பதற்குள் நிருபர்களுக்கு விருத்தாப்பியம் வந்து விடும்போலிருக்கிறதென்றும் ஜெர்மன் ரேடியோ பரிசாசம் செய்கிறது. நிருபர்களுக்கு சாதாரணமாய் எங்கும் ஏற்படும் அசௌகரியம்தான்; பொறுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் ஒருவிதத்தில் பார்த்தால், ஜெர்மனியில் நிருபர்களுக்கு இந்த சிரமம் இல்லவே இல்லை. அங்கே பிரசார இலாகா மந்திரி எழுதிக்கொடுத்ததை வாங்கி அனுப்பவேண்டியதுதான். வேறு ஒன்றையும் நிருபர்கள் சொந்தமாய்ப் பிரசுரிக்கக்கூடாது. பழுதுபட்ட இடங்களைப்போய்ப் பார்க்கவும் கூடாது. பிரிடிஷ் விமானங்களால் சேதப்பட்டிருக்கும் ராணுவ நிலையங்களைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபமே செய்யக்கூடாது.

பிரிடன்மேல் ஜெர்மனி படையெடுப்பதாகச் சொன்னதெல்லாம் முடியவில்லை. இதுவரையில் சும்மா இருந்துவிட்டி, இதாலியானது இப்பொழுது அதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லவேண்டுமே என்று காரணம் கற்பிக்கிறது. அதற்காக 'பிரிடிஷ் கரையில் ஏதோ ஒரு இடத்தில் ஜெர்மானியர்கள் வந்து இறங்க முயற்சித்ததாகவும்; அதிக நஷ்டத்தோடு துரத்தப்பட்டார்களென்றும், பிரிடிஷ் ரேடியோ சென்ற சனிக்கிழமையன்று ஒலிபரப்பியதென்றும், அதற்கு மறுநாள் பிரிடிஷ் பொய்ப் பிரசார மந்திரியாகிய மிஸ்டர் டப்குப்பர் படையெடுத்ததாக பிரிடிஷ் ரேடியோ சொன்ன செய்திகளை அரசாங்கபூர்வமாக மறுத்ததாயும்'', அதாவது, ஏதோ நடந்ததை மறைப்பதுபோல் சொல்லி இதாலி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. பிரிடிஷ் ரேடியோவாகிய பி. பி. ஸி.யோ அல்லது ராயிடோ, மற்ற பிரிடிஷார் எவரும் இந்தப் பிரஸ்தாபத்தைச் செய்யவில்லை. ஆகையால், பிரிடிஷ் கரையேற முயன்ற பெருமை ஜெர்மானியருக்குக் கிடையாது. ஸெப்டம்பர் 16-ல் படையெடுக்க ஜெர்மானியர் உத்தேசித்திருந்ததாகவும், ஆனால் ஜெர்மன் படைகள் கூடியிருந்த துறைமுகங்கள் தகர்க்கப்பட்டு, 60,000 சிப்பாய் மாண்டதாயும், படையெடுக்க உத்தேசித்திருந்த தினத்துக்கு முதல் நாள்—அதாவது, ஸெப்டம்பர் 15-ம் தேதியன்று 187 விமானங்களை ஜெர்மானியர்கள் தோற்றதாலும் பயந்து படையெடுக்கும் உத்தேசத்தை மறு உத்தரவு போட்டு

‘இங்கிலாந்தானது தன்னுடைய கைத்தொழில்களைப் பாழாக்கிக்கொண்டதோடு, இதர நாடுகளையும், விசேஷமாக, ஏற்றுமதி விஷயத்தில் கெடுத்து விட்டது. உதாரணமாக, ஏற்றிப்போகக் கப்பல்களில்லாததால் (கொட்டையெடுக்காத) பருத்தியை தென் ஆபிரிக்க-ஐக்கியக் கவர்ன்மெண்டு வெளிதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யமுடியவில்லை’ என்று ஜெர்மனி தன்னுடைய ரேடியோவில் தர்மோபதேசம் செய்கிறது. இதெல்லாம் பாசாங்குப் பச்சாத்தாபம். தென்-ஆபிரிகாவில் வருஷத்துக்கு 600-டன் பருத்திவிரைதான் விளைகிறது. உலகத்தின் மொத்த விளைவு 130-லக்ஷம் டன். தென்-ஆபிரிக விளைவை ஒரு பொருட்டாகக் கருதி ஏற்றுமதிக் கணக்குகளில் காண்பிப்பது கூடவில்லை. விளைவு அவ்வளவு மட்டு.

ஜெர்மனியானது போலண்டைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு வருஷமாகிறதால், சமீபத்தில் கிராகோவ் நகரத்தில் தட்புடலாய் வருஷக்கொண்டாட்டம் நடந்தது, இந்த வருஷத்தில் செய்துமுடித்த சீர்திருத்தங்களை டாக்டர் பங்கு எடுத்துக் காட்டினார். அவையாவன:—“வார்ஸாவில் யூதர்களுக்காக தனிச்சேரியொன்று அமைக்கப்பட்டது. போலண்டில் கேவலமான நிலங்கள் யூதர்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டன. பாதிரிமார்கள் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டார்கள். போலண்டில் பள்ளிக் கூடங்கள் மூடப்பட்டு ஞானமும், கல்வியும் குறைந்தன. ஜனத்தொகை குறைவதற்காக போல்-மக்கள் பட்டினிபோடப்பட்டார்கள்.” ஹிஸ்ஸருடைய பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தில் பாஸ்டர் என்ற அதிகாரி போலண்டில் குடியேறி யிருக்கும் ஜெர்மானியரைப்பார்த்து “நீங்கள் அந்ரியோன்யமாயிருந்துகொண்டு, இதர ஜாதியார்களை விரட்டிவிடவேண்டு”மென்று சொன்னார்.

B—ஆசிரியா பாஷைகளில் ஒலிபரப்பு.

22—10—40.

பிரிடனில் பஞ்சம், பஞ்சமென்று ஜெர்மனி சொல்லுவரும் பொய்யானது கேட்டு அலுத்துப்போய்விட்டது. இன்று இதைப்பற்றி மறுபடியும், தலைச் செய்தியாக இந்துஸ்தானியில் சொல்லியிருக்கிறது. பிரிடிஷ் உணவுப் பொருள் இலாகா மந்திரியாகிய ஜூல்டன் பிரபு எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பின்வருமாறு இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்:—“ஜுகாரப்பொருள் வேண்டிய வரை நம்முடைய தேசத்திலிருக்கின்றனவென்று நீங்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நான் சந்தோஷமாய் மறுமொழி கொடுக்கிறேன். கையிருப்பில் வேண்டிய அளவு இருக்கிறது. இதுவரையில் பிரிடிஷ் மக்கள் தாராளமாய், குறைவின்றி சாப்பிட உணவுப்பொருள்களைக் கொடுத்தோம். அதிலும் ஒரு குறைவும் ஏற்படவில்லை. ஜெர்மானியர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் மின்னல் எதிர்ப்புகளாலும் குறைவு ஏற்படவில்லை. இந்த மாரி காலத்தில் நமக்குச் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாது. வெளியேயுள்ள பெரிய நாடுகளும், சிறு நாடுகளும் நமக்கு உணவுப்பொருள்கள் வேண்டுமா, அனுப்பலாமா என்று கேட்கிறார்கள். எங்களுக்கு அபரிமிதமாய் இருக்கின்றதென்று நான் பதில் சொல்லுகிறேன். அவர்களை நாம் லக்ஷியம் செய்யவில்லையென்று மனஸ்தாபப்பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள்.”

23—10—40.

மிஸ்டர் ஈடன் எகிப்துக்குப் போயிருந்தபோது பிரிடனுக்கு விரோதமாய்க் கலவரங்கள் நடந்ததாக இந்துஸ்தானியில் இதாலி ஒலி பரப்புகிறது. ஆனால் இதாலி செய்திருக்கும் அராபி ஒலிபரப்பில் இதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபமே கிடையாது. இதிலிருந்து இதெல்லாம் பொய்யென்று வெளியாகிறது. இதற்குமுன் ஒரு சமயத்தில் இந்தியர்களுக்கும், பிரிடிஷ் சிப்பாய்களுக்கும் பம்பாயில் சண்டை நடந்ததென்று அராபி பாஷையில் சொல்லி, அதை இந்துஸ்தானி ஒலிபரப்பில் மறைத்துவிட்டது.

* * * *

25—10—40.

பக்ரீன்மேல் வெடிகுண்டுகளைப் போட்டதைப்பற்றி வீர்யம்பேசிக்கொண்டு, இந்தப் புடையெடுப்பில் ஒரு தேசத்தின் நடு நிலையையும், பாதிக்காது பிரிடிஷ் எண்ணெய் நிலயத்தை தகர்த்துவிட்டதாக மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் இதாலி பெருமையாய் ஒலிபரப்பியது. பக்ரீனில் அமெரிக்க எண்ணெய் கம்பெனியைத்தவிர பிரிடிஷ் கம்பெனி ஒன்றுமில்லை. மேலும், டாடிகனீஸ் நிலயத்திலிருந்து இதாலிய விமானங்கள் பக்ரீனுக்குப் பறந்து சென்றன. தேசப் பதத்தைப் பார்த்தால், இவைகளுக்கிடையில் ஸவுதி-அரேபியா தேசமிருப்பது புண்படும். இது நடுநிலை நாடு. இதைத்தாண்டி இதன் நடு நிலையைக்கெடுத்துத் தான் இதாலிய விமானங்கள் பக்ரீனுக்குச் சென்றிருக்கவேண்டும்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XVIII.

1940—

		மணி.
நவம்பர் 9, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை 6.30
10, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	கோட்டைக்காடு ...	காலை 9.45
	பூவரசுருடி ...	மாலை 5.30
	வியாபாரிகள் சங்கம் } புதுக்கோட்டை. (சார்தாரகோவில் அம்மன்சன்னதி.)	” 6.30
11, திங்கட்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ...	காலை 10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ...	” 10.25
	ஆலங்குடி ...	மாலை 5.30
	ஆதனக்கோட்டை ...	” 5.30
12, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ...	காலை 10.25
	மிதுலைப்பட்டி ...	மாலை 5.30
	குடியியாமை ...	” 5.30
13, புதன்கிழமை ...	ஏம்பல் ...	” 5.30
	பொன்னமராவதி ...	” 5.30
	கரம்பக்குடி ...	” 5.30
15, வெள்ளிக்கிழமை...	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ...	காலை 10.00

பிரஸங்கம் XIX.

16, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை 6.30
17, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	திருக்கோகர்ணம் ...	” 5.30
	பெருங்குளம் ...	” 5.30
18, திங்கட்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ...	காலை 10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ...	” 10.25
	ஒடையாளிப்பட்டி ...	மாலை 5.30
	விராலிமலை ...	” 5.30
19, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ...	காலை 10.25
	அன்னவாசல் ...	மாலை 5.30
	விராச்சிலை ...	” 5.30
	சேரி பள்ளிக்கூடம் ...	” 5.30
20, புதன்கிழமை ...	காரையூர் ...	” 5.30
21, வியாழக்கிழமை ...	கோனாபட்டி ...	” 5.30
	அரிமளம் ...	” 5.30
22, வெள்ளிக்கிழமை.	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ...	காலை 10.00

1940-ம்வரு

டிஸம்பர் 6, 7, 8 தேதிகளில்

புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்

யுத்த நிதிக்காக நடைபெறும்

உற்சவத்தை

அவச்யம் வந்து பாருங்கள்.

போஷகர்:—மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ மன்னர் அவர்கள்.

தீபங்களின் காகுறி

விளையாட்டுகள்

பாட்டுகள்

மாந்தரீக வித்தை

பக்கக் காகுறிகள்

கிரிக்கட்

டிக்கெட்டுகள் சொல்ப விலைக்கு யுத்த நிதிக்காக

ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியாரிட

மிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(ந-தர்பரவர்கள் ஆதரவின் கீழ்)

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 4,400—9-11-40.

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

NOVEMBER 16, 1940

[No. 19

LECTURE XIX.

OIL.

I FANCY that a smile of amusement, accompanied by a titter, went round on the announcement of a lecture on 'Oil'. So let me state what I am about.

Interesting as it may, I am not speaking to-day of fixed or essential or volatile oils, of animal or vegetable origin, of soaps and butter, lard and lubricant, grease and paint, but of rock oil—popularly known as petroleum, shortly, as petrol. A drop of this oil fired in a closed space explodes with such energy that with the new force, it has become possible to move with speed on land, sea and air.

The invention of this internal-combustion engine, as it is called, has revolutionized warfare. Gone are the days of animal and human transport, of mule and horse, gone for ever the days of slow, primitive fighting in limited areas. Modern warfare is highly mechanised and the power behind the mechanism is oil. Yes. We want:—

1. Oil for the thousands of tanks and other mechanised transports, for the men, the artillery and other munitions.
2. Oil for the thousands of war-planes.
3. Oil for the hundreds of sub-marines and other warships.
4. Oil for civilian life behind the fighting lines, for the factories, the docks, the millions of cars and lorries, for the heating and lighting of millions of homes in thousands of cities.

An ordinary car consumes a gallon an hour to run 25 miles; a flying boat a gallon a mile; a sub-marine a quarter of a ton per hour and a cruiser $7\frac{1}{2}$ tons an hour. The oil-consumption of a first line air-force of, say, 6,000 planes, with a 2 hour daily flying average is over 3,000 tons a day or a million tons a year. The three weeks' war in POLAND cost GERMANY 2,500,000 tons. 'A sea of oil' as the late Lord Curzon put it is necessary now-a-days for a belligerent nation to 'float to victory'. Modern war is a war of oil, for oil, and victory is on the side of the Power which has the command of the World's Oil. If by some miracle the oil-wells which supply GERMANY with this sinews of war should dry up, her mechanised troops would immediately come to a standstill, her planes drop down from the sky seized with palsy and her sub-marines sink to their last resting place at the bottom of the ocean.

It is significant that in the last war, the Armistice came within two months of the failure of oil in GERMANY. The fate of POLAND in the present war is a pointer. In spite of the military equipment and heroism, when her own oil-fields were smashed and her stocks burnt out, and no external supplies were forthcoming, her planes became useless either for defence or offence and had oil left only to escape across the frontier. The Finnish War of last year, though between a giant and a pigmy, lasted as long as it did chiefly because of RUSSIA's weak communications which could not convey oil quickly enough to the fighting line.

In modern war the quest for oil is a military problem of utmost, nay, *vital* importance and if you will remember this you may get a clue to many of the happenings in the present war:—

1. Why is RUMANIA so much in the war picture?
Because of her oil-fields and her proximity to GERMANY.
2. Why does GERMANY solicit RUSSIAN trade?
There are oil-wells at BATUM.
3. What is all this talk of a thrust into ASIA-MINOR?
There are oil-wells in IRAQ and IRAN.
4. Why does JAPAN confer with the DUTCH EAST INDIES?
For Batavian oil.
5. What is AMERICA's answer to the Tripartite Alliance?
The stoppage of the supply of aviation spirit to JAPAN.

6. Why this Anglo-Spanish Agreement about trade?
To prevent the smuggling of Mexican oil into GERMANY.
7. Why this daily, nightly never-ceasing R. A. F. blasting of GERMANY's oil-depots, oil-refineries and synthetic oil works?
To bring the war to a speedy close.

Petroleum or naphtha, in some form or other, was known from early times and would appear to have been used for embalming in EGYPT and to feed the holy fires in BAKU. Its first use as a military weapon, we hear, was by the Burmese who floated pitchers of flaming oil among the British ships on the Irrawaddy in the Burmese wars.

The commercial development of oil as an industry dates however from 1854, some 70 years ago, when Drake struck oil for the first time in PENNSYLVANIA. Burma oil dates from 1871 and Mexican from 1910.

The hunt for oil in recent times is not less romantic than for gold or diamonds. Oil has created millionaires in a night and huge fortunes have been wrecked by the sudden drying up of the oil-fields. Rockefeller is the outstanding example of an oil-King who made the greatest fortune in the world in half a life-time. D'Arcy's is the story of the mad oil Scientist and Engineer who went about digging holes for oil-pools all over PERSIA to the no small disgust of the Shah and finally died having passed his papers on to an English Commercial agent who met him on board a ship bound for AMERICA disguised as a priest.

The development of the oil-industry is no less entrancing. Within 70 years the oil industry of the UNITED STATES of AMERICA has grown from a single well of 70 feet in depth producing a few barrels daily with an investment of 2,000 dollars only to over 318,600 wells producing 2,400 barrels a day, employing 1,250,000 people and owning capital of 11,000,000 dollars. Production, transport, refining and marketing have become huge branches of the industry. There are about 90,000 miles of pipe line in the U. S. A. transporting the oil to refineries—tank-cars and tank steamers. Next to agriculture and railway, oil has now become the chief industry of the U. S. A.

The following table gives the names of the principal oil-fields of the world and indicates their annual production.

The figures are evidently subject to fluctuation—

			TONS.
1. THE UNITED STATES	...	...	163,953,200
2. SOUTH AMERICA	...	...	35,617,334
3. RUSSIA	...	...	28,403,300
4. IRAN	...	...	10,195,371
5. DUTCH EAST INDIES	...	...	7,280,936
6. RUMANIA	...	...	6,499,000
7. MEXICO	...	...	5,271,800
8. IRAQ	...	...	4,294,449
9. TRINIDAD	...	...	2,429,754
10. BURMA	...	...	1,018,623
11. CANADA	...	...	881,783
12. POLAND	...	...	499,000
13. GERMANY	...	...	543,355

A look at the world's map will show their geographical distribution. The U. S. A. is the single largest oil-producer in the world. SOUTH AMERICA, including the CARRIBEAN countries, is the next largest contributor and potentially U. S. A.'s rival. The U. S. A. in combination with South American States and MEXICO and with her interests in other areas, such as RUMANIA and ASIA-MINOR, is the largest oil-supplier of the world and consequently the advantage of her active friendship in a time of war is immense.

GREAT BRITAIN not only owns this friendship but has her own oil-fields in IRAQ, BURMA and CANADA, besides having interests in IRAQ, IRAN, PERSIA and MEXICO.

IRAQ for instance is one of the biggest oil-producing centres within the British-controlled-territories. The Kirkuk oil-field in IRAQ is a vital unit in the International Oil Empire with its 600 mile pipe line to HAIFA in PALESTINE. It was for the sake of KIRKUK that FRANCE asked for the inclusion of the Mosul area in the Syrian Mandate at the end of the last war and ultimately was ceded part of the oil by opening a branch pipe-line to TRIPOLI in SYRIA. This branch has now been closed.

Thanks to her huge financial resources the world's oil-markets are at BRITAIN's feet; thanks again to her great navy, she has no need to store huge stocks; her supplies, according to need, come from all over the seven seas, from the Indian Ocean and the Atlantic, through Suez and Panama and round the Cape. AMERICA with more than 75 per cent of the world's oil at her command is eager, nay, anxious, to supply BRITAIN's needs in her epic struggle.

Germany.

The greatest weakness in EUROPE's economic system is her lack of oil. GERMANY's oil plight is therefore indeed serious. She is now cut off by the British blockade from all her peace-time overseas supplies from AMERICA, IRAQ and the DUTCH EAST INDIES and is now completely dependent upon RUMANIA and RUSSIA, in addition to what she can produce in her own territory, from POLAND and by the hydrogenation of coal.

Russia.

Russian oil-fields at BAKU on the Caspian Sea with their outlet on the Black Sea at BATUM are no doubt considerable. It is also true that RUSSIA's output has increased from 21,400,000 tons in 1932 to 30,100,000 tons in 1938 and according to her Third Five Year Plan is further expected to increase to 36 million and 48 million tons in 1940 and 1942. But much of all this is problematical. Out of these quantities it is certain that RUSSIA cannot supply enough or even any portion to GERMANY for a full scale war. Despite her size and production RUSSIA's export trade is meagre and is partly due to her own absorption of much of the oil that is produced, for the mechanisation of her own agriculture, and of her Red Army and other programmes of internal development and reconstruction. Even if she were willing and able to supply GERMANY there is the serious problem of transport for which the only routes are across the Baltic, over the Danube or by Rail. But the Baltic which is by far the cheapest route is, unfortunately, at the western end of RUSSIA, separated by the whole country from BAKU at the other end; the distance is forbidding, and for a good part of the year the Baltic is frozen. The next practical route is the Danube but that assumes that the Black Sea is available and safe. Black Sea tankers are too big to sail up the Danube and transshipping arrangements have yet to be made to satisfaction. Nor can the Railways solve the problem. Immense distances are involved; the German gauge is different from the

Russian; both GERMANY and RUSSIA suffer from a shortage of special oil wagons; and for several months frost and snow hold up the traffic. In war, when mass-transportation has to be carried out in minimum time, this is a hopeless state of affairs.

There is another consideration. Although Soviet policy has not so far disclosed any intention of active participation in war, RUSSIA's distrust of GERMANY, her dream of gaining access to the Persian Gulf and the will-o-the wisp of the oil-wells of MOSUL in IRAQ and ABADAN in IRAN may prove after all irresistible; in short, she may require all her oil for her own offensive or defensive. The strategic position of the British Middle East Forces stationed in and about SUEZ are doubtless a useful check on these ambitions, but while they last RUSSIA may not be disposed to part with any of her surplus stock.

Rumania.

Thus GERMANY's last and only hope is RUMANIA's oil wells at PLOESTI at the foot of the Carpathians. Though rigidly controlled by the Rumanian Government, these oil-fields, such as the Astra Romana (455,640 tons) and Steaua Romana (270,274 tons), are largely owned by foreign interests, including BRITAIN which has invested nearly 23 per cent of the total outlay.

Agreements no doubt exist that RUMANIA should supply GERMANY with oil, but Rumanian production has in recent years declined from 16½ to 13½ million tons. Her own home requirements have also increased since the construction of Carol's Dyke. The needs of the foreign oil-companies, and of her customers, namely, EGYPT and GREECE, ITALY, HUNGARY and FRANCE have to be met. Half of RUMANIA's tanker-tonnage is in foreign hands. Storage facilities near the Danube are poor, and though the Danube is excellent for navigation, tanker navigation is slow and difficult owing to its bulk, and the river itself is closed for several months in winter. Further, to send the oil by rail is a very costly business. GERMANY's tank cars are hopelessly few, and as Admiral Horthy once found to his cost, foreign wagons once sent to GERMANY never return.

GERMANY's anxiety to secure Rumanian oil is proved by the recent arrests and ill-treatment of British subjects on fabricated charges of sabotage. The Vienna Award, the expulsion of King Carol, the Nazi infiltration, the bloodless but crafty occupation of RUMANIA, and the

anti-air-craft defences that are erected with feverish haste over these oil-fields and their approaches, are all indicative of GERMANY's mad hunt for her only remaining source of oil—madder than that of Long John Silver's hunt for treasure in Treasure Island.

The following statement is a careful estimate of GERMANY's present requirements and available supplies for a year.

A.—Requirements.				Tons.
<i>I. Peace-time.—</i>				
Hitler's GERMANY	...	...	...	8,000,000
FRANCE	...	...	...	7,000,000
ITALY	...	...	...	3,500,000
RUMANIA	...	...	...	1,900,000
HOLLAND	...	...	...	1,600,000
DENMARK	...	...	...	900,000
BELGIUM	...	...	...	700,000
Miscellaneous	...	...	...	1,200,000
Total				24,800,000

II. War time (according to the extent and intensity of the conflict—
from 10 to 20 million tons) average a million a month 12,000,000

Peace-time and war-time Total 36,800,000

B.—Supplies.				Tons.
1. RUMANIA	...	...	...	6,000,000
2. By Hydrogenation, Synthesis and substitution of liquid gas.				5,000,000
3. Output from FRANCE and other occupied countries.				1,000,000
Total				12,000,000

The above statement shows that against 25 million tons required for a year's peace-time consumption and a year's total war consuming 12,000,000 tons, her supplies are only 12,000,000 or a third of the requirements.

It will be seen also (1) that the estimate of supplies has been generous. RUMANIA has been assumed to produce in full and to be willing to part with all her products, (2) that Hitler's conquest of

FRANCE and other countries has become an oil-liability rather than an asset and (3) that GERMANY's synthetic manufactures will hardly meet two weeks' demand.

How will GERMANY meet the deficit? Two ways are open; one is accumulation of stocks and the other is rigid civilian rationing.

Stocks. It may be assumed that in peace-time GERMANY's imported and manufactured stocks amounted to 825,000 tons. A large percentage of this was no doubt saved in 1937 and 1938 and should have gone into stock, but it must be remembered that the military adventures of GERMANY from the occupation of AUSTRIA to that of FRANCE have depleted them considerably.

It is also true that GERMANY seized the stocks held in subjugated countries. These may be considerable but again will not go far enough. To take DENMARK, for instance, her whole import of 200,000 tons per year would not last a week's war even if the whole of it could be seized. In NORWAY and HOLLAND stocks had been burnt before the invasion was completed.

Rationing. The other method is civil rationing, by the strict limitation of the oil required for internal transport and civilian use. But even a two-thirds cut of six months consumption in this direction would not deliver supplies for a single month's total war.

All these economies will not save the situation. How then and where will GERMANY find the remaining oil?

1. Not from RUSSIA, because her deliveries are nil or, if at all, behind hand.
2. Not from RUMANIA whose supplies are already failing.
3. Not from her own stills as the R. A. F. has been busy among them.
4. Not, surely, from IRAQ which produces 4 million tons a year, even though the Petain and Syrian Governments should be willing; not from IRAN which produces 10 million tons. The British Navy would not permit a drop of all this oil to be shipped to GERMANY.

5. Not by DARDENELLES, EUROPE's back-door, because TURKEY, BRITAIN's friend, stands guard over it.
6. Not from SPAIN, in spite of the much advertised Pyrreanean Conference because of the Navi-cert.
7. Not from the AMERICAS, because they will not sell.
8. And never from the DUTCH EAST INDIES or other sources, because of the blockade.

In short, GERMANY cannot adequately replenish her stocks, from outside and as supplies dwindle she must scrape the bottom of her oil-tanks, and then collapse, perhaps sooner than we except. 1917 will be repeated. The war oil is both economic and military. Oil famine will be the surest, and the deadliest, as it is the most bloodless, way of slaying the Nazi monster. Every hit on her oil storages, every bomb on her synthetic oil factories and every blow on her refineries is a nail driven into her coffin.

May the day be hastened, if necessary by a few more earthquakes, not at the sacrifice of human lives at BUCHAREST, but by the annihilation of the adjacent Ploesti oil-wells which are now the only sources left on which the monster feeds and continues the war.

WEEKLY WAR SUMMARY.

7-11-40 to 14-11-40.

MR. CHURCHILL'S REVIEW OF THE WAR.

The following extracts are from the speech delivered by Mr. Winston Churchill, Prime Minister on November 5 in the House of Commons reviewing the progress of the War. A comment on the speech appears elsewhere in this issue under the caption 'Mr. Churchill is Tough.'

"Hitler declared on September 4 that, as we would not bend to his will, he would wipe out our cities. I have no doubt that when he gave the order he sincerely believed that it was in his power to carry it into effect.

However, the cities of BRITAIN are still standing (cheers). They are quite distinctive objects in the landscape and our people are going about their tasks with the utmost activity.

Fourteen thousand civilians have been killed and 20,000 seriously wounded—nearly four-fifths of them in London. That has been the loss of life and limb. As against this, scarcely 300 soldiers have been killed and 500 wounded. So much for the attack on military objectives.

VITAL SERVICES.

A great deal of house property has been destroyed or damaged, but nothing that cannot be covered by our insurance scheme. Very little damage has been done to our munitions and aircraft production, though a certain amount of time has been lost through frequent air raid warnings. This lost time will have to be made up, as we get settled down to new conditions.

When I was going around the other night, I asked a group of steel-helmeted men, who stood about a door, what was going on and a deep voice in the background said, 'It is a grand life, if we don't weaken' (cheers).

There is the British watchword for the winter of 1940. We will think of something else for the winter of 1941.

There is no doubt that the full malice and power of the enemy and his bombing force have been employed against us. They have tried their best to obey Hitler's orders. But the scale of their attack has dwindled.

The weekly average of casualties, killed and seriously wounded, was for September, 4,500 and, for October, 3,500.

In the first week of intensive bombardment in September, there were 6,000 casualties; in the last week of October only 2,000 casualties.

More serious than air raiding has been the recent recrudescence of U-boat sinkings in the Atlantic approaches to our island.

The fact that we cannot use the south and west coast of Ireland to refuel our flotillas and aircraft and thus protect the trade whereby Ireland, as well as Great Britain, lives—(cheers)—that fact is the most heavy and grievous burden and one which should never have been placed on our shoulders, broad though they be.

During all this menace of invasion, so near and so deadly, we have never failed to reinforce our armies in EGYPT, almost to the limits of our shipping capacity, not only with men but with precious weapons, which it was a wrench to take from our forces here.

The submission of the French Government to German conquest and to Italian exploitation has not only deprived us of those Armies in Syria, in Tunis, in Algeria, and in Morocco, but has denied us the assistance of the fine French Navy and the use of all French naval and air bases in the Mediterranean.

Such frightful desertion and loss might well have confronted us with an insoluble problem.

The Italian Army in LIBYA, which, some months ago, far outnumbered the BRITISH and Imperial forces in and around EGYPT, seemed to roll forward irresistibly upon the Nile Valley and the Suez Canal.

AN ASSURANCE.

I am thankful to be able to assure the House that the balance of forces on the frontiers of Egypt and the Sudan is far less unfavourable than it was at the time of the French collapse (cheers).

Now a new call has suddenly been made upon us. The Italian Dictator, perhaps embarrassed by the somewhat florid flirtations of M. Laval with the German conqueror, or perhaps playing his part in

some new predatory design, has, in his customary cold-blooded way fallen upon the small but immortal Greek nation (cheers).

Without the slightest provocation (cheers) with no pretence even at a parley, Mussolini has invaded GREECE—or tried to do so—and his aircraft have murdered an increasing number of GREEK civilians, women and children, in SALONIKA and in other open GREEK towns.

The Greek King, his Government and the Greek people have resolved to fight for their life and honour (cheers).

We face one gigantic army across the waters of the Channel; we face another very powerful Army, much more numerous on the frontier of the Libyan Desert and must, as I say, approach the new task with a strong sense of the immense responsibility which rests upon us, both at Home and in EGYPT and the very great continual dangers whereby we are confronted.

IN THE CIRCUMSTANCES, THERE IS ONLY ONE THING WE CAN DO—WE WILL DO OUR BEST."

HITLER'S SPEECH.

Hitler was advertised to broadcast a speech on Friday at LOEWEN-BRAU KELLER during the celebration of the beer-hall putsch of 1923 but strangely enough the speech was not heard till the following morning. In spite of the excuses that the Radio stations had closed early and a hitch had occurred in the electrical recording it seems more than probable that the interruption was due to the kindly and special attention of the British Bombers who getting scent of the event and eager to 'keep an appointment' with the Fuehrer, and to give him and his school-tie friends a lesson, flew 600 miles on Friday, a perfect bomber's night and reached MUNICH before 8 p. m. just as Hitler should have got into his stride. It is to be feared that the speech was not delivered at the scheduled time. During the raid one stick of bombs aimed at a Railway Station overshot the target and hit a beer-cellar, starting a large fire. It is likely that Hitler got back into his steel train or was shunted into the tunnel.

Hitler's published speech is billingsgate a rehash of all his old arguments, abuse, invective and vainglory. One of the remarks in the speech, strangely enough is that he never sought 'vice and brawling'.

THE LATE Mr. CHAMBERLAIN.

Death has occurred of Mr. Chamberlain the great man who more than any other strove vainly for peace in Hitler-threatened EUROPE, stayed bloodshed for a year, and gained BRITAIN time to prepare to meet the foe. As Mr. Churchill said, "It fell to Mr. Chamberlain, in one of the supreme crises of the world, to be contradicted by events, to be disappointed in his hopes, and deceived and cheated by a wicked man; but his hopes which were disappointed, his wishes which were frustrated, and his faith which was abused, were surely among the noblest and most benevolent instincts of the human heart—namely the love of peace, toil and striving for peace, and the pursuit of peace, even at great peril. "Hitler protests with frantic words and gestures that he only desired peace. What do these ravings and outpourings count before the silence of Mr. Neville Chamberlain's tomb"?

M. MOLOTOV'S VISIT.

M. Molotov, Russian Foreign Minister has paid a visit to BERLIN accompanied by 32 members of his staff. The visit does not seem to be of any great political importance involving changes in the policy of Russian neutrality. It may be only an attempt to pool Russian resources on the lines of the British arrangement with the U. S. A. But much fuss is made of the visit. The BERLIN press describes it as 'the sensation of the world', and as 'a diplomatic battle won by Hitler'. BERLIN has put on a festive appearance for his reception—of course to the extent permitted by the R. A. F.

GREECE.

The struggle in GREECE has been rightly compared to the fight in Biblical days between David and Goliath. Thanks to the heroism of the Evzones the Greek ring is tightening round KORITZA. The crack Italian (Alpine) Division in the PINDUS (central) sector has been practically annihilated. Many of the men have been drowned in the Aoof now in flood or lie in the mountain forests, dead of cold and hunger—a prey to the wolves and bears.. A large number (over 2000) have also been taken prisoners. The honours of war are also shared by the gallant little Greek Air Force which assisted by the R. A. F. has inflicted a loss of nine to one on the enemy.

British troops have landed in MYTELENE (LESBOS), KHIOS (CHIOS) and KYTHERA (CERIGO) in CRETE. The occupation of CRETE has driven another nail in the coffin of the DODECANESE ISLANDS which are now completely cut off.

British bombers have participated in air-battles over the PIRAEUS, attacked BRINDISI and BARI in ITALY where Italian troops have been massed for shipment to ALBANIA, and have raided MILAN, and TURIN, OTRANTO, TARANTO and BRINDISI. Aircraft from the Ark Royal also delivered a combing attack on the harbour and aerodrome of CAGLIARI in SARDINIA. British naval units patrol the western coast-line of Greece and have not encountered a single Italian Warship.

Italian stupidity is illustrated in an incident at MASOVO in which believing that the Alpine troops were still there and had not retreated, Italian planes dropped flour and forage, which fell into the hands of the Greeks who had meanwhile occupied the town.

As Albanian Irregulars are harassing the rear ITALY is unable to employ all her assembled force in GREECE. The transfer of the Italian command to General Soddu is regarded as an admission of Italian defeat. Rumours are prevalent that ITALY is seeking German succour unable to stand by itself.

Italian planes have been busy over the PIRAEUS, PHALERON BAY, VOLO (open town) LARISSA, PATRAS, ATHENS and CORINTH.

NORTH-AFRICA.

NEGHELLI (ABYSSINIA) was attacked the 8th time by the S. African Air Force. British patrols have been at KASSAWA. The R. A. F. has bombed BARDIA, FORT MADDELENA, GARN-EL-GREIN, SIWA OASIS (Western Desert). The British naval forces have bombarded SIDI-EL-BARRANI. A British column supported by the R. A. F. surprised and captured GALABAT (important as the road to ABYSSINIA) on the SUDAN frontier in an action which did not last even three-quarters of an hour. It is reported that Indian troops distinguished themselves in this operation. Though the Italians are making desperate efforts to re-capture the place, it is still in British hands.

It is reported that General Weygand has refused to return to FRANCE fearing a revolt in NORTH AFRICA against Vichy.

FRENCH-EQUATORIAL AFRICA.

The inhabitants of LAMBARENE in FRENCH-EQUATORIAL AFRICA, who had previously supported the Vichy Government have now surrendered to General de Gaulle. Supported by British naval forces he has also effected a landing at LIBREVILLE—capital of GABON COLONY.

During this occupation, no British naval craft took part as the Vichy Government alleges. When the Free French warships *Savrognan de Brazza* and *Commandant Domine* entered LIBREVILLE, the Vichy submarine *Poncelet* tried to sink a British warship. When retaliatory action which became necessary was taken the *Poncelet* came to the surface and scuttled near PORT GENTIL. But there was no fighting.

The capture of LIBREVILLE completes the Free French conquest of Vichy's Equatorial Africa.

YUGO-SLAVIA.

Ten foreign aircraft suspected to be Italian bombed MONASTIR on Tuesday killing 9 and injuring 21. The Yugo-Slav Government have sent an expert commission to the spot to identify the offender.

General Neditch who has been protesting against pro-Axis policy has been compelled to resign. It may be a sop to the Axis.

RUMANIA.

Considerable damage and a terrific death-roll have resulted in RUMANIA from a five-minute earth-quake. New tremors are reported. The Royal Palace, the American Embassy and thousands of other houses have fallen. Dantesque scenes were witnessed at Carlton Building—a sky-scraper in BUCHAREST which has collapsed, burying some 200 victims. Some of the oil-fields nearby are a scene of desolation.

FAR-EAST.

The Chinese have occupied MATANG and are attacking YANGCHOW and ICHANG. They have also repulsed a Japanese attack at NANTSENGKWAN and sunk a Japanese warship in the Yangtse on Nov. 7 and a transport ship on Nov. 9.

Large Japanese expeditionary forces have assembled at HAINAN and FORMOSA, probably for a swoop on SAIGON. The object may also be to get a naval base close SINGAPORE, MANILA and the DUTCH INDIES.

AMERICA.

President Roosevelt is already busy with plans to increase American help to BRITAIN. Among other things, public opinion will soon be tested to ease the Neutrality and Johnson (for financial aid) Acts, to withdraw

recognition to the Vichy Government and to resist the Hoover plan of feeding the German-occupied areas. BRITAIN will in future share a half of U. S. A's Defence production and the British Purchasing Commission will be allowed to buy 12,000 more War Planes.

AIR RAID.

The raids of the week are chronicled in the attached statements. On Armistice Day, the R. A. F. were particularly active and selected numerous targets, the most distant being Danzig some 730 miles away. During the week the famous Tower of London and the Church of St. Clement Danes were bombed in LONDON.

During the week ended at dawn on Nov. 8, 28 raids were carried out by the R. A. F. in German areas against ports, shipping, etc., 10 against oil-targets, 14 against railways and goods yards, 14 against industrial targets and a large number against aerodromes.

NAVAL.

There has been of late a serious recrudescence of U-boat sinkings in the Atlantic, combined with aerial attack. The bombers are believed to have their bases in BRITANNY, 80 miles off the SCILLY ISLES, and take their bearings from the South-West corner of EIRE. It is a great handicap that Valera should refuse re-fuelling bases in EIRE to BRITAIN.

A British vessel (name not yet disclosed) and the American *City of Rayville* are reported to have been sunk off the Australian coast owing to mining of the waters.

R. A. F. Raids over Enemy Territories and

Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
3—11—40. (Sunday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
DAY :—			
	The harbour at FLUSHING	...	...
	The aerodrome at SOESTERBERG	...	Damaged.
NIGHT :—			
	The naval dockyards at KIEL	...	2 planes. Huge fires started.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
3—11—40. (Sunday.)—cont.			
ITALY.			
	The main railway station at NAPLES.	...	Heavily damaged.
	Oil tanks at POGGIO REALE (on the Southern outskirts of Naples).	...	Set on fire.
Italian AFRICA.			
	ASSAB (ERITREA)	...	Some killed and wounded; buildings damaged.
	Reconnaissance over ABYSSINIA and Italian SOMALILAND.	...	...
4—11—40. (Monday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
NIGHT :—			
	The Channel ports of OSTEND, BOULOGNE and LE HAVRE.	No loss.	Heavily damaged.
Italian AFRICA.			
	NEGHELLI (ABYSSINIA)	...	...
	4 enemy aircraft over ABYSSINIA	No loss.	1 plane shot down.
	Camp and military buildings at KEREN	...	Number of fires started.
ALBANIA and ALBANIAN-GREEK frontier.			
	ARGYROKASTRO	...	Considerably damaged.
5—11—40. (Tuesday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
	Naval docks at EMDEN	...	...
	Petroleum stores and shipbuilding yards at BREMEN.	...	30 different fires started.
	Shipbuilding yards at BREMERHAVEN	...	Heavy explosions heard.
	The Vagesack naval dockyards	...	...
	A power station at HAMBURG	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
5—11—40. (Tuesday.)—cont.			
	The ports of BOULOGNE, CALAIS, DUNKIRK, ANTWERP and FLUSH- ING.	...	Heavily pounded.
	Aerodromes in enemy occupation ...	2 planes.	...
	Enemy aircraft over the ENGLISH CHANNEL.	No loss.	1 plane shot down.
Italian AFRICA.			
	Enemy troops and motor concentrations at BARDIA, FORT MADDELENA and GARN EL GREIN.	...	Ammunitions blown up and motor trans- port destroyed.
	ADAGULLA on the JIBUTI-DIREDAWA railway.	...	Railway line damaged
	Enemy troops north of KASSALA ...	...	...
ITALY and GREECE.			
	Reconnaissance flights over GREEK Coastal waters and Italian territory.	No loss.	...

6—11—40. (Wednesday).

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

Oil refineries at SALZBURG (AUSTRIA)	...	Set on fire.
Synthetic oil plants at LEUNA and HAMBURG.	...	Set ablaze.
Factories near DUSSELDORF	...	Damaged.
Railway yards and junctions at PRETZSCH and HALLE.	...	Transport system dis- located.
Enemy gun positions at CAP GRIS NEZ.	...	Silenced.
An aerodrome at HAAMSTED	...	...
Harbour and shipping at CUXHAVEN.	...	Many ships damaged.
A convoy of motor vessels off DEN HELDER.	...	Direct hits.
Aircraft works at SPANDAU (near BERLIN).	...	Battered.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
6—11—40. (Wednesday.)—cont.			
	A railway junction North-west of the GERMAN capital (BERLIN).	...	Damaged.
ITALY.			
	Naval dockyards, destroyers and sub- marines as well as the main railway junction at BRINDISI.	...	Many fires started; damage very heavy.
ALBANIA.			
	The airport of VALONA	...	Aircraft on the ground damaged.
	Italian bases and aerodromes in ALBANIA.	...	...

7—11—40. (Thursday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

The KRUPPS works at ESSEN	...	Severely damaged.
Synthetic oil plant at WESSERLING...	...	A great fire started.
Submarine base at LORIENT	...	...
Blast furnaces at DUSSELDORF and OBERHAUSEN.	...	A large steel works hit.
A power station, naval workshops, bar- racks, ship building yards and rail- way lines at LORIENT.	...	'Fires every where'; very heavy damage wrought.
Docks on the DORTMUND-EMS canal.	...	...
The inland port of DUISBURG	...	...
Harbour and shipping at DUNKIRK and LE HAVRE.	...	Heavily damaged.
Aerodromes at ABBEVILLE and LAN- NION.	...	Buildings set on fire.
Several aerodromes in GERMANY and Enemy occupied territory.	...	Damaged.
Munition factories in the RUHR	...	...

Italian AFRICA.

Shipping on the JUBA river	...	No loss.	...
----------------------------	-----	----------	-----

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
7—11—40. (Thursday)—cont.			
	SIWA OASIS in the WESTERN DESERT.	No loss.	1 plane damaged, six persons wounded.
ALBANIA.			
	Reconnaissance over ALBANIA	...	...
	Italian air base at VALONA	...	Many aircraft on the ground destroyed.
ITALY.			
	Reconnaissances over Italy's invasion bases of OTRANTO and BRINDISI.	...	...

8—11—40. (Friday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

Oil refineries at GELSENKIRCHEN and FRANKFURT.	...	Set ablaze.
Works and factories at NUREMBERG and AMSTERDAM.	...	Demolished.
Goods yards at HAMM, SOEST, OSNABRUCK, DUISBERG, RUHRORT and the Hook of HOLLAND.	...	Set on fire.
Railway communications at STUTTGART, MORS, SAARBRUCKEN, MAINZ and LE HAVRE.	...	Extensively damaged.
Railway station and goods yards at MUNICH.	...	Munich 'a mass of flames.'
The submarine base at LORIENT	...	...
18 enemy aerodromes	...	...

Italian AFRICA.

Naval buildings at TOBRUK	...	Demolished.
Army barracks at DERNA	...	Fires started.
A camp at KEREN (ABYSSINIA)	...	...
Aerodrome buildings at AGORDAT (ERITREA).	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
8—11—40. (Friday.)—cont.			
	ITALY.		
	Munitions factory and	...	Explosions started.
	FIAT Aircraft works at TURIN	...	Damaged.
	Factories and PIRALLI, Electrical Accessories at MILAN and TARANTO.	...	Set on fire.
	Harbours, shipping and a railway terminus at BRINDISI.	...	Severely damaged.
	CAGLIARI (in SARDINIA)	...	...
	ALBANIA.		
	Aerodrome at VALONA	...	Damaged.
	Shipping in VALONA harbour	...	Heavily damaged.

9—11—40. (Saturday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

Aerodromes in GERMANY and GERMAN occupied territories	...	6 planes on the ground set ablaze at one aerodrome.
The Submarine base at LORIENT	...	Heavy explosions started.
The docks at BOULOGNE and CALIS	No loss.	Damaged.
ITALY.		
Reconnaissance over Italian Coast.	...	...

10—11—40. (Sunday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.**NIGHT:—**

(Ranged from the BALTIC to the BAY of BISCAY.)	...	...
Oil plant at GELSENKIRCHEN and BREMEN	...	Set on fire.
ILSE BERGAU oil refineries at RUHRLAND (north of DRESDEN).	...	Set ablaze.
Factories at ESSEN (KURUPPS), MANNHEIM, AMSTERDAM, FOKKER and DRESDEN.	...	Severely damaged.

Date.	Targets.	R. A. F & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
10—11—40. (Sunday.)—cont.			
	Docks and shipping at KIEL, DUIS- BERG and at the seaports of LORI- ENT, CHERBOURG, LE HAVRE, DUNKIRK, BOULOGNE, CALIS and FLUSHING.	...	Many ships damaged. Docks and ports ex- tensively damaged.
	Railway Junctions at DANZIG, DESAU, MUNSTER, MANNHEIM and DRES- DEN.	...	Big fires started. Traffic interfered with.
	14 aerodromes in GERMANY and enemy occupied territory.	...	...

Italian AFRICA.

ERITREA and its borders, ASSAB, TECLEZAN, AGORDAT and KEREN.	...	Fires started; Seriously damaged.
--	-----	--------------------------------------

ITALY.

CAGLIARI in SARDINIA	...	A wall of flame.
Docks and bases in SARDINIA	...	...
Oil refinery, Railway Junction and station at NAPLES.	...	Set on fire.

ALBANIA.

The Jetty and a road Junction at KONISPOL.	...	...
The air port at VALONA.	...	Damaged.
Reconnaissance over ALBANIA	...	...

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy air- craft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
4—11—40. (Monday).			
BRITAIN.			
DAY:—			
No raid at all	...	...	"London's longest period of calm."

Date.	Targets.	Enemy air- craft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
4—11—40. (Monday.)—cont.			
NIGHT:—			
	LONDON area; the MIDLANDS; and eastern SCOTLAND.	... no figure.	Damage not heavy and the casualties small.
	GREECE.		
	Refugee camp at SALONIKA	...	Many civilians killed.
5—11—40. (Tuesday).			
	BRITAIN.		
MORNING:—			
	Two coastal towns in KENT	...	No damage.
DAY:—			
	Towns in KENT and RAMSGATE area.	...	Some killed and some injured.
NIGHT:—			
	LONDON area, the MIDLANDS and East SCOTLAND.	7 planes.	Slight damage; a few buildings damaged. 5 planes; but 3 pilots safe.
	GREECE.		
	PIRAEUS and PHALERON BAY	...	Many buildings damaged. Only a few casualties.
	The port of ATHENS and CORFU	... 2 planes and several damaged.	No loss.
6—11—40. (Wednesday).			
	BRITAIN.		
DAY:—			
	SOUTHAMPTON area	...	Some buildings damaged and some killed.
NIGHT:—			
	LONDON area; Many areas of the HOME COUNTIES and in South and South-east ENGLAND.	...	Some buildings hit. A few people killed and a few injured.
	A town in the MIDLANDS and rural areas in YORKSHIRE.	6 planes.	4 planes; 1 pilot safe.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
6—11—40. (Wednesday.)—cont.			
	GREECE.		
	VOLO, LARISSA, PATRAS and ATHENS.	...	A number of civilians injured.
	The harbour of CORINTH	...	...
	YUGOSLAVIA (neutral territory).		Many civilians injured or killed.
	MONASTIR (2 raids).		
7—11—40. (Thursday.)			
	BRITAIN.		
DAY:—	LONDON Suburbs and EAST ANGLIA.	...	Very slight damage.
NIGHT:—	LONDON, the HOME COUNTIES, the MIDLANDS, a town in South-west ENGLAND and widely separated parts in ENGLAND.	7 planes.	Houses and shops damaged; a few killed; casualties not heavy. 5 planes; all the pilots safe.
	GREECE.		
	MISSOLOGHI, CORFU, Some towns and villages in the interior.	...	...
8—11—40. (Friday.)			
	BRITAIN.		
DAY:—	LONDON area; a point on the west coast; a country area in the MIDLANDS.	...	No damage or casualties.
NIGHT:—	LONDON and some other parts of ENGLAND.	18 planes.	Little damage. 4 planes; 2 pilots safe
9—11—40. (Saturday.)			
	BRITAIN.		
DAY:—	Several points in the MIDLANDS; South-east, South-west and North-east ENGLAND.	...	Damage not extensive; Casualties few.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
9—11—40. (Saturday.)—cont.			
	NIGHT:—		
	Various parts of ENGLAND and WALES.	6 planes.	Slight damage. No loss.
	GREECE.		
	One village in the interior	1 plane.	No damage.
	ATHENS (only a warning)	No loss.	Driven away.
10—11—40. (Sunday)			
	DAY:—		
	BRITAIN.		
	SCILLY Islands; a few towns on the KENT and SUSSEX coast, DORSET coast.	...	Slight damage and casualties very few.
	NIGHT:—		
	THAMES ESTUARY; LONDON and a few other places in ENGLAND.	...	A few fires started but soon put out.
	BRITISH AFRICA.		
	Outskirts of CAIRO and ISMALIA.	...	...
	GREECE.		
	CANEA (in CRETE).	...	...
11—11—40. (Monday.)			
	BRITAIN.		
	DAY:—		
	LONDON, South-east coast, SUFFOLK and a convoy in the THAMES ESTUARY.	13 German planes. 13 Italian planes.	2 planes. Only very slight damage. No damage to any ship.
	A convoy in the NORTH SEA	5 planes; 2 more damaged.	Slight damage to 2 ships.
	NIGHT:—		
	LONDON area and some other parts of ENGLAND.	...	"Shortest night raid on record."
	GREECE.		
	Some villages on the island of CRETE.	1 Italian plane.	No damage.

SIDE LIGHTS.

Stratospheric Scraps.

Until the Spitfires hit the German dive-bombers for eighteen sixes in five minutes over the Channel the other day, British batting averages thirty odd thousand feet up haven't been quite so good lately. The fact is that the enemy bowling is more difficult to score off, but it takes far fewer wickets. I can't keep up this metaphor, so let us see what it all comes to. The main fact is that the first German plan of air-attack against ENGLAND failed absolutely. They could not find the weak spot through which to hurl their supreme effort, and their enormous losses forced them to think again. So they have devised this system of attacks, at enormous height, by fighter machines hastily adapted as bombers, and night attacks by bombers proper on a few easily-hit targets like LONDON. In other words, *they abandon any intention of aiming at military objectives*, but try to spread alarm and despondency among antiquarians, women and children and the shades of Milton and Wren, by indiscriminate unloading of high explosives and incendiaries.

It is thus far successful because while British interceptor planes have to fly to enormous heights; and so work with reduced manoeuvrability, the enemy has merely to press his bomb-release. If such raids are in force, it is obvious that a great numerical superiority will produce *some* casualties among the R. A. F., fighters. The wonder is that is not more. Against night-bombing—though undoubtedly the German raids are far more empirical than our own,—neither side has yet found a really effective counter.

BUT.....these Hun fighter-bombers suffer three important disadvantages. (i) They can only carry one-tenth the weight of bombs that a bomber carries. (ii) their flying range is appreciably shorter, and (iii) anything like accurate aiming from 30,000 feet is impossible. These are the technical snags; there is another. The new tactics are having about as much effect on output and spirit as would an ice-cream on Hell.

Another Bad Egg.

Hitler's breakfast egg bearing the stamp, "American Election" which he cracked with such happy anticipation on Nov. 6, must have smelt a bit! On Oct. 23rd,

BERLIN announced that "events must take place before the Presidential Election *which will definitely exclude and render America's participation in the war impossible*". A Spanish invitation to occupy GIBRALTAR for instance, or the Italian capture of ATHENS? Anyway the American egg was added, for Mr. Roosevelt, Hitler's No. 2 *bete noire* (Mr. Churchill being No. 1), returns triumphantly to carry on open and powerful aid to BRITAIN.

Davy Jones's Locker.

Well-stocked, alas, these days. Lakhs of tons of the ship-builder's art burst asunder, and lakhs of the world's wealth with it sinking irrecoverably to the bottom of the sea in hideous waste. That's war-modern style. Nearly 200,000 tons, of which 146,000 was British, were lost in a late week of October. The Nazis naturally crown and decorate submarine commanders, but the menace was foreseen, is being philosophically endured, and will be overcome. This is not propaganda, but fact. Reasons for the first statement are that the defeat of FRANCE has deprived BRITAIN of French Naval aid, while it gave the Germans Atlantic submarine bases; also that there is now an *immense* flow of mercantile traffic between ENGLAND and AMERICA and so a greater number to aim at. For the second, the reasoned optimism of Lord Woolton and Mr. Bevin about both food and munition prospects for the winter months. For the third, the continuous reinforcement, through purchase and reconstruction, of the British Mercantile Marine, the acquisition of American destroyers to reinforce the escort fleet plus the immediate fruits of the great wartime Naval building programme, and finally the approach of winter which will gravely militate against submarine work in the North Atlantic.

Hard Tacks.

.....and let us get down to them. Whether Surer's European joy-ride and Hitler's call on Franco were meant to divert our attention from an Axis *putsch* in the BALKANS, or whether ITALY's unimpressive (howbeit, unprovoked and blackguardly) attack on GREECE is a ruse in the opposite sense, one fundamental and three incidental deductions may safely be drawn.

The *fundamental* thing is that GERMANY's acceptance of Nazi-ism as a creed made 'total war' inevitable. The 'new order' of universal domination was a matter of all or nothing; it must achieve universal triumph or perish—and so every race and creed on the earth's surface must, in greater or less measure, be involved. After the fall of FRANCE BRITAIN was the only obstruction to German triumph. If she had not withstood the *Blitzkrieg*, darkness would have fallen over EUROPE, AFRICA and the MIDDLE EAST at a blow.

The three *incidentals* are :—

- (i) BRITAIN not having fallen, GERMANY and ITALY are forced to try to sever her arteries by an attack on her empire.
- (ii) Mussolini's hesitation to advance from LIBYA against the swiftly growing British forces in EGYPT.
- (iii) The situation caused by the British command of the Mediterranean and the increasing isolation of Italian garrisons in EAST AFRICA.

Many red herrings will be drawn across these palpable tracks, JAPAN and the N. E. I., the Three-Power Pact "to warn AMERICA", diplomatic arrangements (of other peoples' property) between GERMANY and RUSSIA, and so on; but the core of BRITAIN's empire (BRITAIN herself being impregnable) is Hitler's target now, and an army of superb quality, a great and rightly dreaded fleet, and an air force the like of which the neither Near nor Far East has never seen, await his challenge in the eastern Mediterranean.

Uneasy lies the head. True, he does not still wear a crown (or perhaps being Carol, with his love of magnificence, he does) but "it's an 'ard life." Not content with pushing him off his throne, the Germans, (or is it the Iron Guard?) are now harrying him, and his beautiful and faithful, but unhappily Jewish, innamorata, out of their refuge in SPAIN. Perhaps Carol can still pull some strings; he was no fool at the intricate game of Balkan politics. He and his brother-in-law, the ill-fated King of Yugoslavia, who met an assassin's bullet on the water-front at MARSEILLES, knew well that Balkan solidarity was the only hope for world-peace. When king Peter and Louis Barthou were bumped off, that sensible and promising scheme

received a mortal blow. Nevertheless, King Carol did stand up to the dreaded Iron Guard for a bit, and the lesson he gave them when they murdered his pro-English Premier Antonescu, showed courage and determination. He might have had more tangible support from BRITAIN several years earlier than after his visit to LONDON early in '39, if he had not so flaunted a somewhat irregular private life. The newspapers wouldn't stand for it, and one presumes that meant British public opinion. When support, in the form of a guarantee, did come, it was too late. A poor country, riddled with ambitious Nazis in every guise from business men and tourists, to green-shirted thugs who made the regular policeman's life 'not a happy one', and with plenty of money behind them, was too much of a job for a minority Court party to handle. Carol made a good effort in 1938 when he deliberately allowed a nonentity called Gog, a violently anti-Semitic pro-Nazi, to expose his inefficiency as Premier and then kicked him out, to assume the reins of Government himself—but he didn't make the Germans any more fond of him, as alas! he must now be reflecting!

APPENDIX I.

(A)

MR. CHURCHILL IS TOUGH.

NEITHER boasting nor uttering threats, Britain's Premier tells the world once again what she has done and hopes to do in the war against the Dictators. The tale implicit in Mr. Churchill's statement to the Commons on Tuesday is a heart-lifting one—all the more because he scorns alike to prophesy smooth things or to withhold hard facts. The restraint with which he relates the major triumphs of the past few months—the Army's recovery after Dunkirk, the now-palpable breakdown of Hitler's September invasion plan, the nation's weathering of the *Blitzkrieg*, and the redressing of the Middle East balance of power—is equalled only by his frankness in recognising the difficulties which remain.

Mr. Churchill is tough. He has need to be, for the Britain which he loves, and which it is his high destiny to lead at this hour, is successfully withstanding the severest onslaught of her long and glorious

history. In the past two months, her unarmed citizens have been subjected to murderous assaults from marauders in her skies; other marauders infest and endeavour to make perilous those sea-lanes along which flows her very life-blood; her far-flung communications and distant ramparts are hourly threatened by powerful and predatory foes who leave unused no weapon of force or fraud, artifice or intrigue. Never before has a single nation so stubbornly and successfully faced such a menace as that now proffered by Germany and Italy against Great Britain.

But Mr. Churchill is tough; he neither wails nor blusters. Only once does a note of reproach enter his speech, as he tells of the difficulties experienced in countering increased U-boat activity. "The fact that we cannot use the south and west coasts of Ireland to refuel our flotillas and aircraft, and thus protect the trade by which Ireland, as well as Great Britain, lives—that fact is a most heavy and grievous burden, and one which should never have been placed on our shoulders, broad though they be." Uttered by such a man at such a time, that reproach—all the more striking by contrast with Axis treatment of neutral neighbours—might well disturb the conscience of a statesman much less sensitive than Eammon de Valera.

To his candid statement of past and present trials, the Premier was able to append a wholly business-like outline of the steps which must lead to final victory. Great Britain is building up vast and mobile armies, and so are Canada, Australia, New Zealand, South Africa and India; the main flow of new naval construction "is now coming along"; immense preparations are being made to meet any increase in enemy attacks on sea-borne trade; British workers, undismayed by air raids and with their efforts supplemented by those of workers in the Empire and the United States, are bringing their Motherland ever nearer to parity, and thence to superiority, in aircraft—and on this subject it is worth noting that Mr. Churchill for the first time expressed the opinion that "the full malice and power of the enemy and his bombing force" have been employed against Britain.

To Greece—resisting heroically, to the admiration of the civilised world and the dismay of Italy and Germany—the Prime Minister says simply: "We will do our best". Apart from the occupation of Crete and the bombing of cities and bases in Southern Italy, he maintains

silence about those other forces which have been set in motion "with the desire and design to help Greece to the utmost of our capacity".

Toughly, Mr. Churchill lays his plans for a long war—though to his picture of a fighting future the light of hope is added by these words of his equally-tough Number 2 in the War Cabinet, Mr. Ernest Bevin, uttered the day before: "Give us another six months' intensive production, and we shall have passed Germany, and the ugly Nazi régime will crumple in Hitler's hands". But the Prime Minister's matter-of-fact references not only to "next year", but to the measures whereby Britain will be carrying on the struggle in 1942 and 1943, will strike a chill—the chill of delayed but inexorable doom—to the hearts of the dark-souled tyrants who have pinned their evil hopes to a lightning war.

(B)

OBJECTS OF HITLER-LAVAL MEETING.

HOW FRENCH NAVY MAY BE USED.

(The Daily Telegraph Diplomatic Correspondent writes.)

HITLER'S conversations with M. Laval French Deputy-Premier, which at first seemed isolated, is part of the frame-work of a big German move intended to bring peace to France and war to Spain. It is by no means certain that either will succeed for if France is to accept humiliating conditions and Spain is to expose herself to the peril of a new war both must believe in an ultimate German victory. *It is rumoured that Senor Suner, the new Spanish Foreign Minister, when he returned from his recent visit to Berlin was not convinced that even the German people really believed in or cared for the success of German Arms, but were dejected under the Nazi regime. The position of Italy is also ambiguous. The Hitler-Laval meeting has passed without a word of comment in the press or radio, though matters closely affecting Italy's interests must have been discussed.*

Finally there is some suspicion in well-informed quarters that Laval may have reverted to this favourite role of "lone wolf" and have exceeded the powers given him by Marshal Petain.

In this case he is counting upon being made a French Quisling entirely under the German thumb. He is far too experienced a hand at politics not to know that any respect which the Vichy Government enjoys is vested in the Marshal alone and that he would have to be overthrown if a policy similar to that enforced in Norway were to be introduced in France.

It may be said with complete certainty that even if the Vichy Government against the will of the Marshal were to acquiesce in principle, nothing would force the armed forces to fight against us.

One device on which the Germans still place some hope is that of inducing the French Navy to start convoying food ships in the hope of embroiling them with the British Navy and generating fresh anger. The knowledge that this is a means to an end will be enough to prevent its success. From French naval officers I learn that resentment over Oran is regarded as cancelled by Dakar.

(C)

WHERE EAST END INDIANS TAKE SHELTER WHAT LASCARS THINK OF NAZI BOMBING "SUCH JABARDAST WOULD NOT TERRORISE THESE PEOPLE"

By

T. A. RAMAN.

(London Editor of the Hindustan Times).

NUMBERS of East Londoners shelter nightly under an immense warehouse. A tunnel down which carts clattered and arches piled high with goods now house a teeming community.

The dimly lit, noisy and drab place might well be an Englishman's nightmare of an Eastern Bazaar and here it is, appropriately enough, that most Indians in the East End spend their nights.

Three weeks ago, when I first visited the place, it was damp and dirty. Since then the shelter has been made more liveable as part of an immense task of providing all London with tolerable shelters.

The last time I called tactful and efficient policewomen were patiently arbitrating claims and complaints. The litter had been cleared, a sleeping-place organised and sanitary arrangements installed. Hundreds of little lamps fought the gloom.

And the place is safe, as safe as thirty feet of solid concrete can make it, where any Indian may drop in for a cup of garam cha or even a full Indian meal for a few pence. There is a feeling of safety in numbers and there is comfort in speaking Hindustani. Arches seventeen and eighteen of a warehouse make a nightly clearing house for news and gossip of interest to East End Indians.

Pedlars will be pedlars and I noticed one doing a furtive trade with "jasmine essence". A lascar turned "great Eastern seer" was reading palms undismayed by a policeman on duty nearby.

The Indian population in the East End has dwindled a great deal and at present cannot be more than three or four hundred, including pedlars, small shop-keepers and the floating population of seamen.

The lascars who are taking it easy between ships are keen to get back and the newly appointed lascar welfare officer tells me that only about fifty regular seamen are still in London. These too expect to get a ship soon.

Some of the pedlars who found street markets closed and fairs disorganised migrated to the Midlands for factory, road or building work.

Some are munitions making at wages as high as six pounds a week. Others are in the Indian Pioneer Corps and a few have passed First Aid examinations and serve as ambulance workers.

How do the men bear up? The first shock of mass raids on the East End between September 7—9 did leave them alarmed and anxious. Fires raged all round and scores of houses in the neighbourhood lay ruined. The homeless and bereaved crowded the streets.

Men who had braved shipwrecks and thought nothing of being torpedoed found the sleepless nights and lack of reliable guidance very trying indeed.

To-day however their lives, like those of the rest of the East End, have settled into a pattern and they know how to get shelter and sleep. From early in the afternoon therefore you see them trekking to the warehouse complete with bedding and bundles and greasy packets of chappattis and chutney.

One group near the docks makes for a nearby bridge two arches of which they have monopolised. It is a good shelter.

A few of the lascars are too philosophic to bother about shelters of any kind. One such I found minding a shop deserted by its owner. Several houses in his street had tumbled down and glass lay in heaps all round. Ten minutes before I met him a bomb had fallen hardly a hundred yards away. But he greeted me with a broad smile.

"No, Sir," he said. "I don't go to any shelter. If my time comes I go."

"You see the docks there? Work there doesn't stop. On the contrary they load and unload double quick. And so, here I stay."

He then went on to swear heartily at Hitler and to assert that such *jabardast* would never terrorise the East End.

That opinion was echoed by every Indian I talked to in the warehouse shelter. These men read no papers, understand no politics and their judgment is based exclusively on the things they see and hear.

"These people will never give in," they repeat over and over again. "And why should they? We don't see how Hitler's winning by this kind of bombing. The docks go on, ships sail inwards and outwards and people detest Germany all the more."

"What a fool that man is!" exclaimed a lascar commenting on the bombing of Buckingham Palace. "Now King and pedlar are one and all the same and all determined on revenge."

Again and again they voice this loathing of Nazism. The war to these East End Indians isn't something between foreigners but their personal concern. Each one has a grudge to repay, for if they haven't themselves suffered their deep humanity has been revolted at the savagery of these attacks on women and children.

This humanity is most moving. "You see this man here," said one small shopkeeper. "He had a nice business in Indian stuff—curry

powder, carpets and incense sticks. The whole stock was blown up last night—£ 200."

I consoled with the man but his only reply was "A direct hit. Bad luck". I asked him if any other Indian had suffered likewise and he told me of a number of cases of bombed shops.

"Were these Indians?" I insisted and then he turned round on me almost fiercely.

"Why is it that all the time you ask about Indians? Indians are no different from others. Others suffer the same as we do. They're also poor people, like we are."

"Bombs make no difference between Indian and English".

The group gathered round us nodded assent and my efforts at assessing the damage to Indian interests was drowned in the welling sympathy of these men for the suffering around them.

I left the group convinced that their morale was not only as sound as that of their fellow sufferers but that they were actually among the most militant anti-Nazis in the shelter.

APPENDIX II.

NAZI EXPLANATION OF BRITISH TOUGHNESS FRONT LINE FEELING IN LONDON SIGNIFICANT STATEMENT BY U.S. PRESIDENT WHAT ARE OUR WAR AIMS?

By

WICKHAM STEED

In a Recent B. B. C. Talk

MUCH has been going on this week in many parts of the world. The difficulty is to sort things out so as to see them in some kind of proportion. There is the German drive through Rumania to the Near East.

There is the handsome licking which the British cruiser *Ajax* gave a number of Italian warships in the Mediterranean. There are the terrific air raids which our bombers have carried out over Germany, and the smashing bombardments of Cherbourg and Dunkirk by our navy.

There is the opening of the Burma Road for military supplies to China, and President Roosevelt's declaration that the defence of the Western Hemisphere includes for the United States the right to the peaceful use of the Atlantic Ocean and the Pacific Ocean.

DEBIT ITEMS.

Among the debit items on the weekly balance-sheet, we have some fierce night raids on London. And perhaps the appointment of Senor Suner, fresh from his visits to Berlin and Rome, to be the Foreign Minister of Spain. We have also news from Syria of the progressive demobilisation of what was the fine French army there. And we have the uncertainty that Yugoslavia and Greece may not soon be exposed to formidable German and Italian pressure or attack.

Between these credit and debit items, how is one to strike a true balance? The other day an English writer put forward the view that, if and when the enemy offensive develops in the Near and Middle East, the bombing of London would be called a side-show.

Another well-known writer argues that in the years to come the failure of the German air offensive to destroy British resistance last summer will be described as one of the decisive battles of the world.

I think the latter view is sounder than the former, for reasons that are psychological, rather than military or strategic. The Battle of Britain may not yet be a decisive battle of the war, but the qualities it has revealed, both in our airmen and in the ordinary Briton, to say nothing of the indomitable Cockney, strike me as being the very things that are going to decide this war, and to decide it in our favour.

DR. GOEBBELS' EXPLANATION.

Dr. Goebbels, I know, is not entirely of this opinion. Deeply though I grieve to differ from that eminent purveyor of Nazi truth, I venture to suggest, with such respect as he may merit, that his reading of our character is quite wrong.

One of his organs declared that the ability of Londoners to carry on, under what he calls "the continuous hail of bombs, amidst heaving wreckage and raging flames, without a roof over their heads, without sleep and with only slender food supply", all this is not due to Cockney toughness but to something different.

This something, Dr. Goebbels assures us, is that England approaches death with "sensual pleasure, smacks its lips over every phase of the conflict, and willingly bears every humiliation, and every cynicism, if only—when dying—it can cling to the hope of dragging the enemy down into the abyss also." That is half the puzzle of British toughness and endurance.

NO SENSUAL PLEASURE
OVER DEATH.

Though I am not a true born Cockney, I have been a Londoner for some 30 years, and I've seen a little of my fellow Londoners during the past week. The thing that I haven't noticed among them is any sensual pleasure at the approach of the possibility of death. They are not degenerate enough for that.

What I have noticed is a very different feeling. If one stays in London all the time, this feeling is not so obvious, it is too general, almost too commonplace to be talked about or thought about; but if one gets away to the almost comparative quiet of the countryside, as I did at the end of last week, when one hears people asking as a matter of interest, whether a bomb fell or did not fall at some place four or five miles away, one comes back to London and is vividly conscious that one has returned to the front line.

It is the "front line" feeling that makes Londoners and Cockneys stand up to the worst Hitler can do, and to take it as all in the day's work, or in the night's adventure.

FRONT-LINE FEELING.

At the front, and in war time, anybody may be hit. Tom may be unlucky, Dick may be lucky, and Harry may have a hair breadth escape. The important thing is that the line should hold, and get ready to hit back. In this spirit London is holding the line, and will hold it, until the time comes to hit back so hard that neither Hitler, Goering, Goebbels, nor any other Nazis will have a leg to stand upon.

And that time will come. Nobody can fix a date, but anybody with a spark of imagination can see it casting its shadow before.

I fancy, that if any of us could pass unobserved among the troops and the people along the Dutch, the Belgian and the French coasts from Amsterdam to Brest, and could listen to what the Germans are saying to each other, and what the Dutch, the Belgians and the French are saying to them-

selves, a pretty shrewd notion would be gleaned that the Germans in those regions have already had a good deal more than they can take.

CASUALTIES IN INVASION PORTS.

An estimate that between 40,000 and 50,000 German troops were killed or wounded during the bombardment of Cherbourg alone by the air force and the navy this week may or may not be accurate and I have no information to confirm the report that 12,000 German wounded have been sent to hospital as far south as Bordeaux, and approximately 7,000 to Paris.

But I do know that the men in Hitler's ships and barges who were to have invaded England have had a most terrible mauling, and that the civilian losses which we have suffered from German bombs, which have fallen pretty thickly on London this week, are a mere fraction of the military losses that we have inflicted on our would be invaders.

Dr. Goebbels, I see, has also been shouting loudly about the civilian losses in Berlin and elsewhere, as the result of our bombing of German oil plants, war factories, power stations and railways. He may well shriek.

The civilian losses might not trouble him much, if it were not for the devastation of Germany's material and war resources. And he is too well informed not to know that the Empire Air Training scheme and the good-will of the United States will make our present efforts and achievements look trilling in the months to come.

HITLER DISREGARDS HIS
OWN WARNING.

Only yesterday I read an eloquent passage in Hitler's book "Mein Kampf" in which he warned Germans never to indulge in the fantastic notion of imitating Alexander the Great, by attempting to overrun the Near and Middle East, but always to bear in mind that the consolidation and expansion of Germany's realm in the heart of Europe must be their aim.

Yet now Hitler is trying his hand at an Alexander-like adventure in the Near and

Middle East, while the Royal Air Force, with its gallant Polish, Czechoslovak, Dutch and American squadrons, is steadily expanding the devastated space in the German centre of Europe. We may still have a long way to go, but we are on the road.

Beyond those incidents in the fighting line, there are, in my own personal and entirely unofficial view, two other matters of very great importance. One is the unprecedented fact that, at a time when the United States is not at war, more than 16,000,000 American men should have been conscripted for the army without serious objection or opposition.

ROOSEVELT'S WORDS.

The other is what lies behind President Roosevelt's words, when he said: "No combination of the dictator countries of Europe or Asia will halt us in the path we see ahead, or will stop the help we are giving to almost the last free people who are fighting to hold them at bay. The men and women of Britain have shown how a free people defend what they know to be right. Their heroic defence will be recorded for all time. It will be perpetual proof that democracy, when put to the test, can show the stuff of which it is made."

If those words, and all that they imply, did not ring like a death knell in the ears of Hitler and his fellow gangsters, they must be hard of hearing. We do not know what will come out of this war.

WAR AIMS.

The Prime Minister told the House of Commons on the 15th that the time had not yet come when any official declaration of war aims could be made, beyond the very carefully considered general statements which have already been published.

He added that nobody thinks we are fighting this war merely to maintain things as they were before the war, but that we are in other words and among other things, fighting in order to survive.

"When our capacity to do that is more generally recognised throughout the world," Mr. Churchill went on, "when the conviction we have about it here, becomes more general,

than we shall be in a good position to take a further view of what we shall do with the victory when it is won."

Mr. Churchill's refusal to be drawn into a more definite statement of our war aims, has been criticised in some quarters, as showing unwillingness to take the initiative in what is sometimes called the "strategy of ideas." I doubt whether this criticism is altogether justified.

The Prime Minister is certainly not afraid of bold conceptions, nor does he lack constructive imagination. He may well be the best judge of what can and ought to be said at a given moment. The only criticism I have to offer is not of what he said, but of the way German and neutral propagandists have twisted what he said.

MISREPRESENTATIONS OF

Mr. CHURCHILL.

I heard a wireless announcement from a neutral country to the effect that Britain could not state her war aims, because she was fighting for her existence. The intention, doubtless, was to give the impression that we are so hard pressed that we can think of nothing except how to sell our lives most dearly, and this idea is not far from that of Dr. Goebbels, that we are willing to bear everything if only in dying, we can cling to the hope of dragging the enemy down into the abyss also.

Dreadful though war is, I feel inclined to chuckle when I see how wide of the mark is our enemy's interpretation of our state of mind. If there is one thing we don't want to do, it is to drag even the enemy peoples into the abyss with ourselves, and we are not candidates for the abyss.

MORAL AND MATERIAL ENDS.

We believe ourselves to be, indeed we know we are, the champions of an ordered freedom, which shall be the foundation of a better world for others as well as for ourselves. If we did not believe in this freedom, if we did not wish to share it with other peoples, we might fight on and save our own skins, without saving our own souls.

If ever there was a war in which material consideration played no part in our lives,

this is such a war. Hitler might offer to let us share with him the rule of the inhabited globe; we should answer! "Get thee behind me Satan."

He may think that if and when he has absorbed Rumania, if and when he has driven the Balkans into harness, if and when he has conquered Egypt and North Africa, with the help of Italy and the complicity of the Men of Vichy, he will be able to make us choose between submission and destruction. Even then we should answer, "Do your worst, we shall not yield."

But things are not going like that. The worst Hitler and Mussolini and their accomplices can do is quite unequal to our best, and our best will ultimately be the redemption even of the German and Italian peoples from the foul heritage which they have been bullied into mistaking for the doctrines of true glory.

PRIME MINISTER'S CAUTION.

At bottom it is the deep conviction of our people that they are fighting doughtily for noble ends that prompts their desire that our aims should be more clearly defined, and

more loudly proclaimed. Mr. Churchill's caution has probably sprung from a Biblical feeling that "he that girdeth on his armour should not boast at him that putteth it off."

As his speeches and writing show, he is a master of that peculiarly English form of expression which emphasizes by under statement. Yet he knows, as we all know, that we are not in this war for our physical survival alone, but for the survival of the development and the extension to as large a number as possible of human beings of those principles of individual freedom, personal responsibility, righteous dealing, and service of the truth that have inspired the British people and to-day inspire both our own efforts and the good-will of the United States towards us.

For the British Prime Minister to say this, while we have still to prove in arms our power to fulfil this purpose, might seem vain glorious, yet it is well that the world should know that we lack neither the power nor the resolve to fulfil this purpose in and through victory.

COSMOPOLITANA.

1. "Surveying the whole scene, in its splendour and in its devastation, I see no reason to regret that Herr Hitler tried to break British spirit by the blind bombing of our cities and countryside".

(Mr. Churchill, in the House of Commons, November 5).

2. "It is the common people who behave like Shakespeare's Kings. As surely as I stand here and talk to you, there will rise in the English-speaking world a poet to write of the kingly common people when this war is over. Some new Shakespeare will write the drama of Dunkirk".

(Derethy Thompson in New York, October 30).

3. "Such zabardast (bombing) will never terrorise the East End".

(Indian Lascar in London, October 26).

4. "This is not a dog-fight between national imperialisms. It is a struggle between two incompatible ways of life".

(*Archbishop Temple of York in a broadcast, October 27*).

5. "I have defended myself only when the other man shook his fist in my face. I have never sought vice and brawling. Messrs. Churchill and company incited the war."

(*Hitler in his speech at Berlin, November 8*).

6. "There is a continual anti-war propaganda going on in this country. It goes on in towns and villages and it goes on everywhere. It has got to be counteracted. It is, I am glad, being counteracted, and I congratulate the Propaganda Committee."

(*H. E. Sir Arthur Hope, Governor of Madras, November 9*).

7. "The outside world, which a little while ago took only a modest view of our prospects, now believes that Britain will survive."

(*Mr. Winston Churchill, Premier, London, November 9*).

8. "This war will end only when Germany and Italy are completely defeated and the Nazi terrorism eradicated from the world."

(*H.E. Sir Arthur Hope, Governor of Madras, at Cuddapah, November 5*).

9. "The splendid resistance of the Greek people is one thing and another is the fact that the American people have once more honoured with their confidence that Paladin of democracy, Mr. Franklin Roosevelt."

(*Sir Archibald Sinclair, Sheffield, November 6*).

10. "Our victory must be a victory for those ideals which are common to men and women who, by many various paths, seek to draw closer to His Throne--the ideals of freedom, brotherhood, gentleness and peace."

(*Sir Archibald Sinclair, Sheffield, November 6*).

11. "Britain was striving for the freedom of nations against the oppressor, for the progress of peoples through the process of Self Government and for the creation of a wider brotherhood among men, which alone would bring back prosperity and peace".

(*Mr. Churchill at the Lord Mayor of London's Luncheon, November 9*).

12. "I for one do not believe that the world will revert to a modern form of ancient slavery or to control vested or a modern feudalism or modern emperors or modern oligarchies in these days. The very people under their iron heels will themselves rebel."

(*Pt. Roosevelt, Armistice Day Speech, November 11*).

13. "We are not going to meet this menace with words. The only course is to meet it with deeds; it is not what we say but what we do counts."

(*Col. Frank Knox, Armistice Day Speech, November 11*).

14. "The greatness of Mr. Chamberlain showed itself in the iron will with which he fought on amid the ruins of his policy."

(*Daily Express*).

APPENDIX III.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period October 29th—November 4th, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

29—10—40.

The Germans report that the *Ajax* arrived in Alexandria after her recent fight, took on provisions and munitions and left again, probably to visit "a main naval base for repair." They have evidently forgotten that they and the Italians announced the sinking of the *Ajax* after her encounter with the Italian destroyers.

The Italians state that only when the British Empire is defeated "will small nations be able to live in peace and security." The Poles, Czechs, Belgians, Dutch, Norwegians, Danes and Albanians can explain the nature of this peace and security—the peace of slavery and the security of the grave.

30-10-40.

The German Radio announces that all broadcasting stations of the Reich, except Breslau, will close down at 8-15 every night. No reason is given. But the reason can be supplied in three words, the Royal Air Force. Broadcasting stations act as guides to night-flying bombers, and since the German stations are in large cities, they have proved very useful to the R. A. F. Breslau, the capital of Silesia is in the extreme south-east of Germany, and was the first victim of Prussian aggression in the 18th century. It is the only station in Germany not yet proved to be within range of the R. A. F. bombers. This measure, which deprives nearly all Germans of their evening entertainment, proves the extent, range and accuracy of the R. A. F.'s operations.

31-10-40.

Lord Haw-Haw to-day says that the British have decided to embark upon "a hare-brained adventure in the Mediterranean because of their difficulties elsewhere." In this he exactly reverses the truth. The Italians presented an ultimatum to Greece at 3 a. m. on October 28, demanding the cession of military and naval bases. A reply was demanded by 6 a. m., but when the Italian minister was asked what bases were asked for, he was unable to reply. At 5 a. m., an hour before the ultimatum expired, Italian troops began to attack. The "hare-brained adventure" is Italian, and the "difficulties elsewhere" are the failure to invade England and the failure to date of Hitler to secure any alms on his begging tour. Rome has since excused the slowness of the Italian progress in the following ways (i) because mud hampered the advance; (ii) the slow advance was deliberate, in order to give the Greeks time to change their minds; (iii) Italy was not prepared for war.

1-11-40.

Formerly a large proportion of Greek imports reached that country via the Mediterranean, says the Berlin radio, which goes on to point out that "these routes are no longer available." Why? Certainly not because the Italian Navy has blockaded the Mediterranean. The British fleet has succeeded in keeping the Western Mediterranean gate at Gibraltar open, and a limited number of convoys are using the central Mediterranean route—despite the Italians' favourable situation for interference in that area; finally, access to the Eastern Basin of the Mediterranean is assured by means of Britain's control of the Red Sea and the Suez Canal.

Perhaps in order to distract attention from their own lack of naval success, the Italians to-day broadcast the astounding statement that "the British fleet has been absolutely idle since the beginning of the war in Poland."

In that case, Rome will doubtless explain just how the Italian cruiser *Bartolommeo Colleoni* was sunk, the destroyer *Francesca Nullo* blown up and a quarter of Italy's submarine fleet put out of action.

3-11-40.

Lord Haw-Haw to-day throws fresh light on the Italo-Greek conflict. The whole thing, he says, has been engineered by Mr. Churchill in order to give the British public something to talk about besides air raids.

An outstanding feature of the week, says the German radio, has been the slight losses of the *Luftwaffe* as against heavy losses to the R. A. F. During the week ending midnight, November 2, the Germans lost 87 planes over England, of which 30 were shot down at night. The British lost 27 planes, from which the pilots of 16 are safe.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

30-10-40.

The broadcast speech of Mr. Joseph Kennedy (American Ambassador in London, at present in America) is quoted by the Nazis as follows:—The U. S. A. Ambassador to London speaking on the radio said: "Even if the U. S. A. enters the war it will be very difficult for her to send modern trained forces to Europe. The sinking of the *Empress of Britain* clearly proves it Mr. Kennedy said no such thing. What he said was that America could help Britain better by staying out of the war for in the event of her joining the war, valuable material would have to be kept in the United States instead of being shipped to Britain. Mr. Kennedy added: "Britain wants machines not manpower."

The brazen falsity with which the Nazis have misrepresented Mr. Kennedy is unusual even for them. Exactly a week ago they predicted the resignation of Kennedy "immediately after his arrival in America," in protest against the disregard by the American Government of his opinion that Britain would lose the war. Serious differences were alleged to exist between President Roosevelt and Mr. Kennedy. Mr. Kennedy has nailed that lie to the counter by publicly supporting Mr. Roosevelt.

1-11-40.

Goebbels tries to make up for Goering's failure to cripple the industrial output of Britain by reiterating on the radio that all sorts of damage has been done to British factories. To-day a Russian admiral—unnamed, of course—is made to say in "his paper"—unnamed again—that "more than half the

British factories have been compelled to close down." Perhaps Goebbles' Russian admiral does not read the Soviet newspaper, *Red Star*, which wrote on October 18: "The powers of resistance of this gigantic city, London, are great, and the city continues to carry on its industrial functions."

2-11-40.

Following the arrest of Pandit Jawahar Lal Nehru, the Berlin broadcasters claim prophetic powers. "Didn't we tell you," they say "that the Government of India would try to crush the civil disobedience movement? Now you have seen for yourself that our prediction has come out true word for word!" But whatever the extent of their powers of reading the future, their knowledge of past events is shaky. They say that in 1932 the Government of India made a proclamation that "they were authorised to forfeit anybody's property without giving any notice or assigning any reason," and that during 1932 "most of the political leaders of India lost their lives in jails." No proclamation of the type described in the broadcast was ever made and no political leaders lost their lives in jails.

3-11-40.

In a long rigmarole the Berlin radio showers praises on Marshal Goering, who in a review of Germany's 4-Year plan is made to say that during the Nazi régime Germany has achieved all round prosperity and progress. Perhaps in Nazi vocabulary rationed food and no butter mean prosperity and guns mean progress. However, how do the Nazis explain the fact that total Reich indebtedness—excluding undisclosed but very substantial short-term marks as against 56,360,000,000 marks for the end of June 1940, showing an increase in one month of approximately 3,000,000,000 marks, that is £150,000,000 at par. This was the rate of increase during the war of 1914-18. The increase in real debt, however, is greater still, because these official figures omit to show the increase in undisclosed short-term indebtedness.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XIX.

November 16, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
17, Sunday ...	Tirugokarnam	...	5.30 p. m.
	Perungalur	...	5.30 p. m.
18, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Odayalippatti	...	5.30 p. m.
19, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
20, Wednesday	Karaiyur	...	5.30 p. m.
	Viralmalai	...	5.30 p. m.
21, Thursday ...	Konapet	...	5.30 p. m.
	Arimalam	...	5.30 p. m.
	Chery School	...	5.30 p. m.
22, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.
	Annavasal	...	5.30 p. m.
	Virachilai	...	5.30 p. m.

LECTURE XX.

23, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
24, Sunday ...	Rasiamangalam	...	9.45 a. m.
	Tiruvappur	...	5.30 p. m.
	Muslim Association Pudukkottai.	...	5.00 p. m.
25, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Vendampatti	...	5.30 p. m.
26, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Venkatakulam	...	5.30 p. m.
	Kilaniilai	...	5.30 p. m.
	Rayavaram	...	5.30 p. m.
27, Wednesday.	Tirumayyam	...	5.30 p. m.
28, Thursday...	Nachandupatti	...	5.30 p. m.
	Ramachandrapuram	...	5.30 p. m.
29, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

BE SURE TO ATTEND
THE
GRAND
WEEK END FETE
IN
PUDUKKOTTAI
IN AID OF THE STATE WAR FUND
ON
DEC. 6, 7 & 8, 1940.

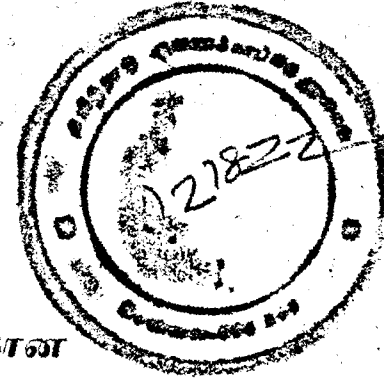
Patron:—HIS HIGHNESS THE RAJA

ILLUMINATIONS
PLAYS
CONCERTS
MAGIC
SIDE-SHOWS
CRICKET

TICKETS AT POPULAR PRICES,
FROM THE
**WAR FUND ENTERTAINMENTS
COMMITTEE.**

Under the auspices of the Darbar.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 1,800—16-11-40.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம். 12182

பிரசுரம்]

1940-ம் வரு நவம்பர் 16

[ந. 19.

பிரஸங்கம் XIX.

எண்ணெய்.

எண்ணெய் என்ற விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரஸங்கமென்று கேள்விப்பட்டதும் புன்னகையும், புன்சிரிப்பும் ஏற்பட்டிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் நான் இன்று பேசப்போவது என்ன என்பதை ஆரம்பத்தில் விளக்கி விடுகிறேன்.

செடிகளிலிருந்தும், பிராணிகளின் சரீரங்களிலிருந்தும் எடுக்கப்படும் எண்ணெய், தைலம், முதலியவைகளைப்பற்றி இன்று பேசப்போவதில்லை. இவைகள் எவ்வளவு ஸ்வாரச்யமான விஷயங்களாய் இருந்தாலும் இவைகளைப்பற்றிப் பேசத்தருணமிதல்ல. எண்ணெய்களிலிருந்து செய்யப்படும் சவுக்காரம், வெண்ணெய், கொழுப்பு, மசை, சாயம் இவைகளைப்பற்றியும் பேச சமயமில்லை. நான் பேசப்போவது மண்-எண்ணெயைப்பற்றி. அதைப் 'பெட்ரோலியம்' என்றும், சுருக்கமாக 'பெட்ரோல்' என்றும் சொல்லுவார்கள். இந்த எண்ணெயின் ஒரு துளிப்பிரமாணத்தை அடைத்த இடத்தில் கொளுத்திவிட்டால் அதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் சக்தியைக்கொண்டு, நிலத்திலும், கடலிலும், ஆகாயத்திலும் வெகு தூரங்கள் செல்லமுடியும்.

இம்மாதிரி மூடப்பட்ட இடத்தில் எண்ணெய் எரிவதால் ஓடும் யந்திரங்கள் நிர்மாணித்ததிலிருந்து, மெள்சென்சென்று, சிறு பிரதேசங்களில் நடத்தும் பழைய யுத்தமே நின்றுவிட்டது. முற்காலத்தில் இருந்ததுபோல, குதிரை, கோவேறு கழுதைமேல் யுத்தத்தளவாடங்களை ஏற்றியும், தலைச்சமையாகக்கொண்டுபோயும், யுத்தம் நடத்தும் காலம் போய்விட்டது. இக்காலத்துச் சண்டை எல்லாம்

121194: A (Cm)
No. 13

யந்திர சாதனத்தைக்கொண்டு நடத்தப்படுகிறது. யந்திரங்களை ஒட்ட மண்-எண்ணெய் (பெட்ரோல்) வேண்டும். ஆகையால், இந்த எண்ணெயைக்கொண்டு தான்:—

(1) ஆயிரக்கணக்கான டாங்க் (பீரங்கி-வண்டி)களையும், சைன்யங்களையும், பீரங்கிப்படைகளையும், இதர யுத்தத் தளவாடங்களையும் போர்முனைக்குக்கொண்டு போகவேண்டும்;

(2) ஆயிரக்கணக்கான போர்-விமானங்கள் பறக்கவேண்டும்;

(3) நூற்றுக்கணக்கான நீர்-மூழ்கிகளும், மற்ற யுத்தக்கப்பல்களும் ஓட வேண்டும்;

(4) அதே சமயத்தில், தொழிற்சாலைகளிலும், கப்பல் கட்டுத்துறைகளிலும் யந்திரங்கள் ஓடவேண்டும். ஊர்களில் லக்ஷக்கணக்கான மோட்டார் வண்டிகளும், லாரிகளும் போகவேண்டும், ஆயிரக்கணக்கான நகரங்களில் வீடுகள் உஷ்ணப்படுத்தப்படவேண்டும், விளக்குகள் எரியவும் வேண்டும்.

இதற்கெல்லாம் இந்த எண்ணெய் வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு மோட்டார்கார் 25 மைல் ஓட ஒரு மணிக்கு ஒரு காலன் வேண்டும்; விமானம் ஒன்று ஒரு மைல் போக ஒரு காலன் வேண்டும்; நீர் மூழ்கிக்கு ஒரு மணிக்கு கால் டன் வேண்டும். சண்டைக்கப்பலு (cruiser)க்கு ஒரு மணிக்கு 7½ டன் வேண்டும். 6,000 விமானங்கள் கொண்ட முன்னணிப்படை ஒன்றுக்கு, நாள் ஒன்றுக்குச் சராசரி 2 மணி நேரம் பறப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், மொத்தத்தில் ஒரு நாளைக்கு 3,000 டன்னும், ஒரு வருஷத்துக்கு 10 லக்ஷம் டன்னும் வேண்டும். போலண்டில் ஜெர்மனி 3 வாரம் தான் போர் செய்தது. அதற்கு 21,500,000 டன் எண்ணெய் செலவு. காலஞ் சென்ற கர்ஸான் பிரபு சொன்ன மாதிரி இந்தக் காலத்தில், சண்டைபோட்டு, ஜயிக்கவேண்டுமானால் எண்ணெய்கடல் ஒன்று வேண்டும். நவீன யுத்தமெல்லாம் எண்ணெயைக்கொண்டிருக்கிறது; எண்ணெய்க்காகத்தான். இப்பொழுது ஏதாவது ஒரு அமானுஷ்யமான சம்பவத்தால் திடீரென்று எண்ணெயில்லாமல் போனால் ஜெர்மன் சைன்யங்கள் இருந்தவிடத்திலேயே நின்றுவிடும், ஜெர்மன் விமானங்கள், பாரிசு வாதம் வந்தது போல, சோர்வடைந்து கீழே விழுந்துவிடும். அதன் நீர்மூழ்கிகள் பாதாளத்துக்குப்போய், கடலின் அடியில் உயிரற்றுக்கிடக்கும்.

சென்ற மகாயுத்தத்தில் எண்ணெய் பஞ்சம்வந்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஜெர்மனி சமாதான உடன்படிக்கைக்கு வந்து சரணாகதியடைந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த யுத்தத்தில் போலنديக்கு ஏற்பட்ட விபத்தும் இப்படித்தான். போலண்டிலேயே எண்ணெய்க் கிணறுகளுண்டு; எண்ணெயைச் சேர்த்தும் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இவைகள் எரிந்து, அழிந்துவிட்டதாலும், வெளியிலிருந்து எண்ணெய் வரத்து நின்று விட்டதாலும், கையிலிருந்த எண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு போலண்டு தன்னுடைய விமானங்களை வெளிப் படுத்த முடிந்ததே ஒழிய, யுத்தம் செய்ய முடியாதபோய் சரணாகதியடைந்தது.

ரஷ்யாவோ, பெரியதேசம்தான் பின்லண்ட் சிறியநாடு. சென்ற வருஷத்தில் இவைகளுக்குள் நடந்த சண்டையில் ரஷ்யா, எதிர்பார்த்தபடி, விரைவில் வெற்றி யடைபாததற்குக்காரணம், போர்முனைக்கு வேண்டிய எண்ணெயை, அப்போதைக் கப்போது தாமதமன்னியில் அனுப்ப, ரஷியாவில் போக்குவரத்து சாதனங்கள் இல்லாததுதான்.

ஆகையால் இக்காலத்து யுத்தத்துக்கு எண்ணெய் பிரதானம்; உயிர் நிலை, இதை மனதில் வைத்துப்பார்த்தால் பின் கேட்டிருக்கும் வினாக்களுக்கு விடை எளிதில் கொடுக்கலாம்:—

1. இந்த யுத்தத்தில் ருமேனியாவைப்பற்றி அடிக்கடி பிரஸ்தாபமேற்படக் காரணமென்ன? இந்த தேசம் ஜெர்மனிக்குப் பக்கத்திலிருக்கிறது. அதில் மண் எண்ணெய்க் கிணறுகளிருக்கின்றன.

2. ரஷியாவோடு வியாபாரத்தைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள ஜெர்மனி ஏன் ஆசைப்படுகிறது? ரஷியாவுக்கு பாகுவில் எண்ணெய்க்கிணறுகள் இருப்பதால்தான்.

3. ஆசியா-மைனரைப்படையெடுப்பதாக ஏன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்? அங்கே, இராக், இரான் பிராந்தியங்களில் எண்ணெய்க்கிணறுகள் உண்டு.

4. டச்-ஈஸ்ட்-இண்டீஸ் நாடுகளோடு ஜப்பான் ஏன் கலந்து பேசுகிறது? அங்கிருக்கும் எண்ணெய்க்காகத்தான்.

5. மூவரசு ஒப்பந்தத்துக்கு அமெரிக்கா என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது? ஜப்பானுக்கு அனுப்பிவந்த எண்ணெயை நிறுத்திவிட்டது.

6. வியாபார சம்பந்தமாக ஸ்பெயினும், பிரிடனும் ஏன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டிருக்கின்றன? ஸ்பெயின் வழியாக ஜெர்மனிக்குள் திருட்டுத்தனமாக எண்ணெய் போகாது தடுக்கத்தான்.

7. ஏன் இரவும், பகலுமாய், நாள் தவறாது, ஜெர்மனியிலுள்ள எண்ணெய்க் கிடங்குகளையும், எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் சாலைகளையும், எண்ணெய் உற்பத்திச் சாலைகளையும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கி வருகின்றன? யுத்தத்தை விரைவில் முடிக்கத்தான்.

மண் எண்ணெய் புதிதொன்றுமில்லை. வெகுகாலத்துக்கு முன்னேயே இது வழங்கப்பட்டது. எகிப்தில் இதை சவங்களைப் பதம்செய்ய உபயோகித்தார்கள். பாகு தேசத்தில் ஆலயங்களில், இந்த எண்ணெயை வார்த்து தீபம் ஏற்றப்பட்டது. முதல்முதலாக, பர்மாவில், இந்த எண்ணெய் யுத்தத்தில் உபயோகப்படுத்தப் பட்டது. பர்மாவை பிரிடன் படையெடுத்தபோது ஜாடிகளில் இந்த எண்ணெயை

நிரப்பிக் கொடுத்திவிட்டு, ஜராவதி நதியில் நின்ற பிரிடிஷ் கப்பல்களுக்கு இடையே மிதக்கவிட்டார்களாம்.

மண் எண்ணெயானது, ஏராளமாக எடுக்கப்பட்டு, பெரிய வியாபாரச் சரக்காக ஏற்பட்டதெல்லாம் 1854-முதல், அதாவது, 70 வருஷங்களுக்குள் தான். இந்த வருஷத்தில் பென்ஸில்வேனியா (அமெரிக்கா)வில் டிரேக் என்பவர் முதல்முதலாக எண்ணெய்க்கிணறு ஒன்றைத் தோண்டி எண்ணெய் எடுத்தார். 1871-ம் வருஷத்திலிருந்துதான் பர்மா எண்ணெய் வியாபாரம்; 1910-லிருந்து தான் மெக்ஸிகோ எண்ணெய் வியாபாரம்.

மண் எண்ணெய் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பது இப்பொழுது பெரிய காரியமாய்விட்டது. தங்கச் சரங்கங்கள், வைரச்சரங்கங்கள்போல் மண் எண்ணெய்க்கிணறுகளைத் தேடித்திரிகிறார்கள். தங்க, வைரச்சரங்கங்களைப்பற்றிச் சொல்லும் கதைகளைப்போல், சுவாரஸ்யமான விசித்திரக் கதைகள் இதற்கும் உண்டு. உதாரணமாக அமெரிக்காவில் ராக்பெல்லர் என்பவர் மண் எண்ணெய்க் கிணறுகளால், தன் ஜீவகாலம் முதல் பாதி பாகத்துக்குள் மற்றவரும் ஈட்டாத ஐச்வர்யத்தைச் சேர்த்தார். டி. ஆர்ஸி என்ற ஒரு எஞ்ஜினியர் பெர்ஷியா முழுவதும் எண்ணெய்க் கிணறுகளைத் தோண்டிக்கொண்டு போனார். முதலில் பயன்படவில்லை. பெர்ஷியாவின் அரசருக்கும் இவர்காரியத்தில் கண்டாளிப்பு ஏற்பட்டது. அந்தத் தேசத்தைவிட்டு விலகி, டி. ஆர்ஸி அமெரிக்காவுக்குக் கப்பலேறிப் போகும்போது ஒரு பாதிரியாரைச் சந்தித்து, பெர்ஷியாவில் கிணறுகள் இருக்கக்கூடிய ரகஸ்யங்களடங்கிய பத்திரமொன்றைக் கொடுத்தார். சந்திக்கப்பட்டவர் உண்மையில் பாதிரியாரல்ல; வியாபார காரியஸ்தர். அவர் மூல்யமாய் பெர்ஸிய எண்ணெய் வியாபாரம் வலுத்தது.

எண்ணெய்க் கிணறுகளைக் கண்டுபிடிப்பது எவ்வளவு விரைவையோ அதைப் போல, மண் எண்ணெய் எடுக்கும் தொழிலும். ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கத் தக்கது. யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸில் 70-வருஷங்களுக்குமுன்னால் 70-அடி ஆழமுள்ள ஒரே ஒரு கிணறு தோண்டப்பட்டு, சில பீப்பாய் எண்ணெய் மட்டும் எடுக்கப் பட்டு, 2,000 டாலர் முதல்போட்டு வியாபாரம் சிறிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுதோ இந்தத் தேசத்தில், 318,600 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு 24,000 பீப்பாய் எண்ணெய் ஒருநாள் வீதம், 11,000,000 டாலர் முதல்போட்டு, 1,250,000 கூலி ஆட்களை நியமித்து எண்ணெய் எடுக்கப்படுகிறது. எண்ணெய் எடுப்பதோடு இது நிற்பதில்லை. அதை வேண்டிய இடங்களுக்குக் கொண்டு போகவேண்டும்; சுத்தி செய்யவேண்டும். இவைகளும் பெரிய தொழிலாகி விட்டன. யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸில் எண்ணெயை உற்பத்தி ஸ்தானங்களிலிருந்து, சுத்திசெய்யும் சாலைகளுக்கும், ரயில் எண்ணெய் வண்டிகளுக்கும், எண்ணெய்க் கப்பல்களுக்கும் கொண்டுபோவதற்காக 90,000 மைல் நீளமுள்ள குழாய்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேசத்தில் விவசாயத்துக்கும், ரயிலுக்கும், அடித்தபடியாக மண் எண்ணெய்த் தொழில்தான் முக்கியமானது.

உலகத்திலிருக்கும் முக்கியமான மண்எண்ணெய்ப் பிரதேசங்களும், அங்கு ஒரு வருஷத்தில் எடுக்கப்படும் எண்ணெய்க் கணக்கும் சீமே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எண்ணெய்க்கணக்கு மாறக்கூடியது.

பிரதேசம்.

டன்கள்*

1. யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸ்	...	163,953,200
2. தென்-அமெரிக்கா	...	35,617,334
3. ரஷியா	...	28,403,300
4. இரான்	...	10,195,371
5. டச்-ஈஸ்ட்-இண்டீஸ்	...	7,280,936
6. ருமேனியா	...	6,499,000
7. மெக்ஸிகோ	...	5,271,800
8. இராக்	...	4,294,449
9. டிரினிடாட்	...	2,429,754
10. பர்மா	...	1,018,623
11. கானடா	...	881,783
12. போலாண்டி	...	499,000
13. ஜெர்மனி	...	543,355

உலக தேசப்படத்தைப்பார்த்தால் இந்தப் பிரதேசங்களிலிருக்கிற மிடங்கள் தெரியும். யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸானது உலகத்திலேயே, எண்ணெய்ப்பெருந்த தேசம். காரியின் நாடுகள் உள்பட, தென்-அமெரிக்கா அதற்கு அடித்தபடியாகச் சொல்லலாம். இனி இது, யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸோடு பேட்டி செய்யலாம். யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸ் வெளி நாடுகளான ருமேனியா, ஆசியா-மைனரில் இருக்கும் எண்ணெய் கம்பெனிகளிலும் முதல் போட்டிருக்கிறது. ஆகவே, யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸ், தென்-அமெரிக்கா, மெக்ஸிகோ ஒன்று சேர்ந்து உலகத்திலேயே பிரதான எண்ணெய் வியாபாரிகளாக ஆகும். இதிலிருந்து, யுத்தகாலங்களில் அமெரிக்காவின் நட்பும், உதவியும் எவ்வளவு முக்கியமானதென்பது புலப்படும்.

பிரிடனுக்கு இந்த உதவியும், நட்புமிருப்பதோடு, இராக், பர்மா, கானடா தேசங்களில் சொந்த எண்ணெய்ப் பிரதேசங்களுமுண்டு. பிரிடிஷ் ஆதினத்துக்குட்பட்ட தேசங்களுக்குள் இராக் எண்ணெய் ஸ்தலங்கள் மிகப்பெரியவை. உலகப் பிரஸித்திபெற்றது. இங்கு கிருக்கு என்பது கிணறுகள் இருக்குமிடம்; ஹைபாவென்பது ஏற்றுமதித்துறைமுகம். கிருக்கிலிருந்து எண்ணெயை ஹைபாவுக்குக் கொண்டுபோக 600 மைல் நீளமுள்ள குழாய் போடப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற யுத்தத்தில் இந்த எண்ணெய்ப் பிரதேசத்தை, தனக்கு வேண்டுமென்று பிரான்ஸ் அபேகித்தது. அதற்காக அதன் தேசமாகிய ஸிரியாவுக்குள் இந்த எண்ணெயில் ஒரு பாகம் வருவதற்கு ஒரு கிளை குழாய் ஸிரியாவின் துறைமுகமாகிய திரிபோலிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது, பிரான்ஸ் பிரிந்துவிட்டதினால் இந்தக் கிளைக்குழாய் மூடப்பட்டு விட்டது.

பிரிடன் ஐச்வர்யம் பெருத்த தேசமாதலால் உலகத்தில் எங்குருந்தும் வேண்டிய எண்ணெயை வாங்கிக்கொள்ளலாம். பலமான கப்பற்படை இருப்பதால், கடல் மார்க்கமாய் கொண்டுவருவதிலும் சிரமம் ஒன்றுமில்லை. சேர்த்துவைக்கவும் வேண்டாம். அப்போதைக்கப்போது வேண்டிய அளவு வாங்கிக்கொள்ளலாம். பிரிடனுக்கு வேண்டிய எண்ணெய் ஏழுகடல்கள் வழியாகவும் வருகின்றன. இந்திய, அட்லாண்டிக் ஸமுத்திரங்கள் வழியாகவும், ஸுயஸ், பனாமா கால்வாய் வழியாகவும், கேப்பைச்சுற்றியும் வருகிறது. உலகத்திலே உற்பத்தியாகும் எண்ணெயில் 100-க்கு 75 பாகம் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. அப்பேற்பட்ட அமெரிக்கா, இந்த மகாயுத்தத்தில், பிரிடனுக்கு வேண்டியதை அனுப்ப ஆவலோடும், கவலையோடும் தயாராயிருக்கிறது.

ஜெர்மனி.—ஐரோப்பா கண்டத்திலேயே எண்ணெய் விளைவு அதிகமாய்க் கிடையாது. இந்தக் கண்டத்துக்கு இது ஒரு பெரும் குறைவு. ஆகையால் ஜெர்மனிக்கு எண்ணெய் விபத்து அதிகம்தான். சமாதான காலத்தில் அமெரிக்கா, இராக், டச்-ஈஸ்ட்-இண்டீஸ் தேசங்களிலிருந்து வாங்கிவந்த எண்ணெயெல்லாம், இப்பொழுது, பிரிடன் போட்டிருக்கும் முற்றுகையால் நின்றுவிட்டது. ஜெர்மனி ஒரு சிறு பாகம் நிலக்கரியிலிருந்து எண்ணெய் செய்கிறது. பிடித்துக் கொண்ட போலண்டில் சில கிணறுகள் உண்டு. மற்றபடி வேண்டிய எண்ணெய் எல்லாம் ரஷியாவிலிருந்தும், ருமேனியாவிலிருந்தும் வரவேண்டியதுதான்.

ரஷியா.—ரஷிய எண்ணெய் காஸ்பியன் கடல் கரையிலிருக்கும் பாகுவில் எடுக்கப்பட்டு கருங்கடல் துறைமுகமாகிய பாபேயில் ஏற்றுமதியாகிறது. ஏற்கனவே ரஷியாவில் எண்ணெய் உற்பத்தி அதிகம்தான். மேலும் 1932-ல் விளைந்தது 21,400,000 டன்; 1938-ல் 30,100,000 டன்னுக்கு அதிகப்பட்டுவிட்டது. மூன்றாம் 5 வருஷ திட்டப்படி 1940-ல் 360 லக்ஷம் டன்னும், 1942-ல் 480 லக்ஷம் டன்னும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் முடிவில் எவ்வளவு எண்ணெய் எடுப்படுமோ தெரியவில்லை: சந்தேகம்தான். அதோடு, ஜெர்மனிக்கு வேண்டிய வரையிலோ, அல்லது சிறிது பாகமோ ரஷியாவால் கொடுக்கமுடியாது. உள்நாட்டு விவசாய யந்திரங்களுக்கும், சைன்யங்கள் உபயோகப்படுத்தும் யந்திர சாதனங்களுக்கும், தன் எண்ணெயெல்லாம் ரஷியா எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. இன்னும் ரஷியாவின் பல துறைகளில் முன்னேற்றத்துக்காக உற்பத்தியாகும் எண்ணெயெல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது.

ரஷியாவுக்கு தன் எண்ணெயில் ஒரு பாகம் ஜெர்மனிக்குக் கொடுக்க மனம் இருந்தாலும் கொண்டுபோக சாதனங்கள் சரியாயில்லை. ரஷியாவிலிருந்து ஜெர்மனிக்குச் செல்ல மூன்று மார்க்கங்கள் தானுண்டு. ஒன்று பால்டிக் கடல், இரண்டி கருங்கடல் வழியாக, டான்யூப் நதி, மூன்று ரயில்பாதை. பால்டிக் ஒரு கோடியிலும், பாகு எண்ணெய்க் கிணறுகள் மற்றொரு கோடியிலும் பிரிந்து, வெகு தூரத்திலிருப்பதாலும், கடல் அநேக மாதங்களில் உறைந்து போவதாலும், பால்டிக் அனுகூலமாயில்லை. கருங்கடல் மார்க்கம் இப்பொழுது ஜெர்மனிக்கு

நிர்ப்பயமான இடமில்லை. கருங்கடலில் ஓடும் எண்ணெய்க்கப்பல்கள் விசாலமானவை. இவைகள் டான்யூப் நதியில் மாட்டிக்கொள்ளும். சிறு கப்பல்களுக்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் கிடையாது. ரயில் பாதையும் கஷ்டம்தான். வெகுதூரம் செல்லவேண்டும். ஜெர்மன் ரயில் பாதை ஒரு அகலம். ரஷிய ரயில்பாதை மற்றொரு அகலம்: இரண்டு ரயில்வேயிலும் எண்ணெய் வண்டிகள் போதுமானதில்லை. சில மாதங்களில் பனியால் போக்கு வரத்து தடைப்படுகிறது. யுத்த காலத்தில் ஏராளமான எண்ணெய் வெகு விரைவாய் கொண்டுபோகவேண்டும். இதற்கு இந்த ரயில் பாதை சிறிதுகூடப் பிரயோசனமில்லை.

மற்றொரு விஷயமும் இருக்கிறது. ரஷியாவுக்கு ஜெர்மனியிடத்தில் எப்போதும் சந்தேகமும், பயமுமுண்டு. மேலும் இராக், இரான், எண்ணெய்க்கும் பெர்ஷியன் குடாக்கடலில் ஒரு துறைமுகத்திற்கும் ஆசை ரஷியாவுக்கு உண்டு. ஆகையால் இப்பொழுது பிரவேசிக்காவிட்டாலும், இனி யுத்தத்தில் சேர நோக்கங்கொண்டு சொந்த எண்ணெயை ஜெர்மனிக்கு விற்காதிருக்கலாம். மத்திய கிழக்குப்பிரதேசங்களில் ஸூயஸில் கவத்திருக்கும் பிரிடிஷ் துருப்புகள் ரஷிய ஆக்ரமத்துக்கு இடங்கொடுக்கமாட்டார்கள் தான். ஆனால் ஆசை யாரை விட்டது?

ருமேனியா.—ஆகவே கார்பேதியன் மலைச்சாரலில், பிளோயஸ்டியில் ஊறும் எண்ணெயைத்தான் ஜெர்மனி பூராவாக நம்பியிருக்கிறது. இந்த எண்ணெய்-நிலயங்கள் ருமேனிய கவர்ன்மெண்டு ஆதினத்திலிருந்தாலும், அங்கிருக்கும் ஆஸ்திரா ரோமேனா (155,640 டன்கள்), ஸ்டியூவா ரோமேனா (270,274 டன்கள்) கம்பெனிகள் அயல்நாட்டாரைச் சேர்ந்தது. இவைகளில், 100-க்கு 23 பங்கு பிரிடன் முதல் போட்டிருக்கிறது.

ஜெர்மனிக்கு ருமேனிய எண்ணெய் விற்கவேண்டுமென்று உடன்படிக்கைகள் இருப்பது உண்மையே. ஆனால், ருமேனியாவில் எண்ணெய் உற்பத்தி சமீபத்தில் 165 லக்ஷம் டன்னிலிருந்து 135 லக்ஷம் டன்னுக்குக் குறைந்துவிட்டது. அதோடு 'கரோல்' அகழி வெட்டியதிலிருந்து உள்நாட்டுத் தேவையும் அதிகமாய்விட்டது. வெளிநாட்டுக் கம்பெனிக்காரர்களுக்கும், பிரான்ஸ், இதாலி, ஹங்கேரி, கிரீஸ், எகிப்து முதலான வழக்கமாய் வாங்கிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கும் கொடுத்தாகவேணும். அங்குள்ள எண்ணெய்க்கப்பல்களில் பாதி அயல்நாட்டுக் கம்பெனிகளைச் சேர்ந்தது. டான்யூப் நதிக்கரையில் சேர்த்துவைக்க எண்ணெய்க்கிடங்குகள் குறைவு. எண்ணெய்க்கப்பல்கள் பெரியவைகளாதலாலும், பாரமதிகமானதினாலும், மெள்ளத்தான் செல்லும். மாரிகாலத்தில் சில மாதங்களுக்கு டான்யூப் பில் போக்குவரத்து நின்றுவிடும். ஜெர்மனிக்கு ரயில் எண்ணெய்வண்டிகள் வெகு சில. பிரிடன் இரவல் வாங்கிக்கொள்ளும் வண்டிகளைத் திருப்பிக்கொடுப்பதும் இல்லை. ஒருசமயம் இந்தமாதிரி அட்மிரல் ஹார்தி கொடுத்தவிட்டி நஷ்டப்பட்டதுண்டு.

சமீபத்தில் பொய்க்குற்றம் சாட்டி ருமேனியாவிலிருந்த பிரிடிஷ் மக்களை, ஜெர்மனி துன்பப்படுத்திக் கைதுசெய்ததெல்லாம் இந்த எண்ணெய்க்காகத்தான், 'வியென்னா உடன்படிக்கை', கரோலை விரட்டியது, நாஸிப்படைகள் மெள்ள மெள்ள ருமேனியாவுக்குள் துழைந்து தேசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது, எண்ணெய்க் கிணறுகளை பந்தோபஸ்து செய்ய, நிலபிரங்களை அவஸர அவஸர மாக வைத்ததெல்லாம் இந்த எண்ணெய்க்காகத்தான். கதைகளில் லாங்ஜான் ஸில்வர் என்பவன் புதைபொருளெடுக்கப்போன வெறியைக் காட்டிலும் அதிக வெறிபிடித்து ஜெர்மனி எண்ணெய்க்கு அலைகிறது.

இப்பொழுது ஜெர்மனிக்கு வருஷத்துக்குத் தேவையான எண்ணெயும். கிடைக்கக்கூடிய அளவும் சீமே காணலாம்;—

A. தேவை.

(1) சமாதானகாலத்தில்.

	டன்கள்.
ஹிட்லர் பிடித்திருக்கும் ஜெர்மன் தேசம் ...	8,000,000
பிரான்ஸ் ...	7,000,000
இதாலி ...	3,500,000
ருமேனியா ...	1,900,000
ஹாலாண்டி ...	1,600,000
டென்மார்க் ...	900,000
பெல்ஜியம் ...	700,000
பலவகைத் தேவை ...	1,200,000
	24,800,000

(2) யுத்தகாலத்தில்—யுத்தத்துக்கு.

இது யுத்தம் நடக்கும் விதத்தைப்பொறுத்தது.	
வருஷத்தில் 100 லக்ஷம் டன்னிலிருந்து 2000 லக்ஷம்வரையில் தேவையிருக்கலாம்	12,000,000
மொத்தம் ...	
	36,800,000

B. கிடைப்பது.

	டன்கள்.
(1) ருமேனியா ...	6,000,000
(2) நிலக்கரியிலிருந்து உள்நாட்டு உற்பத்தி ...	5,000,000
(3) பிரான்ஸ் முதலான இடங்களிலிருந்து ...	1,000,000
	12,000,000

ஆகவே, சமாதான காலத்தில் 24,800,000 டன்னும், யுத்தத்துக்கு 12,000,000 டன்னும் வேண்டியிருக்க ஜெர்மனிக்குக் கிடைப்பது 12,000,000 டன் தான்.

1. மேல் கொடுத்திருக்கும் கணக்கில், ருமேனியா தன் எண்ணெயின் முழுபாகத்தைக்கொடுத்து விடுவதாகவும், வழக்கம்போல் அதிக எண்ணெய் ருமேனியாவில் விளைவதாயும் ஜெர்மனிக்குச் சாதகமாய் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

2. பிரான்ஸ் முதலிய தேசங்களைப் பிடித்துக்கொண்டதிலிருந்து ஜெர்மனிக்கு எண்ணெய்ச் செலவு அதிகமாய் விட்டது.

3. உள் நாட்டில் செய்யப்படும் எண்ணெய் இரண்டு வாரச்சண்டைக்குக் கூடப்போதாதது.

ஜெர்மனி இந்த எண்ணெய்ப் பஞ்சத்துக்கு என்ன செய்யும்? ஒன்று, ஏற்கனவே, சமாதான காலங்களில் எண்ணெயைச் சேர்த்து வைத்திருக்கலாம். மற்றொன்று, பொதுஜனங்கள் உபயோகிக்கும் எண்ணெயில் ஒரு பாகம் மிச்சப்படுத்தலாம்.

சமாதானகாலத்தில், ஜெர்மனி உற்பத்தி செய்த எண்ணெயும் வாங்கிய எண்ணெயும் 8,250,000 டன்னென்று கணக்கிடலாம். சண்டையை முன்னிட்டு, 1937, 1938-ல் அதிக எண்ணெயை மீதப்படுத்தியிருக்கவேண்டும். ஆனால் ஆஸ்திரியா முதற் கொண்டு, பிரான்ஸ் வரையில் நடந்த யுத்தங்களால் சேர்த்து வைத்த எண்ணெய் குறைந்திருக்கவேண்டும்.

ஜெர்மனி கைவசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளில் இருந்த எண்ணெயை இப்பொழுது அபகரித்துக் கொள்ளலாமென்பது உண்மையே. ஆனால் இதில் அதிகமாய்க் கிடைக்காது. உதாரணமாக, டென்மார்க்குக்கு வருஷத்துக்கு 200,000 டன் வேண்டும். இதை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டாலும், ஒரு வாரச்சண்டைக்குக்காணாது. நார்வேயிலும், ஹாலாண்டிலும், கையிலிருந்த எண்ணெயை எல்லாம், ஜெர்மானியர் படையெடுத்து எடுத்துக்கொள்வதற்குள் கொளுத்தி விட்டார்கள்.

உள் நாட்டுப் பொதுஜன உபயோகத்துக்கு வைத்திருக்கும் எண்ணெயில் செட்டு செய்வது மற்றொரு உபாயமாகும். ஆனால் இவ்விதம் மூன்றில் ஒரு பங்கு மிச்சப்படுத்தினாலும் ஒரு மாதச்சண்டைக்குக்காணாது.

இந்தச் செட்டெல்லாம் கடைத்தேரூது. ஜெர்மனி என்ன செய்யப்போகிறது?

1. ரஷியாவிலிருந்து கிடைக்காது. ஏனென்றால், வீற்க எண்ணெய் மில்லை; தாமதமாய்த்தான் கிடைக்கும்.

2. ருமேனியாவிலிருந்தும் வேண்டிய அளவு கிடைக்காது. அங்கே, உற்பத்தியே, குறைந்து விட்டது.

3. சொந்த உற்பத்திச் சாலைகளிலிருந்து கிடைப்பதற்கில்லை. பிரிடிஷ் விமானங்கள் அவைகளைத் தகர்க்கின்றன.

4. இராக்கில் 40 லக்ஷம் டன் எடுக்கப்படுகிறது, பிதேன் கவரன் மெண்டும், ஸிரியா கவரன்மெண்டும் இஷ்டப்பட்டாலும் இது கிடைக்காது. இரானில் 100 லக்ஷம் டன் கிடைக்கிறது. அதில் ஒரு சொட்டுக்கூட வராது. பிரிடிஷ் யுத்தக்கப்பல்கள் தடுத்துவிடும்.

5. டார்டனெஸ் பாதையாகவும் ரஷிய எண்ணெய் வரமுடியாது. அங்கே துருக்கி காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

6. ஸ்பெயின் அதிகாரிகளோடு கூடிக்கூடிப் பேசினாலும் ஸ்பெயின் வழியாக யும் வராது. ஏனென்றால் பிரிடிஷ் கப்பல் சீட்டு இல்லாது எண்ணெய் ஸ்பெயினுக்குள் வரமுடியாது.

7. அமெரிக்காவிலிருந்து கிடைக்காது. அமெரிக்கா விற்காது.

8. டச்-ஈஸ்ட்-இண்டஸ்ட்ரிலிருந்தும் வராது. ஏனென்றால் பிரிடன் முற்றுக்கை போட்டுவிட்டது.

சேர்த்துவைத்த எண்ணெய் எத்தனை நாள் தான் காணும்? கொஞ்ச காலத்துக்குள் எண்ணெய்த் தொட்டிகளைச் சுரண்டி வரண்டவேண்டியதுதான். சென்ற யுத்தத்தில் 1917-ல் நடந்தபடி எண்ணெய்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, சரணாகதி அடையவேண்டியதுதான்.

இந்த யுத்தம் எண்ணெயைப்பொறுத்தது. எண்ணெய் ஒரு பொருள் பெற்ற சரக்காயிருப்பதோடு, யுத்தத்தை நடத்த ஒரு முக்கிய கருவியாயுமிருக்கிறது. எண்ணெய் வரத்தை நிறுத்திவிட்டால், சண்டையில்லாமலே, நிச்சயமாய் நாஸிகளை வென்றுவிடலாம். ஜெர்மனியின் எண்ணெய் சாலைகளிலும், கிடங்குகளிலும் பிரிடிஷ் விமானிகள் போட்டுவரும் ஒவ்வொரு வெடியும் ஜெர்மனியின் பலத்தைக் குறைத்துவருகிறது. அப்பேற்பட்ட சமயம் சீக்கிரம் ஏற்படப் பிரார்த்திப்போம். ருமேனியாவில் இப்பொழுது பூகம்பங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கிருக்கும் நிரபராதியான ஜனங்களைக் கொல்லாது, பக்கத்திலிருக்கும் எண்ணெய்க் கிணறுகளைப் பூகம்பம் இடித்துவிட்டால் ஜெர்மனியின் கொட்டமெல்லாம் உடனே அடங்கிவிடும்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(7-11-40 லிருந்து 14-11-40 வரை).

மிஸ்டர் சர்ச்சிலின் யுத்த விமர்சனம்.

நவம்பர் 5-ல் காமன்ஸ்சபையில் பிரிடிஷ் பிரதம மந்திரி யுத்த-விமர்சனம் செய்து பேசியதிலிருந்து சில பாகங்கள் கீழே மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றிய கட்டுரையொன்று “மிஸ்டர் சர்ச்சிலின் அழுத்தமான பேச்சுகள்” என்ற தலைப்பையின்கீழ் மற்றொரு பக்கத்தில் பார்க்கலாம்:—

“ஸெப்டம்பர் 4-ம் தேதியன்று ஹிட்லர், நாம் கீழ்படியாவிட்டால் நம் முடைய ஊர்களைச் சுட்டுக் கொளுத்திவிடுவதாகச் சொன்னார்”. தன்னால் முடியுமென்று நினைத்தாரென்பதற்கும் சந்தேகமில்லை.

ஆனால், அவர் நினைத்தபடி நம்முடைய நகரங்கள் இடிபடவில்லை; ஸ்திரமாய் நிலவெளியில் நிற்பதோடு, நகரவாஸிகள் தங்களுள் முழு ஊக்கத்தோடு தங்கள் வேலைகளைப் பார்த்துவருகிறார்கள்.

இதுவரையில் விமான எதிர்ப்பால் இறந்த பொதுஜனங்கள் 14,000, காயமடைந்தவர்கள் 20,000, இவர்களில் 5-ல் 4-பேர்கள் லண்டன்வாஸிகள். சிப்பாய்களில் இறந்தது 300-பேர்கள்தான், காயமடைந்தவர்கள் 500” இதுதான் ஹிட்லரின் ராணுவங்களைத் தாக்கும் யுத்தம்.

வீடுகள் பல பழுதாய்விட்டது வாஸ்தவம்தான். ஆனால், இன்ஷியூரன்ஸால் அதை ஈடு செய்துவிடலாம். அபாய அறிவிப்பால் சற்றுநேரம் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டதைத் தவிர விமானங்கள், யுத்த தளவாடங்கள் உற்பத்திக்குத் தடையொன்றுமில்லை. இதை இப்பொழுது ஈடுசெய்யவேண்டும்.

சிலதினங்களுக்குமுன், ஒரு இரவு நான் சற்றிப்பார்க்க வெளியே போன போது தலைக்கவசமணிந்த சிலர்கள் ஒரு வாயிற்படியில் நின்றுகொண்டு பேசுவதைப் பார்த்து, எதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். ஆழ்ந்த கடித்த குரலோடு ஒருவன், “விட்டுவிடாது நடத்திக்கொண்டுபோனால் நம் செய்கை உன்னதமாகும்” என்றான்.

இந்த மாரிகாலத்துக்கு இந்த வார்த்தைகளை நம் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்த மாரிகாலம் வரும்போது, அதற்குத் தகுந்த யோசனைகள் செய்வோம்.

எதிரியானவன், தன் முழுபலத்தோடு நம்மை எதிர்த்துப்பார்த்தானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஹிட்லர் உத்திரவுப்படி அவர் விமானிகளும் சண்டை செய்துதான் பார்த்தார்கள். ஆனால், வரவர எதிர்ப்பு அசந்துவிட்டது.

ஸெப்டம்பர் முதல்வார எதிர்ப்பில் 6,000-பேர்கள் சேதம். அக்டோபர் கடைசிவாரத்தில் சேதம் 2,000-பேர்கள் தான்.

விமான அபாயத்தைக்காட்டிலும் அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் நீர்மூழ்கி களால் ஏற்படும் விபத்து அதிகமாகவிருக்கிறது. நம்முடைய கப்பல்கள், விமானங்கள் எண்ணெய், கரி எடுத்துக்கொள்ள அயர்லாந்து இடம் கொடுக்க மறுப்பது விசனிக்கத்தக்கது. நம்முடைய கேஷமத்துக்கும், அயர்லாந்தின் கேஷமத்துக்கும் கடல் வியாபாரப் போக்குவரத்து நிற்கக்கூடாது. இந்த சிரமமான வேளையில் எதையும் தாங்கிக்கொள்ள நமக்கு முடியுமென்றாலும் அயர்லாந்து இப்படிச்செய்வது அழகல்ல.

இங்கிலாந்தைப் படையெடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் அபாயகரமான இச்சமயத்திலும் கப்பல்கள் ஏற்றிப்போகாமளவுக்கு சைன்யங்களை அனுப்பி, நம்முடைய உள்நாட்டுச் சைன்யங்கள் வைத்திருக்கும் அத்தியாவசியமான அருமையான யந்திர-தளவாடங்களையும் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

ஜெர்மனியால் தோற்கப்பட்டு, இதாலியின் சூழ்ச்சிக்குள் பிரான்ஸ் அகப்பட்டுக்கொண்டதிலிருந்து, ஸிரியா, டியூனீஸ், அல்கீரியா, மொராகோவில் இருந்த பிரஞ்சுத் துருப்புகளும், பிரஞ்சு கப்பற்படையும், ராணுவ நிலையங்களும் நமக்கெல்லாதுபோய்விட்டன.

இந்தப்பெரிய நஷ்டத்துக்கு நிவர்த்தியே இல்லாதுபோயிருக்கும்.

லிபியாவில் வைத்திருந்த இதாலிய சைன்யம் பிரிடிஷ் சைன்யத்துக்கு அதிகமாய் நைல்-தீர்த்தையும், ஸூயஸ் கால்வாயையும் அடித்துக்கொண்டுபோய் விடும்போலிருந்தது.

ஆனால், அங்கே வைத்திருக்கும் நம்முடைய சைன்யங்கள் இப்போது வலுத்துவிட்டன.

இவைகளொடு இப்பொழுது, மற்றொரு புதுக்காரியம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. எம். லவால், ஹிட்லரோடு கிராம்-லாலனத்தைச் செய்வதைப் பார்த்து சகியாமலோ, அல்லது கொள்ளை நோக்கத்தோடோ, இரக்கமின்றி, சிறுதேசமாகிய கிரீஸை முஸலோனி படையெடுத்திருக்கிறார்.

கண்யமாய் ஜீவிக்க விரும்பி, கிரேக்க அரசரும், மந்திரியும், பிரஜைகளும் சண்டையிலிறங்கிவிட்டார்கள்.

இங்கிலீஷ் கால்வாய்க்கு அக்கரையில் நம்மை எதிர்க்க ஒரு சைன்யம் நிற்கிறது. இதைக்காட்டிலும் பெரிய மற்றொரு சைன்யம் லிபியா பாலைவனத்தில் நிற்கிறது. இவைகளை நன்றாய் நிதானித்துக் காரியங்களை நடத்தவேண்டும்.

நாம் இந்த இக்கட்டில் செய்யக்கூடியது ஒன்றுதான். நம்மால் முடிந்தவரையில் சண்டைசெய்து பார்த்துவிடுவோம்."

ஹிட்லரின் பிரஸங்கம்.

1923-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாளி இயக்கத்தின் வருஷாந்திரக் கொண்டாட்டம் லோவன்பிராவில் நடக்கும்போது ஹிட்லர் பேசப்போவதாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஆனால், மறுநாள் காலைவரையில் பேச்சு வெளிவரவில்லை. ரேடியோ நிலையங்கள் முன்னிரவில் மூடப்படுவதாலும், பிரஸங்கம் ரிகார்டு செய்வதில் ஏதோ பிசுபேப்பட்டதாலும் ஹிட்லர் பிரஸங்கம் குறிப்பிட்டகாலத்தில் ஒலி பரப்பப்படவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், உண்மை வேறாயிருக்கலாம். இந்தக் கொண்டாட்டக்காலத்தை எப்படியோ தெரிந்துகொண்டு ஹிட்லருக்கும் அவருடைய சகாக்களுக்கும் புத்தி கற்பிக்க அன்று இரவு அனுகூலமாய் இருக்க பிரிடிஷ் விமானிகள் 600 மைல் பறந்து கொண்டாட்டம் நடக்கும் முயூனிக்குக்குச் சரியாக இரவு 8 மணிக்கு, பிரஸங்கம் நடக்கும் சமயத்துக்கு வந்து கொண்டாட்ட மாளிகைக்குச் சமீபத்திலுள்ள ரயில்வேஸ்டேஷனில் குண்டுகளை வீச, அவைகளில் ஒன்று பக்கத்திலிருந்த சாராயக்கிடங்குக் கட்டடத்தில் விழுந்து நெருப்புப்பிடித்துக்கொண்டது. இதைக்கண்டு பயந்து ஹிட்லர் இரும்புக்கவசம்போட்ட வண்டியில் ஏற வண்டி பூமிக்குள் சாங்கவழிக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

மிஸ்டர் சேம்பர்லின் காலஞ்சேன்றார்.

ஹிட்லர் அட்டேழியம் செய்தும் ஐரோப்பாவில் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட பகிரதப் பிரயத்தினம் செய்த மகாநுபாவரிவர். முயற்சி பயன்படாது போனாலும் இவரால் ஒரு வருஷத்துக்குச் சண்டையை ஒதுக்கிவைக்க முடிந்தது. பிரிடனுக்கும் யுத்த முஸ்திப்புகள் தயாரிக்க ஒரு வருஷகாலம் வாய்த்தது. மிஸ்டர் சர்ச்சில் சொன்னபடி "நாமொன்று நினைக்க, அதற்கு விரோதமாய் உலகம் புரளும் காலத்தில் வசித்ததால் மிஸ்டர் சேம்பர்லின் கொண்ட ஆசைகள் வீணாய் போயின. அப்படியானாலும் அவர் மனிதனுக்கு இருக்கவேண்டிய சிலாக்கியமான, பரோபகாரமான தர்மங்களைச் சலிக்காது அப்பியசித்தார். சமாதானம், சமாதானத்துக்காக உழைத்தல், சமாதானத்தை நாடுதல் இவைகளையே அவர் தன்னுடைய முக்கிய தர்மங்களாகக் கொண்டார்.

"இப்படி யிருக்க ஹிட்லர் சமாதானத்துக்காகத்தான் பாடுபடுவதாகப் பேத்துகிறார். மிஸ்டர் சேம்பர்லின் சுவக்குழியில் மனதைச் செலுத்தி, சமாதான மூர்த்தியான அவரை நினைத்து மௌனமாயிருப்பதுதான் இந்தச் சமயத்துக்குச் சரியாகும்."

எம். மொலாடாவின் வருகை.

32-உத்தியோகஸ்தர்கள் புடைசூழ, ரஷிய அயல் நாட்டு மந்திரி பெர்லினுக்கு வந்தார். இதில் ஒரு விசேஷத்தையும் காணோம். ஒரு சமயம் அமெரிக்காவுக்கும், பிரிடனுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற மாதிரி வியாபார உடன்படிக்கைப் பேச்சுகள் நடந்திருக்கலாம். இதை ஜெர்மன் பத்திரிகைகள் 'உலகத்தில் ஏற்படாத

ஆச்சரியமென்றும், ராஜ்யதந்திர-வெற்றியென்றும் பிரமாதப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றன. பெர்லினில் அலங்காரங்கள் பலமாயிருக்கின்றன. பிரிடிஷ் விமானங்கள் போய் கெடுக்காமலிருக்கவேண்டும்.

கிரீஸ்.—டேவிட் என்ற சிறுவனுக்கும் கோலியாத் அரக்கனுக்கும் முற்காலத்தில் நடந்த சண்டையைப்போல் இப்பொழுது கிரீஸாகிய சிறு தேசத்துக்கும் இதாலிக்கும் யுத்தம் நடக்கிறது. கிரேக்க துருப்புகளின் சாமர்த்தியத்தால் கோரிட்ஸாவில் இதாலியருக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டது. பிண்டஸ் பார்சத்தில் இதாலிய துருப்புகள் சின்னாபின்னமாய் அலுப் பிரவாகத்தில் அநேகர் முழுது, குளிராலும் பசியாலும் உயிர் நீத்து, மலங்காடுகளிலுள்ள ஒளய்க்கும் கரடிகளுக்கும் இரையானார்கள். 2,000 பேர்கள்போல் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிரேக்கிய விமானப்படைபயம், சிறியதாயிருந்தாலும், பிரிடிஷ் விமானப்படையின் உதவியைக்கொண்டு ஒன்றுக்கு ஒன்பதாக எதிரியை தவம்ஸம் செய்து பெரும் கீர்த்தியை அடைந்து விட்டது.

மிதிலீனி, கியாஸ், கிதேரா இடங்களுக்கு பிரிடிஷ் துருப்புகள் வந்து விட்டன. கிரீடிஸ் இறங்கியிருக்கும் சைன்யங்களால் டாடிகானீஸ் தீவுகளுக்குப் போக்குவரத்து நின்றுபோய்விட்டது.

பிரின்டிஸியிலும், பாரியிலும் இதாலியத் துருப்புகள் ஆல்பேனியாவுக்குப் போகத் தயாராயிருக்கின்றன. இந்த இடங்களிலும், பிரியூஸ்மில்லான், டியூரின, ஒட்ராண்டோ, டாரண்டோ, பிரின்டிஸி இடங்களிலும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் படையெடுத்தன. ஸார்டீனியாவிலுள்ள காக்லியாரி பென்ற விமானக்-கப்பல் நிலயத்தில் குண்டிகள் வீசப்பட்டன.

கிரீஸின் மேற்குக்-கரையெல்லாம் பிரிடிஷ் கப்பல்கள் பாராக்கொடுக்கின்றன. ஒரு இதாலியக் கப்பலாங்கு அங்குகானோம்.

மஸேராவில் நடந்த ஒரு சம்பவத்திலிருந்து இதாலியின் மூடத்தனம் வெளிப்படுகிறது. இதாலியத் துருப்புகள் அங்கிருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு இதாலிய விமானங்கள் மாவையும், கால்நடை-தீனியையும் கொண்டுபோய்ப் போட்டன. இதாலியர்கள் அந்த ஊரைவிட்டு ஏற்கனவே ஓடிவிட்டதால் இவைகளை கிரேக்கியர்கள் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

ஆல்பேனியத் துருப்புகள் பின்புறத்தில் கலகம் செய்வதால் இதாலியருக்கு முழுச் சைன்யத்தையும் கிரீஸுக்கனுப்பமுடியவில்லை. ஸாடன் என்ற புது சேனாதிபதியை இதாலி அனுப்பியதிலிருந்து ஏற்கனவே நடந்த சண்டையில் இதாலி தோற்றிருப்பது வெளியாகிறது. தங்களுக்கு முடியவில்லையென்று ஜெர்மனியின் உதவியை இதாலியர்கள் நாடுவதாகவும் பிரஸ்தாபம்.

பிரியூஸ், பாவிரான் குடாக்கடல், வோலோ (பாதுகாப்பில்லாத ஊர்) லாரிஸ்ஸா, பாட்ராஸ், ஆதன்ஸ், காரின்த் முதலிய ஸ்தலங்களை இதாலி விமானங்கள் எதிர்த்தன.

வட ஆபிரிக்கா.—தென் ஆபிரிக்கா விமானங்களால் 8-ம் தடவை நெகல்லி தாக்கப்பட்டது. கஸாலாவைச் சுற்றி பிரிடிஷ் படைகள் பாராக்கொடுக்கின்றன. பார்டியா, மாலிலா, கார்ன்-எல்-கிரேன், ஸிவா-ஓயஸிஸ் முதலிய இடங்களை பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கின. ஒரு பிரிடிஷ் படையும் சில விமானங்களும் சேர்ந்துகொண்டு, திடீரென்று எதிர்த்து முக்கால் மணிநேரத்துக்குள், அபிஸ்னியாவுக்கும், ஸூடானுக்கும் பொதுஎல்லையிலிருக்கும் முக்கிய ஸ்தலமாகிய கலா பாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டன. இதில் இந்தியத் துருப்புகள் போர் செய்து கீர்த்தி பெற்றன. இந்த ஊரைத் திருப்பிப்பிடிக்க பலத்த பிரயத்தனங்கள் நடந்தாலும், இன்னும் ஊர் பிரிடன் கையில் தானிருக்கிறது.

பிரெஞ்சு-ஈக்வடோரியல்-ஆபிரிக்கா.—இதுவரையில் விஷிக்கு அடங்கி இருந்த லாம்பீன் நகரத்தார்கள் இப்பொழுது ஜெனரல் டிகாலுக்குச் சரணாகதி செய்துவிட்டார்கள். காபோன்-காலனியின் தலைநகரான லிபரவில்லேக்கும், பிரிடிஷ்-கப்பல்-படை உதவியைக்கொண்டு டீ-கால் வந்துவிட்டார். விஷி கவர்ன்மெண்டு சொல்லுகிறபடி, அந்தச் சமயத்தில் பிரிடிஷ் கப்பல்கள் சண்டையொன்றும் செய்யவில்லை. டீ-காலின் கப்பல்கள் இரண்டு (ஸாவ்ரோனான்-டி-பிராஸா, கம்மண்டான்-டாமியி) லிப்ரவில்லேக்கு வந்தபோது விஷி நீர்மூழ்கி ஒன்று (பான்ஸலே) பிரிடிஷ் யுத்தக்கப்பல் ஒன்றை மூழ்க்கப்பார்த்தது. அதற்குத் திருப்பி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டபோது இந்த நீர்மூழ்கி தானாகவே வெளிக்கிளம்பித் தன்னையேதான் உடைத்துக்கொண்டது. சண்டை ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

லிப்ரவில்லே பிடிபட்டதிலிருந்து பிரெஞ்சு-ஈக்வடோரியல்-ஆபிரிக்கா முழுவதும் ஜெனரல் டீ-காலுக்கு சவாதீனமாய் விட்டது.

யுகோ-ஸ்லாவியா.—செவ்வாய்க்கிழமையன்று மொனாஸ்டீர் நகரத்துக்கு 10 அயல்நாட்டி விமானங்கள் வந்து குண்டுகளைப் போட்டு, 9 பேர்கள் இறந்து, 21 பேர்கள் காயப்பட்டார்கள். விமானங்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தனவென்று கண்டுபிடிக்க நிபுணர்கள், வெடிகள் விழுந்த ஸ்தலத்துக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அச்சுநாடுகளுக்கு விரோதியாயிருந்த ஜெனரல் நெடிச் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டார். அச்சுநாடுகளைச் சமாதானப்படுத்த இவ்விதம் செய்து இருக்கலாம்.

ருமேனியா.—5 நியிஷ்நேரம் பூகம்பம் ஏற்பட்டு ருமேனியாவில் பலத்த சேதம் உண்டாய்விட்டது. இன்னும் பூகம்பம் உண்டாய்க்கொண்டிருக்கிறது. அரண்மனை, அமெரிக்க-தூதர் மாளிகை, ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் சேதம்.

ஆகாயத்தை அளாவியிருந்த கார்ட்டன்-கட்டம் இடிந்துவிழுந்து 200 பேர்கள் புதைபட்டார்கள். சில எண்ணெய் ஸ்தலங்கள் பழுதாயின.

தூர-கீழ்-பிரதேசம்.—மடாங்கைப் பிடித்துக்கொண்டு, யாங்சோவையும், இசாங்கையும் சீனர்கள் தாக்குகிறார்கள். நான்ட்ஸென்க்வானிலிருந்து ஜப்பானியரை விரட்டி விட்டார்கள். ஒரு ஜப்பானிய யுத்தக்கப்பலை நவம்பர் 7-லும் ஒரு வியாபாரக்கப்பலை நவம்பர் 9-லும் மூழ்கடித்துவிட்டார்கள்.

அமெரிக்கா.—பிரிடனுக்குச் செய்யும் உதவியை அதிகப்படுத்த பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார். நடுநிலை வகித்தல் கடன் கொடுத்தல் இவைகளின் சம்பந்தமான சட்டங்களை பிரிடனுக்கு அனுசூலப் படும்படிமாற்றவும், விஷி அரசாங்கத்தை அங்கீகரிக்காமலிருக்கவும், ஜெர்மனி பிடித்த நாடுகளுக்கு ஹூவர் திட்டப்படி ஆகாராதிகள் போகாது தடுக்கவும் யோசனைசெய்ய ஜனங்களைக்கலந்து கொள்ளப்போகிறார். இனி யுனெடெட்-ஸ்டேட்ஸில் உற்பத்தியாகும் யுத்த-தளவாடங்களில் பாதி பிரிடனுக்குக் கொடுக்கப்படும். மேலும் 12,000 விமானங்களை அமெரிக்காவில் வாங்கப் பிரிடன் அனுமதிக்கப்படும்.

ஆகாயப்-போர்.—இந்த வாரத்திய விமானப்-போரின் ஜாபிதா இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்மிஸ்டிஸ் தினத்தன்று 730 மைல் கடந்து டான்ஸிக் முதலிய பல இடங்களை பிரிடிஷ்-விமானங்கள் தாக்கி வந்தன. இந்த வாரத்தில் லண்டன் டவரும், ஸெயின்ட் கிளெமென்ட்-டேன்ஸ் என்ற நேர்த்தியான கோவிலும் லண்டனில் பழுதாயின.

நவம்பர் 8-ம் தேதி காலையோடு முடிந்த ஒரு வாரத்தில், ஜெர்மனியிலுள்ள 23 துறைமுகங்களையும், 10 எண்ணெய்-சாலைகளையும், 14 ரெயில்-ஸ்டேஷன்களையும், 14 தொழிற்சாலைகளையும், அநேக விமான நிலையங்களையும் பிரிடிஷ்-விமானங்கள் தாக்கின.

கடல்-எதிர்ப்புகள்.—கொஞ்ச நாளாக, அட்லான்டிக் ஸமுத்திரத்தில் நீர்மூழ்கி அபாயம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது. இதோடு விமான எதிர்ப்பும் சேருகிறது. லிஸ்லித் தீவுக்கு 80 மைலுக்கப்பால் பிரிடானி நிலையங்களிலிருந்து புறப்பட்டு, எயரியின் தென்-மேற்கு கோடியில் திசைபார்த்து இந்த நீர்மூழ்கிகள் போவதாகத் தெரிகிறது. பிரிடனுடைய கப்பல்களும், விமானங்களும் எண்ணெய், கரி முதலியவைகளை எடுத்துப்போக நிலையங்களை அயர்லாந்தில் கொடுக்க மறுப்பது அக்கிரமம்.

பிரிடிஷ் கப்பல் ஒன்றும், ஸிடி-அப்-ரேவில்லே என்ற அமெரிக்கா கப்பல் ஒன்றும், கடல் வெடிகளப்பட்டு, ஆஸ்திரேலியாவுக்கருகில் மூழ்கின.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், எதிரிகளின் கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படையெடுப்புகளால் நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

3-11-40 (ரூயிற்றம்-கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

பகலில்.—துறைமுகம் ப்ளஷிங் (Flushing)

விமான நிலையம்.—ஸோயஸ்டர்பக் (Soesterberg).

..... சேதமாயிற்று.

இரவில்.—கப்பற்படை நிழ்துமிடங்கள் கீல் 2 விமானங்கள், பெருந்தி சூழ்ந்தது. (Kiel).

இதாலி (Italy).

முகீசியமான ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—

நேபிள்ஸ் (Naples).

..... பலத்த சேதம்.

எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—நேபிள்ஸ்

(Naples)-க்கு தெற்கே இருக்கும்

போகியே ரியாலே (Poggio Reale).

..... தீப்பிடித்தது.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

எரிடிரியா (Eritrea) விலுள்ள அஸாப் (Assab).

..... சிலர் மாண்டனர். சிலருக்குக்காயம். கட்டடங்கள் இடிந்தன.

வேவுபார்த்தல்.—அபிஸ்னியா (Abyssinia)

இதாலிய ஸோமாலி லாண்ட் (Italian Somaliland).

.....

4-11-40 (திங்கட்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

இரவில்.—இங்கிலீஷ் கால்வாய் (Channel)

துறைமுகங்கள், ஆஸ்டெண்ட் (Ostend),

புலாயின் (Boulogne), லாஹவேர் நஷ்டமில்லை.

(Le Havre).

..... பலத்த சேதம்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

நெகெல்லி (Neghelli).

4 இதாலிய விமானங்கள்.—அபிஸ்னியா நஷ்டமில்லை. (Abyssinia)

1 விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

4-11-40. (திங்கட்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa)—தொடர்ச்சி.

ராணுவ கட்டடங்கள்.—சைன்யங்கள் தங்கு மிடம் கெரன் (Keren).		பல இடங்களில் தீப்பிடித்தன.
அல்பேனியா (Albania) பிரதேசம்.— ஆர்கைரோகாஸ்ட்ரோ (Argyrokastro).		பலத்த சேதம்.

5-11-40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

கப்பற்படை நிலையம்.—எம்டன் (Emden)		
பெட்ரோல் கிடங்குகள், கப்பற் கட்டுமிட ங்கள் ப்ரமன் (Bremen).		30 இடங்களில் தீப்பிடித்தன.
கப்பற்கட்டு மிடங்கள்.—ப்ரமர்ஹாவன் (Bremerhaven).		பலத்த வெடிச்சத் தங்கள் கேட்டன.
வாகீஸாக் (Vagesack) கப்பற்படை நிலையம்		
மின்சார உற்பத்திச்சாலை ஹாம்பர்க் (Hamburg).		
துறைமுகங்கள்.—புலாயின் (Boulogne) கலே (Calais), டன்கர்க் (Dunkirk), ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), ப்ளஷிங் (Flushing).		தகர்க்கப்பட்டன.
விமான நிலையங்கள்.—விரோதி ஆக்ரமித் துக்கொண்டிருப்பவைகள்.		
விரோதி விமானங்கள்.—இங்கிலீஷ் கால் 2 விமானங்கள். வாய் (English Channel).		நஷ்டமில்லை. 1 விமானம் நஷ்டம்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விரோதியின் சைன்யங்கள், மோட்டார் வண்டிகள்.—பார்டியா (Bardia), மாட லீனா (Maddelena)—க்கோட்டை கார்ன் எல் க்ரீன் (Garn El Grein).		வெடிமுருந்துகள் தீப்பற்றி வெடித்தன. பலமோட்டார் வண்டிகள் நாசமா யின.
--	-------	--

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

5-11-40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa)—தொடர்ச்சி.

ஜிபுடி (Jibuti)—டிரிடாவா (Direadawa)		
ரயில்வே பாதையிலிருக்கும் அடகுல்லா (Adagulla).		ரயில் பாதை சேதமாயிற்று.
விரோதியின் சைன்யங்கள்.—கஸாலாவு (Kassala)க்கு வடக்கே.		

இதாலி (Italy) கிரீஸ் (Greece).

வேவுபார்த்தல்.—கிரேக்கருக்குச் சொந்த
மான கடற்கரை, இதாலிய (Italy) பிர நஷ்டமில்லை.
தேசம்.

6-11-40. (புதன்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

பகலில்.—எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஆலைகள்.—ஸால்ஸ்பர்க் (Salzburg).		தீப்பிடித்தன.
எண்ணெய் ஆலைகள்.—லூனா (Leuna) ஹாம்பர்க் (Hamburg).		தீப்பிடித்தன.
தொழிற்சாலைகள்.—டஸ்ஸெல்டார்பு (Dus- seldorf)க் கருகில்		சேதமாயின.
ரயில் வண்டிகள் நிற்குமிடம், ஜங்ஷன்கள்.— ப்ரட்ஸ்ச் (Pretzsch) ஹாலே (Halle).		போக்குவரத்து சாதனங்கள் தடைப் பட்டன.
விரோதியின் பிரங்கிகள்.—காப்கிரினை (Cap Gris Nez).		தகர்க்கப்பட்டன.
விமான நிலையம்.—ஹாம்ஸ்டேட் (Hamstede)		
துறைமுகம் கப்பல்கள்.—கக்ஸ்ஹாவன் (Cuxhaven).		பல கப்பல்கள் சேதமாயின.
மோட்டார்துணை காவல் கப்பல்கள்.— டென்ஹெல்டருக் (Denhelder) கப்பால்.		பல குண்டுகள் குறி பிசகாமல் விழுந்தன.
விமானத் தொழிற்சாலைகள்.—பெர்லினுக் (Berlin)க் கருகேயுள்ள ஸ்பாண்டா (Spandau).		பலமாகத் தாக்கப் பட்டன.
ரயில்வே ஜங்ஷன்.—ஜெர்மன் தலைநகரான பெர்லினு (Berlin)க்கு வடமேற்கே.		சேதமாயிற்று.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம்.

எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

6—11—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலி (Italy).

கப்பற்படை நிலயங்கள், நாசகாரிகள், பல இடங்களில்
ஸப்மரைன்கள் (Submarines), ரயில் தீப்பிடித்தன.
வே ஜிங்ஷன்.—பிரின்டிஸி (Brindisi). சேதம் அதிகம்.

அல்பேனியா (Albania).

விமான நிலயம்—வலோனா (Valona). தரையிலிருந்த சில
விமான நிலயங்கள், இதாலிய ஆகாயப் விமானங்கள் சேத
படை நிலயங்கள் அல்பேனியா மாயின.
(Albania).

7—11—40. (வியாழக்கிழமை).

*ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

குருப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை, எஸ்ஸன் அதிகச்சேதம்.
(Essen).

எண்ணெய் ஆலை.—வெஸ்டர்லிங் (Wes- பெருந்தி கொழுந்து
serling) விட்டெரிந்தது.

ஸப்மரைன் (Submarine).
நிலயம் லோரியன்ட் (Lorient).
உலைகள்.—டஸ்ஸெல்டார்ப் (Dusseldorf), ஒரு இரும்புத்
ஆபர்ஹாஸன் (Oberhausen). தொழிற்சாலை தகர்க
கப்பட்டது.

மின்சார உற்பத்திச்சாலை, கப்பற்படையைத் எங்கு பார்த்தாலும்
சேர்ந்த மராமத்து இலாகா, சைன்யங் ஒரே தீமயம்.
கள் வசக்திமிடங்கள், கப்பற்கட்டுமிடங்
கள்.

ரயில்பாதைகள்.—லோரியன்ட் (Lorient) பலத்த சேதம்
விளைந்தது.

கப்பல்கள் நிந்துமிடங்கள்.—டார்ட்மண்ட்
(Dortmund) எம்ஸ் (Ems) கால்வாய்
உள்நாட்டு துறைமுகம்.—டூயிபர்க் (Duis-
burg).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம்.

எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

7—11—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்—தொடர்ச்சி.

துறைமுகம், கப்பல்கள்.— டன்கர்க்
(Dunkirk), லாஹவேர் (Le Havre). பலத்த சேதம்.
விமான நிலயம்.—அப்பீவில் (Abbeville), கட்டடங்கள் திக்
லானியான் (Lannion). கிறையாகின.

பல விமான நிலயங்கள்.— ஜெர்மனி
(Germany) விரோதி ஆக்ரமித்திருக்கும் சேதமாயின.
நாடுகள்.

வேடிமருந்து தொழிற்சாலைகள்.— ரூர்
(Ruhr).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

கப்பல்கள்.—ஜுபா (Juba) நதி. நஷ்டமில்லை.
ஸிவா (Siwa) என்னும் செழிப்பான பூமி 1 விமானம் சேதம்.
மேற்கு பாலைவனம் (Western Desert) நஷ்டமில்லை. 6 பேருக்குக் காயம்.

அல்பேனியா (Albania).

வேவுபார்த்தல்.—அல்பேனியா (Albania)
இதாலிய விமானப்படை நிலயம்.— தரையிலிருக்கும் பல
வலோனா (Valona). விமானங்கள்
நஷ்டமாயின.

இதாலி (Italy).

வேவுபார்த்தல்.—கிரீஸ் (Greece)ன் மேல்
படையெடுப்புக்கு உபயோகப்படும்
ஓட்ராண்டோ (Otranto) பிரின்டிஸி
(Brindisi) துறைமுகங்கள்.

8—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

எண்ணெய் ஆலைகள்.—கெல்ஸன் கர்ச்சன்
(Gelsenkirchen), பிரான்பர்ட் (Frank- தீப்பிடித்தன.
furt).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

8—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்—தொடர்ச்சி.

ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள் — நியூரம்பர்க்
(Nuremberg), ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amster-
terdam). நாசமாயின.

சாமான் கிடங்குகள்.—ஹாம் (Hamm),
ஸோயஸ்ட் (Soest), ஆஸ்னாப்ருக்
(Osnabruck), டூயிபர்க் (Duisburg)
ரூரார்ட் (Ruhrort) ஹூக் ஆப்
ஹாலந்து (Hook of Holland). திக்கிறையாகின.

ரயில்பாதைகள்.—ஸ்டட்ட்கார்ட் (Stutt-
gart), மார்ஸ் (Mors), ஸார்ப்ரக்கன்
(Sarrbrucken), மெயின்ஸ் (Mainz),
லாஹவேர் (Le Havre). அதிக நஷ்டம்.

ரயில்வே ஸ்டேஷன், சாமான் கிட்டங்கி
கள்.—முனிச் (Munich). எங்கும் ஒரே தீ
மயம்.

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலயம்.—
லோரியண்ட் (Lorient).

18 விரோதி விமான நிலயங்கள்.—

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

கப்பற்படை இலாகாவைச் சேர்ந்த கட்ட
டங்கள்.—டொப்ருக் (Tobruk). கட்டடங்கள்
இடிந்தன.

சைன்யங்கள் வசிக்கிற டங்கள்.—டெர்னா
(Derna). தீப்பிடித்தன.

சைன்யங்கள் தங்குமிடம்.—அபிஸ்னியா
(Abyssinia)வில் கேரன் (Keren).

விமான இலாகாக் கட்டடங்கள்.—எரிட்ரி
ரியா (Eritrea)விலுள்ள அகோர்தாத்
(Agordat).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம்.
எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

8—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலி (Italy).

வெடிமருத்து தொழிற்சாலை.—பியட் (Fiat) வெடிச்சுத் தங்கள்
கிளம்பின.

விமானத் தொழிற்சாலை.—டூரின் (Turin) சேதமாயின.

தொழிற்சாலைகள் பிரெல்லி.— (Pirelli)
மின்சாரசாமான்கள் உற்பத்திச்சாலை
கள்.—மிலான் (Milan) டாரண்டோ
(Taranto). தீப்பிடித்தன.

துறைமுகங்கள், கப்பல்கள், ரயில்வே
ஸ்டேஷன்—பிரின்டிஸி (Brindisi)
ஸார்டினியா (Sardinia) விலுள்ள
காக்லியாரி (Cagliari). படுசேதமாயிற்று.

அல்பேனியா (Albania).

விமானநிலயம்.—வலோனா (Valona) சேதமாயிற்று.
கப்பல்கள்.—வலோனா (Valona)த் துறை
முகம். பலகப்பல்கள்
சேதமாயின.

9—11—40. (சனிக்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

விமான நிலயங்கள்.—ஜெர்மனி (Germany) தரையிலிருந்த 6
ஜெர்மன் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள். விமானங்கள்
தீக்கிறையாகின.

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலயம்.—
லோரியண்ட் (Lorient). பலத்த வெடிச் சத்
தங்கள் கிளம்பின.

கப்பல் நிந்துமிடங்கள்.—புலாயின் (Bou-
logne), கலே (Calais). நஷ்டமில்லை. சேதமாயிற்று.

இதாலி (Italy).

வேவுபார்த்தல்.—இதாலிய (Italian) கடற்
கரை.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், எதிரிகளின்
கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

10—11—40. (சூயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மனி, ஜெர்மனி ஐரோப்பாவில் ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.

இரவில்.—பால்டிக் (Baltic) கிலிருந்து
பிஸ்கே (Biscay) வளைகுடா வரையில்.

எண்ணெய் ஆலை.—கெல்ஸன் கர்ச்சன்
(Gelsenkirchen), ப்ரமன் (Bremen).

இல்ஸ் பர்க்பா (Ilse Bergbau) எண்ணெய்
சுத்தி செய்யும் ஆலைகள்.—ட்ரஸ்டனாக்
(Dresden) கு வடக்கே இருக்கும்
ரூர்லாண்ட் (Ruhrland).

தொழிற் சாலைகள்.—எஸ்ஸனி (Essen)ல்
தருப்ஸ் தொழிற்சாலை, மான்ஹீம்
(Mannheim), ஆம்ஸ்டர்டாமி (Amster-
dam)ல் பாக்கர் (Fokker) தொழிற்
சாலை, ட்ரஸ்டன் (Dresden).

கப்பல் நிறுத்தங்கள், கப்பல்கள்.—கீல்
(Kiel), டூயிபர்க் (Duisberg), லோரி
யன்ட் (Lorient), செர்பர்க் (Cher-
bourg), லஹார் (Lehavre), டன்கர்க்
(Dunkirk), புலாயின் (Boulogne),
கலே (Calais), ப்ளஷிங் (Flushing).

ரயில்வே ஜங்ஷன்கள்.—டான்ஸிக்
(Danzig), டெஸா (Desau), மன்ஸ்டர்
(Munster), மான்ஹீம் (Mannheim),
ட்ரஸ்டன் (Dresden).

14 விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனி
(Germany), ஜெர்மன் ஆக்ரமித்திருக்
கும் நாடுகள்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

எரிட்ரியா (Eritrea)வும், அதனுடைய
எல்லைப்பற்றிய பிராந்தியங்களும்.

அஸாப் (Assab), டெக்ளிஸான் (Teelezan),
அகோர்தத் (Agordat), கேரன் (Keren).

பல இடங்களில்
திப்பிடித்தன.

சேதம் அதிகம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், எதிரிகளின்
கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்பால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

10—11—40. (சூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலி (Italy).

ஸார்டினியா (Sardinia)வில் காஃலியாரி
(Cagliari).

கப்பல் நிறுத்தங்கள், ராணுவ நிலையங்
கள்.—ஸார்டினியா (Sardinia).

எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஆலை, ரயில்வே
ஜங்ஷன், ஸ்டேஷன்.—நேபிள்ஸ்
(Naples).

அல்பேனியா (Albania).

சிறிய துறைமுகம், ரோட்டுச் சந்திப்பு.—
கோனிஸ்பால் (Konispol).

விமான நிலையம்.—வலோனா (Valona).
வேவு பார்த்தல்.—அல்பேனியா (Albania).

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

விரோதியின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்.

4—11—40 (திங்கட்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—விமானப் படையெடுப்பே
இல்லை.

லண்டனில் வெகு
நேரம் விமானப்
படையெடுப்பே
இல்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதே
சம், மிட்லாண்ட்ஸ் (Midlands), கிழக்கு
ஸ்காட்லாந்து (Scotland).

சேதம் அதிகமில்லை,
சிலருக்குத்தான்
காயம்.

கிரீஸ் (Greece)

விமானப் படையெடுப்பிலிருந்து தப்பி
வந்து வீடு வாசலின்றியிருப்பவர்கள்
இருக்கும் இடங்கள். ஸலானிகா
(Salonika).

பல ஜனங்கள் இறந்
தனர்.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்;

5—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

காலேயில்.—இரண்டு கடற்கரைப் பட்டணங்கள், கெண்ட் (Kent). சேதமில்லை.

பகலில்.—பட்டணங்கள்—கெண்ட் (Kent), ராம்ஸ்கேட் (Ramsgate) பிரதேசம். சிலர் மாண்டனர். சிலருக்குக் காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), கிழக்கு ஸ்காட்லாந்து (Scotland). 7. சொற்பசேதம், சில கட்டடங்கள் சேதமாயின. 5-விமானங்கள்; 3-விமானிகள் பத்திரம்.

கிரீஸ் (Greece)

பிரேயஸ்.—(Piraeus), பாலிரான் 2 பல கட்டடங்கள் (Phaleran) வளைகுடா, ஆதன்ஸ் விமானங்கள், இடிந்தன. சிலருக்குத் தான் காயம். (Athens) ஹைமுகம், கார்ப்பூ (Corfu) பல விமானங்கள் சேதமாயின. நஷ்டமில்லை.

6—11—40 (புதன்கிழமை)

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—ஸவுதாம்டன் (Southampton) சில கட்டடங்கள் பிரதேசம். இடிந்தன, சிலர் கொல்லப்பட்டனர்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம். சில கட்டடங்களின் மேல் குண்டுகள் வீழ்ந்தன.

பல பிரதேசங்கள்.—ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties), இங்கிலாந்தி (England)ன் தெற்கு, தென்கிழக்குப் பாகங்கள். சிலர் கொல்லப்பட்டனர், சிலருக்குக் காயம்.

பட்டணம்.—மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), கிராமங்கள்.—யார்க்ஷைர் (Yorkshire) 6 1 விமானங்கள்; 1 விமானிகள் பத்திரம்.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

6—11—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கிரீஸ் (Greece)

வோலோ.—(Volo), லாரிஸ்ஸா (Larissa), பாட்ராஸ் (Patras), ஆதன்ஸ் (Athens) பல ஜனங்களுக்குக் காயம்.

துறைமுகம்.—கோரின்த் (Corinth), பலருக்குக் காயம்.

யுகோஸ்லாவியா (Yugoslavia) நடு நிலைமையாடு.

மொனாஸ்டர் (Monastir) இரண்டிதரம். பலர் மாண்டனர்.

7—11—40 (வியாழக்கிழமை),

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—லண்டன் (London)ன் சுற்றுப் புரங்கள். மிக சொற்ப சேதம்.

இரவில்.—லண்டன் (London), ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), ஒரு பட்டணம்—தென் மேற்கு இங்கிலாந்து (England). இங்கிலாந்தி (England)ன் பல பாகங்கள். வீடுகளும், கடைகளும் சேதமாயின; சிலர் மாண்டனர்; காயம் பட்டவர்கள் மிக சொற்பம்.

7 5 விமானங்கள், விமானங்கள். எல்லா விமானிகளும் பிழைத்திருக்கிறார்கள்.

கிரீஸ் (Greece)

மிஸ்ஸோலாங்கி (Missolonghi), கார்ப்பூ (Corfu), சில பட்டணங்கள். கிராமங்கள்—உள் நாட்டில்.

8—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், ஒரு இடம்—மேற்குக் கடற்கரை, ஒரு கிராமந்தரப் பிரதேசம்—மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands). சேதமில்லை, ஒருவருக்குக் காயமில்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London). இங்கிலாந்தி (England)ல் வேறு சில பாகங் 18 விமானங்கள். 4 விமானங்கள்; 2 விமானிகள் பத்திரம்.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

9—11—40 (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—பல இடங்கள்—மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), இங்கிலாந்தி (England)ன் தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வட கிழக்குப் பாகங்கள். பலத்தசேதமில்லை. காயம்பட்டவர்கள் மிகச்சொற்பம்.

இரவில்.—பல இடங்கள்—இங்கிலாந்து (England), வேல்ஸ் (Wales). 6 விமானங்கள். சொற்பச்சேதம். நஷ்டமில்லை.

கிரீஸ் (Greece).

ஒரு கிராமம்.—உள் நாட்டில் ... 1 விமானம். சேதமில்லை.

ஆதன்ஸ் (Athens).—விமான அபாய எச்சரிக்கைதானிருந்தது. நஷ்டமில்லை. துரத்தியடிக்கப் பட்டன.

10—11—40. (ராயிற்றுக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—ஸில்லி (Scilly) தீவுகள்; ... சொற்ப நஷ்டம்.

சில பட்டணங்கள்.—கெண்ட் (Kent), ஸஸ்ஸெக்ஸ் (Sussex) கடற்கரைகள், டார்ஸெட் (Dorset) கடற்கரை. காயம்பட்டவர்கள் மிகச்சிலர்.

இரவில்.—தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்து வாரம், லண்டன் (London), இங்கிலாந்தி (England)ல் வேறு சில இடங்கள். சில இடங்கள் தீப் பிடித்தது; ஆனால் உடனே அணைக்கப் பட்டுவிட்டது.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

கைரோவி (Cairo)ன்.—சுற்றுப்புரங்கள்.

இஸ்லாமியா (Islamia).—

கிரீஸ் (Greece).

கானியா (Canea).—கிரீட் (Crete) தீவில்.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

11—11—40. (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—லண்டன் (London), தென் 13 ஜெர்மன் 2 விமானங்கள். மிகச் சிறு கிழக்குக் கடற்கரை, ஸப்போக் விமானங்கள், சொற்பசேதம். 13 இதாலிய விமானங்கள்.

துணைக்காவல் கப்பல்கள்.—தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம். ஒரு கப்பலுக்காவது சேதமில்லை.

துணைக்காவல் கப்பல்கள்.—வடகடல் 5 விமானங்கள், 2 கப்பல்களுக்கு 2 விமானங்களு சொற்பச்சேதம், க்குச்சேதம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம்; இங்கிலாந்தி (England)ன் வேறு சில பாகங்கள். இன்று இரவில் படை எடுப்பு வெகு சிறு கிரம் முடிந்து விட்டது.

கிரீஸ் (Greece).

சில கிராமங்கள்.—கிரீட் (Crete) தீவு ... 1 இதாலிய விமானம். சேதமே இல்லை.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

விமான மார்க்கத் துணுக்குகள்.

சில தினங்களிற்குமுன் டோவர் ஜலசந்தியில் ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் ஆங்கில 'ஸ்பிட்பைர்' விமானங்கள் ஜெர்மானிய முழுக் குண்டுபோடும் விமானங்களில் (dive-bombers) "பதினெட்டு ஆறு" விமானங்களை சாய்த்தன. தரை மட்டத்திற்கு மேல் முப்பதினாயிரம் சொச்சம் அடி உயரத்தில் 'துடிப்பு'ப் பிரயோகம் செய்து வந்ததில் இவ்வளவு உயர்ந்த 'சராசரி' சமீபத்தில் கிடைக்க வில்லை. எதிரி பந்துருட்டுவதில் 'ஓட்டம்' ஜாஸ்தி எடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், பிரிடிஷ் 'முளை'களை எதிரியால் விழுக்காட்ட முடியவில்லை. இம் மாதிரி கிரிக்கெட் பரிபாஷையிலேயே பேசிக்கொண்டுபோக முடியாது, அதனால் விஷயத்தை கவனிப்போம். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் பிரிட்னின் பேரில் ஜெர்மன் விமானப் படையெடுப்பு கொஞ்சமும் பலிக்காமல் போய்விட்டது. ஜெர்மானியர் இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டு எதிர்க்க வந்ததில் பிரிட்னின் பொட்டில் அடிக்கமுடியவில்லை; தங்களுக்கு ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் தாங்க முடியாமல் வேறு யோசனைகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். எடுத்தார்கள் வேறு யுக்தி; சாதாரண யுத்த விமானங்களைக் குண்டு போடும் 'பாம்பர்' (bomber) களாக அவசரமாக மாற்றி வெகு உயரம் ஆகாயத்தில் கிளம்பி லண்டன் போன்ற சுலபமாக குறி வைக்கக்கூடிய இடங்களில் இரவில் குண்டு போட ஆரம்பித்தார்கள். அதாவது, ராணுவ கேர்திரங்களைத் தாக்குவதென்பதைவிட்டு பெரும் வெடி குண்டுகளை கிழவர்கள், ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் பேரிலும், பெரிய ஆங்கில கவிகள், சிற்பிகள் முதலியவர் மணங்கமழ்ந்திருக்கும் இடங்களிலும் வாரி இறைத்து பயமும் மனச்சோர்வும் கிளப்பிவிட முயற்சி செய்ய கிளம்பி விட்டார்கள்.

சொற்ப அளவிற்கேனும் ஜெர்மானியர் இப்படிச் செய்வது சாத்தியமாய் இருக்கிறதே என்றால், ஜெர்மானியர் உயரக்கிளம்பி குண்டு பெட்டியின் பூட்டைத் திறக்க வேண்டியதே தவிர அவர்களுக்கு வேறு வேலை கிடையாது; ஆனால் அவர்கள் கொட்டத்தை அடக்க ஆங்கில விமானங்கள் கிளம்பி வெகு உயரம் சென்று எதிரியின் போக்கு வரத்தை கவனித்து அதற்கேற்ற எதிர்ப்பு வேலை செய்து சிதற அடிக்கவேண்டிய பொறுப்புடையவை. அம்மாதிரியான படையெடுப்புகள் வெகு பலத்துடன் செய்யப்பட்டாலுமே, எதிரியின் சங்கியை பலத்தாலேயே ஆங்கில விமானப்படையில் கொஞ்சம் சேதம் ஏற்படுவது இயல்பு. ஆனால் அதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், ஆங்கில விமானப்படைச்சேதம் ரொம்ப குறைவாக இருக்கிறது என்பதுதான். விதிகளின் வரையரவொன்றும் இல்லாமல் சமயத்திற்கேற்றபடி ஜெர்மானியர் இரவு நேரத்தில் படையெடுக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படையெழுச்சிகளை வகையாய்க் கண்டிக்க வழி இரு புறத்தாருக்குமே அகப்படவில்லை. ஆனால் மேலேகண்ட விதமாக மாற்றப்பட்ட

இந்த "ஹூண்ட" (ஜெர்மானிய) குண்டுபோடும் விமானங்களிற்கு மூன்று முக்கியமான விதங்களில் சங்கடமுண்டு.

- (1) அசல் குண்டுபோடும் விமானங்கள் தூக்கிச் செல்க்கூடிய குண்டுகளில் பத்தில் ஒரு பாகந்தான் இவைகள் தூக்கிச்செல்ல முடியும்.
- (2) அவைகளில் சஞ்சார சக்தி வெகு குறைவு.
- (3) 30,000 அடி உயரத்திலிருந்து சரியானபடி குறி வைத்தடிப்பது முடியாது.

இவை எல்லாம் தொழில் முறையிலுள்ள வில்லங்கங்கள்; இன்னுமொரு வில்லங்கமுண்டு. இவர்கள் தந்திர மந்திரங்களால் ஆங்கிலேயர் முயற்சியாவது மனோதிடமாவது என்னளவும் குறையவில்லை; அக்னி ஜ்வாலையில் கொஞ்சம் 'ஐஸ்-கிரீம்' போட்டால் எந்த அளவிற்கு அக்னி மந்தப்படுமோ, அந்த அளவிற்குத்தான் ஆங்கிலேயர் சோர்வடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும் !!

இன்னுமொரு அவிசல் முட்டை.

ஹிட்லர் காலை போஜனத்திற்காக வைத்திருந்தார் ஒரு முட்டை; அதன் பேரில் எழுதியிருந்தது "அமெரிக்க தேர்தல்" என்று; அதை நாகைக் கொட்டிக்கொண்டு நவம்பர் மாதம் 7-ம் தேதியன்று எடுத்து ஓட்டை உடைத்தார்; அடித்தது கவிச்சல் நாற்றம்! அக்டோபர் 23-லியே ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் அமெரிக்கர் தலையிடா வண்ணம் அமெரிக்கத் தலைவர் தேர்தலுக்கு முன்னமேயே வேண்டிய காரியங்களை செய்து முடிக்கவேண்டும்" என்று பரலினிலிருந்து ஜெர்மானிய தலைவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். என்ன காரியம்? ஜிப்ரால்டரில் வந்தேரவேண்டும் என்ற ஸ்பெயின் தேசத்தார் அழைப்பு, அல்லது கிரேக்க தலைநகரான ஆதன்ஸ் (Athens) ஆவது இதாலியர் பிடித்துக்கொள்ளுதல் என்ற காரியம்; என்ன ஏற்பாடு செய்தென்ன; அமெரிக்க முட்டை ஹிட்லர் மூக்கில் நாற்றமெடுத்த விட்டது; ஏனென்றால், ஹிட்லரில் 2-ம் நம்பர் பைரியான Mr. ரூஸ்வெல்ட் (1-ம் பைரி Mr. சர்ச்சில்) அமெரிக்கத் தலைவர் தேர்தலில் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு, வெளிப்படையாகவும் ஜய முழக்கத்துடனும் பிரிட்னுக்கு உதவிபுரிய கிளம்பிவிட்டார்.

ஆங்கில உக்கிராணம்.

உக்கிராணத்தில் ஏராளமான சாமான் இருக்கிறது. ஆயினும், பாவம், லக்ஷக்கணக்கான டன் கனமுள்ள கப்பல்கள் உடைந்தும், அநேக லக்ஷாபலக்ஷம் பொருமதியுள்ள உலகத்தின் சாமான்கள் கடலில் முழுகியும் வியர்த்தமாகின்றன. யுத்தமென்றால் இதுதான்—நவீன பாணி யுத்தம். அக்டோபர் மாதக் கடைசி பாகத்தில் மொத்தச்சேதம் இரண்டு லக்ஷம் டன். அதில் 146,000 டன் பிரிடிஷ்-க்குச் சொந்தம். தங்கள் கடலுக்குட்செல்லும் கப்பற் தலைவர்களை நாளிகள் பட்டங்கள் கொடுத்தக் கொண்டாடுகிறார்கள்; ஆயினும் இது வரும் என்று எதிர்பார்த்ததுதான், பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு சிதித்து வரப்படுகிறது, முடிவில் இந்த எதிர்ப்பு அடக்கவுமபடும். இது கேவலம் பிரசாரமல்ல, உண்மை நடப்பு.

முதலில் சொன்ன விஷயத்திற்குக் காரணம் என்ன? பிரான்ஸ் (France) தலை சாய்த்ததால் பிரிடனுக்கு பிரெஞ்சு கப்பற்படை உதவி இல்லாமல் போனதுடன், ஜெர்மானியர் கடற்குட்செல்லும் கப்பல்களுக்கு அட்லாண்டிக் சமுத்திரக்கரைகளில் தங்கும் ஸ்தலங்கள் கிடைத்தன; மற்றொரு காரணம், இங்கிலாந்திற்கும் அமெரிக்காவிற்கும் வியாபாரம் மிகுதியானதுடன், குறிவைக்க கப்பல்கள் மிகுதியாயின. இரண்டாவது விஷயத்திற்குக் காரணமென்னவென்றால் வருகிற குளிர்காலம் பூராவுக்கும் வேண்டிய உணவுப் பொருள்களுக்கும் யுத்த தளவாடங்களுக்கும் குறைவில்லையென்று லார்ட் வுல்டனு (Lord Woolton) Mr. பெவினும் (Mr. Bevin) காரியாகாரணங்களுடன் சொன்னது. மூன்றாவது; புதிப்பிப்பதினாலும் விலை கொடுத்த வாங்குவதாலும், பிரிடனின் வியாபாரக் கப்பல்களின் சங்கையையும் பலமும் அதிகரிக்கப்பட்டும், காபந்து கப்பற் படையைப் பலப்படுத்த அமெரிக்கா நாசகாரிகள் சம்பாதிக்கப்பட்டும் வருவதுடன், யுத்த சமயத்தில் யுத்தக் கப்பல்கள் கட்ட பிரிடன் செய்த ஏற்பாட்டால் கைகண்ட பலன் என்ன, குளிர்காலம் சமீப்பிப்பதால் வட அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் கடலுக்குட்செல்லும் கப்பல்களின் ஜம்பம் செல்லாது என்பதென்ன, மேலே சொன்ன உண்மை நம்பிக்கைக்குக் காரணம்.

கட்டியான விஷயங்கள்.

இவைகளை உற்றுக் கவனிப்போம். ஸுநேர் சவுலாக பிரயாணம் சென்றதும் ப்ரான்கோவை தன்னுடன் சேரும்படி ஹிட்லர் அழைத்ததும் நமது கண்களில் மண்ணை போட்டுப் பால்கன் நாடுகளில் புருந்து புரட்சி செய்ய வேண்டுமென்று இருந்திருக்கலாம்; இதற்கு மாறான அபிப்பிராயத்தைக்காட்டி, இதாலி, காரணமே யில்லாமல் அயோக்கியத்தனமாக க்ரீஸ்பேரில் கொஞ்சமேனும் களைகட்டாத விதமாக படையெடுத்திருக்கலாம்; எப்படிக்கிருந்தாலும் 3 அனுமானங்கள் செய்யலாம்:—

அடிப்படையானவிஷயம் ஒன்று அதாவது, நாலி தத்துவத்தை அடியோடு கைக்கொண்டதாலேயே பிரமாதமான யுத்தம் கிளம்பவேண்டியதாயிற்று. உலகம் முழுமையுமே தன்னரசு நாடாய் ஆளும்விதமாக புது முறைப்படி அரைமனதாய் ஒன்றும் செய்வதில்லையென்று எற்பட்டுவிட்டது; உலகம் முழுவதும் ஜயிக்க வேணும், அல்லது அடியோடு மாண்டு போகவேணும் என்றுகிவிட்டது. இதன் பயனாக உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு தேசமும், கொஞ்சமாகவோ ஜாஸ்தியாகவோ, இதில் சிக்கிக்கொள்ளவேணும். பிரான்ஸ் கீழேபடுத்தவுடன், ஜெர்மானியர் ஜயத்திற்கு பிரிடன் ஒன்றுதான் தடை. ஜெர்மன் படையெடுப்பை பிரிடன் எதிர்க்காதிருந்திருந்தால், ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, மத்தியகிழ்பிரதேசம் எல்லாம் ஒரே கண்ணத்தில் இருளடைந்து போயிருக்கும்.

இதை ஒட்டி 3 அனுமானங்கள்:—(1) பிரிடன் தோல்வி யடையாதலால், அதன் ஸாம்ராஜ்யத்தின் ஜீவதாதுக்களை தாக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஜெர்மனிக்கும் இதாலிக்கும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

(2) பிரிடிஷ் படை விரைவில் அதிகரித்துவரும் என்கின் பேரில் படையெடுக்க முஸோலினியின் தயக்கம்.

(3) மத்தியதரைக்கடலில் பிரிடனுக்கான ஆதிக்கத்தாலும், கீழ் ஆபிரிக்கா விலுள்ள இதாலிய படைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடைபடுவதாலும் ஏற்படும் இக்கட்டான நிலை.

இவைகளிலிருந்து சுவனம் அகலவேண்டுமாறு ஏமாற்றல் வேலைகள் பல ஜெர்மானியர் செய்யலாம். டச்சுகீழ்நிலைகளும் ஜப்பானும்; அமெரிக்கரை எச்சரிக்க மூவர் உடன்படிக்கை; இதரர்கள் சொத்துசம்பந்தமாக ருஷியாவிற்கும் ஜெர்மனிக்கும் ஏற்பாடுகள்; முதலிய யுக்திகள் நடைபெறலாம். எது எப்படியிருந்தாலும், பிரிடன் தகர்க்கப்பட முடியாத நிலைமையில், பிரிடனின் ஸாம்ராஜ்யத்தில் ஜீவனுடைய இடங்களை எதிரிகள் தாக்க எத்தனிப்பார்கள். எத்தனித்தாலென்ன? மணியான சயினியமும், கதிகலங்க அடிக்கும் உயர்ந்த கப்பற் படையும், உலகத்தில் எங்கேயும் இதுவரை காணப் படாத வீரத்தன்மை பொருந்திய விமானப்படையும், எதிரியின் எதிர்ப்பை கீழ்மத்தியதரைக் கடலில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு தயாராக இருக்கிறார்கள்.

மண்டைக்குழப்பம்.

முடியும்தான், சிரமதசைதான் பாவம்! (ஆயினும், யார்கண்டார்கள். படாடோபப் பிரியனாதலால், முடியும்தாலும் முடியை மாட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடியவன்தான். காரொல் (Carol) குதிரை கீழே தள்ளியதும் ஸாம்ராஜ்யம் குழியையும் வெட்டியதுபோல், அவனை ஜெர்மானியர் (அல்லது இரும்புக்காரவைப்படையாயிருந்தாலும்கூட) பட்டத்தைப் பிடுங்கியதுடன் அவனையும் அழகும், அன்பும் வாய்ந்த அவனது பூசஜாதி வைப்பாட்டியையும், அவர்கள் போய் தஞ்சமடைந்த ஸ்பெயின் தேசத்திலிருந்து வெளியில் வீரட்டப்பார்க்கிறார்கள். ஒருவேளை காரொல் இன்னும் ஏதேனும் உபகாரம் செய்யக்கூடியவனாக இருக்கலாம்; பால்கன் நாட்டு அரசியல் விஷயங்களில் அவன் அசுடனல்ல. மார்செயில்ஸ் கடற்படையில் விரோதியொருவன் போட்ட குண்டால் உயிர் மாய்ந்த அவன் மைத்துனன் யூகோஸ்லாவியா அரசனைப்போலவே, உலகம் சமாதானமாகவிருக்கவேண்டுமென்றால், பால்கன் நாடுகள் அமைதியாயிருக்க வேண்டியதவசியமென்று காரொலுக்கு செம்மையாகத் தெரியும். பீடர் மன்னனும், பிரெஞ்சு மந்திரி லூயிபார்த்தோவும் உலகிலிருந்து அனுப்பப்பட்டே, அந்த யோசனையெல்லாம் பஞ்சாயப் பறந்தோடிவிட்டன. ஆயினும் காரொல் மன்னன் “இரும்பு காவற்படை”யைக் கொஞ்சம் அடக்கியாண்டான். பிரிடனிடம் சார்புள்ள அவன் மந்திரி அண்டொநெஸ்குவை அவர்கள் கொலைசெய்தவுடன், அவன் நடவடிக்கை தைரியத்தையும், நெஞ்சமுத்தத்தையும் காட்டியது. அவன் சொந்த வாழ்க்கையில் முறைதப்பி நடவாதிருந்தாலும்கூட, பிரிடன் அவனுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சகாயம் செய்திருப்பார்கள். ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் அவனது வாழ்க்கையை மெச்சவில்லை. அதாவது, ஆங்கிலேயர்கள் அதை ஆதரிக்கமுடியவில்லை. பின்னால்தான் ஜாமீன் வகையில் சகாயம் வந்தபோது, காலம் மீறிப்போய்விட்டது. ருமேனியா எளிய தேசம்; ஊரொங்கும் பல வேஷங்கள் பூண்டு, ஜெர்மானியர் துளைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். வியாபாரிகளாகவும்,

பிரயாணிகளாகவும், போலீஸ்காரர்களையே வம்புசெய்யும் கொள்ளைக்காரர்களாகவும் ஏராளமான பண பலத்தைக்கொண்டும் செய்துவந்த அக்கிரமங்களை அரண்மனை கட்சியார் கண்டிக்க சாத்தியமில்லை. காரொல் 1938ல் ஒரு நல்ல வேலை செய்தான். வாயில்லாப் பூச்சியான காக் (Gog) என்பவனை மந்திரியாக நியமித்தான்; காக் யூதவிரோதி, நாஸிவகையான்; மந்திரி வேலையில் ஒரு காசக் குக்கட பிரயோசனமில்லை என்று நிரூபித்துவிட்டான். காரொல் அவனை வேலையைவிட்டுத் தள்ளினான்; ஆனால் காக் கையாலாகாதவனென்று பகிரங்கப் படுத்திவிட்டதில் ஜெர்மானியருக்குத் காரொல் பேரில் ஆத்திரம் கிளம்பிவிட்டது; இப்போது (பட்டம் இழந்தபின்) ஏனடா இப்படிச் செய்தோம் என்று எண்ணியெண்ணி தேக்கமடைவான் போலாம்! ஐயோ, பாவம்!

அனுபந்தம் I.

(A)

மிஸ்டர் சர்ச்சிலின் அழுத்தமான பேச்சு.

சென்ற வாரம் காமன்ஸ் சபையில் செய்த பிரஸங்கத்தில் மிஸ்டர் சர்ச்சில் சர்வாதிகாரிகளை எதிர்க்க ஏற்கனவே செய்த பிரயத்தனங்களையும், இனி செய்யப்போவதையும் எடுத்துக்காட்டினார். அவர் சொல்லியதில் பயமுறுத்தலோ, தற்புகழ்ச்சியோ கிடையாது. அவர் சொற்பொழிவு மனதையப் படுத்துவதாயிருந்தது. சுலபமாக வெற்றிகள் வருமென்றவது, சிரமங்களை மறைத்தாவது பேசவில்லை. சென்ற சில மாதங்களில் ஏற்பட்ட வெற்றிகளைப் பற்றி, அதாவது டன்கர்க்குக்குப் பிறகு பிரிடிஷ் சைன்யத்தைத் திருப்பி அமைத்தது, இப்பொழுது வெளிப்படையாய்த் தெரிகிற ஹிட்லர் போட்ட இங்கிலாந்து-படையெடுப்பு வீணானது, மின்னல்-விமான எதிர்ப்பை பிரிடிஷ் மக்கள் பயப்படாது தாங்கியது, மத்திய-கீழ்-பிரதேசத்தில் சைன் பங்களைத் திரட்டியது விஷயங்களைப்பற்றி அடக்கமாய், நிதானமாய்ச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு, இனி எதிர்பார்க்க வேண்டிய அபாயங்களைப்பற்றி தடஸ்தமாய் எடுத்துரைத்தார்.

பிரிடனிடத்தில் இவருக்கிருக்கும் அபிமானம் சொல்ல முடியாது. அதன் நீண்ட புகழ்பெற்ற சரித்திரத்தில் இதுவரையில் இவ்விதமான ஆபத்து ஏற்பட்டதில்லை. இந்தச் சமயத்தில் தலைமை வசக்கும் பொறுப்புக்குத் தகுந்தபடி மிஸ்டர் சர்ச்சில் கடுமையாகச் சில வார்த்தைகள் பேசும்படி நேரிட்டது. சென்ற இரண்டு மாதங்களாக ஆகாய மார்க்கமாய்க் கொள்ளைக்காரர்கள் வந்து நிராயுத பாணியான பொதுஜனங்களை இம்சிக்கிறார்கள். பிரிடனுடைய ஜீவ-தாரைகளோடும் கடல்-வழிகளில் வேறு சில கொள்ளைக்காரர்கள் ஆபத்துக்களை விளைவிக்கிறார்கள். வெகுதூரங்களிலிருக்கும் தற்காப்புக்களையும், போக்கு-வரத்துக்களையும் சைன்யங்களாலும், சாதாரணத்தாலும், சூதாலும், சூழ்ச்சியாலும் எதிரிகள்

கெடுக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஜெர்மனியாலும், இதாலியாலும் இப்பொழுது பிரிடனுக்கேற்பட்டிருப்பது போல் இதுவரையில் வேறு ஒரு தேசத்துக்கும் ஏற்பட்டதில்லை; அதை பிரிடன் பிடிவாதத்தோடும், தையத்தோடும், போராடிவதுபோல் மற்றொருவரும் போராடியதில்லை.

அதற்காக, மிஸ்டர் சர்ச்சில் பயந்துகொண்டு புலம்பலுமில்லை; அதை மறைத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ளவுமில்லை. ஆனால் அழுத்தமான வார்த்தைகளைச் சொன்னார். நீர்-மூழ்கினால் அதிகரித்துவரும் சேதத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது மட்டும் சற்றுக் கடிந்து பேசநேரிட்டது. “நம்முடைய விமானங்களும், கப்பல்களும், அயர்லாண்டின் தெற்கு, மேற்குக்கரைகளில் எண்ணெய்க்கரி எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல், அயர்லாண்டுக்கும், நமக்கும் உயிர் நிலையான வியாபாரம் பாதுகாக்கமுடியாதது நமக்கு ஒரு பெரிய பாரமாய்த்தானிருக்கிறது. எதையும் தாங்கக்கூடிய பலம் நமக்குருந்தாலும் இந்த பாரத்தை இப்பொழுது நம்மேல் ஏற்றியிருக்கக்கூடாது” என்று சொன்னார். எதிரிகள் நடுநிலை நாடுகளுக்குச் செய்யும் அட்டேழியம் தெரிந்ததே. இந்தச் சமயத்தில் பொறுமையே உருவெடுத்து வந்த சர்ச்சில் பேசிய வசைச்சொல் அயர்லாண்டு அதிகாரியான வலீராவைத் தவிர மற்றவருடைய மனச்சாக்கியையும் துளைத்திருக்கும். ஆனால் வலீரா மனதில் இது படவில்லை.

இம்மாதிரியாக, சென்ற, வருங்கால, சமாசாரங்களையும், ஆபத்துக்களையும் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு, பிறகு, வெற்றிக்குச் செய்யவேண்டிய பிரயத்தனங்களைப் பற்றிப்பேசினார். பிரிடனிலும், கானடாவிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும், நியூ-ஸிலாண்டிலும், தென்-ஆபிரிக்காவிலும், இந்தியாவிலும் பெரிய சைன்யங்கள், வெகு சீக்கிரத்தில் படையெடுக்கும் விதமாய், தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன-யுத்தக் கப்பல்கள் புதிதாய்க் கட்டப்படுகின்றன. கடலில் வியாபாரக் கப்பல்களை எதிர்ப்பு அதிகப்பட்டிருப்பதைத் தடுக்க அபாரமான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. விமான எதிர்ப்புகளுக்குப் பயப்படாது பிரிடிஷ் தொழிலாளிகள் விமானங்களைக் கட்டுகிறார்கள். ஸாம்ராஜ்யத்தின் இதர இடங்களிலும், யுனைடெட்-ஸ்டேட்ஸிலும் விமானங்கள் கட்டப்படுகின்றன. இதனால் எதிரிக்குச் சமானமான விமானப்படை பிரிடனுக்குக் கிட்டிவிட்டது. இதிலிருந்து எதிரியைவிட அதிக விமானங்களும் ஏற்படப்போகின்றன. இதைப்பற்றிப் பேசும்போது மிஸ்டர் சர்ச்சில், ‘எதிரியானவன் தன் முழுபலத்தையும்கொண்டு, முழு ஆத்திரத்தோடு, நம்மை எதிர்க்கிறான்’ என்றார்.

நாகரீகம் படைத்த உலகம் புகழவும், இதாலியும், ஜெர்மனியும் நடுங்கவும், யுத்தம் செய்யும் கிரீஸ் சம்பந்தமாய், ‘நம்மால் முடிந்த உதவியெல்லாம் செய்வோம்’ என்றார். கிரீட் தீவை சுவாதினப்படுத்திக்கொண்டு, தென்-இதாலியிலிருக்கும் ராணுவ நிலையங்களையும், நகரங்களையும் எதிர்ப்பதைப்பற்றிச் சொன்னதைத் தவிர கிரீஸுக்கு உதவி செய்ய நடக்கும் மற்ற காரியங்களைப்பற்றி பிரஸ்தாபம் செய்யவில்லை.

மிஸ்டர் சர்ச்சில் தீரமே தீரம். நெடுநாள் யுத்தத்துக்குத் தயாராயிருக்கிறார். இவருக்கு அடுத்த படியாய் யுத்த-மந்திரி-சபையில் நிற்கும் மிஸ்டர் பெவினுடைய வார்த்தைகள் நீண்ட-யுத்தத்தில் வெற்றி பெறலாமென்ற தைரியத்தைக் கொடுக்கின்றன. “இன்னும் ஆறுமாத காலத்துக்குள் கடுமையாய் உழைத்து ஜெர்மனியைவிட அதிகமாக விமானங்களைக்கட்டி, கோர-நாஸி-அரசைத் தொலைத்து விடுகிறேன்” என்று மிஸ்டர் பெவின் சபதம் கூறுகிறார். மிஸ்டர் சர்ச்சிலோ அதேவிஷயத்தை, சாதாரண வார்த்தைகளைக்கொண்டு, ‘இன்னும் ஒரு வருஷமோ, அல்லது 1942, 1943-ஆம் கூடவோ சண்டை செய்வோம்’ என்கிறார். மிஸ்டர் சர்ச்சிலின் தடவ்த வார்த்தைகள் எதிரிகளின் மனதில் ராமபாணமாய்ப் பாயும். இக்கொடியவர்கள் விரைவில் மின்னல்-எதிர்ப்பைச்செய்து ஜயித்து விடப் பார்த்தார்கள். தாமதப்பட்டுத் தோல்வி வந்துவிடுமென்று இப்பொழுது நடுங்குகிறார்கள்.

(B)

ஹிட்லர்-லவால் சந்திப்பில் அவர்களின் தோக்கங்கள்.

பிரெஞ்சு கடற்படையை எப்படி உபயோகிப்பது.

மேற்கண்டவைகளைக் குறித்து, டெய்லி டெலேக்ராப், பத்திரிகையின் ராஜதந்திர நிருபர் எழுதுகிறார்.

சென்ற சில தினங்களில் ஹிட்லர் பிரான்ஸ் தேசத்து உதவி பிரதம மந்திரி லவாலுடன் மும்மரமாக ஸம்பாஷணை செய்து வருகிறார். ஸ்தூலமாக கவனிப்போர்களுக்கு அந்த சம்பவம் ஐரோப்பாவில் நடக்கும் யுத்தத்திற்கு யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் சூக்ஷ்மமாக கவனித்தால், பிரான்ஸ் தேசத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்தவும், ஸ்பெயின் தேசத்துக்கு இம்மஹா யுத்தத்தை பரவச் செய்யவும் வேண்டி, ஹிட்லர் லவால் செய்யும், ஒரு மகத்தான சூழ்ச்சியின் ஒரு பாகமாக மேற்படி சம்பாஷணை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் மேற்படி சூழ்ச்சி சபலமாக நடந்தேறுமென்பது நிச்சயமல்ல. ஏனெனில் அமைதியை உத்தேசித்து, பிரான்ஸ் தேசம் மான ஹானியான சற்பாடுகளை ஒத்துக்கொண்டாலும், ஸ்பெயின் தேசம் மறுபடியும் புதிதாக ஒரு சண்டையிலும், அதிலிருந்து ஏற்படும் ஆபத்துக்களிலும் சிக்கிக் கொண்டு விட்டாலும், முடிவில் ஜெர்மனி தேசம் எல்லாவற்றையும் ஜெயித்து விடுமென்பதை பிரான்ஸும், ஸ்பெயினும் நன்கறிவார்கள். ஸ்பெயின் தேசத்து, புதிய அன்னிய இலாகா மந்திரி சீனியர் ஸூநர் அவர்கள், தான் மேற்படி உத்தியோகத்தில் அமராவதற்கு முன் பெர்லினுக்குப்போய், நேரடி பல விஷயங்களை அறிந்துள்ளார் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். நிச்சயமாக

ஜெர்மானியர்கள் யுத்தத்தில் ஜெயித்து விடுவார்கள் என்பதை அவர்களே நம்ப வில்லை என்றும் ஜெயிக்க வேண்டுமென்ற கவலையாவது அவர்களுக்கு இல்லை என்றும், மேலும் நாஸி ஆளுகையில், அவர்கள் மிகவும் துன்பம் அடைந்து, மனம் நொந்து, கலங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், மேற்படி சீனியர் ஸூநர் நிச்சயமாக அறிந்துகொண்டிருப்பதாயும் கூறப்படுகிறது. இதாலியர்களின் நோக்கமோ, நிச்சயமாக விளங்கவில்லை. பிரகிருத சம்பாஷணையில், ஹிட்லரும், லவாலும், இதாலிய சம்பந்தமான பல விஷயங்கள் பேசித்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனாலோ, மேற்படி சம்பாஷணையைப் பற்றி இதாலி தேசத்து பத்திரிகைகளும், ரேடியோவும், யாதொருவிதமான பேச்சே பேசவில்லை.

2. சில விஷயம் தெரிந்தவர்கள் லவாலின் விஷயங்களைப்பற்றி ஒரு விதமான சந்தேகமும் கொள்ளுகிறார்கள். லவாலின் பூர்வ சரித்திரத்தை நோக்குந் கால் அவர் குருவுக்கு மிஞ்சின சிஷ்யனாக விளங்கக்கூடியவர் என்பது தெரிந்த விஷயம். அதே மாதிரி மார்ஷல் பிதேன் உத்தரவுக்கு மீறி ஒருவேளை நடப்பாரோ என்பதும் தோன்றுகிறது.

3. இந்த சூழ்ச்சியில், லவாலும், நார்வே தேசத்து குஸ்லிங் துரைமாதிரி தனக்கும் ஜெர்மனியின் ஆதிக்கத்தின் கீழ், குஸ்லிங் பதவி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறார்போலும். இப்பொழுது விஷி நிர்வாகத்தில் மார்ஷல் பிதேன் அவர்கள்தான் சர்வாதிகாரி என்பதை லவால் நன்கறிவார். ஆகையால் ஒருக்கால் பிரான்ஸ் தேச நிர்வாஹமும் நார்வே தேசத்தினரது போல் ஆகிவிட்டால், தன்னுடைய கதி அதோகதி என்பதையும், லவால் நன்கறிந்தவர்.

4. எந் நிலையிலும், மார்ஷல் பிதேன் தீர்மானத்திற்கு மாறுபாடாக ஜெர்மானியர்கள் சொல்லுகிறபடியெல்லாம், விஷி கவர்ன்மெண்டு நடப்பதாக வந்தாலும், பிரஞ்சு தேசத்துப் படை வீரர்கள் ஒருபொழுதும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு விரோதமாகச் சண்டை செய்ய மாட்டார்கள் என்பதை முற்றிலும் நிச்சயமாக நாம் சொல்லலாம்.

5. இதர சூழ்ச்சிகளில் தோல்வியடையப்பட்டு, புதிதாக ஜெர்மானியர்கள் மற்றொரு கல்பனை செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதாவது ஆகாரம் கொண்டு வரும் கப்பல்களுக்கு பிரெஞ்சு மாலுமிகளைக்கொண்டு, பிரெஞ்சு கப்பல் படைகளை பாதுகாப்புக்கு அனுப்புவது. அப்படிச் செய்வதில் ஆங்கிலேய கப்பல் படைகளுடன் சந்திப்பு ஏற்படலாம். இதைக் கண்டு ஒருவருக் கொருவர் கோபம் அதிகரிக்கலாம். இந்தவிதமாக எல்லாம் ஜெர்மானியர்களுடைய மனப்பான்மை. இப்பொழுது, ஆங்கிலேயர்கள் டாக்கார் துறைமுகத்தில் பிரெஞ்சு கப்பல் படைகளை மிகவும் சுலபமாக அழித்துவிடக் கூடியவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவைகளை கௌரவமாக விட்டுவிட்டு அழிக்காமல் திரும்பி வந்ததால், ஓரான் துறைமுகத்தில் பிரெஞ்சு கப்பல் படைகளை ஆங்கிலேயர்கள் அழித்ததினால், பிரஞ்சுக்காரர்களுக்கு ஆங்கிலேயர்கள் பேரில் ஏற்பட்ட கோபமும் தணிந்து விட்டது என்று எனக்கு பிரெஞ்சு கப்பற்படை அதிகாரிகளிடம் இருந்துதகவலும் கிடைத்திருக்கிறது.

(C)

லண்டனில் கீழ்கோடி இந்தியர்கள் எங்கே காபந்து செய்து கொள்ளுகிறார்கள்.

நாஸி வெடி வீச்சுகளைப்பற்றி லஸ்கர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்.

“இம்மாதிரி ஜபர்தஸ்து இந்த ஜனங்களை பயமுறுத்த முடியாது”.

திரு. டி. ஏ. ராமன்.

“ஹிந்துஸ்தான் டயம்ஸ்” பத்திரிகையின் லண்டன் நிருபர் எழுதுகிறார்.

லண்டன் நகரில் கீழ்கோடி வாஸிகள் இரவில் ஒரு பெரிப கிடங்கில் மறைந்து கொள்ளுகிறார்கள். முன் சாமான் குவித்து வைக்கப்பட்டு வண்டிகள் சத்தம் செய்து துழைந்து கொண்டிருந்த கிடங்கு இப்பொழுது மனிதர்களால் நிரம்பியிருக்கிறது. ஒரு மந்தமான வெளிச்சமும் ஏராளமான சத்தமும் கொண்ட இந்த இடத்தை ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் கீழ் நாடிகளிலிருக்கும் கடைத்தெருவென்று மனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வண்ணமாக யிருந்தது. ஆகையால் அங்கு லண்டனில் கீழ்கோடியிலுள்ள இந்தியர்கள் இரவுகளைக்கழிப்பது பொறுத்தமே.

முன்று வாரங்களுக்கு முன் நான் அதை முதலில் பார்த்தபோது அது ஈரமாகவும் அழுக்கடர்ந்துமிருந்தது. லண்டனில் வாஸியோக்கியமான மறை விடங்கள் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும் திட்டப்படி, அந்த இடமும் வாஸியோக்கியமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நான் கடைசியாகச் சென்றபோது வெகு சாமர்த்தியம் வாய்ந்த போலீஸ் பெண்கள் பொறுமையாக மத்தியஸ்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதிலிருந்து சாமான்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டார்கள். தூங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்பட்டன. தூற்றுக்கணக்கான விளக்குகள் இருளைப்போக்கடித்தன.

அந்த இடம் வெகு சாவதானமானது. 30 அடி கனமுள்ள காங்கிரீட்டி எவ்வளவு ஸாவதானம் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவுள்ளது. அதற்குள் சென்றால் ஒரு கோப்பை “கரம் சா” அல்லது சில பென்ஸு (அணு)க்களுக்கு ஒரு இந்தியச் சாப்பாடு பெறலாம். எல்லாரும் சேர்ந்திருப்பதில் ஒரு ஸாவதான உணர்ச்சியிருக்கிறது. ஹிந்துஸ்தானி பேசுவதில் ஒரு ஸௌக்கியம் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலுள்ள 17-வது, 18-வது வளைவில், ஒவ்வொரு இரவும் எல்லாச் செய்திகளும், வம்புகளும் ஒருவருக்கொருவர் மாற்றிக்கொள்ளுவார்கள். தூக்குக் கடைக்காரர்கள் தூக்குக்கடைக்காரர்கள்தான். அதில் ஒருவன் “மல்லிகை அத்தர்” வியாபாரம் ரகஸ்யமாகச்செய்ய ஆரம்பித்தான். ஒரு லஸ்கர் குறி சொல்லக் கிளம்பினான். பக்கத்திலிருந்து போலீஸ்காரனைக்கண்டு பயப்படாமல் ரேகை பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

கீழ்க்கோடியிலிருந்து இந்திய ஜனம் வெகு குறைந்துவிட்டது. தூக்குக் கடைக்காரர்கள், ஒத்தைக் கடைக்காரர்கள், சதா வந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் மாலுயிகள் இவைகளைச் சேர்த்து, இப்பொழுது மூந்தாறு, நாநாறுக்குமேல் இல்லை. லஸ்கர்கள் ஒரு கப்பலிலிறங்கி, மறு கப்பலேறும்வரை வெகு தமாஷாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், சீக்கிரம் திரும்பிப்போகவேண்டுமென்ற அவாவுடனிருக்கிறார்கள். லஸ்கர்களின் சேஷமாடிகாரியென்று புதிதாக நியமிக்கப்பட்டவரும், “ஐம்பது லஸ்கர்களுக்குமேல் லண்டனில் இல்லை” என்று சொல்லுகிறார். அவர்களும் சீக்கிரம் ஒரு கப்பலில் சேர்ந்துவிடுவார்கள் என்றும் சொன்னார்.

தெருச் சந்தைகளும், தனிச் சந்தைகளும் இல்லாமல் போகவே, சில தூக்குக்கடைக்காரர்கள் மிட்லாண்ட்ஸில் தொழிற்சாலையில், ரஸ்தாக்களில், அல்லது கட்டடங்களில் வேலைசெய்ய வெளியேறிவிட்டார்கள்.

சிலர் ஒருவாரத்திற்கு ஒரு பவுன் வரை சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு, வெடி சாலைகளில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் இந்திய முன் வேலைப் படைமையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். வேறு சிலர் முதல் உதவி பரீட்சையில் தேர்ந்து, உதவி வேலையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

எவ்வாறு அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்? கீழ்க்கோடியில் ஸெப்டம்பர் 7-ல் முதல் 9-ல் வரையிலுள்ள விமானக்கூட்டத் தாக்கல்கள் அவர்களுக்குத் திகிலையும், கவலையையும் உண்டாக்கத்தான் உண்டாக்கிற்று. சுற்றுமுற்றும் தீ எரிந்தது. அக்கம்பக்கம் வீடுகள் இடிந்துகிடந்தன. வீடிழந்தவரும், சற்றமிழந்தவரும் தெருக்களில் கூடினார்கள்.

கப்பலுடைந்தாலும் தீர்த்துடன் நின்று, தோணி வெடியைப் பொருட் படுத்தாது இருக்கும் அவர்களுக்கு, தூக்கமில்லா இரவுகளும், உண்மை புத்திமதி சொல்லுவோரில்லாமையும் அவர்களுக்கு வெகு ஸைக்கமுடியாததாக இருந்தது.

ஆயினும் இன்று கீழ்க்கோடியிலுள்ள மற்றவர்களைப்போல் அவர்களுடைய வாழ்கையும் ஒரு திட்டத்தில் அமர்ந்து விட்டது. இப்பொழுது தூக்கமும், மறைவிடமும் எங்குக்கிடக்கும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். பிற்பகலில் சீக்கிரமாகவே அந்தக் கிடங்குக்கு படுக்கையுடனும் மூட்டைகளுடனும், சபாத்தி சட்டணியடங்கிய எண்ணெய் பசையுள்ள பொட்டணங்களுடனும் ஊர்ந்து செல்வதைக் காணலாம்.

கப்பற்சாலைக்குருகேயுள்ள ஒரு கூட்டம் அருகேயுள்ள பாலத்திற்குச் சென்று, அவைகளில் இரண்டு வளைவுகளை பிரத்யேகப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அது ஒரு நல்ல மறைவிடமாகயிருக்கிறது.

சில லஸ்கர்கள் யாதொரு மறைவிடங்களுக்கும் செல்ல சிரமப்படாமல் வேதாந்தமாகயிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் ஒரு கடைக்காரர் விட்டு விட்டுப்போன கடையை கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய தெருவில்

பல வீடுகள் இடிந்து விழுந்துவிட்டன. சுற்றிலும் தண்ணீர் குவிந்து கிடந்தது. அவனை நான் சந்தித்ததற்கு 10-நிமிஷங்களுக்குமுன் தான். சுமார் 100-கஜங்களுக்கப்பால் ஒரு வெடிவிழுந்திருந்தது. ஆயினும் ஒரு பெரிய புன்முறுவலுடன் என்னை வரவேற்றான்.

“நான் மறைவிடத்திற்குப்போவதில்லை. என் முறைவந்தால் நான் போவேன்.”

“நீங்கள் அந்த கப்பற் சாலைகளைப் பார்த்தீர்களா? அங்கு வேலை நிற்கிறதில்லை அதற்கு எதிரிடையாக இரண்டு பங்கு துரிதமாக சாமானை ஏற்றி இறக்குகிறார்கள். ஆகையால் நான் இங்கு தங்குகிறேன்.”

பிறகு ஆணை வைத்து ஹிட்லர் கப்பற் பிப் பேச ஆரம்பித்தான். அவன் செய்யும் ஜபர்தஸ்து கீழ் கோடியிடம் செல்லாதென்றான். அந்தக் கிடங்கில் நான் பேசிக்கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு இந்தியனும் அவ்வாறே சொன்னான். இவர்கள் பத்திரிகைகள் வாசிப்பதில்லை. ராஜ்யம் தெரியாது. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் அவர்கள் கண்டு, கேட்கும் சங்கதிகளை ஒட்டியது.

இந்த தேசத்தார் ஒரு நாளும் அமுங்கமாட்டார்கள். அவர்கள் ஏன் அமுங்க வேணும்? இம்மாதிரி வெடி வீச்சுகளால் ஹிட்லர் ஜெயிப்பான் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. கப்பற்சாலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கப்பல்கள் வந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஜனங்கள் ஜெர்மனியை இன்னும் ஜாஸ்தியாகப் பகைக்கிறார்கள்.

பக்கிஹாம் அரண்மனையின்மேல் வெடி வீசினதைப்பற்றிப் பேசும்போது, “அவன் எவ்வளவு முட்டாளாக இருக்கவேணும். இப்பொழுது தூக்குக்கடைக் காரனும், ராசனும் ஒன்றாகிவிட்டார்கள். எல்லோரும் பழிக்குப்பழி வாங்க நிச்சயம் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னான்.

அவர்கள் நாளிக்கொள்கைகளை எவ்வாறு பகைக்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். இந்த கீழ் கோடி இந்தியர்களுக்கு இந்த யுத்தம் அந்நியர்களுக்குள் நடப்பதாக எண்ணியில்லை. தங்கள் சொந்த காரியமாகவே நினைக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவனும் ஜெர்மனியுடன் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பழி இருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு நேர்முகமாக யாதொரு நஷ்டமில்லாவிடினும் ஸ்திரீகள் பேரிலும், சிசுக்கள் பேரிலும் வெடி வீசும் காட்டுமிரண்டித்தனத்தை கண்டு அவர்களுடைய மனம் கொதிக்கிறது.

அவர்களுடைய இறக்கம் எல்லோரையும் கவரக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு ஒத்தைக் கடைக்காரன் “இந்த மனிதனைப் பாருங்கள். அவனுக்கு இந்திய ஸாமான்களில் நல்ல வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்தது—கரிப்பொடி, ரத்தின கம்பளம், வாசனை திரவியங்கள் இவைகளில், நேற்று இரவு அந்த 200 பவுன் பொறுமதியுள்ள சாமானும் வெடித்து நொருங்கிவிட்டது”, நான் அந்த மனிதனுக்கு தேறுதல் சொன்னேன், “நேரான குறி—என் காலம்” என்று பதில் சொன்னான்.

வேறு இந்தியருக்கு இம்மாதிரி நஷ்டம் ஏற்பட்டதாவென்று அவனைக் கேட்டேன். பல கடைகள் அவ்வாறு வெடி வீச்சுக்கு இறையாயினவென்றான்.

“அவர்கள் எல்லாம் இந்தியர்களா,” என்றேன். என்மேல் வெகு மூர்க்கமாக கோபக்குறிகளைக் காட்டிக் கொண்டு என் பக்கம் திரும்பி “ஏன் சதா இந்தியர்களைப்பற்றியே கேட்கிறீர்கள்? எங்களைப் போலத்தான் மற்றவர்களும் துன்பப் படுகிறார்கள். எங்களைப்போல் அவர்களும் ஏழைகள்” என்றான். “வெடிகள் இந்தியர்களுக்கும் ஆங்கிலருக்கும் வேற்றுமை பாராட்டா”.

அங்கிருந்த கூட்டம் எங்களைச்சுற்றிக் கொண்டு அவன் சொன்னதை ஆமோதித்துத் தலை அசைத்தது. சுற்றிலும் எல்லாருக்கும் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் பெருகின அனுதாப வசனங்களில் இந்தியர்களின் நஷ்டத்தை மதிக்க நான் செய்த பிரயத்தனங்கள் மூழ்கின.

இந்தியர்களுடைய மனப்பான்மையும் இதரர்களுடையதுபோல் உறுதியாக இருந்ததென்பதோடு, அந்த மறைவிடத்திலிருந்தவர்களுக்குள் வெகு உத்தண்டமான நாசி சத்துருக்கள் அவர்கள் தான் என்ற நிச்சய புத்தியுடன் திரும்பினேன்.

அனுபந்தம் II.

பிரிடிஷ் உருதியைப்பற்றி நாலி அபிப்ராயம்.

லண்டனிலுள்ள போர்முனை உணர்ச்சி.

அமெரிக்கா பிரஸிடெண்டின் அர்த்தபுஷ்டியுள்ள வாக்குமூலம்.
நம் யுத்த லக்ஷியங்கள் என்ன.

(திரு. விக்கிரம் ஸ்ரீட் ஒலிபரப்பியது.)

ஆதாயங்கள்.

உலகத்தின் பல பாகங்களில் இவ்வாரம் அநேகம் நடந்திருக்கின்றன. அவைகளுக்குள்ள தாரதமியத்துடன் பார்க்கக்கூடியவாறு அவைகளை வகுத்துப் பிரிப்பதுதான் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. மத்தியதரைக் கடலில் பல இதாலியக் கப்பல்களுக்குப் பிரிடிஷ் காவற்கப்பல் “ஏஜக்ஸு” கொடுத்த சரியான உதை ஒருபுறம் இருக்கிறது. ஜெர்மனி பேரில் நம் வெடி விமானங்கள், விடுத்த குண்டு வீச்சுகளும், பிரான்னைச் சேர்ந்த ஷெர்பேரைச், டன்கர்க், முதலிய துறைமுகங்களை நம்கடற்படை நொருக்கினதும் மற்றொருபுறம் இருக்கிறது.

ராணுவ தளவாடங்கள் சைனாவைக் குப் போகக்கூடியவாறு பர்மா பாதையும் திறந்தாய்விட்டது மேற்கு குணகோளத்தைக் காப்பதென்றால், ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்கள் அட்லாண்டிக் ஸமுத்திரத்தையும், பஸிபிக் சமுத்திரத்தையும் சமாதான முறையில் உபயோகிக்கக்கூடிய பாதையுமும் உட்பட்டிருக்கிறது என்று ரூஸ்வெல்ட் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

பத்துவழிகள்.

நம்முடைய வாராந்திர ஐந்துகையில் பத்துவழியாக எழுதவேண்டிய இனம் என்னவென்றால், லண்டன்பேரில் இரவில் ஏற்பட்ட சில தீவிர விமான வெடி வீச்சுகளே. பெர்லின், ரோம் நகரங்

களுக்குச் சென்று ஸமீபத்தில் திரும்பி வந்த திரு ஸுனீர் என்பவரை ஸ்பெயினில் அயல்நாட்டி மந்திரியாக நியமித்திருப்பதையும் பத்துவழியாகப் பாவிக் கலாம். ஸிரியாவில் வெகு நேர்த்தியான பிரெஞ்சு சேனையாகியிருந்து வந்ததும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கலைக்கப்பட்டுவருவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். பலங்கொண்ட ஜெர்மானிய அல்லது இதாலிய தாக்குதலுக்கோ, வற்புறுத்துதலுக்கோ யுகோஸ்லாவியாவும், கிரீஸும் உட்பட்டுவிடுமோ என்று ஒரு சந்தேகமிருக்கிறது. (இது கிரீஸ் தேசத்தின்மேல் படையெடுத்ததற்குமுன் எழுதப்பட்டது.)

இந்தப் பத்து வரவு இனங்களை வைத்து எவ்வாறு ஐந்துகைபோடுவது? கீழ் பிராந்தியங்களிலுள்ள தேசங்களில் சத்துரு முன்னேறித் தாக்க ஆரம்பித்தால், லண்டன் நகரின்மேல் வெடி வீசுவது கேவலம் பக்கவேடிகையாகயிருக்குமென்று ஒரு ஆங்கில ஆசிரியர் சொன்னார்.

உலகத்தில் தீர்மானமான யுத்தங்களில் சென்ற வேளிக்காலத்தில் ஜெர்மானிய விமானத் தாக்குதல்களை பிரிடிஷர் எதிர்த்து முறியடித்ததே பெரிய யுத்தமாகக் கருதப்படவேண்டும் என்று ஒரு பிரசித்திபெற்ற ஆசிரியர் விவஹரிக்கிறார்.

இந்த இரண்டு நோக்கங்களில் பின் சொன்னதுதான் யுத்தமானது என்று

நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணங்கள் ராணுவத்தையாவது! தந்திரங்களையாவது ஒட்டியதல்ல. மனோநிலையைக் காட்டக்கூடியதாகயிருக்கிறது. “பிரிடன் யுத்த”மானது இன்னும் தீர்மானமான யுத்தமாக யில்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் அது நம்முடைய விமானிகளிடமிருந்தும் சாதாரணமான பிரிடிஷ்காரனிடமிருந்தும்—லண்டன் பட்டணத்தாளைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டியதில்லை.—வெளியாக்கப்பட்ட குணங்களைப்பார்த்தால், இதே குணங்கள்தான் யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதோடு நமக்கு வெற்றியுடன் முடிவு செய்யும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

டாக்டர் கோயபல்ஸுடைய

வியாக்யானம்.

டாக்டர் கோயபல்ஸ் இந்த அபிப்பிராயத்தை முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று எனக்குத்தெரியும். நாலி உண்மைகளைப் பக்குவம் செய்துதரும் அப்பெரியார் வாக்குக்கு மறுவாக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறதேயென்று வருந்துகிறேன். நம்முடைய குணதீசயங்களை அவர் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்று அவருக்குரிய மரியாதையுடன் சொல்லத்துணிகிறேன்.

“சொல்பமான ஆகாரத்துடனும், இருக்க இடமின்றி, உறக்கமின்றி, வீசும் ஜ்வாலைகளுக்கும், அசையும் குட்டிச் சுவர்களுக்கும் மத்தியில், பொழியும் குண்டி மாரிகளுக்கு மத்தியில், லண்டன் நகரத்தார் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்றால், இது பட்டணத்தானின் உறுதியல்ல. இது வீஷயம் வேறு” என்று டாக்டர் கோயபல்ஸுடைய பத்திரிகைகளில் ஒன்று சொல்லு

கிறது.

இங்கிலாந்து தேசம் ஒரு தீவிரமான கனிப்புடன் மரணத்தினருகே செல்லுகிறதென்றும், யுத்தத்தின் ஒவ்வொரு கட்டங்களை ருசியுடன் அனுபவிக்கிறதென்றும், ஒவ்வொரு தோல்வியையும், ஹேளனத்தையும் வெகு இஷ்டத்துடன் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறதென்றும், எல்லாம் தான் சாகும் போது சத்துருவையும் பாதாளத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும் என்கிற ஆசையால்தான் என்றும் டாக்டர் கோயபல்ஸ் உறுதி சொல்லுகிறார். அதுதான் பிரிடிஷ் உறுதி, பொறுமை, இவைகளின் பாதி ரஹஸ்யம்.

சாவில் பரவசமான கனிப்பில்லை.

நான் லண்டன் பட்டணத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பட்டணத்தான் அல்ல. நான் ஸ்வஸ்பமாக முப்பது வருஷம் வரை லண்டனிலிருந்திருக்கிறேன். சென்ற வாரம் என்னுடன் லண்டனிலிருந்தவர்களையும் கொஞ்சம் பார்த்திருக்கிறேன். இறந்துபோவோம் என்று சந்தோஷப்படுகிறவர்களை நான் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் அவ்வளவு ஜீவனிழந்தவர்கள் அல்ல.

நான் கண்ட உணர்ச்சி வேறுவிதமானது. லண்டனில் எப்பொழுதும் நாயிருந்தால் நமக்கு அது வெளிப்படத் தெரியாது. அது அவ்வளவும் பொதுவானது. அவ்வுணர்ச்சி வெகு சாதாரணமாகையால், அதைப்பற்றி நினைக்கவோ பேசவோ இடமில்லை. ஆயினும் சார்தம் நிறைந்த கிராமார்தரங்களுக்கு நான் சென்றவாரம் போனதுபோல் போனால், அங்கு ஒவ்வொருவரும் வெகு அச்சையுடன் “என்ன, நான்கு ஐந்து மைல்களுக்குப்பால் ஒரு வெடி

விழுந்ததா, விழவில்லையா” என்றெல்லாம் டேசிக்கொண்டிருப்பதைக்கேட்டு விட்டு லண்டனுக்குத் திரும்பினால், ஒரு போர் முனைக்குத் திரும்பினது போல்தோன்றும். அதுதான் போர் முனை உணர்ச்சி. ஹிட்லர் செய்யும் எவ்வித அட்டேழியத்தையும் தின பஞ்சாங்கமாக எடுத்துக்கொண்டு லண்டன் பட்டணத்தானே நிற்கச்செய்வது அவ்வுணர்ச்சியே.

போர்முனை உணர்ச்சி.

போர் முனையில் புத்தகாலத்தில் எவரும் அடிபடலாம். ராமன் தூதி ருஷ்டசாலியாகயிருக்கலாம். கிருஷ்ணன் அதிர்ஷ்டசாலியாகயிருக்கலாம். கோவிந்தன் ஒரு மயிரிழையில் தப்பியிருக்கலாம். முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், அணியானது நிலை நின்று திருப்பியடிக்கவேண்டுமென்பதே. இம்மனோ நிலையுடன் லண்டன் அணியை நிலைநிறுத்தியிருக்கிறது. ஹிட்லர், கோயரிங், கோயபல்ஸ் இன்னும் எல்லா நாஸிகளும் நிற்கமுடியாமல் விழுங்காலம் வரும்வரை அம்மனோநிலையில் நிற்கும்.

அக்காலமும் வரும். தேதி குறிப்பிட யாவராலும் முடியாது. சற்று மனக்கண்ணால் நோக்கினால் அக்காலத்தின் சின்னங்களையறியலாம். ஆம்ஸ்டர்டாம் நகரிலிருந்து பிரஸ்டி நகரம் வரையிலுள்ள பிரெஞ்சு, பெல்ஜியம், டச்சுக் கரையிலுள்ள ஜனங்களையும், துருப்புக்களையும் நாம் ரகஸ்யமாகக் கவனித்துச்சென்று, ஜெர்மானியர் அவர்களுக்குள் என்ன சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களென்றும், டச்சுக்காரரும், பெல்ஜியமும், பிரெஞ்சுக்காரரும் என்ன சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்றும் கவனித்தால். ஜெர்மானியர் அளவுக்கு

மேல் எடுத்துக்கொண்டு விழிக்கிறார்கள் என்ற துட்பமான விஷயம் நமக்குத் தெரியவரும்.

நம்மால் படையெடுக்கப்பட்டு துறை முகங்களில் நேர்ந்த நஷ்டங்கள்.

இந்த வாரம் நம் கடற்படையும், விமானப்படையும் ஷெர்போர்க் என்ற துறைமுகத்தில் மட்டும் வெடி வீசியதில் சுமார் 40,000-முதல் 50,000-துக்குள் ஜெர்மன் துருப்புகள் கொல்லப்பட்டன; அல்லது காயப்படுத்தப்பட்டனவென்ற மதிப்பானது ஒருக்கால் சரியில்லாமலிருக்கலாம். தெற்கே போர்டோ துறைமுகத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு 12,000 காயமடைந்த ஜெர்மானிய துருப்புகள் அனுப்பப்பட்டார்கள் என்றும், பாரிஸ் நகரத்துக்கு சுமார் 7,000 அனுப்பப்பட்டார்கள் என்றும் வந்திருக்கும் செய்தியை உறுதிசெய்யும் தகவல் என்னிடமில்லை.

ஆனால் ஹிட்லரின் கப்பல்களிலும், பரிசல்களிலும், இங்கிலாந்தைப் படையெடுக்க வைக்கப்பட்டிருந்த துருப்புகள் வெகு பயங்கரமாக நாசமாக்கப்பட்டார்கள் என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். நம்மைப் படையெடுக்கப்போவதாகச் சொன்னவர்களுக்கு நாயிழைத்திருக்கும் ராணுவச் சேதங்களில், இவ்வாரம் லண்டனில் நெருக்கமாக விழுந்த ஜெர்மன் வெடிகுண்டுகளால் ஏற்பட்ட பொது மனிதரின் நஷ்டங்கள் ஒரு சிறிய அளவுகூட இல்லை.

ஜெர்மானிய எண்ணெய்ச் சாலைகள், புத்தத் தொழிற்சாலைகள், யந்திரசாலைகள், ரயில்வேக்கள் இவைகளில் விழுந்த நம்முடைய குண்டுகளால் பொது மனிதருக்கும் சேதம் ஏற்பட்டதென்று டாக்டர் கோயபல்ஸ் உரக்கக் கத்து

கிறார். அவர் நன்றாக உரக்கக் கத்தட்டும்.

அவருக்கு பொது மனிதரின் சேதத்தால் கவலையில்லை. ஜெர்மானியச் சரக்குகளும், புத்தத்துக்கு ஆதாரமானவைகளும் நாசம் செய்யப்படுவதில் அவருக்குக் கவலை. ஸாம்ராஜ்ய விமானப்பயிற்சித் திட்டமும், ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்களின் நட்பும், நல்லெண்ணெயும், நமக்குக் கணக்கற்ற வழிகளில் கணக்கற்ற அளவுக்கு வரும் மாதங்களில் உதவியளிக்கும் என்றும், அதனால் இப்பொழுது நாம் செய்யும் வேலை வெகு சொற்பமானது என்றும் டாக்டர் கோயபல்ஸ்-க்கு நன்றாகத் தெரியும்.

தான் கொடுத்த எச்சரிக்கையைத் தானே மறக்கிறார் ஹிட்லர்.

நேற்றுத்தான் ஹிட்லரின் “மைன்காம்ப்” என்ற புத்தகத்தில் ஒரு கட்டம் வாசித்தேன். அதில் அவன் ஜெர்மானியர்களைப் பின்வருமாறு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறான். “அலக்ஸாண்டர் மஹாணைப்போல் நாமும் ஐரோப்பாவுக்கு அந்தியமான கிழக்குப் பிரதேசங்களிலும் அதற்கப்பாலுள்ள கிழக்குப் பிரதேசங்களிலும் நாம் வியாபிக்கவேண்டுமென்ற உபயோகமற்ற எண்ணங்கொள்ளவேகூடாது என்றும், ஆனால் ஐரோப்பாவின் மத்தியில் ஜெர்மானிய ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்து ஸ்தாபித்துக் கொள்ளுவதே நம்முடைய லக்ஷியமாக மனதில் கொள்ளவேண்டும்” என்று.

ஆயினும், இப்பொழுது கீழ் பிரதேசங்களில் பிரவேசிக்க அலக்ஸாண்டர் மஹாணைப்போல் பிரயத்தனப்படுகிறான். அதே சமயத்தில் பிரிடிஷ் விமானப்படையும், போலந்து, ஜெக்,

டச்சு, அமெரிக்க விமான வீரர்களுடன் ஜெர்மனியின் மத்திய பிரதேசங்களை நாசம் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் நாம் வெகுதொலை போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆயினும் சரியான ரஸ்தாவில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்.

போர்முனையிலுள்ள ஸம்பவங்கள் ஒருபுறமிருக்க, என்னுடைய சொந்த உத்தியோகப்பற்றேயில்லாத அபிப்பிராயத்தில் இரண்டு வெகு முக்கியமான விஷயங்களுக்குள்ளேன். ஒன்று, அமெரிக்காவில் இதற்குமுன் நடந்த ராதஸம்பவமாக 160 லக்ஷம் சேனையை ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்கள் போரில் சேராத காலத்தில் நிராக்ஷணையாய் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறதென்பது.

குஸ்வெல்டுடைய வசனங்கள்.

மற்றொன்று, ஸ்வெல்டி தலைவருடைய பின்வரும் வசனங்களுக்குள்ளிருக்கும் சுருத்து. “நமக்கு முன்னாலிருக்கும் வழியை ஐரோப்பாவிலோ, ஆசியாவிலோ இருக்கும் ஸ்வேச்சாதி கார தேசங்களின் கூட்டும் தடுக்க முடியாது. கடைசியாக மிகுசின சுதந்தர ஜனங்களாகயிருந்துகொண்டு, சுதந்திரத்தின் சத்துருக்களை மேலெழாமல் நிறுத்திவைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நான் அளிக்கும் உதவியை அவர்கள் தடுக்கமுடியாது. சுதந்தரம் கொண்டோர் தங்களுக்கு நியாயமாகத் தோன்றுவதைக் காப்பாற்றுவதற்காக எவ்வாறு எதிர்த்து நிற்பார்கள் என்று பிரிடிஷ் ஆண் பெண் யாவரும் நிதர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வீரம்செறிந்த போராட்டமும் சாகசவதமாகப்பதியப்பெறும் சோதனை காலம் வந்தால், பொறுப்பாக்ஷி எத்தகைய உறுதிவாய்ந்தது என்று காட்டுவ

தற்கான சாசுவதமான ருஜுவை உலகத்துக்குத் தந்திருக்கிறது.”

அவ்வசனங்களும் அவைக்குள்ளிருக்கும் கருத்தெல்லாம் ஹிட்லருடைய காதுகளிலும், அவனுடைய கூட்டிக் கொள்ளைக்காரர்களுடைய காதுகளிலும், சாவுமணியாகக் கேட்காவிடில் அவர்களுக்குக் காது கேட்கவில்லை என்று சொல்லவேண்டும்.

யுத்த லக்ஷியங்கள்.

ஏற்கனவே பிரசுரிக்கப்பட்ட வெகுஜாக்கரையாக அமைக்கப்பட்ட பொதுவான வாக்கியங்களை விட, உத்தியோக முறையில் யுத்த லக்ஷியங்களைப்பற்றி வேறு வாக்குறுதிகள் சொல்லமுடியாதென்று காமன்ஸ் ஸபையில் 15-உயில் பிரதம மந்திரி சொன்னார். மேலும், யுத்தத்திற்கு முன்னிருந்த நிலையை நிலைநிறுத்த இந்த யுத்தத்தை நடத்துவதாக ஒருவரும் நினைக்கவில்லையென்றும், மற்ற விஷயங்களோடு நாம் மீளுவதற்காக இச்சண்டை செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்.

மேலும், மந்திரியவர்கள் சொன்னார்:—

“மேற்சொன்ன காரியத்தை நாம் செய்ய சக்தியுள்ளவர்கள் என்று பொது உலகத்துக்குத் தெரிந்தால், நம்மிடமிருக்கும் தீர்மான யுத்தி விருத்தியானால், நமக்கு வெற்றிகூடத்த மேல் நாம் என்னசெய்வோம் என்று மேல்கொண்டு யோசிக்கலாம்.”

நம்முடைய யுத்தலக்ஷியங்களைப்பற்றிய விவரமான வாக்குமூலம் சொல்ல மந்திரியவர்கள் மறுத்தது பிசுகென்றும், “கொள்ளைத் தந்திரங்களை” ஆரம்பிக்க மனமின்மையைக் காட்டுகிறார் என்றும் சிலர் கண்டிக்கிறார்கள். அக்கண்டனம் தகுதியற்ற

தென்று நினைக்கிறேன்.

பிரதம மந்திரியவர்கள் அதிரியமான கொள்கைகளைக்கண்டு பயப்படுகிறவர் அல்ல. நிர்மான மனோபாவத்தில் குறைந்தவரல்ல. எந்தக் காலத்தில் எதைச் சொல்லவேண்டும்; அல்லது சொல்லமுடியும் என்பதைப் பற்றி முடிவுசெய்ய அவரே தகுதியுள்ளவர். நான் சொல்லும் கண்டனம் அவர் சொன்னதைப்பற்றியல்ல. ஜெர்மானியர், பொதுநிலை பிரசாரகர்கள், அச்சொல்லை முறுக்குவதைப்பற்றித்தான்.

திரு. சர்ச்சில் அவர்களைப்பற்றி

நடப்புக்கு விநேதமான சொற்கள்.

இங்கிலாந்து தன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்காகச் சண்டை செய்துகொண்டிருக்குமளவில் தன் யுத்தலக்ஷியங்களைச் சொல்லமுடியவில்லை என்று ஒரு ஒலிபரப்பு நடுநிலை நாட்டிலிருந்து வந்ததைக் கேட்டேன். நம் உயிரை எவ்வளவு சிரமப்பட்டுக் காப்பாற்றிக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு விஷயத்தைத்தவிர வேறு ஒன்றைப்பற்றியும் நாம் நினைக்கமுடியாதபடி அவ்வளவு நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறோம் என்ற ஒரு தோற்றம் பரவுவதற்காக அவ்வாறு ஒலிபரப்பப்பட்டது. மேற்படி விஷயமும் சாகும் போது சத்துருவையும் பாதாளத்திற்குள்ளிருத்துக்கொண்டிவிழுவதாயிருந்தால், நாம் அதற்கு இஷ்டப்படுவோம் என்று டாக்டர் கோயபல்ஸ் சொன்னதற்கு வேறுபட்டதாகயில்லை.

யுத்தம் வெகு பயங்கரமாகயிருந்த போதிலும், நம் மனோநிலையைப்பற்றி நம் சத்துருவின் அர்த்த விவரணம் எவ்வளவு சம்பந்தமற்றதாகயிருக்கிறது என்று நினைக்கும்கால் ஹாஸ்யகரமாக இருக்கிறது

நாம் ஒரு காரியம் நிச்சயமாகச் செய்யத் தயாராயில்லை. நம்மோடு பாதாளத்திற்கு சத்துரு ஜனங்களைக் கூட இழுத்துக்கொண்டுபோக விரும்பவில்லை. நாம் பாதாளலோகத்திற்கு வாக்காளர்களாக நிற்கவில்லை.

லேனிகரும், நேறியும்கொண்ட லக்ஷியங்கள்.

ஒழுக்கமுள்ள சுதந்திரத்திற்கு தராகம் நாம் தான் என்று நாம் நம்புகிறோம். அவ்வாறே நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அத்தகைய சுதந்திரம் நமக்கும், மற்றும் யாவருக்கும் உரிய நல்லுலகிற்கு அடிப்படையாகயிருக்கும். அச்சுதந்திரத்தில் நமக்கு நம்பிக்கையிலேயேல், மற்ற தேசங்களோடு அதைப் பங்கிட்டுக்கொள்ள நாம் விரும்பவில்லையேல், நாம் போர்செய்து நம் சரீரங்களைக் காப்பாற்றி நம் ஆத்மாவை இழப்போம்.

ஸ்தூல லாபங்களைக் கருதாது நாம் செய்த யுத்தம் ஏதாவது ஒன்று இருந்ததானால் அது இதுவே. மனிதன் வசிக்கும் புவிப் பிரதேசங்களை ஆளுவதைத் தன்னுடன் பங்கிட்டுக்கொள்ளும் படி ஹிட்லர் கேட்டபக்கத்தில், “அப்பாலே போ, பைசாசமே” என்று நாம் பதிலளிக்கவேண்டும்.

ருமேனியாவை உறிஞ்சி, பால்கன் நாடுகளை முகத்தடியில் பூட்டி, வட ஆபிரிக்காவையும், எகிப்து தேசத்தையும் ஜயித்துவிட்டால், இதாலியின் உதவியையும், வீஷி ஆஸாயிகளின் (பிரெஞ்சு ஸர்க்கார்) ஒக்குமத்தையும் கொண்டு நம்மை “சரணமடைகிறாயா, நாசமடைகிறாயா” என்று கட்டாயப்படுத்துவோமென்று ஹிட்லர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அப்பொழுதும் “உன்னாலானதைச்செய், நாம் சரண

புகமாட்டோம்” என்று சொல்லவேண்டும்.

ஆனால் காரியங்கள் அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. ஹிட்லரும், முஸோலினியும், அவர்களுடைய கூட்டிக்கள்ளர்களும் இழைக்கக்கூடிய பெரிய நஷ்டமும் நாம் செய்யக்கூடிய பரம லாபத்துக்கு ஸமதையாகாது. நாம் அடையக்கூடிய பரம லாபம் என்னவென்றால், தீய கொள்கைகளை உண்மை மதிமையுள்ள கொள்கைகளென்று தப்பாக எண்ணிக்கொள்ளும்படி அடித்துக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுத் தவிக்கும் ஜெர்மானிய, இதாலிய ஜனங்களுக்குக்கூட கடைசியில் விமோசன மளிப்பதே.

பிரதம மந்திரியின் முன்னெச்சரிக்கை.

நாம் இவ்வளவு செளகரியத்துடன் கம்பீரமான கொள்கைகளுக்குப் போர் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்ற அடிப்படையான நம்பிக்கையே, நம் லக்ஷியங்களை இன்னும் தெளிவாக விவரணம் செய்யவேண்டுமென்றும், இன்னும் பலமாக உத்தேசித்துடன் பகிரங்கப்படுத்தவேண்டும் என்றும் சொல்வதற்குக் காரணம். “கவசத்தை அணிந்தவன் கவசத்தை எடுத்து வைத்தவனிடம் பெருமை பேசலாகாது” என்று கிறிஸ்துவ வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் உணர்ச்சியிலிருந்து திரு. சர்ச்சில் அவர்களின் அடக்கம் ஒருநூல் பிறந்திருக்கவேண்டும்.

குறையச் சொல்லி வற்புறுத்துவதென்பது பிரதேசமான ஆங்கிலச் சொற்போக்கு. பிரதம மந்திரி அவர்கள் அதில் நிபுணர் என்று அவருடைய சொற்களும், எழுத்துக்களும் காட்டுகின்றன. ஒன்று நமக்கும் அவருக்

கும் தெரியும். நம் தேசம் மட்டும் மிஞ்சுவதற்காக நாம் யுத்தத்தில் இறங்கவில்லை. தனிப்பட்ட மனிதனுக்குச் சுதந்திரம், சொந்தப் பொறுப்பு, நியாயமான புழக்கம், உண்மைக்காக உழைப்பது முதலிய கொள்கைகள் பிரிடிஷ் ஜாதியாரை ஈடுபடுத்தியிருக்கின்றனவென்பதோடு, இன்று நம்முடைய பிரயத்தனங்களையும், நம்மைக் குறித்து ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்களுக்குள்ள நல்லெண்ணத்தையும் ஈடுபடுத்தியிருக்கின்றன. அக்கொள்கைகளைச் சீரிட்டு முடிந்த மட்டும் எவ்வளவு ஜனங்களுக்கு

அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு ஜனங்களுக்கும் அளிப்பதற்காகவே நாம் இச்சண்டையில் இறங்கியிருக்கிறோம். நாம் புஜபல பராக்கிரமத்தால் நிரூபித்து இந்த லக்ஷியத்தை ஸித்தி செய்யவேண்டியிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு பிரதம மந்திரி அதை வெளியிட்டுச் சொல்வதென்றால் வீண்பெருமை பேசிக்கொள்வதாக ஆகும். ஆயினும், சம்பூர்ணமான வெற்றி மூலமாக இந்த லக்ஷியத்தை அடைந்து ஆசரித்துக்காட்டக்கூடிய வன்மையும் மனவுறுதியும் நம்மிடம் குறைவற்றிருக்கிறதென்பதை உலகமறிவது நலம்.

கதம்பம்.

1. “இந்த முழுப்பிரதேசத்தினுடைய முன்பு இருந்த சோபையையும் இப்பொழுது நாசமாக்கப்பட்டிருப்பதையும் கவனித்துப்பார்த்தால் ஹர் ஷிட்லர் நம்முடைய நகரங்களையும், நாட்டிப் புறங்களையும் கண்முடித்தனமாய் குண்டுகளால் நாசம்செய்து பிரிடிஷாருடைய மனோதைரியத்தை நிலைகுலைத்துவிட முயற்சி செய்தானென்பதில் சந்தேகமே இல்லை.” (மிஸ்டர் சர்ச்சில், காமன்ஸ் சபையில், நவம்பர்மீ 5௨).

2. “ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் காணப்படும் ராஜாக்களைப்போல் நம்முடைய சாதாரண மக்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். நிச்சயமாக ஆங்கில பாஷையைப்பேசும் உலகத்தில் இந்த யுத்தம் முடிவடையும் காலத்தில் ராஜாக்கள் போல் நடந்துகொண்ட பொது மக்களைப்பற்றி ஸ்தோத்திரம் செய்து எழுத ஒரு கவி உண்டாகுவார். ஒரு புதிய ஷேக்ஸ்பியர் டன்கர்க் சம்பந்தமாய் ஒரு நாடகத்தை எழுதுவார்.” (நியூ யார்க்கிலிருந்து டெரிதி தாம்ஸன், அக்டோபர்மீ 30௨).

3. “ஈஸ்ட் எண்டு” பாகத்திலுள்ளவர்கள் இம்மாதிரி குண்டு வீச்சுக்கு ஒருபொழுதும் பயப்படமாட்டார்கள்.” (லண்டனிலுள்ள ஒரு இந்திய கூலியான், அக்டோபர்மீ 26௨).

4. “இது இரண்டு தேசிய ராஜாங்கவர்க்கத்தார்களுக்குள் நடக்கும், நாய்ச் சண்டை அல்ல. இது ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத வழிபாடுகளுக்குள் சண்டை.” (யார்க்கின் பிரதம குரு டெம்பிள் என்பவர் ஒரு ஒலிபரப்பில் சொன்னது, அக்டோபர்மீ 27௨).

5. “எதிராளி என்னை நோக்கிக் குத்துவதற்காக கையை ஒங்கியபொழுது தான், என்னை பாதுகார்த்துக்கொண்டேன். நான் ஒரு கெட்ட காரியமும் செய்யவில்லை. வலுச் சண்டைக்கும் போகவில்லை. சர்ச்சிலும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தச் சண்டையை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள்.” (பெர்லினில் ஹிட்லர் பேசியது, நவம்பர்மீ 3௨).

6. “இந்த நாட்டில் சதாகாலமும் யுத்த உதவிக்கு எதிர் முறையாக பிரசாரம் இடைவிடாமல் நடந்துகொண்டுவருகிறது.” அம்மாதிரி பிரசாரம் நகரங்களிலும், நிராமங்களிலும், எல்லாவிடங்களிலும் நடைபெறுகிறது. இதை பங்கப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். அதேமாதிரி பங்கப்படுத்தப்பட்டுவருகிறது என்பதில் எனக்கு சந்தேகமில்லை. இந்த பிரசாரக் கமிட்டியாருக்கு என் சந்தேகத்தை அறிவிக்கிறேன்.” (கனம் ஜார்ஜ் ஹோப், மெட்ராஸ் கவர்னர், சென்னையில் பேசியது, நவம்பர்மீ 9௨).

7. “வெளிநாடுகளிலிருக்கும் ஜனங்கள் கொஞ்ச காலத்திற்குமுன்னால் நம்முடைய எதிர்கால நிலையைப்பற்றி ரொம்பவும் சாதாரணமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது பிரிடன் நிச்சயமாய் ஜயமடையுமென்று தீர்மானிக்கிறார்கள்.” (லண்டனில் மிஸ்டர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் பேசியது, நவம்பர்மீ 9௨).

8. “ஜெர்மனியும், இதாலியும் நன்றாய் தோற்கடிக்கப்பட்டு நாஸிகளிடம் இருந்து ஏற்பட்ட பீதியானது உலகத்திலிருந்து ஒழிக்கப்பட்டபொழுதுதான் இந்த யுத்தம் முடிவடையும்.” (கனம் ஜார்ஜ் ஹோப், மெட்ராஸ் கவர்னர் கடப்பாவில் பேசியது, நவம்பர்மீ 5௨).

9. “கிரீஸ் ஜனங்களுடைய மேன்மையான எதிர்ப்பு ஒருபுறம். ஜனநாயக ஆக்கியில் மகாசுரான மிஸ்டர் பிராங்லின் ரூஸ்வெல்டின்பேரில் இருந்த தங்களுடைய பூர்ண நம்பிக்கைக்கு அனுகூலமாக அமெரிக்கா ஜனங்கள் அவரை மறுபடியும் தேர்ந்தெடுத்தது மற்றொன்று. (ஸர் ஜர்க்கிபால்ட் ஸின்க்ளேர், ஷெப்பீல்டு, நவம்பர்மீ 6௨).

10. “நமது மன்னரோடு ஒரேமனதாய் ஒத்துழைக்க சாதகமானதும், எல்லா மனிதர்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் பொதுவானதுமான, ஸ்வதந்திரம், சகோதர பாவம், சார்தகுணம், சமாதானமாகிய இந்த நோக்கங்கள் மேலோங்குவதற்காகத் தான் நாம் இந்த யுத்தத்தில் ஜயமடையவேண்டும்.” (ஸர் ஜர்க்கிபால்ட் ஸின்க்ளேர், ஷெப்பீல்டு, நவம்பர்மீ 6௨).

11. “உலகத்திற்கு செழிப்பும், சமாதானமும் உண்டாவதற்கு சாதகமான ஜனங்களின் பொறுப்பாகியும், மனிதர்களுக்குள் ஆழ்ந்த சகோதரபாவமும் அமையும்படி கொடுமை செய்கிறவனை எதிர்த்து தேசங்களின் ஸ்வதந்திரத்தை நிலைநாட்ட பிரிடன் முயற்சி செய்கிறது.” (லண்டன் லார்ட் மேயர் கொடுத்த விருந்தில் சர்ச்சில் பேசியது, நவம்பர்மீ 9உ).

12. “உலகமானது மறுபடியும் நவீனமுறையில் அடிமைத்தனத்தையாவது அல்லது ஸ்திரமான அடக்குமுறையையாவது, அல்லது நவீனமுறையில் மான்யங்களை அதுபவிக்கிறவர்களாகவாவது, அல்லது நவீன சக்ரவர்த்திகளின் ஆளுகைக்குட்பட்டாவது, அல்லது சிலர் சேர்ந்து ஆளுகை செய்யும் துரைத்தனத்தையாவது அடையும் என்று நான் நம்பவில்லை. அவர்கள் ஆளுகைக்குள்ளிருக்கும் ஜனங்களே கலகம் செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள்.” (பிரஸிடென்ட் ரூஸ்வெல்ட், சமாதான நான் கொண்டாட்ட தினத்தன்று பேசியது, நவம்பர்மீ 11உ).

13. “இந்தப் பயத்தை நாம் எவரும் பேச்சுகளால் எதிர்க்கப்போவதில்லை. அதைச் செய்கையில் தான் காண்பிக்கவேண்டும். நாம் சொல்லுவதைக்காட்டிலும் நாம் செய்கையில் காண்பிப்பதுதான் நமக்கு கௌரவம்.” (தளகர்த்தர் பிரான்சு நாக்ஸ், சமாதான நான் கொண்டாட்ட தினத்தன்று பேசியது, நவம்பர்மீ 11உ).

14. “அவருடைய கொள்கை நிலைகுலைந்த காலத்திலும் தன் முழுமனதுடன் அவர் சண்டை செய்ததுதான் மிஸ்டர் சேம்பர்லிண்டைய பெருமையை வெளியிடுகிறது.” (டெயிலி எக்ஸ்ப்ரஸ்).

அனுபந்தம் III.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

29—10—40.

ஏஜாக்ஸ் என்ற பிரிடிஷ் சப்பலானது, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட சண்டைக்குப் பிறகு, வேண்டிய ஆகாரப் பொருள்களையும், யுத்தத் தளவாடங்களையும் அலெக்ஸாண்டிரியாவிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு பழுது பார்த்துக்கொள்வதற்காக முக்கியமான கப்பல் கட்டித் துறை ஒன்றுக்குப் போயிருப்பதாக ஜெர்மனி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. இதாலிய நாசகாரிகளால் ஏஜாக்ஸ் முழுக்கடிக்கப்பட்டதாக ஜெர்மானியரும் இதாலியரும் சொல்லிக்கொண்டது இதிலிருந்து பொய்யென்று வெளியாய்விட்டது.

பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யம் தோல்வியடைந்தால்தான் சிறிய நாடுகளுக்கு அமைதியும், சாச்சுவதமும் உண்டாகும் என்று இதாலி சொல்லுகிறது. போலண்டார்கள், லெக்கியர்கள், பெல்ஜியர்கள், நார்வேக்காரர்கள், டேன்டேசத்தார், ஜல்பானியர்கள்-இவர்கள் இதற்குச் சரியான பதிலைச் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து கொடுப்பார்கள். ஜெர்மனியாலும், இதாலியாலும் பிடிபட்டதிலிருந்து, இவர்களுக்கு அடிமைகளுக்கு ஏற்பட்ட அமைதியைத் தவிர வேறொரு அமைதியும் கிடையாது. மாணகாலத்துக்குப் பின்பட்டு புதைகுழியில் ஏற்படும் சாச்சுவத நிலையைத்தவிர வேறு சாச்சுவதமும் இவர்களுக்குக்கிடையாது.

பிரெஸ்லா நிலயத்தைத்தவிர ஜெர்மனியிலுள்ள மற்ற ரேடியோ நிலயங்களெல்லாம் இரவு 8½-மணிக்கு நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் பிரிடிஷ் விமானங்கள்தான். இரவில் ஜெர்மனிக்குள் பறந்துபோகும் பிரிடிஷ் விமானங்களுக்கு இந்த ரேடியோ நிலயங்களின் ஒலிபரப்புகள் பெரிய நகரங்களுக்குச் செல்ல வழிகாட்டிகளாக உபயோகப்படுகின்றன. பிரெஸ்லாவானது ஸைலீஷ்யாவின் தலைநகர்: 18 மீ தூற்றாண்டிலேயே ஜெர்மனி ஆக்ரமித்த இடம். இந்நகரம் ஜெர்மனியின் தென்கிழக்குக் கோடியில் வெகுதூரத்தில் இருப்பதால் இங்கிருக்கும் ரேடியோ நிலயம் ஒன்றுதான் இதுவரையில் பிரிடிஷ் விமானிகள் போய்ச் சேராத இடமாயிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலயம்மட்டும் இரவில் திறந்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி நகரங்களில் 8½-மணிக்கே ரேடியோக்கள் மூடப்படுவதால் அங்கிருக்கும் நகரவாசிகளுக்கு ரேடியோவினால் ஏற்படும் வேடிக்கை, வினோதப் பொழுதுபோக்கில்லாமல் போயிற்று. இதிலிருந்து பிரிடிஷ் விமானங்கள் எவ்வளவுதூரம் எவ்வளவு நகரங்களுக்குப்போய், குறி தவறாது எதிர்க்கின்றனவென்பது வெளிப்படும்.

31—10—40.

வேறு போர்முனைகளில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டதால், பிரிடன் இப்பொழுது முட்டாள்தனமாக மத்தியதரைக்கடலில் சண்டையை ஆரம்பித்திருப்பதாக ஜெர்மன் (ஹா-ஹா-பிரபு) ரேடியோ சொல்லுகிறது. இது உண்மையைத் தலைகீழாக மாற்றிய பேச்சாகும். ராணுவ நிலயங்கள் வேண்டுமென்று அக்டோபர் 28-ம் தேதி, பன் இரவு 3-மணிக்கு இதாலி கிரீஸைக்கேட்டு, காலை 6-மணிக்குள் பதில் வரவேண்டுமென்றது. எந்த நிலயங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு இதாலிய மந்திரிக்கு அவைகள் எவையென்று குறிப்பிட முடியவில்லை. இதற்குள்ளாக அதாவது காலை 5-மணிக்கு இதாலிய துருப்புகள் கிரீஸுக்குள் பிரவேசித்து எதிர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டன. இது இதாலியின் மூடத்தனமே ஒழிய பிரிடிஷ் மூடத்தனமல்ல. ஜெர்மன் ஒலிபரப்பில் வேறு போர்முனைகளில் கஷ்டங்களைப்பற்றிப்பதாகச் சொல்லுவதெல்லாம் எதிரிகள் இங்கிலாந்தைப் படையெடுக்க முடியாத கஷ்டமும், ஹிட்லர் கெஞ்சிக் கூத்தாடி, தாவாங்கட்டையைப் பிடித்தும் புது நேயர்கள் கிடைக்காத கஷ்டமும் தான். இதுவரையில் கிரீஸ் யுத்தத்தில் இதாலி முன்னேறுதற்கு இதாலி சொல்லிக்கொள்ளும்

காரணங்கள் வேடிக்கையாய்த்தானிருக்கின்றன. ஒன்று, ரஸ்தாக்களில் சேறு இருக்கிறதாம்; இரண்டு, கிரேக்கியர்கள் தங்கள் கசுதியில் சேர யோசனைசெய்ய காலம் கொடுப்பதற்காக, வேண்டுமென்றே இதாலியர்கள் மெள்ள முன்னேறுகிறார்களாம்; மூன்று, இதாலி யுத்தத்துக்குத் தயாராயில்லையாம்.

1-11-40

மத்தியதரைக் கடற் பாதை அடைபட்டுவிட்டதால் கிரீஸுக்கு இப்பொழுது இறக்குமதி தடைபட்டுவிட்டதென்று ஜெர்மனி ஒலி பரப்புகிறது. இவ்விதம் தடுக்க இதாலியக் கடற்படையால் முடியாது. மேற்கு மத்தியதரைக் கடல் வாயிலாகிய ஜிப்ரால்டரை பிரிடன் திறந்துவைத்திருக்கிறது. இந்தக்கடலின் மத்திய பாகத்தில் இதாலியர்கள் வம்பு சற்றிருந்தாலும் யுத்தக் கப்பல்கள் துணையெக்கொண்டு, வியாபாரக் கப்பல்கள் சில போய்க்கொண்டுதானிருக்கின்றன. ஸூயஸ் கால்வாயும், செங்கடலும் பிரிடிஷ் ஆதினத்திலிருப்பதிலிருந்து மத்திய தரைக்கடலின் கீழ் பாதம் நிரப்பயமாய்விட்டது.

இதாலிக்குக் கடற் சண்டையில் இதுவரையில் ஜயமொன்றும் ஏற்படாத அமரணத்தை மறைப்பதற்காக, இதாலி ஒலிபரப்பு இன்று 'போலண்டில் சண்டை துவக்கியதிலிருந்து இதுவரையில் பிரிடிஷ் கப்பற்படை சும்மாயிருப்பதாகச்' சொல்லிக்கொள்ளுகிறது. அது உண்மையானால், இதாலியச் சண்டைக்கப்பல்களான பார்த்தலோமியோ காலியோனியும், பிரான்ஸிஸ்கோ நல்லோவும், இதாலிய நாசகாரிப்படையில் நாலில் ஒரு பங்கும் அழிந்துபோனது எப்படி?

3-11-40

ஆகாய எதிர்ப்பைத் தவிர வேறு ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பிரிடிஷ் மக்கள் பேசுவதற்காக இதாலிய-கிரீக் யுத்தத்தை மிஸ்டர் சர்ச்சில் கிளப்பி விட்டிருப்பதாக ஜெர்மன் (ஹா-ஹா-பிரபு) ரேடியோ தெரிவிக்கிறது. இதுவும் ஒரு விரைதான்.

இந்த வாரத்தில் ஜெர்மன் விமானங்களுக்கு அதிக நஷ்டமில்லையென்றும், பிரிடிஷ் விமானங்கள் அதிக நஷ்டப்பட்டதென்றும், இதுவே இந்த வாரத்திய முக்கிய செய்தியென்றும் ஜெர்மனி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. ஆனால் நவம்பர் 2, நிசி இரவுவரையில் எடுத்த கணக்குப்படி ஜெர்மனிக்கு 87 விமானங்களும் இங்கிலாந்துக்கு 27 விமானங்களும் நஷ்டம். நஷ்டப்பட்ட ஜெர்மன் விமானங்களில் 30 இரவில் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டன. நஷ்டப்பட்ட பிரிடிஷ் விமானங்களில் 16 விமானங்களிலிருந்த விமானிகள் பத்திரமாய் இருக்கிறார்கள்.

B—ஆசியா பாகைகளில் ஒலிபரப்பு.

30-10-40

யுனெடெட் ஸ்டேட்ஸ் யுத்தத்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வேண்டிய பழகிய துருப்புக்களை அமெரிக்கா ஐரோப்பாவுக்கனுப்ப முடியாதென்றும், எம்பிரஸ்-ஆப்-பிரிடன் கப்பல் மூழ்கடிக்கப்பட்டதிலிருந்து இது வெளிப்படுகிறது என்றும் அமெரிக்காவின் தூதரான மிஸ்டர் ஜோஸப் கென்னடி சொல்லியதாக ஜெர்மனி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. அவர் அப்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. யுத்தத்தில் அமெரிக்கா சேர்ந்தால் தற்காப்புக்கு யுத்த சாமான்களை அமெரிக்காவில் நிறுத்திக்கொள்ள நேரிடுமென்றும், அதிலிருந்து பிரிடனுக்கனுப்பக்கூடிய யுத்த தளவாடங்கள் குறைந்துவிடுமென்றும், பிரிடனுக்கு விமானங்கள் தேவையே யொழிய, சையங்கள் தேவையில்லையென்றும் அவர் சொன்னார்.

1-11-40.

ஜெர்மன் விமானங்களால் இங்கிலாந்தில் தொழிற்சாலைகள் பழுதாகவில்லை. இதற்கு விரோதமாக, தொழிற்சாலைகளில் பல பழுதுபட்டுவிட்டதாக ஒலிபரப்பப்படுகிறது. இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் பாதி வேலையை நிறுத்தி விட்டதாக ரஷியக்கப்பல் தலைவன் ஒருவன் பத்திரிகையொன்றில் எழுதியிருப்பதாக சாக்ஷி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கப்பல் தலைவனுக்குப் பெயர் கிடையாது. பத்திரிகைக்கும் பெயர் கிடையாது. ஆனால் இதற்கு விரோதமாக ரெட் ஸ்டார் என்ற ரஷ்ய பத்திரிகை அக்டோபர் 18-ல் 'லண்டன் மகா நகரத்தின் பலமே பலம். விமான எதிர்ப்பால் தடைபடாது. அந்த நகரத்திலுள்ள கைத்தொழில்கள் வழக்கம்போல் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன' என்று சொல்லியிருக்கிறது.

2-11-40.

"சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை இந்தியாவில், பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டு நசுக்கி விட முயற்சி செய்வார்களென்று ஏற்கனவே சொன்னபடி இப்பொழுது ஜவஹர்லால் நேருவைக் கைது செய்துவிட்டார்கள் பார்த்தீர்களா! இப்பொழுது நாங்கள் எதிர்பார்த்தது உங்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாய் ருஜுவாய்விட்டதா?" வென்றும், காரணம் குறிக்கப்படாதும், முன்னெச்சரிக்கையின்றியும் வருடைய ஆஸ்திரியையும் கவர்ன்மெண்டு சுவாதினப்படுத்திக்கொள்ள 1932-ல் இந்தியா கவர்ன்மெண்டு உத்தரவு பிறப்பித்ததாயும், 1932-ம் வருஷத்து சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் அநேக இந்திய தேசியத் தலைவர்கள் ஜெயிலில் உயிரிழந்ததாகவும் ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது. ஜவஹர்லால் விஷயமாக பிரமாதமான ஜோஸ்யம் சொல்லிவிட்டதாம். 1932-ம் வருஷத்தில் நடந்ததாகச் சொல்லும் செய்திகளெல்லாம் முழுப்பொய்.

ஜெர்மனியில் போட்ட நாலுவருஷ திட்டத்தின் பயனாகவும், விமானப்படை வெற்றியாலும், எல்லா விதத்திலும் சுபிஷ்டமும், முன்னேற்றமும் ஜெர்மனிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதாகப் பெரிய புராணம் ஒன்றை இன்று ஜெர்மன் ரேடியோ வாகித் தது. ஆனால், ஜெர்மனியில் பீரங்கிகளிருக்கின்றனவே ஒழிய, ஜனங்களுக்குப் புதிக்க வெண்ணெய் கிடையாது. உணவு சாமான்கள் அளந்து திட்டப்படி விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. 1940 ஜூன் மாதத்தில் ஜெர்மன் சர்க்கார் வரங்கிய கடன் 56,360,000,000 மார்க்குகள். ஒரு மாதத்துக்குள் சுமார் 3,000,000,000 மார்க்குகள் கூடி அடுத்த ஜூலையில் 59,160,000,000 மார்க்குகளுக்கு ஏறிவிட்டது. சென்ற 1914-18-யுத்தத்திலும் இதே மாதிரி கடன் அதிகப்பட்டு ஜெர்மனி உட்கார்ந்தது. மேலே கொடுத்திருப்பது நீடித்தகால வரம்புள்ள கடன்கள். குறுகிய காலவரைக்கடன்களை ஜெர்மானியர்கள் கணக்கில் காட்டாது மறைக்கிறார்கள்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XIX.

1940—

நவம்பர்	மணி.
16, சனிக்கிழமை ... டவுன் ஹால் ... மாலை 6.30	
17, ஞாயிற்றுக்கிழமை. திருக்கோகர்ணம் ... ,, 5.30	
பெருங்குளூர் ... ,, 5.30	
18, திங்கட்கிழமை ... காலேஜ் (B) தமிழ் ... காலை 10.25	
ராணி பெண்பாடசாலை ... ,, 10.25	
ஒடையாளிப்பட்டி ... மாலை 5.30	
19, செவ்வாய்க்கிழமை. காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ... காலை 10.25	
20, புதன்கிழமை ... காரையூர் ... மாலை 5.30	
விராலிமலை ... ,, 5.30	
21, வியாழக்கிழமை ... கோனாபட்டு ... ,, 5.30	
அரிமளம் ... ,, 5.30	
சேரி பள்ளிக்கூடம் ... ,, 5.30	
22, வெள்ளிக்கிழமை. C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ... காலை 10.00	
அன்னவாசல் ... மாலை 5.30	
விராச்சிலை ... ,, 5.30	

பிரஸங்கம் XX.

23, சனிக்கிழமை ... டவுன் ஹால் ... மாலை 6.30	
24, ஞாயிற்றுக்கிழமை. ராசியமங்கலம் ... காலை 9.45	
திருவப்பூர் ... மாலை 5.30	
புதுக்கோட்டை டவுன் } முஸ்லீம் சங்கம். ,, 5.00	
25, திங்கட்கிழமை ... காலேஜ் (B) தமிழ் ... காலை 10.25	
ராணி பெண்பாடசாலை ... ,, 10.25	
வேந்தம்பட்டி ... மாலை 5.30	
26, செவ்வாய்க்கிழமை. காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ... காலை 10.25	
வேங்கடக்குளம் ... மாலை 5.30	
கீழாநிலை ... ,, 5.30	
ராயவரம் ... ,, 5.30	
27, புதன்கிழமை ... திருமயம் ... ,, 5.30	
28, வியாழக்கிழமை ... நச்சாந்துப்பட்டி ... ,, 5.30	
ராமச்சந்திரபுரம் ... ,, 5.30	
29, வெள்ளிக்கிழமை... C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ... காலை 10.00	

1940-ம் ஆண்டு
 டிசம்பர் 6, 7, 8 தேதிகளில்
 புதுக்கோட்டை டவுனில்
 ஸ்டேட் யுத்த நிதிக்காக
 நடைபெறும் உற்சவத்தை
 அவசியம் வந்து பாருங்கள்.

போஷகர்:—மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ மன்னர் அவர்கள்.

தீபங்களின் காக்கி

விளையாட்டுகள்

பாட்டுகள்

மாந்தரீக வித்தை

பக்கக் காக்கிகள்

கிரிக்கட்

டிக்கெட்டுகள் சொல்ப விலைக்கு யுத்த நிதிக்காக
 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியாரிட
 மிகுந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
 (ந-தர்பரவர்கள் ஆதரவின் கீழ்)

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

NOVEMBER 23, 1940

[No. 20

LECTURE XX.

GREECE.

There lies a vale in Ida, lovelier

Than all the valleys of Ionian hills (Tennyson).

IN that sheltered valley, the king-born shepherd-lad, Paris, proved false to his lady-love, lured into inconstancy by Idalian Aphrodite, the Greek Goddess of Beauty. Paris, elected umpire to judge of gods in a beauty competition, gave the prize to Aphrodite, tempted by her offer of 'the fairest and most loving wife in GREECE.' Such incidents could happen in GREECE, for GREECE belonged to the childhood of the world and, believe it or not, into those sunlit valleys the Gods and Goddesses used to come down from their Heaven and sport with the sons and daughters of men.

A beautiful land. More, a land where Beauty was worshipped—not only beauty of form but also that inner beauty which is the crown and perfection of man. So intense was the devotion of the Greeks to the cult of beauty that they evolved the conception of the *aristos*, which was more a philosophic idea than a social caste. They gave the world the idea of the perfect man, one in whom body, mind and soul were harmoniously blended and developed. Later ages took up the ideal and vulgarised it, till it came to mean much, if not all, of what led to its

destruction during the French Revolution and which Disraeli mercilessly pilloried in his 'Sybil'. But, in spite of all the disfiguring transformations which it has undergone, the ideal has held.

The mention of GREECE calls to mind impressions which go back to our College days. I am listing my own impressions in the hope that it may evoke an answering mood of reminiscence in my listeners. The list is by no means exhaustive but I may fairly claim it as typical of the reactions of the average man in this part of the world. Here it is.

Greek verbs

Homer

Thermopylae

Marathon, Salamis, Plataea

The Oracle of Delphi

Solon, Themistocles, Pericles

The Parthenon

Byron

Venizelos, Tsaldaris, Danglis

Prince Christopher's Memoirs

And, of course, General Metaxas.

Greek verbs we have not had to wrestle with. Homer, blood-brother to Valmiki, we know at second-hand and in bits. Thermopylae was our first lesson in patriotic duty; Leonidas, helmeted and breast-plated, holding the pass, was a picture on which our youthful imaginations loved to dwell. The epic fight where 'the mountains looked on Marathon and Marathon looked on the sea', the sea-battle of SALAMIS and the rout of the Persians at PLATAEA are so steeped in romance that they have nothing in common with the cold-blooded butchery which is modern war. The Oracle of Delphi has always appealed to us; it has its counterpart strewn all over the Indian countryside. Solon the Wise, Themistocles, universally respected, and Pericles the builder were the first statesmen we knew of. The famous friezes of the Parthenon (again, familiar to us only at second-hand) preserve for us the Greek-ideal of beauty. Byron, that English child of romance, his warm heart roused to a fine frenzy by the wrongs of the Greeks, tried to repay, in some measure, his country's (and EUROPE'S)

debt to 'the glory that was GREECE'. With Venizelos, Tsaldaris and Danglis, we come nearer home; intriguers, or the victims of intrigue, they helped to make or mar, according to their individual bent, the fortunes of modern GREECE. Prince Christopher's Memoirs is a most engagingly-told book of reminiscences, in which we see, from the point of view of a prince of the blood, the hopes and the fears and the agonies of GREECE in recent times. Last, but not least, in the almost apostolic succession of the saviours of GREECE, comes General Metaxas, intensely patriotic, fearless and unswerving in his devotion to the royal house which, on the whole, has done well by the country. If, to-day, he is very much 'in the news' he deserves to be, and to be crowned with laurels like the Greek heroes of old.

I must apologise for this lapse into what may seem irrelevant reverie, but the measure of our understanding of the great part which GREECE has played in the past would be the measure of our understanding of the valour and 'scorn of consequence' with which she has flung herself into the fray in south-eastern EUROPE. She was freedom-loving, easy-going, individualistic, if you like, but ever ready to buckle on her armour and break a lance in favour of liberty. In the old days, she girded up her loins and fought the Persians. Early in the last century, she rose against the Turk and won her freedom, thanks to the support of GREAT BRITAIN and RUSSIA. The Greek rising was a portent; it brought to the fore the idea of nationality which has held the field since. In 1903 came the revolution in TURKEY and that gave the Balkan States the opportunity for which they had been waiting. GREECE joined the Balkan League, that fair dawn which seemed to hold the promise of a long summer's day. But the clouds began to gather and soon GREECE was at war with BULGARIA; but she emerged triumphant, with enhanced prestige and enlarged territory. CRETE and SALONIKA were recognised as Greek. Everything pointed to a period of prosperity and peace in the country. But her troubles were only just beginning; the Great War came on and the Allies as well as the Central European Powers wooed her, but she wavered for quite a while, not because she was insensitive to wrong, but because she wanted to stay out of a quarrel in which she had no immediate concern. But Venizelos, the Republican leader, a man of iron will and dominating personality, was able, by skilful manoeuvring, to bring GREECE in on the side of the Allies. King Constantine was forced to abdicate; GREECE stood loyally by the Allies and, when peace was signed, obtained a large accession of

territory, and it looked very much like a reversion to the old days when GREECE dominated both sides of the Aegean.

In 1920 her troubles began afresh. King Alexander died of monkey-bite and the country clamoured for the recall of his father, the old king Constantine. He came back on being satisfied that there was an overwhelming majority in his favour. But, meanwhile, Venizelos had involved GREECE in a conflict with the Turks in ASIA MINOR, hoping to have an easy walk over. But he was reckoning without his host. Mustafa Kemal Pasha had been working wonders in TURKEY. He had, so to speak, kicked TURKEY overnight into the middle of next week. "The sick man of EUROPE", if he had really at any time been sicker than the rest of the demented peoples of CENTRAL EUROPE, had not only ceased to be sick, but was very much alive and kicking. The Greeks were no doubt strong in and around SMYRNA, but the Turks were invulnerable and those competent to judge knew it. General Metaxas, a seasoned soldier who knew his job, met the military mission on its way and advised against the course. But Venizelos was at the height of his power and would not listen. It was a mad adventure. The Greeks were no match for the Turks and sustained a crushing defeat. Somebody had to be made a scapegoat to allay the popular indignation and the Venezelists succeeded in throwing the blame on the king who was thus forced to abdicate a second time.

Such was the unfortunate state of affairs in GREECE, brought about by the rivalry between the Royalists and the Republicans. The king went into exile, followed by Metaxas, who did not return till the restoration which took place in 1935. The intervening years were a period of comparative peace. In August 1936, GREECE became a sort of military dictatorship under General Metaxas. The present king George is a cousin of Princess Marina, the Duchess of KENT, and thus there is every guarantee of the century-old tradition of friendship with GREAT BRITAIN being maintained. He is as constitutional a king as they would let him be, and if only other countries will leave him and the Greeks alone, there is no doubt they will mind their own business and settle down to an ordered and peaceful life among their hills and valleys. The Greeks are said to be a kindly people, who love to live at peace with their neighbours, and if they love the pageantry of courts and kings, at any rate, their kings do not forget to be human.

Yes, *if other countries will leave them alone.* But that will not be so long as ITALY is allowed to continue her mischief-making in south-eastern Europe. GREECE has no part or lot in the diplomacy of the Central Powers, but she acts as a brake on the imperialistic ambitions of ITALY. Long ago, ITALY made up her mind to secure for herself a place in the sun and, as a first step, went and occupied the DODECANESE, without any leave asked. The DODECANESE were under Turkish rule and their population was mainly Greek. These islands are a key position and would enable their possessor to menace the western coast of ASIA MINOR, the sea-routes of the Mediterranean and the Aegean, right up to the Dardenelles and the Bosphorus. War broke out between ITALY and TURKEY and, when peace was signed, ITALY agreed to evacuate the islands in a given period. The Balkan Wars, however, proved too much of a temptation, and ITALY continued to hang on to her plunder. Neither the British nor the French relished the prospect of ITALY in permanent occupation of this key position, but the moves and counter-moves of European diplomacy before the Great War only helped to confirm the Italians in their possession. The Turks naturally resented their failure and although, when lining up for the Great War, identity of aims seemed to point to a combination of BRITAIN, FRANCE and TURKEY, it was the exact opposite which happened; TURKEY was jockeyed on to GERMANY's side by GERMANY's refusal to support ITALY's claim.

TURKEY sustained serious reverses in the war, but she made a remarkable recovery, and in consequence of the mutual jealousies of the European Powers, was re-established in CONSTANTINOPLE itself, though she was as far from recovering the DODECANESE as she was in 1912. The Greeks ultimately made up their differences by the method of exchanging populations, the Treaty of LAUSANNE, which concluded the Greco-Turkish war, proving very satisfactory in this regard. The two countries have been at peace ever since.

But the Italians dug themselves in securely in the islands. The resurgent imperialism of Mussolini's ITALY would not tolerate an abandonment of the DODECANESE, to which she clung tenaciously like the Old Man of the sea. The Italians fortified LEROS, one of the more northerly of the islands; they commenced a programme of mischief-making among the Balkan States, and succeeded in setting them by the ears. ALBANIA, small and weak, ostensibly sought Italian protection

against JUGO-SLAVIA and GREECE; BULGARIA, the chronic loser in all conflicts, had old scores to settle with JUGO-SLAVIA, GREECE and RUMANIA. ITALY fished skilfully in the troubled waters of the Balkans in spite of a failure over the Greek possession of CORFU, which, at one time, they occupied. Their rather too flagrant pretext failed to satisfy the League of Nations and they had to leave. But this, apparently did not damp their spirits, and as their imperial designs became clearer and clearer, TURKEY and GREECE signed a pact of non-aggression in 1930, which soon became a pact of mutual assistance. This was followed by a pact between TURKEY, GREECE, RUMANIA, and JUGO-SLAVIA which, in turn, led to the Balkan Entente of February 1934, in which the approval and co-operation of FRANCE and RUSSIA were deeply involved, in the hope of a permanent peace in the war-fever-spot of EUROPE. The murder of King Peter of JUGO-SLAVIA and Louis Barthou at MARSEILLES was the first serious blow to their hopes; the warning of BRITAIN and FRANCE over the Abyssinian question, the last. When sanctions were invoked against ITALY, TURKEY, GREECE and JUGO-SLAVIA took a firm stand but strangely enough, there was a sorry exhibition of wobbling on the part of FRANCE and BRITAIN, and this took the heart out of the Balkan resistance, to the concealed joy of GERMANY and BULGARIA.

ITALY's aims are clear; she wants to extend her sphere of influence up to the Turkish frontier, the alliance with GERMANY giving them their hardihood. The occupation of ALBANIA had a definite military purpose, namely, to frighten GREECE and JUGO-SLAVIA into giving the Italian troops uninterrupted access to SALONIKA. GREECE declined to be intimidated but she knew how powerless she was to resist Italian aggression single-handed. She appealed to Great BRITAIN, who immediately guaranteed support in the event of hostile action by ITALY. TURKEY came in with a warning that she would be interested if BULGARIA were approached by the Axis, and a promise of military assistance to be sent through THRACE for the defence of SALONIKA,

and BRITAIN completed the tale by concluding the Anglo-Turkish alliance. The British guarantee was given in April 1939, a guarantee which the Italians forestalled by three days, when Mussolini assured General Metaxas that the rumours of Italian aggression were entirely without foundation, and that ITALY would at all times respect the territorial integrity of GREECE, and was further prepared to give concrete proof of that intention. This proof she has recently amplified—by giving a three-hour ultimatum to GREECE, followed by invasion!

This is a sketchily-indicated background to the fighting which is now going on in GREECE. A lot has happened in the meantime. When GERMANY lost the Battle of BRITAIN this autumn, she had to try her fortunes elsewhere and the Middle East was indicated. She proceeded to work on familiar lines. She consolidated her gains in the Balkans, and called upon GREECE to wipe out GERMANY's debts by devaluing the drachma at a ruinous rate; she demanded special rights for German and Italian air-liners and even urged her to accept an Italian military mission. The Greek Government resolutely declined to do anything of the kind. The next Axis move was the Italian invasion, an invasion, which, happily, is NOT proceeding according to plan. The Italians have already received a trouncing from the Greek arms such as they will never forget, while the British have implemented their guarantee and brought their fleet arm into action with magnificent results, when they have grievously damaged and partially destroyed the Italian fleet at TARANTO. As to the Greeks themselves, they seem inspired by the spirit of Thermopylae; they have defended their frontiers in a manner which recalls the glories of MARATHON and SALAMIS, while, on the Albanian frontier and among the Pindus range, they have not only held their own but have assumed a most promising offensive against the Italians in ALBANIA itself. Jack looks like climbing the beanstalk and killing the giant—a feat which he has often performed before, both in fact and in fiction.

The signs, indeed, are favourable. The Greeks, good men and true, harmless and certainly unvoracious for others' goods, are more than a match for their immediate enemy. If, however, with German intervention, the odds should prove too great for them, they will quickly recover, for, as a Greek lady in MADRAS recently reminded us in a broadcast speech charged with passion and patriotic feeling, GREECE is the land which produced the lovely legend of the Phoenix, the mythological creature which may be downed once in a way but which is sure to rise again and again from its ashes.

WEEKLY WAR SUMMARY.

—o—

15—11—40 to 22—11—40.

NAVAL ACHIEVEMENTS.

TARANTO.

THERE is 'good news', as the Premier put it, for the week in the glorious episode at TARANTO harbour on Monday night (November 11—12) when two aircraft carriers of the Royal Navy, the *Eagle* and the *Illustrious*, stole into the Gulf of Taranto under cover of darkness and attacked the Italian Fleet which had so long lain hidden there, eluding the British Fleet. The air-craft flew down to within 50 to 100 feet on the ships, sometimes lower than the masts and torpedoed their sides below the water-line. Photographic reconnaissance of the effects of the attack reveals serious damage. One enemy battleship of the *Littorio* class is down by the bows with her fore-castle under water, and with a heavy list to starboard; a second battleship of the *Cavour* class has been beached with her stern under water; a third also, of the *Cavour* class, has received severe damage; two cruisers have listed to, starboard; and two auxiliaries are lying with their sterns under water. Out of 6 battleships, two of the *Littorio* and 4, of the *Cavour* class which constituted the original strength of the Italian battle fleet, three alone survive now in effective condition. This magnificent success, described as 'the Aboukir Bay of 1940' has redressed the balance which had been overturned some months ago by the defection of the French Fleet and will have serious repercussions all over the world. In the words of the New-York *Herald Tribune* "the thunder of bombs in TARANTO Harbour will echo around the Mediterranean and over the Atlantic. It will be heard in far-away TOKYO, while it reverberates in all Balkan Capitals. It will penetrate the massive walls of the KREMLIN and reach even into the marble splendours of Hitler's Chancellery. Here is a success magnificent in its dash, spectacular in its proportions. It will immensely raise British prestige in TURKEY and the Balkans, is likely to confirm Franco in his hesitations and should strengthen the Free French Forces throughout AFRICA."

JERVIS BAY.

Another glorious naval event of the week is the epic heroism of *Jervis Bay*, the British armed merchant cruiser which convoyed 38 ships on the Atlantic and was attacked on November 5 by a German pocket battleship, either the *Deutschland* or *Admiral Scheer*. Badly outgunned, without a chance of survival in a lengthy action, the *Jervis Bay*, sailing out alone, steamed into the teeth of the enemy's guns and kept him busy, while under the smoke screen which she put up, all the merchant ships she convoyed, except four, escaped unhurt. E. S. F. Fegan, the acting captain of *Jervis Bay*, had his arm shattered early in the struggle, but he and others on board who knew their fate continued to fire their guns as long as they could till in the unequal contest, true to the traditions of the British Navy, *Jervis Bay* went down in flames, fighting.

TAMPICO.

In contrast to this heroism comes the news of German cowardice on the sea. TAMPICO, where the incident happened, furnishes also an instance of the terror in which the British Navy is held. Four German ships which had lain in TAMPICO harbour since the outbreak of war, surreptitiously slipped out on Friday night, probably for a rendezvous with a German destroyer nearby. Fearing attack by a British cruiser, one of them, the *Phrygia*, set herself on fire and was scuttled (her captain has since made two attempts to commit suicide) and the other three fled back to TAMPICO harbour. It reads like a panicky affair. According to one report it was all the result of some wireless messages exchanged between the U. S. A. warships in the Gulf of Mexico.

MOGADISHU.

Another naval achievement of the week is the successful bombardment, by British light naval forces, of MOGADISHU, the chief port and seat of the Government of Italian SOMALILAND.

GREECE.

The fairy tale of Axis invincibility has been exploded and the forces of Mussolini, the would-be imitator of Alexander are on the run. By a master-stroke of strategy General Metaxas has changed the Greek defensive into a counter-offensive. In the northern sector the Greeks

have encircled ARRESA and Mount Ivan, fighting at a height of 3,000 ft and upwards. According to a report from the Bulgarian frontier, KORITZA, the key to SALONIKA, was captured by the Greeks at 1 a.m. on Wednesday (November 18) but according to B. B. C. messages the place has not yet fallen, though it has been hemmed in. In the southern (EPIRUS) sector the Italians are retreating in panic, impeded by bad weather and the marshes of the valley of the Kalamos. The debacle in the middle sector—Pindus pocket—amounts to a major disaster, where it is reported 4,000 to 5,000 Italians have escaped, ragged and semi-starved, leaving their weapons behind, 'Give us good food' they cried and surrendered, according to a Greek report, and the Greeks taking their machine guns gave them a double ration of macaroni in return. What a contrast to the initial Italian offensive three weeks ago when, expecting a walk-over, the legions marched, carrying mandolins and guitars to celebrate their triumphant entry into ATHENS.

During the week under report the R. A. F. has been striking hard at the Italian supply bases of VALONA and DURAZZO, and at the embarkation ports of BARI and BRINDISI.

German troops are reported to have been massed in BULGARIA for an attack on GREECE. The repatriation of the 8,000 Germans in GREECE is proceeding.

MUSSOLINI SPEAKS.

Mussolini's address on November 18 to his Fascist followers, on the occasion of the fifth anniversary of the declaration of sanctions against ITALY during the Abyssinian War, is a mixture of rant, fear and falsehood. It is also an apologia for the disasters that have lately overtaken his country on sea and land. He warned his countrymen of the 'privations' for which they should be prepared, which though 'very bearable' now, may become 'more serious'. The speech was obviously intended to stop the rot in Italian morale, and infuse enthusiasm into the Fascist party which had begun to weaken. The rest was rant, and the chief boast was that the Italian bulletins were 'perfect mirrors of truth'. But the speech itself is a tissue of lies;—

Lie No. 1.—I (Mussolini) "personally supervise the drafting of all war-bulletins."

Lie No. 2.—"GREECE had offered BRITAIN the use of naval bases in May this year."

Lie No. 3.—"The Alpine Division was not lost in the fight against GREECE."

Lie No. 4.—"There were 371 Italians dead, one thousand or so wounded and 750 missing during the first few days of fighting on the EPIRUS front." (The losses were much higher).

Lie No. 5.—"The Italian Navy was protecting lines of communication so efficiently that the British Navy had been unable to interrupt or even to hamper them." (The DODECANESE ISLES have been cut off.)

DIPLOMATIC ACTIVITIES.

There has been feverish diplomatic activity during the week. Ribbentrop and Ciano have been running breathlessly from one European capital to another; the Rumanian Minister visited ITALY; King Boris paid a private visit to Hitler; Senor Suner hurried to BERGHOF, having met M. Laval at PARIS on his way; but the grandest visit was M. Molotov's to BERLIN ending in lunches and banquets, the last of which however, was considerably spoiled by the R. A. F. which compelled M. Molotov's guests to remain in shelter for a whole night under the roof of the Russian embassy. What transpired at the Molotov-Hitler meeting still remains a matter of conjecture, though TARANTO and GALLABAT, the Greek counter-stroke, and the R. A. F.'s attentions must have weighed heavily in the scale against the Axis. It would appear that GERMANY is anxious (1) to secure a basis of political and economic collaboration with RUSSIA (2) to associate the Soviet in the Tripartite Alliance (3) to improve the Soviet's relations with JAPAN (4) to increase Soviet's industrial help to GERMANY (the pinch of the blockade is being felt; as witness the fact that dog-meat has been certified as an article of German food of value equal to beef) and (5) to induce RUSSIA to exercise pressure on TURKEY by threatening to attack her in the rear if she should act in favour of GREECE.

AIR RAIDS.

The raids on German territories and German occupied countries, from STAVANGER in NORWAY to LORIENT in BRITTANY continue with unabated vigour, despite the bad weather. It is estimated that the industrial damage inflicted on GERMANY is at least 50 times that suffered by BRITAIN.

On Thursday night COVENTRY was savagely raided by the Huns which resulted in 1000 casualties and heavy damage to buildings. COVENTRY is the "City of the three Spires", the towers being those of the Cathedral, Holy Trinity Church and Christ Church; two of them have been damaged. In the language of the *St. Louis Globe Democrat*, 'the smouldering ruins of Coventry are a presage of the conscienceless régime EUROPE and the world must contemplate, if Hitler can establish his new globular order of despotism.'

On Friday LONDON was heavily bombarded. In these recent raids Buckingham Palace Mews (the Palace-4th time), the Drury Lane "Theatre Royal," the oldest theatre in the world still in use, Westminster Hall, and the Cathedrals of St. Paul's CANTERBURY and LIVERPOOL have been bombed. Hitler is bent upon raising horror to the superlative; but a fitting answer was furnished by a fruiterer at COVENTRY who put up a notice in the window of his store damaged by blast, "Business as usual; Nuts to Hitler."

FRANCE.

The first result of Vichy's co-operation is the expulsion of 60,000 to 120,000 French-speaking inhabitants from LORRAINE. GERMANY requisitions the increasing industries of FRANCE to make up for the fall in production in her Rhineland factories, which have suffered seriously from the R. A. F. raids. Demand is also made for the extension of German control of ports and frontiers in the Free Zone, in exchange for the eventual transfer of the Petain Government to PARIS, and for the permanent use of the PARIS-MARSEILLES route, in order to secure the control of the Mediterranean and transport of troops and material to ITALY.

In his address on November 10 to the LYONS Chamber of Commerce, Marshal Petain outlined the new Totalitarian constitution of FRANCE, under which the country will be divided into about 20 economic regions, each with a Governor, assisted by a Provincial Council of notabilities, and elected and professional representatives.

M. Daladier, General Gamelin and M. Leon Blum have been transferred, pending trial, to the BOURRASSOT prison where M. La Chambre is already detained.

AMERICA.

BRITAIN and the U. S. A. have selected the sites for bases to be leased to AMERICA in the WEST INDIES, and the first bases to be taken up for construction will be at STA LUCIA in the vicinity of the French Colony of MARTINIQUE.

A series of explosions have recently occurred in U. S. A. factories; the third and latest being at the American Cyanide and Chemical Works at BRIDGEVILLE. According to an announcement made by Mr. Martin Dies, Chairman of the Committee on Un-American activities, a White Book will soon be issued, furnishing evidence of German, Italian, Japanese and Soviet activities to prevent American rearmament and despatch of supplies to BRITAIN. Mr. Martin Dies states that in the event of publication Hitler has threatened to take reprisals by demanding the return of certain U. S. A. Consular representatives from GERMANY and the Conquered territories.

SPAIN.

Colonel Yuste, Spanish Commander, has taken over charge of the International Zone of TANGIER, without consulting the interested Governments but has promised to maintain absolute neutrality. SPAIN calls the seizure 'a natural event in accordance with its history and geographical position.'

Belief is spreading that SPAIN may formally accept the German leadership of a New Order in EUROPE.

RUMANIA.

Two more earthquake shocks occurred on November 13. Campina Refineries, the storage tanks at BAICOU and BUSTONI and the pipe-lines between PLOESTI and the ports of GIURGU and CONSTANZA have all suffered seriously. A German technical mission has arrived to repair the damages.

FAR-EAST.

The Netherlands oil-companies have agreed to supply JAPAN with over 1,800,000 tons of oil annually.

THAILAND has massed troops on the border of INDO-CHINA, and the French Government has expressed its determination to safeguard its territorial integrity.

PINGLOCHIAO, north of YAMCHOW is now completely in Chinese hands.

AUSTRALIA.

It is now learnt that it was a German raider that laid mines off the Australian Coast.

GIBRALTAR.

Italian submarines are trying to escape through the Straits of Gibraltar, which owing to their width of 10 miles and depth of 300 fathoms give considerable scope for diving. Mining these waters at these great depths is impossible.

R. A. F. Raids over Enemy Territories

and

Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
11—11—40. (Monday.)			

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.**DAY :—**

The submarine base at LORIENT	...	...	Seriously damaged.
Aerodromes at BREST, SAINT BRIAC and SAINT MALO.	...	No loss.	...

NIGHT :—

No raid owing to bad weather	...	...	...
------------------------------	-----	-----	-----

ITALY.

Naval base at TARANTO	...	...	3 battleships damaged; 2 cruisers sunk and some other auxiliaries half sunk.
-----------------------	-----	-----	--

ALBANIA.

Dock area at VALONA	...	...	A munition dump blown up.
Fuel dump at DURAZZO	...	...	Fires started.
Supply bases at SARANDA and KONIS-POL.	...	...	Main jetty demolished.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
11—11—40. (Monday.)—cont.			
Italian AFRICA.			
TOBRUK (in Western DESERT)	...	...	A large fire started.
Aircraft on the ground at BERKA	...	...	2 planes destroyed.
Aerodrome at BENGHAZI	...	...	Buildings damaged.
MAI ADAGA, GURA, ZULA, KEREN, and MASSAWA (all in Italian East AFRICA).	...	...	Heavy damage every- where.
Lorries and motor transport on the METEMMA—GONDAR road (in ALBANIA).	No loss.	...	

12—11—40. (Tuesday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.**NIGHT :—**

Oil plants at GELSENKIRCHEN and COLOGNE.	...	...	Set on fire.
Railway centres and factories in the RUHR and COLOGNE.	...	...	Crippled.
The inland port of DUISBURG	...	...	...
The submarine base at LORIENT	...	...	Smashed.
Docks at FLUSHING and DUNKIRK...	...	...	Damaged.
Several enemy aerodromes	...	1 plane.	...

ITALY.

BOLOGNA and the naval base at TARANTO.	...	...	Damaged.
The oil refineries at BARI	...	...	Set on fire.

ALBANIA.

Italian naval and air base at DURAZZO.	...	...	Pounded.
An aerodrome at VALONA	...	...	...
A large ship off VALONA	...	No loss.	Sunk.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
13—11—40. (Wednesday.)			

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.**NIGHT :—**

The SCHLESISCHER railway station, the GRUNDEWALD goods yard and other military objectives in BERLIN.	...	...	Many fires started; very serious da- mage caused.
The electricity power station at COLO- GNE.	...	...	Damaged.
Inland docks at DUISBURG and RUH- RORT.	...	...	...
Industrial targets at DORTMUND and DUSSELDORF.	...	...	Set on fire.
A battery of coke ovens at LINTFORT.	...	...	...

NIGHT :—

Oil plants at GELSENKIRCHEN, HANO- VER and LEUNA.	...	...	Fires and explosions started.
Aerodromes at HAAMSTEDE, KEUZ- BRUCK, North BERLIN and LU- BECK.	...	...	Damaged.
The sea plane base at NORDERNEY	...	...	Destroyed.
Docks at CALAIS and WILHELMSHA- VEN.	...	2 planes.	...

ITALY.

Docks and harbour at TARANTO	...	No loss.	7 big fires started.
------------------------------	-----	----------	----------------------

ALBANIA.

Italian planes on the ground at KORITZA DURAZZO, VALONA, ARGYROKAS- TRO.	...	No loss.	Many damaged. 2 planes damaged.
--	-----	----------	------------------------------------

Italian AFRICA.

Barracks at DERNA	...	...	...
Ships at BENGHAZI	...	...	Heavy damage.
SIDI BARRANI and BARDIA	...	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
14—11—40. (Thursday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
SCHLESISCHER railway station; and goods yards; railway yards at PULITZSTRASSE and LEHERTER stations; the ANHALTER station (in the centre of the city)—all in BERLIN.	...	...	Transport chaos everywhere. Berlin received a severe hammering.
Railway station and yards at STETTIN.	...	...	...
Power stations at WILMERSDORF and CHARLOTTENBURG.	...	...	Heavily bombed.
Oil refinery at WILHELMSBURG	...	...	Set on fire.
An aeroplane factory at BREMEN	...	...	Damaged.
26 aerodromes including those at ROSENDAEL, VANNES MEUCON, ST. LEGER and STAVANGER.	...	...	Some planes damaged. An ammunition dump hit.
Munitions train at LE HAVRE	...	...	Blown up.
Harbours and shipping from STAVANGER (in NORWAY) to LORIENT (in BRITTANY).	...	...	...

ALBANIA.

Troops in action in the ALBANIAN front.	2 planes.	3 planes.	
Enemy troops and motor transport concentrations at KORITZA.	...	...	Direct hits on a motor transport convoy and on buildings.

A bridge 4 miles to the south of Lake OKRIDA.	...	...	
Harbour at VALONA	...	...	1 barge sunk.

Italian AFRICA.

An enemy camp at TUMMAR	...	...	...
A warship at TOBRUK	...	...	Destroyed.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
14—11—40. (Thursday)—cont.			
A sea plane base at BOT	...	...	A building damaged.
Railway stations at KEREN and AGORDAT.	...	...	...
CHINELE aerodrome and other targets at DIREDAWA.	...	...	Fires seen 35 miles away.
15—11—40. (Friday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
Railway communications, shipyards, docks and public utility services in HAMBURG.	...	...	Buildings, ship building yards and oil refineries damaged.
An electricity power station in ALTONA district; the gas works at BRAMBECK all in HAMBURG.	...	...	Many fires started.
Dock yards at KIEL	...	...	Severely damaged.
The ports of OSTEND and CALAIS	... 2 planes.	...	...
Italian AFRICA.			
Aerodromes at SOLLUM, MENASTIR, SIDI EL BARRANI, BARDIA, BOMBA and TOBRUK.	...	...	Many aircraft on the ground destroyed.
Railway station and neighbouring buildings at KASSARA.	...	...	Damaged.
Workshops at ASMARA	...	...	...
DIREDAWA, ASSAB and LAVELLO...	No loss.	...	...

ALBANIA.

Enemy positions North-east of KORITZA.	1 plane.	1 plane.	
--	----------	----------	--

ITALY.

Oil tanks at BRINDISI	...	...	...
-----------------------	-----	-----	-----

16—11—40. (Saturday.)**GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.**

Railway yards, important oil refineries, electricity works and industrial targets at HAMBURG.	...	...	Red flames everywhere; explosions followed; very serious damage to military objectives.
---	-----	-----	---

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
16—11—40. (Saturday.)—cont.			
	BLOHM and VOSS shipyards at HAMBURG.	...	...
	Docks at ANTWERP and DUNKIRK ...	...	Damaged.
	Oil refineries at COLOGNE, BREMEN and the DORTMUND-EMS Canal.	...	Set ablaze.
	Aerodromes in enemy occupation ...	...	...
	ITALY.		
	BARI and Monopoli ...	...	...
	Italian AFRICA.		
	SOLLUM, BARDIA, DERNA, BOMBA, BENGHAZI, ASMARA, MASSAWA, TOBRUK and GURA.	...	Great havoc wrought
	The JIBUTI—ADDIS ABABA railway line south of ADA GALLA.	1 plane.	Traffic held up.
	ALBANIA.		
	Italian supply bases in ALBANIA.	...	Heavily damaged.
17—11—40. (Sunday.)			
	GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.		
	The SCHOLVEN synthetic oil plant at BUIR near GELSENKIRCHEN.	...	Set ablaze.
	Another oil refinery in GELSENKIRCHEN.	...	Fires started.
	Industrial targets in the RUHR.	...	Many damaged.
	Rail and river communications in WESTERN GERMANY.	...	...
	The naval base at LORIENT.	...	Pounded.
	Various aerodromes in enemy occupation.	No loss.	...
	Italian AFRICA.		
	BENGHAZI, SOLLUM, BARDIA and TOBRUK.	...	Severely damaged.
	A building at GURA.	...	Demolished.
	Railway siding at AGORDAT.	...	Large fires caused.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
17—11—40. (Sunday.)—cont.			
	ALBANIA.		
	Military stores at ELBASAN	...	Set on fire.
	Aerodrome at ARGYROKASTRO	...	...
	Enemy columns on the road near ARGYROKASTRO.	...	Great loss caused.
	Air battle over the front	2 planes.	7 Italian planes.

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
12—11—40. (Tuesday).			
	DAY :—		
	BRITAIN.		
	South-east coast and a few points in ENGLAND including one point in the LONDON area.	...	Little damage and number of casualties small.
	NIGHT :—		
	LONDON area; the MIDLANDS and the MERSEYSIDE.	1 plane.	Damage not heavy. No loss.
	BRITISH AFRICA.		
	SUEZ CANAL ZONE	...	Damage insignificant.
	Troop concentrations in CAIRO ALEXANDRIA.	...	...
	GREECE.		
	CORFU, a small town in THESSALY...	...	A few civilians killed or injured.
	A British cemetery in CAI District.	...	...
13—11—40. (Wednesday).			
	DAY :—		
	BRITAIN.		
	A few places in ENGLAND	...	No damage at all.
	NIGHT :—		
	LONDON area; some places in East and South-east ENGLAND.	...	Some buildings hit. A few injured.
	A town in EAST ANGLIA	6 planes.	No loss.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
13—11—40. (Wednesday.)—cont.			
	GREECE.		
	Some towns and villages in the interior of GREECE.	...	...
14—11—40. (Thursday.)			
DAY:—			
	BRITAIN.		
	DOVER harbour, KENT and a few places in South-east coast.	...	Some damage to buildings and a few casualties.
NIGHT:—			
	LONDON; some towns in the MIDLANDS scattered areas in ENGLAND and North WALES.	21 planes.	2 planes; both the pilots safe.
	COVENTRY	...	Very heavy damage and many casualties.
	GREECE.		
	Many residential towns in GREECE	...	A few civilian casualties.
15—11—40. (Friday.)			
DAY:—			
	BRITAIN.		
	LONDON area, a few places in KENT and THAMES ESTUARY.	...	All planes driven away; some damage to life and property.
NIGHT:—			
	LONDON and its outskirts; a few places elsewhere.	23 planes.	Heavy damage; many casualties. 2 planes; both the pilots safe.
	GREECE.		
	Towns and villages in the interior of GREECE.	...	No military objective hit; very few injured.
	BRITISH AFRICA.		
	ALEXANDRIA	...	7 persons injured.
	YUGOSLAVIA (neutral country).	...	...
	MONASTIR	...	...

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
16—11—40. (Saturday.)			
DAY:—			
	BRITAIN.		
	LIVERPOOL; towns in the West, East and North-east coasts of ENGLAND.	...	Some damage and a few casualties.
	Two points in the HEBRIDES	...	No casualties.
NIGHT:—			
	LONDON, HOME COUNTIES and the MIDLANDS.	1 plane.	No loss.
	GREECE.		
	Towns in the interior of GREECE.	...	...
	BRITISH AFRICA.		
	ALEXANDRIA	...	Slightly damaged.
17—11—40. (Sunday.)			
DAY:—			
	BRITAIN.		
	THAMES ESTUARY and a few places in South-east coast.	...	Very slight damage.
NIGHT:—			
	South-coast and a few scattered points in other parts of ENGLAND.	11 planes.	A few fires started which were soon put out. 4 planes; 3 pilots safe.
	GREECE.		
	GREEK troops on the GREEK-ALBANIAN frontier.	...	...
18—11—40. (Monday.)			
	BRITAIN.		
	MERSEYSIDE, one area in the MIDLANDS and a few scattered points in North ENGLAND.	...	A few fires started but soon extinguished.
	GREECE.		
	GREEK positions in the ALBANIAN front.	...	...

SIDE LIGHTS.

Can't have it both ways. This pincer movement that we hear so much about is going to be no picnic for the Axis. The nut they want to crack is Suez Canal, and the jaws of the pincers are to move south and east through SPAIN (perhaps!), LIBYA, and EGYPT, and east and south through BULGARIA, TURKEY, SYRIA and PALESTINE. Now, all geographical considerations such as mountains and seas and rivers apart, there is this great snag. When the weather is good for war on one of those routes, it is thoroughly bad on the other. To fight through the BALKANS in the winter would be a herculean task, and you may call it 'winter' from now till March next. It is for just this part of the year, however, that Graziani has been waiting in NORTH AFRICA because it is the only time cool enough for big campaigning. So there you are. If the Italians push on now, in AFRICA they'll leave their pals in the BALKANS behind. If the Axis finds it has to postpone serious progress until after March, they will have great difficulty in getting Mussolini's European troops (at any rate) in AFRICA to show any great élan against a powerfully dug-in defence, when the great heat has set in. The essence of a pincer movement, viz., that the two jaws should bite together on their object, will take some achieving.

* * * * *

Did he drop a Brick? If he did, he seems to have done it with some care! I refer to Admiral Chatfield's suggestion of a few weeks ago that BRITAIN should have a bang at ITALY, now! This policy was officially disowned; it presented an incorrect picture of the strategical position; we must not fall into Hitler's prize trap and dissipate our forces; we must keep open our Mediterranean communications so that we can reinforce and protect our Near Eastern armies and at the same time deny the seas to the Axis; and Greece knew precisely the amount of help she would get from us—at the moment. And so on. No, we must not *think* of having a real bang at the Italians and so, TARANTO and the laming of half the Italian Battle Fleet! I wonder who was the more surprised, Admiral Chatfield or Mussolini.

The Great Miscalculation. If only Mussolini had consulted me he might not have lost all those triumphal guitars and Bersaglieri feathers to the Greeks! After a conversation some months ago with a Greek lady, with military and political connections at home, I could have told him that the Greeks would fight. I didn't think so at the time and, with several parallel cases to go on, politely said so. "We shall fight," she said, with cool finality. "Make no mistake whatever, we shall fight, even if we are the only Balkan country still in existence." And the quiet courage with which she faced what she thought and admitted would mean something like doom for her lovely country, forced me to believe.

She was right, and I doff my cap to her and her people. The cheap and bloodless victory which Mussolini expected to be the result of months of unscrupulous pressure and intimidation, while those methods in the hands of his partner were succeeding so well all round, is not for him. Instead he's taking the knock; his crack divisions are being hounded over the frontier; his name and Italian reputation are more like mud than ever, and remaining neutrals are beginning to sit up and take notice again.

* * * * *

The Modern Lysander. They tell me that the Greeks favoured the French theory of warfare, and that their staff officers, generally speaking have been pupils of French Military Missions. It must be rather galling therefore for the Axis to realise that General Metaxas, who has not only so ably run Greek politics but is the controlling brain behind their present military operations, was the prize pupil, not of an ex-Allied Power, but of the German 'Staff College' or whatever corresponds to the term in GERMANY! That Metaxas is a first-class strategist and commander has been clear since the Balkan Wars of early in this century; that being an adroit politician has not disqualified him from being a real leader who yet can work with a popular monarchy has recently been proved; that he is a patriot and a man of dauntless mettle, the world—and Mussolini—grasped when he scornfully turned down the lame and ludicrous excuses for inexcusable Italian demands last month.

Sublime! The phrase "sublime courage" is a common place, but deeds are being done which make the ordinary man merely *hope* that he, too, would behave with passable fortitude if faced with half the odds! "You're surely not

afraid, General" was reported as the remark of a senior and very friendly Staff officer to his commander, when discussing a ticklish situation in the Boer War. "Bertie," came the sombre reply, "if you were half as afraid as I am, you'd run away!" That was courage. So also was the action of the captain of the "*Jervis Bay*" recently in the Atlantic. He had a convoy to escort, a large one, and he ran into a great German battleship. He hadn't a shadow of a hope from the moment he was sighted, but he decided in the wink of an eye that if he could distract the attention of the great ship, some at least of his 'flock' might escape destruction. So with every gun blazing until they were under water, he sailed right into her, fought her, *made* her pay attention to him until he was sunk; and 32 out of 38 unarmed ships, reached harbour safely! What a feat and how can Hitlerism hope to stifle the spirit that inspired that captain and the ordinary plain Britishers that sailed with him?

* * * * *

The Cruz—and a Parallel. Surveying the battlefield which stretches from CORFU through ISTANBUL and HAIFA, round to ALEXANDRIA and SIDI BARRANI—and even perhaps right round to MOROCCO and GIBRALTAR, there are two outstanding phenomena. The first is that the key point on which the existence of the British Empire and the deliverance of the subjugated peoples of Europe depend is the Suez Canal. The second is that when Italy forced GREECE into war she opened the Aegean Sea to the British Navy, and so greatly increased the chances of something she would fain have avoided viz., naval action on a large scale.

Now let us draw our parallel. When Napoleon, in 1805, had sullenly to drop his intention of invading BRITAIN; he let naval glory go hang and concentrated on far-flung military action on the continent; he became master of EUROPE by victories at ULM, AUSTERLITZ and JENA. *But meanwhile the battle of Trafalgar took place*—and British sea-power and the rising tide of national resistance to the tyrant started to sap his power.

Hitler seems to have given up his great invasion scheme. Followed his hectic diplomacy in FRANCE, SPAIN and the BALKANS, with war deliberately manufactured on a huge front to cover a major defeat. And once again, there is British sea-power and increasing resistance of enslaved peoples to gnaw at the vitals of a European overlord. The parallel, as is the wont of such, may be misleading, but it is rather close.

APPENDIX I.

(A)

SUDAN PREPARED TO MEET ITALIAN ADVANCE STRATEGIC IMPORTANCE OF KASSALA PREPARATIONS FOR DESERT BATTLE DEFENDING THE OUTPOSTS OF ASIA.

By

The Military Correspondent of the *Yorkshire Post*.

AN advance by the Italians into Sudan was obviously timed to synchronise with the attack on Egypt. The time is near when the weather will permit some such activity, and the Governor-General has made it known that the Sudan Defence Force is quite ready and able to deal with any movement.

Floods are subsiding and the rain from the Abyssinian highlands is drying up. The *Blue Nile*, Atbara, Sobat and Pubor rivers are no longer in torrent, and the Italian posts just inside the Sudan are freeing themselves from mud and flood.

While an advance into the Sudan for moral effect can be made at half a dozen places on the 1,000 mile stretch, the key position is Kassala. The town is in the Atbara area, the most important triangle of the Sudan, with forward points at Port Sudan and Khartum, and access from the Red Sea by rail to the heart of the Sudan. The Italian post of Kassala has its base at Agordat in Eritrea, and this base has a railway to the sea at Massawa, and a forward motor road to Kassala.

Naturally Khartum is the Italian objective, that magnetic city of desert wilds where Gordon ruled and the Khalifa reigned before Kitchener emerged from the Nile bed and ran up the flag again on the spot where Gordon fell. The Italians know it as a control point, whose nerves stretch out several thousands of miles to every Arab village in that mysterious way of the desert whispering gallery.

The British message of readiness has gone through every Bedouin tent, for the Italians are as much hated as the British are loved. Arabs and Nubians everywhere await the word of Kaid Elamm and Symes Pasha. The Defence Force under its Ferik (General) holds every road. The Italians will have a hot time if they move.

Fourteen hundred miles away the main assault prepares, but Ferik Wilson at the Pyramids stands ready. It is a wonderful force we have there lying to the west of the sandy plain where the Sphinx has looked for countless ages on armed hordes making history.

The rich blessings of the Nile came with British and date from that morning dash of Drury Lowes Cavalry from Tel-el-Kebir to Cairo. We have made the desert fertile for 4,000 miles of the Nile's course, and the Italians want to grab the finished product of 60 years of gigantic labour.

They will fail because the Muslims of Africa and Asia are armed against them, and stand by the side of our country battalions from hill and dale, from the big cities of England and the highlands and valleys of Wales. In their hands are modern weapons and armoured fighting vehicles. Ship by ship, more come and the mighty host stands at the outpost of Asia with the sure watchword "Let none pass!"

(B)

AXIS STRATEGY IN GREECE CHANCES OF NEW TARGET FOR NAVY THREAT TO BRITISH FORCES IN EGYPT

By

The Military Correspondent of the *Yorkshire Post*.

THE situation in South East Europe reveals itself as a drive to secure the Axis powers the Eastern Mediterranean and assist the Italians' advance into Egypt. The way in which the enemy hopes to secure this aim is, by the occupation of the Greek Islands and ports, to draw off British naval strength from the African coast. If Italy can take these strategic bases, a number of British warships would have to operate in watching them, even if the Italian fleet did not come out in the open. At the same time by the threat of getting on Wavell's right flank through Syria the enemy hopes to keep British forces in Palestine that otherwise might be used against Graziani in Egypt. The Syrian flank threat is inoperative because the sea road to it is in our hands, and in any case the defence of the Palestine coast as well as on the flank is provided for in the general plan. The general situation has not developed,

but the Italians are paying attention to coastal areas and showing a disposition to use air power as their main attack. This is a recognition of the fact that land operations against the Greeks in the mountains would cause delay. It is not a country for lightning drives and the Italians are seeking a way round on the lines of least resistance. The Italians will harass the valleys with air attacks and with German aid will operate against the British warships. Our own air power is therefore important as a backing for the fleet. Here we get a glimpse of the result of Hitler's failure against the R. A. F., a defeat he is covering up by Eastern fireworks. As the Italians have now to run a sea line of communication under full pressure they will begin to offer a target of size, as enemy maritime escorts must show the flag when the Army is overseas as in the present case.

(C)

MUSSOLINI ALSO MOVES EAST.

Axis Rivalries & A Game Of Grab?

(With acknowledgments to the *Illustrated Weekly of India*).

IN spite of his professed adherence to the Church of Rome, Mussolini has a penchant for choosing holy days on which to commit his international crimes. Albania was occupied on Good Friday (the most sacred day in the Christian calendar) 1939; during Ramzan this year Egypt and Arabia have been bombed, and Mussolini's recent ultimatum to Greece—it was a virtual declaration of war since he demanded the cession of vital territory—took place on a Sunday, the last in October.

Thus the first of the modern dictators is now at war with the country which reared the first of the democracies, and which five years ago took the unprecedented step of changing back from an uneasy republic to a constitutional monarchy, which is still operating in theory, even though strong man Metaxas holds the reins.

Those political observers who claim that there is a close-knit plan by the dictators for the domination of the world, see this latest piece of aggression as part of that pattern. That may be the case if one supposes that the plan really is close-knit.

ALBANIAN EPISODE.

If, on the other hand, the dictators merely agree that they must make some show of supporting each other, since if one topples the whole dictatorship system is bound to disintegrate, we leave the way open for a grab-as-grab-can policy in the Balkans.

The circumstances of the Italian declaration of war on Greece certainly suggest that a grab policy is in operation. Let us go back a moment to 1939 when Italy occupied Albania. At that moment the Greeks fully expected that the Italian armies would not stop at the Albanian-Greek border, but would push further east, at any rate so that they could secure Corfu and a strip of the Greek west coast.

However, before the Italian forces reached the Albanian frontier Great Britain gave Greece a guarantee that her integrity would be preserved. At that particular moment Mussolini was not apparently prepared to precipitate war with Britain, and the armies did not continue into Greece.

But the fact remains that the logical sequel to the occupation of Albania was an advance on Greece, and since April, 1939 it has been apparent that Italy has been biding her time—not always with too good a grace.

MUSSOLINI'S DOUBTS.

Thus last month, with the Nazis in Rumania, with the Hungarians and Bulgarians swallowing their pieces of Rumania, and with Russia in Bessarabia and Bukovina, it must have seemed to Mussolini that the time had come to strike.

If he does not trust the Nazis to satisfy his claims in any hypothetical future shareout of Europe—and there is no reason why he should so trust them—then obviously he must grab for himself.

This idea is even more forcibly suggested by Hitler's negotiations with the Petain Government in France, and his later trip to see Mussolini in Florence. Is it possible that the Nazi control of the bandit team is becoming a little difficult, and that there is a possibility of Vichy France being accepted as part of the Axis?

If this be so, there is more than a chance that Hitler will be in no hurry to alienate France completely by insisting on Mussolini's claims on French Mediterranean territory being satisfied. Such a development

is of course pure hypothesis. On the other hand, there is no denying the fact that Hitler seems to be handling the Vichy Government with unusual circumspection.

Such being the case, the obvious move for Mussolini is to go out and grab for himself if he intends to realise his *Mare Nostrum* dream.

GREEK BASES.

Even operations against Egypt might be an easier business if Mussolini had some control over the Mediterranean. At present this control is lacking, as has been made apparent in recent naval operations between the Italians and British. Seizure of Greece and the Greek islands could make a good deal of difference to the strategic position, and would complete the Italian chain of bases across the north-eastern Mediterranean.

The Italians already occupy the Dodecanese Islands off the Turkish coast, and Mussolini has been at great pains to fortify them. But at present they are more a liability than an asset, since British naval control of the Mediterranean has virtually isolated them. A chain of bases which would give control of the entrances to the Adriatic and the Aegean would make all the difference to Mussolini's plans. But unfortunately for him, Britain took Crete first!

SINCE CORFU.

The tension, between Greece and Italy has been fairly persistent since the Albanian incident of 18 months ago; though strictly speaking the Greeks have been watchful ever since Italy attempted to take Corfu in 1923. The Italians had to hand back the island, but naturally Greek suspicions have lingered.

During the summer of 1939 Italian and Greek armies stood ready on either side of the Albanian frontier, and the situation was only eased when Italy withdrew half her forces from Albania and a "gentleman's agreement" on the subject was made in September 1939.

Italy then started a rumour that she was willing to renew her pact of non-aggression with Greece. But Premier Metaxas, sitting comfortably on the British guarantee given only a few months earlier, and with British credits in prospect, refused to bind him in this fashion to the Axis.

August 1939, the third anniversary of General Metaxas' dictatorship, showed that the Greeks were already moving much nearer the democratic countries. In the past Metaxas, who had taken over the Greek Government at a moment when Communism was rife as a result of the 1935 civil war, had shown himself to be an admirer of the Nazis. But Hitler's refusal to interfere with Italy's Albanian plans showed Metaxas that his country, already almost in economic bondage to the Nazis, had nothing to hope for from that direction.

Mr. Chamberlain's guarantee therefore came as a godsend, and in the weeks after the Albanian crisis both king and dictator were busy rearranging their plans.

The king toured Macedonia Thrace, causing an up-surge of loyalty there, and crossed the frontier to confer with the Turkish Commander-in-Chief in East Thrace on questions of mutual defence.

General Metaxas went south to the raisin-growers of the Morea, and consolidated the support of the farmers by pushing ahead with the settlement of land claims.

BRITISH CREDITS.

When Sir Frederic Leith Ross and his mission arrived to implement the British guarantee, the Greek Government were able to show that the country was solidly behind them.

But it was also obvious that the Nazi trading methods had penetrated so far that more than half Greece's exports were going to Greater Germany under a barter system. Italy also had a substantial share of Greek trade.

Since business was done on a clearing basis against German goods, and Greece could obtain very little free currency for her exports, it was apparent that before very long Greece would be little better than an economic province of the Reich, in which case a mere guarantee against armed aggression would be of very little use.

The first step was to grant Greece a credit of £2,000,000 to buy badly needed arms. Later, British credits were extended to £10,000,000, and both the British and French took active steps to provide Greek produce with a market outside German control.

German influence consequently waned, and for a time Greece seemed almost safe. Even when Italy entered the war, Mussolini went out of his way to assure the Greeks that he had no designs on them.

The falseness of this statement became apparent when a few weeks later the Italian press and radio began to accuse the Greeks of oppressing Albanian minorities, and of murdering the Albanian patriot Daud Hoggia.

There was a certain fantastic humour in this situation, since the Italians themselves were trying to crush a serious rebellion in Albania where even today they are still not too fond of patriots. This attack was followed during August by an Italian demand for Corfu and a strip of the neighbouring Greek coast.

BLUSTER CAMPAIGN.

Metaxas and his government remained unshaken by this bluster, and it seemed that if the Italians persisted they must precipitate war. The Nazis, however, were then engaged in the most delicate part of their plan to secure Rumania, and apparently the junior Axis partner was firmly told to forget about Greece for the present.

The Italian press and radio obediently forgot—until the Germans were safely in Bucharest. Then the demands on Greece were renewed; Metaxas was charged with conspiring with the British to go on "imperialistic adventures into Albania,"—a fantastic accusation—and the Italians considered that to prevent this plan Greece must hand over a number of strategic points. When Athens still proved obdurate, the Italians marched.

But for Mussolini this adventure may mean more than mere strategic bases. Italy is desperately short of a number of vital raw materials of war, and there seems to be no certainty that Axis partner Hitler either can or will supply them. On the other hand, chromium, nickel, iron ore, copper and magnesite are available in Greece, even though they may be as yet little exploited.

The British have been buying some of these materials, especially magnesite, since war broke out, and with Germany already in the Balkans, Mussolini evidently realises that whatever happens there, he may be shut out altogether.

Furthermore, the Germans have been particularly active in Athens, presumably trying to win back their pre-1939 position.

While Italian naval strategy may be well served if Greek bases can be seized, it is by no means apparent that Mussolini has done the Axis a good turn by extending the war along the Mediterranean coast.

The entrance of Greece into the war removes one of the neutral barriers which have prevented the British from dealing with Axis moves in the Balkans, and Hitler may well have preferred to maintain this neutral screen while he consolidated himself on the Black Sea.

Now, however, the stage is set for a British-Axis clash in territory which by its mountainous nature is by no means the best possible site for Axis motorised columns.

APPENDIX II.

HOW LONDON TAKES HARD KNOCKS EVENTS IN SPAIN AND WEST AFRICA ILLUSIONS OF THE MEN OF VICHY WHAT TAGORE SAID OF BRITAIN'S ROLE.

By

WICKHAM STEED

(In a Recent B. B. C. Talk)

IN his broadcast on September 23, the King said, "It is London that is, for the time being, bearing the brunt of the enemy's spite." Every night since, the Londoner has again been in the forefront of the battle. If I can't say truthfully that we are getting used to it, I can say that the spirit of Londoners grows more astonishing as the enemy hits them harder.

This applies to the older folk, as well as to the younger. A man of 62 writes to one of the leading newspapers, "How lucky are we, sixties and seventies. We never thought we could get into the war. Our poor old legs would never carry us to any part of the front line, and we would have sat here in the sun. But now the war has come to us, delivered with the milk every morning, and indeed usually before the morning paper, and we, the Home Guard, Air Raid Precautions men, etc., find ourselves again in the front line."

A FINER LONDON AFTER THE WAR.

London is being knocked about a good deal. Many of our houses, even when they are not hit, rock like steamers in a gale to the blast of heavy bombs, or vibrate when a salvo of anti-aircraft guns in the neighbourhood sends the air rushing through windows and curtains.

But the chairman of the London County Council put our feelings into words the other day when he said that no matter how much London may be knocked about, we shall build a finer and a better London after the war, Hitler may do his damndest, he won't

get us under. Meanwhile we are hitting him still harder.

If an ordinary citizen of Berlin could broadcast as freely as I am broadcasting from London, he would have a tale to tell. So would the men on the barges and other vessels, to say nothing of the heavy gun crews near Calais, who are seeing nearly every night their preparations for invasion smashed to smithereens or go up in explosions, flames or smoke.

Hammering for hammering, it is we who are hammering hardest, and we shall see who can stand it longest. So the Home Front is steady and sound. Supplies of food and raw materials are pouring into our ports by millions of tons every month.

We know well, as the King said, that we live in grim times, and it may be that the future will be grimmer yet. We have had a reminder this week how plans can go awry, and that while we are fighting and winning the battle of Britain, not everything can go as we should like elsewhere.

SETBACK AT DAKAR.

The Franco-British expedition to Dakar is a case in point. General De Gaulle and his advisers obviously expected to be welcomed by their fellow countrymen at Dakar. They may have thought that the presence of a grandson of Marshal Foch among the little band of men sent unarmed into the harbour under a white flag, would be enough to convince the Dakar authorities of the pure patriotism of the Free Frenchmen.

Perhaps they hadn't yet taken the full measure of the persistent shamelessness of the men of Vichy, or of the passionate quality of the grovelling before Hitler to which the Vichy Government have shown themselves addicted.

As we do not yet know the full facts, we suspend final judgment. All we do know is that we stopped fighting at General De Gaulle's request. We are sorry only that what looked like being a hopeful undertaking has suffered a setback, of which the consequences may be felt on both sides of the Southern Atlantic.

EVENTS IN SPAIN.

Nor are we quite happy about what may be going on with regard to Spain. For that matter, many of us have not been very happy about Spain since Hitler and Mussolini backed General Franco in the Spanish Civil War. We couldn't really understand what the Franco-British policy of non-intervention was really driving at, because it seemed to us unlikely that if Hitler and Mussolini should make Franco master of Spain they would ever allow him to be altogether master of his own house.

So when we hear to-day, that his relative and Minister of the Interior, Senor Suner the leader of the Spanish Falangists has been hobnobbing with Hitler in Berlin, and that Hitler is pressing Spain to join Germany and Italy in the war, and that Madrid and Barcelona are full of Gestapo men who are making themselves very much at home, we wonder about the past as well as the future.

LATIN BLOC ILLUSION.

I know well some of the foolish illusions that are being cherished by the men of Vichy. It should not be forgotten that Marshal Petain was the French Ambassador to General Franco before he was recalled to join the Cabinet of M. Paul Reynaud last spring. He seems to have been persuaded that Italy and Spain and France could form a Latin bloc, which would eventually be able to withstand Hitler and the German army.

This idea may have been behind Marshal Petain's decision to yield to Hitler and Mussolini. Anybody who entertained it, must have forgotten that in the Rome-Berlin Axis, Italy is the tail that does not wag the dog.

Mussolini has been the accomplice and is now the servant of Hitler and, in words which Marshal Goering once boastfully used, "Italy is to be Germany's bridgehead for an advance through Africa to the oceans beyond." He who sups with the Devil needs a long spoon, even if he is half a devil himself.

TREATMENT OF A CONQUERED NATION.

I wonder whether Mussolini, or for that matter Marshal Petain or General Franco, has ever read the revealing passage in Hitler's book, "Mein Kampf", that foreshadows his procedure to conquered or subservient nations?

It says, textually, "A shrewd victor will, if possible, keep imposing his demands on the conquered by degrees. He can then, in dealing with a nation that has lost its character, and this means everyone that submits voluntarily, count on his never finding in any particular act of oppression a sufficient excuse for taking up arms once more. On the contrary, the greater the exactions that have been willingly endured, the less justifiable does it seem to resist at last on account of a new and apparently isolated, though to be sure, constantly recurring imposition."

FRANCE CANNOT RESIST.

The France of Vichy cannot, in any case, take up arms once more. She is helpless, and Hitler can extort step by step what he wants by tightening the halter round the necks of the men of Vichy. If Hitler tries to bribe Spain by the promise of Gibraltar and a part of French Morocco, or announces that by agreement with Mussolini he will take the rest of Morocco himself, Marshal Petain and his colleagues cannot resist.

If Hitler announces that he wants Dakar and Senegal, with their airfields, and demands that the men of Vichy should help him to get them by opposing General De Gaulle,

those men can only try (in vain) to win Hitler's favour by doing what Hitler wants.

So it has been and is at Djibuti, in Syria and in Indo-China, and if the final decision there depends on the men of Vichy, there would be no serious obstacle to Hitler's success. Assuredly, Mussolini wouldn't be able to quarrel with him over the possible meagre Italian share of the crumbs that might fall from the rich man's table.

But here is the rap. The decision does not depend upon the men of Vichy alone. Great Britain and the British Commonwealth have a word to say. The Arab world is by no means indifferent, and before very long Mussolini may have something like an Arab holy war on his hands.

ANGER OF ARABS.

Inflamed by Italian attacks on their holy places, three separate Arab leaders in Egypt, Palestine and India have laid a curse on Mussolini. The impulse was given by the attempted Italian invasion of Egypt, which seems not to be going very satisfactorily from the Italian point of view.

If it should suffer a set back, the great Senussi sect, under its leader Syed Idris would have a long score to settle with General Graziani, the Italian commander, for it was he who massacred the Senussi Arabs, and drove them from their home in Libya.

HITLER AND JAPAN.

Nor is it certain that the surrender of the Vichy Government to the Japanese demands in Indo China will be the last word in that important region. Hitler is undoubtedly pressing Japan as he is pressing Spain, to join in the great Nazi drive for the domination of the world.

If he could have invaded Britain, smashed London, and left the United States to stand alone as the champion of freedom, his chances of success would have been greater. But he has not yet been able to invade Britain, he has not smashed London, and he must, by this time, have cause to doubt, whether it is quite prudent to look upon the United States as a negligible quantity.

He may even guess that the torpedoing of the British refugee ship, with children aboard, has not struck American opinion as a fair and laudable act. This may be one reason why Hitler in a way is now so anxious to push on, to get results elsewhere than he can gather at the moment in winning the Battle of Britain. He would like to confront ill-wishers and potential opponents, with as many accomplished facts as possible. He feels he is running a race against the clock, and he wants to beat the clock.

NO PEACE WITH HITLER.

It is not a good thing to be over-sanguine in any estimate of possibilities. I for one can claim never to have under-estimated Hitler or Nazi Germany, never to have thought that they could be bought off by concessions or otherwise appeased, and never to have doubted that, unless they were firmly checked in time, they would bring disaster upon the world.

If to-day, Great Britain and the British Commonwealth were content merely to stand on the defensive, and to imagine that when we have beaten off Hitler's attacks we would have won the war, I should rate our chances of victory much lower than I rate them now.

But even while London is being knocked about, while Egypt is preparing to resist Italian invasion, and Spain is being tempted to yield to Hitler's pressure, our air force is striking night after night, continually hitting at the heart of German military power, and despite the wear and tear of war, it is growing daily stronger.

WE ARE ATTACKING.

We are not defensively minded; we are attacking and are preparing to overcome Hitler by making the German people understand that it will avail them nothing to seek world-wide dominion while they are being pounded and smashed at home.

In this great enterprise we have a positive purpose, far transcending a mere military victory over any opponent. We are striving to put might in the service of light

and justice, so that enduring peace may be created in the human family redeemed from the curse and the outrage of war.

In his revolution of destruction, Hitler has swept away many impediments to the fulfilment of this purpose. He has trampled upon sovereignties, neutralities, and nationalism. He has shown the world what civilisation is not, and what barbarism is. He has left millions of people of good will and good faith no excuse for future blindness or for unwillingness to look facts in the face, and he will leave us no excuse if we do not aim at full victory in our extremest borders in the light of the method of freedom, which has made Great Britain and the British Commonwealth what they are.

WHAT TAGORE SAID.

The other day, Sir Maurice Gwyer, Chief Justice of the Federal Court of India, presented to the veteran poet and philosopher Rabindranath Tagore, an honorary degree as Doctor of Literature on behalf of the Univer-

sity of Oxford. Sir Maurice Gwyer praised Tagore as a man, I am quoting his words: "who, if he felt that a wrong had been done has not feared to challenge the British Raj itself and who has boldly corrected the faults of his own fellow citizens."

Dr. Tagore, replying in Sanskrit, said, "In an era of mounting anguish and vanishing worth, when disaster is fast overtaking countries and continents, with savagery let loose and brutal thirst for position augmented by science, it may sound merely poetic to speak of any emerging principle of world wide relationship. But violence, however immediately threatening, is circumscribed, and we who look beyond it, on the larger reality of Time, must renew our faith in the perennial growth of civilisation towards an ultimate purpose. It must stir our faith, and in resisting Hitler, with a steadfast desire to overcome him and his savagery, Great Britain and the British Commonwealth feel that they are jogging the elbow of Time."

COSMOPOLITANA

1. "Long live also the forward march of the common people in all lands towards their just and true inheritance."

(Mr. Winston Churchill).

2. "What a mistake to believe that England was perhaps too cowardly to shed her own blood!"

(Adolf Hitler after the last war).

3. "The nation is both angrier and more united than it was before the raids began."

(Mr. J. B. Priestley).

4. "Within a month of the withdrawal of the British from India, our warships will steam into Madras to help our Indian brothers to maintain internal peace, and give them time to work out a constitution with the help of Japan."

(Japanese friend, in a letter to Mr. M. Karamchand. Nov. 11).

5. "We are fighting against Secession, since Nazism is, in effect, a War of Secession from European civilization."

(Mr. L. S. Amery. Nov. 13).

6. "I saw a bunch of R. A. F. boys keep a very cocky German army where it belonged."

(Mr. Joseph Kennedy, Boston. Nov. 8).

7. "Congress wants freedom from Great Britain, but if Great Britain goes under, who will give us that freedom?"

(Sir A. H. Ghaznavi, Delhi. Nov. 15).

8. "Germany has got to be crushed and brought to her senses, and the only way to do that is to invade her country, occupy the capital, and make all her citizens understand what they did not understand at the end of the last war....."

(Sir Arthur Hope, Cuddalore. Nov. 16).

9. "It is because the issues go so deep and because this is a total war, not in methods only but between irreconcilable principles which are contending for victory, that no compromise is possible."

(Mr. L. S. Amery. Nov. 13).

10. "I think the one person who regrets Munich more than anyone else is Hitler. He thinks he missed his opportunity, and, if I may say so, I think he did."

(Sir Neville Henderson. Nov. 18).

APPENDIX III.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period November 5—11, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

GOERING AND HITLER.

From Munich, on the following Friday (November 8) his master's voice was expected. All that the Berlin broadcasters to the East have felt able to do on this auspicious occasion is to protest (11th) that the British raid over

Munich caused only slight damage to property and completely failed in its purpose of disturbing the Munich celebrations. A brief account was added of the applause with which the Fuehrer's words were greeted.

What actually happened in the beer-cellar full of Nazis when the R. A. F. battered the nearby railway centre we may never know for certain. What we do know is that at 6 p.m. that night the *Deutschlandsender* broadcast announced (for Germany) that owing to the early closing of German radio stations Hitler's speech would be recorded and broadcast the following morning. German stations do not normally close down until 9-15 p.m., whereas the the Fuehrer was scheduled to speak at 6-20 p.m. The Italian news bulletin at 6 p.m., declared that Hitler would broadcast at the appointed time, but before the end of the bulletin it was announced that the broadcast was cancelled.

The Nazis are feeling the blockade even in their export of lies.

EVIL COMMUNICATIONS CORRUPT GOOD MANNERS.

Rome, has not been slow in learning from Berlin the habit of falsehood. Here is an example. On November 6, the Rome radio blatantly remarked: "The British have at last admitted the loss of the cruiser *Liverpool*; the publication of 52 casualties proves its total loss."

Since there were 700 men aboard the *Liverpool*, a casualty-list of 52 (*i. e.* 7.2 per cent) would seem to prove nothing but that the vessel escaped remarkably lightly when hit by an aerial torpedo on October 17. So far from "admitting" a loss which did not occur, the British *communiqué* stated specifically that the vessel had reached harbour safely.

BRITISH SHIPPING.

Ill success in their raids on London seems to have induced the Nazis to return to their attempts against British shipping, by submarine, bomber—and, most important weapon in their armoury, by loud-speaker.

Hastening to the help of Raeder and Goering, Goebbels computed on November 7 that the Germans had sunk altogether 7,162,000 tons of shipping "not counting numerous ships so damaged that they probably sank, and ships sunk by mines and coastal batteries." Warships, which were so spectacularly sunk by the German radio at the time of the Norwegian campaign, and were recently re-sunk by the Italians, have not been included.

Britain, which has never attacked neutral vessels, has at the same time sunk or captured 1,541,000 tons of enemy shipping, and immobilised nearly all the rest in enemy ports. Apart from extensive new construction Britain has received mercantile reinforcements from Norway, Holland, Belgium and now Greece, whose combined

pre-war tonnage amounted to over 5,000,000 tons. In addition a quarter of the French merchant-fleet (or 480,354 tons) has joined General de Gaulle. The Dutch East Indies have recently placed 49 vessels at Britain's disposal and have handed over 16 German and 2 Danish ships that they had interned. The United States are building 112 freighters for Britain and considering the sale of 64 ships laid up by the maritime commission. After one year of war Britain actually controlled more shipping than she did at its outbreak.

These hard facts perhaps explain why it is necessary for Lord Haw Haw to take, as he did on November 9, an optimistic nibble at "a complete British convoy of 86,000 tons in the Atlantic". Other German broadcasts had described the convoy as consisting of 9 ships of a total of 37,000 tons, but Lord Haw Haw is not the one to use a big lie if he can think of a bigger one.

For such statements it is always difficult to find the basis, but here is the evidence of Air Marshal Sir Philip Joubert (November 7):

"There was supposed to be a convoy, but owing to some slight mistake, when the Germans reached the place where it should have been, there was just one small drifter and no more. An attack was duly delivered and the little ship was sunk, but the air and naval forces arriving on the scene destroyed several of the enemy aircraft".

The explanation of the previous day's German claim to have caused heavy damage in dive-bomber attacks on British shipping in the Thames Estuary may be equally simple. For that was the day (November 8) on which a single British fighter squadron shot down 14 enemy dive-bombers, while two Junkers were disposed of by the guns of H. M. S. *Winchester*. The only effect on shipping was the loss of one freighter of 1,900 tons sailing in ballast, and damage to another—which, however, safely reached port.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

TWO LIES AND AN EVASION.

The Italian news-bulletin in Arabic on November 10 contains two misstatements and a flagrant evasion in a single paragraph length of broadcast material. It says (i) in the Bahrain the Italians bombed British oil tanks, and (ii) a revolt has broken out in Nigeria. The revolt in Nigeria is as imaginary as the British oil tanks in Bahrain. Britain has no oil interests in Bahrain, the only oil concession in the islands being enjoyed by the U. S. A. The evasion consists in admitting the existence of, but refusing to answer, the charge that Italy bombed Muslims during the Ramzan. "Britain alleges" wails Rome, "that Italy dropped bombs on Muslims and violated the sanctity of Ramzan". But instead of answering the charge it lamely concludes: "It is Britain which is treating Muslims with cruelty".

EGYPT'S FOOD.

On November 6 the Nazis said that Egypt was running short of food, and prophesied "great hardships during winter". As a matter of fact Egypt produces ample food for herself, and according to the Germans no shipping can leave Egypt as a result of the "Italian blockade and naval supremacy" in the Mediterranean.

If no food stocks could have left Egypt, how can Egypt run short of food? Both statements cannot be true. And in fact both are false.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XX.

November 23, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
24, Sunday ...	Rasiamangalam	...	9.45 a. m.
	Tiruvappur	...	5.30 p. m.
	Muslim Association Pudukkottai.	}	5.00 p. m.
25, Monday ...	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Vendampatti	...	5.30 p. m.
26, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Venkatakulam	...	5.30 p. m.
	Kilailai	...	5.30 p. m.
	Rayavaram	...	5.30 p. m.
27, Wednesday.	Tirumayyam	...	5.30 p. m.
28, Thursday...	Nachandupatti	...	5.30 p. m.
	Ramachandrapuram	...	5.30 p. m.
29, Friday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.

LECTURE XXI.

30, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
December 1, Sunday ...	Vayalogam	...	9.45 a. m.
2, Monday ...	Adanakkottai	...	5.30 p. m.
3, Tuesday ...	College (A) English	...	10.25 a. m.
	Rani's School	...	10.25 a. m.
	Kiranur	...	5.30 p. m.
	Odayalippatti	...	5.30 p. m.
	Vehupatti	...	5.30 p. m.
4, Wednesday.	College (B) Tamil	...	10.25 a. m.
	Merchants' Association Pudukkottai. (Sandarkoil Amman Sannidhi.)	}	6.30 p. m.
	Yembal	...	5.30 p. m.
	Kulipirai	...	5.30 p. m.
5, Thursday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.
	Teachers' Association, Pudukkottai.	}	3.30 p. m.
	Mithulaipatti	...	5.30 p. m.

BE SURE TO ATTEND
THE
GRAND
WEEK END FETE
IN
PUDUKKOTTAI
IN AID OF THE STATE WAR FUND
ON
DEC. 6, 7 & 8, 1940.

Patron:—HIS HIGHNESS THE RAJA

ILLUMINATIONS MAGIC
PLAYS SIDE-SHOWS
CONCERTS CRICKET

+
TICKETS AT POPULAR PRICES,
FROM THE
WAR FUND ENTERTAINMENTS
COMMITTEE.

Under the auspices of the Darbar.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான
யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் வருஷ நவம்பர் மீ 23வ

[ந. 20.

பிரஸங்கம் XX.

கிரீஸ்.

கிரேக்க மலைச்சாரல்களிலுள்ள பள்ளத்தாக்குகளுள், வெகு ரமணியமான பள்ளத்தாக்கொன்று 'ஐடா'-வென்ற மாகாணத்தில் இருக்கிறது என்று புகழ்ந்து அழகிய புராணக்கதை ஒன்றை டெனிஸன் என்ற ஆங்கிலக்கவி ஒரு காவ்யமாக எழுதியிருக்கிறார். அமைதி நிரம்பிய அந்த மலைச்சாரலில், ராஜவம்சத்தில் பிறந்து இடையர்தொழில் பார்த்துவந்த பாரிஸ் என்ற வாலிபன் தான் மணம்புரியவிருந்த காதலியை மறந்தான். அதற்குக் காரணம் பின்வருமாறு—தேவதைகளுக்குள் யார் அழகிற்சிறந்தவள் என்ற பேட்டி ஏற்படவே தீர்மானம் சொல்ல பாரிஸைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அழகிற்கு அதிஷ்டான தேவதையானவள், கிரீஸ் தேசத்தில் எல்லோரிலும் அழகும், அன்பும் வாய்ந்த பெண்ணை பாரிஸ்ஸுக்கு மணம் செய்துவைப்பதாக வாக்குக்கொடுத்து அவனைத் தன் காதலியை நிராகரிக்கும்படி செய்து பரிசும் பெற்றான். இத்தகைய சம்பவங்கள் கிரீஸில் நடைபெறுவது சாத்தியமாகவிருந்தது. கிரீஸ் தேசமானது உலகின் இளமைப்பருவத்தைச் சேர்ந்ததானபடியால், இத்தகைய சம்பவங்கள் அங்கு நடைபெறக்கூடியதாகவிருந்தது. நீங்கள் நம்புங்கள் அல்லது நம்பாதீர்கள், தேவலோகத்திலிருந்து அந்த ரமணியமான பிரதேசத்திற்கு தேவதைகள் வந்து மானிட ஸ்திரீ புருஷர்களுடன் கலந்து விளையாடுவதுண்டு.

கிரீஸ் ஒரு அழகிய நாடு. அதுமட்டுமல்ல, அழகு என்பதைக் கொண்டாடும் நாடு. கேவலம் சரீர லாவண்யத்தைமட்டும் கிரேக்கர்கள் மதித்தார்களென்றில்லை. மனிதப்பிறப்பிற்கே அணிகலமான அகத்தினழகைத் தேடிபவர்கள்.

லாவண்யத்தில் அவர்களுக்கிருந்த விசேஷப் பற்றிலால் பிரபுத்வம் இன்னதென்று விளக்கினார்கள். அவர்களுள் பிரபுத்வம் என்பது ஒரு தத்துவம். அது கேவலம் சமூகப் பிரிவுகளில் ஒன்றல்ல. சரீரம், மனம், ஆத்மா ஆகிய மூன்று வகைகளிலும் மேன்மையடைந்தவர்களே மேன்மக்கள் என்று கருதப்பட்டார்கள். பிற்காலங்களில் இதர நாட்டார் இந்த உயர்ந்த நோக்கத்திலிருந்து நழுவினார்கள். அந்தத் தத்துவமும் சீர்குலைந்தது. அதன்பயனாக பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சி கிளம்பி மேன்மக்கள் அதாவது, பிரபுக்கள் என்ற வகுப்பே போய்விட்டது. அப்படி மேன்மக்கள் சீர்குலைந்த தன்மையை, இங்கிலாந்தில் டிஸ்ரெயலி என்றவர் 'ஸிபில்' என்ற ஒரு நாவலில் நன்றி அடித்துவிட்டார். காலக் கிரமத்தில் அந்த தத்துவம் எவ்வளவு இழிவான நிலையையடைந்தாலும், கிரேக்கர்கள் கற்பித்த உயர்ந்த நோக்கம் மனிதர் மனதிலிருந்து அகலவில்லை.

கிரீஸ் என்ற பெயரைச் சொன்னாலே நாம் காலேஜ்களில் படித்துத் தெரிந்த கொண்டதெல்லாம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. எனக்கு ஞாபகத்திலிருக்கிற சில விஷயங்களை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். நான் சொல்லுவதிலிருந்து இந்த சபையோருக்கும் சில ஞாபகங்கள் ஏற்படும் என்று நம்பிக்கையின்பேரில் சொல்லுகிறேன். எனது ஜாபிதா பூர்ணமானதென்று நான் சொல்லவில்லை, இந்நாட்டில் சாதாரணமாக எல்லோருக்குமே பட்டக்கூடிய விஷயங்களென்று மதித்துச் சொல்லுகிறேன். அவையாவன:—

கிரேக்க விளைச்சொல்கள்

ஹோமர்

தெர்மாயிலி

மாரதன், ஸலாமிஸ், ப்ளாடியா

டெல்பி குறி சொல்லும் தேவதை

ஸோலன், தெமிஸ்டாக்கிஸ், பெரிக்கிள்ஸ்

பார்தினன்

பைரன்

வெனிஜீலாஸ், சால்டாரிஸ், டாஞ்லிஸ்

கிருஸ்தவர் ராஜகுமாரர் ஞாபகங்கள்.

இவைகளுடன், சொல்லத் தேவையில்லை, தளகர்த்தரான மெடாக்ஸாஸ்.

கிரேக்க விளைச்சொல்கள் நமது மூளையைச் சுற்றவில்லை. வால்மீகி முனிவரது பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரென்று சொல்லக்கூடிய ஹோமர் காவ்யங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் மொழிபெயர்ப்புகளில் பார்த்திருக்கிறோம். தெர்மாயிலிக் கணவாயைக் கிரேக்கர்கள் காத்தவிதமே, சுதேசாபிமானத்திற்கும், தேச ஸேவைக்கும் நமக்கு முதல் வழிகாட்டி; மகுடமணிந்து, கவசமணிந்து கணவாயைத் தீர்த்துடன் கார்த்த லியானிடஸ் மன்னன் பிரபாவத்தைப்பற்றி நினைத்து நினைத்து மனமுருகிவந்தோம். மலையையும், கடலையும் அணுகிநிற்கும் மாரதன் என்ற ஊரில் நடந்த போரும், ஸலாமிஸ் கடற்சண்டையும், ப்ளாடியாவில் பாரஸீகரை கிரேக்கர் சிதற அடித்ததும், வீரத்தன்மை நிறம்பியிருக்கின்றன.

டெல்பி குறி சொல்லும் தேவதை நமது மனதை கவரும் சக்தியுள்ளது; இந்திய நாட்டுப்புறத்தில் அம்மாதிரி தேவதைகள் நிரம்பியிருக்கின்றன. அக்காலத்திய யுத்தத்திற்கும், யுத்தத்திற்கும், கசாப்புக்கடை வேலையையொத்த இக்காலத்திய யுத்தத்திற்கும், ஸ்நானப்ராப்திக்கூட கிடையாது. புத்திமானான ஸோலனும், எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்ட தெமிஸ்டாக்கிஸும், மாட மானிகைகள் கட்டி நாட்டை பெருமைப் படுத்திய பெரிக்கிள்ஸும், முதன்முதலில் நாம் தெரிந்துகொண்ட அரசியல் நிபுணர்கள், படங்கள்மூலம் நமக்கு பரிச்சயமான பார்தினன் என்ற கட்டடம் கிரேக்கர்களின் லாவண்ய உணர்ச்சிக்கு அத்தாணியான உயர்ந்த சிற்பவேலை. இங்கிலாந்தும், ஐரோப்பாவும் கிரீஸிற்குக் கடைமைப்பட்டிருந்ததில் அதற்கு ஒரு அளவிற்கேனும் பதில் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசைகொண்டு, கிரேக்கர்கள் கஷ்ட நிஷ்டரேய்களைக்கண்டு பரிதாபப்பட்டு உற்சாகத்துடன் கிரேக்கர்களுக்காக பரிபடவேண்டி ஆங்கில கவியான பைரன் கிளம்பினார். வெனிஜீலாஸ், சால்டாரிஸ், டாஞ்லிஸ் இக்காலத்தவர்கள்; சாணக்கியம் செய்பவர் அல்லது சாணக்கியத்திற்கு இரை யானவர்கள்; அவர்கள் மனோபாவத்திற்கேற்க, கிரீஸ் தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும், பின்வாங்குதலுக்கும் காரணபூதங்கள். கிருஸ்தவர் என்ற ராஜகுமாரர் எழுதிய ஞாபகத்திரட்டு வெகு இனிமையாக எழுதப்பட்டிருக்கிற புஸ்தகம். ஒரு ராஜகுமாரர்வாயிலாக இப்பால் கிரீஸ் தேசத்திற்கேற்பட்ட சுகதுக்கங்கள், கஷ்ட நிஷ்டரேய்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம். கிரீஸ்தேசத்தைக் காப்பாற்றிய வர்கள் என்ற பரம்பரையில் தோன்றியவரான மெடாக்ஸாஸ் என்ற தளகர்த்தர் கிரீஸ் தேசத்திற்கு மொத்தத்தில் நன்கு தொண்டுசெய்த ராஜவம்சத்தாரிடம் தளராத விசுவாஸமும், தேசபக்தியும் நிரம்பிய அஞ்சா நெஞ்சத்தவர். இச்சமயம் பத்திரிகைகளில் அவர்பெயர் அடிக்கடி காணப்பட்டால், அது நியாயந்தான். பெருமையுடன் பிரஸ்தாபிக்கப்படவேண்டியவர்; உசிதகாலத்தில் முந்நாளில் கிரேக்க வீரர்கள் போற்றப்பட்டவிதமாக புஷ்ப மகுடம் சூட்டி போற்றப்பட வேண்டியவர்.

இம்மாதிரி மனோசஞ்சாரம் செய்ததற்கு நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ள வேணும். ஆயினும், எந்த அளவிற்கு நாம் கிரேக்கர்கள் முந்நாளில் நடந்து கொண்ட பெருமையை உணர்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு அவர்கள் இப்போது ஆனதாகட்டுமென்று நிர்பயமாக தென்கிழக்கு ஐரோப்பாவில் புரியப்படும் போரில் போய்க் கலந்துகொண்ட பெருமையை மெச்சமுடியும். கிரேக்கர்கள் சுதந்திரதாகமுள்ளவர்கள்; சொகுஸாகக் காலங்கழிப்பவர்கள்; தங்கள் காரியத்தில் கவனமுள்ளவர்கள் என்றும் சொல்லலாம். ஆயினும் சுதந்தரம் என்பதைக் காப்பாற்ற எச்சமயத்திலும் போர்புரியத் தயாராகவிருப்பவர்கள். முந்நாளத்தில் பாரசீகர்களை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். சென்ற நூற்றாண்டின் அவக்கத்தில் துருக்கிக்குக் கட்டுப்படாமல் கிளம்பி, பிரிடன், ருஷியாவின் உதவியைக்கொண்டு சுயேச்சாதிகாரம் பெற்றார்கள். அப்படி கிரேக்கர் கிளம்பியது ஒரு பெரும் சூசகம்; ஒரு தேசத்தார் என்றதால் இருக்கவேண்டிய அரசியல்முறை ஒரு பெரும் சூசகம்; ஒரு தேசத்தார் என்றதால் இருக்கவேண்டிய அரசியல்முறை முன்னுக்குவந்து இப்போதும் ஆதிக்கத்துடன் இருக்கிறது. 1908-ல் துருக்கியில் புரட்சி ஏற்பட்டது. பால்கன் நாடுகளுக்குக் கிழக்கு வெளுத்தது. நல்லகாலம்

பிறந்தது என்று எல்லோரும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், மேகங்கள் மூட்டம் போட ஆரம்பித்தன. கிரீஸிற்கும் பல்கேரியாவிற்கும் சண்டை வந்தது. கிரீஸ் ஜயித்து புகழும் புதுநாடுகளுமடைந்தது. கிரீட், ஸலோனிகா, கிரீஸைச் சேர்ந்த தென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இனி எல்லாம் அமைதியாகி தேசம் ஒங்கி வளருமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உண்மையில் கிரீஸிற்கு அப்போதுதான் கஷ்டத்தை துவங்கினது. மகாயுத்தம் வந்தது; இருதரப்பாரும் கிரீஸைத் தழுவிக்கட்டினார்கள். கிரீஸ் கொஞ்சகாலம் தயங்கிக்கொண்டிருந்தது. அதற்குக் காரணம் அக்கிரமம் நடப்பதைக்கண்டு கண்டாளிப்பு இல்லாமலில்லை, தனக்கு சம்பந்தமான சண்டையில்லையென்பதுதான். ஆனால், பிடிவாதமும், சக்தியும் வாய்ந்த வெனிஜீலாஸ் என்பவர் சாகசக்கீயத்தால் கிரீஸ், நேசுதேசத்தார் பக்கம் சேர்ந்தது. கிரேக்க மன்னன் கான்ஸ்டண்டைன் முடியுழந்தான்; கிரேக்கர்கள் நேசுதேசத்தார்பக்கம் சக்தியத்துடன் போர்புரிந்தார்கள்; கடைசியாக சமாதான மேற்பட்டபோது மேற்கொண்டும் ராஜாங்கம் கிடைத்தது; ஆதிகாலத்தில் இருந்ததுபோலவே, ஈஜியன் சமுத்திரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் கிரீஸின் ஆட்சி நடக்கும்போலிருந்தது.

1920-ல் மறுபடியும் கஷ்டங்கள் ஆரம்பித்தன. குரங்குக் கடியால் கிரேக்க மன்னர் அலெக்சாண்டர் இறந்தார்; முன் முடியுழந்த கான்ஸ்டண்டைன் திரும்பிவரவேண்டுமென்று கிரேக்கர்கள் கத்தினார்கள். நாட்டில் பெரும்பாலும் தனது வருகையை ஆதரிக்கிறார்களென்று நம்பிக்கை ஏற்பட்டமேல் அவரும் வந்தார். இடையில், ஆசியாமைனரில் துருக்கியருடன் கிரேக்கரை வெனிஜீலாஸ் வம்பில் மாட்டிவிட்டார்; துருக்கியரைச் சுலபமாகத் தோற்கடிக்கலாமென்பது அவர் துணிபு. எதிரி சமாசாரம் தெரியாமல் அவர் அப்படி நினைத்தார். முன் தப்பா கெமால் பாஷா துருக்கிதேசத்தில் ஆச்சரியமான வேலைகள் செய்திருந்தார். ஒரு நொடிப்பொழுதில் பலவருஷங்களில் நடந்தேறவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து துருக்கியை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்திருந்தார். துருக்கியை “ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் சீக்குப்பேர்வழி” என்று சொல்லுவதுண்டு; பித்துப்பிடித்தது திரிந்த மத்திய ஐரோப்பிய இதர நாட்டாரைக் காட்டிலும் துருக்கியர் எக்காலத்திலும் சீக்காளிகளில்லை; சீக்காளியென்று வைத்துக்கொண்டாலும் வியாதி விலகி வெகு தெம்பு ஏற்பட்டிப்போய்விட்டது. ஸ்மிர்னா என்ற பக்கம் கிரேக்கர் வலுவாயர்களாயிருந்தாலும், துருக்கியர் அசைக்கமுடியாதவிதமாக விருந்தார்கள். விஷயம் தெரிந்தவர்களுக்கு அது தெரியும். ஒரு படை கோஷ்டியை யுத்த நிபுணரான மெடாக்காஸ் வழியில் சந்தித்து இந்தச் சண்டை வேண்டாமென்று சொல்லி மன்றாடினார். ஆனால், அது வெனிஜீலாஸிற்குச் செல்லுங்காலம்; அவர் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. துருக்கியரை எதிர்க்கமுடியவில்லை; கிரேக்கர் செம்மையாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். ஜனங்கள் கோப சமனத்திற்காக யாரையாவது இரைகொடுக்கவேண்டியிருந்தது. வெனிஜீலாஸ் கட்சியார் குற்றத்தை அரசன்மேல் சுமத்தி மறுமுறையும் அவர் முடியுழந்துபோகும்படி செய்தார்கள்.

அரசன் கட்சியாருக்கும் குடியரசாளருக்குமிருந்த கட்சிவேகத்தால் கிரீஸ் இந்த பரிதாபகமான நிலைமையிலிருந்தது. அரசன் நாடி துறந்தான்; மெடாக்காஸும் சென்று, அரச வம்சம் 1935-ல் திரும்பிவந்தபொது கிரீஸுக்கு வந்தார். இடையில் சுமாராக அமைதியிருந்தது. 1936-ல் ஆகஸ்டுமாதத்தில் கிரீஸில் ராணுவ ஆட்சி தளகர்த்தர் மெடாக்காஸ் கீழ் ஏற்பட்டது. இப்போதிருக்கும் கிரேக்க மன்னர் ஜார்ஜ், கெண்ட் சோமோட்டியான மரினா ராஜகுமாரிக்கு நெருங்கிய சொந்தக்காரர்; ஆகையால் கிரீஸிற்கும் இங்கிலாந்துக்குமுள்ள நெடுநாள் கிளேகம் நிலைத்திருக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் முறையுடன் ஆளும் அரசன்; பிறநாட்டார் கிரேக்கர்வழிக்கு வராவிட்டால், கிரேக்கர் தங்கள் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அமைதியாக ஒழுங்கானமுறையில் தங்கள் காரியமலை செய்வனம் செய்துவருவார்கள். கிரேக்கர்கள் நல்லவர்களென்றும், பக்கங்களில் சுகஜீவனம் செய்துவருவார்கள். கிரேக்கர்கள் அந்நியோன்யமுயிருப்பதில் ஆசையுள்ளவர்கள் என்றும், தேசத்தாருடன் அந்நியோன்யமுயிருப்பதில் ஆசையுள்ளவர்களென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் அரசர்களும் மானிடரியல்பை மறந்து செருக்கெடுத்து திரிகிறவர்களும்ல்ல.

ம, பிறநாட்டார் இவர்கள்வழிக்கு வராவிட்டால்ஆனால், சுமமா விட மாட்டார்கள். தென்-கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இதாலியர் வம்புகள் கிளப்புவதை அக்காதவரை இது சாத்தியமில்லை. ‘மத்திய ஐரோப்பாவின் ராஜதந்திரம்’ கிரீஸ் கிரேக்கருக்கு யாதொரு அக்கரையும் கிடையாது; ஆயினும், சாம்ராஜ்ய பாகம் பெருத்து அலையும் இதாலியர் எண்ணங்களுக்கு கிரேக்கர் ஒரு தடை. சாம்ராஜ்ய பதவியடைய இதாலியர் தீர்மானம் செய்துகொண்டு, அதற்கறிஞரியாக ‘டோடெகான்ஸ்’ என்ற தீவுகளை யாரையும் கேளாமல் பிடித்துக்கொண்டார்கள். அத்தீவுகள் துருக்கியைச் சேர்ந்தது; அவைகளில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலார் கிரேக்கர்கள். இந்தத் தீவுகள் ஒரு கேந்திரஸ்தானத்தி லிருக்கின்றன. அவைகளை ஆளுபவர் ஆசியாமைனரின் மேற்கு பாகத்தையும், மத்தியதரைக் கடல், ஈஜியன் கடல் மார்க்கங்களையும் மிரட்டலாம். இதன் நிமித்தமாக துருக்கிக்கும் இதாலிக்கும் சண்டை வந்தது. பிறகு சமாதானம் ஏற்பட்டபோது, ஒரு குறிப்பிட்டகாலத்திற்குள் மேற்படி தீவுகளை இதாலியர் காலி செய்வதென்று பேசப்பட்டது. அதற்குள் ‘பால்கன்’ யுத்தம் கிளம்பவும், காலிசெய்யாமலிருப்பதில் ஆசை ஏற்பட்டது. இதாலியர் கொள்ளைச்சொத்தின் அனுபோகத்தை விடவில்லை. இதாலியர் நிரந்தரமாக அந்த கேந்திரஸ்தானத்தில் இருப்பது ஆங்கிலேயருக்கும், பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் கசப்பாகவிருந்தபோதிலும், மகாயுத்தகாலத்தில் நடந்த ராஜதந்திர யுத்திகளின் பயனாக இதாலியர் அத்தீவுகளில் ஸ்வாதினம் விடாமலிருந்துவந்தார்கள். துருக்கிக்கு ஆத்திரம் இன்னமும் ஜாஸ்தி. இந்த ஸ்திதியில் துருக்கியரும், ஆங்கிலேயரும், பிரெஞ்சுக்காரரும் ஒரு கட்சியினராக இருந்திருக்கவேண்டியது; ஆனால் நடந்தது நேர்விரோதம். இதாலியர் நடவடிக்கையை ஜெர்மனி ஒத்துக்கொள்ளாதபடியால் துருக்கி ஜெர்மனி கட்சியைச் சேர்ந்துகொண்டது.

யுத்தத்தில் துருக்கி அபஜயமடைந்தது. ஆயினும் துருக்கி மறுபடியும் தலைதூது, ஐரோப்பிய தேசத்தார்களுக்குள்ளிருந்த பரஸ்பர பொறுமையின்பல இதை துருக்கி கான்ஸ்டாண்டினோபுலிலேயே மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆனால் டோடெகானீஸ் தீவுகள் திரும்பிவருமென்ற பேச்சே கிடையாது. கிரேக்கர்களும், துருக்கியர்களும் ஜன பரிவர்த்தனை செய்துகொண்டு சமாதானம்செய்து கொண்டார்கள்; இந்த அம்சத்தில் லெளஸான் சமாதான உடன்படிக்கை வெகு திருப்திகரமாகவேயிருந்தது. அப்போதுமுதல் இருதேசங்களும் சிநேகமாகவே இருந்துவந்திருக்கின்றன.

முஸோலினியின் ஆதிக்கம்பெருந்த இதாலிக்கு சாம்ராஜ்ய தாகம் திரும்பவும் ஏற்படவே மேற்கண்ட தீவுகளைத் துருக்கியிடம் கொடுத்துவிட மனம் வரவில்லை; இதாலியர்கள் வாணம் வெட்டி அங்கேயே ஸ்தாபிதம் செய்துகொண்டார்கள். டோடெகானீஸின் கழுத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு அசையமாட்டோ மென்றார்கள். வடபாகத்திலுள்ள லெராஸ் என்ற தீவைக் கோட்டையாக்கினார்கள்; பால்கன் நாட்டார்களுக்குள் முடிச்சுப்போட ஆரம்பித்த மனஸ்தாபங்களைக் கிளப்பிவிட்டார்கள். சக்தியற்ற சிறுநாடாகிய அல்பேனியா யுகோஸ்லாவியா, கிரீஸுக்கு விரோதமாக இதாலியர் ரகசியத்தை நாடியதாகப் பெயர்பண்ணப்பட்டது; எப்போதும் தோற்கும் குருவியான பஸ்கேரியாவுக்கும் யுகோஸ்லாவியா, கிரீஸ், ருமேனியாவுக்கும் பல பழைய விவகாரங்கள் இருந்தன; ஒரு காலத்தில் தங்கள்வசமிருந்த 'கார்பு' என்ற தீவை இழந்தபோதிலும் பால்கன் என்ற தீப் பிடித்தவீட்டில் பிடுங்கினவரை லாபமென்று இதாலியர் பார்த்தார்கள். கார்பு பிடித்ததற்கு அவர்கள் சொன்ன கொண்டிக்கூலி திருப்திகரமில்லாதபடியால் சர்வதேச சங்கம் தீர்மானப்படி அவர்கள் அதை இழக்கவேண்டியதாயிற்று. ஆயினும், இதாலி சளைக்கவில்லை; நாளுக்குநாள் இதாலியின் சாம்ராஜ்ய ஆசை துலங்கவே, கிரீஸும் துருக்கியும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள்; முதலில் (1930-ல்) ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பதில்லையென்றும், பின்னால் ஒருவருக்கொருவர் உதவிக் கொள்கிறதென்றும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள். இதையடுத்து துருக்கி, கிரீஸ், ருமேனியா, யுகோஸ்லாவியா உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள்; இது 1934-ல் இன்னும் பலப்படுத்தப்பட்டது. இதை ருஷியாவும், பிரான்ஸும் ஆதரித்தார்கள்; ஏனென்றால், பால்கன் நாடுகளில் சாகசவதமான அமைதியேற்படும் என்ற நம்பிக்கை போய்விட்டது; பீடர் அரசனும், பிரெஞ்சு மந்திரி லூயி பார் தோவும் மார்செயில்ஸில் கொலையுண்டது இந்த அவநம்பிக்கைக்கு முதற்காரணம்; அபீனியப் படையெடுப்பு கடைசி காரணம். இதாலியரைக் கண்டிக்கவேனுமென்று பேச்சுவந்தபொழுது துருக்கி, கிரீஸ், யுகோஸ்லாவியா நினைத்துநின்றார்கள்; ஆயினும் விரைவென்னவென்றால், பிரிடனும் பிரான்ஸும் மழமழப்பாக நடந்துகொண்டன; எதிர்ப்புக்குத் தயாராகவிருந்த பால்கன் நாடுகளுக்கு அதிலிருந்து தாது விழுந்துவிட்டது. இதைக்கண்டு ஜெர்மனிக்கும் பஸ்கேரியாவுக்கும் உள்ளுக்குள் அளவற்ற சந்தோஷம்.

இதாலியின் நோக்கங்கள் வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிகின்றன; துருக்கியின் எல்லைப்புரம்வரை தன் செல்வாக்குப் போகவேனுமென்பது அதன் நோக்கம்;

ஜெர்மனியின் துணையிருப்பதால் நெஞ்சுமுத்தமிருக்கிறது. இதாலியர் அல்பேனியாவைப் பிடித்துக்கொண்டதற்குக் காரணமுண்டு; ஸலோனிகாவிற்குப் போவதில் தடைசெய்யாமலிருக்க, கிரீஸையும் யுகோஸ்லாவியாவையும் பயங்காட்ட அப்படிப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். கிரீஸ் பயப்படவில்லை; ஆனால், தனிமையில் இதாலியர் எதிர்ப்பை நிர்வகிக்கமுடியாதென்று கிரேக்கருக்குத் தெரியும். பிரிடனைக் கேட்டார்கள்; பிரிடனும் இதாலி விரோதகாரியங்கள் செய்தால் கிரேக்கருக்கு உதவிபுரிவதாக வாக்குக்கொடுத்தார்கள். துருக்கியும் அப்படியே, அதாவது, ஸலோனிகாவைப் பாதுகாக்க திரேஸ் வழியாக பட்டாளம் அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள்; மேற்கொண்டு பிரிடனும் துருக்கியும் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். கிரேக்கருக்கு பிரிடன் 1939-ஐ ஏப்ரல்மீ வாக்குக் கொடுத்தார்கள்; அதற்குச் சிலதினங்களுக்குமுன் முஸ்ஸோலினி கிரேக்க தளகர்த்தரான மெடாக்ஸாஸிற்கு வாக்களித்தார். அதாவது, இதாலியர் படையெடுப்பார்கள் என்ற வதந்தியெல்லாம் ஆதாரமற்றவையென்றும், கிரீஸின் நாடுகளை இதாலியர் ஒருக்காலும் அவமதிக்கமாட்டார்களென்றும், வேனுமானால் தங்கள் நல்லெண்ணத்தைக் கிரியாம்சையில் காட்டத் தயாராயிருப்பதாகவும் வாக்களித்தார். கிரியாம்சையில் காட்டிவிட்டார்.....எப்படி! 3 மணி நேரட்டில் கொடுத்து கிரீஸ்தேசத்தைப் படையெடுத்தார்!

கிரீஸில் இப்போது நடக்கும் சண்டைக்கு முந்திய நடவடிக்கைகளை மேலே ஸ்தூலமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பால் வெகு காரியங்கள் நடந்துவிட்டது. பிரிடன் படையெடுப்பு பலிக்காமல்போகவே, வேறு இடங்களில் போர் நடத்தவேண்டுமென்று ஜெர்மானியர் தீர்மானித்தார்கள். மத்திய-ஐரோப்பிய பிரதேசம்தான் சண்டைக்கேற்றவிடமென்று ஏற்பட்டது. வழக்கப்போல் ஆரம்பித்தார்கள். பால்கனில் பிடித்துக்கொண்டதைக் கட்டிப்படுத்திக்கொண்டார்கள்; கிரீஸிற்கு ஜெர்மனி கொடுக்கவேண்டிய கடனைத் தீர்க்க கிரீஸ் நாணயத்தின் பொருமதியை அபாண்டமாகக் குறைக்கச்சொன்னார்கள்; ஜெர்மன்-இதாலிய விமானங்களுக்குப் பிரத்தியேக சாதனங்கள் கேட்டார்கள்; இதாலிய பட்டாள கோஷ்டி ஒன்று அனுப்புவதாகவும் அதை கிரேக்கர் வரவேற்கவேனுமென்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு கிரேக்கர், அந்தக் கதை நடக்காது என்று பதிலளித்தார்கள். இதாலி உடனே படையெடுத்தது. ஆனால், காரியங்கள் தலைகீழாய் நடந்தது. கிரேக்கரிடம் இதாலியர் ஒருநாளும் மறக்கமுடியாதவிதமாகச் சரியான உதை வாங்கினார்கள், பிரிடிஷ் கப்பற்படை, இதாலிய துறைமுகமான டாரன் டோவைத் தாக்கி அங்குள்ள இதாலியக் கப்பற்படையை நாசமாக்கி பறித்தாத பாடு படுத்திவிட்டது. கிரேக்கர்களும் அவர்கள் மூதாதையர் தெர்மாபிலியில் சண்டைபோட்டவிதமாகப் போர்புரிகுரர்கள்; மாரதனிலும், ப்ளாடயாவிலும் கிரீஸை முன்காலத்தில் கார்த்தவிதமே இப்போதும் அதன் எல்லைப்புரத்தைக் கார்க்குரர்கள். அல்பேனியா எல்லைப்புரத்திலும் பின்டஸ் மலைச்சாரல்களிலும் இதாலியரைத் துரத்தியடிக்கிறார்கள். ராஷனனை சிறுபிள்ளை வெல்லுவது இதற்குமுன் கதைகளிலும் உண்மையிலும் நடந்திருக்கிறது; அதைப் போலவே இப்போதும் நடைபெறுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

குறிகள் நன்றாயிருக்கின்றன. யோக்கியர்களும், பிறர் சொத்திற்காகைப் படாதவர்களுமான கிரேக்கர்கள், இதாலியரைப் பொடிபண்ணிவிடுவார்கள். ஆனால் ஜெர்மனியின் உதவி இதாலியருக்குக் கிடைத்து, அதனால் கிரேக்கர்கள் தலைக்குமேல் போய்விட்டால், மோசம் போய்விடாது. முக்குளித்துக் கிளம்பி விடுவார்கள். சமீபத்தில் சென்னையிலிருக்கும் ஒரு கிரேக்க சீமாட்டி, ரேடியோ மூலம் தேசாபிமான உணர்ச்சி நிரம்பிய ஒரு பிரசங்கத்தில் சொன்னபடி, “ஒரு சமயம் கீழே தள்ளி பெர்சுக்கப்பட்டாலும், சாம்பலிலிருந்தே புத்துயிருண்டாகி மறுபடியும் தழைத்துக் கிளம்பி முன்னிலைக்குவரும் சக்தியுள்ள ‘பிரிக்ஸ்’ என்ற ஜந்து அவர்கள் புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடியோடு அக்கிரமமாக அடக்கியாவது என்பது அசாத்தியம் அமுங்கினாலும் சுயேச்சையென்ற பலத்தால் புத்துயிர்வருமென்ற உணர்ச்சி பலமாகவுடைய கிரேக்கர் தலைதூங்கி நிற்பார்களென்பதற்கு இதுவே அத்தாட்சி.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(15-11-40 ஸ்ரீது 22-11-40 வரை).

கடலில் ஏற்பட்ட வெற்றிகள்.

டாரன்டோ.—பிரதம மந்திரி சொல்லியபடி இந்த வாரத்தில் டாரன்டோவில் நடந்த சம்பவம் நல்ல செய்தியாகும். பிரிடிஷ் சண்டைக்கப்பல்களான ஈகிரும் இல்லஸ்டிரியஸும், இருளில், மறைந்துகொண்டு திங்கட்கிழமை (நவம்பர் 11, 12) இரவில் டாரன்டோ குடாக்கடலுக்குள் துறைமுகத்தில் இரவில் டாரன்டோ குடாக்கடலுக்குள் துறைமுகத்தில் பிரிடிஷ் கப்பற்படைக்குப் பயந்து பதுங்கிக்கிடந்த இதாலிய-யுத்தக்கப்பல்களை, விமானங்களைக்கொண்டு தாக்கின. கப்பல்களுடைய பாய்மரம் வரையிலிறங்கி, 50-100 அடிக்குள் வந்து கப்பல்களின் பக்கங்களைப் பார்த்து டார்பிடோக்களைப் பாய்ச்சின. பிறகு துறைமுகத்தைப் படம் பிடித்துப் பார்த்ததில், லிட்டோரியா வகுப்பைச் சேர்ந்த இதாலிய யுத்தக்கப்பல் ஒன்று முன் அணியும், முன் தட்டும் நீரில் அமிழ்ந்து வலது பக்கமாய்ச் சாய்ந்து கிடந்தது; காலூர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மற்றொரு கப்பல் பின்பக்கமாய்ச் சாய்ந்து மணலில் சொருகிக்கொண்டது; காலூர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மற்றொரு கப்பல் அதிகப் பழுதாய் விட்டது; மேலும், இரண்டு குரூஸர் கப்பல்கள் வலது பக்கம் சாய்ந்துகிடக்கின்றன; அதோடு இரண்டு துணைக்கப்பல்களும் பின் பக்கம் நீரில் சாய்ந்துகிடக்கின்றன. லிட்டோரியா வகுப்பில் இரண்டும், காலூர் வகுப்பில் 4-ம் இதாலிக்கு ஏற்கனவேயுண்டு. இவைகளில் இப்பொழுது பாதி சேதமாய்ப்போய் இப்பொழுது 3 கப்பல்கள்தான் சண்டைக்கு லாயக்காயிருக்கின்றன. இந்தப் பெரிய வெற்றியை மூன்றொரு சமயம் அபூகிர்விரிகுடாவிலேற்பட்ட வெற்றிக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள். இதிலிருந்து சில மாதங்களுக்கு முன் பிரெஞ்சுக்கப்பல்கள் பிரிந்தவிட்டதால் பிரிடனுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஈடாய்விட்டது. இதிலிருந்து மற்ற தேசங்களும் பாதிக்கப்படும். நியூ யார்க் ஹெரால்ட் டிரிப்யூன் இதைப்பற்றிப் பின் வருமாறு வர்ணிக்கிறது:—

“டாரன்டோ துறைமுகத்தில் வெடித்த குண்டுகளின் முழக்கம் மத்தியதரைக் கடலெங்கும் அட்லாண்டிக்கிலும் கேட்டிருக்கும்; வெகுதூரத்திலுள்ள டோசி யோவிலும் (ஜப்பான்), கேட்டிருக்கும்; பால்கன் தலைகரங்களில் ஒலித்திருக்கும். கிரெம்லினு (ரஷியா)-க்குள்ளும் கூடப் பிரவேசித்திருக்கும், ஓபிஸ்ஸ்டைய அலங்கார மாளிகையிலும் கேட்டிருக்கும். டாரன்டோ வெற்றியானது, வையத் திலும், காசுபியிலும், சேதம் விளைவித்ததிலும், வெகு சிறப்பான வெற்றி. தருக்கியிலும், பால்கனிலும், இதிலிருந்து பிரிடிஷாருக்குள்ள மதிப்பு ஏறும். பிராங்கோவும் எதிரியோடு சேர இனித்தயங்குவார். இதிலிருந்து சுதந்திர பிரெஞ்சுக்கூழி சைன்யங்களுக்கு ஆபிரிக்காவில் பலம் அதிகப்படும்.

ஜார்வீஸ்-பே.—ஜார்வீஸ்-பே என்ற பிரிடிஷ் கப்பல் இந்த வாரத்தில் மற்றொரு வீரச்செய்கையைச் செய்தது. இது ஒரு பிரங்கியேற்றிய வியாபாரக் கப்பல். இது நவம்பர் 5-ல் 38 வியாபாரக்கப்பல்களைக் கூட்டிக்கொண்டு

அட்லாண்டிக் பாய்க்கொண்டிருந்தபோது, ஜெர்மன் சிறு (பாக்கட்) சண்டைக் கப்பலொன்று (ட்யூட்ஸிலாண்டோ, அல்லது அட்மிரல் ஷீரோவோ) தாக்கியது. எதிர்த்த ஜெர்மன் கப்பலுக்குப் பிரங்கி பலமதிகம். புகையைப்போட்டு, அதன் மறைவில், கூட வந்த கப்பல்களை ஒடிவிடும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டுத் தோல்வியென்பது நிச்சயமாயிருந்தும், கப்பல் தலைவனுடைய கையொன்றும், ஒடிந்த போன பிறகும், எதிரியை அணுகி, சண்டை செய்துகொண்டே, திப்பிடித்து ஜார்வீஸ் பே முழுக்கிவிட்டது. அதோடு வந்த கப்பல்களில் நான்குதான் சேதம். இந்த வீரச்செய்கை பிரிடிஷ் வழக்கத்துக்கு ஒத்து இருந்தது.

டாம்பிகோ.—இதே வாரத்தில், பிரிடிஷ் வீரத்தன்மைக்கெதிரிடையாக ஜெர்மன் கோழைத்தனம் வெளியாகக்கூடிய சம்பவமொன்று கடலில் ஏற்பட்டது. இதிலிருந்து பிரிடிஷ் கடற்படையைக்கண்டு ஜெர்மானியர் நடுங்குவதும் வெளியாகிறது. யுத்தம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து பிரிடனுக்குப் பயந்து, நாலு ஜெர்மன் வியாபாரக் கப்பல்கள் டாம்பிகோ துறைமுகத்தில் தங்கிவிட்டன. சென்ற வெள்ளிக்கிழமை இரவு அருகாமையில் வந்த ஜெர்மன் நீர்மூழ்கியொன்றைச் சந்திக்கவோ, அல்லது எதற்காகவோ துறைமுகத்தை விட்டு வெளிவந்தன. ஒரு பிரிடிஷ் குருஸர் எதிர்த்ததும் பிரிகியாவென்ற கப்பல் நெருப்பு வைத்துக் கொண்டு தற்கொலை செய்துகொண்டது. மற்ற மூன்று கப்பல்களும் துறைமுகத்துக்குள் திரும்பிப் போய்விட்டன. பிரிகியாவின் தலைவர் இரண்டு முறை தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றார். மற்றொரு செய்திப்படி, பிரிடிஷ் கப்பல்களே அங்கு வரவில்லையென்றும், ஏதோ அமெரிக்கக் கப்பல்கள் பேசிக்கொண்டதைக் கேட்டுப் பயந்து விட்டதாகவும் தெரிகிறது.

மொகடேஷு.—இதாலிய-ஸோமாலிலாண்டின் தலை நகராகவும், துறைமுகமாகவுமிருக்கிற மொகடேஷுவை சிறு பிரிடிஷ் சண்டைக் கப்பல்கள் தாக்கின.

கிரீஸ்.—ஜெர்மனி, இதாலிய துருப்புகளை வெல்ல முடியாதென்ற காலமெல்லாம் போச்சு. அலெக்ஸாண்டரைப்போல் கிரீத்தி பெற நினைத்த முஸோலினியின் சைன்யங்கள் ஓட்டம் பிடிக்கின்றன. ஒரு பெரிய தந்திரத்தைச்செய்து கிரேக்கசேனாபதியான மெடாக்கஸாஸ் எதிரியை விரட்ட ஆரம்பித்து விட்டார். வட பார்சத்தில் கிரேக்கர்கள் அரிஸாவைப் பிடித்துக்கொண்டு, 3000 அடிக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் ஐவான் மலையில் சண்டைசெய்து வெற்றியடைந்து விட்டார்கள். ஸலோனிகாவுக்கு கேந்திரஸ்தானமான கோரிட்ஸா புதன்கிழமை (நவம்பர் 18) இரவு ஒரு மணிக்குப் பிடிபட்டதாக பல்கேரிய எல்லையிலிருந்து செய்தி வந்திருக்கிறது. பிரிடிஷ் ஒலிபரப்பின்படி, கோரிட்ஸாவைச் சுற்றி கிரேக்கர்கள் வளைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் ஆனால் இன்னும் பிடிப்பது பாக்கியாயிருக்கிறதென்றும் தெரிகிறது. தென் (எபைரஸ்) பார்சத்தில், மழையிலும், கலாமாஸ்தியின் சேற்றிலும் தூஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இதாலியர்கள் ஓடுகிறார்கள். நடு பாகத்தில்—அதாவது பிண்டஸ்-பொர்தில் 4,000, 5,000 இதாலியர்கள், ஆயுதங்களைப் போட்டுவிட்டு, கிழிந்த உடுப்போடு, உணவின்றி ஓடும்படியாய் விட்டது.

பசிதாங்க முடியாமல் இவர்களில் சிலர் கிரேக்கர்களை உணவுக்குக் கொஞ்ச, கிரேக்கர்கள் அவர்கள் பிரங்கிகளை எடுத்துக்கொண்டு, பதிலாக, மகரோணி என்ற தின்பண்டத்தை இரட்டையளவு சேர்த்துக் கொடுத்தார்கள். பாவம், இவர்கள் மூன்று வாரங்களுக்குள், எளிதில் வெற்றி அடையலாமென்று நம்பி, ஆதன்ஸ் தலை நகரில் ஜய ஊர்வலம் வரும்போது வாசிப்பதற்காக மாண்டலின், சிதார் முதலிய சங்கீத வாத்தியங்களை எடுத்துச் சென்றார்கள்.

இந்த வாரத்தில், தளவாட ஸ்பீஸ் ஸ்தலங்களாகிய வலோனா, ரோஸோ துறைமுகங்களையும், இதாலிய சைன்யங்களை வெளியேற்றும் பாரி, பிரிண்டிஸி துறைமுகங்களையும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கின.

கிரீஸ் எதிர்ப்பதற்காக ஜெர்மன் துருப்புகள் பல்கேரியாவில் நிறுத்தப் பட்டிருப்பதாகப் பிரஸ்தாபம். கிரீஸில் வசிக்கும் 8000 ஜெர்மானியர்களும் ஜெர்மனிக்குத்திரும்ப ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன.

முஸோலினியின் பிரஸங்கம்.—அபீஸீனிய யுத்தத்தில் ஸர்வதேசசங்கம் இதாலிக்கு விரோதமாக சில உத்தரவுகளைப் போட்டது. இதனால் இதாலிக்கு ஏற்பட்ட கோபத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள 5 வருஷங்களாக கொண்டாட்டமொன்று நடந்து வருகிறது. இந்த வருஷக் கொண்டாட்டத்தில் நவம்பர் 18-ம் தேதியன்று முஸோலினி பிரஸங்கம் செய்தார். இவர் பேச்சில் அகம்பாவமும், பயமும், பொய்யும் கலந்து நின்றன. இதாலிக்குச் சமீபத்தில், நிலச்சண்டையிலும், கடற்சண்டையிலும் ஏற்பட்ட அவமானங்களைச் சாக்குப்போக்குச் சொல்லி மறைப்பதாயிருந்தது. ஜனங்கள் இழந்து வரும் தைரியத்தைக்கிளப்பி விடவும், கலைந்து வரும் தன்னுடைய பாஸிஸ்ட் ககூதியைப்பலப்படுத்தவும் பேசிய பேச்சென்று இதை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாக்கி சொன்னதெல்லாம் வெறும் பேச்சு. இதாலிய ஒலிபரப்புகள், உண்மையைக்காட்டும் நிலைக் கண்ணாடியென்றார். இப்படிச் சொல்லிச்செய்த பிரஸங்கத்திலேயே அநேக பொய்களிருக்கின்றன. அவையாவன:—

பொய். 1.—ஒவ்வொரு ஒலிபரப்பையும் நானே எழுதுகிறேன்.

பொய் 2.—இந்த வருஷம் மே மாதத்திலேயே கப்பல் நிலயங்களை, கிரீஸ் பிரிடனுக்குக் கொடுத்து விட்டது.

பொய் 3.—கிரீஸ் யுத்தத்தில் இதாலிய 'ஆல்பைன்' சைன்யம் அழிய வில்லை.

பொய் 4.—எபைரஸ் சண்டையில் 371 இதாலியர்கள்தான் மடிந்தார்கள், காயப்பட்டது 1000-ம் தான்; கானுமற்போனது 750 பேர்கள் (உண்மையில் நஷ்டமதிகம்.)

பொய் 5.—இதாலியக் கப்பல்கள் நன்றாய்ப்பாதுகாப்பதால் பிரிடிஷ் கப்பல்கள் எவ்வித இடைஞ்சலும் செய்ய முடியவில்லை. (டாடிசுலாண்ட் தீவுகளுக்குப் போக்கு வரவு நின்று போயிற்று.)

ராஜ்ய சஞ்சாரங்கள்.—இந்த வாரத்தில் மந்திரிகள்—அதிலும் விசேஷமாக, இதாலிய, ஜெர்மன் அயல் நாட்டு மந்திரிகளான சியாலோவும், ரிபன்டிராப்பும் ஐரோப்பியத் தலைநகரங்களுக்கு ஓடித்திரிவது வெகு விநோதமாயிருக்கிறது. ருமேனிய பிரதம மந்திரி இதாலிக்கோடினார். போரிஸ் அரசர் ஹிட்லரை ரகல்யமாய்ப் பார்க்க வந்தார். ஸீனர் ஸுனர் எம். லவரலை புரிஸில் சந்தித்து விட்டு, பெர்காபுக்கு ஓடினார். எம்-மோல்டோவ் ஜெர்மனிக்கு வந்து விருந்துக் கச்சேரிகள் நடந்தன. ஆனால், பிரிடிஷ் விமானங்கள் வந்து விருந்தைக் கெடுத்தன. சாப்பிட வந்தவர்கள் மோல்டோவ் மானிகையில் இரவெல்லாம் தங்க நேரிட்டது. ஹிட்லரும் எம். மோல்டோவும் கூடிப்பேசிய பேச்சு எதற் கென்று இன்னும் தெரியவில்லை. டாரன்டோ, காலபாட் வெற்றிகளிலிருந்தும், கிரேக்கர் முன்னேற்றத்திலிருந்தும், பிரிடிஷ் விமானிகள் படுத்தும் பாட்டி லிருந்தும் ஜெர்மன் கஷி இறங்கியிருக்கவேண்டும். ஜெர்மன் வேண்டுகோள் ஜந்து விதங்களாகியிருக்க வேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. 1. ராஜ்யப் பொருளாதாரக் காரியங்களில் ரஷியாவின் உதவி. 2. மூவரசு ஒப்பந்தத்தில் ரஷியாவைச் சேர்ப்பது. 3. ரஷிய—ஜப்பானிய நட்பைப் பலப்படுத்துவது. 4. ரஷிய கைத்தொழில்களை ஜெர்மனிக்கு உபயோகப்படும்படி செய்வது. (பிரிடிஷ் முற்றுகை ஜெர்மானியரின் மென்னியைப் பிடிக்கிறது. மாட்டு-இறைச் சிக்குச் சமான்மாக நாய்-இறைச்சியை ஜெர்மானியர் சாப்பிடப்போகிறார்களாம்.) 5. துருக்கி, கிரீஸுக்கு உதவி செய்யாதபடி பின்னின்றுகொண்டு ரஷியா துருக்கியைப் பயமுறுத்துவது.

விமானப்போர்.—வடக்கே ஸ்டாவென்ஜரி(நார்வே)-லிருந்து தெற்கே லோரியன்ட் (பிரிட்டானி) வரையில் பிரிடிஷ் விமானங்கள் எதிரியை எதிர்த்து வருகின்றன. பிரிடிஷ் கைத்தொழில் சாலைகளைவிட 50-பங்கு அதிகமாக ஜெர்மன் தொழில் சாலைகள் சேதமாய்விட்டன.

வியாழக்கிழமையன்று ஜெர்மானியர்கள் முரட்டுத்தனமாய் கவென்ட்ரி நகரத்தைத் தாக்கியதில் 1000-பேர்கள்போல சேதப்பட்டு, பல கட்டடங்களும் இடிந்தன. 'மூன்று கோபுர நகரம்' என்று கவென்ட்ரிக்குப் பெயர். அதற்குக் காரணம், காதிடிரல், ஹோலி டிரினிடி, க்ரைஸ்ட்சர்ச் என்ற மூன்று கோவில் களுடைய மூன்று கோபுரங்களேயாகும். இவைகளில் இரண்டு கோபுரங்கள் சேதமாயின. ஸென்ட்லூயி கிளோப் டெமோகிராட் பத்திரிகை சொல்லுவது போல, 'கவென்ட்ரி நகரம் தீப்பட்டு எரிந்து சாம்பலாய்ப் போகிறது. ஹிட்லர் ஜெயித்தால் உலகத்தில் அரசாக்கி கவென்ட்ரியைப்போல்தானிருக்கும்.

சமீபமாய் ஏற்பட்ட ஜெர்மன் எதிர்ப்புகளால் பல முக்கியமான கட்டடங்கள் பழுதாய்விட்டன. அவையாவன:—பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை லாயம் (அரண்மனை 4 தடவை எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது), ட்ருரி-லேன் அரண்மனை நாடகசாலை (இது வெகு புராதனமானது, இன்னும் நாடகங்களிற்கு போடப்படுகின்றன), வெஸ்ட் மின்ஸ்டர் ஹால், ஸென்ட் பால் கோவில், கான்டர்பரி கோவில், லிவர்பூல் கோவில். ஹிட்லர் தன்னால் முடிந்தவரையில் பயப்படுத்தித்தான் பார்க்கிறார். ஆனால்

அதற்குச் சரியான பதில் கவென்ட்ரியில் பழக்கடைக்காரன் ஒருவன் கொடுத்திருக்கிறான். குண்டிகள் விழுந்த அதிர்ச்சியால் அவன் கடையிலிருந்த சரக்குகள் சேதமாயினும் அஞ்சாது "வழக்கம்போல் வியாபாரம் நடக்கும். ஹிட்லர் வந்தால் அவருக்கும் கொட்டைகள் விற்கப்படுமென்றும்" நோட்டீஸ் தயாரித்துக் கடைவாசலில் தொங்கவிட்டான்.

பிரான்ஸ்.—கூட்டுறவிலிருந்து வந்த முதற் பயனாக ஹிட்லர் 60,000, 12,000 பிரெஞ்சு பேசும் ஜனங்களை லோரேனிலிருந்து விரட்டிவிட்டார். பிரிடிஷ் விமானங்கள் ஜெர்மன் தொழிற் சாலைகளைத் தாக்குவதால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய பிரான்ஸில் உற்பத்தியாகும் சாமான்களை ஜெர்மனியால் கேட்கப்படுகிறது. எடுத்துக்கொள்ளப்படாத பிரெஞ்சு தேசத்திலுள்ள துறைமுகங்களிலும் எல்லைகளிலும் ஜெர்மனியின் அதிகாரம் செல்லவேண்டுமென்கிறது. பாரிஸ்—மார்ஸெல்லஸ் ரஸ்தாவானது ஜெர்மன் ஆதிக்கத்திலிருந்து இந்த வழியாய் ஜெர்மனி மத்தியதரைக்கடலுக்குச் செல்லவும், துருப்புகளும், சாமான்களும் இதாலிக்கு அனுப்பவும் வேண்டுமாம். இதற்குப் பதிலாக பிடேன் அரசாங்கம் பாரிஸுக்கு மாற்றப்படுமாம்.

லயன்ஸ் சேம்பர்-அப்-காமர்ஸுக்குச் செய்த பிரஸங்கத்தில் மார்ஷல் பிடேன் இனி பிரான்ஸில் ஏற்படுத்தப்போகும் சர்வாதிகார அரசியலைப்பற்றிப் பேசினார். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மேலதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு பிரான்ஸானது, ஏறக்குறைய 20 மாகாணங்களாக பொருள் ஆதார நிலைமைப்படி பிரிக்கப்பட்டு பிரபுக்களும், ஜனப்பிரதிநிதிகளும், தொழில் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஜில்லா சபைகள் அவருக்கு யோசனை சொல்லும்.

எம். டிலாடியர், ஜெனரல் காமலின், எம். லியான்ப்ளம், விசாரணையை எதிர்பார்த்து, புரஸாட், ஜெயிலுக்கனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அதே ஜெயிலில் எம். லாசேம்பர் கைது செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

அமெரிக்கா.—அமெரிக்காவுக்கு பிரிடன் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கும் பாகங்களில் ராணுவ நிலயங்கள் வைக்குமிடங்கள் அமெரிக்காவும் பிரிடனும் கூடிப் பேசி நிர்ணயிக்கப்பட்டாய் விட்டன. பிரெஞ்சு குடியேற்ற நாடாகிய மார்டினிக்குக்கு அருகாமையிலுள்ள ஸ்டாலூஸியாவில் முதல் நிலயமேற்படும்.

யுனைட் ஸ்டேட்ஸ் தொழிற்சாலைகளில் கொஞ்சகாலமாக வெடிவிபத்துகள் நேர்த்துகொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான மூன்றாவது விபத்து பிரிட்ஜ் வில்லேயில் கெமிகல், ஸயனைட் ரஸாயன சாலையில் ஏற்பட்டது. இம்மாதிரி அமெரிக்காவுக்கு விரோதமான செயல்களைக் கண்டு பிடித்து ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்படுத்தியிருக்கும் கமிட்டியின் தலைவரான மின்டர் மார்டி டைஸ் என்பவர் சீக்கிரத்தில் தஸ்தாவேஜு ஒன்றைப் பிரசுரிக்கப்போகிறார். இதில் ஜெர்மனி, இதாலி, ஜப்பான், ரஷியா, செய்திருக்கும் சூழ்ச்சிகளுக்கு ருஜுக்களிருக்கின்றன. இந்த தஸ்தாவேஜு வெளிவந்தால், அமெரிக்கா ஏஜண்டுகளை ஜெர்மன் நாடுகளிலிருந்து ஹிட்லர் வெளிப்படுத்தப்போவதாகப் பயமுறுத்துகிறார்.

ஸ்பெயின்.—கர்னல் யூஸ்டே என்ற ஸ்பானிஷ் ஸேனாதிபதி டான்ஜியர் என்ற பொதுஸ்தலத்தில் சம்பந்தமுள்ள அரசாங்கங்களைக் கேழ்க்காது நிர்வாகம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார். கேட்டதற்கு தான் நடுநிலை வகிக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார். தன் பூகோள அமைப்புக்கும் தேச சரித்திரத்துக்கும் சரியான காரியத்தைச் செய்திருப்பதாக ஸ்பெயின் சொல்லுகிறது.

புது அசெயல் இயக்கத்தில் ஜெர்மனிக்குக் கீழ் ஸ்பெயின் சேர சம்மதிக்கு மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நுமேனியாவில் பூகம்பம் மறுபடியும் நவம்பர் 13-ல் இருமுறை ஏற்பட்டது. காம்பினா எண்ணெய்ச் சுத்திசாலைகளும், பைகுவி, பஸ்டினியிலுள்ள எண்ணெய்க் கிட்டங்களும், பிளோயஸிக்கும், கிரீசு, கான்ஸ்டன்ஸாவுக்கும் போட்டிருக்கும் குழாய் (எண்ணெய்)களும் பழுதுபட்டு ஜெர்மன் எஞ்ஜினியர்கள் பழுது பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள்.

தூரக்கீழ் பிரதேசம்.—வருஷத்துக்கு 1,800,000 டன்களுக்கு அதிகமாக எண்ணெய் ஜப்பானுக்குக் கொடுக்க நெதர்லாண்ட்ஸ் எண்ணெய்க் கம்பெனிகள் சம்மதித்து விட்டன.

தாய்லாண்ட் துருப்புகள் இன்டோ-சைனா எல்லைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. தன் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளப்போவதாக இன்டோ-சைனாவிலிருக்கும் பிரெஞ்சு கவர்ன்மெண்டு சொல்லிக்கொள்ளுகிறது.

யாம்சோவுக்கு வடக்கேயுள்ள பிங்கிலோசியோ முழுவதும் சீனர்கள் பிடித்து விட்டார்கள். ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் பக்கத்துக் கடலில் கடல் வெடிகளைப் போட்டது ஒரு ஜெர்மன் கப்பலென்று தெரிகிறது. ஜிப்ரால்டர் ஜல சந்தி 10 மைல் அகலமும், 300 பாதம் ஆழமும் உள்ளது. இங்கே ஆழத்தில் கடல்-வெடிகள் வைக்கமுடியாது. இதாலிய நீர்மூழ்கிகள் ஆழத்தில் மூழ்கி ஜிப்ரால்டரைக் கடந்து போகப்பார்ப்பதாக, சொல்லப்படுகிறது.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

11-11-40 (திங்கட்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—ஸப்மரைன் (Submarine) நில யம்.—லோரியண்ட் (Lorient).

..... பலத்த சேதம்.

விமான நிலையங்கள்—ப்ரஸ்ட் (Brest)

ஸெயின்ட் ப்ரியாக் (Saint Briac),

ஸெயின்ட் மாலோ (Saint Malo).

நஷ்டமில்லை.

இரவில்.—காலநிலை சரியாயில்லாததால்

இன்று விமானப்படையெடுப்பில்லை.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

11-11-40. (திங்கட்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலி (Italy).

கடற்படை நிலயம்.—டரான்டோ

(Taranto).

3 பெரிய யுத்தக்கப்பல்கள், 2 குரூயிஸர்கள், இன்னும் சில சிறிய யுத்தக்கப்பல்கள் சேதம்.

அல்பேனியா (Albania).

கப்பல்கள் நிறுத்துமிடம்.—வலோனா (Valona).

.....

வெடிமருந்துக்கிடங்கு தீக்கிரையாகியது.

எண்ணெய்க் கிடங்குகள்.—ரோஸோ (Durazzo).

.....

தீப்பிடித்தன.

சாமான் சேகரித்துவைத்திருக்கும் இடங்கள்.—ஸாரான்டா (Saranda), கோனிஸ்பால் (Konispol).

.....

முச்சியமான துறைமுகம் பாழாகியது.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

டொப்ருக் (Tobruk)

...

.....

பெரிய தீ இளம்பியது.

தரையிலிருக்கும் விமானங்கள்.—பெர்க்கா (Berka).

.....

2 விமானங்கள் நஷ்டம்.

விமான நிலயம்.—பென்காஸி

.....

(Benghazi).

கட்டடங்கள் சேதமாயின.

மாய்அடாகா (Maiadaga), கூரா (Gura),

ஸூலா (Zula), கேரேன், (Keren),

மஸாவா (Massawa)—எல்லாம் இதா

லிய கிழக்கு ஆபிரிக்காவில்

நஷ்டமில்லை.

எல்லா இடங்களிலும் அதிக நஷ்டம்.

12-11-40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

இரவில்.—எண்ணெய் ஆலைகள்—கெல்ஸ்கிரீச்சன் (Gelsenkirchen)

கோலோன் (Cologne).

.....

தீப்பிடித்தன.

முக்கியமான ரயில்வே ஸ்டேஷன்கள், ஆலைகள்.—ரூர் (Ruhr), கோலோன்

(Cologne).

.....

சீர்குலைக்கப்பட்டன.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம். எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

12—11—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

உள்நாட்டுத் துறைமுகம்.— டூயிபர்க் (Duisburg).

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலயம்.— பலமாகத் தாக்கப் லோரியண்ட் (Lorient). பட்டது.

கப்பல் நிற்குமிடங்கள்.—ப்ளஷிங் (Flush- சேதமாயின. ing), டன்கர்க் (Dunkirk).

பல விரோதி விமான நிலயங்கள். 1 விமானம்.

இதாலி (Italy).

பொலோனா (Bologna), கடற்படை நிலயம் —டரான்டோ (Taranto), எண்ணெய் சுத்தி செய்யுமிடம்.—பாரி தீப்பிடித்தது. (Bari).

அல்பேனியா (Albania).

கடற்படை, விமான நிலையங்கள்.—டூராஸோ சிதறடிக்கப்பட்டன. (Durazzo).

விமான நிலயம்.—வலோனா (Valona)

ஓர பெரிய கப்பல்.—வலோனா (Valona) மூழ்கடிக்கப்பட்டது. வுக்கருகில்.

13—11—40 (புதன்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

இரவில்.—ஸ்லேஸிஷ் (Schlesischer) பல இடங்கள் தீப் ரயில்வே ஸ்டேஷன், கிரண்டுவால்டு (Grundewald) பிடித்தன. அதிகச் சேதம்.

சாமான் கிடங்குகள், இன்னும் மற்ற ராணுவ முக்கியத் தவமான இடங்கள்.—பெர்லின் (Berlin).

மீச்சார உற்பத்திச்சாலை—கோலோன் சேதமாயிற்று. (Cologne).

உள்நாட்டுத் துறைமுகங்கள்.— டூயிபர்க் (Duisburg), ரூரார்ட் (Ruhrort)

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படை யெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

13—11—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

தொழிற்சாலைகள்.—டார்ட்மண்ட் (Dort- தீப்பிடித்தன. mund), டஸ்ஸெல்டார்ப் (Dusseldorf).

பெரிய கரி அடுப்புகள்.—லின்ட்போர்ட் (Lintfort).

எண்ணெய் ஜலைகள்.—கெல்ஸன்சுச்சன் தீயும், வெடிச்சுத்த என்சென் (Gelsenkirchen), ஹானோவர் (Ha- மும் கிளம்பின. nover), லூனா (Leuna).

விமான நிலயங்கள்.—ஹாம்ஸ்டேட் (Ham- சேதமாயின. stede), க்யூஸ்பரக் (Keusbruck), வடக்கு பெர்லின் (Berlin), லூபெக் (Lubeck).

கடல் விமான நிலயம்.—நார்டர்னி (Nor- நாசமாயிற்று. derney).

கப்பல் நிற்குமிடங்கள்.—கலே (Calais), வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmsha- 2 விமானங்கள். ven).

இதாலி (Italy).

துறைமுகங்கள்.—டரான்டோ (Taranto). நஷ்டமில்லை. 7 பெரிய தீகள் கிளம்பின.

அல்பேனியா (Albania).

இதாலிய விமானங்கள் (நரையிலி).— நஷ்டமில்லை. பல விமானங்கள் கோரிட்ஸா (Koritza). சேதம்.

டூராஸோ (Durazzo), வலோனா (Valo- 2 na), ஆர்கைரோ காஸ்ட்ரோ (Argyro- விமானங்கள். kastro).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

சைன்யங்கள் வசிக்ருமிடங்கள்.—டெர்னா (Derna).

கப்பல்கள்.—பென்காஸி (Benghazi), பலத்தசேதம்.

ஸிடி பரானி (Sidi Barrani), பார்டியா (Bardia).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், எதிரிகளின்
கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

14—11—40 (வியாழக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ஸ்லீஸிஷ் (Schlesischer), ரயில்வே ஸ்டேஷன், சாமான் கிடங்குகள், புலிட்ஸ்டார்ஸ் (Pulitzstasse), லேர் டர் (Leherter), ஸ்டேஷன்களிலுள்ள சாமான் கிட்டங்கிகள், ஊரின் மத்தியில் இருக்கும் அன்ஹால்டர் (Anhalter), ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—பெர்லின் (Ber- lin).		போக்குவரத்து சாதனங்கள் தடை பட்டன. எங்கும் ஒரே அமிர்க்களம். பெர்லின் துவம்சம் செய்யப்பட்டது.
ரயில்வே ஸ்டேஷன் சாமான் கிடங்கு கள்.—ஸ்டெட்டியர் (Stettier).		
மின்சார உற்பத்திச்சாலைகள்.—வில்மர்ஸ் டார்ப் (Wilmersdorf), சார்லட்டன் பர்க் (Charlottenburg).		பலமாகத் தாக்கப் பட்டன.
எண்ணெய் சுத்திசெய்யுமிடம்—வில் ஹெல்ம்ஸ்பர்க் (Welhelmsburg).		திப்பிடித்தது.
விமான உற்பத்திச்சாலை.—ப்ரமன் (Bre- men).		சேதமாயிற்று.
26 விமான நிலையங்கள்.—ரோஸன்டேல் (Rosendael), வான்ஸ் மீயூகான் (Vannes Meucion), ஸெயின்ட் லெஜர் (St. Leger), ஸ்டவாங்கர் (Stavanger), உள்பட.		சில விமானங்கள் சேதமாயின. ஒரு வெடிமருந்து ஆலை வெடித்தது.
வெடிமருந்துகள் ஏற்றிச்செல்லும் ஒரு ரயில் வண்டி.—லஹார் (Lehavre).		தகர்க்கப்பட்டு வெடித்தது.
துறைமுகங்கள், கப்பல்கள்.—நார்வே (Norway), யில் ஸ்டவாங்கரிலிருந்து (Stavanger), பிரிட்டனி (Brittany), யில் லோரியண்ட் (Lorient), வரை.		

அல்பேனியா (Albania).

துறப்புகள்.—அல்பேனியா (Albanian), 2 3
எல்லை, விமானங்கள். விமானங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், எதிரிகளின்
கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

14—11—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அல்பேனியா (Albania)—தொடர்ச்சி.

விரோதி சையங்கள், மோட்டார் வண்டி கள்.—கோரிட்ஸா (Koritza).		சில கட்டடங்கள் இடிந்தன.
ஒரு பாலம்.—ஒக்ரிடா (Okrida), ஏரிக்கு 4 மைல்கள் தெற்கே.		
துறைமுகம்.—வலோனா (Valona).		1 சிறிய கப்பல் மூழ்கியது.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விரோதி சையங்கள்.—தம்மார் (Tum- mar).		
யுத்தக் கப்பல்.—டொப்ருக் (Tobruk).		சேதமாயிற்று.
கடல் விமான நிலையம்.—பரட் (Bot).		ஒரு கட்டடம் இடிந் தது.
ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—கெரன் (Keren), அகோர்தத் (Agordat).		
சினி (Chinele) விமான நிலையம், மற்றும் பல இடங்கள்.—டிரிடாவா (Diredawa).		35 மைல்களுக்குப் பால் திதெரிந்தது.

15—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ரயில் பாதைகள், கப்பல் கட்டுமிடங்கள், கப்பல் நிந்துமிடங்கள், ஜனங்களுக்கு மிகவும் அவசியமான சில அனுகூலங் கள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg).		கட்டடங்கள், கப்பல் கட்டுமிடங்கள், எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஆலைகள் எல்லாம் நாச- மாயின.
அல்டோனா (Altona) ஜில்லாவில் ஒரு மின்சார உற்பத்திச்சாலை, ப்ராம்பெக்கி (Brambeck)ல் ஒரு காஸ் (gas) தொழிற்சாலை.—ஹாம்பர்க் (Ham- burg).		பல இடங்களில் தீப் பிடித்தது.
கப்பல் நிந்துமிடங்கள்.—கீல் (Kiel).		பலத்த சேதம்.
துறைமுகங்கள்.—ஆஸ்டெண்ட் (Ostend), கலே (Calais).		
		2 விமானங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ் கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

15—11—40. (வெள்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விமான நிலையங்கள்.—ஸோலம் (Sollum), தரையிலிருந்து பல
மெனாஸ்டர் (Menastir), ஸிடிஎல்பரானி
(Sidi El Barani), பார்டியா (Bardia), விமானங்கள்
பொம்பா (Bomba), டொப்ருக்
(Tobruk). பழுதாயின.

ரயில்வே ஸ்டேஷன், பலகட்டங்கள்.—
கஸாலா (Kassala). சேதமாயின.

மராமத்து இலாகா.—அஸ்மாரா (Asmara),
டிர்டாவா (Diredawa), அஸ்ஸாப்
(Assab), லாவல்லோ (Lavello). நஷ்டமில்லை.

அல்பேனியா (Albania).

விரோதி சைன்யங்கள்.—கோரிட்ஸா
(Koritza)விற்கு வடகிழக்கே. 1 விமானம். 1 விமானம்.

இதாலி (Italy).

எண்ணெய் தோட்டிகள்.—பிரிண்டிஸி
.....

16—11—40. (சனிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ரயில் வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டன, முக்கியமான
எண்ணெய் சுத்திசெய்யும் ஆலைகள்,
மின்சார உற்பத்தி ஆலைகள், தொழிற்
சாலைகள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg). எங்கும் ஒரே தீ
ஜ்வாலை வெடிச்சத்
தங்கள் கிளம்பின.

ப்ளோம் (Blohm), வோஸ் (Voss) கப்பல்
கட்டு மிடங்கள்.—ஹாம்பர்க் (Ham-
burg). ராணுவ முக்கியமான
இடங்களுக்குப்
படுசேதம்.

கப்பல் நிறுத்தப்பட்டன.—ஆண்ட்வர்ப்
(Antwerp), டன்கர்க் Dunkirk. சேதமாயின.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ் கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

16—11—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஆலைகள்.—
கொலோன் (Cologne), ப்ரமன்
(Bremen), டார்ட்மண்ட் (Dortmund), தீப்பிடித்தன.
எம்ஸ் (Ems) கால்வாய் விரோதி வச
மிருக்கும் விமான நிலையங்கள்.

இதாலி (Italy).

பாரி (Bari), மானோபோலி (Monopoli).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

ஸோலம் (Sollum), பார்டியா (Bardia),
டெர்னா (Derna), பொம்பா (Bomba),
பென்காஸி (Benghazi), அஸ்மாரா
(Asmara), மஸாவா (Massawa), எங்கும் பலத்த
சேதம்.
டொப்ருக் (Tobruk), குரா (Gura).

ஜிபுதி (Jibuti), அடிஸ் அபாபா (Addis-
Abbaba) ரயில்பாதை.—அடகல்லா 1 விமானம். தடைப்பட்டுவிட்டது.
(Adagalla)விற்குத் தெற்கு.

அல்பேனியா (Albania).

இதாலிய சாமான் கிடங்குகள்.—அல்பேனியா
(Albania). பலத்த சேதம்.

17—11—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ஸ்கோல்வேன் (Scholven) எண்ணெய்
உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள்.—கெல்
ஸன்கர்ச்சுன்க் (Gelsenkirchen) கருகா
மையிலிருக்கும் பூயர் (Buir). தீப்பிடித்தன.

எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஆலை.—கெல்
ஸன்கர்ச்சுன்க் (Gelsenkirchen) தீப்பிடித்தன.

தொழிற் சாலைகள்.—ரூர் (Ruhr) பல சேதமாயின.

போக்குவரத்து சாதனங்கள்.—மேற்கு
ஜெர்மனி (Germany)

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

17—11—40. (சுவாமிச்சிழை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.
கடற்படை நிலயம்.—லோரியண்ட் (Lorient) விரோதி வசமிருக்கும் பல விமான
நிலயங்கள்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

பென்காஸி (Benghazi), ஸோலம்
(Sollum), பார்டியா (Bardia), டொப்
ருக் (Tobruk).

ஒரு கட்டடம்.—கூரா (Gura) இடிந்தது.
ரயில் வண்டி நின்றுமிடம்.—அகோர்தத்
(Agordat). பெருந்தி கிளம்பியது.

அல்பேனியா (Albania).

ராஜாவ தளவாட கிடங்குகள்.—எல்பா
ஸான் (Elbasan). திப்பிடித்தன.

விமான நிலயம்.—ஆர்கைரோகாஸ்ட்ரோ
(Argyrokaastro).

விரோதி சைன்யங்கள்.—ஆர்கைரோ
காஸ்ட்ரோ (Argyrokaastro)யுக் கருகில்
ஒரு ரோடி.

விமானச் சாடை.—அல்பேனியன்
(Albanian) எல்லையில், விமானங்கள். 2 7 இதாலிய
விமானங்கள்.

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
விரோதியின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்
படையெடுப்பால்.
விளைந்த சேதமும்.

12—11—40. (சுவாமிச்சிழை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—தென் கிழக்குக் கடற்கரை
சில இடங்கள்.—இங்கிலாந்து (England)
(அதில் லண்டன் (London)ல் ஒரு
இடம்.) சேதமே இல்லை.
காயம் பட்டவர்
கள் மிகச்
சொற்பம்.

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
விரோதியின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்;

12—11—40. (சுவாமிச்சிழை)—தொடர்ச்சி.

பிரிடன் (Britain)—தொடர்ச்சி.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், சேதம் அதிக
மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), மர்ஸையிட்
(Merseyside). 1 விமானம். மில்லை.
நஷ்டமில்லை.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

ஸூயஸ் (Suez) கால்வாய் பிரதேசம் சொற்பசேதம்.
சைன்யங்கள்.—கைரோ (Cairo)
அலெக்ஸாண்டிரியா.—(Alexandria).

கிரீஸ் (Greece).

கார்ப்யூ (Corfu), ஒரு சிறிய பட்டணம்.— சிலமனிதர்களுக்குக்
காயம், சிலர்
மாண்டனர்.

ஒரு ஸ்மோனம்.—காய் (Cai) ஜில்லா.

13—11—40. (புதன்சிழை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—இங்கிலாந்தி(England)ல் சில
இடங்கள். சேதமே இல்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் சில கட்டடங்கள்
கிழக்கு, தென் கிழக்கு இங்கிலாந்தி
(England)ல் சில இடங்கள்; கிழக்கு
ஆங்கிலியா(Anglia)வில் ஒரு பட்டணம். 6 சேதமில்லை.
விமானங்கள்.

கிரீஸ் (Greece)

ஜனங்கள் வசிக்கும் பல பட்டணங்கள்.—
கிரீஸ்(Greece)ல் உள் நாட்டில்.

14—11—40. (வியாழ்சிழை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—டோவர் (Dover) துறைமுகம் கட்டடங்களுக்கு
கெண்ட் (Kent), தென்கிழக்குக் கடற்
கரையில் சில இடங்கள். சொற்பசேதம்.
சிலருக்குக் காயம்.
இரவில்.—லண்டன் (London)

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

14—11—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பிரிடன் (Britain)—தொடர்ச்சி.

சில பட்டணங்கள்.—மிட்லண்ட்ஸ் (Mid-lands)

அங்குமிங்கும் சில இடங்கள்.—இங்கி 21 2 விமானங்கள்; லாந்து (England), வடக்கு வேல்ஸ் விமானங்கள். 2 விமானிகளும் (Wales), பத்திரம். கவண்டிரி (Coventry). பலத்த சேதம்; பலருக்குக் காயம்.

கிரீஸ் (Greece)

ஜனங்கள் வசிக்கும் பல பட்டணங்கள்.— சில ஜனங்கள் காய கிரீஸ் (Greece). மடைந்தனர்.

15—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் எல்லா விமானங் களும் தூரத்திடிக்க கற்பட்டன. உயிருக் கும் சொத்துக்கும் சொற்பச் சேதம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) அதைச் பலத்த சேதம், சுற்றியுள்ள சில இடங்கள் மற்றும் இங் பலருக்குக் காயம், கிராந்தி (England)ல் சில இடங்கள். 23 2 விமானங்கள்; 2 விமானங்களும் உயிர் தப்பினர்.

கிரீஸ் (Greece).

பட்டணங்களும் கிராமங்களும்.—கிரீஸி முக்கியமான சேதம் (Greece)ல் உள் நாட்டில். ஒன்றும் இல்லை. சிலருக்கே காயம்.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria). 7 பேர்களுக்குக் காயம்.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

15—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

யூகோஸ்லாவியா (Yugoslavia) நடுநிலை நாடு.

மொனாஸ்டர் (Monastir)

16—11—40 (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—லிவர்பூல் (Liverpool); இங்கி சொற்பச் சேதம். லாந்தி (England)ன் மேற்கு கிழக்கு வடகிழக்கு கடற்கரையில் சில பட்ட ணங்கள். சிலருக்குக் காயம்.

இரண்டு இடங்கள்.—ஹெப்ரைடஸ் (Heb-rids) ஒருவருக்கும் காயமே இல்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London), ஹோம் 'கவுண்டிஸ்' (Home Counties), மிட் 1 விமானம். நஷ்டமில்லை. லண்டன் (Midlands)

கிரீஸ் (Greece).

பட்டணங்கள்.—கிரீஸி (Greece)ல் உள் நாட்டில்.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria) சொற்பச் சேதம்.

17—11—40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத் மிகவும் சொற்பச் துவாரம் தென்கிழக்குக் கடற்கரையில் சேதம். சில இடங்கள்.

இரவில்.—தெற்குக் கடற்கரை, இங்கி சில இடங்களில் லாந்தி (England)ன் மற்ற பாகங்களில் தீப்பிடித்து உடனே 11 அனைத்து விட்டார் விமானங்கள். 4 விமானங்கள் 3 விமானிகள் பக்கிரம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்.

17—11—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கிரீஸ் (Greece)

கிரேக்க சைன்யங்கள்.—கிரேக்க (Greek)
அல்பேனியா (Albania) எல்லை.

18—11—40. (திங்கட்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

மர்ஸைய்ட் (Merseyside), மிட்லன்ட்ஸில்
(Midlands) ஒரு பிரதேசம், வடக்கு
இங்கிலாந்தி (England)ல் அங்கு மிங்
கும் சில இடங்கள். சில இடங்களில் தீப்
பிடித்தது, ஆனால்
சீக்கிரம் அணைத்து
விட்டார்கள்.

கிரீஸ் (Greece)

கிரேக்க சைன்யங்கள்.—அல்பேனியா
(Albanian) எல்லையோரம்.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

கூழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசை.

அச்ச தேசத்தார் ஏற்பாடுசெய்திருக்கும் 'குறடி' வேலை சல்லிஸாக இருக்கப்போகிறதில்லை. அவர்கள் உடைக்க எத்தனிக்கும் சரக்கு "ஸூயஸ் கால்வாய், குறட்டின் ஒரு பக்கம் தெற்கேயும், கிழக்கேயும், ஸ்பெயின் வழியாகவும் (ஒருவேளை) லிபியா, எகிப்து வழியாகவும் போக வேணும்; மற்றொருபாகம் கிழக்கேயும் தெற்கேயும் பஸ்கேரியா, துருக்கி, லிரியா, பாலஸ்தீனம் வழியாகப் போகவேணும். இப்படிச் செல்வதில் ஆறுகள், மலைகள், கடல்கள் இவைகளால் ஏற்படும் இடைஞ்சல்கள் விட, இன்னுமொரு வில்லங்கம் இருக்கிறது. ஒரு மார்க்கத்தில் சீதோஷ்ணஸ்திதி நன்றாகவிருக்கும் சமயம் மற்றொரு மார்க்கத்தில் வெகு கெடுதலாகவிருக்கும். குளிர்காலத்தில் பால்கன் நாடுகள் வழி சண்டைசெய்து செல்வதென்றால் அது ராஜஸ வேலை, மனிதனாலும் காரியமல்ல; இப்போது முதல் மார்ச்சு மாதம்வரை குளிர் காலம். ஆனால் இந்தக் காலத்திற்குத்தான் இதாலிய தளகர்த்தர் கிரேஸியானி (Graziani) கார்த்திருந்திருக்கிறார்; ஏனென்றால், பெரும் போர்புரிய சமாரான குளிர்ச்சி எகிப்து தேசத்தில் இப்போதுதான் இருக்கும். அதுதான் விஷயம். இதாலியர்கள் இச்சமயம் ஆபிரிக்காவில் முண்டினூர்களானால், பால்கன் பக்கம் வேலை செய்யும் அவர்கள் சகபாடிகள் பின் தங்கிவிடுவார்கள். மார்ச்சு மாதம்வரை எதிர்ப்பை அச்ச தேசத்தார்கள் ஒதுக்கவைக்கநேர்ந்தால், வெயில்காலம் வந்த பின் காபந்துகள் பலமாய் செய்துவைத்துக்கொண்டு, எதிர்ப்புக்குத் தயாராக விருக்கும் நேசதேசத்தார் படையைக்கண்டு முஸோலினியின் ஐரோப்பிய பட்டாளம் ரொம்பத் தயங்கும். வாயைத்திறந்து இரண்டு பக்கமும் சேர்ந்து நறுக்கவேண்டியிருக்கிற பாக்குவெட்டி வேலை நடைபெறுவது வெகுக் கஷ்டம்.

கைவரிசையா?

ரகஸியத்தை வெளியிட்டாரென்றால், ஜாக்கிறதையாகவே செய்தார்! இப்போது இதாலியை ஒரு போடிபோடவேண்டுமென்று சில வாரங்களுக்குமுன் அட்மிரல் சாட்டீல்டி (Admiral Chatfield) சொன்ன யோசனையைக் குறித்துப் பேசுகிறேன். அவர் சொன்ன யோசனையை ஸர்க்காரில் நிராகரித்தார்கள்; யுத்தநிலை சரிவர சொல்லப்படவில்லை; ஹிட்லர் வலையில் சிக்கிக்கொண்டு, சேனை விரயம் நாம் செய்யக்கூடாது; நமது சைன்யங்கள் அடித்து கீழ் தேசங்களில் இருப்பதில், அவர்களுக்கு உதவியாக போகவா இருக்கவும், கடற்பக்கம் அச்ச தேசத்தார் வராமல் பாதுகார்க்கவும், மத்தியதரைக்கடல் ஸ்வாஜினத்தை நாம் விடக்கூடாது; அச்சமயம் நாம் எந்த அளவிற்கு கிரீஸிற்கு உதவிபுரியமுடியும் என்று கிரேக்கருக்குத் தெரியும். இப்படியெல்லாம் இருந்தது. கூடாது, நாம் இதாலியரை எதிர்க்க நினைக்கக்கூடாது.....இப்படிக்கெல்லாம் சொல்லி வந்து.....கடைசியாக டாரண்டோவில் புகுந்து, இதாலிய யுத்தக்கப்பல்களில்

பாதிவரை முடமாக்கிவிட்டோம்; இது யாருக்கு ஆச்சரியத்தையுண்டுபண்ணி விட்டதோ—அட்மிரல் சாட்பீல்டிங்கா, முஸோலினிக்கா!

பெரிய ஏமாற்றம்.

என்னைமட்டும் முஸோலினி யோசனை கேட்டிருந்தால், தனது ஜெயபேரிகைகளையும் பொறுக்கியெடுத்த பெர்ஸாக்லியேரி (Bersaglieri) துருப்புகளையும், கிரேக்கரிடம் மாட்டிவிட்டு இழக்காமலிருந்திருக்கலாம்; சீமையில் அரசியல் வர்க்கத்தாரிடமும், பட்டாள வர்க்கத்தாரிடமும் நெருக்கமான ஒரு கிரேக்க சீமாட்டியுடன் நான் சில மாதங்களுக்குமுன் பேசியதிலிருந்து, கிரேக்கர் விழுந்து படுக்கமாட்டார்கள்; யுத்தம்புரிந்தே தீருவார்கள் என்று சொல்லியிருப்பேன்! அச்சமயம் நான் நம்பவில்லை; பல உதாரணங்களில் காட்டி, வினயத்துடன் என் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன். “நாங்கள் சண்டைபோடுவோம்; சந்தேகப் படாதீர்கள்; பால்கன் நாடுகளில் மற்றவர் சேராதபோனாலும் நாங்கள் சண்டை போடுவோம்” என்று அழுத்தந்திருத்தமாக அந்த அம்மாள் சொன்னாள். யுத்தம் வந்தால், அந்த அம்மாளுடைய மனோகரமான தேசத்திற்குத் தாங்க முடியாத ஆபத்து விளையுமென்று தெரிந்தும், அவள் பேசின திணுசனாலேயே எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

அந்த அம்மாள் சொன்னது உண்மை. அவளையும், அவள் தேசத்தாரையும் நான் வணங்குகிறேன். முஸோலினியின் கூட்டாளி செய்து சாதிக்கும் வழிகள், அதாவது, முறையற்ற கிர்ப்பந்தம், பயமுறுத்தல் முதலியவைகள்செய்து ஒரு சொட்டு ரத்தம்கூடச் சொட்டாமல் ஜயமடையவேண்டுமென்று முஸோலினி நினைத்த நினைப்பெல்லாம் வீண். நடப்பில் இடிபடுகிறான்; அவனது பொருக்கியெடுத்த படையெல்லாம் எல்லைப்புறத்திலிருந்து விறட்டியடிக்கப்படுகிறார்கள்; அவன் பெயரும், இதாலியர் பெயரும் சகதியில் இழுபடுகிறது. பாக்கியிருக்கும் நடு நிலைமை வகிக்கும் தேசத்தாரும் இதென்ன விந்தையென்று மூக்கின்பேரில் விரலெடுத்து ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

தற்கால லேஸாண்டர்.

கிரேக்கர் பிரெஞ்சு போர்முறையை ஆதரித்தவர்களென்றும், பிரெஞ்சு பட்டாள தூதகோஷ்டிகளின் சிஷ்யர்களென்றும் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன் ஆனால், கிரீஸ் தேசத்திய ராஜ்யக் காரியங்களைத் திறமையுடன் நடத்தினவரும் இப்போது யுத்தத்தைப் பராமரிஷித்து நடத்திவருபவருமான தளகர்த்தர் மெடாக்ஸாஸ், பிறநாட்டில் போர் முறையைப் படிக்காமல், ஜெர்மானிய யுத்த கலாசாலையில் படித்த சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவர். இதை இப்போது அச்ச தேசத்தார் நினைத்தால் வெகு கசப்பாகவிருக்கும்! இந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் நடந்த பால்கன் யுத்தம் முதற்கொண்டே மெடாக்ஸாஸ் யுத்ததந்திர நிபுணன் என்றும், ஒப்பற்ற தளகர்த்தரென்றும் ஸ்பஷ்டமாக எல்லோருக்கும் தெரியும். அரசியல் காரியங்களில் சமத்தாரம் பொருந்தியவரென்ற காரணத்தால், ஜனங்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தாருடன் ஒத்துழைக்க வல்லமை

யுடைய தலைவராயிருப்பதை தடுக்கவில்லை; சமாதானமே சொல்லமுடியாத விதமாக நொண்டிச் சாஜாப்புகள் சொல்லி, இதாலியர் கேட்ட காரியங்களைச் செய்யமுடியாதென்று ராங்கியுடன் மெடாக்ஸாஸ் தூக்கியெறிந்ததிலிருந்து, அவர் அஞ்சா நெஞ்சத்தவரென்று உலகத்தாரும், முஸோலினியும் அறிந்தார்கள்.

அமானுஷ்யம்!

“அமானுஷ்யமான தைரியம்” என்று சொல்லுவது சகஜம்; ஆனால் இப்போது நடைபெருங்காரியங்களில் காட்டப்படும் தீரமானது சாதாரண மனிதர்கூட, இவ்வளவு இக்கட்டான நிலைமையில்லாமல் பாதி அளவிற்கு இருந்தாலும் சுமாரான தைரியத்துடனாவது நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். போயர் யுத்தம் நடந்தபோது ஒரு பெரிய ராணுவ அதிகாரி தனது தளகர்த்தனிடம் ஒரு நெருக்கடியான சமயத்தில் சுவாதீனத்தின்பேரில் சொன்னாரும், “என்ன தளகர்த்தரே, தாங்கள் பயப்படுகிறீர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை.” அதற்கு தளகர்த்தர் பதில் சொன்னதாவது, “பரீட்சை, எனக்கு இருக்கும் பயத்தில் பாதி உனக்குருந்தால், நீ இந்நேரம் ஓட்டமெடுத்திருப்பாய்!” இதுதான் தைரியம். சமீபத்தில் அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரத்தில் “ஜர்விஸ்பே” கப்பல் தலைவர் நடந்துகொண்டவிதம் தைரியம். அநேக கப்பல்களிற்கு காபர் தாய்ச் சென்றார். எதிரில் ஜெர்மன் யுத்தக்கப்பல்வந்தது. கண்ணில்பட்டதுமுதல் தலைதப்புவது தம்பிரான்புண்ணியம் என்று தெரிந்துகொண்டார். ஆனால் அவர் ஒரு நொடிப்பொழுதில் ஒரு தீர்மானம் செய்துகொண்டார். அதாவது, அந்தப் பெரிய யுத்தக்கப்பலின் கவனத்தைக் கொஞ்சநேரமாவது வேறுவழியில் திருப்பினால், அவர் பார்வையிலிருந்த கப்பல்களில் சில கப்பல்களாவது தப்பிக்க இடமுண்டு என்று நினைத்தார். ஆகையால் தன் கப்பல் பீரங்கிகள் முழக்கம் போட, அது கடலில் முழுகிப்போகும்வரை ஜெர்மன் யுத்தக்கப்பலை நேரில் சென்று தாக்கினார். அத்துடன் சண்டைபோட்டார். இதென்னடா வம்பென்று அந்த யுத்தக்கப்பல் இந்த சிறு கப்பலுடன் கவனித்துப் போராடும்படி செய்தார்....தன் கப்பல் முழுகும்வரை விடாமல் வம்பு செய்துகொண்டிருந்தார்! அவர் செய்தகாரியத்தின் பயனென்ன தெரியுமா? அவர் வசியிருந்த 38-நிராயுத பாணிகளான கப்பல்களில் 32-கப்பல்கள் தபாய்த்து தப்பிவிட்டன! என்ன வீரம்! அந்த குரான :கப்பந்தலைவனென்ன, அவருடன் சென்ற பிரிடிஷ்காரர்களென்ன, இவர்களுக்கு மனோபாவம் இப்படியிருக்கும் நிலைமையில் ஹிட்லர் ஜம்பம் எப்படி பலிக்கமுடியும்?

முடிவும்—ஒரு சமமானமான சம்பவமும்.

கார்பு தீவிலிருந்து, இஸ்தான்புல், ஹைபா வழியாக, அலெக்ஸாண்டிரியா, லிடிபரானி வரை வியாபிக்கும் இப்பெரும் அமார்க்களத்தை உற்றுப்பார்த்தால், இரண்டு பெரிய விஷயங்கள் முன்னுக்கு நிற்கின்றன. பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யமும், அமுக்கப்பட்டிருக்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளும் விடுதலையடையவேண்டுமானால், ஸுயஸ் கால்வாயில் இருக்கிறது குகூம். இது ஒரு விஷயம்.

இரண்டாவது, இதாலி கிரீஸை சண்டைக்கிழுத்தபொழுது, ஈஜியன் கடலில் பிரிடிஷ் கப்பற்படை வியாபிக்க இடங்கொடுத்து, பெருங்கடற்சண்டைக்கு ஆஸ்பதமாகிவிட்டது. இது இதாலி ஏமார்ந்துபோய் தானாக வருவித்துக்கொண்ட வில்லங்கம்.

இதை வைத்துப்பார்ப்போம். 1805-ல் நெபோலியன் பிரிடன்பேரில் படையெடுக்கும் எண்ணத்தைக் கைவிடும்படி நேர்ந்தது; கடற்சண்டையில் பெயரும், கீர்த்தியும் வேண்டாமென்று விட்டு, ஐரோப்பாகண்டமளாவிய பெரும்போரில் முழுமனதும் செலுத்தினான்; அல்ம், ஆஸ்டர்லிட்ஸ், ஜீனா முதலிய இடங்களில் ஜயமடைந்து, ஐரோப்பாவிற்கு அதிபதியானான். ஆனால் இடையில் டிரபால் கரில் கடல் யுத்தம் நடந்தது. ஆங்கில கடல் பலமும், தேச உணர்ச்சியுமாகச் சேர்ந்து, அந்தக் கொடுங்கோல் மன்னான நெபோலியன் பலத்தை கழிவிக்கச் செய்தது.

பிரிடனை படையெடுப்பதென்ற எண்ணத்தை ஹிட்லர் கைவிட்டதாகத் தெரிகிறது: பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், பால்கன் நாடுகளில் ராஜதந்திர வேலைகள் ஆரம்பித்தான். பிரிடன் படையெடுப்பில் நேர்ந்த தோல்வியை மறைக்க ஓர் பெரிய அமாக்களத்தில் போர்துவக்கினான். என்ன ஏற்படுகிறது? பிரிடிஷ் கடல் பலமும், அமுக்கப்பட்ட தேசத்தாரும் சேர்ந்து இந்த ஹிட்லரின் குடலை அறுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நெபோலியன் வியாபாரமும், ஹிட்லர் வியாபாரமும் கிட்டத்தட்ட ஒரேமாதிரியாகவிருக்கிறதென்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது.

அனுபந்தம் I.

(A)

இதாலியர்களை எதிர்க்க ஸுடான் தயார்.

கஸ்ஸாலாவின் யுத்த சன்னிவேச விசேஷம்.

பாலவனப் போருக்கு ஆரம்பம்.

ஆசியா கண்டத்தின் எல்லை மதில்களின் பாதுகாப்பு.

(யார்க்ஷயர் போல்டு பத்திரிகையின் நிருபர் எழுதுகிறார்.)

ஸமகாலத்தில் ஸுடானையும் எகிப்தையும் தாக்குவதாக இதாலியர்கள் சூழ்ச்சி செய்தார்கள். அத்தகையான சண்டையைத் துவக்கக் கால நிலைமையும் சற்று அதுகுணமாக இருக்கலாம். இதை அறிந்த ஸுடான் கவர்னர் ஜெனரலும் இதாலியர்களை எதிர்க்க ஸுடானில் உள்ள சைன்யம் தயாராக இருப்பதாகவும் அறிவிக்கிறார்.

வெள்ளங்களும் அடங்கிக்கொண்டு வருகின்றன. அபிஸ்னியா பீட பூமிகளில் இருந்து பெய்யும் மழையும் குறைந்துகொண்டுவருகிறது. நைல், அத்தபாரா ஸோயாட், ப்யூபார் நதிகளில் வெள்ளமும் குறைந்துவிட்டது. ஸுடான் தேசத்தின் எல்லை உட்புறங்களில் உள்ள இதாலிய சைன்ய நிலயங்கள் சுகதி, வெள்ளம் இத்தகைய சேதங்களினின்றும் நிவர்த்தியாகிவிட்டன.

ஸுடான் தேச ஜனங்களின் மனதை மட்டும் தளர அடிக்கவேண்டுமென்றால், சுமார் 1,000 மைல் நீளமுள்ள பிரதேசத்தில் பல இடங்களில் இதாலியர்கள் தாக்க முயலலாம். ஆனால் முக்கியமான பிரதேசம் கஸ்ஸாலா என்ற ஊர். இந் நகரம் அத்தபாரா இலாகாவில் இருக்கிறது; இவ்விலாகாவும் முக்கோண வடிவ நகரம் அத்தபாரா இலாகாவில் இருக்கிறது; இவ்விலாகாவும் முக்கோண வடிவ முள்ளது. இம் முக்கோணத்தின் சிகரத்தில் போர்ட் ஸுடான், கார்டீம் இருக்கின்றன. சிகப்புக் கடலிலிருந்து (Red Sea) ஸுடானுடைய மத்திய பிரதேசங்களுக்குச் செல்ல, இத் துறைமுகங்கள் துவாரா ஒரு ரயில் பாதையும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதாலிக்குச் சொந்தமான கஸ்ஸாலாவில் உள்ள சைன்யங்களுக்கு அடிப்படையான இடம் எரிட்ரியா தேசத்தில் அகோர்தத் என்ற ஊரில் இருக்கிறது. அகோர்தத்திலிருந்து கஸ்ஸாலாவுக்கு ஒரு மோட்டார் ரஸ்தாவும், கடற்கரை செல்ல மஸ்ஸாவா துறைமுகத்திற்கு ஒரு ரயில் பாதையும் உண்டு.

இதாலியர்களுடைய லக்ஷ்யமெல்லாம் இக் கார்டீம்தான். நெருப்புப் பொறி பறக்கும் அப்பாலவனங்களில் மிகவும் ரம்யமானவும், பார்த்தோர் மனதை ஆகர்ஷிக்கக்கூடிய சக்தியுள்ளதுமானது இக் கார்டீம் நகரம். இவ்வூரில் தான், கியாதிபெற்ற ஜெனரல் கார்டன் என்பவர் 1877 முதல் 1880 வரை ராஜ்ய நிர்வாகம் நடத்தி வந்தார். 26—1—1885ல் மேற்படி கார்டன் அவர்கள் கார்டீம் சண்டையில் உயிர் துறந்தார். அப்பால் காலிவா ராஜ்யபாரம் செய்தார். பிறகு தான் கிட்ச்னர் பிரபு, கார்டன் விழுந்த இடத்திலேயே தன்னுடைய சைன்யங்களுடன் படையெடுத்து, ஆங்கிலேயக் கொடியை நாட்டினார். இந் நகரமும், ஸுடான் தேசத்திற்குச் சிரஸுக்குக் சமமானமான பிரதேசம்போல் விளங்குகிறது. கிரஸிலிருந்து தேசமாத்யந்தம் நரம்புகள் செல்வதுபோல், கார்டீமிலிருந்து உட்பிரதேசங்களிலுள்ள, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போக்கு வரத்து சாதனங்கள் மிகவும் துட்பமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய நகரமான கார்டீமின் பிரபல்யத்தை இதாலியர்கள் அறிந்துதான், அதைப் பிடிப்பதே லக்ஷ்யமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பெயின் அராபியர்கள் இவர்கள் இஸ்மேயில் வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. இவர்களுக்கு ஆங்கிலேயர்கள் பேரிலோ மிகவும் பிரியம் உண்டு; இதாலியர்களை மனதார வெறுக்கிறார்கள். ஆரபுகளும், ந்யூபியர்களும், (எதியோபியாவுக்கு, ந்யூபியா என்ற மற்றொரு பெயர்) அவர்களுடைய தலைவர்கள் கெயிட் இலாம், ஸைமஸ் பாஷா என்ற இருவர்கள் எப்பொழுது சண்டை செய்ய வார்த்தை கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அராபிய சைன்யங்கள் அவர்களுடைய ஸேனாபதியின்

தலைமையின்கீழ் ஒவ்வொரு ரஸ்தாவையும் கார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதாலியர்கள் அப்பிரதேசங்களில் கால் அடி வைப்பது மிகவும் சிரமசாத்தியமான காரியம்.

ஆயிரத்து நானூறு மைல்களுக்கு அப்பால் பிரமிட் பிரதேசங்களில் சண்டை துவக்கும்போல் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு ஜெனரல் வில்ஸன் இதாலியர்களை எதிர்க்கத் தயாராக இருக்கிறார். ஜெனரல் வில்ஸன் தலைமையில் இருக்கும் சைன்யம், மிகவும் பராக்கிரமமானது. மணற்பாங்கான பாலைவன உஷ்ணத்தின் கொடுமையைச் சந்தேனும் பாராட்டாமல் மிகவும் உற்சாகத்தோடு தயாராக இருக்கிறது. அதே பிரதேசத்தை நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாக எதிர்த்துத் போரிட்டுவரும் சைனியங்களை சாகுதியாக பார்த்துக்கொண்டு, பெண் நரசிங்கம் (Sphinx) சிரஞ்சீவியாக விளங்கிக்கொண்டு வருகிறது.

ஆங்கிலேய படைத்தலைவர் ட்ரூரிலோ என்பவர் தன்னுடைய குதிரைப் பட்டாளத்துடன் டெலி-யெல்-கெபிர் ஊரிலிருந்து கெய்ரோவுக்குச் சென்ற காலம் முதல் நைல் நதிப் பிரதேசத்திற்கு செழிப்பும், சுபிக்ஷமும் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேயர்களுடைய முயற்சியினால் நைல் நதி பாய்ந்துவரும் நாலாயிரம் மைல் நீளமும் உஷ்ண மண் சார்ந்த பாலை வனத்திலிருந்து மிகவும் செழிப்பான பூமியாய் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆங்கிலேயர்கள் சுமார் அறுபது வருஷகாலமாகப் பாடுபட்டுப் பூயிற்சி செய்திருக்கும் பூமியை இதாலியர்கள் ஆக்கிரமிக்க, அக்கிரமம் செய்து வருகிறார்கள்.

அம்முயற்சியில் இதாலியர்கள் நிச்சயமாகத் தோல்வி அடைவார்கள். ஏனென்றால், ஆபிரிக்கா, ஆசியாகண்டத்து முஸ்லீம்கள், மலைகளிலும், பள்ளத் தாக்குகளிலும், ஆயுதபாணிகளாக, இதாலியர்களை எதிர்க்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்குமட்டும் அல்ல, இங்கிலாந்திலும், வேல்ஸிலுள்ள பீட பூமிகளிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும், இருந்துவந்த சைன்யங்களுடன், முஸ்லீம்களும் உடன் நின்று சண்டைசெய்ய அவ்வண்ணமே தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வசம் யுத்தத்திற்கு வேண்டிய நவீன ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. கவசமணிந்த யுத்த வாகனங்களும் இருக்கின்றன. ஆசியா கண்டத்தின் தூரத்து எல்கைக் கோட்டை போன்ற அப்பிரதேசத்துக்கு, ஒவ்வொரு கப்பலிலும் மேன்மேலும் படைகள் வந்து 'இதைக் கடந்து எதிரிகள் யாரும் செல்லக்கூடாது' என்று எச்சரிப்பதுபோல் உஷாராய் நிற்கின்றன.

(B)

கிரீஸில் அச்ச தேசத்தார் தந்திரம். பிரிடிஷ் கப்பற் படைக்குச் சரியான குறி.

எகிப்தில் பிரிடிஷ் படைகளுக்கு பயமுறுத்தல்.

(யார்க்ஷைர் போஸ்டிள் ராணுவ நிருபர் எழுதியது.)

கீழ் மத்தியதரைக்கடல் பிரதேசத்தை அச்ச தேசத்தார் வசமாக்கிக்கொண்டு எகிப்தில் இதாலிய படையெழுச்சிக்கு உதவி புரியவேண்டுமென்ற நோக்கம் அச்ச தேசத்தாருக்கு இருப்பதாகத் தென் கிழக்கு ஐரோப்பாவின் நிலைமையிலிருந்து தெரியவருகிறது. கிரேக்க தீவுகளையும் துறைமுகங்களையும் பிடித்துக் கொண்டு தங்கள் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள எத்தனிப்பார்கள். அப்படிப் பிடித்துக்கொண்டால் பிரிடிஷ் ராணுவப்படையை ஆபிரிக்க கடற் கரையிலிருந்து இழுத்துவிடலாமென்று நோக்கம். இவ்விதமான கேந்திர ஸ்தானங்களைப் பிடித்துக்கொள்வதென்றால் ரகஸ்யமாகச் செய்யமுடியாது; ஏனென்றால் பிரிடிஷ் கப்பல்கள் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும். அச்ச தேசத்தாருக்கு இன்னமும் ஒரு எண்ணம் உண்டு. பிரிடிஷ் தளகர்த்தரான ஜெனரல் வேவலின் சைன்யத்தின் வலது பார்ஸ்வத்தை ஸிரியா வழியாக அடைந்து, இதாலியர்களுக்கு விரோதமாக, எகிப்தில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பிரிடிஷ் சைன்யங்களை பாலஸ்தீனில் நிறுத்தி விடலாம் என்ற ஒரு நோக்கமும் உண்டு. இது நடைபெற முடியாது; ஏனெனில் ஸிரியாவுக்குச் செல்லும் கடல் மார்க்கம் நமது கையில் இருக்கிறது; மேலும் பாலஸ்தீன் கடற்கரையையும் ஜெனரல் வேவல் பட்டாளத்தின் வலது பார்ஸ்வத்தையும் காப்பது செய்ய ஏற்பாடு முன்னமே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதாலியர்கள் கடற்கரையில் தாக்கவும் அதில் முக்கியமாக விமானங்களை உபயோகப்படுத்தவும் நினைக்கிறார்கள். கிரேக்கர்களை, மலைப்பிரதேசத்தில் எதிர்த்தால் தாமதம் ரொம்ப ஏற்படுமென்ற உணர்ச்சியால் இப்படிச்செய்கிறார்கள். கிரீஸானது இதாலியரால் நொடிப்பொழுதில் காரியம் சாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய தேசமல்ல; ஆகையால் எப்படிப்போனால் எதிர்ப்புக் குறைவாக இருக்குமோ அந்த மார்க்கத்தில் போக இதாலியர்கள் நினைக்கிறார்கள். விமானங்களால் இதாலியர்கள் பள்ளத் தாக்குகளைத் தாக்கி ஜெர்மானியர் உதவியைக்கொண்டு பிரிடிஷ் போர்க் கப்பல்களை எதிர்க்க எத்தனிப்பார்கள். ஆகையால் நமது கப்பற்படை எவ்வளவு முக்கியமோ அந்த அளவிற்கு நமது விமானப்படையும் முக்கியம்தான். இதிலிருந்து ஹிட்லர் பிரிடிஷ் விமானப்படையைத் தோற்கடிக்க முடியவில்லை என்ற விஷயமும் நன்றாகத் துலங்குகிறது. அதனால் தன் பெயரை மாற்றிக்கொள்ள கிழக்குப் பிரதேசத்தில் ஹிட்லர் சிலம்பம் பழக ஆரம்பிக்கிறான். இதாலியர்கள் இப்பொழுது வெகு நெருக்கடியில் கடல் மார்க்கம் செல்லவேண்டும். அப்படிப் போகும் காலத்தில் பிரிடிஷ் யுத்தக் கப்பல்கள் வாயில் சலபமாக மாட்டிக் கொள்ளுவார்கள்.

(C)

முஸோலினி கீழ் நாடுகளைப் பிடிக்கப்பார்க்கிறார்.

அச்சுக் ககழிக்காரர்களின் போட்டியும், பேராசையும்.

(இல்லஸ்ட்ரேட் வீக்லி ஆப் இந்தியாவிலிருந்து பத்திராதிபரின் அனுமதியுட்பெறில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது).

முஸோலினி ரோம் சர்ச்சப்பகுதியைச் சேர்ந்த கிறிஸ்து பக்தரென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். ஆனால் திருநாட்களில்தான் அவர் இதர தேசங்களை ஆக்கிரமித்து, அக்கிரமங்களைச் செய்வது வழக்கமாய்ப்போயிற்று. கிறிஸ்துவர்களுக்கு வெகுப்பிரதானமான குட்-பிரைடே (Good Friday) என்ற வெள்ளிக்கிழமையன்று விசேஷமான புண்ணியதினத்தில், 1939ல் ஆல்பேனியாவைப் படையெடுத்தார். இந்த வருஷம் ரம்ஸான் பண்டிகை பார்த்து எகிப்தையும், அரேபியாவையும் வெடிகுண்டுகளால் எதிர்த்தார். சென்ற அக்டோபர் இறுதியில் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை பார்த்து, கிரீஸுக்கு இறுதிக்கடிதம் அனுப்பினார். இந்தக்கடிதத்தில் சில இடங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தாலும், இதுவும் யுத்தப் பிரகடனமென்றுதான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இம்மாதிரியாக ஐரோப்பாவிலிருக்கும் முதல் சர்வாதிகாரியான முஸோலினி, ஜனநாயக ஆகஸ்தி பிறப்பிடமாகிய கிரீஸ் தேசத்தோடு சண்டைக்கு இறங்கியிருக்கிறார். கிரீஸானது ஒருகாலத்தில் குடியரசாயிருந்து 5-வருஷங்களுக்குமுன்னே ஜனசமூகத்துக்கடங்கிய, மன்னர் அரசாங்கியைப்பெற்றது. ஆனால், அதிகாரம் விசேஷமாக மெடாக்ஸாஸ்கையில் தானிருக்கிறது. மெடாக்ஸாஸுக்கு மனோதிடம் அதிகம்.

உலக முழுவதையும் கைப்பற்ற சர்வாதிகாரிகள் யோசனைசெய்து திட்டம் போட்டிருப்பதாயும், கிரீஸ் படையெடுப்பு அதைச் சேர்ந்ததென்றும் ராஜ்யத்தந்திர அறிவாளர்கள் சிலர் கருதுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்லுகிறபடி சதியாலோசனைகள் செய்ப்பட்டிருந்தால், கிரீஸ் யுத்தம் மேற்சொன்ன திட்டத்தில் ஒரு பகுதிதான்.

ஆனால் மற்றொருகாரணத்தால் இதை மறுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சர்வாதிகாரிகளுக்குள் யாராவது ஒருவர் தோற்றாலும், மற்றவர்களும் தோற்கவேண்டியதுதான். ஆகையால், ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்வதாகப் பாசாங்காவது செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சர்வாதிகாரமே நின்றுவிடும். இதற்காக பால்கன் பிரதேசத்தில் அகப்பட்டதைச் சுருட்டுவதற்காக கிரீஸைப் படையெடுத்திருக்கலாம்.

ஆல்பேனியாவைப் பிடித்துக்கொண்ட சமாதாரம்.

முன்பின் நடந்த காரியங்களைக் கவனித்தால் கொள்ளையடிப்பதற்காகவே இதாலி கிரீஸோடு சண்டைக்குப் போயிருக்கிறதென்று சொல்லும்படியிருக்கிறது.

1939ல் இதாலி அல்பேனியாவைப் பிடித்துக்கொண்டது. அப்பொழுதே இதாலியர்கள் அல்பேனியாவோடு நில்லாமல், கிரீஸைச்சேர்ந்த கார்பியுவையும், கிரீஸ் மேற்குக்கரையில் ஒரு பாகத்தையும் இதாலி பிடித்துக்கொள்ளுமென்று கிரேக்கர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் ஆல்பேனியாவுக்கும், கிரீஸுக்கும் பொதுவான எல்லைக்கு இதாலியர்கள் வருவதற்குள்ளாக கிரீஸை ரகசிக்க பிரிடன் வாக்குக் கொடுத்துவிட்டது. அந்தச் சமயத்தில் முஸோலினி பிரிடனோடு சண்டையை இழுத்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஆகவே கிரீஸுக்குள் அப்பொழுது பிரவேசிக்கவில்லை.

ஆனால் ஆல்பேனியாவைப் பிடித்தபிறகு கிரீஸுக்குள்வராத இதாலி நிற்காது என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தஞ்ந்த சமயத்துக்காக இதாலி காத்துக் கொண்டிருந்தது. சில சில சமயங்களில் கிரீஸை வம்புச்சண்டைக்கு இழுத்தது.

முஸோலினிக்கேற்படக்கூடிய சந்தேகங்கள்.

சமீபத்தில் ஹங்கேரியும், பல்கேரியாவும் ருமேனியாவைப் பங்கிட்டுக் கொண்டன. ரஷியா, பெஸரேபியாவையும், புகோலினாவையும் பிடுங்கிக்கொண்டது. நாஸிகளும் சென்ற மாதத்தில் ருமேனியாவுக்குள் பிரவேசித்தார்கள். இதுவே தனக்கும் நல்ல சமயமென்று இதாலி கிரீஸுக்குள் நுழைந்துவிட்டது.

ஐரோப்பாவானது ஹிட்லருக்கு சாச்வதமாய்க் கிடைப்பது சந்தேகம். கிடைத்தால், முஸோலினிக்கு அதில் ஒரு பாகத்தைக் கொடுப்பது அதிலும் சந்தேகம். ஆகையால் இப்பொழுது அகப்பட்டதைச்சுருட்ட இதாலி கிரீஸோடு சண்டைக்குப் போயிருக்கலாம்.

இந்த முடிவுக்கு வர வேறு சில ஹேஷ்யங்களுமிருக்கின்றன. சமீபத்தில் பிடேனைச் சந்தித்துவிட்டு ஹிட்லர், பிளாடென்ஸில் முஸோலினியைப் பார்த்துப் பேசினார். அப்பொழுது திருடர்களுக்குள் கலகம் வந்துவிட்டதுபோல் தோன்றிற்று. விஷி அரசாங்கத்தோடு வெகு ஜாக்கிரதையாய் ஹிட்லர் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தக் காரணமென்ன?

பிரான்னைச் சேர்ந்த மத்தியதரைக்கடல்கரைப் பாகங்களையடைய முஸோலினி ஆசைப்படுவது தெரிந்ததுதான். பிரான்ஸோடு ஹிட்லர் லாஸனம் செய்வதிலிருந்து முஸோலினிக்குப் பிரெஞ்சு பிரதேசங்கள் கிடைக்காதென்று தோன்றி, கிரீஸையாவது கொள்ளையடித்து மத்தியதரைக்கடலைத் தனதாக்கிக் கொள்ள கிரீஸோடு சண்டைக்குப் போயிருக்கவேண்டும்.

கிரேக்க ராணுவ நிலயங்கள்.

மத்தியதரைக் கடலில் முஸோலினிக்கு ஆதிக்கமிருந்தால் எகிப்தைத் தாக்குவது சுலபமாகியிருக்கும். ஆனால் ஆதிக்கமில்லையென்பது சமீபத்தில் பிரிடிஷ் இதாலியக் கடற் சண்டைகளிலிருந்து வெளியாகி விட்டது. கிரீஸையும், கிரேக்கியத் தீவுகளையும் பிடித்துக்கொண்டால் யுத்தம் செய்வதற்குச் சௌகரிய முண்டிதான்; அப்பொழுது மத்தியதரைக் கடலின் வடகீழ் பாகத்தில் ராணுவ நிலயங்கள் வரிசையாக இதாலிக்கேற்பட்டு விடும்.

துருக்கிக் கரைக்கப்பாலுள்ள டாடிகானீஸ் தீவுகளை ஏற்கனவே பிடித்துக் கொண்டு முஸோலினி அவைகளைப் பலப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் இவைகளுடைய போக்குவரத்தை பிரிடன் தடுத்து விட்டதால் இவைகளால் முஸோலினிக்குக் கஷ்டமே ஒழிய லாபமொன்றுமில்லை. ஏட்ரியாடிக் கடலிலும், இஜியன் கடலிலும் நிலையங்கள் வரிசையாக யேற்பட்டு பந்தோபஸ்து ஏற்பட்டு விட்டால் முஸோலினிக்கு பலம்தான். ஆனால் இதற்கு இடையூறுகப் பிரிடன் மத்தியிலிருக்கும் கிரீடைப் பிடித்து விட்டது.

கார்பியூவைப் பிடித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்ததிலிருந்து.

1923-ல் கார்பியூத் தீவை இதாலி பிடித்துக்கொண்டது ஆனால் அதைப் பிறகு திருப்பிக்கொடுத்து விட்டாலும் அது முதற்கொண்டு இரண்டு தேசங்களுக்கும் விரோதமேற்பட்டு விட்டது. 18 மாதங்களுக்குமுன் ஆல்பேனியாவைப் பிடித்ததிலிருந்து இந்த விரோதம் பலப்பட்டு விட்டது.

1939 கோடை மாதங்களில் ஆல்பேனியா எல்லைப்புறத்தில் இதாலியத் துருப்புகளும், கிரேக்கத்துருப்புகளும் நெருங்கிவிட்டன. இதாலி, தன் துருப்புகளில் பாதி பாகத்தை அகற்றிவிட்டு கிரீஸோடு போர் செய்வதில்லையென்று வாய்வார்த்தையாய் உறுதிமொழி கொடுத்ததிலிருந்து சண்டை சற்று நின்றது.

பிறகு இதாலி கிரீஸோடு ஸமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளத் தயாராய் இருப்பதாக ஒரு வதந்தியையும் கிளப்பிவிட்டது. ஆனால் ஏற்கனவே பிரிடன் ரகிப்பதாக வாக்குக்கொடுத்துவிட்டபடியாலும், கடன் கொடுத்து வேண்டிய திரவ்ய சகாயத்தைச் செய்யத்தயாராயிருந்தாலும் கிரீஸ் பிரதம மந்திரி இதாலியோடு சமாதானம் செய்துகொள்ள மறுத்துவிட்டார்.

1935-ல் கிரீஸில் உள்நாட்டுக்கலகம் ஒன்று ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக பொதுக்குடி அரசு இயக்கமும் அங்கு பலமாயிருந்தது. அப்பொழுது மெடாக்ஸாஸ் அதிகாரத்துக்கு வந்து நாஸிகளைக்கண்டு மகிழ்ந்தார். ஆகஸ்ட் 1936-ல் மெடாக்ஸாஸ் சர்வாதிகாரியானார் அதிலிருந்து மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின் கிரேக்கர்கள், சர்வாதிகாரிகள் கஷியைவிட்டு விலகி ஜனநாயக ஆகி நாடுகளோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஏற்கனவே, ஜெர்மனியிடமிருந்து ஏராளமாய்க் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்து பொருள் ஆதார விஷயங்களில் ஜெர்மனிக்கு கிரீஸ் கட்டுப்பட்டு நின்றது. ஜெர்மனியால் தனக்கு சேஷம் ஏற்படாதென்றும் தெரிந்து கொண்டது.

இந்த இக்கட்டிலிருந்து தப்ப பிரிடன் ரகிப்பதாக அந்த சமயத்தில் வாக்குக்கொடுத்தது கடவுள் கிருபைதான். ஆல்பேனியா வம்புகள் ஒரு விதமாய் நின்றவுடன், கிரீஸ் அரசரும், சர்வாதிகாரியும் எதிர்காலத்துக்கு வேண்டிய திட்டங்களை வெகு ஜூராய்ப் போட்டு நடத்த ஆரம்பித்தார்கள்.

மாஸிடோனியா, திரேஸ் பிரதேசங்களுக்கு அரசர் நேரே சென்று பிரஜைகளின் ராஜவிகவாசத்தைக்கிளப்பி விட்டார். பரஸ்பர பிதாபாபுக் காரியங்களைப்பற்றி யோஜனைகள் செய்ய எல்லைக்கு வெளியேயுள்ள கீழ் திரேஸில்

துருக்கி சேனாதிபதியைக் கண்டுபேசினார். போரியா பிராந்தியத்துக்கு மெடாக்ஸாஸ் விஜயம் செய்து, திராசை சாகுபடி செய்யும் சூடியானவர்களுக்கு நிலபாத்தியங்களை ஊர்ஜிதப்படுத்தி, குடிகளின் ஆதரவை பலப்படுத்திக்கொண்டார்.

பிரிடன் கடன் கொடுத்த விவரம்.

பிரிடன் வாக்குக்கொடுத்ததை நிறைவேற்ற ஸர்-பிரெடிக்-லீத்-ராஸ் கிரீஸுக்கு வந்தபோது, கிரீஸ் கவர்ன்மெண்டுக்குப் பொதுஜன ஆதரவு பலமாயிருப்பது தெரிந்தது. கிரீஸ் ஏற்றுமதிசெய்யும் சரக்குகளில்பாதி பண்டம் மாறி, ஜெர்மனிக்குள் போவதாயும், இதாலியோடும் அதிக வியாபாரநடவடிக்கைகளிருப்பதாயும் தெரிந்தது. ஜெர்மன் சரக்குகளுக்குப் பதிலாகப் பண்டம் மாறி கிரேக்கிய சரக்குகளை விற்பதால் ரொக்கப்பண செலாவணி கிரீஸில் இல்லை. இம்மாதிரியான வியாபார முறையில் கிரீஸ் ஜெர்மனிக்குப் பொருளாதார விஷயங்களில் அடிமையாய்விடும்போலமிருந்தது. அப்படியானால் பிரிடன் ரகஷணை பிரயோஜனமற்றதாகும்.

ஆகையால் முதலாவதாக பிரிடன் கிரீஸுக்கு 2,000,000 பவுன் கடன் கொடுத்தது. அதை வைத்துக்கொண்டு கிரீஸ் யுத்த தளவாடங்களை வாங்கிக் கொண்டது. பிறகு, 10,000,000 பவுன் வரையில் கடன்கொடுத்து கிரேக்கிய விளைபொருள்களை வேறு இடங்களில் விற்க பிரிடனும் பிரான்ஸும் ஏற்பாடு செய்தன.

இதிலிருந்து ஜெர்மன் செல்வாக்குக் குறைந்துவிட்டது. முஸோலினி, யுத்தத்தில் இறங்கியபோது தானாகவே கிரீஸைப்பிடித்துக்கொள்ளும் உத்தேசம் தனக்கில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டார்.

ஆனால் இந்த சத்தியமெல்லாம் பொய்யாயிற்று. இவர் இப்படிச்சொன்ன சில வாரங்களுக்குள், கிரீஸில் வசிக்கும் சில ஆல்பேனியர்களை, கிரேக்கர்கள் வருத்துவதாயும், டாவுட் ஹோசியா என்ற தேசாபிமானியை, கிரேக்கர்கள் கொலை செய்து விட்டதாயும் இத்தாலிய பத்திரிகைகள் புகார் செய்யத் தலைப்பட்டன.

இதெல்லாம் நகைப்புக் கிடமாச்சு. என்னென்றால் இந்தச் சமயத்தில் ஆல்பேனியாவில் கலகமேற்பட்டு, இதாலியர்களே அடக்கும்படி நேரிட்டது. தேசாபிமானிகளென்று சொல்லிக்கொள்பவர்களைக்கண்டால் ஆல்பேனியருக்குப் பிடிக்காது. இதெல்லாம் நடந்த பிறகு, கார்பியூவும், அதற்கு அருகாமையில் உள்ள கடற்கரையும் வேண்டுமென்று ஆகஸ்டில் மறுபடியும் இதாலி கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

அரட்டல்.

மெடாக்ஸாஸ் இந்த அரட்டலுக்குப் பயந்து இடம் கொடுக்கவில்லை. வேண்டுமானால் சண்டை செய்யட்டுமென்று சும்மா இருந்துவிட்டார். அந்தச் சமயத்தில் ருமேனியாவைப்பிடிக்க ஜெர்மனி தந்திரங்கள் செய்து கொண்டிருந்த படியால் கிரீஸோடு அப்பொழுது சண்டையைக் கிளப்பிக்கொள்ள வேண்டாம் என்று, ஹிட்லர் கேட்டுக்கொள்ள இதாலி சற்றுச் சும்மாயிருந்தது. ருமேனியா

கைவசப்படும் வரையில், இதாலியப் பத்திரிகைகளாவது, ரேடியோவாவது கிரீஸைப்பற்றி ஒரு புகார்கூடச் செய்யவில்லை. ருமேனியா சிக்ஸியவுடன் மறுபடியும் இதாலி கிரீஸை இடங்கள் வேண்டுமென்று கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டது. பிரிடனோடு சேர்ந்துகொண்டு கிரீஸ் அல்பேனியாவை ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொண்டு கிரீக் சாம்ராஜ்யமொன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் சொல்லிற்று. என்ன கற்பனை! இதைத் தடுப்பதற்காக கிரீஸ் இதாலிக்கு சில ராணுவ நிலயங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றது. கிரீஸ் இதை மறுக்க இதாலியத்துருப்புகள் படையெடுத்தன.

ராணுவ நிலயங்களுக்காக ஆரம்பித்திருக்கும் இந்தச் சண்டையிலிருந்து இதாலிக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படப்போகின்றன. சண்டைக்கு வேண்டிய அநேக தாதுப்பொருள்கள் இதாலிக்குக் கிடையாது. ஜெர்மனியாலும் கொடுக்க முடியாது. இவைகளில் குரோமியம், நிக்கல், இரும்புத்தாது, தாமிரம், மாக்னீஸைட் முதலியவைகள் கிரீஸில் அகப்படும். இன்னும் இவைகளிருக்கும் சுரங்கங்கள் சரியாகத் தயாரிக்கப்படவில்லை.

இந்தச் சரக்குகளில் ஒன்றாகிய மாக்னீஸைடை, யுத்தமாரம்பித்ததிலிருந்து பிரிடன் வாங்கிக்கொள்ளுகிறது. பால்கனில் அகப்படும் சரக்குகளை ஜெர்மனி வாங்கிக்கொள்ளும். இதாலிக்கு ஒன்றும் கிடைக்காது.

1939-ம் வருஷத்துக்கு முன்போல கிரீஸோடு வியாபாரத்தை நடத்த ஜெர்மானியர் விசேஷ முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சில ராணுவ நிலயங்களுக்காக ஆசைப்பட்டி, கடலில் தண்ணீர் பலப் படுத்திக்கொள்ள முனோலினி இந்தச் சண்டையில் இறங்கியிருக்கிறார். ஆனால் இதிலிருந்து அச்சுக்கூதியாருக்கு யுத்தமானது மத்தியதரைக் கடற் கரை முழுவதும் பரவி விட்டது.

இதுவரையில் கிரீஸ் நடுநிலை வகித்ததால் பிரிடனுக்கு பால்கனில் புகுந்து அச்சுக் ககூதியின் சூழ்ச்சியைத் தடுக்க முடியாதிருந்தது. கருங் கடலில் தன் செல்வாக்கைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளும் வரையில் ஹிட்லர் இந்தக் கிரீஸ் சண்டையை நிறுத்தி கிரீஸ் மறைவில் சூழ்ச்சி செய்யப் பார்த்தார்.

ஆனால் இனி பிரிடனுக்கும் அச்சு நாடுகளுக்கும் கிரீஸில் நேர்முகச் சண்டை நிகற்போவதில்லை. கிரீஸோ மலைப்பிரதேசம். இங்கு ஜெர்மன் டாங்குகள் உபயோகப்படமாட்டா.

பலத்த அடிகளை லண்டன் எவ்வாறு தாங்குகிறது?
ஸ்பெயின், மேலஆப்பிரிக்காவில் நடந்த சம்பவங்கள்.
விஷி ஆஸாமிகளின் (பிரெஞ்சு ஸர்க்கார்) பிரமை.
மஹாகவி தாகூர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயப்படி
பிரிடனுடைய கடமை.

விஹாம் ஸ்டீட் எழுதுகிறார்.

ஸெப்டம்பர் 23-வது அரசன் சொன்னார்கள். “தாக்காலிகமாக, சத்துருவின் துராக் ரஹத்தின் வேகத்தை லண்டன் நகர் வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது.” அது முதல் ஒவ்வொரு இரவும் லண்டன் பட்டணத்தான் யுத்தத்தின் முன்னணியில் இருந்து வருகிறது. நாம் அதற்கு பழகிவிட்டோம் என்று உண்மையாகச் சொல்லமுடியாவிடினும் பகைவன் பலமாக அடிக்க அடிக்க லண்டன் பட்டணத்தானின் மனோநிலை வெகு ஆச்சரியகரமாகயிருக்கிறது.

இது விஷயத்தில் பாலரும் வீருத் தரும் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள். ஒரு முதன்மையான பத்திரிக்கைக்கு 62 வயதுள்ள ஒருவர் எழுதுகிறார்:—

“அறுபதிலும் எழுபதிலும் உள்ள எங்களுக்குள்ள அதிர்ஷ்டம்தான் என்ன. நாம் இந்த யுத்தத்தில் இறங்குவோம் என்று நான் நினைக்கவே யில்லை. எங்கள் கிழன்டிபோன கால் களை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் போர் முனைக்கு நடக்கமுடியாது. ஆகையால் இங்கு நாங்கள் வெயிலில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்போம். ஆனால் இப்பொழுது யுத்தம் எங்கள் அருகே வந்திருக்கிறது. காலைப் பாலுடன்

எங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. வழக்கமாக காலைப்பத்திரிகைக்கு முன் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் உள்நாட்டு ரகசியங்களாகவும், விமானப்படை யெடுப்பு எச்சரிக்கைகாரர்களாகவும் முன்னணியிலிருக்கிறோம்.

யுத்தத்திற்குப்பிறகு இன்னும் அழகிய லண்டன்.

லண்டன் ஜாஸ்தி இடிபடுகிறது. ஒவ்வொரு கனத்தவெடி வெடிக்கும் போதும், காற்றில் கப்பல் அசைவது போல வீடுகள், நேர்முகமாக அடிபடா திருந்தால், ஆடுகின்றன. விமான எதிர்ப்பு பீரங்கிகள் ஒரு வரிசை குண்டுகள் விடுத்தவுடன் ஜன்னல்கள் வழியாக வரும் காற்றானது கட்டடங் களை அதிரச்செய்கிறது.

ஆயினும், அன்று லண்டன் நகர சபைத்தலைவர், “லண்டன் எவ்வளவு இடிபட்டாலும் அக்கரையில்லை. யுத்தத்திற்குப்பின் இன்னும் அழகும் செளக்கியமும் கூடிய லண்டனை நிர்மாணம் செய்வோம்” என்று சொன்னபோது நம் மனதிலிருந்த எண்ணத்தை அவர் வெளியிட்டார். ஹிட்லர் அவனால் முடிந்ததைச் செய்ய லாம். நம்மை அவன் கீழேகொண்டு

வரமுடியாது. அதன் மத்தியில், நாம் அவனை இன்னும் பலமாக அடக்கிறோம்.

நான் ஸண்டனிலிருந்து ஒலிபரப்புவதுபோல் பெர்லினிலிருந்து ஒரு ஜெர்மன் ஒலிபரப்ப முடியுமானால், அவன் சொல்வதற்கு ஒரு பெரிய கதையிருக்கும். பரிசுல்களிலும், கப்பல்களிலிருந்து எவ்வாறும் அப்படியே. கலே நகருக்கருகேயிருக்கும் பெரிய பிராங்க் ஆள்கள் எவ்வாறு பட்டையெடுப்புத் தயாரிப்புகள் பட்டறைத் தூள்கள்போல் தவிடு பொடியாவதையும், அல்லது வெடித்துப்போவதையும் அல்லது ஜவாலையும் புகையுமாகப் போவதையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

சுத்தியலடிக்குச் சுத்தியலடியை கவனித்தால் நாம் தான் வெகு பலமாக அடித்திருக்கிறோம். யார் வெகு நேரம் நிற்கமுடியுமென்று பார்ப்போம். ஆகையால் உள்நாட்டுப் போர்முனையும் சீராகவும் செம்மையாகவும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் லக்ஷம் பத்து லக்ஷக்கணக்காய் நம் துறைமுகங்களுக்குள் ஆகாரங்களும், சரக்குகளும் பிரவாஹித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அரசர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாம் வெகு கஷ்டமான காலத்தில் இருக்கிறோம் என்பதும் இன்னும் கஷ்டமாகயிருக்கும் என்றும் நமக்குத் தெரியும். எவ்வாறு உபாயங்கள் வினாக்கப்போகலாமென்று இவ்வாசம்பவம் நினைவூட்டிகின்றன. நாம் பிரிடன் யுத்தத்தை நடத்திக்கொண்டு வெற்றி பெற்றுகொண்டிருக்கையில், மற்ற இடங்களில் நாம் நினைத்தபடி நடக்கவில்லையென்று காண்கிறோம்.

டாகர் பிற்போக்கு.

பிரஞ்சு பிரிடிஷ் சேர்ந்து டாகர் துறைமுகத்தில் செய்த பட்டையெடுப்பை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். சேனாதிபதி துகால் என்பவரும் அவருடைய மந்திரிகளும் டாகர் துறைமுகத்துக்குச் சென்றால் தங்கள் தேசத்தார் வரவேற்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். மார்ஷல் பாக் என்ற பிரக்யாதிபெற்ற சேனாதிபதின் பேரளையும் ஒரு சிறிய கூட்டத்தையும் நிராயுதபாணிகளாக வெள்ளை கொடியுடன் துறைமுகத்திற்குள்ளுள் பினால் இந்த சுதந்திர பிரஞ்சுக்காரர்களின் சுதந்திரம் தேசபக்தி டாகர் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும் என்று நினைத்தார்கள்.

ஒருக்கால் அவர்களுக்கு விஷி ஆஸாயிகளின் வெட்கமின்மையின் அளவு தெரியாதுபோலும், அல்லது ஹிட்லரின் முன் அவர்கள் தரையில் விழுந்து சேவிக்கும் பத்தியை அறியார்கள் போலும்.

நமக்கு எல்லா நடப்புகளும் தெரியாதாகையால் நம் முடிவான அபிப்பிராயத்தை நிறுத்திவைப்போம். சேனாதிபதி துகால் கேட்டுக்கொண்டவுடன் நாம் சண்டையிடுவதை நிறுத்தி விட்டதாக நமக்குத் தெரியவருகிறது. ஏதோ அனுகூலமான பிரயத்தனமாகத் தோன்றினதும் இப்பொழுது தடைப்பட்டது வருந்தத் தக்கதே. அதன் பலன்கள் தெற்கு அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தின் இருபக்கங்களிலும் உணரக்கூடியவை.

ஸ்பெயினில் ஸம்பவங்கள்.

ஸ்பெயின் விஷயமாயும் நடந்து கொண்டிருக்கும் ஸம்பவங்கள் மன

திற்கு உத்ஸாகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவையாகயில்லை. அந்த விஷயத்தைக் கவனித்தால் முஸோலினியும், ஹிட்லரும் ஸ்பானிய கலகத்தில் சேனாதிபதி பிராங்கோவின் சார்பாக யிருந்ததுமுதல் நமக்கு அறுவறுப்பாக இருந்திருக்கிறது. பிரஞ்சு பிரிடிஷ் ஹிட்லருடைய தலையிடாக்கொள்கை எதை நினைத்து அனுஷ்டிக்கப்பட்டது என்று உண்மையில் நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஏனெனில் முஸோலினியும், ஹிட்லரும் பிராங்கோவை ஸ்பெயினுடைய தலைவனாகச் செய்துவிட்டாலும், அவரை அந்த ராஜ்யத்தில் தலைமை வகிக்க அனுமதிப்பது வெகு அஸம்பாவிதம் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது.

பிராங்கோவின் பந்துவான ஸூனியர் என்பவர் உள்நாட்டு மந்திரியாக யிருப்பவர், ஸ்பானியச் சுவேட்சாதி காரக்கூழியைச் சேர்ந்தவர். பெர்லினுக்குப்போய் ஹிட்லருடன் உறவாடிக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும், ஜெர்மனியுடனும் இதாலியுடனும், ஸ்பெயினும் யுத்தத்தில் சேர்வெனும் மென்று ஹிட்லர் வற்புறுத்துகிறான் என்றும் ஜெர்மனி கள்ளப் போலீஸார் மார்டீட், பார்ஸிலோனா முதலிய ஸ்பானிய நகரங்களில் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்றும், அங்கு அவர்கள் வெகு செளக்கியமாகயிருக்கிறார்கள் என்றும், நாம் கேள்விப்படும்போது, சென்ற காலத்தையும் வருங்காலத்தையும்பற்றி விந்தையுற வேண்டியிருக்கிறது.

ஸ்தீன் சேர்க்கையென்ற பிரமை.

விஷி ஆஸாயிகளால் போற்றப்படும் மூடத்தனமான கொள்கைகளில் சில எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். சென்ற

வேனிற்காலத்தில் திரு. பால்ரோனே வினுடைய மந்திரி சபையில் சேருவதற்கு முன்னர் மார்ஷல் பெதேன் என்பவர் பிரஞ்சு ஸ்தானிகராக சேனாதிபதி பிராங்கோவிடம் இருந்தார் என்பதை மறக்கக்கூடாது. இதாலியும், ஸ்பெயினும், பிரான்ஸும் சேர்ந்து லஜின் பாவையுள்ள ஒரு சேர்க்கையாகயிருக்கவேண்டுமென்றும், அதனால் ஹிட்லரையும் ஜெர்மன் சேனையையும் தடுக்கலாமென்றும் மார்ஷல் பெதேனிடம் ஆசை வார்த்தைகள் கூறப்பட்டன.

ஹிட்லரிடமும், முஸோலினியிடமும் மார்ஷல் பெதேன் விட்டுக்கொடுத்ததற்கு இந்த எண்ணம் காரணமாக இருக்கலாம். அப்படி நினைப்பவர்கள் இந்த ரோம்—பெர்லின் அச்சில் இதாலி தேசம் ஒரு வால் என்றும், வால் தலையை ஆட்டாது என்றும் மறந்துவிட்டார்கள் போலும்.

முஸோலினி இதுவரை கூட்டு குற்றவாளியாயிருந்தவன் இப்பொழுது ஹிட்லருடைய தாஸனாக இருக்கிறான். “ஆப்பிரிக்கா மூலமாக அப்பாலிருக்கும் சமுத்திரங்களுக்குச் செல்ல இதாலி ஒரு பாலத்தலைப்பாகயிருக்கிறதென்று ஒரு சமயம் சேனாதிபதியின் பெருமையாய்ச் சொல்லிக் கொண்டான். பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டால், இவன் பாதிப்பேயாகினும் புளியமரத்தில் ஏறத்தான் வேண்டும்.

ஜயிக்கப்பட்ட தேசத்தை நடத்தும் விதம்.

ஜயிக்கப்பட்ட அல்லது பணிந்து நடக்கும் தேசங்களுக்குரிய முறை எவ்விதமென்று ஹிட்லர் “மைன்காம்ப்” என்ற புத்தகத்தில் முன்னறி

விப்பு செய்திருக்கும், விஷயம் பொருந்திய கட்டத்தை முஸோலினியாவது, மார்ஷல் பெதேனாவது சேனாபதி பிராங்கோவாவது எப்பொழுதாவது வாசித்தார்களோ தெரியவில்லை.

அப்புத்தகத்திலுள்ளபடி “ஜயித்தவன் குடிகையாகயிருந்தால், ஜயிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து ஸ்வல்பம் ஸ்வல்பமாக வேண்டியவையை கேட்பான். தன் இயற்கையிழந்த தேசத்திடத்தில்—அதாவது தானாகப் பணிந்த ஒவ்வொன்றும் என்று பொருள்—அவன் எவ்வளவு கொடுத்துன்பயிழைத்தாலும் அத்துன்பத்தை மறுபடி ஆயுதம் திரட்டி சண்டை போடுவதற்கு தகுதியான முகாந்திரமாக ஒரு போதும் கொள்ளாது. அதற்குப் பதிலாக எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு போடப்பட்ட நிபந்தனைகளை மனம் ஒப்பி பொறுத்துக்கொள்ளுகிறதோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு எதிர்ப்பது நியாயமில்லையென்றும், வெளிக்குப் பார்த்தால் தனிமையானதும், புதிதானதுமான கொடுமையாயினும், உண்மையில் வழக்கமாக எப்பொழுதும் நமக்கு ஏற்பட்டது இதுதான் என்றும் இருந்துவிடும்.”

பிரான்ஸ் எதிர்க்க முடியாது.

விஷி ஸர்க்கார் ஆதினத்திலுள்ள பிரான்ஸ் இனி எவ்விதத்திலும் படை திரட்ட முடியாது. அவள் நிரக்கதியாக இருக்கிறாள். விஷி ஆஸாமிகளின் கழுத்தைச்சுற்றியுள்ள சுருக்கை நெருக்கி ஹிட்லர் தனக்கு வேண்டியதை படிப்படியாக பிடுங்க முடியும். ஜிப்ரால்டரையும், பிரெஞ்சு மொரோகோவில் ஒரு பாகத்தை ஸ்பெயினுக்கு வஞ்சம் கொடுப்பதாக யத்தனித்

தாலும், அல்லது முஸோலினியும் ஹிட்லரும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு மொரோகோவின் மீதத் தைதானே எடுத்துக்கொண்டாலும் மார்ஷல் பெதேனும் அவருடைய கூட்டாளிகளும் எதிர்க்கமுடியாது.

ஆபிரிக்காவிலுள்ள டாகார், ஸெனிகால் என்ற இரண்டு பிரதேசங்களும் அவைகளின் விமான வெளிகளுடன் கூட ஹிட்லர் தனக்கு வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அல்லது சேனாபதி டிகால் என்பவரை எதிர்ப்பதின் மூலம் தனக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னாலும், ஹிட்லருடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்து அவனுடைய பிரஸாதத்தை ஸம்பாதிக்க விஷி ஆஸாமிகள் முயன்றாலும் அது வீணாகும்.

அவ்வாறுதான் ஜிபுதியிலும், ஸிரியாவிலும், இண்டோ சைனாவிலும் இருந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் இருக்கிறது. அவைகளின் விஷயமாக கடைசி முடிவு விஷி ஆஸாமிகளிடமிருந்தால் ஹிட்லருடைய வெற்றிக்கு அதிக இடையூறிருக்க இடமில்லை. நிச்சயமாக, தனிகள் சாப்பிடும்போது விடும் துணுக்குகளை இதாலி பங்குக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதைப்பற்றி முஸோலினி ஹிட்லருடன் சண்டையிட முடியாது.

இந்த ஸந்தியில்தான் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. முடிவு விஷி ஆஸாமிகளை மட்டும் பொறுத்ததாகயில்லை. பிரிடனும், பிரிடிக்ஷ் ஸாம்ராஜ்யம் அதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியிருக்கும். அராபி உலகமும் அலகியமாக இல்லை. வெகு சீக்கிரத்தில் அநேகமாய் ஒரு அராபி ஜெஹாத் (மதத்திற்காக யுத்தம்)தைமுஸோலினி எதிர்க்கவேண்டியிருக்கும்.

அராபியரின் சினம்.

அராபியரின் புண்ணிய கேஷத்ரங்கள் இதாலியரால் தாக்கப்பட்ட காரணத்தால் எகிப்து, பாஸ்தீனம், இந்தியா இம்மூன்று தேசங்களிலுள்ள அராபியத் தலைவர்கள் முஸோலினியை சாபமிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஆரம்பித்தது எகிப்தை இதாலி படையெடுக்கச் செய்த பிரயத்தனம். இதாலிய நோக்கிலிருந்து அப்படையெடுப்பு அவ்வளவு திருப்திகரமாகயில்லை.

இதாலிக்கு தோல்வி ஏற்பட்டால், அப்பெரிய ஸென்யூஸி ஜாதியாரும் அவருடைய தலைவர் ஸையது இட்ரிஸ் என்பவரின் தலைமையின்சீழ் இருந்து இதாலிய சேனாபதி கிரேஸியானியுடன் திர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய வெகுநாளைப்பழி யிருக்கிறது. ஏனெனில் அவன்தான் ஸென்யூஸி ஜாதியாரை கொலைசெய்து அவர்களுடைய சொந்த நாடாகிய லிபியாவிலிருந்து விரட்டினவன்.

ஹிட்லரும், ஜப்பானும்.

இண்டோ சைனாவில் ஜப்பானியர் கேட்டவைகளை விஷி ஸர்க்கார் அர்ப்பணம் செய்தது அந்த பிரதேசத்தில் ஒரு முடிவை ஏற்படுத்த வில்லை. உலகத்தையான ஹிட்லர் செய்யும் நாஸி பிரயத்தினத்தில் சேரும்படி ஸ்பெயினை வற்புறுத்தியதுபோல் ஜப்பானையும் ஹிட்லர் சந்தேகமின்றி வற்புறுத்துகிறான்.

அவன் பிரிடனைப் படையெடுத்து வந்து, லண்டனைத் துள்ளிச் சென்று, சுதந்திரத்தின் ரக்ஷைகளை ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்கள் மட்டும் தனியே நிற்கும் படியிருந்தால், அவன் வெற்றியடைய ஸந்தர்ப்பங்களுண்டு. அவன் படையெடுக்க முடியவில்லை. லண்டனை

நொறுக்க முடியவில்லை. ஆகையால் ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்களை அலகியம் செய்யக்கூடிய அளவாகயில்லையோ வென்று ஐயம் கொள்ள அவனுக்கு இடமிருக்கிறது.

பாலர் நிறைந்த அடைக்கலக் கப்பலைத் தோணி வெடியால் தகர்த்தது நியாயமில்லை புகழ்க்கூடியதமல்ல வென்று அமெரிக்கா அப்பிராயமிருக்கிறதென்று அவன் ஊகித்திருக்கலாம். அதனால்தான் பிரிடன்-யுத்தத்தை அவன் ஜயிப்பதற்கு பதிலாக வேரெந் காவது போய் சில காரியங்களை முடித்துக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறான்.

அவனுக்கு பாதகம் நினைப்பவர்களும், உள்ளத்தில் விரோதியாக இருப்பவர்களும் தான் செய்து முடித்த காரியங்கள் எவ்வளவென்று அறியச்செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பான். காலத் தோடி பந்தயம் ஓடுகிறான். காலத்தைத் தோற்கடிக்க நினைக்கிறான்.

ஹிட்லருடன் ராஜி கிடையாது.

ஸம்பாவிதங்களை மதிப்பிடுவதில் நமக்கு ஸாதகமாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பது அவ்வளவு நலமல்ல. நான் ஹிட்லருடைய பலத்தையும் நாஸி-ஜெர்மனியுடைய பலத்தையும் குறைத்து மதித்தவனல்ல. அவர்களுக்கு ஏதாவது சில ஸாதகங்களை காண்பித்து அவர்களை விடக்கு வாங்கி விடலாமென்றாவது, மற்ற வழிகளில் ஸமாதானம் செய்து விடலாமென்றாவது நினைக்கவில்லை. சரியான மையத்தில் அவர்கள் பலமாகத் தடுக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் உலகத்துக்கு நாசத்தை இழைப்பார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் ஸந்தேகப்பட்டதில்லை.

இன்று பிரிடனும் பிரிடஷ் ஸாம் ராஜ்யமும் தற்காப்பிலேயே யிருந்து கொண்டு, நாம் ஹிட்லருடைய தாக்குதல்களை எதிர்த்து விரட்டிக்கொண்டிருந்தால், நாம் யுத்தத்தை ஜயித்து விடுவோம் என்று எண்ணினால் நமக்கு இப்பொழுது இருப்பதைவிட அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் வெற்றிபெறும் உவகாசங்கள் குறைவென்றே மதிப்பிடுவேன்.

ஸண்டன் தினந்தோறும் இடிபட்டி கொண்டிருக்க, இதாலியப் படையெடுப்பைத் தடுக்க எடுத்து முஸ்திபுகள் செய்துகொண்டிருக்க, ஹிட்லரின் வற்புறுத்துதல்களுக்குக் கிணங்கும்படி ஸ்பெயின் தூண்டப்படும் ஸ்திதியில் இருக்க, நம் வான்படை ஜெர்மன் ராணுவ பலத்தின் மர்ம ஸ்தானங்களை பிரதி ராத்திரியும் இடைவிடாது தாக்கிக்கொண்டு, யுத்தத்தின் சேதாரங்களைப் பொருட்படுத்தாது தாக்குதல்களை விருத்தி யாக்கிக்கொண்டே வருகிறது.

நாம் முன்னேறித் தாக்குகிறோம்.

நாம் தற்காப்பை நினைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. நாம் முன்னேறித் தாக்குகிறோம். ஜெர்மனியை நாம் தாக்கி நொறுக்கிக்கொண்டிருக்கையில் ஜெர்மனி உலகத்தையாள நினைப்பது உபயோகப்படாது என்று ஜெர்மன் ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படி செய்து ஹிட்லரின் கொட்டத்தையடக்க தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இப்பெரிய பிரயத்தனத்தில் நமக்கு ஒரு உறுதியான ஸ்கியம் இருக்கிறது. எதிரியின்பேரில் ராணுவ வெற்றியை காட்டிலும் உயரியதான செய்கையைச் செய்வதற்காக, நியாயத்திற்கும், தர்

மத்திற்கும் பலம் உதவியாயிருக்கும் படி செய்ய பிரயத்தனப்படுகிறோம். அப்படிச் செய்தால் மானிடமும் யுத்தம் என்ற நாசத்திலிருந்தும் சாபத்திலிருந்தும் விமோசனமடைந்து நிரந்தரமான அமைதியை அனுபவிக்கும்.

ஹிட்லர் இழைத்திருக்கும் ரணகள நாசத்தில், இந்த ஸ்கியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இடையூறுகயிருந்தவை அடிப்பட்டுப்போயின. அரசுகளும், நடுநிலைகளும், தேசியமும் அவரால் மிதிகப் பட்டன. நாகரீகமின்மை எது வென்றும், காட்டிமிராண்டித்தனம் எது வென்றும் அவன் காட்டி விட்டான். நல்லெண்ணெயும் விசுவாசமும் மேற்கொண்ட கோடிக்கணக்கான மனிதர்கள் இனி கண்மூடித்தனமாக யிருப்பதிலும், நடப்புக்களை நேராகப் பார்ப்பதில் மனமின்மையிலும் நம்பிக்கை வைக்கமாட்டார்கள். பிரிடனிலும், பிரிடஷ் ஸாம்ராஜ்யத்திலும் தற்பொழுதிருக்கும் நநிலைக்கு காரணமாயுள்ள சுதந்திரத்தை நம் ஸாம்ராஜ்யத்தின் கடைசி எல்லைகளுக்கும் அளித்து பூர்ணமான வெற்றி பெறு விட்டால், ஹிட்லர் நம்மை இருக்க விடமாட்டான்.

ரவீந்த்ர நாத் தாகூர் சொன்னதாவது.

அன்று இந்தியன் பெடரல் கோர்ட்டி தலைமை நீதிபதி ஸர். மாரிஸ் கொயர் என்பவர் ஆகஸ்ட்போர்டு கல்லூரியின் சார்பாக “இலக்கிய நிகழ்வு” என்ற பட்டத்தை மகாகவியும் வேதாந்தியுமான ரவீந்த்ரநாத் தாகூர் அவர்களுக்கு அளித்தார். தாகூரின் குணங்களைப் புகழ்ந்து சொல்லும் போது “அவர் ஒரு பிசுரு நடந்த தென்றால் பிரிடஷ் ராஜ்யத்தையே கண்டித்துப்பேசுவார். தம் தேசத்தார்

செய்த பிழைகளையே தையத்துடன் திருத்தியிருக்கிறார்.”

ஸமஸ்கிருதத்தில் பதிலளிக்கையில் தாகூர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “மனக்கவலை மிகுந்து யோக்யதை குறைந்து வரும் இந்நாளில், தேசங்களும் கண்டங்களும் நாசமாகிக்கொண்டிருக்கும் நாளில், காட்டுத்தனமும் மிருகத்தனமான குணங்களும் அவிழ்த்து விடப்பட்டு விஞ்ஞான சாஸ்திர தூல் விசாலத்திருக்கும் நாளில், ஸர்வலோக பாரந்த வ்யத்தைப் பற்றிப்பேசுவது கவிதையாகத் தானிருக்கும். ஆனால்

ஹிம்ஸைக் கொள்கை அப்போதைக்கு பயத்தைத்தரும். ஆயினும் அதற்கு வரம்பு உண்டு. காலத்தின் மஹத்துவத்தில் நின்று அப்பாலே நோக்கும் நமக்கு நாகரீகம் நிரந்தரமாக வளர்ந்து கடைசியான ஸ்கியத்தை அடைய வேண்டுமென்ற சிரத்தை மறுபடியுண்டாக வேணும். நம் பக்தியை வளர்க்க வேணும். ஹிட்லருடைய காட்டுத்தனத்தை யும் அவனையும் அடக்க வேணும். மென்ற அவாவுடன் ஹிட்லரை எதிர்ப்பதில், பிரிடனும், ஸாம்ராஜ்யமும் காலத்துடன் கைகோர்த்து நிற்கிறார்கள்.”

கதம்பம்.

1. “ஸர்வதேசங்களிலும், ஸர்வஜனங்களும் முன்னேறவேண்டியது என்பது பொதுஜனங்களுக்கேற்பட்ட உரிமையாகும். அதுதான் நியாயம், அதுதான் சத்தியம். இம்முன்னேற்றம் நீடித்து நடக்க வேண்டிக்கொள்ளுவோம்.” (மிஸ்டர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்.)
2. “இங்கிலாந்தானது தன் மக்களைப் பலிகொடுக்கத் தயங்குமென்று நினைத்தது பெரிய முட்டாள்தனம்.” (ஹிட்லர், சென்ற யுத்தத்துக்குப்பின்.)
3. “விமான எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டபிறகு முன்னேவிட இப்பொழுது பிரிடனானது அதிகக்கோபத்தோடும், ஒற்றுமையோடும் எதிர்க்கிறது.” (மிஸ்டர் ஜெ. பி. பிரீஸ்டிலி.)
4. “இந்தியாவிலிருந்து பிரிடஷ்காரர்கள் விலகின பிறகு ஒரு மாதத்துக்குள் எங்கள் யுத்தக்கப்பல்கள் மதராஸுக்குவந்து, நம்முடைய இந்தியச் சகோதரர்களின் உள்நாட்டுக் கலகங்களையடக்கி, ஜப்பானின் உதவியைக்கொண்டு, புது அரசியலை அமைக்கப் போதியகாலம் கொடுக்கப்படும்.” (மிஸ்டர் எம். கரம்சந்துக்கு ஜப்பானிய ரணபர் ஒருவர் எழுதிய நிருபத்திலிருந்து—நவம்பர் 11ல்.)
5. “நாஸி தத்துவமானது ஐரோப்பிய நாகரீகத்துக்கு நேர்விரோதமானது. இந்த அநாகரீகத்தைத் தொலைக்கவே நாம் இப்பொழுது போராடுகிறோம்.” (மிஸ்டர் எல். எஸ். ஏமரி—நவம்பர் 13ல்.)
6. “ஒரு ஜெர்மன் சைன்யம் அகம்பாவத்தோடு வந்தது. அதைக்கண்ட சில வாலிப பிரிடஷ் விமானிகள் குண்டுகளைப்போட்டுத் தடுத்தது சைன்யத்தின் கர்வத்தையடக்கினார்கள். நான் அதைப்பார்த்தேன்.” (மிஸ்டர் ஜோஸப் கென்னடி-பாஸ்டன், நவம்பர் 8ல்.)

7. “இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் தரவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் பிரிடனைக் கேட்கிறது. பிரிடனை தோற்றுவிட்டால் சுதந்திரம் கொடுப்பது யார்?” (ஸர். எ. எச். கஸ்நாவி—டில்லி, நவம்பர் 15உ).

8. “ஜெர்மனியை நசுக்கினால்தான் அதற்குப் புத்திவரும். அதற்கு ஒரேவழி தான் உண்டு. அதாவது, ஜெர்மனியைப் படையெடுத்துத் தலைநகரைப் பிடித்து, அந்த நகரவாசிகளுக்கு உண்மை நடப்புப் புரியும்படி செய்யவேண்டும். சென்ற யுத்தத்தில் இவ்விதம் அவர்களுக்குப் புத்தி புகட்டாததால்தான் மறுயுத்தம் ஏற்பட்டது.” (ஸர். ஆர்தர் ஹோப்—கடலூர், நவம்பர் 16உ).

9. “இந்த யுத்தத்தின் நோக்கங்களெல்லாம் ஆழ்ந்த நோக்கங்களாகும். இது அரைகுறை யுத்தம் அல்ல. இது சைன்யங்களையும், பொது ஜனங்களையும் பாதிக்கும் முழு யுத்தமாயிருப்பதோடு, இதன் அடிப்படையாய் நிற்கும் ஜெர்மன் நோக்கங்களும், பிரிடிஷ் நோக்கங்களும் பரஸ்பர விரோதமாய் ஒன்றுக்கு ஒன்று சமரசப்படுத்தமுடியாதவை. ஆகையால், இந்த யுத்தம் முடிவதற்குமுன் சமாதானமென்பது கிடையாது.” (மிஸ்டர் எல். எஸ். ஏமரி—நவம்பர் 13உ).

10. “முயூனிக் ஒப்பந்தப்படி யுத்தத்தை ஒரு வருஷ காலம் ஒதுக்கிப்போட்டதில் இருந்து, பிரிடன் வேண்டிய தளவாடங்களைத் தயாரித்துவிட்டது. இவ்விதம் பிரிடனுக்குப் பலம் அதிகப்பட்டுவிட்டதற்கு மற்றவரைக்காட்டிலும் ஹிட்லர் வருந்துகிறார். நல்ல சமயத்தில் அதாவது, பிரிடன் தயாராயில்லாத சமயத்தில் தான் படையெடுக்கவில்லையென்று ஹிட்லர் நினைக்கிறார். முயூனிக் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபோதும், ஹிட்லர் முழுமனதுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ள வில்லையென்றுதான் எனக்கும் தோன்றுகிறது.” (ஸர். நெவில் ஹெண்டர்ஸன்—நவம்பர் 18உ)

அனுபந்தம் III.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

5—11—40 to 11—11—40.

ஹிட்லரும்-விமான எதிர்ப்பும்.

நவம்பர் 8-ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமையன்று ஹிட்லர் பிரஸங்கம் எதிர்பார்க்கப் பட்டது. ஆனால் சொன்னபடி ஹிட்லரின் பேச்சு அன்றிரவு ஒலிபரப்பப் படவில்லை. கீழ்தேசங்களுக்கு ஒலிபரப்பிய செய்திகளில் அன்று இரவு முயூனிக் பிரிடிஷ் விமானங்களால் ஏற்பட்ட சேதம் வெகு சிறிதென்றும், அவைகளால் முயூனிக் நடுத்த கொண்டாட்டத்துக்கு இடையூறு ஒன்றுமில்லையென்றும் சொல்லப்பட்டது. கொண்டாட்ட சமயத்தில் ஹிட்லர் பேசியுமிருந்ததும் ஸ்தலங்கள் கரகோஷம் செய்த மாதிரியும் சற்று வர்ணிக்கப்பட்டது.

சாராய-கிட்டங்கி ஸபையில் நாளிகள் கூடி, தங்கள் வருஷாந்தரக் கொண் டாட்டத்தைக் கொண்டாடியபோது அதற்கருகாமையிலுள்ள ரயில்வே ஸ்டேஷனை பிரிடிஷ்-விமானங்கள் தகர்த்துக்கொண்டிருந்தன. அதனால் நாளிகளுக்கேற் பட்ட கஷ்டம் என்னவென்று தெரியாது. ஆனால், அப்பொழுது ஹிட்லர் பேசும் சமயம் வந்துவிட்டது. அந்தப் பேச்சு எந்தக்காரணத்தினாலோ தடைபட்டு மறுநாள் காலைத்தான் வெளிவந்தது. ஜெர்மன் ரேடியோக்கள் மூன்றாவது நிறுத்தப்படுவதால் ஹிட்லருடைய பேச்சு அன்று இரவே வெளிவரவில்லையென்று முகாந்திரம் ஜெர்மானியர்களுக்கு டியூட்லி லாண்ட் ஸென்டர் அன்று மாலை 6 மணிக்குத் தெரிவித்தது. உண்மையில் ஜெர்மன் நிலயங்கள் மாலை 9-15 க்குத் தான் மூடப்படுகின்றன. ஹிட்லர் பிரஸங்கமோ மாலை 6-20 க்கு. இதாலி ரேடியோ ஹிட்லர் 6-20க்குப் பேசுவாரென்று சொல்லிற்று; ஆனால் அந்த ஒலிபரப்பு முடிவதற்குள், ஹிட்லர் பிரஸங்கத்தின் ஒலிபரப்பு ரத்தாய்விட்டதாக அறிவித்தது.

பொய் பிரசாரத்தில்கூட பிரிடிஷ் முற்றுகையால் எதிரிகளுக்குக் கஷ்ட மாய்விட்டது.

செய்திகளும் பொய், மரியாதையும் கேட்டுவிட்டது.

ஜெர்மனியிலிருந்து இதாலியும் பொய் சொல்லக் கற்றுவிட்டது. லிவர்பூல் என்ற சண்டைக்கப்பல் நஷ்டமானதை பிரிடன் முடிவில் ஒப்புக்கொண்டிவிட்ட தென்றும்; அதிலிருந்த 52 மாலுமிகள் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லுவதிலிருந்து கப்பல் நஷ்டமானது ருஜுவாய்விட்டதென்றும் இதாலி ஒரு ஒலிபரப்பில் ஒங்கி யடிக்கிறது.

அக்டோபர் 17ல் லிவர்பூல் யுத்தக்-கப்பல் ஆகாய-டார்பீடோவால் எதிர்க்கப் பட்டது. அதிலிருந்த 700-பேர்களில் 52 அதாவது 100-க்கு 7.2 பேர்கள்தான் சேதம். இந்தக் குறைவான சேதத்திலிருந்து, ஸ்வல்ப் பழுதோடு கப்பல் பத்திரமாய்த் தப்பிவிட்டதாகத்தான் ஊகிக்கவேண்டும். மேலும், வியத்தமாக, கப்பல் பத்திரமாய் துறைமுகத்தைச் சேர்ந்ததாகவும் பிரிடிஷ் அறிக்கை வெளியாயிருக்கிறது.

பிரிடிஷ்-வியாபாரக் கப்பல்கள்.

விமானப்போரில் ஜயம்பெருமல் போனதால் ஜெர்மானியிப்பொழுது பிரிடிஷ் கப்பல்களை நீர்மூழ்கினாலும், வெடி-விமானங்களாலும் எதிர்க்கப் பார்க்கிறார்கள். ஜெர்மன் கப்பல்-படை-சேனாபதி ரீடரும், விமானப் படைத் தலைவர் கோயரிங்கும் சேதப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் கோயபல்ஸ் பிரசாரப் புரூகு அதிகமாயிருக்கிறது. 7,162,000 டன் நிறையுள்ள பிரிடிஷ் கப்பல்களை உடைத்துவிட்டதாகவும் இந்தக் கணக்கில், கடல் வெடிகளாலும், கடற்-கரை பீடிங்களாலும் சுடப்பட்ட கப்பல்களையும், பழுதப்பட்டு, பிறகு மூழ்கி யிருக்கக்கூடிய கப்பல்களையும் சேர்க்கப்படவில்லையென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

நார்வே யுத்தத்தில் பல கப்பல்களை உடைத்துவிட்டதாக ஜெர்மானியர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். அதே கப்பல்களை பிறகு இதாலியர்களும் தாங்கள் அமிழ்த்தியதாக சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

பிரிட்டிஷ், நேய, நடுநிலைக் கப்பல்களுக்கு ஏற்பட்ட மொத்த நஷ்டம், 3,421,331 டன்கள். இது ஜெர்மானியர்கள் கொடுக்கும் கணக்கில் பாதிதான். இதே சமயத்தில் 1,541,000 எதிரிக் கப்பல்களை பிரிடன் பிடித்தோ, அமிழ்த்தியோ நஷ்டப்படுத்தி யிருக்கிறது. மற்ற எதிரிக் கப்பல்கள் துறைமுகங்களில் பதுங்கிக் கிடக்கின்றன. பிரிடன் நடு-நிலைக் கப்பல்களை சேதம் செய்வது கிடையாது. பிரிடனில் புதுக் கப்பல்கள் கட்டப்பட்டுவருகின்றன. மேலும், நார்வே, ஹாலாண்டு, பெல்ஜியம், கிரீஸ் கப்பல்கள் இப்பொழுது பிரிடனுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. யுத்தத்துக்குமுன் இந்த தேசங்களுக்கு 5,000,000 டன் நிறையுள்ள கப்பல்களுண்டு. இதோடு 480,354 டன் கப்பல்கள், அதாவது பிரான்ஸுக்குச் சொந்தமான கப்பல்களில் நாலில் ஒருபங்கு ஜென்ரல் டிகாலைச் சேர்ந்துவிட்டன. டச் ஈஸ்ட் இண்டஸ்த் தன்னுடைய சொந்த கப்பல்கள் 49-யும், தான் பிடித்து வைத்திருக்கும் ஜெர்மன் கப்பல்கள் 16-யும், டேனிஷ் கப்பல்கள் 2-யும் பிரிடனுக்குக் கொடுத்துவிட்டது. யுனைட் ஸ்டேட்ஸ் பிரிடனுக்காக 112 வியாபாரக் கப்பல்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. கப்பல்-படைப்பைச் சேர்ந்த 64 கப்பல்களை விற்கவும் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இக் காரணங்களால் யுத்தாரம்பத்திலிருந்ததைவிட பிரிடனுக்கு வியாபாரக்கப்பல்கள் இப்பொழுது அதிகம்.

நவம்பர் 9ல், துணைக்கப்பலோடு சென்ற சில பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் நஷ்டமாயின. 37,000 டன் கொண்ட 9 கப்பல்கள் நஷ்டமானதாக ஜெர்மனி ஒலி பரப்பிற்று. ஹா—ஹா—பிரபு ஒலிபரப்பில் £6,000 டன் கொண்ட கப்பல் கூட்டம் ஒன்று அடியோடு அட்லாண்டிக்ஸ் மூழ்கி விட்டதாக ஒரே அடியாய்ப் புளுகிவிட்டார்.

இந்தப் பொய்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமே கிடையாது. நடப்பின் உண்மையை மார்ஷல் ஸர் பிலிப் ஜெனபர்ட் பின்வருமாறு நவம்பர் 7-ம் தேதியன்று அறிவித்திருக்கிறார்:—

“துணைக்கப்பல் போகத் தவறிவிட்டது, ஜெர்மானியர் எதிர்த்து அமிழ்த்தியது ஒரு சிறு கப்பல்தான். அமிழ்த்திய ஜெர்மன் விமானங்களை பிரிட்டிஷ் விமானங்களும், கப்பல்களும் உடனே வந்து சேதப்படுத்தின.”

இதற்கு முதல்நாள் செய்த ஒலிபரப்பில் தெம்ஸ்-கரையில் பிரிட்டிஷ் கப்பல்களை பாய்ச்சல்-வெடிஞ்சுண்டு-விமானங்களைக்கொண்டு அதிகமாகச் சேதப்படுத்தி விட்டதாக ஜெர்மனி மற்றொரு பொய்யை ஒலிபரப்பிற்று. உண்மையில் அன்று-அதாவது-நவம்பர் 8ல், அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டது ஜெர்மனிக்கே. அன்று 14 ஜெர்மன் பாய்ச்சல்-விமானங்களை பிரிட்டிஷ் விமானங்கள் நஷ்டப்படுத்திவிட்டன. மற்ற இரண்டு ஜங்கர் விமானங்களை வின்செஸ்டர் என்ற பிரிட்டிஷ் கப்பல் உடைத்து

விட்டது. மணல்-சுமை (Ballast) ஏற்றிய கப்பல் ஒன்றுதான் பிரிடனுக்கு நஷ்டம். மற்றொரு பிரிட்டிஷ் கப்பல் பழுதுபட்டு, ஆனால், பத்திரமாய்த் துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தது.

பொய் இரண்டு, பித்தலாட்டம் ஒன்று.

நவம்பர் 10-ம் தேதி அராபி பாஷையில் செய்த ஒரு ஒலிபரப்பில் இதாலி இரண்டு பொய்களைச் சொல்லி, ஒரு உண்மையை மறைக்கப்பார்த்தது. பொய் களாவன:—ஒன்று: பக்ரீனிலுள்ள பிரிட்டிஷ் எண்ணெய்-டாங்குகளை இதாலியர்கள் தகர்த்தார்கள் (2) நைஜீரியாவில் கலகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பக்ரீனில் யுனைட் ஸ்டேட்ஸுக்குச் சொந்தமான எண்ணெய் டாங்குகளிருக்கின்றனவே ஒழிய பிரிடனுக்குச் சொந்தமான டாங்குகள் கிடையாது. நைஜீரியாவிலும் கலகம் கிடையாது. ரம்ஸான் பண்டிகைக் காலத்தில் இதாலியர்கள் முஸ்லிம்கள் மேல் குண்டிபோட்ட சமாசாரம் மறைக்கப்படுகிறது. இதற்காக, ‘முஸ்லிம்களை பிரிடன் கொடுமையோடு நடத்துவதாக’ பொய் சொல்லுகிறது.

எகிப்துக்கு வேண்டிய உணவு.

நவம்பர் 6-ம் தேதி ஒலிபரப்பில் எகிப்தில் உணவுப்பொருள்கள் குறைந்து விட்டதாகவும், வரப்போகும் மாரிகாலத்தில் ஜனங்கள் அதிகக் கஷ்டப்படப் போகிறார்களென்றும் ஜெர்மனி சொல்லிற்று. உண்மையில் எகிப்துக்குவேண்டிய போகிறார்களென்றும் ஜெர்மனி சொல்லிற்று. உண்மையில் எகிப்துக்குவேண்டிய உணவு எகிப்திலேயே விளைகிறது. மேலும் ஜெர்மானியர் சொல்லுகிறபடி, இதாலி போட்டிருக்கும் முற்றுகையால் எகிப்துக்குப் போக்குவரவு தடைப்பட்டிருந்தால் விளைந்த உணவெல்லாம் நாட்டுக்குள்ளேயே தங்கியிருக்கவேண்டும். ஆகையால் பஞ்சத்துக்கிடமில்லை. எகிப்தில் பஞ்சம் வந்துவிட்டதாகச் சொல்லுவதும் பொய். போக்குவரவு தடைப்பட்டதாகச் சொல்லுவதும் பொய்.

அனுபந்தம் IV.

யுத்தகால சேவைக்காக, ஸெயின்ட் ஜான்ஸ் சங்கமும், ரெட் கிரூஸ் சங்கமும், ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைக்கும் விவரம்.

ருன்னுரை.—பொருளாதாரக் குறியீடுகள்.—யுத்தம் ஆரம்பித்த ஒரு வருஷம் முடிந்தது. யுத்தகால சேவைக்காக, ஸெயின்ட் ஜான்ஸ் சங்கமும், ரெட் கிரூஸ் சங்கமும், சேர்ந்து உழைக்க இணங்கி ‘யுத்த சேவையின் கூட்டமைப்பு’ ஜாயின்ட் வார் ஆர்கனைஸேஷன், என்னும் பெயருடன் தங்களின் சொற்ப ஆதாரங்களைக் கொண்டு பிரமிக்கத்தக்க விதமான அநேக அரிய சேவைகளைச் செய்துள்ளார்.

ஆரம்பத்தில், சென்னை இராஜதானியில் நடத்தியிருக்கும் வேலைகளைக் குறிப்பிட்டு, பின்பு ஐரோப்பா தேசத்திலும், யுத்தத்தில் கலந்திருக்கும் மற்ற நாடுகளிலுமுள்ள தேசிய ரெட் கிரூஸ் சங்கத்தார் உழைக்கும் விவரங்களும், அசை ராஜ்யங்களும், ஜெர்மானியரும்கூட, தம் தம் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடத்தி வரும் 'ஜெனிவா இன்டர்நேஷனல் ரெட் கிரூஸ் சொஸைடி' என்னும் சங்கத்தின் வேலைகளையும், மேற்படியார், சிறைப்பட்டவர்களுக்கும், காயப்பட்டவர்களுக்கும், வியாதியஸ்தர்களுக்கும் உதவி செய்யும்படி நிகழ்த்தும் சகல ஆலோசனைகளையும் விவரிப்போம்.

சென்னையில் சேவை.—யுத்தம் ஆரம்பித்ததும், யுத்தகாலத்தில் ஒத்துழைக்க, முன் தீர்மானித்திருந்தபடியே 'ஸெயின்ட் ஜான்ஸ் ஆம்புலன்ஸின்' தென் இந்தியத் தொகுதியாரும், 'இந்தியன் ரெட் கிரூஸ்' சென்னை பிரிவாரும், ஒன்று பட்டு, பெருமை வாய்ந்த கவர்னர் ஆதரவிலும் சர்ஜன் ஜெனரலின் தலைமையிலும், தம்மை 'யுத்த சேவையின் கூட்டமைப்பு'—ஜாயின்ட் வார் ஆர்கனைஸேஷன்— என்றழைத்து வேலைகளை ஆரம்பித்தனர். செய்யப்படவேண்டிய பணிகளை இரு சங்கத்தினரும் பகிர்ந்து கொண்டனர். ஸெயின்ட் ஜான்ஸ் ஆம்புலன்ஸ் சங்கத்தாரின் அங்கபாலிகைகள் பகுதியாரின்—நர்ஸிங் டிவிஷன்—காரியாலயத்தை, சென்னை, எக்மோர் ரெட் கிரூஸ் கட்டடங்களிலேயே, அமைத்தார்கள். வாலிபரை தட்சணப்பிரிகாரம் செய்யும்படி பழக்குவதும், குடும்ப சிசிச்சை படித்துக்கொடுப்பதும், நம் நாட்டிலும், இதர தேசங்களிலும் அனுப்ப போர்க்களத்து வைத்திய சாலைகள்—ஆம்புலன்ஸ் யூனிட்ஸ்—தயாரிப்பதும் அங்கபாலிகைகளைப் பழக்கி வைப்பதும், ஸெயின்ட் ஜான்ஸ் சங்கத்தார் பொறுப்பாகவும், சென்னையில், தட்சணப்பிரிகார விடுதிகளின்—பஸ்ட் எய்டி போஸ்ட்ஸ்—நடப்புக்கும், போர்முனைக்கு, துருப்புக்களின் சவுக்கியத்திற்காக அனுப்பவேண்டிய பொருள்களைச் சேகரிக்கவும், அவைகளைப் பல இடங்களுக்கு அனுப்பவும், ஒழுங்கு செய்ய, ஓர் நிலயம்,—ஸப்ளைஸ் டிபோ—ஸ்தாபிப்பதும், சென்னை ரெட் கிரூஸ் சங்கத்தினருடைய பொறுப்பாகவும் எடுத்துக்கொண்டனர்.

சென்னையில் இந்தக் கூட்டுறவு களைச்சங்கம், எவ்விஷயத்திலும், டில்லியில் இருக்கும் தலைச்சங்கக் கமிட்டியாருடன் கலந்து கொள்கிறது. மேற்படி தாய் கமிட்டியார் மத்திய கவர்ன்மெண்டாருடனும் சைன்னிய கவுன்சிலரோடும் ஒப்புர உழைப்பதால், எந்தெந்த இடங்களுக்கு, ஆஸ்பத்திரிக்குறிய பொருள்கள் அவசியமென்றும், போர்புரியும் சேனைகளுக்கு ரெட் கிரூஸ் சங்கத்தின் நிதிகளிலிருந்தல் லாமல், பலவிதமாய் கொடுக்கப்படும், உஷணம் தரும் உடுப்புக்களை, அனுப்புவது எவ்வாறென்றும் நன்கு அறிந்தள்ளார். மேற்படி சாதனங்களுக்கு வேண்டிய கம்பளிதூல், முதலியவைகளை, லகுவான விலைகளில் வாங்கவும், ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். முற்றுப்பெற்ற சகல சாமான்களையும் அனுப்ப சில துறைமுகப் பட்டணங்களைத் தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார். போர்முனை ஆஸ்பத்திரிகளுக்காகச் செய்யும் சாமான்களுக்காக, அவர்கள் சென்னை மாகாணத்திற்கு முன்பணமாய் ரூ. 6,000 கட்டியிருக்கிறார்கள். இத்துடன் மதராஸ் சங்கம் ரூ. 1,000 சேர்த்துக் கொண்டது.

யுத்த சேவைக்காக செலுத்தப்படும் சகல தொகைகளையும் ஒன்றாய்த் திரட்டிச் செலவழிப்பதுவே உத்தமம் என்று கண்டு, இவ்வருஷத் துவக்கத்திலேயே—1940—இவ்வமைப்பை "பெருமை வாய்ந்த கவர்னரின் யுத்த நன் கொடைக் கூட்டுறவுக் கமிட்டி" என்பதுடன் பொருத்திவிட்டனர். மீண்டும், தம் வேலைகளைக் கைவிடாது, பொருள் உதவியைக்கொண்டு, கீழ்க்கண்ட மூன்று தலைப்பில் செலவுகள் செய்தனர்.

1. ரெட் கிரூஸ் பிரத்தியேகமாய்ச் செய்யும் சகாயமாக, வியாதியஸ்தர், குண்டுபட்டவர்களுக்காக, ஆஸ்பத்திரியில் உபயோகிக்கப்படும் சாதனங்களுக்காக
2. இராஜாங்கக் கப்பற்படை, இராஜாங்க இந்தியக் கப்பற்படை, விமானப் படை, முதலியவைகளில் சேர்ந்த, இந்தியரும் ஆங்கிலேயருமான போர் வீரர்களுக்குச் சகாயம் அளித்தல்.
3. நன்கொடையாளரால் குறிப்பிக்கப்பட்ட பல விஷயங்களுக்காக செய்யும் செலவுகள்.

இவ்வொழுங்கு மிகவும் திருப்திகரமாய் நடைபெற்று வந்தது. ஜூலை மாதத்தில் இந்த இயக்கமும், கவர்னரின் பெருந்தேதார் இயக்கமான 'யுத்த நிதி யுடன்' சேர்க்கப்பட்டது. என்றாலும் யுத்த நன்கொடைக் கூட்டுறவுக் கமிட்டி யார், குறிப்பிட்டு அனுப்பப்படும் தொகைகளையும், ரெட் கிரூஸுக்கென்று நேரே அனுப்பப்படும் தொகைகளையும் கொண்டு தம் வேலைகளை நடத்தியே வருகின்றனர். ஆகஸ்டுமாதம் உள்ள செலவு விவரம் பின்வருமாறு:—

1. முன் குறிப்பிட்ட சாதனங்கள் சேர்க்கும் யுத்த நிலயத்தின் கூடாக—வார் ஸப்லைஸ் டெபோ	...	 35,942
2. பிளாண்டர்ஸ், வடபிரான்ஸ், இவ்விடங்களிலிருந்து ஏற்பட்ட மகாநஷ்ட நிவர்த்திக்காக பிரிடிஷ் ரெட் கிரூஸ் சங்கத்தின் கனுப்பியது	...	... 1,00,000
3. அடைக்கலம் புகுந்த அந்நியரின் பராமரிப்புக்காக பிரிடிஷ் ரெட் கிரூஸ் சங்கத்திற்குனுப்பியது	...	... 60,000
4. டி. டாக். எச். என்னும் சங்கத்தார்க்கு	...	... 2,000
5. ஜார்ஜ் மன்னர் பேராலுள்ள கப்பலோட்டிகள் நிதிக்காக	...	... 1,30,000
6. ஊர் ஊராய் போகக்கூடிய போர்க்களத்து வைத்திய சாலைகள்—10-ன் விலை	...	... 34,586
7. இந்தியக் கப்பற் படையாளர்க்கு	...	... 2,000
மொத்தம் ரூ.		... 3,64,528

ஆகாயப்படை எதிர்ப்பினால், லண்டனில் ஏற்பட்ட கஷ்டநிவர்த்திக்காக லண்டன் நகரத்தலைவர் ஏற்படுத்திய நிதிக்காக ரூ. 50,000 ஸெப்டம்பர் மாதத்

தில் அனுப்பியிருக்கிறது. மேலும், இதே காரணத்திற்கென்று, பிரத்தியேக மாய்க் கொடுக்கப்பட்ட ரூ. 13,300-க்குச் சமமான 1,000 பவுன்களும் அனுப்பப் பட்டது.

ரெட் கிரூஸ் சங்கத்தாருக்கு அனுப்பப்படும் நன்கொடைகளை, வியாதியஸ்த ருக்கும், குண்டுபட்டவர்களுக்கும், அடைக்கலம் புருந்தாருக்குமேயல்லாது, சுகதேகங்களுக்கான வீரருக்குச் செலவு செய்யப்படுவதில்லை. இதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, செலவுகளின் அறிக்கையானது, யுத்த நன்கொடைக் கூட்டுற வுக் கமிட்டியாருடையதாகும். ரெட் கிரூஸ் சங்கத்தினரது மட்டும் அல்ல. அடுத்த அத்தியாயத்தில், மதராஸ் இராஜதானிவாசிகள் செய்யும், சேவையும், பொருள்செலவு விவரமும் பிரத்தியேகமாய்த் தெரிவிக்கப்படும்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XX.

1940—

மணி.

நவம்பர்	23, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை	6.30
	24, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	ராசியமங்கலம் ...	காலை	9.45
		திருவப்பூர் ...	மாலை	5.30
		புதுக்கோட்டை டவுன் முஸ்லீம் சங்கம்.	„	5.00
	25, திங்கட்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ...	காலை	10.25
		ராணி பெண்பாடசாலை ...	„	10.25
		வேந்தம்பட்டி ...	மாலை	5.30
	26, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ...	காலை	10.25
		வேங்கடக்குளம் ...	மாலை	5.30
		கீழாநிலை ...	„	5.30
		ராயவரம் ...	„	5.30
	27, புதன்கிழமை ...	திருமயம் ...	„	5.30
	28, வியாழக்கிழமை ...	நச்சாந்துபட்டி ...	„	5.30
		ராமச்சந்திரபுரம் ...	„	5.30
	29, வெள்ளிக்கிழமை...	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ...	காலை	10.00

பிரஸங்கம் XXI.

டிசம்பர்	30, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை	6.30
	1, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	வயலோகம் ...	காலை	9.45
	2, திங்கட்கிழமை ...	ஆதனக்கோட்டை ...	மாலை	5.30
	3, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ...	காலை	10.25
		ராணி பெண்பாடசாலை ...	„	10.25
		கீரனூர் ...	மாலை	5.30
		ஒடையாளிப்பட்டி ...	„	5.30
		வேகுபட்டி ...	„	5.30
	4, புதன்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ...	காலை	10.25
		வியாபாரிகள் சங்கம் ...	„	6.30
		புதுக்கோட்டை, (சாந்தார்தோவில் அம்மன் சன்னதி.)	„	6.30
		எம்பல் ...	„	5.30
		குழிபிரை ...	„	5.30
	5, வியாழக்கிழமை.	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ...	காலை	10.00
		புதுக்கோட்டை டவுன் உபாத்தியாயர்கள் சங்கம்.	மாலை	3.30
		மிதுலைப்பட்டி ...	„	5.30

1940-ம்வா
 டிஸம்பர் 6, 7, 8 தேதிகளில்
 புதுக்கோட்டை டவுனில்
 ஸ்டேட் யுத்த நிதிக்காக
 நடைபெறும் உற்சவத்தை
 அவசியம் வந்து பாருங்கள்.

போஷகர் :—மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ மன்னர் அவர்கள்.

தீபங்களின் காக்கி

விளையாட்டுகள்

பாட்டுகள்

மாந்தரீக வித்தை

பக்கக் காக்கிகள்

கிரிக்கட்

டிக்கெட்டுகள் சொல்ப விலைக்கு யுத்த நிதிக்காக
 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியாரிட
 மிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
 (ந-தர்பரவர்கள் ஆதரவின் கீழ்)

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

NOVEMBER 30, 1940

[No. 21

LECTURE XXI.

NAVAL WARFARE II.

THREE weeks ago, we discussed some of the functions of a fleet—in an elementary and superficial way, I fear, but usefully in so far as the talk led up to the more diverse topics of tonight's subject.

We saw that while fleets naturally vary in size with the financial power and spatial requirements of the countries whose flags they fly, each navy is made up of various classes of vessels each with different functions, whether acting alone, or as a member of a larger unit such as a squadron or a fleet. Now in land warfare, a general or a field-marshal who is responsible for the dispositions of the heterogeneous units under his command, has them, roughly speaking, within his reach. He or his staff officers can motor or ride or fly to any part of the battle-field, note all the factors in the situation, and give orders accordingly to his tanks, or his infantry, or his guns, or his cavalry, by word of command, by telephone, or by written message. With fleets at sea, it is a different story. The ship or ships you want to get orders to may be anything from a few hundred yards to a few thousand miles away; they may be, or may have to be, engaged in operations which you can neither see nor mentally construct, with every kind of circumstance changing swiftly and unaccountably; and the only communication you have with

them (unless you are close enough to pick up flag signals) is wireless. When, again, such a set of circumstances may repeat itself simultaneously in the Atlantic, the Mediterranean, the Arctic, and the Bay of Bengal it is obvious that some sort of central and final authority must be available to co-ordinate action, to reduce a squadron here or reinforce a fleet there; and equally obvious that that action must be simple and stereotyped enough to be communicable by the local commanders to the various and widespread units under their charge. These are the reasons why (a) a Naval commander-in-chief is absolute in his fleet only when given a free hand by the Admiralty for a specific cruise, or battle, and (b) naval tactics themselves are very limited compared with the great variations found in land warfare, and the much greater variation in aerial warfare.

MACHINERY OF COMMAND.

Let us examine the first of these propositions. The supreme command of the navies of BRITAIN is vested in the Board of Admiralty in LONDON. This Board consists of three groups, the Naval members who are serving officers of high rank, the political or Parliamentary members, and the Civil Service member. This last is important because he is the only permanent member; all the secretarial work, all the permanent records of administration and accounts, are borne by his office, whatever the changes in the Parliamentary and Naval composition of the Board may be. He is known as the Permanent Secretary of the Admiralty, and there we leave him. Next we take the Parliamentary members, the First Lord, the Parliamentary and Financial Secretary, and the Civil Lord. Of these the first is far the most important, in fact he is the most important member of the whole Board, for he is always a Cabinet Minister, and is responsible to the Prime Minister and the nation for the decisions made by the Government of the day with regard to the general strategy and use of the Royal Navy as a whole.

The Sea-Lords.

The Naval members, however, for purposes of this paper are the most interesting. They are seven, and consist of five Sea-Lords (the First Sea-Lord must not be confused with the First Lord) and with a Deputy-Chief of Naval Staff and an Assistant Chief of Naval Staff. The First Sea-Lord himself is Chief of Naval Staff, the principal technical adviser on construction, functions and tactics of the Navy. The Second Sea-Lord is in charge

of all questions of personnel. The Third Sea-Lord is Controller of the Navy, i. e., is responsible for provisions, armaments and equipment throughout. The Fourth Sea-Lord is Chief of Supplies and Transport; while the Fifth Sea-Lord is Chief of the Naval Air Services. There are many subdivisions of each of the principal branches, but I have not time to go into them here. I will only add a note on how the Admiralty as I have described it, actually control the several fleets which go to make up the Royal Navy, 625 vessels in September 1939—but how many more there are now still remains a secret. If you'd like a few more figures to convey the extent of their responsibility here are some.

SOME OF THE

PROBLEMS.

The Navy's total tonnage was then 2½ million tons; just on 900 guns of 6 inch or greater calibre—and thousands of smaller arms and a personnel of more than one and a half lakhs of men. All these the Admiralty control. They dispose them about the world, divide them into fleets under Commanders-in-chief; and they provide them with/bases from which to operate, for remember that a ship carrying six hundred men cannot remain at sea for ever, since food and fuel and ammunition do not merely drop from heaven. These bases, by the bye, are different from Home ports. The three main Home ports are CHATHAM on the Thames estuary, PLYMOUTH and PORTSMOUTH on the South Coast, and the man-power of ships in commission are drawn from these ports. Naval bases are different. They exist to provide facilities for repairs, and supplies of fuel and stores—for as I said in my last lecture, it would be absurd for a ship in CHINA or SOUTH AFRICA to have to sail Home every time she wanted replenishing. Do not get the idea however that these bases use these fleets to protect themselves; the fleets are wanted at sea, and so bases have to have their own protection—booms and submarine nets, and mine fields and searchlights and A. A. batteries and great batteries of heavy guns—and these too are the province of the Admiralty.

INDIVIDUAL

COMMANDS.

We turn now from the Admiralty command from LONDON to the man in command at sea, but, for the sake of brevity, only from the wartime aspect. While the Admiralty has told off certain ships, singly or in groups for the multifarious duties in the defence of the country's trade, or blockade, or escort or whatever it be, let us suppose that there is an enemy fleet to be brought to action, a naval battle to be fought.

The fleet or the squadron employed will have a Commander-in-chief, and upon him will the sole responsibility of success or failure rest once he has been allotted his task. In the same way, the commander of every vessel is similarly responsible to his C-in-C, even in peace-time. If, for instance, a vessel touches ground or another ship by accident, however grievous or however slight the result, there is always a naval court-martial. Expert evidence is called, experts gave their verdict, and a commander can be exonerated, or censured, or dismissed his ship or even the service, without regard for the length or merit of his previous service. The naval standard of responsibility being so extraordinarily high, the C-in-C must take both the utmost care in the disposal of his ships for the strategy he has decided on, and therefore with the transmission of orders from the flagship to the rest of the fleet or squadron.

ACTION.

A naval action is like a game of chess; each Admiral tries to force a win—a stalemate is no good to him—and they have to manoeuvre according to each other's moves, trying to discount them and get themselves into such formations as to threaten the greatest number of the enemy with the least risk to himself. Moreover,—unlike chess when one is given time to deliberate—decisions have to be made very rapidly, and right ones too, for a wrong decision is terribly punished in a sea battle. The Admiral, mark you, is in a ship, and fighting himself with the rest of his command, unlike an Army commander, who is generally many miles away from the actual scene of the fighting.

A fleet is, as we have seen, made up of many types of ship, of varying uses, gun-power and speeds. In the plotting-room of the flagship is a great 'picture' of the battle, whereon are displayed the courses and speeds of all ships of the fleet and of as many of the enemy fleet as possible. Every order is issued by the Admiral himself, and every report from every ship comes immediately to him. Thereafter, trained officers make the corresponding moves on the 'plot' as it is called. Meanwhile over hundreds of square miles of ocean, the officers and men in each ship know no more of what is happening than that they have got to sink the particular ship they are fighting, for every vessel has her own particular objective given her, the Admiral making it his business to see that every enemy ship is engaged by one or more of his own, lest any should be free to direct their fire accurately and unmolested.

TACTICS.

Tactics, as I have suggested are simple in principle. They are all combinations of the formations 'line ahead' and 'line abreast' (see illustrations on the board). But commanding is an extraordinarily difficult job owing to the constant changes of intention and direction of the enemy under fire. Nevertheless, the Admiral has to keep every unit of his fleet, not only manoeuvring but actually firing her guns, in blind and often unintelligent obedience to instructions from his flagship.

A fleet is informed by her scouts, probably fast cruisers far away over the horizon, of the presence of enemy vessels moving at such and such a speed in such and such a direction. Incidentally the names and classes of the various enemy ships are generally given, for every good sailor can recognise the silhouette of most of the important vessels in the principal fleets of the world. The cruisers will keep in touch with the enemy, and prevent enemy cruisers getting information about their own fleet, while, behind and between themselves and their battle squadron of capital ships, will probably be submarines lurking about to deal with any enemy that get past the scouts.

The battleships of a fleet will generally be near the centre of the formation. Around them, a fan of destroyers form a protective screen until the former are ready to open fire; they are there to ward off enemy attacks by submarine, and when actually in closer action, to try and launch torpedoes at enemy battleships. These destroyers make away as fast as possible when the heavy guns begin to speak; one shell would be quite enough to end the career of one of these lightly armoured craft.

Now look please at the sketches of 'line ahead' and 'line abreast' on the board, while I demonstrate some of the movements which are possible, remembering always that the object is to bring your heaviest fire, i. e. a broadside, or if not a broadside, as many heavy guns as possible on your enemy, and at the same time avoid making your ship into a convenient mark for his broadside. As you will see, the safest formations are the two basic ones, because in each case at least some of your ships cover the others, and therefore act as screens against submarines. As to attack, the obvious *summum bonum* is that all your ships should be able to fire at the enemy at the same time while those ships of the enemy which are the nearest mask the fire of the rest of their fleet (See illustration). In this way, good commanders have been known to split a

more powerful enemy into two parts, deal with one as shown, and then turn on the other.

As soon as an Admiral sees the battle going against him, he attempts to draw off his fleet, either under cover of darkness or behind a smoke-screen, sowing mines, etc., as he goes to make a chase hazardous. Moreover, a retreating fleet has this advantage, that his torpedoes have greater range, because the enemy is approaching him. A pursuing fleet thus attacked presents the smallest front he can, i. e., if he is in 'line ahead' he remains in that formation; if the retreating fleet is on one or the other flank, he orders his own fleet to turn right or left into 'line abreast'.

COMMUNICATIONS.

How does the Admiral do this from the 'plotting room' of a flagship, possibly under heavy fire? There are various forms of signalling, but you might think that wireless was the obvious answer. As a matter of fact it isn't. It is dangerous, because even though the message itself is in code, the receivers of the enemy ships get some sort of reaction and the source can be traced; in other words the Admiral's position is given away. So flag or semaphore signalling is generally resorted to, where necessary *via* some smaller vessel between the Admiral and the ultimate addressee. ('Semaphore' is the name for two large 'arms' on a standard, worked by levers, which make the same signs as men waving flags). Precision, and accurately acknowledged receipt of orders, is vital, and naval signallers are an important branch of the service.

This is the veriest sketch of the conduct of a battle from an Admiral's point of view, but we have not time to go into further details if you wish to hear about the actual weapons with which a naval battle is fought. You heard last time about submarines, and torpedoes, so the rest of this lecture will be mainly about guns and gunners, the principal arm of all the big ships.

GUNS.

In a previous lecture I have tried to explain that there is a limit to the size of guns, not because they cannot be built, but because a modern capital ship has to have so many kinds of armament that to mount guns bigger than 16" (with the enormous paraphernalia required for them) would necessitate her being so large and heavy as to be unlikely to find

a harbour or a dry-dock to accommodate her. Moreover her striking power is not perhaps so much the weight of each shell she can discharge, as the number of times she can discharge a ton or so of destruction in a given space of time.

A sixteen inch gun can shoot about twenty miles, and at twenty miles a fast-moving object is extremely difficult to hit, so that one may have several misses for one hit, specially if weather conditions or smoke-screens keep observing your enemy. Moreover the bigger the gun the longer it takes to load, and therefore its relatively slow fire may be less effective than the more rapid fire of the lighter guns. However since the enemy ships' vital parts, that is to say amidships where the engines, the magazine containing all its shells and charges, and the essential controls are, are so heavily armoured that it takes an enormous explosive to inflict a serious wound on them, the great guns on the capital ships are a decisive factor. Only battleships and battle-cruisers carry them—sort of 'forget-me-nots' for one another!—but they also fight strenuously with their medium guns, that is, those between 8 inch and 5.3 inch, while their light guns deal with air attack.

The big guns are in groups, sometimes of three and sometimes of four, in a single turret or armoured room, which itself turns by hydraulic power, together with all the gun-crews, etc., in them. These turrets vary with different ships; some have two, one on each side forward, and one aft. All these nine or twelve enormous guns can be swung to one side when a broadside is to be discharged, but, as you see, they are constructed mainly to fight when chasing, or when being chased. The medium armament, the turrets of 6 inch or 5.3 inch guns, may be superimposed above the big guns, or in other situations on deck, and also able to fire fore and aft, or to join in a broadside—but it is impossible to go into the varying *designs* of battleships, or cruisers or destroyers, if we are to have time to examine how they fire and the control of their fire-power.

A gun is made in two principal parts, the barrel and the breech-block. This latter is really a beautifully fitted and very powerful door which is shut at the base of the barrel when the shell and the charge have been inserted. You notice that I say "shell and charge"; it is because I am talking principally of the big guns. A shell for a 16 inch gun weighs well over a ton by itself; the weight of the cordite charge

behind it is 640 pounds ; so the two together would make a mass which would be difficult to handle with any celerity. (In the case of the medium and light guns, the shell and the charge are actually in one case.) When the breach has been closed, the gun is ready for firing, which is done by pressing a trigger, (not in the turret but away in the control-room) which makes a wire leading into the cordite to incandesce, thus exploding the charge and discharging the shell.

GUNNERY.

A great many factors have to be taken into account when using turret guns ; the long ranges, the pace of one's own ship, the pace of the enemy, the force of the wind (especially at the great height at the top of the shell's trajectory, perhaps 20,000 feet), and even the effect of the earth's rotation ! At great ranges it takes some seconds for the shell to reach its target, during which the earth will have moved beneath it !

This is why the operating of guns is not done by the gun crews independently ; the work is all done from a central fire-control position high up in the ship where visibility is best. When the captain sights his target, he informs the control-officer in this control tower. He, in his turn, telephones the data to a room right down below, called the transmitting room, which is the actual nerve-centre of the ship. Experts here work out what is known as the 'mean range' of the enemy ship, after referring to various gun-turrets, who give them the readings from their rangefinders. I will explain this instrument by a drawing. The gun-crews are given the mean range, and when they have trained their guns, the transmitting room tell the gunlayer in the control tower, who then gives the order to load, again through the transmitting room. The same officer receives the 'guns loaded' signal, telephones the control tower, where the gunnery expert there pulls the trigger which electrically fires every gun required. Altogether a most complicated affair, which keeps the transmitting room extremely busy, for they have to have both exact data of when each gun is ready to fire again, and also elaborate slide-rules to work out errors of distance or speed as the vessels constantly change course, or roll or dip with the heavy seas. (Rolling is counteracted by an ingenious gyroscopic device which prevents any gun firing except at a certain point in the roll of the ship, so that the control-officer, who after all has the actual firing to do, seldom sees his best aiming and timing spoilt by the effect of a wave.)

The first shot may fall beyond the mark ; he orders the range to be reduced. The next falls short, and that forms a 'bracket', as it is called ; by a slight adjustment the next shot then ought to be 'on' ; and when once 'on', as many guns as possible fire as quickly as possible, generally in salvos, i. e., half the main guns, one of each turret and so on, or, if the range is short enough to make certain, in a broadside, when every gun that can be brought to bear go off at once.

INFERNO.

If you are over-susceptible to noise, do not be on deck on a battleship in action ! The report of a big naval gun is indescribable. That is why, when the gun-layer is ready to fire, a gong goes to warn all members of the crew in any exposed part of the ship, all of whom have ear-plugs, or at least a kind of telephone-headpiece to deaden the concussion. Inside the turrets, behind their wall of armour, and perhaps 80 feet away from the gun's muzzle, the men hear less, but they have to contend with much ! The whole ship shakes and heels back, and as the great barrel recoils, heavy air pressure is set up. Directly the breach is opened, wreathes of acrid smoke fill the turret, which as the battle goes on, increases until the electrically-lit turret is a pit of gloom and terrific heat, intensified by the tremendous din of the machinery operating the gun and the ammunition supply.

In short, I cannot imagine anything on earth more like Hell than a battleship in action, for there you are, in an inferno of your own creating, which you cannot get away from, liable at any moment to the even more shattering noise of a successful enemy shot with its train of damage, bloodshed and disorganisation, or, if the hit be in your engine-room or magazine inescapable and awful death.

Yet what British parent thinks of this when he sends his boy into the Navy ? What youngster passing out of DARTMOUTH, or what able seaman when he first enlists, would not find his training and his career "weary, stale, flat and unprofitable" unless there were a good chance that sometime or other he would find himself in precisely the circumstances that I have tried to describe. "Worse things happen at sea" is an old saying, but if that is so, then the thrill and the glory of a naval action 'keenly sought, skilfully worked out, bravely conducted and triumphantly concluded must surely be the acme of an ordinary mortal's accomplishment !

And there I end. I did touch on submarines, and torpedoes, and death-charges and mines in my last lecture. There are still a hundred topics of interest untouched—signalling, aircraft-carrying, mine-laying, mine-sweeping, Orepesa floats, protection of harbours, emergency measures, ship's boats, social life on board, 'sick bay' and doctors, paying-off and so on and so on. All I can suggest is that if you are interested you should come and *read* about these things in our Bureau together with stories of fights and naval epics that stir the blood all the more if you know something of the technical and colloquial language used, and, can even lamely visualise the situations that give rise to them.

WEEKLY WAR SUMMARY.

22—11—40 to 28—11—40.

A SIGNAL VICTORY.

KORITZA has been taken. After eleven days of hard fighting the victorious Greeks entered KORITZA on Thursday heralded by British guns. In Greece bells are ringing, flags are fluttering, laurel branches are waving, and men and women are congregating in Churches to render thanks to the Giver of 'the victory of good.' "To the Sea, to the DOIECANESE" they shout. And well may they. Not more than four weeks ago their situation was precarious—nay, desperate, their small army pitted against massed legions. But thanks to their heroism and cunning strategy, thanks also to British guns, and the British Air Force which bombarded TARANTO, BRINDISI, BARI, NAPLES, DURAZZO and VALONA so successfully and cut off supplies, the Greeks today have not only completely rid their soil of the enemy, have not only captured the garrison-post of KORITZA, but are advancing into enemy territory. According to the latest reports POGRADET (22 miles north-east of KORITZA), MOSCOPOLIS and the outskirts of ARGYROKASTRO have been taken and the Greek army is marching triumphantly towards ELBASAN (CENTRAL ALBANIA) and SANTI QUARANTO (EPIRUS), threatening to split the Italian army and cut off communications. By a strange irony Italian war material captured in the Western Desert is now being used against the enemy, the engineer is being hoisted with his own petard.

The Italian retreat, or rather rout, amounts to a major disaster. Whole divisions, two according to Italian admission, and four according to other reports, have been wiped out or taken prisoners and large quantities of material and supplies have been abandoned or captured.

We must not be too optimistic, but the effects of this victory may be far-reaching. *Materially*, the Italians have suffered heavy losses in men and material; *strategically*, they have been baulked in their attempt to reach SALONIKA; while *morally*, the Greek success may have altered the whole outlook of the war, in that it heartens the allies, and warns neutrals. Final victory is surely nearer.

True to their vulpine nature the Italians in their retreat are burning towns, destroying food stocks, shooting resident notables and carrying off people, including women and children, as hostages.

In spite of British help which is arriving in a continuous stream GREECE's present great need is planes, and for these she has sought American help.

Signing on the dotted line.

The German propaganda drum has been beating vigorously during the week, calling upon all and sundry to join the Axis Pact. HUNGARY, RUMANIA and SLOVAKIA, already in tow, have signed on the dotted line. Their future is far from enviable. They will have no equality of status; they must recognise the leadership of their senior partners; they will be consulted only on their own affairs.

These states being already in vassalage, the affixing of their signatures to the protocols to the Axis Pact is hardly more than a formality, a farcical ceremony staged to inveigle or threaten the remaining neutrals.

The trick has not yet succeeded. BULGARIA apparently has definitely refused to join. YUGO-SLAVIA stays out, unwilling to step into the spider's parlour. TURKEY has replied by declaring martial law in six of her districts bordering on BULGARIA, GREECE and the DARDANELLES. RUSSIA has indicated her mind by stating that she had no previous knowledge of HUNGARY's entry into the Pact!

Possibly to counteract disappointment plans are being made to create a fresh member of the 'New Order' by incorporating SOUTH HOLLAND and BELGIAN and FRENCH FLANDERS into a new Flemish State, for which purpose King Leopold is being summoned to BERLIN from his captivity. But the Axis' prospect is hardly encouraging, because the Walloons, who form 45 per cent of the population of South BELGIUM, will be violently opposed to their transfer to FRANCE.

AIR RAIDS.

Over 70 R. A. F. raids on German military objectives were carried out last week in addition to a large number of bombing attacks on aerodromes.

Ports and shipping received the major part of the R. A. F's attention, for nearly 40 per cent. of the raids were on these objectives. Industrial targets came next with 25 per cent. and, thirdly, oil targets with over 19 per cent. The remainder of the raids were mainly on goods yards and railway communications.

The most spectacular and concentrated of the attacks was on Hamburg which has been visited on two successive nights from just after nightfall to dawn on the following mornings.

As usual, large fires were caused but on one occasion, the Blohm and Voss shipyards suffered 12 separate explosions. One Hamburg district received almost 1,000 incendiary bombs.

Over 1,000 incendiaries and high explosive bombs were dropped on the Scholven synthetic oil plant at Gelsenkirchen. This plant which is designed to produce 300,000 tons of oil annually, burned to the extent of half a square-mile. Two other refineries and railways, the latter vitally important to the local coal mining industry, were also successfully attacked at Gelsenkirchen.

Heavy damage was again inflicted on the Leuna synthetic oil works which were raided for several hours despite bad weather. An electrical equipment factory at Berlin which supplies the German Navy, was bombed and the great river port of Duisburg-Ruhrort was attacked from an altitude of less than 2,000 feet in the face of searchlights and heavy anti-aircraft fire. This port, which is the largest of its kind in the world, is the vital link between the Rhine and the Ruhr.

The Lorient naval base (France) and Stavanger aerodrome (Norway) were the wide geographical extremes of the R. A. F's activity last week.

Daylight raids on Bremen, Cologne and the Dortmund-Ems canal were carried out, but, possibly, the week's most notable performance was the raid on the Skoda armament works in Pilsen (Czecho-Slovakia) involving a fight of about 1,400 miles. During all these operations, the R. A. F. lost nine aircraft.

Night bombing on BRITAIN continues. British Air-chiefs and Engineers are hard at work finding a remedy. If Lord Lothian's remarks signify anything, a device would seem to have been discovered

already, though it may take a couple of months to put it into operation.

During the week, the Germans have changed their tactics by more or less abandoning LONDON, and carrying-out savage attacks on inland places like COVENTRY.

Out of 20 Italian planes which came over Dover on November 23rd 7 were shot down and the rest scurried back across the Channel.

Here is a story of Axis 'Collaboration'. "An escort of Italian fighters sent over the Channel recently was so badly handled by British fighters that they fled and left their Nazi comrades to fend for themselves. When the scattered German formation returned home their pilots ferreted out the Italian pilots. Arguments led to blows and blows to shots. Some of the combatants were killed."

India.

An important step towards the industrialisation of INDIA was announced by Mr. Ernest Bevin, Minister for Labour, at CARDIFF on November 23. He said:—

"I have asked the Secretary of State for India in the Cabinet to allow me to bring several hundred Indians from workshops in their country to this country to be trained and to live in the homes of our people. After this, they would be sent back again with a knowledge of trade unionism and other organisations in this country."

"This is a great precedent for the Indian races, and does for the first time extend real equality. The men will be paid the same pay as our own trainees from the Ministry of Labour, and their wives in India will be paid allowances by the Ministry according to the arrangements we are making. This is forging a new industrial link between the East and the West."

"I want to raise the conception of the standard of living in the East. If you do not do that, you cannot get equilibrium with the West."

"We have decided to get instructors in this country—men, I hope, who will come from the trade union movement with a big outlook—to train hundreds of people from India."

"If India is to be industrialised, I would rather begin now to industrialise it with a good trade union conception from this country, than leave it and then have the job of trying to alter it, afterwards."

Mr. L. S. Amery's speech at the House of Commons on November 21 furnishes details of INDIA's war efforts.

The Battle of BRITAIN is leading up to a battle of the Empire. "It is leading up to it in more senses than one, he suggests. For though it may be on and over fields and seas remote from here that the fate of the world must be decided, it is only by the resources and resolution of a united Empire that ultimate victory can be assured."

The war of today is essentially a war of machines. The increasingly complex equipment of a modern army cannot be improvised in haste. And so, for the moment, it is towards the equipment situation that the expansion of INDIA's war effort has been, and must be, directed.

The Army in INDIA consists in peace-time of 160,000 men of the Indian Army and of some 50,000 British troops.

The Indian Army is being rapidly expanded, as a first step, to a force of something like 500,000 men of all arms, trained, equipped and mechanised on a modern scale, for which, as a first step, over 100,000 recruits have already been taken on, of whom a large proportion are by now fully trained.

Not the least of the problems of such an expansion is the provision of officers and of training facilities. New officer cadet units, both for Indian and for British cadets have been established.

There has been a continuous multiplication of schools for advanced training in all branches of military knowledge, and in the use of new weapons, while Mechanical Transport in the Indian Army has been increased from 5,000 to 32,000 vehicles, a figure which is to be doubled next year.

There is great enthusiasm for the air service in INDIA and young Indians with their quick minds and sensitive hands, take naturally to flying. Not a few Indian pilots are already serving in the Royal Air Force, and a batch of keen Indian pilots arrived in England only the other day to complete their training.

Last but not the least, comes, the Royal Indian Navy. Indefatigably occupied with the task of escorting convoys and keeping INDIA's

ports and coasts clear of enemy mines, it maintains the high traditions of its past. The sinking of H. M. I. S. *Pathan* last June by enemy action afforded an occasion for a display of exemplary coolness and discipline on the part of all concerned under peculiarly trying conditions. It is some evidence of the efficiency of its work in co-operation with the Royal Navy that, since the outbreak of the war, a continuous stream of troops and military supply ships have sailed *without a single casualty* from Indian ports to the Middle East and that the Red Sea is being kept open for pilgrim traffic to the Muslim holy places.

INDIA already makes her own rifles, machine-guns, field artillery up to six-inch guns and six-inch howitzers, propellents and ammunition of all sorts, as well as saddlery, boots, tents, blankets, uniforms and miscellaneous equipment of all sorts.

Of some 40,000 items which go to the equipment of a modern army, she already supplies more than one half. She is beginning the manufacture of armoured plate, and expects to armour 3,000 armoured vehicles next year.

Apart from industrial activity further comradeship with BRITAIN is shown in the remarkable contributions which have poured in spontaneously from Indians in every walk of life, from Ruling Princes to working men, some giving lakhs of rupees, some only a few annas, both to the Viceroy's general war purposes fund and to various other funds raised in this country for purposes connected with the war.

THE EASTERN GROUP CONFERENCE.

For nearly three weeks now representatives of the Governments of AUSTRALIA, NEW ZEALAND, the Union of SOUTH AFRICA, RHODESIA, the EAST AFRICAN COLONIES, PALESTINE, BURMA and MALAYA have been conferring with the Government of INDIA and with Sir Alexander Roger's mission. Their immediate object is simple, but highly important. It is to see how, by co-operation, they can contribute, for their own defence and for the common cause, the very maximum of those elements of supply and equipment upon which the expansion of the Empire's armies must depend.

AMERICA.

The 'White Paper' published by the Committee of Un-American Activities reveals that in addition to subversive propaganda and espionage, German machinations have been aimed at the direct impairing of the economic structure of both AMERICAS.

It is reported that Lord Lothian, who has returned to the UNITED STATES OF AMERICA, may ask for financial credits in addition to the transfer of merchant ships.

SPAIN.

The Spanish cabinet has passed a law establishing a 'legal régime' in TANGIER which was recently incorporated in the Spanish Protectorate of MOROCCO.

FAR-EAST.

The Japanese have occupied FOUPING but have retired from PEIPING.

Japanese warships and transports have arrived near the Saigon river. Demands are being made to land troops in SAIGON.

THAILAND troops which started an offensive against INDO-CHINA on Saturday night about 62 miles south-west of BATTAMBANG (CAMBODIA) have been repulsed.

AFRICA.

On November 24, British troops, entering Abyssinian territory, occupied METEMMA. Harassing operations continue east of GALLABAT.

R. A. F. Raids over Enemy Territories

and

Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
18—11—40. (Monday.)	GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.		
NIGHT :—			
	Synthetic oil plant at LEUNA	...	Several large fires caused.
	Patrol over the North SEA	...	1 flying boat and a seaplane shot down.
	Italian DODECANESE.		
	An island in the DODECANESE group.	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
18—11—40. (Monday.)—cont.			
Italian AFRICA.			
TOBRUK, BARDIA and SOLLUM	...	...	...
Administrative buildings at BARDERA (It. SOMALILAND).	...	...	...

19—11—40. (Tuesday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

Munition stores and other objectives in the heart of BERLIN.	...	Very serious damage caused.
Shipyards and docks in KIEL, HAM- BURG and BREMERHAVEN.	...	Fires and explosions started.
Synthetic oil plants at GELSENKIR- CHEN and HAMBURG.	...	Set on fire.
An electric power station at HAMBORN.	...	...
SKODA armament works at PILSEN (in BOHEMIA).	...	Seriously damaged.
Inland port. of DUISBURG-RUHRORT.	...	Heavily damaged.
Railway junctions at BREMEN and BERLIN.	...	Made unusable.
The naval base of LORIENT	...	Damaged.
The harbour at BARFLUER	... 3 planes.	...

Italian AFRICA.

Aerial battle over the WESTERN DESERT.	5 planes.	1 plane.
---	-----------	----------

ALBANIA.

GREEK front	... 9 planes.	No loss.
-------------	---------------	----------

20—11—40. (Wednesday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

Shipping, warehouses and military targets at the inland port of DUIS- BURG-RUHRORT.	...	Fires, explosions and heavy damage re- ported.
The ports of LORIENT, CHERBOURG, DUNKIRK and OSTEND.	1 plane.	Heavily damaged.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
20—11—40. (Wednesday.)—cont.			
Italian AFRICA.			
Air battle in Eastern LIBYA	... 10 planes.	No loss.	...
Italian port of ASSAB (ERITREA)	...	...	...

ALBANIA.

Aerodromes at TIRANA and other places in ALBANIA.	...	Severely damaged.
Harbour and wharves at DURAZZO	...	...

ITALY.

TARANTO and other Italian ports	...	Heavily damaged.
---------------------------------	-----	------------------

21—11—40. (Thursday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

Aerodrome at STAVANGER (NORWAY).	...	...
----------------------------------	-----	-----

NIGHT:—

No raid owing to adverse weather	...	...
----------------------------------	-----	-----

Italian AFRICA.

Aerodrome buildings and aircraft on the ground at BENNINA.	...	Buildings hit and aircraft damaged.
Ships at BENGHAZI (LIBYA)	...	Damaged.
GURA (ABYSSINIA), MASSAWA (ERI- TREA) and ASMARA.	No loss.	...

ALBANIA.

Retreating enemy in ALBANIA	...	...	Havoc caused.
-----------------------------	-----	-----	---------------

TEPELENE.

Reconnaissance over enemy territory.	...	Valuable data obtain- ed.
--------------------------------------	-----	------------------------------

22—11—40. (Friday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

Aerodrome at SCHIPOL	...	...	...
A factory at SOLINGEN (in RUHR)	...	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	--	---

22—11—40. (Friday.)—*cont.*GERMANY and GERMAN occupied EUROPE—*cont.*

NIGHT:—

The aerodrome at MERIGNAC, near BORDEAU (the German centre of aerial warfare against British shipping in the ATLANTIC).	...	Severe damage to buildings and aircraft on the ground. Hangers reduced to skeletons.
Oil storage tanks at DORTMUND and DUISBURG.	...	Set ablaze.

The German occupied ports of LORIENT, CHERBOURG, LE HAVRE, OSTEND and FLUSHING.	1 plane.	Heavy damage everywhere.
---	----------	--------------------------

ITALY.

Main Jetty, Railway station and oil refineries at BARL.	...	Large fires and explosions caused.
Harbour at TARANTO	...	...

ALBANIA.

Communications and retreating Italian columns at POGRADET.	...	Considerable loss caused.
Military concentrations at ARGYRO-KASTRO.	...	Heavy damage.
Reconnaissance over Greek coastel waters.	...	...

Italian AFRICA.

Military barracks at DERNA (LIBYA).	...	...
Target area at BARDIA (LIBYA)	...	...

23—11—40. (Saturday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

Wireless station at VIKERO (NORWEGIAN coast).	2 planes.	...
---	-----------	-----

NIGHT:—

PULITZERSTRASSE and LEHRTER goods yards; POTSDAMER and ANHALTER stations in BERLIN.	...	Heavily pounded; many fires and serious damage caused.
---	-----	--

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	--	---

23—11—40. (Saturday.)—*cont.*GERMANY and GERMAN occupied EUROPE—*cont.*NIGHT:—*cont.*

Goods yards and railway stations at LEIPZIG.	...	Set on fire.
The inland port of DUISBURG—RUHRORT.	...	Heavily damaged.
Harbour installations at BOULOGNE.	...	...
Railway sidings at DORTMUND	...	...
THE KURUPPS Works at ESSEN	...	Seriously damaged.
A factory at CASTRO-BAUXEL	...	...
The power station at BREST	...	Wrecked.
Sub-marine base at LORIENT	...	"A wall of flames".
German invasion ports and long-range gun emplacements on the FRENCH coast.	...	Battered.
Several enemy aerodromes	...	...

ITALY.

Royal Arsenal and the FIAT works at TURIN.	...	...
Military targets in LIGURIA	...	...

Italian AFRICA.

Aerodrome buildings at ELADEN	...	Set on fire.
Aerodromes at MENASTIR, GAMBUT and GAZALA.	...	Damaged.
Railway line at AGORDAT	...	Wrecked.
Store dumps at GURA	...	Set on fire.
The Fort at KASSALA	...	...
Reconnaissance over enemy territory.	No loss.	...

ALBANIA.

Important Road Junction at ELBASAN.	...	...
-------------------------------------	-----	-----

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
24-11-40. (Sunday.)			

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY :—

The aerodrome at CHRISTIANSUND ... Severely damaged.
(Norway).

The harbour of the HOOK of HOL- ...
LAND.

Docks at BOULOGNE ... Damaged.

NIGHT :—

Shipyards and industrial plant at HAM- ... Many fires and explo-
BURG. sions started.

Gas works at ALTONA ... Set ablaze.

Docks at WILHELMSHAVEN ...

A Chemical factory at WILHELMS- ... Set on fire.
BURG.

The port of BOULOGNE ...

The dockyard at HELDER ...

Anti-aircraft and searchlight positions 1 plane. Pounded.
and enemy aerodromes.

Italian AFRICA.

The barracks at DERNA and APPO- ... Barrack building hit.
LONIA. 1 plane.

Military buildings in TOBRUK and No loss. Buildings damaged.
BARDIA.

Ships in the harbour at ASSAB ... A big blaze seen.

The barracks at ASOSA ... Fires started.

Military camp at SALEIYA ...

GURA ...

Reconnaissances over Enemy terri- ...
tories.

ALBANIA.

Shipping and harbour buildings at ... A direct hit on a big
DURAZZO. ship; small ships
set on fire.

Italian Relief columns in ALBANIA ... Confusion evreywhere.

Military stores and large motor trans- ...
port column in the TEPELENE area.

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy air- craft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	-----------------------------	---

19-11-40. (Tuesday).

BRITAIN.

NIGHT :—

The MIDLANDS and some other parts 5 planes. Heavy damage to
of ENGLAND including the LON- buildings and many
DON area and one country area in casualties; slight
SCOTLAND. damage and a few
casualties. No loss.

GREECE.

The island of SAMOS ...

20-11-40. (Wednesday).

BRITAIN.

NIGHT :—

LONDON area, the MIDLANDS, widely 1 plane. A few injured and a
separated points in South ENGLAND few killed; only
and one point in South WALES. slight damage every
where. No loss.

GREECE.

No appreciable air activity ...

21-11-40. (Thursday.)

BRITAIN.

NIGHT :—

Several places in EAST ANGLIA and 1 plane. Little damage and no
widely separated places in Southern casualties.
ENGLAND. 1 plane.

GREECE.

No Italian air action to-day.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
22—11—40. (Friday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
	(Very slight activity) LONDON area, SURREY and HOME COUNTIES.	2 planes.	No loss.
NIGHT:—			
	Two towns in WEST MIDLANDS, LONDON and MERSEYSIDE.	...	Some buildings damaged.
GREECE.			
	Island of LEROS (DODECANESE Islands.)	...	...
BRITISH AFRICA.			
	PORT SUDAN and MALTA	...	No damage and no casualties. 1 plane shot down.

23—11—40. (Saturday.)

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
BRITAIN.			
DAY:—			
	DOVER area, South LONDON and a town in the THAMES ESTUARY.	7 Italian planes, 4 German planes.	Very few casualties. No loss.
NIGHT:—			
	A West MIDLANDS town and a few places in Southern ENGLAND.	...	Some damage to buildings and houses.
GREECE.			
	TIGANI in SAMOS and CORFU...	...	No damage.

24—11—40. (Sunday.)

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
BRITAIN.			
DAY:—			
	ENGLISH CHANNEL, several points in KENT and a few south coast towns.	...	Casualties and damage small.
	A West ENGLAND town and a town in South-west ENGLAND, LONDON and HOME COUNTIES.	3 planes.	Slight damage. No loss. Casualties very few.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
24—11—40. (Sunday.)—cont.			
BRITISH AFRICA.			
	MALTA and ALEXANDRIA	...	Only a few civilians killed.
25—11—40. (Monday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
	LONDON area and three points in South-east ENGLAND.	...	Only very slight damage.
NIGHT:—			
	A West ENGLAND town	1 plane.	No loss.
GREEK troops in ALBANIA and GREECE.			
	GREEK troops in the EPIRUS Sector.	...	...
	Villages and towns in CORFU.	...	...

APPENDIX I.

PROFIT AND LOSS.

The Naval Position After a Year of War

By

FRANCIS McMURTRIE.

NOW that the war has been in progress for twelve months, it is instructive to assess the losses at sea of the enemy and of our own Navy, so far as these have been recorded up to the date of going to press.

Compared with 1914-15, these losses include a larger proportion of small vessels and fewer large ones. For this there are two reasons. One is that in both the British and German fleets—especially the latter—the number of big ships is far less than in 1914, while the disproportion of strength in the enemy's disfavour is so marked that there is no hope of his contending on equal terms in a fleet action. The other reason is that the course of operations in the present conflict has followed more closely the latter phase of the Great War, and thus has involved far more small ship fighting.

Tabulated, the figures of losses are illuminating:—

(a) BRITISH.

Category.	Aug., 1914—Aug., 1915.		Sep., 1939—Sep., 1940.	
	Number.	Tonnage.	Number.	Tonnage.
Battleships ...	8	105,885	1	29,150
Aircraft Carriers ...	1	5,600	2	45,000
Cruisers and Anti-aircraft ships.	9	75,665	3	18,020
Destroyers ...	6	3,422	30	35,980
Submarines! ...	9	5,040	14	14,829
Gunboats, Patrol Vessels and Fleet Sweepers.	2	1,620	5	3,646
Armed Merchant Cruisers ...	4	33,593*	6	98,134*

(b) GERMAN.

Battleships ...	...	...	1	10,000
Cruisers ...	16	96,700	4	28,000
Destroyers ...	15	7,654	11	16,805
Submarines ...	17	8,545	70?	?
Gunboats, etc., ...	8	7,480	3?	1,575?
Torpedo Boats ...	3	350	7?	400?
Armed Merchant Cruisers ...	7	91,426*	(None so far.)	

* Tons gross.

When the war began this country was able to dispose of 15 battleships and battle cruisers, 9 aircraft carriers, 58 cruisers, and 6 anti-aircraft ships (all converted cruisers), 185 destroyers and 58 submarines. Germany, on the other hand, could muster only 5 battleships, 8 cruisers, 22 destroyers and about 70 submarines.

Thus it will be seen that, when reckoned in percentages, enemy losses are far more severe than our own; while it has to be borne in mind that new ships under construction or completing in British yards are much more numerous than those in hand in Germany.

So far as it has progressed, Italy's part in the war has been decidedly unprofitable to her. She has lost a cruiser, four destroyers, about 16 submarines, and some minor vessels, against which she has been able to inflict no comparable injury. A cruiser, a destroyer, a patrol vessel and three submarines, all included in the above tables, appear to be the only British warships so far sunk during operations against Italy.

[NOTE.—These details were compiled before the highly successful British naval action at Taranto.]

Going into details, it is only fair to mention that the 29,150 ton *Royal Oak* represents a heavier loss than the 10,000 ton *Admiral Graf Spee*. But as the former is equivalent to only six and two-thirds per cent of British capital ship strength, and the latter to 20 per cent of the German total, this is not of much importance.

Again, there is no enemy loss to set off against that of the British aircraft carriers *Courageous* and *Glorious*. But it has to be remembered that Germany possessed no ships of this category when war broke out, though one—the *Graf Zeppelin*—may have been commissioned since. On the other hand, four new British aircraft carriers, the *Illustrious*, *Formidable*, *Indomitable* and *Victorious*, are due for completion this year.

Nothing has been said about the small craft, such as trawlers, which do invaluable work in the way of minesweeping, anti-submarine patrols and other duties. Altogether 59 British trawlers have been lost since the war began, a little more than one-fifth of the total during the whole of last war.

How many German trawlers have been sunk cannot be discovered until hostilities cease, but it is known that several have fallen victims to mines.

If an exact balance could be struck, it would probably be found that the number of warships now in service in each of the three belligerent fleets (adding Dutch, Polish and Norwegian ships and also those French ships serving in the common cause) is as follows:—

Category.		British and Allied.	German.	Italian.
Capital ships	...	14	4	6
Aircraft carriers	...	7	1	...
Cruisers and A. A. Ships	...	66	6	20
Destroyers	...	183	19	56
Submarines	...	75	?	99

As the war proceeds there is a perceptible tendency for our enemies to expose their impotence at sea by the extravagance of the claims made in their official communiqués to have sunk this, that and the other British warship or merchant vessel, which in nearly every instance has suffered no harm whatever.

As an example of this tendency, the number of British capital ships—battleships and battle cruisers—which the Germans and Italians have claimed to have sunk or put out of action since the war began totals no fewer than 32. This is, in fact, more than double the number of British capital ships in service when war began. Actually, as already stated, the only British capital ship sunk is the *Royal Oak*, torpedoed at Scapa Flow last October.

At the outbreak of war there were seven British aircraft carriers in service, of which two have been lost, the *Courageous* and *Glorious*. But if one were to accept every enemy claim, ten have been sunk or put out of action.

When it comes to cruisers, the figures are simply fantastic. According to Berlin, we have lost 83. In fact, there were only 62 cruisers and anti-aircraft ships in service when war began, and the number sunk is no more than three!

With other classes the disparity is almost as glaring. The number of destroyers claimed is 92, against an actual total of less than one-third of this figure, while submarines sunk by the German and Italian communiqués number 54, against 14 actually.

Compared with these distorted statistics, the claims in regard to shipping sunk appear almost moderate. British, Allied, and neutral merchant vessels lost total 2,514,199 tons, but the enemy has contrived to double this figure, making it 5,078,038 tons, besides alleging that more than 300 ships have "suffered much serious damage."

It should be noted that the figures of enemy claims given above are up to August 4. They do not represent a full twelve months of war.

SIDE LIGHTS.

Claptrap.

They report that Ribbentrop is still spouting about "Lebensraum" while he threatens and exhorts and cajoles ministers and kings of most of the unswallowed but trembling countries remaining in Europe—except RUSSIA! I suggest an analogy. The political theory of the Kings of the Cannibal Islands was that you must eat your neighbours if you want to exist as a people. Incidentally, there are not many cannibals left on the earth's surface.

Figures.

Mr. Churchill's September and October casualty figures (air-raids) seem to have given some people a shock. Without attempting to minimise the ordeal which our home-folk are going through, or the imperturbable gallantry with which all classes are meeting it, it is as well to remind ourselves that since a civilian population these days IS 'front line', and since the *Luftwaffe* is bragging of the 'destruction' they have wrought in ENGLAND, actual results must be exceedingly disappointing for them.

The actual totals the Premier gave are 14,000 civilians killed and 20,000 wounded. Now compare the following figures, remembering that the more crowded the area, the greater the danger from falling bombs.

The nightly average shows:—

In GREAT BRITAIN one person only, out of every 200,000, killed.

One person only, out of every 132,000, wounded.

In densely-populated LONDON, one person, out of every 43,500, killed. One person, out of every 30,000 wounded.

Now compare these casualties after two months' intensive bombing, with casualties in the last war, such as 60,000 officers and men killed in the 22-day Battle of Loos, or the 80,000 Frenchmen killed in the even shorter battle of CHAMPAGNE in the same year!

And—"very little damage has been done to aircraft and arms production," and none of the water, fuel, electricity, gas, sewerage or medical services have broken down.

Greek laurels.

Elated as every decent man must be by the Greek successes against the Italian marauders, there is a tendency to over-optimism in some of the Press comments. There is a danger that these may do harm directly any Greek reverses (which after all must be the occasional lot of most belligerents) are sustained, in that they will discredit Allied news services, and dishearten both the Greeks and their sympathisers. The more is this a possibility when it is learnt that such exaggerations are being deliberately fostered by German agents, particularly in BULGARIA and other 'neutral' countries. They did the same in STOCKHOLM during the Norwegian campaign, and the disappointment at Home at the British withdrawal was the more bitter because of the excessive optimism thus fabricated. True, if TURKEY's alertness keeps BULGARIA staunch to genuine neutrality, things may end just as well as they have begun, but Hun hordes are, so to speak, round the corner, and if they are not already assisting their feeble partner-in-crime they can hardly allow them to be driven into the Adriatic without some attempt at succour.

* * * * *

The home of a rebel.

One of the most famous and successful rebels of the century, Venizelos, was a Cretan, and the inhabitants of that island are noted for their warlike qualities and love of independence. Why on earth we were allowed almost undisputed occupation of CRETE is a mystery which can only be explained by assuming that the defects of character, lack of zest, and general effete-ness of which the Italian armies in ALBANIA are these days accused, apply equally to their Navy. For CRETE is a vastly important point of vantage, and the fact that it is occupied by the British means:—

- (i) that the entrance to the Aegean from the west can be blocked;
- (ii) that the DODECANESE ISLANDS are completely cut off by sea from ITALY;
- (iii) that the Libyan coast is within easier bombing range than it is from ALEXANDRIA, and
- (iv) that the whole of the Italian peninsula is within the normal range of our heavy bombers, which means that since MILAN and TURIN are already reached from ENGLAND, the whole of ITALY is now 'covered'.

* * * * *

Honour.

This word, this notion, which Hitler and his friends so deride, remains a potent one with ENGLAND, and the Nation and the Government are both aware that their honour is at stake in their pledge to GREECE, just as is their prestige in the Near and Far East over the execution of that pledge.

The precise ways and means His Majesty's Government have in mind towards honouring their undertaking are not yet disclosed—very wisely; but the most reliable official sources will occasionally emit a hint or two. Here are some of the most illuminating:—

- (i) The Battle for GREECE is inseparable from the Battle for EGYPT. It is no use winning the former and losing the latter. As we said in this column last week, the Suez Canal is the hub of the war, and it is there or thereabouts that we are emptying transport after transport of men and materials of the highest quality so as to be able to tackle the question whole, and not take two bites at a cherry. The result

already is that Wavell is already a match for Graziani—which was not the case three months ago.

- (ii) The intervention of the British armies in the struggle for Greek freedom may come at a later stage, *from a direction which cannot now be foretold*, but not until it is large enough to make certain!
- (iii) This is NOT to imply that in the meantime, GREECE is simply to fend for herself. Invaluable help has already been given; the situation, indeed, must have been very different without that help, and there is more of the same kind (though still unspecified) to come.
- (iv) In attacking GREECE, Mussolini has opened a door which he would have been far wiser to keep shut, for now BRITAIN has both a number of badly-needed sites for airfields, and positively invaluable bases for her warships, a fact which Graziani in LIBYA is already known to have bemoaned!
- (v) In the long run, we are told, these two facts may well decide the fate of ITALY in this war.

* * * *

How greatly they love!

When Hitler visited ROME and FLORENCE in 1938, the German police had the impudence to arrive in the country in their own cars, take over the security arrangements and arrest a number of people! Commander Stephen King-Hall who personally vouches for this tit-bit of news, also records a conversation he had with Signor Alfieri, then Minister of Propaganda. The latter asked King-Hall for his comment on the visit. The Englishman replied, "I would remind you that the Germans have been in ROME on several occasions since the Vandals came this way, and have always looted the place before you got rid of them." Alfieri, instead of informing the Police, merely made a grimace, and followed it up with several most uncomplimentary remarks about the nation's great guest. The Prefect of Police in FLORENCE let the cat further out of the bag when he told King-Hall frankly that Himmler had actually told Mussolini, through the German Ambassador in ROME, that "he had no confidence in Italian security arrangements, and that therefore the Fuehrer must be looked after by the German Police. What excellent terms for the principals of the Axis to be on!!

A NEW ZEALANDER ON WESTMINSTER BRIDGE.

David Low on London and Londoners

Famous Cartoonist on Patriotism and Jingoism.

IN a recent broadcast to his native land entitled "A New Zealander on Westminster Bridge", David Low, the famous cartoonist said:

You do not hear anyone foolish enough here to be calling Londoners better or braver than other people. There is none of that race superiority humbug here. This generation of our democracy knows that no people have a monopoly of excellences and that there are good men and brave in all countries not only in Britain and in the free dominions but in America, China, Russia and France—yes, even in Germany, though you do not hear much from the good men of that country nowadays, hunted, persecuted, imprisoned and shot as they are. Despite the totalitarian precision with which dictators generalise upon the peculiar attributes of race and nation, allocating all virtues to themselves and all vices to everybody else, there are among all peoples, the noble, kindly and generous as well as men who are cruel and pitiless. Pitiless—a dreadful word. If, by the way, anything further were needed to refute Hitler's pretensions, it is that his Nazis still find material for their persecution of pity in their precious new order in which charity towards a suffering old Jewish woman or a kind word tossed to an enslaved Pole are offences earning the concentration camp or the lash. It is the strength of Londoners to-day that they are at the head and forefront of the ordinary decent people everywhere, representatives of ordinary decency throughout the world in defence of the simple humanities. The Nazis hold otherwise of course. They propagate a lie that this is a war of imperialism in which the wicked British Empire fights only to keep its winnings. They constantly seek to segregate us nationally. They would love us work up into a good old bombastic Jingo mood, watching our boasts against their boasts and imitating their fatuous national pride.

They want us to scream about our race superiority, our John Bull, our Britannia, because that would justify one of their fundamental denials of progress, for they deny that the progress of humanity can grow on any other basis than that of narrow arrogant nationalism and

that the love of a people for their native land can show itself in no other way than crude selfishness and pride in the destruction of others. That is what these fools call patriotism.

There is a different conception of patriotism. The kind held by people who believe that the final outcome and consummation of our noblest thoughts is producing as many as possible of full-breathed, bright and happy-hearted human creatures. They would wish people in their countries to excel not by depressing others below their own level but by the example of raising all to higher standards of well-being. This is the fate of the hopeful ones.

A new order, new economics and new efficiency: that is what this war is all about I think; why the British Commonwealth is warring, why London is a battleground and why there are so many young New Zealanders about and why I have to hurry when I cross Westminster Bridge. As I walk off, I pass on my right the enormous statue of Boadecia looking like Winston Churchill in night attire driving a couple of stone horses against the invading legions 2,000 years ago. To my left is that delicate filigree edifice—edifice please, not building—Parliament, the House of Commons, the symbol of our struggle for the common man, our unremitting striving towards orderly growth and a fuller life down the centuries. Before it is the statue of Cromwell, the middle class Englishman who did not like a stupid tyranny and so got up and kicked it out; and so across the road from there down to Whitehall where I can see on his column Nelson, the captain who disposed of the last swell-headed despot who tried to invade Britain!

Londoners are tough. To those of you in New Zealand who may be worrying about us let me tell you of an old lady of Stepney. She had her house blown up over her head. After having been extricated and given a cup of tea, which is the British comforter in all emergencies, she was asked how she felt. She replied: "All right. Just a bit shook." That I think puts London this day and hour completely. "All right. Just a bit shook."

R. A. F. AND GERMAN BOMBING COMPARISON BETWEEN METHODS OF OPPOSING AIRMEN EFFECT OF RELIANCE ON NUMBERS DIFFERENCE DUE TO TRAINING OF CREWS

By
"STRATEGICUS"

INEVITABLE and important is some attempt to assess the progress of the German air offensive. The attack on Britain has now run through certain stages. The first was an attempt to smash the defensive by the *attaque brusquée*. By the end of August after a heavy loss it was clear that this plan had failed.

Then the Germans, not yet wholly convinced, announced that Goering was taking charge of the offensive and began the same mass attack. It also failed and it is now clear that Germany has settled down to a war of attrition. This is not a gibe but a fact.

In every war of great armies there is a phase that appears merely a matter of hard hitting, of attrition in fact. It is an implied recognition that neither side has power to secure a decision.

Britain, which began to arm in earnest only recently, has clearly not realised her strength, but Germany, which began to arm wholeheartedly years ago, has fully mobilised her power and if she were ever to win should have done so already. That she is reduced to attrition is an implied admission of her inferiority.

Let us see how she is succeeding with attrition. The attack on London, which has now been proceeding for nearly six weeks, (Now ten! Ed.) has degenerated into a night campaign since, although German bases are near enough to allow fighters to attack easily, she recognises that the Royal Air Force is more than a match for any force sent across the Channel. The Royal Air Force is carrying out a night offensive against Germany, though the distance is too great for fighters.

Omitting these considerations, though a vital note is the changed attitude to British fighters, let us turn to results. It is now clear that the Germans are not damaging British war potential as much as the

British are damaging theirs. They have in effect chosen different objectives.

Theirs is the less scientific and cruder form of offensive. In their attack on London I heard of two military objectives damaged and I have actually seen not one. The Germans are no more successful than in the last war when the aeroplane was in its infancy. Yet they have twice struck the same beautiful church, twice hit residential houses in a block within ten yards.

What does this damaging exhibition of precise imprecision mean?

It is impossible to escape the conclusion that anti-aircraft fire is too skilful to allow German planes to identify their target, as insufficient care is given to preparation and German airmen simply fly and bomb by clock. Of course all airmen do this on some part of their journey, but the Germans do so throughout.

In a given map of a square, say, there is a valuable objective; so flying by the clock—that is to say with a given direction and speed—they reach somewhere near the square. They cannot fly low because the anti-aircraft barrage would get them. So they drop their bombs and return to their bases assured that *they have done some damage and at least* think that they have contributed to the ruin of the morale of the people.

This crude method, as Captain Balfour said, *will never win the war*. German tactics are reducible to a direct attack on the civilian population and it is impossible to move among the people without discovering that they are treating the risk of discomfort and inconvenience much as an influenza epidemic or a transport strike—a nuisance but not a grave matter.

Foreign observers express admiration of this stoicism. But the born Briton does not regard it as admirable. Britain has gone to war after counting the cost and it would not be national and not natural to quarrel about the cost when the bill is presented. The Germans have chosen the wrong objective.

How different is the British practice. Before each bombing raid a carefully trained crew is "briefed" with all the information as to a precise military objective. Large-scale models are made of a particular

target and the crew ask questions about the methods of identification before they set out. It is known with absolute certainty that they are doing an immense amount of damage to German war potential. *They have cut down German productive capacity by 20 per cent, whereas German raids have had no appreciable influence on British production.*

For German flying and bombing by the clock they *have substituted a scientifically directed attack which can only have one end*. Germany may anger and exasperate the British people; the Royal Air Force prevents the Germans from working, damages their dockyards, destroys their factories and cuts down production of the necessities of war.

It is instructive to follow out this study of the two air offensives a little further. Is it only lack of training, carelessness in preparation and ignoring civilian suffering that causes German airmen to achieve this uncanny success in missing military objectives while the Royal Air Force hit their chosen targets with such precision? No.

Once more it is a difference in skill—in anti-aircraft defence. The Germans appear to fall back on the great stand-by of numbers. For the scientific gun-laying of British gunners, they substitute huge accumulations and hope that by filling the air with shells they will prevent Royal Air Force bombers from coming down to select their targets. They do not succeed.

Neutral observers describe how British bombers are seen diving low into a barrage and drop bombs directly on a target. In fact the Germans are losing the new phase of attrition through lack of skill. The Royal Air Force are succeeding in the offensive because they have better machines, more carefully trained crews and the habit of scientific bombing of military targets.

BRITAIN SPEAKS.

We introduce tonight a new speaker to this series. Dr. William Temple. Dr. Temple is widely known as one of our greatest thinkers and most forthright speakers. He has not hesitated during the course of the present conflict to put forward views that have made him unpopular with many people. And here is, the Archbishop of York.

EVERYONE recognises that the present period is one of the turning points of human history. This war is not a dog fight between national imperialisms, it is a struggle between two incompatible ways of life. Of course it is true that purely national interests are involved, it may even be true that Great Britain took its stand only when its own interests were obviously menaced. At first, these considerations loomed so large that they obscured from the minds of many people the questions which are really at stake. This was particularly true of some idealists on both sides of the Atlantic. We were told that we were not really serving any sound principle, because we were so evidently guided by self interest. About this I should like to say two things, because they have a great bearing on my main argument. First there has been a very strong body of opinion in England which was ready to support a more disinterested policy in the whole of the past twenty years, and many have rallied to this since the war broke out. But secondly, the whole way of looking at the matter, with this detachment is morally unsound. If I see a house burning, and know there is a child in it, I must not delay any action to save that child until I am sure that I have no desire for admiration or other reward contaminating my altruistic motives. The important matter is that the child should be saved. So now, the important matter is that freedom should be saved.

Whatever has been said about rival imperialisms, and I will say some of this in a moment, no one acquainted with life in

Great Britain and in Germany during the last seven years, or with the change in the life of Czechoslovakia, Poland, Denmark, Norway, Holland, Belgium and France since they came under Nazi rule, can possibly doubt that this rule is a tyranny which has extended its sway by conquest, and threatens to extend it further. Of course, the war is not a conflict between pure light and unmitigated darkness, but it is a conflict between freedom and tyranny and the whole world is involved in it. If Europe as a whole passes under Nazi rule, freedom will not survive anywhere else, without a fearful struggle. What is now in the balance, is the future of European and American civilisation, for the next long epoch of its history. If that is a fact, all questions concerning the pretence of the British Government a year ago are an academic irrelevance, and convict those who raised them, of superficiality. They have nothing whatever to do with the crisis confronting mankind.

There is much in British history, and in contemporary British life, which is open to criticism from a standpoint of high idealism. We ought to be grateful to those who remind us of these things and so keep our consciences alert, but these defects, even when they are defects in liberty itself, do not alter the fact that broadly speaking, the British Flag has stood for steadily increasing liberty, and an appeal to the principle of liberty never goes unheeded in Great Britain even when the action called for is delayed. Misunderstanding is sometimes caused by a casual and inaccurate use

of language. I have known some Englishmen misled by the common habit of describing some parts of the earth as belonging to Great Britain. No part of the earth "belongs to" Great Britain, in the sense in which a man's house and garden belong to him. So far as the British Government undertakes the direction and control of, for example, some parts of Equatorial Africa, it always regards it as a solemn obligation to train the indigenous peoples, towards self Government as members of the family of civilised nations. Sometimes things are done under pressure of private interest, which cuts across the steady purpose. The British Empire, shares with other human institutions an inability to be at all times true to its own best principles, but the principles are accepted, the steady purpose is there, and progress in liberty, and freedom for the use of it, is constant, even though somewhat patchy.

The great empire.....illustrates the same principle. I personally wish that we moved faster than we do, but the series of legislative acts, affecting India, since the responsibility of the East India Company was transferred to the British Crown, has tended steadily in one direction, the direction of advance towards self Government. I want to go faster, as I have said, but the direction in which we have moved is right, from the stand point of all who love freedom. I wish that the act of 1935 by which the present constitution of India was established, had gone much further than it did, but even as it was, it took its place among a very few legislative acts by which so large a concession of power has at any time been made by any ruling nation. In the case of the Dominions, the question of self government receives complete expression. In no sense whatever, does Canada "belong to" Great Britain. Equally with Great Britain, it gives allegiance to the British throne, equally with Great Britain it belongs to the British Empire. Great Britain does not possess the Dominions, it is the senior member in an equal partnership. The present neutrality of Eire, and the hesitation of South Africa

at the outset whether or not to declare war on Germany, remind us that the great part now taken in the war by the Dominions is taken by their own free choice. This Commonwealth of Nations, embodying the principle of freedom in a fellowship which Goebbels fears, is engaged in deadly conflict with a German Reich which is at this moment subject to a Government and a doctrine, for which the whole principle of liberty is anathema. I need not specify the features of the Nazi system which stamp it as the foe of freedom, the Gestapo, the concentration camps, the declared policy concerning coloured peoples. Our war against the Nazi Government is directed, not only against its acts, but against its principles. We often fail to practice what we preach, but we can be recalled to our avowed principles. They do preach what they practice, and all appeal to them in the name of principles sacred to us, is futile.

In face of this conflict, a Christian cannot doubt or hesitate. Christianity, as is clear from the gospels, stakes everything on human freedom. Christians have often failed to recognise this, but the gospel message is clear. Man cannot save himself, there is something that must be done for him, but neither can man be saved except by himself, and he can reject the salvation offered to him. The gospels show Christ everywhere praying for the free personality of men and women.

The question may be raised, whether a victory of Britain and her allies would really open the way. Why should not this war be followed by another Versailles Treaty, a repetition of the years 1920 to 1939..... My answer would be in three stages. First the Nazi threat is not only to such liberty and justice as we hope to see, but also to that which we have already established. It is worth while to fight, in order to keep the Gestapo out of Great Britain, and to clear it out of France, Holland and the rest. Secondly, it is true that victory in war cannot by itself inaugurate the better time, it can only make the new road possible, and this it can and will do. Thirdly, we have

learnt much from the experience of the last twenty years, alike from failure and from success. The League of Nations has not been a total failure; its social services, have been invaluable, and where it fails, we see the cause of the failure, and can largely avoid a repetition. Particularly we see the impossibility of regulating the political relations of countries, by ignoring their economic relations. If we can start the work of reconstruction on the basis of two principles, respect for personal liberty,

and co-operation in establishing the improvement of the people in all countries—a secure share in the wealth now so abundantly available—we shall inaugurate a new era of fuller and international partnership, which may well gain for mankind a future of security, peace and good will. Victory makes that possible, without it, there can be no such hope. Let us then make sure of victory, that we may also devote ourselves to the fulfilment of that hope.

COSMOPOLITANA

1. "I look upon American supplies of aircraft only as a useful bonus."

(*Sir Philip Joubert, B. B. C. Broadcast, Nov. 14.*)

2. "The robes of freedom have been fashioned and are ready for India to wear. Let us hope that India will, at this supreme moment ... rise to a stature which will enable it worthily to wear those robes."

(*Sir M. Zafrullah Khan, Delhi, Nov. 18.*)

3. "Believe, obey and fight—Mussolini told the Italian people. They do not believe whole-heartedly, do not fight whole-heartedly, and how much longer they will obey, we shall see."

(*Mr. Herbert Morrison, London, Nov. 20.*)

4. "The present war is not only a struggle between nations. It springs from the clash of fundamental ideals. We shall not falter or lay aside our arms until the high purposes to which we have pledged our faith are achieved."

(*H. M. The King-Emperor, Nov. 21.*)

5. "If ever there was a war of naked plunder, it is this one against a small people (the Greeks) who have shown the world that, as in the invasions of their ancient history, courage and the love of freedom can be more powerful than numbers."

(*Lord Halifax, Nov. 21.*)

6. "Up to the present, this war has been waged between a fully-armed Germany and a quarter-or half-armed British Empire. We have not done so badly."

(*Mr. Winston Churchill, Nov. 21.*)

7. "The mountains of Epirus and their muddy valleys do not lend themselves to lightning warfare."

(*Mussolini, Nov. 18.*)

8. "The (English) people feel that they are not going to be done in by Hitler, but they are going to do in Hitler!"

(*Lord Lothian, New York, Nov. 23.*)

9. "Let us reflect on what we have to suffer at the moment. We have no coffee, there is rationing of foodstuffs, and there is the English blockade—a severe form of organisation. There is no trade on the sea, while there are plenty of air attacks and war."

(*Das Reich, (Nazi Journal) Current Number.*)

10. "Hitler is no accident. He is the natural continuous product of a breed which, from the dawn of history, has been predatory and bellicose."

(*Sir R. Vansittart, London, Nov. 24.*)

11. "We are with you to the last man and the last shilling."
(*Mr. S. M. Bruce, Australian High Commissioner in London, in a broadcast, November 14.*)

APPENDIX II.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period November 12—18, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

LITTLE FRIENDS OF ALL THE WORLD.

Says Lord Haw-Haw (November 13) on the subject of rival diplomacies in Europe: "Britain sought support, Germany a partnership on an equal basis. Germany does not seek to determine how Italy, Japan, Spain or Russia should be governed."

Examples of equal partnership, German fashion, are to be found in Poland, Holland, Norway and Belgium. Italy's ideas on the subject may be studied in Abyssinia, Albania and (if she could manage it) Greece. For three years the Nazis intervened in Spain in order to change the Spanish Government.

As for Germany's views on the Russian Government, this is what Hitler says in *Mein Kampf*: "This colossal empire is ripe for dissolution..... The present rulers of Russia are blood-stained criminals.....who for nearly 10 years have ruled with such a savage tyranny as was never seen before."

EARTHQUAKE TREMORS.

The Nazis state (November 14) that "oil production and refining in Rumania have not suffered in the least from the earthquake." In their previous sentence they admit that General Antonescu specially visited an oil-producing centre to inspect relief measures, and immediately afterwards says that the Opera House, as well as the Carlton skyscraper in Bucharest, which is within 50 miles of the main oil-fields, had been completely destroyed, and that the German minister has contributed a large sum for relief. Previously on November 13, the Nazis admitted that oil pipe-lines had been damaged.

Clearly the Nazis have been as much upset by the real earthquake in Rumania as they were by the bogus one at Boulogne on Saturday, which they invented to cover up the damage done there by R. A. F. raids.

It is reported from Istanbul that the Campina refineries are completely out of action, storage tanks at Baicoi and Bustenari are destroyed, and pipe-lines between Pleost, Giurgie and Constanza have been cut.

Incidentally, it would be interesting to know whether the German Minister's contribution to the relief fund was deducted from the £ 30,000 a day which Rumania is being forced to pay for the privilege of entertaining the German Army within her shrunken frontiers.

MASTERLY INACTIVITY.

The Italians claimed on November 13 (the day after Taranto) that the British Air Force had been "practically inactive" and that the British forces

in the Mediterranean had "not once taken the initiative on land, sea or in the air."

If halving the Fascist battle-fleet at one blow, and bombing or shelling most of Mussolini's main ports in South Italy, Albania and Libya, is being "practically inactive," one wonders what will happen to the Italians when the British really do "take the initiative" in the Mediterranean.

BLITZKRIEG—ITALIAN STYLE.

On November 14 the Germans reported that the Italians were landing troops in Albania and "would begin an offensive in a few days' time." The few days have passed, but the Italians are still retreating.

The reason for sending more troops is now clear; it was to stem the Italian retreat.

AN ITALIAN REPORT—

"In a very efficient manner," says the Rome radio on November 13, "a lonely Italian submarine came up with a British naval formation in the Mediterranean. The commander of the submarine *did not lose his head* about firing immediately. He awaited his opportunity, and then released his torpedoes at the last moment. After making sure that his missiles had hit the British ships, he thought it a very good day's work. Quite right. He had managed to avoid all the enemy attacks."

Quite right—he also managed to avoid hitting the British ships at all, for an Admiralty communique of November 15, stated that the vessels concerned had arrived unscathed in port.

—AND A GERMAN ONE.

Berlin asserts that the Admiralty has tried to conceal the losses suffered by the *Jervis Bay*, and repeats the claim that the whole convoy was wiped out. The Admiralty announced on November 14 that 65 survivors of the *Jervis Bay* were landed in Canada. They announced on November 12 the names of 30 ships out of 38 which had reached port safely, and on November 15 the names of two more which were also safe. Four ships with a total tonnage of 25,453 were sunk by the raider, one was sunk later by aircraft, and one is still unaccounted for.

This is the measure of German accuracy—the actual figures are multiplied more than six times.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

HISTORY RE-WRITTEN.

In the course of a confused rignarole on November 17, the Germans say that Hasan Sabry Pasha, the late Prime Minister of Egypt, was killed by the British. As a matter of fact, Hasan Sabry Pasha died a sudden but natural

death on November 14, when reading the King's address in the Egyptian Chamber.

He was a sincere friend of Britain, and his death has caused as much regret in British political circles as in Egypt.

His first pronouncement in the Egyptian Chamber as Prime Minister was a declaration (July 4, 1940) that he would "carry out the Anglo-Egyptian treaty both in the letter and the spirit."

THE LONDON MOSQUE.

Even the proposed London Mosque has been made the subject of a misstatement by the Nazis. They say that no money is to be given for this mosque from the British Exchequer, but that Muslim Londoners will be required to give donations.

The truth is that a sum of £ 100,000 has been sanctioned by the British Government, and is to be paid out of the Exchequer, for a site to establish a mosque and centre of Islamic culture in London.

The Egyptian Ambassador, the Minister for Saudi Arabia and the High Commissioner for India waited on the King-Emperor at Buckingham Palace on November 13 to thank His Majesty for the gift from the British Government.

WITHOUT COMMENT.

Quotation from German broadcast in Hindustani, November 12:—

"Britain has fabricated another story to deceive the world. It has stated that on the night of November 8-9, when Herr Hitler was delivering his speech in Munich, British planes flew over the town dropped bombs..... In fact, the whole story is false and devoid of truth."

Quotation from German broadcast in Hindustani, November 13:—

"On the night of November 8-9, British airmen made an attempt on the Fuehrer's life, when he was in Munich. But they did not succeed in their criminal object and could only cause slight damage to a few residential houses."

HITLER A MILITARY OBJECTIVE.

In the same broadcast (November 13), the Nazis come out with a lengthy harangue on the privileges of the heads of states and piously proclaim that attacks on them are "against international law." They conveniently forget to say that they had earlier tried to take the life of the King of Norway, as well as of the King-Emperor.

The position of a constitutional sovereign is quite distinct from that of a dictator. Hitler is not only the head of the civil government of Germany, but also the supreme Commander of the German army. No one would think of claiming immunity from attack for the Commander-in-Chief of the British forces.

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940.—

LECTURE XXI.

November 30, Saturday ...	Town Hall ...	6.30 p. m.
December 1, Sunday ...	Vayalogam ...	9.45 a. m.
2, Monday ...	Adanakkottai ...	5.30 p. m.
3, Tuesday ...	College (A) English ...	10.25 a. m.
	Rani's School ...	10.25 a. m.
	Kiranur ...	5.30 p. m.
	Odayalippatti ...	5.30 p. m.
	Vehupatti ...	5.30 p. m.
4, Wednesday.	College (B) Tamil ...	10.25 a. m.
	Merchants' Association Pudukkottai. (Sandarkoil Amman Sannidhi.)	6.30 p. m.
	Yembal ...	5.30 p. m.
	Kulipirai ...	5.30 p. m.
5, Thursday ...	C. S. M. School ...	10.00 a. m.
	Teachers' Association, Pudukkottai.	3.30 p. m.
	Mithulaipatti ...	5.30 p. m.

LECTURE XXII.

9, Monday ...	Town Hall ...	6.30 p. m.
10, Tuesday ...	Muslim Association ¹ Pudukkottai.	5.00 p. m.
	Ponnamaravathi ...	5.30 p. m.
	Kilanilai ...	5.30 p. m.
	Poovarasakudi ...	5.30 p. m.
11, Wednesday	Rangiam ...	5.30 p. m.
12, Thursday...	Tiruvappur ...	5.00 p. m.
	Adanakkottai ...	5.30 p. m.
	Viralimalai ...	5.30 p. m.
	Annavasal ...	5.30 p. m.
13, Friday ...	Karambakkudi ...	5.30 p. m.

BE SURE TO ATTEND
THE
GRAND
WEEK END FETE
IN
PUDUKKOTTAI
IN AID OF THE STATE WAR FUND
ON
DEC. 6, 7 & 8, 1940.

Patron:—HIS HIGHNESS THE RAJA

ILLUMINATIONS MAGIC
PLAYS SIDE-SHOWS
CONCERTS CRICKET

TICKETS AT POPULAR PRICES,
FROM THE
**WAR FUND ENTERTAINMENTS
COMMITTEE.**

Under the auspices of the Darbar.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான
யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 30உ

[ந. 21.

பிரஸங்கம் XXI.

கடற்சண்டை—II.

மூன்று வாரங்களுக்கு முன் கடற்படையின் சில வேலைகளைப்பற்றி மேலெழுந்த வாரியாக ஆராய்ந்தோம்; ஆனால் இன்று பேசப்போகும் பலவித விஷயங்களுக்கு பீடிகையாக இருப்பதால் அதுவும் உபயோகமானதுதான்.

கப்பற் சம்பந்தமான அதிகாரம்.

ஒவ்வொரு தேசத்தின் கப்பற்படையும் அதன் செல்வ நிலையையும் தேச விஸ்தீர்ணத்தையும் பொருத்தது என்பது ஒரு புறம். இருக்க, ஒவ்வொரு கப்பற்படையும், தனித்தோ, அல்லது ஒரு சிரிய படையினுடையவோ, (Squadron) பெரிய படையினுடையவோ (fleet) அங்கமாகச் சேர்ந்தோ வெவ்வேறு வேலைகளைச் செய்யும் பலவித கப்பல்களைக்கொண்டதென்பதையும் கண்டோம். தரைச் சண்டையில் சைன்யத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் தன்னை நடத்தும் சேனாதிபதி அல்லது தளகர்த்தன் எட்டக்கூடிய தூரத்துக்குள் இருக்கின்றன. சேனாதிபதியோ அல்லது அவனுடைய உத்தியோகஸ்தர்களோ யுத்தக் களத்தின் எந்த பாகத்துக்கும் மோட்டாரிலோ, குதிரைமீதோ, அல்லது ஆகாய விமானத்திலோ சென்று, ஸன்னிவேசங்களை நேரில் கவனித்துத் தன் டாங்குகள், காலாட்படைகள், குதிரைப்படைகள், பிரங்கிப்படைகள் இவைகளுக்கு வாய் மூலமாகவோ, டெலிபோன் மூலமாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ சமயோசித உத்தரவுகளைப் பிறப்பிவிக்கலாம். ஆனால் சமுத்திரத்தில் உள்ள கப்பற்படைகளின் சமாசாரம்

வேறு, உத்தரவு பெறும் கப்பல்கள் 100 கஜம் முதல் 1,000 மைல்களுக்கப்பால் வரை இருக்கலாம். க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் வேகமாகவும் எதிர்பாராத விதமாகவும் மாறும் சந்தர்ப்பங்களால் நாம் நேரில் பார்க்கவும் மனதால் நினைக்கவும் முடியாத நடவடிக்கைகளில் அவைகள் ஈடுபட்டோ அல்லது ஈடுபடவேண்டிய நிலைமையிலோ இருக்கலாம். நாம் கொடி சமிக்கை (Signal) செய்யக்கூடிய அளவு சமீபத்தில் இருந்தால் ஒழிய அவைகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குக் கம்பியில்லாத் தந்தி ஒன்றுதான் சாதனம். இதே மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் சமகாலத்தில் அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரம், மத்தியதரைக்கடல், ஆர்க்டிக் மகாசமுத்திரம், வங்காள விரிகுடா முதலிய இடங்களில் நிகழக்கூடியதாயிருந்தால் எல்லா இடங்களிலும் நடக்கும் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தவும், படைகளைக் குறைக்கவும், கூட்டவும் ஒரு முடிவான மத்திய அதிகார இலாகா இருக்கவேண்டியது அவசியமென்பது வெளிப்படல். அத்துடன் அவ்விலாகாவின் உத்தரவுகளும் வெவ்வேறு ஸ்தல அதிகாரிகளால் தங்கள் ஹவாலில், இருந்துவரும் வெகு தூரங்களில் சஞ்சாரம் செய்யும் கப்பல்களுக்கு அறிவிக்கக்கூடியவிதமாய் எளிதாகவும், அனுஷ்டானத்தில் கையாளப்பட்ட அச்சில் வார்த்தைமாதிரி ஒரே விதமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதும் வெளிப்படல். இதன் பலன்கள் இரண்டு:—(i) ஒரு தனித்த சுற்றுப்பிரயாணத்துக்கோ, அல்லது ஒரு கப்பற்சண்டைக்கோ கடல் இலாகாவால் எதேச்சாதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டால்தான் ஒரு கப்பற்படை சேனாதிபதிக்குத் தன்படையில் இஷ்டம்போல் நடக்க அதிகாரமுண்டு. (ii) தரைச் சண்டைகளில் காணும் யுத்த தந்திரங்களையும், ஆகாயச்சண்டையில் காணும் அனைவிட அதிகமான யுத்த தந்திரங்களையும் காட்டிலும் கப்பற்சண்டையில் தந்திரங்களின் பிரயோகத்துக்கு இடம் ரொம்பவும் குறைகின்றது.

மேலதிகார இலாகா.

அட்மிரால்டி பிரபுக்கள்.

இவற்றுள் முதலாவது கூற்றை கவனிப்போம். பிரிடன் கப்பற்படைகளின் மேலதிகாரம் லண்டனிலுள்ள கடல் இலாகா சபையாரிடம் (Admiralty Board) இருந்து வருகிறது. இச்சபை மூன்று பிரிவினர்களடங்கியது:—

- (i) உயர் பதவி வகித்து வேலைபார்த்துவரும் கப்பற்படை அங்கத்தினர்கள்.
- (ii) ராஜ்ய அல்லது பார்லிமெண்டு சபையின் அங்கத்தினர்கள்.
- (iii) ஸீவில் இலாகா அங்கத்தினர் இதில் மூன்றாவது பிரிவினர் என்றாலும் கிரந்தரமானவராகையால் முக்கியமானவர். அந்த சபையின் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தமாகவும் கடற்படை அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தமாகவும் எவ்வித மாறுதல்கள் ஏற்பட்டாலும் எல்லா ராயஸ வேலைகளும்; நிர்வாக சம்பந்தமானதும் கணக்குகள் சம்பந்தமானதுமான முக்கிய தஸ்தாவேஜிகளும் அவர் வசமே இருக்கின்றன. அவருக்குக் கடல் இலாகா சாக்ஸவத்காரியதரிசி (Permanent Secretary of the Admiralty) என்று பெயர். அவரைப்பற்றிய சர்ச்சையை இத்துடன் நிறுத்துவோம்.

அடுத்தபடியாக பார்லிமெண்டு சபை அங்கத்தினர்களை எடுத்துக் கொள்வோம்:—(1) முதல் பிரபு (First Lord), (2) பார்லிமெண்டின் நிதிமந்திரி (Parliamentary and financial Secretary), (3) ஸீவில் பிரபு (Civil Lord). இவர்களில் முதலாவதுவர் மிகவும் முக்கியஸ்தர். அந்தச்சபையிலேயே மிகவும் முக்கியஸ்தானத்தை வகிப்பவர்; ஏனெனில், அவர் எப்பொழுதும் ஒரு காபினெட் மந்திரியாகவே இருப்பார். அரசாங்கக்கடற்படையின் யுத்த தந்திர நிர்வாக சம்பந்தமாகவும், உபயோக சம்பந்தமாகவும் அப்போதைக்கப்போது பதவியிலிருக்கும் அரசாங்கத்தின் தீர்மானங்கள் சம்பந்தமாக பிரதம மந்திரிக்கும் ஜனங்களுக்கும் முழுஜவாப்தாரியாயுள்ளவர் இவர்தான்.

கடற் பிரபுக்கள்.

என் உபநியாச ரீதியாக, கருத்தை கவரக்கூடியவர் கடற்படை அங்கத்தினர்கள். அவர்கள் எழுவர்—ஐந்து கடற்பிரபுக்கள் (முதல் கடற்பிரபு வேறு, முதற் பிரபு வேறு); கடல் சிப்பந்திகளின் டியூடி தலைவர் (Deputy Chief of Naval Staff), கடல் சிப்பந்திகளின் உதவி தலைவர் (Assistant Chief of Naval Staff). முதல் கடற்பிரபு கடல் சிப்பந்திகளுக்கு தலைவர்; கடற்படையின் நிர்மாணம், வேலைகள், யுத்த தந்திரங்கள் இவைகளுக்கு முக்கிய தொழில் நிபுணத்வ சம்பந்தமாக புத்திமதி கூறுபவர். இரண்டாவது கடற்பிரபு உத்தியோகஸ்தர்கள் சிப்பந்திகள் இவர்களின் நியமனம், இன்ன இன்னார் எந்த வேலை பார்க்கிறதென்பதையும் மேல்பார்ப்பவர். மூன்றாவது கடற்பிரபு கடற்படையின் சாமான் செட்டுகளை மேல்பார்ப்பவர்: உணவுப்பொருள்கள், யுத்த தளவாடங்கள், கப்பல் அங்கங்களும் சாமக்கிரியைகள் போன்றவை. நான்காவது கடற்பிரபு போக்குவரத்து சாதனங்களைக் கவனிப்பவர். ஐந்தாம் கடற்பிரபு கடற்படை ஆகாய விமானங்களைக் கவனிப்பவர். இந்த ஐந்து முக்கியப்பகுதிகளின்கீழ் அநேக கிளைப்பிரிவுகளுண்டு; ஆனால் நான் அவற்றை இங்கு விஸ்தரிக்க அவகாசமில்லை. மேலே விவரித்த கடல் இலாகா அரசாங்கப்படையின் பல்வேறு தொகுதிகளை—1939 ஸெப்டம்பரில் யுத்தக் கப்பல்களின் சங்கியை 625, இப்பொழுது எவ்வளவு அதிகமென்பது ஒரு ரகசியம்—எவ்வாறு உத்தரவிட்டு நடத்துகிறது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவிரும்புகிறேன். கடல் இலாகாமிது சுமத்தும் பொறுப்பு என்ன என்பதைச் சில புள்ளிவிவரங்கள் காட்டும்.

சில பிரச்சனைகள்.

1939 ஸெப்டம்பரில் கப்பற்படையின் எடைமானம் 22½ லக்ஷம் டன்னும், 6 அங்குலத்திலிருந்து மேற்பட்ட வாய் அகலமுள்ள 900 பிரங்குகளும் ஆயிரக் கணக்கான சிறிய ஆயுதங்களும், ஒன்றரை லக்ஷத்திற்கு மேற்பட்ட சிப்பந்திகளும் அடங்கியன. இவைகள் எல்லாவற்றின்மீதும் கடலிலாகா ஆதினம் வகிக்கிறது. இவ்வளவு யுத்தக் கப்பல்களையும் பங்கடவு செய்து, படைப்பகுதிப் பகுதியாகப்பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொரு தளகர்த்தனின் ஆதிக்கத்தில் வைக்கிறது. ஒவ்வொரு பகுதியும் தங்கீ வெளிக்கிளம்பி வேலை செய்ய,

ஒரு கொத்தளமும் அமைக்கிறது. ஏனெனில்,—நினைத்துப்பாருங்கள்,—600 மனிதர்கள்கொண்ட ஒரு கப்பல் கடலிலேயே போய்க்கொண்டிருந்தால், உணவு, கரி அல்லது எண்ணெய், குண்டிகள் இவைகள் ஆகாயத்திலிருந்து விழுமா என்ன? இக்கொத்தளங்களுக்கும் இங்கிலாந்து துறைமுகங்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசமுண்டு. மூக்கிய உள்நாட்டுத் துறைமுகங்கள் மூன்று:—(i) தெம்ஸ் சங்க முகத்தில் உள்ள சாத்தம் (Chatham). (ii) தென்கரையில் ப்ளிமத் (Plymouth) (iii) போர்ட்ஸ்மத் (Portsmouth). வேலைசெய்யும் கப்பல்களுக்கு மனிதர்கள் இவைகளிலிருந்தே திரட்டப்படுகிறார்கள். கடற்கொத்தளங்கள் வேறுவகையானவை. கப்பல்களைப் பழுதுபார்க்கவும், அவைகளுக்குக் கரி, எண்ணெய், சாமான்கள் வகையறுக்களை அளிப்பதற்காகவே இவைகள் ஏற்பட்டன; ஏனெனில், என் முன் உபநியாசத்தில் சொன்னபிரகாரம், சீனத்திலோ, தென் ஆபிரிக்காவிலோ இருக்கும் ஒரு கப்பலானது இவைகளுக்காக ஒவ்வொரு தடவையும் தன் சொந்த நாட்டுக்கு வந்துவிட்டுப் போவதென்பது அசட்டுத்தனமாகும். ஆனால் இதிலிருந்து கொத்தளங்களைக் காப்பது படைகளின் வேலை என்று நினைத்து விடாதீர்கள். படைகளின் தேவை கடலில்தான்; ஆகையால் கொத்தளங்கள் தங்களைத்தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அத்தற்காப்பும், அடைப்புகள், நீர்மூழ்கிவலைகள், கண்ணிகள், ஸர்ச்லைட்டுகள், ஆகாய விமான தாக்கிகள், பெரிய பிரங்கிகள், இவைகள் மூலம்தான். இவைகளும் கடல் இலாகாவின் வேலையில் சேர்ந்ததுதான்.

தனித்த அதிகாரங்கள்.

லண்டனிலிருந்து உத்தரவு பிறப்பிக்கும் கடல் இலாகாவிலிருந்து, கடலில் கப்பலில் நிர்வாகம் வகிப்பவனிடம் திரும்புவோம். ஆனால் விரிவஞ்சி, யுத்தக் காலத்தில் அவனுக்குள்ள வேலைகளைப்பற்றியமட்டில் கவனிப்போம். தேச வியாபாரத்தைக்காக்கவும், எதிரி தேசங்களை முற்றுகைபோடவும், துணைக்காகவும், (convoy) இன்னும் இது போன்ற பலதரப்பட்ட வேலைகளுக்காக கடல் இலாகாவானது யுத்தக்கப்பல்களைத் தனித்தோ, தொகுதிகளாகவோ ஒரு புறம் அனுப்பிக்கொண்டிருக்க, எதிரியின் கப்பற்படையை யுத்தத்துக்கு இழுக்கவோ அல்லது ஒரு கப்பற்சண்டை புரியவோ அவசியம் ஏற்படுகிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படி போரில் ஈடுபட பெரும்படை அல்லது சிறுபடைக்கு தளகர்த்தன் ஒருவன் இருப்பான். இந்த வேலை அவனிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பிறகு வெற்றியோ தோல்வியோ அவன் பொறுப்புத்தான். இது போலவே சமாதான காலங்களிலும் ஒவ்வொரு கப்பற்தலைவனும் தன்னுடைய தளகர்த்தனுக்கு ஜவாப்தாரியாவான். உதாரணமாக ஒரு கப்பல் யதிரஞ்சையாக தரைபாய்ந்தாலும், மற்றொரு கப்பலோடு மோதினாலும், அதன் சேதம் பெரிதாயினும், சிறிதாயினும், அதற்கும் ஒரு கடற்படை ராணுவ விசாரணை உண்டு. நிபுணர்களின் சாஷியம் விசாரிக்கப்படும்; நிபுணர்களே தீர்ப்புச் சொல்வார்கள்; அவனுடைய முந்திய வேலையின் சாமர்த்தியத்தையோ காலஅளவையோ கருதாது கப்பற் தலைவன் குற்றமற்றவனென்று விடுக்கப்படுவதும், நிந்திக்கப்படுவதும், கப்பல்

அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கப்படுவதும், வேலையிலிருந்தே விலக்கப்படுவதும் உண்டு. கப்பற்படையின் பொறுப்பு இவ்வளவு மேலானதாக இருப்பதால்தான், தீர்மானம் செய்து கொண்டிருக்கும் தந்திரங்களுக்கேற்ப கப்பல்களை அணிவகுப்பதிலும், தலைமைக் கப்பலிலிருந்து பெரிய சிறிய படைகளிலுள்ள இதர கப்பல்களுக்கு உத்தரவுகளைத் தெரிவிப்பதிலும் தளகர்த்தர் அதிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்.

கடற் சண்டை.

கப்பற் சண்டை ஒரு சதுரங்க ஆட்டத்தை ஒத்தது. இருதரப்பிலும் தலைவர்கள் தீர்மானமாக ஜயிக்க முயலுகிறார்கள். ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்காமல் சமஅவஸ்தையிலிருப்பது அவர்களுக்குப் பிரயோஜனமில்லை. ஒருவன் நகற்றுவதை கவனித்து அதை பயனற்றதாகச் செய்து அதற்குத் தகுந்தபடி மற்றவனும் தன்கப்பல்களை நகர்த்தவேண்டும். தன்படையை அதிக ஆபத்துக்குள்ளாக்காமல் எதிரியின் படைக்கு யிக்க ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய விதமாய் கப்பல்களை அணிவகுக்கவேண்டும். சதுரங்கத்திலோ நிதானமாய் யோசித்து காய் நகர்த்த போதிய சாகவகாசம் உண்டு. கப்பற் சண்டையிலோ சீக்கிரமான காய் நகர்த்த சரியான முடிவாக இருக்கவேண்டும்; முடிவு முடிவுக்கு வரவேண்டும்; அதுவும் சரியான முடிவாக இருக்கவேண்டும்; முடிவுகளில் ஏதேனும் தவறுதல் ஏற்படுமானால் அதன் தண்டனை ரொம்ப பயங்கரமானது. தரைச் சண்டையில் போர் முனையிலிருந்து வெகு தூரத்திலிருக்கும் தளகர்த்தனைப் போலல்லாமல், கடற்படை தளகர்த்தன் கப்பலில் இருந்து கொண்டு இதரர்களுடன் சேர்ந்து தானும் யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஒரு கப்பற்படையென்பது வெவ்வேறு பணிசெய்வனவும், பல்வேறு பிரங்கிதாக்குதல் எல்கைகளையும், வேகங்களையும் உடைய பலதரப்பு—கப்பல்கள் கொண்டது என்பதை முன்பே அறிவோம். தலைமைக் கப்பலின் வரையும் அறையில் அப்படையின் கப்பல்களின் நிலையும் முடிந்த அளவு எதிரி கப்பல்களின் நிலையும் காட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு பெரிய படம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு உத்தரவும் 'அட்மிரல்' என்னும் படைத்தலைவனுலேயே பிறப்பிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கப்பலிலிருந்து வரும் தகவலும் அவனுக்குத்தான் வருகிறது. அதன் மேல் தேர்ச்சிபெற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் படத்தில் சமயோஜிதமான நகர்த்தல்களைச் செய்கிறார்கள். கடலில் அனேக நூற்றுக்கணக்கான சதுர மைல்கள்மீது ஒவ்வொரு கப்பலில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மாலுமிகளுக்கும் தங்களுக்குக் குறிப்பிட்டிருக்கும் எதிரிக் கப்பலை மூழ்க்கடிப்பதைத்தவிர வேறு யுத்தப்போக்கே ஒன்றும் தெரியாது. எதிரிக் கப்பல்கள் நிதானமாகவும் தொர்திரவின்றியும் சுடாமலிருக்கும் பொருட்டு எதிரியின் ஒவ்வொரு கப்பலையும் தன் கப்பல்களில் ஒன்றோ பலவோ சதா சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கும்படி செய்ய வேண்டியது அட்மிரலின் கடமை.

யுத்த தந்திரம்.

முன்பு கோடுகாட்டியபடி, யுத்த தந்திரமென்பது எளிது. அது 'ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் செல்லுதல்' (Line ahead) 'மார்புடன் மார்புறச் செல்வது' (Line

abreast) என்ற அணிவகுப்புகளின் கூட்டல் கழித்தல்கள் தான். ஆயினும் சுடப் படும் சத்துருவின் திட்டங்களும் கதியும் ஓயாமல் மாறுவதால் அட்மிரல் உத்தர விடுவது மிகவும் கஷ்டமான வேலை. இருந்தபோதிலும் தன் தலைமைக்கப்பலில் இருந்து, பிறக்கும் உத்தரவுகளுக்கு, அவை புரிந்தாலும் புரியாவிட்டாலும், கண் மூடித்தனமாக, தன் படையின் ஒவ்வொரு கப்பலும் கீழ்ப்படிந்து, கதிமாற்றிச் சுட்டுக்கொண்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டியது அட்மிரலின் கடமை.

தொடுவானத்திற்கப்பால் வெகுதூரத்தில் சாரணவேலை செய்யும் வேகமான குரூய்ஸர்களால், எதிரிக்கப்பல்கள் இன்ன இன்ன வேகத்துடன் இன்ன இன்ன திசை நோக்கிச் செல்கின்றனவென்பது ஒவ்வொரு படைக்கும் எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நல்ல மாலுமிக்கும் உலகிலுள்ள பெரிய படை களுடைய முக்கிய கப்பல்களின் உருவத்தோற்றம் தெரியுமானதால்; எதிரிக் கப்பல்களின் பெயர்களும், ரகங்களும் தகவல் அறிவிக்கப்படுகிறது. குரூய்ஸர் கள் எதிரிக்கப்பல்களைச் சந்தித்து பின் துடருவதுடன், தங்கள் படையின் கப்பல் களைப்பற்றி எதிரி தகவலறியவொட்டாமல் தடுத்திருக்கும். குரூய்ஸர்களுக்கும், பின் நிற்கும் பெரும் யுத்தக்கப்பல்களுக்கும், இடையே, சாரணக்கப்பல்களை தாண்டிச்செல்லும் எதிரிக் கப்பல்களைத் தாக்க, நீர்மூழ்கிகள் ஒளிந்து நிற்கும்.

கரும்பலகையில் நான் வரைந்திருக்கும் 'ஒன்றன் பின் ஒன்று செல்வது' 'மார்புறச்செல்வது' இவைகளை கவனியுங்கள். யுத்தத்தில் இலட்சியம், நமது கட்சியின் பிரங்கித் தாக்குதல் பலமாக இருக்கவேண்டும், -அதாவது (broad-side), அகன்றபக்கத்திலிருந்து எல்லாப் பிரங்கிகளிலிருந்தும் ஏககாலத்தில் சுடுவது; இல்லாவிட்டால் முடிந்தவரை கனமான பிரங்கிகளின் தாக்குதலைச் செய்வது; அத்துடன் சத்துருவின் அகன்ற பக்கதாக்குதலுக்கு நமது கப்பல்கள் இலக்காகக் கூடாது. மிக்க சாவதானமான அணிவகுப்புகள் அடிப்படையான மேலேகூறிய இரண்டிம்தான் என்பதைக் காண்போம்; ஏனெனில் அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் சில கப்பல்கள் மற்றவைகளைப் பாதுகாத்து, நீர்மூழ்கிகளுக்குத் திசைபோல் இருக்கின்றன. தாக்குதலில் மேலானது என்று சொல்லப்படுவது, சத்துருவின் சமீபத்திலுள்ள கப்பல்கள் பின்னாடி இருக்கும் கப்பல்களை மறைத்து நின்று நமது கப்பல்களெல்லாம் எதிரிக் கப்பல்களின் மீது ஏககாலத்தில் சுடுமபடியான நிலைமையில் இருக்கவேண்டும் (படத்தைப் பார்க்கவும்). இவ்விதம், நல்ல தலை வர்கள் தன்படையைக் காட்டிலும் பலமான எதிரிப்படையை இரண்டாகப் பிரித்து, ஒன்றை மேல்கண்டவாறு தாக்கி ஜயித்து, பின்பு மற்ற பாதியை எதிர்ப் பதும் வழக்கமுண்டு.

ஒரு அட்மிரல் யுத்தத்தில் அபஜயமடைவதைக் கண்டவுடன் இரவையோ அல்லது புகைப்படலத்தையோ உதவியாகக்கொண்டு, ஒழிம்பொழுதே தன்னைப் பின்புறந்த வரபவர்களுக்கு ஆபத்து விளைவிக்குமாறு கண்ணிகளை இறைத்துக் கொண்டும், தன் படையைத் திரட்டிக்கொண்டும் பின்வாங்க முயலுகிறான். பின்வாங்கும் படைக்கு இந்தச் சௌகரியமும் ஒன்றுண்டு: -சத்துரு இவனை

நோக்கி விரைந்துவருவதால் இவனுடைய இடிமீன்கள் (torpedoes) மிகுந்த பயனை அளிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றன. துயர்ந்துவரும் படைக்கு முன்னணி விஸ் தீர்ணம் அதிகமிராது. அது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்தால், காபந்தின்பொருட்டு அது அவ்வாறே செல்லும்; பின்வாங்கும்படை இடச்சாரியிலோ வலச் சாரியிலோ இருந்தால் விரட்டும் படைத்தலைவன் தன் கப்பல்களை மார்புறச் செல்லும்படி கட்டளையிடுகிறான்.

உத்தரவு அனுப்புதல்.

குண்டுகளின் கனத்த தாக்குதலுக்கிடையே தன் தலைமைக் கப்பலின் படம் வரையும் அறையிலிருந்தவாறே அட்மிரல் எவ்வாறு தன் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித் திருக்கிறான்? ஸிக்னல் (சமிக்கை) செய்வதற்கு அநேக வகைகள் உண்டு. கம்பி இல்லாத தந்திமூலம் எளிதில் செய்யலாம் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். நடப்பில் அது அப்படியல்ல. தந்திகள் ரகசிய வார்த்தை களிலிருந்தாலும் எதிரிக் கப்பல்களிலிருக்கும் தந்திகளை கிரஹிக்கும் கருவிகள் பாதிக்கப்படலாம்; அதிலிருந்து தந்திவரும் இடமும் அட்மிரலிருக்கும் ஸ்தானமும் வெளியாகி ஆபத்துக்குள் ளாகும். அதனால் அவசியமான பிரச்சித்களில் அட்மிரலுக்கும் உத்தரவு பிறப்பி விக்கப்படுபவனுக்கும் இடையே ஏதாவது ஒரு சிறு கப்பல்மூலம் பாவட்டா மூல மாகவோ, அல்லது ஸெமபோர் (Semaphore) கையின்மூலமாகவோ ஸிக்னல் செய்வதுதான் அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிறது. (பாவட்டாக்கள் மூலம் மனிதர்கள் செய்யும் சமிக்கைகளையே ஒரு கம்பத்தின் மீது ஏற்றிவைக்கப்பட்டு லீவர்கள்மூலம் வேலைசெய்யும் இரண்டு பெரிய மரக்கைகளுக்கு ஸெமபோர் என்று பெயர்). உத்தரவுகளைத் தவறுதலன்னியில் ஸிக்னல் மூலம் அனுப்புவதும் சரிவர கிரகிப்பதும் அத்தயாவச்யமானது. கப்பல் சிப்பந்திகளுள் ஸிக்னல் செய்ப வர்கள் ஒரு முக்கியமான வகுப்பினர்.

அட்மிரல் சண்டையைக் கருதும் கோணத்திலிருந்து வரம்புகளை மட்டில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் காட்டினேன். யுத்தத்தில் உபயோகிக்கும் ஆயுதங்களைப் பற்றி கேட்க விரும்பினால் மேற்கூறியதைக் காட்டிலும் விரிவாகக்கூற அவகாசம் இல்லை. என் கடைசி உபநியாசத்தில் நீர்மூழ்கி, இடிமீன் வெடிகளைப்பற்றிச் சொன்னேன். ஆதலால் இதற்குமேல் பெரும் யுத்தக் கப்பல்களின் முக்கிய சக்தி புஜமென்று சொல்லக்கூடிய பிரங்கிகளையும் அவைகளைச் சுடுவதைப் பற்றியும் கூறப்போகிறேன்.

பிரங்கிகள்.

முன் உபநியாசத்தில் பிரங்கி வாய்களின் அகலத்திற்கு ஒரு எல்கையுண்டு என்று கூறினேன். அந்த அளவைவிட பெரிய பிரங்கிகளை வார்க்க முடியாததால் அந்த வரம்பு ஏற்பட்டதல்ல; நவீன கப்பல்களில் அநேக தினிசுப் படைக்கலங்கள் அமைக்கவேண்டியிருப்பதால், 16-அங்குல பிரங்கி களுக்கு மேற்பட்ட பிரங்கிகளையும் அவைகளின் சாமக்கிரியைகளையும் கப்பல்களில் ஏற்றுவதாயிருந்தால், கப்பல்களும் அதற்கேற்றவாறு மிகப்பெரிதாகவும் பரும னாகவும் கட்டவேண்டும், அக்கப்பல்கள் தங்கக்கூடிய துறைமுகமோ பழுது

பார்க்கும் ஸ்தலமோ கிடைப்பது அசாத்தியம், என்ற விஷயங்களை விளக்க முயன்றேன். மேலும் தாக்கும் சக்தி பிரங்கிகளால் சுடப்படும் குண்டின் கனத்தைப்பொருத்ததல்ல; குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் எவ்வளவு தடவை அழிக்கும் குண்டுகளின் எடைமானத்தை சீக்கிரமாகவும் அடிக்கடியும் சுடுகிறது என்பதைப் பொருத்தது.

16-அங்குல பிரங்கி சுமார் 20-மைல்கள் வரை சுடும். 20-மைலிலிருந்து வேகமாகச் செல்லும் எதிரிக்கப்படல் போன்ற ஒரு குறியை பேதிப்பது கடினம். அதிலும் ஆகாயம் தெளிவின்றி இருந்தாலும் புகைப்படலம் குழந்திருந்தாலும், அநேக தடவை எய்தினால் குறியைப் பிளப்பது சில தடவை தான் முடியும். அத்துடன் பிரங்கி பெருக்கப் பெருக்க குண்டு திணித்துச் சுட தாமதமாகும்; ஆனதால் விட்டு விட்டுச் சுடும் இதனைக் காட்டிலும் சிறிய பிரங்கிகளின் வேகமான சுடுதல் ஜாஸ்தி பயனளிக்கும். ஆயினும் சத்துரு கப்பல்களின் மர்ம ஸ்தானங்கள்—எஞ்சின்கள், வெடிகளையும் குண்டுகளையும் வைக்கும் அறை, முக்கிய விசைகள் இருக்கும் கப்பலின் மத்திய பாகம்—மிகவும் கனமாக கவசம் பூண்டிருப்பதால், அவைகளில் சேதம் உண்டிபண்ணுவது பலமான வெடி குண்டால்தான் சாத்தியம். ஆனதால் பெருங்கப்பல்கள் மட்டில் ஏற்றிச் செல்லும் பெரும் பிரங்கிகள்தான் யுத்தத்தை முடிவு செய்யக்கூடியதால் இறுதி அதிகாரம் உடையன. 'என்னை மறப்பாயோ' என்று ஆறுவடிச் செய்யக்கூடிய பிரங்கிகளைப் பெரும் யுத்தக் கப்பல்களும் (battleships) யுத்த குரூய்ஸர்களும் (Battle cruisers) தான் தாங்கிச் செல்கின்றன. அத்துடன்ல்லாமல் அவைகள் தங்க ளுடைய மத்திய அளவு பிரங்கிகளால்—அதாவது 5½ முதல் 8-அங்குலம் நன்றாகப் போர் புரிகின்றன. அவைகளிலிருக்கும் ஆகாயப் பிரங்கிகள் விமானங்களைத் தாக்குகின்றன.

ஜல அழுக்கிச்சக்தியால் (hydraulic power) சுடும், மனிதருடன் சுத்தக் கூடிய ஒரு கூண்டு அல்லது கவசம்பூண்ட அறையில், மூன்று அல்லது நான்கு சேர்ந்த தொகுதிகளில் பெரும் பிரங்கிகளிருக்கும். வேறு வேறு கப்பல்களில் கூண்டுகள் வேறுவேறு இருக்கும். சிலவற்றில் பக்கத்தில் ஒன்றாகவோ, மூன்றும் பின்னுமாகவோ இரண்டுதானிருக்கும். இவ்விதம் ஒன்பது அல்லது பன்னிரண்டு பிரம்மாண்டமான பிரங்கிகளும், அகன்ற பக்கத்திலிருந்து சுடும்பொழுது ஒரே பக்கம் சுற்றப்படலாம். ஆனால் இவைகள் யுத்தத்தில் விரட்டவோ அல்லது விரட்டப் பட்டால் எதிர்க்கவோதான் அவைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதைக் கண்டோம். மத்தியப் படைக்கலங்களாகிய 5½ அல்லது 6-அங்குல பிரங்கிக் கூண்டுகளும் பெரும் பிரங்கிக் கூண்டுகளின் பேரிலோ, அல்லது கப்பறத்தட்டில் வேறு இடங்களிலும் அமைப்பதால், மூன்றும் பின்னும் அல்லது அகன்ற பக்கத்திலும் சுடலாம். ஆயினும் பிரங்கிகள் எவ்வாறு சுடுகின்றன, எவ்வாறு குறி இலட்சிக்கப்படுகிறதென்பதை நாம் அறிய வேண்டுமானால், யுத்தக்கப்பல்கள், குரூய்ஸர்கள், நாசகாரிகள், இவைகளின் வெவ்வேறு அமைப்பைப்பற்றி இங்கு விஜாரிக்க இடமில்லை. குழாய் (Barrel), குண்டு அடைக்கும் இடம் (Breach)

என்று இரண்டு பாகங்களாகச் செய்யப்பட்டு பிரங்கி இணைக்கப்படுகிறது. குண்டு அடைக்கும் இடமானது குண்டும்-மருந்தும் திணிக்கப்பட்ட பிறகு குழாயின், தலைப்பில் நன்றாக அமைக்கப்பட்ட பலமான கதவால் சாத்தப்படும் பாகம். குண்டு மருந்து என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்க. இவை தனியாக உபயோகப் படுத்தப்படுவது பெரும் பிரங்கிகளில்தான். 16-அங்குல பிரங்கியின் குண்டின் கனம் ஒரு டன்னுக்குமேல் இருக்கும். பின்னிருந்து பத்தவைத்து அதை வெடிக் கச்செய்யும் கார்டைட் (cordite) மருந்தின் கனம் 640-பவுண்டு இருக்கும். இரண்டையும் வேகமாகத் திணிப்பது சிரமசாத்தியமானது. (நடுத்தரமானதும் சிறிது மான பிரங்கிகளில் குண்டும்-மருந்தும் ஒன்றாக அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.) குண்டு அடைக்கும் இடத்தில் இவற்றைத் திணித்து கதவை மூடியபிறகு பிரங்கி சுடுவதற்கு தயாராயிருக்கிறது. சுடுவது பிரங்கிக் கூண்டிலிருந்தல்ல, விசையறையிலிருந்து (Control Room) அங்கிருக்கும் ஒரு குதிரையை (Trigger) அமுக்குவதால் ஒரு மின்சாரக்கம்பியானது மருந்தைப் பற்றவைத்து அதனால் குண்டை வெளியேற்றுகிறது.

பிரங்கி அறை.

கூண்டிலிருக்கும் பிரங்கிகளை உபயோகிக்கும்போது அநேக விஷயங்கள் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். அவைகளாவது,—குண்டுகள் பாயவேண்டிய நீண்ட தூரம், தன் கப்பலின் வேகம், எதிரிக் கப்பலின் வேகம், குண்டு ஆகாயத்தில் உயரே சென்று இரங்கவேண்டியிருப்பதில் சுமார் 20,000-அடி உயரம் வரையுள்ள அதின் போக்கில் காற்றின் வேகம், பூமி சுழல்கிறவேகம். கடலில் குண்டுகள் நீண்ட தூரத்திலுள்ள லக்ஷ்யங்களை அடைவதற்கு சில கூணங்கள் செல்லும்; அதற்குள்ளாக பூமி அதன் கீழ் சற்று சுழன்று நகர்ந்திருக்கும். இதனால்தான் பிரங்கி மனிதர்களால் அவைகள் அவர்களிடம்போல் சுடப் படுவதில்லை. வெகு தூரம் பார்க்கக்கூடிய கப்பலின் உன்னத ஸ்தானத்திலுள்ள மத்திய சுடும் அறையிலிருந்து (Central fire control) சுடப்படுகிறது. கப்பலின் கப்பித்தான் லக்ஷ்யத்தைக் கண்டவுடன் விசை அறையிலிருக்கும் (Control power) விசை உத்தியோகஸ்தனுக்கு அறிவிக்கிறான். அந்த உத்தியோகஸ்தன், முறையே கீழே உள்ள கப்பலின் ஜீவநாடி என்று சொல்லக்கூடிய டிரான்ஸ்மிட்டிங் அறை (Transmitting room)-க்கு, விவரங்களை டெலிபோன் மூலம் அறிவிக்கிறான். பிரங்கிகளிலுள்ள தூரம் கண்டுபிடிக்கும் கண்ணாடிகள் மூலம் பல பிரங்கிக் கூண்டுகளிலிருந்து கிடைக்கும் எண்களின் சராசரியை இங்கே நிபுணர்கள் கணக்கிட்டு பிரங்கியின் லக்ஷ்யம் இருக்கும் சராசரி தூரத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். (இந்தக் கருவியானது ஒரு படத்தின் மூலம் காண்பிக்கப்படும்). இப்படித் துண்டு பிடிக்கப்பட்ட தூரம் பிரங்கிக்காரர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. உடனே பிரங்கிகள் லக்ஷ்யத்தை நோக்கி சரிப்படுத்தி வைக்கப்படுகின்றன. அது முடிந்ததும் டிரான்ஸ்யிட்டிங் அறையிலுள்ளவர்கள், விசை அறையிலுள்ள பிரங்கி சுடுபவனுக்கு அறிவிக்கின்றனர். அவன் பிரங்கிக்கு அருகிலுள்ளவர்களுக்கு டிரான்ஸ்மிட்டிங் அறையின் மூலமாகவே குண்டை பிரங்கியில் திணித்து கெட்டிக்க

உத்தரவு கொடுக்கிறார். பிரங்கி கெட்டித்தானவுடன் டிரான்ஸ்மிட்டிங் உத்தியோகஸ்தருக்கு ஸிக்னல் கிடைக்கிறது. அதை அவர் விசையறைக்கு டெலிபோன் செய்கிறார். உடனே விசையறையிலிருக்கும் பிரங்கி ரிபுனர் குதிரையை அமுக்கி எந்தெந்த பிரங்கிகளைச் சுடவேண்டுமோ அவைகளை மின்சாரக் கம்பிகள் மூலம் வெடிக்கச் செய்கிறார். பிரான்ஸ்மிட்டிங் அறைக்கு ஒவ்வொழில்லாமல் வேலை அளித்துக் கொண்டிருக்கும் இது, ஒரு பின்னலான விஷயம். ஏனெனில் அவர் களுக்கு ஒவ்வொரு பிரங்கியும் மறுபடியும் சுடுவதற்கு எப்பொழுது தயாராகயிருக்கிறதென்ற விவரம் தெரியவேண்டும். அத்துடன் கப்பல்கள் தங்கள் கதியை மாற்றுவதற்கேற்பவும் ஜாஸ்தி அலைகளால் ஆடி ஏறி இறங்குவதற்கேற்பவும் தூரம் அல்லது வேகக் கணக்குகளில் ஏற்படும் பிழைகளை மாற்றிச் சரியாகக் கணக்கிட வேண்டும். (கப்பல் ஆடுவதால் குறி தப்பாமலிருக்க ஒரு கைராஸ்கோபிக் (Gyroscopic device) யந்திரம் உண்டு. அதனால் கப்பல் ஆடி ஒரு நிலைக்கு வரும்வரை பிரங்கி சுடுவது தானாகத் தடைப்படும். இதன் மூலம் சுடவேண்டிய விசை உத்தியோகஸ்தன் அலையின் வேகத்தால் குறி தவறுவதைக் காணமாட்டான்). முதல் குண்டு குறிக்கு அப்பால் விழலாம். விசை உத்தியோகஸ்தன் குண்டு வீச்சு தூரத்தைக் குறைக்கச் சொல்லுவான். அடுத்தது குறிக்கு இப்பாலே குறைந்து விடும். இந்த இரண்டும் ஒரு அளவின் வளைவாகும். குறிபார்ப்பதை இவற்றிற்கேற்ப சரிப்படுத்திச்சுட்டால் மூன்றாவது குண்டு சரியாகப் பிடிக்கவேண்டும். ஒன்று தைத்ததைக்கண்டவுடன், அவ்வளவும் 'சால்வோக்களாக்' (Salvos), அதாவது பெரிய பிரங்கிகளில் பாதி கூண்டு களிலிருக்கும் ஒவ்வொன்றும் சுடுகின்றன. அல்லது நிச்சயமாக சுடக்கூடிய அளவைக்குள் எதிரியிருந்தால் அகன்ற பக்கத்தில் எவ்வளவு பிரங்கிகள் ஏக காலத்தில் சுடமுடியுமோ, அவ்வளவும் சுடுகின்றன.

நரகம் (Inferno).

சத்தம் கேட்க உனக்குப் பொருக்காவிட்டால் சண்டை போடும் யுத்தக் கப்பலின் தட்டிலிருக்காதே. அதிலிருக்கும் பெரிய பிரங்கியின் அதிர்ச்சி சொல்லி முடியாது. அதனால் தான், பிரங்கிக்கு வத்தி வைப்பவன் சுடும் பொழுது, ஒரு சோமகலம் அடிக்கப்படுகிறது. கப்பலில் வெளியே நிற்பவர்களுக்கு இது ஒரு எச்சரிக்கை. உடனே அவர்கள் அதிர்ச்சி கரதில் தாக்கி செவிபிடித்தாமல் இருப்பதற்காக பஞ்சை வைத்து அடைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள், அல்லது டெலி போன் தலைக்கூட்டை மாட்டிக்கொள்வார்கள். கவசம் பூண்ட இதரக் கூண்டு களிலிருப்பவர்களும் பிரங்கிவாய்க்கு 80 அடிக்கு அப்பால் நிற்பவர்களும் அதிர்ச்சி யைக் குறைத்துக் கேட்கலாம். ஆனால் அவர்களும் சும்மா விடப்படமாட்டார்கள். பிரங்கியை சுட்டவுடன் கப்பல் முழுவதும் ஒரு குலுக்குக்குலுக்கி நியிரும். பிரங்கி ஒரு உதை உதைத்துப்பின் செல்லும் பொழுது பலமான காத்துகள் அடிக்கும். மருந்தடைக்கும் தலைப்பக்கத்தைத்திறந்தவுடன் துர்கந்தமானவும் மூக்கை அறுக்கும் புகைப்படலங்கள் பிரங்கிக்கூடு பூராவையும் நிரப்புகின்றன. யுத்தம் நடக்க நடக்க கூண்டு மின்சார விளக்குகளால் ஏததப்பட்டிருந்தும் இருளும்

உஷ்ணமும் நிறைந்த ஒரு குழியாகிறது. இதனிடையே பிரங்கியும் அதற்கு குண்டுகளைத் திணிக்கும் யந்திரங்களின் பேரிரைச்சலும்! சுருங்கச் சொன்னால், சண்டையில் ஈடுபட்டிருக்கும் யுத்தக் கப்பலைக் காட்டிலும் உலகில் நரகத்தைநாம் கற்பித்தாலும் முடியாது; இந்நரகம் நாமே சிருஷ்டித்தது; அதிலிருந்து வெளித் தப்ப முடியாது; தன் கப்பல் சத்தத்தைவிட, பிளக்கும் சேதமும், ரத்தக் களிரியும், குழப்பமும் உண்டு பண்ணக்கூடியது, எதிரியின் அதிரும் குண்டுகளுக் குட்பட்ட கப்பல்; அக்குண்டு தப்பித்தவறி எஞ்ஜின் அறையிலோ வெடிகுண்டு அறையிலோ விழுந்தால் தப்பமுடியாத பயங்கரமான சாவை நிச்சயமாக விளை விக்கக்கூடியது.

ஆயினும், தன் மகளை யுத்த கடற் படைக்கு அனுப்பும் எந்த ஆங்கிலத் தாய் தந்தையர் இதைப் பற்றி எண்ணுகின்றனர்? டார்ட்மத் (Dartmouth) கடற் பாடசாலையிலிருந்து தேரும் எந்தச் சிறுவன், அல்லது முதன் முதலில் கடற் படையில் சேரும், தக்க மாலுமி, என்றவனு ஒரு நாள் மேலே சொன்ன யுத்த சன்னிவேசத்தினிடையே தானில்லாவிட்டால், தன்னைப் பழக்கியதும், தன் உத்தியோக நாளும் அலுத்துச் சலுத்து, சப்புச்சவக்கென்று விளைவாயிற்றென்று வருந்தமாட்டான்? "கடல் வாழ்வில் இதைவிட மோசமான விஷயங்கள் நிகழும்" என்பது ஒரு பழமொழி. அப்படியாயின், துருதுருத்து அலைந்து பிரவேசித்து, சாமர்த்தியமாக உழைத்து, தைர்யமாக நடத்தி, ஜயங் கொண்டு முடித்து வெளிக்கிளம்பிய, ஒரு கடற் சண்டையின் வெற்றியும் புகழும் மனிதவாழ்க்கையின் சிகரம் என்றே நிச்சயமாகச் சொல்லவேண்டும்.

இத்துடன் முடிக்கிறேன். என் கடைசி உபநியாசத்தில் நீர் மூழ்கிகள், இடிமீன் வெடிகள், ஆழவெடிகள், கண்ணிகள் இவற்றை விளக்கினேன். ஆயினும், கவர்ச்சியுள்ள விளக்காத விஷயங்கள் தூற்றுக்கணக்கிலிருக்கின்றன. ஸிக்னல் செய்வது, விமானமேற்றிச்செல்லும் முறை, கண்ணி வீசுதல், கண்ணி அழித்தல், ஒரிபிலா கட்டுமரங்கள் (Orepea floats) துறைமுகங்களின் காபந்து, அவசர ஓரிபிலா கட்டுமரங்கள், கப்பலின் படகுகள், கப்பலில் வாழ்க்கை, வியாதியும், டாக்டர் நடவடிக்கைகள், கப்பலின் படகுகள், கப்பலில் வாழ்க்கை, வியாதியும், டாக்டர் களும், சம்பள பட்டுவாடா, இத்யாதி, இத்யாதி. இவற்றில் உங்களுக்கு அக்கரை இருக்குமாயின் எங்கள் யுத்த அறிக்கை நிலயத்துக்கு வந்து வாசியுங்கள். அங்கு, உங்களுக்கு அவற்றின் பரிபாஷையும் கொச்சையும் சற்றேனும் பழகி, அறைகுறையாகவேனும் ஒரு மாதிரி உங்கள் கற்பனைக் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்திப் பார்க்க முடியுமாயின், மேலே சொன்னவைகளும், சண்டைக் கதை களும் கடல் இதிகாசங்களும் உங்கள் ரத்தத்தை சுருசுருப்பாக விரையச்செய்யும்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(22—11—40 லிருந்து 28—11—40 வரை).

ஒரு சிறந்த வெற்றி.—கோர்ட்ஸாவைப் பிடித்தாய்விட்டது. பதினேரு நாட்களாக இடைவிடாது கடும்போர் புரிந்து வியாழக்கிழமையன்று, பிரிடிஷ் பிரங்கிப்படையை முன் அணியாய் வைத்துக்கொண்டு கிரேக்கர்கள் கோரிட் ஸாவுக்குள் பிரவேசித்தார்கள். கிரீஸ் தேசத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் மணிகளை அடித்துக்கொண்டு, கொடிகளையும், 'லாரல்' தோகைகளையும் வீசிக்கொண்டு ஜனங்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். கோவில்களில் கூடி, இந்த சேஷமத்துக்கான வெற்றியைக் கடவுள் அளித்ததற்காக வந்தனம் செலுத்துகிறார்கள். எதிரிகளைக் கடலிலும் தோற்கடித்து, டாடிசானீஸ் தீவுகளிலிருந்தும் விரட்டிவிடவேண்டுமென்று பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் இவ்விதம் சந்தோஷப்படுவதற்குக் காரணமுண்டு. நாலு வாரங்களுக்குமுன் அவர்கள் நிலைமை மோசமாய்த்தான் இருந்தது. இதாலியருடைய பெரிய சைன்யத்தைத் தங்களுடைய சிறு சைன்யம் எப்படி எதிர்க்க முடியுமென்று திகைத்து நின்றார்கள். ஆனால், அவர்கள் செய்த வீரச்சண்டையாலும், தந்திரத்தாலும், பிரிடிஷ் உதவியாலும் வெற்றி பெற்றார்கள். டாரன்டோ, பிரின்டிஸி, பாரி, -நேபிள், ரிசாஸோ, வலோனா முதலிய இடங்களை பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கி இதாலிய சைன்யங்களுக்கு தளவாடங்கள் போகாது தடுத்தது கிரேக்கருக்குச் செய்த பேருதவியாகும். இதன் முடிவாக இப்பொழுது ஒரு இதாலியத்துருப்பாவது கிரீஸிலில்லாமல் விரட்டியாய்விட்டது. எதிரி தேசமாகிய அல்பேனியாவுக்குள் கிரேக்கர்கள் புருந்து இதாலியர்களை விரட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். கேந்திர ஸ்தலமாகிய கோரிட்ஸாவைப் பிடித்துக்கொண்டதோடு, போக்ராடெட் (கோரிட் ஸாவுக்கு 22 மைல் வடக்கேயுள்ளது), 'மாஸ்கோபாலிஸ், ஆர்கைரோ கால்ட்ரோ எல்லை இவைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு, எல்பாஸன் (மத்திய-அல்பேனியா) ஸாண்டிக்வாரன்டினோ (எபைரஸ்) மார்க்கமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆபிரிக்காவில் மேற்குப்—பாலேவனத்தில் இதாலியர்களிடத்திலிருந்து பிடுங்கிக்கொண்ட ஆயுதங்களே இப்பொழுது அவர்கள்மேல் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. என்ன ஆச்சரியம்!

இதாலியர்கள் பின் வாங்குகிறார்கள். ஒட்டம் பிடிக்கிறார்கள். இதாலியர்கள் கணக்குப்படி நான்கு சைன்யப் பகுதிகளும், மற்றவர்கள் சொல்லுகிறபடி நான்கு பகுதிகள் இதாலியருக்கு அழிந்துபோயின. பலர் சிறைப்பட்டுவிட்டார்கள். தளவாடங்களைப் போட்டுவிட்டு ஓடுகிறார்கள் அல்லது அவைகளை கிரேக்கர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டு விடுகிறார்கள்.

இந்த வெற்றியிலிருந்து விசேஷமான பலனெற்படுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. சைன்ய நஷ்டமும், தளவாட நஷ்டமும், அபரிமிதம். ஸலோனிகாவைப் பிடித்துக்கொள்ளும் பிரயத்தனம் வீணாயிற்று. ஐரோப்பிய யுத்தத்தின்

நிலைமையே மாறிவிட்டது. நேயக்கூதியார்களுக்குத் தைர்யமுண்டாகிவிட்டது. நடுநிலை நாடுகள் ஜாக்கிரதையாய் விட்டன. வெகு விரைவில் வெற்றியோடு யுத்தம் முடியுமென்று நம்பிக்கை வந்துவிட்டது.

நரியின் சபாவத்தை ஒத்து இதாலியர்கள் ஓடும்பொழுதே ஊர்களுக்குத் தீ வைத்துக்கொண்டும், ஆகாரங்களை அழித்துக்கொண்டும், பிரமுகர்களைச் சுட்டுக்கொண்டும், ஸ்திரீ, புருஷர்களையும், குழந்தைகளையும் பிணையாக தூக்கிக் கொண்டும் போகிறார்கள்.

கிரேக்கர்களுக்குச் சகாயமாக பிரிடன் தளவாடங்களை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், விமானங்கள் குறைவாயிருப்பதால் கிரீஸ் அமெரிக்காவின் உதவியை நாடியிருக்கிறது.

நீட்டிய இடத்தில் கையெழுத்து.—உலகத்திலுள்ள தேசங்களையெல்லாம் மூவரசு உடன்படிக்கையில் சேர்ந்துகொள்ள ஜெர்மனி தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டு போகிறது. ஜெர்மனிக்கு ஏற்கனவே அடிமைப்பட்டுள்ள ஹங்கேரியும், ருமேனியாவும், ஸ்லோவேகியாவும் நீட்டிய இடத்தில் கையெழுத்துப்போட்டார்கள் ஒழிய மற்று ஒருவரும் சேரவில்லை. சேர்ந்த நாடுகளின் அந்தஸ்து மிகக் கேவலம். ஜெர்மனியோடு சம உரிமை கிடையாது. ஆனால், ஜெர்மனியின் தலைமையை வகிக்கவேண்டும். இந்த நாடுகளுடைய சொந்தக் காரியங்களுக்கு மட்டும் ஆலோசனைக்குக் கூப்பிடப்படுகிறார்கள்.

இவைகள் கையெழுத்துப் போட்டதில் விசேஷமொன்றுமில்லை. இவைகள் ஏற்கனவே ஜெர்மனிக்கு அடிமைகள். இதர நடுநிலை நாடுகளை எய்து, பயமுறுத்தித் தன்னோடு சேர ஜெர்மனி இந்த உபாயத்தைத் தேடியது. பலிக்கவில்லை. பல்கேரியா சேர மறுத்துவிட்டது. யுகோ-ஸ்லோவியாவுக்கு இந்த வலையில் மாட்டிக்கொள்ள இஷ்டமில்லை. துருக்கி உஷாராய், பல்கேரியா, கிரீஸ் டார்டனல்ஸ் எல்லைப்புறமுள்ள தன்னுடைய ஆறு ஜில்லாக்களில் யுத்த—சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது.

ஜெர்மன் புது உலகில் சேர்த்துக்கொள்ள தென்-ஹாலன்டி, பெல்ஜியன்-பிளாண்டர்ஸ், பிரெஞ்சு-பிளாண்டர்ஸை ஒன்று சேர்த்து ஒரு புதிய பிளெயிஷ் தேசத்தை உண்டாக்க, சிறையிலிருக்கும் பெல்ஜிய அரசன் பெர்லினுக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், இது நடக்கப்போகிற காரியமில்லை. பெல்ஜியத்தில், வாலூன்ஸ் ஜாதியார் 100-க்கு 45 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பிரான்ஸோடு சேரமாட்டார்கள்.

விமானப்போர்.—சென்ற வாரத்தில் ஜெர்மன் கேந்திரஸ்தானங்களை 70 தடவை பிரிடிஷ் விமானங்கள் தாக்கின. இதோடு ஜெர்மன் விமான நிலையங்களும் தாக்கப்பட்டன. தாக்கப்பட்ட இடங்களில் 100-க்கு 40 துறைமுகங்களும், கப்பல்களும், 25 தொழிற்சாலைகளும், 19-க்கு மேற்பட்ட எண்ணெய் ஸ்தாபனங்களும், பாக்கி ரயில் நிலையங்களும், ரயில் பாதைகளும்.

ஹாம்பர்க் துறைமுகம் இரண்டு இரவு, பூராவாக, மாலைவிரிந்து உதயம் வரையில் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டது.

வழக்கம்போல் அநேக இடங்கள் தீப்பற்றி எரிந்தன. ப்ளாம், வாஸ் கப்பற் கட்டுத் துறைகளில் 12 வெடி விபத்து நேர்ந்தது. ஹாம்பர்க் ஜில்லா வொன்றில் 1,000 தீ வெடிகள் போடப்பட்டன.

கெல்ஸன் கர்ச்சனிலுள்ள ஷோல்வன் சேர்க்கை எண்ணெய்ச் சாலையில் 1000-க்கு மேற்பட்ட தீக் குண்டுகளும், வெடிகளும் போடப்பட்டன. இந்தச் சாலையில் வருஷத்துக்கு 300,000 டன் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்வது வழக்கம். இது அரைசுதர மைல் விஸ்திரணத்துக்குப் பற்றியெரிந்தது. கெல்ஸன் கர்ச்சனிலுள்ள வேறு இரண்டு எண்ணெய்ச் சுத்திச் சாலைகள் தகர்க்கப்பட்டன. நிலக்கரி சுரங்கங்களுக்குப் போகும் ரயில் பாதையும் பழுதாயிற்று.

மழை, குளிருக்கு அஞ்சாது பிரிடிஷ் விமானங்கள் சென்று வியூனா சேர்க்கை-எண்ணெய்ச்சாலையை எதிர்த்தன. கப்பல்களுக்கு யின்சார யந்திரங்கள் தயாரிக்கும் பெர்லின் (Berlin) யந்திரச்சாலை மேல் குண்டுகள் போடப்பட்டன. நதித் துறை முகமாகிய யேல்ஸ்பர்க்-ரூரோட்டை 2,000 அடி உயரத்திலிருந்து தாக்கப் பட்டது. எதிரிகளுடைய சோதனை விளக்குகளுக்கும், நில பிரங்குகளுக்கும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் பயப்படவில்லை. நதித் துறைமுகங்களுக்குள் இது உலகத் தில் முதன்மையானது. இது ரைனையும்-ரூரையும் சேர்க்கும் முக்கிய ஸ்தலம். நார்வேயில் ஸ்டாவென்ஜர் விமான நிலையத்திலிருந்து பிரான்ஸில் லோரியன்ட் கப்பல் நிலையம் வரையில் பல இடங்கள் தாக்கப்பட்டன.

ப்ரமன், கொலோன், டார்ட்மண்டி-எம்ஸ்-கால்வாய் முதலிய இடங்கள் பகல்-காலத்தில் எதிர்க்கப்பட்டன. 1,400 மைலுக்கப்பாலுள்ள ஸ்கோடா யுத்தத் தளவாட உற்பத்திச் சாலைகளைத் தாக்கியது இந்த வாரத்திய விசேஷச் செய்தியாகும்.

இந்தப் படையெடுப்பில் 9 பிரிடிஷ் விமானங்கள் நஷ்டமாயின.

இராக்காலங்களில் பிரிடன்மேல் படையெடுப்பு நிற்கவில்லை. லண்டனை விட்டு கவென்டீர் போன்ற இதரப் பட்டணங்களை ஜெர்மானியர் யிருகத்தனமாய்த் தாக்குகிறார்கள். இதைத் தடுக்க பிரிடிஷ் விமான அதிகாரிகளும், இஞ்ஜினியர்களும் யோசனை செய்துவருகிறார்கள். லோதியன் பிரபு சொல்லுவதைப் பார்த்தால் ஏதோ ஒரு உபாயம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இரண்டு மாதங்களுக்குள் அமுலுக்கு வரும்போலிருக்கிறது.

நவம்பர் 23-ல் டோவருக்கு 20 இதாலிய விமானங்கள் வந்ததில் 7 சுட்டுத் தள்ளப்பட்டு, பாக்கி ஒடிவிட்டன.

கீழ் கண்டிருக்கும் சிறு கதையிலிருந்து இதாலியருக்கும், ஜெர்மானியருக்கும் அந்நியோன்யமில்லையென்று வெளியாகிறது. சில நாட்களுக்குமுன் ஜெர்மன் விமானங்களுக்குத் துணையாக வந்த சில இதாலிய விமானங்கள், பிரிடிஷ்

விமானங்களால் எதிர்க்கப்பட்டு சொல்லிக்கொள்ளாமல் திரும்பி ஒடிவிட்டன. ஜெர்மன் விமானங்கள் சிதறிப்போய் ஊர் வந்து சேர்ந்து நடுச்சண்டையில் ஒடிவந்து ஒளிந்துகொண்டிருந்த இதாலிய விமானங்களைக் கண்டுபிடித்து வாக்குவாதம் செய்ய, சண்டை வலுத்து, கைகலந்து, ஒருவருக்கொருவர் கூட, சிலர் மாண்டார்கள்.

இந்தியா.—இந்தியாவின் தொழில் முன்னேற்றத்துக்காக செய்யப்போகும் சில முக்கிய ஏற்பாடுகளைப்பற்றி தொழில்-மந்திரி மிஸ்டர் எர்னஸ்ட் பெவின் நவம்பர் 23-ம் தேதி காட்டிவில் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்:—

“இந்தியத் தொழிலாளர்கள் சிலர், இங்கிலாந்துக்கு கூட்டிவந்து, வசிப்பதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுத்து, வேலை கற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்ய இந்தியா மந்திரியைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். பழைய பிறகு இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிற்சங்க அமைப்பையும் கற்றுக்கொண்டு அவர்கள் திரும்புவார்கள்.

இந்த ஏற்பாடானது இந்தியர்களுக்கு இதுவரையில் கிடையாது. இதில் இருந்து இந்தியத் தொழிலாளிகள் பிரிடிஷ் தொழிலாளிகளுக்குச் சமானமாய்விடுவார்கள். தொழில்-இலாகாவிலிருந்து இவர்கள் பிரிடிஷ் தொழிலாளிகளுக்குச் சரியாய் சம்பளம் பெறுவார்கள். இந்தியாவிலிருக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் உதவிப்பணம் (அல்லவுன்ஸ்) கொடுக்கப்படும். இதிலிருந்து இந்தியாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் புதுக்கூட்டுறவு ஒன்று ஏற்படும்.

இந்தியத் தொழிலாளிகளுக்கு சம்பளங்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஐரோப்பாவில் போட்டி குறைந்து அமைதி ஏற்படும்.

இந்த இந்தியர்களைப்பழக்க, தாராள மனதுள்ள ரிபுணர்கள் சிலரை, பிரிடிஷ் தொழிற் சங்கத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுவதாக உத்தேசம்.

பிறகு திருத்தியமைக்காமல், இப்பொழுதே நம்முடைய தொழிற்சங்க முறைகளின்படி இந்தியர்களைப் பழக்க இந்தியத்தொழில் அபிவிருத்தியை இப்பொழுதே துவக்கவேண்டும்.”

நவம்பர் 21-ல் காமன்ஸ்சபையில் மிஸ்டர் எமரி இந்தியாவில் யுத்த முயற்சியைப்பற்றி பேசிய பிரசங்கத்திலிருந்து சில பகுதிகள் கீழே மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

“பிரிடன்மேல் படையெடுப்பு நின்ற, ஸாம்ராஜ்ய படையெடுப்புத்துவக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸாம்ராஜ்யம் இரண்டுவிதமாய் ஈடுபடும். இங்கிலாந்துக்கு அப்பாலுள்ள ஸாம்ராஜ்ய தேசங்களிலும், கடலிலும் ஏற்படும் சண்டையிலிருந்து தான் வெற்றி முடிவில் வரப்போகிறது. மேலும் ஸாம்ராஜ்யங்களில் தயாரிக்கப்படும் தளவாடங்களைக்கொண்டுதான் வெற்றி வரப்போகிறது.

பிரிடனிலும், விசேஷமாக ஸாம்ராஜ்ய நாடுகளிலும் யந்திர-சாதனத்தால் தான் வெற்றியை அடையவேண்டும். இந்தத் தளவாடங்களை அவசரமாய்ச் செய்ய முடியாது.

இந்தியாவிலுடைய யுத்த முயற்சியும் சைன்ய அபிவிருத்தியும், தளவாடங்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

சமாதான காலத்தில் இந்தியாவில், 160,000 இந்தியத்துருப்புகளும், 50,000 பிரிடிஷ் துருப்புகளுமுண்டு.

இப்பொழுது இந்தியத்துருப்புகளை 50,000 சேர்த்து அதிகப்படுத்தி, பழக்கி, யந்திர தளவாடங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், இப்பொழுது 100,000 பேர்கள் புதிதாகச் சேர்த்துப் பழக்கப் பட்டு வருகிறார்கள்.

இவர்களுக்கு மேலதிகாரிகள் வேண்டியிருப்பதுடன் மற்ற சாதனங்களும் வேண்டியிருக்கின்றன. அதற்காக இந்தியர்களும், பிரிடிஷ் மக்களும் பொறுக் கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

ராணுவங்களில் பல பாகங்களில் பழகவும், புதிய யந்திரங்களைக் கையாடவும் அநேக பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியத் துருப்புகளை ஏற்றிச்செல்ல ஏற்கனவே 5,000 லாரிகளிருந்தன. இவைகள் இப்பொழுது 32,000 மாக அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷம் 64,000 மாக ஆக்கப்படும்.

வாலிப இந்தியர்களுக்கு விமானிகளாக ஆசையிருக்கிறது. அவர்களுடைய புத்தி துட்பமாயிருக்கிறது; கைகள் சுலபமாய் வேலையைக்கற்றுக் கொள்ளு கின்றன.

பிரிடிஷ்-விமானப்படையில் ஏற்கனவே சில இந்தியர்கள் அமர்ந்திருக் கிறார்கள்; சிலர் இப்பொழுது இங்கிலாந்துக்கு வந்து பயிற்சியை முடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

முடிவில் இந்தியக் கப்பற்படையைப்பற்றிப் பேசுவோம். இவைகள் இடை விடாது இந்திய கடற்கரைகளையும் துறைமுகங்களையும் காவல் காத்துக்கொண்டு, வியாபாரக்கப்பல்களுக்குத் துணைபோய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுடைய திறமை வழக்கம்போல் அதிகம்.

“பதான்” என்ற பிரிடிஷ் கப்பலை எதிரி முழுகடித்தபோது பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது மனங்கலங்காது உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இந்தியர்கள் நடந்துகொண்டார்கள்.

யுத்தம் துவக்கிய காலமுதற்கொண்டு இடைவிடாது துருப்புகளும், தளவாடங்களும் இந்தியக் கப்பல் இலாகாவிலுடையவும், பிரிடிஷ் கப்பல் இலாகாவிலுடையவும் துணையக்கொண்டு, நடி கீழ் நாடுகளுக்குப்போயிருக் கின்றன. சேதம் கொஞ்சமேனும் கிடையாது. முகம்மதியர்கள் யாத்திரை செய்யப் பயமில்லாது செங்கடல் வழிசெல்ல இந்தியக்கப்பல் இலாகா காவல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சாதாரண துப்பாக்கிகள், யந்திரத் துப்பாக்கிகள், 6-இஞ்சு பீரங்கிகள், தோட்டாக்கள், பலவித வெடிமருந்துகள், குதிரை-ஜேனம், ஜோடி, கூடாரம்,

போர்வை, உடுப்பு மற்றப் பலவகை சாதனங்களும் இந்தியாவில் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இக்காலத்திய யுத்தத் தளவாடங்களில் 40,000 வகைகளில், பாதிக்குமேல், இப்பொழுது இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கவசத்தகடிகள் செய்ய ஏற்பாடாய்க்கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த வருஷத்தில் 3,000 வண்டிகளுக்கு இந்தியாவிலேயே கவசங்கள் போடப்படும்.

தங்களுடைய விச்வாசத்தை இந்தியர்கள் திரவிய சகாயத்தால் காண்பித் திருக்கிறார்கள். வைஸிராய் யுத்த நிதிக்கும், மற்ற நிதிகளுக்கும், அரசர்கள் முதற்கொண்டு, சிறு வேலைக்காரர்கள்வரை, லக்ஷரூபாய் முதற்கொண்டு ஒரு அணுவரை பொருள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள்.

சென்ற மூன்று வாரங்களாக, ஆஸ்திரேலியா, நியூஸிலாந்து, தென் ஆபிரிக்கா-யூனியன், ரொடஷ்யா, கீழ்-ஆபிரிக்காக்குடியேற்ற நாடுகள், பாலஸ் தீனம், பர்மா, மலேயா பிரதிரிதிகள், ஸர் அலெக்ஸாண்டர் ராஜர்-மிஷனோடு கலந்துகொண்டு ஆலோசனைகள் செய்து வருகிறார்கள்.

தங்கள் சொந்தப் பாதுகாப்புக்கும், பொதுப் பாதுகாப்புக்கும் தளவாடங் களைக் கூட்டுறவால் அதிகப்படுத்தி, அதிலிருந்து சைன்யங்களை அதிகப்படுத்தி வதே இவர்கள் சர்ச்சையின் நோக்கம்.

அமெரிக்கா.—அமெரிக்காவுக்கு விரோதமான சூழ்ச்சிகளை ஆராய்ச்சி செய்ய நியமிக்கப்பட்ட கம்மிட்டியாரின் தஸ்தாவேஜிவெனியானதிலிருந்து ஜெர்மானியர்கள் பிரசாரம், வேவு முதலிய காரியங்களோடு நில்லாது அமெரிக்க வியாபாரம் முதலிய பொருளாதாரங்களையும் கெடுக்கப்பார்த்ததாயும் தெரிகிறது.

யுனேட் ஸ்டேட்ஸுக்கு லோதியன் பிரபு திரும்பிவிட்டார். அவர் இங்கிலாந்துக்குப் பொருளுதவியும், வியாபாரக் கப்பல்களும் அமெரிக்காவைக் கொடுக்கச் சொல்லுவாரென்று தெரிகிறது.

ஸ்பெயின்.—ஸ்பானிஷ் மொராகோ சம்ரக்ஷணநாடோடு சேர்த்துக்கொள் ளப்பட்ட டாங்கியரில் சட்ட—பூர்வ ஆக்ஷி நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தூர கிழக்குப் பிரதேசம்.—ஜப்பானியர் பெளபிந்னைப் பிடித்துக்கொண்டா ர்கள். ஆனால் பீபிந்னை விட்டுவிட நேரிட்டது.

ஜப்பான் சண்டைக்கப்பல்களும் தளவாடக்கப்பல்களும் ஸைகான் நதிக்கப் பால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன; ஸாகானுக்குள் வரவேண்டுமென்கிறார்கள்.

கம்போடியாவிலுள்ள பட்டம் பாந்துக்கு தென்மேற்கில் 62 மைலில் சனிக்கிழமை இரவு இந்து சைனாவில் தாய்லாண்டு படையெடுத்தது. ஆனால் எதிரிகள் எதிர்த்ததால் தடுக்கப்பட்டார்கள்.

ஆபிரிக்கா.—நவம்பர் 24-ம் தேதியன்று பிரிடிஷ் துருப்புகள் அபிஸ்னியா வுக்குள் துழைந்து மெடெம்மாவைப் பிடித்துக்கொண்டன. காலாபாதுக்குக் கீழக்கே பிரிடிஷ் துருப்புகள் எதிரியை எதிர்த்து இம்சை செய்துகொண்டே ருக்கின்றன.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையேடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ் கிரேக்க விமான
நஷ்டம். விமான நஷ்டமும்;
எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்;
படையேடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

18—11—40 (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

இரவில்.—என்னைய உற்பத்தி ஆலை.— லூனா (Leuna).		பல இடங்களில் பெருந்தி பிடித்தன.
காவல் கார்த்தல்.—வடகடல் (North sea).		1 பெரிய விமானமும் ஒரு கடல் விமான மும் நாசம்.

இதாலிய டோடிகனீஸ் (Dodecanese).

ஒரு தீவு.—டோடிகனீஸ் (Dodecanese) தீவுகள்.		
--	-------	-------

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

டொப்ருக் (Tobruk), பார்டியா [(Bar- dia), ஸோலம் (Sollum).		
அரசாங்க காரியாலயங்கள்.—இதாலிய ஸோமாலி லாண்டி, (Somaliland)- அள்ள பார்டிரா (Bardera).		

19—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

வேடிமருந்துக் கிடங்குகள், இன்னும் மற்ற ராணுவ முக்யமுள்ள இடங்கள்.— பெர்லினி (Berlin)-ன் மத்யபாகம்.		பல இடங்களில் ராணுவ முக்யமான சேதங்கள் ஏற்பட்டன.
கப்பல் கட்டுமிடங்கள், கப்பல் நிற் மிடங்கள்.—கீல் (Kiel), ஹாபம்ர்க் (Hamburg), ப்ரமர்ஹாவன் (Bremer- haven),		பல இடங்களில் தீயும், வெடிச் சத்தங்களும் ஊம்பின.
என்னைய உற்பத்தி ஆலைகள்.—கெல்ஸன் கர்ச்சன் (Gelsenkirchen), ஹாம்பர்க் (Hamburg).		தீப்பிடித்தன.
மின்சார உற்பத்தி ஆலை.—ஹாம்பர்ன் (Hamborn).		

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையேடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ் கிரேக்க விமான
நஷ்டம். விமான நஷ்டமும்;
எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்;
படையேடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

19—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

ஸ்கோடா (Skoda), ராணுவ தளவாடங் கள் உற்பத்தி ஆலை.—பொஹீமியா (Bohemia)-விஷுள்ள பில்ஸன் (Pilsen).		படுசேதத்திற் குள்ளாயிற்று.
உள்நாட்டுத் துறைமுகம்.—டூயிபர்க் ரூரார்ட் (Duisburg-Ruhrort).		அதிகச் சேதம்.
பரீலீவே ஜங்ஷன்.—ப்ரமன் (Bremen), பெர்லின் (Berlin).		உபயோகப்படுத்த முடியாமல்போயிற்று
கடற்படை நிலையம்.—லோரியன்ட் (Lori- ent).		சேதமாயிற்று.
துறைமுகம்.—பார்ப்ளூர் (Barfluer).	3 விமானங்கள்.	

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விமான யுத்தம்.—மேற்குப் பாலைவனம் 5 விமானங்கள். 1 விமானம்.
(Western Desert).

அல்பேனியா (Albania).

கிரேக்க முன்னணிப்படை. 9 விமானங்கள். நஷ்டமில்லை.

20—11—40 (புதன்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

கப்பல்கள், சாமான் கிட்டங்கிகள், ராணுவ முக்யமான இடங்கள்.—உள்நாட்டுத் துறைமுகமான டூயிபர்க் ரூரார்ட் Duisburg-Ruhrort).		தீயும் வெடிச்சத்தங் களும் ஊம்பின.
துறைமுகங்கள்.—லோரியன்ட் (Lorient), செர்பரோ (Cherbourg), டன்கர்க் (Dunkirk), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend).	1 விமானம்.	அதிகச்சேதம்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விமான யுத்தம்.—கிழக்கு லிபியா (Libya). 10 விமானங்கள். நஷ்டமில்லை.

இதாலிய துறைமுகங்கள்.—எரிட்ரியா
(Eritrea) விஷுள்ள அஸாப் (Assab).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

20-11-40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அல்பேனியா (Albania).

விமான நிலையங்கள்.—திரானா (Tirana), பலத்தசேதம்.
அல்பேனியா (Albania)வில் மற்ற
இடங்கள்.
துறைமுகங்கள்.—டிராஸோ (Durazzo).

இதாலி (Italy).

டாரண்டோ (Taranto), இன்னும் இதர படுசேதத்திற்கு
துறைமுகங்கள். குள்ளாயின.

21-11-40. (வியாழக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—விமான நிலையம்—ஸ்டாவாங்கர்
(Stavanger).
இரவில்.—காலநிலை சரியாயில்லாததால்
விமானப்படையெடுப்பு இல்லை.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விமான நிலையக் கட்டடங்கள், தரையிலிருத்
தும் விமானங்கள்.—பென்னினா(Bennina) கட்டடங்களின் மேல்
குண்டிகள் வீழ்ந்தன.
விமானங்கள் நாச
மாயின.

கப்பல்கள்.—பென்காஸி (Benhazi) சேதமாயின.
அபிஸீனியா (Abyssinia)விலுள்ள
கூரா (Gura), எரிடிரியா (Eritrea)
விலுள்ள மஸாவா (Massawa), அஸ் நஷ்டமில்லை.
மாரா (Asmara).

அல்பேனியா (Albania).

பின்னடைந்து ஓடும் விரோதி சைன்யங்
கள்.—அல்பேனியா (Albania). படு சேதத்திற்கு
உள்ளாயின.
தேபெலின் (Tepelene).
வேவுபார்த்தல்.—விரோதி நாடுகள். முக்கியமான சமா
சாரங்கள் தெரிந்தன.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

22-11-40. (வெள்ளிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—விமான நிலையம்—ஷீபால்(Schi-
pol)
ஒரு தொழிற்சாலை.—ரூரி (Ruhr)-லுள்ள
ஸோலிங்கன் (Solingen).

இரவில்.—விமான நிலையம்—மெரிக்கனாக்
(Merignac)—போர்டோவுக்கருகில்—
இந்த விமான நிலையத்திலிருந்துதான்
ஜெர்மன் விமானங்கள் அட்லாண்டிக்
(Atlantic) மகாசமுத்திரத்தில்தவரும்
பிரிடிஷ் கப்பல்களைத் தாக்கிக்கொண்
டிருக்கின்றன. சில கட்டடங்களும்
தரையிலிருக்கும்
விமானங்களும் சேத
மாயின. விமானங்
கள் இருக்கும் இடங்
களும் சேதமாயின.

எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—டார்ட்மண்ட்
(Dortmund), டூயிபர்க் (Duisburg). கொழுந்து விட்டு
எரிந்தன.

ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் துறைமுகங்
கள்.—லோரியன்ட் (Lorient), செர்
பரோ (Cherbourg), ஹாவர் (Le Ha-
vre), ஆஸ்டெண்ட் (Ostend), ப்ளஷிங்
(Flushing). 1 விமானம் எங்கும் அதிகச்
சேதம்.

இதாலி (Italy).

துறைமுகம், ரயில்வே ஸ்டேஷன், எண்
னெய் சுத்தி செய்யும்டங்கள்.—பாரி
(Bari). பெருந்தீயும் வெடிச்
சுத்தங்களும்
இளம்பின.

துறைமுகம்.—டாரண்டோ (Taranto).

அல்பேனியா (Albania).

போக்துவாத்து சாதனங்கள், பின்னடை
யும் இதாலிய துருப்புகள்.—போகிரா
டட் (Pogradet) அதிகச்சேதம்
விளைந்தது.
ராணுவ சாதனங்கள்.—ஆர்கைரோ
காஸ்ட்ரோ (Argyrocastro). பலத்த சேதம்.
வேவுபார்த்தல்.—கிரேக்கக் கடற்கரை
முழுவதும்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

22—11—40. (வென் ஸிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

ராணுவங்கள் வசிக்குமிடம்.—லிபியா
(Libya)வில் டெர்னா (Derna).
முக்கியமான இடம்.—லிபியா (Libya)வில்
பார்டியா (Bardia).

23—11—40. (சனிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—கம்பியில்லாத் தந்தி லுபிஸ்.—
நார்வே (Norway) கடற்கரையிலுள்ள
விகரோ (Vikero) 2 விமானங்கள்.

இரவில்.—புலிட்ஸர் ஸ்ட்ராஸ் (Pulitzer-
strasse), லேர்டர் (Lehrter) சாமான்
கிடங்குகள், பாட்ஸ்டாம் (Potsdamer),
அன்ஹால்டர் (Anhalter) ஸ்டேஷன்கள்,
பெர்லின் (Berlin).

சாமான் கிடங்குகள். லீப்ஸிக்
(Leipzig).

உள்நாட்டுத் துறைமுகம்—ரூய்ரார்ட்
(Duisburg) (Ruhrort)

துறைமுகத்திலுள்ள முக்கியமான இடங்கள்,
இயந்திர ஸ்தானங்கள்.—புலாயின்
(Boulogne).

ரயில் வண்டிகள் நிற்குமிடங்கள்—
டார்ட்மண்ட் (Dortmund).

குதப்ஸ் (Krupps) தொழிற்சாலை—
எஸ்ஸன் (Essen).

ஒரு தொழிற்சாலை.—காஸ்ட்ரோ (Castro)
ராக்ஸல் (Rauxel).

மின்சார உற்பத்திச் சாலை.—ப்ரஸ்ட் (Brest)

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலயம்.—
லோரியன்ட் (Lorient).

..... தகர்க்கப்பட்டது.
பல இடங்களில் தீப்
பிடித்தது.
படு சேதம்
உண்டாயிற்று.
தீப்பிடித்தன.

..... பலத்த சேதம்.

.....

.....

..... அதிகச் சேதம்.

.....

..... நாசமாயிற்று.

.....

ஒரே தி ஜவாலை.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்,
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

23—11—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனி படையெடுக்க உபயோகப்படும்
துறைமுகங்கள், துவகுதாரம் சுடக்கூடிய
பீரங்கிகள் பொருத்திவைக்கப்பட்டிருக்
தும் ஸ்தலங்கள்.—பிரஞ்சுக் கடற்கரை
பல விரோதி விமான நிலயங்கள்.

தகர்க்கப்பட்டன.

இதாலி (Italy).

ராயல் ஆர்ஸனல் (Royal Arsenal), பியட்
(Fiat) தொழிற்சாலை, டூரின் (Turin)

ராணுவ முக்யத்வம் வாய்ந்த இடங்கள்.—
லிகூரியா (Liguria).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விமான நிலயக் கட்டிடங்கள்.—எலாடன்
(Eladen).

விமான நிலயங்கள்.—மெனாஸ்டர்
(Menastir), காம்புட் (Gambut),
கஸாலா (Gazala).

ரயில்வே பாதை.—அகோர்தாத் (Agor-
dat)

சாமான் கிடங்குகள்.—கூரா (Gura).

கோட்டை.—கஸாலா (Kassala).

வேவு பார்த்தல்.—விரோதியின் பிரதேசம் நஷ்டமில்லை.
கள்.

அல்பேனியா (Albania).

முக்கியமான ரோட் சந்திப்பு.—எல்பாஸான்
(Elbasan).

24—11—40 (சூயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—விமான நிலயம்—நார்வே
(Norway) யிலிருக்கும் கிரிஸ்டியன்
ஸன்ட் (Christiansund).

..... பலத்த சேதம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

24—11—40. (சூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

துறைமுகம்.—ஹூக் ஆப் ஹாலந்து (Hook of Holland).		
கப்பல் நீந்தும்டங்கள்.—புலாயின் (Boulogne).		சேதமாயின.
இரவில்.—கப்பல் கட்டுமிடங்கள், தொழிற் சாலை—ஹாம்பர்க் (Hamburg).		பல இடங்களில் தீயும், வெடிச் சத்தங்களும் கிளம் பின.
காஸ் (Gas) தொழிற்சாலை.—ஆல்டோனா (Altona).		தீப்பிடித்தது.
கப்பல் நீந்தும்டங்கள்.—வில் ஹெல்ம் ஷாவன் (Wilhelmshaven).		
ஒரு ரஸாயனத் தொழிற்சாலை.—வில் ஹெல்ம்ஸ்பர்க் (Wilhelmsburg).		தீப்பிடித்தது.
துறைமுகம்.—புலாயின் (Boulogne).		
கப்பல் நீந்தும்டம்.—ஹெல்டர் (Helder).		
விமானக் கும்பல்கள், வாகன விளக்குகள், விரோதி விமான நிலையங் கள்.	1 விமானம்	தகர்க்கப்பட்டன.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

சைன்யங்கள் வசிக்கும்டம்.—டெர்னா (Derna), அப்போலோனியா (Ap- polonia).		சைன்யங்கள் வசிக்கு மிடம் சேதமாயிற்று. ஒரு விமானம்.
ராணுவக் கட்டடங்கள்.—டொப்ருக் (Tob- ruk). பார்டியா (Bardia).	நஷ்டமில்லை.	கட்டடங்கள் சேத மாயின.
கப்பல்கள்.—அஸாப் (Assab) துறைமுகம்		ஒரு பெரிய தீ கிளம் பியது.
சைன்யங்கள் வசிக்கும்டங்கள்.—அஸோ ஸா (Asosa).		தீப்பிடித்தன.
சைன்யங்கள் தங்கும்டம்.—ஸாலீயா (Saleiya),		

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்;
விமான படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

24—11—40. (சூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa)—தொடர்ச்சி.

கூபர் (Gura).		
வேவு பார்த்தல்.—விரோதியின் பிரதேசங் கள்.		

அல்பேனியா (Albania).

கப்பல்கள், துறைமுகக் கட்டடங்கள்.— டூராலோ (Durazzo).		ஒரு பெரிய கப்பலில் குண்டு விழுந்தது, சிறியகப்பல்கள் தீக் கொரியாயின.
இதாலிய ஒத்தாசை சைன்யங்கள்.—அல் பேனியா (Albania).		எங்கும் ஒரே களே பரம்.
ராணுவத்தளவாட கிட்டங்கிகள், பல மோட் டர் வண்டிகள்.—டெப்பலீன் (Teppe- lene) பிரதேசம்.		

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

விரோதியின்
விமான
நஷ்டம்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்.

19—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

இரவில்.—மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), லன்- டன் (London) பிரதேசம், ஸ்காட்- லாந்தி (Scotland)-ல் ஒரு கிராமம், இன்னும் இங்கிலாந்தி (England)-ல் சில இடங்கள்.		பல கட்டடங்களுக்குச் சேதம். பலருக்குக்காயம். சொற்பச்சேதம். 5 விமானங்கள், சிலருக்குக்காயம். நஷ்டமில்லை.
---	-------	--

கிரீஸ் (Greece)

ஸாமோஸ் (Samos) தீவு.		
----------------------	-------	-------

தேதி. விரோதி விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க-விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

20—11—40. (புதன்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் சிலருக்குக்காயம்.
மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), தெற்கு இங்
லாந்தி (England)ல் அங்குமிங்குமாக
சில இடங்கள், தெற்கு வேல்ஸி
(Wales)ல் ஒரு இடம். 1 விமானம் சொற்பம்.
நஷ்டமில்லை.

கிரீஸ் (Greece).

விமான நடவடிக்கை அதிகமில்லை.

21—11—40 (வியாழக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

இரவில்.—கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia)-
வில் பல இடங்கள், தெற்கு இங்கிலாந்தி
(England)-ல் அங்குமிங்குமாக சில
இடங்கள். 1 விமானம். 1 விமானம்.
சேதமில்லை.
ஒருவருக்கும் காயம்
படவில்லை.

கிரீஸ் (Greece)

இன்று விமானப் படையெடுப்பு இல்லை.

22—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—(மிகவும் சொற்பமாகத்தான்
படையெடுப்பு இருந்தது).
லண்டன் (London) பிரதேசம் ஸர்ரே2 விமானங்கள். நஷ்டமில்லை.
(Surrey), ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home
counties).
இரவில்.—மேற்கு மிட்லாண்ட்ஸி (Mid-
lands)-ல் இரண்டு பட்டணங்கள்,
லண்டன் (London) மர்ஸிஸயிட்
(Merseyside). சில கட்டடங்கள்
சேதமாயின.

தேதி. விரோதி விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க-விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

22—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

கிரீஸ் (Greece)

டோடகனீஸ் (Dodecanese) தீவுகள்
லுள்ள லீராஸ் (Leros) தீவு.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

ஸூடான் (Sudan) துறைமுகம், மால்டா
(Malta). சேதமும் இல்லை,
ஒருவருக்கும் காயமு
மில்லை. 1 விமானம்
சுட்டு வீழ்த்தப்
பட்டது.

23—11—40 (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—டோவர் (Dover) பிரதேசம், 7 இதாலிய காயம் பட்டவர்கள்
தெற்கு இங்கிலாந்து (England), விமானங்கள் மிகச் சொற்பம்.
தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத் 4 ஜெர்மன் நஷ்டமேயில்லை.
துவாரத்தில் ஒரு பட்டணம். விமானங்கள்.
இரவில்.—மேற்கு மிட்லாண்ட்ஸி (Mid-
lands)-ல் ஒரு பட்டணம், தெற்கு
இங்கிலாந்தி (England)-ல் சில
சில இடங்கள். சில கட்டடங்களு
க்கும் வீடுகளுக்கும்
சேதம்.

கிரீஸ் (Greece)

ஸாமாஸி (Samos)-லுள்ள டிகானி
(Tigani), கார்ப்யூ (Corfu). சேதமே இல்லை.

24—11—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—இங்கிலிஷ் (English) கால்வாய், காயம் பட்டவர்
கெண்டி (Kent)ல் பல இடங்கள், சில களும் சேதமும் மிகச்
தெற்குக் கடற்கரைப் பட்டணங்கள். சொற்பம்.
இரவில்.—ஒரு மேற்கு இங்கிலாந்து
(England) பட்டணம், தென்மேற்கு சொற்பச் சேதம்.
இங்கிலாந்தி (England)-ல் ஒரு பட்ட 3 விமானங்கள் நஷ்டமில்லை.
ணம்.

தேதி. விரோதி விமானப் படையேடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும் படையேடுப்பால். விளைந்த சேதமும்.

24—11—40. (ரூயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பிரிடன் (Britain)—தொடர்ச்சி.

லண்டன்.—(London), ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties).

சிலருக்குக்காயம்.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

மால்டா (Malta), அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria).

சில பொதுஜனங்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

25—11—40. (திங்கட்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பதிலில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம், தென்கிழக்கு இங்கிலாந்தி (England)-ல் மூன்று இடங்கள்.

மிகச்சொற்பசேதம்.

இரவில்.—மேற்கு இங்கிலாந்தி (England)-ல் ஒரு பட்டணம்.

1 விமானம்.

நஷ்டமில்லை.

அல்பேனியா (Albania)-வில் கிரேக்க சைனியங்களும் கிரீஸும் (Greece).

கிரேக்க சைனியங்கள்.—எபிரஸ் (Epirus) பிரதேசம்.

கிராமங்கள், பட்டணங்கள்.—கார்ப்பூ (Corfu).

லாபமும் நஷ்டமும்.

ஒரு வருஷயுத்தத்திற்குப் பிறகு கடற்படையின் நிலைமை.

(பிரான்ஸில். மாக்மீட்ரி எழுதுகிறார்.)

இப்பொழுது யுத்தம் ஒரு வருஷம் நடந்திருக்கிறது. இதுவரை பதியப்பெற்றிருக்கிற அளவுக்கு நம் கடற்படை நஷ்டமும், எதிரிக்கு கடலில் நேர்ந்த நஷ்டங்களும் எவ்வளவு என்று கணக்கிட்டால் விஷயம் தெரியும்.

1914—15 இரண்டுகளோடு ஒப்பிட்டால் இந்த நஷ்டங்களில் சிறிய கலங்களுடைய நஷ்டம் ஜாஸ்தியாகவும், பெரிய கப்பல்களுடைய நஷ்டம் குறைவாகவும் இருக்கிறது. இதற்கு இரண்டு காரணங்களுள், ஒன்று பிரிடிஷ், ஜெர்மானியக் கடற்படைகளில், முக்கியமாக ஜெர்மானியக் கடற்படையில் 1914-ம் (ஹித்தைக் காட்டிலும்) இப்பொழுது பெரிய கப்பல்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவேயிருக்கின்றது. மேலும் நமக்கும் எதிரிக்கும் கப்பல் பலத்திலுள்ள வித்தியாசம் எதிரிக்கு வெகு பாதகமாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருப்பதால் ஒரு விழுநூறு யுத்தத்தில் நமக்கு ஸமதையாக நின்று யுத்தம் செய்ய எதிரி நினைக்கவே முடியாது. மற்றொரு காரணம் என்னவென்றால் இந்த யுத்தத்திலும் சென்ற யுத்தத்தில் பிற்பட்ட பாகத்தில் போல்டுவ யுத்த நடவடிக்கைகளின் போக்கு சிறிய கப்பல்களின் சண்டையை ஒட்டியதாகவேயிருக்கிறது.

அட்டவணியில் பதிந்து பார்த்தால் நஷ்டங்களின் எண்ணிக்கை நன்றாக விளங்கும்:—

(A) பிரிடிஷ்.

வகுப்பு.	1914 ஆகஸ்டி முதல் 1915 ஆகஸ்டி வரை.		1939 செப்டம்பர் முதல் 1940 செப்டம்பர் வரை.	
	எண்ணிக்கை. டன்கள்.		எண்ணிக்கை. டன்கள்.	
யுத்தக் கப்பல்கள்	...	8 1,05,885	1	29,150
விமானம் தாங்கிகள்	...	1 5,600	2	45,000
ஸஞ்சாரிகள் (Cruisers)	}	9 75,665	3	18,020
விமான எதிர்ப்புக் கப்பல்கள்				
நாசகாரிகள்	...	6 3,422	30	35,980
நீர்மூழ்கிகள்	...	9 5,040	14	14,829
தப்பாக்கிப் படகுகள்	}	2 1,620	5	3,646
சாரண கப்பல்கள்				
சுரங்க வாரிகள்	}	4 33,593*	6	98,134*
ஆயுதம் கொண்ட வியாபார ஸஞ்சாரிகள்				

*ஸாமான் வகையராவோடு மொத்தபாரம்.

(B) ஜேர்மனி.

யுத்தக் கப்பல்கள்	...	...	...	1	10,000
ஸஞ்சாரிகள்	...	16	96,700	4	28,000
நாசகாரிகள்	...	15	7,654	11	16,805
நீர்மூழ்கிகள்	...	17	8,545	70?	?
துப்பாக்கிப் படகுகள் வகையரா.	8	7,480	3?	1,575?	
தோணி வெடிப் படகுகள்	...	3	350	7?	400?
ஆயுதங்கொண்ட வியாபார ஸஞ்சாரிகள்.	}	7	91,426*	இன்னும் ஒன்றுமில்லை.	

* ஸாமான் வகையராவோடு மொத்த பாரம்.

யுத்தம் ஆரம்பித்தபோது, பிரிடன் கைவசத்தில் 15 யுத்தக்கப்பல்கள், யுத்த ஸஞ்சாரிகள், 6 விமானம் தாங்கிகள், 58 ஸஞ்சாரிகள், 6 விமான எதிர்ப்புக் கப்பல்கள் (ஸஞ்சாரிகளாகயிருந்து எல்லாம் மாற்றப்பட்டவை) 185 நாசகாரிகள், 58 நீர்மூழ்கிகள் இருந்தன. ஜேர்மனியிடமோ 5 யுத்தக் கப்பல்கள், 8 ஸஞ்சாரிகள், 22 நாசகாரிகள், சுமார் 70 நீர்மூழ்கிகள் தான் இருந்தன.

இப்படியாக நூற்றுக்குள்ள ஈவுப்படி கணக்கிட்டால் நம்மைக் காட்டிலும் எதிர்க்கு நஷ்டங்கள் வெகு அதிகமென்று தெரியும். மேலும் பிரிடிஷ் சாலைகளில் கட்டப்படும் அல்லது பூர்த்தி செய்யப்படும் புதிய கப்பல்கள் தற்பொழுது ஜேர்மனியில் கைவசமுள்ள கப்பல்களைக் காட்டிலும் அதிகமானவை என்பதை நாம் ரூபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது நடந்திருக்கிற வரை, யுத்தத்தில் இத்தாலியின் பாகமும் தீர்மானமாக அதற்கு நஷ்டமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. அத்தேசம் ஒரு ஸஞ்சாரியையும் நான்கு நாசகாரிகளையும், சுமார் 16 நீர்மூழ்கிகளையும் இன்னும் சில்லறைகளையும் இழந்திருக்கிறது. அதற்கு எதிரியாக ஒப்பிடக்கூடிய நஷ்டம் நமக்கு அதனால் இழைக்கமுடியவில்லை. (மேற்சொன்ன இதாலிய நஷ்டமும் ஸெப்டம்பர்மீன் வரை கணக்கிட்டது. பின்னால் நடந்த நஷ்டம் முக்கியமாக இந்த நவம்பர்மீன் டாரண்டோ வளைகுடாவில் நடந்த பெரிய கடற்புத்தத்தில் இதாலியிழந்த லிடோரியோ வகுப்பு யுத்தக் கப்பல்களையும் (35,000 டன்கள்), கலூர் வகுப்பைச் சேர்ந்த (25,000 டன்கள்) யுத்தக் கப்பல்களையும் சேர்த்து கணக்கிடவில்லை). இதாலியை எதிர்த்த நடவடிக்கைகளில் இங்கிலாந்துக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஒரு ஸஞ்சாரி, ஒரு சாரணகலம், மூன்று நீர்மூழ்கிகள். இவைகள் மேற்கண்ட அட்டவணியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

புள்ளி பார்த்தால், பதினாயிரம் டன் நிறையுள்ள “அட்யிரல் கிராப்ஸ்” என்ற ஜேர்மன் கப்பலைவிட, 29,150 டன் நிறையுள்ள “ராயல் ஓக்” என்ற நம் கப்பல் மூழ்கினது ஜாஸ்தியானதென்று சொல்லவேண்டியது நியாயமே. ஆயினும் பிரிடிஷ் முதல்தர கப்பற்படையின் பலத்தில் பின்சொன்ன கப்பல் 100-க்கு 6½ விசிறத்தான் ஆகக்கூடியதென்பதையும், ஜேர்மானிய மொத்தத்தில் முன் சொன்ன கப்பல் 100-க்கு 20 விசிறமுள்ளதென்பதையும் நோக்குங்கால், நம் நஷ்டம் அவ்வளவு பெரியதல்ல.

மேலும் பிரிடிஷ் விமானம் தாங்கிகளான “கரோஜியஸ்,” “குளோரியஸ்” என்பவைகளின் நஷ்டத்துக்குப் பிரதியாக எதிரிபக்கம் யாதொன்றும் ஏற்படவில்லை என்ற ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. ஆனால் ஜேர்மனியிடம் யுத்தம் துவங்கும் காலத்தில் இந்த வகுப்பில் யாதொரு கப்பல்களும் கிடையாது. ஒருக்கால் இப்பால் “கிராப் ஜெப்பலின்” என்ற கப்பலை இதற்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் பிரிடிஷாருக்கு “இல்லஸ்டிரியஸ்,” “பார்மிடபிள்,” “இண்டாமிடபிள்,” “விக்கோரியஸ்” என்ற நான்கு விமானம் தாங்கிகள்கட்டி முடிவதற்கு திட்டமாயிருக்கின்றன (அவைகளில் சில கட்டி, முடிக்கப்பெற்று, “இல்லஸ்டிரியஸ்” என்ற விமானம் தாங்கி இம்மாதம் டாரண்டோ துறைமுகச் சண்டையில் கலந்து கீர்த்திபெற்றிருக்கிறது).

சுரங்கம் வாருவது, நீர்மூழ்கிகளை எதிர்க்கச்சுற்றிவருவது முதலிய வேலைகளைச் செய்து வரும் வலை வீசக்கப்பல்கள் (trawlers) போன்ற சிறிய கப்பல்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. யுத்தம் துவங்கினதிலிருந்து மொத்தம் 59 வலை வீசக்கப்பல்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டன. சென்ற யுத்தத்தில் நேர்ந்த நஷ்டத்தில் அது சுமார் ஐந்தில் ஒரு பங்குக்குச் சற்றுமேலாகயிருக்கலாம்.

எவ்வளவு ஜேர்மன் வலை வீசக்கப்பல்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டனவென்று யுத்தம் முடியும்வரை சொல்லமுடியாது. ஆனால் அநேகம் சுரங்கங்களுக்கு இறையாயினவென்று தெரிகிறது.

ஒரு சரியான ஐந்தொகை போடக்கூடுமானால் டச்சு, போலீஷ், நார்வேஜியன் சுதந்திர பிரெஞ்சுக்காரர் முதலியோரின், யுத்தக்கப்பல்களையும் சேர்த்து இப்பொழுது இருதரப்பாரிடமும் யுத்தத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிற கப்பற்படையின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

வகுப்பு.	பிரிடிஷும் நேசருடையதும். ஜேர்மன். இத்தாலியன்.			
முதல்தரக்கப்பல்	...	14	4	6
விமானம் தாங்கிகள்	...	7	1	...
ஸஞ்சாரிகளும் விமான எதிர்ப்புக் கப்பல்களும்.	}	66	6	20
நாசகாரிகள்	...	183	19	56
நீர்மூழ்கிகள்	...	75	?	99

காலம் செல்லச்செல்ல, நடப்புக்கு விநோதமாக பிரிடிஷாருடைய அந்த யுத்தக்கப்பலை மூழ்கடித்துவிட்டோம், இந்த வியாபாரக்கப்பலை நாசம் செய்தோம் என்று அளவற்ற பொய்களைக் கண்டு உத்தியோகமுறையில் செய்திகள் எதிரிபக்கத்திலிருந்து வருவதைப்பார்த்தால் அவர்களுக்குக் கப்பற்படையின் சக்தியின்மை வெளியாகிறது.

உதாரணமாக யுத்தம் துவங்கினதிலிருந்து ஜெர்மானியரும், இத்தாலியரும் ஆங்கில முதல்தரக் கப்பல்களை (யுத்தக்கப்பல்கள், யுத்த ஸஞ்சாரிகள்) மூழ்கடித்ததாகவோ, செயலறச் செய்ததாகவோ சொல்லிக்கொள்ளும் எண்ணிக்கை 32-க்கு குறைவில்லை. இது யுத்தத் துவக்கத்திலிருந்து ஆங்கிலரின் கையிருப்பிலிருக்கும் யுத்தக் கப்பல்களின் மொத்த எண்ணிக்கையை காட்டிலும் இரண்டு பங்குக்கு மேலாகிறது. நடப்பில் ஏற்கனவே சொன்ன பிரகாரம் சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் ஸ்காப்பாப்ளோ என்ற குடாக்கடலில் தோணிவெடியால் மூழ்கடிக்கப்பட்ட முதல்தரக் கப்பலான “ராயல் ஓக்” என்ற கப்பலைத் தவிர வேறு நஷ்டம் கிடையாது.

யுத்தத்துவக்கத்தில் பிரிடிஷாரிடம் ஏழு விமானம் தாங்கிகள் இருந்தன. அவைகளில் இரண்டு நஷ்டமாயின, அவைகளுக்கு “கரோஜியஸ்” “க்ளோரியஸ்” என்ற பெயர். ஆனால் எதிரிகள் சொல்லிக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு செய்தியையும் நம்பினால், பத்து விமானம் தாங்கிகளை மூழ்கடித்தோ, செயலற்றோ நஷ்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஸஞ்சாரிகளைக் கவனித்தால், எதிரி சொல்லும் எண்ணிக்கைகள் மனக் கோட்டைகளாக இருக்கின்றன. பெர்லின் செய்தி பிரகாரம் நாம் 83 ஸஞ்சாரிகள் இழந்திருக்கிறோம். உண்மையில் யுத்தத்துவக்கத்தில் 62 ஸஞ்சாரிகள் தான் நமக்குண்டு. அவைகளில் மூன்றுக்குமேல் மூழ்கடிக்கப்படவில்லை.

மற்ற வருப்புகளில் விஷயமான பேதங்கள் வெகு தெளிவாகியிருக்கிறது. நாசகாரிகள் நஷ்டமானதாகக் கொண்டாடுகிறது 92. உண்மையில் நஷ்டமானது அதில் மூன்றில் ஒன்றுக்கும் குறைவு. ஜெர்மானிய இதாலிய அறிக்கைகளின் படி நமக்கு நஷ்டமான நீர்மூழ்கிகள் 54. நடப்பில் நஷ்டம் 14.

இந்த நடப்புக்குப்புறம்பான எண்ணிக்கைகளோடு, கப்பல்களின் நஷ்டத்தைப்பற்றி அவர்கள் சொல்வதை ஒப்பிட்டால், அநேகமாக நியாயமானதுபோல் தோன்றும். உண்மையில் பிரிடிஷார், நேசதேசத்தார், நெரிசெயோர் இவர்களுடைய விபாபார்க்கப்பல் நஷ்டம், 2,514,199 டன்கள். இந்த எண்ணிக்கையை இரண்டு படுத்தி, 5,078,038 டன்கள் நஷ்டமென்றும், இதைத் தவிர 300 கப்பல்களுக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

மேற்சொன்ன கணக்கு ஆகஸ்டுமீன் 4வ்வரை. 12 மாதங்கள் பூராவக்கும் கணக்கிடப்படவில்லை (இப்பாலும் கணக்கிடப்படவில்லை.)

யுத்தக் குறிப்புகள்.

வின் பேச்சு.

ஜெர்மானியருக்கு வசிக்க இடம் போதவில்லையென்றும், மேற்கொண்டும் அவர்களுக்கு இடம் வேண்டுமென்றும் ரிப்பன்டிராப் இன்னமும் உளறிக் கொண்டிருக்கிறார். இதுவரை கபளீகரம் பண்ணப்பட்டாதவைகளும் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இதுவரை (ரஷியா தவிர) தேசங்களின் அரசர்களையும் கொண்டிருக்கிறவைகளுமான (ரஷியா தவிர) தேசங்களின் அரசர்களையும் மந்திரிகளையும் தாஜா பண்ணிக்கொண்டும் பயமுறுத்திக்கொண்டும் இருக்கிறார். ஒரு உபமானம் சொல்லுகிறேன். மனிதரை முழுங்கும் அரக்கர் வசிக்கும் தீவுகளிலுள்ள அரசர்கள் கொள்கையென்னவென்றால், ஒரு நாட்டார் ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென்றால், அயல்நாட்டாரைக் கொன்று சாப்பிட வேண்டுமென்பதுதான். ஆனால், மனிதரைக்கொன்று சாப்பிடுகிற அரக்கர்கள் உலகில் வெகு பெயர்கள் இல்லை.

நில எண்ணிக்கைகள்.

ஸெப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் விமானப் படையெடுப்பால் ஏற்பட்ட சேதக்கணக்கு சில பேர்வழிகளுக்குக் கல்போட்டதுபோலிருக்கும். இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் ஜனங்கள் சகிக்கும் கஷ்டம் மகத்தானதுதான்; இந்தக் கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது பொருத்துவருகிறார்களென்பதிலும் சந்தேகமில்லை; ஆயினும், இந்நாள் போரில், ஊரிலிருக்கும் சாதாரண ஜனங்களே போரில் முன்அணியென்பதை நாம் ரூபகம் மூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்; ஜெர்மானிய விமான இலாகா அதிகாரிகள் பிரிடனில் அவர்கள் செய்ததாகச் சொல்லும் சேதத்தைப்பற்றி வீசுவதைக் கவனித்தால், உண்மையில் சேதத்தின் அளவு இன்னதென்பது அவர்களுக்கு வெகு கசப்பாகவிருக்கும்.

பிரிடன் பிரதம மந்திரியின் கணக்குப்படி கொல்லப்பட்டவர்கள் 14,000 பெயர்கள், காயப்பட்டவர்கள் 20,000 பெயர்கள். இத்துடன், ஜன நெருக்கடி ஜாஸ்தி ஆக ஆக ஆகாயத்திலிருந்துவிழும் குண்டுகளினால் ஏற்படும் சேதம் ஜாஸ்தி என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பின்வரும் தொகைகளுடன் மேலே சொல்லப்பட்ட தொகைகளை ஒத்துப்பாருங்கள்.

ஒரு இரவிற்குச் சராசரி:—பிரிடன் பூராவிற்கும், இரண்டிலேயும் பெயர்களில் சொல்லப்பட்டது ஒரு ஆள்; 132,000 பெயர்களில் காயப்பட்டது 1 ஆள்; ஜனப்புழக்கம் ஜாஸ்தியான லண்டனில் 43,500 பெயர்களில் கொல்லப்பட்டது 1 ஆள்; 30,000 பெயர்களில் காயப்பட்டது 1 ஆள்; இப்படி விடாமல் குண்டுகள் போட்டுத் தாக்கி இரண்டுமாதங்களில் ஏற்பட்ட சேதக்கணக்கைச் சென்ற யுத்தக் கணக்குடன் ஒத்துப்பாருங்கள்: லூஸ் (Loos) என்ற இடத்தில் 22 நாள் நடந்த சண்டையில் ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களும் சிப்பாய்களுமாக கொல்லப்பட்டவர்கள் 60,000 பெயர்கள்; அதே வருஷத்தில் அதினும் குறைந்த நாட்கள் நடந்த ஷாம்பேன் (Champagne) சண்டையில் கொல்லப்பட்ட பரஞ்சுக்காரர்கள் 80,000 பெயர்கள்!

மேலும், பிரிடன் பிரதம மந்திரி “பிரிடனின் விமானங்களிற்கும் யுத்தத் தளவாடங்களிற்கும் ஏற்பட்ட சேதம் வெகு சொற்பம்” என்றார். ஜலவசதிகள், விறகு, கரி முதலானவை, மின்சாரம், ஆவி, சாக்கடை, வைத்திய வசதிகள் ஒன்றும் கெடவில்லை.

கிரேக்க ஜயமுழக்கம்.

இதாலிய கொள்ளைக்காரர்களை கிரேக்கர்கள் தோற்கடித்ததில் கௌரவஸ்தர்களுக்கு அளவற்ற சந்தோஷமென்றாலும், இவர்கள் ஜயத்தால் கொஞ்சம் அளவிற்கு மேலேயே உற்சாகம் இருப்பதாக பத்திரிகைகளிலிருந்து வெளியாகிறது. இதனால் ஒரு கெடுதல் ஏற்பட இடமுண்டு. யுத்தங்களில் இடையிடையே ஒரு கட்சிக்காரருக்குத் தோல்வி ஏற்படுவது இயல்பு; அப்படி ஏதேனும் தோல்வி அகஸ்மாத்தாக சம்பவித்தால், நேசதேசத்தார் சமாசார இலாகாக்களிடம் கொஞ்சம் நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்படக்கூடும்; மேலும் கிரேக்கர்கள் மனமும், அவர்களிடம் அனுதாபமுள்ளவர்கள் மனமும் கொஞ்சம் தளர்ச்சியடையலாம். இவ்விதக் கெடுதலுண்டாக இன்னமொரு காரணமிருக்கிறது. உள்ளதைப் பெருக்கிச் சொல்லுவதை ஜெர்மானியரே கெட்ட எண்ணத்துடன் ஆதரிக்கிறார்கள் முக்கியமாக பஸ்கேரியா முதலிய ‘நடுநிலைமை’ நாடுகளில் அப்படிச் செய்கிறார்கள். நார்வேயில் போர் நடந்தபோது ஸ்டாக்கோமில் அந்த வேலை செய்தார்கள். மிதமிஞ்சின உற்சாக அறிக்கைகள் முதலில் விடுவிக்கப் பட்டதன் பயனாகவே, நார்வேயிலிருந்து பிரிடிஷ் படை பின்வாங்கினபொழுது இங்கிலாந்திலுள்ளவர்கள் மனம் சோர்வடைந்தது. துருக்கி விழிப்புடன் இருந்து, அதன் பயனாக பஸ்கேரியாவும் நடுநிலைமையிலிருந்து வழுவாதிருந்தால் எல்லாம் ஆரம்பித்தது. போல் நன்றாகவே முடியும் என்பது உண்மை. ஆனால் ஹூண (ஜெர்மானிய) படைகள் கூப்பிடி தூரத்தில் இருக்கின்றன; அக்கிரமச் செயல்களில் தன் கூட்டுக் காரண கையாலாகாத கூட்டாளி ஒருவன் ‘எட்ரியாடிக்’ (Adriatic) கடலில் உதைபட்டுத் தள்ளப்படவிருக்கும் தருவாயில், அவர்கள் ஏற்கனவே உதவி புரியாமல் சும்மாவிருக்கிறார்களென்று வைத்துக்கொண்டாலும், இனியும் அப்படியிருப்பார்களென்று நாம் எதிர்பார்க்கமுடியாது.

அரசாங்கத்தை எதிர்த்த ஒருவரது நாய்நாடு.

இந்த நூற்றாண்டில் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து வெற்றியும் புகழும் பெற்றவர்களில் முக்கியமான வெனிஜீலாஸ் (Venizelos) என்பவர் கிரீட் (Crete) என்ற தீவைச் சேர்ந்தவர்; அத்தீவில் உள்ளவர்கள் வீரத்தன்மைக்கும் சுயேச்சையில் ஆசைக்கும் பெயர்போனவர்கள். கொஞ்சமும் வியவகாரம் செய்யாமல் அந்தத் தீவை நாம் வசமாக்கிக்கொள்ள எப்படி நேர்ந்தது என்பது புதிர் போட்டாற் போலதானிருக்கிறது; அல்பேனியாவிலுள்ள இதாலிய சைனியங்களில் காணப்படும் ஊக்கமின்மையும், கையாலாகாத தன்மையும், இதாலியர் கப்பற்படையையும் வியாபித்துவிட்டதென்றுதான் இதற்குக் காரணமாக நாம் கருதவேண்டும்.

கிரீட் வெகு முக்கியமான கேந்திர ஸ்தானம்; அதை பிரிடிஷ் கைவசமாக்கி அங்கேயே இருக்கிறார்களென்றால் அதற்கு அர்த்தம் பின்வருமாறு:

(1) ஈஜியன் சமுத்திரத்திற்கு மேற்குப் பக்கமிருந்து வருவதைத் தடுக்கலாம்;

(2) டோடெகானீஸ் தீவுகளானது இதாலியிலிருந்து சமுத்திரத்தால் வரமுடியாத விதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன;

(3) அலெக்ஸாண்டிரியாவிலிருந்து லிபியா (Libya) கடற்கரையைக் குண்டு துள் போட்டுத் தாக்குவதைக் காட்டிலும் கிரீடிலிருந்து சுலபமாகத் தாக்கலாம்;

(4) இதாலியிலுள்ள மிலான் (Milan), டியூரின் (Turin) இங்கிலாந்திலிருந்து பாரமான (heavy) விமானங்கள் வந்து தாக்கப்பட்டு வருவதுடன், இதாலி முழுமையுமே நமது விமான சஞ்சாரத்திற்குட்பட்டதாக ஆகிவிட்டது.

கௌரவம்.

கௌரவம் என்ற விஷயத்தையே ஸ்டீட்ஸ்மன் அவன் வர்க்கத்தாரும் இகழ்கிறார்கள்; ஆனால் இங்கிலாந்தின் ‘கௌரவம்’ என்ற உணர்ச்சி பலமாக விருக்கிறது; கிரீடிற்கு பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டார் செய்த வாக்குத்தத்தப்படி நடப்பதே அவர்கள் கௌரவத்திற்கு அழகு என்பதுடன், சமீப கீழ்நாடுகளிலும் தூர கீழ் நாடுகளிலும் அவர்களுக்குள்ள நற்பெயர் அவர்கள் அப்படி நடந்து கொள்ளுவதைப் பொருத்திருக்கிறது என்பது ஆங்கிலேயர் எல்லோருக்கும் அவர்கள் கவர்ன்மெண்டாருக்கும் நன்கு தெரியும்.

தங்கள் வாக்கைக் காப்பாற்ற என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப் போகிறார்களென்று பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டார் இதுவரை வெளிவிடவில்லை. இது சரிதான்; இருந்தாலும் எவ்வளவு கட்டுப்பாடான அதிகார வர்க்கமென்றாலும், இடையிடையே இரண்டொரு ஜாடைகள் காண்பிப்பார்கள். உதாரணமாக,

(1) கிரீஸைப் பிடிக்கப் புரியப்படும் போரானது எகிப்தைப் பிடிக்கப் புரியப்படும் போருடன் வெகு சம்பந்தமுள்ளது. முதலில் சொன்ன பேரூரில் வெற்றிபெற்று, எகிப்து போரில் தோல்வியடைவதில் புண்ணியமில்லை. சென்ற வாரம் நான் சொன்னமாதிரி, இந்த யுத்தத்திற்கு ஜீவனு இடம் ரூயஸ் கால்வாய்; அந்தக் காரணத்தால்தான் நாம் ஏராளமான சைனியங்களும், உயர்தரமான யுத்தத்தளவாடங்களும் அந்தப் பிரதேசத்திலும் அதன் அருகாமையிலும் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறோம்; ஒரே அடியில் அமுக்கவேண்டுமென்பது தான் நமது நோக்கம். முடிவு, மூன்று மாதங்களிற்கு முன்னிருந்த நிலைமாரி, இதாலியத் தளகர்த்தரான கிரேஸியானி (Graziani)ஐ எதிர்க்க வல்லவராக ஆங்கில தளகர்த்தரான வேவல் (Wavell) ஆகிவிட்டார்.

(3) கிரேக்கர் சுயேச்சையைக் காப்பாற்ற புரிந்துவரும் யுத்தத்தில் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய பிரிடிஷ் படைகள் கொஞ்சம் பின்னால் வரலாம்; எந்தத் திசையிலிருந்து வருமென்று நாம் எதிர்பார்த்துச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் இது சொல்லலாம்; வெற்றியடைவது நிச்சயமென்று எதிர்பார்க்க முடியாத விதமாக படை திறட்டியாகும்வரை வரமாட்டார்கள்.

(4) இதிலிருந்து, அதுவரை கிரேக்கர்கள் சகாயமற்றுப் போர்புரிய வேனுமென்ற அர்த்தமில்லை. வெகு லாபகரமான சகாயம் ஏற்கனவே செய்யப் பட்டிருக்கிறது; சகாயமின்றி இத்தகைய வெற்றிகள் அடைந்திருக்கமுடியாது; இதேமாதிரியாக (இன்னவிதமென்று விவரிக்கப்படாத) இன்னும் சகாயம் அளிக்கப்படும்.

(5) கிரிஸை எதிர்க்க முஸோலினி போனவழி பிசகானவழி; அவர் பிசகின் பயன் என்னவென்றால், ஆங்கில விமானங்கள் தங்குவதற்கு வசதிகள் உள்ள இடங்கள் கிடைத்துவிட்டன; இப்படி பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காய் முடிந்ததேயென்று இதாலிய தளகர்த்தர் கிரேஸியானி தலையில் கையைவைத்து அமுத்தொடங்கிவிட்டாராம்.

(6) நாளடைவில் இந்த இரண்டு காரணங்களாலேயே நாம் வெற்றி அடைவோம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

எவ்வளவு அந்நியோன்னியம், அப்பா!

ஹிட்லர் ரோமுக்கும் ப்ளாடென்ஸுக்கும் 1938ல் வந்தபொழுது, ஜெர்மன் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தார்கள் தங்கள் காரர்களிலேயே வந்து, பந்தோபஸ்து வேலைகளைத் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு, பல ஜனங்களைக் கைது செய்து அமனி பண்ணினார்கள்! இது நடப்பு என்றும் தனக்கு நேரில் தெரியுமென்றும் உறுதி சொல்லும் தளகர்த்தர் கிங்-ஹால் (Commander King-Hall) என்பவர், இதாலிய பிரசார மந்திரியான ஸீனர் ஆல்பியர் (Signor Alfieri) யுடன் தனக்கு நடந்த ஒரு சம்பாஷணையைப் பற்றியும் சொல்லுகிறார். ஹிட்லர் வந்ததைப் பற்றி கிங்-ஹாலுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று மந்திரி கேட்டாராம். அதற்கு ஆங்கிலேயர் பதில் சொன்னதாவது:—“நான் தங்களுக்கு ஒரு விஷயம் ரூபக மூட்டிவேன், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தங்கள் நாட்டை வந்து வாண்டல்கள் என்ற காட்டிமிராண்டி ஜனங்கள் படையெடுத்துக் கொள்ளையடித்துச் சென்றார்களே, அதுமுதல் ஜெர்மானியர் பலமுறை இதாலிக்கு வந்து கொள்ளையடித்தானே சென்றிருக்கிறார்கள்.” இப்படி இவர் பதில் சொன்னாரென்று மந்திரி போலீஸாருக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. இவர் பதில் சரியென்று ஒத்துக்கொண்டு, நொந்த பாவனையாக ஜாடை செய்து, இதாலியின் பெயர்போன விருந்தாளியைப் பற்றி இழிவாகப் பேசினாராம். ப்ளாடென்ஸில் தலைமை போலீஸ் அதிகாரி குட்டை வெளிவிட்டார். அவர் கிங்-ஹாலிடம் சொன்னாராம்: “இதாலி போலீஸ் பந்தோபஸ்து சரியாகச் செய்வாரென்ற நம்பிக்கை தனக்கு இல்லையென்றும், அதனால் ஹிட்லர் இதாலிக்கு வந்த சமயம் அவரை ஜெர்மன் போலீஸாரே வந்து பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமென்றும்” ரோமில் இருந்த ஜெர்மானிய ஸ்தானிகர் மூலம் ஜெர்மன் போலீஸ் தலைவரான ஹிம்லர் (Himmler) முஸோலினிக்கு நேரடி தாக்கல் சொல்லியனுப்பினாராம். இந்த ‘அச்ச’ தேசத்திய தலைவர்களுக்குள் எவ்வளவு அந்நியோன்னியம், பரஸ்பர நம்பிக்கை, பாருங்கள்!!

ஒரு நியூஜீலாந்து தேசத்தான் லண்டனிலுள்ள புகழ்பெற்ற வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் பாலத்தைப்பற்றிச் சொல்லுவது.

லண்டனையும், லண்டன் பட்டணத்தாரையும் பற்றி டேவிட் லோ என்பவர் சொல்லுவது.

தேச பக்தியையும், பொறுப்பின்மையைப்பற்றியும் ஒரு விகட சித்திரக்காரர் எழுதியது.

வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் பாலத்தைப்பற்றி ‘ஒரு நியூஜீலாந்து தேசத்தான்’ என்ற தலையங்கத்தின் கீழ் டேவிட் லோ என்ற புகழ்மிக்க விகடச்சித்திரக்காரர் ஒலி பரப்பும்போது சொன்னார்.

எனையரைக் காட்டிலும் லண்டன் பட்டணத்தார் உயர்வானவர்கள் அல்லது நைதியமுள்ளவர்கள் என்று சொல்லும் இங்கிதமற்றவர்களை நான் பார்க்க வில்லை. அந்த உயர்ந்த ஜாதி என்ற “ஹம்பக்” இங்கே காணும். நற்குணங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வான் பாத்தியம் ஒரு தேசத்தார் மட்டும் கொண்டாட முடியாதென்றும், பிரிடனில் மட்டும் அல்ல, சுதந்திரங்கொண்ட ஸாம்ராஜ்ய நாடுகளில் மட்டும் அல்ல, அமெரிக்கா, சைனா, பிரான்ஸ், ருஷியா—ஜெர்மனியிலும்கூட மட்டும் அல்ல, பிடிக்கப்பட்டு, வேட்டையாடப்பட்டுத் தவிப்பதால் சுடுபட்டு, சிறைப்பட்டு, பிடிக்கப்பட்டு, வேட்டையாடப்பட்டுத் தவிப்பதால் அந்தத் தேசத்திலுள்ள சான்றோரைப்பற்றி நாம் அதிகம் கேள்விப்படக்கூட வில்லை—எல்லா தேசங்களிலும், சான்றோர்களும், வீரர்களும் இருக்கிறார்கள். தேசம்! ஜாதி இவைகளுக்குள்ள பிரதேயக விஷயங்களைப்பற்றி ஸர்வாதிகாரிகள் ஸாங்கோபாங்கத்துடன் சொல்லும் பொதுவான வசனங்களைச் சொல்லி எல்லா நற்குணங்களையும் தங்களுக்கே அர்ப்பணம் செய்துகொண்டு, எல்லா தீய குணங்களையும் பாக்கி எல்லாருக்கும் அமைத்து விடுகிறார்கள். ஜூயினும், கண்ணியம், அன்பு, உதாரம் பொருந்தியவரும், திரவமற்றவரும், கொடியவரும் எல்லா தேசங்களிலும் உண்டு. “திரவமற்றவர்” என்பது வெகு பயங்கரமான வார்த்தை. தான் திரவமற்றவனல்லவென்று ஹிட்லர் சொல்லிக்கொள்ளும் பாசாங்குகளை மறுதலிக்க ஏதாவது ஸாக்ஷியம் தேவையானால், நாஸிகளின் அரிய நவீனதிட்டம் இருக்கின்றதே: அதன்படி கஷ்டப்படும் ஒரு பூதக்கிழவிக்குத் தர்மம் செய்வதும், அடிமைப்பட்ட போலிஷ்காரனுக்கு ஒரு அன்பான வார்த்தை சொல்லுவதும் கைதுமுகாமாவது, சாட்டையடியாவது ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய குற்றங்கள் என்று ஏற்படுத்தி அதுதாபங்காட்டுவதையே அடக்குகின்றார்களே அதுவே போதுமானது. இன்று லண்டன் பட்டணத்தார் காட்டும் பலம், உலகத்தில் சாதாரணமாக ஈகை இரக்கம் காட்டவேனுமென்ற கொள்கையைக் காப்பதற்காகச் சாதாரண நெறியுள்ள மனிதர்களின் முதன்மையாகவும், தலைமையாகவும், நிற்பதே. நாஸிகள் வேறுவிதமாக நினைப்பது ஸஹஜமே: இந்த யுத்தம் கொடிய பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யம் தான் ஸம்பாதித்ததைப் பத்திரப்படுத்திக்கொள்ள செய்யப்படும் ஏகாதிபத்ய யுத்தமென்ற புளுகைப் பரப்புகிறார்கள். நம் தேசத்தை மட்டும் தனிமைப்படுத்த யத்தனிக்கிறார்கள். நாம் மறுபடி அந்தப் பழைய

ஸ்ரீமத்காமபீர்யமும் செருக்கும் கொண்ட மனப்பான்மையை அடையும்படி உத்ஸாகப்படுத்திக்கொள்ள எதிரிகள் வெகு பிரியப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளும் பெருமைப் பேச்சுகளுக்கு எதிராக நாம் என்னபெருமை சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம் என்றும், அவர்களுடைய தேசிய கர்வத்தை நாமும் அதுஸரித்து கர்வம்கொள்ள மாட்டோமாவென்றும் கவனிக்கிறார்கள். “நம் முடைய பிரிடன் தேசம்” “நம்முடைய ஜான் புல்” என்று நம் ஜாதி உயர்வைப் பற்றி பலமாக கூச்சல்போட வேண்டுமென்று எதிரிகள் நினைக்கிறார்கள். நாம் அப்படிச் செய்தால்தான், நம்மிடம் முன்னேற்றம் கிடையாதென்று அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அடிப்படையான கொள்கை ருஜுசெய்யப்படும். அவர்களுடைய கொள்கை என்னவென்றால், ஒடுக்கமான, கர்வம் மேல்கொண்ட தேசியத்தைத் தவிர வேறு காரணத்தால் மானிட முன்னேற்றம் ஏற்படாதென்பதும், பிறதேசத்தாரை அழிப்பதில் பெருமையும் வெகு முரட்டுத்தன சுயநலமும் தான் ஜனங்கள் தங்கள் தாய் நாட்டுக்குக் காட்டக்கூடிய அன்பு என்பதமே. இதைத்தான் இந்த முட்டாள்கள் தேசபக்தி என்கிறார்கள்.

தேசபக்தியின் மற்றொரு ஸ்வரூபமிருக்கிறது. நம்முடைய ஸம்பூர்ணமான ஸத்பாவங்களாலும் ஸாதூபாவங்களாலும் உலகத்தாரை எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு பூர்ணமான திறனும், பிரகாசமும் கொண்டோராகவும், இன்பமனத்தோராகவும் செய்ய வேண்டுமென்ற சிரத்தையுள்ளவர்களின் தேசபக்தியே அது. அவர்கள் பிறதேசத்தாரைத் தங்களைக்காட்டிலும் கீழ்ப்பட்டவராகச்செய்து கேழமடைவதை நினையாமல், இன்னும் அதிகமான கேழமங்களுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று நினைப்பார்கள். இந்த நற்கதி விசுவாசமுள்ளவர்களுக்குண்டு.

புதிய திட்டம், புதிய செல்வ நிர்வாகம், புதிய ஒழுக்கம், இதைப்பற்றித் தான் இந்த யுத்தம் என்று நினைக்கிறேன். பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யம் யுத்தம் செய்வதும், லண்டன் ரணகளமாக யிருப்பதும், இங்கு இவ்வளவு பேர்கள் நியூ ஜிலாந்துக்காரர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருப்பதும், நான் வெஸ்ட் மின்ஸ்டர் பாலத்தைக் கடக்கும்போது இவ்வளவு அவசரமாகப் போகவேண்டியிருப்பதும் அதற்காகவே. இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் படையெடுத்துவந்த கூட்டங்களை விரட்டியடித்த போயடிஸியா என்ற ராணியின் உருவச்சிலையும் அவள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் கற்குதிரைகளும் காணப்படுகின்றன. அதைப்பார்த்தால் இரவாடைபூண்ட திரு. வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலைப்போல் தோன்றுகிறது. நூற்றாண்டுகளாக வாழ்கையின் விசாலத்திற்காகவும், சீரான வளர்ச்சிக்காகவும் நாம் செய்யும் தளரா முயற்சிக்கும், பாமர ஜனத்தின் போராட்டத்திற்கும் அறிஞரியான “பாமரரின் வீடு” என்று சொல்லப்பட்ட பார்லிமெண்டு என்ற சன்ன வேலை யுள்ள மானிகை எனது இடது பக்கத்தில் நிற்கிறது. அதற்கு முன்னால் கிராம்வெல் என்பவரின் உருவச்சிலை நிற்கிறது. அந்த மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த மனிதன் மூளையற்ற அடக்கு முறைகளில் அருவருப்புக்கொண்டு, கிளம்பி, அதை உதைத்து எறிந்தவன். அப்படியே குறுக்கே வெள்ளை மானிகைக்குச் சென்றால் (Whitehall) மண்டை வீக்கம் கொண்ட கடைசி யதேச்சாதி காரியை பைஸல் செய்த காப்டன் ரெல்ஸன் என்பவர் ஸ்தம்பத்தில் நிற்கிறார்.

லண்டன் பட்டணத்தார் வைரம் பாய்ந்த கட்டைகள். எங்களைப்பற்றி கவலைப்பட்டிக்கொண்டு நியூஜிலாந்தில் இருக்கும் உங்களுக்கு நான் ஸ்டெப்னி என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு கிழவியைப்பற்றிச் சொல்லுவேன். அவள் தலைக்குமேல் வீடு நொருங்கி விட்டது. அவளை வெளியில் எடுத்து ஒரு கோப்பை மீ சாபிட்ட பிறகு — எல்லா தட்டிடல்களிலும் பிரிடிஷாருக்கு தேறுதலளிக்கும் வஸ்து அது தான்—“எப்படி யிருக்கிறது” என்று கேட்டார்கள். “ரொம்பஸரி. உடம்பு கொஞ்சம் குலுங்கிற்று” என்றாள். இன்றுதினம் இந்தமணி நேரத்தில் லண்டன் எப்படியிருக்கிறது என்பதை அவ்வார்த்தைகள் காட்டுகின்றன. “எல்லாம் ஸரி—உடம்பு கொஞ்சம் குலுங்கிற்று.”

ராஜத்துவ ஆகாயப்படை, ஜெர்மனி குண்டு வீச்சு.
எதிரி ஆகாய விமானிகளின் வழிகளின் ஒற்றுமை வேற்றுமை.
சங்கியையில் நம்பிக்கையின் பிரயோஜனம்.
வேலைக்காரர் கூட்டம் தயார் செய்வதினால் ஏற்படும்
வித்தியாசம்.

(வியூகரண வித்தை நிபுணரால் தயாரிக்கப்பட்டது.)

ஜெர்மனியின் ஆகாய எதிர்ப்பின் அபிவிருத்தியை அறிய முயல்வது மிகவும் அவசியமானதும் முக்கியமானதுமாகும். பிரிடனின்மேல் படை எடுப்பானது இப்பொழுது சில பருவங்களைக் கடந்து விட்டது. முதலாவது பிரிடிஷ் பாதுகாப்பை முறட்டுத்தனமான எதிர்ப்பினால் நாசமாக்கமுயன்றது. இதனால் ஏற்பட்ட பெருத்த நஷ்டத்தோடு சென்ற ஆகஸ்ட்டு மாத முடிவில் இந்த வழிதவறென்று நிதர்சனமாயிற்று.

ஜெர்மானியர்கள் இன்னம் இந்த தவறை முற்றிலுமுணராமல் கோயரிந் இந்த எதிர்ப்பில் தலைமை வகிப்பார் என்று அறிவித்து, பழையபடி பாமர ஜனங்களைத் தாக்கும் முறையையே கைக்கொண்டார்கள். அதுவும் பிரயோஜனமற்றதாகப் போகவே, இப்பொழுது ஜெர்மானியர்கள் உரைவு போரில் (அதாவது எந்தக்கூறி அதிக நாள் சமாளிக்கமுடியுமென்பது) இறங்கியிருக்கிறார்கள். இது பரிகாச மல்ல — உண்மை.

பெருத்த படைகளோடு கூடிய ஒவ்வொரு சண்டையிலும், ஒரு ஸ்திதியில் ஒருவரையொருவர் பலமாகத்தாக்குவதுபோல் காணப்படும். ஆனால் அது உண்மையில் உரைவுபோரே. இது எதிரிகளின், ஜயத்தைக்கோரி நிச்சயமாய் அடையக்கூடிய சக்திக்குறைவைக் காட்டுகின்றது.

சமீபகாலமாக யுத்த முஸ்தீபுகளைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்திருக்கிற பிரிடன் அதனுடைய முழுபலத்தையும் இன்னம் அடையவில்லை. ஆனால் ஜெர்மனியோ மும்மறமாகப்பல வருஷங்களுக்குமுன்பே தன்னுடைய பலத்தைச் சேகரம் செய்ய ஆரம்பம் செய்து விட்டதால் தற்போது தன்னுடைய முழு சக்தியையும் அடைந்திருக்கிறது. ஆதலால் அது வெற்றியடைய வேண்டுமானால் ஏற்கனவே அடைந்திருக்கவேண்டும். அது தற்பொழுது உணரையும் போருக்கு துவக்கி யிருப்பதே அதன் தாழ்மையை ஒத்துக்கொண்டதாகும்.

இந்த உரையும் பேரில் அது எப்படி வெற்றி அடைகிறதென்று பார்ப்போம். சுமார் ஒரு ஆறு (இப்பொழுது பத்து-Ed.) வாகாலமாக லண்டனின் பேரில் நடந்து வந்த எதிர்ப்பானது இப்பொழுது ஒரு இராக்கால் எதிர்ப்பாகக் குறைந்து விட்டது. ஜெர்மானியர்களுக்குத் தங்கள் ஆகாயப்படை தங்க இடங்கள் சமீபமாகயிருப்பதால் அவர்கள் சுலபமாகத்தாக்க வசதிகளிருந்தாலும் அது அப்படிச்செய்யாததற்கு காரணம் பிரிடிஷ் சானலைத் தாண்டிவரும் எந்தப் படையையும் ராஜத்துவ ஆகாயப்படை சமாளிக்குமென்ற உணர்ச்சியேயாகும். ஜெர்மனியில் சென்று தாக்க மிகவும் தூரம் போகவேண்டியிருந்தாலும், ராஜத்துவ ஆகாயப்படை இரவில் ஜெர்மனியை தாக்கி வருகிறது.

பிரிடிஷ் ஆகாயப்படைக்கு எதிரியின் மாறுதல் வழி முக்கிய கவனிப்பு அம்சமாக யிருந்தாலும், அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல், முடிவைக்கவனிப்போம். பிரிடிஷ் ஜெர்மனியின் யுத்த பலத்தை அழிப்பதுபோல் அவ்வளவு ஜெர்மனியால் பிரிடிஷின் யுத்த பலத்தை அழிக்க முடியவில்லையென்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் அவர்கள் வேறுசில உத்தேசங்களைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய யுத்தம், சாஸ்திர விருத்தமாகவும், நாகரிக மற்றதாகவுமிருக்கிறது. அவர்கள் லண்டனைத்தாக்கினபோது இரண்டு ராணுவஸ்தலங்களை நாசமாக்கி விட்டதாக கேழ்விப்பட்டேன். ஆனால் ஒன்றுகூட நாசமாக்கப்பட்டதாகக் காணவில்லை. ஆகாயவிமானம் அப்பொழுதுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஜெர்மனி சென்ற யுத்தத்தில் எவ்வளவு வெற்றி அடைந்ததோ அதைவிட இப்பொழுது அதிக வெற்றி அடையவில்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது அழகான ஒரு கிறிஸ்துவக்கோவிலை இரண்டுதரமும் ஜனங்கள் வசிக்கும் பத்து கஜத்துக்குப்பட்ட சில வீடுகளை இரண்டு தடவையும் தாக்கியிருக்கிறார்கள்.

சரியான குறிப்பில்லாத இந்த நாசக்காக்கி எதை உணர்த்துகிறது?

ஜெர்மனி சரியானபடி பிரயத்தனத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமலும், ஏதோ பறந்துவந்து மணிப்படி குண்டிபோடுவதாலும், அவர்களுடைய ஆகாய விமானங்கள் தங்கள் லெக்கைகண்டுபிடிக்க முடியாதபடிதடுக்க பிரிடிஷ் ஆகாயப்படையின் எதிர்க்கும் நெருப்பானது சாமர்த்தியமுள்ளவைகளாக இருக்கிறது என்ற முடிவை அடைவதிலிருந்து நாம் தப்பமுடியாது. எல்லா ஆகாயப்படைக்கும் தங்கள் யாத்திரையில் சில சமயங்களில் இம்மாதிரியாக லக்ஷியமில்லாமல் குண்டு வீசும்படி நேரிடுவது சகஜம், ஆனால் ஜெர்மானியரோ இம்மாதிரியே முடிவு வரையில் செய்கிறார்கள்.

ஒரு குறிப்பிட்ட எல்கைக்குள் ஒரு முக்கியமான ஸ்தலமொன்றிருக்கிறதென்று வைத்துக்கொண்டோமானால், அவர்கள் கடிக்காரம் மாதிரி — அதாவது குறிப்பிட்ட திசையிலிருந்து குறிப்பிட்ட வேகத்துடன் பறந்து வந்து அந்த எல்கைக்கு ஏதோ சற்றுச் சமீபமாகவருகிறார்கள். அவர்களால் தாழப்பறக்க முடியாது, ஏனென்றால், ஆகாய விமானங்களை எதிர்க்கும் பிரயோகங்கள் அவர்களைப் பிடித்துவிடும். ஆகையால் அவர்கள் உயர இருந்தபடியே குண்டுகளைப் போட்டு விட்டு, எதிரிகளுக்கு நஷ்டம் உண்டிபண்ணி விட்டதாக நிச்சயம்செய்துகொண்டும் குறைந்த பகலும் ஜனசங்கத்தின் நீதி நிலையைக் கெடுத்துவிட்டதாக எண்ணிக் கொண்டும் தங்களுடைய ஸ்தானங்களுக்குப் போய்ச்சேருகிறார்கள்.

காப்டன் பால்போர் சொல்லிய பிரகாரம் இவ்வித ருடான பக்குவமற்ற வழிகள் சண்டையில் ஒருபொழுதும் ஜயமளிக்காது. ஜெர்மானியர்களுடைய உபாயமானது பாமா ஜனங்களைத்தாக்குவதில் முடிந்திருக்கிறது. இந்த ஜனங்களோடு பழகினால் அவர்கள், இந்த எதிர்ப்பினால் ஏற்படும் அசௌகரியங்களை, ஒரு விஷச்சுனியால் உண்டாகும் ஜாத்தினாலோ அல்லது போக்கு வரத்து நிரூபத்தினால் ஏற்படும் அசௌகரியத்திற்கோ, சமாளமாகப் பாலிக்கிறார்களென்பது நமக்குத் தெரிகிறது — இது ஒரு தொல்லையே தவிர அபாயமான விஷயமில்லை.

அன்னிய தேசத்தார்கள் பிரிடிஷ் ஜனங்களின் வைராக்கியத்தை மெச்சுகிறார்கள். ஆனால் பிரிடனில் பிறந்தவன் இதை ஒருபெருமையாக எண்ணவில்லை. பிரிடன் யுத்தத்தால் ஏற்படும் செலவுகளை தெரிந்துகொண்டே சண்டைக்குச் சென்றிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச்செலவு திட்டத்தை எதிர்த்துத் தாக்கிப்பது ஒரு தேசத்தின் தன்மைக்கோ, இயல்புக்கோ பொருத்தமில்லை யென்று தெரியும். ஜெர்மானியர்களோ மாறான அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டு தாக்குகிறார்கள்.

பிரிடிஷ் வழக்கங்கள் எவ்வளவு வித்தியாசமாகயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தரமும் எதிரிகளின்மேல் குண்டுபோடப்போகுமுன், மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் தயார் செய்யப்பட்ட படையிடம் துட்பமாக எந்த ராணுவஸ்தலத்தைத் தாக்க வேண்டுமென்ற எல்லா விஷயங்களையும் போதித்துச்செய்கிறது. எந்த இலக்குத் தாக்கப்படவேண்டுமோ அதுபோல் பிரதிரும் ஒன்று தயார் செய்து, இதின் மூலம் பலகேழ்விகளால் அந்தப்படை, தாக்கப்படவேண்டிய இலக்கின் அடையாளங்களை, தாங்கள் புறப்படுமுன் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளுகிறது. இவர்கள் ஜெர்மனி யுத்த பலத்திற்கு மிகவும் ஏராளமான அழிவையுண்டிபண்ணிவருகிறார்களென்பது நிச்சயமாய்த் தெரிந்த விஷயம். இவர்கள் ஜெர்மனியின் உற்பத்திச் சக்தியில் ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை (20 per cent) ஒடுக்கிவிட்டார்கள், ஆனால் ஜெர்மனியின் எதிர்ப்போ பிரிடிஷின் உற்பத்திச்சக்தியில் கொஞ்சமும் குறைவடையுமபடி ஒரு வல்லமையும் காட்டவில்லை.

ஜெர்மானியர்கள் கடிக்காரத்தை ஒத்து பறந்து வந்து குண்டு வீசுவதற்குப் பிரதியாக இவர்கள் ஒரே எதிர்பார்த்த முடிவைத்தாக்கூடிய சாஸ்திரப்படி நடத்தப்படும் எதிர்ப்பை கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜெர்மனி பிரிடிஷ் ஜனங்களின் கோபத்தையும் எரிச்சலையும் கிளப்பிவிடலாம்; ராஜத்துவ ஆகாயப்

படையோ, ஜெர்மானியர்களை வேலை செய்ய விடாமல் தடுக்கிறது, அவர்களுடைய கப்பற்பண்டகசாலைகளுக்குச் சேதமுண்டிபண்ணுகிறது, அவர்களுடைய யந்திர சாலைகளைப் பாழாக்குகிறது, சண்டைக்குத்தேவையான அவசிய முஸ்தீபுகளை உற்பத்தி செய்ய வொட்டாமல் தவிர்க்கிறது.

இந்த இரண்டு ஆகாய எதிர்ப்புகளைப்பற்றி இன்னம் சற்றுத் தெரிந்து கொள்வது ஒரு போதனையாகும். ராஜத்துவ ஆகாயப்படை தங்கள் லக்கியத்தைக் குறிப்பாகத் தாக்கும்பொழுது, ஜெர்மானியர்கள் எதிரிகளின் ராணுவஸ்தலங்களைத் தாக்குவதில் தவறாமல் தப்பு ஏற்படுவது அவர்களின் பயிற்சிக் குறைவினாலோ, தயார் செய்வதில் சிரத்தையின்மையாலோ, அல்லது பாமராஜனங்களின் வருத்தத்தை உல்லங்கனம் பண்ணுவதினாலோ? இல்லை.

மறுபடியும் இது ஆகாயப்படையை எதிர்க்கும் பாதுகாப்பின் சாமர்த்தியத்தில் வித்தியாசமே. ஜெர்மனி ஜனத்தொகையின் மிகுதியில் நம்பியிருக்கிறதாகத்தெரிகிறது. பிரிடிஷின் சாஸ்திரீயமாய் கூடும் சாமர்த்தியமுள்ள துப்பாக்கிக் காரர்களுக்குப் பதிலாக அவர்கள் ஏராளமான ஆள் கூட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு, ஆகாயத்தை குண்டுகளால் நிறப்புவதன்மூலம் ராஜத்துவ ஆகாயப்படையை கீழ்வந்து தங்களுடைய லக்கியத்தைப் பொருக்கமுடியாமல் பண்ணி விடலாமென்று நம்புகிறார்கள். அவர்கள் இதில் வெற்றி யடையவில்லை.

பொதுஜனங்கள் எப்படி பிரிடிஷ் ஆகாயப்படை கீழ்ப்பாய்ந்து தங்கள் லக்கியத்தின் பேரில் நேராகக் குண்டுகளை வீசுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்த்தவத்தில் ஜெர்மனி சாமர்த்தியம் போதாததினால் இந்த புதிய உரைவு சண்டையிலும் தோல்வியடைந்து வருகிறார்கள். ராஜத்துவப்படை அவர்களுடைய தாக்குதலில் ஜபமடைந்து வருகிறார்கள் ஏனென்றால் அவர்களிடம் கிரேஷ்டமான யந்திரங்களிருக்கின்றன, அதிகம் சிரத்தையுடன் தயார் செய்யப்பட்ட வேலைக்காரர்களிருக்கிறார்கள், ராணுவஸ்தலங்களை சாஸ்திரீயமாய்க் குண்டுகளால் தாக்கும் பழக்கமுடையவர்களாகவுமிருக்கின்றார்கள்.

பிரிடன் பேசுகிறது.

இந்தத் துடர்ச்சி இன்று ராத்திரி நாம் ஒரு புதிய உபநியாசகரை அறிக்கை செய்கிறோம். இவர்தான் டாக்டர் வில்லியம் டெம்பிள். இவர் நமது பெரிய மதியூகிகளிலும், பேசுந்திறமை வாய்ந்தவர்களிலும் ஒருவரென பரவலாகத் தெரிந்ததே. இந்தச் சண்டையில், தன்னுடைய முன்னேற்றமான உண்மை அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல கொஞ்சமும் பின்வாங்காதவர். இது காரணத்தாலேயே, பலருடைய வெறுப்புக்குப் பாத்திரமானவர். இவர்தான் 'யார்க்கு' நகரத்துத் தலைமை குரு.

இந்தத் தருணம் மனித ஜீவியசரித் திரத்தின் திரும்புமுனைகளில் ஒரு முக்கியகாலம் என்பது ஒவ்வொருவரும் ஒப்புக்கொண்டதே. இந்த யுத்தம் கேவலம் தேசங்களின் ராஜாங்கத்திற்குரிய நாய்ச்சண்டையல்ல. இது ஒற்றுமைப்படாத இரண்டு ஜீவியநடைகளின் சச்சரவாகும். ராஜாங்கங்களின் நன்மைகள் உள்ளடங்கிய போர் என்பது உண்மைதான். கிரேட் பிரிடனும் தன்னுடைய நலன்கள் நிதர்சனமாகப் பயமுறுத்தப் பட்டதால்தான் இதில் அழைந்ததென்பதும் வாஸ்தவம். முதலில் இந்த விஷயங்களே மிகவும் பெரிதாகத் தோன்றி, பலருடைய மனதிலும் உண்மையாக கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய அம்சங்கள் மறைவுபட்டுவிட்டது. அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரத்தின் இருபுறமுள்ள சில லெக்சிணிகள் சம்பந்தமாய்—இதுவே நிஜமாகும். நாம் சுயநலத்தைமுன்னிட்டே இப்படி நடக்கச்செய்வதால், எந்த உன்னதமான கொள்கையும் இதன்மூலம் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லையென்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய முக்கிய வாதத்திற்கு நேர் சம்பந்தமிருப்பதால், இரண்டு விஷயத்தைப்பற்றி

இங்கு, சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முதலில், சென்ற 20 வருஷ காலங்களாகஇங்கிலாந்தில் கேவலம் சுயநலமல்லாத ஒரு கோட்பாட்டைக் கைபிடித்து ஆதரவு செய்ய ஒரு வலுத்த பொது ஜன அபிப்பிராயம் இருந்து வருவதும், இந்தச்சண்டை துவக்கத்திற்குப் பின், இதில் மற்றும் அநேகர் சேர்ந்துவருவதும் ஒன்று. ஆனால், இரண்டாவதாக இவ்விதம் பிடித்தமன்னியில் இந்த விஷயத்தை உள்நோக்கிப் பார்ப்பது நீதிக்குக் கொஞ்சமும் சரியல்ல. ஒரு வீடு நெருப்புப் பிடித்து எரிவதைப் பார்த்தும், அதற்குள் ஒரு குழந்தையிருப்பது தெரிந்தால், கொஞ்சமும் தாமதமன்னியில் அந்தக் குழந்தையைக் காப்பாற்றச்செய்வதே கடமையாகும். கேவலம், பிறர்கள் நம்மை நன்குமதிப்பார்கள், பரிசு வழங்குவார்களென்ற சுயநல எண்ணங்கள் நமக்கு உதிக்காமலிருக்கிறதா என்று அறிந்து நடக்கவேண்டுமென்று தாமதம் செய்வது தப்பாகும். நமது 'முக்கிய கருத்து குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதேயாகும். இதுபோல், இதில் முக்கிய விஷயம் சுதந்தரத்தைக் காப்பாற்றச்செய்வதே.

விரோத ராஜ்ஜிகங்களின் தன்மையைப்பற்றி பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டாலும், இதை ஒரு நிமிஷத்தில் இங்கு 'சொல்லிவிடுகிறேன்'. சென்ற ஏழு வருஷங்களாகக் கிரேட் பிரிடனிலும், ஜெர்மனியிலும் நடந்துவரும் ஜீவிய விஷயங்களென்ன, அல்லது, செக்கோஸ்லேவோக்கியா, போலந்து, டென்மார்க்கு, நார்வே, ஹாலாண்டு, பெல்ஜியம், பிரான்ஸ் இவைகளில் நாஸி (Nazi) ஆளுகைக்குப்பின் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல்களென்ன, இவைகளை அறிந்த எவரும், நாஸி (Nazi) ஆளுகை கேவலம் வெற்றியின் கொடுங்கோலென்றும், அதை மேன்மேலும் பரவச்செய்ய பயமுறுத்தப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் சந்தேகிக்க இடமில்லை. இருந்தாலும், இந்த யுத்தமானது சுத்தப் பிரகாசத்திற்கும், கலக்காத இருட்டுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையல்ல; ஆனால், இது சுயேச்சைக்கும், கொடுங்கோலுக்கும் உள்ள போரே. இதில் உலகம் முழுவதும் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பவும் ஐரோப்பா முழுவதும் நாஸி (Nazi) ஆளுகைக்குட்படும்படி நேர்ந்தால், அதிகப் பயங்கரமான போராட்டமென்னியில், சுயேச்சை ஒரு இடத்திலும் நிலைத்திருக்கவொண்ணாது. சரித்திரத்தின் அடுத்த நீண்ட காலச்சந்தியாக, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா இவைகளின் எதிர்கால நாகரீகம் திராசுத்தட்டில் இருந்துவருகிறது. இது வாஸ்தவமானால், பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார்பாசாங்கு செய்வதுபோல் ஒரு வருஷமுன் போட்ட கேள்விகள் அர்த்தமில்லாததுடன், அவைகள் விஷயங்களை ஆழ்ந்து உணர்ந்து போடப்படவில்லை என்ற குற்றத்திற்கும் உள்ளாகச் செய்

கிறது. அவைகள் தற்காலம் மனிதவர்க்கத்தைப் பீடித்திருக்கும் சிரமத்திற்கு எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை.

ஆங்கிலேய சரித்திரத்திலும், இக்கால ஆங்கிலேய ஜீவிய நடைகளிலும், அநேக பாகங்கள், உயர்ந்த லக்ஷணபூர்த்தி ரீதியாய் குற்றங்களாகும். இவைகளை எடுத்துக் காண்பிப்பவர்களுக்கு நாம் கடமைப்பட்டிருப்பதுடன், நமது மனச்சாക്ഷியையும் தீட்டிவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அனால், இந்தக்குறைகள் சுயேச்சையின் குறைவுகளாகவேயிருக்கும் நிலைமையில், பொருளாகமாட்டாது. விரிவாகப் பேசினால், பிரிட்டிஷ் கொடி உறுதியாக சுதந்திரத்தை அபிவிருத்திசெய்யவே நின்றுவருகிறது. சுயேச்சையின் தத்துவத்தை எடுத்துப் போதித்தால், ஒருக்கால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளச் சற்று தாமதமானாலும், கிரேட் பிரிடன் அதைக் கேட்காமலிருப்பதில்லை. சில சமயம் கிராமியமும், பிசகானவுமானவார்த்தைகளின் உபயோகத்தால், தப்பிப்பிராயங்கள் உண்டாகிறது. உலகத்தில் சில பாகங்களைக் கிரேட் பிரிடனுக்குச் சொந்தம்போல் வழக்கப்படி பேசுவதால் சில ஆங்கிலேயர்கள் தப்பு நடைகளுக்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். உலகத்தில் ஒருபாகமும் கிரேட் பிரிடனுக்குச் "சொந்தம்" என்று, ஒரு மனிதனுக்கு அவன் வீடும், தோட்டமும் சொந்தம் என்று சொல்லும் அர்த்தத்தில் சொல்வதற்கில்லை. உதாரணமாக, மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் சிலபாகங்களை ஒழுங்கு செய்து நடத்திவர கிரேட் பிரிடன் எடுத்துக்கொண்டால், அது, அந்த ஊர் ஜனங்களை, மற்ற நாகரீக தேசத்தார்களின் ஒரு குடும்பம்போல், சுயாட்சி

யில் தயார் செய்யும் முக்கிய கடமையாக எப்பொழுதும் கருதிவருகிறது. சிலசமயங்களில், சுயநலத்தின் கட்டாயமாக சிலசூங்கதிகள் நடத்தப்படுவது, முக்கிய கருத்தின் குறுக்குவெட்டுத்தான். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமும், மற்ற மனித போதனா சங்கங்களைப்போல், எல்லாத் தருணங்களிலும், தன் உண்மைக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றமுடியாமலிருந்துவருகிறது. ஆனால், கொள்கைகளும், உறுதியான கருத்தும் எப்பொழுதும் இருந்துவருகிறது. சுயேச்சையின் முன்னேற்றமும், அதற்கனுசூனமான பழக்கமும், சில சமயங்களில் சற்று வழுவினாலும், உறுதியாக உள்ளதே.

பெரிய சாம்ராஜ்யம் இதே கொள்கையை நிரூபிக்கிறது. நாம் இப்பொழுது செய்வதைக்காட்டிலும், இன்னும் வேகமாய்ப் போகவேண்டும் என்று என் சொந்த அவா. ஆனால், கீழ் இந்தியக் கம்பெனி (East India Company)-யிலிருந்து பொறுப்பு பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்திற்கு மாற்றப்பட்டது முதல், இந்தியா சம்பந்தமாய் ஏற்பட்டிருக்கும் கோர்வையான சட்டதிட்டங்கள் ஒருவழிப்பட்டே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அது சுயாட்சி முகமே நோக்கியதாகும். நான் சொல்லுவது இன்னும் சீக்கிரமாய்ப் போகவேண்டுமென்பதே. ஆனால், நாம் போய்க்கொண்டிருக்கும் மார்க்கம், சுதந்திரம் விரும்பிய எல்லாருடைய நோக்கப்படிக்கும் சரியாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவின் தற்போதைய அரசியலை ஸ்தாபித்த 1935-ம் வருஷத்திய மசோதா, அதைவிட ஜாஸ்தியாரம் போயிருக்கலாம் என்று எனது விருப்பம். ஆனால், அது உள்ள நிலைமையி

லேயே, ஆளும் ராஜாங்கத்தார் ஒரு டயத்தில் அதிக தாராளமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கும் சொல்ப மசோதாக்களில் இது ஒன்றாகும். அரசரிமை நாடுகளுக்கோ சுயாட்சி விஷயம் பூராவும் பொருள்படுத்தப் படுகிறது. எந்த அர்த்தத்திலும், கனடா (Canada)வை கிரேட் பிரிடன் 'உடையது' என்று சொல்லுவதற்கில்லை. கிரேட் பிரிடனைப்போல் கனடா (Canada)-வும் பிரிட்டிஷ் ராஜபக்கியுடையது. கிரேட் பிரிடனைப்போல் அது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்ஜியத்தைச் சேர்ந்தது. அரசரிமை நாடுகள் கிரேட் பிரிடனுக்குள் அடக்கமில்லை. சமத்துவக் கூட்டில் கிரேட் பிரிடன் மூத்த உறுப்பாகும். எயரின் (Eire) தற்கால மத்தியஸ்தமும், ஆரம்பத்தில் ஜெர்மனியுடன் தென்னாப்பிரிக்கா சண்டையை அறிவிக்கிறதா இல்லையா என்ற தயக்கமும், அரசரிமைநாடுகள் யுத்தத்தில் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மிகுந்த சிரத்தை தாங்கள் இஷ்டம் போல் மனமொப்பிச் செய்வதை ஞாபகப்படுத்துகிறது. கூட்டுறவில் சுதந்திரம் முக்கிய கொள்கையாக ஐக்கிய தேசங்கள் அமைத்துவருவதை கோயபல்ஸ் (Goebbels) பயப்படுவதுடன் சாபம்போல் சுதந்தரக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் விரோதமான கோட்பாடும் ஆளுகையும் உடைத்தான ஜெர்மன் ரீச் (German Reich) கூடன் கொடும்போரில் அவைகள் அமர்ந்துவிட்டது. நாஸி (Nazi) வழிக்குச் சுதந்திரம் விரோதமென்று காட்டும் 'ஜெஸ்டாப்போ' (Gestapo)என்ன, வர்ண ஜனங்களுக்கு குறிப்பிட்ட விதியாகவுள்ள அடக்குமுறைக் கூடாரங்களென்ன, இவைகளைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டிய

தில்லை. நாம் நாஸி (Nazi) ராஜாங்கத் துடன் சண்டைசெய்வது அவற்றின் செய்கைகளைப்பற்றிமட்டுமல்ல. அவைகளின் கொள்கைகளையும் எதிர்த்தே தான். அடிக்கடி நாம் சொல்லுகிற படி செய்யத் தவறுகிறோம். ஆனால், நமது குறிப்பிட்ட கொள்கைக்கு நம்மை ரூபகப்படுத்தக்கூடும். அவர்களோ தாங்கள் எதைச் செய்கிறார்களோ அதைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். எந்த உயர்தரக் கொள்கைகளின் சார்பாகவும் அவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்வது பிரயோஜனமற்றதாகும்.

இந்த நெருக்கடியில் எந்தக் கிரிஸ்தவனும் சந்தேகிக்கவோ, தயங்கவோ இடமில்லை. சவிசேஷத்தில் வியத்தமாகத் தெரிவிக்கிறபடி கிரிஸ்தவமதம் மனித சுவதந்திரத்தையே ஆதாரமாகவுள்ளது. கிரிஸ்தவர்கள் பல சமயங்களில் இதை கவனிக்கத்தவறிவிடுகிறார்கள். இருந்தாலும் சவிசேஷத்தின் அறிவிப்பு வியத்தமே. மனிதன் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாது, அவனுக்குக் கொஞ்சம் வெளி ஒத்தாசை வேண்டும். ஆனால், தன்னன்னியிலும் அவன் காப்பாற்றிக்கொள்ள இடமில்லாமலிருப்பதால், அவனுக்கு உதவும் மோட்சத்தை அவன் நிராகரிக்கச் செய்யலாம். சவிசேஷங்களோ, கிருஸ்துநாதர் எங்குமிருந்து ஸ்திரீ புருஷானின் சுதந்திரப் பான்மைக்கே பிரார்த்திக்கிறார் என்பதைக் காண்பிக்கின்றன. சுதந்திரமே ஒரு முக்கிய ஆதாரம்.

பிரிடனுடையவும், கூட்டிறவு நாடுகளினுடையவும் ஒரு வெற்றியானது உண்மையாகவே ஒரு வழியைக் கற்பிக்குமா என்ற கேள்வி பிறப்பிக்கலாம். ஏன் இந்தச் சண்டையையும்

மற்றொரு வார்செயில்ஸ் சாமாதானம் துடாக்கடாது, 1920-ம் வருஷமுதல் 1939-ம் வருஷம்) வரைபோல் திரும்பவும் ஏற்படக்கூடாதுஎன்னுடைய மறுமொழி மூன்று நிலைமையை யுடைத்ததாகும். முதலாவது, நாம் பார்க்க நம்பியிருக்கிற நீதியையும், சுதந்திரத்தையும்புரிமையல்ல, இன்னும் நாம் ஏற்கனவே ஸ்தாபிதம் செய்திருப்பதையும் சேர்த்து இந்த நாஸி பயமுறுத்துகிறது. கிரேட் பிரிடனி லிருந்து ஜஸ்டாபோவை வெளியிடுத்தவும், பிரான்ஸ், ஹாலாண்டு இன்னம் இதர இடங்களிலிருந்தும் இதை அகற்றவும் சண்டைபோடுவது மிகவும் யோக்கியமானது. இரண்டாவதாக, ஒரு சண்டையில் வெற்றி, தானாகவே ஒரு நல்லகாலத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்பமுடியாது, இதனால் அதற்கு ஒரு புதியமார்க்கம் ஏற்படுத்தமுடியும்; கட்டாயமாக அப்படிச் செய்யும். மூன்றாவதாக, நாம் வெற்றிகளிலிருந்தும், தோல்விகளிலிருந்தும், நம்முடைய சென்ற 20 வருஷகால அனுபவத்திதனால் மிகவும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். கூட்டிறவுநாட்டிச் சங்கம் பயனற்றதாகச் சொல்ல முடியாது, அதனுடைய இணக்கமான ஒத்தாசைகள் முக்கியமாக இந்தத் (??) திறப்பில் மிகவுப் கிரேஷ்டமாகவிருந்துவருகிறது; இது எங்கெங்கே தோல்வியுற்றதோ அவைகளுக்குக் காரணம் நமக்குத்தெரிவதால் நாம் மறுபடியும் அவ்விதம் ஏற்படாமல் அநேகமாய் விலக்கலாம். பிரதானமாகத் தேசங்களின் அவைகளுக்குள்ளுள்ள பண நிரவாக சம்பந்தத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், தேசிய சம்பந்தத்தைமட்டும் ஒழுங்குபடுத்தவது முடியாதகாரியம் என்று

நாம் காண்கின்றோம். ஜனங்களின் சுயேச்சைக்கு ஒரு கௌரவத்தையும், நிச்சயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய இப்பொழுதிருக்கப்பட்ட தனத்தைக் கொண்டு எல்லா தேசங்களிலுமுள்ள ஜனங்களின் (??) நிலைநாட்டும் ஒற்றுமையையும்—இரண்டு மூல வஸ்துக்களாக வைத்து நம்மால் ஒரு மறுஇணைப்பு வேலை ஆரம்பம் செய்யக்கூடுமானால், நாம் ஜனசமூகத்திற்கே எதிர்கால உத்

தரவாதமும், சமாதானமும், நல்லெண்ணெய் மளிக்கக்கூடிய ஒரு நிரம்பிய தேசியக் கூட்டிறவின் கால ஆரம்பத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யமுடியும். வெற்றியுண்டானால் இது முடிந்த விஷயம், இல்லாவிட்டால் இதையடைவதற்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆகையால் இந்த நம்பிக்கையை யடைய நாமும் நம்முடைய சிரத்தையினால் வெற்றியை நிச்சயப்படுத்துவோம்.

கதம்பம்.

1. “அமெரிக்காவிலிருந்து நமக்கு அனுப்பப்படும் ஆகாயவிமானங்களை நான் மிகவும் உபயோகமுள்ள லாப பாகமாகவே கருதுகிறேன்.” (ஸர் பிலிப் ஜோபர்ட், பி. பி. ஸி. ஒலிபரப்பு, நவம்பர் 14உ).

2. “ஸ்வதந்திரத்தின் ஆடைகள் இந்தியாவிற்காக தயாராக இருக்கின்றன. இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் இந்தியாவும் ஸ்வதந்திர ஆடைகளை அணிய, தன்னுடைய நடத்தையாலும், சரியான மனோபாவத்தினாலும் யோக்கியதையை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும் என்று நாம் நம்புகிறோம்.” (ஸர் எம். ஸ்வருல்லாகான், டெல்ஹி, நவம்பர் 18உ).

3. “நம்பு, கீழ்ப்படிந்துநட, சண்டைபோடு-என்று முஸோலினி தன்னுடைய ஜனங்களுக்குச் சொன்னார். அவர்களோ முழுமுனதுடன் முஸோலினியை நம்பவில்லை, முழுமுனதுடனும் சண்டைபுரியவில்லை, இன்னும் எவ்வளவு காலந்தான் முஸோலினிக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பார்கள் என்பதைத்தான் பார்ப்போமே.” (மிஸ்டர் ஹோபர்ட் மாரிஸன், லண்டன், நவம்பர் 20உ).

4. “இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தமும் சிற்சில தேசத்தார்களுக்குள் ஏற்பட்ட கேவலம் போராட்டு அல்ல. அடிப்படையான சில லக்ஷணங்களின் மாறுபாடல்களில் இருந்து இந்த யுத்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நாம் உன்னதமான தர்மங்களில் நம்புகிறோம். அத்தகைய தர்மங்களை ஸ்தாபிக்க காப்புக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவைகளை ஸ்தாபிக்கும்வரையில் நம்முடைய முயற்சியில் நாம் பின்வாங்கப்போவதில்லை; நம்முடைய ஆயுதங்களையும் கிழேவைக்கப்போவதும் இல்லை.” (மாண்புமிகு தங்கிய மன்னர் சக்கரவர்த்தி, நவம்பர் 21உ).

5. “கேவலம் ஒரு பெருங்கொள்ளைக்காரச் சண்டைபோடுவதென்றால், அதுவும் இதாலியர்கள் சிறிய தேசமான கிரீஸின் பேரில் போடும் இச்சண்டை தான். ஜன ஸங்கியையைக் காட்டிலும், சண்டையில் ஊக்கமும், தைர்யமும், ஸ்வதந்திர அபிமானமும் தான், ஜயத்தை ஸ்தாபிக்கக்கூடியது என்பதைக் கிரேக்கர்கள் இச்சண்டையிலும் நன்கு விளக்கிக் காண்பித்துவிட்டார்கள். கிரீஸ் தேச சரித்திரத்திலும், முன்னடந்த ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும், மேற்கண்ட உண்மையை ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள்.” (ஹாலிபாக்ஸ் பிரபு, நவம்பர் 21வது).

6. “இதுவரை, பூர்ணமாக ஆயுதந்தரித்த ஜர்மானியர்களுக்கும், கால் அல்லது அரைப்பங்கு தயாராக இருந்த பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்திற்கும் சண்டை நடந்து வந்திருக்கிறது. இந்தப் பலக்குறைவினால் நம்முடைய சண்டை ஒன்றும் கெட்டுப்போகவில்லை.” (மிஸ்டர் சர்ச்சில், நவம்பர் 21வது).

7. “எபைரஸ் பிரதேச மலைப்பாங்குகளிலும், அவைகளைச் சேர்ந்த மண்ணும் சேரும் சார்ந்த பள்ளத்தாக்குகளிலும் மின்னற்கொடி சண்டை என்பது ஸாத்தியமில்லை.” (முஸோலினி, நவம்பர் 18வது).

8. “ஆங்கிலேயர்கள், ஏதோ ஹிட்லரால் தாங்கள் ஏமாந்து அடிபட்டு விடமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாய் நம்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஹிட்லரை நாசம் செய்துபோடுவார்கள் என்று உறுதியாய் உணுகிறார்கள்.” (லோதியன் பிரபு, நியூயார்க்கில், நவம்பர் 25வது).

9. “நாம் இப்பொழுது எவ்வித கஷ்டங்களை அனுபவிக்கவேண்டும் என்று சற்று கவனித்துப் பார்ப்போம். கரபிக்கொட்டை நம்மிடம் இல்லை, உணவுப் பொருள்களை பங்கு வீதம் செய்து கணக்கிட்டுத்தான் அளிக்கிறார்கள். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக, ஆங்கிலேயர்கள் நம்மைச்சுற்றி முற்றுகைபோட்டுவிட்டார்கள். அதுவும் மிகவும் கடுமையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனதுபற்றி நமக்குக் கடல் வியாபாரம் இல்லை. நிற்க, சண்டை பலமாகவும், ஆகாயத்தில் இருந்து ஏராளமான விமான எதிர்ப்பும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.” (டெஸ்ரைஷ் (நாஸிபத்திரிகை)-நடப்பு மாத இதழ்).

10. “ஹிட்லரும், ஹிட்லர் குணங்களும் ஏதோ அபூதமாக திடீரென்று ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்ல இடமில்லை. சரித்திரம் தோன்றின காலம் முதல், சண்டையிலும் கொள்ளையிலும் வெறிகொண்ட ஜாதியார்கள் வம்சத்தில் அந்த லக்ஷணங்கள் மேலிட்டிக் கொண்டு இயற்கையான வார்ஸாக ஹிட்லர் உதித்து இருக்கிறார்.” (ஸர் ரா. வான்ஸிட்டார்ட், லண்டன், நவம்பர் 24வது).

11. “எங்கள் ஜனங்கள் பூராவும், எங்கள் ஸர்வைசவரியமும் தங்களுக்கே.” (மிஸ்டர் எஸ். எம். ப்ரூஸ், —லண்டனில் ஆஸ்ட்ரேலியா தேசத்து ஹை கமிஷனர்— நவம்பர் 14வது ஒலிபரப்பு).

அனுபந்தம் II.

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

ஜெர்மானியர்கள் லோகோபகாரிகளாம்!

“பிரிட்லே பிரதேசங்களின் உதவியை நாடுகிறது. ஜெர்மனியோ பிரதேசங் களைச் சமத்துவமாய், கூட்டாளிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது. உதாரணமாக இதாலி, ஜப்பான், ஸ்பெயின், ரஷியா தேசங்களைக் கூட்டாளிகளாகச் சேர்த்துக்கொள்ள முயலுகிறது. ஆனால், இந்தத் தேசங்களிலுள்ள அரசியல் முறைகளை மாற்றி அமைக்கமுயலாது” என்று ஹா-ஹாப் பிரபு ஒலி பரப்பியிருக்கிறார்.

சமத்துவம், கூட்டுறவு என்பதெல்லாம் பொய். போலாண்டு, ஹாலாண்டு, நார்வே, பெல்ஜியம் முதலிய தேசங்களை ஜெர்மனி அடிமையாக்கிவிட்டது. அபிஸ்னியாவையும், அல்பேனியாவையும் இதாலி அடிமையாக்கிக்கொண்டது; முடிந்தால் கிரீஸையும் அடிமையாக்கிக்கொள்ளும். மூன்று வருஷகாலம் ஸ்பெயினில் யுத்தம் செய்து, ஸ்பெயினுடைய அரசியலை ஜெர்மனி மாற்றிவிட்டது. “ரஷிய சாம்ராஜ்யம் அழிந்துபோகக் காலம் வந்துவிட்டது. ரஷிய அதிகாரிகள் கொலை பாதகர்கள். உலகமே இதுவரையில் பாராத கொடுமையோடு பத்து வருஷங்களாக அரசு நடத்தியிருக்கிறார்கள்” என்று ஹிட்லர் மைன் காம்பில் தூஷித்திருக்கிறார்.

பூகம்பம்.

நவம்பர் 14-ல் வெளிவந்த ஜெர்மன் அறிக்கைப்படி ருமேனியாவில் பூகம்பத் தால் எண்ணெய் இறைப்பதும், சுத்தி செய்வதும் கொஞ்சமும் தடைப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த அறிக்கைக்குமேல் வாக்கியத்தில் ருமேனியா பிரதம மந்திரி (ஜெனரல் அன்டொனெஸ்க்யூ, எண்ணெய்க் கிணறுகளிருக்குமிடங் களைப் பார்வையிட்டு கஷ்ட நிவாரண ஏற்பாடுகளைச் செய்துவந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும், எண்ணெய் நிலயங்களுக்கு 50 மைலுக்குள்ளுள்ள நாடகசாலை ஒன்றும், கார்ல்டன் மாளிகையும் அடியோடு நாசமாய்விட்டதாகவும், ஜெர்மன் மந்திரி, கஷ்டநிவாரண நிதிக்குப்பணம் கொடுத்து உதவியதாகவும், எண்ணெய்க் குழாய்கள் பழுதாக்கிவிட்டதாகவும் (இது 13-ம் தேதியில்) ஜெர்மன் ஒலிபரப்பு வந்திருக்கிறது.

ருமேனியாவில் ஏற்பட்ட பூகம்பத்தால் ஜெர்மானியர் மனம் கலங்கிவிட்ட தென்பதில் சந்தேகமில்லை. பிரிடிஷ் விமானங்கள் சனிக்கிழமையன்று புலா யின் துறைமுகத்தைப் பலமாய் பூகம்பம் வந்தாற்போல் தகர்த்து சேதப்படுத்தி விட்டன. இதை மறைப்பதற்கு ஜெர்மானியர் புலாயினில் பூகம்பம் ஒன்று ஏற்பட்டு கட்டடங்கள் விழுந்ததாகவும், பிரிடிஷ் விமானங்களால் சேதமேற்பட வில்லையென்றும் பொய் சொல்லுகிறார்கள்.

இது நிற்க, ருமேனியா தேசத்திலுள்ள காம்பினு எண்ணெய்-சுத்தி சாலைகளும், ஸ்பகாய், பஸ்டுனியிலுள்ள எண்ணெய்க் கிடங்குகளும், பிஷியோஸ்டி, கியர்கியூ, கான்ஸடன்ஸாவிலுள்ள எண்ணெய்க் குழாய்களும் பழுதாய்ப்போனதாக இஸ்டாம்பூலிலிருந்து செய்தி கிடைத்திருக்கிறது.

கஷ்ட, நிவாரண நிதிக்கு ஜெர்மன் மந்திரி திரவ்ய சகாயம் அனுப்பியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கையிலிருந்து கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே ருமேனியாவின் பல பாகங்களைப் பிடுங்கிப் பிறகுக்குக் கொடுத்தது போதாதென்று, இப்பொழுது, ஜெர்மன் சைன்யத்தை ருமேனியாவில் நிறுத்தி, போஷிப்பதற்காக நானொன்றுக்கு 30,000 பவுன் ருமேனியா கொடுக்கும்படி கட்டாயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பிரிடன் சாமர்த்தியமாய்ச் சண்டை செய்கிறது. ஆனால் சும்மாயிருப்பதாக இதாலி போய் சொல்லுகிறது.

நவம்பர் 13-ம் தேதி, அதாவது, டாரன்டோவை எதிர்த்த மதுராள், பிரிடிஷ் விமானங்கள் சும்மாயிருப்பதாயும், மத்தியதரைக்கடலிலுள்ள பிரிடிஷ் சைன்யங்கள், நிலத்திலோ, கடலிலோ, ஆகாயத்திலோ ஒரு, நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்றும் இதாலி சொல்லிற்று.

இதற்கு முதல்நாள் அதாவது, நவம்பர் 12-ல் ஒரே போடாகப்போட்டு, இதாலிய கடற்படையில் பாதியை பிரிடிஷ் விமானங்கள் அழித்துவிட்டன. தென்-இதாலி, அல்பேனியா, லிபியாவிலுள்ள முக்கியமான துறைமுகங்களை யெல்லாம் குண்டுகளால் சேதப்படுத்திவிட்டன. இதெல்லாம் யுத்தமில்லையென்று சொல்லிவிட்டால், பிறகு சண்டையென்பதுதான் என்ன?

மின்னல் எதிர்ப்பு—இதாலியின் (முதுகுக்காட்டி) ஓட்டம்.

அல்பேனியாவில் புது இதாலியத் துருப்புகள் இறங்கிவிட்டதாகவும், சில ஜினங்களில் முன்னேற்பேர்வதாகவும் நவம்பர் 14-ல் ஜெர்மனி ஒலி பரப்பியது. ஆனால், இப்பொழுது பின்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பின் ஓடும் இதாலியர்களைப் பாதுகாக்கத்தான் புதுத்துருப்புகள் வந்திருக்கவேண்டும்.

ஒரு இதாலியப்போய் அறிக்கை.

ஒரு இதாலிய கீர்முழ்கியின் சாமர்த்தியத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு நவம்பர் 13-ல் இதாலிய அறிக்கையொன்று விடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. “மத்திய தரைக் கடலில் பிரிடிஷ் கப்பல்களை இதாலிய கீர்முழுகியொன்று தனியே சந்தித்தது. அவசரப்பட்டுக்கொண்டு உடனே எதிர்க்கவில்லை. சுமயம் பார்த்து, கடைசியாக, டார்பீடோவைப் போட்டுவிட்டு, அது கப்பலில் பட்டுவிட்டதைக் கவனித்துக்கொண்டு, இதரக் கப்பல்களையும் எதிர்க்க அதிக ஆசைப்படாது, பிரிடிஷ் கப்பல்களால் எதிர்க்கப்படாது தத்திரமாய்த் திரும்பி வந்தது.”

அதெல்லாம் சரியே. ஆனால் எதிர்க்கப்பட்ட பிரிடிஷ் கப்பல் மேல் டார்பீடோ படவேயில்லை. பிரிடிஷ் கப்பல் பத்திரமாய்த் துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தது. இது நவம்பர் 15-ல் வெளிவந்த பிரிடிஷ் கப்பற்படை விடுத்த செய்தி.

மற்றொரு போய்—ஜெர்மன் அறிக்கை.

ஜார்விஸ்பே நிகழ்ச்சியில் துணைக்கூட்டிவந்த எல்லா பிரிடிஷ் கப்பல்களையும் முழுக்கடித்துவிட்டதாகவும், இந்தச் செய்தியை பிரிடிஷ் கப்பல் இலாகா ஒளிப்பதாகவும் ஜெர்மன் அறிக்கை சொல்லுகிறது. பிரிடிஷ் அறிக்கைப்படி ஜார்விஸ்பே நிகழ்ச்சியில் 65 பேர்கள் உயிர் தப்பி கனடாவுக்குப்போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இது நவம்பர் 14 செய்தி. நவம்பர் 12-ம்உ செய்திப்படி கூடச்சேன்ற 38 கப்பல்களில் தப்பிவந்த 30 கப்பல்களின் பெயர்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நவம்பர் 15-ம்உ அறிக்கைப்படி மற்றுமிரண்டு கப்பல்கள் சேதப்படவில்லையென்றும் தெரிகிறது.

ஜெர்மன் படைக்கப்பலால் உடைக்கப்பட்டது 25,453 டன் நிறையுள்ள நாலு கப்பல்கள்தான். பிறகு ஒன்று ஜெர்மன் விமானத்தாலுடைக்கப்பட்டது. பாக்கி ஒரு கப்பலின் முடிவு தெரியவில்லை.

நஷ்டத்தை ஆறுபங்காகப் பெருக்கிச்சொல்லுகிறார்கள்!

B—ஆசியா பாகைகளில் ஒலிபரப்பு.

தேச சரித்திரம்—மாற்றி எழுதப்படுகிறது.

எகிப்தின் மாஜி பிரதம மந்திரி ஹாஸான் ஸபரி பாஷாவை பிரிடிஷ் காரர்கள் கொன்றுவிட்டதாக நவம்பர் 17-ம் தேதி அறிக்கையில் ஜெர்மனி பேத்துகிறது. உண்மையாக எகிப்து ஜனப்பிரதிநிதி சபையில் நவம்பர் 14-ல் எகிப்து அரசர் விடுத்த அறிக்கையை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொதே திடீரென்று இறந்தார்; கொல்லப்படவில்லை.

இவர் பிரிடனுக்கு ஆபத நண்பர். அவர் மரணத்தை எகிப்தில் வருந்துவது போல பிரிடனிலும் வருந்தப்படுகிறது.

இவர் பிரதம மந்திரிப் பதவிக்கு வந்து 1940-ம்ஆண்டு ஜூலைமீ 4-ம் தேதி யன்று முதலாவதாக எகிப்து சபையில் பேசியபோதுதான், எழுத்துத் தவறாக, தாத்பரியத்தையும் அனுசரித்து ஆங்கிலம்—எகிப்து ஒப்பந்தத்தை நடத்திவைப்பதாகச் சொன்னார்.

லண்டனில் மகுதி.

பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டே பிரிடிஷ் கஜானாவிலிருந்து 100,000 பவுன் கொடுத்து லண்டனில் மகுதியொன்றைக்கட்டி, முகமதிய நாகரீகமும், கல்வியும் வளர ஒரு நிலயம் ஸ்தாபிக்கப்படப்போகிறது. பிரிடிஷ் கஜானாவிலிருந்து பணம் கொடுக்கப்போவதில்லையென்றும், முகமதிய லண்டன் வாசிகளிடமிருந்து வருவிக்கப் போவதாயும் ஜெர்மானியர்கள் பொய் சொல்லுகிறார்கள். எஃப்து ஸ்தானிகரும், சவுதி அரேபியா மந்திரியும், இந்தியா ஹை-கமிஷனரும் நவம்பர் 13-ம் தேதியன்று, பக்கிங்காம் அரண்மனையில் சக்கிரவர்த்தியைப் பேட்டிகண்டு, நன்கொடைக்காக வந்தனம் சமர்ப்பித்தார்கள்.

இது சொல்லாமலே போய்யேன்று விளங்கும்.

ஜெர்மன் ஹிந்துஸ்தானி ஒலிபரப்பு—நவம்பர் 12:—

“உலகத்தை ஏமாற்ற பிரிடன் மற்றொரு பொய்யைக் கட்டிவிட்டிருக்கிறது. நவம்பர் 8-9 இரவில், ஹிட்லர், முயூனிக்கில் பேசும்போது பிரிடிஷ் விமானங்கள் அங்கு வந்து குண்டுகளைப் போட்டதாகச் சொல்லுவதெல்லாம் பொய்.”

ஜெர்மன் ஹிந்துஸ்தானி ஒலிபரப்பு—நவம்பர் 13:—

“நவம்பர் 8-9 இரவு, முயூனிக்கில் ஹிட்லரைக் கொலைசெய்ய, பிரிடிஷ் விமானிகள் எத்தனித்தார்கள். முடியவில்லை. சில வீடுகள்தான் பழுதுபட்டன.”

ஹிட்லர் ஒரு ராணுவ கேந்திரஸ்தானம்: அவரைக் கொல்லலாம்.

அரசர்களை நேரே எதிர்ப்பது தேச சட்டங்களுக்கு விரோதமென்று நவம்பர் 13-ம் அறிக்கையில் ஜெர்மனி பிரமாதப்படுத்துகிறது. ஆனால் ஜெர்மானியர்கள் இதற்கு முன் நாரவே அரசரையும் பிரிடிஷ் சக்கிரவர்த்தியையும் கொல்லச் செய்த பிரயத்தினங்களை மறந்துவிட்டது.

சட்ட அமைப்புக்குட்பட்ட அரசுபுரியும் அரசர்களின் உரிமை வேறு. சர்வாதிகாரிகளின் அந்தஸ்து வேறு. ஹிட்லர் கவர்ன்மெண்டு மேலதிகாரி என்பதைத் தவிர வேறு ராஜரீக அந்தஸ்து கிடையாது. மேலும், இவர் சேனைத்தலைவர். பிரிடிஷ் சேனைத் தலைவரைப்போல இவரும் யுத்த அபாயங்களுக்கு உட்பட வேண்டியவர்தான்.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

1940—

மணி

பிரஸங்கம் XXI.

நவம்பர் 30, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை 6.30
டிஸம்பர் 1, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	வயலோகம் ...	காலை 9.45
2, திங்கட்கிழமை ...	ஆதனக்கோட்டை ...	மாலை 5.30
3, செவ்வாய்க்கிழமை.	காலேஜ் (A) ஆங்கிலம் ...	காலை 10.25
	ராணி பெண்பாடசாலை ...	„ 10.25
	கோனார் ...	மாலை 5.30
	ஒடையாளிப்பட்டி ...	„ 5.30
	வேருபட்டி ...	„ 5.30
4, புதன்கிழமை ...	காலேஜ் (B) தமிழ் ...	காலை 10.25
	வியாபாரிகள் சங்கம் } புதுக்கோட்டை, (சாந்தார்கோவில் அம்மன்சன்னதி.)	மாலை 6.30
	ஏம்பல் ...	„ 5.30
	குழிபிரை ...	„ 5.30
5, வியாழக்கிழமை.	C.S.M. பள்ளிக்கூடம் ...	காலை 10.00
	புதுக்கோட்டை டவுன் உபாத்தியாயர்கள் } சங்கம்.	மாலை 3.30
	மிதுலைப்பட்டி ...	„ 5.30

பிரஸங்கம் XXII.

9, திங்கட்கிழமை ...	டவுன் ஹால் ...	மாலை 6.30
10, செவ்வாய்க்கிழமை.	புதுக்கோட்டை டவுன் முஸ்லீம் சங்கம். }	„ 5.00
	பொன்னமராவதி ...	„ 5.30
	கிழாநிலை ...	„ 5.30
	பூவரசுருடி ...	„ 5.30
11, புதன்கிழமை ...	ராங்கியம் ...	„ 5.30
12, வியாழக்கிழமை ...	திருவப்பூர் ...	„ 5.00
	ஆதனக்கோட்டை ...	„ 5.30
	விராலிமலை ...	„ 5.30
	அன்னவாசல் ...	„ 5.30
13, வெள்ளிக்கிழமை...	கரம்பக்குடி ...	„ 5.30

1940-ம் ஆண்டு

டிசம்பர் 6, 7, 8 தேதிகளில்

புதுக்கோட்டை டவுனில்

ஸ்டேட் யுத்த நிதிக்காக

நடைபெறும் உற்சவத்தை

அவசியம் வந்து பாருங்கள்.

போஷகர்:—மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ மன்னர் அவர்கள்.

தீபங்களின் காக்கி

விளையாட்டுகள்

பாட்டுகள்

மாந்தரீக வித்தை

பக்கக் காக்கிகள்

கிரிக்கட்

டிக்கெட்டுகள் சொல்ப விலைக்கு யுத்த நிதிக்காக

ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியாரிட

மிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(ந-தர்பரவர்கள் ஆதரவின் கீழ்)

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

DECEMBER 9, 1940

[No. 22

LECTURE XXII.

TURKEY.

A PARABLE.

A certain man came down from the endless Steppes of CENTRAL ASIA, the nursery of races. He stretched his hand forcibly over his neighbours and possessed himself of what belonged unto them. And he prospered and men grew afraid of him. But anon he became decrepit and old and one said "He is sick. Why should not we divide his belongings?" But Lo! even while they were talking he put away all the things which weakened him, and grew young and strong again, and his neighbours marvelled greatly at this, and again grew afraid of him.

The interpretation of this parable must be made in the light of history.

GEOGRAPHICAL POSITION.

TURKEY occupies in EUROPE and ASIA, a jealous, albeit, a perilous position of vantage. It commands the connecting links between the two continents in the Straits of Bosphorus and the Dardanelles. These are not only the great commercial and strategical highways between the two continents, but they command the exits and entrances from the Black Sea and the sea of Marmora to the Mediterranean. Through them have passed the ebb and flow of racial tides of conquest from ASIA to EUROPE and vice versa. 'The Bosphorus and the Hellespont may be considered as the two gates of Constantinople,

and the prince who possessed those important passages could always shut them against a naval enemy and open them to the fleets of Commerce' wrote Gibbon. So now a country that has command of both the Straits is bound to play an important part by land, sea and air in the policies affecting the Eastern Mediterranean and Near-East, and also with regard to North AFRICA.

TURKEY is not an isolated problem of policy; it is a permanent disturbing factor, an alien race, an alien religion, and alien civilisation, a piece of ASIA planted in the midst of the dynamic EUROPE, a relic and a perpetual reminder of the times when the stream of conquest flowed from East to West. The question of the outlet to the Mediterranean to RUSSIA's navy concerns her vitally; the question of supremacy in the BALKANS and the Danubian basin—whether GERMANY is to command the outlets to the Aegean sea and the Mediterranean, or RUSSIA or ITALY, or whether the BALKAN STATES themselves are to form a strong block, these too concern her vitally. Historians have hardly to consider TURKEY except in relation to the BALKAN STATES and the Eastern Mediterranean.

HISTORY DOWN TO THE 19TH CENTURY.

For the story of CONSTANTINOPLE down to the 19th century from the earliest times, and the fortunes of that city down to its capture by the Turks, one cannot have a better guide than the vivid pages of Gibbon's *Decline and Fall of the Roman Empire* (Chapter XVII, Vol. II) and to that great work, for the sake of brevity, I refer you and take up the story again in 1453 when the civilised world was dumbfounded by the news that Mahomet II had captured CONSTANTINOPLE. At this date we find the Ottoman Empire embracing most of Western ASIA and North AFRICA, but not content with that in 1526 the Turks won the battle of MAHACZ against the Hungarians and overwhelmed HUNGARY and BOHEMIA, and for almost 150 years VIENNA and CHRISTENDOM generally trembled under the Ottoman menace. Two decisive battles, however, saved EUROPE from the threat of Islamisation—the naval battle of LEPANTO in 1571 won by the Spaniards under Don John of AUSTRIA, from which the Turkish naval power never recovered, and the great land battle before VIENNA in 1683, in which John Sobieski, King of POLAND, defeated them irretrievably. TURKEY had lost HUNGARY for ever, and had thenceforward to curtail most of her European ambitions.

CAUSES OF DECAY.

For two centuries following, the story of TURKEY is one of unrelieved decadence, and one of the major problems of EUROPE was that arising out of the weakness of the Turkish power. The causes have been summarised thus (1) 'In EUROPE the Turks were a minority who held their dominion by the power of the sword, and made no effort to conciliate or to absorb the populations they had conquered. (2) They despised the characteristic features of European civilisation and made no effort to assimilate it. TURKEY was a military despotism without industry, without science, without liberty.. (3) The rise of RUSSIA in the 18th century had established upon her northern frontier a strong, hostile and aggressive neighbour, who was impelled against TURKEY by difference of religion, and by the fact that Constantinople controlled the exit from the Black Sea, whose northern shores RUSSIA possessed.' (Grant)

ENGLISH FOREIGN POLICY.

We reach now the beginning of the 19th century, throughout which the 'Eastern question' as it was called, was always to the fore, and provided a diplomatic problem to interest and perplex a series of English Statesmen. After the fall of Napoleon in 1815 feelings of nationality ran so strongly in EUROPE as to cause many an upheaval, and profound modifications in the map of EUROPE. No wonder that these feelings, as well as the oppression of their Christian subjects by the Turks, set the pot boiling in the BALKANS also. English opinion was divided. While popular sympathies were entirely with the BALKAN STATES in their struggle for independence, English Statesmen could not but be alive to the Russian bogey. ENGLAND suspected that RUSSIA, claiming to be the natural protector of the Christian subjects who belonged to the same Greek Church as herself, was deliberately fomenting these troubles in order to dominate the Eastern Mediterranean and reach INDIA. Hence the traditional official English policy was averse to the dismemberment of TURKEY, but wanted it to be in a position strong enough to resist Russian designs on an outlet to the Mediterranean.

GREEK WAR OF INDEPENDENCE 1821—1829.

From 1821—1829 was fought the Greek war of Independence in which Lord Byron, the poet, fought along with the Greek troops and died in GREECE. Nevertheless, both Canning, and afterwards the Duke of Wellington, as Prime Ministers,

resisted measures of coercion against TURKEY, and strove to see that the eventual recognition of Greek independence and the cession of a few territories to RUSSIA did not mean the utter collapse of Turkish Power.

In 1833 Mehmet Ali seized power in EGYPT, took up arms against his Suzerain, the Sultan of TURKEY, and conquered SYRIA in 1833. When the Sultan tried to recover it in 1839 he was defeated by Mehmet Ali who began to march upon CONSTANTINOPLE. Lord Palmerston intervened along with RUSSIA, AUSTRIA and PRUSSIA. Mehmet Ali was defeated in battle and SYRIA was reconquered for the Turks.

With this indication of the obtaining bias in British politics in the matter of TURKEY, I think we must pass hastily over several otherwise notable events. The Crimean War of 1854-56 provided Czar Nicholas I's famous *mot* about TURKEY, when he invited the British ambassador to "agree about the funeral of this very sick man", in other words, to dismember the Turkish Empire. ENGLAND did not do this; she fought with FRANCE against RUSSIA to prevent it and the Sultan having agreeably promised to amend his treatment of Christian subjects, the Treaty of PARIS put an end to a war which should never have been, with a slight paring down of TURKEY; WALLACHIA and MOLDAVIA, (which later became RUMANIA) being relieved of Turkish rule, but RUSSIA did not get her way about the Black Sea.

Twenty years later TURKEY was again in trouble. BULGARIA and HERZEGOVINA revolted; so did SERBIA and MONTENEGRO. The Turks used such German methods to put these down, that that ardent Liberal, Mr. Gladstone, worked EUROPE into a fine frenzy with atrocity stories, and decided to "Expel the Sultan, bag and baggage". His great political opponent, Disraeli, shrewder than he and just come to power, went back on his predecessor's policies, negotiated cannily until RUSSIA agreed to arbitration, and then in the Peace Conference under Bismark, got CYPRUS for BRITAIN, freed RUMANIA, SERBIA and MONTENEGRO and put BOSNIA and HERZEGOVINA under Austrian administration—but did not, once more, make an end of the "sick man of EUROPE".

We have now to turn our eyes from EUROPE and ASIA to AFRICA, in the north of which TURKEY had a considerable Empire. From 1850 began the European 'grab for AFRICA', a race to acquire productive

portions of the newly 'discovered' continent. Northern AFRICA, the Mediterranean littoral, was naturally the most coveted bit, and the master of it was a weak Sultan. No particular considerations of the balance of power weighed here, as they did in the case of European TURKEY, and FRANCE pounced on ALGERIA. ITALY, after its unification, would have liked to follow suit with TUNIS, but in 1880 FRANCE warned ITALY off, averring meanwhile that she had no intention of occupying it herself. This did not prevent her however occupying TUNIS in the next year, and a long history of ill-feeling and mistrust between the two countries was thus engendered, as witness the modern Italian slogan of 'NICE, CORSICA and TUNISIA!'

In 1882 BRITAIN occupied EGYPT, after an understanding with FRANCE and SPAIN that they should have a free hand with regard to the remainder of North AFRICA—MOROCCO and TRIPOLI. ITALY, in a huff, joined GERMANY and AUSTRIA in the Triple Alliance of 1882, but the other two partners, though willing to thwart FRANCE, were not prepared to offend TURKEY. For at this period GERMANY had begun to entertain those grandiose schemes for the penetration of ASIA, which led later on to the construction of the BERLIN-BAGDAD Railway, and the friendship of the Grand Porte was naturally adjudged desirable.

By 1911 however, TURKEY had lost more of its African possessions. A decade of international intrigue, with ITALY cajoling FRANCE, in spite of the Triple Alliance, into allowing her to filch TRIPOLI from 'the sick man', and MOROCCO being divided between FRANCE and SPAIN, while RUSSIA's price for adhesion to the scheme was to be the opening of the Dardanelles to her fleet, almost resulted in a Russo-Turkish war. British diplomacy averted this, but the Treaty of LAUSANNE (1912) did TURKEY little other service. The Italians were to withdraw from the DODECANESE Islands (which they had occupied without any kind of sanction) provided the Turks recognised their claims to LIBYA, and that meant the end of Turkish rule in AFRICA. Ironically enough failure abroad brought nothing but good in its train, since it forced TURKEY to turn upon itself and set its house in order. In 1908 the Turks had deposed and banished the Sultan. The Young Turk Party formed a constitutional Government and ever since TURKEY has been a 'power' on her own account, not merely a bone of contention to the other Powers.

Young TURKEY was soon to be tested. There is not time here to trace the fortunes of the Balkan Wars that shortly preceded the last Great War. It is sufficient to relate that the Balkan League, which had so long threatened TURKEY, broke down through internal dissensions and the varying ambitions of its component countries, and TURKEY emerged with lost territories reconquered and increased prestige in EUROPE.

THE GREAT WAR AND WHY TURKEY JOINED GERMANY.

We now come to the Great War of 1914. It surprised many persons that TURKEY backed the wrong horse. The reasons which led her to do so are the following (1) English foreign policy had undergone a revulsion after the days of Palmerston. ENGLAND did not want to be embroiled in a European war, had grown lukewarm about Turkish interests and positively refused to help TURKEY in her later wars. (2) ENGLAND also found it inexpedient to continue to support a State which did not contain within itself, as it was then thought, any vigorous reformatory principle. (3) TURKEY had never forgiven ENGLAND for her annexation of EGYPT, and the secret treaties by which she allowed SPAIN, FRANCE and ITALY to take TURKEY's possessions in AFRICA. (4) Above all, at the end of the Balkan War, ENGLAND, afraid that ITALY would not evacuate the DODECANESE, insisted on TURKEY's surrender of CHIOS and MYTILENE to GREECE, a point on which keen Turkish resentment was carefully nursed by GERMANY. TURKEY has always seemed to need a strong ally; until the middle of the 17th century it was FRANCE; until the Great War it was ENGLAND; when ENGLAND failed her, as she thought, she turned to GERMANY which had no ostensible interests in the East. The appointment of Enver Pasha as Minister of War in 1914 was an indication of this new turn of policy. He had been trained in GERMANY and was a great admirer of everything German.

THE TURKISH CAMPAIGN.

In October 1914 TURKEY declared war against RUSSIA by bombarding ODESSA, and ENGLAND and FRANCE declared war against TURKEY. In that year the Turks were defeated in ARMENIA by RUSSIA and on the Suez canal by the English. In 1915, naval and land operations against TURKEY were decided on by ENGLAND, the ill-fated GALLIPOLI expedition, which was what modern military jargon would call "a near miss." 1916 saw a great attempt by GERMANY to realise

its long cherished eastern dreams. Railway lines between ALEPPO, BAGDAD and DAMASCUS were pushed forward, and a British force under General Townshend was forced to surrender at KUT on 29—4—16. But from 1916 the tide turned. The Arabs inspired by Col. Lawrence proclaimed their independence under the Sheriff of MECCA; on February 24, 1917 Kut was recaptured by General Sir Stanley Maude and BAGDAD fell a little later. General Allenby took command in PALESTINE, and in battle after battle, chiefly fought by Indian troops, defeated the German-led Turkish armies. Long-range objectives, ALEPPO in SYRIA and MOSUL in IRAQ, fell to the victorious British, and by October 1918 the Turks had to sue for peace.

TREATY OF SEVRES. In the course of the Great War, before the entry of AMERICA, the Allies had naturally concluded secret agreements for the subsequent partition of TURKEY and its territories. It is a moot question whether ENGLAND would have been a party to allowing any big Power to take both the Straits, except under the iron necessity of war. The allied country which seemed to have the strongest claim to them was naturally RUSSIA, but this would have meant a very violent reversal of the traditional policy of ENGLAND. Fortunately, the collapse of RUSSIA and the Bolshevik revolution saved the Straits once more for TURKEY. Neither ENGLAND nor FRANCE was willing to allow the other the absolute command of the Straits; it was even proposed that AMERICA should occupy them, and Woodrow Wilson was not unwilling! But AMERICA had begun to be involved with the policy of non-intervention, and the Senate vetoed any entanglement in European affairs. It was in these circumstances that the Treaty of SEVRES came to be signed on 10—8—20. There was no other alternative but to reallot CONSTANTINOPLE with its immediate neighbourhood to TURKEY, though both sides of the Straits were to be demilitarised. Eastern THRACE and SMYRNA were declared independent of TURKEY. The Straits themselves were placed under an International Commission, to administer them as a neutral zone.

RISE OF KEMAL PASHA AND THE SECOND TREATY OF LAUSANNE 24—7—23.

One might ask how a defeated Power could fare so comparatively well in a Peace Conference. The answer is to be found in a political miracle, the regeneration of an effete oriental nation which occurred under the leadership of Kemal Pasha. The Turks were ever

good fighters, and during the peace-wrangling in PARIS—Kemal Pasha, rousing the nation against French and Italian Imperialism in ANATOLIA, reorganised the army and inflicted a crushing defeat on the French at MARASH in 1920. He then turned his attention to ARMENIA where a republic had been set up. Bolshevik RUSSIA helped him, by attacking ARMENIA from the other side and ceded him some portion of their annexation. He drove the Greeks out of SMYRNA and the Straits. The consequence was that the Treaty of SEVRIS never actually came into operation. Formally abrogating it by the Treaty of LAUSANNE on 24—7—23, TURKEY retained all the territories which had been allotted to GREECE and ARMENIA; the International Commission was abolished; and the Straits passed back to Turkish control, though she still undertook to keep them demilitarised.

After these striking military successes Kemal Pasha, now the undisputed dictator of TURKEY, turned his energies to the more difficult tasks of peace and internal reforms. His success in this field is even more remarkable than in that of war. The new wine of western ideas poured into the old bottles of the East has a habit of causing chaos. King Amanullah of AFGHANISTAN to take one instance, came to grief trying the experiment. But Kemal Pasha abolished the Sultanate and the Caliphate, the symbols of medievalism—and secularised politics. He prohibited the wearing of Fez caps by men and of the veil by women. He abolished the Turkish script and adopted the Roman script. In a word, he made TURKEY learn and adopt the lessons of the West and become an integral part of EUROPE. When he passed away in 1938 he left TURKEY strong, self-reliant and confident of its future.

DOWN TO THE PRESENT WAR.

The years 1923 to 1940 have been a period of peaceful resuscitation in TURKEY. When ENGLAND asked the members of the BALKAN STATES and TURKEY during the Abyssinian War whether they would support her action if ITALY resisted the enforcement of sanctions by war, all the States (except ALBANIA) and TURKEY replied in the affirmative. The undeserved success of ITALY, and the bellicose attitude of that country and of GERMANY afterwards, led TURKEY to insist on a revision of the Treaty of LAUSANNE with regard to the demilitarisation of the Straits, a policy which Soviet RUSSIA again warmly supported since an unfortified Dardanelles and Bosphorus were a standing danger to a lone, revolutionary and unpopular Power. The Conference at MONTREU

in 1936 peacefully allowed TURKEY to fortify these routes, and in the present world situation it is just as well for the Allied cause that this was so arranged. The rising menace of GERMANY during the past ten years produced a number of pacts in which TURKEY has been interested. I will not do more than merely enumerate them here. In 1930 TURKEY concluded a pact of non-aggression with GREECE, a pact which was strengthened into one of mutual assistance in September 1933. TURKEY, GREECE, RUMANIA and JUGOSLAVIA concluded a pact of mutual guarantee on 9—2—34. At the beginning of this War ENGLAND gave a guarantee to GREECE, while FRANCE and ENGLAND concluded treaties with TURKEY, in spite of the frantic efforts of GERMANY to thwart them. A demand by RUSSIA that her navy in the Black Sea should be allowed egress, and she herself given a joint control of the Straits, was promptly refused by TURKEY. ITALY who joined GERMANY on the collapse of FRANCE, and has recently declared war against GREECE, has an ancient and embittered foe to face when she crosses swords with the Turks.

TRENDS OF PRESENT POLICY.

If I have dealt with TURKEY's past history at some length, it is in the hope that the events narrated above will explain the trends of present policy in a more intelligible and concrete fashion than any abstract disquisition by me would do. *Res ipsa loquitur*. For a year, the war hardly touched the Eastern Mediterranean. But now there is again feverish activity on the part of Von Papen, the German ambassador to TURKEY. GERMANY and ITALY are planning a drive to West ASIA and AFRICA, and the passage from EUROPE to ASIA lies through TURKEY. The Straits occupy a position similar to that of Gibraltar in the West, and alternate threats and cajolery are being used to persuade TURKEY to afford a free passage to Axis troops. But if there is one highly satisfactory omen for the Allies in the Near East, apart from the heroic resistance of GREECE, it is the strong and steady policy of TURKEY, which refuses to be deflected from its traditional policy of friendship with ENGLAND as affirmed by its recent treaty.

In the BALKANS, TURKEY stands today in a new position. She need not be afraid of the might of any of the States or of all together. On the other hand she is in an almost dominant position, and the States are shaping their policies to hers. This is evident from the fact that so far BULGARIA has not yielded to its urge to make capital of the war in GREECE, because TURKEY has stated that if BULGARIA engaged in any

enterprise she will attack BULGARIA. It must have been also out of this fear that BULGARIA has refused to join the Axis Powers, although they counted on her doing so for the asking.

One pertinent question may be raised and it is this. Why has TURKEY not helped GREECE in the spirit of her alliance? The reason for this probably lies with that man of mystery, Stalin. No country is sure of the real policy of RUSSIA, and RUSSIA is the nearest big neighbour of TURKEY. And the RUSSIA of today is not the RUSSIA of 1918 or even of Montreaux Conference of 1936. It is the RUSSIA which has brought about the partition of POLAND, which has annexed FINLAND and dragooned the BALTIC STATES, and finally has sent its Commissar, Molotov, to BERLIN in November. If RUSSIA has entered into a secret understanding with GERMANY for the acquisition of fresh territories, then the first bargain might well concern the Straits of Bosphorous and the Dardanelles. TURKEY is naturally perturbed over the conversations; she sought for a clarification, and seems to have obtained some kind of assurance from the Soviet. But RUSSIA's policy has been frankly opportunistic, and the Germans are on the Danube and the Black Sea. So TURKEY has all her work cut out to avoid antagonism with one or the other of them, or engaging in a war on behalf of GREECE, which must expose her own flank to attack by either of these potential and formidable enemies.

Whatever the outcome, RUSSIA's tenderness to TURKEY's susceptibilities, and GERMANY's hesitation over the dragooning of BULGARIA, do definitely prove the emergence of TURKEY as almost one of the real Powers of EUROPE. A mill-stone has been removed from the neck of ENGLAND in that TURKEY requires no further bolstering up; she has shown that she is very well able to take care of herself and make herself respected and feared. It may even happen that because of this, the German land-thrust through the Middle East may never materialise. In that case no question of the passage of the Straits may arise for TURKEY to solve. But if it does arise, TURKEY, provoked and forced into a conflict, may have a surprise in store for the Axis, a surprise even—greater than GREECE has offered, or than she herself, in a career so full of surprises, has yet experienced.

WEEKLY WAR SUMMARY.

28—11—40 to 3—12—40.

ANARCHY.

THE first fruits of RUMANIA's junior partnership with the Axis have been of the Dead Sea variety. We may perhaps hope that the reports of assassinations in 'hundreds and thousands' are exaggerated, but there is no doubt about mass murders. The 'execution' in Jilav military prison of 64 political prisoners hacked to death with pickaxes is certain. Equally certain are the assassinations in cold blood of ex-Ministers, abducted by unknown persons and murdered in neighbouring forests. Their abandoned bodies riddled with bullets are the proof. Their crime is, that when in office, they put down the Iron Guard movement. Queen Helen, the Royal mother, has already left the country and King Michael, practically a prisoner now, may follow suit if he can. It is very much to be feared that General Antonescu, though he has dissociated himself from these crimes and has promulgated decrees to restore order, is unequal to the situation. The country is heading for ruin; chaos prevails.

The Iron Guard is responsible for these activities, and suspicion is gaining ground that they are inspired by GERMANY, with a view to finding an excuse to interfere in RUMANIA's internal affairs, and convert her into a German protectorate.

Suspicion is deepened by the gesture of sympathy that Hitler has made to the Iron Guard movement by sending his emissaries, the Nazi Head of AUSTRIA and the Head of the Germans abroad, to represent him at the reburial of M. Codreanu, the late Iron Guard Leader who was convicted of high treason in 1938, and was shot dead while attempting to escape from prison. His posthumous re-trial during the week, quashing the original verdict, and his reburial with honours, are a symptom of the resurgence of the Iron Guard movement, even as the wreath sent by Hitler to be placed on his new grave is an indication of German sympathy.

Nazi 'instruction' troops will shortly parade before King Michael and General Antonéscu.

HAVING failed to entrap the remaining BALKAN STATES by direct action, GERMANY is now trying to frighten and cajole them indirectly through her satellite, HUNGARY, who, having lost its independence already, is now like the fox in the fable which lost its tail, advising YUGO-SLAVIA, to forfeit its integrity also by seeking 'closer relations' with GERMANY, on the principle that 'voluntary self-limitation is sometimes more profitable than theoretical independence.'

BUT BULGARIA, forewarned by the fate of RUMANIA and the happenings in GREECE, and emboldened particularly by recent British assurances of protection if she dissociates herself from the enemy, has made overtures to YUGO-SLAVIA and TURKEY to revive the Balkan *Entente*.

GREECE.

THE war on GREECE is no longer waged on the soil of GREECE but in ALBANIA, the aggressor's own territory. There too the battle is practically an Italian retreat along a 60-mile front to the shores of Lake Okhrida. POGRADETZ, 20 miles north of KORITZA, strategically important on the line of retreat, has fallen, after a hard fight. But it is safe to assume that the Greek advance is reaching its crest. The Italians reinforced for a counter-attack are stiffening, while the Greek advance is becoming cautious and slow.

BUT it is certain that Marshal Badoglio, now placed in command of the Italian army—and he is the third General within a month—will not find his task easy. Disaffection is rife within the ranks. It is said that in order to raise his army's morale he has threatened to shoot one out of every seven men who fought recently in GREECE—a strange proceeding, if true; but palpably too insanely drastic to be credible. Nor would the Marshal's anxieties end here. Albanian conscripts in the army are deserting with their arms. The Fascist party at home is dissatisfied and accuses the army of incompetence, and the Greek war has brought the British Navy and Air Force inconveniently near. In the words of Mr. L. S. Amery, "Italy's sudden attack on GREECE might have been 'a double cross' of her Axis partner. The use of Naval and air bases on the Greek mainland, as well as on the Greek islands, gives us the first

opportunity we have had, since FRANCE's defection, to get to grips with ITALY and so tackle the Axis at the weaker end. If we can enable the Greeks to hold their own until we have disposed of the Italians in EGYPT, we shall have secured a foothold from which to threaten the flank of any German attack upon TURKEY, and might eventually deal a mortal thrust at German dragon, not against the scaly armour of the Siegfried Line but against his soft underside."

WAR AT SEA.

ON Wednesday, off SARDINIA, British naval forces, including the *Ark Royal*, the *Berwick* and the *Renown*, came up with an Italian fleet consisting of 2 battleships and a large number of cruisers, and our destroyers immediately attacked. One Italian Cruiser was set on fire, one destroyer was down by the stern, and another began to list. Planes from the *Ark Royal* following up torpedoed a battleship of the Littorio class. Of our squadron, only H. M. S. *Brunswick* received two hits, but these were of no consequence. As a sailor put it, the Italians would have 'got it, if they had not run home to their mother before they were caught'!. Though the *Renown* did her best to draw the enemy into action he preferred to retire at high speed under a screen of smoke. This is the story of the engagement off SARDINIA, which the enemy radio has now converted into 'a big victory' for the Italians! It is akin to the German claim of having sunk 131,000 tons of British shipping during the week, exaggerating the actual loss by 120 per cent.

ON the other hand, the British Blockade has begun to tell terribly on ITALY. 80 per cent of her imports have been cut off and food prices have gone up by 40 per cent. Shortage of food is also hastening the day of the capitulation of the DODECANESE ISLANDS. Supplies to LIBYA are now going round by the western Mediterranean, as the Eastern basin has been practically closed to ITALY since the commencement of the Greek War.

AIR RAIDS.

AN account of the raids of the week is given in the two statements given at the end of this summary. COLOGNE and HAMBURG in GERMANY, and LIVERPOOL and SOUTHAMPTON in ENGLAND were the chief sufferers of the week. In LONDON the Savoy and Calton hotels have been damaged. In SOUTHAMPTON, it appears to be the shopping centre of the town, and its suburbs—not the important Docks—which has suffered so severely.

During November, 229 enemy air-craft were destroyed, including 20 Italian planes, while the British loss was 53, with 28 pilots saved. To the Italian account should be added 59 more planes lost in the Mediterranean and African theatres, against 18 lost by the British.

FAR-EAST.

JAPAN has conferred the title of 'President of CHINA' on Wang Ching-Wei, the head of the Japanese-sponsored 'puppet' administration at NANKING, and has signed with him a 'treaty' of mutual help and co-operation to keep out communism. The treaty is the merest eye-wash, as it obviously will not confer any real independence on CHINA. Japanese armies will continue to remain indefinitely in CHINA, with a choice of naval bases. The treaty has been concluded in an attempt to deprive other powers of the privileges they have hitherto enjoyed. The clause providing united opposition to communistic activities proves that the newest member of the Axis pact has not yet become reconciled to Moscow.

Apart from MANCHUKUO, which has decided to establish an embassy at NANKING, the treaty has not impressed the political world. The Chinese Government of Chiang Kai-Shek has rejected peace overtures from NANKING, and has warned the Powers that she will regard any recognition of the upstart Government as an unfriendly act.

Neither BRITAIN nor AMERICA, of course, recognise the new 'President' of CHINA. They are well aware that unless the National Government at CHUNGKING is helped to continue her resistance, JAPAN will be free to attack SINGAPORE or the EAST INDIES. AMERICA's reaction to the 'treaty' has been the immediate grant of a credit of 100 million dollars to the CHUNGKING Government, one half for general purposes and the other half to protect currencies. Arrangements are also being made to purchase 60 million dollars worth of war materials, such as wolfram, antimony and tin from CHINA.

A new offensive is reported to have been launched by the Japanese along a 160-mile front, north-east of ICHANG, the great port of the Yangtse.

The situation is becoming tense in THAILAND, from which all Frenchmen have been given notice to quit. French planes are reported to have bombed a section of THAILAND's eastern frontier on November 28.

Although HOLLAND has fallen a victim to GERMANY, her overseas possessions in the EAST INDIES have thrown their lot with BRITAIN, and promised abundant supplies of rubber, crude oil, palm-oil, cane, sugar, coffee, tea, tobacco, and quinine. The Dutch mercantile marine of 3,000,000 tons is also available to BRITAIN.

THE FLIGHT OF GERMAN OCCUPIED TERRITORIES.

1. **Norway.**—Is Birnam forest moving to DUNSINANE? Very recently snow and rain melted the frozen ground on the Norwegian mountains and liberated the dynamite charges which an unknown hand had buried there. The charges exploded on exposure and caused great mountain slides to disrupt railway communications between OSLO and BERGEN. Hills and mountains have begun to move as when Macbeth's last hour approached. It looks like a case of sabotage by patriotic Norwegians; if so it is a notable feat of courage and ingenuity.

2. **Holland.**—Nine-tenths of the Dutch stock of butter, amounting to 8,000 tons were removed in the first week of German occupation. Poultry stock of 28,000,000 has been reduced to 6,000,000. All pigs have been slaughtered as well as a quarter of all HOLLAND's milch cows.

The Dutch standard of living must be reduced" say the Germans, and the Dutch are consoled by a mixture of dietetic advice and pronouncements about the 'New Order'.

The German-controlled Dutch Radio says that an egg is an unnecessary luxury at breakfast, and it would be healthier for the people to give up tea and coffee.

A rationing scheme for vegetables is apparently in preparation, although HOLLAND always had a super-abundance of these. Dutch house-wives are worried by the shortage of cooking fat, for they get only a litre of nut-oil every six months, and only sixty grammes of fatty acid. Husbands get one shaving-stick in four months.

Two Dutch Universities have been already closed, of which one is Leyden. Other seats of learning have been threatened with closure if the students do not become docile enough before Christmas.

3. **France.**—The University of PARIS has been closed and 500 students have been sent to concentration camps, for having made demonstrations in favour of FREE FRANCE on Armistice Day.

4. Belgium.—Belgians were forbidden to hoist the National flag or hold any demonstrations on November 13, which was King Leopold's Patron Saint's Day, but the Nazis did not disallow any of the religious ceremonies connected with the celebrations. A German Commissioner has been appointed to the University of BRUSSELS to nazify it. German professors will be imported to lecture in GHENT, BRUSSELS and LIEGE, while Belgian savants will be transported to GERMANY, as guests, to lecture, probably, in concentration camps.

ABYSSINIA.

Speaking in the House of Commons on November 26, Mr. R. A. F. Butler declared that the British Government were anxious to see ETHIOPIA liberated from Italian aggression, for which they were offering every assistance to Ethiopians who had taken up arms against the enemy.

INDIA.

His Majesty's Government have expressed warm admiration of the part played by units of the Indian Army in the capture of GALLABAT.

R. A. F. Raids over Enemy Territories

and

Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
25—11—40. (Monday.)			

ALBANIA.

Motor transport vehicles and mules with the retreating Italian army.	...	Many vehicles set on fire; many mules killed; casualties among infantry very heavy.
Motor transports at TEPELENE	...	Damaged.
Stores at ARGYROKASTRO	...	No loss. Set on fire.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	-----------------------------------	---

26—11—40. (Tuesday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

An enemy supply ship off the FRISIAN Islands.	No loss.	The ship sunk.
---	----------	----------------

NIGHT:—

An armament factory and other targets in COLOGNE.	...	Severely damaged.
Railways in BERLIN	...	Damaged.
Shipping and docks at ROTTERDAM, FLUSHING, ANTWERP, CALAIS and BOULOGNE.	...	Pounded.
The naval base at LORIENT	...	...
Oil dumps at GHENT	...	Set on fire.
Shipping off the DUTCH coast	...	Harried.
Aerodromes in occupied territory	5 planes.	...

ITALY.

The Royal Arsenal at TURIN	...	Factory buildings damaged.
----------------------------	-----	----------------------------

Italian AFRICA.

Motor transport and enemy camps at GAR NULGREIN, BIR SOFAFI, SIDI EL BARRANI and MADDALENA.	1 plane.	Severely damaged.
ARAT Island (off the ERITREAN coast)	1 plane.	1 plane.
Enemy troop concentrations at DANGILA (ABYSSINIA).	...	Extensively damaged.

ALBANIA.

Docks and aerodrome at VALONA	1 plane.	1 big ship sunk; 1 plane; buildings destroyed.
Italian troops retreating in TEPELENE area.	...	...
The aerodrome at KELCYRE	...	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	--	---

27-11-40. (Wednesday).

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

NIGHT :—

Network of railway lines, goodsyards, railway stations and the great HOHENZOLLERN bridge at COLOGNE.	...	Traffic dislocated; big fires started; heavily damaged.
The invasion ports of ANTWERP, LE HAVRE and BOULOGNE.	...	Pounded.
Several enemy aerodromes	... 1 plane.	Damaged.

Enemy fleet in the MEDITERRANEAN

Italian fleet off SARDINIA		One battleship and one cruiser hit.
----------------------------	--------	-------------------------------------

ALBANIA.

Dropping reinforcements to GREEK troops in ALBANIA.		...
Italian army in ALBANIA		Very serious loss.

28-11-40. (Thursday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

A synthetic oil plant at POLITZ		Set on fire.
Naval shipyards at STETTIN		Submarines destroyed.
Railway communications in WESTERN GERMANY.	...	Dislocated.
Military stores near MAINZ		Set ablaze.
Aerodromes at COBLENZ and EINDHOVEN.	... 2 planes.	Destroyed.
GERMAN railways, junctions and bridges on both banks of the RHINE.	...	Damaged.
A factory producing submarine engines at MANNHEIM,	...	Completely gutted.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	--	---

28-11-40. Thursday—cont.

Italian AFRICA.

A small enemy column south of SIDI EL BARRANI.	...	Motor vehicles damaged. Drivers killed.
Harbour at ASSAB (Italian Red Sea Port)	...	A large ship hit.
Reconnaissances over enemy territory	...	...
ALBANIA.		
Italian embarkation port of SANTA QUARANTA.	...	Shipping damaged.
Italian destroyers near CORFU	...	Fled away.
DURAZZO and ELBASAN	...	...

29-11-40. (Friday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DEUTSCHE-SCHIEFF and MASCHINENBAU.	...	Fires followed.
Ship building yards at BREMEN	...	Big explosions.
Docks at the inland port of COLOGNE.	...	Devastating fires started.
Submarine base at LORIENT		5 fires started.
BOULOGNE and LE HAVRE		...
Several enemy aerodromes		...

ITALY.

Oil tanks, an arsenal on the South-east coast and the main railway station at BRINDISI.	...	Many fires and explosions started.
---	-----	------------------------------------

Italian AFRICA.

Military buildings at SIDI EL BARRANI	...	...
Military camp at BOMBA	...	Aircraft on the ground damaged.
Aerodrome at TESSEME		...
The railway station at KEREN	...	Damaged.
Administrative buildings at GARDULLA	...	Several fires started.
Reconnaissance over KISMAYU	... 1 plane.	1 plane.

30-11-40. (Saturday.)

GERMANY.

No raid to-day owing to adverse weather.

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
26—11—40. (Tuesday).			
BRITAIN.			
DAY :—			
	A coastal town in SUSSEX and South and South-east coasts.	4 planes.	Some damage to buildings and a few casualties. No loss.
NIGHT :—			
	LONDON (all-clear sounded very soon), the MIDLANDS and one point in the HOME COUNTIES.	...	Damage slight and casualties very few.
GREECE.			
	Villages in EPIRUS	...	A few civilians killed.
	Islands of CORFU and CEPHALONIA.	...	No military damage.
27—11—40. (Wednesday).			
BRITAIN.			
NIGHT :—			
	LONDON, South-west ENGLAND, East ANGLIA and South-east SCOTLAND.	11 planes.	Some houses and buildings damaged. Casualties few. Very slight damage 2 planes.
MALTA.			
	MALTA	1 plane.	1 plane.
GREECE.			
	Villages in EPIRUS, CORFU, CEPHALONIA, CRETE and PATRAS.	...	Civilians killed.
	The GREEK aerodrome at FLORINA...	...	1 plane.
BRITISH Fleet in the MEDITERRANEAN.			
	British Fleet attacking the Italian fleet	...	Italian planes driven away by anti-aircraft gun-fire.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
28—11—40. (Thursday).			
BRITAIN.			
DAY :—			
	Two towns in KENT and the THAMES ESTUARY.	6 planes.	Very little damage; 7 planes.
NIGHT :—			
	MERSEYSIDE and a town in North-west ENGLAND.	...	Fires started; houses demolished and a few killed.
	Many places in South ENGLAND	...	...
MALTA.			
	MALTA	2 planes shot down; 2 damaged.	No loss or damage.
29—11—40. (Friday).			
BRITAIN.			
DAY :—			
	South LONDON and South-east coast.	...	No damage at all.
NIGHT :—			
	LONDON area; HOME COUNTIES, WALES, EAST ANGLIA and a south-west coast town.	5 planes	Some houses damaged. Fires started; but soon put out; a few casualties. 2 planes; both the pilots safe.
GREECE.			
	Some parts of the Front Towns and villages in EPIRUS, CEPHALONIA, ZANTES, LEUCAS and the western shores of PELOPONNESUS.	...	A few civilians killed.
30—11—40. (Saturday).			
BRITAIN.			
DAY :—			
	A Convoy in the ENGLISH CHANNEL	...	Enemy aircraft driven away.
	LONDON area and KENT	...	Slight damage.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
30—11—40. (Saturday.)— <i>cont.</i>			
NIGHT :—			
	A south-coast town, LONDON and a few other places in ENGLAND.	3 planes	Many buildings damaged. 2 planes; both the pilots safe.
1—12—40. (Sunday.)			
DAY :—	BRITAIN.		
	Southern outskirts of LONDON and South and south-east coast of ENGLAND.	...	Little damage.
NIGHT :—			
	SOUTHAMPTON area	...	Very heavy damage. Many fires started. Casualties many.
	LONDON, HOME COUNTIES and a few places in South ENGLAND.	8 planes	Very slight damage. 5 planes; all pilots safe.

SIDE LIGHTS.

A Pukka Soldier.

The leading article in this Bulletin reminds me that I fought against the Turks in the last war, and also reminds me what first-class soldiers they are. They could march and fight on practically nothing! In my own limited experience, a full division of them—about 12,000 men, deprived of their 'eyes' because our Air Force had driven theirs out of the skies, outflanked by a cavalry brigade under our present Commander-in-Chief in INDIA, half starved because of the length of their communications running through Arab-and-Kurd-infested country, yet marched down from a range of mountains and across about 40 miles of desert—man, horse and gun doing the job in not much more than 30 hours—and then fought a stout three-day battle at the end of it.

Yes, and I remember a young good-looking officer afterwards, when they had surrendered, and we were collecting their arms, etc. He was perfectly polite, though haggard with weariness and lack of food, when I asked him for his accoutrements, and gave me his pistol. When I asked for his field-glasses, he smiled wanly, suddenly swung them round on their strap and dashed them to pieces on a rock near by. He still had spirit, as that other Turk officer had had—the one I found down in a ravine just under our position, alone with a heavy machine gun which had been an awful nuisance to our troops above him for two days. He was dead though without a wound—tummy-trouble and exhaustion, I should say—but he'd been alone there, a mile in front of his own people, fighting his gun single-handed for two days.

No wonder the Bulgarians take Turkish warnings seriously—yes, and the Germans too.

Molotov in Berlin.

One way of regarding this very curious event is that it is a striking indication of Hitler's increasing difficulties—and it is probably the correct way. Since his successful campaign in the Low Countries and the capture of the Channel Ports, there have been no successes to maintain the morale of his people. The now admitted failure of the *Luftwaffe*, the pressure of the British blockade, the dashing and damaging raids of the R. A. F., and the shortcomings of Russia in the matter of trade supplies—all these must be helping to put the dachshund tail down. Roosevelt's re-election was a nasty knock to the Fuehrer, and I'd give a lot to hear his opinion of the exploits of his quondam Gamaliel, Signor Benito Mussolini. In short something had to be done about it all, hence the 'diplomatic event of the first magnitude' in the Russian Foreign Minister's trip to BERLIN.

Bubble, Bubble.

We, of course, wonder a little disappointedly *why* Molotov accepted? It would have been the sweetest of snubs if he had refused. But let us guess first what the big idea was. Presumably Hitler's objects were something as follows:—

- (i) To gain some diplomatic success, such as persuading Russia to join the Three Power Pact.
- (ii) To jog Molotov's elbow about those badly needed supplies of oil, etc.
- (iii) Possibly to hire a few safe spots to which to transfer the important munition-factories which so persistently get it in the neck from the R. A. F. and
- (iv) To find out Russian reactions to the Fuehrer's Balkan machinations, especially in BULGARIA.

Now let us hazard a guess at why Molotov went to listen to this stuff. It is quite obvious that Russia is at least *interested* in German designs—in several places. But there is more to it than that—*she is interested in keeping Germany at war.*

Secret And Surly.

Russia's policy is intriguingly different from that of the principal belligerents. While GERMANY and BRITAIN are straining every nerve to achieve victory and *bring the war to an end* as soon as possible, Russia's principal interest is in *prolonging it*, until the exhaustion of the protagonists gives her a freer hand in Europe than at any time in her history! So, when RUSSIA does begin openly to take sides, we may be sure that she fears that the other side was winning! Meanwhile, there was no harm in sending Molotov to GERMANY 'to have a dek-see', as the Tommy says, and *as far as we know yet—that's about all* Molotov did.

He probably learnt something he did not quite expect though, seeing that he met Ribbentrop at DANZIG (750 miles away from BRITAIN) a few hours after the R. A. F. had played hell there—and while he was chatting to Hitler, BERLIN got a good dose, too. Nor can the morning news have cheered his breakfast much, for it was mainly about TARANTO!

The Italian Fiasco.

Three weeks ago, when it first became certain that the Greeks were more than a match for the Italians, the betting was heavily on German assistance-in-force being sent by Hitler to his ally's aid either through YUGOSLAVIA, or through the Struma Valley and BULGARIA. It is certainly curious that since the Molotov visit, no German move has been detected.

Unspeakable.

Crusty old English Tories of the last generation were accused of a peculiar belief that the only race of gentlemen in Europe were the British. Insular and conceited, no doubt, but were they so very far wrong? Not as far as the so-called Great Powers are concerned. Germans wolfish marauders, Italians thieving jackals, French squabbling anaemics, Russian Messrs Facing-both-ways, and now the *unspeakable* Rumanian vendetti. "We protest" said a Portuguese cleric, intolerably moved by the foul tale of cold-blooded murder from Bucharest, "because we are Christians, and because we belong to the human species."

What nice manners they teach their pupils in the German school of politics!

Thank You, Greece!

Across all this murk, the gallantry of the small Greek nation strikes like a sunbeam. The race that so greatly influenced the Ancient World may by their staunchness deeply affect the future of the world today. But at what cost?! Think of the winter for the civilians of GREECE, a country which cannot afford the lavish protection schemes of their more wealthy allies, and which must endure the rain of Italian bombs by day and night until ITALY is put out of the war for good and all. It is good to see from the *Madras Mail* that people in this country are expressing their sympathy for the homeless and stricken women and children of that fair land, by gifts of money. *If any one in this State feels the same way, the Secretary of the Information Bureau will gladly acknowledge contributions and forward them to the Greek Consul in Madras, by whom, as by his compatriots they will be most gratefully welcomed.*

The War Fete.

PUDUKOTTAI has done well, very well, so far with its War Contributions. Next week we hope to announce a further substantial sum collected as a result of the War Entertainments Committee's valiant efforts to arrange an attractive three-day Fete in the College grounds, where every anna spent, once the very moderate expenses are covered, will go to War Funds. Certainly the mysterious erections springing up all round the College look inviting, and I hope that every reader of this paper will have investigated the Committee's fare for himself, before over he sees this paragraph.

LORD SAMUEL ON INDIAN DEADLOCK.

Inter-dependence, not independence, the commonwealth's goal

When party differences should be sunk

Necessity of not strengthening Dictators.

Lord Samuel has an article on "The Deadlock in India" in the *Contemporary Review*.

HE says he has always sympathised with the cause of Indian Nationalism. To establish India as a self-respecting, self-governing state, an equal with the other nations of the world, her population no longer a subject race governed by alien conquerors—that had ever appealed to him as a right and noble purpose.

"But," Lord Samuel adds, "I do not believe in 'independence' as a principle, not for India, nor yet for ourselves in Britain, not yet for any of the Dominions. I do not want the people of this island to be 'independent' of the rest of the Commonwealth; to be able to follow any policy we please irrespective of the wishes of others; to be free to refuse them help in difficulties whenever it might seem troublesome to give it. That is not the way to serve either the welfare of the world or our own. There are too many independent states already—more than 60. This planet would be in better order if there were fewer; it would be in worse order if there were more still."

Lord Samuel surveys the negotiations that have been going on between Government and Congress, and in the course of his final summing-up of the position he writes; "Will Congress not then consider the situation yet again? And should it not be from the standpoint also of Indian defence? No one in these times can shut his eyes to the cruel fact that war is the central feature in the half-civilised world of today. That a defenceless India would be immune from attack is not to be hoped. If independence meant separation, and separation the withdrawal of the British garrison and of the guardianship of the British Navy, it would be only a question of whether the new conquerors

would come from the west, north or east. What chance would the Indian peoples have to withstand, with their bare patriotism and valour, the onslaughts of modern mechanised warfare on land, in the air and by sea?

"But if Congress leaders recognise this, that is if independence is not intended by them to lead to actual separation; if all Congress wants is the right to separate for the sake of national prestige, and without any intention of exercising that right—then why stir up all these difficulties and incur all this delay? Why antagonise the Moslems, alienate the Princes and threaten the injury to the world at large that would be involved by the break-up of the British Empire, if the purpose is not to act but only to possess the unused right of action? And why at this moment, by keeping alive an unsettled embittered controversy, strengthen the hands of the aggressive dictators and imperil the victory of what is in fact, in spite of all that may be said, the cause of democracy everywhere?

"In practice, self-government is very difficult. Its friends have met lately with many reverses; and often through their own fault.... Controversy at the proper time is wholesome; politicians should have definite principles, hold them strongly, express them freely, fight for them tenaciously. But there are times of common danger when all that must be suspended, and when the need for national unity is paramount. Here in Britain, where democracy is mature, and the conditions for its success were learnt by long apprenticeship, we know this well. When imminent peril hangs over the nation, parties join together to fight to repel it. If we did not do that, political freedom would have collapsed in this country, as it has done in others.

"Congress leaders in India, after 20 years of continuous political agitation, after making great sacrifices and facing so much suffering for a cause in which they were substantially in the right, cannot discern, it seems, that there may be such a duty, and that this is such a time. They are carried on by the impetus of their own movement. But the difficulties that produce the deadlock need not be insoluble. If there were a will for a settlement, a settlement there would surely be; and the present crisis in the world's history imperatively demands it."

INVADING ENGLAND!

NAPOLEON TELLS HITLER HOW HE TRIED.

(With acknowledgements to the Illustrated Weekly of India).

MANY threats of invasion were slung towards Britain while Napoleon Bonaparte was rising to power. But they were not taken seriously until the peace of Amiens was broken in 1803. France seemed for once earnest in her threats, and Napoleon was massing his best troops on the coast opposite Britain.

He came in person to supervise the preparations, and he was to take command of the invading forces when the time for attack came. Napoleon's headquarters were at Boulogne. Signposts were erected on the road leading from Paris to the West, to remind all Frenchmen that it was the way to London.

Napoleon, great propagandist that he was, also hoped to impress the British by these road signs and similar devices. Obviously he wanted to scare the people of Great Britain and to win thereby what we today call the "war of nerves."

He Promised Too!

For home consumption other methods of propaganda were employed. The soldiers were promised indiscriminate plunder, and they were reminded that the English women were the most beautiful in the world, and that no restrictions would be placed on the gratification of their passions.

Atrocities propaganda was abundant on both sides. On the British side, however, more stress was laid on the call for national unity in face of what was represented as a real danger. Volunteers were raised in great numbers. In six months the number of welltrained men rose to not less than 300,000.

Meanwhile the British fleet ruled the seas. They swept the Channel, they attacked the French coasts, they destroyed towns and shipping, they won sea battles one after the other, until Nelson destroyed the enemy sea-power at Trafalgar once and for all.

The invasion scare died down. Napoleon still had his triumphs on the Continent, and his greatest victory he won a year later at Austerlitz. But the seas were closed to him. In the long run this was his downfall.

WHAT SHERIDAN SAID IN 1803

When Napoleon threatened to subjugate Great Britain R. B. Sheridan exhibited a poster containing an address to the people. This has been re-printed in British newspapers. It is as follows:—

"They (the enemy) by a strange frenzy driven, fight for power, for plunder, and extended rule—We, for our country, our altars and our homes. They follow an adventurer whom they fear, and obey a power which they hate—We serve a Monarch whom we love, a God whom we adore. They boast they come to improve our State, enlarge our thoughts, and free us from the yoke of terror. Yes, they will give enlightened freedom to our kinds. They offer us their protection—Yes, such protection as vultures give to lambs, covering and devouring them. The answer is this. The Throne we honour is the people's choice. The laws we reverence are our brave fathers' legacy. The faith we follow teaches us to live in bonds of charity with all mankind, and to die with hope of bliss beyond the grave."

BALKAN OPINIONS AS TO WAR'S RESULT.

WHAT TALKS WITH OFFICIALS REVEAL. VIEWS OF EXPERIENCED SOLDIERS.

(The Athens correspondent of the "Daily Telegraph" cables).

DURING the past six weeks I have completed a circuit of every Balkan capital, and become acquainted with what seems unquestionably the most significant phenomenon throughout South Eastern Europe today—the prevailing Balkan state of mind.

I found that most of the keenest and best brains throughout South-Eastern Europe are convinced that Hitler's downfall is already assured, whether one or two more years of war are required to precipitate the final collapse of Nazi arms.

As for Italy, it is impossible to find any qualified observer who believes that she can withstand another full year of hostilities.

This state of mind is in direct and surprising contradiction to Germany's present domination of the political and economic life of Hungary, Yugoslavia, Bulgaria and Rumania.

No peoples live in more intimate contact with Nazi power and Nazi methods. Nevertheless in all these countries a large, seemingly overwhelming, majority, both of the civilian and military *elite*, holds the deep and unshaken conviction that Britain and the democracies are going to win the war.

In the course of extensive conversations in four Balkan capitals, I did not hear a single responsible Government official or politician express the belief that Nazi arms would be victorious.

Admittedly this should not be exaggerated, since certain Cabinet Ministers, whether Hungarian pro-Nazis or Rumanian Iron Guards, presumably feel that way. But I talked with a considerable number of Government officials, without encountering one who was cocksure regarding Germany's chances.

On the other hand, it was extraordinary how many personages, some in Government posts others outside, declared voluntarily and usually with the utmost calm, that there should be no doubt about the triumph of Britain's and the Allied cause over National Socialist Germany and Italy in time.

When these sentiments are voiced as they are repeatedly by the common people in the Balkans, you might put them down to wishful thinking. When they come from men with long political or military experience they are the product of realistic analyses, which have ripened steadily since June.

By September the British people had met their greatest and gravest test with superb hardihood. The last doubts regarding British morale and will to win were destroyed for most Balkan observers with the bombs which fell on London.

The psychological effect of Britain's capacity to "take it and see it through" has been enormous in Budapest, Belgrade, Sofia and Bucharest, as well as Istanbul and Athens.

I remember the conviction with which a Rumanian army colonel at the moment when Hungarian troops were occupying Transylvania remarked: "Of course Britain will defeat Germany, there is no question about that."

Among Balkan military men this opinion is very widespread, and represents the judgment of professional soldiers.

This opinion existed long before Italy attempted to invade Greece, but Mussolini's greatest and most costly blunder merely serves to reinforce it.

One Balkan statesman of international reputation declared to me that British determination, plus American industrial production, could not fail to conquer Germany, whose arms production and food supplies were already seriously strained.

ON GUARD WITH THE GUNS.

Work of an A. A. post How enemy planes are tackled Precision instruments and their crews

By

T. A. RAMAN

(The well-known Indian journalist now in London as a war-time observer).

NIGHT was closing in on what looked like a lonely settlement; it was a scene of complete peace. A row of huts and tents; smoke from chimneys; the only soldier in sight was peacefully leaning over a palisade talking to some friends. Cabbage patches were all round.

I could just make out guns stretching their shadowy arms into an overcast sky.

A private scanned my pass and took me down a path between the huts, each one of which had a flower garden of sorts.

"Used to be a better show, Sir," apologised the soldier, "but it ain't exactly the gardening season down here".

"Much more important work on hand," I replied.

"Well," he considered, "I think we're doing some good, you know."

We reached an enclosure surrounded by a low concrete wall. Some men were grouped round an instrument which looked like an over-size movie-camera. Another was busy at what seemed a giant telescope.

In the centre was the Commanding Officer, megaphone in hand, shouting questions and orders to gun-emplacements. I did not understand his words, but gathered that they had something to do with a final inspection of the guns.

A tarpaulin-covered stairway on one side led apparently, to some control-room from which came the sound of laughter.

On the other side was another flight of steps down which the Commanding Officer presently led me to a concrete cell like a ship's cabin with two bunks and a deal table,

He carefully shut the door after me, switched on the light, studied my pass and then shook hands. "It is in order," he said. "Now where would you like to begin—shall we have a look at the guns?"

IN ACTION.

Just then a shrill bell began sounding.

"Ah! a little earlier than usual," he said, looking at his watch "Let us go up."

I expected a scramble for action, but there was none. The men walk quietly to their positions. The group round the over-size camera—really a delicate "predictor"—become a little less casual. The gunners clamber into their emplacements. Some distance off three men mount a sound locator, a weird instrument with huge trumpet-like appendages.

A pause, and then comes the word from the control room "Target from the south-west", and from the sound locator come other messages. "Height, 20,000", somebody reports. "Twenty thousand set", answers the man from the predictor.

Intense concentration round the machine for a few seconds.

Height, speed and other data are fed to it.

"Fire", says a man at the predictor. "Fire", bellows a sergeant.

A terrific flash lights the meadow. Far away houses are crimson in the glow. I feel myself lifted off my feet and grip the wall. Through cotton wads I hear terrific reports of shells hurtling out, making a noise strangely like a descending bomb, and then rumbling remotely through the air.

Presently the command rings out again "Fire".

This time I see the flash direct. Two great balls of fire dazzle my eyes after which it is pitch dark for several seconds.

Minute after minute come reports. target from the north, target from the south, target almost overhead.....and the same routine follows—whispered data, predictor being set, fuse numbers shouted and fire, fire, fire!

In a pause the tally of rounds is called out and the guns take their turns. Between salvos conversation goes on.

"Have, a cigarette," says the second officer and explains the system.

EYES AND EARS.

The key instrument, it appears, is the predictor, a thing of marvellous sensibility worked by experts, but irreverently called the "sausage machine" or even "that there sausage thing". A miracle of speed and accuracy, it takes the data it is given—estimated speed direction and height—allows for wind and weight of shells and other ballistic factors, and gives a series of positions for the plane.

It works out, too, the seconds it would take a shell to reach the objective, a most important factor because heavy anti-aircraft guns fire shells which explode either on contact or at a set time. The machine works with its own "eyes" in the daytime or with searchlights at night. Otherwise it gets its data from the sound locators.

In another pause between rounds the sound officer takes me to his machine.

Thomas, ex-piano tuner from Lambeth way, is a key man. He sits among the "trumpets" with two colleagues at lower levels, all ear-phoned and watching flickering light rays on the instrument before them.

Three men gently rotate a turn-table as and how they are directed.

Talking is *sotto voce* and every move stealthy, for small local noises might get mixed up with the sound of far-away engines.

Thomas and his men feel round in space

till they are "dead on," and then flash a message to the predictor giving bearings.

The warriors of old put their ears to the ground and could tell far-away chariots, but even greater expertness is required to control these sound locators.

Thomas from Lambeth and his men were carefully selected and had months of training. Yet it is amazing how all walks of life contribute talent for this highly specialised work. One of Thomas' assistants was a tailor and the other a butcher before they joined up.

IN THE MIDST OF IT.

We thread our way back to the control. I look at the scene about us. Our guns and others far and near are thundering away. A lighter gun near by chips in like an angry Pekingese. Bursting shells spangle the sky with inconstant many-coloured stars. There is a great blaze northwards and clouds reflect the glow of another fire farther away.

A few flares are descending in a corner and in between the chorus of guns we hear the dull thud of exploding bombs. It is a scene, lurid and fearsome perhaps, but also strangely beautiful.

Word goes round in unexcited whispers that we have got a bomber. I'm the only man apparently thrilled by the news. The bomber has fallen a mile away, hit half a minute after our guns had aimed at it, but there is not time to exult over it. "Target from the south-west, height 20,000."

We go down to the control room. There is an almost scholastic atmosphere here, that is if you omit unscholastic jokes and asides. A good-humoured man with a pipe in his mouth sits with ear-phones in one corner.

He greets me, says he has been to Bombay and chips into my conversation with the Commanding Officer.

MAP OF A BATTLE.

But all the time he keeps plotting data on pieces of paper and passing them on to his companion, a jovial youth who sits with a large map of London before him.

Over the map is a transparent sheet, and on this he pictures in arrows the data he is receiving.

We see arrows pointing at us from different directions. They move nearer, and one takes a leap within our gun-range and word is passed up "Target approaching". Some come quite close and glance away at the last second. Others suddenly turn tail and are mopped off the map.

The Commanding Officer is busy with a graph of curves, and with books and figures. He is copying some figures in another book, and making some quick calculations. "Working out the barrage," he explains and tries to tell me how exactly it is done.

I can see headlines in tomorrow's papers "London Throws Curtain of Fire," "Fierce

Barrage Breaks Formations,"—brave, easy words which somehow give us the impression that the guns were just switched on and the raiders scared away, but anti-aircraft firing is not taking pot-shots at the stratosphere.

With the most accurate calculation it is still a chancy business, and at all times efforts are made to reduce the margin of error.

Each shot is timed and predetermined, based on an array of calculations. Every shell goes out with a good prospect of meeting its target.

It is this excellent groundwork, this quick reckoning of the maximum probability, that has extracted from the Germans the unwilling praise that the "British anti-aircraft fire was unbelievably accurate."

COSMOPOLITANA

1. "Never in the course of her long history has the name of Greece stood so high, or the name of Italy so low."

(Lord Halifax, London, Nov. 21).

2. "When business is good, you don't take in new partners."

(New York businessman, on recent Axis manoeuvres, Nov. 23).

3. "I want to raise the conception of the standards of living in the East. If you do not do that you cannot get on equilibrium with the West."

(Mr. Ernest Bevin, Cardiff, Nov. 24).

4. "We must drop the habit of making allowances for the Germans. It is not fair to ourselves."

(Sir R. Vansittart, London, Nov. 24).

5. "United States workers, by speeding arms production, could conquer the Nazis without firing a shot."

(Sir Walter Citrine, New York, Nov. 25).

6. "Only one Italian warship was hit at Taranto.....A strong people like the Italians do not flinch from the truth, but welcome it."

(Mussolini, in his 'mirror of truth' speech).

7. "Anyone who wants the kind of civilised life and the kind of freedom we all want for this country and the people of Europe, will have to make up his mind to pay the price for it."

(Mr. C. R. Atlee, London, Nov. 26).

8. "Today it (the Empire) is a group of partner nations, not only in official status, but in the power of initiative....."

(Mr. L. S. Amery, London, Dec. 1).

9. In spite of artificial political agitations and party manoeuvres, India is, I believe, in fact steadily advancing towards that full and equal partnership in the British Commonwealth which we are pledged to help her attain."

(Mr. L. S. Amery, London, Dec. 2).

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period November 19—25, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

GERMAN PIRACY—AND BRITISH BLOCKADE.

Admitting that the British blockade had seriously affected Germany's trade with Brazil—her Brazilian imports were worth £ 9,000,000 a year before the war—the Nazi radio, on November 21, quoted a Brazilian newspaper as saying:—

"Our orange crop is destroyed, our maize is rotting in the storehouses, coffee is again passing through a crisis and we do not know what to do with superfluous cotton and cocoa. Something practical should be done by Great Britain to lighten our burden."

Something practical is being done. Lord Willingdon's Economic Mission had arrived in South America and Britain will no doubt replace Germany as Brazil's chief customer.

OUT OF THEIR OWN MOUTHS.

Berlin quotes with approval the *New York Times* as saying that Britain could not afford to go on losing 350,000 tons of shipping per month. In accepting these figures, the Nazis show that they do not take seriously their own figures of British losses. The Germans claimed on November 7, that during the months of October and November they sank 1,308,600 tons of British shipping—an average of 654,300 tons per month. During the first weeks of November they claimed to have sunk 275,000 tons of British shipping—nearly twice the figure they now accept as the correct average, and more than twice the amount actually sunk.

NEW AXIS "PARTNERS."

The German radio quotes General Antonescu as saying that the Axis has been joined by countries inhabited by a total of 250,000,000 human beings. Rumania's "Fuehrer" did not add that out of "this tremendous constellation" 7,000,000 were oppressed Czechs, 17,000,000 of them oppressed Poles, 22,000,000 oppressed Koreans and 5,500 oppressed Chinese in Formosa—a total of 51,500,000 or one man in five.

The friends of freedom and democracy in Great Britain and the self-governing Dominions, in Turkey, Greece, Egypt, Iraq and the United States, number 253,000,000. In China there are 450,000,000 more, which make up a total of more than a third of the total population of the world.

The private visit of King Boris to the Fuehrer, say the Nazis on November 20, is "an interesting demonstration of Bulgaria's cordial relations with the Axis powers." The official Italian news agency's denial on November 25 of a Rome radio message that the Bulgarian Premier and Foreign Minister were proceeding to Berlin is an even more interesting demonstration (i) of the effect of Greek successes on Bulgaria's attitude to the Axis, and (ii) of the reliability of the news agencies in Italy itself.

LAYING IT ON WITH A TROWEL.

Berlin announced on November 19 that the Duce's speech on November 18 caused "great satisfaction in Berlin." There were two reasons for this. Mussolini said "I have asked permission of the German Fuehrer to go on the manoeuvres in the North Sea." Of Hitler, he said: "When I meet the Fuehrer, I see in him not only a strategic genius, but a great representative of the German people and the creator of National Socialism, which has so much in common with our new order."

In 1934 Mussolini patronised Hitler at Venice, and threatened him from the Brenner when the Nazis murdered Dolfuss. In 1938 he mediated between Germany, France and Britain at Munich. In 1939 Hitler told him at the outbreak of the war that he did not need him. Now Mussolini has run to Hitler for help, and looks to him as his leader.

COVENTRY GLOATINGS.

Realising that an admission that the King-Emperor in person read his Speech in the Parliament on November 21 would go ill with their previous stories of the destruction of London, the Nazis say that the Lord Chancellor read the Speech from the Throne. As a matter of fact, His Majesty, who drove through the streets of London with the Queen, personally, opened Parliament and read his own speech according to custom. The Duke of Kent and the Duke of Gloucester were also present in the House of Lords.

ACCORDING TO PLAN.

November 20—

German radio: "Successes S.E. of Koritza reported by the Italians."

Italian communiqué: "Strong and repeated attacks" on Koritza "were repulsed everywhere with severe loss."

November 21—

Italian communiqué: "Repeated Greek attacks broke down in the Koritza area."

November 22—

No Italian communiqué published. The Italian radio, discovers that "the Greek people really hate England."

Noon.

Greek flag hoisted on the town hall of Koritza.

November 23—

Italian communiqué: Two Italian divisions "which occupied defensive positions at Koritza have retreated to positions west of the town after 11 days."

German radio: "Italian troops occupied their new positions according to plan."

November 24—

Pogradetz, Moscopolis and Konispolo occupied by the Greeks.

Italian communiqué: "Greek efforts to hamper the movements of the Italian troops were frustrated."

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

WITHOUT COMMENT.

From Italian broadcast in Arabic, November 21:—

"The British radio at Cairo has announced that the Italian planes bomb Egyptian towns. This is groundless.....Italy is fighting against Britain for the freedom of Egypt. Italy has not bombed any Egyptian town."

From Turkish broadcast in Arabic, November 20 :—

"The Egyptian Home Ministry has announced that 41 civilians were killed and 70 wounded as the result of an Italian air raid on Alexandria on the night of November 17/18. A number of residential houses were damaged and a mosque was destroyed. King Farooq has donated 500 Egyptian pounds for the relief of air raid victims."

From Italian broadcast in Arabic, November 20 :—

"It is only hypocrisy on the part of the British to express sympathy with the Egyptians on a few casualties as the result of Italian air raids on Alexandria."

A FAVOURITE TRICK.

On November 18 the Italians stated in their broadcast in Arabic that Indian nationalists had forced their way into a "war factory" in Sindh and had been fired upon by the police. As a matter of fact, no such episode has taken place in Sindh—or anywhere else in India. That the Italians deliberately concocted this story is proved by the fact that **they said nothing about it in Hindustani.**

This is one of their favourite tricks. On October 23 the Italians speaking in Hindustani reported anti-British demonstrations in Egypt on the occasion of Mr. Eden's visit, but **said nothing on the subject in Arabic.** On a previous occasion they reported in Arabic an imaginary clash in Bombay between Indian and British soldiers, but **said nothing about it in Hindustani.**

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940—

LECTURE XXII.

December 9, Monday	... Town Hall	... 6.30 p. m.
10, Tuesday	... Muslim Association Pudukkottai.	... 5.00 p. m.
	Ponnamaravathi	... 5.30 p. m.
	Kilanilai	... 5.30 p. m.
	Poovarasakudi	... 5.30 p. m.
11, Wednesday	Rangiam	... 5.30 p. m.
12, Thursday	Tiruvappur	... 5.00 p. m.
	Adanakkottai	... 5.30 p. m.
	Viralimalai	... 5.30 p. m.
	Annavasal	... 5.30 p. m.
13, Friday	Karambakkudi	... 5.30 p. m.

LECTURE XXIII.

14, Saturday	... Town Hall	... 6.30 p. m.
15, Sunday	Vayalogam	... 9.45 a. m.
	Kottaikkadu	... 9.45 a. m.
16, Monday	Perungalur	... 5.00 p. m.
	Arimalam	... 5.00 p. m.
17, Tuesday	Tirugokarnam	... 5.30 p. m.
	Chery School	... 5.30 p. m.
	Kudumiamalai	... 5.30 p. m.
	Karaiyur	... 5.30 p. m.
19, Thursday	Panayappatti	... 5.30 p. m.
20, Friday	Konapet	... 5.00 p. m.

HELP IN THE DEFENCE OF INDIA

By Regularly Buying

DEFENCE SAVINGS STAMPS

Available at Post Offices.

For those who cannot afford to buy a ten-rupee Defence Savings Certificate in a single payment, the Government of India has issued DEFENCE SAVINGS STAMPS in denominations of Re. 1, 8 annas and 4 annas, and has also issued DEFENCE SAVINGS CARDS on which space is provided for *affixing these stamps*. When Rs. 10 worth of stamps has been collected, the card may be taken to the Post Office and exchanged for a Defence Savings Certificate.

Cards and Stamps may be obtained from any Post Office which does Savings Bank business.

Each holder of a Defence Savings Card should put his name and address on the card in addition to his signature or thumb impression before any stamps are affixed. This precaution should be taken for the protection of the holder.

Defence Savings Certificates are available in amounts of Rs. 10, Rs. 50, Rs. 100, Rs. 500 redeemable at the end of 10 years at Rs. 13-9 for each Rs. 10 invested, yielding approximately 3½ per cent., compound interest free of income-tax. An investment which cannot depreciate. Maximum individual holding Rs. 5,000. Apply to the nearest Post Office.

Issued by the War Savings Movement, Post Box 11, Madras.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் வரு டிஸம்பர் 9

[ந. 22.

பிரஸங்கம் XXII.

துருக்கி.

ஒரு நீதிக்கதை.

உலகிலுள்ள ஜாதிகளின் நரத்தங்கால் போன்ற மத்திய ஆசியாவின் அல்கிலா பொட்டல்களிலிருந்து ஒரு மனிதன் வந்தான். அவன் தன் அண்டை அயல் வீட்டாரின் வீடுகளில் புகுந்து அவர்களை ஒட்டி வேண்டியதை பலாத்காரமாக பறித்துக்கொண்டான். அவன் வலுவைக்கண்டு எல்லோரும் நடுங்கித் தூரவிலகினர். ஆயினும் கொஞ்ச காலம் கழித்து போகங்களில் அவன் மிக்க நடுபட்டதால் அவன் தளர்ந்து நிலைகுலைந்தான். அவன் அக்கம்பக்கக்காரர் 'இவன் மூத்தனன். வியாதி பிடுங்குகிறது. அவனை ரேழியில் தூக்கிப்போட்டுவிட்டு அவன் சாமான் சட்டிகளையும் சொத்து சுதந்திரங்களையும் நாம் பங்குபோட்டுக்கொள்வோம்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள். ஆனால், அவ்வாறு செய்யத்தலைப்பட்டபொழுது, ஆச்சரியம், அக்கிழவன் தன் பலஹீனங்களை தூர உதறி எறிந்துவிட்டு அவர்கள் கண்முன் பாலியமாகி எதிர்க்கத் தொடங்கினான். அக்கம்பக்கத்தார் வியந்து ஒடி முன்போல் அவனைக் கண்டால் அஞ்சினர்.

இந்நீதிக்கதை (parable) துருக்கியின் சரித்திரத்தை குறிக்கின்றது. பின் வரும் சரித்திரம் அதனை விளக்கும்.

புகோள அமைதி.

ஆசியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும், துருக்கி, பிறதேசங்கள் பொழுமைப்படக் கூடிய, ஆனால் ஆபத்து நிறைந்த ஒரு நல்ல இடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறது. இரு கைகளும் கோர்க்கப்படுவதுபோல், இரு கண்டங்களும் சேரும் பாஸ்பரஸ்,

டார்டனல்ஸ் ஜலசந்திகள் துருக்கிக்கு உரியன. இச்சந்திகள் தான் வியாபாரத் துக்கும், படைகள் போக்குவரத்துக்கும் பெரும் ராஜ மாரக்கங்கள் போன்றன; மத்தியதரைக் கடலுக்கு, கருங்கடல் மார்மோராக்கடல்களிலிருந்து கதவுகள் போன்றன. 'பாஸ்பரஸ்'ம் ஹெல்லஸ்பாண்டிம் (டார்டனல்ஸின் பழைய பெயர்) கான்ஸ்டான்டினோபிளின் 'இரு கதவுகள்' எனலாம். முக்கியமான இவ்விருவழிகள் மீது ஆதினம் வகிக்கும் எந்த அரசனும் அவைகளை எதிரிக்கப்பற்படை வராதபடி அவைகளைச் சாத்தி, நேச வியாபார கப்பல்களுக்குத் திறக்கலாம்' (கிப்பன்). மத்தியதரைக் கடலின் கிழக்குக்கோடி, சமீபக் கிழக்கு இவைகளின் ராஜ தந்திரங்களில், சந்திகளின் ஆதினம் பெற்ற தேசத்துக்கு, ஆதினமுண்டு. தரை, கடல், ஆகாயம் இவைகளில், மேல ஆசியா வட ஆபிரிக்கா இவைகள் சம்பந்தமாக, இறுதியான அதிகாரம் பெறும். ஆசியாவிலிருந்து ஆபிரிக்காவுக்கும், ஆபிரிக்காவிலிருந்து ஆசியாவுக்கும், ஒரு ஜாதிக்குப்பின் ஒரு ஜாதியாக எடுத்த படை யெழுச்சிகள் இச்சந்திகளின் மூலமாகவே. ஆனதால் துருக்கியின் அன்னிய நாட்டுப்போக்கை அதற்கு மட்டிலுரிய தனிப்பட்ட விஷயமாகக் கருதுவது அசாத்தியம். உயிர் தனம்பும் மேனாட்டிடையே ஒரு புதிய ஜாதி, புதிய மதம், புதிய நாகரீகம் சதா தகரார்களுக்கு இடங்கொடுக்கும் பிரச்சனை இதிலிருக்கிறது; ரஷியா யுத்தக் கப்பல்கள் கருங்கடலிலிருந்து மத்தியதரைக் கடலுக்குப் போக வழியுண்டா இல்லையா என்பது இதிலிருக்கிறது; பால்கன்ஸிலும் டான்யூப்ரதிப் பிராந்தத்திலும் எந்த தேசம் ஆதிக்கம் வகிக்கப்போகிறது—ஜெர்மனி எஜியன் கடலோரமும் மத்தியதரைக் கடலோரமும் வரப்போகிறதா, அல்லது ரஷியாவா, அல்லது இதாலியா; அல்லது பால்கன்ஸ் நாடுகளாகிய யூகோஸ் லாவியா, ருமேனியா, பஸ்கேரியா, கிரீஸ் இவைகளே ஒன்றுபட்டு தேசங்களைப் புகவிடாமல் தாங்களே ஒன்றுபட்டு வலுவடைந்து நிற்கப்போகின்றனவா என்ற பிரச்சனையும் இதிலிருக்கிறது. ஆனதால்தான் சரித்திர ஆசிரியர்கள் துருக்கியின் சரித்திரத்தை பால்கன்ஸ் நாடுகளுடனும் மத்தியதரை கடலின் கிழக்கு நாடுகளுடனும் இணைத்துக் கூறுகிறார்கள்.

சரித்திரம்.

துருக்கிக்கு முன்பு கான்ஸ்டான்டினோபிள் என்று பெயர்கொண்டு இப்பொழுது இஸ்தான்புல் என்று வழங்குவதுதான் தலைநகரம். அந்நகரின் கதையை ஆதிமுதல் அதை துருக்கியர்கள் பிடித்தவரை அறிய ஆங்கில பேராசிரிய ரான கிப்பனின் 'ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் கண்ணமும் அழிவும்' என்ற சரித்திரத்தைவிட சிறந்த வழிகாட்டி இல்லை. 1453-ம் ஆண்டு துருக்கியர்கள் கான்ஸ்டான்டினோபிளை 2-வது மகமது அரசன் தலைமையில் பிடித்தது ஐரோப்பியர்களை இடியென துக்கிவாரிப்போட்டது. மத்திய ஐரோப்பாவிலும் சில நாடுகளைக் கைப்பற்றினர். ஐரோப்பா முழுவதையுமே விழுங்கிவிடுவார்கள் போலிருந்தது. ஆனால் 1571-ல் ஸ்பெயின் தேசத்தரசர் பிலிப் II-ன் தம்பி டர்ன்ஜான் என்பவர் துருக்கி கடற்படையை ஸெபாண்டோ என்னும் யுத்தத்தில் முறியடித்தார். 1683-ல் வியன்

னாவை முற்றுகை இட்டுக்கொண்டிருந்த துருக்கியர்களை போலந்து ராஜா ஜான் ஸொபயஸ்கி என்பவர் தோற்கடித்தார். இவ்விரு யுத்தங்களுக்குப் பிறகு துருக்கியர்கள் தலை நிமிரவில்லை.

கண்ண காரணங்கள்.

பின் இரண்டு நூற்றாண்டுகள் துருக்கி கண்ணித்துக் கொண்டே வந்தது. இதனால் ஓயாமல் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. துருக்கி கண்ணித்ததின் காரணங்களினை!—(1) ஐரோப்பாவில் துருக்கியர் சிறுபான்மையோர். அவர்கள் ஆதிக்கம் கத்தி முனையால். தாங்கள் ஜயித்த கிறிஸ்தவ நாட்டுப் பிரஜைகளின் அன்பைப்பெறவோ தங்களுடன் ஒன்று படுத்தவோ அவர்கள் முயலவில்லை. (2) முக்கியமாக ஐரோப்பிய நாகரீகத்தையும் கலைகளையும் துருக்கியர் இகழ்ந்தனர். அதன் நல்ல அம்சங்களை கிரஹிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே அவர்களுக்கில்லை. துருக்கி அரசியல் ராணுவக்கொடுங்கோலதிகாரத்தின்பேரில் எழுப்பப்பட்டது. அதில் கைத்தொழிலில்லை, பொள்திக சாஸ்திர வளர்ச்சி இல்லை, சுயேச்சைவாடை இல்லை. (3) தவிர துருக்கியைச் சூழ்ந்து ரஷியா ஒன்றுபட்டு அசுரபலத்துடன் ஒரு வல்லரசாய் வளர்ந்தது. துருக்கி சாம்ராஜ்யப் பிரஜைகளும் ரஷியாப் பிரஜைகளும் கிரேக்கர் கோவில் தனிவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். துருக்கி கிறிஸ்தவர்களின் கண்காணிப்பு தன்னைச்சார்ந்தது என்று ரஷியா ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. ரஷியா கருங்கடல் நாலாபக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டது. அதிலிருந்து 'வெளிப்போகும் வாயில் துருக்கியுடையது என்றால் இதைவிட ஓயாச்சச்சரவுக்கு வேறு என்ன காரணம் வேண்டும்?

ஆங்கில அன்னிய நாட்டுத்தொள்கை.

இது இருவிதமாக இருந்தது. துருக்கி அதன் கிறிஸ்தவ பிரஜைகளை வாட்டிய வகையில் ஆங்கில பாமர ஜனங்கள் துருக்கியை வெறுத்தனர். ஆயினும் அதன் ராஜதந்திரிகள் துருக்கியுடன் இதற்காக சண்டை செய்யவோ, அல்லது துருக்கி அழியவோ விரும்பவில்லை. துருக்கி அழிந்தால் ரஷியா மத்தியதரை கடல்வரை வளரும்; அதனால் அக்கடலின் கிழக்கு முனையில் போக்குவரத்து சாதனங்களை தடை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் ரஷியா இருக்கும்; அது இந்தியா மீது ஆசையை வளர்க்கும்; இக்காரணங்களால் நெடுகிலும் ரஷியா மத்திய தரை கடலோரத்துக்கு வராமலிருக்கும்படி துருக்கி வேண்டிய பலத்துடன் இருப்பதும் அதனுடன் கிளேகப்பான்மையுடன் இருப்பதும் அதற்கு ஒத்தாசை செய்வதம்தான் நெடுகிலும் இங்கிலாந்து துருக்கியிடம் கொண்ட வெளிநாட்டுக் கொள்கை.

கிரேக்க சுயேச்சை யுத்தம் (1821—1829).

கிரீஸ் 1821-முதல் 1829-வரை துருக்கியுடன் போரிட்டு முதன் முதலில் விடுதலையடைந்தது. ஆங்கிலக் கவி பைரன் கிரீஸுக்காக போர்புரிந்து மாண்டார். எகிப்தில் மகமதுஆலி என்பவர் அதனை ஆண்ட துருக்கியை மீறி அரசனானார்.

துருக்கியை நோக்கிப்படையெடுத்து வெற்றிகளும் பெற்றார். துருக்கியின் ஆபத்தைக்கண்டு ஆங்கில மந்திரி லார்டு பாமர்ஸ்டன் துருக்கியின் ஒத்தாசைக்கு ஆங்கிலப் படையை அனுப்பி மகமத் ஆலியை ஒட்டி துருக்கியை காப்பாற்றினார்.

கிரிமியா யுத்தம் (1854—1856.)

இந்த யுத்தம் ரஷியா ஒரு புறத்திலும் இங்கிலாந்து பிரான்ஸுக்கு மற்ருரு புறத்திலும் நடைபெற்றது. இருமடங்களுக்குள்ள சன்னியாசிகளுக்குள் ஏற்பட்ட சண்டையை இருகட்சியினரும் முறையே ஆதரித்ததால் வெளிப்படையாக யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று. ஆனால் வாஸ்தவத்தில் ரஷியா துருக்கியை விழுங்க ஏற்பாடு செய்ததால் அதை எதிர்க்க வேண்டியவந்தது. ரஷிய அரசனாகிய ஜார்-நிகோலாஸ் I ஒரு நாள் ஆங்கிலஸ்தானிகரைக் கூப்பிட்டனுப்பினான். அவரிடம் 'நம் வசம் ஒரு நோயாளி இருக்கிறான். அத்தியாவஸ்தையிலிருக்கிறான். அவன் கிரியைகளையும் சொத்துக்களைப் பங்குபோடுவதைப்பற்றியும் நாம் முன்னுடியே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா?' என்றார். முதலில் ஸ்தானிகருக்கு இதன் மறைப்பொருள் புரியவில்லை. புரிந்த பிறகு ஆட்சேபத்தார். செபாஸ்தபூலின் முற்றுகை, லைட்-பிரிகேட் (Light Brigade), ஹெவி-பிரிகேட் குதிரைப்படைகளின் வீரதாக்குதல்கள், இதில் பிரசித்தம். இருதரத்தாருக்கும் தெளிவாக ஜயம் ஏற்படவில்லை. துருக்கியை ஒருவரும் தாக்குகிறதில்லை என்று வல்லரசுகள் ஒப்பந்தம் செய்தன. தன் கிறிஸ்துவ பிரஜைகளுக்கு சீர்திருத்தங்களும் மத சுதந்திரமும் அளிப்பதாக சுல்தான் வாக்குக் கொடுத்தான். ருமேனியா விடுதலையடைந்தது. கருங்கடல் நடுநிலைமையானது. அதில் ரஷியா யுத்தகூடற்படை வைக்கிறதில்லை என்று ஏற்பாடாயிற்று.

பெர்லின் சமாதானம்-1878.

22. வருஷங்கள் சென்றன. பஸ்கேரியாவும் இன்னும் சில தேசங்களும் துருக்கியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பவேண்டி கிளர்ச்சிசெய்தன. துருக்கியர்கள் பஸ்கேரியப்படுகொலைகளை நடத்தினர். இங்கிலாந்தில் பிரதம மந்திரி டிஸ்ரலி என்னும் எப்ரேயர். அவருக்கு முன்னும் பின்னும் பிரதம மந்திரியாயிருந்த கிளாட்ஸ்டன் 'துருக்கியர்களை ஐரோப்பாவை விட்டு சாமான் சட்டுடன் விறட்ட வேண்டும்' என்று பிரசாரம் செய்தார். துருக்கியர்கள் மீது ரஷியா படையெடுத்து அதை தோற்கடித்து லான்ஸ்டெபானோ ஒப்பந்தத்தை (Treaty of San Stefano) அதன் உலையில் கட்டியது. அது துருக்கியை சின்னப்பின்னமாக்குவதாயிருந்தது. டிஸ்ரலி ரஷியாவை யுத்த ஸன்னாஹங்களால் பயமுறுத்தி பெர்லினில் ஒரு கூட்டம் கூடி, பெர்லின் சமாதானத்தை 1878-ல் முடித்தார். அதன்படி (1) ருமேனியா, ஸர்வியா, மான்டிரீக்ரோ சுதந்திரமடைந்தன. (2) ஆஸ்திரியாவுக்கு தென்கிழக்கிலுள்ள பாஸ்னியா, ஹெர்ஸ்கோவினா, துருக்கி தலைமையின் கீழ் ஆஸ்திரியாவிடம் விடப்பட்டன. (3) இங்கிலாந்து லைப்ரஸ் (Cyprus) தீவைப் பெற்றது. டிஸ்ரலி கௌரவத்துடன் சமாதானத்தைக்கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கூறினார். கதையை இங்கேயே துயர்ந்தேத்தியாக கூறுவோம். 1908-ல்

பஸ்கேரியா சுதந்திரம் அடைந்தது. அதே வருஷத்தில் பாஸ்னியா, ஹெர்ஸ்கோவினா ஆஸ்திரியா சேர்த்துக்கொண்டது. ஐரோப்பாவில் தன் கிறிஸ்துவ நாடுகளில் பெரும்பான்மையை துருக்கி இழந்தது.

ஆபிரிக்காவில் துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தின் அழிவு.

1850-லிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகள் வடஆபிரிக்காவில் துருக்கி சுல்தானுக்குச் சொந்தமான தேசங்களைப்பிடுங்க ஆரம்பித்தன. பிரான்ஸ் அல்ஜீரியாவுடன் ஆரம்பித்தது. 1882-ல் இங்கிலாந்து எகிப்தை எடுத்துக்கொண்டது. இதன் பின் துருக்கிக்கு ஆபிரிக்காவிலிருக்கும் நாடுகளில் எந்தெந்த தேசம் எதை எதை எடுத்துக்கொள்வது என்பதில் பலமாதஸர்யங்கள் ஏற்பட்டன. அதில் சச்சரவுகளை விலக்குவதற்காகவும் பலரசிய ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டன. அவைகள் 1911-ல் துருக்கித்தலையில் வந்து விடிந்தன. 1911-ல் பிரான்ஸ் மொராகோவை பிடித்தது. இதாவி மிகுந்த சிரமத்தின்பேரில் தற்கால லிபியாவைப் பிடித்தது. துடன் ஆசியா மைனர் பக்கத்திலிருக்கும் டோடிகானீஸ் தீவுகளையும் பிடித்தது. ரஷியா சந்திகளை திறக்கவேணுமாய் வற்புறுத்திற்று. துருக்கி அதற்கு மறுத்தது.

லாஸேன் முதல் உடன்படிக்கை—அக்டோபர் 1912.

ரஷியா கோபங்கொண்டு பால்கன்ஸ் நாடுகளை ஒரு சங்கமமாகச் சேரச் செய்து துருக்கி மீது போரிடச்செய்தது. துருக்கி இதாலிக்கு கீழ்படிய வேண்டியதாயிற்று. லிபியா இதாலியைச் சேர்ந்தது என்பதை துருக்கி அங்கீகரித்தது. டோடிகானீஸ் தீவுகளை இதாலி காலிசெய்துவிடுவதாக வாக்குக்கொடுத்தது. ஆனால் இதை இதாலி ஒரு பொழுதும் நிறைவேற்றவில்லை. அதில் இதாலி பல கோட்டை கொத்தளங்களை அமைத்து விட்டது. இந்த யுத்தத்தில் அது தற்பொழுது முக்கியஸ்தானம் வகித்து வருகிறது.

1912 உடன் துருக்கிக்கு ஆபிரிக்காவிலிருந்த சாம்ராஜ்யம் அற்றது.

பால்கன் யுத்தம்.

துருக்கியின் நீண்ட சரித்திரத்தில் இது ஒரு விரைந்த அடிக்கடி அது மீள முடியாமல் ஒழிந்தது என்று உலகம் நினைக்கும் நிலைமைக்கு அது உள்ளாகிவிடும். ஆயினும் அது ஆச்சரியப்படுமபடி பிழைக்கும். அதற்கு எங்கிருந்தாவது தெய்வீகமாக ஒத்தாசை கிடைக்கும். பால்கன் யுத்தத்தில் அப்படியே. அச்சங்கம் துருக்கியை முறியடிக்கிறது. பஸ்கேரியா இதில் முகான்மை. எட்ரியா நோபினைப் பிடித்தது. கான்ஸ்டான்டினோபிள் வாசலண்டை வந்து நின்றது. வல்லரசுகள் லண்டனில் ஒரு கூட்டம் கூடி பேரம் பேசினார்கள். பஸ்கேரியா மிகுந்த கர்வம் கொண்டு ஏஜியன் கடலிலுள்ள ஸலோனிகா துறைமுகத்தைக்கேட்டது. பால்கன் சங்கத்தார் அதை கிரீஸுக்கு அளித்தனர். சங்கத்து இதரர்களுக்கும் பஸ்கேரியாவுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டது. இதற்குள்ளாக துருக்கி தைர்யமடைந்து தானிழந்த நகரங்களைக்கைப்பற்றிற்று.

1914-ம் ஆண்டு மகாபுத்தம்.

மகாபுத்தத்தில் துருக்கி இங்கிலாந்துடன் நெடுநாள் உறவைவிட்டு, ஜெர்மனி பக்கம் சேர்ந்தது. அதற்கு முகாந்திரங்கள்:—

(1) யுத்தமுடிவில் இங்கிலாந்து, இதாலி எப்படியாவது டோடிதானினை விட்டு வெளியேறவேண்டுமென்று கியாஸ், மிடிஸீனி இரண்டு தீவுகளை கிரீஸுக்கு அளிக்கும்படி வற்புறுத்தியது. அவைகளால் தன் தற்காப்புக்குறையும் என்று துருக்கி மறுத்ததுடன், இங்கிலாந்துமீது சந்தேகமும், விரோதமும் கொண்டது. (2) இங்கிலாந்து சமீபத்தில் தன் அன்னியநாட்டுக் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டுவிட்டது. முன்போல் தன் ஒத்தாசைக்கு வருவதை விட்டுவிட்டது என்று துருக்கி வருந்தியது. (3) ரகசிய ஒப்பந்தங்களில் இங்கிலாந்து கையெழுத்துச் செய்து, அதுவும் எகிப்தை எடுத்துக்கொண்டதை, துருக்கி மன்னிக்க முடியவில்லை. (4) பால்கன்ஸ், இதாலி, ரஷியா இவைகளுக்கிடையே துருக்கி அகப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதாகவும், அதிலிருந்து காப்பாற்ற முன் உதவிபுரிந்த இங்கிலாந்தை நம்பமுடியாதென்ற உணர்ச்சி துருக்கியில் பரவியது. (5) ஜெர்மனி இக்காலத்தில்தான் கெய்ஸர் வில்லியமின் கீழ் துருக்கியுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு பெர்லினிலிருந்து பாக்தாத் வரை ரயில் பாதைபோட்டு, முதலில் சமாதானமாகவும், பிறகு அவசியமானால் பலாத்காரமாகவும் அராபிக்கடல்வரை தன் செல்வாக்கைப் பரவுகிறது என்ற பெருங்கனவுகளைக் காண ஆரம்பித்தது ஜெர்மனிக்கு மத்தியரைக் கடலில் யாதொரு அபிலாஷையும் இல்லை என்று துருக்கி நினைத்து ஜெர்மனி உறவாட ஆரம்பித்தபொழுது துருக்கி அதை நெருங்கி அதனுடன் ஒப்பந்தம் செய்தது.

துருக்கி யுத்தம்.

மகாபுத்தம் ஆரம்பித்த 3 மாதத்திற்குப் பிறகு, அதாவது 1914 அக்டோபரில் துருக்கி யுத்தத்தில் இறங்கிற்று. அவ்வருஷம் ஆர்மீனியாவில் அது ரஷியா விடமும், ஸுயஸில் ஆங்கிலேயரிடமும் தோல்விகளைடைந்தது. 1915-ம் ஆண்டு லேயர் டார்டனல்லைப் பிடிக்கமுயன்று முடியவில்லை. 1916-ம் ஆண்டு ஜெர்மானியர்கள் அனேக இருப்புப்பாதைகளைப் போட்டு, துருக்கிப் படைகளையும் தாங்களே நிர்வகித்து நடத்தினார்கள். 29-4-16ல் கூட என்னும் நகரை அதிலிருந்த டவுன் ஷெண்ட் என்பவருடன் துருக்கியர்கள் பிடித்தார்கள். ஆனால் 1916-ம் ஆண்டு பின்பகுதியிலிருந்து துருக்கியர்களின் அதிர்ஷ்டம் விட்டது. அராபியா சுதந்திரம் கொண்டாடியது. இந்தியத் துருப்புகளைக்கொண்டு ஜெனரல் ஆலன் பி வெற்றி பெற்றார். 1918 அக்டோபரில் துருக்கி சமாதானம் கோரியது.

ஸெவரஸ் உடன்படிக்கை.

யுத்தத்தின்பொழுது நேசதேசங்களாகிய இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், இதாலி, கிரீஸ், ரஷியா, துருக்கியை எப்படி பங்குபோட்டுக்கொள்ளுவதென்று அனேக ரகசிய ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொண்டது சகஜம். அவைகளின்படி யுத்தக் கட்டாயத்தால் சந்திகள், இங்கிலாந்தின் அந்நியநாட்டுக்கொள்கையை அழித்து

ரஷியாவுக்குப் போயிருக்கும். யுத்தம் முடியுமுன் ரஷியா தோல்வியடைந்து ஜாரா ஒட்டி பொதுவுடைமையில் இறங்கி யுத்தத்திலிருந்து வெளியேறியது துருக்கியைக் காப்பாற்றியது. பரஸ்பர பொருமையால் சந்திகளை ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்குக் கொடுப்பதென்று தீர்மானித்தார்கள். ஆனால் அது ஐரோப்பாவின் சிங்கலைகள் தனக்கு வேண்டாமென்று மறுத்தது. 10-8-20ல் ஸெவரஸ் சமாதானப்படி சந்திகள் சர்வதேசக் கமிட்டியின் பார்வையில் வைக்கப்பட்டன. கான்ஸ்டாண்டினோபிலும், அதைச்சுற்றிய பிரதேசமும் துருக்கியிடம் விடப்பட்டது. கிழக்கு திரேஸும் ஸ்மர்னாவும் துருக்கியிலிருந்து விலகின.

கெமால்பாச்சாவும், லாஸென் 2-வது உடன்படிக்கையும், 24-7-23.

மேற்கண்ட உடன்படிக்கை பிறந்தபொழுதே அது இறந்தது. ஏனெனில் துருக்கியை உத்தரணம்செய்ய விதி அனுப்பிய புருஷன், கெமால்பாச்சா, துருக்கியில் தோன்றி, அற்புதங்களை செய்துவந்தான். துருக்கியர்கள் எப்பொழுதும் நல்ல போர்வீரர்கள். தோல்வியால் தளர்வுற்றிருந்த அவர்களை அணிவகுத்து பயிற்சிசெய்து உற்சாகமளித்து, தன் நாட்டைக் கவர்ந்துகொண்ட சத்தாளுக்களை ஒட்டினான். பிரெஞ்சுப்படைகளை மாராஷ் என்னும் இடத்தில் 1920ல் முறியடித்தான். ஆர்மீனியா, ஸ்மர்னா, கிழக்கு திரேஸு, சந்திகள் இவைகளை மீண்டும் கைப்பற்றினான். மகாபுத்தமுடிவில் இவனுடன் மறுபடியும் ஸெவரஸ் உடன்படிக்கையை நிலைநிறுத்த சண்டைசெய்யமுடியாதது, இது பழைய துருக்கி அல்ல, புது துருக்கி என்பதை நேசதேசங்கள் உணர்ந்தன. 24-7-23ல் பழைய ஸெவரஸ் உடன்படிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டது. கிரீஸ், ஆர்மீனியா, இவைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட நாடுகள் துருக்கியிடம் விடப்பட்டன. சந்திகள் அவைகளை காபந்தன்னியில் வைத்துக்கொள்ளுகிறதென்ற நிபந்தனையின்பேரில் அதற்கே அளிக்கப்பட்டன.

கெமால் யுத்தத்தில் மேதாவி என்பதை இவ்விதம் உலகமறிய ரூபித்தான்; உருத்துப்போன ஒரு கிழக்கித்து நாடாகிய துருக்கியை உள் நாட்டு சீர்திருத்தம் கள்மூலம் மேனாடுகளுக்கு ஒப்ப உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவரமுடியுமென்று அதிலும் நிரூபித்ததுதான் கெமாலுக்கு என்றும் அழியாப்புகழ். கிழ்நாட்டுகளின் முன்னேற்றத்தைத்தடுப்பது மதம், சமூகக்கட்டுப்பாடுகள், மூட நம்பிக்கைகள், முன்னேற்றத்தைத்தடுப்பது மதம், சமூகக்கட்டுப்பாடுகள், மூட நம்பிக்கைகள், மேற்கிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள ஒன்றுமில்லை என்ற கர்வம். அரசியலிலும் மதத்திலும் முட்டுக்கட்டை, அரசனாகியிருந்த சுல்தான்; அவர்தான் மதகுரு காலபும். சுல்தான் ஸ்தானத்தையும், காலிப் ஸ்தானத்தையும் ஒரே அடியில் ஒழித்ததால் பழையகாலத்தின்கள் நீங்கின. துருக்கி புருஷர்கள் பெஜுல்லாய் அணிவதையும், ஸ்திரீகள் முகமூடிகள் அணிந்து கோஷாவாக இருப்பதையும் ஒழித்தான். துருக்கி எழுத்து சீன எழுத்தைப்போல் ஒரு பெரும் பூச்சாண்டி. அதை ஒழித்து மேனாட்டாரின் ரோமன் எழுத்துக்களைப் புருத்தினான். சுருங்கச் சொல்லில், மேனாட்டின் சிலாக்கியமான அம்சங்களைத் துருக்கியைக் கடைப்பிடிக்கச்செய்து,

துருக்கி கிழநாடு, ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்தது அல்ல. என்ற அபவாதத்தை நீக்கினான். 1938ல் அவன் இறந்தபொழுது துருக்கி வலுத்து, தன்னம்பிக்கை யுடனும், தைரியத்துடனும் உலகை நோக்கி நின்றது.

இந்த யுத்தம் வரை.

1923 முதல் 1940-வரை துருக்கி சமாதானத்துடன் வளர்ந்து வந்தது அபிவிருத்தியுடைய யுத்தத்தின்பொழுது இங்கிலாந்து ஐரோப்பிய தேசங்களை இதாலியை எதிர்ப்பதில் ஆதரிக்குமா என்று கேட்டபொழுது துருக்கி ஒப்புக்கொண்டது. ஆயித்த பிறகு இதாலியின் மிரட்டல்களையும் ஜெர்மனியின் முரட்டுத்தனத்தையும் கண்டு துருக்கி சந்திகளில் கொத்தளங்கள் அமைக்க அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டது. இது ரஷியாவின் பாதுகாப்பானதால் அது இதனை ஆதரித்தது. 1936-ல் மார்த்ரே மகாநாட்டில் எல்லா தேசங்களாலும் இது அங்கீகரிக்கப் பட்டது. கிரீஸுடன் 1930-ஆம், பிறகு 1933 ஸெப்டம்பரிலும் துருக்கி பரஸ்பர ஒத்தாசை உடன்படிக்கை செய்துகொண்டது. இந்த யுத்த ஆரம்பத்தில் இங்கிலாந்து கிரீஸை எவர் ஆக்ரமித்தாலும் ஒத்தாசை புரிவதாக உறுதிபூண்டது. துருக்கி இங்கிலாந்துடனும் பிரான்ஸுடனும் உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளக் கூடாதென்று ஜெர்மனி தடுக்க எவ்வளவோ முயன்றும் அவைகளுடன் ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டது. ரஷியா சந்திகளில் தனக்கும் அதிகாரமளிக்க வேண்டுமாய் துருக்கியுடன் பேரம் செய்யப்பார்த்தது. துருக்கி மறுத்துவிட்டது. பிரான்ஸ் விழுந்தவுடன் இதாலி ஜெர்மனியுடன் யுத்தத்தில் இறங்கி கிரீஸை சமீபத்தில் நிஷ்காரணமாக தாக்கியிருக்கிறது. அதில் இதாலி வெற்றிபெற்று மேற்கென்றால் பழைய படைவர்களாகிய துருக்கியர்கள் கத்திகளை தீட்டி பழிக்குப் பழி வாங்க காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

துருக்கியின் தற்போதையக் கொள்கைகள்.

பழைய சரித்திரம் நிகழ் சரித்திரத்தை தானாகவிளக்கவைக்கும் என்று அதனை விவரித்துக் கூறினோம். யுத்தம் ஆரம்பித்த 1—9—39 முதல் ஒரு வருஷம் அது கிழக்கே வரவில்லை. மறுபடியும் துருக்கியில் ஜெர்மன் ஸ்தானிகராகிய வான்பாபன் சதாப்பறந்தவண்ணமாக இருக்கிறார். அச்ச நாடுகள் மேல ஆசியாவை ஆபிரிக்காவைப் பிடிக்க ஒரு பெருந்திட்டத்தை வகுத்திருக்கின்றன. படை மார்க்கம் துருக்கி வழியாகத்தான். மேற்கே ஜிப்ரால்டரைப் போல கிழக்கே சந்திகள் ஒரு மர்மஸ்தானத்திலிருக்கின்றன. அச்சின் தந்திரம்— மாறிமாறி மிஞ்சுவதும் கெஞ்சுவதும். சந்திகள் வழியாக அச்சத் துருப்புகள் யதேச்சையாகப் போகவா வழி திறந்துவிடவேண்டுமாய் அச்சின் தந்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. கிழக்கு திங்கில் கிரீஸ் எதிர்த்து நிற்பது ஒரு நல்ல சூசனை. அதனிலும் நல்ல சூனம், கணமொரு மாறுதலடைந்து தலை சுற்றச் செய்யும் நம்பிக்கையில்லாத பால்கன் நாடுகளின் அல்ப ராஜதந்திரங்களின் இடையே, துருக்கியின் உறுதியான கொள்கை. தலைமுறை தத்துவமாக இருந்துவரும் இங்கிலாந்தின் நட்பைவிடேன் என்று அது உறுதிபூண்டது.

பால்கனில் இன்று துருக்கியின் செல்வாக்கை கவனியுங்கள். அவைகளிடமிருந்து, தனித்தோ ஒன்றுசேர்ந்தோ அதற்கு பயமில்லை. அவைகளிடையே இதன் அதிகாரம் ஒங்கி நிற்கிறது. அவைகள் துருக்கிக்கு அஞ்சி தங்கள் அன்னிய நாட்டு உறவுகளை அதற்கேற்றவாறு மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளுகின்றன. இது பஸ்கேரியா விஷயத்தில் நிதர்சனம். கிரீஸ் இதாலியுடன் மன்றாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸலோனிகா துறைமுகத்தைப் பிடிக்க பஸ்கேரியாவுக்கு ரொம்ப இஷ்டம். ஆயினும் எதிரிகள் பக்கத்தில் யுத்தத்தில் இறங்கினால் துருக்கி பஸ்கேரியாவை தாக்குவதாக பயமுறுத்தியிருக்கிறது. இதனால் பஸ்கேரியா கப்பல் என்று இருந்து வருகிறது. இதனால்தான் அச்ச வல்லரசுகள் பஸ்கேரியாவைத் தாங்கள் அழைக்கவேண்டியதுதான், அது தங்கள் பக்கம் சேரும் என்பது பொய்யாகிவிட்டது.

ஆனால் ஒரு கேள்வி கேட்கலாம்.—கிரீஸுடன் துருக்கி செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் என்ன ஆயிற்று, ஏன் துருக்கி அதன் ஒத்தாசைக்கு இப்பொழுது இறங்கவில்லை? இதற்குக் காரணம் அந்த கபட புருஷன் ஸ்டாலின். ஒரு தேசத்துக்கும் ரஷியாவின் அந்தரங்கக் கொள்கை புரியவில்லை. துருக்கியை அடுத்திருக்கும் பெரும் வல்லரசு ரஷியாதான். இன்றைய ரஷியா, புரட்சி ஆரம்பித்த 1918 ரஷியாவைப் போலல்ல, 1936 துருக்கியை மார்த்ரேயில் ஆமோதித்த ரஷியாவைப் போலுமல்ல. அது போலந்தைப் பகர்ந்து, பின்லாந்தை விழுங்கி, பால்டிக்நாடுகளை பயமுறுத்தி, பெர்லினுக்கு நவம்பரில் தனது கமிஸார் உத்தியோகஸ்தர் மால்டாவை அனுப்பியிருக்கும் ரஷியா. புது நாடுகளைப் பிடிக்க, ஜெர்மனியுடன் ரகசிய பேரம் செய்துகொண்டிருந்தால், முதல்வாது பலி டார்ட்னெல்ஸ், பாஸ்பரஸ் ஜலசந்திகளாகத்தானிருக்குமல்லவா? பெர்லினில் நடந்த ரஷியா சம்பாஷணைகளில் துருக்கி கவற்சி கொண்டது. என்ன நடந்ததென்று ரஷியாவைக் கேட்டு தனக்கு பாதகமாக ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்ற உறுதி பெற்றிருக்கிறது. ஆயினும் ரஷியாவின் கொள்கை ஒளிமறைவன்னியில் சந்தர்ப்ப வாதமாயிருக்கிறது. ஜெர்மானியர்களும் டான்யூப் நதியிலும், கருங்கடலிலும் இருக்கிறார்கள். இவைகளை அனாவசியமாக விரோதித்துக் கொள்வதோ அவைகளுக்கு அவகாசம் அளிப்பதோ ராஜ தந்திரம் அல்ல. கிரீஸுக்கு ஒத்தாசைக்குப் போனால் துருக்கியின் ஒரு பாகம் காபந்தன்னியில் இவ்விரு ராஷ்டிர தேசங்களின் தாக்குதலுக்கு திறந்து கிடக்கும்.

இச்சிக்கலான பிரச்சனைகளின் முடிவை உருவகப்படுத்துவது கடினம். ஆயினும் துருக்கி தன்னிடம் தப்பெண்ணம் கொள்ளக்கூடாதென்று காட்டும் இணக்கமும், பஸ்கேரியாவை ஜெர்மனி விரட்டாமலிருப்பதும் ஐரோப்பாவில் துருக்கியும் வல்லரசுகளின் அணியில் சேர்ந்துவிட்டதை சந்தேகமன்னியில் நிரூபிக்கிறதல்லவா? காலூன்றி நிற்க முடியாத துருக்கியை இங்கிலாந்து தாக்கி பித்திரதல்லவா? காலூன்றி நிற்க முடியாத துருக்கியை இங்கிலாந்து தாக்கி நிமிர்த்தி நிற்க வைக்கவேண்டியிருந்தது; அந்தப் பொருப்பு அதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. அது இன்று நீங்கியது. துருக்கியைக் கண்டு எல்லோரும் மதிக்கிறார்கள். அஞ்சவும் அஞ்சுகிறார்கள். இதனால் மத்திய

கிழக்கின் மூலம் அச்சவல்லரசுகளின் படையெடுப்பு நிறைவேறாமல் தடைப் படலாம். அப்படிக்கானால் பிறதேச சைன்யங்களுக்குத் தன் தேசத்தின் சந்திக்கதவுகள் மூலம் வழி விடுகிறதா இல்லையா என்ற கடினமான பிரச்சனை எழும்புவே எழும்பாது. ஆனால் அது எழுந்த, தான் நாடாத சண்டைக்கு தருக்கி வலுவில் இழுக்கப்பட்டால் அச்சவல்லரசுகளுக்கு ஒரு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கப் போகிறது; அதுவும் கிரீஸ் விளைவிப்பதைவிடப் பெரிதாக இருக்கப் போகிறது; ஒருக்கால், ஆச்சரியங்கள் நிறைந்த தன் வாழ்வில் தானே அனுபவிக்காத ஆச்சரியமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(28—11—40 லிருந்து 3—12—40 வரை).

அராஜ்யம்.

அச்ச நாடுகளோடு சேர்ந்ததின் முதல் பிரயோஜனம் ருமேனியா பிணக்காடாய்விட்டதுதான். நூற்றுக்கணக்காயும், ஆயிரக்கணக்காயும் கொலைகள் நடப்பதாகச்சொல்லும் செய்தி பொய்யாயிருக்கலாம். ஆனால் 64 ராஜ்யக் கைதிகள் ஜிலாவ் ராணுவஜெயிலில் கொலையுண்டது பொய்யல்ல. மாஜி மந்திரிகள் சிலரை, ஏமாற்றி பக்கத்திலிருக்கும் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய்க் கோடாலிகளால் கித்திரவதை செய்ததும் வாஸ்தவம்தான். குண்டுகளால் சல்லடைக் கண்ணாகத் துளைபட்ட அவர்களுடைய பிரேதங்கள் காட்டில் கிடக்கின்றன. உத்தியோகத்தில் இருந்தபோது ஐரன்-கார்ட் இயக்கத்தை அடக்கியதுதான் அவர்கள் செய்த குற்றம். ருமேனிய அரசரின் தாயார் தேசத்தைவிட்டு வெளியேறிவிட்டாள். அரசர் மைகேல் கைதியைப்போல் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்; எந்த சமயத் திலும் அவரும் ஓடிவிடலாம். இந்த அக்கிரமங்களில் தனக்குச் சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, அமைதிக்கான சட்டங்களைப் பிரசுரித்துக்கொண்டிருந்தாலும், ஜென்ரல் அன்டொனெஸ்குவுக்கும் கலகத்தை நிறுத்தமுடியவில்லை. அராஜ்யம் முற்றிவிட்டது. தேசமே நாசமாய்விடும்போலிருக்கிறது.

ஐரன்-கார்ட் கஷியே இந்த அட்டேழியங்களுக்குக் காரணம். இதெல்லாம் ஜெர்மனியின் குழ்ச்சியென்றும் தோன்றுகிறது. கலகத்தைக் கிளப்பிவிட்டு, அதை அடக்குவதற்கென்று உட்புகுந்து, ருமேனியாவைத் தனதாக்கிக்கொள்ளும் உத்தேசம் ஜெர்மனிக்கு இருக்கலாம்.

இந்தச் சந்தேகத்துக்கு இடமுமிருக்கின்றது. 1938-ல் ஐரன்-கார்ட் தலைவரான எம்-காட்ரியானுவை ராஜத்துரோகத்துக்காகத் தண்டித்து, சிறையில் அடைக்க, அதிலிருந்து ஓடப்பிரயத்தனம்செய்தபோது சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். இவருடைய பிரேதத்தை இப்பொழுது எடுத்தி, மறுபடியும் விசாரணைகள் நடத்தி, குற்றவாளியல்லவென்று தீர்ப்புச்சொல்லி சுவத்தை மறுமுறை அடக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். ஷிட்லருடைய அனுதாபத்தைக்காட்ட அவருடைய உத்தியோகஸ்தர்களில் இரண்டுபேர்கள், அதாவது ஆஸ்திரியாவின் தலைவரும், வெனியேறிய ஜெர்மானியர்களின் மேலதிகாரியும் சுவத்தைப் புதைக்கும்போது பிரசன்னமாயிருந்தார்கள். ஷிட்லர் அனுப்பிய பூமாலையொன்று பிணக்குழிமேல் போடப்பட்டது. இவைகளிலிருந்து ஐரன்-கார்ட் இயக்கம் மறுபடியும் தலைக்கிளம்பும் என்றும், அதற்கு ஷிட்லரின் சகாயமிருப்பதாகவும் ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

ஜெர்மானியத் துருப்புகள் ருமேனிய சைன்யங்களைப் பழக்குவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு ருமேனியர்களுக்குள் வந்திருக்கின்றன. இவைகள் பவனி

“திடீரென்று கிரீஸோயி இதாலி சண்டைக்குப்போனதிலிருந்து ஜெர்மனிக் குப்பெரிய ஆபத்துவந்துவிட்டது. கப்பல் நிலயங்களும், விமான நிலயங்களும் கிரீஸிலும், கிரோக்கத் தீவுகளிலும் இப்போது நமக்குக் கிடைத்துவிட்டன. இனி

இதன் முடிவில் கொடுத்திருக்கும் அட்டவணைகளில் இந்த வாரத்திய விமான எதிர்ப்பு விவரங்களைப்பார்க்கலாம். இந்த வாரத்தில் ஜெர்மனியில் கொலோனிலும், ஹாம்பர்க்கிலும் எதிர்ப்பு அதிகம்; பிரிடனில் லிவர்பூலிலும், ஸௌதாம்ப்டனிலும் எதிர்ப்பு அதிகம். லண்டனில், ஸேவாய், கார்ல்டன், ஹோட்டல்கள் பழுதாய் விட்டன.

நவம்பர் மாதத்தில் 229 எதிரி விமானங்கள் சேதம்: இவைகளில் 20 இதாலிய விமானங்கள். பிரிடனுக்கு நஷ்டம் 53:28 விமானிகள் பிழைத்தார்கள். இதோடு, இதாலியருக்கு மத்தியதரைக்கடலிலும், ஆபிரிக்காவிலும் 57 விமானங்கள் சேதம். பிரிடனுக்கு 18 சேதம்.

தூரக் கிழக்குப் பிரதேசம்.

நாங்கிங்கில் 'பொம்மை' கவர்ன்மெண்டை நடத்தி வரும் வாங்-சிங்-வேயுக்கு 'சீனா-ப்ரெஸிடென்டி' என்று பட்டமொன்றைக் கொடுத்து அவரோடு ஜப்பான் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதன்படி ஜப்பானும் சீனாவும் பரஸ்பர சகாயத்தைச் செய்துகொண்டு குடி சமத்துவ இயக்கத்தையும் எதிர்க்கும். இந்த உடன்படிக்கை இதர தேசத்தார்களுக்கு சைனாவிலுள்ள உரிமைகளைக் கெடுப்ப தற்காகவேயொழிய வேறென்றமில்லை. இதிலிருந்து சைனாவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைக்காது. ஜப்பான், இஷ்டப்படி, சைனாவில் கப்பல்களையும், சைன்யங் களையும் வைத்துக்கொள்ளும். குடி-சமத்துவமென்றால் ரஷியாவாகும். ஆகையால், இந்த உடன்படிக்கையிலிருந்து ஜப்பான் ரஷியாவோடு நடப்புப்பாராட்ட வில்லையென்று தெரிகிறது.

மாஞ்சுரூவோ ஒன்றுதான் இந்த உடன்படிக்கைக்குச் சம்மதித்துத் தனது பிரதிநிதியை நாங்கிங்குக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. சங்கிங்நில் இருக்கும் உண்மையான சீன-கவர்ன்மெண்டு சமாதானம் செய்ய நிராகரித்து உலகத்திலுள்ள இதர தேசங்கள் நாங்கிங்கோடு சேர்ந்தால் தனக்கு விரோதிகளாவார்களென்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறது.

இந்தப் புது அரசாங்கத்தை பிரிடனும் அமெரிக்காவும் ஆதரிக்க வில்லை. இவர்கள் சங்கிங் கவர்ன்மெண்டை ஆதரித்துப்பலப்படுத்தி லிங்க்பூர், ஈஸ்ட்-இண்டஸ் பிரதேசங்களைக்காப்பாற்றிக் கொள்வார்கள். சங்கிங் அரசாங்கத்துக்கு அமெரிக்கா 100-லட்சம் டாலர்கள் கடன் கொடுக்கச் சம்மதித்துவிட்டது. இதில் ஒரு பாதி பொதுக்காரியங்களுக்கு உபயோகப்படும்; மற்றொருபாதி நாணய செலாவணிக்கு உபயோகப்படும்.

யாங்க்டிளி நதியிலிருக்கும் 'இசாங்' துறைமுகத்துக்கு வட-கிழக்கே 160 மைல் விசாலத்துக்கு ஜப்பானியர் படையெடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தாய்லாந்தில் வம்பு வலுக்கிறது. அங்கு வசுக்கும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் உடனே வெளியேற உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. நவம்பர் 28-ல் தாய்லாந்தின் கிழக்கு எல்லைப்பறத்தைத்தாண்டி பிரெஞ்சு விமானங்கள் வந்து எதிர்த்தன.

ஜெர்மனி வசமிருக்கும் தேசங்களுடைய கஷ்டநிலை.

1. நார்வே.—மாக்கெப் என்ற ஒரு கொடிய வீரன் அழிவதற்கு முன் ஒரு காடானது நகர்ந்து வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப்போல சமீபத்தில் நார்வேயில் மலைகள் பெயர்ந்து கிழே விழுந்தன. நார்வே தேசாபிமானிகள்

ஜெர்மனிக்கு விரோதமாக மலைப்பாறைகளுக்குள் வெடிமருந்தைப் புதைத்துவைத்திருக்கலாம். மழை பெய்தவுடன், மூடிக்கொண்டிருந்த மண்கரைந்து, வெடிகள் வெடித்து, பாறைகளை உடைத்துத்தள்ளிவிட்டன. இதிலிருந்து ஆஸ்லோலிலிருந்து பெர்கனுக்குப் போகும் ரயில்பாதை பழுதாய்விட்டது.

2. ஹாலாண்ட்.—இந்த தேசம் பிடிபட்ட முதல் வாரத்திலேயே 8,000 டன் வெண்ணெயை இங்கிருந்து ஜெர்மானியர் கொண்டிபோய்விட்டார்கள். தேசத்திலிருந்த 28,000,000 கோழிகளில் 6,000,000 தான் பாக்கி. நாலிலொரு பங்கு பசுக்களும், எல்லாப் பன்றிகளும் கொன்றாய்விட்டது. புது உலகத் திட்டப்படி ஹாலாண்ட் ஜனங்கள் குறைத்துத்தான் சாப்பிடவேண்டுமென்கிறார்கள். காலை போஜனத்துக்குக் கோழிமுட்டை அதிகம், காப்பியும், டீயும் வேண்டாமென்கிறார்கள். அபரிமிதமாய்க் காய்க்கும் இந்தத் தேசத்திலிப்பொழுது காய்கறிகள் திட்டப்படி விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறைதான் எண்ணெய் ஒரு லிடரும், கொழுப்பு 60 கிராமும் கொடுக்கப்படுவதால் சமையலுக்குவேண்டிய கொழுப்புக்கிடையாது. கூலவரம் செய்துகொள்ள நாலுமாதத்திற்கு ஒரு ஸோப்புக்கட்டிதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹாலாண்டிலுள்ள சர்வகலாசாலைகளிரண்டு மூடப்பட்டுவிட்டன. கிறிஸ்து மஸூக்குள் மாணவர்கள் சரியாய் நடந்துகொள்ளாவிட்டால் மற்ற கலாசாலைகளையும் மூடிவிடுவோமென்கிறார்கள்.

3. பிரான்ஸ்.—பாரிஸ் சர்வகலாசாலையை மூடிவிட்டு, அதில் படித்த 500 மாணவர்களைச் சிறை நிலையங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். ஸ்வதந்திர பிரெஞ்சு ககழி சார்பாக சமாதானத்தினைத் கொண்டாடியதுதான் இவர்கள் செய்தகுற்றம்.

4. பெல்ஜியம்.—நவம்பர் 13ல் நடந்த ஸியபாஸ்ட் அரசருடைய இஷ்டதெய்வக் கொண்டாட்டத்தில் சேர்ந்துகொள்ளக்கூடாதென்றும், தேசியக்கொடியை உபயோகப்படுத்தக்கூடாதென்றும் ஜெர்மானியர்கள் உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் வைதீகக் காரியங்களை நிறுத்தவில்லை. ப்ரசல்ஸ் சர்வகலாசாலையை ஜெர்மன்வழிக்குக் கொண்டுவருவதற்காக, ஜெர்மன் அதிகாரி ஒருவரை அதற்கு அனுப்பி, ஜெர்மன் உபாத்தியாயர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அங்கிருந்த உபாத்தியாயர்கள் ஜெர்மனிக்கு விருந்தாளிகளாக வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சமயம் இவர்களைச் சிறை நிலையங்களுக்கு அனுப்பி, அங்கு உபநியாஸங்கள் செய்யச்சொல்லலாம்.

அபிஸ்னியா.

இதாலியருக்கு விரோதமாகக் கிளம்பும் அபிஸ்னியருக்கு பிரிடன் எல்லா விதங்களிலும் உதவிபுரிவதாக நவம்பர் 26ல் காமன்ஸ் சபையில் மிஸ்டர் ஆர். எ. எப். பட்லர் கூறினார்.

இந்தியா.

கலாபாத்தைப் பிடித்ததில் இந்தியத் துருப்புகள் வீரத்தனமாய்ச் சண்டை செய்ததை பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டார் மெச்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான
நஷ்டம்.
எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

25—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

அல்பேனியா (Albania).

மோட்டார் வண்டிகள், கோவேறு கழுதை
கள்.—பின்னடையும் இதாலிய
சைன்யம்.
பல் மோட்டார் வண்டிகள்
எரிந்து
போயின, கழுதை
கள் கொல்லப்
பட்டன. சைன்யத்
தில் பலர்
மாண்டனர்.

மோட்டார் சாமான் வண்டிகள்—டெபலீன்
(Tepelene).
சாமான் கிடங்குகள்.—ஆர்கைரோக்காஸ். நஷ்டமில்லை. தீப்பிடித்தன.
டிரோ (Argyrokastrò).

26—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்—விரோதியின் சாமான் ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல்கள்.—பிரிஸியன்
(Frisian) தீவுகளுக்கப்பால்.

இரவில்—யுத்த தளவாட உற்பத்தி சாலை,
இன்னும் மற்ற முக்கியமான இடங்கள்.—
கொலோன் (Cologne).

ரயில் பாதைகள்.—பெர்லின் (Berlin) ...
கப்பல்கள், கப்பல் நிறுத்திடங்கள்—
ராட்டர்டாம் (Rotterdam), ப்ளஷிங்
(Flushing), ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp)
கலே (Calais), புலாயின் (Boulogne)
கடற்படை நிலையம்.—லோரியன்ட்
(Lorient).

எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—கெண்ட்
(Ghent).
கப்பல்கள் டச்சு (Dutch)க் கடற்கரை ...
விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனி ஆக்ரமித்
துக்கொண்டிருக்கும் நாடுகள்.

5 விமானங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான
நஷ்டம்.
எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

26—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலி (Italy).

ராயல் ஆர்ஸனல் (Royal Arsenal)—
டூரின் (Turin).
தொழிற்சாலை கட்ட
டங்கள் சேத
மாயின.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

மோட்டார் வண்டிகள், விரோதி சைன்யங்
கள் தங்குமிடங்கள்.—கார்நல்கீரின்
(Garnulgrein), பிரீஸோபாபி (Birso-
fafi) ஸீடிஎல்பரானி (Sidi el barrani),
மடடலீனா (Maddelena). 1 விமானம்.
ஆராத் (Arat) தீவு.—எரிடிரியா (Eritrea)
வின் கடற்கரைக்கப்பால். 1 விமானம். 1 விமானம்.

விரோதி சைன்யங்கள்.—அபிஸ்னியா
(Abyssinia) விஜுள்ள டாங்கிலா
(Dangila). அதிகச் சேதம்.

அல்பேனியா (Albania).

கப்பல் நிறுத்திடங்கள், விமான நிலையங்
கள்.—வலோனா (Valona). 1 பெரிய கப்பல் மூழ்
கிறது. 1 விமானம்
சுட்டு வீழ்த்தப்
பட்டது. கட்டடங்
கள் சேதமாயின.

பின்னடையும் இதாலிய துருப்புகள்.—
டெபலீன் (Tepelene) பிரதேசம்
விமான நிலையம்.—கெல்ஸெரி.

27—11—40 (புதன்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

இரவில்.—ஒருப்பப்பாதைகள், சாமான்
கிடங்குகள், ரயில்வே ஸ்டேஷன்கள்,
ஹோஸ்டல்லர்ஸ் பாலம்.—
கொலோன் (Cologne).
போக்கு வரத்து
தடைப்பட்டது.
எங்கும் ஒரே தீமயம்.
பலத்த சேதம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ் கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

27-11-40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

படையெடுக்க உபயோகப்படும் துறைமுகங்
கள்.—ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), லா
ஹார் (Lehavre), புலாயின் (Boulogne)
பல விரோதி விமான நிலையங்கள் 1 விமானம். தகர்க்கப்பட்டன.
சேதமாயின.

மத்தியதரைக் கடலில் விரோதியின் கடற்படை.

இதாலிய கடற்படை.—ஸார்டீனியா
(Sardinia). ஒரு பெரிய யுத்தக்
கப்பலும் ஒரு சிறிய
யுத்தக் கப்பலும்
குண்டால் தாக்கப்
பட்டன.

அல்பேனியா (Albania).

யுத்த தளவாடங்கள்—அல்பேனியா (Al-
bania)-விலிருக்கும் கிரேக்க சைன்யங்
கள். ஒரு பெரிய யுத்தக்
கப்பலும் ஒரு சிறிய
யுத்தக் கப்பலும்
குண்டால் தாக்கப்
பட்டன.

இதாலிய சைன்யம்—அல்பேனியா

நஷ்டம் வெகு
அதிகம்.

28-11-40 (வியாழக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

எண்ணெய் உற்பத்தி ஆலை—போலிட்ஸ்
(Politz). தீப்பிடித்தது.

யுத்தக் கப்பல்கள் கட்டுமீடங்கள்—
ஸ்டெட்டின் (Stettin). நீர்மூழ்கக் கப்பல்கள்
நாசமாயின.

ரயில் பாதைகள்—மேற்கு ஜெர்மனி (Ger-
many). சீர்குலைக்கப்பட்டன.

ராணுவ சாமான்கள்—மெயின்ஸ் (Mainz). தீப்பிடித்தன.

விமான நிலையங்கள்—காப்லென்ஸ் 2 விமானங்கள். சேதமாயின.
(Coblenz) இண்ட்ஹோவன் (Eind-
hoven).

ரயில் பாதைகள், ஜங்ஷன்கள், பாலங்கள்
ரைன் (Rhine)-நதியின் இருகரை
களிலும். சேதமாயின.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

28-11-40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஸப்மரைன் (Submarine) மீஷின்கள்
செய்யுமிடம்—மான்ஹீம் (Mann-
heim). முற்றிலும் நாச
மாயின.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

ஒரு சிறிய விரோதி சைன்யம்—ஸிடி எல்.
பரானி (Sidi El barrani). மோட்டார் வண்டி
கள் சேதமாயின.
டிரைவர்கள் கொல்
லப்பட்டனர்.

துறைமுகம்—இத்தாலிய செங்கடல் (Red
sea) துறைமுகமான அஸாப் (Assab). ஒரு பெரிய கப்பலின்
மேல் குண்டுவிழுந்
தது.

வேவுபார்த்தல்—விரோதியின் நாடுகள்.

அல்பேனியா (Albania).

இதாலிய சைன்யங்கள் இதர துறைமுகம்
ஸாண்டா கொரான்டா (Santa
quaranta). பல கப்பல்கள் சேத
மாயின.

இதாலிய நாசகாரிகள்—கார்ப்பூ (Corfu) ஓடிவிட்டன.
தீவுக்கருகில் டுராஸோ (Durazzo),
எல்பாஸான் (Elbasan).

29-11-40. (வெள்ளிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்ரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ட்யூட்ஸ்சே (Deutsche)-ஷீப் (Schieff), பெரிய திசுக்களும்
மாஸ்சினேன்பா (Maschinenbau) கப்
பற் கட்டுமீடங்கள்.—ப்ரமென் (Bre-
men). வெடிச் சத்தங்களும்
கிளம்பின.

கப்பல் நிந்துமீடங்கள்.—உள்நாட்டுத் துறை
முகமான கொலோன் (Cologne). தியால் அதிகச்
சேதம் ஏற்பட்டது.

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலையம்.—
லோரியன்ட் (Lorient). ஐந்து இடங்களில்
தீப்பிடித்தது.

புலாயின் (Boulogne), லாஹார் (Le-
havre).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

29—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பல விரோதி விமான நிலையங்கள்.—

இதாலி (Italy).

எண்ணெய்த் தொட்டிகள், தேன் கிழிக்குக்
கடற்கரையிலிருக்கும் ஆர்ஸெனல் (Arse-
nal), முக்கிய ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—
பிரின்டிஸி (Brindisi). பல இடங்களில் தீப்
பிடித்தது. வெடிச்
சத்தங்களும் கிளம்-
பின.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

ராணுவக் கட்டடங்கள்.—ஸிடிஎல்பரானி
(Sidi el barrani).
ராணுவங்கள் தங்குமிடம்.—பொம்பா
(Bomba). தரையில் இருந்த
விமானங்கள் நாச-
மாயின.

விமான நிலையம்.—(Tessemie).
ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—கெரன் (Keren).
அரசாங்க காரியங்கள்.—கார்டுல்லா
(Gardulla).
வேவு பார்த்தல்.—கிஸ்மாயு (Kismayu). 1 விமானம். 1 விமானம்.

ஜெர்மனி (Germany).

30—11—40. (சனிக்கிழமை).

இன்று காலநிலை சரியாயில்லாததினால் விமானப் படையெடுப்பு இல்லை.

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
விரோதியின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்.

26—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—ஒரு கடற்கரைப் பட்டணம்.—
ஸஸ்செக்ஸ் (Sussex). கட்டடங்களுக்குச்
சொற்ப சேதம்.
சிலருக்குக் காயம்;

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
விரோதியின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்.

26—11—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

தெற்கு, தென்கிழக்கு கடற்கரைகள் ... 4 விமானங்கள் நஷ்டமில்லை.
இரவில்.—லண்டன் (London) ... சொற்ப சேதம்.
மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), ஹோம் கவுண்டிஸ்
(Home Counties)-ல் ஒரு இடம். காயமடைந்தவர்கள்
மிகவும் சொற்பம்.

கிரீஸ் (Greece).

கிராமங்கள்.—எபைரஸ் (Epirus) ... சில பொது ஜனங்கள்
கொல்லப்பட்டனர்.
கீவுகள்.—கார்ப்பூ (Corfu), செபலோ
னியா (Chepalonia). ராணுவ முக்யமான
சேதமொன்றுமில்லை.

27—11—40. (புதன்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

இரவில்.—லண்டன் (London), தென்
மேற்கு இங்கிலாந்து (England). சில வீடுகளும், கட்ட-
டங்களும் நாசமா-
மாயின. காயம்
பட்டவர்கள் சொற்-
பம்.

கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia), தென் 11 விமானம் மிகவும் சொற்ப நஷ-
கிழக்கு ஸ்காட்லாந்து (Scotland). கள். டம். 2 விமானங்-
கள்.

மால்டா (Malta).

மால்டா (Malta) ... 1 விமானம் 1 விமானம்.

கிரீஸ் (Greece).

கிராமங்கள்.—எபைரஸ் (Epirus) கார்ப்பூ ... பொது ஜனங்கள்
(Corfu), செபலோனியா (Cepha-
lonia), கிரீட் (Crete), பாட்ராஸ் (Pat-
ras). கொல்லப்பட்டனர்.

கிரேக்க விமான நிலையம்.—ப்ளாரினா
(Florina). 1 விமானம்.

மத்தியதரைக்கடலிலிருக்கும் பிரிடிஷ் கடற்படை.

பிரிடிஷ் கடற்படை.—இதாலிய கடற்
படையை எதிர்க்கும் பிரிடிஷ் கடற்
படை. இதாலிய விமானங்-
கள் துரத்தியடிக்கப்-
பட்டன.

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
28—11—40. (வியாழக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

இரண்டு பட்டணங்கள்.—கெண்ட் (Kent) 6 விமானங்கள். மிகவும் சொற்ப சே
தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத்துவாரம். தம். 7 விமானங்கள்
இரவில்.—மர்ஸிஸயிட் (Merseyside), தீப்பிடித்தது. வீடு
ஒரு பட்டணம்.—வடமேற்கு இங்கி கள் இடிந்தன.
லாந்து (England). சிலர் மாண்டனர்.
பல இடங்கள்.—தெற்கு இங்கிலாந்து
(England).

மால்டா (Malta).

மால்டா (Malta) ... 2 விமானங்கள் நஷ்டமாயில்லை; சே
சுட்டு வீழ்ந்த முயில்லை.
தப்பட்டன.
2 விமானங்
கள் சேதம்.

29—11—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—தெற்கு லண்டன் (London), சேதமே இல்லை.
தென்கிழக்குக் கடற்கரை.
இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் 5 விமானங்கள். சில வீடுகள் சேதமா
யின. தீப்பிடித்
தது. ஆனால் சிக்
கிரம் அணைத்து
விட்டார்கள். சில
ருக்குக் காயம்.
2 விமானங்கள்;
2 விமானிகளும்
பத்திரம்.

கிரீஸ் (Greece).

முன்னணிப்படையில் சில இடங்கள்.—
கிராமங்கள், பட்டணங்கள்.—எபிரஸ்
(Epirus), செபலோனியா (Cepha-
lonia), ஸாண்டஸ் (Zantes), லூகாஸ்
(Leucas), பெலப்போனீஸஸ் (Pelo-
ponnesus)-ன் மேற்குக் கடற்கரை.
..... சில பொது ஜனங்கள்
மாண்டனர்.

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
30—11—40 (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்—துணைக்காவல் கப்பல்கள்— விரோதி விமானங்
இங்கிலிஷ் கால்வாய் (English கள் துரத்தியடிக்க
Channel), லண்டன் (London) பிர கப்பட்டன.
தேசம், கெண்ட் (Kent). சொற்ப சேதம்.
இரவில்—ஒரு தெற்குக் கடற்கரைப் பல கட்டடங்கள்
பட்டணம், லண்டன் (London), இங்கி சேதமாயின.
லாந்தி (England) ல் சில இடங்கள். 3 விமானங்கள் 2 விமானங்கள்;
2 விமானிகளும்
பத்திரமாய்
இருக்கிறார்கள்.

1—12—40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்—லண்டன் (London)ன் தெற்கில் நஷ்டமும், சேதமும்
உள்ள சுற்றுப்புறங்கள், இங்கிலாந்தி இல்லை.
(England)-ன் தெற்கு, தென்கிழக்குக்
கடற்கரைகள்.
இரவில்—ஸவுதாம்டன் (Southampton) பலத்த சேதம்; பல
பிரதேசம், லண்டன் (London), இடங்களில் தீப்
ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties), பிடித்தது; பலருக்
தெற்கு இங்கிலாந்தி (England)-ல் சில 8 விமானங்கள் குக் காயம்.
இடங்கள். வெகு சொற்ப
சேதம்.
5 விமானங்கள்.
எல்லா விமானிகளும்
பத்திரம்.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

சரியான சிப்பாய்கள்.

சென்ற மகாயுத்தத்தில் நான் துருக்கியர்களுடன் சண்டை போட்டதும், அவர்கள் எவ்வளவு தேர்ந்த போர்வீரர்களென்பதும், இந்தப் பத்திரிகையின் பிரதம விஷயமானது எனக்கு ஞாபகமூட்டுகிறது. வயிற்றில் ஒன்றுமேயில்லாமல் போர்களைத்திற்குச் சென்று போர் புரிவார்கள்! என் சொற்ப அனுபோகத்திலேயே எனக்குத் தெரியும், அவர்களில் ஒரு முழுப்படை—12,000 பெயர்கொண்டது—அவர்கள் விமானங்கள் நமது விமானப்படையால் சிதறப்பட்டு கண்ணிழந்த பிராயமாய் செய்யப்பட்டு, நமது தற்போது இந்திய ராணுவ பிரதம தளகர்த்தர் தலைமையின் கீழ் ஒரு குதிரைப்படையால் விலாப்பக்கம் வியாபிக்கப்பட்டு, அராபியர்களும் கர்ட் ஜாதியாரும் நிறைந்த பிரதேசம் வழியாக வெகுதூரம் போகவேண்டியதால் அரைப்பட்டினியாக இருந்துகொண்டு ஒரு மலைத்தொடரிலிருந்து இறங்கி, பாலைவனம் வழியே சுமார் 40 மைல் தூரம் நடந்துசென்று, அதுவும் மனிதர்கள், குதிரைகள், பிரங்கிகள் எல்லாம் 30 மணி நேரத்தில் அப்படிச்சென்று, அதன் இருதியில் மூன்றுநாள் வரை தீர்த்தன்மையுடன் போர் புரிந்தார்கள். ஆம், இன்னுமொரு விஷயம் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. துருக்கியர்கள் தஞ்சமடைந்து அவர்கள் சாமான்களை எங்கள் வசம் ஒப்புவிக்கும்போது, பாலியமும் லக்ஷணமும்பொருந்திய ஒரு உத்தியோகஸ்தரைப் பார்த்தேன். களைப்பாலும் பசியாலும் கன்னம் ஒட்டிப்போயிருந்தது; ஆயினும் துப்பாக்கியை என் வசம் கொடுக்கும்படி நான் கேட்டபோது, வெகு மரியாதையாய் நடந்துகொண்டான். பூதக்கண்ணாடியை கேட்டேன், களைத்த புன்னகையுடன் பையிலிருந்து அதை சடேரென்று எடுத்து பக்கத்திலிருந்து ஒரு குன்றின்பேரில் எறிந்து துண்டு துண்டாய் உடைத்துவிட்டான். ரோஷம் மட்டும் குறையவில்லை. அதே மாதிரி இன்னுமொரு துருக்கி உத்தியோகஸ்தரைக் கண்டேன். எங்களை இரண்டு நாளாய் வருத்திய ஒரு கனமான யந்திர பிரங்கி நாங்களிருந்த இடத்திற்குக் கீழே ஒரு பள்ளத்தில் சாய்ந்திருக்க, அதன் கீழ் அந்த உத்தியோகஸ்தர் கிடந்தார். அவர் பேரில் காயமில்லை, ஆயினும் வயிற்று வலியாலும் களைப்பாலும் செத்துக்கிடந்தார். ஆயினும் சாகும்வரை, ஒரு கை முழம்போட்டதுபோல், தன் இனத்தார் இருந்த இடத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திலிருந்துகொண்டு இரண்டு நாள்வரை தன் பிரங்கியை தனிமையில் வேலை வாங்கிக்கொண்டிருந்து கடைசியாக இறந்தார்.

இதெல்லாம் கவனிக்க, துருக்கியர் 'ஜாக்கிரதை' என்று தாக்கீது செய்வதைக் கேட்டு பல்கேரியர்கள் யோசிக்கிறார்கள் என்றால், அதிலென்ன ஆச்சர்யம்? பல்கேரியர் மட்டுமா, ஜெர்மானியர்கூட அப்படியேதான்.

பெர்லின் மாலடாவ் விஜயம்.

இந்த விசித்திரச் சம்பவத்திற்கு ஒரு அர்த்தம் கொடுக்கலாம். அதாவது, ஹிட்லருக்கு உபத்திரவம் அதிகரிக்கிறதென்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம். இது சரியான அர்த்தமாகவும் இருக்கலாம். உலாந்தா, பெல்ஜியம் கடற்கரைத் துறைமுகங்களிலும் வெற்றியடைந்தபின், ஜெர்மானியர் தைரியம் கைவிடாதிருக்கும் விதமாக வெற்றிகள் ஒன்றையும் காணோம். ஜெர்மன் விமானப்படையின் கையாலாகாத் தன்மையென்ன, பிரிடிஷ் கடல் முற்றுகையின் கடுமையென்ன பிரிடிஷ் விமானப்படை படுத்தும் பாடென்ன, வியாபார வசதிகள் சம்பந்தமாக ரஷியாவிற்குள்ள குறைவுகளென்ன, இவையெல்லாமாகச் சேர்ந்து ஜெர்மன் நாய் வாலை சுருட்டிக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டன. ரூஸ்வெல்ட் தேர்தெடுக்கப்பட்டது ஹிட்லரை திடுக்கிடச் செய்தது. அவர் பழைய நண்பனான கனம் பெனீடோ முஸோலினியின் பிரபாவங்களைப்பற்றி அவர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை அறிய வெகு ஆசையுள்ளவனாகியிருக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் ஏதேனும் செய்யவேண்டியதாகப் போய்விட்டது; அதற்காக, ரஷியா அந்நியதேச மந்திரியின் "பெர்லின் விஜயம்" என்ற "ராஜதந்திர வேலை" சம்பவித்தது.

நீர் குமுழி, குமுழி.

நமக்கு மட்டும் கொஞ்சம் ஆச்சரியந்தான், ஏன் மாலடாவ்போக ஒத்துக் கொண்டார்? வரமுடியாதென்று மட்டும் அவர் சொல்லியிருந்தாரானால் ஹிட்லர் 'முகரை' உடைந்திருக்கும். இருந்தாலும் ஹிட்லரின் மகத்தான யோசனை என்னவென்று யோசிப்போம். பின் வரும் வகையாகத்தான் அவர் யோசனை இருந்திருக்கவேண்டும்:—

- (i) மூவர் உடன்படிக்கையில் ரஷியா சேரும்படி செய்து ஒரு ராஜ தந்திர லாபமடையலாம் என்றிருக்கலாம்.
- (ii) அவரை தேவையான எண்ணெய் அனுப்பும்படி, மாலடாவ் தாவாங்க கட்டையைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கலாம்.
- (iii) ஒருவேளை தளவாட தொழிற்சாலைகள் பிரிடிஷ் விமானப்படையினால் தகர்க்கப்பட்டு வருவதை உத்தேசித்து, தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபிக்க சில காபந்தான இடங்கள் வாடகைக்கு நியமித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய உத்தேசித்திருக்கலாம்.
- (iv) பால்கன் நாடுகளில், அதிலும் முக்கியமாக பல்கேரியாவில், ஹிட்லர் செய்யும் சூழ்ச்சிகளைப்பற்றி ரஷியர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கலாம்.

இந்தக் கதையெல்லாம் கேட்க மாலடாவ் ஏன் போயிருக்கக்கூடுமென்று யோசித்துப்பார்ப்போம். ஜெர்மானியர் பல நாடுகளில் செய்யும் சூழ்ச்சிகளில் ரஷியருக்குக் கவனம் உண்டு. அது மட்டுமல்ல—ஜெர்மனி போர்புரிந்தவண்ணமாக இருப்பதில் ரஷியாவுக்கு வெகு அக்கரை.

ரகசியமும், உருமளும்.

போரில் முக்கியமான கட்சிக்காரர்களைக்காட்டிலும் ரஷியாவிலுடைய அபிப்பிராயங்கள் புதிர் போட்டதுபோலிருக்கிறது. ஜெர்மனியும் பிரிடனும் போரில் வெற்றிபெற்று போரை சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டிருக்க, ரஷியா மட்டும், தனக்கு முன்னே எக்காலத்திலுமில்லாதவிதமாக இப்போது ஐரோப்பாவில் தன்னிஷ்டம்போல் செய்ய சந்தர்ப்பம் கிட்டவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், போரில் சம்பந்தப்பட்ட பேர்களெல்லாம் அலுத்துக்களைத்து நிர்ஜீவனாய்ப்போகும்வரை யுத்தத்தை நீட்டி வைப்பதில் ரொம்ப அக்கரை. ஆகையால், ரஷியாவானது வெளிப்படையாக ஒருகட்சியை ஆதரிக்க ஆரம்பித்தால், மற்றொரு கட்சி ஜயித்துவருகிற தென்பதற்கு அடையாளமென்று நாம் நம்பலாம். பிரிடிஷ் சிப்பாய்கள் சொல்லும் பாஷையில் ஒரு கண்ணடி அடிக்க மால்டாவ் அனுப்பப்பட்டார் என்று நாம் நினைப்பதில் பிசுபில்லை. நமக்குத் தெரிந்தமட்டில் ஒரு கண்ணடி அடித்ததை விட மால்டாவ் வேறொன்றும் செய்ய வில்லை.

தான் எதிர்பாராத சில விஷயங்களையும் பார்த்திருப்பார். பிரிடனிலிருந்து 750 மைல் தூரத்திலுள்ள டான்ஜிங்கில் (Danzig) அந்த நகரம் பிரிடிஷ் விமானிகளால் தவம்ஸம் பண்ணப்பட்ட சில நாழிகைகளுக்குள் ரிப்பன்டிராப்பை பேட்டி கண்டார். ஹிட்லருடன் அவர்பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, பெர்லின் உடைபட்டுக்கொண்டிருந்தது. மறுநாள் காலை போஜனம் நடக்கும்போது வந்த தகவலும் ருசிகரமானதல்ல. 'ஏன்? டாரன்டோவில் இதாலிய கப்பற்படைக்குக் கிடைத்த உதையைப்பற்றின சமாசாரம்.

இதாலிய சுந்தரகோளம்.

மூன்று வாரங்களிற்கு முன் இதாலியரை கிரேக்கர் நொருக்கிவிடுவார்களென்று புலப்பட்டபின், யூகோ-ஸ்லாவியா வழியாகவோ, பஸ்கேரியாவின் ஸ்டரமா பள்ளத்தாக்கு வழியாகவோ ஹிட்லர் இதாலிக்கு உதவி அனுப்புவார் என்று எல்லோரும் நம்பினார்கள். மால்டாவ் பெர்லினுக்கு விஜயம் செய்தபின் ஜெர்மனி ஒருகாரியமும் செய்யவில்லையென்பது விசித்திரமாகத்தானிருக்கிறது.

சொல்ல முடியாத விஷயம்.

ஐரோப்பாவிலேயே ஆங்கிலேயர்கள்தான் பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் என்று பழையநாள் ஆங்கிலேயரின் பிரத்தியேகமான எண்ணம் என்று குற்றங்கூறுவதுண்டு. தம்தேசமுண்டு, தாம் உண்டு என்றிருந்துகொண்டு கொஞ்சம் தலைகீழ்மும் கொண்டிருந்தபோதிலும், அவர்கள் எண்ணம் அவ்வளவு பிசுபானதா? ஐரோப்பிய பெரிய தேசத்தாரைக் கவனிக்கும்போது, அந்த எண்ணம் பிசுபானதல்ல. ஓராய்கள்மாதிரி கொள்ளைசெய்யும் ஜெர்மானியர் நரிகளைப்போல் திருட்டுத், தனமுள்ள இதாலியர்கள், வம்பு வியவகாரம் செய்யும் சக்தியற்ற ப்ரெஞ்சுக் காரர், சுவற்றுப்பூனைகளான ரஷியர், வாய்வைத்துப்பேச லாயக்கில்லாத

ருமேனிய பழிவாங்கிகள், இவர்களுடன் ஒத்துப்பார்த்தால் தெரியும். புகா ரெஸ்டில் (Bucharest) நடந்த கொடுங்கொலையைப் பற்றிக்கேட்டுப் பொருக்க முடியாமல் ஒரு போர்ச்சுகல் பாதிரி சொன்னாராம், 'நாம் கிறிஸ்துவர் என்ற காரணத்தாலும், நாமெல்லோருமே மனிதவர்க்கத்தவரானபடியாலும், இந்த அக்கிரமம் கூடாதென்கிறேன்'.

ஜெர்மானிய அரசியல் பள்ளிக்கூடங்களில் என்ன அருமையான பாடங்கள் சொல்லித்தருகிறார்கள்!

கிரீஸே, வந்தனம்.

ஆகாய முழுவதும் இப்படி மூட்டம் போட்டிருக்கும் சமயம் கிரேக்கரின் தீரம் குரிய கிரணம் போல் பிரகாசிக்கிறது. புராதன உலகத்திற்கு பல வகையிலும் நன்மை செய்த இந்த ஜாதியார் எதிர்கால உலகத்திற்கும் நன்மை புரியக்கூடும். ஆனால் எவ்வளவு சேதம், எவ்வளவு கஷ்டம்! குளிக்காலத்தில் கிரேக்கர்கள் நிலையைப்பற்றி நினைத்துப்பாருங்கள்; நேசதேசத்தாரின் செல்வ நிலையால் அவரவர்கள் தேசங்களுக்குச்செய்துகொண்ட ஏற்பாடுகளென்னியில், இதாலியர் ஒருவழியாய் அமுக்கப்படும்வரை அவர்கள் இறைக்கும் குண்டுகளால் இரவும் பகலும்பாதிக்கப்பட்டிக் கஷ்டப்படவேண்டும். அந்த அழகிய நாட்டின் துயரமடைந்த ஜனங்களுக்கு பணம் காச கொடுத்து நம் தேசத்தார் உதவி புரிவதைப்பற்றி மதராஸ் மெயில் பேபரில் பார்க்கமனதிற்கு ரொம்ப சந்தோஷமாகவிருக்கிறது.

இச்சமஸ்தானத்தில் யாரேனும் இங்ஙனம் பணச்சாயம் செய்யத் தயாராக விருந்தால், அவர்கள் தொகைகளை இந்த யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின் காரியதரிசிக்கு அனுப்பினால், அவைகளை அவர் சந்தோஷத்துடன் மதராஸிலுள்ள கிரேக்க ஸ்தானிகருக்கு அனுப்புவார். ஸ்தானிகரும் அவர் தேசத்தாரும் நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.

யுத்தநிதி கொண்டாட்டம்.

யுத்த நிதிக்காக இச்சமஸ்தான ஜனங்கள் வெகு நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். யுத்தநிதி கொண்டாட்ட கமிட்டியாரின் தீவிர முயற்சியின் பயனாக மேற்கொண்டும் ஒரு நல்ல தொகை அனுப்பப்பட்டதாக இன்னும் ஒரு வாரத்தில் பிரசுரப்படுத்தலாமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். மூன்று நாள் வரை அழகிய கொண்டாட்டங்கள் காலேஜில் நடைபெறும். குறைச்சலான அளவிற்குச் செய்யப்படும் செலவுபோக மீதப்படும் தொகை யுத்த நிதிக்கு அனுப்பப்படும். காலேஜைச்சுற்றி வகைவகையான அமைப்புகள் கிளம்புகின்றன; இந்தப் பதிப்பைப் பார்க்குமுன்னமேயே இதைப்படிப்போர் அனைவரும் மேற்படி கமிட்டியார் செய்யும் வேலைகளை நேராடி பார்த்து ஆனந்தமடைந்திருப்பார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்திய முட்டுக்கட்டையைப்பற்றி லார்டு ஸாமுவேல்.

தனித்துநில்லாமல் பரஸ்பர பற்றுதல்தான் பிரிடிஷ் கூட்டுறவு
நாடுகளின் லக்ஷியம்.

கனி வித்யாசங்களை எப்பொழுது பாராட்டக்கூடாது.

சர்வாதிகாரிகளைப் பலப்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டியதின் அவச்யம்.

லார்டு ஸாமுவேல் 'இந்திய முட்டுக்கட்டை' என்ற தலைப்பின் 'கண்டெம்பரரி ரிவியூ' வில் எழுதுகிறார்:—

“இந்திய ஜாதிய இயக்கத்தில் எனக்கு எப்பொழுதும் அனுதாபம் உண்டு. அதனை ஆண்டவரும் ஆங்கிலேய அன்னிய அரசாட்சியிலிருந்து அதை விடுவித்து, உலகிலுள்ள மற்ற தேசங்களுக்குச் சமமாக இந்தியாவை கௌரவம் வாய்ந்த சுயாட்சியுரியும் நாடாக நிலைநிறுத்துவதும் எனக்கு என்றும் நியாயமான உயர்ந்தகொள்கை என்று தோன்றியிருக்கிறது.

“ஆயினும் சுயேச்சைக்கொள்கையில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை—அது இந்திய சுயேச்சைக்கு மட்டிலல்ல—இங்கிலாந்து, டொமினியன்கள் விஷயத்திலும்கூட. இங்கிலாந்து தீவிலிருப்பவர்கள் சாம்ராஜ்யத்திலுள்ள மற்ற கூட்டுறவு நாடுகளிலிருந்து 'சுயேச்சையாக' இருக்கவும், மற்றவர்களின் விருப்பங்கள் எப்படிக்கேற்புபினும் தான்தோணியாக நாம் நமது வழியில் செல்வதையும், பிறர் ஆபத்திலிருக்கும் பொழுது அவர்களுதவிக்குச் சென்றால் நமக்கு கஷ்டங்கள் நேரிடுமென்று நாம் பின்வாங்குவதையும், நான் ஒருநாளும் விரும்பேன். அது உலக சேஷமத்திற்கு உகந்ததன்று, நமது சேஷமத்திற்கும் அன்று. உலகில் ஏற்கனவே 'சுயேச்சை' நாடுகள் இருப்பது ஜாஸ்தி—60-க்குமேல். குறைந்திருந்தால் இப்பூமியில் ஒழுங்கு நிலவும், அதிகரித்தால் ஒழுங்குமீளத்தான் அதிகரிக்கும்.”

இந்திய கவர்ன்மெண்டுக்கும் காங்கிரஸுக்கும் சமீபத்தில் நடந்த பேரங்களைக் கூறிவிட்டு தற்பொழுதிருக்கும் நிலைமையைப்பற்றி முடிவுரையாக லார்டு ஸாமுவேல் கூறுகிறார்:—“நிலைமையை மறுபடியும் காங்கிரஸ் புனராலோசனை செய்யவேண்டாமா? அவ்வாறு ஆலோசிப்பதும் இந்தியத் தற்காப்புக் கோணத்திலிருந்து இருக்கவேண்டாமா? நாகரீக உலகம் பாதியில் இன்று நடுநாயகமாக விளங்குவது யுத்தம்தான் என்ற கொரோமான தத்துமும் மறக்க முடிந்த விஷயமோ? தற்காப்பில்லாத ஒரு இந்தியா தாக்கப்படாமல் நிற்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது மிகை. சுயேச்சை எனில் பிரிந்துநிற்பது, பிரிவு எனில் ஆங்கில தரைப்படை, கப்பற்படை இவைகளின் காபந்திலிருந்து விலகுவது என்றால், ஒரே ஒரு கேள்வியான் மிஞ்சும்—புதிதாகப்படை எடுப்பவர்கள் மூன்று திக்குகளில்—கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு—இவற்றுள் எந்த திக்கிலிருந்து இறங்கப் போகிறான்?

“இதை காங்கிரஸ் தலைவர்களும் உணருகிறார்கள் தான்; சுயேச்சை என்பதால் அவர்கள் வாஸ்தவத்தில் பிரிந்துநிற்க உத்தேசிக்கவில்லை; தேசகௌரவத்தை உத்தேசித்து அந்த பாத்தியம் அதற்கு எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் விரும்புகிறது; நடப்பில் அந்த பாத்தியத்தை அனுஷ்டானத்துக்கு கொண்டுவர விரும்பவில்லை;—இப்படிக்கெல்லாம் என்றால், இவ்வளவு சூழப்பங்களை கிண்டிவானேன், இவ்வளவு தாழ்வு எதற்கு? அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவர பிரியும் பாத்தியம் கோரப்படவில்லை, அது இருக்கிறது என்ற வெறும் பாத்தியம் தாபனேக்காகமட்டில் என்றால், மகமதியர்களை இதனால் விரோதிப்பானேன், அரசர்கள் விரோதத்தை சம்பாதிப்பானேன், பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யம் தகர்வதால் உலகிற்கே ஏற்படக்கூடிய தீங்குகளை பரீட்சை பார்ப்பானேன்? இத்தருவாயில், தீராத ஒரு வியவகாரத்தை கிளப்பி, ஆக்கிரமிக்கும் சர்வாதிகாரிகளின் கையை ஒங்கச்செய்வானேன்? எதைச்சொன்னால் என்ன, அவர்களை வெல்லுவது உலகெங்கும் ஜனநாயகத்தின் வெற்றி அல்லவா?

“அனுஷ்டானத்தில் சுயஆட்சி ஒரு கஷ்டமான வேலை. அதை ஆதரிப்பவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பல தோல்விகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளும் அவர்களுடைய பிழையாலேயே. தக்க சமயங்களில் ஏற்படும் வாதங்கள் நல்லவை. அரசியல் வாதிகள் வரையறைந்தகொள்கைகளை ஆதரிக்கவேண்டும், அவைகளை விடாப்பிடியாகப் போற்றவேண்டும், தாராளமாக வெளியிடவேண்டும், விட்டுக் கொடுக்காமல் அவைகளுக்காகச் சண்டை போடவேண்டும். ஆனால் பொது ஆபத்து ஒன்று வரில் இவைகளைக் கட்டிவைக்க வேண்டும்; தேசஒத்துமை அப்பொழுது எல்லாவற்றிலும் மேல். அநேக நான் சிரமப்பட்டு நாம் இதை இங்கிலாந்தில் பயின்றோம். அதனால் இங்கு ஜனநாயகம் தழைத்து ஒங்குகிறது. இதன் ரகசியம் எங்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும். தேசத்தின் தலையில் ஆபத்து நிற்கும்பொழுது அதை விலக்க எல்லா கட்சிகளும் ஒன்று சேர்வார்கள். இதை நாங்கள் செய்யாமலிருந்தால், மற்ற தேசக்களைப் பேரல் எங்கள் தேசத்தின் சுதந்திரமும் அழிந்திருக்கும்.”

“இந்தியாவில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் 20-வருஷங்களாக ஓயாமல் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இவ்வளவு பெரும் தியாகங்கள் செய்வதும் பெருந் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதும் இந்த நியாயமான சுதந்திரக்கொள்கைக்காகத்தான். ஆயினும் அவர்களுக்கு புலன்படாதது ஒன்றுதான்—இவ்விதக் கடமை ஒன்று உண்டு, தருணமும் இது என்பது. இயக்கத்தின் வேகம் அவர்களை அடித்துச் செல்லுகிறது. ஆயினும் முட்டுக்கட்டை போடும் பிரச்சனைகள் தீர்க்கமுடியாதன அல்ல, தீர்க்க மனமிருந்தால் வழியுண்டு. உலகின் நெருக்கடி அதை வாய்விட்டுக் கூவுகிறது.”

இங்கிலாந்தைப் படையெடுப்பது நடக்காத காரியம்.
ஹிட்லருக்கு நெபோலியன் செய்யும் உபதேசம்.

நெபோலியன் வெற்றியடைந்து வந்த காலத்தில் இங்கிலாந்தைப் படையெடுப்பதாகப் பலதடவை பயமுறுத்தினான். ஆனால் ஆரம்பத்தில் இதை உண்மையென்று ஒருவரும் நினைக்கவில்லை. 1803-ல் ஏமியன்ஸில் உடன்படிக்கை செய்த பிறகு நெபோலியன் பிரிடனுக்கு எதிர்க்கரையில் சசன்யங்களைத் திரட்டினான்.

படையெடுப்புக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் தன் மேற்பார்வையிலேயே முடித்துக்கொண்டு தானே தலைமை வகித்து இங்கிலாந்தை எதிர்க்கத் தயாராயிருந்தான். புலாயனில் முகாம் செய்தான். பாரிஸிலிருந்து மேற்கே செல்லும் ரஸ்தாக்களில் கை மரங்களை நட்டு, இதுவே இங்கிலாந்துக்குப் போகும் பாதையென்று குறிப்பிட்டான்.

நெபோலியன் பிரசாரத்தில் ஸமர்த்தன். இம்மாதிரியெல்லாம் பிரசாரம் செய்து பிரிடிஷ்காரர்களை பயமுறுத்தி, அவர்கள் மனதைத் தளர்த்திவிடலாமென்று பார்த்தான்.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மனதைக் கலைக்க, இங்கிலாந்தைப் படையெடுத்தால், கண்டபடி கொள்ளையடிக்கலாமென்றும், அழகிய ஆங்கிலப் பெண்களை இஷ்டப்படி கவரலாமென்றும் பிரஸ்தாபித்தான்.

ஆபத்து வந்து விட்டதென்று பயந்து ஜனங்களை ஒன்றுசேர்க்க, பிரிடனிலும் பிரசாரங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக 300,000-பேர்கள் தானாகவே முன் வந்து சண்டைசெய்ய பழக்கப்பட்டார்கள்.

இது இப்படியிருக்க, கடலில் பிரிடிஷ் ஆதிபத்தியம் நிலைத்தது. சானல் கடலானது பிரிடன் கைவசமாயிற்று. பிரிடிஷ் கப்பல்கள் பிரெஞ்சுக் கரைகளையும், நகரங்களையும், கப்பல்களையும் தகர்த்தன. அநேக வெற்றிகளைப்பெற்றன. முடிவில் ட்ரபால்கார் சண்டையில் நெல்ஸன் பிரெஞ்சுக் கடற்படையை அடியோடு அழித்துவிட்டார்.

இதிலிருந்து இங்கிலாந்தைப் படையெடுக்கும் பேச்சு நின்றவிட்டது. ஆனால் ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆஸ்ட்ரீலியன் போன்ற வெற்றிகளை நெபோலியன் அடைந்து வந்தான். ஆனால் அவனைச்சுற்றி, கடல் முற்றுகை போடப்பட்டு விட்டது. முடிவில் அவன் தோல்வியுடைந்தான்.

1803-ல் ஷெரிடன் சொல்லியது.

நெபோலியன் பிரிடனைப்பிடிக்கப் பயமுறுத்தியபோது ஆர்-டி-ஷெரிடன் கீழ்கண்ட வார்த்தைகளைப் பிரகரித்தார்:—

அதிகாரத்துக்கும், கொள்ளைக்கும் ராஜ்யத்துக்கும் ஆசைப்பட்டு, வெறி பிடித்து நம்முடைய எதிரிகள் யுத்தத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள். நாமோ தாய் நாட்டுக்காகவும், மதத்துக்காகவும், நம் குடும்பங்களை ரக்ஷிக்கவும் யுத்தத்திலிறங்கியிருக்கிறோம். எதிரிகளுடைய தலைவனோ கொள்ளையடித்து, அகப்பட்டதைக் கைப்பற்றும் நோக்கமுடையவன்: இவனுக்குப் பயந்து, இவனை வெறுத்து இவனுடைய ஜனங்கள் இவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். நமக்குத் தலைவர்கள், நமது அரசரும், கடவுளுமாவார்கள். நாம் நம் அரசரை விசுவாஸிக்கிறோம்; கடவுளைப் பூஜிக்கிறோம். நமக்கு ஞானத்தையும், ஸ்வதந்திரத்தையும் கொடுத்து, தேசத்தை முன்னேற்ற நம்மை நிர்ப்பயமாய்ச் செய்ய எதிரிகள் பிரயத்தனப் படுவதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள் ரக்ஷிப்பது ஆட்டுக்குட்டியைக் கழுரு ரக்ஷித்தது போலாகும்: அதாவது கொன்று, தின்றுவிடுவதுதான். ஆகையால் இவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் பதிலிதுவே:—

எங்கள் அரசர் எங்களுக்கு மனமுவந்தவர். எங்கள் சட்டங்கள் எங்கள் பெரியோர்கள் தேடிவைத்திருக்கும் ஆஸ்தி. எங்கள் மதம் ஸர்வஜன நட்பையும்; அந்தியத்தில், பரமானந்தத்தையும் கொடுக்கும்.

யுத்தத்தின் முடிவைப்பற்றி

பால்கன் நாடுகளின் அபிப்பிராயங்கள்.

உத்தியோகஸ்தர்களுடன் சம்பாஷித்ததில் வெளிப்பட்டவை.

அனுபவம் வாய்ந்த போர்வீரர்களின் அபிப்பிராயங்கள்.

“டெயிலி டெலிகிராபு” க்கு ஆதன்ஸ் நகரில் நிருபராயிருப்பவர் அனுப்பியிருக்கும் செய்திகள்.”

சென்ற ஆறு வாரங்களில் பால்கன் நாட்டு தலைநகர் ஒவ்வொன்றையும் சுற்றிப்பார்த்து விட்டேன். தென் கிழக்கு ஐரோப்பா முழுமையும் நிச்சயமாக வெகு ஸ்வாரஸ்யமாக இருக்கும் ஒரு விஷயத்தை நான் அறிந்தேன். அதாவது பால்கன் நாட்டு மனப்பான்மை.

முடிவாக நாஸி பலம் ஒழிய இரண்டு மூன்று வருஷங்களாயினும், ஹிட்லரின் வீழ்ச்சி ஏற்கனவே நிச்சயமாகவிட்டதென்று தென் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள வெகு துட்பமான புத்திமான்களில் பெரும்பாலார் நினைக்கிறார்கள் என்று கண்டேன்.

இதாலியைப்பற்றியோ, யோக்கியதாம்சமுள்ள எவரும் இன்னும் ஒரு வருஷம் பூரா எதிர்ப்பைத் தாங்க முடியுமென்று நினைப்பதைக் காணவில்லை.

ஹங்கேரி, யுகோஸ்லாவியா, பஸ்கேரியா, ருமேனியா முதலிய தேசங்களின் அரசியல் நிலையும் செல்வ நிர்வாக நிலையும் ஜெர்மனியின் ஆதினத்திலிருப்பதற்கு நேர்முகமாய் வினோதமான அம்மனோ நிலையைக் கவனிக்குங்கால் ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது.

அவர்களைக் காட்டிலும் நாஸி அதிகாரத்துடனும் நாஸி உபாயங்களுடனும் சம்பந்தமுள்ளவர்கள் யாவருமில்லை. பிரிடனும், குடியரசுகளும் யுத்தத்தில் வெற்றியடையப் போகிறார்கள் என்று இந்தத் தேசங்களில், பெரும்பாலார் போர் வீரர்களிலும், போர் வீரர்களல்லாதவர்களிலும் பெரிய மனிதர்கள் ஆழ்ந்த அசையாத எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான்கு பால்கன் தலைநகர்களிலும் நான் செய்த விஸ்தாரமான ஸம்பாஷணைகளில், யாதொரு பொறுப்பு வாய்ந்த ஸர்க்கார் அதிகாரியாவது, ராஜ்யத்தானாவது நாஸிப்படை வெற்றிபெறும் என்ற நம்பிக்கையை வெளியிடவில்லை.

ஆனால் இந்த அபிப்பிராயத்தை பெரிதுபடுத்தக்கூடாது. ஏனெனில் சில மந்திரிகள் ஹங்கேரியிலுள்ள நாஸி நண்பர்களாயினும் சரி, ருமேனியாவிலுள்ள அயரகூகர்களாயினும் (Iron guards) ஸரி, வேறு விதமாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் நான் எத்தனையோ உத்தியோகஸ்தர்களைச் சந்தித்த போதிலும், ஜெர்மனி நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் என்று நினைக்கும் ஒருவரைக்கூட நான் காணவில்லை.

ஆனால் காலக்கிரமத்தில் நாஸி ஜெர்மனியையும் இதாலியையும் பிரிடன் தோற்கடித்து விடுமென்று அதிகார வர்க்கத்தினரும், உத்தியோகப்பற்றற்றவரும் தானாக, ஸகஜமாக, சாதாரணமாகச் சொன்னதை கவனிக்க வெகு விசித்திரமாக இருக்கிறது.

பால்கன் நாட்டு பாமர ஜனங்கள் இவ்வாறு திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதை கவனிக்க தங்கள் மனோபீஷ்டத்தை ஒட்டிய யோசனையோவென்று தோன்றும் நெடுங்காலம் அரசியலிலும், ராணுவத்திலும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் அவ்வாறு யோசனை செய்கிறார்கள் என்றால், சென்ற ஜூன் மாதம் முதல் அவைகள் நாளடைவில் தேர்ந்த நடப்பு விசயங்கள் என்று கொள்ளலாம்.

வெகு உயரிய திறனுடன் பிரிடிஷ்காரர் ஸெப்டம்பர் மாதத்தோடு வெகு பெரிதும் கடினமுமான சோதனையை அடைந்தார்கள். பிரிடிஷ் பொறுமை பையும், வெற்றியில் மன உறுதியையும்பற்றி பால்கன்காரருக்கு இருந்த சந்தேகமும் லண்டன் பேரில் விழுந்த வெடிகளோடு அழிந்துவிட்டன. காரியத்தில் இறங்கினால் கடைசிவரை பார்ப்போம் என்ற பிரிடிஷ் சக்தியானது புடாபெஸ்ட், பெல்கிரேட், லோபியா, புகாரெஸ்டி, இஸ்டான்புல், ஆதன்ஸ் என்ற நகர்களில் மனதை உறுதி செய்திருக்கிறது.

ருமேனியாவைச் சேர்ந்த டிரான்ஸில்வேனியாவை ஹங்கேரியத் துருப்புகள் வியாபித்துக்கொண்ட காலத்தில் ஒரு ருமேனிய தளகர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகள் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. அதாவது “பிரிடன் ஜெர்மனியை தோற்கடிக்கும். இது ஸஹஜம். இதைப்பற்றி கேள்வியே இல்லை” என்றார். இந்த அபிப்பிராயம் பால்கன் ராணுவ மனிதர்களுக்குள் நன்றாகப் பரவியிருக்கிறது. அது ராணுவ பண்டிதர்களின் தீர்ப்பை நிதர்க்கிறது.

இதாலி கிரீஸை படையெடுக்கப் பிரயத்தனப்படுமென் இந்த அபிப்பிராயம் இருந்தது. ஆனால் முஸோலினியின் வெகு நஷ்டமுள்ள பெருத்த தவறுக்குப் பின் அது பலப்பட்டது.

பால்கன் தேசத்துக்கு ராஜ்யபார நிபுணர் ஸர்வ தேசிய கிர்த்தியுள்ளவர் சொன்னார்: “பிரிடிஷ் தீர்மானமும், அமெரிக்க தொழிற்சாலை சரக்குகளும் சேர்ந்து ஜெர்மனியை கட்டாயம் ஜெயிக்கும். ஏனெனில் ஜெர்மனியின் ஆயுதத் திரட்டும், ஆகாரச் சேகரமும் ஏற்கனவே நெருக்கடியில் இருக்கிறது.” என்று.

பீரங்கிகளோடு பாராவிருத்தல்.

விமான எதிர்ப்புப் பீரங்கிநிலயத்தின் வேலை.

சத்துரு விமானங்களை எதிர்த்தும் வழி.

துட்ப யத்திரங்களும் அதன் கையாட்களும்.

ஸ்ரீ டி. ஏ. ராமன் என்பவர் எழுதுகிறார்.

(“ஹிந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” பத்திரிகையின் லண்டன் நிருபர், தற்பொழுது யுத்தநிலையை நோக்கும் நிருபராகவிருக்கிறார்.)

ஏதோ ஒரு தனிமையான குடியிருப்பு போல் தோன்றின பிரதேசத்தில் இரவு சமீபத்து முடிக்கொண்டு இருந்தது. சர்வசாந்தமான காஷி. குடிசைகள்; கூடாரங்களின் வரிசை; புகை போக்கிகள் வழியாகப் புகை; தென்பட்ட ஒரு போர் வீரனும் ஒரு வேலிக் காலில் சாய்ந்துகொண்டு சில சிறுநெடிகளுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். முட்டைகோஸ் திடல்கள் சுற்றுமிருந்தன.

மேகமடர்ந்த ஆகாயத்தின்குறுக்கே கருத்த புஜங்களை நீட்டிக்கொண்டிருந்த பீரங்கிகள் எனக்குக் கொஞ்சம் தென்பட்டன.

ஒரு சாதாரணப் போர்வீரன் என் பிரவேசச்சீட்டைச் சோதித்துவிட்டு, அக்குடிசைகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாதை வழியாக என்னைக்கூட்டிச் சென்றான். ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் ஒருவாரான தோட்டம் இருந்தது.

ஏதோ பரிஹாரம் சொல்லிக் கொள்ளுவதுபோல் அந்தப் போர் வீரன், “ஐயா, இன்னும் நன்றாகிருக்கும்; இப்பொழுது இங்கு தோட்டசாகு படி காலமில்லை” என்று சொன்னான்.

“இன்னும் வெகு முக்கியமான வேலை கையிலிருக்கிறது” என்றேன்.

“ஆம், நாங்கள் ஏதோ கொஞ்சம் நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.”

தாழ்ந்த சிமிண்டுச் சுவர்களால் சூழப்பட்ட ஒரு வளைவை அடைந்தோம். ஒரு பெரிய சினிமா காமிரா போன்ற ஒரு கருவியைச் சுற்றிக்கூடி கொண்டிருந்தார்கள். மற்றொருவன் ஒரு புதாகரமான தூரநிருஷ்டிக் கருவி போன்றதை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்துகொண்டிருந்தான். மத்தியில் பேசும் கருவி வைத்துக்கொண்டு தலைவர் நின்றார். பீரங்கி ஸ்தானங்களுக்கு கேள்விகளும், ஆக்களுக்கும் கூவிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய வார்த்தைகள் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆயினும், அவை பீரங்கிகளின் முடிவான சோதனையைப்பற்றியது என்று ஊகித்துக்கொண்டேன்.

மெழுகு சீலையால் மூடப்பட்ட மாடிப்படையும் அதன் வழியாகச் செல்லும் ஒரு அறையும் இருந்தன. அது ஒரு விசையறை என்று நினைத்தேன். அவ்வறையிலிருந்து சிரிப்புச் சத்தங்கள் வந்துகொண்டிருந்தன.

மற்றொரு பக்கத்தில் மற்றொரு படி வழியாக தலைவர் என்னை ஒரு கப்பலறை போன்ற சிமிண்டு அறைக்குள் கூட்டிப் போனார். அவ்வறையில் இரண்டு

பெட்டியறைகளும் ஒரு ஜாதிக்காய்ப் பெட்டி மேஜையுமிருந்தன.

அவர் எனக்குப்பின் கதவை வெகு ஜாக்கிரதையாகச் சாத்தினார். விளக்கை போட்டார். என் பிரவேசச்சீட்டை உற்றுக் கவனித்தார். என்னைக் கை குலுக்கினார், “எல்லாம் சரியாகவிருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கிருந்து ஆரம்பிப்போம், பீரங்கிகளைப் பார்ப்போமா” என்றார்.

வேலை செய்தல்.

அச்சமயம் ஒரு கிச்சென்ற மணிச் சத்தம் கேட்டது.

“வழக்கத்தைக் காட்டிலும் முன்னரே” என்று சொல்லி தன் கடி காரத்தைப் பார்த்தார். “மேலே போவோம்” என்றார்.

வேலை செய்வதற்குத் தட்புடலாகப் பரபரப்பு இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படி ஒன்றுமில்லை. ஆட்கள் அவரவர் இடங்களுக்கு அமைதியாகச் சென்றார்கள். அப் பெரிய காமிராவைச் சுற்றியிருந்தவர்கள்—உண்மையில் அது வெகு நேர்த்தியாக அறிவிக்கும் கருவி—கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தார்கள். பீரங்கிக் காரர்கள் தங்கள் இடத்திற்கு ஏறிச் செல்கிறார்கள்.

கொஞ்சதூரத்திற்கப்பால் மூன்று ஆட்கள் ஒரு “சப்தநிதானி”யை ஏற்றுகிறார்கள். அக்கருவியுடைய பெரிய எக்காளங்கள்போன்ற அவயவங்களைப் பார்த்தால் விசித்திரமாகவிருக்கிறது.

சற்று நிச்சயம், பிறகு, விசையறையிலிருந்து “தென் மேற்கில் இருந்து குறிவஸ்து” என்று சப்தம் வருகிறது. சப்தநிதானிகளிலிருந்து வேறு சில தூதுகள் வருகின்றன. “உயரம் 20,000 அடி” என்று யாரோ

தூது அனுப்புகிறார்கள். “20,000 வைத் தாகிவிட்டது” என்று அறிவிக்கும் கருவினருகேயுள்ள ஆள் பதிலளித்தான்.

சில கூண்காலம் யந்திரத்தைச்சுற்றி நெருக்கமான கூட்டம். உயரம், வேகம் முதலிய விஷயங்கள் அதற்கு ஊட்டப்படுகிறது. அறிவிக்கும் கருவியருகேயுள்ள ஆள் “சுடி” என்கிறான். ஒரு ஸார்ஜண்டி “சுடி” என்று அலறுகிறான். ஒரு பயங்கரமான மின்னல் மைதானத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகிறது. தூரத்திலுள்ள வீடுகள் ஒளியில் சிவந்துநிற்கின்றன. என்னை எங்கேயோ தூக்கிக்கொண்டு போகிறது போல் தோன்றுகிறது. சுவற்றைப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறேன். காதில் பஞ்சடைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் குண்டுகள் ஆகாயத்தில் பேரூம்போது வெடிகுண்டிகள் இறங்குவரும் சப்தம்போல் சப்தம் செய்துகொண்டு போவது என் காதில் விழுகிறது.

தகூணமே, “சுடி” என்ற ஆக்ஷேபம் இளம்புகிறது.

இச்சமயம் ஒரு மின்னொளியை நேரில் பார்க்கிறேன். இரண்டு ஜ்வாலைப்பந்துகள் என்கண்முன் தெரிகின்றன. பிறகு சில கூணங்கள் ஒரு கும்பிருட்டாக விழுக்கிறது.

நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் “வடக்கில் இருந்து குறிவஸ்து”வென்றும், “தெற்கிலிருந்து” என்றும், “தலைக்குமேல்” என்றும் தூதுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. முன்சொன்ன ஏற்பாட்டுப்படி வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது—புலன்களை ரகஸ்யமாகச் சொல்லுதல், அறிவிக்கும் கருவியை வைத்தல், திரியின் எண்ணிக்கைகளைக் கூவுதல், பிறகு சுட்டுக்கொண்டேயிருத்தல்.

நடுவில் கொஞ்சம் நிறுத்தி, எத்தனை தபா சுடப்பட்டதென்று கூவுகிறார்கள். பிரங்கிகள் மறுபடி சுடுகின்றன. சுடு முறைகளுக்கு நடுவே சம்பாஷணை நடக்கிறது.

“ஒரு சிகரெட் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த ஏற்பாடு முழுமையையும் உபதலைவர் என்னக்கு விவரிக்கிறார்.

கண்களும் காதுகளும்.

மர்மக்கருவி அறிவிக்கும் கருவிதான் என்று தெரிகிறது. அது வெகு அற்புதமான துட்பம் பொருந்திய கருவி. வெகு சமத்தர்களால் வேலை செய்யப் படுகிறது. அது “ஸாஸேஜ்” என்ற ஒரு ஆங்கில ஆகாரப்பண்டம்போல சுருண்டு நீளமாக விருப்பதால், அதை “ஸாஸேஜ் கருவி” என்று சொல்லுகிறார்கள். கொடுக்கப்பட்ட புலன்களை அக்கருவி ஏற்றுக்கொண்டு ஒருநொடிப் பொழுதில் வெருகணக்காக, என்ன வேகத்தில், எந்தத்திக்குலிருந்து என்ன உயரத்தில் என்று எடுத்துக்கொண்டு காற்றுக்கும், குண்டுகளின் கணத்திற்கும் இடம் கொடுத்த கமனகணித விசேஷங்களுக்கும் இடம் கொடுத்த விமான நிலையங்களைப்பற்றிய விவரங்களைக் கொடுக்கிறது.

எத்தனை விநாடிகளில் ஒரு குண்டு லக்ஷியத்தினிடம் சேருமென்றும் கணக்கிடுகிறது. ஏனெனில் கணத்த விமான எதிர்ப்புக் குண்டுகள் தொட்டாலாவது அல்லது குறிக்கப்பட்ட காலத்திலாவது வெடிக்கும். பகலில் தன்னுடைய “கண்கள்” மூலமாயும் இரவில் “தேடி வெளிச்சங்கள்” மூலமாகவும் வேலைசெய்கிறது. இல்லாவிடில், அதற்குவேண்டிய புலன்களை சப்த நிதானிகள் மூலமாகப் பெறுகிறது.

சுடுமுறைகளுக்கு மத்தியில் மற் றொரு இடையில் சப்த உத்தியோகஸ்தர் தன்னுடைய யந்திரத்தண்டை என்னைக் கூட்டிப்போகிறார்.

முன், லாம்பத்து வழியில் பியாலே வேலைக்காரராகயிருந்த தாமஸ் என்பவன் ஒரு முக்கிய வேலைக்காரன். அந்த எக்காளங்களுக்கு மத்தியில் இன்னும் இரண்டுபேர்கள் சற்றுத் தாழ்ந்த படி களில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் காதுக்கருவிகளை தரித்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு முன்னுள்ள கருவிக்குள் ஜவலித்துக்கொண்டிருக்கும் கிரணங்களைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

மூன்று மனிதர்கள் ஒரு சுற்றுமேஜையை ஆக்கொடுப்படி சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேசுவதும் வெகு மெதுவாகவும், ஒவ்வொரு அசைவும் வெகு ரகச்யமாகவுமிருக்கின்றன. ஏனெனில் வெகு தூரத்திலுள்ள யந்திரங்களின் சப்தங்களுடன் இங்குள்ள சப்தங்களும் கலந்துவிடும்.

தாமஸும் அவனுடைய ஆட்களும் அக்கருவி மூலம் அந்தரிக்கூப் பிரதேசங்களில் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது விமானங்களின் சப்தத்தைப் பிடித்தவுடன், அறிவிக்கும் கருவிக்குள் புலன்களை அறிவிக்கிறார்கள்.

முன்னால் போர்வீரர்கள் பூமியில் காதுகளை வைத்துத் தொலையில்வரும் ரதங்களைப்பற்றிச் சொல்லுவார்கள். ஆனால், இந்த சப்தநிதானிகளை அடக்கி வேலை செய்ய வெகு சாமர்த்தியம் தேவையாயிருக்கிறது.

லாம்பத்தைச் சேர்ந்த தாமஸும் அவனுடைய ஆட்களும் வெகு கவனத்துடன் பொறுக்கப்பட்டு பல மாதங்கள் பயிற்சிபெற்றவர்கள். இப்பிரத்தி

யேகப் பயிற்சிவேண்டிய வேலைக்கு எல்லாத்துறைகளிலிருந்தும் சமர்த்தர்கள் வருவது ஆச்சரியகரமாயிருக்கிறது. தாமஸுடைய அடித்தாள் ஒருவன் தையல்காரன், மற்றொருவன் கசாயிக் காரனாகயிருந்தான்.

அதற்குமத்தியில்.

விசையறைக்கு மறுபடி ஊர்ந்துசெல்கிறோம். சுற்றுமிருக்கும் காஷியைப் பார்க்கிறேன். எங்களுடைய பிரங்கிகளும், அருகிலும், தூரத்திலும் உள்ள இதர பிரங்கிகளும் இடி இடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கோபங்கொண்ட பிரங்கிகள் என்ற கொச்சி ராயைப் போல ஒரு சற்று லேசான பிரங்கி குலைக்கிறது. தோன்றிமறையும் பல வர்ணங்கொண்ட நகூத்திரங்கள் போல் வெடித்த குண்டுகள் ஆகாயத்தில் இழைந்துநிற்கின்றன. வடக்கே ஒரு பெரிய ஜவாலை தெரிகிறது. வெகு தூரத்தில் மற்றொரு தீயின் ஒளி மேகங்களில் பிரதிபிம்பிக்கின்றது.

ஒரு மூலையில் சில சுருந்துவெடிகள் இறங்குகின்றன. பிரங்கிகளின் ஸங்கீதத்திற்குமத்தியில் வெடிக்கும் வெடி குண்டுகள் தடார் என்று விழும் சப்தம் கேட்கிறது. பயங்கரமான ஜோதி கொண்ட அக்காஷி ஒரு விசித்திரமான அழகுடன் சோபித்தது.

“ஒரு வெடிவிமானம் அகப்பட்டுக் கொண்டது” என்று படபடப்பில்லாது குசுகுவென்றி பேசிக்கொள்கிறார்கள். எனக்கு ஒருவனுக்குத்தான் அச்செய்தி புனுகாங்கிதத்தைக் கொடுத்தது. ஒருமையுக்கப்பால் அவ்வெடி விமானம் விழுந்திருக்கிறது. எங்கள் பிரங்கி குறிவைத்து அரைநிமிஷத்திற்கெல்லாம் விழுந்திருக்கிறது. ஆனால், அதைப்பற்றிக் குதுகலிக்க நேரமில்லை.

“தென்மேற்கிலிருந்து குறிவஸ்து— உயரம் 20,000 அடி” என்று தூது வந்திருக்கிறது.

விசையறைக்குள் செல்லுகிறோம். அங்கு பள்ளிக்கூட அறையின் தோற்றமிருக்கிறது—அதாவது அங்கு பரிமாறுக்கொள்ளும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒவ்வாத விகடத்துணுக்குகளையும், பக்கப் பேச்சுகளையும் தள்ளினால், ஒரு மூலையில் காதுக்கருவி தரித்துக் கொண்டு சுமுகமாக ஒருவர் வாயில் குழாயுடன் உட்கார்ந்திருக்கிறார்.

அவர் என்னை வரவேற்கிறார். நான் தலைமை உத்தியோகஸ்தருடன் பேசும் போது குறுக்கிட்டு, தான் பம்பாய்க்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்.

யுத்த படம்.

அச்சமயத்தில் எல்லாம் காசித்த குண்டுகளில் சில புலன்களைக் குறித்து தமாஷான தன் நண்பரிடம் கொடுத்தாக்கொண்டே யிருக்கிறார். அந்த நண்பன் தன்முன்னால் லண்டன் நகரின் பெரிய படத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு இளைஞன்.

அப்படத்துக்குமேல் ஒரு கண்ணாடிக் கடிதம். தனக்குக் கிடைக்கும் புலன்களை அக்கடிதத்தில் அம்புகளை வரைந்து குறிக்கிறான்.

வெவ்வேறு திக்குகளிலிருந்து நம்மை நோக்கும் அம்புகளைப் பர்க்கிறோம். அவைகள் அருகே நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று நம் பிரங்கி வீச்சுக்குள் வந்துவிட்டது. உடனே “குறிவஸ்து சமீபிக்கிறது” என்ற தூது செல்கிறது. சில விமானங்கள் வெருசமீபம் வந்து கடைசி கூணத்தில் அப்பால் போய்விடுகின்றன. வேறு சில திடீரென்று புறந்

காட்டி ஒடிவிடுகின்றன. உடனே படத் திலிருந்து அடிக்கப்படுகிறது.

தலைமை உத்தியோகஸ்தரும் ஒரு சதுரங்கக் கட்டத்தில் வளைவுகளையும், சில எண்ணிக்கைகளையும்; புத்தகங்களையும் வைத்துக்கொண்டு வேலையாகயிருக்கிறார். மற்றொரு புத்தகத்தில் சில எண்ணிக்கைகளையும், சீக்கிரமாகக் கணக்குப்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். குண்டித்தடையைக் கணக்கிடுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டே, அதை எவ்வாறு கணக்கிடுகிறதென்று எனக்கு விவரிக்க பிரயத்தனப்படுகிறார்.

நானேப் பத்திரிகைகளில் “லண்டன் நகர் ஒரு குண்டிப்படலத்தைப் போட்டது” என்றும் “வெகு கோரமுள்ள பிரங்கித்தடையால் அணிகள் முறிக்கப்பட்டன” என்றும் தலையங்கங்கள் பிரசுரிக்கப்படும். அவை தைரியமான எளிதான சொற்கள்தான். எவ்வாறு பிரங்கிக்குள் குறிவைத்தனவென்றும், படைகள் எவ்வாறு முறியடிக்கப்பட்டன

வென்றும் ஒருவாறு அச்சொற்கள் அறிவிக்கின்றன. ஆயினும் விமான எதிர்ப்புப் பிரயோகம் என்பது அந்தரிக்ஷத்தில் கண்டபடி சுவைதல்ல. வெகு கணக்குப்படி குறிவைத்தாலும், அது வெகு தற்செயலான வேலை. ஆயினும் தவறு தலைக் குறைக்க எவ்வளவோ பிரயத்தனங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு குறியும் சரியான காலநிர்ணயத்துடன் முன்னுலோசனை யுடன், எவ்வளவோ கணிதவரிசைகளைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு குண்டும் தன் குறியை அடையுமென்ற நிச்சயத்துடன் அனுப்பப்படுகிறது.

இந்த மேலான அடிப்படையான வேலையும், பரமநிச்சயத்தைக் கணக்கிட்டுக் குறி வைப்பதும் தான், “பிரிடிஷ் விமான எதிர்ப்புப் பிரயோகம் நம்பமுடியாதபடி அவ்வளவு தவறாமலிருக்கிறது” என்ற புகழை ஜெர்மானியரே பேசும்படி செய்திருக்கிறது.

கதம்பம்.

1. “கிரீஸுக்கும், இதாலிக்கும் தேசசரித்திரம் நீடித்தது: இவை புராதன தேசங்கள். ஆனால் இதுவரையில் கிரீஸுக்கு இவ்வளவு கீர்த்தி வந்ததாயில்லை; இதாலிக்கு இவ்வளவு அபகீர்த்தி வந்ததாயில்லை.” (ஹாலிபாக்ஸ் பிரபு-லண்டன் நவம்பர் 21ல்).

2. “ஸ்பாம் வரும்போது, வியாபாரத்தில் கூட்டாளிகளைச் சேர்ப்பதில்லை.” (நியூயார்க்-வியாபாரி-நவம்பர் 23ல் சமீபத்தில் நடந்த அச்சுநாடுகளின் சூழ்ச்சியைப்பற்றி).

3. “ஆசியா நாடுகளில் ஜீவிய திட்டத்தையும், செளகரியங்களையும் உயர்த்தப் பார்க்கிறேன். இதைச் செய்யாதவரையில் ஐரோப்பாவில் அமைதி ஏற்படாது.” (மிஸ்டர் எர்னஸ்ட்-பெவின்-கார்டிப், நவம்பர் 24ல்).

4. “ஜெர்மானியருக்குத் தாக்கூண்யமே நாட்டக்கூடாது. காட்டினால் நமக்குத்தான் ஆபத்து.” (ஸர் ஆர்-வான்ஸிடார்ட்-லண்டன்-நவம்பர் 25ல்).

5. “ஆயுதங்களைத் துரிதமாய் உற்பத்தி செய்தால் யுனிடட்-ஸ்டேட்ஸ் தொழிலாளிகள் படையெடுக்காமலே ஜெர்மானியரை வென்றுவிடலாம்.” (ஸர் வால்டர்-ஸ்ட்ரைன்-நியூயார்க்- நவம்பர் 25ல்).

6. “ஒரே ஒரு புத்தகக் கப்பல்தான் இதாலிக்கு நஷ்டம். இதாலிய வீரமக்கள் உண்மைக்கு அஞ்சார்கள். உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவார்கள்.” (முஸோலினி-உண்மை கண்ணாடியில்).

7. “பிரிடனுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் ஸ்வதந்திரமும், நாகரீகமும் வேண்டுமென்றால் தியாகம் செய்யத் தயாராயிருக்கவேண்டும்.” (மிஸ்டர் ஸி. ஆர். அட்லி-லண்டன் நவம்பர் 26ல்).

8. “அந்தஸ்திலும், தானாக ஆரம்பித்துக் காரியங்களை நடத்துவதிலும் ஸாம்ராஜ்ய நாடுகள் இப்பொழுது சமத்துவத்தைப் பெற்றுக் கூட்டாளிகளாய் விட்டன.” (மிஸ்டர் எல். எஸ். அமரி-லண்டன் டிஸம்பர் 1ல்).

9. “ராஜ்ய கஷ்டிகளுடைய தந்திரங்களின் முடிவாய் கலவரங்கள் இந்தியாவில் கிளப்பிவிடப்பட்டபோதிலும், பிரிடன் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறபடி, இதர சாம்ராஜ்ய நாடுகளுக்குச் சமமாக இந்தியாவும் பூராவாக உரிமைகளை அடைய, உறுதியாய் முன்னேறி வருகிறது.” (மிஸ்டர் எல். எஸ். அமரி-லண்டன் டிஸம்பர் 2ல்).

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

ஜெர்மனியைச்சுற்றி பிரிடன் போட்டிருக்கும் முற்றுகையின் பலன்.

ஜெர்மனிக்குப் ப்ரஸில் (Brazil) தேசத்தோடு சமாதானகாலத்தில் வியாபாரம்திகமாயுண்டு. 1938-ல் 9,000,000 பவுன் பெறுமானமுள்ள சரக்குகள் ப்ரஸிலிலிருந்து ஜெர்மனி வாங்கிற்று. இந்த வியாபாரமெல்லாம் வெகுவாய் பிரிடன் போட்டிருக்கும் முற்றுகையால் நின்று விட்டதாக நவம்பர் 21-ம் தேதி ஒலிபரப்பில் ஜெர்மனி ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. இதனால் ப்ரஸிலுக்கேற்பட்டிருக்கும் பரிதாப நிலைமையை ஒரு ப்ரஸில் பத்திரிகை விவரித்திருப்பதையும் ஜெர்மன் ஒலிபரப்பு பிரசுரித்திருக்கிறது. பத்திரிகை சொல்லுவதாவது:—

“எங்கள் தேசத்தில் இந்த வருஷம் ஆரஞ்சுப்பழம் சரியாய்க் காய்க்கவில்லை. விளைந்த சோளமெல்லாம் வாங்குவாரற்று அழுதிடப்போகிறது. சாப்பிக்கொட்டை வியாபாரம் ஆபத்திலிருக்கிறது. விளைந்துகிடக்கும் பருத்தியையும், கோகோவையும் என்ன செய்வதென்றும் புரியவில்லை. எங்கள் சிரமத்தை நீக்க பிரிடன் ஏதாவது செய்தால்தான் பிழைக்கலாம்.”

இதற்காகத்தான் வில்லிங்டன் பிரபு தலைமைவகித்த பொருளாதார கோஷ்டி ஒன்று தென்-அமெரிக்காவுக்குப் போயிருக்கிறது. ஜெர்மனிக்குப் பதிலாக பிரிடன் ப்ரஸில் விளைபொருள்களையெல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளும்.

ஜெர்மனியே ஒப்புக்கொள்ளுகிறது.

மாதம் ஒன்றுக்கு 350,000-டன் நிறையுள்ள வியாபாரக் கப்பல்கள் சேதமாகிக்கொண்டுபோனால் பிரிடனுக்குத் தாங்கமுடியாதென்று நியூ-யார்க் டைம்ஸ் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. இதை ஆமோதித்து ஜெர்மனி ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. இதிலிருந்து பிரிடன் நஷ்டம் 350,000-டன் கப்பல்களென்று ஜெர்மனி ஒப்புக் கொண்டதாகிறது. இதிலிருந்து, அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் 1,308,600-டன், அதாவது, சராசரி, மாதத்துக்கு 654,300-டன் கப்பல்களை உடைத்து விட்டதாக ஜெர்மனி கொடுத்த கணுக்குப் பொய்யென்றாகிவிட்டது. நவம்பர் மாதத்திய முதல் சில வாரங்களில் 275,000-டன் கப்பல்களைச் சேதப்படுத்தியதாகச் சொன்னார்கள். அதில் பாதிதான் சரியான கணக்கென்று இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். உண்மையில், உடைந்தது இதற்கும் குறைந்த கப்பல்கள்தான்.

அச்சின் புதுக்கூட்டாளிகள்.

இப்பொழுது ஜென்ரல் அன்டொனெஸ்கு ஒரு புதுத்தலைவர் (பியூர்) ஆகி அச்சநாடுகளுக்குக் கூட்டாளியாய்மாயிருக்கிறார். அவர் பெருமையாக இப்பொழுது அச்ச நாடுகளில் 250,000,000 ஜனங்கள் கூடிவசிக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார். ஆனால் இவர்களின் 7,000,000-பேர்கள் கொடுங்கோலால் அவஸ்தைப்படும் ஸெக்கியர்கள், 17,000,000-கஷ்டப்படும் போல் மக்கள், 22,000,000 கஷ்டப்படும் கோரியர்கள் 5,500,000 (?) சைனாக்காரர்கள் (பார்மோசாவில்) ஆக ஆபத்தில் 5 பேர்களுக்கு ஒருவர் வீதம்; மொத்தம், அகப்பட்டிக்கொண்டவர்கள், 51,500,000 பேர்கள்.

பிரிடனிலும் சுயாட்சி அரசுபுரியும் பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யத்திலும், அருக்கி, டீரீஸ், இராக், யுனைட் ஸ்டேட்ஸ் முதலிய தேசங்களிலும், சுயேச்சையையும், ஜனநாயகத்தையும் அடைந்திருக்கும் பிரிடிஷாரும், அவர் நேயர்களும் 253,000,000 பேர்கள். இவர்களோடு 450,000,000-சீனர்களையும் சேர்த்தால் பூமியில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்குச்சரியானவர்கள் பிரிடிஷ் கூட்டாளிகளாயிருக்கிறார்கள்.

உத்தியோக முறையிலில்லாது சொந்த ஹோதாவில் பஸ்கேரியா அரசாசிய போரில் என்பவர் ஹிட்லரை வந்து பார்த்துப்பேசியது அச்சநாடுகளோடு பஸ்கேரியா வைத்திருக்கும் நட்பைக்காட்டுகிறதென்று ஜெர்மனி நவம்பர் 20-ல் ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. ஆனால் பஸ்கேரியாவின் பிரதம மந்திரியும்; அயல் நாட்டு மந்திரியும் பெர்லினுக்குப் போய்க்கொண்டிருப்பதாக ரோம் ரேடியோ சொன்ன செய்தியை இதாலியின் அதிகார வர்க்க சமாசார இலாகா மறுக்கிறது. கிரேக்கர்

கள் அடைந்திருக்கும் வெற்றியைக்கேட்டுப் புறப்பட்ட மந்திரிகள் போகாமலிருந்திருக்கலாம். இதிலிருந்து இதாலியச் செய்திகளை எதுவரையில் நம்பலாமென்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஸ்தோத்திரம் பலமாயிருக்கிறது.

நவம்பர் 18-ல் முஸோலினி செய்த பிரசங்கம் ஜெர்மானியர்களுக்கிடிகத்திருத்தியை கொடுத்திருப்பதாக நவம்பர் 19-ல் ஜெர்மன் ஒலிபரப்புச் சொல்லுகிறது. இதற்கு இரண்டு காரணங்களுண்டு:—“வடகடலில் கப்பல் பழக்கங்கள் நடக்கும்போது நான் சென்று பார்க்க ஹிட்லர் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறேன்” என்று முஸோலினி சொன்னதொன்று, “யுத்த தந்திரத்தில் ஹிட்லர் ஒரு அவதார புருஷன், ஜெர்மானியரின் உண்மையான பிரதிநிதி, தேசிய-சமத்துவ-அரசியலின் ஆதிகர்த்தா, புதிதாய் வரப்போகும் அரசியலுக்கடிப்படையானது” என்று முஸோலினி புகழ்ந்து பேசியது மற்றொரு காரணம்.

மூன் ஒருவரை ஒருவர் இகழ்ந்து பேசிய காலமெல்லாம் போய்விட்டது. 1934-ல் ஹிட்லர் சிறு மனிதனாயிருந்தகாலம்: அப்பொழுது முஸோலினி அவருக்கு மேலானவர்போல் அவரை ஆதரித்தார். அதே வருஷத்தில் டால்பரை ஜெர்மானியர் கொலை செய்தபோது ப்ரென்னர் கால்வாய் வழிவந்து ஹிட்லரை எதிர்க்கப்போவதாக முஸோலினி ஹிட்லரைப் பயமுறுத்தினார். 1938-ல், பிரிடனுக்காகவும், பிரான்ஸுக்காகவும் ஹிட்லரோடு மியூனிக்ஸ் மத்தியஸ்தம் பேசினார். 1939-ல் இந்த யுத்தம் ஆரம்பித்தபோது முஸோலினியின் சகாயம் தேவையில்லையென்று ஹிட்லர் நிராகரித்தார். இப்பொழுது ஹிட்லரைத் தலைவராகக்கொண்டு அவர் தயவைத் தேடுங்காலம் வந்திருக்கிறது.

சக்கரவர்த்திப்பெருமானே நேராக விஜயம் செய்து நவம்பர் 21-ல் பார்லிமெண்டில் தன்னுடைய பிரஸங்கத்தைத் தானே செய்தாரென்றால் தாங்கள் ஏற்கனவே லண்டன் நகரமே அழிந்து போய்விட்டது என்று சொன்னது பொய்யாய் விடுமென்று பயந்து ஜெர்மன் ஒலிபரப்பு இந்தப் பிரசங்கம் சான்ஸலர் பிரபுவால் வாசிக்கப்பட்டதென்று பொய்ச்செய்தி விடுத்திருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தினியோடு ஊர்வலம் வந்து, நேராகவே பார்லிமெண்டைத்திறந்து வைத்து, வழக்கம்போல் தன் பிரஸங்கத்தையும் தானே செய்தார். அந்தச்சமயத்தில் ட்யூக்-அப்-கென்டம், ட்யூக்-அப்-கிளாஸ்டரும் பிரபுக்கள் சபையில் பிரசன்னமாயிருந்தார்கள்.

போட்ட திட்டப்படி பொய்கள்.

நவம்பர் 20—

ஜெர்மன் ரேடியோ:—“கொரிடஸாவுக்குத் தென் கிழக்கில் ஜயமென்று இதாலியர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.”

இதாலிய அறிக்கை:—“கிரேக்கர்கள் கொரிடஸாவைப் பலமுறை பலமாய்த் தாக்கினார்கள். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் பலத்த நஷ்டத்தோடு பின்தள்ளப்பட்டார்கள்.”

நவம்பர் 21—

இதாலிய அறிக்கை:—“கொரிட்ஸா எல்லையில் கிரேக்கர்கள் பலமுறை எதிர்த்த தெல்லாம் தடுக்கப்பட்டது.”

நவம்பர் 22—

இந்தத் தேதியில் இதாலிய அறிக்கையொன்றும் வெளிவரவில்லை. கிரேக்கர்கள் இங்கிலாந்தை வெறுப்பதாகமட்டும் இதாலி ஒலிபரப்பிற்று.

பகல் “இன்றுதான் கொரிட்ஸா, டவுன்-ஹூவில் கிரேக்கக்கொடி நாட்டப் பட்டது.”

நவம்பர் 23—

இதாலிய அறிக்கை:—“11-நாட்களாக கொரிட்ஸாவைப் பாதுகாத்து வந்த இரண்டு இதாலியச் சைன்யங்கள் ஊருக்கு மேற்கேயுள்ள ஸ்தலங்களுக்குப் பின் வாங்கின.”

ஜேர்மன் ரேடியோ:—“இதாலியத் துருப்புகள் போட்ட திட்டப்படி புது இடங்களைப் பிடித்தன.”

நவம்பர் 24—

“இந்தத் தினத்தில் போக்ராடெட்ஸ், மாஸ்கோபாலிஸ், கானிஸ்போல் என்ற இடங்களை கிரேக்கர்கள் கைவசப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.”

இதாலிய அறிக்கை:—“இதாலிய சைன்யங்களின் போக்குவரத்தைத் தடுக்க கிரேக்கர்கள் பிரயத்தனப்பட்டார்கள். அந்த முயற்சிகள் தடுக்கப்பட்டன.”

B—ஆசியா பாகிஸ்தானில் ஒலிபரப்பு.

எடுத்துக்காட்டாமலே பொய் வெளிப்படும்.

நவம்பர் 21—

இதாலிய ஒலிபரப்பு அராயிஸ்:—“இதாலிய விமானங்கள் எகிப்து நகரங்களைத் தகர்ப்பதாகக் தெய்ரோவிலிருக்கும் பிரிடிஷ் ரேடியோ சொல்லுகிறது. இது பொய். எகிப்துக்கு ஸ்வதந்திரம் கொண்டுவர இதாலி பிரிடனை எதிர்க்கிறது எகிப்திலுள்ள ஒரு பட்டணத்தையும் இதாலி எதிர்த்தவில்லை,

நவம்பர் 20—

துருக்கி ஒலிபரப்பு அராயிஸ்:—“நவம்பர் 17, 18, இரவில் அலெக்ஸாண்டிரியாவில் நடந்த இதாலிய விமான எதிர்ப்பில் பொது ஜனங்களில் 41-பேர்கள் கொல்லப்பட்டு, 70-பேர்கள் காயமடைந்தார்கள். சில வீடுகளும், ஒரு மருதியும் உடைக்கப்பட்டன. கஷ்ட நிவாரணத்துக்காக பருக் அரசர் 500-பவுன்கள் நன்சொடை கொடுத்திருக்கிறார்.” இது எகிப்துடன் நாட்டி மந்திரி விடுத்த செய்தி.

நவம்பர் 20—

இதாலிய ஒலிபரப்பு அராயிஸ்:—“இதாலிய விமானங்கள் அலெக்ஸாண்டிரியாவை எதிர்த்ததில் ஏதோ சிலர் இறந்ததைப்பற்றி பிரிடன் அனுதாபம் காட்டுவது கபட விசுவாஸந்தான்.”

இந்த உபாயம் வழக்கத்தை ஒட்டியது.

இந்திய தேசியக் கவிக்காரர்கள் ஸிந்து மாகாணத்திலுள்ள யுத்த தளவாட தொழிற்சாலைக்குள் பலாத்காரமாய் துழைய, போலீஸ்காரர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்களென்று நவம்பர்-18 இதாலிய ஒலிபரப்பு அராயிஸ் சொல்லுகிறது. ஸிந்திலாவது, இந்தியாவில் வேறு எங்கேயாவது இது நடக்கவில்லை. இந்தச்செய்தியை இந்துஸ்தானி ஒலிப்பரப்பிலும் சொல்லாததினால் இதெல்லாம் பொய்யென்பது வெளிப்படும்.

இந்தமாதிரியாகப் பொய் சொல்லுவது இதாலியருக்கு சகஜம். இதே மாதிரியாக மிஸ்டர் ஈடன் எகிப்துக்குப் போயிருந்தபோது பிரிடனுக்கு விரோதமாக எகிப்துக்காரர்கள் ஆரவாரம் செய்ததாக இந்துஸ்தானியில் சொல்லி, அராயிஸில் மறைத்து விட்டார்கள். அதற்குமுன் ஒரு தடவை பம்பாயில் இந்தியத் துருப்புகளுக்கும் பிரிடிஷ் துருப்புகளுக்கும் சண்டையேற்பட்டுக் கலகம் நடந்ததாக அராயிஸில் சொல்லி, ஹிந்துஸ்தானி ஒலிபரப்பில் மறைத்து விட்டார்கள்.

**ரெட் கிராஸ் சங்கத்தாரின், சென்னையிலுள்ள—யுத்த
உபசாதனங்கள்—பண்டசாலையின் உழைப்பு.**

யுத்த கிளைமயிலிருக்கும் போர்வீரரின் கதி எவ்வாறென்பதை நேயர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டியதவசியம். அநேகர் பற்பலவித சீதோஷணம் களுள்ள இடங்களில் போர்புரிகின்றனர். இருதயமும் உறை பனிக்கட்டியாகும் என்பதுபோன்ற தாங்கமுடியாத குளிரந்த இடங்களில் வேறு கடற்படையாளர் அணி வகுக்கும்படி நேரிடுகிறது. குண்டு மாரிபோல் பெய்யும் போர்முனைகளில் காயப்பட்டும் உறுப்புகள் இழந்தும் குற்றயிராயும் வருபவர் அநேகர். எதிரிகள் தாக்கும் பட்டணங்களிலிருந்து, தம் உயிருக்கஞ்சி, வீடு வாசல்கள் துறந்து உணவின்றி மற்றும் பட்டணங்களில் புகலிடம் தேடுவோரும் அநேகர். இப்படிப் பட்ட அனைவருக்கும் நம் சகாயம் தேவை. வேலை அதிகமன்றோ? மனம் இரங்கி, யாவரும் உதவிபுரிய எத்தனை ஆயிரம் கைகளும் தேவையே. ஸெயின்ட் ஜான் ஆம்புலன்ஸ் ஆர்களைஸேஷன், ரெட்கிராஸ், —என்னும் சங்கங்கள், யுத்தகாலத்தில் நிலைப்படையாளர் பாதுகாப்பின் சேவையரோடு, இணங்கி, உதவி புரிந்து வருகின்றனர். அவர்களுடன் சேர்ந்து வியாதியஸ்தர்களையும், காயப்பட்டோரையும் பராமரிக்கும் வேலையுடன், போர் வீரருக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களையும் செய்து வருகின்றனர். தவிர, இந்த யுத்தத்தில் ஆகாயவிமான வெடி வீச்சினால், வீடற்றுப்போகும் குடிகளுக்கும் அடைக்கலம் புகுந்தவர்க்கும், பரிகாரம் செய்து வருகிறார்கள். ஆதரவளிக்கும், இவ்வேலையில் மதராஸ் சங்கமும் தீவிரமாய்ச் சேர்ந்துகொண்டது. டில்லி கமிட்டியாரும் ரூ. 6,000 முன்பணமாகக்கொடுத்த உதவினார்கள்.

ஆஸ்பத்திரியில் உபயோகிக்கும் உடுப்புகள், பின்னல் உடுப்புகள், உபகருவிகள் முதலியவைகள் அனுமானிக்கப்பட்ட அளவிற்படியும் திட்டவட்டமாயும், செய்துமுடிக்க பற்பல தொழில் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட வேலைகளைப் படிப்பிக்க, தேர்ச்சிபெற்ற ஓர் அம்மையாரையும் நியமித்திருக்கின்றது. சென்னையில் ஒரு மாதத்திற்குள் 20 நிலையங்களும் இதர ஜில்லாக்களில் அநேகமும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சகல ஜாதியாரும் இந்த வேலைகளை அன்புடன் செய்துவருகிறார்கள். பள்ளிக்கூட பையன்கள் கைகால் முறிவில் உபயோகிக்கும் மரத்துண்டுகளைச் செய்து அனுப்பிவருகிறார்கள். அனுமதிக்கப்பட்ட மாதிரிகளும், குறிப்புகளும், தேவையான பொருள்களும், ஆங்காங்கு உள்ள தொழில் நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லாக்களில் இவ்வித வேலைகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களை சிலர் தாமே வாங்கிக் கொண்டபோதிலும், அநேகமாய், யுத்தநன்கொடை கூட்டுரவு கமிட்டியார் வாங்கி அனுப்புகிறார்கள். ரெட் கிராஸ் கிளைச்சங்கம் இல்லாத இடங்களான, திருவாங்கூர், கொச்சின் முதலிய ஊர்களுக்கும், சென்னை சங்கத்தினர் தாமே வாங்கியனுப்புகிறார்கள்.

தென் இந்திய ரெயில்வே கம்பெனியாரும், மதராஸ் தென்மராட்டா ரெயில்வே கம்பெனியாரும், நமது வேலையின் சார்பாய் அனுப்பப்படும் சகல சிப்பங்களையும் இலவசமாய் எடுத்துச் செல்லுகின்றனர். மற்ற அநேக கம்பெனியாரும், ரெட் கிராஸ் சங்கத்தினரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி சகல உதவியும் புரிந்துவருகின்றனர்.

இதில், சகல உழைப்பாளிகளும் சம்பளமின்றி, சுயேச்சையாய்ச் சேவிகின்றனர். யுத்த உபசாதனங்கள் பண்டசாலையை நடத்தும் அம்மையாருக்கு அதிக வேலையுண்டு. பரிவுடன் அவருடன் உழைப்போர் அநேகருண்டு. வந்து சேரும் சாமான்களைப் பிரித்தெடுக்கவும், கட்டவும், சேர்த்து வைக்கவுமான வேலைகள் அதிகமுண்டு. தன்னகைக்காப்பவருக்கு இந்தியா அனுப்பும் 'இனம்' ஜாபிதாவிற்கு யுத்தம் நடந்து, இந்த ஒரு ஆண்டு முடிவில், ரெட் கிராஸ் சங்கம் கீழ்க்கண்டவாறு நன்கொடைகள் கொடுத்திருக்கிறது.

வைத்தியசாலைகளுக்குச் செய்யப்பட்ட உருப்படிகள் ...	8,893
பின்னின் உருப்படிகள் ...	674
காயம் கட்ட உதவும் உருப்படிகள் ...	62,257
துருப்புகளுக்குச் சகாய உருப்படிகள் பின்னினவை ...	10,190
பிரயோஜனமான இனம் உருப்புகள் ...	3,330
சிகரட், பீடி முதலிய அல்லாத உருப்புகள் ...	55,890
மிட்டாய் தினுசுகள் ...	12 டிஸ்கன்.
ராஜாங்க இந்திய கப்பல் படையார்க்கு பின்னல் ...	237

உருப்படி.

இன்னமும் கொடுத்தனுப்ப 50 பெட்டிகள் தயாராயிருக்கின்றன. அவசரத்திற்கு உதவியாகவும், அநேக உருப்படிகள் இங்கும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நன்கொடைகள், பின்வரும் ஸ்தலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

1. மத்திய கீழ்ப்பிரதேசங்களிலுள்ள துருப்புகளுக்கும், வைத்தியசாலைகளுக்குமாய் பம்பாய் உதவி ரெட் கிராஸ் கமிஷனருக்கு அனுப்பி இருக்கிறது.
2. தி பிரிடிஷ் ரெட் கிராஸ்—லண்டன்.
3. ராஜாங்க இந்திய கப்பல் படைத்தலைவர்—பம்பாய்.
4. லண்டனிலுள்ள இந்தியர் சௌக்கியத்திற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் நிதிக்கும்.
5. ஸெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை, காகிமோட், மூன்றாவது மதராஸ் பேட்டரி, என்னும் துருப்புகளின் தலைவர்களுக்கு.

6. இந்தியப் பருதி—காரியதரிசி—ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி—பம்பாய்.

7. மலைப்படையாளான இந்தியத் துருப்புகள்—மொம்பாசா, ஆபிரிக்கா.

கொஞ்சமும் தாமதிக்காது நடைபெற வேண்டிய இந்த ஊழியத்துடன், காயப்பட்டுள்ள போர்வீரர் இங்குவருகிற வேளையில், அவர்களை ஆதரிக்கும் வேலையும், வளர்ச்சிபெற வேண்டியதிருக்கலாம்.

**புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின்
பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.**

1940—

பிரஸங்கம் XXII.

				மணி.
டிஸம்பர் 9, திங்கட்கிழமை ...	டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30	
10, செவ்வாய்க்கிழமை.	புதுக்கோட்டை டவுன் முஸ்லீம் சங்கம்.	...	5.00	
	பெர்னாண்டோவாதி	...	5.30	
	கீழாநிலை	...	5.30	
	பூவரசகுடி	...	5.30	
11, புதன்கிழமை ...	ராங்கியம்	...	5.30	
12, வியாழக்கிழமை ...	திருவப்பூர்	...	5.00	
	ஆதனக்கோட்டை	...	5.30	
	விராலிமலை	...	5.30	
	அன்னவாசல்	...	5.30	
13, வெள்ளிக்கிழமை...	கரம்பக்குடி	...	5.30	

பிரஸங்கம் XXIII.

14, சனிக்கிழமை ...	டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30	
15, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	வயலோகம்	... காலை	9.45	
	கோட்டைக்காடு	... காலை	9.45	
16, திங்கட்கிழமை ...	பெருங்குளூர்	... மாலை	5.00	
	அரிமளம்	...	5.00	
17, செவ்வாய்க்கிழமை.	திருக்கோகர்ணம்	...	5.30	
	சேரி பள்ளிக்கூடம்	...	5.30	
	குடியியாமலை	...	5.30	
	காரையூர்	...	5.30	
19, வியாழக்கிழமை ...	பனையப்பட்டி	...	5.30	
20, வெள்ளிக்கிழமை...	கோனாபட்டு	...	5.00	

இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு உதவுங்கள்

பாதுகாப்பு சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளை
தவறாமல் வாங்குங்கள்.

ஒரே சமயம் 10 ரூபாய் கொடுத்து பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிகேட்டை வாங்க முடியாதவர்களுக்கு இந்தியா கவர்ன்மென்டார் ரூ. 1, அ. 8, 4 விலை பெருமான பாதுகாப்பு சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளையும், கார்க்களையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். கார்க்களில் இந்தவிதமான ஸ்டாம்புகளை ஒட்டுவதற்கு இடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. 10 ரூபாய் விலை பெருமான ஸ்டாம்புகளை சேர்த்த பிறகு போஸ்டாபிசுக்கு கார்க்கை எடுத்துக்கொண்டு போய் பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிகேட்டுக்காக கொடுத்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

இந்த விதமான ஸ்டாம்புகளும், கார்க்களும், சேமிப்பு நிதியை வைத்திருக்கும் எந்த தபாலாபிசிலும் கிடைக்கும்.

பாதுகாப்பு சேமிப்பு கார்க்குள்ள ஒவ்வொருவரும் தம் பெயரையும், விலாசத்தையும் கையொப்பம் அல்லது பெருவிரல் குறியையும் ஸ்டாம்புகள் ஒட்டுவதற்கு முன்பு கார்க்கின்மேல் எழுதவேண்டும். சர்ட்டிகேட்டையுடையவர் பாதுகாப்புக்காக இந்த எச்சரிக்கை அவசியம்.

பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிகேட்டுகள் ரூ. 10, 50, 100, 500 வரையில் கிடைக்கும். 10 வருடங்களின் கடைசியில் 100க்கு 3½ ரூபாய் விதம் வட்டிக்கு வட்டியாக வருமான வரி இல்லாமல் ஒவ்வொரு பத்து ரூபாய்க்கும் ரூ. 13-9-0 ஆக கிடைக்கும். எந்த வரியிலும் சேமிப்பு தொகை குறையாது. ஒவ்வொருவரும் 5000 ரூபாய் வரையில் போடலாம். அருகாமையிலிருக்கும் தபாலாபிசில் விசாரிக்கவும்.

யுத்த சேமிப்பு இயக்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது.
தபால் பெட்டி 11, சென்னை.

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

DECEMBER 14, 1940

[No. 23

LECTURE XXIII.

EGYPT AND THE WAR.

IN a very suggestive cartoon entitled "Mose in Egitto" (Moses in Egypt), "Punch" that most English of all English institutions, represented the purchase of Suez Canal shares by Disraeli from the Khedive Ismail in 1875, as acquiring "the key to INDIA". BRITAIN, GIBRALTAR, the Mediterranean, EGYPT, SUEZ, INDIA—so run the links, along which lies the main artery, the life-line, of BRITAIN'S far-flung Empire. A discourse on EGYPT, in this series, is therefore none too early.

EGYPT.

EGYPT, the ancient amongst nations, counting its periods not in paltry centuries but in spacious millennia, the home of the ageless Sphinx and the Pyramids, the birthplace of the Jewish Law-giver, the Refuge of the Divine Child of Bethlehem, the kingdom of the Pharaohs and the Mamelukes, of Alexander and of Cleopatra, the land of magic and alchemy, of astrology and hieroglyphics, of chronic coffee and perennial pipe, of desert and river, the ever-fertile field of archaeological research—what variegated memories the name recalls.

THE NILE.

EGYPT is called 'the gift of the Nile' and Egyptians owe everything to Father Nile, even as Indians are indebted to Mother Ganga, or nearer home, to Kaveri Amman. But whereas we can imagine INDIA without the Ganges, EGYPT would be an unmitigated sandy waste without the Nile. In a recent book on EGYPT, a well-known writer waxed eloquent in places romantically eloquent—about what the Nile has meant to EGYPT. It "created Astronomy and Mathematics, Law and Equity, Money and Police, long before any other association on the earth possessed them. To the Egyptians, canals are their epics, dams are their dramas and the pyramids their philosophies". The Nile is the very life-blood of EGYPT. No Nile, no EGYPT.

NORTH-EAST AFRICA.

Napoleon once declared that 'EGYPT is the most important country in the world'. But it did not require Bonaparte's strategic experience to make this discovery. His great counter-part of Macedon, twenty centuries earlier, understood it; and since his time numerous pinch-beck Napoleons have learned the lesson too. But if the French Dictator could have foreseen the phenomenal developments in modern scientific warfare, which have annihilated time and space, he would have widened his observation so as to connote all North-east AFRICA including EGYPT, SUDAN, ETHIOPIA, ERITREA, the British, French and Italian SOMALILANDS. EGYPT, the confluence of East and West, holds the centre of the stage; and he who controls EGYPT sways the destinies of larger stretches of the Mediterranean and NORTH AFRICA. In one sense the future of this War itself depends on the control of EGYPT, and the Axis' moves on the Balkan chess-board and around the Mediterranean are all intimately connected with EGYPT's attitude.

A PEEP INTO HISTORY.

What is EGYPT's attitude? To understand this clearly in its historical setting, a rapid survey of EGYPT's past history will be helpful. From the dawn of human history, EGYPT has been the cradle of a glorious culture. 70 centuries ago, the sons of the Nile led a civilised life; and we hear of the 31 dynasties ruling in the Nile valley before Alexander's time. Alexander's invasion, of which we have a permanent memorial in the town that bears his name, was followed by the Ptolemaic, the Roman, the Arabic, the Turkish and the Mameluke dynasties which continued right down to the eighteenth century.

With the advent of the nineteenth century, we come to the period of Modern EGYPT, when the country came under the rule of successive Khedives, Mehmet Ali, the maker of modern EGYPT, followed by Abbas Pasha and Said Pasha, Ismail and Tewfik, Abbas Hilmi and Hussain Kemal. Into the interesting details connected with these dynasties and rulers, this is neither the place nor the time to enter, though the temptation to do so is strong for those who dabble in the Science of History. Suffice it to say that during most of this period, EGYPT was largely under Turkish sway, tempered by British and French influences. Then in 1918, the country came under the rule of King Faud, the first modern ruler; and on his death in 1936, his son King Farouk took his place.

Perhaps the outstanding event of modern Mediterranean times was the construction of the Suez Canal which was completed in 1869 by Ferdinand De Lesseps with a limited Company, in which the Khedive Ismail first owned almost half the shares. But the Khedive being in financial difficulties, sold them to the British Government in 1875—a sound, political and financial investment which in 1932 brought in a dividend of £3½ millions for a capital outlay of £4 millions. From 1884 to 1907, Sir Evelyn Baring (afterwards Lord Cromer) was the British Agent; and he ruled EGYPT with remarkable ability, under the nominal authority of the Khedive. Assisted by an able band of officers, he worked wonders in EGYPT, saved her from bankruptcy, reduced the taxes, increased the revenue, put an end to the oppression of the peasantry, reformed the judiciary, reorganised the army—in fact completely overhauled the administration; though the country remained formally under the Turkish Sultan.

THE GREAT WAR.

Lord Cromer was succeeded in turn by Sir Eldon Gorst and by Lord Kitchener who pursued a policy of administrative and constitutional reforms. Thus when the first world war came in 1914, the Khedive was still the nominal vassal of TURKEY; but the British were the *de facto* rulers. Soon afterwards, however, TURKEY joined GERMANY against BRITAIN; and so as to remove this anomaly and regularise EGYPT's constitutional position, a British Protectorate was declared in December, 1914. During the war, therefore, EGYPT was practically under British military rule. Then in 1918, leading Egyptians, arguing that the Protectorate was only an emergency

measure for the duration of the war, asked permission to go on a deputation to LONDON "to discuss the future status of EGYPT." This request was turned down; and an immediate result was the formation of the Wafd (meaning Deputation) Party, with its programme of complete independence for EGYPT, led by Saad Zaghlul Pasha, an extremely able and strong, if somewhat impractical, statesman. The Milner commission which was appointed to study this problem, reported in favour of Egyptian aspirations in 1921.

1922.

In 1922, therefore, a new Egyptian constitution was drawn up, by which, EGYPT was proclaimed a sovereign independent State; a 'constitutional' monarchy was established, and two houses of assembly, a Senate, and a Chamber of Deputies, with a ministry responsible to the Lower Chamber, were constituted. There were many, however, who complained that this was only a veiled Protectorate, since the constitution also contained four reservations in favour of BRITAIN, limiting Egyptian Sovereignty, viz., the defence of EGYPT against external aggression, the protection of European interests through "Capitulation Courts" and "Mixed Tribunals", the defence of the Suez Canal and the Sudan problem. These reservations led to much controversy and agitation, which later resulted in the tragic murder of the Sardar, Sir Lee Stack. Ample reparation for the outrage was made, but still the controversy continued.

In July 1926, further attempts were made to settle the points in dispute and restore harmony and more friendly relations were established by the warmth with which King Faud was received on his visit to ENGLAND. As a result of informal discussions between the British Ministers and some Egyptian leaders who happened to be in ENGLAND, a draft Treaty of Alliance was hammered out in 1927. King Faud, by skilful diplomacy was able to get over the difficulties raised by the irreconcilable Wafdist party.

LATER PERIOD.

The later political history of EGYPT is a tangled tale of intrigue and counter-intrigue amongst the leaders of political parties, Zaghlul Pasha, Nahas Pasha, Sarawat Pasha, Mohamed, Mahmud Pasha and many others (the list is a long one) leading to numerous ministerial shufflings and reshufflings which are not strictly relevant to the subject of

this paper; nor is it germane to our purpose here to trace the genesis and growth of the present political parties, Wafdists (Saadist and Nahasite), the Ittihad, the Shaab, the constitutional Liberals and the Independents or the rise of the Blue Shirt movement organised by the Wafdists, the Green Shirt movement started by King Faud to counteract it and the Black Shirt organisation under Italian inspiration, all the three of which have now been banned.

KING FAROUK.

King Faud's death in March, 1936, removed from the scene an extremely able and astute politician with a sound knowledge of the character and psychology of the Egyptian people. His son, King Farouk, a boy of sixteen then in ENGLAND as a student, had to return immediately. During the Regency interval which followed, EGYPT's legal status was improved in two directions—one by the Convention of MONTREUX by which the 'Capitulation Courts' were abolished and another by the admission of EGYPT as a member of the League of Nations, and a new Anglo-Egyptian Treaty was signed in July 1936. Then, in July 1937, Prince Farouk on attaining majority was proclaimed King. He is a charming young man with engaging manners and plenty of commonsense, and has already made himself popular amongst his subjects. His marriage, two years ago, was the occasion of great national rejoicings throughout EGYPT, and he and his Queen and young child are adored by his subjects.

FOREIGN POLICY.

EGYPT's foreign policy in recent times has been strongly pro-British, and since the war began, though she has not actually declared war against the Axis Powers, she has been of immense help to BRITAIN directly and indirectly. In August last, the war minister, Keissey Pasha declared 'The Egyptian army stands four-square with the British to the invader. We shall not attack; but if we are attacked, we shall fight alongside our Ally, BRITAIN, for the protection of our country.' This was made clearer in the speech from the Throne on November 14, at the opening of the Parliament, when King Farouk declared "In this implacable war, EGYPT has adopted an attitude dictated by prudence, imposed by wisdom and dominated by the desire to assure her safety and to fulfil her obligations..... She has executed her treaty of Alliance with BRITAIN with complete sincerity

both in the letter and in the spirit". It was in the course of the reading of this speech in the Chamber, that the Premier, Hassan Sabry Pasha, suddenly collapsed and expired. Three days later, on November 17, the new Prime Minister, Hussein Sirry Pasha, also announced that he would 'carry out the policy outlined in the speech from the Throne'.

RISKS OF ATTACK.

The policy defined in these declarations naturally involves close active military alliance with BRITAIN and her Allies and consequently definite hostility, only temporarily passive, to the Axis. Mr. Eden's long stay at CAIRO recently indicates the great significance which the British Government attaches to EGYPT's sympathy and makes it necessary to consider EGYPT's possible role as an active participant in the war.

Now, looking at the position in the abstract, EGYPT appears in an extremely vulnerable position. She can be attacked from every direction—on three sides by land, by sea, and from the air. But though this is theoretically possible, practical considerations rule out the greater part of the risk. At the present time, with the British Navy in undisputed supremacy in the Mediterranean and the Italian morale seriously lowered by her reverses in GREECE, any attack from the North seems outside practical politics. For the same reasons we may feel more at ease about the risks of attack from the East and the North-east, though ITALY has long been exploring possibilities in that direction, and has actually made some abortive attempts.

LIBYAN DESERT.

On the west lies the Great Libyan Desert, whose arid sands constitute the greatest natural obstacle to any fighting force or vehicle. It is at least a matter for doubt whether even a modern army would be able to negotiate this physical obstacle with any chance of success. The only feasible line of attack on this side would seem to be along the coastal strip, where there is the added convenience of a Railway and a road. But the chances of successfully taking a modern army along this route, are slender in the face of an entrenched opponent, with a Navy harassing the invader's flank.

Judging by reported facts, Marshal Graziani has already learnt this to his cost. On September 15, his forces occupied SOLLUM, and then on the next day captured SIDI BARRANI on the Libyan coast. That day, the Rome Radio prophesied the fall of ALEXANDRIA within three days.

But the Italians, four months later are still* in that windswept, seaside escarpment of SIDI BARRANI (250 miles from ALEXANDRIA) where they are being systematically bombarded by the sea and from the air. ITALY's projected invasion is still hanging fire.

Incidentally, the Italian capture of SOLLUM, an Egyptian town, raised the question of EGYPT's direct entry into the war. But EGYPT did not consider it as of sufficient importance to warrant a declaration of war. "Should the Italian action develop into a planned invasion of EGYPT," it was declared, "we should declare war and our soldiers will fight beside the British."

Meanwhile, British bombers have been penetrating far into Libya and have raided AMSEAT, DERNA, BARDIA, SIDI OMAR and other centres. The initiative is thus fast passing out of Italian hands to those of the Allies. Italy boasted that she could march through EGYPT like a steam-roller. The roller itself is not much in evidence; and the steam seems to be degenerating into 'gas',—to judge by Rome Radio! There is however another possible line of attack through the ANGLO-EGYPTIAN SUDAN; and ITALY, with the initial advantage of her position in ABYSSINIA, captured some positions here with the object of pressing on to KHARTOUM, to say nothing of the occupation of BRITISH SOMALILAND. She does not seem to have been able to make substantial use of her initial successes, however, for recently, British and Indian troops have captured METEMMA and other centres and have been harassing Italian troops in the KASSALA sector and east of GALLABAT. Meanwhile, untamed ABYSSINIA is only waiting for some more first-class Italian reverses to blaze into open rebellion and the Ex-Emperor, Selassie, who still wields considerable influence, is fomenting active revolt. Should the tables thus be turned, Italian East AFRICA is threatened with isolation and ITALY's prospects as an Empire are far from rosy.

AIR.

But there still remains another route, the air; and in theory EGYPT, like all countries, is at the mercy of aerial attack. CAIRO itself can be threatened and should that threat mature, the whole of Suez Canal would suffer, because it is from CAIRO that the towns of Suez, ISMALIA and PORT SAID draw their fresh water supply. To meet this threat however we have now a very large Imperial cosmopolitan army stationed in EGYPT, a magnificent force which includes troops from INDIA, AUSTRALIA, NEW ZEALAND and SOUTH AFRICA, who are eagerly waiting for the

*They are here no longer! Ed.

fray, with a highly efficient and fast increasing air force ready for any emergency. In fact 'waiting' is hardly the word because already, these troops and the R. A. F. and the South African Air Force have, by daring raids and super-reconnaissance established a marked superiority in every theatre of war in AFRICA. ITALY'S present Balkan debacle and the proved inefficiency of her Air force in Greece, are other encouraging factors. Taken all in all, the odds are heavily against the enemies of EGYPT and BRITAIN in the Middle-East.

ITALY'S VAIN HOPES.

Mussolini's dream has long been the embodiment of the whole of NORTH AFRICA in ITALY'S Empire, and Hitler has quite possibly promised him this as his share of the spoils, in return for active assistance in the invasion of England. The invasion has so far failed; the dream remains a dream. It is now doubtful whether the Axis Powers have much chance of reaching the Suez Canal or redeeming Italian East AFRICA from isolation. While the British position in EGYPT, SUDAN and KENYA grows stronger every day, ITALY finds it increasingly difficult even to maintain her *status quo*. During the last four days, the British Army under General Wavell has launched an offensive against the Italian right flank in LIBYA and have almost isolated SIDI EL BARRANI from SOLLUM.

[Since this was written we have the news of the Great British victory at Sidi Barrani, and the capture of most of the Italian advanced army. Ed.]

Prophecy, they say, is a dangerous pastime and the role of the political prophet in this world of rapidly changing values and boundaries, is an extremely risky one. But there is little risk in prophesying that EGYPT is bound to play an increasingly large part in the course of this War against the World Dictators, and that she has the chance of adding one more feather to her cap, one more glorious page to her brilliant history. Never since war began have the prospects in North African campaigns looked so bright for the Allies as now. Every day brings us further news of hope and cheer, confidence in our strength, and assurance of final victory; and if EGYPT continues to be a certain and firm ally, the Holy fiat that went forth 20 centuries ago "Arise and go into the land of EGYPT!", may once more be followed with confidence.

WEEKLY WAR SUMMARY.

—o—

4-12-40 to 11-12-40.

GREECE.

PREMEDI, ARGYROKASTRO, SANTI QUARANTO and DELVINO have fallen in succession, all in the course of a week, and the brave little Greek army continues to press forward towards KHMAYA, BERAT and ELBASAN steadily in spite of heavy snowfall, yet cautiously lest it should outrun its supplies or be surprised by counter-attacks by a reinforced army. The Greeks hail ARGYROKASTRO as their 'second KORITZA' and celebrate the event by giving each other the 'Resurrection kiss' as on Easter Day.

Meanwhile ITALY'S cup of humiliation is filling. By the fall of ARGYROKASTRO she has lost a fourth of the population and a seventh of her territory in ALBANIA. VALONA and DURAZZO are threatened. Her 'Death Battalion' is dead and the bones of many of Mussolini's famous Black Shirts whiten on Albanian soil. Her trusted chiefs have been either dismissed or disgraced for the recent failures on land and sea, or are themselves deserting, disgusted with the Fascist regime. Marshal Badoglio, chief of staff, has 'resigned'; Admiral Cavagnari, chief of the naval staff, and General Maria de Veechi, Governor of the DODECANESE ISLANDS, have been 'relieved at their request'; while two other high naval officials have been 'dismissed'. The dismissal of the naval chiefs gives the lie direct to the earlier boasts of Italian successes on the sea. Marshal Badoglio's removal may be a sop to the Fascist Cerberus, but indications are not wanting that should the hour come he may be called on to head a revolt against the Fascist colossus itself and all that the Mussolini family stands for. Anyhow, Mussolini's prestige was never at a lower ebb. This is the time to redouble blows. As the *Daily Herald* has it 'every new blow struck now at this ageing and discredited criminal will send a chorus of applause and rejoicing right round the world.' The din of other such blows is already heard across the Mediterranean. Wavell's Army has started the long expected offensive in the Western Desert. SIDI EL BARRANI has fallen.

AIR RAIDS.

During the 18 months of the war German losses have mounted up to 6,000 planes and 18,000 trained men while the Italian figure of loss is 327 planes, including 27 lost over GREECE. During the last week the R. A. F.'s attacks over enemy territories were widespread, with 42 raids on ports, shipping and docks, 11 on oil targets, 14 on factories and 24 on railways. During the current week COLOGNE and HAMBURG in GERMANY, and the Royal Arsenal and the Fiat works in TURIN were heavily bombarded. In BRITAIN, SOUTHAMPTON and BRISTOL were the chief targets. Among the places recently damaged by German vandalism are Holywood Palace, Greenwich Observatory, "The Ring" at Blackfriars and "Lords."

WAR AT SEA.

As the *Manchester Guardian* has pointed out "the attempt to withdraw the Italian main fleet from TARANTO to CAGLIARI in SARDINIA which was interrupted, though not completely stopped, by Admiral Somerville's squadron on November 27, was a false move. Its effect is that the whole of the Adriatic sea is laid open to raids by British and Greek light forces, the only opposition they are likely to encounter being a few Italian small craft based on BARI and BRINDISI.

"There is a further serious aspect of the change from the Italian point of view. Hitherto the presence of their main seagoing body in close proximity to lines of communication from Southern ITALY to TRIPOLI, across which supplies go for Marshal Graziani's army, has checked British raids on those convoys. Now that the main Italian Naval force is removed into the western basin of the Mediterranean, convoy lines are left uncovered.

"The Italian fleet's retreat to CAGLIARI is a major victory for BRITAIN. Whatever may have been done, the damage inflicted on Italian ships during the engagement on November 27 is of minor importance compared with the basic fact that Admiral Cunningham's pressure against TARANTO and the damage inflicted by the Fleet Air Arm's attack on ships there have broken the Italian strategic disposition.

"The basis of their defensive and offensive plans, both in ALBANIA and Northern AFRICA, has been removed. It is no longer possible for them to maintain their lines of communication with their overseas armies."

A German ship which has been prowling about the South Atlantic disguised successively as a Greek, Brazilian and Dutch merchantman was chased on December 5 by the auxiliary cruiser *Carnarvon Castle* off MONTEVIDEO. On being heavily fired upon the enemy ran away. The *Carnarvon Castle*, which received slight injuries, has now become seaworthy and has left MONTEVIDEO harbour.

The crew of the German freighter *Idarwald*, one of the three ships which recently tried to escape from TAMICO, attempted to scuttle the ship on the approach of the British Cruiser *Diomede*. It caught fire off CUBA but has since been seized.

AMERICA.

As Sir Frederick Phillips, Third Secretary to the British Treasury, has pointed out "Britain's financial position was never stronger, British purchases in AMERICA are at present being paid for before delivery, but it is AMERICA's capacity to produce that lags behind BRITAIN's capacity to pay. Moreover BRITAIN has not made any proposal, formal or informal, to AMERICA for financial aid." Nevertheless, the financial situation as it may develop hereafter, is being examined by a Committee of officials in WASHINGTON. Mr. Jones, Secretary of Commerce and Federal Loan Administrator, has already declared that BRITAIN is a 'good risk'. It is likely that an agreement will be reached whereby BRITAIN will continue to buy as long as her investments last and the UNITED STATES will make a definite promise of loans when the need arises. An alternative suggestion is a three-cornered loan in which the UNITED STATES would lend to the NETHERLANDS and the NETHERLANDS to BRITAIN, thereby avoiding the violation of the Johnson and Neutrality Acts.

BRITAIN is now spending £ 13,000,000 a day on the war and much of this money is spent in the U. S. A., where orders have already been placed for 2,500,000,000 dollars, while further orders amounting to 1,500,000,000 dollars will be placed if AMERICA can execute orders fast enough. This expansion of business has created new problems in U. S. A. industrial circles. More ships and planes are required, but output capacity is not yet satisfactory. BRITAIN now takes 60 per cent of U. S. A.'s exports and any impediments to this trade are very obviously undesirable for American trade and industry.

A second explosion within 5 days occurred at a mining factory of the Columbian Powder Company at FREDERICKSON. It shook most of of TACOMA City nearby. Unexplained explosions in armament, chemical and petrol factories in the U. S. A. since the beginning of this year now total 28.

FRANCE.

There are nearly two million French soldiers now held as hostages in GERMANY. Obsessed with their plight, Marshal Petain seems to hope to ameliorate their condition by agreeing to transfer his capital to VERSAILLES, though the result would probably be that he would himself become virtually a prisoner there, and lose contact with the progressive elements in the country. On the other hand, "It was a clever stroke of Marshal Petain when at an earlier stage he sent General Weygand to MOROCCO to lie out of reach of immediate pressure. It leaves the back door open through which there is a possibility of ultimate escape." General Weygand believes that the semi-independent French Colonial Empire in AFRICA will also be a powerful bargaining factor in any future arrangement.

News from VICHY suggests that M. Laval has been losing ground lately both in GERMANY and with Marshal Petain. It is significant that his visit to BERLIN has been cancelled.

RUMANIA.

A ten-year agreement between GERMANY and RUMANIA providing for the economic reconstruction of RUMANIA was signed on December 4. It provides for the development of agriculture, railways, roads and oil pipe lines. Oil installation and pipe lines have been nationalised and all Jewish sea-going and river vessels have been taken over by the State.

The murderers of M. Jorga and Dr. V. Madgearu have been executed and the Iron Guards are being disarmed, though 'the Inner Security Service' is so far being retained.

A big fire broke out in the oil-fields of Prahova Valley and all officials and workmen there have been placed under arrest.

SPAIN.

An Anglo-Spanish Agreement was signed on December 2 regulating payments between SPAIN and the sterling areas by making use of Spanish credits in BRITAIN. This furnishes an instance of BRITAIN'S

readiness to ease the hardships of the blockade for neutral countries by rendering all possible aid to them without relaxing her pressure on the enemy.

Franco has promulgated Syndical Law by which 'the whole country would be converted into a Militia of workers.' A Youth Front has also been organised on the Fascist-Nazi model.

TURKEY.

Owing to its geographical position and existing economic relations 50 per cent of TURKEY'S trade now goes to GERMANY while BRITAIN has only 1 per cent of it. To redress the balance an agreement has been reached which will greatly increase the trade between TURKEY and the BRITISH EMPIRE.

FAR EAST.

(1) Japan. In a recent interview granted to foreign journalists Mr. Matsuoko, JAPAN'S Foreign Minister stated that the Three-Power-Pact was a *peace* treaty intended to keep other powers from entering the conflict in EUROPE and CHINA, that it would be foolish for JAPAN and the UNITED STATES to fight each other, that WASHINGTON'S financial help to CHINA would lengthen the war in CHINA, that JAPAN had no interests other than economic in the DUTCH EAST INDIES and that her new treaty with NANKING would not strain her relations with RUSSIA.

The Chinese are reported to have captured CHINNANKWAM and inflicted a severe defeat when the Japanese made an attack in NORTHERN HUEPFA.

(2) Thailand. A 20-minute air-battle between THAILAND and FRENCH INDO-CHINA planes is reported to have taken place over the frontier town of THAKET. The French attempts to effect landings in THAILAND territory have been repulsed.

BRITAIN.

An Independent Labour Party's amendment to the address in reply to the speech from the Throne, suggesting proposals for peace was rejected in the House of Commons by 341 votes to 4. The typical Conservative view was given expression to by Sir Malcolm A. Robertson when he said, 'Hilter was a perjuring scoundrel to whose pledges not the slightest attention could be paid. We shall fight to the end.'

THE CRY OF POLISH WOMEN.

The following is the text of a heart-rending appeal of Polish women in WARSAW to the women of the UNITED STATES; it speaks for itself.

"Germans are trying to exterminate our race. 3,000,000 Poles have perished already and the figure increases daily as famine grows apace. *"We are in a living hell.* Our husbands, brothers and fathers have perished in a mass murder which has wiped out tens of thousands. They die slowly in dungeons or perish of starvation and cold in war prisoners' camps.

"Our sons—the future and pride of the nation—have either perished like their fathers—boys of 12 and 14 were by no means lacking among those who were shot—or are registered and taken away to alleged labour camps in Germany whence there is no return.

"Our daughters—our little girls, dearest joy of our lives—are being apprehended on streets or abducted from their homes under cover of night, imprisoned in company with prostitutes and deported to German brothels.

"Dr Frank, Governor-General of German Poland, informs neutral newspapermen that Poland prospers under German administration freely and that the majority of the Polish people cheerfully co-operate with the German administration, satisfied at having been delivered by the German Government from playing the part of England's flunkey.

"Listening to these cynical lies, we tremble lest the world might believe them.

"A virtual hell circumscribes us. It is smothering us and we are its hopeless victims.

"We endeavour not to abandon ourselves to despair. We believe in divine justice. We have faith in the victory of the Allies and we wait for the day of their triumph. Should this day be slow in arriving Poland may be free but there will be no Poles".

R. A. F. Raids over Enemy Territories and Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
1—12—40. (Sunday.)			

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

Naval docks and the Submarine base at LORIENT.	...	Heavily damaged.
A power station, jetty and dry docks at BREST.	...	Set ablaze.
Barrack buildings, quayside warehouses and ESNERJERG gas works at CHRISTIANSUND (NORWAY).	No loss.	Explosions followed serious fires.

NIGHT:—

Navy ship building yards at WILHELM-SHAVEN.	...	...
Italian AFRICA.		
Enemy aircraft on the ground at SIDI BARRANI.	...	2 planes destroyed and two severely damaged. Many planes slightly damaged.
Enemy troops and motor transport on the METEMMA—GONDAR road.	...	Heavy casualties and heavy damage to motor lorries.
Enemy camp at WADI ARADIBA, METEMMA, GUBBA and DAUGELA.	No loss.	Numerous fires started.

ALBANIA.

A road in South-west ALBANIA	...	...	An important bridge damaged.
Military bridges near TEPELENE	...	No loss.	...

2—12—40. (Monday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

A ship at FEJE Island	...	...	Set on fire.
Another ship off the NORWEGIAN coast.	...	...	Sunk.
Submarine base at LORIENT	...	No loss.	...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
2—12—40. (Monday)—cont.			
	Oil refineries and the main railway line at NAPLES.	...	Fires started; one aircraft on the ground burnt.
	Two aerodromes in SICILY including that at AUGUSTA.	...	Explosions followed fires.
Italian AFRICA.			
	Motor transport and Italian personnel at FORT ADI URGH.	...	Heavily damaged.
	ZULA (ERITREA)	...	...
	Reconnaissance over Enemy territory.	No loss.	Valuable information obtained.
ALBANIA.			
	Enemy columns and supply depots in the rear of the Italian Army.	...	...
	The main jetty and ships at VALONA.	...	Severely damaged; one ship hit; 1 plane.
	Italian planes over ARGYROKASTRO area.	No loss.	4 planes.

3—12—40. (Tuesday).

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

DAY:—

Aerodromes in GERMAN occupied Northern FRANCE. 1 plane. ...

NIGHT:—

MANNHEIM and LUDWIGSHAFEN ... Fires and explosions started.

A blast furnace plant at ESSEN ...

The invasion port of DUNKIRK ...

ALBANIA.

The retreating Italian troops in ALBANIA. ... Heavy casualties.

4—12—40. (Wednesday).

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

The MANNESMANN ROHRENWEKE armament works, the railway yards in the DERNDORF district, quays and dockyards along the RHINE. ... Explosions followed fire.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
4—12—40. (Wednesday)—cont.			
	The coal and gas plants at DUSSELDORF.	...	Set on fire.
	The ports of ANTWERP and CALAIS.	...	...
	Enemy aerodromes, searchlight and anti-aircraft gun positions.	...	Heavily damaged.
ITALY.			
	The Royal Arsenal at TURIN	...	Heavily pounded.
	The FIAT works at TURIN	... 1 plane.	Damaged.
Italian AFRICA.			
	Store dumps on a road east of CHELGA	...	Burnt out.
	Railway Station at ADARTI	...	Badly damaged.
	EL ADEM, SOLLUM and SIDI BAR-RANI.	1 plane.	...
ALBANIA.			
	Air battle over the enemy lines	No loss.	8 planes shot down, 7 planes damaged.
	Enemy troops retreating on the TEPHELENE—KELCYRE sector.	No loss.	Direct hits scored.
	Enemy destroyer at SANTI QUARANTA	...	Put out of action.

5—12—40. (Thursday.)

GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.

An electro-chemical factory at EINDHOVEN. ... Damaged.

The air port at ROTTERDAM ...

The aerodrome at HAMM ...

Submarine base at LORIENT ... 2 planes. Pounded.

Italian AFRICA.

Motor transport concentrations north of KASSALA. ... Heavily damaged.

Reconnaissance over Enemy territory. ...

ALBANIA.

Retreating Italian armies ...

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
6—12—40. (Friday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
Aerodromes from the plain of ORLEANS to HOLLAND.	2 planes.		A train of fire and explosions marked their tour.
Docks at CALAIS, DUNKIRK and BOULOGNE.	...		Severely damaged.
ALBANIA.			
Victualling the GREEK troops in ALBANIA.	...		...
Military buildings, motor park and a munition dump at VALONA.	...		Black smoke and fires started.
7—12—40. (Saturday.)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
Industrial targets in the DUSSELDORF area.	...		Heavily damaged.
The ports of ANTWERP, DUNKIRK, CALAIS and BOULOGNE.	...		...
Several aerodromes in GERMAN occupied HOLLAND, BELGIUM and FRANCE.	...		Damaged.
Naval shipyards and docks at LORIENT and BREST.	4 planes.		Fires seen and explosions heard.
Armament works at MANNHEIM	...		...
Italian AFRICA.			
Aerodrome; Petrol and bomb dumps; and administrative offices at CASTEL BENITO.	...		Fires started; Explosions followed.
Motor transport concentration near ASSAB.	...		...
ALBANIA.			
Italian shipping off the ALBANIAN Coast.	...		...
Retreating Italians on all Fronts	...		Heavy loss.
8—12—40. (Sunday)			
GERMANY and GERMAN occupied EUROPE.			
Blast furnaces, Steelworks manufacturing railway and shipping equipment and other war materials at DUSSELDORF.	...		Very heavy damage; Many fires started.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
8—12—40. (Sunday.)—cont.			
Submarine bases at LORIENT		...	Pounded.
Harbour installations and shipping at BREST and BORDEAUX.	...	...	Damaged.
The ports of FLUSHING, DUNKIRK and GRAVELINES.	...	...	Seriously damaged.
Several enemy aerodromes.			
Italian AFRICA.			
Aerodromes at BENINA, SOLLUM, SIDI EL BARRANI, BARDIA, ASMARA, BURRIA, EL ADEM and AGORDAT.	1 plane.	...	2 planes Heavily damaged.
Italian troops south of SIDI BARRANI.	...	...	Heavy casualties.

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
2—12—40. (Monday.)			
BRITAIN.			
DAY :—			
A south-west town, LIVERPOOL, South-coast area and a town in South WALES.	2 planes.	...	Damage slight. No loss.
NIGHT :—			
A town in the west of ENGLAND	...	...	Fires started and buildings damaged.
GREECE and ALBANIA.			
CORFU and its Suburbs	...	...	Houses damaged; A few civilians killed.
3—12—40. (Tuesday.)			
BRITAIN.			
DAY :—			
East ANGLIA, SUSSEX and LONDON Outskirts.	...	...	Damage slight and casualties small.
NIGHT :—			
LONDON, the MIDLANDS and various scattered points along the coast.	...	...	Fires started; but soon put out.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
4—12—40. (Wednesday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
DOVER	...	1 plane.	...
NIGHT:—			
LONDON area; many areas in the MIDLANDS.	...		Damage slight and casualties small.
5—12—40. (Thursday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
South-east and South-west coasts of ENGLAND.	...		Slight damage and a few casualties.
Small ships in the ENGLISH CHANNEL	...		...
NIGHT:—			
South-east coast area; LONDON	...		Houses destroyed. A few killed and a few injured.
East Anglia and South-east ENGLAND	15 planes.	2 planes; one pilot safe.	
ALBANIA.			
Advancing Greek troops in ALBANIA...	...		No effect at all.
6—12—40. (Friday.)			
BRITAIN.			
LONDON area; a South-western town; a town on the BRISTOL CHANNEL.	...		Slightly damaged; A few people killed or injured; fires which started were soon put out.
Some points in the Southern part of ENGLAND and South WALES.	...		...
7—12—40. (Saturday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
East and South-east coasts	...		No damage.
NIGHT:—			
No raid	...	...	...

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
8—12—40. (Sunday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
No raid	...	...	...
NIGHT:—			
LONDON and the surrounding areas; many areas between LONDON and the East coast;	...		Many fires started, but soon extinguished; casualties heavy; some fatal.
a few places in Southern ENGLAND.	2 planes.		No loss.
ALBANIA.			
Many towns in ALBANIA (under Greek occupation).	...	...	...
9—12—40. (Monday.)			
BRITAIN.			
DAY:—			
NORTH SEA	...	1 plane.	...
NIGHT:—			
No raid at all	...	...	...

SIDE LIGHTS.

Look on this Picture and on This.

When the Nazis ran amok, and Hitler pointed his "eena meena mina mo" finger at several trembling neutrals, BRITAIN, though occupied with some pretty serious problems of her own, gave guarantees to two Balkan countries, RUMANIA and GREECE. When FRANCE was knocked out of the ring, one of these, 'ratting' on BRITAIN, first flirted with, then fawned on and finally was swallowed by GERMANY; the other played straight, kept her head, sturdily met the Axis onslaught and is now fast turning the tables on the aggressor.

Anxious spectators, whether actually in ringside seats or beholding the contest from as far away as AMERICA or JAPAN or EURASIA, are now the better able to assess what a British guarantee is worth, and also to compare chaotic, murder-ridden, and bankrupt Rumania with a new, unified, resurgent and victorious GREECE. They will doubtless make their bets accordingly.

* * * * *

Treason Most Foul.

Pierre Laval's head does not wear a crown, but it must sometimes lie uneasy, while things are going so awry with the Axis. The word 'Quisling' has become a term of opprobrium. Surely 'Laval' smells worse—and if so to us, how much more so to the real Frenchman. There is something positively masochistic in the way this once responsible politician crawls about licking the hand that has thrashed his people. From the Prime Minister downwards I think most Britishers have had their bitter disappointment over the "Old Men of Vichy" slightly tempered by a sort of contemptuous pity, even of comprehension of their terrible position. They see shreds of dignity left, faint signs of returning self-respect and political sanity, in figures like Petain and Weygand. But Laval! And as for the Free Frenchmen! If General De Gaulle and Pierre Laval were left together on a duellist's green, I doubt if the soldier would condescend to draw his sword upon the wretch! That Laval is *allowed* to commit his country to indignity, wholesale pillage, rape of territory, and enslavement to the loathed Boche, can hardly be due to the support of any genuine following, Monarchists, the Hundred Families, clericals, Big Business and so on notwithstanding. It is more probably a sad exemplar of the terrible power of modern machinery. With a few hundred tanks, a few thousand machine guns and a few squadrons of planes, you can, it appears, keep in complete subjection a whole country-full of miserable people,—once they have been disarmed—who would in another age surely have risen in desperate wrath against the intruders.

Ribbentrop, the Impresario.

Just as speculating theatrical managers sniff round for, and pay extravagantly, likely 'hits' with the public, so does the German Foreign Office with prominent politicians, in lands they have their eye on. Laval, with his hatred of democracy, and British democracy in particular, and full of resentment at his long exile from political power, was just such a selection. The Germans have had experience of his type, and know how to use them, and there is little doubt that Laval's particular role is to push his people into open war with their recent friends and allies, the British.

Thus Hitler plans to recover by force those parts of France's African Empire which have joined De Gaulle, an act which would force His Majesty's Government to support the "Free French" and fight an open war against Vichy. Such action against what would be represented as 'autonomous FRANCE' would at once give Vichy an excuse for releasing the French Fleet at TOULON against us, the German Armistice Commission having expressly kept this fleet in commission on an active basis.

A pretty plot!—but it really looks as though the Germans have once more queered their own pitch with that maladroitness that has become one of the jokes of history. For far from conciliating the French into either sympathy or apathy, they have suddenly pouched Lorraine, ("positively no more territorial ambitions in EUROPE", didn't Hitler once say?!) and expelled the whole French population. This has profoundly shocked the people of both the Occupied and Unoccupied Zones, and unless Laval can bring off some popular coup such as the return of the Government to PARIS, the very perceptible wave of opposition against him may swell into an overwhelming flood.

Hungry Hungary.

The student of the last twenty years of European politics has a fascinating subject in Hungary. She has exhibited *in parvo* almost every kind of motive and reaction made familiar by that fantastic phantasmagoria. Who were, and are her friends? Who were and are her enemies? Who were and may still be either?

When she was a partner in the Hapsburg Monarchy, she ruled 52 millions of people; Slovaks, Ruthenians, Rumanians, Serbs and Croats.

After the war, her population was reduced to eight and a half millions, and she had a short taste of communism under Bela Kun.

The musical-comedy aristocrats of HUNGARY, who owned vast estates and more or less owned their tenants as well, couldn't do with

this, and capturing the country with promises of a restored empire, have flirted with any powerful nation who might keep them in power.

They hated the Little Entente, and FRANCE, who backed it—how could they get back their Serb and Croat and Rumanian subjects, with CZECHOSLOVAKIA, RUMANIA and YUGOSLAVIA in an efficient combine? ITALY! Yes, ITALY, would help. Perhaps she did. Some of the gang that murdered King Peter at Marseilles were Italians.

ITALY's patronising of AUSTRIA and HUNGARY was, however, made to look silly by Hitler's coup against AUSTRIA. ITALY? A broken reed! (GERMANY is going to be the big noise. However we'll not actually endorse sanctions against ITALY over ABYSSINIA, but we'll join the anti-Comintern pact, and resign the League of Nations. That will at least keep us privileged classes where we are!)

It is 1938. MUNICH. (Good! A million subjects in CZECHOSLOVAKIA given back to us by the Fuehrer!) A year later, with the Germans in PRAGUE, HUNGARY snatched back some more of the lost empire, RUTHENIA.

1939. HUNGARY now has borders marching rather awkwardly with RUSSIA. But RUSSIA is the nominal protector of odds and ends like YUGOSLAVIA and RUMANIA! Diplomatic relations were actually broken off in the middle of the year. And then, what a shock! The Russo-German Pact! Only one thing to be done—play up to the Big Boss—encourage German patronage, without coming completely under their thumb.

(Excellent. Another acquisition, seventeen thousand miles of Rumanian territory in TRANSYLVANIA. This game pays! Let's join the Triple Pact. ITALY does not count, and our big partner will help us look after that difficult bit of frontier up in POLAND that was).

Facilis descensus averno! From the Allies point of view there are two *solatia* to be derived from this tangled mess. The first is that the Hungarian aristocrats who have been playing for their own hand for twenty years' now find themselves very junior partners with a nation which cares literally nothing for the future of Hungarian aristocrats *per se*. The second is that the definite predominance of German over Italian influence in central EUROPE marks yet another stage in the political eclipse of ITALY. How long will the Italians stand for a hero who has let them in as badly as Mussolini has?

Straws in the wind.

- (i) Mr. William Green, President of the American Federation of Labour, made a strong appeal at NEW ORLEANS recently for all possible aid to BRITAIN.
- (ii) Mr. Stimson, U. S. War Secretary gave British workers this enthusiastic 'chit' on November 19. "Under Mr. Bevin and Mr. Morrison," he said, "they are producing, as men never produced before. By their labour they are turning their Island home into an unconquerable city of freedom."
- (iii) The American Press chortles over the fact that Mussolini, in his last oration, spoke over the loudspeaker, instead of facing his audience!
- (iv) 20 Latin-American countries may now rebroadcast, without charge, the National Broadcasting Company's Latin-American programme, as an offset against Axis propaganda.
- (v) Several Quisling supporters have been disappearing; one was found drowned in a lake outside OSLO.
- (vi) 8000 lbs. of bombs, over a range of 3000 miles, is what the newest American bombers being delivered to BRITAIN are capable of unloading! The great B-17 Flying Fortresses will seem almost super-annuated!

Pudukkottai Plays up.

The morning after the Week-End Fete in the College grounds closed, the Hon. Treasurer of the War Entertainments Committee handed in to the Darbar a cheque for Rs. 3,000 to swell the War Fund. Very prompt and very handsome!

There is no denying the success of a scheme that took a lot of careful organising. Three days' almost non-stop theatrical and musical programme, three days cricket just opposite, and a bunch of ingenious side-shows kept the public amused, happy and generous; they made the best of the excellent omen provided by the fact that after three or four days of rain, the sun came out just as His Highness drove-in-State to the formal opening, (and remained out for rest of the show!)

"Drive" had a lot to do with this show. The Chairman drove his Committee, the Committee drove the wheels of the machine to their maximum r. p. m., His Highness drove in State, and the nett result is a tidy sum for the drive against the Axis!

A FOREIGN NEUTRAL ON "INDIA AND THE WAR."

From the "Ulus", Ankara of the 18—10—1940.

IN the present life and death struggle of Britain with the Axis Powers, the British Dominions have rushed to the assistance of the Mother Country. For they realize that an Axis Victory would mean slavery both for Britain and themselves. India which is as vast as a continent, has fearlessly shown that she is attached to the British cause.

But although Indian Nationalists support the British cause on the one hand, they are, on the other, following a course which will greatly restrict the benefits which Britain could derive from large Indian sources. That is to say that THEY BOTH PRAY FOR A BRITISH VICTORY AND TAKE A LINE OF ACTION SUSCEPTIBLE OF WEAKENING BRITISH WAR EFFORTS. The discord between the Indian Nationalists and Britain goes back to the last war. During the Great War of 1914, Britain promised autonomy to India. But the form of Government which the British agreed to give to that country in the post-war period dissatisfied the Indians. It is not our intention to discuss here the dissension between the Indian Nationalists and the British as to the form of Government which should be given to India. Each side has a point of view which justifies the course it has taken. The Indians want an unrestricted autonomy, even complete independence. Whereas the British declare that the political structure of India is not mature enough as yet for independence. In normal times, a discord of the kind and the difficulties encountered while trying to settle it would be considered natural. But the abnormal part of the whole matter is that the discord should continue at a time when it is a question of a life and death struggle both for Britain and India.

Gandhi, the leader of the Indian Nationalists, has shown by the following words that he has fully grasped the magnitude and the importance of the present struggle.

"IF BRITAIN, WHICH FIGHTS FOR THE LIBERTIES OF ALL NATIONS, SHOULD LOSE HER LIBERTY, THE LIBERTY WHICH INDIA MIGHT ACQUIRE WOULD HAVE NO SIGNIFICANCE WHATEVER."

Nevertheless, according to the latest reports received from India, not only does not Gandhi render any assistance to Britain, but he intends to follow a

course which will hamper British war efforts. It is generally known that Gandhi does not advocate the use of force. Even when he opposed the British before the present war had started, he refrained from resorting to arms and to force and endeavoured to attain his object by means of "passive resistance". Neither has he now the intention of planning an uprising against the British in India. But he informed the Viceroy of India that he would not refrain from resorting to propaganda so as to prevent his fellow-countrymen from assisting Britain. It is reported that at the last meeting between the Viceroy of India and Gandhi, the Indian leader formulated the following points of view:

1. The Indian Nationalists and Gandhi desire a British victory.
2. Nevertheless, Gandhi will not refrain from resorting to propaganda, so as to prevent his countrymen from assisting Britain.

The Viceroy intimated to Gandhi that he found it difficult to reconcile those two conflicting attitudes and that he would be compelled to put an end to propaganda of such nature.

It is now reported that it will not be Gandhi himself but several of his followers who will conduct the propaganda campaign. Gandhi's object is to have some of his followers, who will be detailed for that task, arrested so that he will have sufficient grounds to create an uproar. GANDHI, WHO DECLARES THAT AN AXIS VICTORY WOULD BE DANGEROUS, COULD NOT HAVE TAKEN A COURSE MORE FAVOURABLE TO THE POLICY OF THE AXIS POWERS. The German and Italian radios have immediately taken the matter in hand, and are giving to the world grossly exaggerated descriptions of the difficulties which actually beset Britain in India. Those who know India well also know that the Axis broadcasts are not true. In any case, Gandhi does not act on behalf of the whole of India. Indian Muslims who number 70 millions, have acclaimed the British struggle with understanding. The independent and semi-independent rulers of India have, as always, been most generous in material aid. Even Gandhi does not refrain from showing the sympathy he bears for the British cause. But it is nevertheless apparent that by following the path of exaggerated idealism HE IS VIRTUALLY ACTING AS AN AGENT OF THE AXIS POWERS.

Contrary to what Axis propaganda would have us believe, THE LINE OF ACTION WHICH THE BRITISH GOVERNMENT HAS TAKEN IN ITS DESIRE TO COME TO AN UNDERSTANDING WITH GANDHI AND HIS FOLLOWERS IS SUFFICIENT TO PROVE ONCE AND FOR ALL THAT BRITISH RULE IN INDIA IS NOT DESPOTIC DOMINATION. INSTEAD OF THE DESPOTISM AND TERRORISM TO WHICH THE COUNTRIES UNDER AXIS OCCUPATION ARE SUBJECTED, THE

BRITISH ACT IN INDIA WITH PATIENCE AND CIRCUMSPECTION IN THEIR DESIRE TO TERMINATE THE DISCORD. We wonder what would happen to a National leader, like Gandhi, say in Poland, Czechoslovakia or Albania, if he endeavoured to discuss with the representatives of Nazi Germany and Fascist Italy the form of government to be given to his country?

No one desires that Britain should act on the pattern of the Axis Powers in India. For Britain would thereby disown the cause for which she is fighting. But the line of action which Gandhi is following is susceptible of making the Indian Nationalists lose the sympathy of those who hold dear the ideals of freedom and independence.

HITLER'S "GRAND DESIGN" FOR EUROPE

HOW IT DIFFERS FROM SULLY'S SCHEME

FUEHRER'S ATTITUDE TO ITALY'S REVERSES.

DICTATORS AND THE BALKANS

by

WICKHAM STEED.

(In a recent B. B. C. talk)

["This has been Hitler's week" begins Mr. Wickham Steed in this article. Please compare the tone of our later article "Greek War and the Axis Balkan plans." Ed.]

IN a way, and up to a point, though only up to a point, this has been Hitler's week (last week of November Ed.) The Greeks may have a better claim to call it their week, but Hitler has kept himself well on view in the front of the stage.

Somebody, perhaps Goebbels, may have told him that it was a little undignified on his part, not very impressive, to rush round Europe as he did three weeks ago, in order to meet Laval in Paris, General Franco on the Spanish frontier, Marshal Petain somewhere in France, and Mussolini in Florence.

Surely a triumphant dictator, master of a continent, and author of a Grand Design for a New European Order, had better stay at home and bid others come to him. So this week we have seen a procession of minor notables wait upon Hitler in Berlin and at Berchtesgaden.

The Russian Prime Minister, Molotoff, had already left the German capital with the sound of British bombs in his ears, when Senor Suner, the Spanish Foreign Minister, Ciano, Mussolini's son-in-law and Foreign Secretary, and King Boris of Bulgaria, hastened to sit at the Fuehrer's feet. General Antonescu, Prime Minister of Rumania, which has now become Hitler's vassal, is bringing up the rear.

Hitler himself has varied the proceedings, by turning up suddenly in Vienna to meet the Prime Minister and Foreign Secretary of Hungary, after they had signed on for their country as a member of the Berlin-Rome-Tokio-Axis and a supporter of Hitler's grand design.

"ONLY A BEGINNING"

According to Ribbentrop this is only a beginning and all the other smaller states are to be invited

likewise to sign on. "I am firmly convinced" said Ribbentrop, after Hungary had signed in Vienna, "that the armed forces of the allied states, and the weight of this alliance, will contribute to the restoration of peace in a not too remote future."

We seem to have heard something like this before. Didn't Hitler say in 1936 after he had occupied the de-militarised Rhineland, that this would be peace, and that he had no further demand to make on France? Didn't he say in February 1938 that his annexation of Austria had realised all his ambitions and that he had no more territorial designs?

Were not the British and French statesman who signed the Munich agreement with him in 1938 solemnly assured that he only wanted self-determination for the Sudetan Germans in Czechoslovakia, and would on no account have any Czechs or any other non-Germans within the frontiers of his pure-blooded Germanic Reich?

Didn't he then destroy and annex Czechoslovakia, take Danzig, and split up Poland between himself and Russia? So now, when he, or Ribbentrop for him, talks of a restoration of peace in a not too remote future, on the understanding that he is to have the whole of Europe, even my trustful nature cannot suppress just a twinge of doubt.

Is it not possible that Europe might include the French, Belgian, Dutch, Portuguese, and former German colonies? Or then, with all these territories at his command,

just a little more? I can't claim to be in Hitler's confidence, though I can claim some knowledge of his methods, and of the workings of his mind.

Even were I in his confidence, I sorely fear that I should not feel much confidence in him, and I am not certain that all the people who have signed on, and others who might be induced to sign have much more confidence in him than I should have.

A QUESTION OF CONFIDENCE.

Indeed I fancy that it is precisely this question of confidence, which has made him bid all these people come to him. I think he wanted to restore their faith in his irresistible invincibility, after the shocks they had received from his failure to invade England, from the Presidential election in the United States, from the destructive British bombings of German factories and harbours, from Greek resistance to Italy and from the smashing of Italian warships at Taranto.

I feel certain that the heavy German raid on Coventry and other British industrial centres was intended to impress his visitors by making them believe that Hitler can and will cripple our war effort. In this he has not succeeded and will not succeed, but he hopes to give the impression that he can do so, while his plans for the domination of Eastern Europe are being matured, as a step towards the unification of Europe in accordance with his Grand Design.

If I read his mind rightly, he will launch the Grand Design in the form of a peace offensive. He meant to start this offensive just before the Presidential election in the United States, but he could not quite manage it in time. Hitler has often said that one of his favourite occupations is to read history. This may or may not be true, but if he has ever read history it is not hard to see where he got his idea of a Grand Design.

SULLY'S GRAND DESIGN.

It is at least as old as Henry IV of France, one of the most notable French Kings, who reigned from 1589 to 1610. Henry IV was a great monarch who was lucky enough to be helped by a still greater minister, the Duke of Sully with whom Henry worked out a Grand Design for the co-ordination of Europe and the maintenance of peace.

Together they proposed to set up a Supreme European Council to maintain the principle that right comes before might. All was ready for the launching of this Grand Design when Henry IV was assassinated.

After his Sovereign's death, the Duke of Sully published details of the Grand Design which showed that the 15 states of a new Europe were to be represented proportionately in a Supreme Council or Senate, and that this body, in addition to settling disputes between its members by peaceful means and controlling the combined forces of the 15 states, would keep an eye on the domestic affairs of all its members.

EUROPEAN POLICE FORCE.

The 15 countries, which included Britain as well as France and Germany, together with Spain, Denmark, Sweden, Poland, Moravia and Hungary, were to contribute armed contingents to a general European police force numbering 100,000 infantry, 25,000 cavalry and 120 guns.

As one of Henry's biographers wrote "He had enlisted all the good writers in Christendom on his side. For indeed he would have chosen rather to persuade than to force people and to instruct them so well in his intentions that they should regard his arms as forces held in reserve to be used only as a last resort."

If Hitler has ever heard of this truly Grand Design, he failed to understand or he rejected two of its most important features. The first is the principle that right goes before might and the second is that force should only be used in the last resort on behalf of right and law. Hitler preferred the Prussian principle that might is right and his own loudly proclaimed doctrine that everything must be done with fanatical brutality in order to obtain German mastery over the world.

HANDED OVER TO HITLER.

The people of Hungary, whom their leaders have now led into bondage, can hardly fail to reflect how sadly their present leaders fall short of their great leaders in the past. In Budapest, the Hungarian capital, there is a public place or square known as the "Place of the Oath."

It was here that the Magyars swore in 1848 no longer to be the bondsmen of the Austro-German Hapsburgs, but to fight for independence and freedom in the spirit of the impassioned lines of their great poet.

By the Magyar god we swear it,
Yea, we swear it o'er and o'er,
Bondsmen; henceforth, never

more.

The oath is now repudiated. For the Prime Minister and Foreign Secretary of Hungary have handed over to a far more tyrannical Austro-German than any Hapsburg, and they have seen as their immediate reward the Hungarian currency depreciated in terms of the German marks.

From the standpoint of the general European outlook, it may seem to matter little that Hungary should have thrown in her lot with the Axis, though it may matter much to some of Hungary's neighbours, like Yugoslavia.

ITALY'S MISHAPS.

I doubt whether Hitler expects his Grand Design or his peace offensive to succeed in the near future. But mishaps in Italy in the war against Greece may compel him to undertake a campaign in the Balkans, if not in the Middle-East, before very long.

He may think it a good tactical move to make a peace offer so as to throw all the blame for its rejection on Great Britain. Mussolini has already made a move in this direction in his speech to the Fascist Party in which he said: "I solemnly affirm, without any fear of being contradicted

to-day or at any other time, that the responsibility for the war falls exclusively on Great Britain. Had Great Britain accepted Hitler's offers, there would have been peace."

In saying this Mussolini was playing up to Hitler and appealing to him not to leave Italy in the lurch. Hitler for his part despises Mussolini, but cannot afford to wash his hands of him. Though he may not have been sorry to see Mussolini get a smack in the eye for his chivalry, he can hardly have wished him to get so black an eye as Mussolini has now got from the gallant Greeks at Koritza.

THE DICTATORS AND VICHY.

Mussolini has annoyed Hitler by insisting on Italian territorial claims against France at the very moment when Hitler was trying to bring Marshal Petain and the Vichy Government in line with the German "New Order" in Europe.

So if Hitler has to try to rescue Mussolini from the Greeks, whom Great Britain is supporting, Italy will have to open her mouth, shut her eyes and gratefully accept what territorial claims Hitler may graciously be pleased to send her. Then it would be easier for Hitler to make the men of Vichy toe the line.

Meanwhile, by way of a hint to the men of Vichy that they should not presume upon Hitler's good-will, he has expelled many thousands of Frenchmen and their families from Lorraine. He thinks doubtless that a crack of his whip or an unkind crack of its lash would help the

men of Vichy to remember who is master.

All in all, Hitler has not as yet a very docile team to drive. He will have understood that Mussolini's speech to the Fascist Party was the speech of a frightened man and that its denunciation of the pacifist spirit as something which the Fascist Party must fight would hardly have been needed if the heart of the Italian people were in the war.

HOW CAN MUSSOLINI BE HELPED?

Yet for Hitler the question is now how best to help Mussolini. To send German troops by sea is out of the question and, even if German divisions should be allowed to march unhindered through Bulgaria on their way to attack Greece, would Turkey remain passive?

Has Russia agreed to put pressure on the Turks so as to keep them from moving? We don't yet know, and it is not certain that Hitler knows. If Turkey stands firm, the example of the Greeks may inspire the Yugoslavs to resist him, and the Yugoslavs in their own mountains are formidable fighters.

To some of these questions the near future may supply an answer and the answer may depend in large measure on the belief of the threat-

ened countries in the power of Great Britain to overcome Hitler.

While Britain remains not only unsubdued but able to repay Germany with interest for every air raid on England, faith in Hitler's invincibility will not be robust. Even while he prepares his peace offensive and pursues his Grand Design, Hitler knows that he is being forced on to the defensive. Before many months are out this fact is likely to become patent to the world.

DAYS OF RECKONING.

Meanwhile in Britain we hold on. we hit back and gather strength for the days of reckoning that are to dawn in 1941. If we have not yet drawn up or put forward our Grand Design, it is because we are fighting, not talking, for the freedom of Europe and a great part of the world.

First things come first. We would rather be late with our word than fail to fulfil promises and undertakings.

But our design is growing in our minds and hearts and, like Henry IV of France and Sully it will be inspired by two principles—that right goes before might and that the proper function of force is to be used in the last resort as the servant of law for the suppression of the scourge of war.

“A PROPHET IS NOT WITHOUT HONOUR ”

As the following cabled extracts from Stephen King-Hall Newsletter No. 226, dated November 7, 1940, will prove.

IN THE LAST war the British Navy benefited from the fact that

(a) The Straits of Dover were closed to submarines and U-boats had to use up time and fuel when going north of British Islands in order to operate in the Atlantic Ocean.

(b) The Italian navy was on our side; so was the French fleet.

(c) It was not until 1917-18 that large ocean-going U-boats began to appear.

(d) We had the use of the harbours of Southern Ireland and the French ports in the Atlantic as advance bases for our escort vessels and anti-submarine craft.

TO-DAY we must recognise that

(a) The Straits of Dover are wide open and U-boats have the use of the French ports.

(b) Italian submarines are against us.

(c) We have not got the Irish ports and a large part of the French navy.

For these and other reasons we must expect our ships to be attacked from far afield by U-boats which resort to submersion when driven to it but which intend to operate against our trade and supplies by gunfire from the surface—perhaps in co-operation with surface raiders and aircraft. The sinking of the *Empress of Britain* was an example of the tactical co-operation between U-boats and German aircraft.

The reply to this menace is still more escort vessels of long endurance; more flying boats for long-range reconnaissance and for operations against U-boats; more contributions from the U. S. fleet if they can spare them; more guns on our merchant ships; more merchantships to replace our losses; more economies at home to keep down to a minimum the volume of goods imported; more bases from which our escort vessels can operate without having to return to Great Britain to fuel and attacks on bases from whence U-boats emerge.

The Italian assault on Greece should lead to developments which would greatly assist us in our operations against Italy. We have always insisted in this correspondence that THE CORRECT STRATEGY AGAINST THE AXIS IS TO CONCENTRATE AGAINST ITALY, the weaker of the two powers, against which

we have to war. Italy is almost an island and is connected to her senior partner only by a few passes over or tunnels through the vast barrier of the Alps. Her industrial resources are concentrated in the north. Her communications run near the coast. When her reserves of oil, metals and certain foodstuffs are exhausted SHE WILL BECOME A HEAVY LIABILITY TO HITLER. IT IS THEREFORE IMPERATIVE TO HIT ITALY HARD AND RELENTLESSLY. The fact that we can now use Greek territory as bases for our ships and aircraft brings us 400 miles nearer Italy than was previously the case.

[NOTE.—That His Majesty's Government has been thinking on much the same lines the recent affair at Taranto, and in the open Mediterranean seems to have proved. Ed.]

As the new long-range British bombers come into service Italians should begin to regret that they allowed Mussolini to tie their destinies to Hitler's ambitions.

Until recently air action against Italy has been of an experimental character. Great distances have been involved and the need of attacking the sources of supply of the Luftwaffe in order to handicap its attack on Great Britain have up till now been factors which have given the Italians the immunity which may soon come to an end. It will be interesting to see whether Italian morale will stand up to prolonged and heavy bombing.

There is little doubt that if Italy were to show signs of weakness the Germans would come down over the Brenner Pass and virtually occupy the country. This event might start up a war in Italy and be the beginning of a European revolution—against the Nazis. There is another good reason why we should hammer the Italians, that is the joy which this news will bring to the hearts of millions of Frenchmen. To have been beaten by the Germans is something the Frenchmen can understand: but to have surrendered French territory to Italians is incomprehensible. Moreover, if we live to see an uprising in Italy against Mussolini, French Leftists will find no difficulty in co-operating with the Italian revolutionaries and incidentally with Spanish republicans should Spain be impudent enough to join our enemies. Co-operation between French, Italian and Spanish anti-Fascist and anti-Nazi elements is much easier than co-operation between these Latin and German anti-Nazis. M. Laval may yet see his dream of a Latin bloc come into life but in a form which would speedily make his tenure of office very precarious.

GREEK WAR AND AXIS BALKAN PLANS

BULGARIA'S REFUSAL TO SIGN PACT

EFFECT OF TURKISH WARNING

"ADVICE" FROM RUSSIA

(The Diplomatic Correspondent of the *Daily Telegraph* writes:)

THE extent to which Mussolini's disastrous plunge in Greece has upset Hitler's plans for the Balkans was emphasised by the news that Bulgaria is not to join the Axis alliance between Germany, Italy and Japan to which Hungary, Rumania and Slovakia have just given their adherence.

Following immediately on the Berlin-inspired reports that Bulgaria intended to come to heel at the call of the Wilhelmstrasse, the rebuff is the worst yet suffered by Nazi diplomacy in Europe.

Even up to the afternoon of the 26th, reports the Helsinki Correspondent of the *Daily Telegraph*, messages from Berlin asserted that Bulgaria was expected to sign a pact with the Axis this week. [Last week November Ed.]

At the same time the Nazi Press darkly threatened that the weight of German military interference in the Mediterranean would soon make itself felt.

The Greeks' capture of Koritza, states the Belgrade Correspondent of the *Daily Telegraph*, created a great impression in pro-Nazi circles in Sofia, and made extremists hesitate in their support of an alliance with the Axis Powers.

In addition to the Greek Army's excellent showing and the evidence of Britain's instant support of the state she had guaranteed, an important factor in Bulgaria's decision has been Turkey's clear warning. This was that she would march into Bulgaria from the east if that country should invade Greece in an attempt to seize bases on the Aegean.

Reinforcing this warning, it is understood that there has been strongly worded "advice" from Russia to Bulgaria against lending herself to an extension of the war into the Balkans. With the peasant population of Bulgaria, Russia's word counts for much.

It is noteworthy that King Boris received in audience on the 26th M. Soboloff, Secretary-General of the Soviet Foreign Office, who arrived in Sofia by air on the 24th on his way to attend the Danube Conference.

M. Soboloff was accompanied by M. Laurentieff, the Soviet Minister to Bulgaria. Both had previously conferred with the Bulgarian Prime Minister, M. Filoff, and the Foreign Minister, M. Popoff.

The Bulgarian Minister in Berlin, M. Draganoff, who has returned to Sofia, is understood to have been called on to report.

A further effect of the Italian defeat was reported by the Berlin Correspondent of the Stockholm newspaper, *Aftonbladet*. He declared that Spain's attitude to the Axis had now become definitely cooler.

The setback was admitted by officials in Berlin on the 26th. They were evidently embarrassed when asked why M. Filoff and M. Popoff were not coming to Berlin as had been announced with the usual Nazi blare of triumphant publicity.

They shrugged their shoulders and coolly asserted that all reports concerning an early visit by the Bulgarian statesmen had been "of foreign origin". They thus ignored the fact that reports of the impending visit had been broadcast by German and Italian radio stations.

Bulgaria's refusal must be extremely inconvenient to Hitler. If he attempts by military action to retrieve Mussolini's blundering failure, he would gravely endanger his intended economic exploitation of the Balkans, an integral part of his scheme for Europe.

Further, he would risk becoming embroiled simultaneously on two fronts in the East and the West, a folly of the last German adventure which he has stigmatised in all his most carefully considered writings.

CONFERENCE BETWEEN RIBBENTROP, CIANO AND VON PAPEN.

WHAT ISTANBUL THINKS.

CHANCES OF GERMAN ACTION AGAINST GREECE.

DANGER OF INVOLVING TURKS AND BULGARS.

News of the three-party conference somewhere in Germany between the Axis Foreign Ministers, Ribbentrop and Ciano, and the Nazi Envoy to Turkey, Von Papen, caught and held Turkish attention, cabled the Istanbul correspondent of the *News Chronicle* a fortnight or so ago.

It was realised that this conference was undoubtedly intended to decide the question of German military intervention in South-West Europe.

In informed circles in Turkey the position of the three participants was seen in this way: first, Ciano is in favour of immediately carrying the Balkan affair through to a finish, no matter what the cost; second, Von Papen is in favour of maintaining peace in the Balkans at all costs; and third, Ribbentrop is a mediator and judge between the two.

Opinion was that Ciano's special mission is to gain German support for II Duce's Greek campaign which is clearly too much for the Italians to handle alone.

But, because of the numerous despatches von Papen has sent to his Government advising them to stay out of Balkan affairs for the moment, Hitler has decided to hear both parties at first hand before making the decision.

Von Papen's opinion appears to be this—that German aid can be given to the Italians only by using Bulgaria, and if Bulgaria moves Turkey will move also.

Von Papen wants to gain Turkey by economic pressure and negotiations rather than war.

This is certainly not because he wants to spare Turkey the horrors of war, for there is no love lost between Von Papen and Ankara.

It is because Hitler's Ambassador is well aware that it is quite probable that the Turks, with British aid, could defeat the Bulgars, even supported as they would be by the Germans.

He also knows that any war on the Straits would vitally affect Russia and that in the end might well be the straw that broke the camel's back.

From indications received in Turkey, Russia is not resting as far removed from Balkan affairs, and more precisely the Greek-Italian war, as Axis propaganda would like to make the world believe.

Having seen her plans for a long European war destroyed with the rapid fall of France, Russia appears to have decided that her Balkan plans shall not be destroyed by the fall of Greece.

This part of the world will not be surprised to hear rumours indicating that Russia is feeling more than a disinterested curiosity in Italo-Greek affairs.

GENERAL PAPAGOS' PROBABLE PLAN

WHAT SALVAGE OPERATIONS WILL AXIS LAUNCH?

The Military Correspondent of the 'Liverpool Daily Post' writes:

THE whole character of the Eastern War is in the melting pot with the initiative in the hands of the Greeks and the British. It looks as though General Papagos means to occupy all Southern Albania as the measure of his full advance and not over-reach himself in the North.

The strong attitude of Turkey and the Soviet-hardened position taken up by Bulgaria encourage the Greeks to a limited thrust which would give them a continuation of their northern frontier line across Albania to the sea. Of course there is a fight to come for that, when the enemy realises that he is trapped and cut off from Italy.

All the world is watching the North for signs of any plan that Keitel and Badoglio may have agreed on in the way of salvage operations. The Germans were ready enough to come south when the Italians reached Salonika, but the fight for possession of Albania and Greece, and even in defence of Italy, is quite another proposition in the face of the Turkish warnings and Russian coolness. A single move may spread the war to other nations.

Meanwhile the Greek victory has steadied Bulgaria, hardened Spain, placed Turkey in a state of war readiness and given Russian policy new life.

The remarkable fact about the Italian operations is the failure of the air force. It has done little to help; one officer prisoner is reported saying that the air force let down the army. The truth of that statement is beyond doubt but it should be added that the R. A. F. spoiled the style of the Italian fliers and crippled their bases.

COSMOPOLITANA

1. "Among barbarians all are slaves except one man."
(Greek Proverb).
2. "We want to be barbarians. Savagery, illiteracy, perfidy, cruelty are necessary to the creation of a master-race. We are enemies of intelligence."
(Adolf Hitler).
3. "Hitler raises horror to the superlative. There is no room in the world for the author of Coventry's sorrow, and decent men at the same time."
(Cleveland Plain Dealer, New York, Nov. 18).
4. "The finest anti-Nazi material is in India, and it is nothing short of a tragedy that she is still unreconciled."
(Sir S. Radhakrishnan, Patna, Nov. 29).
5. "I believe that 1941 will see the air superiority of the Allies established."
(General De Gaulle, London, Dec. 4).
6. "We are against the conquest and exploitation of east Asiatic countries whether by Japan or any other nation."
(Mr. Matsuoko, Japanese Foreign Minister, Tokyo, Dec. 8).
7. "We have to thank the west for many of the things we have imported, but we regret that we have imported some greedy notions too."
(Mr. Matsuoko, Tokyo, Dec. 8).
8. "India cannot possibly be free in the midst of an enslaved world. The path of Indian freedom lies through the struggle which is being waged against Fascism all over the world."
(Mr. M. N. Roy, Amraoti, Dec. 8).
9. "I do not say that victory is round the corner, but I do say unhesitatingly that Germany cannot win."
(Mr. Arthur Greenwood, London, Dec. 10).
10. "The aviation potential of Britain and the U. S. can never be equalled by the Germans."
(Dr. Benes, London, Dec. 10).

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period November 26—December 3, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

NOTHING TO-DAY, THANK-YOU.

The Berlin radio is vociferously trying to cover up Germany's recent diplomatic defeat, as exemplified by the refusal of the few remaining European neutrals to take Hitler's "New Order" seriously. Thus the *Hamburger Fremdenblatt* is quoted (November 26) as saying that "the Three-Power Pact is continually finding more nations willing to co-operate with it." If they find them, why don't they put them in the window? So far, the Nazis have been able to persuade only Hungary, Rumania and Slovakia to sign on the dotted line—and no one expected them to do otherwise.

On the same subject, Berlin says that "another quietening factor" has been Bulgaria's denial of "an alarmist British report" that Bulgaria had sent an ultimatum to Greece and concentrated troops on the Greek and Turkish frontiers.

No such report was ever put out by any British source—but there was a report from Berlin last week that Bulgarian statesmen were on their way there to range their country under the Axis banner. And Bulgaria did deny that one.

AS OTHERS SEE THEM.

Berlin quotes (December 3) an Italian communiqué which says: "Enemy attacks were repulsed on the Greek front. When the Italians launched counter-attacks the Greeks suffered heavy losses".

The Turkish radio, on the other hand, quotes the Moscow paper *Krasnaya Svesda*, in which Colonel Petroff, of the Red Army, examines the Italo-Greek war. He says: "The war did not develop in favour of Italy from the beginning. This is because the Italians believed that they were capable of launching lightning warfare against Greece. Their mistake was tragic, the intervention of the British Air Force having constituted the main item of assistance to Greece.....The Italians had to leave munitions in Greek hands, and by the end of the third week their position was altogether grave in Albania".

GUIDE TO PLYMOUTH.

The German radio has destroyed Plymouth almost as often and as completely as it has destroyed London; and on November 29 it speaks of Plymouth as an important commercial port and industrial centre, going on to refer to the havoc wrought on "the great loading installation of the Great Western Docks and the Cattewater."

The Cattewater is a shallow creek that can accommodate only small coasting vessels, while the Great Western Docks derive their name, not from their size, but from the railway company which owns them. At most, these docks provide berths for a dozen small ships, and are equipped with only two cranes and one grain elevator. Facilities are provided at Plymouth only for the most minor repairs, since the docks were built primarily to accommodate the small tenders which meet Trans-Atlantic liners in the roadstead. The fact that even the smallest of these liners cannot come alongside the quay, but must anchor in the outer harbour—more than a mile from shore—proves that Plymouth can hardly be ranked as an important commercial port.

But the Nazis have not finished with "bumping up" the commercial and industrial importance of Plymouth—no doubt in order to distract attention from their bombers' failure to pierce the defences of the great naval base which lies well inland, some five miles up the Hamoaze (*i. e.*, the estuary of the River Tamar). At Plymouth, says Berlin, "there are also sugar refineries, starch and soap factories, sail cloth factories, a glass furnace and a well-developed wood-pressing industry." It is true that Plymouth once possessed a solitary sugar refinery, but that was long ago turned into a wireless transmitting station—which has in turn been closed down "for the duration". Sail-cloth is manufactured on a small scale to meet the needs of the local fishing fleet, which in recent years has dwindled to about 20 forty-foot vessels; there is one small soap-factory, employing less than 500 workers: while wood is imported in quantities only sufficient to supply Plymouth's local building requirements.

OUT OF THEIR OWN MOUTHS.

The Nazi radio (November 27) accuses the R. A. F. of being fair-weather airmen. "Contrary to the R. A. F., which often for days on end ceases its activities altogether", boasts the announcer "neither storms nor frost, neither fog nor rain, can prevent German bombers from continuing their incessant hammering".

Two minutes earlier the same voice had read out a German Supreme Command communique which said: "Owing to unfavourable weather conditions, the German Air Force restricted its activity on Monday night and yesterday to armed reconnaissance and operations by planes flying singly".

BLIND MAN'S BUFF.

In order to convince foreign Press representatives and military attachés in Berlin of the "utter untrustworthiness and mendacity of official British reports", the Nazis have organised another carefully-conducted tour of their much-bombed capital. According to the Berlin radio of November 26, "no trace of R. A. F. damage was found at any single point". Oh !!

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

LIKE UNTO LIKE.

Once again the Germans repeat the canard (November 29) that the food situation is difficult in Britain and that there is a shortage of milk.

As a matter of fact milk is not even rationed in Britain and its consumption is running at about 14 per cent above pre-war level.

There are thousands of milk bars in the country and milk is obtainable free or at a reduced price by expectant and nursing mothers, school children and children under five.

The Germans also talk about the scarcity of meat which again is not being rationed on a weight basis. Everyone is entitled to 1 shilling 10 pence worth per week—which is practically the average pre-war consumption per head.

As against this it is noteworthy that on November 15 the Nazis legalised dogs' meat which is being publicly sold in Germany since December 1. Nazi officials now go about in the streets inspecting the latest addition to the German citizens' already rather peculiar diet. It seems the Germans have discovered that dogs have food value "quite as high as beef".

FINANCE AND FALSEHOOD.

The Italian jackal, smarting from unexpected Greek wounds, barks excitedly (in Arabic, November 27) over the propaganda scrap provided by Lord Lothian's indication of the depletion of British dollar holdings. That orders to the amount of £ 1,000,000,000 should make a hole in Britain's supply of ready dollars is not difficult to understand.

American material aid is being honestly paid for on the American terms—unusual in such huge transactions—of spot cash. Every business-man, indeed every property-holder in India or elsewhere, knows that the financial position of an individual or a firm is not determined by the amount of foreign exchange he can

produce at short notice. British credit abroad is amply sufficient to pay for many years of warfare on the present scale, and the New York correspondent of the *Manchester Guardian* cables that America "will not permit the slightest danger of the war effort being weakened because of funds growing scarce."

AN OLD STUNT.

The German trick of taking foreign journalists on "conducted tours" of bombed areas has been modified and adapted by the Italians, who claim (December 2) that foreign press correspondents have been shown the ships that took part in the naval battle off Sardinia and that they confirm the Italian version of the result. It is noteworthy that (i) the names of the alleged foreign correspondents are not mentioned (ii) nor of the papers which they are supposed to represent, (iii) the Italians have all along taken good care not to give the names of the warships which took part in the battle (the British communiqué mentioned the names of the principal units that took part including that of the *Ark Royal*), (iv) therefore nothing could have prevented the Italians from showing undamaged units to neutral journalists—if any were taken round.

It might be recalled that the Italians denied all but a fraction of the damage done to their fleet at Taranto. Subsequently the British version was supported not only by photographs taken by British reconnaissance planes, but also by the German paper *Frankfurter Zeitung* whose Rome correspondent Kercher, wrote: "The true happenings of Taranto are sad enough. Some devil-may-care, foolhardy British pilots succeeded in firing torpedoes, at Italian warships and damage was done to the young Italian Fleet. The loss suffered will be felt for a long time".

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940—

LECTURE XXIII.

December 14, Saturday ...	Town Hall	... 6.30 p. m.
15, Sunday ...	Vayalogam	... 9.45 a. m.
	Kottaikkadu	... 9.45 a. m.
16, Monday ...	Perungalur	... 5.00 p. m.
	Arimalam	... 5.00 p. m.
17, Tuesday ...	Tirugokarnam	... 5.30 p. m.
	Chery School	... 5.30 p. m.
	Kudumiamalai	... 5.30 p. m.
	Karaiyur	... 5.30 p. m.
19, Thursday ...	Panayappatti	... 5.30 p. m.
20, Friday ...	Konapet	... 5.00 p. m.

LECTURE XXIV.

December 21, Saturday ...	Town Hall	... 6.30 p. m.
22, Sunday ...	Alangudi	... 5.30 p. m.
	Kiranur	... 5.30 p. m.
	Virachilai	... 5.30 p. m.
	Ramachandrapuram	... 5.30 p. m.
23, Monday ...	Puduppatti (Ponnamaravathi).	... 5.30 p. m.
	Rayavaram	... 5.30 p. m.
	Yembal	... 5.30 p. m.
	Venkatakulam	... 5.30 p. m.

HELP IN THE DEFENCE OF INDIA

By Regularly Buying

DEFENCE SAVINGS STAMPS

Available at Post Offices.

For those who cannot afford to buy a ten-rupee Defence Savings Certificate in a single payment, the Government of India has issued DEFENCE SAVINGS STAMPS in denominations of Re. 1, 8 annas and 4 annas, and has also issued DEFENCE SAVINGS CARDS on which space is provided for affixing these stamps. When Rs. 10 worth of stamps has been collected, the card may be taken to the Post Office and exchanged for a Defence Savings Certificate.

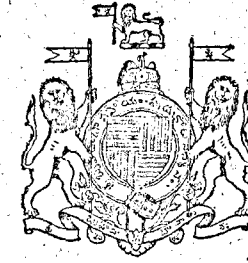
Cards and Stamps may be obtained from any Post Office which does Savings Bank business.

Each holder of a Defence Savings Card should put his name and address on the card in addition to his signature or thumb impression before any stamps are affixed. This precaution should be taken for the protection of the holder.

Defence Savings Certificates are available in amounts of Rs. 10, Rs. 50, Rs. 100, Rs. 500 redeemable at the end of 10 years at Rs. 13-9 for each Rs. 10 invested, yielding approximately 3½ per cent., compound interest free of income-tax. An investment which cannot depreciate. Maximum individual holding Rs. 5,000. Apply to the nearest Post Office.

Issued by the War Savings Movement, Post Box 11, Madras.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai, 1,800—14-12-40.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசுரம்]

1940-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மீ 14

[ந. 23.]

பிரஸங்கம் XXIII.

எகிப்தும் யுத்தமும்.

“பஞ்ச” என்னும் ஆங்கில போதனா சங்கங்களெல்லாவற்றிலும் மிகவும் ஆங்கிலமான பத்திரிகையில் “எகிப்தோவில் மோஸ்” (எகிப்தில் மோஸஸ்) என்னும் தலை அங்கத்தின்கீழ் ஒரு சுட்டிக்காட்டும் வேடிக்கை சித்திரத்தில், 1875-ம் ஆண்டில் எகிப்து ராஜப்பிரதிநிதி (Khedive) ஸ்மெயிலிடமிருந்து “சூயஸ்கால்வாய்” பங்குகளை வாங்குவதின்மூலம் டிஸ்ரலி “இந்தியாவின் திரவு கோலை” அடைந்ததாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரிடன், ஜிப்ரால்டர் மெடிடேனியன், எகிப்து, சூயஸ், இந்தியா இவைகள்மூலம் சங்கிலிபோல் பிரிடனின் விஸ்தாரமான சாம்ராஜ்யத்தின் ஜீவதாதுவும், இரத்த நாடியும் ஒடுகிறது. ஆகையால் எகிப்தைப்பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு பிரஸங்கம் அகாலமாகயிருது.

எகிப்து.

எகிப்து, தேசங்களுள் புறதனமானது, கேவலம் சொல்ப நூற்றாண்டுகளில் உண்டானதல்ல, பல ஆயிர வருஷங்களாக இருக்கிறது; காலவரையிலடங்காத எகிப்திய விக்கிரகம் (Sphinx), செய்குன்றம் (Pyramids) இவைகளின் வாஸக ஸ்தானம், ஜூசுட்ட ஸ்தாபகனின் தாய்நாடு, பெத்லம் தெய்வீகக் குழந்தை அடைக்கலம், புகுந்தஸ்தலம், பாரோஸ், மெயிலாக்ஸ், அலெக்ஸாண்டர், கிளயோ பேட்ரா, இவர்களின் ராஜதானி, மாயஜாலம், இரசவித்தை, ஜோதிஷ சாஸ்திரம், அறிஞர் எழுத்துக்கள் (Hieroglyphics), பழைய கர்பி, சாகவத லாகிரி,

எக்ப்தின் நிலை என்ன? இந்த விஷயத்தைச் சரித்திர பூர்வமாகத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள எக்ப்து நாட்டின் பழைய வரலாறு யிகவும் ஒத்தாசையாக இருக்கும். மனித சரித்திரம் ஆரம்பமானது முதல் எக்ப்து மேன்மையான

இந்த நவீன காலத்தின் ஒரு தனிமையான சம்பவமென்னவென்றால், பர்டுனாண்டி டிஸ்ட்ரிக்ட் என்பவர் எகிப்து ராஜப்பிரதிநிதி இஸ்மெயிலுக்குப் பாதி பங்குள்ள ஒரு கூட்டிக் கம்பெனியாரின் ஒத்தாசையால் சூயஸ் கால்வாயை 1869-ம் ஆண்டில் கட்டி முடித்ததேயாகும். ஆனால் அந்த ராஜப்பிரதிநிதிக்கு பண நெருக்கடி ஏற்பட்டதால் இதை 1875-ம் ஆண்டில் பிரிடிஷ் ராஜாங்கத் தாருக்கு விற்றுவிட்டார்—இது பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்திற்கு ஒரு நல்ல பணப் பிரயோக சந்தர்ப்பம். இதனால் 1932-ம் ஆண்டில் 40 லக்ஷம் பவுன் முதலுக்கு இவர்களுக்கு 35 லக்ஷம் பவுன் பங்கிடு (dividend) கிடைத்திருக்கிறது. 1884-ம் ஆண்டு முதல் 1907-ம் ஆண்டு வரை ஸர் இவிலைன் பேரிங் (பிறகு லார்ட்கிரோமர்) பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தின் ஏஜண்டாக எகிப்தை, மிகவும் சாமர்த்தியமாக, எகிப்து ராஜப்பிரதிநிதியின் அதிகாரத்தின் கீழ் நடப்பதுபோல் பேர்பண்ணி இவர் ஆண்டுவந்தார். இவர் ஒரு சில சாமர்த்தியமுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களின் ஒத்தாசையின் பேரில் எகிப்தில் அநேக அபூர்வ வேலைகள் செய்திருக்கிறார். அவைகளாவன:—எகிப்தை பண நெருக்கடியிலிருந்து காப்பாற்றியதும், வரிகளைக் குறைத்ததும், வருமானங்களை அதிகப்படுத்தியதும், குடிகளின் கஷ்டங்களை நிவர்த்தித்ததும், நியாய ஸ்தலங்களில் சீர் திருத்தம் செய்ததும், சேனைகளைப் புதுப்பித்ததமாகும்—உண்மையில் தேசமானது பேருக்கு துருக்கி சுல்தானின்

ஆளுகையின் கீழிருந்தாலும் இவரே அரசாங்கியை சோதித்தும் புதுப்பித்தும் இருக்கிறார்.

மஹா யுத்தம்.

லார்ட் ரோமருக்குப் பிறகு ஸர் எல்டன் கோர்ஸ்ட்டும் அவருக்குப் பிறகு லார்ட் கிச்சனரும் பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தின் ஏஜண்டுகளாக எகிப்துக்கு நியமிக்கப் பட்டு அவர்களும் துறைத்தன, ராஜ்ய சீர்திருத்த முறைகளைக் கைக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதமாக, 1914-ம் ஆண்டில் முதல் உலக யுத்தம் ஆரம்பமான போதும், எகிப்து ராஜப்பிரதிநிதிகளின் பேருக்கு தருக்கியின் சிற்றரசராக இருந்தார்; ஆனால் நடப்பில் அது பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தாரின் ஆளுகையின் கீழிருந்தது. சொல்ப காலத்திற்குள், தருக்கி பிரிடனுக்கு எதிராக ஜெர்மனி யுடன் சேர்ந்துகொண்டது. ஆகையால் இந்த இல்லாத நூதனத்தை அகற்றவும், எகிப்தின் அரசாங்கி உரிமையை ஒழுங்கு படுத்தவும், 1914-ம் வருஷம் டிஸம்பர் மாதத்தில் பிரிடிஷ் இராக்க ஆட்சி ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகையால் சண்டை நடந்த காலமுமாவதும் எகிப்தானது நடப்பில் பிரிடிஷ் சேனையின் ஆளுகைக்குள் தானிருந்தது. பிறகு 1918-ம் ஆண்டில் சில எகிப்திய பிரமுகர்கள் இந்த ராக்க ஆட்சி சண்டை காலத்திற்காக மட்டும் ஒரு அவசரத்தை முன்னிட்டு ஏற்படுத்தப் பட்டதே ஒழிய வேறல்லவென்று விவாதித்து லண்டனுக்குத் துது சென்று எகிப்தின் எதிர்கால நிலையைப் பற்றி முடிவு செய்து வர அனுமதி கேட்டார்கள். இந்த வேண்டுகோள் அனுமதிக்கப் படவில்லை. இதன் பயனாக ஒரு பிரதி காரியத்துவகூட்டம் ஒன்று, எகிப்துக்கு பூர்ண சுதந்திரம் சம்பாதிக்கும் ஊக்கத்தோடு மிகவும் சாமர்த்தியமும், திடமும், ஆனால் சற்று அனுபோகம் குறைவானவரும், ராஜ தந்திரியுமான ஸாட் ஷாஹுல் பாஷா தலைமையின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த விஷயத்தைச் சர்ச்சை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட மில்னர் கமிஷனர்கள் 1921-ம் ஆண்டில் எகிப்தியர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் சாதகமாகவே ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள்.

1922-ம் ஆண்டு.

ஆகையால் 1922-ம் ஆண்டில் ஒரு புதிய எகிப்திய அரசியல் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, எகிப்து ஒரு சுயாதிபதியோடு கூடிய சுதந்திர நாடாக வெளியிடப்பட்டது; ஒரு சுயாதிபத்திய அரசியல் இரண்டு ராஜ சபைகள், ஒரு மந்திரி சபை, கீழ் சபா மண்டபத்திற்கு உத்தரவாதமுள்ள மந்திரிகளோடு கூடிய ஒரு பிரதிநிதிச்சபை இவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதுகளெல்லாமிருந்த போதிலும் அநேகம்பேர்கள் இது ஒரு மறைவான ராக்க ஆட்சிதானென்று புகார் செய்தார்கள். அதற்குக் காரணம், இந்த அரசியலில் நான்கு ஸ்தானங்கள் பிரிடனுக்காக ஒதுக்கவைக்கப்பட்டதன்மூலம் எகிப்திய அரசியலின் வரையை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்ததேயாகும். உதாரணமாக எகிப்தை வெளிநாடுகளால் ஏற்படும் படையெடுப்பிலிருந்து காக்கும் உரிமையையும், வெள்ளைக்காரர்களுடைய அக்கரையை “ஒப்படைப்பு நீதிஸ்தலம், கலப்பு நீதிபதிகள்” இவர்களின் மூலம்

காப்பாற்றும் உரிமையையும், சூயஸ்வாய்க்கால், சூடான் இவைகளைப் பாதுகாக்கும் பாத்தியதையும் பிரிடிஷ்காரர்கள் தங்கள் வசமாக்கிக்கொண்டார்கள். இந்த ஏற்பாட்டினால் அநேகம் தகராறுகளும், கிளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டு, அதன் முடிவாக சர்தார் ஸர் லி ஸ்டாக் என்பவர் அநீதியாய்க் கொலை செய்யப்பட்டார். இவ் வக்கிரமத்திற்குத் தகுந்த பரிகாரங்களெடுத்துக்கொண்டும், பின்னும் மேற்படி விவாதங்கள் துடர்ந்தே வந்தன.

இந்தத் தகராறுகளைத் தீர்க்கவும், ஒற்ற சம்பந்தம் ஏற்படுத்தவும் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பின்னும் 1926-ம் வருஷம் ஜூலை மாதத்தில் பாடி அரசன் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றபோது அவரை அன்புடன் வரவேற்றியதின் மூலம் இவர்களுடைய ஸ்நேகபாவத்தைப் பலப்படுத்தப் பிரயாசைப்பட்டார்கள். பிரிடிஷ் மந்திரிகளுக்கும், அச்சமயம் இங்கிலாந்திருக்க நேர்ந்த சில எகிப்திய பிரமுகர்களுக்கும் நடந்த ஒரு சாதாரண சர்ச்சையின் பயனாக 1927-ம் ஆண்டில் ஒரு உறுது உடன்படிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதை பிரதிகாரியத்துவக் கூட்டம் (wafidists) ஆமோதிக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும் “பாடி” அரசன் தன்னுடைய ஸ்தானதிபத்திய ஸாமார்த்தியத்தினால் இந்த கஷ்டங்களை விடுவித்துக்கொண்டார்.

பிந்தினகாலம்.

எகிப்தின் பிற்கால ராஜ்ய சரித்திரமானது ஷாசுல்பாஷா, நாஹாஸ்பாஷா, சுவிட்பாஷா மஹமட், மாமட்பாஷா, இதுபோன்ற இன்னும் அநேகம் தலைவர்களின் கபடச் செய்கைகளும், அவைகளுக்குப் பதில் செய்கைகளும், அதனால் ஏற்பட்ட உத்தியோக மாற்றங்களும் அடங்கிய ஒரு குழப்பமான கதையேயாகும். இவைகள் இந்தப் பிரசங்கத்திற்கு அவசியமானவைகளும்ல்ல, அல்லது தற்போழுது இருக்கும் ராஜ்ய வகுப்பினர்களான, வாபிடிஸ்ட்ஸ், (ஸாடிஸ்ட்ஸ்; நஹாஸைட்), இட்டிஹாட், ஷாப், அரசாட்சிக்கு ஏற்ற தியாகமனமுள்ளவர்களின் (நஹாஸைட்), இட்டிஹாட், ஷாப், அரசாட்சிக்கு ஏற்ற தியாகமனமுள்ளவர்களின் வகுப்பு, சுயேச்சையைக் கோருகிறவர்களின் வகுப்பு, வாபிடிஸ்ட்ஸ்கு எதிராகக் கிளம்பிய நீல உள்நாட்டைக் கூட்டத்தார்கள், இவர்களை அடக்க பாட் அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பச்சை உள்நாட்டை வகுப்பினர்கள், இதாலியர்களால் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்ட கருப்பு உள்நாட்டை சங்கம்—மேலே சொன்ன மூன்று உள்நாட்டை சங்கங்களும் இப்பொழுது தடை செய்யப்பட்டுவிட்டது—இவைகளின் உற்பத்தியும், வளர்ச்சியும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வதும் இனமாகாது.

பரோக் அரசன்.

1936-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் பாட் அரசனின் மரணத்தால், ஒரு மிகவும் சாமார்த்தியவானும், தீக்ஷண்யமாய் ராஜாங்கமுறையை அறிந்தவனும், எகிப்து ஜனங்களின் நடத்தையையும், ஆத்மதத்துவத்தையும் நன்கு உணர்ந்த வனுமான ஒரு அரசரை இழக்கும்படி ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இங்கிலாந்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த அவருடைய 16 வயதுள்ள புதல்வன் பரோக் அரசன்

உடனே எகிப்துக்கு திரும்பிவர நேர்ந்தது. அப்பொழுது ஏற்பட்ட ராஜப் பிரதிநிதியின் ஆக்கிரகாலத்தில் எகிப்தின் பதவி இரண்டு வழிகளில் உயர்த்தப் பட்டது—ஒன்று மாண்ட்ரீக்ஸ் சங்கேதப்படி “ஒப்படைப்பு நீதிஸ்தலம்” எடு பட்டதும், மற்றொன்று கூட்டிறவு நாடுகளில் எகிப்தையும் ஒரு அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொண்டு, ஒரு புதிய ஆங்கில எகிப்திய உடன்படிக்கையை 1936-ம் வருஷம், ஜூலை மாதம் செய்துகொண்டதுமாகும். பிறகு 1937-ம் வருஷம், ஜூலை மாதத்தில் இளவரசன் பரோக் மேஜரானவுடன் அரசனாகச் சாற்றப் பட்டார். இவர் ஒரு நற்குணம் வாய்ந்த விவேகமுள்ள இளைஞர். ஏற்கனவே தன் பிரஜைகளின் பிரியத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டவர். இரண்டு வருஷங் களுக்குமுன் இவருடைய கலியாணம் நடைபெற்றபொழுது எகிப்து தேச முழுமையுமே மேற்படி வைபவத்தைக் கொண்டாடினார்கள். இவரும், ராணியும், இவர் சிறு குழந்தையும் எகிப்தியர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

பிரதேச நிதி.

சமீபகாலமாக எகிப்தின் பிரதேசநிதி பிரிடனுக்குப் பலமாக அனுகூ ணமாகவே யிருந்து வருவதோடு, இந்த யுத்தமாரம்பமுதல் அது பிரத்தியக்ஷமாக அச்சநாடுகளுக்கு எதிராகச்சண்டை துடராவிட்டாலும், பிரிடனுக்கு நேரிலும், மறைமுகமாகவும் ஒத்தாசை செய்து வருகிறது. சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் எகிப்தின் யுத்த மந்திரி கெய்ஸி பாஷா என்பவர் “எகிப்திய சேனைகள், படை யெடுப்பவர்களுக்கு விரோதமாக பிரிடனுடன் நாலாவிதத்திலும் இருந்து வரும். நாங்கள் முதலில் சண்டை ஆறம்பம் செய்யமாட்டோம், ஆனால் எங்களைத் தாக்கினால், நாங்கள் எங்கள் கூட்டாளியான பிரிடனுடன் சேர்ந்து எங்கள் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காகச் சண்டையிடுவோம்” என்று கூறினார். இந்த விஷயம், சென்ற நவம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி யன்று (சரியாக ஒரு மாத முன்) பரோக் அரசனால் பார்லிமெண்டு சபையை திரிந்து வைக்கும் பொழுது செய்த ஒரு பிரசங்கத்தினால், இன்னம் ஸ்பஷ்டமாதெதிரிகின்றது. அதாவது “இந்த தீர்ப்புகையான யுத்தத்தில், எகிப்தானது, முன் எச்சரிக்கையின் தூண்டுதலாலும், புத்தியின் கட்டளையாலும், ஆத்ம ரக்ஷை அவாவாலும், தன் கடமையைச் செய்யவேண்டிய அவசியத்தினாலும்,.....இவைகளுக்கு அனுகூ ணமான ஒரு நிலையைக் கைக் கொண்டு பிரிடனுடன் ஒரு ஸ்நேக உடன்படிக்கையில் மனப்பூர்வமாய் சேர்ந்திருக் கிறது” என்று பேசியிருக்கிறார். இவ்விஷயத்தை சபாமண்டபத்தில் படிக்கும் பொழுது பிரதம மந்திரி ஹஸான் ஸாப்ரி பாஷா திடீரென்று கீழே விழுந்து இறந்தார். மூன்று நாள் கிரமித்து அதாவது நவம்பர் மாதம் 17-ம் தேதி, புதிய பிரதம மந்திரி ஹுஸ்ஸின் ஸிரீ பாஷா என்பவரும், தானும் அரசனால் செய்யப் பட்டிருக்கிற பிரசங்கத்தின் கருத்துக்கிசைந்தாப்போல் நடந்து கொள்ளப் போவ தாக வெளியிட்டார்.

எதிர்ப்பின் அபாயங்கள்.

இந்தப் பிரகடனங்களின் நோக்கம் பிரிடனுடனும் அதின் நேசநாடுகளுட னும் நெருங்கியதும் சுறுசுறுப்புமான யுத்த சம்பந்தத்தைத் தானாகவே அறிவிக்கிறது. ஆகவே அச்ச நாடுகளுடன் தற்காலம் செயலற்றவாயினும், குறிப்பிட்ட

விரோதத்தையே உண்டாக்கிறது. கெய்ரோவில் ஈடன் துரை சமீபத்தில் நீண்ட காலம் தங்கினது பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தார் எகிப்தின் அனுதாபத்தை விசேஷமாகக் கருதுவதைக் குறிப்பதுடன், சீக்கிரமே சண்டையில் எகிப்து சுறுசுறுப்பாகச்சேர்ந்து நடக்கச்செய்யும் அவசியத்தையும் அனுமானிக்கப்படு கிறது. பொதுவாக, இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கச் செய்தல், எகிப்தை மிகவும் சுலபமாகத்தாக்கி சேதப்படுத்தும் நிலைமையிலிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அதை எந்தப் பக்கங்களிலிருந்தும் தாக்கக்கூடும். மூன்று பக்கங்களில், தரை, கடல், ஆகாயம் இவைகளிலிருந்து தாக்கலாம். ஆனால், வாதத் தில் இது கூடுமானாலும், நடப்பில் இந்த அபாயத்தின் பெரும் பாகத்தைத் தள்ளி விடலாம். தற்காலம், மத்தியதரைக்கடலில் பிரிடிஷ் கப்பலின் ஆதிக்கம் இணை யில்லாமல் மேலாகயிருப்பதாலும், கிரீஸ் சண்டையில் இத்தாலி அபாயகரமாக தோல்வியடைந்து தைரியம் குறைவுபட்டதாலும், வடபாகத்திலிருந்து எகிப்தைத் தாக்குவது சம்பாவிதமில்லை யென்று சொல்லலாம். கிழக்கு வடகிழக்கு இந்தப் பக்கங்களிலிருந்து தாக்கும் சௌகரியங்களை நெடுங்காலமாகச் சர்ச்சைசெய்து, நடப்பில் இதாலியின் சில முயர்ச்சிகள் பிரயோஜனப்படாதிருந்தும், இதே காரணங்களுக்காக மேற்கண்ட திசைகளிலிருந்து தாக்கப்படும், அபாயங்களைப் பற்றி நாம் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாது நிச்சிந்தையாக இருக்கலாம்.

லிபியன் பாலைவனம்.

மேற்கே பெரிய லிபியன் பாலைவனமிருக்கிறது. இதின் வரண்ட மணல்கள் எந்த யுத்த சைன்னியங்களுக்கோ, சன்னாகத்திற்கோ இயல்பான பெருத்த தடையாகின்றன. தற்காலத்திய ராணுவபட்டாளம் இந்த ஜடமான தடையை ஆயத்துடன் கடக்க முடியுமா என்பது சந்தேகிக்கத்தக்கதே. இந்தப் பக்கத்தில் தாக்கக்கூடிய ஒரு வழி கடற்கரை ஓரமேயாகும். இதற்குச் சௌகரியமாக ரயிலும் பாதையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த வழியாகத் தற்காலத் திய ராணுவப்படையைக் கொண்டிபோவது, அதிலும் எதிர்க்கும் சைன்னியமும், பக்கத்தில் உபத்திரவப்படுத்தக் கப்பற்படையுமிருக்குமின், மிகவும் அரியதாகும்.

கிடைக்கும் சமாசாரங்களிலிருந்து, மார்ஷல் கிராஸியானி என்பவர் இந்த விஷயத்தை அதிக நஷ்டத்தின் பேரில் ஏற்கனவே அறியச் செய்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. சென்ற செப்டம்பர் 15-ல் இவர் சைன்னியங்கள் சோலம் (Sollum) என்ற இடத்தில் அமர்ந்து மருநான் லிபியன் கடற்கரையோர முள்ள ஸித்திபராணி (Sidi Barrani) என்ற ஊரை பிடித்தார்கள். அதேதினம் ரோமாபுரி ரேரிடயோ “மூன்று நாட்களுள் அலக்ஸாண்டிரியா விழுந்து விடு மென்று” குறிசொல்லியது. ஆனால் இதாலியர்களோ நானு மாதமாகியும் இன்னும் அந்தக் காற்றுவிசைப்பட்டுள்ளதும், கடற்கரையோரத்தில் அலக்ஸாண் டிரியாவிலிருந்து 250 மைலுக்கு அப்பாலுள்ளதுமான ஸித்திபராணியிலேயே இருந்து வருகிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஸதா கடலிலிருந்தும், ஆகாயத்திலிருந் தும் தவறாமல் தாக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இதாலி சிந்தித்த படையெடுப்பு இன்னமும் முற்று பெராமல் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

எதன் மத்தியில், எகிப்து நகரான ஸோலத்தை (Sollum) இதாலியர்கள் பிடித்ததுமூலம், எகிப்து நேரில் யுத்தத்தில் சேரும் பிரச்சினையை கிளப்பி விட்டது. ஆனால், இது காரணமாக எகிப்து சண்டையில் இறங்கும்படி முக்கிய விஷயமில்லை என்று தீர்மானிக்கச் செய்தது. இந்த இதாலியின் செய்கை எகிப்தின்பேரில் எண்ணியவிதம் படையெடுப்பாக முற்றுமாறால், நாம் சண்டையில் இறங்கினதாக அறிவித்து நமது சைனியம் பிரிடிஷ் சைனியத்துடன் பக்கத்தில் சண்டை செய்யும் என்று கூறப்பட்டது.

இதற்குள், பிரிடிஷ் வெடிகுண்டு விமானங்கள் லிபியாவிற்குள் வெகுதூரம் பிரவேசித்து, அம்ஸீட், டார்னா, பார்டியா, ஸித்திஓமார், மற்றும் ஊர்களைத் தகர்த்து வருகிறார்கள். ஆகவே சண்டைத் துவக்கம் வேகமாக இதாலியர்கள் கையிலிருந்து நேசநாடுகள் பக்கம் மாறிக்கொண்டுவருகிறது. இதரலி நீராவி உருளைபோல் எகிப்திற்குள் பிரவேசித்து விடலாமென்று மார்தட்டினார்கள். இப்பொழுது உருளையிருக்குமிடமும் தெரியவில்லை. நீராவியும் கற்றோடுபோய் விட்டாற்போல் தோற்றுகிறது. என்னே ரோமாபுரி ரேடியோவின் வாக்கு! இருந்தாலும், ஆங்கில-எகிப்து சௌடான் (Sudan) மூலம் எதிர்க்கும் வழியிருப்பது உண்மை; அபிஸினியாவில் தனக்கிருக்கும் ஆரம்ப சௌகரியத்தை வைத்து இதாலி, பிரிடிஷ் சோமாலிலாண்டை பிடித்து கார்ட்டும் (Khartoum)வரை செல்லும் உத்தேசத்துடன் இந்த இடத்தில் சில பாகங்களைப் பிடிக்கச் செய்தார்கள். ஆனால் தனக்கு ஏற்பட்ட ஆரம்ப ஜெயத்தைச் சரியான படி உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை என்று அறியப்படுகிறது. சமீபத்தில், பிரிடிஷ் இந்திய சைனியங்கள் மேடேமா (Metemma) முதலிய இடங்களைப் பிடித்து விட்டதுடன், கால்லாபட்டு (Gallabat)க்கு கீழ்க்கேயும், கஸ்ஸாலா (Kassala) பக்கத்தில் இதாலிய ராணுவங்களைத் தொந்திரவு செய்துவருகின்றன. இதன் மத்தியில், பழக்கப்படாத அபிஸினியர்கள் இதாலியின் முதன்மையான அபஜெயத்தையே எதிர்பார்த்துக் கலகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மாஜி சக்கிரவர்த்தி ஸீலாஸி என்பவர் இன்னமும் மிகுந்த செல்வாக்குடைய வராக யிருப்பதால், சுருசுருப்பான கலகத்தை கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிறார். காலநிலை கொஞ்சம் திரும்பினால், இதாலியின் கீழ் ஆப்பிரிக்கா தனிப்படுவதுடன், இதாலியின் நிலமையும் கெடுதலாகிவிடும்.

ஆகாயம்.

ஆனால், மற்றும் ஒருவழி இருக்கிறது, இது ஆகாயம்; மற்ற ராஜ்யங்களைப் போல் வாதமுறையில் எகிப்து ஆகாய எதிர்ப்புக்கு உட்பட்டதாகும்—கெய்ரோவையே தாக்கக்கூடும். இதை விருத்திசெய்தால் ஸூயஸ் கால்வாய் பூராவும் கஷ்டப்படவேண்டும். ஏனென்றால் கெய்ரோவிலிருந்து தான் ஸூயஸ், இஸ்மேலியா, போர்ட்ஸெட் முதலிய ஊர்களுக்கு சுத்த தண்ணீர் கொடுப்பதுவருகிறது. இந்த பயத்தை நிவர்த்திசெய்யவே நாம் எகிப்தில் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யிய பொது சைன்யத்தை வைத்திருக்கிறோம். இந்த உயர்தர சேனை இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா, நியுஸீலாண்டு, தென்ஆபிரிக்கா இவ்வூர்களிலிருந்து வந்த சைன்யங்கள்

அடங்கியதும் எந்த அவசரத்திற்கும் தகுந்தபடி உபயோகிக்கக்கூடிய மிகுந்த சாமார்த்தியமுள்ள விமானப்படையுடன் எதிரியைத்தாக்க ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் “காத்துக்கொண்டிருக்கிறது” என்று சொல்லுவது சரியான வார்த்தையல்ல. ஏனென்றால், இந்த துருப்புகளும், ராஜாங்க விமானப்படைகளும், தென்ஆபிரிக்கா விமானப்படைகளும் சேர்ந்து தங்க ரூடைய் துணிவுள்ள கொள்ளை வீழ்த்தலாலும், அதி உன்னத ஆராய்தலாலும் ஆபிரிக்காவின் எல்லா சண்டை மேடைகளிலும் தங்களின் மேன்மையை நிலை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இதாலியின் தற்கால கேவல நிலைமையும், இதின் விமான படைகளுக்கு கீரலில் ருசுவான ஸாமர்த்தியக்குறையும், மனதிற்கு உற்சாகத்தை உண்டாக்கக்கூடிய வேறு விஷயங்கள். எல்லாவற்றையும் ஒன்றுபடுத்தி பார்க்குந் கால் மத்திய கிழக்கில் பிரிடன், எகிப்து இவர்களின் விரோதிகளுக்கு சாதக மில்லையென்றே சொல்லலாம்.

இதாலியின் வீண் எண்ணங்கள்.

வடஆபிரிக்கா பூராவையும் தன்வசப்படுத்துவதே முஸோலினி (Mussolini) யின் கனவு. இங்கிலாந்தின்மேல் படையெடுக்க சுறுசுறுப்பாக இதாலிய சாம் ராஜ்யியம் ஒத்தாசை செய்வதின் கைமாறாக ஹிட்லரும் இதை கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கலாம். ஆனால் படையெடுப்போ இதுவரை முடியாமற் போய் விட்டது; கனவு கனவாகவேயிருக்கிறது. அச்சுநாடுகள் ஸூயஸ் வாய்க்காலே சேருவதோ அல்லது தனிப்படாமல் இதாலியின் கீழ்ஆபிரிக்காவைக் காப்பாற்று வதோ இப்பொழுது சந்தேகமேயாகும். எகிப்து, ஸூடான், கென்யா இவைகளில் பிரிடிஷ் நிலமை நாளுக்குநாள் மிகவும் வலுத்து வளர்ந்துவர, இதாலி தன் பூர்வஸ்திதிக்கு ஹானி வராமல் காப்பாற்றிக்கொள்வதே அதிக சிரமமாக ஆகி விட்டது. சென்ற சில நாட்களுக்குள் சேனாதிபதி வேவல் கீழ் பிரிடிஷ் சேனை லிபியாவில் இதாலியின் சைன்னியத்தின் வலது பக்கத்தில் தாக்கி, சோலத்திலிருந்து ஸிடிபரானியை அநேகமாய் தனிக்கும்படி செய்துவிட்டார்.

[இது எழுதியதற்குப் பிறகு ஸிடி பரானியில் பிரிடிஷாருக்குக் கிடைத்த மகத்தான வெற்றியைப்பற்றியும் முன்னேறிய இதாலியப் படையில் அநேகம் பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களென்றும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.]

சாதாரணமாக ஜோஸியம் ஒரு பயங்கரமான விளையாட்டு, அதிவேகமாய் மதிப்பும் எல்லைகளும் மாரிவரும் இந்த உலகத்தில், ராஜ்ய தீர்க்கதரிசியின் கிரியைகள் மிகவும் அபாயகரமானதே. ஆனால் உலக வல்லரசு நாடுகளுக்கு விரோதமாய் நடக்கச் செய்யும் இந்த யுத்தத்தில், எகிப்து மேன்மேலும் அதிகரித்த பாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நேரிடுமென்று கூறும் ஜோஸியம் கொஞ்சமும் அபாயகரமல்லதல்ல; எகிப்துமேலும் ஒரு கீர்த்தியை அடைவதுடன் தன் மேலான சரித்திரத்தில் ஒரு மகிமையுள்ள புதிய பக்கத்தைச் சேர்க்கச் செய்யும். இந்த யுத்தம் துவக்கிய காலமுதல் இத்தருணத்தைப்போல் ஒரு காலத்திலும் வடஆபிரிக்காவில் நேயநாடுகளின் நிலைமை இவ்வளவு பிரகாசமாய் இருந்ததில்லை. ஒவ்வொருநாளும் மேற்கொண்டு சந்தோஷ சமாசாரங்களும்

நமது பலத்தில் ஒரு நம்பிக்கையும், முடிவில் ஜயம் நிச்சயமென்ற வாக்குறுதியும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. எகிப்து நம்முடன் நிச்சய திட சிநேகிதராகயிருந்து வருகிறது. “எழுந்திரு, எகிப்து தேசத்தை சேர்” என்று 20 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பிறந்த தெய்வ வாக்கை இப்பொழுதும் நாம் மருமுறை நம்பிக்கையுடன் பின்பற்றுவோமாக.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(4—12—40 லிருந்து 11—12—40 வரை).

டிரீஸ்.

பிரமேடி, ஆர்கைரோகாஸ்ட்ரோ, ஸான்டிக்க்வாரன்டோ, டெல்வினோ என்ற நான்கு இடங்களை ஒரு வாரத்துக்குள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பிடித்து விட்டு வீரம் பொருந்திய கிரேக்க சைன்யம் கிமவா, பிராட், எல்பாஸன் நகரங்களை நாடி முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. பனிமழை பெய்கிறது; இதற்கும் அஞ்சவில்லை. உணவு முதலிய சாமான்கள் பின்னே தொடர்ச்சியாய் வர ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாய், மெள்ள, மெள்ள சைன்யம் முன்னேறுகிறது. எதிரியானவன் உபசையங்களைக்கொண்டு திடீரென்று திருப்பி எதிர்க்காதபடியும் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. ஆர்கைரோவைப் பிடித்ததை கிரேக்கர்கள் கோரிட்ஸா வெற்றிக்குச் சமானமாகக் கருதுகிறார்கள். ஈஸ்டர் பண்டிகையில் ஒருவருக்கு கொருவர் முத்தங் கொடுத்து வாத்ஸல்யத்தைக் காண்பிப்பதுபோல இப்பொழுது குதுகலப்படுகிறார்கள்.

இதாலிக்கு அவமானம் அளவுக்கு மிஞ்சி வந்து விட்டது. ஆர்கைரோகாஸ்ட்ரோ பிடிபட்டதிலிருந்து இதாலி, ஆல்பேனியாவில் தனக்குள்ள நாலில் ஒரு பங்கு ஜனங்களையும், ஏழிலொரு பங்கு பூமியையும் இழந்து விட்டது. வலோனா, டிராஸோத் துறைமுகங்களும் போய்விடும் போலிருக்கிறது. ‘யமன் பட்டாளம்’ என்ற இதாலிய பட்டாளம் யமனுக்கே இரையாய் விட்டது. பேர்போன ‘கறுப்புச் சட்டையர்’ என்ற பட்டாளத்தில் அநேகர் மறித்துப் போய் அவர்கள் எலும்புகள் அல்பேனியாவில் கிடந்து உலருகின்றன. நிலச்சண்டையிலும், கடற்சண்டையிலும் தோற்றுப் போனதற்காகச் சேனாபதிகளை அவமானப் படுத்தி வேலையிலிருந்து நீக்கவிட்டார்கள். அவர்களில் சிலரும், அதிகாரத்திலிருக்கும் பாஸிஸ்ட் கௌதியை வெறுத்து வேலையிலிருந்து விலகிக் கொள்ளுகிறார்கள். சேனைத் தலைவரான மார்ஷல் படோக்ளியோ ராஜினாமாச் செய்து விட்டார். கடற்படைத் தலைவரான அட்மிரல் கவாக்காரியும், டாடி கானிஸ் தீவுகளுக்கு கவர்னரான ஜென்ரல் மரியா டி வெசியும், அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி வேலையிலிருந்து விலக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். வேறிரண்டு பெரிய கடற்படைத் தலைவர்கள் வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்டார்கள். கடற்படைத் தலைவர்களை வேலை நிறுத்தம் செய்ததிலிருந்து இதாலியர்கள் கடலில் வெற்றியடைந்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டதெல்லாம் பொய்யென்று வெளியாகிறது. பாஸிஸ்ட் கௌதியைத் திருப்பி செய்வதற்காக படோக்ளியோவை வேலையிலிருந்து தள்ளியிருக்கலாம். ஆனால் சமயம் வந்தால், படோக்ளியோ பாஸிஸ்ட் கௌதிக்கு எதிராகக் கிளம்பி முஸோலினி குடும்பத்தையே விரட்டி

விடுவாரென்றும் தோன்றுகிறது. அது எப்படியிருந்தபோதிலும் சரி, முஸோலினியின் பெயர் இப்பொழுது மழுங்கியிருப்பதுபோல் இதுவரையில் மழுங்கவில்லை, இதுதான் முஸோலினியைத் தாக்க நல்ல சமயம். டெயிலி ஹெரால்டு சொல்லுவதுபோல முஸோலினி ஒரு கிழக் குற்றவாளி; மதிக்கும் காலம்போய் விட்டது. இப்பொழுது அவனை மேலுக்குமேல் எதிர்க்கவேண்டும். அவனுக்குக் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு அடியையும் கேட்டு உலக முழுதும் மெச்சும்; மகிழும். அம்மாதிரி எதிர்ப்பும் ஆரம்பமாய் விட்டது; சீக்கித்திலிருக்கும் பிரிடிஷ் சைன்யம் மேற்குப் பாலேவனத்தில் முன்னேறி ஸிடி-எல்-பரானியைப் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டது.

ஆகாய எதிர்ப்புகள்.

யுத்தம் துவக்கிய இந்த 18 மாதங்களில் ஜெர்மனி 6,000 விமானங்களையும், 18,000 விமானிகளையும் இழந்து விட்டது. இதாலி 327 விமானங்களை இழந்தது; இவைகளில் 27 கிரீஸில் நஷ்டமாயின. சென்ற வாரத்தில் பிரிடிஷ் விமானங்கள் ஜெர்மன் நாடுகளுக்குச் சென்று 42 துறைமுகங்களையும், கப்பல்களையும் கப்பற் கட்டுத்துறைகளையும், 11 எண்ணெய் நிலையங்களையும், 14 தொழிற்சாலைகளையும், 24 ரயில் பாதைகளையும் தரக்கின. நடப்பு வாரத்தில் ஜெர்மனியில் கொலோனையும், ஹாம்பர்க்கையும், இதாலியில் ராயல் வெடிமருந்து கிட்டங்கியையும், பியாட் தொழிற்சாலையையும் தாக்கின. பிரிடனில் ஸௌதாம்ப்டனும், பிரிஸ்டனும் முக்கியமாய்த் தாக்கப்பட்டன. ஜெர்மானியர் அசுரத்தனமாய் எதிர்த்ததில் ஹோலிவுட் அரண்மனை, கிரீன்வீச் ஆப்ஸர்வேட்டரி (வான சோதனை நிலையம்), ப்ளாக்பரையர்ஸ் குஸ்தி நிலையம், 'லார்ட்ஸ்' என்ற கிரிக்கெட் விளையாட்டு பூமி பழுதாயின.

கடல் யுத்தம்.

நவம்பர் 27-ல் இதாலியர்கள் தங்கள் கப்பற்புடையின் பெரும் பாகத்தை டாரன்டோவிலிருந்து ஸார்ட்னியாவிலிருக்கும் காசுலியாரி துறைமுகத்துக்குக் கொண்டு போனது தப்பானகாரியம். அதை எதிர்த்த பிரிடிஷ் கடற்படை அதை அழித்து விட்டதாகச் சொல்லவில்லை. இதாலியச் சண்டைக்கப்பல்களை டாரன்டோவிலிருந்து அப்புறப்படுத்தியதிலிருந்து ஏட்ரியாடிக்கடலின் காபந்து போய்விட்டது. பாரி, பிரின்டிஸி துறைமுகங்களிலிருக்கும் சிறு கப்பல்கள் தான். இனி இங்கு காவல் கொடுக்கமுடியும். பிரிடிஷ் கப்பல்களும், கிரேக்க கப்பல்களும் துழைய இடமேற்பட்டுவிட்டது.

டாரன்டோவிலிருந்து கப்பற்படை இது வரையில் கடல் மார்க்கமாக ஆபிரிக்காவிலிருக்கும் இதாலியப்படைகளுக்கு ஆகாராதிகளைக்கொண்டு போகக் கடல் வழியைக்காத்துக்கொண்டிருந்தன. இனி பிரிடிஷ் கப்பல்கள் உணவுக் கப்பல்களை வழிமறிக்கும்.

இதாலிய சண்டைக் கப்பல்கள் காசுலியோவுக்கு மாற்றப்பட்டதே பிரிடனுக்கு ஒரு பெரு வெற்றியாகும். நவம்பர் 27-ம் தேதி நடந்த சண்டையில் இதாலிக்கு அதிக நஷ்டமேற்படாவிட்டாலும், டாரன்டோவிலிருந்து வெளிப் படுத்தி வேறு இடத்தில் ஒளிந்துகொள்ளும்படி விரட்டியதே பிரிடனுக்கு ஒரு பெருவெற்றியாகும். ஆல்பேனியாவிலும், வட ஆபிரிக்காவிலும் சண்டை செய்ய அதுகூலமாயிருந்த டாரன்டோ நிலயம் இனி உபயோகப்படாது. அக்கரையிலிருக்கும் இதாலியத் துருப்புகளுக்குத் தளவாடங்களனுப்பும் கடல் வழி அடைபட்டுப் போகும்.

தெற்கு அட்லாண்டிக்கில் சிலகாலமாக, கிரேக்கியக் கப்பல் போலவும், பிரஸீல் கப்பல் போலவும், டச்சுக் கப்பல் போலவும் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஜெர்மன் கப்பலொன்று மறைந்து திரிகிறது. இதை கார்னார்வன் காலிலென்ற பிரிடிஷ் கப்பல் சுட்டு விரட்டிவிட்டது. இந்தச் சண்டையில் ஏற்பட்ட சிற்சில பழுதுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு பிரிடிஷ் கப்பல் மான்ஷுவிடியோ துறைமுகத்தை விட்டுக் கிளம்பிவிட்டது..

சில தினங்களுக்கு முன்னால் டாம்பிகோ துறைமுகத்திலிருந்து ஓடப்பார்த்த 3 ஜெர்மன் கப்பல்களில் ஒன்றாகிய இடர்வாஸ்ட், பிரிடிஷ் கப்பலாகிய டயமீட் அனுகுவர, தானே தன்னைக் கவிழ்த்துக்கொள்ளப்பார்த்தது, தீப்பிடித்தது. ஆனால் இப்பொழுது டயமீட் கைவசம் அகப்பட்டுக்கொண்டது.

அமெரிக்கா.

பிரிடிஷ் கஜானா மூன்றாம் காரியதரிசி ஸர் பிரடிக் பிலிப்ஸ் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறபடி பிரிடனுடைய செல்வ நிலை இதுவரையில் இவ்வளவு திருப்திகரமாயிருந்ததில்லை. அமெரிக்காவிற்கும் சாமான்களுக்கு இதுவரையில் முன்னாலேயே ரொக்கம் கொடுத்து வாங்கப்படுகிறது. பிரிடன் ரொக்கம் கொடுத்து வாங்கமுடிந்ததற்குச் சரியாக போதுமான அளவு அமெரிக்காவில் சாமான்கள் உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. நேராகவோ, பிறரைக்கொண்டோ இதுவரையில் பிரிடனும் அமெரிக்காவைக் கடன் கேழ்க்கவில்லை. ஆனால் எதிர் காலத்தில் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி அமெரிக்க அதிகாரிகளைக்கொண்டு நிதானிக்கிறது. அமெரிக்க வியாபார இலாகா காரியதரிசியாகிய ஜோன்ஸ் என்பவர் நிர்ப்பயமாய் பிரிடனுக்குக் கடன் கொடுக்கலாமென்று சொல்லிவிட்டார். முடிந்தவரையில் பிரிடன் ரொக்க வியாபாரம் செய்து கொண்டு பிறகு வேண்டுமானால் வேண்டிய அளவு கொடுக்கலாமென்று தீர்மானிப்பார்கள்போலிருக்கிறது. அமெரிக்கா ஹாலன்டுக்குக் கடன் கொடுத்து அதை ஹாலன்ட் பிரிடனுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கலாமாவென்றும் யோசனை செய்யப்படுகிறது. இப்படிச் செய்தால் ஏற்கனவேயுள்ள ஜான்ஸன் ஆக்குக்கும், நியூட்ராலிடி (நடுநிலைமை)ச் சட்டங்களுக்கும் விரோதமேற்படாது.

பிரிடனுது இப்பொழுது யுத்தத்திற்காக 13,000,000 பவுன் தினசரி செலவு செய்கிறது. இதில் பெரும்பாகம் சாமான்கள் வாங்க அமெரிக்காவுக்குப்போகிறது. ஏற்கனவே 2,500,000,000 டாலர் பெறுமான சாமான்களுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவுக்கு ஸ்பீனே செய்ய முடிந்தால் மேலும் 1,500,000,000 டாலர் பெறுமான சாமான்கள் சப்ளை செய்ய ஆர்டர் கொடுக்கப்படும். ஆனால் அமெரிக்காவுக்கு அதிகச் சாமான்கள்—அதாவது, கப்பல்களும், விமானங்களும் செய்யமுடியாது திணறுகிறது. யுனைட்டெட்-ஸ்டேட்ஸ் ஏற்றுமதியில் 100-க்கு 60-பாகம் இப்பொழுது பிரிடன் வாங்கிக்கொள்ளுகிறது. இதற்கேதாவது தடையேற்பட்டால் யுனைட்டெட்-ஸ்டேட்ஸ் வியாபாரமும் கைத் தொழிலும் பிடித்துவிடும்.

ப்ரடிரிஸன் சுரங்கக் கம்பெனிச்சாலைகளில் 5 நாட்களுக்குள் இரண்டாம் முறை வெடி விபத்து ஏற்பட்டிவிட்டது. பக்கத்திலிருக்கும் டகோமா என்ற ஊரே ஆழிவிட்டது. அமெரிக்காவிலுள்ள யுத்த-தளவாட-உற்பத்திச்சாலைகள், ரஸாயன, பெட்ரோல் சாலைகள் வெடி விபத்திலகப்பட்டுக்கொண்டது இது வரையில் 28 ஆகும்.

பிரான்ஸ்.

20-லகூம் பிரெஞ்சு சிப்பாய்கள் ஜெர்மனியில் சிறைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை மீட்க பிடேன் தன் தலைநகரை வெர்ஸேலுக்கு மாற்றிக்கொள்ளச் சம்மதித்திருக்கிறார். சீக்கிரத்தில் அங்கு போய்விடலாம். ஆனால் அங்கு இவரே ஒரு கைதிபோல ஆகி முன்னேற்றக்கூகிகளோடு நெருங்கிப் புழங்கமுடியாமல் போய்விடும். ஜென்ரல்-வெய்காண்டை இவர், இம்மாதிரிக் கஷ்டத்துக்குட்படாது மோராத்கோவுக்கு அனுப்பிவிட்டது நல்லகாரியம்தான். இவர் வெளியேறியதிலிருந்து, பிரான்ஸுக்கு ஜெர்மானியர் முன்தாப்பாள் போட்டிருந்தாலும், பின் கதவைத்திறந்துகொண்டு வெளியேற வழியேற்பட்டு விட்டது. பிரான்ஸுக்குச் சொந்தமான வட-ஆபிரிக்க நாடுகள் பாதி-ஸ்வதந்திரத் தோடிருக்கின்றன. இவைகளின் பலத்தைக்கொண்டு, வேண்டிய காலங்களில் சௌகரியங்கள் செய்துகொள்ளலாம்.

கொஞ்ச காலமாக, ஜெர்மனியிலும், பிடேனிட்டுத்திலும் லவாலுக்குச் செல்வாக்குக் குறைவதாகத் தெரிகிறது. இவர் பெர்லின் பிரயாணம் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது.

ருமேனியா.

பொருளாதார நிலைமையைச் சீர்குருத்திக்கொள்ள ருமேனியா ஜெர்மனியோடு 10-வருஷ உடன்படிக்கையொன்றை டிசம்பர் 4-ல், செய்துகொண்டது. இதன்படி விவசாயம், ரெயில்-பாதைகள், ரஸ்தாக்கள், எண்ணெய்க் குழாய்கள் அதிகப் படுத்தப்படும். எண்ணெய் நிலங்களும், குழாய்களும் இனி சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகும். யூதர்களுக்குச் சொந்தமான கப்பல்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

ஜார்காவையும், மாட்ஸ்யாருவையும் கொன்றவர்கள் மரண தண்டனைக்குள்ளானார்கள். ஜான்-கார்ட் ககூதி, நிராயுதபாணியாக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆனால் அதன் பாதுக்காப்புக்காக ஏற்பட்ட அந்தரங்கபாகம் மட்டும் கலைக்கப்படாது.

ப்ரதோவா பிரதேசத்திலுள்ள எண்ணெய்க்கிணறுகளில் தீப்பிடித்துக் கொண்டது. அங்கிருக்கும் வேலைக்காரர்களும் அதிகாரிகளும் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்பெயின்.

டிஸம்பர் 2-ல் பிரிடனுக்கும் ஸ்பெயினுக்கும் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு ஸ்பெயினுக்கு பிரிடனிலிருக்கும் முதலுக்குத்தக்கபடி பவுன் கொடுத்துத்வ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து நடு நிலை நாடுகளின் சௌகரியத்தை, பிரிடன் கவனிப்பது வெளிப்படும். பிரிடன் போட்டிருக்கும் முற்றுசெய்யால் எதிரிகளுக்குப் பாதகமே ஒழியே நடு-நிலைநாடுகளுக்குக்கூடிய வரை அனுகூலங்களைச் செய்ய பிரிடன் முயற்சிக்கிறது.

ப்ராங்கோ ஒரு தொழிலாளிகள் சட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அதன்படி ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லோரும் வேலைக்காரர்களடங்கிய ஒரு ராஜ்யவமாகத் தயாரிக்கப்படுவார்கள். பாஸி-நாஸிகள் தோரணையில் ஒரு வாலிப ராணுவம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

துருக்கி.

பூகோள அமைப்பினாலும் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார சம் பந்தங்களாலும் துருக்கியின் வியாபார சாமான்கள் தூற்றுக்கு அறுபது ஜர்மனிக் கும் தூற்றில் ஒன்று பிரிட்டனுக்கும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத்தார தயத்தைச் சரிக்கட்ட துருக்கிக்கும் பிரிடன் சாம்ராஜ்யத்திற்கும் வியாபாரத்தை விருத்திசெய்ய ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கிழ் துரதேசங்கள்.

1. ஜப்பான்.—சப்பீத்தில் அயல் நாட்டுப் பத்திராதிபர்களைக்கண்டு ஜப்பான் அயல்நாட்டு மந்திரி மத்ஸுவோகாபேசியதில் மூவரசு உடன்படிக்கை சமாதான உடன்படிக்கை என்றும் ஐரோப்பிய சீன யுத்தங்களில் இதரர்கள் சேராமல் தடுப்பதற்கு ஏற்பட்டதாகவும்; ஜப்பானும், அமெரிக்காவும் யுத்தம் செய்து கொள்வது மூடத்தனமென்றும்; சுங்கிநனுக்கு அமெரிக்கா கொடுக்கும் பொருளுதவியானால் சீன யுத்தம் நீடிக்குமென்றும்; நான்கிங்கோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையால் ரஷியாவின் நட்புக்குறையாதென்றும் எடுத்துக்காட்டினார்.

சீனர்கள் சின்னான்குவாணைப்பிடித்துக்கொண்டு வட ஹுயபாவில் சண்டை செய்த ஜப்பானியரைத் தடுத்து விட்டதாகச் செய்திகிடைத்திருக்கிறது.

2. தாய் லாண்ட்.—தாகட் என்ற எல்லை ஊரில் தாய்லாண்ட் விமானங்களுக்கும் பிரெஞ்சு இந்து சைனா விமானங்களுக்கும் 20 நிமிஷம் சண்டை நடந்தது. தாய்லாந்துக்குள் பிரவேசிக்க பிரஞ்சுக்காரர்கள் செய்த பிரயத்தினங்கள் பலிக்கவில்லை.

பிரிடன்.

சக்கிரவர்த்தி பார்லிமெண்டில். செய்த பிரஸங்கத்துக்குச் சபையானது மறுமொழி சமர்ப்பித்தபோது தொழிற்குறி அங்கத்தினர் ஒருவர் சமாதானப்பேச்சை எடுத்தார். சண்டையை நிறுத்தக்கூடாதென்று 341 பேர்களும், நிறுத்தலாமென்று 4 பேர்களும், வோட்டுக்கொடுத்தார்கள். “ஹீட்ஸ் பொய்சொல்லுகிறவர், போக்கிரி, அவர் வார்த்தையை நம்பக்கூடாது. கடைசிவரையில் சண்டைபோட்டுத்தான் தீரவேண்டும்” என்று கன்ஸர்வெடிவ் மெம்பர் ஒருவர் சொன்னதே சபையின் முழு நோக்கமாகும்.

போலண்ட் மாதர்களின் புலம்பல்.

வார்ஸாவிலிருக்கும் மாதர்கள் அமெரிக்க மாதர்களுக்குப் பின்வருமாறு புலம்பிக் கடிதமெழுதியிருக்கிறார்கள்:—

“ஜெர்மானியர்கள் எங்கள் ஜாதியையே அழித்துவிடப்பார்க்கிறார்கள். ஏற்கனவே 3,000,000 பேர்களைக்கொன்றாய் விட்டது. பஞ்சத்தால் மேல் மேலும் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் நிலைமை நரகவாசமாயிருக்கிறது. எங்கள் கணவர்களும், சகோதரர்களும், பெற்றவர்களும் ஆயிரக்கணக்காய்க் கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். இன்னும் பலர்கள் பஞ்சத்தாலும், குளிராலும், ஜெயில் வாஸத்தாலும் மடிகிறார்கள்.

12—14 வயதுள்ள எங்கள் பிள்ளைகளைக்கொன்று விட்டார்கள். பாக்கியிருப் பவர்களை ஜெர்மனிக்குக் கூலிவேலைக்குக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். இவர்கள் திரும்பி வரப்போவதில்லை.

எங்கள் அருமைப்பெண்களைத் தெருக்களில் போகும்போது கைதுசெய்து, இராக்காலங்களில் வெளிப்படுத்தி ஜெர்மனியில் தாவி—நிலையங்களுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள்.

பிரிடனுக்கு ஊழியம் செய்யாது விடுவித்ததற்காக, போல்க்கள் ஜெர்மனிக்கு நன்றிசெலுத்தி, சுகமாய் வாழ்வதற்கு, போலண்டிலிருக்கும் ஜெர்மன் அதிகாரி நடுநிலைநாட்டுப்பத்திராதிபர்களுக்குச் சொல்லுகிறார். இதெல்லாம் முழுப் பொய். உலகயிதை நம்பிவிடக்கூடாது.

நாங்களிப்பொழுது நரகத்திலகப்பட்டுக்கொண்டு முழிக் கிறோம். விடுதலையைக்காணோம்.

ஆனால் நம்பிக்கையை விட்டுவிடவில்லை. நேயக்கூதியார் வெற்றிபெற்று எங்களை மீட்டிவிடுவார்களென்று நம்புகிறோம். ஆனால் இதிலேதாவது தாமதம் ஏற்பட்டால், பிறகு போலண்டென்ற பூமி இருக்குமேயொழிய, போலண்ட் மக்கள் அடியோடு அழிந்துவிடுவார்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம். எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

1—12—40 (சூரியற்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—கப்பற்படை நிறுத்துமிடங்கள், ஸப்மரைன் (Sub-marine) நிலயம்—லோரியான் (Lorient.)

..... பலத்த சேதம்.

ரின்சார உற்பத்தி ஆலை, சிறிய துறைமுகம், கப்பல்களைப் பழுதுபார்க்க நிறுத்தும் இடங்கள்.—ப்ரெஸ்டி (Brest.)

..... தீப்பிடித்தது.

சைன்யங்கள் வசிக் கட்டடங்கள், சாமான் கிட்டங்கிகள், எஸ்னேஜர்க் (Esnebjerg) காஸ் (Gas) உற்பத்தி ஆலை.—நார்வே (Norway) யிலுள்ள. கிறிஸ்தியன் ஸன்ட் (Christian Sund.)

..... நஷ்டமில்லை.

இரவில்.—கடற்படை கட்டுமிடங்கள்.—வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven.)

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

தரையில் இருக்கும் இதாலிய விமானங்கள்.—ஸிடிபரானி (Sidi Barrani).

..... 2 விமானங்கள் நாசம்; 2 விமானங்கள் சேதம்; மற்றும் பல விமானங்களுக்கு சொற்ப சேதம்.

விரோதி சைன்யங்கள், மோட்டார்கள்.—மெடெம்மா (Metemma), கொண்டார் (Gondar) ரோடி.

..... பலருக்குக் காயம். பல மோட்டார் லாரிகளுக்குச் சேதம்.

விரோதி சைன்யங்கள் நங்குமிடம்.—வாடி அராடிபா (Wai Aradiba), மெடெம்மா (Metemma), குப்பா (Gubba), டாகெலா (Daugela).

..... நஷ்டமில்லை.

அல்பேனியா (Albania).

ஒரு ரோடு.—தென்மேற்கு அல்பேனியா (Albania).

..... ஒரு முக்கியமான பாலம் உடைக்கப் பட்டது.

ராணுவ பாலங்கள்.—டெபெலீனி (Tepeleni).

.....

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம். எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

2-12-40. (சிங்கட்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ஒரு கப்பல்—பெஜி (Feje) தீவு தீப்பிடித்தது.
மற்றொரு கப்பல்—நார்வே (Norway) மூழ்கடிக்கப்பட்டது.
கடற்கரை,
ஸப்மரைன் (Submarine) நிலயம்— நஷ்டமில்லை.
லோரியான் (Lorient).

இதாலி (Italy).

எண்ணெய் சுத்தி செய்யுமிடங்கள், முக்கிய எங்கும் தீப்பிடித்தது.
மான ரயில்பாதை—நேபிள்ஸ். தரையில் இருந்து பல விமானங்கள் தீக்கிரையாகின.
2 விமான நிலயங்கள்—ஸிஸிலி (Sicily) தீயும், வெடிகளும்
அதில் ஒன்று அகஸ்டா (Augusta)-வில். கிளம்பின.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

மோட்டார் வண்டிகள், அவைகளை ஒட்டுகிற பல சேதமாயின.
இதாலியர்கள்—ஆதி உர்க்கிகோட்டை (Adi Urgi Fort).
ஸுலா (Zula).
வேவு பார்த்தல்—விரோதி நாடிகள் ... நஷ்டமில்லை. முக்கியமான விவரங்கள் கிடைத்தன

அல்பேனியா (Albania).

விரோதி சைன்யங்கள், சாமான் கிட்டங்கிகள்—இதாலிய சைன்யத்துக்குப் பின்னால்.
கிறிய துறைமுகம், கப்பல்கள்—வலோனா (Valona) பலத்த சேதம்.
ஒரு கப்பல் சேதம்.
1. விமானம்.
இதாலிய விமானங்கள்—ஆர்கைரோ காஸ்ட்ரோ (Argyrokastrro) பிரதேசம், நஷ்டமில்லை, 4 விமானங்கள்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படை யெடுப்புகளின் விவரங்கள். பிரிடிஷ், எதிரிகளின் கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; விமான படையெடுப்புகளால் நஷ்டம். விளைந்த சேதமும்.

3-12-40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

பகலில்.—விமான நிலயங்கள்—ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கும் வட பிரான்ஸ் (France). 1 விமானம்.
இரவில்.—மான்ஹீம் (Mannheim), தீயும், வெடிகளும்
லட்விக்ஷாபன் (Ludwigshafen). கிளம்பின.
உலை—எஸ்ஸன் (Essen).
படையெடுக்க உபயோகப்படும் துறைமுகம்—டன்கர்க் (Dunkirk).

அல்பேனியா (Albania).

பின்னடையும் இதாலிய சைன்யங்கள்— அல்பேனியா (Albania). பலருக்குக் காயம்.

4-12-40 (புதன்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

மான்ஸ்மான் ரோரன் வேக் (Mannesmann, Rohrenweke) யுத்த தளவாட உற்பத்திசாலை, டெர்ன்டார்ப் (Dern-dorf) ஜில்லாவிலுள்ள ரயில் வண்டிகள் நிறுத்துமிடங்கள். வெடிகளும், பல இடங்களில் தீக்களும் கிளம்பின.
கப்பல் நிறுத்துமிடங்கள்—ரைன் (Rhine) நதி நெடுக இருபக்கத்திலுமுள்ளவைகள்.
நிலக்கரி, கால் (Gas) ஆலைகள்— டஸ்ஸல்டார்ப் (Dusseldorf). தீப்பிடித்தது.
துறைமுகங்கள்—ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp), கலே (Calais).
விரோதி விமான நிலயங்கள், வேது தூரம் தெரியக்கூடிய எலெக்டிரிக் விளக்குகள், விமானங்களும் பிரங்கிகள் வைக்கப் பட்டிருக்கும் இடங்கள். பலத்த சேதம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

4—12—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலி (Italy).

ராயல் ஆர்ஸனல் (Royal Arsenal)—
தேரின் (Turin). தகர்க்கப்பட்டது.

பியட் (Fiat) தொழிற்சாலை—தேரின் 1 விமானம். சேதமாயிற்று.
(Turin).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

சாமான் கிடங்குகள்—செல்கா (Chelga)-
விற்குக் கிழக்கே ரோட்டில். திக்கிறையாகின.

ரயில்வே ஸ்டேஷன்.—அடார்தி (Adarti),
எல் ஆடம் (El Adem), ஸோலம்
(Sollum), ஸிடி பரானி (Sidi Barrani). 1 விமானம். பலத்த சேதம்.

அல்பேனியா (Albania).

விமானச்சாலை.—விரோதி சைன்யங் நஷ்டமில்லை. 10-விமானங்கள்.
களின் தலைக்குமேல்.

விரோதி சைன்யங்கள்.—டெபெலீனி
(Tepeleni), கெல்சைரி (Kelcyre)
பிரதேசம்.

விரோதி நாசகாரி.—ஸாண்டி கொரான்டோ
(Santi Quaranto) துறைமுகம். பழுதாக்கப்பட்டது.

5—12—40 (வியாழக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

எலக்ட்ரோ (Electro), கேமிகல்
(Chemical), தொழிற்சாலை.—இண்ட்
ஹோவன் (Eindhoven). சேதமாயிற்று.

விமான நிலையங்கள்.—ராட்டர்டாம்
(Rotterdam), ஹாம் (Hamm).

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலையம்.—2 விமானங்கள். தகர்க்கப்பட்டது
லோரியான் (Lorient).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

5—12—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

மோட்டார் வண்டிகள்—கஸாலா (Kas-
sala)-வுக்கு வடக்கே.

..... பலத்த சேதம்.

வேவு பார்த்தல்.—விரோதியின் நாடுகள்.

அல்பேனியா (Albania).

பின்னடையும் இதாலிய சைன்யங்கள்.

6—12—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

விமான நிலையங்கள்.—ஆர்லியன்ஸ்
(Orleans) சமவெளியிலிருந்து 2 விமானங்கள். பிரிடிஷ் விமானப்
படை போரு
மிடமெல்லாம் ஒரே
தீமயம்.

கப்பற் நிறுத்துமிடங்கள்.—கலே (Calais),
டன்கர்க் (Dunkirk), புலாயின்
(Boulogne). பலத்த சேதம்.

அல்பேனியா (Albania).

முன்னேறும் கிரேக்கத்துருப்புகளுக்கு
ஆகாரம்.—அல்பேனியா (Albania).

ராணுவ கட்டிடங்கள், மோட்டார்வண்டி
நிறுத்துமிடம், வேடிமருந்துக்கிடங்கு.—
வலோனா (Valona). புகையும், தீயும்
கிளம்பின.

7—12—40 (சனிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

தொழிற் சாலைகள்.—டஸ்ஸல்டார்ப்
(Dusseldorf) பிரதேசம். பலத்த சேதம்.

துறைமுகங்கள்.—ஆண்ட்வர்ப் (Antwerp),
டன்கர்க் (Dunkirk), கலே (Calais),
புலாயின் (Boulogne).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

7—12—40. (சனிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

பல விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனி ஆக்கிர
மிப்பிலிருக்கும் ஹாலந்து (Holland),
பெல்ஜியம் (Belgium), பிரான்ஸ்
(France).

கப்பற் கட்டுமிடங்கள், நிறுத்துமிடங்கள்.—
லோரியான் (Lorient), ப்ரெஸ்ட் 4 விமானங்கள்.
(Brest).

ராணுவ தளவாட உற்பத்திச்சாலை.—
மான்ஹீம் (Mannheim).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விமான நிலையம், வேடிதண்டு கிடங்கு, அர
சாங்க காரியாலயங்கள்.—காஸ்டெல்
பெனிடோ (Castel Benito).
மோட்டார் வண்டிகள்.—அஸாப் (Assab).

அல்பேனியா (Albania).

கப்பல்கள்.—அல்பேனிய (Albanian) கடற்
கரை.

பின்னடையும் இதாலியர்கள்.—அல்
பேனியா (Albania) முழுவதும்.

8—12—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

உலைகள், ரயில்வே கப்பல் சாமான்கள்
செய்யப்படும் எஃகுத் தொழிற்சாலை
கள், மற்றும் யுத்தத்திற்குத் தேவையான
சாமான்கள்.—டஸ்ஸெல்டார்ப் (Dussel-
dorf).

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலையம்.—
லோரியான் (Lorient).

துறைமுக இயந்திர சாதனங்கள், கப்பல்
கள்.—ப்ரெஸ்ட் (Brest), போர்டோ
(Bordeaux).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

8—12—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

துறைமுகங்கள்.—ப்ளஷிங் (Flushing),
டன்கர்க் (Dunkirk), க்ரேவ்லைன்ஸ்
(Gravelines).

பல விரோதி விமான நிலையங்கள்.

இதாலிய, ஆபிரிக்கா (Africa) விமான 1 விமானம். 2 விமானங்கள்,
நிலையங்கள்.—பெனினா (Benina),
லோலம் (Sollum), ஸிடி எல் பரானி
(Sidi El Barrani), பார்டியா
(Bardia), அஸ்மாரா (Asmara),
புர்ரியா (Burria), எல் ஆடம் (El
Adem), அகோர்தாத் (Agordat).

இதாலிய சையங்கள்.—ஸிடி பரானிக்
(Sidi Barrani) குத் தெற்கு.

தேதி. விரோதி விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

விரோதியின்
விமான
நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்பால்
விளைந்த சேதமும்.

2—12—40 (திங்கட்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—ஒரு தென்மேற்குப்பட்டணம், 2 விமானங்
லிவர்பூல் (Liverpool), தெற்குக் கடற்
கரை பிரதேசம், தென் வேல்ஸி
(Wales)ல் ஒரு பட்டணம்.

இரவில்.—மேற்கு இங்கிலாந்தி (Eng-
land)ல் ஒரு பட்டணம்.

கிரீஸ் (Greece), அல்பேனியா (Albania).

கார்ப்பூ (Corfu), அதன் சுற்றுப்புறங்
களும்.

வீடுகள் நாசமாயின,
சில பொது ஜனங்
கள் கொல்லப்
பட்டனர்.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

3—12—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—கிழக்கு ஆங்கிலியா (East Anglia), ஸுஸ்செக்ஸ் (Sussex), லண்டன் (London), சுற்றுப்புரங்கள்.

சேதம் சொற்பம், சிலருக்குத் தான் காயம்.

இரவில்.—லண்டன் (London), மிட் லண்ட்ஸ் (Midlands), கடற்கரையில் அங்கங்கே பல இடங்கள்.

தீப்பிடித்து உடனே அணைக்கப்பட்டது.

4—12—40. (புதன்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—டோவர் (Dover).

1 விமானம்.

இரவில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம் மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands)ல் பல இடங்கள்.

சேதம் சொற்பம். சிலருக்குக் காயம்.

5—12—40. (வியாழக்கிழமை).

பகலில்.—இங்கிலாந்தி (England)ன் தென் கிழக்கு, தென்மேற்குக் கடற்கரைகள். சிறிய கப்பல்கள்.—இங்கிலீஷ் கால்வாய் (English Channel).

சொற்பசேதம். சிலருக்குக்காயம்.

இரவில்.—தென் கிழக்குக் கடற்கரை பிரதேசம், லண்டன் (London), கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia), தென் கிழக்கு இங்கிலாந்து (England).

வீடுகள் சேதம், சிலர் மாண்டனர், சிலருக்குக்காயம்,

15 2 விமானங்கள், விமானங்கள். 1 விமானி பத்திரம்.

முன்னேறும் கிரேக்கத் துருப்புகள்—அல்பேனியா (Albania).

பலனில்லை.

தேதி. விரோதி விமானப் பட்டையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; பட்டையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

6—12—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

லண்டன் (London) பிரதேசம், ஒரு தென் மேற்குப்பட்டணம், பிரிஸ்டல் (Bristol) கால்வாயில் ஒரு பட்டணம். தெற்கு வேல்ஸி (Wales)லும் தெற்கு இங்கிலாந்தி (England)லும் சில இடங்கள்.

சொற்பசேதம். சிலர் இறந்தனர், சிலருக்குக் காயம். பல இடங்களில் தீப்பிடித்து உடனே அணைக்கப்பட்டு விட்டன.

7—12—40. (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—கிழக்கு, தென்கிழக்கு கடற்கரைகள்.

சேதமில்லை.

இரவில்.—பட்டையெடுப்பில்லை.

8—12—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—பட்டையெடுப்பில்லை.

இரவில்.—லண்டன் (London), அதனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்கள். லண்டனு (London)க்கும், கிழக்குக் கடற்கரைக்கு மத்தியிலுள்ள பல இடங்கள், தெற்கு இங்கிலாந்தி (England)ல் சில இடங்கள். 2 விமானங்கள்.

பல இடங்களில் தீப்பிடித்து உடனே அணைத்து விடப்பட்டது. பலருக்குக் காயம். சிலர் மாண்டனர். நஷ்டமில்லை.

அல்பேனியா (Albania).

பல பட்டணங்கள்—அல்பேனியா (Albania) கிரேக்கர் வசமிருக்கும் பாகம்.

9—12—40 (திங்கட்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—வடகடல் (North Sea).

1 விமானம்.

இரவில்.—பட்டையெடுப்பேயில்லை.

யுத்தக் குறிப்புகள்.

இந்தப் படத்தையும் பாருங்கள், அந்தப் படத்தையும் பாருங்கள்.

நாஸிகள் 'தலைவிரித்தாடக் கிளம்பி, ஹிட்லரும் நடுக்கமெடுத்திருந்த நடு நிலைமை தேசத்தார்களைப்பார்த்து "என்னுடன் சேர்" என்று பயமுறுத்தி அழைத்தபோது, பிரிடன் தனக்குச் சொந்தத்தில் வேறு முக்கியமான காரியங்களில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த போதிலும், ருமேனியாவிற்கும் கிரீஸிற்கும் அபயப்ரதானம் செய்தது. பிரான்ஸ் கீழே விழுந்தவுடன், இந்த இரண்டு தேசங்களில் ஒன்று பிரிடனை விட்டு நழுவி, ஜெர்மனியுடன் முதலில் கொஞ்சம் கண்ணடித்து, பிறகு அதனிடம் நண்பி, கடைசியாக ஜெர்மனியால் விழுங்கப்பட்டது; மற்றொரு தேசம் பேச்சுப்படி ஒழுங்காக நடந்து, காபராப்படாமல், அச்ச தேசத்தாரின் தாக்குதலை நெஞ்சழுத்தத்துடன் எதிர்த்து, விற்றடியடிக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள தேசத்தார்களென்ன, அமெரிக்கா, ஜப்பான், யூரேஷியா முதலிய பிராந்தங்களென்ன, இந்த விஷயங்களையெல்லாம் கவலைபுடன் கவனித்து, பிரிடிஷார் ஜாமினின் பொருமதி எவ்வளவு உயர்வானது என்று மதிக்க இடமுண்டாயிற்று; மேலும், ஒற்றுமையும், புத்தியுமும், ஜயமும் கொண்ட கிரீஸ் தேசத்துடன், சீர் குலைந்து, பணியிழந்து, கொலைகள், எந்நேரமும் நடக்கும் ருமேனியா தேசத்துதை ஒத்துப்பார்க்க முடியும். இதை அனுசரித்து இனி பேட்டி போடுவார்கள்.

அடாத தேசத் துரோகம்.

பியர் லவால் என்ற ப்ரெஞ்சு மந்திரி மகுடமணிந்தவரல்ல; ஆயினும், அச்ச தேசத்தார் காரியங்கள் கோணல் படுவதைக்கண்டு அவர் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிதானிருப்பார். 'க்விஸ்லிங்' என்ற பெயரே இழிவான சொல்லாகி விட்டது; அதனினும் இழிவாகப் போய்விட்டது 'லவால்' என்ற பெயர் நமக்கே அப்படித் தோன்றினால், ப்ரெஞ்சுக் காரருக்கு அவர் பெயர் இன்னமும் எவ்வளவு நாற்றமெடுத்திருக்கவேண்டும்! ஒரு காலத்தில் பொருப்பு ஜாஸ்தி கொண்டிருந்த இந்த மந்திரியானவர், தன் தேசத்தாரை படுத்தாத பாடுபடுத்திய பாபிகள் கைகளை நக்குவதானது கண்டாளிப்பாகவும் கேவலமாயும் இருக்கிறது. "விஷியிலுள்ள வயோதிகர்கள்" ஸ்திதியை நினைத்து பிரிடன் பிரதம மந்திரி முதற்கொண்டு எல்லா பிரிடிஷாருமே வருந்தி, ஆயினும் அவமதிப்புடன் கூடிய அனுதாபமும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் நிலைமையின் உண்மையான கஷ்டமும் இவர்கள் மனதிற்கு வந்திருக்கிறது. பெடேன், வேகான் போன்றவர்கள் தங்கள் காம்பீர்யத்தை முழுவதும் இழந்து விடவில்லை; அவர்கள் சுயமதிப்பும், அரசியலில் உண்மை உணர்ச்சியும் திரும்பி வரும் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், லவாலோ.....!

சுயேச்சையுள்ள ப்ரெஞ்சுக்காரர்கள் மனோபாவமென்றாலோ தளகர்த்தர் டி காலும் (General De Gaulle) பியர் லவால் சண்டையிடும் ஸ்தலங்களில் சந்தித்தாரானால், அந்த போர்வீரன் இந்த நாயிருதா பேர்வழியுடன் சண்டை போடுவதே இழிவென்று நினைப்பாரென்று நினைக்கிறேன். தனது தேசத்தை மேலும் மேலும் அவமானத்திற்குட்படுத்தி, கொள்ளையடிக்கச் செய்து, நாடிழக்கப் பண்ணி, காரியுயிப்பட்ட, ஜெர்மானியருக்கு அடிமைப் படச்செய்து இனப்படப் படுத்துகிறதில், பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள ராஜ வம்ச விசுவாசிகளோ, நூறு குடும்பத்தாரோ, பாதினிகளோ, பெரும் வியாபாரிகளோ, யாரும் இவரை ஆதரிக்க வில்லை யென்பது நிச்சயம். இக்காலத்தில் யந்திர பலத்தால்தான் இவர் இப்படி செய்கிறார் என்று எண்ணவேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான பிரங்கி வண்டிகள் (tanks) ஆயிரக்கணக்கான யந்திர பிரங்கிகள், விமானப்படைகள், இவைகளைக் கொண்டு முன் காலத்தில் ஆவேசன்கொண்டு எதிர்க்க வல்லவர்களாயிருந்தும், நிராயுத பாணிகளாகச் செய்யப்பட்டு அந்தக் காரணத்தால் நிரக்கியாகவிருக்கும் ஜனங்களை அடக்கியாளலாம் போலும்.

டிராமாக்காரர் ரிப்பன்டிராப்.

ஜனங்கள் மனதைக் கவரக்கூடிய ஆட்டங்கள் இன்னவையென்று தெரிந்து கொள்ள எப்படி பெரும்லாபத்தில் கண்ணுள்ள டிராமா கம்பெனி மாணேஜர்கள் மோப்பம் பிடித்துக்கொண்டிருப்பார்களோ அதைப்போலவே தாங்கள் அக்கரை கொண்டிருக்கிற அயல் நாடுகளிலுள்ள ராஜ்யவாதிகள் சம்பந்தமாக ஜெர்மன் அந்நிய நாட்டி இலாகா மோப்பம் பிடித்த வண்ணமாகயிருக்கும். ஜனநாயக ஆட்சியில் அதிலும் பிரிடனிலுள்ள ஜனநாயக ஆட்சிமுறையில், வெகுதுவேஷம் கொண்டவரும், அரசியல் அதிகாரத்திலிருந்து வெகுநாள்வரை ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்த லவாலானவர் பேரில் ஜெர்மனியருக்குக்கண். அந்தத்தினுசு பேர்வழியை ஜெர்மானியருக்கு நன்கு தெரியும்; நெடுநாள் சிநேகிதர்களும் ஒத்தாசைக்காரர்களாகவிருந்த பிரிடிஷாருடன் எதிர்த்துப்போராடும்படி தன் நாட்டை மாட்டிவிட இவரே சரியான ஆள் என்று கருதினார்கள்.

ஆகையால், ஆபிரிக்காவில் பிராஞ்சுக்குச் சொந்தமான நாடுகளில், எவை டி காலே (De Gaulle)ச் சேர்ந்து விட்டனவோ, அவைகளை மறுபடி கைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்து, அதன் பயனாக 'சுயேச்சை பிரெஞ்சு' (Free French)க்காரர்களை பிரிடிஷு துறைத்தனத்தார் உதவி செய்யும்படி பண்ணி அதன் பயனாக விஷி கவர்ன்மெண்டார் யுத்தத்தில் இழுத்துவிடவெண்டுமென்று ஹிட்லரின் யோசனை. அப்படிச்செய்தால் பிரான்ஸுக்கு விரோதமான காரியமென்று சொல்லி, லோனி லுள்ள (Toulon) பிரெஞ்சு கப்பற்படையைக்கொண்டு பிரிடிஷை எதிர்க்கச் சொல்லலாம். இந்த எண்ணத்துடன்தான் ஜெர்மன் சமாதான கமிட்டியார் இந்தப்படையை யுத்த முறையில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

நல்ல யோசனை!—ஹாஸ்யம் உண்டாக்கக்கூடிய விதமாக தன் விரலால் தன் கண்ணைக் குத்திக்கொள்ளுவதுபோல் ஜெர்மானியர் கிணறு வெட்டி பூதம் கிளம்புவதுபோல் இப்போதும் ஆய்விட்டது. பிரெஞ்சுக்காரரின் அனுதாபத்தையு

ஆதரவையும் தேடவேண்டிய நிலைமையில், டிரென்ஸ் லோரேன் (Lorraine) மாகாணத்தை ஒரு விழுங்காய் விழுங்கி அங்கிருந்த பிரெஞ்சுக்காரரையும் ஊரை விட்டு விறட்டி விட்டார்கள் ("நிச்சயமாய் ஐரோப்பாவில் வேறு நாடுகள் அடையும் எண்ணமே கிடையாது" என்று ஹிட்லர் ஒரு சமயம் பறைசாத்தின வரல்லவா?). இதைக்கண்டு ஜெர்மானியர் வியாபித்திருக்கும் பிரெஞ்சு மகாணங்களிலுள்ளவர்களும், அவர்களால் வியாபிக்கப்படாத மாகாணங்களிலுள்ளவர்களும் பிரமித்துப்போனார்கள். ஆகையால், லவால் மனதை கவரக்கூடிய விதமாக, பிரெஞ்சு கவர்ன்மெண்டை பாரிஸ் நகரத்திற்குக்கொண்டு வந்தோ, வேறு எவ்விதமாகவோ ஒரு காரியம் செய்தாலெழிய இப்போது அத்தேசத்திலுருக்கும் விரோதமானது வெல்லம் போல் கிளம்பி விடும்.

பட்டினிகிடக்கும் ஹங்கேரி.

சென்ற 20 வருஷத்திய ஐரோப்பிய அரசியல் விஷயங்களில் அக்கரையுள்ளவர்களுக்கு ஹங்கேரியின் சரித்திரம் மனதை கவருந்தன்மையுள்ளது.. ஐரோப்பா முழுவதிலும் காணப்பட்ட ஒவ்வொரு மனோபாவமும் எண்ணமும் ஹங்கேரியில் தனிமையில் காணலாம். ஹங்கேரிக்கு சிநேகிதர்கள் முன்னே யார்? இப்போது யார்? விரோதிகள் யாராயிருந்தார்கள்? இப்போது யார்? யார் சிநேகமாவோ விரோதமாகவோயிருந்து அப்படியோ இப்படியோ இனியும் இருக்கக்கூடியவர்?

ஹாப்ஸ்பர்க் அரசாங்கத்தார் ஆளுகையிலிருந்தபொழுது, அதன் கீழ் ஸ்லோவாக்கரும், ருதீனியர்களும், ருமேனியர்களும், செர்ப்களும், க்ரோட்களும் மாக 5 கோடியே 20 லக்ஷம் ஜனங்கள் இருந்தார்கள்.

சென்ற மகா யுத்தத்திற்கு பின், அதன் ஜனத்தொகை 85 லக்ஷமாகப் போய் விட்டது. பேலா கூன் (Bela Kun) என்றவன் ருலாஜாவில் அபேத வாத்தத்தின் வாசனையும் கொஞ்ச காலம் அனுபவித்தது.

அந்நாட்டில் ஏராளமான நிலம்பலம் வைத்து அனுபவித்தும், உழவர்களையும் அடிமையாக்கிக்கொண்டும் வாழ்ந்து வந்த சங்கீத அபிமான செல்வர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லை; ஆகையால் ராஜ பரம்பரையை மீட்டிக்கொண்டு வருவதாக வாக்குக் கொடுத்து ஜனங்களை வசமாக்கி எச்சமயம் எந்த தேசம் வலுவாக இருந்ததோ அந்த தேசத்தை பல்லைக்காட்டி நயந்து கொண்டார்கள்.

சிறிய உடன்படிக்கை தேசத்தாரையும், அவர்களை ஆதரித்த பிரான்ஸ் தேசத்தையும் வெறுத்தார்கள். ஜெக்கோஸ்லோவாகியாவும், ருமேனியாவும் யூகோஸ்லாவியாவும் ஒன்று கூடி வலுத்திருந்தால் தங்கள் நாட்டில் முன் அடங்கியிருந்த செர்ப், க்ரோட், ருமேனிய பிரஜைகளை எப்படி மறுபடி அடைய முடியும். இதாலியா? ஆம் இதாலி உதவிபுரியும். உதவிபுரியக்கூடும். பீடர் என்ற அரசனை மார்செல்லில் சென்ற கூட்டத்தில் இதாலியருமுண்டல்லவா?

ஆஸ்திரியாவை ஒரு நொடியில் ஹிட்லர் அமுக்கிய பின், ஆஸ்திரியாவையும், ஹங்கேரியையும் இதாலி ராஷிக்கும் பாவனையாக பேசியதெல்லாம் ஏனென்த திற்கிடமாயிருந்தது. இதாலியா? உடைந்த சட்டி! "ஜெர்மனி கைதுக்கப் போகிறது. ஆயினும் அபிஸ்னியா விஷயமாக இதாலியரைக் கண்டிப்பதை நாம் ஆதரிக்க வேண்டாம். ஆனால் அபேதவாத கஷியாரை நாம் சேர்ந்து கொண்டு சர்வதேச சங்கத்திலிருந்து விலகிக்கொள்வோம். அப்படியானால் பாத்தியங்கள் ரொம்ப உள்ள நமது வகுப்பினர் சீர் குறையாமலிருக்கும்". வருஷம் 1938. ம்யூனிக் பட்டணம். (பேஷ்! ஜெக்கோஸ்லோவாகியாவில் இருந்து பத்து லக்ஷம் ஜனங்கள் நமது ஹிட்லர் கொடுத்த விட்டார்!) ஒரு வருஷம் சென்ற பின், ப்ரேக்கில் (Prague) ஜெர்மானியர் பிரவேசித்த பின், நடுவின சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து ருதீனியா திரும்ப கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. 1939-ல் ஹங்கேரியின் எல்லைப் புறம் கோணலுமானலுமாய் ரஷியாவை ஒட்டி இருக்கிறது. யூகோஸ்லாவியா, ருமேனியா போன்ற பிசிறுகளுக்கு ரஷியாவே போஷகர். அரசியல் வகை சிநேகங்கள் பாதி வருஷத்தில் பிளவு பட்டன. எப்படி துக்கி வாரிப்போட்டது! ரஷிய-ஜெர்மானிய உடன் படிக்கை! செய்ய வேண்டியது ஒன்றுதான். பெரிய எஜமானனுக்கு சலாம் போடவேணும். ஜெர்மன் ஆதரவைத் தேடவேண்டியது. ஆனால் அவர்கள் கையில் முழுவதும் அகப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது.

பலே! இன்னமொரு லாபம். டிரான்ஸில்வேனியாவில் 17,000 மைல் விஸ்தீர்ணமுள்ள பிரதேசம். இந்த வித்தையில் மிச்சமிருக்கிறது! மூவர் உடன் படிக்கையில் சேருவோம். இதாலியில் பண்டமில்லை. பெரிய கூட்டுக் காரன் தயவிரந்தால், போலண்ட் பக்கம் உபகாரமாகவிருக்கும். (போலண்டாக விருந்த பக்கம்!)

என்ன சுலபமான விழுக்காடு! இந்த கந்தரகோளத்தில் நேசதேசத்தாருக்கு இரண்டு விதத்தில் திருப்தி. தன்னலம் கருதி 20 வருஷகாலம் நடந்து வந்த ஹங்கேரி பிரபுக்கள், அவர்கள் எதிர்கால சூழ்மத்தை கொஞ்சமும் பாராட்டாத ஒரு தேசத்தாரின் சொற்ப பங்குக்காரனாக இருக்கிறார்கள். அரசியல் காரியங்களில் இதாலி அஸ்தங்கதமாகப்போவதில் மத்திய ஐரோப்பாவில் இதாலியின் பிரா முக்கியம் குறைந்து ஜெர்மனியின் கை மேலேறிவிட்டது என்பது இரண்டாவது விஷயம். முஸ்லாவினியைப்போல் காரியத்தை கெடுத்த ஒரு தலைவனை இதாலியர் எவ்வளவு காலந்தான் பொருப்பார்கள்?

காற்றின் போக்கு.

- பிரிடனுக்கு முடிந்தவரை சகாயம் செய்யவேண்டுமென்று அமெரிக்க தொழிலாலி சங்கத்தின் தலைவரான வில்யம்சுரீன் என்பவர் நியூ ஆர்லியன்ஸ் என்ற ஊரில் அழுத்தமாகச் சொன்னார்.

(ii) அமெரிக்க யுத்த இலாகா மந்திரியான Mr. ஸ்டிம்ஸன், அடியிற் கண்ட விதமாக பிரிடிஷ் தொழிலாளிகளைப்பற்றிப் பெருமைப் படுத்தி நவம்பர் 19-ல் பேசினார்:—"Mr. பெவின், Mr. மாரிஸன், இவர்கள் தலைமையின்கீழ் முன் எப்போதும் இல்லாத விதமாக இப்போது தளவாடங்கள் செய்கிறார்கள். அவர்கள் 'உழைப்பால் அவர்கள் நாடான தீவை தகர்க்க முடியாத சுயேச்சைக் கோட்டையாக செய்கிறார்கள்."

(iii) முஸோலினி கடைசியாகப் பேசினகாலத்தில், சபையை நேரில் பார்க்காமல், ரேடியோ மூலமாக பேசினார் என்பதை நினைத்து அமெரிக்க பத்திரிகைகள் புரளி செய்கின்றன.

(iv) நேசுதேசத்தாரின் 'இப்பேற்கொத்த பிரசாரத்திற்கு மாராக, 20 லத்தின் அமெரிக்க நாடுகள், நாஷனல் ரேடியோ கம்பெனியின் லத்தின்-அமெரிக்கா ஒலிபரப்புகளை செலவன்றியில் மறு ஒலி பரப்பலாம்.

(v) க்விஸ்லிங் என்ற தேச துரோகியை ஆதரித்தவர்கள் பலர் மறை வடைகிறார்கள்; ஆஸ்லோ நகரத்திற்கு சமீபம் ஒரு ஏரியல் ஒருவர் முழுக்கிடந்தார்.

(vi) இப்போது அமெரிக்காவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கு அனுப்பப்படும் குண்டி போடும் பெரும் விமானங்கள் ஒவ்வொன்றும் 3,000 மைல் விஸ் தீரணத்தில் 8,000 பவுண்டு வரை குண்டிகள் போடும் சக்தி யுள்ளவை. சமீபத்தில் பெயரைடுத்த W-17 என்ற பறக்கும் கோட்டைகளெல்லாம் இப்போது கிழத்தன்மையடைந்த பிராய மாகிவிட்டன.

புதுக்கோட்டையின் உயர்தரமான தொண்டு.

யுத்த நிதிக்காக காலேஜில் நடந்த உற்சவம் முடிந்த மறுநாள் காலை, அந்த கமிட்டியாரின் கௌரவ பொக்கிஷர் யுத்த நிதிக்கு ஈ-தர்பாரவர்களிடம் ரூபாய் 3,000-க்கு ஒரு செக் அனுப்பினார். வெகு சுறுசுறுப்பு, நல்ல தொகை!

வெகு கவலையுடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த விழா செம்மையாக நடந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. மூன்று நாள்வரை இடைவிடாது நாடகங் களும் சந்தைக் கச்சேரிகளும், கிரிக்கெட் பந்தயங்களும், சில்லரை வேடிக்கை களும், ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்தி ஆனந்திக்கச்செய்து தாராளமாக செலவும் செய்யும்படி செய்தன. மூன்று நாள் நான் பெய்தமழை நின்று, மஹா-ஈ-ஈ-ஹீ ஹிஸ் ஹைனெஸ் ராஜா அவர்கள் சன்னகமாக சவாரி செய்துவரும் சமயம் சூரியன் பிரகாசமாகத் தோன்றி சுபசுகமாகவிருந்ததை ஜனங்கள் பூரணமாக பிரயோஜனப்படுத்திக் கொண்டார்கள். மழையும் விழா முழுவதும் தலையைக் காட்டவில்லை.

இந்த விழாவில் 'விறட்டல்' ஜாஸ்தி. கமிட்டி அக்கிராசனர் கமிட்டியாரை விறட்டினார், கமிட்டியார் கமிட்டியின் சக்கரங்கள் முழுவேகத்தில் ஓடும்படி விறட்டினார்கள், மஹா-ஈ-ஈ-ஹீ ஹிஸ் ஹைனெஸ் ராஜா அவர்கள் சன்னகமாக விறட்டப்பட்ட வண்டியில் சவாரி வந்தார். இதன் லாபமென்ன வென்றால், அச்சுதேசத்தாரை விறட்டிவதில் சகாயம் செய்ய ஒரு நல்ல தொகை கிடைத்தது.

இந்தியாவும் யுத்தமும்.

(துருக்கியில் அங்காராவிலிருந்து பதிக்கப்படும் 'ஊனஸ்' என்னும் 18-10-40-

பத்திரிகையிலிருந்து.)

அந்நிக வல்லரசுகளுடன் பிரிடன் தான் வாழ்வதா அழிவதா என்பதற்காக நடக்கும் மன்றாட்டத்தில் பிரிடிஷ் டொமினியன்கள் தங்கள் தாய் நாட்டிற்கு ஒத்தாசை புரிய விரைந்து மூன்வந்திருக்கின்றன. அச்சு வென்றால் அவைகளும் பிரிடனும் ஆழமைகளாக வேண்டியதுதான் என்பதை அவைகள் உணர்ந்திருக் கின்றன. தனித்த கண்டமென்று சொல்லக்கூடிய பிரமாண்டமான இந்தியாவும் தைரியமாகத்தான் பிரிடிஷ் கட்சியை ஆதரிப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறது.

ஆனால் இந்திய தேசிய வாதிடிகள் பிரிடிஷ் கட்சியை ஒருபுறம் ஆதரித்த போதிலும், இந்தியாவின் ஏராளமான மூலப்பொருள்களை உபயோகிப்பதால் பிரிடன் அடையக்கூடிய நன்மைகளை அடையவொட்டாமல் செய்யும் ஒரு மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அதாவது, பிரிடிஷ் வெற்றிக்கும் பிரார்த்திக் கிறார்கள்; பிரிடனின் யுத்த முயற்சிகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய ஒரு ரீதியைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்திய தேசிய வாதிடிகளுக்கும் பிரிடனுக்கும் தகராள் சென்ற மகா யுத்தத்திற்குப் போகிறது. 1914-ம்(ஸ்) மகா யுத்தத்தில் பிரிடன் இந்தியாவுக்கு சுயராஜ்யம் கொடுப்பதாக வாக்களித்தது. ஆனால் யுத்தத்துக்குப் பிறகு பிரிடன் இந்தியாவுக்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்ட ஆட்சி முறை இந்தியர்களுக்கு அதிருப்தியளித்தது. இந்திய அரசியலைப்பற்றி இந்தியருக்கும் பிரிடிஷாருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறைக் குறித்து இங்கு விவாதிப்பது நமது எண்ணமல்ல. இருதிருப்பாரும் அது அது எடுத்துக்கொண்ட கட்சி சரியென்றுகூற ஒரு திருஷ்டிகோணம் இருக்கிறது. இந்தியர்கள் கட்டுப் பாடில்லாத ஆட்சி—ஏன், சுயேச்சையையே விரும்புகிறார்கள். பிரிடிஷாசோ இந்திய அரசியல் அமைப்பு சுயேச்சையை நிர்வாகிக்கக்கூடிய முதிர்ச்சியை இன்னும் அடையவில்லை என்று கூறிவருகிறார்கள். சமாதானகாலத்தில், இதுபோன்ற ஒருபிளவும், இதனைத் தீர்ப்பதில் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளும் சகஜமென்று எண்ண இடமுண்டு. ஆனால் பிரிடனும் இந்தியாவும் உயிருக்கு மன்றாடும்போது தகராள் வளர்ந்து வருவது சகஜமாகுமா?

“எல்லா ஜாதியாரின் சுயேச்சைக்காக போராடும் பிரிடன் தோற்றால், இந்தியாவிற்கு ஏற்படும் விடுதலை அர்த்தமற்றதாகும்.”—இவ்வார்த்தைகளால், இந்திய தேசியத் தலைவரான காந்தி, பிரகிருதப் போராட்டத்தின் மகத்வத்தையும் முக்கியத்தையும் சரிவர உணர்ந்திருப்பதைக் காட்டுகிறார்.

இப்படிக்கிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்து சமீபத்தில் கிடைத்த தகவல்களில் இருந்து காந்தி பிரிடனுக்கு ஒரு ஒத்தாசையும் செய்யப்போவதில்லை என்பதுடன் நில்லாமல், பிரிடனின் யுத்த முயற்சிகளுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய ஒரு வழியை அனுசரிக்கப்போவதும் வெளியாகிறது. பலாத்காரத்தை என்றும் காந்தி ஆதரிக்கார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த யுத்தத்துக்கு முன்பும் பிரிடிஷாரை காந்தி எதிர்த்தபொழுதும் அவர் ஆயுதம், பலாத்காரம் இவைகளைக் கடைபிடிக்கவில்லை, சத்தியாக் கிரஹத்தையே கடைபிடித்தார். தற்பொழுதும் இந்தியாவில் பிரிடிஷாருக்கு விரோதமாகக் கலகத்தை விளைவிக்க அவர் உத்தேசிக்கவில்லை. ஆனால் பிரிடனுக்கு ஒத்தாசை செய்யக்கூடாதென்ற பிரசாரத்தை நிறுத்தமாட்டேன் என்று அவர் வைஸ்ராய்க்கு அறிவித்தார். கடைசியாக காந்தியும் வைஸ்ராயும் சந்தித்தபொழுது இந்தியத் தலைவர் அடியிற் கண்ட விஷயங்களை சமர்ப்பித்ததாகத் தெரிகிறது.

(1) இந்திய தேசியவாதிகளும் காந்தியும் பிரிடிஷார் ஜயிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

(2) இருந்தபோதிலும் இந்தியர்கள் பிரிடனுக்கு ஒத்தாசை செய்வதைத் தடுக்கும் பிரசாரத்தை காந்தி நிறுத்தமாட்டார்.

இவ்விரு பரஸ்பரமுரண்பாடான மனப்பான்மைகளைத் தன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றும், இவ்வித பிரசாரத்தை தான் தடுக்காமலிருக்க முடியாதென்பதையும் காந்திக்கு வைஸ்ராய் அறிவித்தார்.

பிரசார யுத்தத்தை நடத்தப் போகிறவர்கள் காந்தியைப் பின் பற்றியவர்கள் என்றும், நேராடி காந்தியல்ல என்றும் இப்பொழுது அறிவிக்கப்படுகிறது. இதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பிடிபட்டு சிறைப்படுவதும், அதனால் கிளர்ச்சிக்குத் தக்க பலமேற்படவேண்டும் என்பதும் காந்தியின் நோக்கம். அச்சின் வெற்றி ஆபத்தானது என்று கூறுகிற காந்தி, அச்ச வல்லரசுகளுக்கு இதைக் காட்டிலும் அனுகூலமான ஒரு காரியத்தையும் செய்திருக்க முடியாது. ஜெர்மன் இதாலிய ரேடியோக்கள் இதனை வெறுமனே விடுமா? இந்தியாவில் பிரிடன் சமாளிக்க முடியாமல் தவிக்கும் கஷ்டங்களை அதிசயோக்தி செய்து வர்ணிக் கின்றன. இந்திய நிலைமையை நன்கறிந்தவர்களுக்கு அச்ச ஒலிபரப்புகள் உண்மையல்லவென்பது நன்கு விளங்கும். அது ஏதாயினும் சரி, காந்தி செய்வது இந்தியா முழுவதற்கும் பிரதிரிதி என்ற முறையில் அல்ல. ஏழு கோடி முகமதியர்கள், பிரிடிஷார் எதற்காகப் போராடுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதை ஆதரிக்கிறார்கள். அரைச் சுதந்திரமும் முழுச் சுதந்திரமும்

உள்ள அரசர்கள், எப்பொழுதும்போல், தாராளமாகப் பொருள் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். பிரிடிஷ் கட்சிக்கு தனக்கிருக்கும் அனுதாபத்தைக் காந்தியே மறைப்பதில்லை. ஆயினும், தான் கொண்டுள்ள நோக்கத்தை மிகைப்படுத்தி வற்புறுத்துவதால் காந்தி அச்ச வல்லரசுகளின் ஆள்போல் நடக்கிறார் என்பது வெளிப்படை.

அச்சப் பிரசாரம் நம்மை இந்தியாவில் பிரிடிஷ் ஆட்சி கொடுங்கோலாட்சி என்று நம்பும்படி செய்ய முயற்சிக்கிறது. காந்தியோடும் அவருடைய கட்சியாரோடும் சமாதானத்துக்கு வரவேண்டுமென்று பிரிடிஷ் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசைகள் இதனைப் பொய்யாக்கும். அச்ச ஆக்கிரமித்த நாடுகளில் பரவியிருக்கும் கொடுங்கோன்மை, பயங்கரத்துக்கு பதிலாக, சச்சரவு ஒழிக்கவேண்டி பிரிடிஷார் பொறுமையுடனும் நிதானத்துடனும் இந்தியாவில் நடந்துகொள்ளுகின்றனர். இந்தியாவுக்கு எவ்வித அரசியல் மாறுதலேற்பட வேண்டும் என்று நாஜி ஜெர்மனி அல்லது பாஸிஸ்டு இதாலியின் பிரதிரிதிகளுடன் காந்திபோன்ற ஒரு தலைவர் போலந்திலோ, ஸெகோஸ்லாவேகியாவிலோ, அல்பேனியாவிலோ பேரம் செய்து பேச ஆரம்பித்தால் அவர் கதி என்னவாகும்?

இதனால் அச்ச வல்லரசுகள் நடக்கும் மாதிரி இந்தியாவில் பிரிடன் நடக்க வேண்டும் என்று ஒருவரும் விரும்பவில்லை. பிரிடன் அப்படிச் செய்தால் அது எடுத்த கட்சியை அது பொய்த்ததாகும். ஆயினும் காந்தி அனுசரிக்கும் முறைகள், விடுதலை சுயேச்சை இவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் அனுதாபத்தை இழக்கச் செய்வதாயிருக்கிறது.

ஐரோப்பாவில் ஹிட்லரின் “பெரிய ஏற்பாடு.”

ஸல்லி என்பவருடைய திட்டத்திற்கும் அதற்கும் உள்ள பேதங்கள்.

இதாலியின் தோல்விகளைப்பற்றி ஜெர்மன் தலைவனுடைய மனோநிலை.

ஸ்வேச்சாதிகாரிகளும் பால்கன்களும்.

(விசுவாசம், ஸ்டீட் ஒலிபரப்பியது).

ஒரு வழியில், ஒரு அம்சத்தில்—ஒரு அம்சத்தில் மட்டிம்தான். இது ஹிட்லருடைய வாரம். இதைத் தங்கள் வாரம் என்று சொல்லக் கீரேக் கர்களுக்கு உயர்தர பாத்தியமிருப்பினும், ஹிட்லர்தான் நாடகமேடையின் முன் எல்லோருடைய வீக்ஷணத்தில் நின்று கொண்டான்.

பிளாஸ்கோவில் முஸோலினியையும், பிரான்ஸ் தேசத்தில் எங்கேயோ ஸர்வ சேனாபதி பெடேனையும், இஸ் பானிய எல்லையில் சேனாபதி பிராங்கோவையும், பாரிஸில் லாவாலையும் சந்திப்பதற்காக ஐரோப்பாவைச் சுற்றி ஓடிவது ஹிட்லருக்கு கௌரவக் குறைவு என்றும், அவ்வளவு மனதைக் கவரக் கூடியதல்லவென்றும், யாரோ, ஒருகால் கோயபல்லோர் ஹிட்லரிடம் சொல்லியிருக்கலாம்.

நிச்சயமாக, ஜயசாலியான ஸ்வேச்சாதிகாரி, ஒரு கண்டத்தின் பிரபு, ஒரு புதிய ஐரோப்பிய ஏற்பாட்டுக்குப் பெரிய உபாயத்தை சிருஷ்டித்தவர் வீட்டில் இருந்துகொண்டு, இதரர்களை தன்னிடம் வரும்படி கட்டளையிடுவது

தான் உசிதம். அதனால் இந்த வாரத்தில் சில சின்ன கீர்த்திமான்கள் பெர்லினிலும் பெர்க்டஸ்காடனிலும் ஹிட்லரின் பேட்டிக்கு கார்த்துக் கொண்டிருக்கும் காக்கியைக் கண்டோம்.

பெர்லினில் விரும்பு பிரிடிஷ் வெடிகளின் சத்தம் காதில் விழுகையில் ஜெர்மன் தலைநகர விட்டி ரஷியப் பிரதம மந்திரி மாலடோவ் வெளியேறினார். உடனே ஸ்பானிய வெளியே நாட்டி மந்திரி ஸீனர் ஸூனியர், முஸோலினியின் மருமகனும் வெளியே நாட்டி காரியதரிசியுமான சியாநோ பிரபுவும் பஸ்கேரியா தேசத்து அரசனான பேர்ரிஸ் அரசனும் ஹிட்லரின் காலடியில் உட்கார் ஓடினார்கள். இப்பொழுது ஹிட்லரின் சிற்றரசான ருமேனியாவின் பிரதம மந்திரியான சேனாபதி ஜண்டனஸ்க்யூ கடைசியில் போனார்.

ஹிட்லருடைய பெரிய ஏற்பாட்டை ஆதரித்து, பெர்லின், ரோம், டோகியோ அச்சின் அங்கத்தினராக கையெழுத்துச் செய்த ஹங்கேரி

தேசத்தின் வெளிநாட்டு மந்திரியையும், காரியதரிசியையும் சந்திப்பதற்காக வியன்னாவுக்குத் திரென்று ஹிட்லர் புறப்பட்டுப்போனான்.

“இது ஆரம்பம்தான்”

ரிப்பன்டிராப் சொல்லுகிறபடி இதுதான் ஆரம்பம். எல்லா இதர சிற்றரசுகளும் கையெழுத்துச் செய்யும் படி அழைக்கப்படுவார்கள். வியன்னாவில் ஹங்கேரி கையெழுத்துச் செய்த பிறகு ரிப்பன்டிராப் சொன்னான். “ஒன்று சேர்ந்த ஸமஸ்தானங்களின் சேனாக்களும், அந்த ஒத்துமையின் கௌரவமும் வெகு சீக்கிரத்தில் சமாதானத்தை மீட்க உதவி செய்யும் என்று எனக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது” என்று.

இதற்குமுன் இதைப்போல ஏதோ கேட்டதுபோல் இருக்கிறது. ராணுவ மந்திரி ரைன்லாந்தை ஹிட்லர் வியாபித்துக்கொண்ட பிறகு 1936-ல் ஹிட்லர் “இதுதான் சமாதானம், பிரான்ஸ் தேசத்தை இனி ஒன்றும் கேட்கவில்லை” என்று சொல்லவில்லையா? 1938-ல் பிப்ரவரி மாதத்தில் ஹிட்லர் ஆஸ்டிரியாவைப் பிடித்துச் சேர்த்துக்கொண்டதால் தன் மனோதரங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டதாகவும் இனி, உபரியான பிரதேசங்களில் ஆசையிலே என்றும் சொல்லவில்லையா? ஜெகோஸ்லவேதியாவில் உள்ள ஸ்யுடேட்டன் ஜெர்மானியர் தாமாகத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஜெக்கர்களை யாவது, இதர ஜெர்மானியரல்லாதவரையாவது சத்த ரத்தமுள்ள ஜெர்மானிய ஆதினத்திற்குள் எக்காணத்தை முன்னிட்டும் வைத்துக்கொள்வதில்லை என்றும் 1938-ல் ம்யூனிக் ஒப்பந்தத்தில்

கையெழுத்துச் செய்த பிரிடிஷ், பிரஞ்சு ராஜ்யபார. நிபுணர்களிடம் ஹிட்லர் உறுதி சொல்லவில்லையா?

அதற்குப் பிறகு ஜெகோஸ்லவேதியாவை அழித்து வியாபித்துக் கொள்ளவில்லையா? டான்ஸ்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையா? போலந்தை தானும் ரஷியாவும் பங்கிட்டுக்கொள்ளவில்லையா? ஆகையால் இப்பொழுது அவனோ, அவனுக்காக ரிப்பன்டிராப்போ, ஐரோப்பா முழுமையும் தான் அடையப்போகிறோமென்ற உணர்ச்சியின்பேரில், கூடிய சீக்கிரம் சமாதானம் ஏற்படப்போவதாகப் பேசினால், சொன்னதெல்லாம் நம்பும் என்னைப்போன்ற ஸ்வபாவத்திற்கே ஒரு சந்தேகம் தோன்றும்.

“ஐரோப்பா” வென்றபதத்தில் பிரஞ்சு, பெல்ஜிய, டச்சு, போர்ச்சுகீஸ்குடியேற்ற நாடுகளையும் முன் ஜெர்மானிய குடியேற்ற நாடுகளையிருந்தவைகளையும் உட்படுத்த முடியுமல்லவா? மேலும் இந்தப் பிரதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆதினப்படுத்திக்கொண்டு இன்னும் கொஞ்சம் உபரியாக கேட்கலாமல்லவா? ஹிட்லரின் மனதினுள்ள சேஷ்டைகளும், அவனுடைய உபாயங்களும் வேறுமாதால் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் ஹிட்லருடைய அந்தரங்கத்தை அறிந்தவனல்ல.

நான் அவனுடைய அந்தரங்கத்தை அறிந்தவனாயினும், அவனிடம் எனக்கு நம்பிக்கையிலலை. மேலும் அவனுடன் கையெழுத்துச் செய்தவர்களும், இன்னும் கையெழுத்துச் செய்யப்போகிறவர்களும் என்னைக்காட்டிலும் அதிகமாக அவனிடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

எல்லாம் நானய பிரச்சினைதான்.

இந்த நாணய பிரச்சினையினால்தான் அவன் எல்லா ஆஸாமிகளையும் தன்னிடம் வரும்படி ஆக்ஞாபிக்கிறான். அவன் யாவராலும் ஜெயிக்க முடியாதவன் என்ற நம்பிக்கையை மறுபடி உண்டாக்க வேண்டுமென்று அவனுடைய கருத்து. ஏனெனில் அந்த நம்பிக்கை யெல்லாம் உலகத்தில் அகன்றுவிட்டது. இங்கிலாந்து படை எடுப்பு நடக்கவில்லை. அமெரிக்க ஜக்கிய ஸமஸ்தானங்களில் தலைவர் தேர்தல் அவனிஷ்டத்துக்கு விரோதமாயிற்று. ஜெர்மன் தொழிற்சாலைகளும், துறைமுகங்களும் பிரிடிஷ் வெடிகளால் நொறுங்குண்டன. இதாலி கீர்ஸின்மேல் படையெடுத்தது விபரீதமாகயிருக்கிறது. டாரண்டோ வளைகுடாவில் இதாலிய யுத்தக்கப்பல்கள் சிதறுண்டன. ஹிட்லரை ஜெயிக்க முடியாதென்ற தோற்றமும் சிதறுண்டது. இங்கிலாந்திலுள்ள “காவெண்ட்ரீ” என்ற நகரையும் இதர பிரிடிஷ் தொழிலாதாரங்களையும் வெடியால் அடிப்பதும் ஹிட்லரும் நம் யுத்த பிரயத்தனங்களை முறித்துவிட முடியுமென்று அவனைப் பேட்டிகாணவரும் ஆஸாமிகளுக்குக் காண்பிப்பதற்காக வென்று தோன்றுகிறது. இதில் அவன் யத்தனம் பலிக்கவில்லை. இனியும் பலிக்கப் போகிறதில்லை. அவனுடைய பெரிய ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் ஐரோப்பாவை ஒன்று சேர்ப்பதற்கு ஒருபடியாக, கிழக்கு ஐரோப்பாவை தன் ஆதிக்கத்திற்குள் கொண்டு வரும் ஏற்பாட்டை பூர்த்தி செய்து கொள்ளும்வரை, தான் இங்கிலாந்தின் யுத்த பிரயத்தனத்தை முறிக்கமுடியும் என்ற எண்ணத்தை யுண்டாக்க முடிய

மென்று அவன் இன்னும் நம்புகிறான். அவனுடைய மனதை நான் சரியாக வாசிக்க முடியுமானால், இந்த “பெரிய ஏற்பாட்டை” ஒரு “ஸமாதான இயக்கம்” மூலமாக ஆரம்பிப்பான் என்று தேர்ந்துகொண்டது. அமெரிக்காவில் தலைவரின் தேர்தலுக்கு முன்பு இவ்வியக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென வெண்ணினான். ஆனால் சரிப்படவில்லை.

தேச சரித்திரத்தை வாசிப்பதே ஹிட்லர் தான் காலம் போக்கும் வழிகளில் ஒன்று என்று அடிக்கடி சொல்லி இருக்கிறான். அது நிஜமோ பொய்யோ தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த “பெரிய ஏற்பாடு” என்ற எண்ணத்தை எங்கிருந்து எடுத்தான் என்பதை அறிவது கடினமல்ல.

எல்லி பிரபுவின் பெரிய ஏற்பாடு.

பிரான்ஸ் தேசத்தில் 1589-ம் ஆண்டு முதல் 1610-ம் ஆண்டுவரை ஆண்டி வந்த நான்காவது ஹென்ரி என்ற வெகு பிரக்யாதி பெற்ற அரசனுடைய உபாய மாதலால் அது மிகப் பழய விஷயம். நான்காவது ஹென்ரி பெரிய அரசன். அவனிலும் பெரிய மந்திரியை அடைந்த அந்நாஷ்டமும் அவனுக்கிருந்தது. அவர்கள் இருவருமாக ஐரோப்பாவை ஒன்றுபடுத்தி அமைதி நிலவச்செய்ய ஒரு பெரிய ஏற்பாட்டை சிருஷ்டித்தார்கள்.

வலிமைக்கு முன் செம்மை மதிக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஸ்தாபிக்க ஒரு ஐரோப்பிய மகாசபை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்கள் இருவரும் பிரயத்தனம் பட்டார்கள். இப்பெரிய ஏற்பாட்டைத் துவக்க எல்லாம் தயாராக இருந்த காலத்தில் நான்காவது ஹென்ரி கொலை செய்யப்

பட்டார்.

தன்னுடைய அரசன் இறந்த பிறகு எல்லி பிரபு அப்பெரிய ஏற்பாட்டின் விவரங்களை வெளியிட்டார். அதன்படி மகா சபையில் புதிய ஐரோப்பாவின் பதினைந்து ஸமஸ்தானங்கள் பரஸ்பரமுள்ள தாரதமயத்தை வைத்து பிரதிநிதித்துவம் அடைந்தார்கள். அந்த மகாசபை தன் அங்கத்தினர்களுக்குள்ள தகரார்களை சமாதானமாய்த் தீர்த்து வைப்பதோடு பதினைந்து ஸமஸ்தானங்களின் சைன்யங்களை தங்கள் ஆதினத்தில் வைத்துக்கொள்வதும் தன் அங்கத்தினர்கள் தேசங்களின் உள்நாட்டு காரியங்களிலும் ஒரு பார்வை வைத்துக்கொள்வதும் அதன் கடமையாகவிருந்தது.

ஐரோப்பிய போலீஸ் படை.

பிரிடன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஸ்பெயின், டென்மார்க்கு, ஸ்வீடன், போலாந்து, ஹங்கேரி, முதலிய தேசங்கள் சேர்ந்த 15 தேசங்களும் லக்ஷம் காலாட்படை, 25,000, குதிரை வீரர்கள் 120 பிரங்குகளுள்ள ஒரு பொது ஐரோப்பிய போலீஸ் படைக்கு ஈவு கொடுக்க வேண்டியது.

ஹென்ரியின் சரித்திராசிரியர் சொன்னது போல் “கிறிஸ்தவ தேசங்களிலுள்ள எல்லா நல்லாசிரியர்களையும் ஹென்ரி தன் பக்கம் சேர்த்துகொண்டார். ஏனெனில் ஜனங்களைக்கட்டாயப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் அவர்களை நல்ல வார்த்தைகளால் திருப்புவதால் ஜனங்களே தண்டோபாயங்கள் கடைசியாகப் பிரயோகிப்பதற்காகப் பத்திரப்படுத்தி வைக்கப்பட்டதே ஒழிய வேறு அல்ல. வென்று திருப்பியடைந்து, ஹென்ரியினுடைய நல்லெண்ணங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று

விரும்பினார்.”

உண்மையான இப்பெரிய ஏற்பாட்டை ஹிட்லர் எப்போதாவது கேள்விப்பட்டிருந்தால், அதன் முக்கியமான இரண்டு அம்சங்களை ஹிட்லர் அறிந்துகொள்ளவில்லை அல்லது நிராகரித்துவிட்டான் போலும். முதலாவது வலிமைக்கு முன் செம்மையே பெரிது என்பது. தண்டோபாயமானது நியாயத்தையும், சட்டத்தையும் நிலைநிறுத்துவதற்காக கடைசி பக்ஷமாகத் தான் பிரயோகப்படுத்த வேண்டியது என்பது இரண்டாவது அமிசம். ஹிட்லர் பிரஷியா நாட்டுக் கொள்கையான பலவானே பெரியவன் என்ற கொள்கையையும், தானே வெகு உரக்கப் பகிரங்கப்படுத்துகிற கொள்கையாகிறது: “உலகத்தில் ஜெர்மன் ஆதிக்கம் ஒங்குவதற்கு தலைகால் தெரியாது மூர்க்கத் தனமாக ஒவ்வொரு காரியத்தையும் செய்யவேண்டு”மென்பதையும் அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவந்தான்.

ஹிட்லரின் பிடித்துக்கொடுக்கப்பட்டது.

இப்பொழுது அடிமைத்தனத்துக்குத் தங்கள் தலைவர்களால் கொண்டுவிடப்பட்ட ஹங்கேரிதேசத்து ஜனங்கள் தங்கள் முன் காலத்துப் பெரிய தலைவர்களின் பெருமையையும், தற்பொழுது உள்ள தலைவர்களின் சிறுமையையும் கவனிக்குந் காலமிகவும் வருந்துவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த தேசத்துத் தலைநகரான ப்யூடாபெஸ்ட் என்ற நகரில், “ஆணையெடுத்த சவுக்” என்ற ஒரு பொது வெளி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த சவுக்கில்தான் 1848-ம் ஆண்டில் மாக்கியர்கள் என்ற ஜாதியார் இனி ஆஸ்த்ரோ-ஜெர்மானியரான “ஹாப்ஸ்பர்க்கு” என்ற ராஜ வம்சத்துக்கு அடிமைகளாக மாட்டோம்

என்றும், ஸுதந்திரத்தையடைவோம் என்றும் ஆணைசெய்து கொண்டார்கள். அதை ஒரு கவி பாடியிருக்கிறார்.

“மாக்கியார் தெய்வத்தின்மேல்
ஆணை செய்திட்டோம்
ஆம், ஆணை செய்திட்டோம், மேலும்
ஆணை செய்திட்டோம்
நாம் அடிமைகள் ஒருபோதும்
இனிமேல் இல்லை.”

அந்த ஆணை இப்பொழுது தவறி விட்டது. ஏனெனில், ஹாப்ஸ்பர்க் ராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களெல்லா ரைக்காட்டிலும் கீருமான ஒரு ஆஸ்திரிய ஜெர்மானியனிடம் பிரதம மந்திரியும், அயல்நாட்டி காரியதரிசியும் தேசத்தை ஒப்புவித்துவிட்டார்கள். அதற்கு கைமேல்கிடைத்த வெகுமதி என்னவென்றால் குறைவானமதிப்புள்ள ஜெர்மன் நாணயமான “மார்க்கு”க்குச் சமமாக ஹங்கேரியின் நாணய மதிப்பும் குறைக்கப்பட்டதுதான்.

பொது ஐரோப்பிய நோக்கத்தைக் கொண்டு கவனித்தால், அச்சுடன் ஹங்கேரி சேர்ந்தது. பொருட்படுத்த வேண்டிய விஷயமில்லை. இருந்தாலும், ஹங்கேரியின் அடுத்த தேசமான யுகோஸ்லாவியாவிற்கு அது பெரிய விஷயம்தான்.

இதாலியின் துக்க சம்பவங்கள்.

கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த பெரிய ஏற்பாடாவது சமாதான இயக்கமாவது வெற்றி பெறும் என்று ஹிட்லர் எதிர் பார்க்கிறான் என்று நான் நினைக்க வில்லை. கிரீஸின் பேரில் இதாலி எடுத்த படையெடுப்பில் இதாலிக்கு ஏற்பட்டுள்ள துக்க சம்பவங்களால், மத்திய கீழ்ப் பிரதேசத்தில் இல்லா விடினும் பால்கன்களில் ஒரு படை யெடுப்பை ஹிட்லர் கூடிய சீக்கிரம்

துவக்கும்படி நேரிடலாம்.

தள்ளினவன் மேல் பழி சொல்லுவதற்காக நினைத்துச் சமாதானத்துக்கு அழைப்பது ஒரு தந்திரமான வேலை என்று அவன் நினைக்கலாம். இதுபோல் முஸோலினி ஏற்கனவே தான் பாஸிஸ்டி களுக்கு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் போதே சொல்லியிருக்கிறான்: “இந்த யுத்தத்தின் பொறுப்பு பிரிடன்பேரில் தான் என்று நிர்ணயமாக இன்றும் என்றும் யாவராலும் மறுதலிக்க முடியாமலும் உறுதியாகவும் பிரமாண மாகவும் சொல்லுகிறேன். ஹிட்லருடைய அழைப்புக்களை பிரிடன் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், அமைதி உண்டாகியிருக்கும்.”

இவ்வாறு முஸோலினி சொன்ன காலத்தில் அவன் ஹிட்லருக்குப் பக்க வாதியம் வாசித்தான். இதாலியைத் தொங்கலில் விட்டுவிடக்கூடாதென்று ஹிட்லரிடம் கெஞ்சுகொண்டிருந்தான். ஹிட்லர், அவனைப் பொறுத்தமட்டில், முஸோலினியை இழிவாக நினைக்கிறான். ஆனால், அவனை துலைத்துக் கைகழுவு முடியவில்லை. முஸோலினியின் செளரியத்துக்கு, அவனுக்கு விழுந்த முஷ்டியடியில் அவனுடைய கண் கரு ரத்தம் கட்டிப்போனதில், ஹிட்லருக்கு அவ்வளவு வருத்தமில்லாவிடினும், கோரிடஸாவில் வீர கிரேக்கர்களிடம் முஸோலினி வாங்கிக்கொண்ட அடியில் இவ்வளவு கரு ரத்தங்கட்டிப்போய் விடவேணும் என்று ஹிட்லர் நினைத் திருக்கமாட்டான்.

ஸ்வேட்சாதிக்காரிகளும் விஷியும்.

ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனியின் புதிய திட்டத்திற்கு மார்க்ஷல் பெடேனையும் அவருடைய வீஷி ஸர்க்காரையும் ஒழுங்குப்படுத்திக்கொண்டுவர

ஹிட்லர் பிரயத்தனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் பிரான்ஸ் தேசத்துக்குப்பாதகமாக இதாலிக்குப் பிரஞ்சு தேசங்கள்வேண்டுமென்று முஸோலினி வற்புறுத்தியதால் ஹிட்லர் அவனிடம் கசந்துபோய்விட்டான். இப்பொழுது இங்கிலாந்தின் உதவியால் கிரிஸுக்கு முஸோலினி பேரில் பெற்றிருக்கும் வெற்றியிலிருந்து முஸோலினியை ஹிட்லர் மீட்கவேண்டுமென்றால், இதாலி கண்ணை மூடி வாயைத் திறந்து கொண்டு, ஹிட்லர் கருணையுடனளிக் கும் பிரதேசங்களை நன்றியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அப்பொழுது வீஷிஸர்க்கார் ஹிட்லர் சொன்னபடி கேட்பார்கள்.

மத்தியில் வீஷி ஆஸாமிகளுக்குக் கொஞ்சம் கடுக்காய் கொடுப்பது போலும், அவர்கள் ஹிட்லருடைய நட்பையே நினைத்திருக்கக்கூடாதென்றும் காண்பிப்பதற்காகப் போலும், ‘லொரைன்’ என்ற பிரஞ்சு பிரதேசத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான பிரஞ்சுக் காரரையும் அவர்களுடைய குடும்பங் களையும் வெளியே துரத்திவிட்டான். இந்த வீஷி ஆஸாமிகளுக்கு தங்கள் எஜமான் யார் என்று ஞாபகமூட்ட சாட்டையின் ஒரு சுண்டி அல்லது அதன் ஒரு அடி போதுமென்று ஹிட்லர் ஸந்தேகமின்றி நினைக்கிறான்.

எல்லாவற்றையும் கவனித்த, ஹிட்லர் பூட்டி ஒட்டிம் கூட்டங்கள் சாதுவாகப் போகும் கூட்டமல்லவென்று தெரி கிறது. உண்மையில் இதாலியர்கள் யுத்தத்தை வரவேற்றார்களானால், முஸோலினியின் சொற்பொழிவு அவர் பயந்து சைத்ததாக அதிர்ந்திருப்பார். முஸோலினியை எவ்வாறு உதவி செய்வது.

ஆயினும் முஸோலினிக்கு எவ்வாறு

இப்பொழுது நன்றாக உதவி செய்வது என்பது தான் ஹிட்லருடைய பிரச்சனை. ஜெர்மானிய துருப்புகளைக் கடல்வழியே அனுப்புவதென்பதை நினைக்கவே முடியாது. பஸ்கேரியா மூலம் தங்கு தடையில்லாமல் ஜெர்மானியத் துருப்புகள் கிரீஸைத் தாக்கப் போவதாயிருந்தாலும், துருக்கி சும்மாவிருக்குமா?

துருக்கியர் இருக்கும் இடத்தை விட்டு நகரமுடியாதபடி அவர்களை அமுக்குவதற்கு ருஷியா ஒப்புக் கொண்டு விட்டதா? நமக்கு, இன்னம் தெரியவில்லை. ஹிட்லருக்கு தெரியுமோ என்னமோ தெரியவில்லை. துருக்கி உறுதியாக நின்றால் கிரேக்கரின் வீரம் யுகோஸ்லாவியாவிற்கு தைரியமளித்து ஹிட்லரை எதிர்க்கச் செய்யும். மலை களுக்கு மத்தியில் யுகோஸ்லாவியர்கள், சண்டையிடுவதில் சமர்த்தர்கள்.

இக் கேள்விகளுக்கு வருங்காலம் சீக்கிரம் பதிலளிக்கும். மேற்படி பதிலும் இப்பொழுது பயங்கிருக்கும் நாடிகள் ஹிட்லரைப் பிரிடன் ஜெயிக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் பொறுத்த தாகயிருக்கிறது.

பிரிடன் ஜெயிக்காமலிருப்பதோடு, இங்கிலாந்தின்மேல் போடும் ஒவ்வொரு விமான வீச்சையும் பிரிடன் வட்டியுடன் திருப்பி கொடுக்கும்வரை, ஹிட்லர் ஜயிக்கப்பட முடியாதவன் என்ற நம்பிக்கை குறைந்துகொண்டே வரும் அவன் இந்த அமைதி இயக் கத்தை ஆரம்பித்து பெரிய ஏற்பாட்டை அமைக்கப் பிரயத்தனப்படுமபோதெல்லாம், அவன் தற்காப்பிலேயே இருக்கும்படி விரட்டப்படுகிறான் என்பது அவனுக்கோ தெரியும். இன்னும் சில மாதங்கள் ஆவதற்குமுன் இந்த விஷயம் உலகம் பூராவும் தெரிந்துவிடும்.

அவன் கணக்கு ஒப்புவிக்கும் நாள். மத்தியகாலத்தில் பிரிடனில் நாம் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திருப்பியடித்துத் திறனை மறுபடியடைக்கிறோம், 1941-ம் ஆஸ்தில் உதயமாகப் போகும் கணக்கு ஒப்புவிக்கும் நாளை பிரதிபலிக்கிறோம். நாம் இன்னும் நம்முடைய பெரிய ஏற்பாட்டை இன்னும் அமைத்து வெளியிடவில்லை. யென்பது ஏனென்றால், நாம் போர் செய்து கொண்டிருக்கிறோம், பேசிக் கொண்டிருக்கவில்லை. எதற்காகப்போர் என்றால் ஐரோப்பிய ஸுதந்திரத்திற்காகவும் உலகத்தின் பெரும்பாகத்தின் ஸுதந்திரத்திற்காகவும்.

முதல் காரியங்கள் முதலில் வரும். நாம் சொன்ன வாக்குறுதிகளை நாம் நிறைவேற்றமுமலிருப்பதைக்காட்டிலும், நாம் நம் வாய்போக்கை தாமதம் செய்து கொடுப்பது நலம்.

நம் ஏற்பாடு நம் மனதிலும் உள்ளத்திலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நான்காவது ஹென்றியும், ஸல்லி பிரபுவும் போல நாமும் இரண்டு கொள்கைகளை மனதில் கொண்டிருக்கிறோம். வலிமைக்கு முன் செம்மையே முற்பட வேண்டும். யுத்தமென்ற சரபத்தை ஒழிக்கச் சட்டத்தின் ஸேவகளை தன் டோபாடம் கடைசியாகப் பிரயோக மாவதே அதன் கிரமமான தொழில்.

ஒரு தீர்க்கதரிசி கௌரவிக்கப்படாமல் இருக்கமாட்டார்.

(திரு. ஸம்பன்ஹால் என்பவருடைய 7-11-40உயுள்ள 226-ந. செய்திக் கடிதம் கிருபிக்கிறபடி.)

சென்ற யுத்தத்தில் அடியிற்கண்ட விஷயங்களால் பிரிடிஷ் கடற்படைக்கு நன்மை பயந்தது:—

(a) டோவர் ஜலஸந்தியை நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் கடக்க முடியாமல் செய்து விட்டார்கள். அதனால் ஜெர்மானிய நீர்மூழ்கிகள் அட்லாண்டிக் மகாஸமுத்திரத்தில் வேலை செய்ய பிரிடிஷ் தீவுகளை வடபக்கமாகத் தாண்டிச் செல்லவேண்டி நேரிட்டு, காலமும் எண்ணையும் செலவிடவேண்டியதாயிற்று.

(b) இதாலியக் கடற்படையும், பிரெஞ்சுக் கடற்படையும் நம்முடைய பக்கம் இருந்தன.

(c) 1917-1918-வரை மகாஸமுத்திரங்களில் போகவல்ல ஜெர்மானியின் பெரிய நீர்மூழ்கிகள் செய்யப்படவில்லை.

(d) தென் அயர்லாந்து துறைமுகங்களும், அட்லாண்டிக் ஸமுத்திரத்திலுள்ள பிரெஞ்சு துறைமுகங்களும் நம் பாரா கப்பல்களுக்கும் நீர்மூழ்கி எதிர்ப்பு காலங்களுக்கும் முன்ஸ்தாபனங்களாயிருந்தன.

இன்று நாம் அடியிற்கண்ட விஷயங்களை அறியவேண்டும்.

(a) டோவர் ஜலஸந்தி திறந்திருக்கின்றது. ஜெர்மன் நீர்மூழ்கிகள் பிரெஞ்சு துறைமுகங்களை உபயோகப்படுத்த இயலுகின்றன.

(b) இதாலிய நீர்மூழ்கிகள் நமக்கு விரோதிகளாகயிருக்கின்றன.

(c) நாம் அயர்லாந்து துறைமுகங்களை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. பிரெஞ்சுக் கடற்படை பெரும்பாலாக நமக்கு உபயோகமில்லை.

இந்தக் காரணங்களாலும் இன்னும் சில காரணங்களாலும் ஜெர்மன் நீர்மூழ்கி கப்பல்கள் வெகுதூரங்களிலுள்ள நம் கப்பல்களைத் தாக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். இந்த நீர்மூழ்கிகளுக்குக் கட்டாயம் ஏற்படும் காலங்களில் தண்ணீரில் மூழ்கிவிடும், ஆனால் ஜலப் பரப்புக்கு எழுந்து நம்முடைய வியாபாரத் தையும், ஸரபராக்களையும், பிரங்குகளால் தாக்க எண்ணத்துடனிருக்கின்றன. அதற்கு ஒத்துமையாக ஜெர்மானிய கப்பல்களும் விமானங்களும் நடமாடுகின்றன. ஜெர்மானிய விமானமும், நீர்மூழ்கிகளும் தந்திரமாக ஒத்துழைத்ததால் “எம்பிரஸ் ஆப் பிரிடன்” என்ற கப்பல் மூழ்கடிக்கப்பட்டதென்பதை ஒரு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இந்த அபாயத்துக்கு நாம் செய்யும் பிரதி என்னவென்றால்: வெகுதூரம் வெகுதூரம் கஷ்டங்களைப் பொறுக்கவல்ல பாரா கப்பல்களைச் செய்வது நீர்மூழ்கிகளைத் தாக்க வன்மையுள்ளதும் வெகுதூரம் போய் உளவறியக்கூடியதுமான கடல் விமானங்களை இன்னும் அதிகமாகச் செய்வதும்; ஐக்கிய ஸமஸ்தானங்கள் தங்களுக்கு முடிந்த மட்டும் நமக்கு அவர்களுடைய கடற்படையிலிருந்து கொடுத்துதவுவதும், நம் வியாபாரக் கப்பல்களில் இன்னும் அதிகமான பிரங்குகளை ஸ்தாபிப்பதும், நம் கஷ்டங்களை ஈடுசெய்ய ஜாஸ்தி வியாபாரக் கப்பல்களைச் செய்வதும்; இறக்குமதியாகவேண்டிய சரக்குகளை எவ்வளவு குறைத்துக்கொள்ள முடியுமோ அதற்கு அதுஸரணையாக உள்ளூரில் சிக்கனங்களைச் செய்வதும், நீர்மூழ்கிகள் கிளம்பும் ஸ்தாபனங்களை நம் பாரா கப்பல்கள் தாக்குவதில் மறுபடி பிரிட்டனுக்குத் திரும்பி வந்து நிலக்கரி போட்டுக்கொண்டு போகிற கிரமமில்லா மலிருக்கும்படி பாரா கப்பல்கள் தங்கக்கூடிய துறைமுகங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதுமே.

நாம் இத்தாலி பேரில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் படையெடுப்பு நடவடிக்கைகளுக்குத் தற்பொழுது இத்தாலி கிரீஸைத் தாக்குதலும் ஸாதகமாகவேயிருக்கும். நாம் போரிடவேண்டிய இரண்டு அரசுகளுக்குள் பலவீனமுள்ள இத்தாலி ராஜ்யத்தின் பேரில்தான் நம்முடைய எதிர்ப்பை ஏகோபிக்கவேண்டும் என்பது தான் சரியான யுத்த தந்திரம் என்று இந்த செய்தி கடிதங்களில் எப்பொழுதும் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இத்தாலி தேசம் அநேகமாய்த் தீவுதான். வடக்கே ஆல்ப்ஸ்மலை என்ற பெரிய இடையூற்றிற்கிடையேயுள்ள சில கணவாய்கள் வழியாகவும், மலைதுவாரங்கள் வழியாகவும்தான் தன்னுடைய பெரிய கூட்டாளியுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் தொழிலாதாரங்கள் எல்லாம் வடக்கே குவிந்திருக்கின்றன. அதன் போக்குவரவு சாதனங்கள் கடற்கரையோரமாக

இருக்கின்றன. அதன் எண்ணெய்ச் சேகரங்களும், உலோகங்களும், சில உணவுப்பொருள்களும் செலவழிக்கப்பட்டால் அது ஹிட்லருக்கு ஒரு பெரிய பாரமாக ஆகிவிடும். அதனால் இதாலியை நாம் அழுத்தமாகவும், தளராமலும் தாக்கவேண்டும். இப்பொழுது நம்முடைய கப்பல்களும், விமானங்களும் கிரேக்க பிரதேசத்தை நடவடிக்கை ஸ்தானங்களாகக்கொள்ள இயலுவதால் முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் தற்சமயம் இதாலிக்கு நானூறு மைல்களுக்கு அருகே இருக்கக்கூடிய வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் புதிய தூவீச்சு வெடி விமானங்கள் வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தால், முஸோலினி இதாலியர்களுடைய வாழ்க்கைகளை ஹிட்லருடைய மஹத்தான ஆசைகளுக்கு அர்ப்பணம் செய்ததை நினைத்து இதாலியர்கள் வருந்துவார்கள்.

குறிப்பு:—பிரிடிஷ் ஸர்க்காரும் இதுபோலவே நினைத்து வந்திருக்கிறார்கள். சொல்ப நாட்களுக்குமுன் டாரன்டோ வளைகுடாவிலும், மத்தியதரைக் கடல் வெளிகளிலும் நடந்த சம்பவங்கள் இதை ரூஜூப்பிக்கின்றன.

சற்று முன்வரை இத்தாலியேரில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட விமான நடவடிக்கைகளும் பரீக்ஷார்த்தமாக இருந்தன. அதிகதூரம் செல்லவேண்டிய விஷயமும், ஜெர்மன் விமானப்படைக்கு ஜீவாதாரங்களைத் தாக்கி, அப்படை பிரிடனைத் தாக்காமல் தடுக்கவேண்டிய விஷயமும் இதுவரை இதாலிக்குச் சற்று சாவகாசம் அளித்தது. ஆனால் இந்த ஸாவகாசம் இப்போது சீக்கிரம் குன்றிவிடும். வெகுகாலம் வெகு மும்முறமான வெடி வீச்சுகளை இதாலியப் பொதுமையும் எவ்வளவு தாங்கும் என்று கவனிக்க ஸுவாரஸ்யமாகயிருக்கும்.

இதாலி தன் பலக்குறைவைக் காட்டினால், ஜெர்மானியர் “பிரன்ஸ்” கணவாய் வழியாக வந்து, தேசத்தை வியாபித்தே விடுவார்கள். இந்த ஸம்பவமும் இதாலியில் ஒரு யுத்தத்தைத் துவக்கும். அதுதான் நாளிகளை எதிர்க்கும் ஜேரோப்பிய கிளர்ச்சியின் துவக்கமாகும். நாம் இதாலியரைத்தாக்க மற்றொரு காரணமுண்டு—அதாவது அதனால் நாம் லக்ஷக்கணக்கான பிரெஞ்சுக்காரருக்கு அளிக்கும் அளவிலாக்களிப்பே. ஜெர்மானியரால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுக்காரர் அறியக்கூடிய ஒரு விஷயம்தான். ஆனால் இதாலியருக்கு பிரெஞ்சு பிரதேசத்தை கொடுக்கவேண்டி வந்ததைப்பற்றி அவர்கள் ஸமாதானப் படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. மேலும் இதாலியில் முஸோலினிக்கு எதிராகக் கலகம் ஏற்பட்டால் பிரெஞ்சு ஸமுதாயிகளும் இதாலிய கலகக்காரர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வதில் கஷ்டயிராது. மேலும் நம்முடைய எதிரிகளுடன் ஸ்பெயின் சேர்ந்து கொள்ளும் முட்டாள் தைர்யம் கொண்டால், இஸ்பானிய குடியரசு கஷிக்காரரும் சேர்ந்துகொள்ளுவார்கள். லதீன் பாஷை பேசும் நாளியின் சத்துருக்களும் பாஸிஸ்டின் சத்துருக்களும் ‘சேருவதைக் காட்டிலும்’ பிரெஞ்சு, இதாலிய, இஸ்பானிய பிரதி-நாளிகள் ஒத்துழைப்பது எளிது. பிரெஞ்சு மந்திரி திரு லவால் என்பவர் கொண்டிருக்கும் “லத்தீன் கூட்டம்” என்ற கனவும் உண்மையாகலாம். ஆனால் அது அவருடைய உத்தியோகத்தையே சந்தேகமாகச் செய்யக்கூடிய வேறு விதத்தில் ஏற்படும் என்று தோன்றுகிறது.

கிரேக்க யுத்தமும் பால்கனில் அச்சநாடுகளின் சூழ்ச்சிகளும்.

பல்கேரியா ஒப்பந்தத்தில் சேர மறுதளித்தது,

துருக்கியின் எச்சரிப்பின் பலன்.

ரஷியாவின் அறிக்கை.

டெயிலி டெலக்ராபின் ராஜதந்திர கிருபர் எழுதுகிறார்.

ஹங்கேரியும், ருமேனியாவும், ஸ்லவேகியாவும் சம்மதித்து அச்ச நாடுகளாகிய ஜெர்மனி, இதாலி, ஜப்பான் இவர்களுடைய மூவர் உடன்படிக்கையில் சேர்ந்துகொண்டதுபோல பல்கேரியா மேற்படி அச்சநாடுகளோடு சேர்ந்து கொள்ள மறுத்துவிட்டதிலிருந்து, பால்கன் நாடுகளில் ஹிட்லர் எண்ணம் கொண்ட சூழ்ச்சிகளெல்லாம், கிரீஸ் தேசத்தில் முஸோலினி பிரவேசித்து மிகுந்த நஷ்டத்துடன் வந்ததால், தலைகீழாய்க் கவிழ்ந்துவிட்டதென்பதை நன்றாய் வற்புறுத்திக்காட்டுகிறது.

வில்ஹெல்ம் ஸ்ட்ராஸியிலிருந்து தகவல்கிடைத்த அளவில் பல்கேரியா உடன் படிக்கையை ஒப்புக்கொண்டிவிடும் என்று பெர்லினிலிருந்து வந்த செய்திகளுக்குப் பின்பற்றியே பல்கேரியா மறுத்துவிட்டதென்பது ஜேரோப்பாவில் ஜெர்மனியின் ராஜதந்திரம் நிலைகுலைந்து விட்டதென்பதற்கு ஒரு அடையாளம்.

நவம்பர் 26 பிற்பகல் வரையிலும் பெர்லினிலிருந்து வந்த செய்திகளில் இந்த வாரத்தில் அச்சநாடுகளோடு பல்கேரியா ஒப்பந்தம் செய்துவிடுமென்று அறிவித்ததாக டெயிலி டெலக்ராபின் ஹெல்ஸிங்கி கிருபர் எழுதுகிறார்.

இதே சமயத்தில் நாளி பத்திரிகைகள், ஜெர்மனியின் ராணுவப்படை மத்திய தரைக்கடல் பிரதேசத்தில் தன்னுடைய பரர்க்கிரமத்தை வெளிக்காட்டுமென்று உறுமுடிவாகிறது.

டெயிலி டெலக்ராபின் பெல்க்ரேட் கிருபர் எழுதுகிறதாவது. கோரிட் ஸாவை கிரேக்கர்கள் கைப்பற்றியது ஸோபையாவினுள்ள நாளிகள் கஷியின் சார்பாகவிரும்புவர்களின் மனதைக்கவர்ந்தது. அமித கஷிக்காரர்கள் அச்ச வல்லரசர்களுடைய நட்பை அங்கேராம் செய்ய கிபாரசெய்ய ஆலோசனை செய்கிறார்கள்.

கிரேக்க ராணுவப்படையின் தீர்ச்செய்கையும், வாக்குக் கொடுத்தபடி கிரீஸின் ஒத்தாசைக்கு பிரிடன் உடன்காலத்தில் சென்றதும் தவிர, பஸ்கேரியாவின் தீர்மானத்திற்கு துருக்கியின் சந்தேகமற்ற எச்சரிக்கையும் தான் முக்கிய காரணங்கள் அதாவது:—ராஜியன் கடற்கரையில் யுத்த நிலயங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காக உத்தேசித்து—கிரீஸ் தேசத்தில் பஸ்கேரியா பிரவேசித்தால் கிழக்கேயிருந்து பஸ்கேரியாவுக்குள், துருக்கி உட்புகும்படி நேரிடும் என்பது தான்.

இந்த எச்சரிக்கையை பலப்படுத்திக் கடுமையான சொற்பொழிவுடன் பால்கன் நாடுகளில் யுத்தத்தைப் பரவும்படி செய்ய யுத்தத்தில் இரங்கக்கூடா தென்று பஸ்கேரியாவுக்கு ரஷியாவிலிருந்து செய்தி வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பஸ்கேரியாவிலுள்ள ஜனஸமூகமானது ரஷியாவின் வார்த்தைகளை பொருட்படுத்தும்.

சென்ற மாதம் 26-ம் தேதி போரியல் மன்னர் ரஷியாவின் பர இலாகா ஆபீஸ் பிரதான காரியதரிசியாகிய எம். ஸோபாலப் என்பவரை வரவேற்றுப் பேசினார். ஸோபாலப் டான்யூப் மகா நாட்டிற்கு விமான மார்க்கமாய் போகும் வழியில் 24-ம் தேதி ஸோபாலாவிலிருக்கிறார்.

எம். ஸோபாலப்புடன் பஸ்கேரியாவிலுள்ள ரஷியாஸ்தானிகரான எம். லாரன் டியப்பும் சென்றார். இவ்விருவர்களும் பஸ்கேரியா பிரதான மந்திரியாகிய எம். பிலாப்போடும், பர இலாகா மந்திரியான எம். பாப்பாப்பியோடும் ஏற்கனவே கலந்து பேசிவிட்டார்கள்.

பெர்லினிலிருந்து பஸ்கேரியா மந்திரியான எம். ட்ராகனாப், பஸ்கேரியாவுக்குத்திரும்பி வந்திருக்கிறார். அவரை ஒரு ரிபோர்ட்டி அனுப்பும்படி உத்தர விட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆப்டன்ப்ளாட் என்னும் ஸ்டாக்ஹோம் பத்திரிகையின் பெர்லின் நிருபர் இதாலியின் தோல்வியினால் விளைந்த மற்றொரு பலனேப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். அச்சநாடுகளைப்பற்றி ஸ்பெயினின் அபிப்பிராயமானது நிச்சயமாய் குறைவு அடைந்திருக்கிறதென்று அறிவிக்கிறது.

இந்தப் பின்போக்கு வாஸ்தவமென்று 26-ம் தேதியன்று பெர்லினிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நாஸிகளின் வழக்கப்படி வெற்றி முடிக்கத்தோடும் ஆரவாரத்தோடும் அறிவித்தபடி பெர்லின் நகரத்திற்கு எம் பிலாப்பும், எம். பாப்பாப்பும் ஏன் வரவில்லையென்று பரசனை கிளம்பியபொழுது, அவர்கள் சங்கடப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் ஒருவாறு தைரியப்படுத்திக்கொண்டு கலக்கமன்னியில் சொன்ன தாவது—பஸ்கேரியாவின் ராஜதந்திரிகள் கூடிய சீக்கிரம் பெர்லினுக்கு வரப் போகிறார்களென்று வெளிவந்த சமாசாரங்களெல்லாம் அன்னிய தேசத்திலிருந்து கிளம்பியவைகள். ஆனால் அவர்கள் ஜெர்மனி, இதாலி, இவைகளின் ஒலிபரப்பு நிலயங்களிலிருந்து மேற்படியார்களின் வரப்போகும் விஜயத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே ஒலிபரப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மறந்துவிட்டார்கள் போலும்.

பஸ்கேரியாவின் மறுதளிப்பிலிருந்து ஹீட்லருக்கு மிகவும் அசௌகர்யம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். முஸோலினியின் தோல்வியை சீர்திருத்தவேண்டி ஹீட்லர் தன் ராணுவபலத்தை உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்தால் ஐரோப்பாவில் தான் செய்ய நினைத்த ஏற்பாட்டின் ஒருபாகமான பால்கன் நாடுகளின் உணவுப் பொருள்கள் வகையராவைக் கொள்ளையடிப்பது என்ற எண்ணத்துக்கு அபாயம் விளைவிக்கும்படி நேரிடும்.

மேலும் ஹீட்லர் ஜாக்கிரதையாகத் தன்னுடைய புஸ்தகங்களில் நிந்தனை செய்திருக்கிற சென்ற மஹா யுத்தத்தில் ஜெர்மனி செய்த தவறுதலை மறுபடியும் செய்து கிழக்கேயும் மேற்கேயும் போர்முனைகளில் ஒரே சமயத்தில் சண்டை செய்யும்படியான அவஸ்தையில் அகப்பட்டுக்கொள்ள நேரிடும்.

ரிப்பன்ட்ராப், சியாநோ, வான் பேபன், இவர்களின் சந்திப்பு.

இஸ்டன்புல்லில் (துருக்கி தேசத்தின் தலைநகரம்) மேற்படி சந்திப்பை எவ்விதம் நோக்குகிறார்கள்.

ஜெர்மனி, கிரீஸ் தேசத்தைத் தாக்குமா?

துருக்கியும் பஸ்கேரியாவும் பேரில் கலக்க நேரிடும்.

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன், இஸ்டன்புல்லில் இருக்கும் 'நியூஸ்க்ரானிக்ஸ்' பத்திரிகையின் நிருபர், அடியிற்கண்டவாறு ஒரு தந்தி கொடுத்தார்.

“அச்சநாட்டு அன்ய இலாகா மந்திரிகள், ரிப்பன்ட்ராப், சியாநோ, துருக்கியில் இருக்கும் ஜெர்மனி தேசப்பிரதிநிதி வான்பேபன், ஆகிய இம்மூவர்களும், ஜெர்மனியில் ஒரு ரகஸ்யக்கூட்டம் கூடினது, துருக்கியில் பரவி, துருக்கர்களும், அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கலாயினர்.

தென்மேற்கு ஐரோப்பாவிலும், சண்டையில் ஜெர்மனி கலந்து கொள்வதைப் பற்றி தீர்மானிப்பதற்காகத்தான் மேற்படி கூட்டம் கூடினது என்று நன்கு விளங்குகிறது. துருக்கியிலுள்ள அறிஞர்களும், சந்திப்பில் சேர்ந்த மூன்று நபர்களுடைய நிலைமையும் அடியிற்கண்டவாறு என்று கண்டார்கள். முதலாவதாக, பால்கன் நாடுகளில், போர்புரிந்து எந்த வழியிலும், சிலைவப் பாராட்டாமல், கடைசியவரையில் பார்த்துவிட வேண்டுமென்பது சியாநோவின் அபிப்பிராயம்; வான்பேபன் அவர்களோ, எந்தப்பிரகாரமும், பால்கன் நாடுகளில் அமைதி இருக்கவேண்டும் அதற்கு யாதொரு பங்கும் நேரிடக்கூடாது என்கிற தீவிரயுத்தி கொண்டவர்; ரிப்பன்ட்ராப் இவ்விருவர்களுக்குள் மத்யஸ்தராக இருந்து, தீர்மானம் செய்யச் சேர்ந்துகொண்டார்.

இதாலியர்கள் ஏகாங்கியாக கிரீஸ் தேசத்தை எதிர்த்து ஜயிக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்தே, ஜெர்மானியர்களுடைய ஒத்தாசையை சம்பாதிக்க வேண்டியேதான், சியானோ மேற்படி கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார்.

ஆனால், வான் பேபன், துருக்கியிலிருந்து பல கடிதங்கள் மூலம் ஜெர்மன் கவர்ன்மெண்டாரை, பால்கன் நாடு ப்ரச்சனையில் கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று கண்டிப்பாய் எச்சரிக்கை செய்துவந்ததால், ஹிட்லரும், இருவரையும் நேரே வரவழைத்து, அவர்களைக் கேட்டுத்தான், ஒரு தீர்மானத்திற்கு வர வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்.

வான் பேபனுடைய அபிப்பிராயம் அடியிற்கண்டவாறு என்று கருதப்படுகிறது:—பல்கேரியாவின் ஒக்துமந்தின் பேரில்தான் ஜெர்மனி இதாலியர்களுக்கு ஒத்தாசை கொடுக்கலாம்; அப்படி ஏற்பட்டால், அதாவது பல்கேரியா சண்டையில் சேர்ந்துகொண்டால், துருக்கியும் சேரும்.

பொருளாதார நெருக்கடியினாலும், ஸமரஸ் பேச்சுகளாலும்தான் துருக்கியை ஜயிக்கவேண்டும் என்பது வான் பேபனுடைய இச்சை. துருக்கியுடன் போர் புரிவதில் அவருக்கிடம் இல்லை.

ஆனால் ஏதோ துருக்கியை, சண்டையின் கொடுமைகளுக்கு பாத்திரமாகச் செய்யக்கூடாது என்கிற ஒரு நல்ல எண்ணத்தின்பேரில் அல்ல; ஏனென்றால், வான் பேபனுக்கும் துருக்கிதேச கவர்ன்மெண்டுக்கும் அந்தரங்க அவநம்பிக்கை உண்டு.

பல்கேரியாவுக்கு ஜெர்மனி ஒத்தாசை செய்த போதிலும், துருக்கி தேசத்திற்கு, ஆங்கிலேய உதவி இருந்தால், துருக்கி பல்கேரியாவை நிச்சயமாக ஜயித்து விடும் என்பதை வான் பேபன் நன்கறிவார்.

மேலும், பாஸ்பரஸ் ஜலஸந்தியில் சண்டை ஏற்பட்டால் அதுவும் ரஷியாவைத் தாக்கும் என்றும், கடைசியாக அச்சண்டையே, ஒட்டகத்தின் முது கேலும்பை முறித்த வைக்கோலாக நேரிடும், என்பதையும் வான் பேபன் அறிவார்.

ரஷியா தேசமும், பால்கன் நாட்டு ப்ரச்சனையில் சம்பந்தப்படவில்லை என்றும், இதாலி—க்ரேக்கர் சண்டையிலும் யாதொரு விதமான சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்றும், அச்சுநாடு ப்ரசாரம் கூறுவது, பொய்யென்று, ரஷியாவிலிருந்து துருக்கிக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

ஐரோப்பாவில் சண்டை வெகு காலம் நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி ரஷியா செய்திருந்த ஏற்பாடுகள் பூராவும், அதி சீக்கிரமாக பிரான்ஸ் தோல்வி அடைந்தமேல், வீணுப்போனதை அறிந்த ரஷியாவும், இனிமேலாவது, தான் பால்கன் நாடுகளைக் குறித்துச் செய்து வைத்திருக்கும் ஏற்பாடுகளும், கிரீஸ் தேசம் தோல்வி அடைந்ததால் வீணுப்போய்விடும் என்பதை அறிந்து, அவ்விதம் கிரீஸ் தோல்வி அடையக்கூடாது என்பதைப்பற்றி நிச்சயமான புத்திகொண்டிருக்கிறது.

இதாலி—கிரீஸ் சண்டையில் ரஷியா ஒரு சாதாரணமான வேடிக்கை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் தேசம் அல்ல, சற்று வித்தியாஸமான மனப் பான்மையும் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஸூட்சகமான சில வதந்திகள் அருக்கிபாதேசத்தில் உலாவுகின்றன. அவைகளும் ஒன்றும் எதிர்பாராததல்ல.

ஜெனரல் பாபகாஸ் போட்டிருக்கக் கூடிய திட்டமென்ன?

உயிர் பிழைக்க அச்சு நாடுகள் இனிச் செய்யக்கூடியதென்ன?

(விவர்பூல் டெய்லிபோஸ்டின் ராணுவ கிருபர் எழுதியது.)

குழக்குப் பிராந்தியத்தில் யுத்த நிலை அடியோடு மாறி விட்டது. இனி கிரீஸும் பிரிடனும் இந்த யுத்தத்தை வேண்டியபடி மாற்றி அமைக்கலாம். ஜெனரல் பாபகாஸ் தென் அல்பேனியாவை மட்டும் பிடித்துக்கொண்டு, அதிக ஆசைப்படாமல் வட அல்பேனியாவுக்குப்போகாமல் நின்றுவிடலாம்.

துருக்கி ஜெர்மனிக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ரஷியாவின் ஆதரவைக் கொண்டு பல்கேரியாவும் தைரியமாயிருக்கிறது. இவர்கள் இருப்பதைப்பார்த்து கிரீஸானது தனக்குப் பக்கத்திலுள்ள அல்பேனியாவுக்குக் குறுக்கே கடல் வரை சுவாதினப்படுத்திக்கொள்ளப் பார்க்கிறது. திரும்ப முடியாதபடி அகப்பட்டிக் கொண்ட விஷயம் இதாலிக்குப் புலப்பட்டவுடன் பலத்த சண்டை நடக்கும்.

இதாலி கவிழ்ந்துவிட்ட சப்பல் போலாய் விட்டது. முடிந்ததைக் காப்பாற்றவேண்டியதுதான் இனிச்செய்யக்கூடியகாரியம். இதாலிய சேனாபதிகளான கேடலும் படோக்ளியோவும் என்ன யோசனைகள் செய்கிறார்களென்று இன்னும் புலப்படவில்லை. இதாலியர்கள் ஸலோனிகாவுக்கு வந்தவுடன் ஜெர்மனி தென் புறமாய்ப் படையெடுக்கக் காத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கிரீஸும் அல்பேனியாவும் இழக்கப்பட்டதுடன் இதாலிக்கு ஆபத்து வந்து விட்டது. துருக்கி எச்சரிக்கை செய்கிறது. ரஷியா அலகதியம் செய்கிறது. ஏதாவது ஒரு சிறு தப்பு இப்பொழுது செய்தால் விபரீதமாய் முடியும்; முதலுக்கே மோசமாகும்.

க்ரேக்கர்கள் வெற்றியிலிருந்து பல்கேரியா நிலைத்து நிற்கிறது; ஸ்பெயின் திடமாய் விட்டது; துருக்கி யுத்தத்துக்குத் தயாராய் விட்டது. ரஷியாவுடைய ராஜ்ய நோக்கமும் மாறிவிட்டது.

இதாலிய விமானங்கள் சரியாய்ச் சண்டை செய்யாதது இந்த யுத்தத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. இவைகளால் ஒருவிதமான உதவியும் கிடையாததோடு இதாலியத் துருப்புகளுக்கும் அவமானம் ஏற்பட்டது. மேலும் பிரிடிஷ் விமானப்படையெக்கண்டு இதாலிய விமானங்கள் பயந்து விட்டன. இதாலிய விமான நிலையங்களையும் பிரிடிஷ் விமானங்கள் பழுதாக்கி விட்டன.

கதம்பம்.

1. “நாகரீகமற்றவர்களுக்குள் ஒருவனைத்தவிர மற்றெல்லோரும் அடிமைகள்தான்.” (கிரேக்கப் பழமொழி).
2. “நாம் நாகரீகமற்றவர்களாகவே இருக்கவிரும்புகிறோம். இரக்கமின்மையும், கல்லியில்லாததனமும், வஞ்சனையும், கொடுமையும் தான் நாம் அதிகாரஜாதியாக ஆகுவதற்கு அவசியமானவை. நாம் புத்திசாலித்தனத்துக்கு விரோதிகள்.” (அடால்ப் ஹிட்லர்).
3. “கொடுமைச் செய்கையைப்பற்றி ஹிட்லர் அதிகமாக கண்டனம் செய்து பேசுகிறார். கவெண்ட்ரியின் நாசத்திற்குக்காரணமான இவர் இம்மாதிரி மரியாதையுள்ளவரைப்போல் பேசுவது ஸம்பாவிதமாக இல்லை.” (க்ளீவ்லாண்ட் உண்மை உரைப்போன் நியூ யார்க்கில், நவம்பர் 18).
4. “நாஸிகளுக்கு எதிர்முறையான சரியான உணர்ச்சியை இந்தியாவில் காண்கிறோம். ஆனால் இந்தியாவில் இதுவரையில் சமாதானம் ஏற்படவில்லை. யென்பது வியசனிக்கத்தக்கது.” (ஸர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன், பாட்னாவில், நவம்பர் 29).
5. “1941-ம் வருஷத்தில் நேசநாடுகளின் விமானப் படையின் உயர்வு நிலை நாட்டப்பட்டபோகிறதென்று நம்புகிறேன்.” (தளகர்த்தர் டி. காலிலண்டனில், டிஸம்பர் 4).
6. “ஜப்பானாவது அல்லது மற்றெந்த தேசமாவது கீழ் ஆசியா கண்டத்தின் நாடுகளை முறியடித்து அவைகளை தனக்கு உபயோகப்படுத்திப் செய்ய நினைக்கிறதென்ற அபிப்பிராயத்தை ஆகேஷிக்கிறோம்.” (ஜப்பானின் பர இலாகா மந்திரி மிஸ்டர் மாட்குகோ, டோக்கியோவில், டிஸம்பர் 8).
7. “நாம் தேர்ச்சி அடைந்திருக்கும் பல விஷயங்களை நமக்கு மேற்குத் தேசம் அளித்ததற்காக நம்முடைய வந்தனத்தைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், பேராசை போன்ற சில அபிப்பிராயங்களையும் உட்கொண்டிருக்கிறோம் என்பது துக்கப்படவேண்டிய சமாசாரம்.” (மிஸ்டர் மாட்குகோ, டோக்கியோவில், டிஸம்பர் 8).
8. “அடிமைகளாக்கப்பட்ட உலகத்தில் இந்தியா சுயேச்சையாக இருக்க முடியாது. இந்தியா சுயேச்சை அடையவேண்டுமானால் பாஸி தத்வத்தை எதிர்த்து சண்டை செய்யும் உலகத்தாரோடு அது சேர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.” (மிஸ்டர் எம். என். ராய், அம்ரோடியில், டிஸம்பர் 8).
9. “நமக்கு வெற்றி சமீபித்துவிட்டதென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஜெர்மனி வெற்றியடைய முடியாதென்று நிச்சயமாச் சொல்லுகிறேன்.” (மிஸ்டர் ஜர்தர் க்ரீன்வுட், லண்டனில், டிஸம்பர் 10).
10. “பிரிடனுடையவும் ஐக்கிய மாகாணங்களுடையவும் விமானப்படையின் வலிமையை ஜெர்மனியின் விமானங்கள் ஒருபொழுதும் அடையமுடியாது.” (டாக்டர் பெனஷ், லண்டன், டிஸம்பர் 10).

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

ஒன்றுமே நடக்கவில்லை.

ஐரோப்பாவில் இப்பொழுது சில நாடுகள்தான் நடுநிலை வகைக்கின்றன. இவைகள் ஜெர்மனி ஏற்படுத்த முயலும் ‘புது அரசியலை’ச் சேர மறுத்துவிட்டன. இதை மறைக்க ஜெர்மன் ரேடியோ பலமாய்ப் பேசுகிறது. மூவரீச உடன் படிக்கைக்குப் புது தேசங்கள் சேர்ந்துகொண்டிருக்கின்றனவென்று நவம்பர் 26ல் ஹாம்பர்கர் ப்ரெம் டென்ப்ளாட். சொல்லுவதாக ஒலி பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புது தேசங்கள் எவை? பெயர் என்ன? ஏதாவது ஒரு தேசம் சேர்ந்திருந்தால்தான் ஜெர்மானியர் பகட்டாய் அதன் பெயரைப் பிரசுரிப்பார்களே. இது வரையில் ஹங்கேரி, ருமேனியா, ஸ்லவோகியாவைத் தவிரவேறு ஒரு தேசமும் சேரவில்லையே. இவைகள் ஏற்கனவே ஜெர்மனிக்கு அடிமைகள். இவைகள் நீட்டிய இடத்தில் கையொப்பமிட்டன.

பல்கேரியாவானது கிரீஸுக்கு இறுதி யுத்த நிருபம் அனுப்பி, கிரேக்கிய எல்லையிலும், துருக்கி எல்லையிலும் துருப்புகளைச் சேர்த்துவைத்திருப்பதாகப் பயமுறுத்துவதற்காக, இங்கிலாந்து பொய்ச்செய்தியைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறதென்றும், இந்தச் செய்தியை பல்கேரியா மறுப்பதாயும், ஆகையால் ஜெர்மனி மன அமைதியோடிருப்பதாயும் பெர்லின் (ஜெர்மனி) சொல்லுகிறது.

இந்தவிதமான செய்தி இங்கிலாந்திலிருந்து வெளிப்படவேயில்லை. ஆனால் அச்ச நாடுகளோடு பல்கேரியாவைச் சேர்த்துவிட பல்கேரிய மந்திரிகள் பெர்லினுக்குப் புறப்பட்டிருக்கொண்டிருப்பதாக, சென்ற வாரத்தில் ஜெர்மனி ஒலி பரப்பியது. இதை பல்கேரியா பகிரங்கமாய் மறுத்துவிட்டது. இதுதான் பல்கேரியா வெளியிட்ட மறுப்பு.

பொதுஜன அபிப்பிராயம், பிறர்கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறபடி.

“கிரேக்கர்கள் எதிர்ப்பைத் தடுத்தவிட்டோம்; நாம் திருப்பி எதிர்த்த போது கிரேக்கர்களுக்கு அதிகச் சேதமேற்பட்டது” என்ற இதாலிய அறிக்கையை ஜெர்மனி டிஸம்பர் 3ல் ஒலிபரப்பியிருக்கிறது.

ஆனால் நடுநிலைமைக்காரர்கள் அபிப்பிராயம் இதற்கு மாறானதென்று கீழே காணலாம். இது ரஷ்யா சேனாதிபதியான கர்னல் பெட்ரோப்பின் அபிப்பிராயம் ரஷ்ய பத்திரிகை கரஸ் ராயஸ்தியஸ்டாவிலிருந்து எடுத்து துருக்கி ரேடியோ வெளிப்படுத்திய செய்தி:—

“இதாலிய—கிரேக்க யுத்தத்தில், ஆரம்பம் முதற்கொண்டே இதாலியின் கை ஏறவில்லை. மின்னல் படையெடுப்பால் கிரீஸை வென்றுவிடலாமென்று இதாலியர் நினைத்தது தப்பு. பிரிடிஷ் விமானப்படை உதவிக்குவந்ததிலிருந்து இதாலிக்கு ஆபத்துவந்தது. தங்களுடைய ஆயுதங்களையும், ராணுவ தளவாடம் களையும் கிரேக்கர்களிடம் விட்டுவிட்டு இதாலியர்கள் ஒடும்படி நேரிட்டது. மூன்று வாரங்களுக்குள் அல்பேனியாவில் இவர்கள் நிலைமை ஆபத்துக்கிடமாயிற்று.”

ப்ளைமௌத் துறைமுகத்தின் விவரங்கள்.

லண்டன் நகரத்தை அழித்துவிட்டதாக, பலமுறை ஜெர்மன் ரேடியோ பொய்ப்பிரசாரம் செய்துவிட்டது. அதேமாதிரி இப்பொழுது ப்ளைமௌத்தை அடிக்கடி அழித்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறது. ஒருமுறை அழித்த ஊரை மறுபடியும் அழிக்க அவச்யமென்ன? எல்லாம் பொய். அது நிற்க, நவம்பர் 29ல் ப்ளைமௌத் ஒரு பெரிய வியாபாரக் கைத்தொழில் ஸ்தலமென்று வர்ணித்து, அங்கிருக்கும் பெரிய மேற்குத்துறை (டாக்)களையும், காட்டிவாடலையும் சேதம் செய்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறது.

காட்டிவாடர் என்பது ஒரு சிறு வாய்க்கால். பெரிய மேற்குத்துறை, பெரிய துறை என்று அர்த்தமல்ல. பெரிய மேற்கு ரயில்வே என்ற இருப்புப் பாதையோடு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதினால் இதற்கு இந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே 12 சிறு கப்பல்களுக்குத்தானிடமிருக்கிறது. இங்கு சாமான் களைத்துக்க இரண்டு யந்திரம் (கிரேன்)களும், தான்ய மூட்டைகளைத் தூக்க ஒரு யந்திர (எலிவேட்டர்)மும் தானிருக்கின்றன. கப்பல்களுக்குவேண்டிய சில்லரைப் பழுதுகள் பார்க்கத்தான் இங்கு வசதிகளுண்டு. அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் போகும் பெரிய கப்பல்கள், கரைக்கப்பால் ஆழந்த கடலில் நிற்கும். இவைகளுக்கு வேண்டியவைகளைக் கரையிலிருந்து கொண்டிபோய்க்கொடுக்கச் சிறு கப்பல்கள் செல்லும். இச்சிறு கப்பல்கள் நிற்கமட்டும் இந்தத்துறைமுகம் ஏற்பட்டது. பெரிய கப்பல்கள் துறைமுகத்துக்குள் வரமுடியாது. அதற்கு வெளியே ஒரு மைலுக்கப்பால் நிற்கவேண்டும். இதிலிருந்து இது மிகச் சிறிய துறைமுகமென்று ஊதிக்கலாம்.

ப்ளைமௌத்தை வியாபாரத்திலும், கைத்தொழிலிலும் பெரிதுபடுத்தி, ஜெர்மானியர் சொல்லுவதற்குக் காரணம், தாங்களதைப் பழுதாக்கிவிட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுவதற்காகத்தான். ஆனால் டாமார் நதியின் கழிமுகத்தில் ஹாமோஸுக்கு 5 மைல் உட்புறத்தில் கப்பற்படை தங்கும் பெரிய ராணுவ நிலையமிருக்கிறது. அதை அணுக ஜெர்மன் விமானங்களுக்கு முடியவில்லை. ப்ளைமௌத்தில் சர்க்கரை சுத்திசெய்யும் சாலைகளும், ஸோப் செய்யும் சாலைகளும், மாவு (ஸ்டார்ச்சு)ச் சாலைகளும், கப்பல் பாய்த்துணி நெசவு சாலைகளும், கண்ணாடி உருக்கும் சாலைகளும், மரம் அமுக்கும் சாலைகளும் இருப்பதாக ஜெர்மன் ரேடியோ சொல்லுகிறது. ப்ளைமௌத்தில் ஒரே ஒரு சர்க்கரை சுத்திச் சாலை முன் இருந்தது. ஆனால் அதை மூடிவிட்டு, வெகு நாளைக்குமுன்னால் அதேயிடத்தில் கம்பியில்லாதந்தி (வயர்லெஸ்) ஆபீஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் யுத்தம், ரீடிக்கும் வரை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீன் பிடிக்கும் கப்பல்களுக்காகப் பாய்த்துணி ஒரு சிறு அளவு இங்கே நெய்யப்படுகிறது. மீன் பிடிக்கும் கப்பல்கள் 20-தானிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் 40 அடி நீளம்தானிருக்கும். ஸோப் பாக்கிரியில் 500 பேர்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள் ப்ளைமௌத்துக்கு உள்ளூர் உபயோகத்துக்காகவேண்டிய மரம்தான் இதற்குமதியாகின்றது.

ஜெர்மன் பொய் ஜெர்மனி ஒலிபரப்பிலிருந்தே வெளியாகிறது.

மழை, பனியில்லாத காலத்தில்தான் பிரிடிஷ் விமானிகள் வெளிவருவார்களென்றும், மழை, மூடுபனி, புயல் எதையிருந்தாலும் ஜெர்மன் விமானிகள் படையெடுத்துத் தகர்த்துக்கொண்டிருப்பார்களென்றும் நவம்பர் 27ல் ஜெர்மனி ஒலிபரப்பிற்று.

அதற்கு இரண்டு நியிஷங்களுக்கு முன்னால் அதே ரேடியோ, மழைக் காற்றினால் திங்கட்கிழமை இரவிலும், நேற்றும் படையெடுக்கமுடியாது, வேவு மட்டும் பார்த்து, விமானங்கள் தனியே பறந்து செய்யக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ததாகச் சொல்லிற்று.

கட்டுக்கண்ணம்பூச்சி விளையாட்டு.

பிரிடிஷ் அறிக்கைகள் பொய்யென்று அயல்நாட்டு நிருபர்களுக்கும், ராணுவஸ்தர்களுக்கும் நிரூபிப்பதற்காக, விமான வெடிகளால் வெகு சேதமடைந்திருக்கும் பெர்லின் தலைநகருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சேதப்படாத சில இடங்களை மட்டும் காண்பித்தார்கள். அயல் ஊரார்கள் கண்ணைக்கட்டியதுபோல் காட்டிய இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு ஒரு இடத்தில்கூட ஒரு பழுதுமேற்படவில்லை என்று சொல்லிவிட்டதாக நவம்பர் 26ல் ஜெர்மன் ரேடியோ பிரஸ்தாபம் செய்தது என்ன வினோதம்.

B—ஆசியா பாஷைகளில் ஒலிபரப்பு.

ஒத்துப்பார்த்தால் தெரியும்.

(a) பிரிடனில் ஆகாரக்குறைவு ஏற்பட்டுவிட்டதாயும், குடிக்கப்பால் கிடைக்க வில்லையென்றும் நவம்பர் 29ல் ஜெர்மனி மறுபடியும் பொய்ப் பிரசாரம் செய்தது.

உண்மையில் பால் திட்டம்போட்டுக்கூட பிரிடனில் விற்கிறது கிடையாது. யுத்தத்திற்குமுன் இருந்ததைவிட 100-க்கு 14 பங்கு அதிகமாக இப்பொழுது பால் செலவாகிறது. பால் வியாபாரக் கடைகள் ஆயிரக்கணக்காயிருக்கின்றன. கர்ப்பிணிகளுக்கும், பாலூட்டும் தாய்களுக்கும், மாணுக்கர்களுக்கும், 5-வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் குறைந்த விலைக்குப் பால் விற்கப்படுகிறது. இனாமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது.

(b) பிரிடனில் இறைச்சி உணவும் மட்டுக்கட்டிவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் பொய். நிறைப்படித் திட்டம்போட்டு இறைச்சி விற்கப்படவில்லை. ஒருவருக்கு ஒரு வாரத்துக்கு ஒரு ஷில்லிங் 10 பென்ஸ் பெறுமான இறைச்சி விற்கப்படுகிறது. இது யுத்தத்துக்கு முன் ஏற்பட்ட கணக்குக்கு ஏறக் குறைய சமமானது.

ஜெர்மனியில் உணவுப்பஞ்சம் ஏற்பட்டு நவம்பர் 15ல் நாய் இறைச்சியைச் சாப்பிடலாமென்று சட்டமிட்டு, டிஸம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து விற்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே ஜெர்மானியரின் உணவு கேவலமானது. நாய் இறைச்சியைப் பரிசோதனைசெய்ய உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களாம். மாட்டி இறைச்சிக்கு நாய் இறைச்சி சமமென்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களாம்.

செல்வமும், பொய்யும்.

பிரிடன் கையிருப்பில் டாலர் நாணயம் மட்டுக்கட்டியிருப்பதைப்பற்றி லோதியன் பிரபு பேசியதைப் பிரமாதப்படுத்தி, அராயிஸ் நவம்பர் 27-ம்தேதி ஒலிபரப்பில் இதாலி நரியானது ஊளையிடுகிறது. 1,000,000,000 பவுன் பெறுமான சரக்குகளுக்காக பிரிடன் அமெரிக்காவுக்கு ஆர்டர் கொடுத்திருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய தொகைக்குப் போதுமான டாலர் ரொக்கமாக, கையிலில்லாமலிருப்பது சகஜமே.

அமெரிக்காவில் வாங்கும் சரக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் கையில் ரொக்கம் கொடுத்து வாங்கப்படுகிறது. அயல்நாட்டு நாணயம் கையிருப்பைப்பொறுத்து ஒருவனுடைய ஐச்வரியத்தை மதிக்கக்கூடாதென்று ஒவ்வொரு வியாபாரிக்கும், முதலாளிக்கும் தெரியும். இப்பொழுது நடக்கிறமாதிரி பல வருஷங்கள் யுத்தம் நடந்தாலும் பிரிடனுக்குச் செலவுசெய்யப் போதுமான செல்வம் இருக்கிறது. கையிருப்பு நாணயம் மட்டுக்கட்டினதால், யுத்தத்தளவாட உற்பத்தி அமெரிக்காவில் குறையாதென்று மான்செஸ்டர் கார்டியனுடைய நியூயார்க் நிருபர் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்.

பழைய பித்தலாட்டம்.

அயல்நாட்டு நிருபர்களைப் பொறுக்கிய இடங்களுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் காண்பித்து, தங்களுக்குவேண்டியபடி எழுதச்சொல்லுவது ஜெர்மானியருடைய வெகுநாளையப் பித்தலாட்டம். இதைச் சில மாறுதல்களோடு இதாலியரும் கைப்பிடித்து ஸார்டனியாவுக்கப்பால் நடந்த கடல் யுத்தத்தில் பழுதுபட்ட கப்பல்களை நிருபர்களைக்கொண்டு பார்க்கச்சொன்னதில், அவர்கள் கப்பல்களுக்குப் பழுது ஒன்றும் ஏற்படவில்லையென்று சொன்னதாக டிஸம்பர் 2-ம்தேதி அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் (1) நிருபர் பெயர் கிடையாது; (2) பத்திரிகைகள் பெயரும் கிடையாது; (3) கப்பல்கள் பெயரும் கிடையாது; (4) நிருபர்களை வாஸ்தவமாகவே கூட்டிப்போயிருந்தார்களோ என்னவோ, சண்டைக்கே போகாது பழுதுபடாத மற்றும் சில கப்பல்களையும் காட்டி ஏமாற்றினார்களோ என்னவோ, இதாலியர்கள் சண்டையில் கலந்துகொள்ளும் கப்பல்களின் பெயரைச் சொல்லுவதில்லை. பிரிடன் பெயர்களைக்கொடுக்கும், உதாரணமாக ஸார்டனியாவுக்கப்பால் நடந்த சண்டையில் பிரிடின் கப்பல்கள் ஆர்க்ராயல் சம்மந்தப்பட்டது.

டாரண்டோ சண்டையில் ஏற்பட்ட பழுதில் இதாலியர்கள் ஒரு சிறு பாகத்தைத்தான் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் பிரிடின் அறிக்கை உண்மையென்று எடுத்துக்காட்டப் படங்கள் பிடித்து ருஜூக்கொடுக்கப்பட்டது. அதோடு ஜெர்மன் பத்திரிகையான பரான்க்பர்டர் ஸ்டீடங்கினுடைய ரோம் நிருபர், “உண்மையில் டாரண்டோஸம்பவம் மிகத் துக்ககரமானது. ஒன்றுக்கும் பயப்படாத சில பிரிடின் விமானிகள் முரட்டுத்தனமாய் டார்பிடோக்களைப்போட இளம்பர்வத்திலிருக்கும் இதாலியக் கப்பற்படைக்குப் பழுது ஏற்பட்டது. இதைச்சரிப்பிடுவது வெகுநாள் பிடிக்கும்.”

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின்

பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.

பிரஸங்கம் XXIII.

1940—

			மணி.
டிஸம்பர் 14, சனிக்கிழமை	டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30
15, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	வயலோகம்	... காலை	9.45
	கோட்டைக்காடி	... காலை	9.45
16, திங்கட்கிழமை	பெருங்குளம்	... மாலை	5.00
	அரிமளம்	... ,	5.00
17, செவ்வாய்க்கிழமை.	திருக்கோகர்ணம்	... ,	5.30
	சேரி பள்ளிக்கூடம்	... ,	5.30
	குடமியாமலை	... ,	5.30
	காரையூர்	... ,	5.30
19, வியாழக்கிழமை	பனையப்பட்டி	... ,	5.30
20, வெள்ளிக்கிழமை...	கோலாபட்டி	... ,	5.00

பிரஸங்கம் XXIV.

டிஸம்பர் 21, சனிக்கிழமை	டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30
22, ஞாயிற்றுக்கிழமை.	ஆலங்குடி	... ,	5.30
	கிரனூர்	... ,	5.30
	விராச்சிலை	... ,	5.30
	ராமச்சந்திரபுரம்	... ,	5.30
23, திங்கட்கிழமை	புதுப்பட்டி	...	...
	(பொன்னமராவதி).	...	5.30
	ராயவரம்	... ,	5.30
	எம்பல்	... ,	5.30
	வேங்கடக்குளம்	... ,	5.30

இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு உதவுங்கள்

பாதுகாப்பு சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளை
தவறாமல் வாங்குங்கள்.

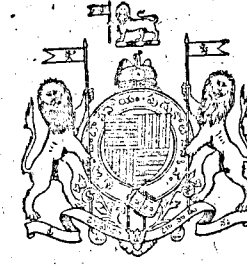
ஒரே சமயம் 10 ரூபாய் கொடுத்து பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்க முடியாதவர்களுக்கு இந்தியா கவர்ன்மென்டார் ரூ. 1, அ. 8, 4 விலை பெருமான பாதுகாப்பு சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளையும், கார்டுகளையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். கார்டுகளில் இந்தவிதமான ஸ்டாம்புகளை ஒட்டுவதற்கு இடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. 10 ரூபாய் விலை பெருமான ஸ்டாம்புகளை சேர்த்த பிறகு போஸ்டாபீசுக்கு கார்டை எடுத்துக்கொண்டு போய் பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிபிகேட்டுக்காக கொடுத்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

இந்த விதமான ஸ்டாம்புகளும், கார்டுகளும் சேமிப்பு நிதியை வைத்திருக்கும் எந்த தபாலாபிசிலும் கிடைக்கும்.

பாதுகாப்பு சேமிப்பு கார்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் தம் பெயரையும், விலாசத்தையும் கையொப்பம் அல்லது பெருவிரல் குறியையும் ஸ்டாம்புகள் ஒட்டுவதற்கு முன்பு கார்டின்மேல் எழுதவேண்டும். சர்ட்டிபிகேட்டையுடையவர் பாதுகாப்புக்காக இந்த எச்சரிக்கை அவசியம்.

பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிபிகேட்டுகள் ரூ. 10, 50, 100, 500 வரையில் கிடைக்கும். 10 வருடங்களின் கடைசியில் 100க்கு 3½ ரூபாய் வீதம் வட்டிக்கு வட்டியாக வருமான வரி இல்லாமல் ஒவ்வொரு பத்து ரூபாய்க்கும் ரூ. 13-9-0 ஆக கிடைக்கும். எந்த வழியிலும் சேமிப்பு தொகை குறையாது. ஒவ்வொருவரும் 5000 ரூபாய் வரையில் போடலாம். அருகாமையிலிருக்கும் தபாலாபிசில் விசாரிக்கவும்.

புத்த சேமிப்பு இயக்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது.
தபால் பெட்டி 11, சென்னை.

PUDUKKOTTAI STATE WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN]

DECEMBER 21, 1940

[No. 24

LECTURE XXIV.

MUSLIMS AND THE WAR.

WHAT ISLAM MEANS TO THE AXIS.

'THIS war is a Muslim War', 'British victory is Muslim victory', 'Perish the British, perish the Arabs', 'Better a cycle of drought than a century of Italian misrule', many such slogans have been heard since Italian perfidy and French defection brought the war to the Mediterranean shores. From the beginning ITALY'S ambition, though foiled for the present at SIDI EL BARRANI, has been the occupation of EGYPT, the 'richest' of Muslim States. German infiltration into RUMANIA and the Sphinx-like silence of RUSSIA have alarmed TURKEY whose guardianship of the Dardanelles is the only northern bar to the Islamic lands of IRAQ, IRAN, PALESTINE and ARABIA, and it was ITALY'S foiled attack on GREECE which was to open the door to the Near East.

To the Axis an attack on Islam in these regions is both a means and an end—a means to overthrow BRITAIN by the seizure of the imperial artery at SUEZ, that highway to the over-seas Empire in INDIA and the Pacific; its end is the possession of vast territories rich in oil and a hundred other natural sources of wealth. Successful occupation of these regions would give them the long-wished for access to the Persian Gulf,

that short-circuits the Red Sea route. Then RUSSIA, which has already a large Mohammedan population, might be installed as the Monarch of MIDDLE ASIA; ITALY could become overlord of the Mediterranean and Red Sea; or alternatively, GERMANY could extend its long arms across ASIA to JAPAN, embracing a vast continent in a New World Order.

Such is the day-dream of Hitler and Co., and as the days pass it is becoming more and more apparent that the latest Axis Pact as well as the earliest Bolshevik intrigues have been intended to secure the spoliation of the Islamic world, principally in the Near East.

WHAT ISLAM IS.

Fortunately, so apparent a design is equally certain to be stoutly resisted. The Arabs who principally inhabit these regions have never known submission. Great armies have come and gone over these lands, but not the Assyrians, the Medes, the Persians, the Greeks, or the Romans were ever able to 'conquer' the Arabs. In recent times, moreover there has been a general Muslim awakening all over the world—not only in the name of Pan-Arabism, but also towards a Pan-Muslim-Brotherhood. The dead bones of the valley—or rather of the Desert—are instinct with a new life. It is not as if old bottles are being filled with new wine; it is rather a renaissance of the old Bedouin spirit of liberty working for the emancipation and unification of scattered Muslim communities through the strange ties of a religion which, curiously enough, is inspired by an ideal of *fighting* for *peace* and *unity*, albeit without a static home. The Muslim world is no longer a world of feuds; it is a dynamic movement for freedom and consolidation. Let the Axis beware.

Let the Axis remember also that BRITAIN is the greatest Islamic power of modern times, by right of her possessions in ASIA and AFRICA, by her mandates over PALESTINE and TRANS-JORDAN, by her treaty rights in IRAQ, by her alliances with TURKEY and EGYPT, her friendships with IRAN and AFGHANISTAN, and last but not least by the might of her arms on land, sea and air. The Mediterranean, the Red Sea and the Indian Ocean on whose shores so many Muslim States are situated, are British.

But perhaps above all the Axis world do well to consider the vastness of the spiritual-cum-temporal word of Islam itself. Some thirteen centuries ago an inspired camel-boy in ARABIA, the Prophet Mohammed, by force of personality and amazing powers of evangelisation, built up a

united ARABIA. Filled with his inspiration his followers, under the great Caliphs, overran a great part of the world; they built an empire vaster, though more loosely knit, than Alexander or ROME had known; from the Pillars of Hercules and even PARIS in the West, it reached to Central CHINA and the South Seas in the East; it embraced all Northern, Eastern, Western and Central AFRICA and the four shores of the Mediterranean. Their later successors, combining force with persuasion and trade, extended Muslim influence still further, till to-day they are a force to be reckoned within three continents. There are thousands of Muslims in the far-off PHILIPPINES, HONG-KONG and the EAST INDIES, while near SINGAPORE, the eastern bastion of BRITAIN'S Empire, are the STRAITS SETTLEMENTS, with Sultanates of mainly Muslim population, of the fame and wealth of JOHORE, SARAWAK and half a dozen others.

MOSLEM INDIA.

As for INDIA, it has, in the words of Mr. L. S. Amery, been 'penetrated and permeated' for a thousand years by Islam both as a 'conquering and a permeating force' so that to-day Hindus and Mohammedans live side by side over the whole sub-continent. Numbering some 77,000,000 with a variety of sects, Shiah, Sunni, Bhora, Khoja and Ahrar, the Muslims constitute a fourth of INDIA'S population. Through her poets, saints and mystics, Islam has enriched INDIA'S culture. INDIA is the land of the Taj Mahal, that moonlight wonder in marble. It is the land which Baber conquered and Akbar ruled. Here are some of the finest Muslim States in the world—Hyderabad as large as ENGLAND and WALES, and Kashmir, the lovely. Five Provinces—the Punjab, BENGAL, SINDH, ASSAM and the NORTH-WEST FRONTIER are Muslim. Of the leading personalities of India to-day, many are Mohammedans—the Agha Khan, one of the richest men of the world, but paradoxically possessed of no temporal or territorial power, Mr. Jinnah, the doughty champion of the Muslim political cause, Sir Sikandar Hyat Khan, the soldier administrator of the PUNJAB and Sir Zafrullah Khan whose Chairmanship at the Empire's Eastern Group Conference has become a landmark in INDIA'S realisation of her place in the Great British Commonwealth of Nations, are only a few names out of many.

NORTH-WEST FRONTIER AND AFGHANISTAN.

At the extreme top corner of INDIA lies the North-west Frontier—all Muslim in complexion—with its Pathan, Mohmand, Tira, Wazir,

and Afridi hordes gradually settling down to civilisation under British pressure and tutelage. Beyond the Durand line lies AFGHANISTAN with 12 million Muslims striving for modernity. She has so far avoided the embrace of the Russian Bear or the temptation of Nazi wiles, and by treaties and alliances continues her friendship with BRITAIN. Under the Saadabad Pact of 1937 for instance she had entered into a non-aggressive alliance with her Muslim neighbours, and this further buffered her domain against acquisition by Christian (?) powers.

IRAN.

West of AFGHANISTAN lies IRAN, our old PERSIA, 'the naked ASIA of the ages', the country which killed Alexander, the home of Omar Khayam, a buffer between BRITAIN in INDIA and RUSSIA in ASIA. Reza Shah Pahlevi, the present ruler, is a kind of Cromwell risen from the ranks. At forty he was a trooper in a Cossack division, unknown to fame; in his early fifties, he became "Shaw-in-Shaw." He owes his position to two British officers, Colonel Smythe and General Sir Edmund Ironside who virtually established a protectorate in PERSIA during the late war, raising REZA to power, as the man most likely to be able to maintain order.

PERSIA owes much to its present ruler, who, inspired by the example of Mustapha Kemal in Turkey, has restored the country's security and reputation. He has raised an army on the basis of conscription, owns an air-force and has built even a small navy. He has introduced co-education, abolished capitulations, set up a Parliament (the Majlis) and envisaged a sort of Middle Asian community by initiating the Saadabad Pact, thus drawing together AFGHANISTAN on one side and IRAQ, and IRAN on the other. The new Persian Railway linking the capital (TEHERAN) with the Caspian Sea on one side and the Persian Gulf on the other is his *chef d'oeuvre*. IRAN is the third biggest 'oil' district in the world and though REZA originally sold the rights of oil exploitation to a certain D'Arcy for a song (£4,000 for four-fifths of PERSIA) he has since become more hard-headed and knocks a good bit off the profits gained by the Anglo-Persian Oil Company which now owns the Concession.

ARABIA.

We now come to ARABIA, the home, according to legend, of ADAM and EVE, the land of the Queen of SHEBA, of the 'Arabian Nights' and above all the birth place of ISLAM. Here live the Arabs of the

Semitic race. They are a wonderful people and the temptation to quote Lawrence in this connexion is irresistible. 'Semites' he has said "have no half-tones in their register of vision. They are a people of primary colours, especially of black and white, who see the world always in line. They are a certain people, despising doubt, our modern crown of thorns. They do not understand our metaphysical difficulties, our self-questionings. They know only truth and untruth, belief and unbelief, without our hesitating retinue of finer shades. Semites are black and white not only in vision but also in their inner furnishing; black and white not only in clarity but in apposition. They inhabit superlatives by choice. They exclude compromise." This is the secret of the enduring vitality of this splendid race which once built a great Arabian Empire, and has maintained the spirit of independence through the ages.

Yemen.—The richest part of ARABIA, excluding MESOPOTAMIA, is YEMEN, believed by some to have been the original habitation of man, where organised monarchies existed; such as the Minaean and the Sabeian earlier than 1,000 B. C. To modern commerce it is the land of Mocha coffee.

Hedjaz.—But the best known part of ARABIA is the HEDJAZ, the holy land of the KAABA, of MECCA and MEDINA to which all Muslims turn in daily prayer, and a pilgrimage to which is the consummation of Muslim life on earth. To the Arabs the desert is the garden of the Allah. To Mohammed the desert heavens-declared not only the Glory of God but the omnipotence of man on earth, and it is surely noteworthy that the desert has been the birth place of two other great religions as well, Judaism and Christianity.

Within a century after the death of Mohammed the HEDJAZ Arabs built up an Empire larger than the Roman, but when this empire broke up, TURKEY secured a hold over this country for some 500 years, and it was only during the last war, when TURKEY was drawn into the Four Years' War against BRITAIN, that ARABIA found her opportunity of liberation. From all parts of the desert the sons of ISHMAEL collected under the banner of Shereef Hussain and leaped at the throats of the Turks and it was given to a youthful British officer Col. Lawrence, poet, archaeologist, philosopher and soldier—to enter forbidden ARABIA, and lead the Arabs in a rising which finally broke the back of the Turkish Empire, and incidentally destroyed for the time being the dreams of a Pan-German world in the East. Ibn Saud, the present

king of ARABIA from whom the country takes its present name of SAUDI ARABIA, came into power in 1926. His great accomplishment is the unification of the Arabian Peninsula and the creation of a modern state with a conscripted army consisting of BEDOUIN-ARABS.

THE NEAR EAST.

The Near East is a medley of States, peoples and Governments. It includes PALESTINE, TRANSJORDAN, IRAQ and SYRIA and EGYPT—all more or less Semitic in race, Islamic in religion and Arabic in language. Besides these, there are Turanian TURKEY, and semi-Christian LEBANON. Types of Government are equally diverse. LIBYA is an Italian colony, PALESTINE, and TRANS-JORDAN are British mandates, SYRIA is a French mandate, EGYPT and IRAQ are independent under British protection, while ADEN and HADRAMAUT, are British owned.

The Near East is thus almost inevitably the hunting ground of contending European Powers. It is the region of Kaiser Wilhelm's dream of a Berlin-to-Baghdad Railway; even Hitler's Nuremberg Conference drew emissaries from it. It is the region whence Disraeli bought control of the Suez canal and Lord Cromer made modern EGYPT; here Lawrence laboured for an Arab revival, here Allenby broke TURKEY, only to find FRANCE snatching SYRIA for her spoil; here RUSSIA schemes for a passage to the Persian Gulf, and ITALY angles for Empire; and here too, as everyone knows, lies the nerve ganglion of the British Empire, the disabling of which might bring ruin to the head and limbs of that beneficent colossus.

Let us particularise shortly on the present situation in some of these countries.

Iraq.—Old MESOPATAMIA—older BABYLON—with 2,800,000 inhabitants, is a British creation, since the last war and is ruled by King Feisal who was transferred there from SYRIA when Lawrence's dream of a great Arab Empire had to be abandoned. After a period of tutelage, the British mandate over IRAQ was liquidated, being replaced by a treaty, by which a detachment of the Royal Air Force continues to be stationed in an otherwise autonomous country. The importance of IRAQ lies chiefly in its oil; otherwise it has been fairly described by a British 'Tommy' who called it "miles and miles and miles of sweet—all, with two—great rivers in the middle."

Trans-Jordan, another state evolved from the dismemberment of TURKEY, was originally vacated by BRITAIN as forming part of SYRIA, but it was reoccupied and finally handed over to Abdullah, King Feisal's brother. The British High Commissioner in PALESTINE, wields considerable influence over a nominally independent Kingship.

Syria, is still under a French mandate, and consists of 5 sub-states of which the most important are SYRIA proper, with DAMASCUS as capital, and the coastal strip, LEBANON, (of which the capital is the important port of BEIRUT). ALEXANDRETTA is jointly ruled by TURKEY and FRANCE.

Palestine, the land of Israel—the Promised Land of Moses—is a tiny country which was a portion of the Turkish Empire until 1918. During the Near Eastern campaign against TURKEY in the late war the country was occupied by General Allenby and has since been held under a British mandate. The outstanding problem of PALESTINE is the conflict between the Arab and Jewish elements in the country. Both claim it as their, as well as a Christian, "holy land." Arab sentiment deeply regards two Moslem edifices there, one the Dome of the Rock built on the site of Abraham's Rock at the central point of Solomon's Temple, the other the Mosque of Aqsa, originally a Christian Church. The Mosque of Aqsa, is believed to mark the spot at which Mohammed's winged horse was tethered before its flight to heaven. But the same locality is also sacred to the Jews, because it contains the Wailing Wall, which was the site of Solomon's Temple.

In 1916 during the late war, BRITAIN, alarmed initially by the Turkish advance upon the Suez Canal, signed with France the Sykes-Picot agreement agreeing to divide the lands between the Mediterranean and the Persian Gulf in the event of victory. Unfortunately at about the same time (1915) Sir Henry McMahon—then commander-in-chief in CAIRO—seems to have promised the Sheriff of MECCA, Arab independence over a wide area if they would revolt against the Turks; although no mention was made of PALESTINE. Two years later (1917) BRITAIN published the famous Balfour Declaration promising a National Home in PALESTINE to the Jewish people. At the Peace Conference the Arab delegates agreed to the exclusion of PALESTINE from their dominion but when in the outcome, FRANCE claimed a mandate for SYRIA and BRITAIN for IRAQ, the Arabs felt themselves cheated. Out of this tangle

has risen the difficult "Zionist problem," the Jews demanding unrestricted immigration into what they call their National Home, while the Arabs have been bent on limiting, or even expelling them, an irresistible force trying to move an immovable mass. Serious clashes have been inevitable but the continuance of the British mandate, and sincere efforts to compromise, have been rewarded in the event, both Jews and Arabs being uniformly anti-Nazi. Since the last war PALESTINE has become more important than ever to BRITAIN. British security demands the control of the eastern bank of the Suez Canal, while PALESTINE is also on the air-route to INDIA and the Far East, and is linked with the motor-road across the desert to BAGHDAD. One end of the oil-pipe-line from the Iraqi wells debouches at HAIFA, a Palestinian port and one of the best naval stations in the Mediterranean.

EGYPT.

In 1882 BRITAIN 'occupied' EGYPT; in 1914 EGYPT became a 'Protectorate'; in 1922 she declared her 'independence'; but in 1936, thanks to the Italians, her 'independence' became a danger. The Italian attack upon ABYSSINIA threw EGYPT back into the embrace of BRITAIN. This led to an Anglo-Egyptian Agreement by which her independence continues to be recognised subject to military protection. For further details about this important country I must refer you to last week's illuminating lecture.

TURKEY.

Another Muslim Mediterranean State is TURKEY which, though shorn at present of its old Imperial greatness, is still the most powerful of the Mohammedan States because her people are homogeneous and united, her home politics are stable, and she has been directed until recent times by Mustapha Kemal Ataturk, a man of wonderful wisdom, vision and courage. The Turko-British rapprochement which is now in full swing and has recently resulted in valuable, anti-German commercial agreements, is due to several reasons, chief among which again, as in the case of EGYPT, are Italian perfidy over the DODECANESE ISLANDS and her questionable aims and methods in ABYSSINIA. Success is an attitude greatly admired in the East and TURKEY's achievements at home and abroad have increased her prestige. Her influence carries great weight in the countries of the Saadabad pact.

I know that a picture of the Muslim world is incomplete without a reference to the millions of Mohammedans in AFRICA, who live

outside EGYPT under Italian and French rule, but as they have not (yet) come into the zone of war, time forbids more than this passing mention of them.

We return therefore to prospects in the Near East, the heart of Mohammedanism. The staunch pro-ally neutrality of TURKEY we may take for granted. As to the other countries, Arabs are numerically preponderant, and therefore Arab feeling is one of the principal points on which this lecture is meant to make up your minds. Well, the Arabs certainly do not love ITALY! They have not forgotten the horrors of the treatment of the Sennusi during the subjection of Cyrenaica, for instance. Nor did they relish Mussolini's speech in LIBYA in 1937, when he called himself 'Protector of Islam' and was given a so-called 'sword of Islam', which happened to be a *straight* cross-hilted Christian sword. This became a standing joke for Muslims, who said "He must have forged the sword for himself, for the sword of Islam is curved". Equally biting was the remark of a Muslim chief who exclaimed: 'Protector of Islam! We have heard that before. Napoleon said it here, and so did the Kaiser at DAMASCUS!'

So, one way or another, we may confidently assume that Islam as a whole is definitely anti-Axis, almost as certainly as it is anti-Italian.

There remain, therefore two main questions to ask:

- (1) Will the Nazis make an attack on Islam in the Near East?
- (2) Will it succeed?

1. Totalitarianism lives on aggression and aggression grows only by what it feeds on. To keep itself alive it must keep moving. It is like a stone started on a down-hill course, unable to stop and gathering momentum in its own fall. Invasion is a vital necessity to the Nazi, the very breath of his nostrils. Foiled in the 'invasion' of ENGLAND Hitler must seek other room for his activities. His Panzer Corps cannot be allowed to rust; it must be offered as cannon-fodder elsewhere. If the Spanish Caudillo had been less cautious for instance an attack might already have been launched on GIBRALTAR. But since no such easy prospect offers at the moment, why not march upon the East?

2. The ignoble defeat suffered by the Italians at the hands of GREECE may prove another goad. The tail of the Axis beast has been twisted. David has pelted Goliath and the nations around are laughing at the defeat of the invincibles. The Axis itself may snap, or JAPAN

and RUSSIA may desert, or the New Order may be sabotaged by RUMANIA or HUNGARY. A spectacular victory may be the only way out. When things look unpromising in the North or West or South, why not strike at the East?

3. A miracle again, is taking place in the Western Desert. The nations of the British Commonwealth of all races, colours and denominations have gathered there and have already proved most expensively victorious at SIDI-EL-BARRANI. Further successes by these hitherto despised forces will be a positive menace! May it not be time to attempt a dispersal of these forces by creating a diversion in the Near Eastern theatre?

4. The Turkish mineral deposits and the oils of IRAQ and IRAN have been an eternal lure for the Nazi. Now that BRITAIN has other pre-occupations would it not be opportune to attack these undefended corners?

Such are the questions that Hitler must be asking himself, and his answer may quite possibly be an attack on the Near East—for want of something better to do!

But he will find his task by no means easy;

(1) Because it means he has to face some 46,000,000 Muslims inhabiting 1,322,000 square miles of land.

(2) Because there will now be combined resistance from all Muslim lands in co-operation. Though internecine warfare has been their bane in the past, the Saadabad Pact has now proved a cementing force.

(3) Because Muslims are not so antiquated and reactionary as of old. Powerful armies of a modern type have been raised in TURKEY, IRAN, IRAQ, and AFGHANISTAN, the combined numerical strength of which is equal to any single first-class European Power.

(4) Because BRITAIN herself would not be an onlooker whatever her commitments elsewhere. Her own interest in the preservation of the oil lines must take her immediately into the conflict. For honour's sake and by treaty alliances, she is bound to safeguard EGYPT and TURKEY and her mandated territories in PALESTINE and TRANSJORDAN. She has enough strength to meet the foe on land, air and sea.

(5) It may be said that Russian acquiescence and the use of Russian railways in the Near East may be bought. But the Russian

Bear has also something of the fox about him. RUSSIA would surely not risk her own strangulation by submitting to Nazi encirclement of her southern border.

(6) There are also vast physical barriers. Between TURKEY's western frontier where the attack must begin and ANKARA there are 500 miles of difficult terrain, to say nothing of the crossing of the Dardanelles. Were a descent made from the Caucasus there would be another 500 miles to traverse.

To reach the Persian Gulf, the Taurus mountains must be crossed in SYRIA, a wilderness traversed in KURDISTAN, and a march carried out through 600 miles of IRAQ and also over the deserts that lie beyond. In the waterless path-ways of the desert the marching columns would be an easy target for an attack from the air.

If IRAN instead of IRAQ were selected, as the route, there are again 1,000 miles of mountain and desert to cross before reaching TEHERAN; to KABUL, a further advance whence to threaten INDIA, means the crossing of another 1,000 miles of arid land and mountain. A mad adventure, it may be said. But Hitler is a maniac, a modern Tamurlane.

(7) But perhaps the greatest obstacle of all is the great spirit of Islam, in a stage of completed renaissance.

"Mohamad's monarch-mind, the Mystery of commanding,
The birth-hour gift, the art of Napoleon,
Of wielding, moulding, gathering, welding,
bending.

The hearts of thousands fill they moved as
one,....."

are still very much present in the race and will confront the Nazi hordes, even as Caesar's avenging spirit met Brutus at PHILIPPI.

'Verily, God loveth not the aggressors' said Mohamad, and the Koran adds; 'When you meet those who misbelieve, strike off their heads until you have massacred them and bind fast the bonds.'

WEEKLY WAR SUMMARY.

—o—

12-12-40 to 18-12-40.

BRITISH VICTORY IN THE WESTERN DESERT.

Even when Mr. Eden paid his visit to the Middle East last month every preparation had been made with meticulous care for an attack on the Italian Army in EGYPT, but the withdrawal of a part of the Royal Air Force to the Greek theatre delayed the operations until the night of December 7 when a strong detachment of the Nile Army under Sir Maitland Wilson, comprising British and Imperial troops and a Free-French detachment marched rapidly across 75 miles of desert, and in almost clock-like co-ordination with the aerial and naval arms, captured SIDI EL BARRANI, Marshal Graziani's advanced base commanding the main road carrying supplies for the military dispositions in the interior. Since then a British column has reached the coast piercing the line between SIDI EL BARRANI and BAQBAQ. FORT CAPUZZO and SOLLUM have also been taken. In the capture of NIBEIWA in which General Maletti's crack troops were wiped out in a couple of hours and himself slain, Indian troops played a gallant part which has won recognition. Three Italian divisions have been destroyed and five generals have been captured, together with some 30,000 prisoners and a very large quantity of stores. The pursuit of the enemy continues, the Air Force bombing and the navy shelling them. This sweeping victory has removed all fear of an Italian invasion of EGYPT, and now that their communications have been cut, either the Italian Fleet must give battle or the Italian army in NORTH AFRICA perish. The effect of the victory on the course of the war, and especially in facilitating a British campaign against the Italian possessions in AFRICA must be great. As Mr. Churchill remarked "It is a victory of the first order."

THE ITALO-GREEK WAR.

In spite of snow, blizzards and bitter cold the Greek army has taken KELCYRA in the central sector and is pressing the enemy back to the sea. The Greek push towards the Shkumbi River valley threatens the Albanian oil-wells on which Mussolini has spent so much capital and depends for half his oil supply during peace-time.

It is feared that the split between the Fascist party and the army, which is indicated by the dismissal of General Badoglio, may lead to a blood-purge as in GERMANY.

AMERICA.

The death occurred on Wednesday at Washington of the Marquis of Lothian, British Ambassador to the United States, and a very notable personality who patently enjoyed the confidence both of BRITAIN and AMERICA. In his last speech a day before his death, read for him because of his indisposition, he warned AMERICA that if BRITAIN's control of the Atlantic were weakened, a 'two-ocean attack' on both BRITAIN and AMERICA would be simultaneously launched, but that with an uninterrupted flow of American munitions, the war could be decisively won in 1942 if not earlier.

BRITAIN has applied for financial help to AMERICA. In addition to a private bill that will be introduced in the next Congress for the repeal of the Johnson Act, alternative proposals either to convoy supplies in UNITED STATES ships with UNITED STATES warships or to sell 143 foreign cargo vessels lying idle in American ports, will be considered. According to the latest news President Roosevelt has himself promised continued aid to BRITAIN even though 'the dollars to pay are finished' and has revealed a plan under which the U. S. A. Government might take over orders and lease or mortgage the armaments on completion. After the war it will be open to BRITAIN either to return the supplies in good condition or replace them.

FRANCE.

M. Laval, who held the post of Vice-Premier and Foreign Minister in the Vichy Government; has been suddenly dismissed and the Act nominating him as Petain's successor has been cancelled. The reasons for this drastic step, though the situation is not clear, would seem to be both personal and political. M. Laval seems to have played the part of a diminutive Fuehrer, disregarding Petain, and even making a tool of the old man for the furtherance of his own pro-German policy.

Following his dismissal M. Laval was arrested and his residence searched; but under instructions from Hitler, he has since been released.

M. Laval's removal from office has been welcomed in all parts of FRANCE and abroad.

GERMANY.

Hitler made a long and loud speech on December 10, at BERLIN to the German Arms workers,—much in his usual style. He delivered his recurring platitudes, that GERMANY had been denied her 'proper share' of the world, that Mr. Churchill who wanted war for 10 years had now got it, that when the war was over the construction of guns would cease, and that he alone would fix the time and hour of the final decision. The speech is significant however as revealing for the first time his loss of confidence in himself and his fear of a British attack on the continent. In the course of his speech he explained he did not want a 'prestige success' but would be guided only by 'military necessity,' which demanded 'caution.' He also suggested that a successful invasion of the continent would mean the 'end' of the German Social system and the German people. It is significant he made no reference to GREECE, or the Pact, or RUSSIA, or JAPAN.

BALKANS.

A Hungaro-Yugoslav Pact was signed at BELGRADE on December 12, swearing 'eternal friendship' and 'permanent peace' between the two countries. While Axis propagandists would make it out to be an agreement in their favour, it may, in reality, signify nothing much more than a pious wish to escape from the 'strangling embrace of the Axis.'

FAR-EAST.

Japanese forces attacked Chinese positions round NINGPO and Hangchow Bay, carried out air attacks on Chinese bases off CHUSAN Island and shelled CHAI-KIAO, east of NINGPO.

BRITAIN has agreed to lend 10 million sterling to CHINA, 5 million for the Chinese Stabilisation Fund and 5 million for any purchase in a sterling area.

FRENCH INDO-CHINA.

Clashes are reported to have occurred in SAIGON between armed forces and demonstrators believed to be Communists. French aircraft have attacked the THAILAND air-bases as a 'reprisal' and over 100 irregulars who violated THAILAND territory have been repelled.

AIR RAIDS.

BERLIN and NAPLES were principally raided by the R. A. F. during the week. The enemy dropped bombs on the BIRMINGHAM and SHEFFIELD areas. The famous Eton College has been damaged. A statement showing other raids of the week is attached.

INDIA.

An important addition was made to the Royal Indian Navy with the launching of a new warship on December 15. The naming ceremony was performed by Mrs. Leila Runganathan, wife of Dewan Bahadur S. E. Runganathan, Adviser to the Secretary of State for INDIA. Proposing the toast of the warship and her god-mother at a lunch which followed, the chairman of the ship-building Company stated that the spirit which inspired the Royal Navy found its counter-part in the Royal Indian Navy. Sir. Firoz Khan Noon, who was present at the lunch, pointed out how from the Indian point of view a growing Indian Navy was important in view of INDIA's great responsibilities in the East, and hoped that with the assistance of British ship-builders and the training that will be given by British officers, INDIA would aim at a Navy 'which would be stronger than the Japanese Navy in the East.' Dewan Bahadur S. E. Runganathan added that "more even than money and materials which INDIA was contributing was the enthusiastic response of younger INDIA to the appeal for recruits", and he hoped "that the Indian Army and Navy would be extended and developed, so as to provide an opportunity for these young men to play their part in this common cause."

The following extracts from His Excellency the Viceroy's speech delivered on December 17, at the annual meeting of the Associated Chambers of Commerce at CALCUTTA show the extent to which the Indian Industries have contributed to the war effort and the manner in which the war is accelerating Indian production:—

"LABOUR INSTRUCTORS.

How best to assist industry in INDIA engaged on war production has been under constant scrutiny. The National Service Ordinance, recently enacted, aims at securing that the skilled labour at present available in this country shall be put to the most efficient use, and the technical training scheme that we have devised (and which is estimated to cost very nearly a crore of rupees) is designed to increase in a year our supply of such labour by no fewer than 15,000 men.

Those measures are designed not only to assist the war effort. They have in view also the avoidance, so far as possible, of dislocation in those industries which in the main, subserve civilian needs.

Thanks to the imagination and the generous help of Mr. Bevin, the present Minister of Labour, His Majesty's Government have given facilities for the training of a number of Indian artisans in factories in the United Kingdom. I have every hope that that the experiment will prove a great success.

I need not add how great will be the importance of the added experience which these men will bring back from their training in the United Kingdom, both in the furtherance of our own technical training schemes, to which the Bevin scheme is complementary, and to industry generally.

EXPORT MARKETS.

In your remarks, Sir, you touched on the contraction of export markets due to the war. The policy of economic warfare followed by the Government of INDIA in the closest association with His Majesty's Government and the Dominions Governments entails unquestionable hardships and real hardships, on the commercial community, and the only justification for it can be, as I know that you will all of you agree with me, that, that policy is calculated, and is designed, to expedite the termination of the war.

But, while pursuing that policy in collaboration and in the closest liaison with His Majesty's Government, my Government are concerned to mitigate as far as possible the injurious effects which it inevitably involves.

It is with that object that the Export Advisory Council has been established. I am glad to hear that you should lend your approval to the constitution of that body, and that you should feel that it can play a useful part in the solution of the difficult problems that, in present circumstances, must constantly arise.

My Government have had under the closest investigation the possibility of alternative markets for products, the export of which has been curtailed, and for increasing India's exports to countries with which normal trade relations continue.

A Trade Commissioner has been appointed for AUSTRALIA and NEW ZEALAND and that appointment will, I am sure, assist the growing trade between INDIA and those Dominions both now and in the post-war period.

NEW INDUSTRIES.

The impetus given by the necessities of the war has, I am glad to say, resulted also in the establishment of certain new industries, and I trust that we may look, as time goes on, for still further development in that direction.

I do not propose to-day to go into the details of this industrial development; but I might touch on one industry which, being a key industry, is expected to be in full production very soon. I refer to the aluminium industry.

The raw material is available in large quantities in this country. The facilities that are now being afforded by my Government are calculated to result in the early production of a commodity which is most necessary and important for purposes of the war, and which will be of equal value after the return of peace; and the aluminium industry is only one of many of which I trust that it will be possible to say the same.

For all that, and despite the admitted limitations upon many of the activities of the Department of Supply, its record since I addressed you a year ago stands scrutiny. As you, Sir, have just reminded us, the business done by the two purchasing organisations under the Department amounted in the first year of the war to no less a figure than Rs. 56½ crores. By the end of 1940, we shall have supplied for war purposes 280,000 tons of INDIA timber, at a cost of just over Rs. 273 lakhs; cotton canvas and cotton jute union canvas at Rs. 270 lakhs, and tents costing over Rs. 500 lakhs.

The labour force employed on the making of army clothing (to take one item alone) has risen from 750 before the war to about 18,000 to-day.

Those are a few typical figures on the general stores side. On the munitions production side, we have supplied to His Majesty's Government 120 million rounds of small arms ammunition, nearly 400,000 filled shells of various calibres, large quantities of explosives, and very large quantities of engineering stores.

We are also procuring naval craft at an estimated cost of Rs. 74 lakhs."

R. A. F. Raids over Enemy Territories

and

Combined R. A. F. and GREEK raids over ALBANIA.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	--	---

9—12—40. (Monday).

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

The aircraft factory at BREMEN	...	...	Set on fire.
The Naval base at LORIENT	...	...	Pounded.
Docks at BOULOGNE	...	...	Damaged.
The invasion ports on the FRENCH coast.	1 plane.	...	A mass of flame 1 plane.

ITALIAN AFRICA.

Every enemy aerodrome from DERNA to SIDI EL BARRANI.	...	...	Fires started everywhere.
Enemy troop concentrations and motor transport over the whole operational area in the WESTERN DESERT.	No loss.	...	Very heavy damage in men and material. 22 planes.
KASSALA	...	...	...
Railway line between ADDIS ABABA and JIBUTI.	...	...	...

10—12—40. (Tuesday.)

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

Railway Junctions, power stations, aerodromes and inland docks in Western GERMANY and occupied territory.	...	...	Heavily damaged.
Docks at invasion ports along the CHANNEL.	2 planes.	...	...

ITALIAN AFRICA.

Enemy camps, troop concentrations and Motor transport in the BARDIA-SOLLUM area.	...	...	Heavily bombed.
--	-----	-----	-----------------

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
-------	----------	--	---

10—12—40. (Tuesday.)—cont.

ITALIAN AFRICA—cont.

Aerodrome at EL ADEM	...	...	Damaged.
Barracks at BARDIA	...	...	...
An escarpment road at SOLLUM	...	...	...
Aircraft on the ground at GAZALA	...	No loss.	10 planes.

ALBANIA.

Harbour, buildings, a munition dump and a motor park at VALONA.	...	No loss.	A ship hit. Seriously damaged.
---	-----	----------	-----------------------------------

11—12—40. (Wednesday.)

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

A power station and railway sidings at MANNHEIM.	...	...	Fires started.
Power stations, inland docks and railway yards in western GERMANY.	...	...	Damaged.
The "invasion" ports including the docks at CALAIS and BOULOGNE.	...	...	Explosions and fires started.
Aerodromes in GERMAN occupied territory.	...	...	...

ITALIAN AFRICA.

Aerodromes at GAMBUT, AZEIZ, MONASTIR, EL ADEM, EL GUBBI, DERNA, TMIMI and EL GAZALA.	...	...	A number of aircraft on the ground destroyed.
Retreating Blackshirt troops at SOLLUM.	...	...	Heavy casualties.
Constant patrol over the BRITISH troops.	...	...	8 planes.
YAVELLO	...	...	8 planes.

ITALY.

The docks at NAPLES	...	...	Heavily damaged.
---------------------	-----	-----	------------------

12—12—40. (Thursday.)

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

No raid to-day owing to adverse weather.	...	...	...
--	-----	-----	-----

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
12—12—40. (Thursday)—cont.			
ITALIAN AFRICA.			
The town and the harbour at TOBRUK	...	...	Fires started.
Petrol dumps at SOLLUM	...	...	Set on fire.
Aerodromes at EL ADEM, BARDIA EL TMIMI and other places.	2 planes.	...	Many aircraft on the ground destroyed.
Mechanical transport and troop concentrations in the Front.	...	...	Heavy damage.
Enemy camp at GUBBA	...	...	Many huts destroyed.
Motor transport workshops at LAGARRE (DIREDAWA).	...	...	Set on fire.

ALBANIA.

Supply bases behind the Italian lines.

13—12—40. (Friday.)

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

Ship-building yards at KIEL	...	...	Heavily damaged.
Factories and other targets at BREMEN.	...	...	Big fires started.
Docks and aerodrome at HOLLAND	...	...	Damaged.
Submarine base at BORDEAUX	...	No loss.	A quayside building hit.

ITALIAN AFRICA.

Barracks, the wireless station and military buildings at DERNA.	...	...	Fierce fires started.
Aerodromes, stores and fuel dumps at BARDIA, GUBBI, GAMBUT,	4 planes.	...	Damaged
DERNA, TMIMI, BOMBA and 3 pilots safe.	15 planes.	...	
GAZALA.	...	...	
Enemy troops on the TOBRUK- BARDIA road.	...	...	Heavy casualties.
Aerodromes at GURA and ASMARA	...	...	

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
13—12—40. (Friday.)—cont.			

ITALIAN AFRICA—cont.

A pumping station at DIREDAWA	...	...	Set on fire.
The CAPRONI workshops at MAI ADAGA.	...	...	Damaged.

ALBANIA.

No raid owing to adverse weather.

14—12—40. (Saturday.)

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

Enemy occupied ports of BREST and LORIENT.	No loss.	...	
---	----------	-----	--

ITALIAN AFRICA.

Barracks and warehouses at BARDIA.	...	...	Buildings demolished. Large fires started.
Ships and harbour at TOBRUK and TRIPOLI.	...	...	
Barracks and other military objectives at SOLLUM, DERNA, ASMARA,	2 planes.	...	Heavily damaged. 26 planes.
ZULA, GURA and DANGLIA.	...	...	

ALBANIA.

Aerodrome, motor transport park and army barracks at VALONA.	No loss.	...	
---	----------	-----	--

15—12—40. (Sunday.)

GERMANY and GERMAN—occupied EUROPE.

Power stations, Railway junctions, Goods yards, Munition factories and Public utilities in the BERLIN area.	...	...	Hammered severely. Many big fires started. Very heavy damage.
Warehouses, factories, oil plants at the inland port of FRANKFURT.	...	...	
Ship yards at KIEL	...	...	Damaged.
BREMEN	...	...	
Enemy merchant ships off the French coast.	...	...	Two ships hit.

Date.	Targets.	R. A. F. & Greek aircraft losses.	Enemy aircraft losses and results of air bombardment.
15-12-40. (Sunday.)—cont.	ITALY.		
	Concentration of cruisers, and destroyers; the aerodromes and railway stations at NAPLES.	...	Near hits on many vessels.
	ITALIAN AFRICA.		
	Protective patrol of the British advance troops.	...	...
	Offensive patrol over a wide area	...	...
	Bardia, Tmimi, Gazala, Tobruk, Gubbi (Eritrea), El Adem, Bomba, Derna, Appollonia, Benina, Gura, Gondar, Assab and Bahadar.	...	Severely damaged.

Enemy Raids over Britain, British Territories and Greece.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	R. A. F. & Greek aircraft losses and results of air bombardment.
10-12-40. (Tuesday).	BRITAIN.		
DAY:—	East KENT	...	Little damage and no casualties.
NIGHT:—	East ANGLIA. No activity elsewhere	...	No damage at all.
11-12-40. (Wednesday).	BRITAIN.		
DAY:—	English CHANNEL and a town in the South-east coast of ENGLAND.	1 plane.	A small number of casualties. No loss.
NIGHT:—	A West MIDLANDS town and a few other places.	...	A few fires started; but soon put out.
12-12-40. (Thursday).	BRITAIN.		
DAY:—	LONDON area; KENT coast and a few other parts of ENGLAND and WALES.	4 planes.	Slight damage and a few casualties. No loss.

Date.	Targets.	Enemy aircraft losses.	Notes.
12-12-40. (Thursday)—cont.	BRITAIN—cont.		
NIGHT:—	North ENGLAND and a few other places.	2 planes.	...
	Poz REGSHED	...	...
13-12-40. (Friday).	BRITAIN.		
DAY:—	No raid at all	...	...
NIGHT:—	SHEFFIELD Area	...	2 planes. Casualties heavy.
	GREEK positions in ALBANIA.		
	GREEK positions along the whole of Northern front.	...	...
14-12-40. (Saturday).	BRITAIN.		
DAY:—	A town in the West MIDLANDS	...	Shops and houses damaged. A few killed or injured.
	A farm in the HOME COUNTIES	...	Little damage.
NIGHT:—	THAMES ESTUARY	...	A few injured.
15-12-40. (Sunday).	BRITAIN.		
	LONDON area, SHEFFIELD and a few towns in NORTH ENGLAND.	...	Slight damage; a few casualties.
	GREECE.		
	Villages in the interior of GREECE.	...	No damage.
	BRITISH MEDITERRANEAN POSSESSIONS.		
	MALTA	...	Driven away.
16-12-40. (Monday).	BRITAIN.		
	Some areas in North-west ENGLAND and the MIDLANDS.	...	Shops and houses damaged; a few people killed.
	LONDON area	...	Slight damage.
	A few other places in ENGLAND	...	...

... can retreat though rather the Greeks thrust further inous country, the Italians, refer to withdraw on the line port can operate effectively

... sonable caution against extra- however, let us rejoice over two 1... face the Italians and the

IDE LIGHTS.

Date.

Targ.

15-12-40. (Sunday.)—c.

Concentration of cruise
troysers; the aerodromes
stations at NAPLES.

Some people are really being very stupid (or perhaps worse) because the late Lord Lothian about a straightforward business problem, meeting AMERICA'S war-supplies bill.

Protection of a country as BRITAIN'S cash resources. This has been widely,—and stupidly,—interpreted as meaning that BRITAIN would soon not be able to pay her bills, and supplies from AMERICA would have to cease until she could.

What nonsense this is is well explained in a piece of a broadcast by Mr. Donald Tyman on November 28 last which I will quote after noting some American financial laws governing the situation.

(i) The American Neutrality Act is the principal snag. BRITAIN'S cash deficiency could be overcome by the repeal of this Act, which was passed in 1935 and renewed in 1937.

By it, the supply of arms to belligerents was **forbidden**, and other supplies only allowed on a **Cash and Carry** basis; that is to say that the purchaser must pay cash for his goods and provide shipping to carry them away.

(ii) In 1939, President Roosevelt got the absolute prohibition of the export of arms repealed, but the cash-and-carry basis was insisted on by the Senate.

(iii) Under the present Act, AMERICA cannot give credit to BRITAIN, nor send her own ships to any other country with arms and munitions.

Now listen to the explanation of an expert of how these clauses affect BRITAIN.

Broadcast.

"All Lord Lothian did was to call attention to certain facts which have been well known for a long time. In peace time, when you trade with all countries you get what is called an import surplus. This was specially big in trade with the UNITED STATES, that is, we buy more goods than we sell and we have to pay for the balance in other ways, by carrying other countries goods in our ships, by doing banking and insurance business for them, by using the interest and dividends on our foreign investments, and by shipping gold or by actually selling foreign securities to get foreign currencies to pay with.

"Now in war time this import surplus must in the Greek retreat though rather the Greeks thrust further into our country, the Italians, also to defend ourselves with and to equip our fleet, refer to withdraw on the line know we are making vast purchases of aircraft, port can operate effectively UNITED STATES, the material aid that the people give us. In the first nine months of this year, all our trade, not just American, and including reasonable caution against extra- at the rate £670 million in the whole year, however, let us rejoice over two twice what it was before the war. CANADA'S industry face the Italians and the UNITED STATES alone is also about twice what it was.

"At the same time our ways of paying are very much more restricted. Our ships we must have for our own use, our income from banking and insurance business has inevitably gone sharply down. If we want more foreign currencies to pay for more imports, then we must either export more and so cut down this import surplus, or sell our gold and our foreign securities. In spite of the calls of the war industries upon labour and materials, we are keeping up our exports remarkably well, but still the gap between what we have to buy and what we can sell is very big indeed. For the balance then we have to look to our war chest, our gold and our securities."

Ships That Pass.

With such colossal trade figures, an additional note on the *Shipping* position (the position which Hitler attacks with almost more zest than any other of BRITAIN'S assets) may be of interest. The figures make much better reading than enemies or alarmists would have us believe.

(1) British shipping losses up to November 10 totalled 2,367,869 tons. But additions to our mercantile fleet, by construction, purchase and capture, were **over two million** tons by the end of August.

(2) British, Allied and Neutral Powers, up to November 1st had lost 3,809,208 tons. Now look at the tonnage *added* to the Allies' carrying power:—

NORWAY $3\frac{1}{2}$ to 4 million tons.

NETHERLANDS over 2 million tons.

GREECE $1\frac{1}{2}$ million tons.

POLAND and BELGIUM $\frac{1}{2}$ million tons.

(When I say, 'added' I mean that this great volume of shipping which previously was only partially engaged in traffic to BRITAIN, has now been made wholly available.)

er the enormously-increased task and risks of the
 Date. Target war as compared with the last—and not only of the
 15—12—40. (Sunday.)—a Royal Navy—we can echo Mr. Churchill's famous
 ly". For whereas in the Four Years War we had the
 Concentration of cruise ships of FRANCE, ITALY, JAPAN, AMERICA and IRELAND,
 troyers; the aerodromes our freighters, under sea or from the air, from all
 stations at NAPLES. NORWAY down to the Spanish frontier, while we are
 ish seaboard. No, we have not done too badly!

Mr. Hannen Swaffer, the famous literary and
 dramatic critic, with strong proletarian predilec-
 tions and acid pen, is not 'everybody's meat'. But few will quarrel with a
 recent rhapsody of his about the behaviour of the citizens of LONDON. "A
 thousand deeds of heroism take place between dusk and dawn every night.....
 A new-born camaraderie is spreading abroad. A new comradeship is being
 born. Soon perhaps 'East is East and West is West' will be no longer true
 of LONDON. All classes have tasted together the cup of sorrow—the King and
 the Coster, the Countess and the Pearly Queen. Our purses are low—but our
 heads are carried high. We are bloody—but we are unbowed. For the
 common citizen has taken on a measure of greatness. He is living history.
 By his resolution and his coolness, he is saving all mankind."

Truth By Accident.

By an accident I recently found myself
 listening to a piece of a broadsat in English from a
 German-controlled radio in HOLLAND. The speaker waxed eloquent about the
 peaceful smartness of a Red Cross function in BERLIN, where Society, and the
 diplomatic and military attachés of foreign nations, had put on their glad rags
 and assembled to watch the draw for a State Lottery. "Where else than in
 our capital" the speaker demanded—I give the gist rather than a verbatim
 report—"could so brilliant a function be held? Not in LONDON, certainly.
 People are much too frightened to assemble in such numbers.....and their
 happy faces as they left with their prizes was something to remember. Here
 the lucky drawer of a lovely cut-glass bowl (pronounced 'bouwl'!), there the
 winner of a super fountain-pen. But the happiest face was that of a lady who
 walked triumphantly away with a pound of the most beautiful COFFEE!!"

Truth lies at the bottom of a.....State Lottery!

Don't Blow Bubbles

Bubbles themselves are beautiful things but
 they only be comfortably admired *when there is no*
wind. We do not suggest that the tale of Greek victories are a mere bubble
 but it is foolish to be over-optimistic. There is a keen and cruel wind
 blowing, round the corner; the intervention of Germany would completely
 alter the picture. Moreover, reports indicate that the Greek advance into

ALBANIA has outrun their communications; the Italian retreat though rather
 disorderly has not yet become a rout; and, while the Greeks thrust further
 and further from their bases over difficult mountainous country, the Italians,
 abandoning southern ALBANIA, will doubtless prefer to withdraw on the line
 ELBASAN-BERAT-VALONA where tanks and transport can operate effectively
 over the smooth coastal plain.

But

With this reasonable caution against extra-
 vagant speculation, however, let us rejoice over two
 things, the appalling difficulties that undoubtedly face the Italians and the
 equally appalling embarrassment Mussolini's precipitancy must be causing
 Hitler! There seems no longer room for doubt that (i) there was **no** joint Axis
 plan for the invasion of GREECE, or that (ii) GERMANY's drive to the East was
 timed for next spring, and not this winter! Behold the size of the moun-
 tains into which Mussolini's anticipated molehills have been converted!

- (a) The Italians are now fighting a desperate battle in a hostile country.
 The Albanians are against them everywhere.
- (b) Italian communications are under increasing pressure from R. A. F.
 bombers, as well as the allied fleets.
- (c) They have to house and feed a large army in the rigours of a
 Balkan winter on hostile soil, when they expected to be junketing
 in ATHENS!
- (d) Apart from the now notorious recriminations between the
 Fascist Party and the Services in ITALY, Italians have to face
 the possibility of the Germans having to try to pick them out of
 the mess by marching reinforcements over the Brenner and
 down the whole length of the country. This is one of the only
 ways in which the Germans *could* help them, but an already
 unpopular alliance would hardly become more popular in such
 an event!

And What Does The

Senior Partner Think?

But how joyously would most Germans so
 march! In peace time the official German
 attitude of utter contempt for their southern
 colleague was pretty frequently displayed; after the Greek fiasco, and SM
 BARRANI, imagine the smug superiority on the Boche visage as he marched to
 the rescue (?) through FLORENCE or ROME!

They may still do it, for we can find only two other ways in which
 Hitler (if he decides that ITALY *cannot* stave off disaster this winter) can hope
 to save anything out of the wreck. The first is a drive through YUGOSLAVIA

and the other an attack through BULGARIA, and from all accounts neither of these has very promising prospects. YUGOSLAVIA and TURKEY have drawn much closer together, and the former is in a much better strategical position since the Italian army is no longer a threat. The latter has made it perfectly clear that an invasion through BULGARIA will bring her into the war on BRITAIN'S side.

Old Poker Face.

Nor can the Germans yet derive much consolation from the stony aspect of RUSSIA. Papa Stalin surely well deserves our impudent marginal sobriquet!

Since the Molotov conversations in BERLIN, RUSSIA has maintained an impenetrable reserve, but there is small doubt that GERMANY got *very* little of what she hoped for. Otherwise, why should she have had to assure TURKEY almost imploringly that she had no intention of marching through BULGARIA? Her dream, too, of improved relations between JAPAN and RUSSIA shows little sign of materialisation. In fact when BRITAIN re-opened the Burma Road, RUSSIA promptly began to renew her supplies to Chiang-Kai-Shek. No! Hitler may try and bluff him with a 'full house' of kings and (certainly) knaves, but if Old Poker Face thinks he holds a 'straight flush' he'll make Adolf raise the stakes before he 'sees' him.

Bassoon Out Of Tune.

Nobody will waste much time over Hitler's last speech to the BERLIN armament workers. His usual "When BRITAIN submits....." becomes "If we lose this fight....." and the only invasion to which he now alludes is to the British invasion of GERMANY! True, he declared that no power in the world could dislodge Germany-but he had to shout it. And, "the time and the hour for the final decision" so often decided in Berlin, and so often postponed, is still to be fixed by Hitler, we learn, but, he adds "but I am cautious". Adolf Hitler, cautious! (Cries of Oh! Oh! from any Italian allies in his audience.)

AN INDIAN SPEAKS TO INDIANS.

[We make no apology for reproducing at length this fine debating speech of Sir M. Zafrullah Khan in the Assembly at Delhi on November 18. For force, sincerity and point it must rank among the most important statements made in India since war broke out.]

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN :—

Now, Sir, if the House will permit, I shall advert to the main issue that has been debated on this motion, that is to say, the issue of *co-operating* or *not co-operating* in the war effort.

POINTS OF AGREEMENT, Etc.

I shall start by enumerating certain points of agreement, at any rate agreement so far as I am concerned.

I venture to think, Sir, that we are agreed upon the desirability of the following; and I might say that I have culled these from what has been said by various Members from different parts of the House.

FREEDOM.

We are all agreed upon freedom; that is to say, freedom for each nation to order its own affairs in such manner as appears best to it, provided it does not interfere with the liberty of other nations to do the same—freedom also from exploitation; each nation to content itself with the benefits that Providence has bestowed upon it and to occupy itself with developing them to the best advantage and not casting covetous eyes upon what has been bestowed upon other nations.

SANCTITY OF TREATIES.

Secondly, we are agreed upon the sanctity of treaties and engagements and international obligations.

DEMOCRACY.

Thirdly, we are agreed that the most desirable system of Government is a system under which the executive authority of the State is carried on in accordance with the wishes of the various sections of the population, freely expressed and fairly ascertained; that is to say, broadly speaking a democratic system under which the State exists for the service of the people and is not deified into an object of worship.

JUSTICE.

Fourthly, justice between man and man; that is to say, the rule of law which secures individual liberty and equality for all citizens before the law, and in that sphere countenances no privileges based on family, caste or colour of race.

HELP THE WEAK.

Fifthly, that the strong shall help the weak rather than exploit them. That is to say, from those who have much, a fair share shall be taken and restored to those who have little or nothing.

FEDERATION FOR WORLD PEACE.

Sixthly, an ultimate Federation of States in which each unit, while preserving its own independence, would co-operate on a basis of equality with the rest to secure and maintain world peace by elimination of war and the setting up of machinery for the settlement of International disputes, so that at long last mankind

may be free to devote towards the alleviation of human suffering and the promotion of human happiness their intellectual gifts and the vast resources of science which are at present being devoted towards the destruction of mankind.

This does not exhaust the catalogue of our social and political ideals, but these are the matters that have been referred to in this debate and they should suffice for the purpose in hand.

Now, Sir, if we are agreed so far, we must of necessity be in agreement and must confess that in this struggle our sympathies are strongly on the side of the Democracies.

Mr. S. SATYAMURTHI:—Why confess?

Mr. GANDHI'S VIEWS.

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN:—Because in certain quarters there is a reluctance to confess that.

For the triumph of the totalitarian States and the defeat of the Democracies would spell the ruin and destruction of all that we regard as noble and hold dear in our ideals.

Emphatic expression has already been given to that sympathy by the Leaders of various Parties and Groups in this country.

Mr. Gandhi has said that his sympathies are with Britain and France from the humanitarian standpoint.

"I wish even now Hitler would listen to reason and the appeal of almost the whole of thinking mankind, not excluding the German peoples themselves.....But perhaps Herr Hitler recognizes no God but brute force and, as Mr. Chamberlain says, he will listen to nothing else..... I have come to the conclusion that Hitler is responsible for the war."

Mr. SATYAMURTHI:—No, No.

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN:—These are not my words, these are the words of Mr. Gandhi.

I did not know that the dissent from Mr. Gandhi in Congress ranks had proceeded so far.

"If he succeeds in his design, his success will be no proof of the justness of his claim. It will be proof that the law of the jungle is still a great force in human affairs. It will be one more proof that we humans, though we have changed the form, have not changed the manners of the beast....."

"My sympathies are wholly with the Allies. Willy-nilly, this war is resolving itself into one between such democracy as the West has evolved and totalitarianism as depicted in Herr Hitler."..... "Whatever Hitler may ultimately

prove to be, we know what Hitlerism has come to mean. It means naked, ruthless force reduced to an exact science and worked with scientific precision. In its effect, it becomes almost irresistible."..... "The defeat of Britain will be a calamity.....". "If the Allies are defeated, India will be thrown into confusion and anarchy from which it may not recover for a long time, in the course of which India may become disintegrated and fall a prey to foreign invasion."

Everyone of these words, with which I am in perfect accord, is Mr. Gandhi's.

"HITLERISM MUST BE DEFEATED."

"Brute force is gaining ground. Hitler and Hitlerism must be defeated and routed.....It must be the wish of all that Hitler should be defeated."..... "We must all pray for the success of the Allies in the war." These are the sentiments of Mr. Rajagopalachariar.

"HITLER'S WAR AGAINST NON-VIOLENCE."

"Hitler's war is a war against small and helpless nationalities. It is a war of racial arrogance against humanity. It is a war of ruthless destruction carried on against civilized nations and International relations. It is violence carried to perfection, seeking to destroy peace. Above all, it is a war against non-violence which we hold so sacred. It is an irreligious attempt to uproot the sanctity of the moral law." Our war "is undoubtedly a war against International gangsterdom and against a philosophy of life and State which stands for the destruction of human personality by a ruthless regimentation of man and his nobler instincts." These are the sentiments of Mr. Munshi with which again I entirely agree.

"RIGHT-MINDED INDIANS WANT ALLIED VICTORY."

"There is not one right-minded Indian, who does not want the victory of the Allies against Hitlerism and Stalinism."..... "I know that Britain with all its faults is a decent nation, and in this war I have no doubt Mahatma Gandhi wishes, the Congress wishes, I wish (that is Mr. Satyamurthi) and all of us wish England to win. England will win the war, and at the end of the war will come the rule of law in the International sphere."..... "Hitlerism must be defeated. If Britain does not win the war, India will become a slave to other countries and therefore Indians wish for Britain's success in this war." These are the sentiments of Mr. Satyamurthi.

This is a time when Britain and India are facing a common enemy and in that I have the agreement of Mr. Prakasam.

"The Congress wants England to win and we all pray for her success in the war." That is Mr. Shankar Rao Deo.

SARDAR VALLABHAI PATEL has said: "The sympathies of all Indian leaders are with Britain and France in the present war as they believe that Nazism will lead to the destruction of the world."

"..... A victory for Germany will be a disaster both for India and the world". This is Dr. Profulla Chandra Ghose.

Very good. So far we are agreed upon certain things. Apart from the social and political ideals which I described in the beginning of this part of my speech, we are agreed, first, that Hitler is responsible for this war; secondly that the Dictators are fighting for something which would destroy everything that would make life a rich and glorious inheritance; thirdly, that Great Britain is the main bulwark against that destruction, fourthly that the defeat of Britain would mean ruin and destruction to the whole world including India. Fifthly and lastly not only our sympathies but our prayers are also with Britain.

I now come to matters upon which there may be less agreement, even though I shall make my approach to them in a manner in which I might be able to carry with me as far as may be possible the support of Hon. Members opposite.

Why is it said that we should not contribute towards the war effort of Britain the utmost of our strength and resources?

Is it on account of the doctrine of non-violence?

Upon this aspect of the matter, I feel I am not competent to pronounce as I have not fully grasped all the implications of this doctrine. So far as my own convictions are concerned, I too believe in non-violence so long as I am not subjected to aggression by somebody else. **Against a violent aggressor, I am called upon to exercise such force as might be sufficient to put an end to the aggression.** When the aggressor has been subdued, then I am enjoined to deal fairly and equitably with him.

In the face of the danger that threatens the greater part of the world, indeed the whole of it, to-day, I am convicted that **neither non-resistance, nor turning the left cheek when the right is smitten would avail.**

But we have been assured by Mr. Munshi that this war is a war against non-violence itself and we have been assured during the course of this debate and previously that if Britain were to grant freedom to India, those who differ from us over this matter would then come forward and make the fullest contribution towards the prosecution of the war.

Surely then it is not the doctrine of non-violence that stands in the way of their making a contribution towards the war effort.

What then are the reasons for refusing co-operation in the effort to withstand and overcome the stark naked forces of darkness and terror?

During the course of the debate various reasons have been advanced ranging from Clive to Jawaharlal Nehru.

THE CASE AGAINST BRITAIN.

From these let me try to frame the very worst indictment against Britain. It has been said that Britain is an imperialist nation and it has exploited India in every field.

MR. M. ASAF ALI: To the same extent as the Nazis might!

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN: You know the worst of Britain, you have not yet known even the best of Nazism.

MR. M. ASAF ALI: That is why I said 'might.'

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN: It has been alleged that Britain has been guilty of the exploitation of India in every field. She has neglected the defence of this country; she is responsible for the communal conflict in this country. She is guilty of repression and even denies the right of free speech. Above all she has not yet conferred upon India, its freedom. This is an imperialist war. We had no choice in entering this war or in keeping out of it. It is therefore not our war and we are not called upon to help Britain.

I am sure this is a fair summary of England's past misdeeds and present defaults *vis-a-vis* this country which have been dwelt upon during the course of this debate.

A great deal of time has been devoted to the development and embellishment of this theme with the result that a good deal of confusion has been created with regard to the real issue before the House.

Whatever degree of truth may lie behind these allegations, there can be no question that Britain's past misdeeds are irrelevant to the matter that we are considering.

This is self-evident, but I have also the authority of Mr. Gandhi for this.

Indeed it could not be otherwise. We know the nature of the danger that threatens not only India but the whole world.

We also know that as far as human endeavour is concerned, Britain and her Allies alone stand between that danger and the complete destruction of all liberty and freedom and peace.

Shall we refuse to help and strengthen Britain as far as it may in us lie because Clive committed forgery, because Warren Hastings despoiled the Rajah of Benares and the Begums of Oudh or because there has been exploitation of Indian and discrimination against Indians?

BRITAIN'S PAST.

Suppose as a result of our refusal to help, Britain were to lose, would that help to wipe out Clive's forgery or Warren Hastings' high-handedness or past exploitation and discrimination?

It may be argued that it will at least teach Britain a lesson.

But of what avail the lesson if no Britain is left to take it to heart and no India is left to benefit from the changed attitude of Britain?

And, indeed the attitude has already changed. Apart from the condemnation to which Clive and Warren Hastings were subjected in their own time by their own people, there is nobody to-day who would attempt to justify what has always lacked justification.

Many things have happened in the history of India during the last two centuries which nobody will attempt to find justification for. But it would be well to remember that the monopoly of these things did not lie either with one side or with the other, and I would appeal to Hon. Members that, facing a common enemy, let us not rake up the past. That indeed will not help us to overcome the immediate danger.

AN IMPERIALIST WAR?

Is it then contended that this is an imperialist war and we should on that account refrain from helping?

An "imperialist war" is a much abused term and I do not pretend to know its exact significance; but I do not know that when used by Honourable Members opposite it has and must have a sinister significance—a war, let us say, waged with the object of despoiling weaker nations of their liberty and territory, a land-grabbing war as Mr. Abdul Qaiyum described this war.

If that is the meaning to be attached to that expression, I should have thought that the quotations that I have read out from the speeches and writings of Congress leaders should have completely met that contention.

Is it seriously contended that Britain is to-day engaged in a war of that description?

The liberty and territory of which nation has it designs against? Poland, Denmark, Norway, Holland, Belgium or Luxemburg? Or France, Rumania or Greece? Or is it perchance Hungary, Yugoslavia or Bulgaria? Or perhaps Russia, Finland or Sweden? Or Spain or Portugal? Or Egypt, Turkey, Iraq, Iran or Afghanistan? Surely it will not be contended that it is the United States of America or Mexico or any of the Central American Republics?

MR. S. SATYAMURTHI: It is one word,—India.

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN: Is this war waged to despoil India of its liberty and territory when throughout the contention has been that India has already lost its liberty to Britain?

Is it not a fact that for many years before the war. Britain went on progressively reducing her armaments to a level much below that of safety? The present Prime Minister for five years, day in and day out, in and out of Parliament and in the press, pleaded that Britain should put herself in a state of adequate defence, more particularly in the air; and during all that period a deaf, a criminally deaf, ear was turned to his begging and pleading.

Is that the way in which an imperialist war is prepared for?

MUNICH:

Mr. Chamberlain has been referred to. Did Munich indicate desire on the part of Britain to embark upon an imperialist, nay, any kind of war?

Surely this is a strange type of imperialist war where the victim is non-existent, where there is no hint of aggression, where elementary precautions about defence have been neglected and which was actually entered upon to put a period to the brutal aggression of a gangster against his weaker neighbour!

NOT INDIA'S WAR?

But, it is said, we were no parties to the declaration of war: why should we be asked to help? It is not our war.

True, it is not our war in the sense that it is not of our seeking. Equally this war is not of Great Britain's seeking.

Mr. Gandhi has said, "Hitler is responsible for the war." Hitler started the conflagration and it behoves every one who values the things to which I have drawn attention to do the utmost within his power to extinguish the fire lest all that is valued by us be devoured and consumed.

INDIA'S CONSENT.

The question of India's consent is a matter relating to its constitutional status and is part of the general problem that India is in a subordinate constitutional position.

And this brings me to the next point, namely, that we are not a free nation. We shall, therefore, not help in the war; if Britain wants our help or co-operation let it grant us our freedom.

I shall not enter into the merits of the dominion status versus independence issue; nor shall I pronounce upon the adequacy or otherwise of the offers made; and I shall naturally eschew the communal controversy.

I have already said that we are all united in our desire for India's freedom; we are, I believe, also agreed that that freedom is to be achieved by the transfer from British to Indian hands of all political and constitutional power that Britain at present exercises in respect of India.

I shall assume that Britain is in default over this matter.

But the question is, is this default likely to be remedied more quickly and more completely by helping the war effort or by abstaining from help?

This to my mind is the crucial question in the whole of this controversy and the answer to it depends upon a consideration of this further question: if we refuse to help will that be a serious handicap to the war effort, such as would put Britain's chances of victory in jeopardy?

Or will the effect, direct or indirect, moral or physical, upon the ultimate issue of the war be negligible, so that our attitude could be ignored altogether as being of no account?

TWO ASSUMPTIONS.

Let us assume for a moment that our failure to help could be ignored as being of no effect upon the ultimate issue of the war.

Then it will have no greater value than the petulant gesture of a sulking child, the proverbial cutting of one's nose to spite one's face; and those who adopt that line of action, or rather, inaction, would only have succeeded in making themselves ridiculous in the eyes of the world.

On the other hand let us assume that the policy of non-cooperation will seriously handicap the war effort and put in jeopardy Britain's chances of victory.

ON THAT ASSUMPTION WHAT A RIDICULOUS SCENE AT ONCE PRESENTS ITSELF BEFORE OUR EYES! WE CAN HEAR ONE HONOURABLE MEMBER OPPOSITE DECLARING "MAHATMA GANDHI WISHES, CONGRESS WISHES, I WISH, ALL OF US WISH BRITAIN TO WIN, BUT WE SHALL ADOPT A LINE OF POLICY THAT SHALL PREVENT BRITAIN FROM WINNING. WE DO NOT DESIRE TO EMBARRASS BRITAIN, IN FACT WE DESIRE IT TO WIN, BUT WE SHALL PUT ITS CHANCES OF WINNING IN JEOPARDY."

Mr. Rajagopalachariar and Mr. Shankar Rao Deo have said "We must pray for Britain's victory." Prayer is a solemn and a serious business: and to be sincere it must come from the heart. When it is said "We should pray for Britain's victory," surely it is meant that we should humbly, earnestly and sincerely beseech God to help Britain to victory. But Hon. Members opposite, while beseeching God to help Britain to victory, are beseeching India not to help. To what mockery does this reduce the most solemn act that the soul of man is capable of? When we pray for a certain object, does it not behove us sincerely, earnestly and honourably to do all that in us lies to forward that object? And if we fail to strive thus, is not our prayer a mocking of the Divine?

It may be argued that if we withhold our help at this stage, we might obtain our freedom sooner.

This sounds very much like deriving profit out of Britain's difficulties by adding to them; but let that pass.

The point I desire to stress is this: Shall we persist in this attitude until Britain is compelled to yield to our demand? **If not, why start on a path that is likely to lead nowhere? If yes, how shall we ensure that in the meantime the withholding of our help will not already have put in jeopardy that very victory upon which must depend all our hopes of freedom and of peace?**

CONGRESS ATTITUDE.

Hon. Members opposite may not agree with me on the merits but I hope they will agree that I am stating the question fairly; and yet a certain degree of comfort may be drawn from the attitude adopted by the Hon. Members opposite in this matter of helping or not helping in the war effort. During the summer they were much perturbed. I believe they were frightened that Britain was about to collapse. They fully realised that if

Britain collapsed India was bound to become the vassal of one of the dictator countries—it has been so specifically stated. I am sure they have no more desire than we have that that should be permitted to happen. They, therefore, gave expression to their fears and their wishes for the victory of Britain and even made appeals for prayers to that effect.

If to-day they are loud in their protestations that they will not help in the war effort, that must proceed, first, from a conviction that Britain is holding its own and will win through in the end, and secondly, from the conviction that their failure to help will not prejudicially affect India's war effort and that in any case Britain will provide for the adequate defence of India.

It is impossible on any other hypothesis to reconcile the declarations made last summer by Congress leaders with the attitude adopted by them to day.

If this hypothesis is correct, then the volume of their protestations against India helping in the war is the measure of Britain's chances of victory and the louder the protests the nearer the victory.

Now, let us face facts and realities.

Now, let us face facts and realities. Let us realise the magnitude of the danger that threatens. Europe and a large part of Africa are already passing through the furnace. We do not know what is being hatched in the Chancellory in Berlin. Do not imagine for a moment that this country is secure. Danger threatens from the East, from the West and from the North. At any moment the thunderbolt may be let loose against Egypt, against Turkey, against Iraq, against Iran, against Afghanistan, or against the Dutch East Indies, and it will be the turn of India next.

Some Hon. Members opposite have said:—"What then, we speak here in English to-day; we shall then learn German or Italian or Russian or Japanese as the case may be." Apart from the certainty that we shall not be permitted to speak here or indeed anywhere, what about the intervening ruin, misery and desolation? Do not forget "When invaders enter a territory they ruin it and disgrace and humiliate its respectable people; they always act like this."

Let us not delude ourselves that it will mean only a peaceful transition from one type of regime to another.

Let us remind ourselves of what Hitler thinks of us. He has described the advocates of Indian freedom as oriental mountebanks, and has declared that is a crime against the eternal creator to train the dark races in intellectual careers. He

says:—"To me as a nationalist who appreciates the worth of the racial basis of humanity I must recognise the racial inferiority of the so called oppressed nations." Whatever be the relationship inside the dominant country there tries, will still be the class of subject alien races.

INDIA'S DESTINY LINKED WITH BRITAIN.

For better or for worse India's destiny to-day is linked with that of Britain, and what is still more important, in the eyes of the enemy they are inseparable, whatever we may say.

We must, therefore, recognise that under Providence, India's security to-day is linked with the security of Britain, with the security of Egypt, with the security of Turkey, with the security of Iraq, with the security of Iran, with the security of Afghanistan, and with the security of the Dutch East Indies, and the human forces which are the bulwark of that security are the British Navy, the Royal Air Force, the British Army and the fighting forces of the British Commonwealth of nations, including India, and the countries that I have just enumerated.

And if we would preserve our security, we must do our utmost to strengthen these forces. Every ship sunk or damaged in Taranto Harbour or in the straits of Otranto is a hammer blow at the heart of Italy and Germany and serves to raise the fence round Turkey, Egypt, Iran, Iraq, Afghanistan and India by several feet.....

MR. MOHANLAL SAKSENA:—Is Egypt helping?

THE HON. SIR MUHAMMAD ZAFRULLAH KHAN:—The Hon. Member's thirst for knowledge is very keen, and I shall tell him that Egypt is helping. Egypt is not formally in the war but it is helping all the same.

IF BRITAIN IS BEATEN.....

If, God forbid, Britain should be beaten that fence will break and will be swept away. Farewell then to all dreams of freedom and democracy and justice and fair dealing between man and man and nation and nation. Those hopes will vanish as vanishes a dream when the dreamer awakes, and the torch of culture and civilization will be extinguished till such time as mankind has purged itself clean of all its defaults and shortcomings.

And shall it be said that India was so much a stranger to its own true interest, to loyalty to humanity and to honour itself that it refused to do its share to avert the calamity?

Indeed, No ! India is making a splendid response already to the call and its response will continue on an ever increasing scale. The heart of the youth of India has been stirred and the youth of India is responding nobly to the call of duty and of humanity. India is helping with men, money, munitions and materials, and as I have said, will go on helping on an increasing scale.

And I would like to ask a question : Are those who are responding so gallantly to the call Congressmen ?

If Yes, then Congress itself is helping.

If No, then India's co-operation is the measure of the hollowness of the Congress claim to represent the whole of India.

It is a proposition so self-evident that it should require neither stressing nor repetition—that if Britain should go under in this war, India would be placed in a position of the most..... abject submission to one of the worst and blackest tyrannies that the world has ever witnessed. And that is not a sentiment to which I alone have given expression, it is a fear to which expression has been given by Congress leaders themselves.

Let me remind Hon. Members in the words of Mr. Churchill "Without victory there is no survival.....And let it be realised, no survival for the urge and impulse of ages that mankind shall move forward towards its goal".

I would also remind them in the words of the Prime Minister : "All depends now upon the whole life and strength of the British race in every part of the world and on all its associated peoples and all its well wishers in every land doing their utmost night and day, giving all, daring all, enduring all, to the utmost, to the end. This is not a war of chieftains or princes ; of dynasties or national ambitions ; it is a war of peoples and of causes." And we all realise on which side India ought to range herself.

It has been said by Mr. Gandhi that he wants Great Britain to be greater still by granting the Congress freedom to persuade India not to co-operate in the war effort so that the world may acclaim the generosity of Great Britain.

May I be permitted to say that I am far more anxious that this great country of ours should prove itself to be greater still, and that, in spite of Britain's past misdeeds, in spite of the exploitation and the discrimination, in spite of its faults and shortcomings, in spite of its failure to grant India its freedom, India should,

with a united voice, proclaim that against this dread danger to humanity she will draw a veil over the past and give freely and fully and to the utmost all she holds and all the co-operation that she is capable of.

I agree with Mr. Satyamurti that with all their faults the British are a decent nation, and I AM CONVINCED THAT WE ARE AT THE THRESHOLD OF THAT FREEDOM WHICH ALL OF US SO PASSIONATELY DESIRE.

The robes of freedom have been fashioned and are ready for India to wear. Let us hope that this great country of ours at this supreme moment in the destiny of mankind, will rise to a stature which will enable it fitly and worthily to wear those robes.

THE MEN OF THE VICHY AND THE RAPE OF LORRAINE.

AN EXPLANATION.

(Extracted From a B. B. C. Talk by Wickham Steed).

ACCORDING to trustworthy information that has reached General De Gaulle, the leader of the Free French Forces, something like a crisis is going on within the Vichy Government. Laval, the French Quisling and Marshal Petain's deputy, went to meet Hitler in Paris, more than a month ago, without the knowledge of Marshal Petain and his other colleagues.

On his return to Vichy, Laval nearly succeeded in persuading Marshal Petain to accept Hitler's terms. The terms were: France should not give up much European territory to Germany except Alsace Lorraine on the east and French Flanders in the north.

The only non-European territory to be handed over, would be French Somaliland with the port of Djibuti on the Gulf of Aden where the French railway runs to Abyssinia. Djibuti would be given to Italy.

Plans for the gradual release of French prisoners of war, and the participation of Germany in all French banking and industrial undertakings were crowned with the suggestion that, while the French Fleet would not be given up to Germany, German

vessels should have the right to use all French ports in Europe and overseas as bases of supplies.

GENERAL HUNTZIGER OBJECTS.

Though not unwilling to accept these terms, Marshal Petain felt they should be submitted to his cabinet. One of his Ministers General Huntziger, an Alsatian, objected to them. He pointed out, that, while they might seem comparatively moderate in terms of territory, the object of the proposal that German ships should use all French ports was to compel the British to attack French ports and to drag France into War against Great Britain.

Laval and Admiral Darlan who were accomplices of Hitler, were enraged with General Huntziger. After acrimonious discussion, the majority of the Cabinet supported Huntziger. Consequently, Marshal Petain could only declare on October 30 that he accepted economic co-operation with Germany, and tacitly rejected the other terms.

But French public opinion, which did not know what had gone on, took Marshal Petain's statement as a fresh

act of capitulation to Hitler and grew angry. Then Hitler took his revenge, by expelling the French inhabitants from Lorraine.

Meanwhile Mussolini heard that his only part of the French booty—forgive me the pun—was Djibuti, and that neither Nice, nor Corsica, nor Tunis were to become Italian, so he decided to take something for himself, and ordered the attack upon Greece in the early hours of the day for he had to meet Hitler in Florence.

Among the results was the publication of official statements in Vichy and Berlin, that Italy had abandoned her territorial claims, and equally the official statement in Rome that Italy had abandoned nothing!

If Greece had yielded, Mussolini might have felt that the laugh was on his side, but Greece withstood him. There was no doubt, a grim smile at Vichy. What sort of smile spread over Hitler's august countenance, we could only guess. I should imagine that it was indistinguishable from a very wry grimace.

GENERAL DE GAULLE'S BROADCAST.

General De Gaulle, leader of Free France, who has now returned to London from West Africa, lost no time in telling the French people by wireless what he thought.

"The terrible logic of war," he began, "is dispelling the mists spread by the enemy, and his agents at Vichy to cloud the vision of France. While the Italian Fascist army shows its impotence on the frontier of Egypt

and in Abyssinia; while our British allies destroy at Taranto Mussolini's battleships; while the Italian troops are retreating all along the line before our valiant Greek allies; the French begin to understand, not without rage, that their arms have been deprived of the glorious and decisive part they might have played."

"The French begin to understand not without anger, what our fleet, our troops, our air force in Africa, Syria and throughout the French Empire, might have done. For these forces, intact on the day of the armistice, have been disarmed, handed over and dispersed by treason. French anger is creating day by day, an atmosphere of fright and of menace around the invaders and their accomplices at Vichy. It is this French fury, the fury of Joan of Arc, of Danton and of Clemenceau, that rekindles our hope and arms us anew. Let us cherish this sacred rage, so that it may hasten the day when France will do justice both to our foes and to their friends at Vichy."

The sacred fury of which General De Gaulle spoke, is waxing hot in France. Elsewhere, and especially in the Balkans and the Middle East, the feelings aroused by the Greek victories are different. In modern times, none of the Balkan or Middle Eastern peoples, each of which has its own special quality of pride, has looked up to the Greeks as its superior in military valour.

Now, these people are inclined to feel that what the Greeks can do they also could do, and that it is better to

"stand up to" an invader, than to bow down before him. As for Italy whose people have long affected to despise the Greeks, her humiliation, or to use a word that is stronger in Italian than it is in English, her mortification, "*mortificazione*", is extreme.

"THE IRON GUARD"

THE climax of the Iron Guard's terrorism in the last few days is the culmination of a long period of political gangsterdom.

The Iron Guard was founded in 1925 as the "Soldiers of the Archangel Michael." It gradually gained influence from the time of the great economic depression. In January 1934, it was responsible for the murder of Premier Duca, who had taken strong measures against it.

Its growth precipitated the crisis which made Parliamentary Government unworkable from December 1937 when it succeeded in preventing the Liberal M. Tatarescu from obtaining the 40 per cent votes of a general election necessary for a two-thirds majority in Parliament under the law of 1926. Actually, he only obtained 38.5 per cent with the result that there was no stable Parliamentary majority.

After a brief trial had been given to the rival "National Christian Front" of Goga and Cuza, King Carol suspended the constitution, appointed the Patriarch of Rumania, Mgr. Christea, Prime Minister and announced a dictatorship on his own account. The Goga faction was as violent and dictatorial as the Iron Guard, but less pro-German. The King's coup was opposed by M. Manin, the peasant leader, but the real opposition came from the Iron Guard led by M. Codreanu.

To the struggle for power between them and the King was added a vital difference on foreign policy, the King desiring to remain independent of Germany, the Iron Guard to enter her orbit.

The Iron Guard was suppressed, but reappeared as the "All for Fatherland" party. A revolt was prevented by the arrest of Codreanu and 1,000 of his followers in April 1938. On September 21, 1939, the

Patriarch's successor, M. Calinescu, who was in favour of a pro-Allied policy, was murdered in the streets of Bucharest, and shortly afterwards Codreanu and a number of other Iron Guard leaders were shot "while attempting to escape from gaol."

Codreanu was in close touch with the Nazis, and in the series of murders just perpetrated the hand of the Gestapo can be clearly seen. General Argesianu and M. Marinescu were Premier and Minister of Home Security respectively at the time of Codreanu's death.

The present Government is really a coalition of the Army, which supported King Carol and now supports his son, and the Iron Guard. General Antonescu represents the former, M. Sima the latter. It would appear that the Nazis are behind the extreme wing of the Iron Guard whom M. Sima is, therefore, unable to control, and who would like to get rid of General Antonescu. The situation recalls Nazi activities in Austria which led to the murder of Dollfus in 1934.

Rumania is now a vast training ground for Nazi troops and the young King and his Prime Minister who are now mere automatons, have to witness the exercises of the Army.

COSMOPOLITANA

1. "One thing is certain. Whoever has Italy for an ally in the next war is going to lose it."

(Field Marshal Von Blomberg.)

2. "Britain to-day is immeasurably stronger than before the war and is no longer on the defensive."

(General Smuts, *Vinburg O. F. S., December 11.*)

3. "Italy knew she had difficult moments in store when she entered the present war."

(*Special Rome communiqué, December 9.*)

4. "Operations against Greece were not premeditated."

(*Rome Radio, November 5.*)

5. "I am cautious."

(*Adolf Hitler, Berlin, December 10.*)

6. "I do not believe that a movement of this character (anti-war propaganda) corresponds in the very least degree to the true feelings of this country."

(H. E. The Viceroy, Calcutta, December 16.)

7. "Much as we have done, there remains still more that we can do and the obligation upon every one of us is to see in what way we can still further contribute to the successful termination of the war."

(H. E. The Viceroy, Calcutta, December 16.)

8. "We shall be content if they (the Germans) suffer defeat."

(Mr. Winston Churchill, London, December 17.)

9. "It is now a contest between the industrial forces of Great Britain, and the resources and strength of the combined nations of Europe, the conqueror and the conquered. Of a certainty we shall destroy the enemy by our labours."

(Lord Beaverbrook, London, December 17.)

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period December 3—9, 1940.

A.—BROADCASTS IN ENGLISH.

THE NAZI GAME.

Any interval between an occurrence and the detailed British report of it is seized on by the Nazis in their "anti-propaganda propaganda". If a ship is sunk, they would be glad to know immediately by radio the whereabouts of rescuing British destroyers. When nothing at all has happened they describe an imaginary action in the hope that a British denial will reveal something important.

Thus on December 6 Berlin accused the B. B. C. of not mentioning a word about the alleged loss of 15 British merchantmen in convoy on December 2. British shipping losses are published weekly and no manoeuvre of Goebbels can alter the truth.

By way of comparison, it is interesting that up to the time of going to press Rome has been completely silent about the new British operations in the Western Desert in which nearly 4,000 prisoners have already been taken while an Italian General who had not yet resigned his command has been killed.

There is no possible military reason for failing to report this action.

FIRST AID FOR THE NAZI NAVY—

Berlin announces (December 6) that Hitler has conferred the Knight's insignia of the Iron Cross on one Rear-Admiral Stobasa, who "proved his merits during the Norwegian operations" by safeguarding Nazi transports.

This award seems a trifle belated—perhaps because Hitler had forgotten in the meantime that the gallant Rear-Admiral's merits were unable to prevent the destruction of at least 40 German troopships and supply vessels (as Mr. Chamberlain told the Commons on May 27), with the loss of many thousands of lives.

—AND FOR THE FASCIST FLEET

Since what it delicately calls "the Taranto episode", the Italian wireless alleges that the British Mediterranean fleet has lost eight cruisers, one battleship, an aircraft-carrier and eight other units, as well as two submarines and two ships which were attacked in convoy. Then, obviously a little abashed by the wealth of its own imagination, Rome climbs down by adding naively that these units "have been either sunk or damaged by Italian naval and air forces". Since "the Taranto episode" (November 11), the sole British vessel damaged in the Mediterranean has been H. M. cruiser *Berwick*, which was hit by two shells on November 27, during pursuit of the Italian battle-fleet off Sardinia—in the course of which further episode one Fascist battleship, three cruisers and two destroyers are definitely known to have been hit by shells or torpedoes.

MORE LIGHT ON THE NEW ORDER.

Making much of the Hungarian Prime Minister's friendly references to the Axis during his parliamentary speech on December 3, the Nazi radio reports Count Teleki as concluding that "in the course of the war, Hungary will adapt herself to the New Order".

Understandably enough, Berlin doesn't mention that this "adaptation" means that the Hungarians will have to cut down their consumption of food needed by the hungry Huns. "Hungary must accustom herself to

restrictions" said Count Teleki (Reuter, Budapest, December 4) adding rather tactlessly "Hungary has an abundance, while the people of the Axis are submitting to very heavy restrictions".

To help the Axis, Hungary's flour will forthwith be mixed with maize and potato-meal, while ration-cards for fats are to be filched from Hungary's Jews.

Just how badly the Nazis need fats is shown by reports reaching London from an authoritative source that quantities of fats collected by Germany from the Protectorate of Bohemia and Moravia are being labelled with great publicity "for Rumania"—and then secretly re-directed to Germany. So much for the opening of Hitler's 10-year plan for the economic reconstruction of Rumania.

BRAZIL NUT TO CRACK.

The speech of the Brazilian President Vargas, in which, says the German radio, he pointed out that "the idea of peace could never be achieved by force" has given a weird sort of satisfaction to the apostles of force in Berlin, who presumably have no ambition of ever achieving peace. But their attempts to represent Brazil as well disposed towards Germany will have difficulty with the news (December 9) that the Brazilian Government has decided to appoint Chargés d'Affaires for Norway, Holland and Poland in London.

GEMS FROM LORD HAW-HAW.

(i) *American Aircraft for Britain.*

"These aircraft are inferior both to the German and to the British. They can play no part in Britain's military defences".

The Air Correspondent of the *Manchester Guardian* replies: "They are all first-class aircraft and some of them, such as the Lockheed Hudson used by the Coastal Command, have been tested and proved in action against the enemy."

"The only usage for the American planes is in training or probably in Near Eastern operations".

Apparently the Nazis have a pretty poor opinion of the Italian Air Force.

(ii) *Paying for Supplies.*

"Great Britain is at the end of her financial resources".

Germany's foreign assets at the outbreak of war were not much more than 2 per cent of the assets of the British Empire.

Germany "pays" for her purchases in European countries she has conquered or frightened, with worthless paper. Britain pays America in good American dollars.

When Lord Lothian said Britain was nearing the end of her available financial resources he only meant that she was short of ready American dollars.

B.—BROADCASTS IN ASIATIC LANGUAGES.

MANUFACTURING A MAHARAJA.

On December 4 the Germans surpassed themselves. They alleged that "on Tuesday last the Government of India had arrested a Maharaja for criticising Britain's war measures in India". The name of this Maharaja, we were told, was the Maharaja of Gopalur and he had been sentenced to two years solitary imprisonment. Now there is no such place as Gopalur in India and consequently no Maharaja of Gopalur. And India knows that no Maharaja of Gopalur, or of anywhere else, was arrested on Tuesday, or on any other day. India knows however, that Mr. Rajagopalchari was arrested on Tuesday last.

It seems the all-knowing, all-wise minions of Goebbels were either misled, or wilfully twisted the "raja" in "Rajagopalchari" and decided that a Raja had been arrested. And since the arrest of a mere Raja did not sufficiently please the Nazis the Raja of Gopalur became the Maharaja of Gopalur, his sentence of one year became one of two years, and simple imprisonment became solitary confinement. A sentence of two years solitary confinement is legally impossible in India.

DESIGNS ON ARAB COUNTRIES.

Both Berlin and Rome have issued a carefully worded statement (December 6) about the Arab countries, a statement which binds the Axis down to nothing and does not contain even the assurance that it harbours no designs against Arab independence. In fact the statement is so phrased that the Arabs will have no difficulty in reading between the lines and understanding its real purport—that the Axis means mischief.

"Germany has always been friendly to the Arabs" we are told, "and wishes them to be prosperous and happy. She desires the Arabs to fill the place among the nations of the world that may befit the historical and national importance of Arabs. Germany has always followed with interest the fight for freedom of the Arabs. The latter should feel confident that Germany

will continue to watch their efforts with sympathy"—all pious platitudes which mean next to nothing except in so far as they reveal the Axis powers' refusal to come out with a straightforward assurance that Italy and Germany will not invade Arab countries or seek to deprive them of their liberty.

The Germans wish the Arabs to be "prosperous and happy". But have they not repeatedly told us that the inhabitants of Norway, Poland, etc., whom they have deprived of their liberty have become more prosperous and happy since the German occupation? The pious wish that the Arabs should have a place in the world which is commensurate with their historical importance is incompatible with the Nazi doctrine of the racial superiority of Nordic Aryans and with Hitler's profound observations on "Asiatic mountebanks".

EUREKA.

At last the Germans have hit upon a reason why they must bomb British churches (December 3) "The British are using churches as store-houses" they say and attribute the discovery to an unnamed American journal. So now we know why the Nazis bombed St. Paul's and Westminster Abbey. But they have yet to explain another fact. Why is it that the brunt of their aerial attacks on churches generally falls on those which are historically and architecturally of greater importance?

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940—

LECTURE XXIV.

December 21, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.
22, Sunday ...	Alangudi	...	5.30 p. m.
	Kiranur	...	5.30 p. m.
	Virachilai	...	5.30 p. m.
	Ramachandrapuram	...	5.30 p. m.
23, Monday ...	Pudupatti (Pohnamaravathi).	}	5.30 p. m.
	Rayavaram	...	5.30 p. m.
	Yembal	...	5.30 p. m.
	Venkatakulam	...	5.30 p. m.

HELP IN THE DEFENCE OF INDIA

By Regularly Buying

DEFENCE SAVINGS STAMPS

Available at Post Offices.

For those who cannot afford to buy a ten-rupee Defence Savings Certificate in a single payment, the Government of India has issued DEFENCE SAVINGS STAMPS in denominations of Re. 1, 8 annas and 4 annas, and has also issued DEFENCE SAVINGS CARDS on which space is provided for affixing these stamps. When Rs. 10 worth of stamps has been collected, the card may be taken to the Post Office and exchanged for a Defence Savings Certificate.

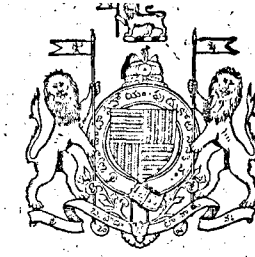
Cards and Stamps may be obtained from any Post Office which does Savings Bank business.

Each holder of a Defence Savings Card should put his name and address on the card in addition to his signature or thumb impression before any stamps are affixed. This precaution should be taken for the protection of the holder.

Defence Savings Certificates are available in amounts of Rs. 10, Rs. 50, Rs. 100, Rs. 500 redeemable at the end of 10 years at Rs. 13-9 for each Rs. 10 invested, yielding approximately 3½ per cent., compound interest free of income-tax. An investment which cannot depreciate. Maximum individual holding Rs. 5,000. Apply to the nearest Post Office.

Issued by the War Savings Movement, Post Box 11, Madras.

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai, 1,800—21-12-40.

புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான

யுத்த அறிக்கை நிலயம்.

பிரசாரம்]

1940-ம் வருட டிஸம்பர் மீ 21உ

[ந. 24.

பிரஸங்கம் XXIV.

முஸ்லீம்களும் யுத்தமும்.

அச்சுநாடுகளுக்கு இஸ்லாம் என்பதென்ன.

‘இந்த யுத்தமானது முஸ்லீம் யுத்தம்’, ‘பிரிடிஷ் வெற்றி முஸ்லீம் வெற்றி’, ‘பிரிடிஷார் அழிந்தால் முஸ்லீம்கள் அழிந்துவிடுவார்கள்.’ இதாலியர் களின் கொடுங்கோலை, 100 வருஷங்கள்னுபவிப்பதைவிட மழையில்லாத கஷ்டத்தை ஒரு யுகம் அனுபவிக்கலாம்’ என்று பலவாறாக முஸ்லீம்கள் சொல்லிக்கொள்ளுவது காதில் படுகிறது. இதாலியர்கள் செய்த மோசத்தாலும், பிரான்ஸ் கவிழ்ந்த துர்ப்பாக்கியத்தாலும் யுத்தமானது மத்திய தரைக்கடலுக்குப் பரவியதிலிருந்து மேற்சொன்ன வார்த்தைகள் அடிக்கடி காதில் படுகின்றன. இந்த வாரத்தில், ஸிதி-எல்-பரானியில் இதாலியர்கள் முறியடிக்கப்பட்டது உண்மையே. இருந்தாலும் ஆரம்பம் முதற்கொண்டு எகிப்தின் மேல்தான் இவர் களுக்குக் கண். ஜெர்மானியர் ருமேனியாவுக்குள் துழைந்ததிலிருந்தும் ரஷ்யா மௌனம் சாதிப்பதிலிருந்தும் துருக்கி மனங்கலங்கி நிற்கிறது. துருக்கியிலிருக்கும் டார்டனல்ஸைத் தாண்டினால் அப்பால் இராக், இரான், பாலஸ்தினம், அரேபியா வாகிய முஸ்லீம் நாடுகளை எதிர்க்க முடியும். இவைகளைப்படையெடுக்கும் உத்தேசத்தோடு இவைகளுக்கு முகத்துவாரம்போல் நிற்கும் கிரீஸை இதற்காகவே இதாலி படையெடுத்திருக்கலாம். இந்த முஸ்லீம் நாடுகளை எதிர்ப்பதால் அச்சு நாடுகளுக்கு இரண்டு விதமான லாபமுண்டு. இங்கிருக்கும் பிரிடனுக்கு உயிர் நிலையான ஸூயஸ் கால்வாயைப் பிடித்து பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்தை அழிக்கப் பார்க்கலாம். இந்தத் தேசங்களில் எண்ணெய் முதலிய இயற்கை ஐசுவரியங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை அபகரிக்கவும் படையெடுக்கலாம். இந்தப் பிர

இந்திய மந்திரி பின்டர் எல். எஸ். ஏமரி சொல்லியபடி ஆயிரவருஷங்களாக, படையெடுத்தும், பிடித்தும், குடியேறியும், இந்தியாவில் இஸ்லாம் ஊடுருவிப் பரவிவருக்கிறது. இந்தியாவானது ஒரு சிறுகண்டம் போன்றது. இங்கே இந்துக்களும் முகமதியர்களும் கலந்து வசிக்கிறார்கள். ஷீயா, சுன்னி, போரா, கோஜா, அஹ்மாரென்று பல வகுப்புக்களடங்கிய 77,000,000 முஸ்லீம்கள் இந்தியாவில் வசிக்கிறார்கள். இவர்கள் ஜனத்தொகையில் இந்தியாவில் நாலில் ஒரு பங்கு. முஸ்லீம் கவிகளாலும், ஞானிகளாலும், தபஸிகளாலும் இந்திய ஒரு பங்கு. முஸ்லீம் கவிகளாலும், ஞானிகளாலும், தபஸிகளாலும் இந்திய ஒரு பங்கு. முஸ்லீம் கவிகளாலும், ஞானிகளாலும், தபஸிகளாலும் இந்திய ஒரு பங்கு. முஸ்லீம் கவிகளாலும், ஞானிகளாலும், தபஸிகளாலும் இந்திய ஒரு பங்கு. முஸ்லீம் கவிகளாலும், ஞானிகளாலும், தபஸிகளாலும் இந்திய ஒரு பங்கு.

என்பவர், பெரிய பணக்காரர், ஆனால் அதோடு அவர் பெரிய மதகுருவுமாவார். மீஸ்டர் ஜின்னா முஸ்லீம் கஷ்டியை நிலைநாட்டும் மகாதீரர், பஞ்சாப் பிரதம மந்திரி யான ஸர் ஸிகந்தர் ஹயாத்தான் ராணுவ வீரனும் அமைச்சருமாவார். பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்ய கீழ்நாடுகளின் மகாசபையில் தலைமை வகித்து இந்திய முன்னேற்றத் தில் பெருமை வாய்ந்தவர் ஸர் ஸாப்ருல்ஸ்கான்.

வடமேற்கு மாகாணமும், ஆப்கானிஸ்தானமும்.

வடமேற்கு மகாணத்திலே, பட்டாணி, மக்மண்ட், டீரோ, வாஸர் ஆபிரிடி என்ற பல முகமதிய ஜாதிபார்கள் வசிக்கிறார்கள். இவர்களை பிரிடன் அடக்கி ஆண்டு, சீர் திருத்தி வருகிறது. இதனுடைய எல்லை (ப்யூரண்டிலைன்)க் கப்பால் ஆப்கானிஸ்தான் இருக்கிறது. இங்கே யிருக்கும் 120 லக்ஷ முஸ்லீம்கள் புது நாகரிக வழிகளைப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். ரஷ்யர்கள் வய்ப்புக்கும், ஜெர்மனி யின் மோசச் சிறிப்புக்கும் உள்படாது, பிரிடனோடு நேய ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு வாழ்கிறார்கள். 1937-ம் வருஷத்து ஸஅதபாத் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு அயலார்களோடு நேயமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இரான்.

ஆப்கானிஸ்தானத்துக்கு மேற்கே இரான் தேசம் இருக்கிறது. இதனுடைய பழைய பெயர் பெர்ஸியா. இங்கே ஆசியாவின் பழைய நாகரீகங்களைப் பார்க்கலாம். இங்குதான் உலகத்தையே வென்ற அலெக்சாண்டர் தோற்கடிக்கப் பட்டுக் கொல்லப்பட்டது. ஒமார்காயமென்ற மதுரகவி இங்கு அவதரித்தார். இது இந்தியாவிலிருக்கும் பிரிடிஷ்குரர்களுக்கும், ஆசியாவிலிருக்கும் ரஷ்யர்களுக்கும் நடுவே நின்று இவர்கள் ஒருவர்மேல் ஒருவர் படையெடுக்காமல் முட்டுக்கட்டைபோடுகிறது. இப்பொழுது அரசாணம் மன்னருக்கு ரீஸா ஷெய்க்பஹ் லவியென்று பெயர். இவர், இங்கிலாந்தில் இருந்த கிராமவெல்லைப் போல ஒரு சிப்பாயாயிருந்து அரசனானவன், 40-வது வயது வரையில் இவரை ஒருவருக்கும் தெரியாது; ரஷ்ய (கோஸாக்) ராணுவத்தில் ஒரு சிறிய சிப்பாயாய் இருந்தார். 50-வது வயதில் ராஜாதி-ராஜன் (ஷா-இன்ஷா) ஆனார். சென்ற மகா யுத்தத்தில் பெர்ஸியாவானது பிரிடனுடைய பாதகாப்பு நாடாக ஏற்பட்டது. கர்னல் ஸ்மித், ஜெனரல் ஸர் எட்மண்ட் ஐரன் லைட் என்ற இரண்டு பிரிடிஷ் ராணுவஸ்தர்களால் இவருக்கு இந்தப் பதவி கிடைத்தது.

இந்த அரசரால் பெர்ஸியாவுக்கு நன்மைகள் பல ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திருக்கியிலிருந்த முஸ்டாபர் கேமல் பாஷாவை அனுசரித்து, பல சீர் திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார். கட்டாயச் சைன்ய மொன்றிருக்கிறது. ஒரு விமானப் படையும், சிறு கப்பல் படையுமிருக்கின்றன. ஆண்-பெண் கலந்து படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அயலார்களின் அதிகாரங்களைக் குறைத்து ஜனநாயக சபையொன்றை அமைத்து மத்திய ஆசியாவைச் சேர்ந்த இராக், அரேபியா, ஜப்பானிஸ்தானோடு நேயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய ஸுஅதாபாத் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார். தலைநகரான டெக்ரானே காஸ்பியன்

கடலோடும், பொலியன் குடாக்கடலோடும் சேர்த்து நீண்ட ரெயில்பாதை யொன்றை உள்நாட்டு முதலீடுக்கொண்டே பேரட்டது இவர் செய்த பெரிய காரியம். எண்ணெய் உற்பத்தியில் இரான் உலகத்தில் மூன்றாவது பெரிய பிராந்தியமாகும். இதில் ஐந்தில் நாலு பாகத்தில் எண்ணெய் எடுக்க பாத்தியத்தை தெரியாத் தனமாய் முதலில் கேவலம் 4000 பவுனுக்கு டி. ஆர்ஸிக்குக் கொடுத்து விட்டாலும் இப்பொழுது அதற்கு முதலாளிகளான ஆங்கிலோ-பெர்ஸியன் கம்பெனியிடமிருந்து பெருந்த லாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

அநேபியா.

அரேபியாவானது மனிதனுடைய உற்பத்தி ஸ்தானமென்றும், ஆதாம் ஈவ் வசித்த இடமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது ஷீபா ராணி ஆண்ட பூமி. அரபியன்—நைட்ஸ் கதைகள் சொல்லப்பட்ட இடம். இஸ்லாம் பிறந்த இடம். இங்கு வசிக்கும் முஸ்லீம்கள் ஸிமைட் ஜாதியார்கள். இவர்களைப்பற்றி மிஸ்டர் டி. இ. லாரன் பின் வருமாறு வருணிக்கிறார்:—இவர்கள் களங்கமற்ற சந்தேக மற்ற மனிதர்கள். கறுப்பு வெளுப்பு என்ற இரண்டு வர்ணங்களைத் தவிர, கலந்த வேறு வர்ணங்கள் இவர்களுக்குத் தெரியாது. அதாவது வெட்டு ஒன்றும் துண்டு இரண்டும்தான். யுத்திகளும், குயுத்திகளும், தர்க்கங்களும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. நடவடிக்கைகளிலும் மனோபாவத்திலும் கபடமற்றவர்கள். உண்டென்றால் உண்டு, இல்லை யென்றால் இல்லை யென்பதே அவர்கள் ஸ்வபாவம். எந்த விபரீதத்துக்கும் போகத் தயாராயிருப்பார்கள்.

இந்த குணமே இவர்கள் பெருமைக்குக் காரணம். இதனாலேயே பெரிய ராஜ்யங்களை ஸ்தாபித்து, இவர்கள் இதுவரையில் யுகம் யுகமாகத் தங்கள் ஸ்வதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரேபியாவுக்குள் யேமன் என்ற பாகம் செழிப்பானது. இங்குதான் மனிதன் உற்பத்தியானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கி.பி. 1000 வருஷங்களுக்கு முன் இங்கு மினோவா, ஸுடியவென்ற ராஜ்யங்கள் செழித்தோங்கின. இங்கு மொக்கா காப்பிக்கொட்டை விளைகிறது.

அரேபியாவினுள்ள புண்ணியபூமிக்கு ஹெஜாஸ் என்று பெயர். இங்கே அராபிய வன்ம மூலஸ்தானமிருக்கிறது. முகமத் பிறந்து வசித்த மெக்கா, மொடினா நகரங்களிருக்கின்றன. இவைகளே நோக்கியே முஸ்லீம்கள் தினசரி தங்கள் ஜபத்தைச் செய்கிறார்கள். இவ்விடங்களுக்கு யாத்திரை போவதுதான் முஸ்லீம் களுக்குப் பெரிய புண்ணியம். இந்த அராபியநாட்டில், இஸ்லாமோடு, சூத, கிறிஸ்து மதங்களும் பிறந்தன. அராபிய பாலைவனங்களே முஸ்லீம்களுக்கு அல்லாவின் தோட்டமாகக் கருதப்படுகின்றன. முகமத் ரபீ'கு பாலைவன வாஸத்திலிருந்து இறந்த பிறகு செல்லும் தேவலோகத்தை யடையும் வழியும், இப்பிறப்பில் அடையக்கூடிய ராஜ்யங்களைப் பிடிக்கும் வழியும் சேர்ந்து புலப்பட்ஊன. முகமது ரபியின் காலத்துக்குப் பிறகு அவரைப் பின் பற்றியவர்கள்

ரோம ராஜ்யத்தை விடப் பெரிய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். இந்த ராஜ்யம் க்ஷீண மடையும்போது துருக்கியானது இங்கு ஆக்ரமித்து 500 வருஷம் பேருக்கு ஆண்டது. 9-வது மகாபுத்தத்தில், துருக்கியானது பிரிட்டனைப் பகைத்துக் கொண்டதிலிருந்து, அராபியிலிருந்த முஸ்லீம்கள் ஒன்று கூடி துருக்கியின் மேல் பாய்ந்து தங்கள் ஸ்வதந்திரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள். கவியும் வேதார்தியும், சிப்பாயுமான லாரன்ஸ் என்ற ஆங்கிலரின் உதவியால் துருக்கியை முறியடித்து ஜெர்மானியர் கீழ்க்கே ஸ்தாபிக்கப் பார்த்த ஆசையும் நசுக்கப் பட்டது.

இப்பொழுது ஆண்டுவிருந்தும் அராபி அரசருக்கு இபின் ஸலூத் என்று பெயர். இவர் 1926-லிருந்து ஆக்ஷிபுரிகுறார். இவரிலிருந்து அரேபியாவுக்குச் சஅவுதி அரேபியாவென்று பெயர். அரேபியாவை ஒன்றுபடுத்த, பெருமுயற்சிகளைச் செய்கிறார். கட்டாய-ராணுவமொன்றை அமைத்திருக்கிறார்.

சமீபக் கிழக்குப் பிரதேசம்.

இது பலவித ஜாதிகளும் ஜனங்களும் அடங்கிய பூமி. எகிப்த், பாலஸ்தினம், ட்ரான்ஸ்-ஜார்டன், இராக், ஸிரியா என்ற தேசங்கள் இங்கு இருக்கின்றன. இவர்கள் ஜாதியில் ஸிமைட்கள், மதத்தில் இஸ்லாமியர்கள், இவர்கள் பேசுவது அராபி பாஷை. எகிப்தில் ஜனங்கள் அராபி பாஷை பேசுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் அராபியர்களல்ல. லெபனனில் கிறிஸ்துவர்களே அதிகம். அரசியலும் பலவிதமாயிருக்கிறது. லிபியாவென்பது இதாலியரின் குடியேற்றநாடு; பாலஸ்தினமும், ட்ரான்ஸ்-ஜார்டனும் பிரிடிஷ் மான்டேட்-நாடுகள்; ஸிரியா பிரெஞ்சு மான்டேட் நாடு; எகிப்த், இராக், ஸ்வதந்திரத்தோடு பிரிடிஷ் ரக்ஷை குட்பட்டவை; ஏடன், ஹாதர்மாத் பிரிடிஷ் அரசாங்கிக்குட்பட்டவை.

இந்த பூமியானது ராணுவக்-கேந்திரஸ்தான மாயுமிருப்பதால் அநேக வல்லரசுகள் இதைப் பிடிக்கப்பார்க்கிறார்கள். வில்லியமென்ற கைஸர் பெர்லினுக்கும் பாத்தாத்துக்கும் ரெயில்பாதை போடப் பிரயத்தனித்த இடம், இதுதான். இங்கிருந்து அராபியர்களை வரவழைத்து நியூரம்பர்க்கில் ஹிட்லர் உபசரித்தார். இங்கிருக்கும் ஸூயஸ்கால்வாயைத்தான் எகிப்திலிருந்து இங்கிலிஷ் மந்திரி டிஸ்ரெயிலி விலைக்குவாங்கினார். இங்கிருக்கும் எகிப்தை குரோமர் பிரபு சீர்திருத்தினார். இங்கிருக்கும் அராபியர்களைத்தான் லாரன்ஸ் ஒன்றுசேர்த்தது, இங்குதான் அல்லென்பி துருக்கியை முறியடித்தது, இங்குதான் பிரான்ஸ் ஸிரியாவை அபகரித்தது; ரஷ்யா பர்ஸியக்குடாக்கடலுக்குப் போக வழி தேடுவது, இதாலி ஏதாவது அகப்படுமாவென்று துண்டில் முள்போடுவது. இங்குதான் பிரிடன் ஸாம்ராஜ்யத்தின் உயிர்நிலைகளில் ஒன்றாய் இருக்கிறது.

இராக், இதற்கு மெஸொபொடோமியாவென்று பழைய பெயர். அதற்குமுன், பாபிலோனியாவென்ற ராஜ்யம் இங்கிருந்தது. 2,800,000 ஜனத்துத்தொகை உள்ளது. ஸிரியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு பெயஸல் அரசருக்குப் பிரிடனால்

அளிக்கப்பட்டது. கிறிதுகாலம் பிரிடிஷ் பார்வையில் வைக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஸ்வதந்திர நாடாக மாறியிருக்கிறது. இங்கு பிரிடிஷ் விமானப் படையொன்று உண்டு. ஸ்வாஜினம் பெற்றதிலிருந்து, முன்னேக்காட்டிலும் அதிக நட்பை இராக் பிரிடனிடத்தில் கொண்டிருக்கிறது.

ட்ரான்ஸ் ஜார்டன், என்பது துருக்கி பல பாகங்களாய் பிரிக்கப்பட்டபொழுது உண்டான மற்றொரு ராஜ்யம். ஸிரியாவைச் சேர்ந்ததென்று நினைத்து பிரிடன் முதலில் அதை காலிசெய்து விட்டது. மறுபடியும் அதில் குடியேறி கடைசியாய் பெயசல் மன்னரின் சகோதரர் அப்துல்லாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பாலஸ்தினத்திலுள்ள பிரிடிஷ் ஹைகமிஷனர், பெயருக்கு ஸ்வதந்திரம் 'வகிக்கும் இந்த அரசில் ஏராளமான செல்வாக்கைச் செலுத்துகிறார்.

ஸிரியா இது பிரெஞ்சு 'மான்டேட்' நாடு—இது ஐந்து பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது—உள் பாகத்தில் டமாஸ்கஸ் பிரதானப் பட்டினம். கரை ஓரபாகத்துக்கு லெபனான் என்று பெயர். இதன் தலைநகர் பெய்ரூட். அலெக்ஸாண்ட்ரோட்டாவில், துருக்கியும், பிரான்ஸும் சேர்ந்து அதிகாரம் செலுத்துகின்றன.

பாலஸ்தினம், இதுதான் இஸ்ரேலின் புண்ணியக்ஷேத்திரம். மோஸஸுக்குக் கடவுள் வாக்களித்த பூமி. இது ஒரு சிறு தேசம். 1918 வரையில் துருக்கிக்குள்ளிருந்து, பிறகு சென்ற மகாபுத்தத்தில் அல்லன்பியால் பிடிக்கப்பட்டு 'மான்டேட்' நாடாக பிரிடனால் அதிகாரம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இங்கு யூதர்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் தீரா மனஸ்தாப மேற்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கும் இது புண்ணிய பூமி. கிறிஸ்துவர்களுக்கும் புண்ணிய பூமி டோம்-அப்தி-ராக் என்பது ஆப்ரஹாம் பாறையில் கட்டப்பட்டு ஸாலமன் கோவிலுக்கு நடுவேயிருக்கிறது. அக்ஸாமஸூதி கிறிஸ்துவக் கோவிலிலிருக்கிறது. ஸ்வர்க்கத்துக்குப் பறந்துபோவதற்கு முன் முகம்மத் நபியின் குதிரையானது ஆக்ஸா மஸூதிக்குப் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருந்ததாகப் புராணம். ஆனால் அதே இடத்தில் வெயிலிங்-வாலும், ஸாலமன்-கோவிலின் மனையும் இருப்பதாலும் யூதர்களுக்கும் இந்த இடம் விசேஷம்.

சென்ற மகாபுத்தத்தில் துருக்கியானது ஸூயஸைப் பிடித்துக்கொள்ளுமோ வென்ற பயத்திலிருந்து 1916-ல் பிரான்ஸோடு ஸைக்ஸ்-பிகோ வென்ற உடன் படிக்கை செய்துகொண்டு வெற்றிபெற்றால் மத்திய தரைக்கடலுக்கும் பெர்ஸியன் குடாக் கடலுக்கும் மத்தியிலுள்ள பிரதேசத்தை பிரிடனும், பிரான்ஸும் பங்கு போட்டுக்கொள்ளுவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1915-ல் எகிப்தில் சேனாபதியாயிருந்த ஸர் ஹென்றிமாக் மஹான் மெக்கா அராபியர்களுக்கு அநேக அராபிய தேசங்களில் ஸ்வதந்திரத்தைக்கொடுப்பதாக வாக்களித்தார். ஆனால் அதில் பாலஸ்தினம் சொல்லப்படவில்லை. 1917-ல் 'பால்ப்ர் அறிக்கை' விடுக்கப் பட்டு பாலஸ்தினத்தில் யூதர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டது. யுத்தத்தின் பிறகு கூடிய சமாதான-சபையில் அராபிய பிரதிநிதிகள் பாலஸ்தினத்தை ஒதுக்கி வைக்கச் சம்மதித்தார்கள். யுத்தம் முடிந்தபிறகு அராபிய நாடுகளுக்கு ஸ்வதந்திரம் உடனே கொடுபடவில்லை. ஸிரியாவை பிரான்ஸ் மான்டேட் நாடாக எடுத்துக்கொண்டது. பாலஸ்தினம் இராக் முதலிய இடங்களை 'மான்டேட்' நாடாக பிரிடன் எடுத்துக்கொண்டது. இதிலிருந்து யூதர்கள் குடியேற்றச்

சிக்கல் ஏற்பட்டுவிட்டது. யூதர்கள் தடையொன்றுமில்லாமல் குடியேறுவோமென்கிறார்கள், அராபியர்கள் கூடாதென்கிறார்கள். அல்லது சிலர்களைத்தான் குடியேரலாமென்கிறார்கள். திராத்தொல்லையாயிருக்கிறது. கலகங்கள் சில ஏற்பட்டன, பிரிடன் ராஜி பேசியதில் சற்று சமாதானமேற்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள அராபியர்கள் நாஸ்தீவ்ஷிகள். ஆனால் பிரிடஷ் அதிகாரமிருக்கும் வரையில் கலகமிராது.

சென்ற யுத்தத்திற்குப்பிறகு பாஸ்தீனத்தின் ராணுவ விசேஷம் அதிகப்பட்டுவிட்டது. ஸூயஸ் கால்வாயின் கீழ்க்கரையைப் பாதுகாக்க, பாஸ்தீனம் வேண்டும். இந்தியாவுக்கும், தூரக்-கீழ் தேசங்களுக்கும் விமானங்கள் இது வழியாய்ச் செல்லுகின்றன. பாக்டாட்டுக்குப்போகும் மோட்டார் பாதை பாஸ்தீனம் வழியாய்ச் செல்லுகிறது. இராக் எண்ணெய்க் குழாய் பாஸ்தீனத் துறை முகமான ஹைபாவுக்கு வருகிறது. அதோடு ஹைபாவானது ஒரு பெரிய யுத்தக் கப்பல்களுக்கான நிலம்.

எகிப்து.—1882ல் பிரிடனுல் பிடிக்கப்பட்டு, 1914ல் பாதுகாப்பு நாடாக, 1922ல் ஸ்வதந்திரம் பெற்று, எகிப்தானது இதன்பின் 1936ல் இதாலி அபிஸ்னியாவைப் பிடித்துக்கொண்டதிலிருந்து பயந்து, பிரிடனுடைய ஆதரவை மறுபடியும் தேடிற்று. இதன் முடிவாக இப்பொழுது உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு, எகிப்து ஸ்வதந்திரத்தையும் அனுபவித்துக்கொண்டு பிரிடஷ் சைன்யத்தின் ரகசியணையும் பெற்றுவருகிறது. எகிப்தைப்பற்றிய மற்ற விவரங்களை சென்றவாரத்துப் பிரஸங்கத்தில் பார்க்கலாம்.

துருக்கி.—பழையகாலத்தில் சாம்ராஜ்யமாயிருந்த பெருமை இப்போதில்லாவிட்டாலும், மத்தியதரைக்கடல் நாடுகளில் இதற்கு இப்பொழுதும் பிராதானய இங்கு வசிப்பவர்கள் ஒரே ஜாதியார்களானதாலும், அரசாங்கம் ஸ்திரப்பட்டிருப்பதாலும், முஸ்தாபா கமால் விவேகத்தோடும், தைர்யமாய் சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருப்பதாலும், மற்ற முஸ்லீம் நாடுகளைவிட இதற்கு அதிக பலமுண்டு. சமீபத்தில் பிரிடனுக்கும், துருக்கிக்கும் அங்கீகாரம் ஏற்பட்டு, ஜெர்மன் வியாபாரங்களுக்குப் பதிலாக பிரிடஷ் வியாபாரம் நடக்கவும் ஏற்பாடாயிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் டாடிகானீஸிலும், அபிஸ்னியாவிலும் இதாலி செய்த சூழ்ச்சிதான். கீழ் நாடுகளிலேயே ஒருவன் ஜயித்தால்தான் மரியாதை காட்டுவார்கள். உள்நாட்டு விஷயங்களிலும், வெளிநாட்டுக் காரியங்களிலும் துருக்கி வெற்றியடைந்ததிலிருந்து ஸஅதாபாத் ஒப்பந்த நாடுகளில் துருக்கிக்கு மதிப்பதிகம்.

எகிப்தைத்தவிர, ஆபிரிக்காவில் லக்ஷம் லக்ஷம் முகம்மதியர்கள், இதாலிய, பிரஞ்சு, அரசாங்கங்களுக்குக் கீழ் வசிக்கிறார்கள். இந்த இடங்களில் நடப்பு யுத்தம் பரவாததினால் இவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. இரண்டொரு வார்த்தைகளைத்தவிர, அவர்களைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லவும் காலம் இடங்கொடுக்காது. சமீபக் கீழ்பிரதேசமானது இஸ்லாமின் ஹிருதயம் போலாகும். துருக்கியின் நேயம் மாறுதென்று வைத்துக்கொள்ளலாம். இதர நாடுகள் அராபியர்கள் வசிக்கும் தேசம். இவர்கள் பிரிடனுக்கு சினேகமாயும், ஜெர்மனிக்கு விரோதமாயிருக்கிறார்கள்.

இதாலியரிடத்தில் அராபியர்களுக்கு வாஞ்சையே கிடையாது. ஸென்னுயூஸியென்ற முஸ்லீம்களை ஸிரெனியாகாவில் படுத்தியபாட்டை இவர்கள் இன்னும் மறக்கக்கூடவில்லை. 1937ல் லிபியாவில் முஸோலினி 'இஸ்லாம் ரக்ஷகர்' என்று சொல்லிக்கொண்டார். 'இஸ்லாம் வான்' என்று ஒரு வானை முஸ்லீம்கள் பரிசாய்க் கொடுத்ததாக அதைப்பார்த்துக் கையிலேந்தினார். முஸ்லீம்கள் சிரித்தார்கள். இஸ்லாமியர் 'வான்' வளைந்திருக்கும்; கிறிஸ்தவர்கள் வான் வளைந்திராது. இதிலிருந்து முஸ்லீம்கள் இந்த வானை இவருக்குப் பிறர் கொடுக்கவில்லை; முஸோலினி வானைத் தானே செய்துகொண்டு, முஸ்லீம்கள் கொடுத்ததாகப் பாசாங்குசெய்வதாகச் சொன்னார்கள். மற்றொரு சமயத்தில், மற்றொரு முஸ்லீம் 'இஸ்லாம் ரக்ஷகரா' எத்தனையோ ரக்ஷகர்களைப் பார்த்தாய்விட்டது. நெபோலியன், கைஸர் ரக்ஷித்தாய்விட்டது. இப்பொழுது முஸோலினி கிளம்பியிருக்கிறார்' என்றார்.

ஆகவே அராபியர்கள் அச்சக்கும், அதைச்சேர்ந்த இதாலிக்கும் விரோத புத்திகொண்டவர்களென்பது நிச்சயம்.

தற்சமயத்தில் கேட்கவேண்டிய கேள்விகளிரண்டுண்டு.

1. சமீபக்கிழக்குப்பிரதேசத்தை ஜெர்மானியர் படையெடுப்பார்களா?
2. படையெடுத்தால் ஜயிக்கமுடியுமா?

(1) ஸர்வாதிகாரத்தின் ஸ்வபாவம் ஆக்ரமித்துக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். ஆக்ரமிக்க ஆக்ரமிக்க ஆசையும் அதிகப்படும். அதற்குப் பிராணன் நிலைக்க 'அக்கிரமம்' செய்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். அது மலையிலிருந்து உருட்டிவிட்ட கல்லீப்போன்றது: கீழே வரவர வேகமடிகப்படும். பிராணனைப் போலவே நாஸிக்குப் படையெடுப்பு அவசியமானது. இங்கிலாந்தைப்படையெடுக்க முடியாததிலிருந்து ஜெர்மனி மற்றொரு இடத்தில் ஆக்ரமிக்கப்பார்க்கலாம். ஜெர்மானிய 'பான்ஸர் கோர்' துருப்புகள் வேலையில்லாது துருப்பிடிக்கின்றன. அவைகளை எங்கேயாவது கொண்டுபோய் பீரங்கிக்கு இரையாக்கவேண்டும். ஸ்பெயினின் அதிகாரி இடம்கொடுத்திருந்தால் ஜிப்ரால்டரைத் தகர்த்திருக்கலாம். அங்கு போகாததால் கிழக்குத்திசையை நோக்கி ஏன் படையெடுக்கக்கூடாது?

(2) கிரீஸானது இதாலியைத் தோற்கடித்துவிட்டது மற்றொரு காரணமாகலாம். அச்ச நாடுகளின் வாலை ஒரு சிறு கிரீஸ் முறுக்கிவிட்டது. கோலியத் என்ற ராக்ஷஸனை டேவிட் என்ற சிறுவன் அடித்துவிட்டான். இது வரையில் தோல்வியடையாத இதாலியர்கள் இப்பொழுது தோற்றுப்போய்விட்டார்கள். இதிலிருந்து அச்சமுறிந்து ஜப்பானும், ரஷியாவும் விலகிக்கொண்டு, ருமேனியாவும் ஹங்கேரியும் சூழ்ச்சி செய்பவராம். ஏதாவது ஒன்றைச்செய்து கலசலை நிறுத்தவேண்டும். அதற்கு ஏதாவது ஆடம்பரம் செய்தாகவேண்டும். வடக்கேயும், மேற்கேயும், தெற்கேயும் செய்வதற்கொன்றுமில்லை. கிழக்கேதான் போய்ப்பார்க்கலாமே.

(3) மேற்குப் பாலவனத்தில் ஒரு விந்தை நடக்கிறது. பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பல தேசங்களிலிருந்து பல ஜாதியார்கள்கூடி விதி எல் பரானி -யைத்தாக்கிப் பிடித்துவிட்டார்கள். இந்தச் சைன்யங்கள் இன்னும்பலப் பட்டால் அதிக ஆபத்துக்கிடமாகும். இவர்களைக் கலைக்கும்பொருட்டு, சமீப கீழ்ப் பிரதேசங்களை ஏன் படையெடுக்கக்கூடாது?

(4) தருக்கியில் தாதுப்பொருள்களிருக்கின்றன. இராக், இராணில் எண்ணெய் உண்டி. பிரிட்வே வேறு இடத்தில் கவலையுற்றிருக்கிறது. இவை களைக் கொள்ளையடிக்க இது நல்ல சமயமல்லவா?

இம்மாதிரிக் காரணங்களாலும், ஜெர்மனிக்கு வேறு ஒரு காரியமும் இப்பொழுது இல்லாததாலும் கீழ்க்கே படையெடுக்கப்பார்க்கலாம்.

ஆனால், இது சலபமல்ல. ஏனென்றால் :—

1. 1,322,000 சதுர மைல் விஸ்தீர்ணத்தில் வசிக்கும் 46,000,000 முஸ்லீம்களை எதிர்த்தாகவேண்டும்.

2. இவர்களை முன்போல பிரித்து வெல்லமுடியாது. ஸஅத்பாத் உடன் படிக்கையால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

3. இவர்கள் முன் மாதிரி சக்தியற்றவர்களல்ல. நவீன முறையில் பழக்கப்பட்ட சைன்யங்கள், தருக்கி, இரான், ஆப்கானிஸ்தான் தேசங்களில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

4. ஸூயஸைக்காக்கவும், எகிப்தையும், தருக்கியையும், உடன்படிக்கைப் படி உதவவும், பாலஸ்தீனத்தையும், ட்ரான்ஸ்-ஜார்டனையும் ரகூக்கவும் பிரிடன் உடனே முன்வரும். அதற்கு வேண்டிய பலம் தரைபிலும், கடலிலும், ஆகாயத்திலும் பிரிடனுக்குண்டு.

5. ரஷிய ரெயில் பாதைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள ரஷியாவுக்கு வேண்டியதைக்கொடுத்து ஜெர்மனி படையெடுத்து விடுமென்று சொல்லலாம். ஆனால் ரஷியா கரடியாயிருப்பதோடு நரியுமாகும். ரஷியா இவ்விதம் வழி விட்டால் ஜெர்மானியர் ரஷியாவுக்குத்தென்புறம் வந்து ரஷியாவை வளைத்துக் கொள்ளுவார்களென்று தெரியும்.

6. இதோடு இயற்கையாய் ஏற்பட்டிருக்கும் இடைபூறுகள் சிலவுண்டு. ஜெர்மானியர் 500 மைல் மலைப்பிரதேசத்தைத் தாண்டித்தான் தருக்கியின் தலை நகராகிய அங்காராவுக்குப் போகவேண்டும். காகஸஸ் வழியாகவும் இவ்வளவு தூரம் வரவேண்டும்.

பெர்ஸியன் குடாக்கடலுக்குவர விரியாவில் டாரஸ் பர்வதத்தையும், கூர்டிஸ்தானில் பாலவனத்தையும் தாண்டி, இராக்கில் 600 மைலும், அதற்கு அப்பால் ஒரு பாலவனத்தையும் தாண்டவேண்டும் : தண்ணீரில்லாத பாலவனங்களில், ஒத்தைப் பாதைகளில் போகும்போது விமானங்கள் சைன்யங்களைச் சலபமாய் தாக்கும்.

இராக்குக்குப் போகாது, இரான் மார்க்கம் போகப்பார்த்தால் மலையை யும், பாலவனத்தையும் 1,000 மைல் தாண்டி டெஹ்ரானென்ற தலைநகர் சேர வேண்டும். அங்கிருந்து காபூலுக்குப்போய் இந்தியாவை எதிர்க்க மற்றுமொரு 1,000 மைல் பாலவனம் போகவேண்டும். இதெல்லாம் பயித்தியக்கார யோசனையாய்த்தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஹிட்லர் செய்யமாட்டார் என்பதற் கில்லை. அவர் ஒரு பெரும் பயித்தியம். இவர் இக்காலத்திய டைமர் அல்லது டாமர்லேன் : எதையும் எத்தனிக்கக்கூடும்.

கடைசியாக முஸ்லீம்களுடைய ஆத்ம சக்தியை வென்றாகவேண்டும். சமீப காலத்தில் இந்த சக்தியானது புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முகமத் நபியாரின் காம்பீர சித்தமும், தலைமை வகிக்கும் ரகஸ்யமும், பிறவிச் செல்வ மாகிய வீரமும், பிறர்களை வசயம் செய்து, ஒன்று சேர்க்கும் குணமும், ஆயிரக் கணக்கானபேர்களை ஒருமைப் படுத்திக் கூட்டிச்செல்லும் சாமர்த்தியமும் முஸ்லீம்களை விட்டு இன்னும் அகலவில்லை. ஸீஸருடைய ஆவி எவ்விதம் பிலிப்பியில் புருடனை எதிர்த்துக் கொன்றதோ அவ்விதமே நபியின் ஆவேசம் எதிரிகளைச் சம்காரம் செய்துவிடும்.

'ஆக்கிரமிப்பவர்களை தெய்வம் அபிமானிக்காது' என்று முகமத் சொல்லி யிருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் தலையை அறுத்து, சம்காரம் செய்ய வேண்டும் அல்லது விலங்குகள் போடவேண்டுமென்பது குரானின் வாக்கியம்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(12-12-40 லிருந்து 18-12-40 வரை).

மேற்குப் பாலைவனத்தில் பிரிடிஷ் வெற்றி.

சென்ற மாதத்தில் மிஸ்டர் ஈடன் மத்திய கீழ் பிரதேசத்தைப் பார்வையிடப் போனபொழுதே எகிப்திலிருக்கும் இதாலியர்களை எதிர்க்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் வெகு ஜாக்கிரதையாய்ச் செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் விமானப்படைகளில் ஒரு பாகத்தை கிரீஸுக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமேற்பட்டதால் போரைத்துவக்கச் சற்றுத்தாமதமேற்பட்டது. பிரிடிஷ் துருப்புக்களையும், சாம்ராஜ்யத் துருப்புக்களையும், பிரெஞ்சு ஸ்வதந்திரத்துருப்புக்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஸர் மெய்ட்லண்ட் விங்ஸன் டிஸம்பர் 7-ம் தேதி புறப்பட்டு, 75 மைல் தூரமுள்ள பாலைவனத்தை வெகு விரைவில் தாண்டி, பிரிடிஷ் ஆகாயப்படையும், கப்பற்படையும், தக்கவாறு, வேண்டிய பொழுது துணை செய்ய, ஸிடி எல் பரானியைப் பிடித்தார். இங்குதான் இதாலியர்கள் ஏற்கனவே முன்னேறி எகிப்தைப் படையெடுக்கச் சகையங்களைக் கூட்டிவைத்திருந்த இடம். உள் நாட்டிலிருக்கும் அநேக இதாலியப் படைகளுக்கு இதன் வழியாகத்தான் ஸப்ளைகள் போகவேண்டும். இதன் பிறகு, ஸிடி எல்பரானிக்கும் பக்கங்குக்கும் இடையே எதிரி சையந்தைப் பிளந்துகொண்டு கடற்கரைக்கும் பிரிடிஷ் பட்டாளங்கள் வந்து விட்டன. கப்பூசா கோட்டையும், சொல்லூமும் பிடித்தாய் விட்டன. நிபீவாவில் வைத்திருந்த முதல்தரமான இதாலியத் துருப்புகள் இரண்டு மணி நேரத்தில் முறியடிக்கப்பட்டு அதன் சேனாபதி மாஸெடியும் கொலை செய்யப்பட்டார். நீராவைப் பிடித்ததில் இந்தியச் சிப்பாய்கள் வெகு திறமையோடு சண்டை செய்து புகழ் பெற்றனர். மொத்தத்தில் மூன்று இதாலிய பட்டாளங்கள் முறியடிக்கப்பட்டு, ஐந்து தளகர்த்தர்களும், 30,000 சிப்பாய்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான யுத்த தளவாடங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. இன்னும் விடாது எதிரி துரத்தப்பட்டு வருகிறான். மேலிருந்து விமானங்களும் கடலிலிருந்து கப்பல்களும், நிலப்படைகளோடு சேர்ந்துகொண்டு தாக்குகின்றன. இனி எகிப்தை இதாலியர்கள் படையெடுக்கும் பயம் கிடையாது. சாமான்கள் வரும் வழி பிடிப்பட்டுப்போய் விட்டதால் இனி இதாலியக் கப்பற்படை சண்டைபோட வேளியே வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வட ஆபிரிக்காவிலுள்ள இதாலியத் துருப்புகள் மடிய வேண்டியதுதான். இம்மாதிரியாக முதல்தரமான வெற்றியொன்று பிரிடனுக்குக் கிடைத்து விட்டது.

இதாலிய கிரேக்க யுத்தம்.

குளிரும், பனியும் அதிகமாயிருந்தபோதிலும், மத்திய பாகத்தில் கிரேக்கர்கள் கெல்கிராவைப் பிடித்துக்கொண்டு, நீராவியால் தள்ளப்படும் ரோட் உருளை

யைப்போல மெள்ள, மெள்ள பலமாய் இதாலியர்களைக் கடற்கரைக்குத் தூர்த்திக் கொண்டு போகிறார்கள். கிரேக்கர்கள் வுக்கும்பாநதிதீரத்தில் முன்னேறுவதிலிருந்து அல்பேனியாவிலிருக்கும் எண்ணெய் நிலங்களுக்கு மோசம் வரும்போல் இருக்கிறது. இதில் இதாலியர்கள் ஏராளமான பணம்போட்டு, இந்த எண்ணெய் சமாதான காலத்தில் இதாலிக்குவேண்டிய எண்ணெயில் பாதி ஸப்ளை செய்திதது. இதாலியில் பாஸிஸ்ட் கவிதக்கும், சையந்தைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் மனஸ்தாபத்திலிருந்து கொலைகள் பல ஏற்படும்போலிருக்கிறது.

அமெரிக்கா.

யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸில் பிரிடிஷ் அம்பாஸ்டராய் வெகு நாள் மதிப்போடு வேலைபார்த்துவந்த லோதியன் பிரபு வாஷிங்டனில் புதன்சுழிமையன்று காலமானார். சரீர அசௌக்கியத்தை முன்னிட்டு, இறந்துபோவதற்கு முதல் நாள் மற்றொருவரைக்கொண்டு தன்னுடைய எழுதிவைத்திருந்த பிரசங்கத்தைப் படிக்கச் சொன்னார். அதில் ஏதாவது காரணத்தால் அட்லான்டிக் சமுத்திரத்தில் பிரிடிஷ் பாதுகாப்புக் குறைந்துவிட்டால், அட்லான்டிக்ஹும், பஸிபிக்ஹும் எதிரிகள் சமகாலத்தில் அமெரிக்காவையும், பிரிடனையும் படையெடுப்பது நிச்சயமென்றும், ஆனால் அமெரிக்கா போதுமானவரையில் பிரிடனுக்கு யுத்தத்தளவாடங்கள் கொடுத்து உதவினால், 1942-க்கு மேற்படாமல் யுத்தத்தை வெற்றியோடு முடித்துவிடலாமென்றும் அமெரிக்கர்களுக்கு எச்சரிக்கைசெய்து எடுத்துக் காட்டினார்.

பிரிடன் அமெரிக்காவைப் பொருளுதவி கேட்டிருக்கிறது. கடன் கொடுப்பதைத்தடைசெய்யும் ஜான்ஸன் சட்டத்தை ரத்து செய்யப் பிரைவேட் மசோதா வொன்று காங்கிரஸுக்குக் கொண்டுவரப்படும். அமெரிக்க யுத்தக்கப்பல்கள் வொன்று காங்கிரஸுக்குக் கொண்டுவரப்படும். அமெரிக்க யுத்தக்கப்பல்கள் துணையில் அமெரிக்க வியாபாரக்கப்பல்களில் வேண்டிய சாமான்களை ஸப்ளை செய்யலாமாவென்றும், அமெரிக்கா கையிலிருக்கும் 143 அயல்நாட்டுக் கப்பல்களை பிரிடனுக்கு விற்றுவிடலாமாவென்றும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டுவருகிறது. கடைசியாகவந்த செய்திகளின்படி பிரஸிடெண்டு ரூஸ்வெல்டே, ரொக்கமாய்க் கொடுத்துவாங்க பிரிடனுக்கு டாலர்களில்லாமல் போனாலும் அமெரிக்கா தான் செய்யும் உதவியை நிறுத்திவிடாதென்றும், இனி அமெரிக்க கவான்மெண்டு துவாராக ஆர்டர்கள் கொடுத்து விமானங்கள் முதலியவைகள் செய்யப்பட்டு, குத்தகைக்கோ, ஈடாகவோ பிரிடனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு யுத்தம் முடிந்தவுடன் இவைகள் கெடாமலிருந்தால் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுவதென்றும், இல்லாவிட்டால் பிரிடன் பிரதியாகச் சாமான்களைத் தயாரித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்.

பிரான்ஸ்.

உதவி பிரதம மந்திரியாயிருந்த எம். லவால் திடீரென்று வேலையிலிருந்து தள்ளப்பட்டுவிட்டார். இவர் பிடேனுக்குப்பின் தலைமை வகிக்க அதிகாரம் கொடுத்த சட்டமும் ரத்து செய்யப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை.

சிலகாலமாக பிடேனை அவமதித்து, சர்வாதிகாரத்தையும் தன் கைவசப்படுத்திக் கொள்ள லவால் முயன்றதாகத்தெரிகிறது. ஜெர்மனி சார்பாக அரசியலை மாற்றிவிட பிடேனைப் பலாத்காரமாய்த் திருப்ப எண்ணம் கொண்டதாகவும் தெரிகிறது.

வேலையைவிட்டு நிறுத்தியதின் பின் இவர் கைது செய்யப்பட்டு, அவர் கிரஹமும் சோதனை போடப்பட்டது. பிறகு ஹிட்லர் கோரிக்கைக்கு பிடேன் இணங்கி விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

எம். லவால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதில் பிரெஞ்சு மக்கள் அனைவருக்கும், அயல் நாட்டார்களுக்கும் சந்தோஷம்.

ஜெர்மனி.

டிஸம்பர் 10-ம் தேதி பெர்லினில் யுத்த தளவாடங்கள் உற்பத்தி செய்யும் வேலைக்காரர்களுக்கு ஹிட்லர் ஒரு பிரஸங்கம் செய்தார். வழக்கம்போல் ஜெர்மனிக்கு வேண்டிய பூமி உலகத்திலில்லாது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், 10 வருஷங்களாய்ச் சண்டைக்கு மிஸ்டர் சர்ச்சில் அடிப்போட்டுக்கொண்டிருந்த படி இப்பொழுது அவர் யுத்தத்திலகப்பட்டுக்கொண்டாரென்றும், யுத்தம் முடிந்தால்தான் பிரங்கிகள் செய்வது நிற்குமென்றும், முடிவான சண்டைப் படும் காலத்தை தானே நிர்ணயிக்கப்போவதாயும் பலவாறுகப் பேசிக் கொண்டார். இது நிற்க, இவர் பிரசங்கத்தில் கவனிக்கவேண்டிய அம்ச மொன்றுண்டு. இவர் பேச்சிலிருந்து எங்கே பிரிடன் தன் பிரதேசங்களைப் படையெடுத்து ஜயித்துவிடுமோவென்ற பயம் ஹிட்லருக்கு வந்து எப்போதும் போல் பேச்சு திடமாயில்லை. கீர்த்திக்காகமட்டும் வெற்றியை நாட்கூடாது, அவசியத்துக்குத்தக்கபடிதான் சண்டையிலிறங்கவேண்டும், ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும், சண்டையில் தோற்றுவிட்டால் நாஸி அரசியலும், ஜெர்மானியர்களும் அடியோடு அழிந்துவிடுவார்களென்று பயந்து பேசினார். கிரீஸ், ரஷியா, ஜப்பான் மூவரசு ஒப்பந்தம் இவைகளைப்பற்றிப் பேசவேயில்லை.

பாஸ்கன்ஸ்.

ஹங்கேரியும், யுகோஸ்லாவியாவும் தங்களுக்குள் சாச்வதமாகச் சினேகமும், அமைதியுமிருப்பதற்காக உடன்படிக்கையொன்று செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இதை அச்ச நாடுகள் தங்களுக்குச் சாதகமென்று சொல்லிக்கொண்டாலும், இது வெறும் பேச்சாயிருக்கலாம். அல்லது அச்ச நாடுகளின் ஏய்ப்பைத்தடுக்க தங்களுக்குள் செய்துகொண்ட ஏற்பாடாயுமிருக்கலாம்.

தூரச்-கிழக்குப்-பிரதேசம்.

நின்போவிலும், ஹாங்சாவ்-பேயிலும் சீனத்துருப்புகள் எதிர்க்கப்பட்டன. ரூஸான் தீவுக்கப்பாலுள்ள சீன ராணுவ நிலையங்கள் விமானங்களால் தாக்கப் பட்டன. நின்போவுக்குக் கிழக்கேயுள்ள சை-சியோ யுத்தக்கப்பல்களால் எதிர்க்கப்பட்டன.

சைனாவுக்கு 100-லக்ஷம் பவுன் கடன்கொடுக்க பிரிடன் சம்மதித்திருக்கிறது. அதில் 50-லக்ஷம் செல்வ நிலையை ஸ்திரப்படுத்த உபயோகிக்கப்படும், மற்ற 50-லக்ஷம், பவுன் செலாவணியுள்ள இடங்களில் சைனா வாங்கும் சாமான்களுக்கு விலை கொடுக்க உபயோகப்படும்.

பிரெஞ்சு-இந்து-சைனா.

கம்பூனியா கசுயியார் ஸைகானில் செய்த கலகம் சைன்யங்களைக்கொண்டு அடக்கப்பட்டதாகவும், பழிக்குப்பழி வாங்கும்பொருட்டு பிரெஞ்சு விமானங்கள் தாய்லாந்தைத் தாக்கியதாகவும் தாய்லாந்துக்குள் ஆக்கிரமித்த 100 பிரெஞ்சு சிப்பாய்கள் விரட்டப்பட்டார்களென்றும் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன.

விமானப்-போர்.

இந்த வாரத்தில் பெர்லினும் நேபின்ஸும் விசேஷமாய் பிரிடனால் எதிர்க்கப் பட்டன. எதிரி பர்மிந்ஹாமையும் ஷெப்பீல்டையும் எதிர்த்தான். பெயர்போன ஈபின் பள்ளிக்கூடம் சேதப்பட்டது. மற்ற விமானப்போர் விபரங்களைக் கேழே காணலாம்.

இந்தியா.

இந்தியக் கப்பற்படைக்கு ஒரு புதுக்கப்பல் கட்டப்பட்டு டிஸம்பர் 15-ல் முதல்முதலாக ஒட்டப்பட்டது. அதற்கு மிஸ்ஸஸ் எஸ். இ. ரங்கநாதன். நாம கரணம் செய்தான். இவன் இப்பொழுது இந்தியா மந்திரிக்கு ஆலோசகராய் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் திவான் பகதூர் எஸ். இ. ரங்கநாதனுடைய மனைவி. நாமகரண கொண்டாட்டத்துக்குப்பின் நடந்த பிற்பகல் போஜனத்தில், கப்பல் கட்டும் கம்பெனியின் சேர்மன் பிரிடிஷ் கப்பற்படைக்கிருக்கும் குணங்களே இந்தியக் கப்பற்படையிலும் காணப்படுவதாகச் சொன்னார். அப்பொழுது அங்கு பிரஸன்னமாயிருந்த ஸர் பிரோஸ்கான் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் இந்தியாவின் பொறுப்பு அதிகப்பட்டுவருவதற்குத் தக்கபடி இந்திய கப்பற்படை விருத்தியாக வேண்டுமென்றும், பிரிடிஷ் கப்பல்-கட்டும் தொழிலாளிகளின் உதவியாலும், பிரிடிஷார் கொடுக்கும் பயிற்சியாலும், ஜப்பானைக்காட்டிலும் பலமான கப்பற் படை இந்தியாவுக்கு விரைவில் ஏற்பட்டுவிடுமென்றும் நம்புவதாகச் சொன்னார். திவான் பகதூர் ரங்கநாதன் இந்தியா யுத்தத்துக்குச் செய்திருக்கும் பொரு ளாதவியைக் காட்டிலும் இளம் இந்தியர்கள் ராணுவங்களில் உற்சாகத்தோடு சேர்த்திருப்பதே பெரிதென்றும், ஸாம்ராஜ்ய சேவையில் இனி அதிகப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள இந்தியச் சைன்யமும், கப்பற்படையும் சீக்கிரத்தில் பலப் படுத்தப்படுமென்று நினைப்பதாயும் பேசினார்.

கல்கத்தாவில் டிஸம்பர் 17-ல் வியாபாரச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளின் சங்கத்தின் வருஷாந்தரக் கொண்டாட்டத்தின்போது வைஸிராயவர்கள் யுத்த சகாயத்துக்காக இந்தியக் கைத்தொழில்கள் செய்திருப்பதையும் அதனால்

கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி யடைவதையும் பற்றிப் பேசிய பிரச்சுத்திலிருந்து கீழ்க்கண்ட சமாசாரங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன:—

தொழில் கற்றுக்கொடுக்க உபாத்தியாயர்கள்.

யுத்த சாமான்களைத் தயாரிக்க எவ்விதம் உதவி செய்யலாமென்பது அடிக்கடி கவனிக்கப்படுகிறது. 'நாஷனல் ஸர்வீஸ்' சட்டத்தின்படி இந்தியா விலிருக்கும் பழக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளை நன்றாய் வேலைசெய்யப் பழக்கப் படுத்த 10-லக்ஷ ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து புதிதாக 15,000 வேலைக்காரர்கள் ஒருவருஷத்தில் கிடைக்கலாம்.

பொதுஜன தேவைகளுக்கான தொழில்களுக்குப் பாதகமில்லாதபடி இவர்கள் பொறுக்கப்பட்டு யுத்த-சகாய வேலைக்குப் பழக்கப்படுகிறார்கள்.

பிரிடிஷ் தொழில் இலாகா மந்திரி கற்பனைசெய்து, உதவியும் கொடுத்து சில இந்தியத் தொழிலாளிகள் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி அங்கே பழக்கப் படுவார்கள். இதிலிருந்து விசேஷ நன்மையேற்படுமென்று நினைக்கிறேன்.

இவர்கள் வேலையைக் கற்றுக்கொண்டு திரும்பிவந்து யுத்த உதவிக்கான காரியங்களையும் பொது வேலைகளையும் செய்து தேசத்தொழிலிவிருத்திக்கு உபயோகப்படுவார்கள்.

ஏற்றுமதி செய்ய நாடுகள்.

யுத்தத்தால், ஏற்றுமதிகள் செய்ய நாடுகள் குறைந்துவிட்டதாகச் சொல்லு கிறார்கள். பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்ய நாடுகளுக்கெல்லாம் இந்தக் கஷ்டமுண்டு. இதிலிருந்து வியாபாரிகளுக்கு நஷ்டமேற்படும். ஆனால் நாமெல்லாம் சம்மதிக்க வேண்டியதுதான். பொருளாதார-யுத்தத்தால் யுத்தம் சீக்கிரம் முடிவுக்குவரும். ஆகவே பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டோடு ஒத்துழைத்து மேற்சொன்ன பொருளாதாரப் போரை நடத்திவருவதில் கூடியவரையில் வியாபாரத்துக்கும் கஷ்டங்களைக் குறைக்க வழிகள் தேடப்பட்டு வருகின்றன.

இக்காரியங்களுக்காக எக்ஸ்போர்ட்-அட்வைஸரி கவுன்ஸில் ஒன்று அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் அமைப்பு உங்களுக்குத் திருப்தியைக் கொடுத்ததில் எனக்குச் சந்தோஷம். இதிலிருந்து அநேக சிக்கல்கள் நிவர்த்தியாகுமென்று நினைக்கிறேன்.

இந்தியச் சர்க்குரை விந் கவேறு இடங்களும், இப்பொழுது ஏற்றுமதியாகும் இடங்களில் வியாபாரத்தை அதிகப்படுத்த யோசனைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இதற்காக, ஆஸ்திரேலியாவிலும், நியூஸிலாந்திலும் ஒரு ட்ரேட்-கமிஷனர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்த நியமனத்திலிருந்து, யுத்த காலத்திலும் பிறகும் வியாபாரம் அபிவிருத்தியாகுமென்று நினைக்கிறேன்.

இதர நாடுகளிலும் கமிஷனர்கள் நியமிக்கும் உத்தேசமிருக்கிறது. அதோடு, வேலைசெய்த, செய்யப்படாத சர்க்குகளின் வியாபாரம் அதிகப்பட ட்ரேட்-கமிஷன்களை அனுப்பப்போகிறோம்.

யுத்த கெடுக்கடியின் பயனாகச் சில புதுத் தொழில்கள் உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. மேலும் மற்ற சில இம்மாதிரியான புதுத் தொழில்கள் இனி ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன்.

இவைகளின் விபரங்களை இப்போது சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் கேந்திரத் தொழிலாகிய அலுமினியக் கைத் தொழிலைப்பற்றி இப்பொழுது சிறிது சொல்லுகிறேன்.

அலுமினிய உற்பத்திக்குவேண்டிய தாதுப்பொருள் இந்தியாவில் ஏராள மாய்க் கிடைக்கின்றது. இப்பொழுது கவர்ன்மெண்டு கொடுக்கும் செளகர்யங் களிலிருந்து இந்தச்சர்க்கு சீக்கிரம் தயாரிக்கப்பட்டு இப்பொழுது யுத்த காரியத் துக்கும், உதவி பிறகு சமாதான காலத்தில் மற்ற காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படு மென்று நினைக்கிறேன். இதேமாதிரி வேறு தொழில்களும் ஏற்படலாம்.

அக்கரை வியாபாரம்.

ஸ்பீன டிபார்ட்மெண்டுக்குப் பல தடைகளிருந்தும் அது ஏராளமான வியா பாரத்தைச் சாதித்திருக்கிறது. அதனுடைய ஒரு பாகமாகிய இரண்டு கொள் முதல் இலாகாக்கள் ஒரு வருஷத்தில் 56½ கோடி பெறுமான வியாபாரத்தை நடத்தியிருக்கின்றன. 1940-ம் வருஷம் முடிவதற்குள் யுத்தத்துக்காக 273 லக்ஷ ரூபாய் பெறுமான 280,000 டன் மரமும் 270 லக்ஷ ரூபாய் கான்வாசும், 500 லக்ஷ ரூபாய் கூடாரங்களும் விற்கிறக்கும்.

உதாரணமாகச் சொல்லமிடத்து, சைன்யங்களுக்கு உடுப்புத்தைக்கும் வேலையில் இதற்குமுன் 750 பேர்களும் இப்பொழுது 18,000 பேர்களும் வேலை செய்கிறார்கள்.

இப்பொழுது சொன்னது பொது ஸ்டோர்களைப்பற்றியது. ராணுவ சாமான்களில் 1,200 லக்ஷம் சிறு துப்பாக்கி வெடிகளும், 400,000 மருந்த டைத்த குண்டுகளும், இதர வெடிகளும், இன்ஜினியரிங் சாமான்களும் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

74 லக்ஷ ரூபாய்க்கு யுத்தக்கப்பலும் வாங்கப்படுகிறது.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
படையெடுப்புகளால்
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

9—12—40 (நிங்குட்குழை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

விமான உற்பத்திச் சாலை.—ப்ரமன் (Bremen).		திப்பிடித்தது.
கடற்படை நிலையம்.—லோரியான் (Lorient)		பலமாகத் தாக்கப் பட்டது.
கப்பல் நிந்தும் இடங்கள்.—புலாயின் (Boulogne).		சேதமாயின.
படையெடுக்க உபயோகப்படும் துறைமுகங் கள்.—பிரஞ்சுக் கடற்கரை.	1-விமானம்.	ஒரே தீமயம். 1-விமானம்.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

எதிரிவிமான நிலையங்கள்.—டெர்னா வி (Derna)வருந்து ஸிடி எல் பரானி (Sidi El Barrani) வரையில்.		எல்லா விடங்களிலும் திப்பிடித்தது.
விரோதி சைன்யங்கள், மோட்டார் வண்டி கள்.—மேற்கு பாலைவனத் (Western Desert)தில் சண்டை நடக்கும் இடங் களிலெல்லாம்.		உயிருக்கும், சாமான் களுக்கும் அதிகச் சேதம். நஷ்டமில்லை. 22-விமானங்கள்.
கஸாலா.—(Kassala).		
ரயில்பாதை.—அடிஸ் அபாபா (Addis Ababa)விற்கும் ஜிபுடி (Jibuti)க்கும் மத்தியில்.		

10—12—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ரயில்வே ஜங்ஷன்கள், மின்சார உற்பத்தி ஆலைகள், விமான நிலையங்கள், உள்நாட் டில் நதிகளிலுள்ள சிறிய கப்பல் துறை கள்.—மேற்கு ஜெர்மனி (Germany), ஜெர்மனி. ஆக்ரமித்திருக்கும் நாடுகள்.		பலத்த சேதம்.
துறைமுகங்கள்.—இங்கிலீஷ் கால்வாய் 2-விமானங்கள். (English Channel) துறைமுகங்கள்.		

தேதி.	பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷ் கிரேக்க விமான நஷ்டம்.	எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.
-------	--	---	---

10—12—40. (செவ்வாய்க்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

விரோதி சைன்யங்கள் தங்குமிடங்கள், விரோதி சைன்யங்கள் துழையிருக்கும் இடங்கள், மோட்டார் வண்டிகள்.— பார்டியா (Bardia), ஸோலம் (Sollum) பிரதேசம்.		பலமாகத் தாக்கப் பட்டன.
விமான நிலையம்.—எல் ஆடம் (El Adem) சைன்யங்கள் வசிக்குமிடங்கள்.—பார்டியா (Bardia).		சேதமாயிற்று.
மேட்டிஸ்மேல் ரோட்.—ஸோலம் (Sollum).		
தரையிலிருக்கும் விமானங்கள்.—கஸாலா நஷ்டமில்லை. (Gazala).	10 விமானங்கள்.	

அல்பேனியா (Albania).

துறைமுகம் கட்டடங்கள், வேடிமருந்து கிட்டங்கிகள், மோட்டார் வண்டி நிறுத் தும் இடம்.—வலோனா (Valona).		ஒரு கப்பல்மேல் குண்டு வீழ்ந்தது. நஷ்டமில்லை. பலத்த சேதம்.
--	-------	---

11—12—40. (புதன்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

ஒரு மின்சார உற்பத்திச்சாலை, ரயில் வண்டிகள் நிந்தும் இடங்கள்.—மான் ஹீம் (Mannheim).		
மின்சார உற்பத்தி ஆலைகள், உள்நாட்டுத் துறைமுகங்கள், ரயில் வண்டிகள் நிந்த மிடங்கள்.—மேற்கு ஜெர்மனி (Ger- many).		சேதமாயின.
இங்கிலாந்தைப் படையெடுக்க உபயோகப் படும் துறைமுகங்கள்.—கலே (Calais), புலாயின் (Boulogne) முதலிய பல துறைமுகங்கள்.		தீயும் வெடிகளும் கிளம்பின.
விமான நிலையங்கள்.—ஜெர்மனி ஆக்ரமித் திருக்கும் நாடுகள்.		

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம்.
எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

11—12—40. (புதன்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa)..

விமான நிலையங்கள்.—காம்புட் (Gambut),
அஸீஸ் (Azeiz), மோனாஸ்தீர்
(Monastir), எல் ஆடம் (El Adem),
எல் குப்பி (El Gubbi), டெர்னா
(Derna), மிமி (Tmimi), எல் கஸாலா
(El Gazala).

பீஸ்வாங்கும் கருப்புச் சட்டை துருப்பு
கள்.—ஸோலம் (Sollum).

பாதுகார்த்தல்.—பிரிடிஷ் அணிகள்,
யாவெல்லோ (Yavello).

இதாலி (Italy).

கப்பல் நீந்தும்டங்கள்.—நேபிள்ஸ் (Naples).

12—12—40. (வியாழக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

இன்று காலநிலை சரியாயில்லாததால் படையெடுப்பில்லை.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

பட்டணம், துறைமுகம்.—டொப்ருக் (Tobruk).

பெட்ரோல் கிடங்குகள்.—ஸோலம் (Sollum)

விமான நிலையங்கள்.—எல் ஆடம் (El-Adem), பார்டியா (Bardia), எல் மிமி 2 விமானங்கள்
(El Tmimi).

மோட்டார் வண்டிகள், சைன்யங்கள்.—
முன்னணியில்.

விரோதி சைன்யங்கள் தங்குமிடம்.—குப்பா
(Gubba).

மோட்டார் வண்டிகள் ரிபேர் செய்யு
மிடம்.—டிரிடாவா (Diredawa)வி
லுள்ள லகாரே (Lagarre)

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.

பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டம்;
எதிரிகளின் விமான நஷ்டமும்;
படையெடுப்புகளால் விளைந்த சேதமும்.

12—12—40. (வியாழக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அல்பேனியா (Albania).

சாமான்கள் சேமித்து வைத்திருக்கும்டங்
கள்.—இதாலிய அணிகளுக்குப் பின்னால்.

13—12—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

கப்பல் கட்டும் துறைகள்.—கீல் (Kiel)

தொழிற் சாலைகள், இன்னும் மற்ற முக்கிய
மான இடங்கள்.—ப்ரமன் (Bremen).

கப்பல் கட்டும்டங்கள், விமான நிலையங்
கள்.—ஹாலந்து (Holland).

ஸப்மரைன் (Submarine) நிலையம்.—நஷ்டமில்லை.
போர்டோ (Bordeaux).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

சைன்யங்கள் வசிக்கும்டம், கம்பியில்லாத்
தந்தி ஆபீஸ், ராணுவ கட்டடங்கள்.—
டெர்னா (Derna).

விமான நிலையங்கள், சாமான் கிடங்குகள்,
எண்ணெய்த் தொட்டிகள்.—பார்டியா
(Bardia), குப்பி (Gubbi). காம்புட்
(Gambut), டெர்னா (Derna), மிமி 4 விமானங்கள், சேதமாயின.
(Tmimi), பொம்பா (Bomba), 3 விமானங்கள் 15 விமானங்கள்.
கஸாலா (Gazala).

விரோதி சைன்யங்கள்.—டொப்ருக்
—பார்டியா (Tobruk-Bardia) ரோடு.

விமான நிலையங்கள்.—கூரா (Gura), அஸ்
மாரா (Asmara).

எண்ணெய்க் குழாய்கள்.—டிரிடாவா
(Diredawa).

காப்ரோனி (Caproni) தொழிற்சாலை.—
மாய் அடாகா (Mai Adaga).

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

13—12—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அல்பேனியா (Albania).

இன்று காலநிலை சரியாயில்லாததால் படையெடுப்பில்லை.

14—12—40. (சனிக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

விரோதத் துறைமுகங்கள்.—ப்ரெஸ்ட் நஷ்டமில்லை.
(Brest), லோரியான் (Lorient).

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

சென்யங்கள் வசிக்ருமிடங்கள், சாமான்
கிட்டங்கிகள்.—பார்டியா (Bardia).
கட்டடங்கள் இடிந்
தன, பெருந் தி
பிடித்தது.

துறைமுகங்கள், கப்பல்கள்.—டொப்ருக்
(Tobruk), ட்ரிபோலி (Tripoli).

சென்யங்கள் வசிக்ருமிடங்கள், ரானுவ
முக்கியமான இடங்கள்.—ஸோலம்
(Sollum), டெர்னா (Derna), அஸ்மாரா
(Asmara), ஸீலா (Zula), கூரா (Gura), 2 விமானங்
டாங்கிலா (Dangila). 26 விமானங்கள்.

அல்பேனியா (Albania).

விமான நிலையம், மோட்டார் வண்டிகள்
நிறுத்துமிடம், சென்யங்கள் வசிக்ரு
மிடங்கள்.—வலோனா (Valona). நஷ்டமில்லை.

15—12—40 (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்.

மின்சார உற்பத்தி ஆலைகள், ரயில்வே
ஜங்ஷன்கள், சாமான் கிட்டங்கிகள்,
வெடிமருந்து தொழிற்சாலைகள், ஜனங்
களுக்கு உபயோகப்படும் அநேக
ஸாதனங்கள்.—பெர்லின் (Berlin) பிர
தேசம்.
கடுமையாகத் தாக்க
கப்பட்டன; பெருந்
தி எங்கும் கிளம்
பியது.
பலத்தசேதம்.

தேதி. பிரிடிஷ், கிரேக்க விமானப்
படையெடுப்புகளின் விவரங்கள்.
பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான
நஷ்டம். எதிரிகளின்
விமான படையெடுப்புகளால்
விளைந்த சேதமும்.

15—12—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

ஜெர்மனியும், ஜெர்மனி ஆக்கிரமித்திருக்கும் ஐரோப்பாவும்—தொடர்ச்சி.

சாமான் கிடங்குகள், தொழிற்சாலைகள்,
எண்ணெய் ஆலைகள்.—உள்ளாட்டித்
துறைமுகமான பிரான்பர்ட் (Frankfurt).

கப்பல்கட்டுமிடங்கள்.—கீல் (Kiel), ப்ரமன்
(Bremen).
சேதமாயின.

விரோதி வியாபாரக்கப்பல்கள்.—பிரஞ்சுக்
கடற்கரை (French coast).
இரண்டு கப்பல்களின்
மேல் குண்டு வீழ்ந்
தது.

இதாலி (Italy).

குதிரைகள் (Cruisers), நாசகாரிகள்
(Destroyers), விமானநிலையம், ரயில்வே
ஸ்டேஷன்கள்.—நேபிள்ஸ் (Naples).
பல கப்பல்களின்
வெகு சமீபத்தில்
குண்டுகள் வீழ்ந்
தன.

இதாலிய ஆபிரிக்கா (Africa).

பாதுகார்த்தல்.—பிரிடிஷ் படையின்
முன்னணி.

விரோதிகளைத் தாக்குதல்.—ஒரு பெரிய
விஸ்திரணத்தில், பார்டியா (Bardia),
மிமி (Tmimi), கஸாலா (Gazala),
டொப்ருக் (Tobruk), எரிடிரியா
(Eritrea) விலுள்ள குப்பி (Gubbi),
எல் ஆடம் (El Adem), போம்பா
(Bomba), டெர்னா (Derna), அப்போ
லோனியா (Appollonia), பெனினா
(Benina), கூரா (Gura), கோண்டார்
(Gondar), அஸாப் (Assab), பஹதார்
(Bahadar).
பலத்த சேதம்.

தேதி. விரோதி விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

10—12—40. (செவ்வாய்க்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—கிழக்கு கெண்ட் (Kent) சேதமில்லை, ஒருவருக்கும் காயமில்லை.

இரவில்.—கிழக்கு ஆங்கிலியா (Anglia) சேதமே இல்லை.

11—12—40 (புதன்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—இங்கிலீஷ் கால்வாய் (Channel), இங்கிலாந்தி (England)ன் தென் கிழக்குக் கடற்கரையில் ஒரு பட்டணம். 1 விமானம். சிலருக்குக் காயம். நஷ்டமில்லை.

இரவில்.—ஒரு மேற்கு மிட்லாண்ட்ஸ் (Midlands) பட்டணம், இன்னும் சில இடங்கள். சில இடங்களில் தீப்பிடித்தது, உடனே அணைக்கப் பட்டுவிட்டது.

12—12—40 (வியாழக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—லண்டன் (London) பிரதேசம். சொற்பச் சேதம், கெண்ட் (Kent) கடற்கரை, இங்கிலாந்தி (England)லும், வேல்ஸ் (Wales)லும் சில இடங்கள். 4 விமானங்கள். நஷ்டமில்லை.

இரவில்.—வடக்கு இங்கிலாந்து (England), இன்னும் சில இடங்கள். 2 விமானங்கள். சொற்பச் சேதம், நஷ்டமில்லை.

பிரிடிஷ் ஆபிரிக்கா (Africa).

போல் ரெக்ஷெட் (Polregshed). 1 விமானம். நஷ்டமில்லை.

13—12—40. (வெள்ளிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

பகலில்.—படையெடுப்பே இல்லை பலருக்குக் காயம். இரவில்.—ஷெப்பீர்டி (Sheffield) 2 பிரதேசம். விமானங்கள்.

தேதி. விரோதி விமானப் படையெடுப்புகளின் விவரங்கள். விரோதியின் விமான நஷ்டம். பிரிடிஷ், கிரேக்க விமான நஷ்டமும்; படையெடுப்பால் விளைந்த சேதமும்.

13—12—40. (வெள்ளிக்கிழமை)—தொடர்ச்சி.

அல்பேனியா (Albania)வில் கிரேக்கத் துருப்புகள்.

கிரேக்க அணிகள்.—வடக்கு யுத்தப் பிரதேசம்.

14—12—40 (சனிக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

பகலில்.—மேற்கு மிட்லண்ட்ஸ் (Mid-lands)ல் ஒரு பட்டணம். கடைகளும் வீடுகளும் சேதமாயின, சிலர் கொல்லப் பட்டனர். சிலருக்குக் காயம்.

ஒரு பண்ணை.—ஹோம் கவுண்டிஸ் (Home Counties). நஷ்டமே இல்லை.

இரவில்.—தேம்ஸ் (Thames) நதி முகத் துவாரம். சிலருக்குக் காயம்.

15—12—40. (ஞாயிற்றுக்கிழமை).

பிரிடன் (Britain)

லண்டன் (London) பிரதேசம், ஷெப்ரீர்டி (Sheffield), வட இங்கிலாந்தி (England)ல் சில பட்டணங்கள். சொற்பச் சேதம். சிலருக்குக் காயம்.

கிரீஸ் (Greece)

கிராமங்கள்.—கிரீஸில் உள் நாட்டில். சேதமில்லை. மத்தியதரைக் கடலில் பிரிடிஷ் நாடுகள்.—மால்டா (Malta). வீரட்டியடிக்கப் பட்டன.

16—12—40 (திங்கட்கிழமை).

பிரிடன் (Britain).

சில பிரதேசங்கள்.—வடக்கு இங்கிலாந்து (England), மிட்லண்ட்ஸ் (Midlands), லண்டன் (London) பிரதேசம். கடைகளும், வீடுகளும் சேதமாயின; சிலர் மாண்டனர். சொற்பச் சேதம்.

மற்றும் சில இடங்கள்.—இங்கிலாந்து (England). 4

யுத்தக் குறிப்புகள்.

பற்று வரவு.

அமெரிக்காவிடமிருந்து யுத்த தளவாடங்களை வாங்குவதற்குப் போதிய பணத்தைச் சேகரிக்கும் வழிகளைப் பற்றிய நேர்மையான வியாபாரப்பிரச்சனையைக் குறித்து, காலம்சென்ற லோதியன் பிரபு கூறிய சில அறிவுரைகளைப் பற்றிச் சிலர் மடத்தனமாக அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள்.

“இந்த வியாபாரம் மலையையே முழுங்கிவிடும் போலுள்ளது. செல்வத்தில் தலைசிறந்த இங்கிலாந்திற்கும் இதனால் பணமும் ஏற்படும் போலிருக்கிறது” என்று அவர் கூறியதை, எக்கெங்கும் அறியாமையினால் தப்பர்த்தம் செய்து விட்டார்கள் சிலர். சில காலத்திற்குள் பிரிடனால் இரகச சாமான்களுக்குப் பணம் கொடுக்கமுடியாது என்றும், அம்மாதிரி மறுபடியும் பணம் கொடுத்து வாங்க சக்தி ஏற்படும் வரையில் அமெரிக்கா சாமான்கள் கொடுத்துதவாது என்றும் இவர்கள் பிதற்றினார்கள்.

இவ்வாறு பிதற்றுவது வெறும் முட்டாள்தனம் என்பதை ஸ்ரீ போனால்ட் டைமன் நவம்பர் 28-ம் தேதி ஒலிபரப்பிய ரேடியோ பிரசங்கத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதில் சில பகுதிகளை நாம் கவனிப்போம். இதைக் கவனிக்கப்படுகு முன், இந்நிலமையைப்பற்றிய அமெரிக்காப் பொருளாதார சட்டங்கள் எவை என்று பார்ப்போம்.

(1) அமெரிக்கா நடுநிலமைச் சட்டந்தான் மிகவும் முக்யமான தடையாகும். 1935-ல் இயற்றப்பட்டு 1937-ல் புதுப்பிக்கப்பட்ட இச்சட்டத்தை நீக்கி விட்டால் பிரிடனின் பணக் கஷ்டம் நிவர்த்தியாகும்.

இச்சட்டத்தின்படி, யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட நாடுகளுக்கு ஆயுதங்கள் தரக் கூடாதென்றும், மற்ற சாமான்கள் கொடுப்பதை ரொக்க பேரமாகவே வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கூறப்படுகிறது. அதாவது சாமான்கள் வாங்குகிறவர் அதன் விலையை உடனே கையில் கொடுத்துவிட்டு, அச்சாமான்களை எடுத்துப் போகக் கப்பல்களையும் தாங்களே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

(2) ஆயுதச் சாமான்களை ஏற்றுமதி செய்வதைப் பரிபூரணமாகத் தடுத்திருந்ததை ரூஸ்வெல்ட் 1939-ல் நீக்கிவிட்டார். ஆனால் ஸெனட்டர்கள் ரொக்கம் கொடுத்துச் சாமான்கள் வாங்கிக்கொண்டுபோக வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தினார்கள்.

(3) தற்போதைய சட்டத்தின்படி அமெரிக்கா பிரிடனுக்குக் கடன் கொடுக்கமுடியாது. தன்னுடைய சொந்தக் கப்பல்களில் ஆயுதங்களையும் குண்டுகளையும் ஏற்றி வேறு நாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடாது.

இந்த விதிகள் பிரிடனை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதைப்பற்றி ஒரு ரிபுனர் விளக்கிக்கூறுவதைக் கேளுங்கள்.

ஒலிபரப்பியது.

“ஏற்கனவே வெகுகாலமாக எல்லாரும் நன்கு அறிந்திருந்த சில விஷயங்களைத் தான் லோதியன் பிரபு நமது கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். சமராதான காலத்தில், பல தேசங்களோடு வியாபாரம் செய்துவந்தால் நமக்கு இறக்குமதி லாபம் கிடைக்கும். விசேஷமாக அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்வதில் தான் இந்த லாபம் அதிகமாகக் கிடைத்தது. எப்படியென்றால், நாம் வாங்கும் சாமான்கள் நாம் விற்பவைகளைவிட அதிகமாயுள்ளன. இந்த அதிகப் படியான சாமான்களின் கிரயத்தை நாம் பலவழிகளில் செலுத்துகிறோம். இதர நாடுகளின் சாமான்களை நம்முடைய கப்பல்களில் ஏற்றிச்செல்கிறோம். அவர் களுக்காக நாணய மாற்றமும் லேவாதேவித் தொழிலும் இன்ஷூரன்ஸ் தொழிலும் செய்கிறோம். அன்னிய நாடுகளில் போட்டிருக்கும் பணத்திலிருந்து கிடைக்கும் வட்டியையும் லாபத்தையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறோம். தங்கத்தையே அனுப்பிவைக்கிறோம் அல்லது கிரயம் செலுத்துவதற்குத் தேவையான அயல்நாட்டு நாணயங்களை, அயல்நாட்டுக் கடன் பத்திரங்களை விற்றுச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

யுத்தகாலத்தில் இந்த இறக்குமதி லாபமானது அதிகமாதல்வேண்டும். ஏனென்றால், நம்முடைய உணவுக்கும் உடைக்கும் மட்டுமின்றி, நம்முடைய தற்காப்புக்கும், படைகளைத் தயார் செய்யவேண்டிய சாமான்களுக்கும், நாம் இன்னும் அதிகமாக இறக்குமதி செய்யவேண்டும். அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளிடமிருந்து நாம் ஏராளமாக ஆகாய விமான யுத்த கருவிகளை வாங்குவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அமெரிக்கர்கள் நமக்குச் சாமான்கள் கொடுத்துதவத் தீர்மானித்திருப்பது யாவருக்கும் தெரியும். இந்த வருஷத்தில் முதல் ஒன்பது மாதங்களில், அமெரிக்காவுடன் மட்டுமல்லாது மற்ற சாம்ராஜ்ய நாடுகளுடனும் நடத்திய வர்த்தக முழுவதிலுமிருந்து நமக்குக்கிடைத்த இறக்குமதி ஈவு, வருஷத்திற்குச் சுமார் 6,700 லக்ஷம் பவுன்கள் விதிதம் கிடைத்தன. அதாவது சண்டைக்கு முன்னால் கிடைத்ததைவிட இரண்டுமடங்கு அதிகம். அமெரிக்காவுடன் நடத்திய வர்த்தகத்தில் கானடாவுக்கும்மட்டும் முன்னிருந்ததைவிட இரண்டு மடங்கு இறக்குமதி மிச்சம்.

ஆனால் நமக்குப் பணம் செலுத்த வழிகள் அதிகம் கிடையாது. நமது கப்பல்கள் நம்முடைய உபயோகத்திற்கு வேண்டும். லேவாதேவி இன்ஷூரன்ஸ் தொழில்களில் நமது வருமானம் வெகுவாக விழுந்துவிட்டது. இந்த அதிகப் படியான இறக்குமதி சாமான்களுக்கு விலை கொடுக்க நமக்கு அயல் நாட்டு நாணயங்கள் அதிகமாக வேண்டும். இதற்காக நாம் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்து இறக்குமதி மிச்சத்தைக் குறைக்கவேண்டும். அல்லது நம்முடைய தங்கத்தையும்

அயல்நாட்டுப் பத்திரங்களையும் விற்றுவிடவேண்டும். புத்த தொழிற்சாலைகளுக்காக தொழிலாளரும் தொழிற்கருவிகளும் அதிகமாக வேண்டியிருந்தும், நாம் நம்முடைய ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தையும் நன்றாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆயினும் நாம் வாங்கவேண்டியவைகளுக்கும் விற்கக்கூடியவைகளுக்குமுள்ள பேதம் மிகப்பெரிதாயுள்ளது. ஆகையால் இந்த அதிகப்படியான பணத்திற்காக நாம் நமது புத்த நிதியையும், தங்கத்தையும், கடன் பத்திரங்களையும் நாட வேண்டியிருக்கிறது”.

கப்பல்களின் கணக்கு.

நம்முடைய வர்த்தகப்பள்ளி விவரங்களுடன், நம்முடைய கப்பற்படை நிலைமை (பிரிட்டனுடைய மற்ற செல்வங்களைவிட இதைத்தான் மிகவும் ஊக்கத்துடன் தாக்குகிறான் ஹிட்லர்) யின் புள்ளி விவரங்களையும் சிறிது கவனிப்போம். பகைவர்களும் பயங்கரங்களும் சொல்வதை நம்புவதைக் காட்டிலும் இந்தப் புள்ளிகளைப் படித்தறிவதே மேல்.

(1) நவம்பர் 10-ம் தேதிவரையில் நேர்ந்த பிரிட்டிஷ் கப்பற்சேதம் மொத்தம் 23,67,869 டன்கள். ஆனால் யுத்தத்தில் கைகொண்டும், பணம் கொடுத்து வாங்கியும் புதிதாகக் கட்டியும், கப்பற்படையோடு சேர்க்கப்பட்ட கப்பல்களின் தொகை ஆகஸ்ட் மாதக்கடைசியில் 20 லக்ஷம் டன்கள்.

(2) பிரிட்டன், நேசதேசங்கள், நடுநிலைமை நாடுகள் நவம்பர் முதல் தேதிவரையில் இழந்தது 38,09,208 டன்கள். ஆனால் நேசதேசங்களின் கப்பற்படை எவ்வளவு சேர்க்கப்பட்டு பெருகிவிட்டது என்பதைக் கவனியுங்கள்:—

நார்வே	...	...	35 லிருந்து 40 லக்ஷம் டன்கள்.
நெதர்லாந்துகள்	...	...	20 லக்ஷம் டன்களுக்குமேல்.
கிரீஸ்	...	...	15 லக்ஷம் டன்கள்.
போலந்து & பெல்ஜியம்	...	...	5 லக்ஷம் டன்கள்.

(“சேர்க்கப்பட்டு” என்று கூறுவது, இதுவரையில் சிறுபான்மையாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருவது இப்பொழுது முழுமையும் உபயோகப்படுத்தப் பட்டுவரும் கப்பல்களின் தொகையையே நான்குறிப்பிடுகிறேன்).

சென்ற யுத்தத்தைவிட இந்தயுத்தத்தில் வர்த்தகக் கப்பற் படைக்கு ஏற்பட்டுள்ள அதிகவேலைகளையும் அபாயங்களையும் உணர்ந்தோமானால், மன்னின் கப்பற்படையின் பொறுப்பையும் அறிந்தோமானால் உடனே நாமும் சர்ச்சிலுடன் சேர்ந்து “நாமும் ஏதோ கொஞ்சம் செய்திருக்கிறோம்” என்று கூறி திருப்தியடைவோம். இதோடு மட்டுமன்றி சென்ற நான்கு வருஷ யுத்தத்தில் பிரஞ்சு, இத்தாலி, ஜப்பான், அமெரிக்கா, அயர்லாந்து முதலியவைகளின் கப்பல்களும் துறைமுகங்களும் நமக்கு உபயோகப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய கடற்படையாளரை, ஜெர்மானியர்கள், கடலிலிருந்தும், ஆகாயத்திலிருந்தும்,

நார்வே வடக்குக்கோடிக்கரையிலிருந்து ஸ்பெயின் எல்லைவரையிலும், தாக்கலாம். நமக்கோ அயர்லாந்து கடற்கரைப்பிரதேசத்தையும் உபயோகிக்க அனுமதியில்லை. இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கிடையில்.....! உண்மையில் நாமும் ஏதோ கொஞ்சம் செய்யத்தான் செய்திருக்கிறோம். சந்தேகமில்லை.

வீரர்களின் கூட்டம்.

பெயர் பெற்ற இலக்கியநாடக விமர்சகராகிய ஹூன்னன் ஸ்வாபர்..... ஏழை எளியவரின் விஷயத்தில் அதிகப்பற்றுள்ளவரும், துணிகரமான எழுத்து தாளருமான ஸ்வாபரை எல்லாருக்குமே பிடிக்காதுதான். ஆயினும் அவர் சமீபத்தில், லண்டன் பிரஜைகளைப்பற்றித் தந்துள்ள ஓர் ரஸமான குறிப்பையாவரும் விரும்புவார்கள். “ஒவ்வொரு இரவிலும் அந்தி வேளையிலிருந்து அருணையுதிர்வுக்குள் ஆயிரக்கணக்கான வீரச்செயல்கள் நிகழ்கின்றன. ஓர் புதிய பற்று எங்கும் பரவுகின்றது. ஓர் புதிய உறவு பிறக்கின்றது. இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் ‘கிழக்கு கிழக்குதான், மேற்கு மேற்குதான்’ என்ற வசனம் லண்டனில் பொய்யாகி விடும். எல்லா வகுப்பினரும் ஒன்றாக அக்கக்கடலில் மூழ்குகின்றனர். வேந்தனும், வேலையாளரும், சோமட்டிகளும், சாதாரணபெண்களும், உயர்ந்தவரும் தாழ்ந்தவரும் யாவரும் ஒன்றாயினர். நம் கையிலுள்ளது குறைந்தாலும் நாம் தலைதாக்கியே நடக்கிறோம். எங்கும் இரத்தம் பெருகினாலும் நாம் பணிந்துவிடவில்லை. ஒவ்வொரு பிரஜையும் ஓரளவு கீர்த்தி சம்பாதித்து விட்டான். அவன் உயிரோடு நடமாடும் உலக சரித்திரமாய் விட்டான். அவனுடைய மனோதிடமும், அமைதியும் பொறுமையுமே மனிதசமூகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றன.”

தற்செயலாகக்கூண்ட உண்மை.

ஹாலாந்திலுள்ள ஒரு ஜெர்மானிய ரேடியோ ஸ்தாபனத்திலிருந்து ஓர் ஆங்கில ஒலிபரப்பை நான் தற்செயலாகக்கேட்க நேரிட்டது. பெர்லினில் நடந்த ஒரு செஞ்சிலுவைக் கொண்டாட்டத்தின் அமைதியையும் உற்சாகத்தையும் பற்றி சரமாரியாகப் பொழிந்தார் பிரசங்கி. ஊரிலுள்ளவர்களும், அயல் நாட்டு இராஜ தந்திரிகளும், இராணுவப் பிரதிநிதிகளும், ஆடம்பரமான உடைகளை அணிந்து கொண்டு அங்கு நடந்த அரசாங்க லாட்டரியைப் பார்க்கக் குழுமினார்களாம். மேலும் அந்த பிரசங்கி கூறியதன் சாராம்சமாவது:—“எங்களுடைய தலைநகரத்தில்லாது வேறு எங்கு இவ்வளவு ஆடம்பரமான கொண்டாட்டங்கள் நடத்த முடியும்? லண்டனில்தான் நடத்த முடியுமா? நிச்சயமாய் முடியாது. சாதாரணமாக ஜனங்கள் இவ்வளவு பெரிதாகக் கூட்டம்கூட அஞ்சுவார்கள். ஆனால் இங்கோ.....அதோடல்லாமல் கடைசியில் லாட்டரிப் பரிசுகள் வாங்கிக்கொண்டு செல்லும்போது அவர்கள் முகங்களில் பிரகாசித்த சந்தோஷம் நமக்கு என்றும் ஞாபகமிருக்கும். அழகிய கண்ணாடி பேலா பெற்றவர் ஒருவர். விலையுயர்ந்த பவுண்டன் பேனா பெற்றவர் ஒருவர். என்ன

ஆனந்தம்! ஆனால் எல்லாரையும்விட சந்தோஷமாயிருந்தமுகம் ஒரு பெண்மணி. தனக்குக் கிடைத்த ஒரு பவுண்டு உயர்தர காப்பிக்கொட்டையுடன் அவள் கம்பீரமாக நடந்து சென்றது.....”

பாருங்கள், இந்த அதனபரசங்கத்தில்.....இந்த அம்சங்க லாட்டரியின் உள் அந்தரங்கத்தை, அதிலுள்ள உண்மையை.”

குமிழிகள் ஊதாதே.

குமிழிகள் எல்லாம் அழகானவைதான். ஆனால் காற்றில்லாத போது தான் அவைகளைக் கண்டானந்திக்க முடியும். கிரேக்கர்களின் வெற்றிக் கதைகளெல்லாம் வெறுந் குமிழிதான் என்று நாம் சொல்லவரவில்லை. இருந்தாலும் அளவுக்கு மிஞ்சிய நம்பிக்கையுடனிருப்பது மிகவும் அறியாமைதான். ஏனென்றால் சுற்றுவட்டாரங்களில் கடுங்காற்று வீசுகிறது. ஜெர்மனி உட்பிரவேசித்தால், நிலைமையே மாறிவிடலாம். கிரேக்கர்கள் அல்பேனியாவில் வெகுதூரம் முன்னேறியிருப்பினும், அவர்களுடைய போக்கு வரவு சாதனங்கள் அவ்வளவு தூரம் முன்னேறவில்லை என்று செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன. மிகவும் கலவரத்துடனும் குழப்பத்துடனும் இத்தாலியர் பின்னடைந்தாலும், அவர்கள் முழுவதும் முறியடிக்கப்படவில்லை. கிரேக்கர்கள் தங்களுடைய மூலஸ்தானத்திலிருந்து வெகுதூரம் இக்கடினமான மலைப்பிரதேசத்தில் முன்னேறி வந்துகொண்டேயிருக்க, இத்தாலியர்கள் தென்னல்பேனியாவைத் துறந்து, எல்பாஸன்—பிராட்—வெலோனா வரிசைக்கு வந்துவிடலாம். ஏனென்றால் இந்த கரையோரச் சமவெளியில்தான் இத்தாலியர் தங்களுடைய பிரங்கி வண்டிகளையும் போக்கு வரவு சாதனங்களையும் திறமையாக நடத்தமுடியும்.

ஆனால்.....

இதுவரையில் கூறியது அதைரியப்படுத்தவல்ல. அளவுக்கு மிஞ்சிய நம்பிக்கை கொள்ளாமலிருக்கத்தான். நமக்கு இரண்டு விஷயங்கள் சந்தோஷத்தையளிக்கின்றன. இத்தாலியர்களுக் கேற்படும் அநேகத் தடைகளும் கஷ்டங்களும்; முஸ்ஸோலினியின் எரிகிற நெருப்பில் எண்ணெயை ஊற்றுவது போன்ற செய்கை ஹிட்லரை நெருக்கடியில் கொண்டு விடுவதுமே. கிரிஸீன்மேல் படையெடுக்க இரண்டு அச்சுநாடுகளும் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளவில்லை என்பதைப்பற்றியும், ஜெர்மனியின் கிழக்குப்படையெடுப்பு இந்தக் குளிர்காலத்திலில்லை, அடுத்த இளவேனிற்காலத்தில்தான் என்பதைப்பற்றியும் இனி என்னளவும் சந்தேகமில்லை.

முஸ்ஸோலினி இறுமாந்து எதிர்பார்த்து முறியடிப்போமென்ற நம்பிக்கையுடனிருந்த கடுகளவு தடைகள் மலையளவு கஷ்டங்களாய் மாறி விட்டதைப் பாருங்கள்.

(அ) பகைவரின் நாட்டில் இத்தாலியர்கள் மிகவும் ஆபத்தான யுத்தம் புரிகிறார்கள். எங்கும் அவர்களைச் சுற்றி அத்தீனியர்கள்.

(ஆ) மன்னர்களைப் படையினாலும், நேசதேச கடற்படையாலும் இத்தாலியின் போக்குவரவு சாதனங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

(இ) சத்துருவின் பூமியில், பால்கன் கடுங்குளிரில் அவர்கள் ஒரு பெரிய சேனைக்கு உணவும் உடையும் இடமும் கொடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டும். பாவம், அவர்கள் எதிர்பார்த்தது இந்நிலைமையல்ல. ஆதென்ஸ் நகரில் கொட்டமடிக் கலாம் என்று தான் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

(ஈ) இப்பொழுது இத்தாலியில் அமக்களப்படுகின்ற பாஸிஸ்ட் கஷி-அதி காரவர்க்க சண்டைகளோடு, அவர்கள் இன்னொரு நெருக்கடியையும் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த குழப்பத்திலிருந்து இத்தாலியை மீட்போம் என்ற சாக்குச் சொல்லி ஹிட்லர், பிரென்னர் கணவாய் தொடங்கி நாடெங்கும் தன் துருப்புகளை நிரப்பி விடலாம். இந்த முறையில்தான் ஜெர்மனி உதவி செய்யக் கூடும். ஆனால் ஏற்கனவே யாவரும் விரும்பாத இவர்கள் உறவு இதனால் மிகவும் வெறுக்கத்தக்கதாய் விடும்.

ஆனால் பெரிய பாகஸ்தர் என்ன நினைக்கிறார்?

இவ்வாறு பிரென்னர் கணவாயில் சென்று இதாலியில் குழுகிக்கொள்ள எவ்வளவு ஜெர்மானியர் சந்தோஷமாகத் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? சமாதான காலத்தில், ஜெர்மன் அரசாங்கமானது, தன்னுடைய தெற்குத் தோழனை எவ்வளவாக அலக்ஷியம் செய்தது என்பதை அடிக்கடி காட்டியது. கிரேக்க வெற்றிக்குப்பிறகும், ஸிதிப்ரானியில் இத்தாலியர் படுதோல்வி யடைந்த பிறகும்.....ஒரு ஜெர்மானியன் அவர்களுடைய மீட்சிக்காக ப்ளாடென்ஸ் வழியாகவோ ரோம் வழியாகவோ செல்லும் போது அவன் முகத்தில் மிளிரும் அதிகார ஆணவத்தைச் சற்று கற்பனை செய்து பாருங்கள்.....

அவர்கள் இதைத்தான் செய்தாலும் செய்யலாம். ஏனெனில் இதைத்தவிர வேறு இரண்டே வழிகள்தான் உள்ளன. ஹிட்லர் இத்தாலியை இந்நாசத் திலிருந்து மீட்க (இத்தாலியரால் இந்த குளிர்காலத்திற்குள் இவ்வாபத்தைப் போக்க முடியாவிடில்) முதல் வழியாவது யூகோஸ்ஸேவியா வழியாக உட்புகுவது. இரண்டாவது பஸ்கேரியா வழியாகத் தாக்குவது. ஆனால் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த இரண்டு வழிகளும் கோரிய பலனைத்தரமாட்டா. யூகோஸ்ஸேவிய-டர்க்கியின் உறவு நெருங்கி வருகின்றது. இதாலிய சேனையினால் பயமில்லாமையால் யூகோஸ்ஸாவிய மிகவும் பாதுகாப்பான நிலைமையில் உள்ளது. டர்க்கியோர், பஸ்கேரியா வழியாக சேனைகள் படையெடுத்தால்தான் உடனே பிரிடன் பக்கம் யுத்தத்தில் சேர்ந்துவிடுவதாகத் தெளிவாகக் கூறிவிட்டது.

பழைய மாமா.

கற்சிலேபோல் நிற்கும் ருஷியாவிடமிருந்து ஜெர்மனி எதையும் நம்பி எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. நம்முடைய துடிக்கான பாராட்டு ஸ்டேலின் மாமாவுக்கு நன்றாக வேண்டியதுதான்.

பெர்லினில் நடந்த மொல்டவ் சம்பாஷணைகளுக்குப் பிறகு ருஷியா சற்று தூரத்திலேயே இருந்து வந்துள்ளது. தான் எதிர்பார்த்ததில் வெகு சிறிய அளவு தான் ஜெர்மனி பெற்றது என்பதைப்பற்றிச் சந்தேகமில்லை. இல்லாவிட்டால் ஏன் ஜெர்மனி மிகவும் கெஞ்சாத குறையாய் டர்க்கிக்குத்தான் பஸ்கேரியா வழியாக வருவதில்லை என்று உறுதிமொழிதரவேண்டும்? ஜப்பானும் ருஷியாவும் நெருங்கிய உறவு கொண்டாடும் என்று ஜெர்மனி கண்ட கனவு பலித்ததாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் பிரிடன் பர்மா சாலையைத் திறந்தவுடன் ருஷியா வானது சியாங்கே ஷேக்குக்குச் சாமான்கள் அனுப்பத் தொடங்கியது. ஹிட்லரின் ஜபம் சாயவே சாயாது. “ஹிட்லர் நிறைய மன்னர்களை” நிரப்பி விடுவேனாக்கும், தேசங்களில் பங்கு தருவேனாக்கும் என்று ஹிட்லர் ஆசை காட்டினாலும், ஹிட்லருடைய மனோபாவனையையறிந்த ஸ்டேலின் மாமா ஹிட்லர் தனக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாம் செய்து கொடுப்பதாக உறுதி கூறும் வரையில் அவனுடைய முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கமாட்டார்.

ஸ்ருதியும் ஸாஸ்திரமும் பலங்குறைந்துகொண்டே.....

பெர்லின் யுத்தத் தொழிற்சாலை ஆள்களுக்கு ஹிட்லர் கடைசியாக நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தைப் படிப்பதில் யாரும் காலத்தை வீணாக்கமாட்டார்கள். முதலில் உச்சஸ்தாயில் அவன் பாடிய “இங்கிலாந்து பணியும்போது”.....என்பது இப்போது ஸ்ருதி குறைந்து “நாம் யுத்தத்தில் தோற்றால்” என்றாகி விட்டது. “படையெடுப்பு” என்று அவன் கூறுவதெல்லாம் ஜெர்மனியின்மேல் ஆங்கிலேயரின் படையெடுப்புதான். உலகத்தில் எந்த தேசமும் ஜெர்மனியை வீழ்த்தமுடியாது என்று அவன் கூறினானென்பது உண்மைதான். ஆனால் அதை அவன் உரக்கக்கூறவேண்டியிருந்தது. “கடைசி முடிவிற்கான காலத்தையும் மணியையும்” பெர்லின் எவ்வளவுதரம் தீர்மானித்து எவ்வளவுதரம் ஒத்திவைத்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதை இன்னும் ஹிட்லர் நிச்சயம் பண்ணிக் கொண்டேதான் இருக்கிறான். போதாக்குறைக்கு, அவன் “ஆனால் நான் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறேன்” என்று கூறுகிறான். அடால்ப் ஹிட்லரா ஜாக் கிறதையாக இருக்கிறான். (இவ்வாறு அவன் கூறியதும் அங்கு குழியிருந்தவர்களில் இத்தாலிய பகுதியினர் “ஹா, ஹா” என்று கூச்சலிட்டது உங்கள் காதில் வீழவில்லை?)

ஒரு இந்தியர் இந்தியர்களுடன் பேசுகிறார்.

[1940ஆம் நவம்பர் 18உ டில்லியில் அனெம்பளியில் கனம் M. ஜாபருல்லாகான் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நடந்த நேர்த்தியான சம்பாஷணையை விரிவாக மன்னிப்பு கேட்காமலே பிரசுரிக்கப்படுகிறது. யுத்த ஆரம்பத்திலிருந்து இந்தியாவில் நிகழ்ந்த முக்கியமான விவரணங்களில், இது சாரத்திலும், உண்மையிலும், விஷயத்திலும் முதன்மையானது.]

ஐயா, இந்தச் சபை அனுமதிக்குமானால் இன்று சர்ச்சை செய்யப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி, அதாவது, யுத்த சம்பந்தமாக நாம் ஒத்துழைப்பதா, இல்லையா என்ற விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறேன்.

ஒற்றுமை விஷயங்கள்.

நமக்குள் ஒற்றுமைப்பட்ட விஷயங்கள் இன்னவையென்று சொல்லுகிறேன். எந்நிலைமையிலும் நான் சம்பந்தப்பட்டவரை அவை ஒற்றுமைப்பட்ட விஷயங்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பின்வரும் விஷயங்கள் அவசியமென்று நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று நினைக்கிறேன்; இந்தச் சபையிலுள்ள களிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினதிலிருந்து அவைகளை நான் தொகுத்திருக்கிறேன்.

சுவதந்திரம்.

சுவதந்திரத்தைப்பற்றி நமக்குள் ஒற்றுமை இருக்கிறது; அதாவது ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் தங்கள் காரியங்களைத் தங்கள் இஷ்டப்படி நடத்திக்கொள்ளும் சுவதந்திரம்—பிற தேசத்தார்கள் சுவதந்திரத்திற்கு இடஞ்சலில்லாத வண்ணமாக நமது காரியங்களை நாம் நமது இஷ்டப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் சுவதந்திரம்—நமது தேசத்தில் பிறர்வந்து பொருள் அடித்துப்போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் சுவதந்திரம்; ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் கடவுள் கொடுத்திருக்கிற சொகூரியங்களைக்கொண்டு திருப்தியடைந்து அவைகளைக் கூடுமானமட்டும் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு, கடவுள் மற்ற தேசத்தாருக்கு அளித்திருக்கும் நன்மைகளை கவர எத்தனிக்காமலிருக்கவேண்டியது.

ஒப்பந்தங்களின் புனிதம்.

இரண்டாவதாக: உடன்படிக்கைகள்படி நடப்பது. உடன்படிக்கைகள் என்ன, தேசங்களுக்குள் ஒப்பந்தங்கள் என்ன, இவைகள் பயபத்தியுடன் ஆதரிக்கப்படவேண்டியதென்பதை நாம் எல்லோரும் அங்கீகரிக்கிறோம்.

ஜனநாயக ஆட்சி.

மூன்றாவதாக: ஜனங்களில் எல்லா பகுதியார்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் தாராளமாக வெளியிடப்பட்டு ஒழுங்காக அறிந்துகொள்ளப்பட்டு, அவைகளை அனுசரித்து நடத்தப்படும் அரசியல் முறையே உயர்ந்தமுறையென்று நாம்

ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம்; அதாவது, அரசாங்கமென்பது நாட்டாருடைய நன்மைக்கென்றும்; நாட்டாரைக்காட்டிலும் நாடு உயர்ந்த வஸ்துவாகப் பாவிக்கப்படக் கூடாதென்பது.

நீதி.

நான்காவதாக: மனித வியவகாரங்களில் நியாயப்படி தீர்மானம்; அதாவது சட்டப்படி ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சுயேச்சையும் சமத்துவமும் அளிக்கப்பட்டு, குடும்பம், ஜாதி, நிறம், வகுப்பு என்ற காரணங்களால் வித்தியாசயின்றி நடத்துவது.

எளியாருக்கு உதவி.

ஐந்தாவதாக: எளியவர்களைக்கொண்டு லாபமடையாமல் எளியவர்களுக்குச் சக்தியுள்ளவர்கள் உதவிபுரியவேண்டியது. அதாவது, பணக்காரர்களிடமிருந்து ஒரு நியாயமான அளவிற்குப் பணம் வாங்கி, ஏழை மக்களுக்குக் கொடுப்பது.

உலக சமாதானத்திற்காகச் சேருவது.

ஆறாவதாக: எல்லா தேசத்தாரும் ஒரு சங்கத்தில் சேர்ந்து, அவரவர்கள் சுவதந்திரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, மற்றவர்களுடன் சமத்துவமான அந்தஸ்துடன் ஒத்துழைத்து, போர் என்பதை நிறுத்தி, தேசங்களுக்குள் ஏற்படும் வியவகாரங்களைத் தீர்க்கத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து உலகமே சமாதானமாக இருக்கும்படி செய்து, மனிதர்கள் படும் கஷ்டங்களை நிவாரணம் செய்யவும், அவர்களுக்கு, புத்தி விசாலமாக்கவும், சுகவாழ்வு விருத்தி செய்யவும், இப்போது மனித நாசத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் ரசாயன முறைகளை நல்ல விஷயங்களிற்குப் பிரயோஜனப் படும்படியாக விருத்தி செய்யவும் மனிதர் பாடுபட வேண்டும். அரசியலிலும் சமூக வாழ்விலும் இவைகள் மட்டும் தான் நமக்குள்ள நோக்கங்கள் என்றல்ல; இன்று நடந்த சர்ச்சையில் இவைகள் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டனவாகையால் இன்றைய விஷயத்திற்கு அவை போதுமானவை.

ஐயா, மேற்கண்ட விஷயங்கள் சம்பந்தமாக நமக்குள் அபிப்ராய ஒற்றுமை இருந்தால், இப்போது நடக்கும் யுத்தத்தில் நாம் ஜனநாயக ஆட்சி முறையைக் கையாளும் நாடுகள் பக்கமிருக்கிறோம் என்று ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான்.

ஸ்ரீமான் S. சத்தியமூர்த்தி: ஒத்துக்கொள்ளுவானேன்?

Mr. காந்தியின் அபிப்ராயங்கள்.

Hon'ble Sir முகம்மது ஜாபநுல்லாகான்: சிலர் அதை ஒத்துக்கொள்ளுவதில் தயங்குவதால்தான். ஏனென்றால், அச்சு தேசத்தார் ஜயித்து நேச தேசத்தார் தோல்வியடைந்தால் நமது உயர்தர நோக்கங்களெல்லாம் அடியோடு அழிந்துபோகும்.

இந்நாட்டில் பல கட்சிகளின் தலைவர்களெல்லாம் மேற்கண்டபடி அழுத்தமாக அனுதாபம் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மனிதர் கேஷமத்தை உத்தேசித்தே பிரிடனிடமும் ப்ரான்ஸிடமும் தனக்கு அனுதாபமிருப்பதாக Mr. காந்தி சொல்லியிருக்கிறார். ஜெர்மானியர் உள்பட, பகுத்தறிவுள்ள எல்லா மனிதருடைய வேண்டுகோளிற்கிணங்கி, நியாயத்தை ஹிட்லர் கேட்கவேனுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். மிருகபலமென்ற ஒரு தெய்வ மன்றி வேறு தெய்வம் ஹிட்லர் அறியார்; Mr. சேம்பர்லெயின் சொன்னபடி மிருக பலமொன்றுதான் அவருக்கு உணர்ச்சி உண்டாக்கும்.....இந்தப் போருக்கு ஹிட்லரே காரணபூதமென்ற முடிவிற்கு நான் வந்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் S. சத்தியமூர்த்தி: இல்லை, இல்லை.

Hon'ble Sir முகம்மது ஜாபநுல்லாகான்: அவை என் வார்த்தையல்ல, அவை Mr. காந்தியின் வார்த்தை. Mr. காந்தியின் பேச்சு காங்கிரஸில் இவ்வளவுதூரம் எடுபடுவதில்லையென்பது எனக்குத்தெரியாது.

“அவன் எண்ணம் நிறைவேறினால், அவன் கொண்டாடும் பாத்தியம் நியாயமென்றாகாது. மனிதர் நடவடிக்கையில் கானகத்து முறையே நடைபெறுகிற தென்றுதான் ஏற்படும். மனிதராகிய நாம் வெளித்தோற்றத்தில் மட்டும் மாறியிருக்கிறோமென்றும், மிருக சபாவத்திலிருந்து விலகவில்லையென்றும் இன்னுமொரு அத்தாட்சி யாகும்.”.....“என் அனுதாபம் முழுமையும் நேச தேசத்தார் பக்கமே இருக்கிறது. நாம் என்ன நினைத்தாலென்ன, இந்த யுத்தமானது மேனாட்டார் கற்பித்திருக்கிற ஜனநாயகமுறைக்கும், ஹிட்லர் சாதிக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் யுத்தம். ஹிட்லர் எப்படிப்பட்ட மனுஷனாகக் கடைசியில் காணப்பட்டாலும், ஹிட்லர் தத்துவம் இன்னதென்று நாம் கண்டுகொண்டு விட்டோம். அதாவது, கேவலம் நிர்தாஷ்யன்யமான பலப் பிரயோகத்தை ஒரு சாஸ்திரமாகப்பண்ணி, ரசாயன கணக்குடன் அனுமூர்த்திகூட பிசகாமல் உபயோகப்படுத்துவது. நடப்பில் அதை எதிர்ப்பது அசாத்தியமாகப் போய் விடுகிறது.....” நேசதேசத்தார் தோல்வியடைந்தால், இந்தியா கந்தரகோளப்பட்டு சீர்குலைந்து திண்டாடி, தலைதாக்க வெகுநாள் செல்லும். அதற்குள் இந்தியா சின்ன பின்னமாகி, அயல் நாட்டார் படையெடுப்பிற்கு உள்ளாகும்.

நான் முழுமையும் ஒத்துக்கொள்ளும் இவ்வளவு வார்த்தைகளும் Mr. காந்தி யுடையவை.

“ஹிட்லரின் கொள்கை தோற்கடிக்கப்படவேண்டும்.”

“மிருகபலம் தலைதாக்க நிற்கிறது. ஹிட்லரும், ஹிட்லர் தத்துவமும் அடக்கி ஒடுக்கப்படவேண்டும்.....ஹிட்லர் தோல்வியடைய வேனுமென்பது எல்லா நோக்கமாகியிருக்கவேணும்”.....“நேசதேசத்தார் ஜயமடைய வேனுமென்று நாமெல்லோரும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளவேணும்.” இவை Mr. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அபிப்ராயங்கள்.

“அஹிம்சைக்கு விரோதமாக ஹிட்லர் சண்டை.”

“ஹிட்லர் புரியும் போர் சிறியவர்களும் செயலற்றவர்களுமான தேசத்தாருடன் புரியும்போர்; ஜாதித்திரிகொண்டவர்கள் மனிதவர்க்கத்தின்பேரில் புரியும்

போர்; நாகரீகமுள்ள தேசத்தார் பேரினம் தேசங்களுக்குள் இருக்கும் அந்நியோன்னியத்தின் பேரினம் புரியும் போர்; நான் பத்தியுடன் வழிபடும் அஷிம்சையின்பேரில் புரியும் போர்; தர்மத்தை தாக்குகிற நாஸ்திகப் போர்.” “மனிதரின் இயற்கை சபாவத்தையே கண்டித்து மனிதரை நிர்த்தாக்ஷண்யமாகக் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளாக்கி, மனிதரின் தன்மையையே அழித்து விடுவது என்ற நோக்கமுள்ள ஒரு தத்துவத்தையும், கொள்ளைக்காரர்கள் ஆதிக்கத்தையும், ஒழிக்க நாம் போர் புரிக்கிறோம்.” இவ்விதமாக Mr. முன்ஷி சொல்லுகிறார், அதை நான் மனமார ஆதரிக்கிறேன்.

ஒழுங்கான இந்தியர்கள் நேசதேசத்தார் ஜயமடைய வேண்டுமென்கிறார்கள்.

“ஹிட்லர் கொள்கைகளையும் ஸ்டாலின் கொள்கைகளையும் அமுக்கி நேச தேசத்தார் ஜயிக்க வேண்டுமென்று எண்ணியல்லாத ஒழுங்கான இந்தியர் ஒருவரும் இல்லை.”.....எவ்வளவு குற்றங்களுகளுக்குந்தோதிலும் பிரிடன் ஒரு ஒழுங்கான தேசமென்பது என் அபிப்பிராயம். இந்த யுத்தத்தில் இங்கிலாந்து வெற்றியடைய வேண்டுமென்பது மகாத்மா காந்தியுடைய ஆவல், காங்கிரஸினுடைய ஆவல், என்னுடைய ஆவல் (அதாவது, Mr. சத்தியமூர்த்தி) நாமெல்லோருமே இந்த ஆவலுள்ளவர்களாக விருக்கிறோம். இங்கிலாந்து இந்த யுத்தத்தில் ஜயமடையும்; போர் முடிந்தவுடன் தேசா தேசங்களுக்குள் சம்பந்தமானது நியாயத்தையும், சட்டத்தையும் அனுசரித்திருக்கும்.”.....ஹிட்லர் தத்துவம் தொலையவேண்டும். பிரிடன் அபஜய மடைந்தால், இந்தியா மற்ற தேசங்களின் அடிமையாகிவிடும். ஆகையால் இந்தப் போரில் பிரிடன் வெற்றியடைய வேண்டுமென்ற ஆவல் இந்தியர்களுக்கிருக்கிறது.” இவை Mr. சத்தியமூர்த்தியின் அபிப்பிராயங்கள்.

இச்சமயம் பிரிடனுக்கு இந்தியாவும் ஒரே விரோதியை எதிர்க்கிறார்கள். இந்த அபிப்பிராயத்தில் Mr. பிரகாசம் என்னுடன் கலந்து கொள்ளுகிறார்.

இங்கிலாந்து வெற்றியடைய வேண்டுமென்பது காங்கிரஸின் ஆவல். இங்கிலாந்து வெற்றியடைய வேண்டுமென்று நாங்கள் பிரார்த்திக்கிறோம்,” என்றார் Mr. சங்கரராவ் தேவ்.

சுர்தார் வல்லபாய் படேல் சொன்னார்: நாஜித்வம் உலகத்தையே பாழாக்கி விடுமென்ற காரணத்தால், இந்தியத் தலைவர்கள் எல்லோருடைய அனுதாபம் பிரிடனுக்கும் பிரான்ஸுக்கும் சார்பாக விருக்கிறது “ஜெர்மனி ஜயித்தால் இந்தியாவிற்கும் உலகத்திற்குமே அனர்த்தம்,” என்று டாக்டர் புரொபுல்ல சந்திர கோஸ் சொல்லுகிறார்.

சரி. இந்த விஷயங்களில் நமக்குள் ஒரே அபிப்பிராயம். என் பிரசங்கத்தின் துவக்கத்தில் நான் சொல்லிய அரசியல், சமூக, நோக்கங்கள் நிற்க, நாம் சில விஷயங்களில் ஒரே மனதுள்ளவர்களாக விருக்கிறோம். முதலாவதாக, இந்தப் போருக்கு ஹிட்லர் காரணபூதம் என்பது; இரண்டாவதாக, மனித வாழ்க்கையின் மேன்மைக்கு அடிப்படையானவைகளை ஒழிக்கும் தன்மையுள்ள

கொள்கைக்காக சர்வாதிகாரிகள் போர் புரிகிறார்கள்; மூன்றாவதாக, அவ்விதமான அழிவு ஏற்படாமல் கார்க்கக்கூடியவர்கள் பிரிடிஷார்; நான்காவதாக, பிரிடன் தோல்விடைந்தால், இந்தியா உள்பட பூரா உலகமுமே அழிந்து விடும். ஐந்தாவதும் கடைசியுமாக, நமது அனுதாபமும் பிரார்த்தனையும் பிரிடன் சார்பாக இருக்கின்றன.

இப்போது, நமக்குள் அபிப்பிராய பேதமுள்ள விஷயங்களைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். அதிலும் கூடுமானவரை எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களின் ஆதரவை அடையும் விதமாக அவைகளைப்பற்றி சொல்லப் பார்க்கிறேன்.

நம்மால் முடிந்தமட்டும் பிரிடனுக்கு உதவிபுரியக்கூடாதென்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது.

நம்மால் முடிந்தமட்டும் பிரிடனுக்கு உதவிபுரியக்கூடாதென்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது?

அஷிம்சையென்ற கொள்கையாலா? இக்கொள்கையின் மர்மங்கள் முழுமையும் நான் அறியாதவனுபடியால், இதைப்பற்றி பேச நான் அருகனல்லவென்று நினைக்கிறேன். பிறர் என்னை ஷிம்சிக்காதவரை, நான் அஷிம்சையில் நம்பிக்கை கொண்டவன் தான். என்னை ஒருவன் எதிர்த்தானுனால் அவன் எதிர்ப்பை அடக்கும் வரை நான் பலப்பிரயோகம் செய்யவேண்டியவன் தான். எதிரி வசப்படுத்தப்பட்டபின், அவனைக் கிரமப்படி, நியாயப்படி நடத்தவேண்டியது.

உலகத்தின் பெரும்பான்மையும் பாதிக்கப்பட்ட, இந்நேரத்தில், ஏன், உலகம் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்ட இந்நேரத்தில், எதிர்க்காதிருப்பதிலாவது, வலது கன்னத்தில் ஒருவன் அறைந்தால் இடது கன்னத்தையும் காட்டுவதிலாவது எனக்கு நம்பிக்கையில்லை.

ஆனால் இந்தப்போரே அஷிம்சையை எதிர்த்தப்போர் என்று உறுதிசொன்னார். இந்த சர்ச்சையிலும் அதற்கு முன்னும், நமக்கு பிரிடன் சுயராஜ்யம் கொடுத்துவிட்டால், இப்போது ஆஷேபிக்கிறவர்களுக்கெல்லோருமே முன்வந்து இந்தப்போரில் பூர்ண உதவியும் புரிவார்களென்று உருதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், யுத்தத்தில் சகாயம் செய்யவில்லையென்றால் அஷிம்சை கொள்கையைக் கைப்பிடிப்பவர்கள் என்ற காரணத்தாலில்லை யென்பது நிச்சயம்.

பயம், கொடுமை, முதலியவைகளைக் கையாடும் இந்தப்பேய்களை எதிர்த்துப் போராடாமல் ஒதுங்கி நிற்பதற்குக் காரணமென்ன!

கிளைவ் முதற்கொண்டு ஜவஹர்லால் நேரு வரை பலரால் பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பிரிடனுக்கு விரோதமான கட்சி.

இவைகளிலிருந்து, பிரிடன்பேரில்சமத்தப்பட்ட பெரும் பழி யென்னவென்று கவனிப்போம். பிரிடன் சாம்ராஜ்யப்பற்றுள்ள தேசமென்றும் ஒவ்வொரு வழியிலும் நம்மை ஏமாற்றி லாபமடைந்திருந்ததென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

Mr. M. அசாப் ஜலீ : நாஜிகள் எந்த அளவிற்கு செய்யக்கூடுமோ, அதே அளவிற்கு !

Hon'ble Sir. முகம்மது ஜாபர்ல்லாகான் : பிரிடனைப்பற்றி ரொம்பவும் கோளாரான விஷயம் உங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் நாஜித்வத்தில் எது ஒழுங்கானதென்று இன்னமும் உங்களுக்குத் தெரியாதே.

Mr. M. அசாப் ஜலீ : அதனால் தான் செய்யக் "கூடும்" என்றேன்.

Hon'ble Sir முகம்மது ஜாபர்ல்லாகான் : ஒவ்வொரு துரையிலும் இந்தியாவை பிரிடன் ஏமாற்றி லாபமடைந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்நாட்டின் பாதுகாப்பை அலட்சியம் செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்நாட்டிலுள்ள சமூகச் சண்டைகளுக்கு பிரிடன் காரணமென்கிறார்கள். அடக்கியானுகிறார்களென்றும், தாராளமாகப் பேசும் பாத்தியத்தைத்தடுக்கிறார்களென்றும் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் இந்தியருக்கு சுயேச்சாதிக்காரம் கொடுக்கவில்லை. இது சாம்ராஜ்யப்பற்றுள்ளவர்கள் சண்டை. இந்த யுத்தத்தில் கலந்து கொள்வதில்லாவது, விலகியிருப்பதிலாவது நமக்கு உரிமையிலை. அதனால் இது நமது சண்டையல்ல, ஆகையால் நாம் பிரிடனுக்கு உதவிபுரிய வேண்டியதில்லை என்கிறார்கள்.

இந்தியா சம்பந்தமாக இங்கிலாந்து முந்நாளில் செய்த அக்கிரமங்களைப் பற்றியும் தற்கால குற்றங்களைப்பற்றியும் இந்த சர்ச்சையில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் சாராம்சத்தை தடஸ்தமாக மேலே சொல்லியிருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த விஷயத்தை விஸ்தரித்தும் நகாசு செய்தும் வெகுநேரம் கழித்ததின் பயனாக இச்சபையில் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயமானது கலக்கி குழப்பப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சாட்டப்பட்ட குற்றங்களில் எவ்வளவு உண்மையாயிருந்த போதிலும், நாம் இப்போது கவனிக்கும் விஷயத்திற்கும் அவைகளுக்கும் சம்பந்தமில்லை. அது சுயசித்தமாகவே தெரியும்; மேலும் Mr. கார்தியினுடைய அபிப்பிராயமும் அதை ஆதரிக்கிறது.....வேறுவிதமாக இருக்கமுடியாது. உலகத்திற்கும் இந்தியாவிற்கும் வந்திருக்கும் ஆபத்து எத்தன்மையதென்று நமக்குத்தெரியும். மேற்கொண்டு இன்னுமொரு விஷயமும் தெரியும். சுயேச்சை, அமைதி முதலியவை அழியாமல் உலகத்தைக் கூடுமானவரை கார்க்கக்கூடியவர்கள், பிரிடனும், அதன் நேச தேசத்தாரும் தான் என்று நமக்குத்தெரியும்.

கிளவ் பொய் கையெழுத்துச் செய்தார் என்ற காரணத்தாலாவது, காசி ராஜாவையும் அயோத்தி பீகம்னையும் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கொள்ளையிட்டார் என்ற காரணத்தாலாவது, இந்தியாவில் அநீத லாபமடைந்தார்களென்ற காரணத்தாலாவது, இந்தியருக்கு விரோதமாக பாரபகும் பாராட்டப்பட்டிருக்கிறதென்ற காரணத்தாலாவது, பிரிடனுக்கு நம்மால் முடிந்தவரை சகாயம் செய்ய மறுக்கலாமா?

பிரிடனின் பூர்வகதை.

நாம் உதவி புரியாததால் பிரிடன் தோல்வியடைவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதனால் கிளவ் செய்த குற்றமாவது, வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸின் அக்ரமச் செயல்களாவது பழைய அநீத லாபமாவது பக்தபாதமாவது மாறிவிடுமா?

பிரிடனுக்குப் பாடம் படித்துக் கொடுக்கலாமென்று வாதிக்கப்படலாம்.

ஆனால் பாடத்தின் பிரயோஜனத்தையுடைய பிரிடனை இல்லாமல் அழிந்து போனாலும், பாடத்தின் பிரயோஜனமாக பிரிடனின் மனோபாவம் மாறி அந்த மாறுதலின் பயனையுடைய இந்தியாவில்லாமல்போனால், பாடம் படித்துக் கொடுத்ததின் பலனென்னவாகும்?

சென்ற இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவைகள் சரியென்று யாரும் வாதிக்கமாட்டார்கள். இவ்வித சம்பவங்களுக்கு ஒருதிரப்பார்தான் காரணமென்று சொல்லமுடியாது. ஆகையால் பொதுவிரோதி ஒருவன் தலைப்பட்டிருக்கும் இத்தருவாயில், பழைய கதைகளைக் கிண்டியெடுக்கக்கூடாதென்று மெம்பர்களை நான் மன்றாடி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நெருங்கிவரும் ஆபத்தைத்தடுக்க அது வழியில்லை.

சாம்ராஜ்யச்சண்டை.

ஒரு வேளை இது சாம்ராஜ்ய சம்பந்தமான சண்டையென்றும் அதனால் நாம் உதவி புரியக்கூடாதென்றும் வாதிக்கப்படுகிறதா? "சாம்ராஜ்யப்போர்" என்பது அர்த்தமில்லாமல் உபயோகிக்கப்பட்ட ஒரு பதம்; அதன் அர்த்தம் என்னவென்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியுமென்று நான் நடிக்கவில்லை. ஆனால் அதை இங்கு மெம்பர்கள் துர் அர்த்தத்துடன் உபயோகித்தார்களென்று நான் சொல்லவில்லை. Mr. அப்துல் கய்யம் சொன்னபடி செயல்லல்லா தேசங்களிலிருந்து நாடுகள் கொள்ளையடித்து ஜனங்களின் சுயேச்சையையும் அடக்கி நாட்டையும் யுத்தமென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். இப்பதத்திற்கு இதுவே பொருளானால், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பிரசங்கங்களிலிருந்து நான் படித்த அபிப்பிராயங்களே அதை ஆட்சேபித்ததாகும்.

இவ்விதமான போர் பிரிடன் புரிகிறதென்று மனதாரச்சொல்லப்படுகிறதா?

எந்தத் தேசத்தின் சுவதந்திரத்தையும் நாட்டையும் பிரிடன் பரிக்க எண்ணுகிறதா? போலண்டா, டென்மார்க்கா, நார்வேயா, ஹாலந்தா, பெல்ஜியமா, லக்ஸம்போர்கா? அல்லது பிரான்ஸா, ருமேனியாவா, கிரீனா? ஒரு வேளை ஹங்கேரியோ, அல்லது யுகோஸ்லாவியாவோ, பர்கேரியாவோ? அல்லது ரஷியா, பின்லாந்து, ஸ்வீடனோ? அல்லது ஸ்பெயின், போர்ச்சுகலாக் விரக்டுமோ? அல்லது எகிப்து, துருக்கி, பாரசேகம், ஆப்கானிஸ்தானமாக விரக்டுமோ? அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணங்கள், மெக்ஸிகோ, அல்லது மத்திய அமெரிக்க குடியரசு நாடுகளாக இருக்குமென்று சொல்லமாட்டார்கள்.

Mr. S. சத்தியமூர்த்தி :—ஒரே வார்த்தை அது-இந்தியா.

Hon'ble Sir ழகம்மது ஜாபருல்லாகான் : இந்தியா பிரிடனுக்கு சுவதந்திரத்தை இழந்துவிட்டதென்று வாதிக்கப்பட்டு வருவதில் இந்தியாவின் சுவதந்திரத்தையும் நாட்டையும் கொள்ளையடிக்க இந்தப் போர், புரியப்படுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. யுத்தத்திற்கு வெகு வருஷங்களுக்கு முன் முதலே காபந்திற்குரிய அளவிற்கும் கீழாக குறைந்தும் பிரிடன் தன் யுத்த முஸ்தீபுகளைக் குறைக்கவில்லையா? இப்போதிருக்கும் பிரதம மந்திரி சென்ற ஐந்து வருஷகாலமாக, நாள் தவறாமல் பார்லிமெண்டிலும் வெளியிலும், தேசத்தைக் காப்பாற்றக்கூடிய சாதனங்களை, முக்கியமாக ஆகாயத்தில், தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்று போராடி வந்தார்; அவர் சொன்னதெல்லாம் செவிடன் காதில் சங்கு ஊதியதாயிருந்தது.

சாம்ராஜ்ய நோக்கத்துடன் சண்டை புரிவதானால் இப்படியா புரியப்படும்?

மியூனிக்.

Mr. சேம்பர்லேயினைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மியூனிக் சம்பவங்கள், பிரிடன் சாம்ராஜ்யச் சண்டையில் கவனமுள்ளதாகக் காட்டினவா? அல்லது எவ்வித சண்டையிலாவது கவனமிருந்ததாகக் காட்டினவா?

வசப்படுத்தவேண்டிய நாடிஸ்லாமல், தாக்கலென்ற பேச்சேயில்லாமல், காபந்திற்குக் கொஞ்சமேனும் எத்தனம் செய்யாமல், உண்மையில் செயலற்ற தேசத்தாரை மிருகத்தனமாய் எதிர்த்தக் கொள்ளைக்காரனை அடக்குவதற்காகவே பிரிடன் புகுந்த இந்த யுத்தம் சாம்ராஜ்யத்திற்காகப் புரியப்படும் யுத்தமென்றால், விசித்திரந்தான்!

இந்தியாவின் யுத்தமல்லவா?

இந்தப் போரில் புகுவதில் நமக்குச் சம்பந்தமில்லையென்றும், நமது உதவியைத் தேடுவானேன், இது நம் யுத்தமில்லையென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

நாம் வலியுக்க இழுத்தச் சண்டையிலையென்பது உண்மை. அதுபோலவே இது இங்கிலாந்து வலியுக்க இழுத்த சண்டையிலை. Mr. காந்தி சொல்லியிருக்கிறார் “இந்த யுத்தத்திற்கு ஹிட்லர் காரணபூதம்” இந்த நெருப்பைக் கிளப்பி விட்டவன் ஹிட்லர். நான் முன்னே சொன்ன விஷயங்களில் அக்கரையுள்ள ஒவ்வொருவரும், நாம் மதிக்கும் விஷயமெல்லாம் தீப்பற்றி அழியாவண்ணம் நெருப்பை அணைக்க முயலவேண்டும்.

இந்தியாவின் சம்மதம்.

இந்தியாவின் சம்மதமென்பது அகன் அரசியல் அந்தஸ்தைப் பொருத்தது. மற்றொருவருக்குட்பட்டிருக்கும் நிலைமையில் உள்ளடங்கியிருக்கிறது.

இதிலிருந்து அடுத்த விஷயம், நாம் சுயேச்சையுள்ளவர்களல்ல.

ஆகையால், இந்தப் போரில் நாம் உதவி செய்யமாட்டோம்; நமது உதவியாவது சகாயமாவது பிரிடனுக்கு வேண்டுமானால் நமக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கட்டும். டொமினியன் அந்தஸ்து என்ன பூர்ண சுவதந்திரம் என்ன,

இவைகளைப் பற்றி நான் பேசப்போவதில்லை; இப்போது இன்னவை அளிக்கத் தயாராகவிருக்கிறோம் என்று கவர்ன்மெண்டார் சொன்னதைப்பற்றியும் பேசப் போவதில்லை. சமூக வியவகாரங்களைப்பற்றிப் பேசாமலிருப்பதும் சகஜமே.

இந்திய சுயேச்சை விஷயமாக நாம் எல்லோரும் ஒரே மனதாயிருக்கிறோம் என்று முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன்; இப்போது இந்தியா சம்பந்தமாக பிரிடிஷார் செலுத்தும் அரசியல் அதிகாரம் முழுமையும் அவர்கள் கையிலிருந்து இந்தியர்கள் கைகளுக்கு மாறவேண்டுமென்பதிலும் நாம் எல்லோரும் ஒரே மனதாயிருக்கிறோம்.

இவ்விஷயத்தில் பிரிடன் தவறுதலாக நடந்துவந்திருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம்.

போரில் நாம் உதவிபுரிந்தால் விரைவில் இந்தத் தவறுதல் நீங்க இடமிருக்கிறதா இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி.

இந்த விவகாரத்தில் இதுதான் உயிர்நிலையான பிரச்சனை; அதற்குப் பதிலளிக்க இன்னுமொரு பிரச்சனை; அதாவது, நாம் உதவிபுரிய மறுத்தால் பிரிடன் வெற்றியடைய முடியாதபடி பிரிடனுக்குப் பெரிய கைக்கட்டாயிருக்குமா? அல்லது நமது நடவடிக்கையால், நேரிலோ, மறைமுகமாகவோ, சரீர்ப் பிரயாசையிலோ மொத்தமாக தர்ம உணர்ச்சியிலோ ஏற்படக்கூடிய பயனின் அளவு வெகு அற்பமாகத்தானிருக்குமா? அற்பமாகத்தானிருக்கும் என்ற காரணத்தால் நாமெப்படியிருந்தாலென்னவென்றிருக்கலாமா?

இரண்டு திருஷ்டாந்தங்கள்.

நாம் உதவி செய்யாதபோலானேன், போரின் முடிவை இது எவ்விதத் திலும் மாற்றாது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

அதன் பயனென்ன? அழும் குழந்தையின் கோபம் போலவும், ஒருவன் தன் முகத்தின் பேரில் கோபம்கொண்டு தன் மூக்கை அறுத்துக்கொண்டது போலவும் இருக்கும்; உலகத்தார் பார்த்து நகைப்பார்கள்.

நாம் ஒத்துழைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் பிரிடன் வெற்றிபெறுவதில் பெருத்த இடையூறு ஏற்படுமென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம்.

அப்படி வைத்துக்கொண்டால், எவ்வளவு ஆபாஸமான ஹாஸ்யகரமான நிலைமை நமது முன் நிற்கிறது! “பிரிடன் வெற்றியடையவேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தியும், காங்கிரஸும், நானும், நாம் எல்லோரும் ஆவலுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்; ஆனால் பிரிடன் தோல்வியடையக்கூடிய விதமானபடி நடந்து கொள்ளுவோமென்று ஒரு மெம்பர் சொல்லுகிறார். பிரிடனுக்கு இடையூறு செய்ய எங்களுக்கு நோக்கமில்லை, உண்மையில் பிரிடன் வெற்றியடைய வேண்டுமென்றுதான் எங்களுக்கு ஆசை; ஆயினும் பிரிடனை பெருஞ் சங்கடத்தில் மாட்டிவிடுவோம் என்கிறார்”.

Mr. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் Mr. சங்கர் ராவ் தேவும் நாம் பிரிடன் ஜயிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். பிரார்த்தனை பக்தி சிரத்தையுடன் மனப் பூர்வமாகச் செய்யவேண்டிய காரியம். “பிரிடன் ஜயிக்க வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும்” என்றால், தாழ்மையுடனும், மனப் பூர்வமாகவும் பிரிடனுக்கு உதவிபுரியுமாறு கடவுளை வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். இச்சபை மெம்பர்களோ, பிரிடனுக்கு உதவி செய்யக் கடவுளை வேண்டிக்கொண்டு, இந்தியர்களை உதவி செய்யாதீர்களென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். மனிதன் ஆத்மார்த்தமாகச் செய்யவேண்டிய இந்த உன்னதமான செய்கையை எவ்வளவு கேலிக்கூத்தாக இவர்கள் செய்துவிடுகிறார்கள்? நாம் ஒரு காரியத்தைக் குறித்துப் பிரார்த்தித்தால், அதற்கு அனுசரணையாக நாம் செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களல்லவா? இவ்விதம் நாடு பாடுபடாத போனால், நமது பிரார்த்தனையே கடவுளைப் புரளி செய்வது போலாகாதா?

ஆனால் சொல்லக்கூடும், நாம் இச்சமயம் உதவி செய்யாமலிருந்தால், சீக்கிரத்தில் நமக்கு சுவதந்திரம் கிடைக்கும் என்று சொல்லக்கூடும்.

இது எப்படியிருக்கிறதென்றால் பிரிடன் கஷ்டங்களை அதிகப்படுத்தி நாம் லாபமடைவோமென்பது போலிருக்கிறது. அது இருக்கட்டும்.

நான் அழுத்தமாகச் சொல்லும் விஷயம் இதுதான்: பிரிடன் நமக்கென்கி வரும்வரை நாம் இப்படியே நடந்துகொள்ளுவதா? இல்லையென்றால் பிரயோஜனமற்ற வழியில் நாம் செல்லுவானேன்? ஆம், என்றால், எந்த வெற்றியின் பயனாக சுயேச்சையும் அமைதியும் நாம் தேடுகிறோமோ, அந்த வெற்றி கிடைப்பதே அரிதாகாமலிருக்க நாம் எப்படி காப்பது செய்யப் போகிறோம்?

காங்கிரஸின் மனோபாவம்.

எதிர்கட்சி மெம்பர்கள் வியவகார விவரங்களில் ஆட்சேபிக்கலாம், ஆனால் நான் கட்சியை தாடஸ்திகமாகச் சொன்னேன் என்று ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் அத்துடன் அவர்கள் மனோபாவத்தை வைத்துக் கொஞ்சம் ஆறுதலடையலாம். சென்ற வெயில் காலத்தில் அவர்கள் ரொம்பக் கலங்கி யிருந்தார்கள். பிரிடன் சாய்ந்துவிடுமோவென்று பயந்திருந்தார்களென்று நம்புகிறேன். பிரிடன் படுத்திப்போனால், இந்தியா அச்ச தேசத்தார்களில் ஒன்றின் அடிமையாய்ப் போய்விடுமென்று அவர்களுக்கு நன்றய்த்தெரியும்—ஸ்பஷ்டமாக அவர்களே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி நேர்ந்துவிடக் கூடாதென்றே என்னைப் போலவே அவர்களும் நினைக்கிறார்கள். ஆகையால்தான், பிரிடன் ஜயிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்குள்ள பயத்தைப்பற்றியும் சொல்லி பிரார்த்தனைகளும் செய்தார்கள்.

இப்போது உதவி செய்ய முடியாதென்று பறை சாத்துகிறார்களென்றால், அதற்கு இவைதான் காரணமாகவிருக்கும். ஒன்று, பிரிடன் சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறது, கடைசியில் ஜயித்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை. இரண்டாவதாக, இந்தியர்கள் உதவி செய்யாததால் காரியம் கெட்டுப்போய்விடாது.

இந்தியாவின் காபந்தை பிரிடன் வேண்டிய அளவிற்கு பாதுகாத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை.

சென்ற வெயில் காலத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பேசின பேச்சையும் இப்போது அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் விதத்தையும் சமரசப்படுத்த வேறு வழியில்லை.

இது சரியானால், இந்தியா உதவி செய்பக்கடாதென்று அவர்கள் போடும் கூச்சலே பிரிடனின் ஜய குசகத்திற்கு அளவு; அவர்கள் ஆட்சேபணை ஜாஸ்தியாக ஆக, பிரிடனின் வெற்றி துரிதப்படும்.

இப்போது உண்மை நடப்பை கவனிப்போம். வந்திருக்கும் ஆபத்தான எவ்வளவு மகத்தானது என்று பார்ப்போம்.

ஐரோப்பாவும் ஆபிரிக்காவில் பெரும்பான்மையும் இந்த யுத்த ஜுவாலையில் பாதிக்கப்படுகிறது. பெர்லின் அரசியல் இலாகாவில் என்ன ஏற்பாடுகள் நடக்கிறதென்று நமக்குத் தெரியாது.

இந்தத் தேசத்திற்கு அபாயமில்லைபென்று நினைவாதேயுங்கள்.

கீழ் பக்கம், மேல் பக்கம், வட பக்கமிருந்து நமக்கு ஆபத்திருக்கிறது.

எகிப்து, துருக்கி, இராக், இரான், ஆப்கானிஸ்தானம், டச்சு கீழ் இந்தியத் தீவுகள், இவைகள் பேரில் எந்த நிமிஷமும் இடி முழக்கம் கிளம்பலாம், அடித்த படியாக இந்தியாவின் பேரினம் கிளம்பும்.

சில மெம்பர்கள் சொன்னார்கள்: “அதனாலென்ன, இன்று ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறோம். நாளை ஜெர்மனோ இதாலியனோ, ரஷியனோ, ஜப்பான் பாஷையோ, தேழ்வைக்குத் தக்கபடி கற்றுக்கொள்ளுவோமே” என்கிறார்கள். இங்கேயும் சரி, வேறு எங்கேயும் நம்மை பேசவே விடமாட்டார்கள் என்பது ஒரு புறமிருக்க, அதற்குள் நமக்கும் விபத்து, அக்கம் துயரம், இவைகளைத் தடுக்க நாம் என்ன செய்வது? “விரோதிகள் ஒரு நாட்டை படையெடுத்தால் அந்நாட்டைத் தவம்ஸம் பண்ணி அந்நாட்டிலுள்ள கொளவஸ்தர்களை மானபங்கம் செய்வார்கள்; எப்போதுமே அப்படிசெய்வது வழக்கம்” என்பதை மறவாதீர்கள்.

ஒரு அரசாங்கத்திலிருந்து மற்றொரு அரசாங்கத்திற்கு அமைதியாய் மாறுதல் ஏற்படும் என்று எண்ணுதீர்கள்.

நம்மைப்பற்றி ஹிட்லர் அபிப்பிராயம் இன்னதென்று ஞாபக மூட்டிக் கொள்ளுவோம். இந்திய சுவதந்திரத்தை ஆதரிப்பவர் கோமானிகளென்றும், கரு நிற மனிதர்களுக்கு வித்தையின் பயனான உத்தியோகங்கள் கொடுப்பது கடவுளுக்கே பொருக்காது என்றும் விஸ்தரித்திருக்கிறார்.

“மனித வர்க்கத்தைப்பற்றி ஜாதியையே ஆதாரமாகவைத்து சர்ச்சை செய்யும் எனக்கு, நெருக்கப்பட்டு தேசத்தார் கீழ் மக்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதிகாரம் செலுத்தும் தேசத்தார்களுக்குள் எப்படியிருந்தபோதிலும், கீழ்ப்படிந்த அந்நிய நாட்டாரென்று ஒரு வர்க்கம் எப்போதுமிருக்கும்.

இந்தியாவின் விதி பிரிடனுடன் பிணைக்கப்பட்டது. நல்லதற்கோ, கெடுதலுக்கோ, இந்தியாவின் விதி பிரிடனுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாமென்ன சொன்னபோதிலும் விரோதி தேசத்தார் அப்படியே நினைக்கிறார்கள். ஆகையால் தெய்வ சம்பந்தமாக இந்தியாவின் கேஷமமானது பிரிடன் என்ன, எகிப்தென்ன, துருக்கியென்ன, இராக்கென்ன, இரான் என்ன, ஆப்கனிஸ்தானமென்ன, டச்சீழ் இந்தியத் தீவுகளென்ன, இவைகளுடைய கேஷமத்துடன் பின்னியிருக்கிறது. இதற்குப் பிரிடிஷ் கப்பற்படை, பிரிடிஷ் படை, பிரிடிஷ் தரைப்படை, இந்தியா உள்படவும் மேலே சொன்ன இதர தேசங்கள் உள்படவும், பிரிடிஷ் சாம்ராஜ்ய எல்லா தேசங்களின் போர்ப்படைகளே இதற்கு ஆதாரம்.

நமது காபந்தை நாம் நிலைநிறுத்த வேணுமானால், இப்படைகளை பலப் படுத்த நம்மாலானதையெல்லாம் நாம் செய்யவேணும். டாரன்டோ துரைமுகத் திலும், ஒட்ரான்டோ ஜல சந்தியிலும் முழுக்கப்பட்ட அல்லது சேதப்படுத்தப் பட்ட ஒவ்வொரு கப்பலும் இதாலி என்ன, ஜெர்மனி என்ன, இவைகள் மண்டையில் போடப்பட்ட ஒரு பலமான அடியாகும், மேலும் துருக்கி, எகிப்த், இரான், இராக், ஆப்கனிஸ்தானம், இந்தியா இவைகளைச் சுற்றின வேலையை எழுப்பின தாகும்.

Mr. மோகன்லால் சாக்சே: எகிப்த் உதவி புரிகிறதா?

Hon'ble Sir முகம்மது ஜாபநுல்லாகான்: இந்த மெம்பருக்கு ஞானதாகம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது; எகிப்து உதவி செய்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். பெயரளவில் எகிப்து போரில் சம்பந்தப்படவில்லை. ஆயினும் உதவிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

பிரிடன் தோல்வியடைந்தால்

பிரிடன் ஒருவாறு தோல்வியடைந்தால் அந்த வேலி அழிந்துவிடும். சுயேச்சை, ஜனநாயக ஆட்சி, நியாயம் மனிதருக்குள்ளும் தேசங்களுக்குள்ளும், ஒழுங்குமுறை என்ற சொப்பனமேயிராது. தூங்கி எழுந்தவனுடைய சொப்பனங் கள்போல் அவை பறந்தோடிப்போகும். வித்தையின் வளர்த்தி, நாகரீகம் என்ற விளக்கே அணைந்துவிடும். மனிதரின் குற்றம் குறைகள் எல்லாம் அடியோடரும் வரை புத்துயிர் வராது.

தன்னலமும் அறியாமல் மனித விஸ்வாசம் இல்லை என்றும் பெருந்தன்மையில்கையென்றும் இப்பெரும் ஆபத்தை விலக்க இந்தியா ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற அவச்சொல் வரலாமா?

கட்டாது! ஏற்கனவே இந்தியர்கள் வெகு தாராளமாக உதவி செய்கிறார்கள்; இந்த உதவியும் நாளுக்குநாள் அதிகரிக்கும். இந்திய இளைஞர்களும் உணர்ச்சி வலுத்து வெகுமேன்மையாகத் தங்கள் கடமையைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆள் கொடுத்து, பணம் கொடுத்து, சாமான் கொடுத்து, யுத்ததளவாடம் கொடுத்து இந்தியா உதவி புரிகிறது. மேற்கொண்டும் கொடுத்து இன்னமும் உதவி செய்யும்.

ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன், இப்படி முன் வந்திருக்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களா? ஆம் என்றால், காங்கிரஸே உதவிசெய்கிறது.

இல்லை என்றால்; இந்தியா முழுவதற்கும் காங்கிரஸ் பிரதிரிதி என்று சொல்லப்படும் கட்சி எவ்வளவு ஓட்டை என்பது இந்தியா ஒத்துழைப்பால் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

பிரிடன் தோல்வியடைந்தால் இந்தியாவானது இதுவரை உலகத்தில் காணப்படாத அக்கிரமம் பெருந்த அடாத கொடுங்கோலாட்சிக்கு அடிமை யாக்கி, வருக்கப்படுமென்பது சுயசித்தமாக விளங்கக்கூடியது. அதை வற்புறுத் திச் சொல்லவேண்டிய தேழ்வையிலலை. இது நான் சொல்லுவது மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் தலைவர்களும் அப்படியே சொல்லுகிறார்கள்.

Mr. சர்ச்சில் சொன்னதைத் தங்களுக்கு ஞாபகமுட்டுகிறேன் "வெற்றி இல்லாமற்போனால் நாம் தப்பமுடியாது; இன்னும் ஞாபகமிருக்கட்டும். மனிதர் நோக்கங்களையடைய வேண்டுமென்று ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக மனிதருக்கிருந்துவந்த அவாவிற்கும் முடிவு வந்துவிடும்."

பிரதம மந்திரி சொன்னதையும் ஞாபகமுட்டுகிறேன்: "எல்லாம் பிரிடிஷார் என்ன, அவர்களுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ள தேசத்தாரென்ன, இவர்களுடைய பலத்தையும், அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பாடுபட்டு, எல்லா தியாகமும் செய்து, தைரியமாய்ப் போராடி, எல்லாக் கஷ்டநிஷ்டரங்களையும் சகித்து வேண்டியதைச் செய்வதைப்பொருத்திருக்கிறது. இந்தச் சண்டை அரசர்களுக்குள்ளாவது, நாட்டுத் தலைவர்களுக்குள்ளாவது சண்டையிலலை. ராஜவம்சச் சண்டையுமல்ல, தேசங்களின் ஆசையால் வந்த சண்டையுமல்ல; பொதுமக்கள் சண்டை, தர்மச் சண்டை." எந்த பக்கத்தில் இந்தியா சேரவேண்டுமென்று நாம் அறிவோம்.

இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரமளித்து சுதந்திரமடைந்த இந்தியா பிரிடனுக்கு உதவிபுரியக்கூடாதென்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் வைத்து, அதனால் பிரிடனின் தாராளத்துவத்தை உலகத்தார் மெச்சும்படி பிரிடன் இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் அளித்து மேற்கொண்டும் கிரீத்தியடைவேணுமென்று மிஸ்டர் காந்தி சொல்லுகிறார்.

இப்பெரிய நாடானது மேற்கொண்டும் பெரிதாய் விளங்கவேண்டுமென்பது எனது ஆவல். பிரிடனின் பழைய பிசுருகளை மறந்து, பிரிடனின் அநீத லாப மென்ன, பாரபக்சமென்ன, மற்றுமுள்ள குற்றங்களுகளை என்ன இவைகளை எல்லாம் மறந்து, இந்தியாவுக்கு பிரிடன் சுதந்திரம் அளிக்காததையும் கூழித்து மனித வர்க்கத்திற்கே இப்பொழுது வந்திருக்கிற மகத்தான ஆபத்தில் ஒரே மன தாய் நின்று தங்களால் முடிந்தவரை உதவிசெய்து ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

பிரிடிஷ் கௌரவஸ்தர்கள் என்று மிஸ்டர் சத்தியமூர்த்தி சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்; நமக்கிருக்கும் சுதந்திர தாகமும் சமனமாகும் காலம் கிட்டிவிட்டதென்பது எனது நம்பிக்கை.

சுதந்திரத்தின் சின்னங்களெல்லாம் தயாராகவிட்டன. அவைகள் அணிந்து கொள்ளப்படத் தயாராகவிருக்கின்றன. மனிதன் சுரித்திரத்திலேயே வெகு நெருக்கடியான இத்தயுவாயில் இந்தக் கீர்த்திவாய்ந்த தேசம் அதன் பெருந்தன்மைக்கொத்து நடந்துகொண்டு, அந்தச் சுதந்திரச் சின்னங்களை அணிந்துகொள்ள உரியதாகவேனுமென்று நாம் பிரார்த்திப்போமாக.

விஷி கையாட்களும் லோரேன் மானபங்கமும்.

ஒரு விரிவுரை.

(பி. பி. ஸி. யில் விஹாம் ஸ்டீட் பேசியதிலிருந்து ஒரு பகுதி.)

ஹிட்லரின் நிபந்தனைகள்.

விஷி ஸர்க்காருக்குள் ஒரு நெருக்கடி இருந்துவருவதாக, சுதந்திரப் பிரெஞ்சுப் படைகளின் தளகர்த்தான ஜெனரல் டி காலுக்கு நம்பத்தக்க தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. மார்ஷல் பெடேன் என்ன, அவருடன் வேலை பார்ப்பவர்கள் என்ன, இவர்களுக்கு அறிவிக்காமலே ஹிட்லரைச் சந்திக்க லவால் என்னும் பிரெஞ்சு க்விஸ்லிங் (துரோகி) பாரிஸுக்குச் சென்றான்.

விஷிக்குத் திரும்பிவந்ததும் ஹிட்லரின் நிபந்தனைகளை மார்ஷல் பெடேன் கிட்டத்தட்ட ஒத்துக்கொள்ளும்படி லவால் செய்துவிட்டான். ஷரத்துக்கள் இவை: பிரான்ஸ் ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனிக்கு தனக்குக் கிழக்கேயுள்ள அல்ஸாஸிலொரேனையும், வடக்கே பிளாண்டர்ஸையும் தவிர அதிக நாடுகளைக்கொடுக்கவேண்டாம்.

ஐரோப்பாவுக்கு வெளியில் பிரான்ஸ் இழக்கவேண்டியது அதன் சோமாலி லாண்டு. அதில்தான் அபிசீனியாவுக்கு ஏடன்குடாவிலிருக்கும் ஜிபுதி யிலிருந்து ரயில்பாதை கிளம்புகிறது. ஜிபுதி இதாலிக்குக் கொடுக்கப்படும்.

பிரெஞ்சு யுத்தக்கைதிகளை நாளடைவில் விடுதலைசெய்யத் திட்டமும், பிரெஞ்சு பாங்கிகள் என்ன, கைத்தொழில் களென்ன இவைகளின் அபிவிருத்தியில் ஒரு பங்கு ஜெர்மனிக்கும் கொடுக்கிற தென்ற திட்டத்துக்கும் கிரமாகப் பிரெஞ்சுக் கடற்படையை ஜெர்மனிக்குக் கொடுக்கவேண்டாம், ஆனால் ஐரோப்பாவிலும் தொலைகளிலுமுள்ள எல்லா பிரெஞ்சுத் துறைமுகங்களிலுமிருந்து ஜெர்மன் கப்பல்களுக்கு சாமான்கள் ஏற்றியிறக்க பாத்தியமுண்டு என்ற யோசனை கூறப்பட்டது.

ஜெனரல் ஹண்ட்ஸ்கர் ஆட்சேபிக்கிறார்.

மார்ஷல் பெடேனுக்கு இவைகளை அங்கீகரிக்கச் சம்மதம்தான். ஆயினும், அவைகளைத் தன் மந்திரி சபையாரிடம் யோசனைக்கு விடவேண்டிய தவசியமென்று உணர்ந்தார். அவருடைய மந்திரிகளில் ஒருவராகிய அல்ஸாஸில் பிறந்து வளர்ந்த ஜெனரல் ஹண்ட்ஸ்கர் மேற்கண்ட ஷரத்துகளை ஆட்சேபித்தார். மேல்பார்வைக்கு அவைகள் நிதானமாகத் தோற்றலாம், அதிக நாடுகளை இழக்கவேண்டியதில்லை

போலும் என்றும் தோற்றலாம், ஆனால் ஜெர்மானியரின் அந்தரங்க எண்ணம் ஜெர்மன் கப்பல்கள் பிரெஞ்சுத் துறைமுகங்களை உபயோகித்தால் பிரிடிஷர் அத்துறைமுகங்களைத் தாக்கவேண்டி நேரிடும், அதனால் இங்கிலாந்துக்கும் பிரான்சுக்கும் யுத்தம் மூளவேண்டிய தென்பதே—என்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டினார்.

ஹிட்லருக்குக் கையாட்களான லவாலும், அட்மிரல் டார்லாணும் ஜெனரல் ஹண்ட்ஸ்கர்மீது சேறி விழுந்தனர். மந்திரி சபையில் குடுமிப்பிடி விவாதம், ஆனால் கடைசியில் அதில் பெரும் பாலோர் ஜெனரல் ஹண்ட்ஸ்கரையே ஆதரித்தனர். இதன் முடிவு, அக்டோபர் 30-ல் மார்ஷல் பெடேன் மேற்கண்ட நிபந்தனைகளுள் ஜெர்மனியுடன் பொருளாதாரக் கூட்டுறவை மட்டில் ஒத்துக்கொள்ளுவதாகச் சொல்ல வேண்டியவந்தது. சொல்லாமலே மற்ற நிபந்தனைகள் மறுதலிக்கப்பட்டன.

உள்ளே நடந்தது என்னவென்று தெரியாத பிரெஞ்சு மகாஜனங்கள் மார்ஷல் பெடேன் புதிதாக ஹிட்லருக்கு இவ்விதம் சரணாகதி செய்தார் என்று நினைத்து அவர்மீது கோபங்கொண்டார்கள். இதன்பின்தான் ஹிட்லர் லொரேனிலிருக்கும் பிரெஞ்சுக்கரையை விறட்டித் தன் வஞ்சந்திர்த்தான்.

இதனிடையே பிரெஞ்சுதேசங்களின் கொள்ளையில் தன் பங்கு ஜிபுதி துறைமுகம் மட்டில்தான் என்றும், தான்கோரிய நீஸ், கார்ஸிகா, டியூனீஸ் அல்லவென்றும் முஸோலினி கேள்விப்பட்டார். தானாகவே சில நாடுகளைச் சுரண்டுகிறதென்று தீர்மானித்து, என்று ஹிட்லரைப் பிளாரன்ஸில் சந்திக்கவேண்டுமோ அதற்கு விடியற்காலையிலேயே

கிரிஸைப் பிடிக்கும்படி உத்தரவிட்டார்.

இதனால் ஏற்பட்ட முரண்கள் விசித்திரம். விஷியிலும், பெர்லினிலும் உத்திரோக அறிக்கைகள் இதாலி, பிரெஞ்சு நாடுகளில் ஆஸ்தையை விட்டு விட்டதென்று கூறின. ரோயிலிருந்து பிறந்த உத்தியோக அறிக்கையோ இதாலி தன் ஆஸ்தை ஒன்றையும் விட்டுக்கொடுக்கவில்லை என்று கூறிற்று.

கிரிஸ் பிடிப்பட்டிருந்தால் முஸோலினி வெற்றிச்சிரிப்புப் பூத்துக் கொக்கரித்திருப்பார். ஆனால், விபரீதம்! கிரிஸ் அவரை எதிர்த்துநின்றது. விஷியில் முஸோலினியின் தோல்வியைக் கண்டு எக்களித்தனர். புன்னகை தவழா ஹிட்லரின் முதத்தில் எவ்வித சிரிப்பு இருந்திருக்கும் என்பதைக் கற்பனைதான் செய்துபார்க்கலாம். அது வேண்டா வெறுப்புச் சிரிப்பாக இருக்கும்.

ஜெனரல் டிகாலின் ஒலிபரப்பு.

மேற்கு ஆபிரிக்காவிலிருந்து திரும்பி வந்த ஜெனரல் டிகால் என்னும் சுதந்திர பிரெஞ்சுப் படைகளின் தலைவர் ஒலிபரப்பின்மூலம் தன் மனதில் எழுந்த எண்ணங்களை உடனே பின்வருமாறு வெளியிட்டார்.

“பிரான்சின் நிஜ திருஷ்டிக்குத் திரையிடவேண்டி நமது சத்துருக்களாலும் விஷியிலிருந்துவரும் அவர்கள் பிடி ஆள்களாலும் பரப்பப்படும் பொய்களை யுத்தத்தின் நிகழ்ச்சிகள் அகற்றிக் கொண்டு வருகின்றன. இத்தாலியின் பாஸிஸ்டி ஸைன்யங்களின் பேடித்தனம் எகிப்தின் எல்லையிலும் அபிசீனியாவிலும் வெட்டவெளிச்சமாகிறது. டாரண்டோவில் நமது நேச பிரிடிஷர் முஸோலினியின் கடற்படையை அழிக்கிறார்கள். நமது நேச கிரேக்க கிரப்படைகளுக்கு இதாலியப் படை

கள் நெடுகிலும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றன. இப்பொழுதுதான் பிரெஞ்சுக் காரருக்கு ஆத்திரம் பொங்கும்படி விளங்குகிறது.—இந்த யுத்தத்தைப் பெரும்புகழுடன் நாம் முடிவுகட்டியிருக்கலாமே, அது நம்மிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்டுவிட்டதே—என்பது.

பொங்கியெழும் ஆத்திரத்துடன் பிரெஞ்சுக்காரர் உணருகிறார்கள்—ஆபிரிகா, லிரியா, பிரெஞ்சு சாம்ராஜ்யம் நெடுகிலுமிருக்கும் நமது கடற்படை, நமது துருப்புகள், நமது விமானங்கள் என்னதான் செய்திருக்க முடியாது? என்னெனில் ராஜித்தேதியன்று நிலைகுலையாமலிருந்த இவ்வளவு படைகளும் துரோகத்தால் ஆயுதப் பரிகரணம் செய்யப்பட்டு, கட்டி தூக்கிக் கொடுக்கப்பட்டு, சிதறும்படி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நாளுக்குநாள் கொழுந்துவிட்டுடையும் பிரெஞ்சுக்காரரின் ரோஸம் ஜெர்மானியர்களையும், விஷிப் பிடியாட்களையும் பயமுறுத்தி நடுங்கச் செய்கிறது. பிரெஞ்சுக்காரரின் இந்த ரோஸம்தான்—ஜோன் ஆப் ஆர்கின் ரோஸம், தார்தன், க்ளெமாஞ்சோ இவர்கள் காட்டிய ரோஸம்—நமக்கு ஆசை பிறப்பித்து கையில் புதிதாக

ஆயுதம் எடுக்கச்செய்கிறது. புனிதமான இக்கோபத்தைப்போற்றி வளர்ப்போமாக! இதுதான் நாம் நமது சத்துருக்களுக்கும் அவர்களுடைய விஷி கூட்டுக்காரர்களுக்கும் விசாரித்து நீதி வழங்கப்போகும் தேதியை துரிதப்படுத்தும்.”

ஜெனரல் டிகால் குறிப்பிட்ட புனித ரோஸமானது பிரான்ஸில் பற்றி எரிகிறது. வேறு பிரதேசங்களில்—முக்கியமாக பால்கன்ஸிலும், சமீப கிழக்கிலும்—கிரேக்க வெற்றிகளைக் குறித்த மனோபாவங்கள் வேறு. அவைகள் ஒன்றொன்றாகும் ஒவ்வொரு விதத்தில் ஒரு கர்வமுண்டு. ஆனால் தற்போதிய கிரீஸ் யுத்த வீரத்தில் தன்னிலும் மிகுதியது என்று ஒன்றும் எண்ணவில்லை.

இவ்வளவு தேசத்து ஜனங்களும் என்ன எண்ணுகிறார்கள்—கிரேக்கர்கள் செய்ததை நாமும் செய்யமுடியாதா, சத்துருவுக்குப் பணிவதைவிட அவனை எதிர்ப்பதில் குணமிருக்கிறது—என்று. இதாலியர்களோ கிரேக்கர்களைத் திருணமாக நினைத்து இழிவுசெய்துவந்தனர். இதாலிக்குத் தன் தோல்வியால் நேர்ந்திருக்கும் அவமானம் பொரையோடியிருக்கிறது.

“அயிரண் கார்ட்”

(ருமேனியாவில்).

சென்ற 1925-ம் வருஷத்தில் மேற்படி “அயிரண் கார்ட்” ஸங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவர்களுக்கு இஷ்ட தேவதை, மைகேல் என்பவர். மைகேல் தேவரின் வீரர்களாக இவர்கள் கருதப்பட்டார்கள். ருமேனியாவில் பொருள் ஆதார நெருக்கடி ஏற்பட்ட காலம்முதல் மேற்படி “கார்ட்டிம்” கியாதிபெற்று, செல்வாக்குடன் வளர்ந்துவந்தது. இக்கூட்டத்தை அடக்க தீவிர முயற்சி எடுத்த, மந்திரி டியூகா என்பவரை சென்ற 1934-ம் (ஸ்ர) ஜனவரிமீன் மேற்படி “கார்ட்டி” கூட்டத்தார் கொலைசெய்து விட்டார்கள்.

ருமேனியாவில், 1926-ம் வருஷத்திய சட்டப்படி, மூன்றில் இரண்டு மெஜாரடி இருந்தால், ஒரு கவர்ன்மெண்டு நிர்வாஹம் செய்யு இயலும். அதற்கு வேண்டி, எந்தக் கக்ஷியார் நிர்வாஹம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு பொதுத் தேர்தலில், (General Election) 100-க்கு 40 வாக்காளர்கள் வாக்களிக்க வேண்டும்.

இந்த “அயிரண் கார்ட்” டின் செய்கையால், மா. டாடரெஸ்கியூ, என்ற லிபரல் கக்ஷித்தலைவருக்கு 1937-ம் வருஷம் எலக்ஷனில் மேற்படி 100-க்கு 40, வோட்டிகள் கிடைக்காமல் தோல்வி அடையப்பட்டார். ஆனதுபற்றி, அக்காலம் முதல் பார்லிமெண்டு மூலம் நிர்வாஹம் செய்வது என்பதே அற்றுப்போயிற்று. மா. டாடரெஸ்கியூக்கும் 100-க்கு 38.5 வோட்டுத்தான் கிடைத்தது. அப்பால் சிறிதுகாலம் டாடரெஸ்கியூவின் எதிர்க்க்ஷிக்காரர்களான, கோகா, கியூலா, இவர்களுடைய “நாஷனல் கிரிஸ்டியன்” கக்ஷி என்பது நிர்வாஹம் செய்துவந்தது. இந்த நிர்வாஹமும் சரிவர நடக்கவில்லை. இதை அறிந்த கரோல் ராஜா அவர்கள் கவர்ன்மெண்டு நிர்வாஹம் சட்டத்தை சற்று நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, “ருமேனியா குலபதி” என்ற கௌரவம்பெற்ற கிரிஸ்டியா என்பவரை ருமேனியா ஸர்வாதிகாரியாகத் தானாகவே நியமனம் செய்தார்.

“கோகா, கியூலா” கக்ஷிக்காரர்களும் “அயிரண் கார்ட்” கூட்டத்தார்கள் போல் மிகவும் கொடுமையான செயல்கள் செய்துவந்தார்கள். ஆனால் “அயிரண் கார்ட்” டார்கள் போல் ஜெர்மானியர்கள் பேரில் ஜாஸ்தி அபிமானம் வைத்தவர்கள் அல்ல.

அரசர் கரோல் ஏற்படுத்திய ஸர்வாதிகாரத்துவத்தை, குடிகள் தலைவர் மானின் என்பவர் நிராகரித்தார். ஆனால் அவரைக்காட்டிலும் பலமாக எதிர்த்தவர், “அயிரண் கார்ட்” தலைவர் காட்ரியானு என்பவர். அரசருக்கும் மேற் சொன்னவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட, நிர்வாஹ முறைப்போரில், முக்கியமாக அந்நிய இலாகாக்கள் சம்பந்தமாக இருவர்களும்கொண்ட கொள்கையின் பேதம்தான்,

தாண்டுகோலாக இருந்தது. அதாவது, ருமேனியா ஜெர்மனி ஸர்வாதிகாரத் திற்குட்பட்டதாக இருக்கக் கூடாதென்பது அரசரின் நோக்கம்; “அயிரண் கார்ட்” தலைவரின் மனப்பான்மை மற்றொரு விதம், அதாவது, ருமேனியாவும், ஜெர்மனியின் அதிகார எல்லைக்குள் சேர்ந்துவிட வேண்டுமென்பதே. காலகதி யில், இந்த “அயிரண் கார்ட்” கூட்டத்தையும் அடக்கிவிட்டார்கள். ஆனால் மேற்படி சங்கத்தார்களே “அகில தந்தை நாட்டுக்கூழி”க்காரர்கள் என்று பெயர் வகித்துக்கொண்டு புதிய ஓர் சங்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். இப்புதிய கூட்டத்தார் சென்ற 1938-ம் (ஹி) ஏப்ரல் மாதம் கவர்ன்மெண்டை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சிசெய்ய ஆரம்பித்ததைக் கவர்ன்மெண்டாரும் வெகு துரவாகத் தடுக்கி விட்டார்கள். அக்கூழித்தலைவர் காட்ரியானுவையும் இதர சுமார் 1,000 மெம்பர் களையும் அரெஸ்டி செய்துவிட்டார்கள். “ருமேனியா குலபதி” கிரிஸ்டியா விற்குப்பதிலாக நியமிக்கப்பட்ட “குலபதி” காலநெஸ்க்யூ என்பவர் இங்கிலாந் துடன் நேசமாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை உள்ளவர். அவரையும், புகாரெஸ்டின் ஒரு வீதியில், “அயிரண் கார்ட்”டார்கள் கொன்றுவிட்டார்கள். சில தினங்களுக்கப்பால், சிறையிலிருந்து ரகசியமாய் வெளிக்கிளம்ப முயன்ற காட்ரியானுவையும், மற்றும் சில “அயிரண் கார்ட்” தலைவர்களையும், கவர்ன் மெண்டார் சுட்டு வீழ்த்திவிட்டார்கள். காட்ரியானுவும் ரகசியமாய் ஜெர்மன் நாஸிகளுடன் ஒக்குமத்தாக இருந்துவந்தார். இப்பொழுதும் சிலதினங்களுக்கு முன், ருமேனியாவில் நடந்த கோரக் கொலைகளில் ஜெர்மனி தேசத்து “ஜெஸ்டாபோ” வின் சம்பந்தம் நன்கு வெளிவந்தது. காட்ரியானு சுடுபட்டு இறக்கும் காலத்தில், தலைவர் ஜூர்ஜீஸியானு பிரதம மந்திரியாகவும், மாரிநெஸ்கோ உள்நாட்டு காபந்து மந்திரியாகவும் ருமேனியாவில் உத்தியோகம் வஹித்து வந்தார்கள்.

இப்பொழுது ருமேனியா கவர்ன்மெண்டும், இராணுவக் கூட்டங்களின் ஒரு மிப்பினால் நடக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த கவர்ன்மெண்டும், அரசர் கரோலையும் அப்பால் அவர் குமாரரையும் “அயிரண் கார்டை”யும் ஆதரித்துவருகிறது. ஜெனரல் ஜூண்டநெஸ்க்யூ அரசர் கரோலின் மனப்பான்மையுடையவர். ஸைமா என்பவர் அரசருடைய குமாரர், “அயிரண் கார்ட்” இவர்களுடைய கொள்கைகளை ஆதரிப்பவர். ஜெர்மானிய நாஸிகள் முக்கியமாக “அயிரண் கார்டி”க்கு ஒத்தாசை செய்வதால், அவர்களுக்குப் பிரதிபந்தமாக இருக்கும் ஜெனரல் ஜூண்டநெஸ்க்யூவைக் காலிசெய்துவிட வேண்டுமென்று தீவிரபுத்தி கொண்டார்கள். 1934-ம் வருஷத்தில் ஆஸ்திரியாவில் நடந்த நாஸி சம்பவங்கள் எவ்விதம் “டால்வஸ்” கொலைக்குக் காரணபூதமாக இருந்ததோ, அப்பேற்கொத்த நடவடிக்கைகளை இப்பொழுது நாம் ருமேனியாவில் காண்கிறோம்.

நாஸி சைன்யங்களுக்கு ஒரு பெரிய பயிற்சி ஸ்தானமாக ருமேனியா மாறி விட்டது. ராஜகுமாரரும் அவர் பிரதம மந்திரியும் கேவலம் பொம்மைகளாக இருந்துகொண்டு, நாஸி சைன்யம் நடக்கும் கோலாஹலங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு திக்கற்றவர்களாக இருந்துவருகிறார்கள்.

கதம்பம்.

1. “ஒன்று நிச்சயம். அடுத்த யுத்தத்தில் இதாலியைக் கூட்டாளியாக வைத்துக்கொள்பவர் தோல்வியடைவது நிச்சயம்.”

(பீல்ட் மார்ஷல் வான் ப்ளாம்பர்க்).

2. “இப்பொழுது, யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன் இருந்ததைக்காட்டிலும் அளவிடமுடியாத பிரிடன் வலுவடைந்திருக்கிறது. இனிமேல் தற்காப்பு நிலை இல்லை.”

(ஜெனரல் ஸ்மடீஸ், வின்பர்க் O. F. S., டிஸம்பர் 11).

3. “இந்த யுத்தத்தில் புகுந்தபொழுது தனக்குக் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை வந்துவிடுமென்று இதாலிக்குத்தெரியும்.”

(ரோமின் விசேஷ அறிக்கை, டிஸம்பர் 9).

4. “கிரீஸைத் தாக்கியது முன் யோசனையின்பேரில்லை.”

(ரோம் ரேடியோ, நவம்பர் 5).

5. “நான் உஷாராக இருக்கிறேன்.”

(அடால்ப் ஹிட்லர், பெர்லின், டிஸம்பர் 10).

6. “இம்மாதிரியான யுத்த எதிர்ப்புப் பிரசாரம், இந்த நாட்டின் உண்மை யான உணர்ச்சிகளுக்குச் சிறிதும் பொருத்தமென்று நான் நம்பவில்லை.”

(மேன்மை தங்கிய வைஸ்ராய், கல்கத்தா, டிஸம்பர் 16).

7. “நாம் அநேகம் செய்திருக்கிறோம். செய்யவேண்டியது இன்னுமிருக் கிறது. யுத்தத்தில் வெற்றிகரமான முடிவுக்கு வர நாம் எவ்வளவுதூரம் ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசிக்கவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு.”

(மேன்மை தங்கிய வைஸ்ராய், கல்கத்தா, டிஸம்பர் 16).

8. “ஜெர்மனி தோற்றுவிட்டால் நமக்குப் போதும்.”

(மிஸ்டர். வின்ஸ்டன் சர்ச்சில், லண்டன், டிஸம்பர் 17).

9. “இப்பொழுது நடக்கும் சண்டையானது பிரிடனுடைய தொழிலாளர் பலத்துக்கும் ஐரோப்பாவிலுள்ள ஜயித்தவும் ஜயிக்கப்பட்டவுமான நாடுகளின் பொருளாதாரங்களுக்கும், வலிமைக்கும் தான். நிச்சயமாக நம்முடைய முயற்சியி னால் எதிரியை அழித்துவிடுவோம்.”

(லார்ட் பீவர் ப்ரூக், லண்டன், டிஸம்பர் 17).

ஜெர்மன்-இதாலிய ஒலிபரப்புப் பொய்கள்.

A—ஆங்கிலத்தில் ஒலிபரப்பு.

ஜெர்மனியின் திருட்டுத்தனம்; ஏய்ப்பு.

ஏதாவதொன்று நடந்து, அதைப்பற்றி பிரிடிஷ் அறிக்கை வெளியாகச் சற்றுத் தாமதப்பட்டால் முந்திக்கொண்டு பிரிடனுக்கு விரோதமாக உடனே பிரசாரம் செய்ய ஜெர்மனி ஆரம்பித்து விடுகிறது. ஏதாவது ஒரு கப்பல் முழுவிட்டால் அதைக் காப்பாற்ற வந்த பிரிடிஷ் நாசகாரியின் இருப்பிடத்தைத் தெரிந்துகொள்ளப்பார்க்கிறது. ஒன்றும் நடக்காதபோதும் கூட நடந்ததாகக் கற்பிக்கிறது. இதை மறுத்து பிரிடன் அறிக்கைவிடுக்கும்போது ஏதாவது முக்கிய சமாசாரங்கள் வெளி வராதாவென்று பார்க்கிறார்கள்.

இதையொட்டி டிஸம்பர் 2-ல் துணையோடு சென்ற 15 பிரிடிஷ் கப்பல்கள் நஷ்டமானதாகச் சொல்லிக்கொண்டு அதைப்பற்றி பிரிடிஷ் ஒலிபரப்புப் பிரஸ்தாபிக்கவிலையென்று சொல்லுகிறது. பிரிடிஷ் நஷ்டங்களைப்பற்றிய செய்தி வாரத்துக்கொருமுறைதான் வெளியிடப்படும்; ஜெர்மன் ரேடியோ கேட்டும் போதெல்லாம் செய்திகள் வெளி வரா. பிரிடிஷ் இதாலிய ஒலிபரப்புகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் இதாலியின் திருட்டுத்தனமும் வெளிப்படும். தோற்றுப் போனால் இதாலியானது தான் ஒலிபரப்பாது சும்மாயிருந்துவிடும். மேற்குப் பாலேவனத்தில் பிரிடன் படையெடுத்து 4,000 இதாலிய சிப்பாய்களைக் கைது செய்துவிட்டது. ஒரு இதாலிய சேனாபதியும் கைது செய்யப்பட்டார். இதைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபமே கிடையாது. இதை மறைப்பதற்குக் காரணத்தையும் காணோம்.

ஜெர்மன் கடற்படைக்குப் பிரதம சிகிச்சை.

நார்வே யுத்தத்தில் ஜெர்மன் ஸப்ளை கப்பல்களைப் பத்திரமாய் நார்வேய்க்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்ததற்காக 'ஐரன் க்ரஸ்' என்ற பதக்கத்தை, கடற் சேனாபதி ஸ்டோபாஸுவுக்கு ஹிட்லர் அளித்ததாக டிஸம்பர் 6 ஒலிபரப்பு சொல்லுகிறது. நார்வே யுத்தம் நடந்து ஒரு வருஷமான பிறகு விழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இச்சேனாபதி செய்த காரியம் ஒன்றுமில்லை. அந்தச் சமயத்தில் ஜெர்மன் துருப்புக்களை ஏற்றிப்போன 40 துருப்புக் கப்பல்களும், ஸப்ளைக் கப்பல்களும் மூழ்க்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான சிப்பாய்கள் மாண்டனர்.

இதாலியக் கடற்படைக்கும் பிரதம சிகிச்சை.

டாரண்டோவில் இதாலி பெரிய நஷ்டத்தையும், தோல்வியையும் அடைந்தது. இதை ஒரு சிறு சம்பவமென்று சொல்லி இதாலி மறைக்கிறது. இதோடு

நில்லாமல் டாரண்டோ சண்டைக்குப் பிற்பாடு பிரிடிஷ் கப்பல்களில் 8 குருஸர் களையும், ஒரு யுத்தக்கப்பலையும், ஒரு விமானமேற்றிச்செல்லும் கப்பலையும், வேறு 8 கப்பல்களையும், இரண்டு நீர் மூழ்கிகளையும், துணையோடு சென்ற இரண்டு வியாபாரக் கப்பல்களையும் நஷ்டப்படுத்தி விட்டதாக இதாலி சொல்லிக் கொள்ளுகிறது. பிறகு இந்தப் பெரும் புளுகை உலகம் நம்பாதென்று இவைகள் முழுசுயிருக்கலாம் அல்லது பழுது பட்டிருக்கலாமென்று மாற்றிக்கொள்ளுகிறது. உண்மையில், டாரண்டோவில் நவம்பர் 11-ல் நடந்த சண்டைக்குப் பிறகு நவம்பர் 27-ல் ஸார்டினியாவுக் கப்பால் நடந்த சண்டை தான் ஏற்பட்டது. அதில் பிரிடிஷ் நஷ்டம் ஒன்றும் கிடையாது. பெர்லிக் என்ற ஒரு சண்டைக் கப்பல் மட்டும் பழுது பட்டது. இதாலிக்கோ ஒரு யுத்தக்கப்பலும், 3 குருஸர்களும் இரண்டு நாசகாரிகளும் அடிபட்டன.

ஜெர்மனி ஸ்தாபிக்கப்போகும் புது-உலகம் வெட்ட வெளிச்சமாயிற்று.

டிஸம்பர் 3 ஒலிபரப்பில் ஹங்கேரியின் பிரதம மந்திரி சிநேகபாவத்தோடு பேசியதைப்பற்றி ஜெர்மனி பிரமாதப்படுத்துகிறது. யுத்தக் காலத்தில் புது அமைப்புக்குத்தக்க படம் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளத் தயாராயிருப்பதாக பிரதம மந்திரி சொன்னதாகவும் ஜெர்மனி ஒலிபரப்புகிறது.

மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளுவதென்றால் உள்ளூர் ஜனங்களின் வாயில் மண்ணைப்போட்டுவிட்டு உணவுகளை ஜெர்மனிக்கனுப்பப்போவதாக அர்த்தம். டிஸம்பர் 4-ல் பிரதம மந்திரி அசட்டுத்தனமாய் வெளியிட்டபடி ஹங்கேரி இனி தன்னுடைய உணவுகளைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், ஹங்கேரிக்கு ஏராளமாய் உணவு இருப்பதாயும், அச்ச நாட்டார்கள் வெகு கஷ்டப்படுவதாயும் சொன்னார்.

அச்ச நாடுகளுக்கு உணவுகள் அனுப்ப ஹங்கேரியில் இனி கோதுமை மாவோடு சோளமாவையும், உருளைக்கிழங்கு மாவையும் கலந்து விற்கப்போகிறார்கள். கொழுப்பானது பூதர்களிடமிருந்து பிடுங்கிப் பிறகு விற்கப்படும்.

ஜெர்மனியில் கொழுப்பானது குறைந்துபோய் விட்டது. பொகீயியா விலிருந்தும், மொராவியாவிலிருந்தும் 'ருமேனியாவுக்' கென்று ஆடம்பரமாய்ப் பெரிய சீட்டுகையொட்டிக் கொழுப்பு ரகச்யமாய் ஜெர்மனிக்கனுப்பப்படுகிறதென்று நம்பத்தகுந்த செய்தி ஒன்று கிடைத்திருக்கிறது. ருமேனியாவை முன்னேற்றப்போட்டிருக்கும் 10 வருஷ திட்டத்தின் முதற்காரியம் இதுவே.

ப்ரஸீஸ் கொட்டைப்பாக்கைக் கடிப்பது கடினம்;

ப்ரஸீஸ் ஜெர்மன் வலையில் சிக்காது.

"சண்டையிலிருந்து சமாதானம் வராது" என்று ப்ரஸீஸ் பிரஸிடென்ட் வர்காஸ் சொன்னதை ஜெர்மன் ரேடியோ ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. ஜெர்மானியர்

களுக்கு சண்டைபோட மனமே ஒழிய சமாதானத்தைத் தேடமாட்டார்கள். ப்ரஸீல் ஜெர்மனியின் பக்கம் சேராது. நார்வே, ஹாலண்டு, போலண்டு தேசங்களுக்குத் தன் காரியஸ்தர்களை நியமித்து அவர்களை லண்டனில் தங்கியிருக்கும்படி ப்ரஸீல் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

ஹா-ஹா-பிரபுவின் புருகு ரத்தினமாலை.

பிரிடனுக்கு விழ்கப்படும் அமெரிக்க விமானங்கள்:—

இந்த விமானங்கள், ஜெர்மன், பிரிடஷ் விமானங்களைக்காட்டிலும் மட்டமானதால், இவைகளைக்கொண்டுவந்தாலும் யுத்தத்துக்கு உபயோகப்படமாட்டா என்று ஹா-ஹா-சொல்லுகிறார்.

இது தப்பு. லாக்ஹீட்-ஹட்ஸன் என்ற அமெரிக்க விமானங்களைப் பிரிடன் கடற்கரைப் பாதுகாப்பு இலாகா உபயோகப்படுத்தினதில் இவை முதல்தரமான சண்டை விமானங்கள் என்று தெரிகிறது.

“விமானங்களைப் பழக்கவும், சமீப கீழ்நாட்டு யுத்தத்துக்கும் தான் அமெரிக்க விமானங்கள் உபயோகப்படுமென்று” என்றும் சொல்லுகிறார்.

சமீப கீழ் நாடுகளில் பிரிடன் இதாலியை எதிர்த்து நிற்கிறது. ஹா-ஹா-சொல்லுகிறதிலிருந்து இதாலிய விமானப்படைபை ஜெர்மனி மதிக்கவில்லையென்று வெளியாகிறது.

சாமான்கள் வாங்கப் பணம்:—

பிரிடனுக்குப் பணமில்லையென்று ஹா-ஹா-சொல்லுகிறார்.

யுத்தம் ஆரம்பித்தபோது பிரிடன் முதலில் 100-க்கு இரண்டு பாகம் தான் ஜெர்மனிக்கு அயல்நாடுகளில் முதலுண்டு.

இப்பொழுது ஜெர்மன் வியாபாரங்களெல்லாம் தான் பிடித்த அல்லது அரட்டுகிற தேசங்களோடு தான். மற்ற வியாபாரங்கள் நின்றுபோயின. சரக்குகளை வாங்குவதற்கும், நோட்டுகளைத்தான் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய பணம் கிடையாது. பிரிடனோ அமெரிக்காவில் வாங்கும் சாமான்களுக்கு டாலர்களை ரொக்கமாய்க் கொடுக்கிறது.

பிரிடனுக்குப் பணமில்லையென்று லோதியன் பிரபு சொன்னதின் தாத்தபரியம் அமெரிக்காவோடு ரொக்க வியாபாரம் செய்ய டாலர் பணம் கையிலில்லையென்பது தான்; செல்வத்துக்கொரு குறைவுமில்லை.

B—ஆசியா பாகிஸ்தானில் ஒலிபரப்பு.

ஜெர்மனி ஒரு மஹாராஜாவை சிருஷ்டி செய்துவிட்டது.

ஜெர்மானியர் பொய் சொல்லுவது சகஜமானாலும் டிஸம்பர் 4-ம் தேதி புருகு, மற்றவைகளைத் தோற்கடித்துவிட்டது. இந்தியாவில் நடக்கும் யுத்த ஏற்பாடுகளைப்பற்றிக் குற்றம்பேசியதற்காக மஹாராஜா ஒருவர் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார் என்று ஒலிபரப்பியிருக்கிறது. இவர் கோபால்பூர் மஹாராஜாவாம்; இவருக்கு இரண்டு வருஷம்தான் சிறையாம். இந்தியாவில் கோபால்பூர் என்ற இடமும் கிடையாது; ஆகையால் கோபால்பூர் மஹாராஜாவும் கிடையாது. செவ்வாய்க்கிழமையன்றோ, மற்று எந்த நாளிலும் ஒரு மஹாராஜாவையும் கைது செய்யவில்லை. ஆனால் செவ்வாய்க்கிழமையன்று மிஸ்டர் ராஜகோபால்சாரியார் கைது செய்யப்பட்டார். இவர் பெயரிலுள்ள ‘ராஜா’ கைதுசெய்யப்பட்டதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். புருகைப் பெரிதாக்கும் சுபாவமுள்ளவர்களாதலால் ‘ராஜா’வை ‘மஹாராஜாவா’க்கி, ஒரு வருஷ தண்டனையை இரண்டு வருஷங்களாக்கி, சாதாரணக்காவலைத் தனிக்காவலாக்கிவிட்டார்கள். இந்தியச் சட்டத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்குத் தனிக்காவலென்பதே கிடையாது.

அராபிய நாடுகளை அபகரிக்க எண்ணம்.

டிஸம்பர் 6-ம் தேதி ஒலிபரப்பில் ஜெர்மனியும், இதாலியும் கவலையோடு வார்த்தைகளைத் தொடுத்து அராபியர்களைப்பற்றி அறிக்கை விடுத்திருக்கின்றன. இதில் அராபியர்களுடைய சுதந்தரத்தைப் பாதுகாப்பதாக ஒரு வார்த்தையும் கிடையாது. ஒருவிதமான வாக்கும் கொடுக்கவில்லை. ஊடுருவிப்பார்த்தால் அச்சுநாடுகள் ஏதோ வம்புசெய்ய உத்தேசித்திருப்பதாயும் தெரிகிறது.

“ஜெர்மனியானது அராபியர்களுக்கு நேசநாடு; அவர்கள் சேஷமத்தைக் கோருகிறது. சரித்திரத்தாலும், தேசியத்தாலும், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அநீதஸ்தை அவர்கள் அடையவேண்டுமென்று விரும்புகிறது. அராபிய சுதந்தரத்தை ஜெர்மனி இதுவரையில் கவனித்துவந்திருக்கிறது. இனியும் அன்போடு கவனித்துவரும்” என்று சாரயில்லாப்-பேச்செல்லாம் பேசியிருக்கிறது. ஆனால் வெளிப்படையாக அராபிய நாடுகளை அபகரிக்கப்போவதில்லையென்று வாக்குக் கொடுக்கவில்லை.

அராபியர்கள் சேஷமத்தைக் கோருகிறார்களாம்! நார்வே, போலண்டு முதலிய நாடுகளின் சேஷமத்தைக் கோரியதின் முடிவாக, அவைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு இப்பொழுதுதான் இவைகளுக்கிடிக் சேஷமம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அராபியர்கள் உலகத்தில் சேஷமமாயிருக்கவேண்டுமென்பதற்கும், ஜெர்மானியர்கள் தான் உயர்ந்த ஜாதி; ஆசியர்கள் மூடர்களென்பதற்கும் விருத்தமாயிருக்கிறது.

கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள்.

பிரிடிஷ் ஆலயங்களைத் தகர்ப்பதற்கு ஜெர்மனி ஒரு காரணத்தைக்கண்டு பிடித்துவிட்டது. (டிஸம்பர் 3௨ செய்தி) பிரிடிஷ் ஆலயங்களில் யுத்தத் தளவாடங்கள், ஆகாராதிகளைச் சேர்த்துவைக்கிறதாக ஒரு அனாமதேய அமெரிக் கப்பத்திரிகை சொல்லுகிறதாம். ஸென்ட் பால்ஸ், வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் ஆலயங்களை இடித்ததின் காரணம் இதுதானாம். ஆனால் ஒரு சந்தேகம்; தேச சரித்திரத்திலும், சிற்ப அமைப்பிலும் பேர்போன கட்டடங்களைப்பார்த்துப் பொறுக்கி எதிர்ப்பதற்குக் காரணமென்ன?

சென்னை யுத்த நன்கொடை கூட்டுறவு நிதி.

இதுவரை சென்னை ரெட் கிராஸ் சங்கத்திற்கு மற்ற சில பட்டணங்களைப் போல், நன்மை நிதியொன்று ஏற்படவில்லை. யுத்தம் ஆரம்பித்தவுடனேயே, ரெட் கிராஸ் சங்கமும், ஸெயின்ட் ஜான்ஸ் என்ற சங்கமும், ஒன்றிணங்கி பொருள் சகாயத்திற்காக வேண்டி நின்றனர். ஆனால் நாலு மாதத்தில், யுத்தகாலத்தில் ரெட் கிராஸ் சங்கத்தார், வியாதியஸ்தருக்கும், காயப்பட்டவர்களுக்கும் செய்யும் காரியத்தைத் தவிர, அநேகவித சகாயங்கள் அவசியமென்று, தெரியவந்ததால், சகல பரோபகார இயக்கங்களின் வேலைகளையும் ஒன்றாய் இணைத்து 1940-ம் வருஷ துவக்கத்திலேயே, பெருமை வாய்ந்த கவர்னரின் யுத்த நன்கொடை நிதி என்னும் ஒரே தலைப்பின் கீழாக்கினர்.

ஜார்ஜ் மன்னர் பேராலுள்ள கப்பலோட்டிகளின் நிதி, யுத்தத்தில் பார்வையிழந்தவர்க்காக ஸென்ட் டன்ஸ்டன் இயற்றிய நிதி, என்றவை போன்ற, இயக்கங்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாய் பணம் அனுப்பப்பட்டால், அவைகளுக்கே, கொடுத்தவர்கள் விருப்பப்படி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பொதுவாய் தரும் தொகைகளை, அவசரத்தின்படி செலவழிக்கின்றனர். பொது தொகைகளில், மிகுந்த பணத்திலிருந்து, பெப்ரவரி மாதம், 1940-ம் வருஷம், ஜார்ஜ் மன்னர் பேராலுள்ள கப்பலோட்டிகளின் நிதிக்காக 30,000 ரூபாய் அனுப்பப்பட்டது. அதே நிதிக்கு, உழைக்கும் சகலருக்கும், அவரைச் சார்ந்திருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும், வியாபாரக் கப்பலில் வேலை செய்வோருக்கும், கடல் படையாளரின் உதவி பகுதியாருக்கும், பாத்தியப்படுகிறது. பிளான்ட்ரஸிலும், வட பிரான்ஸிலும், நேரிட்ட

நஷ்ட நிவர்த்திக்காக, ரூபாய் ஒரு லட்சமும்; புகலிடம் பெற்றவர்களின் ஆகாஷ்மீகாக, 60,000 ரூபாயும், பிரிடிஷ் ரெட் கிராஸ் சங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறது. சென்னை ஆம்புலன்ஸ் நிதி வழியாய், சமீப கிழக்கு பிரதேசங்களுக்கு, யுத்த கால பிரயோகத்திற்காக, 34,450 ரூபாய் விலைபெற்ற, பத்து போர்க்களத்து வைத்தியச் சாலைகள் வாங்க அனுப்பியிருக்கிறது. இதுதவிர ராஜாங்க இந்திய கப்பல் படையாளர்க்கு சிறு சிறு, இனாம்களுக்காக 2000 ரூபாய், டாக் எச் என்னும் நிதிக்காக 2000 ரூபாய் அனுப்பியிருக்கிறது.

இதற்கு மேற்பட ரெட் கிராஸ் சங்கத்தினர் நடத்திவரும், யுத்த உப சாதன பண்டசாலைக்கு, ஆரம்பத்திலிருந்தே பொருள் உதவி செய்துவருகின்றனர்.

இந்நிலையத்தில், ஆஸ்பத்திரி வேலைகளுக்காக ரெட் கிராஸ் சங்கம் செய்யும் ஊழியத்தோடு, மேற்படி சங்கத்தார் கவர்னரின் நன்கொடை இயக்கத்தின் உருபினரே ஆனதால், மற்றும் பற்பல சேவைகளும் சேர்த்து நடத்திவருகிறார்கள். போர் புரியும் துருப்புகளுக்கு அனுப்பப்படும் சாதனங்கள் யாவும் இந்நிலையத்தின் வழியே தயாரிக்கப்படுகின்றன. பின்னல் உடுப்புகளுக்காகவும், மற்றும் சாதனங்கள் வாங்கவும் ஏறக்குறைய 36,000 ரூபாய் இப்பண்டசாலைக்குக் கொடுத்திருக்கின்றனர். சமீப கீழ் பிரதேசங்களிலிருக்கும் படையாளருக்காக அனுப்பும்படி, சகல சாதனங்களும் செய்யும்படி, சற்றேறக்குறைய 200 இடங்களில் தொழில் நிலையங்கள் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். இவ்விடங்களில், மேஜோடுகள், கழுத்துப் பட்டைகள், பனியன்கள், கை உரைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அனுமதி பெற்ற மாதிரியில் செய்யப்பட்ட ஆஸ்பத்திரி உடுப்புகள், காயம் கட்டிம்போது உதவும் பாண்டேஜும் செய்கின்றனர். யாதாமொரு தலைவியின்கீழ், இப்படி கைவேலை செய்ய ஓர் கட்டடம் ஏற்படுத்த வெளியூரார் யாரும் விரும்பினால், பின்வரையும் விலாசத்திற்கெழுதி, சகல உதவியும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தங்களுக்கென்று ஏற்படுத்திய தலைவியே எழுதினால், சர்வமும் அறிந்துகொள்ளலாம்—

லேடி குபரிண்டென்டெண்டு,

யுத்த சப்ளை டெப்போ,

ரெட் கிராஸ் பீஸ்டிங்,

எழும்பூர், மதராஸ்.

ஜூலை மாதத்தில், சென்னை யுத்த நன்கொடை கூட்டுறவு நிதி என்னும் இயக்கத்தார், பெருமை வாய்ந்த கவர்னர் யுத்த நிதி என்ற பெரிய இயக்கத்தில் இணைக்கப்பட்டார்கள். மிச்சப்பட்டிருந்த பணத்தொகை யுத்த நிதி பொக்கிஷ தாரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டபோதிலும் மீண்டும், நன்கொடை கூட்டுறவு நிதியின ரிடமே கொடுத்துவிட்டார்கள். மிச்சம் 2,72,000 ரூபாய் இருந்ததாம். இப் படி யுத்த உப சாதனங்களுக்காகவும் வேறு எவ்விதமாயும் தர்மம் செய்ய என்று அனுப்பப்படும் பணத்தொகைகளும், முன்போல் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ஆகவே மேற்படி கமிட்டியார் யுத்தம் ஆரம்பமான 2-ம் வருஷத்தில் பராமரிப்புக் கான வேலைகளை திரும்பவும், அடங்கி நடத்திவருகிறார்கள். லண்டன் நகராதிபுதி நிதிக்காக 50,000 ரூபாய் அனுப்பினார்கள். இதை விளம்பரம் செய்ததால் கிடைத்த தொகை சுமார் 13,300 ரூபாய் பெருமான ஆயிரம் பவுன்களும், அதற் காகவே அனுப்பிவிட்டனர்.

நாமகரணத்திலும், அமைப்பிலும், பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டபோதிலும், பராமரிப்பின் ஊழியத்தை ஒழுங்காய் நடத்திவருகின்றனர். இவ்வேலை இதற்குள் மகா முக்கிய திசையடைந்திருக்கிறது. இன்னமும், சென்னை-மாகாணத்திலிருக் கும், பரோபகார சிந்தையுள்ளார், பரிபாலனம் செய்யும்வகை, தளராமல், வளர்ந்துவரும் என்பது நிச்சயம்.

**புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தான யுத்த அறிக்கை நிலயத்தின்
பிரஸங்க நிகழ்ச்சி முறை.**

பிரஸங்கம் XXIV.

1940—

மணி.

டிஸம்பர் 21, சனிக்கிழமை	... டவுன் ஹால்	... மாலை	6.30
22, ரூயிற்றுக்கிழமை.	ஆலங்குடி	...	5.30
	கோனார்	...	5.30
	விராச்சிலை	...	5.30
	ராமச்சந்திரபுரம்	...	5.30
23, திங்கட்கிழமை	புதுப்பட்டி		
	(பொன்னமராவதி).	...	5.30
	ராயவரம்	...	5.30
	ஏம்பல்	...	5.30
	வேங்கடக்குளம்	...	5.30

இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு உதவுங்கள்

பாதுகாப்பு சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளை
தவறாமல் வாங்குங்கள்.

ஒரே சமயம் 10 ரூபாய் கொடுத்து பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிகேட்டை வாங்க முடியாதவர்களுக்கு இந்தியா கவர்ன்மென்டார் ரூ. 1, அ. 8, 4 விலை பெருமான பாதுகாப்பு சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளையும், காட்டுகளையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். காட்டுகளில் இந்தவிதமான ஸ்டாம்புகளை ஒட்டுவதற்கு இடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. 10 ரூபாய் விலை பெருமான ஸ்டாம்புகளை சேர்த்த பிறகு போஸ்டாபிசுக்கு கார்டை எடுத்துக்கொண்டு போய் பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிகேட்டுக்காக கொடுத்து மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

இந்த விதமான ஸ்டாம்புகளும், காட்டுகளும் சேமிப்பு நிதியை வைத்திருக்கும் எந்த தபாலாபிசிலும் கிடைக்கும்.

பாதுகாப்பு சேமிப்பு காட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் தம் பெயரையும், விலாசத்தையும் கையொப்பம் அல்லது பெருவிரல் குறியையும் ஸ்டாம்புகள் ஒட்டுவதற்கு முன்பு கார்டின்மேல் எழுதவேண்டும். சர்ட்டிகேட்டையுடையவர் பாதுகாப்புக்காக இந்த எச்சரிக்கை அவசியம்.

பாதுகாப்பு சேமிப்பு சர்ட்டிகேட்டுகள் ரூ. 10, 50, 100, 500 வரையில் கிடைக்கும். 10 வருடங்களின் கடைசியில் 100க்கு 3½ ரூபாய் வீதம் வட்டிக்கு வட்டியாக வருமான வரி இல்லாமல் ஒவ்வொரு பத்து ரூபாய்க்கும் ரூ. 13-9-0 ஆக கிடைக்கும். எந்த வழியிலும் சேமிப்பு தொகை குறையாது. ஒவ்வொருவரும் 5000 ரூபாய் வரையில் போடலாம். அருகாமையிலிருக்கும் தபாலாபிசில் விசாரிக்கவும்.

யுத்த சேமிப்பு இயக்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது.
தபால் பெட்டி. 11, சென்னை.